6. ULUSLARARASI OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİ KONGRESİ

2-5 EKİM 2019

KARS / TÜRKİYE

6th INTERNATIONAL EARLY CHILDHOOD EDUCATION CONGRESS

2-5 OCTOBER 2019

KARS / TURKEY

ÖZETLER KİTABI

ABSTRACT BOOK

"ÇOCUKLUĞUN İNŞASI"

"CHILDHOOD CONSTRUCTION"

KAFKAS ÜNİVERSİTESİ

UNIVERSITY OF KAFKAS

uoek-2019

iecec-2019

TURKISH AIRLINES
A STAR ALLIANCE MEMBER
PEGEM AKADEMİ
VİZE YAYINCILIK
Hedef CS
eğiten kitap
SERKA
©ÖZGEN BEŞLİ
"Fotoğraf & Sanat"
ANI
unicef

6th International Early Childhood Education Congress
6. Uluslararası Okul Öncesi Eğitimi Kongresi

Abstract Book

Özetler Kitabı

ISBN: 978-605-7754-21-9

1 Ekim 2019

KARS

ÖNSÖZ

Değerli Meslektaşlarımız,

6. Uluslararası Okul Öncesi Eğitimi Kongresi'ne gösterdiğiniz ilgiye çok teşekkür ediyoruz. Hakem değerlendirmesinden geçen ve Kongremizde sunulan tüm sözlü ve poster bildirilere "Bildiri Özetleri" kitabında yer verilmiştir.

6. Uluslararası Okul Öncesi Eğitimi Kongresi'ni, Kafkas Üniversitesi Dede Korkut Eğitim Fakültesi ev sahipliğinde gerçekleştirmenin mutluluğu içerisindeyiz. Kongrede, uluslararası düzeyde meslektaşlarla uzmanlık, deneyim ve bilimsel çalışmalar paylaşılmıştır. Kongre programında çağrılı konuşmacılara, atölyelere, panellere, sözlü bildirilere, poster sunumlara ve çalıştaya yer verilmiştir.

6. Uluslararası Okul Öncesi Eğitimi Kongresi'nde 5 farklı ülkeden çağrılı konuşmacı, 25 panelistin yer aldığı 5 panel, 9 atölye, 1 çalıştay, hakem değerlendirmesinden geçen 289 sözlü bildiri ve 5 poster sunumu yer almaktadır. Kongre'nin tamamlanmasının ardından bildiriler, makale biçimine dönüştürülmek ve hakem değerlendirme sürecinden geçirmek koşulu ile "*Bildiriler Tam Metin E-Kitabı*"na yayımlanacaktır. Ayrıca isteyen katılımcılar çalışmalarını seçilen dergilere göndermek için talepte bulunduktan sonra editör kurulu onayı ile birlikte ilgili dergilere gönderilecektir.

6. Uluslararası Okul Öncesi Eğitimi Kongresi Kafkas Üniversitesi, UNICEF, TÜBİTAK, Serhat Kalkınma Ajansı, Türk Hava Yolları, Kars Kültür ve Turizm İl Müdürlüğü ile Pegem Akademi, Hedef, Eğiten Kitap, Anı ve Vize Yayıncılığın işbirliği ile gerçekleştirilmiştir.

Sizleri Kars'ta 2-5 Ekim 2019 tarihinde yapılan 6. Uluslararası Okul Öncesi Eğitimi Kongresi'nde (6. UOEK 2019) görmekten onur ve mutluluk duyduğumuzu belirtmek isteriz.

Esenliklerimle,

Prof. Dr. Murat TAŞDAN

Doç. Dr. Sabri GÜNGÖR

Düzenleme Kurulu Başkanları

PREFACE

Dear Colleagues,

We would like to thank you for your interest in the 6th International Early Childhood Education Congress. All oral and poster presentations were included in the Abstract Book which have been submitted to the peer review process and presented in our Conference.

We are happy to fulfill 6th International Early Childhood Education Congress, hosted by Kafkas University, Dede Korkut Faculty of Education. At the conference, expertise, experience and scientific studies were shared with colleagues at international level. In the program, keynote speakers, workshops, panels, oral and poster presentations were included.

Keynote speakers from 5 different countries, 5 panels with 25 panelists, 10 workshop, 284 oral presentations and 5 posters were presented. Now the conference is completed and the papers will be published in the Proceedings Full Text E-Book provided that they are converted into an manuscript format and passed through the referee evaluation process. In addition, after requesting the participants to submit their works to the selected journals, they will be sent to the related journals with the approval of the editorial board.

6th International Preschool Education Congress was held in collaboration with Kafkas University, UNICEF, TÜBİTAK, Serhat Development Agency, Turkish Airlines, Kars Provincial Directorate of Culture and Tourism and Pegem Academy, Hedef, Eğiten Kitap, Anı and Vize Publishing.

We would like to state that we were honoured and pleased to see you at the 6th International Early Childhood Education Congress (6th IECEC, 2019) held on October 2-5, 2019 in Kars- University of Kafkas.

Best regards,

Prof. Murat TAŞDAN

Assoc. Prof. Sabri GÜNGÖR

Congress Presidents

6. ULUSLARARASI OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİ KONGRESİ

6th INTERNATIONAL EARLY CHILDHOOD EDUCATION

Kongre Onursal Başkanı/Honorary President of Congress

Prof. Dr. Hüsnü KAPU, Kafkas Üniversitesi Rektörü

Kongre Başkanları/Presidents of Congress

Murat TAŞDAN, Kafkas Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dekan V.
Sabri GÜNGÖR, Kafkas Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölüm Başkanı

Düzenleme Kurulu Başkanları/Heads of Organizing Committee

Şenay ÖZEN ALTINKAYNAK, Kafkas Üniversitesi
Ali İbrahim Can GÖZÜM, Kafkas Üniversitesi

Kongre Onur kurulu/Honorary Committee of Congress

Ayla OKTAY, Maltepe Üniversitesi
Duyan MAĞDEN ATAMAN, Emekli Öğretim Üyesi
Makbule Meziyet ARI, İstanbul Okan Üniversitesi
Sevda BEKMAN, Boğaziçi Üniversitesi
Tanju GÜRKAN, Ankara Üniversitesi

Düzenleme Kurulu/Organizing Committee

Murat TAŞDAN, Kafkas Üniversitesi
Suna K. ÖZMEN, Kafkas Üniversitesi
Esra ALTINTAŞ, Kafkas Üniversitesi
Halil İbrahim KAYA, Kafkas Üniversitesi
Mustafa Şahin BÜLBÜL, Kafkas Üniversitesi
Özden DEMİR, Kafkas Üniversitesi
Özgür AKTAŞ, Kafkas Üniversitesi
Sabri GÜNGÖR, Kafkas Üniversitesi
Sibel GÜRBÜZOĞLU YALMANCI, Kafkas Üniversitesi
Tazegül D. ATALAY, Kafkas Üniversitesi

Yaşar KOP, Kafkas Üniversitesi
Yavuz Selim KAFKASYALI, Kafkas Üniversitesi
Ahmet ÖZMEN, Kafkas Üniversitesi
Ali İbrahim Can GÖZÜM, Kafkas Üniversitesi
Arzu BOY, Kafkas Üniversitesi
Arzu KİRMAN BİLGİN, Kafkas Üniversitesi
Devrim E. OSMANOĞLU, Kafkas Üniversitesi
Emine Hatun DİKEN, Kafkas Üniversitesi
Emre DAĞAŞAN, Kafkas Üniversitesi
İkram ÇINAR, Kafkas Üniversitesi
Meral GÖKSU, Kafkas Üniversitesi
Onur ER, Kafkas Üniversitesi
Ruhşen ALDEMİR, Kafkas Üniversitesi
Selma ERDAĞI TOKSUN, Kafkas Üniversitesi
Sibel SADİ YILMAZ, Kafkas Üniversitesi
Sündüs YERDELEN, Kafkas Üniversitesi
Şenay ÖZEN ALTINKAYNAK, Kafkas Üniversitesi
Şule DURDUKOCA, Kafkas Üniversitesi
Şükrü İLGÜN, Kafkas Üniversitesi
Tuğba BARUTÇU, Kafkas Üniversitesi
Tuğba SÖMEN, Kafkas Üniversitesi
Arzu Derya DAŞÇI, Kafkas Üniversitesi
Erhan MERT, Kafkas Üniversitesi
Ramazan OĞUL, Kafkas Üniversitesi
Aslı ORÇAN YURTTAŞ, Kafkas Üniversitesi
Aysun EROĞLU, Kafkas Üniversitesi
Emine ER, Kafkas Üniversitesi
Fatih KILIÇ, Kafkas Üniversitesi
Haldun Mete ASLAN, Kafkas Üniversitesi
H. Ziyaeddin İPEK, Kafkas Üniversitesi
Hüseyin YILMAZ, Kafkas Üniversitesi
Muhammet COŞKUN, Kafkas Üniversitesi
Nur AKSOY, Kafkas Üniversitesi
Raziye ERKUL, Kafkas Üniversitesi
Ahmet Baran Perçin, Kafkas Üniversitesi

BİLİM KURULU / SCIENTIFIC COMMITTEE

Abide Güngör Aytar, Gazi Üniversitesi
Abd El-Aty Mostafa, Cairo University
Adalet Kandır, Gazi Üniversitesi
Alev Önder, Bahçeşehir Üniversitesi
Asiye İvrendi, Pamukkale Üniversitesi
Ayla Oktay, Maltepe Üniversitesi
Ayperi Dikici Sığırtmaç, Çukurova Üniversitesi
Aysel Köksal Akyol, Ankara Üniversitesi
Ayşe Belgin Aksoy, Gazi Üniversitesi
Ayşe Güler Küçükturan, Sakarya Üniversitesi
Belma Tuğrul, İstanbul Aydın Üniversitesi
Berrin Akman, Hacettepe Üniversitesi
Birsen Güzel, Marmara Üniversitesi
Carmen Dalli, Victoria University of Wellington
Ebru Aktan Acar, Çanakale Onsekiz Mart Üniversitesi
Elif Yeşim Üstün, İstanbul Aydın Üniversitesi
Emine Ahmetoğlu, Trakya Üniversitesi
Esra Macaroğlu Akgül, Gazi Üniversitesi
Esra Ömeroğlu, Gazi Üniversitesi
Fatma Alisinanoğlu, Biruni Üniversitesi
Fatma Çağlayan Dinçer, Hasan Kalyoncu Üniversitesi
Fatma Tezel Şahin, Gazi Üniversitesi
Figen Gürsoy, Ankara Üniversitesi
Fulya Temel, Gazi Üniversitesi
Gelengül Haktanır, Ankara Üniversitesi
Gülden Uyanık Balat, Marmara Üniversitesi
Hamide Ertepınar, İstanbul Aydın Üniversitesi
Handan Asude Başal, Uludağ Üniversitesi
Mesude Atay, Okan Üniversitesi
Murat Taşdan, Kafkas Üniversitesi
M. Ostorosky, Illinois University
Mustafa Buluş, Pamukkale Üniversitesi
Mübeccel Sara Gönen, Hacettepe Üniversitesi
Mümin Yamankaradeniz, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
Nefise Semra Erkan, Hacettepe Üniversitesi
Neriman Aral, Ankara Üniversitesi
Neslihan Avcı, Gazi Üniversitesi
Nesrin Işıkoğlu Erdoğan, Pamukkale Üniversitesi
Nilüfer Darıca, Hasan Kalyoncu Üniversitesi
Nimet Bülbin Sucuoğlu, Hacettepe Üniversitesi
Ozan Ural, Marmara Üniversitesi
Paddy C. Favazza, Stonehill College
Pınar Bayhan, Hacettepe Üniversitesi
Rengin Zembat, Maltepe Üniversitesi
Rukiye Günseli Yıldırım, Dokuz Eylül Üniversitesi
Sacha Powell, Canterbury Christ Church University
Serdal Seven ,Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi
Sennur Zaimoğlu, Maltepe Üniversitesi
Sibel Çiğdem Güneysu, Başkent Üniversitesi
Suna K. Özmen, Kafkas Üniversitesi
Şafak Uluçınar Sağır, Amasya Üniversitesi
Şirin Karadeniz, Bahçeşehir Üniversitesi
Tülin Güler Yıldız, Hacettepe Üniversitesi
Ümit Deniz, Gazi Üniversitesi
Yasemin Aydoğan, Gazi Üniversitesi
Yaşare Aktaş Arnas, Çukurova Üniversitesi
Yeşim Fazlıoğlu, Trakya Üniversitesi
Abdülkadir Kabadayı, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Atilla Çağlar, Kastamonu Üniversitesi
Aysel Çoban, Hacettepe Üniversitesi
Aysun Gürol, Yıldız Teknik Üniversitesi
Ayşe Dilek Öğretir, Gazi Üniversitesi
Berat Ahi, Kastamonu Üniversitesi
Berna Karahan, Kafkas Üniversitesi
Cemal Aküzüm, Dicle Üniversitesi
Derya Ası, Ege Üniversitesi
Dilek Acer, Ankara Üniversitesi
Durmuş Aslan, Çukurova Üniversitesi
Ebru Deretarla Gül, Çukurova Üniversitesi
Eda Yazgın, Doğu Akdeniz Üniversitesi
Elçin Yazıcı, Düzce Üniversitesi
Emel Arslan, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Emine Yılmaz Bolat, Mersin Üniversitesi
Esra Altıntaş, Kafkas Üniversitesi
Esra Dereli İman, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
F.Nilgün Cevher Kalburan, Pamukkale Üniversitesi
Fatma Ağgül Yalçın , Pamukkale Üniversitesi
Fatma Ünal, Akdeniz Üniversitesi
Feyza Erden, Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Gökhan Duman, Gazi Üniversitesi
H. Elif Dağlıoğlu, Gazi Üniversitesi
Hatice Bekir, Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Havise Güleç,Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
İkbal Tuba Şahin Sak, Yüzüncü Yıl Üniversitesi
İlkay Ulutaş, Gazi Üniversitesi
Maide Orçan Kaçan, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Mehmet Sağlam, Bozok Üniversitesi
Mehmet Toran, İstanbul Kültür Üniversitesi
Mesut Saçkes, Balıkkesir Üniversitesi
Mustafa Şahin Bülbül, Kafkas Üniversitesi

Münevver Can Yaşar, İzmir Demokrasi Üniversitesi
Mualla Gülnaz Kavuncu, İstanbul Aydın Üniversitesi
Müge Yüksel, Marmara Üniversitesi
Nalan Kuru, Uludağ Üniversitesi
Neslihan Güney Karaman, Hacettepe Üniversitesi
Nihat Bayat, Akdeniz Üniversitesi
Oğuz Serdar Kesicioğlu, Giresun Üniversitesi
Özden Demir, Kafkas Üniversitesi
Özgül Polat, Marmara Üniversitesi
Özkan Özgün, Çukurova Üniversitesi
Ramazan Sak, Yüzüncü Yıl Üniversitesi
Refika Olgan, Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Remziye Ceylan, Yıldız Teknik Üniversitesi
Saide Özbey, Gazi Üniversitesi
Serap Erdoğan, Anadolu Üniversitesi
Sibel Sönmez, Ege Üniversitesi
Sibel Yoleri, İzmir Demokrasi Üniversitesi
Sinan Koçyiğit, Atatürk Üniversitesi
Sonnur Işıtan, Balıkesir Üniversitesi
Şafak Uluçınar Sağır, Amasya Üniversitesi
Şakire Ocak Karabay, Ege Üniversitesi
Şenay Bulut Pedük, Trakya Üniversitesi
Şenel Elaldı, Cumhuriyet Üniversitesi
Tazegül D. Atalay, Kafkas Üniversitesi
Yaşar KOP, Kafkas Üniversitesi
Yunus Günindi, Aksaray Üniversitesi
Zarife Seçer, İstanbul Üniversitesi
Zeliha Yazıcı, Akdeniz Üniversitesi
Zeynep Alat, Ege Üniversitesi
Zeynep Kurtulmuş, Gazi Üniversitesi
Zülfiye Gül Ercan, Trakya Üniversitesi
A. Murat Ellez, Dokuz Eylül Üniversitesi
Abdurrahman Metin Mısırlı, Dokuz Eylül Üniversitesi
Abdülhamit Karademir, Muş Alparslan Üniversitesi
Adile Gülşah Saranlı, Ted Üniversitesi
Ahmet Özmen, Kafkas Üniversitesi
Ahmet Sakin, Sakarya Üniversitesi
Ahmet Simsar, Sakarya Üniversitesi
Ali İbrahim Can Gözüm, Kafkas Üniversitesi
Arif Yılmaz, Hacettepe Üniversitesi
Asiye Parlak Rakap, Yüzüncü Yıl Üniversitesi
Atiye Adak Özdemir, Pamukkale Üniversitesi
Aycan Buldur, Cumhuriyet Üniversitesi
Ayla Arseven, Cumhuriyet Üniversitesi
Aylin Mentiş Köksoy, Ege Üniversitesi
Aylin Sözer Çapan, İstanbul Aydın Üniversitesi
Aylin Yazıcıoğlu, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Aysel Tüfekçi Akcan, Gazi Üniversitesi
Aysun Gürol, Yıldız Teknik Üniversitesi
Ayşegül Akıncı Coşgun, Aksaray Üniversitesi
Ayşegül Oğuz Namıdar, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
Ayşegül Selimhocaoğlu, Ahi Evran Üniversitesi
Bahadır Koz, Giresun Üniversitesi
Bahadır Köksalan , Kastamonu Üniversitesi
Bahattin Deniz Altunoğlu, Kastamonu Üniversitesi
Banu Dikmen Ada, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Banu Özkan, Dumlupınar Üniversitesi
Banu Uslu, Alanya Aladdin Keykubat Üniversitesi
Begümhan Yellice Yüksel, Akdeniz Üniversitesi
Belgin Parlakyıldız, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi
Belkıs Tekmen, Başken Üniversitesi
Bengü Türkoğlu, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Berna Çöker, Dokuz Eylül Üniversitesi
Berna Sicim Sevim, Bülent Ecevit Üniversitesi
Bahar Eriş, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Bilal Yıldırım, İstanbul Sabahattin Zaim Kongresi
Binhan Koyuncuoğlu, Sinop Üniversitesi
Burcu Beceren, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Burcu Gezer Şen, Fırat Üniversitesi
Büşra Ergin, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Canan Avcı, Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Canan Yıldız Çicekler, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Cengiz Yıldırım, Dicle Üniversitesi
Ceyhun Ersan, Alanya Aladdin Keykubat Üniversitesi
Cumhur Türk, Muş Alparslan Üniversitesi
Çağla Öneren Şendil, Ted Üniversitesi
Çiğdem Kılıç, Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Çiğdem Kotil, Okan Üniversitesi
D.Neslihan Bay, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi
Davut Elmacı, Amasya Üniversitesi
Deniz Pamuk, Mersin Üniversitesi
Deniz Sarıbaş, İstanbul Aydın Üniversitesi
Derya Atabey, Alanya Aladdin Keykubat Üniversitesi
Devrim E. Osmanoğlu, Kafkas Üniversitesi
Dilek Altun, Ahi Evran Üniversitesi
Duygu Çetingöz, Dokuz Eylül Üniversitesi
Duygu Yalman, İstanbul Kültür Üniversitesi
Ege Akgün, Ankara Üniversitesi
Elçin Gölbaşı, Bahçeşehir Üniversitesi
Elif Esra Arıkan, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
Elif Karslı, Ted Üniversitesi
Elif Mercan Uzun, Ondokuz Mayıs Üniveristesi
Elif Öztürk, Giresun Üniversitesi
Elif Sönmez, Altınbaş Üniversitesi
Elif Yılmaz, Karmanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Elvan Şahin Zeteroğlu, Uludağ Üniversitesi
Emel Tok, Pamukkale Üniversitesi
Emine Ayyıldız, İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Emine Yılmaz Bolat, Mersin Üniversitesi
Ercan Atasoy, Recep Tayip Erdoğan Üniversitesi
Ercan Mertoğlu, Marmara Üniversitesi
Erdinç Öcal, Muş Alparslan Üniversitesi
Erhan Alabay, İstanbul Aydın Üniversitesi
Ersoy Erdemir, Bogaziçi Üniversitesi
Ertan Görgü, İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Esra Demir Öztürk, Muş Alparslan Üniversitesi
Ezgi Akşin Yavuz, Trakya Üniversitesi
Fatma Fulya Tepe, İstanbul Aydın Üniversitesi
Fatma Yaşar Ekici, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
Fethiye Lemis Önkol, Yüzüncü Yıl Üniversitesi
Füsun Yıldızbaş, Gazi Üniversitesi
Ganime Aydın, İstanbul Aydın Üniversitesi
Gizem Özer, Bülent Ecevit Üniversitesi
Gonca Uludağ, Giresun Üniversitesi
Gökçe Karaman, Ankara Üniversitesi
Gökçe Kurt, Ankara Üniversitesi
Gökhan Güneş, Hakkari Üniversitesi
Gökhan Kaya, Kastamonu Üniversitesi
Gülhan Güven, Gazi Üniversitesi
Gülhan Köçer, Süleyman Demiral Üniversitesi
Gülşah Öztürk, İstanbul Kültür Üniversitesi
Gülümser Akduman, Gazi Üniversitesi
Gürsu Aşık, Bahçeşehir Üniversitesi
Güzin Özyılmaz Akamca, Dokuz Eylül Üniversitesi
Hakan Şahin, İstanbul Üniversitesi
Hale Koçer, Akdeniz Üniversitesi
Halil Uzun, Kilis Üniversitesi
Handan Doğan, Uludağ Üniversitesi
Hasan Dilek, Ahi Evran Üniversitesi
Hasibe Özlen Demircan, Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Hatice Gözde Ertürk Kara, Aksaray Üniversitesi
Hatice Özaslan, Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Hatice Uysal Bayrak, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Hatice Vatansever Bayraktar, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
Haydar Durukan, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Hikmet Zelyurt, İnönü Üniversitesi
Hülya Yolasığmazoğlu, Giresun Üniversitesi
Hüseyin Polat, Adıyaman Üniversitesi
Işıl Kamaraj, Marmara Üniversitesi
İpek Karlıdağ, Bozok Üniversitesi
İsa Kaya, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi
Kamile Özer Aytekin, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Kazım Alat, Ege Üniversitesi
Kazım Biber, Balıkesir Üniversitesi
Kevser Koç, İstanbul Medeniyet Üniversitesi
Kibar Atkın, Sinop Üniversitesi
Latife Kabaklı Çimen, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
Leyla Ulus, İstanbul Üniversitesi
Lütfiye Çoşkun, Kilis Üniversitesi
M.Şükrü Bellibaş, Adıyaman Üniversitesi
Mahir Özkan, Recep Tayip Erdoğan Üniversitesi
Medena Halmatov, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi
Mefharet Veziroğlu Çelik, İstanbul Medipol Üniversitesi
Mehmet Hakan Özçelik, İstanbul Aydın Üniversitesi
Mehmet Nur Tuğluk, Yıldız Teknik Üniversitesi
Mehmet Ulucan, Fırat Üniversitesi
Melike Uluçay, Erzincan Üniversitesi
Meltem Duran, Giresun Üniversitesi
Menekşe Boz, Giresun Üniversitesi
Meral Alemdar Çoşkun, Hacettepe Üniversitesi
Meral Beşken Ergişi, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Meral Öner Sünkür, Dicle Üniversitesi
Meral Taner Derman, Uludağ Üniversitesi
Merve Ünal, İnönü Üniversitesi
Meryem Çelik, Düzce Üniversitesi
Metehan Buldu, Kırıkkale Üniversitesi
Mine Kır, Bülent Ecevit Üniversitesi
Muhammed Salman, Kastamonu Üniversitesi
Muharrem Kırak, Bozok Üniversitesi
Munise Duran, İnönü Üniversitesi
Murtaza Aykaç, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Mustafa Kocaarslan, Bartın Üniversitesi
Mustafa Önder, Cumhuriyet Üniversitesi
Mustafa Yaşar, Çukurova Üniversitesi
Müge Şen, Ankara Üniversitesi
Müge Yurtsever Kılıçgün, Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
Münevver Mertoğlu, İstanbul Kültür Üniversitesi
Müslimat Oya Ramazan, Maltepe Üniversitesi
Nagihan Tanık Önal, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Naim Ünver, Kastamonu Üniversitesi
Nazan Kahraman, Amasya Üniversitesi
Necdet Taşkın, Yüzüncü Yıl Üniversitesi
Necla Ekinci, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Necla Tuzcuoğlu, Marmara Üniversitesi
Nejla Atabey, Muş Alparslan Üniversitesi
Neslihan Tekin, Kırıkkale Üniversitesi
Neslihan Ültay, Giresun Üniversitesi
Nilay Dereobalı, Ege Üniversitesi
Nilüfer Okur Akçay, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi
Nur Akcanca, Çanakkale Üniveristesi
Nur Hümeyra Özdemir Erem, Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
Nuran Tuncer, Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Oya Abacı, Marmara Üniversitesi
Önder Demir, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi
Önder İdil, Amasya Üniversitesi
Önder Köklü, Adıyaman Üniversitesi

Özge Metin Aslan, Alanya Aladdin Keykubat Üniversitesi
Özge Pınarcık, Düzce Üniversitesi
Özge Uyanık Aktulun, Marmara Üniversitesi
Özkan Sapsağlam, Yıldız Teknik Üniversitesi
Özlem Çamlıbel Çakmak, Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Özlem Melek Erbil Kaya, Anadolu Üniversitesi
Özlem Okyay, Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Özlem Şimşek Çetin, Kırıkkale Üniversitesi
Özlem Yurt, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Pelin Aksüt, Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Perihan Şara, Uşak Üniversitesi
Perihan Tuğba Şeker, Uşak Üniversitesi
Pınar Aksoy, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Pınar Bağçeli Kahraman, Uludağ Üniversitesi
Rahman Çakır, Giresun Üniversitesi
Ramazan Alabaş, Kastamonu Üniversitesi
Ramazan Çeken , Giresun Üniversitesi
Rıdvan Karabulut, Ahi Evran Üniversitesi
Ruhşen Aldemir, Kafkas Üniversitesi
Sabiha Bilgi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Sabri Güngör, Kafkas Üniversitesi
Sadiye Keleş, Bülent Ecevit Üniversitesi
Salih Değirmenci, Amasya Üniversitesi
Seçil Yücelyigit, Ted Üniversitesi
Seda Ata, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Seda Saraç, Bahçeşehir Üniversitesi
Seda Şahin, İnönü Üniversitesi
Selda Aras, Başkent Üniversitesi
Selma Erdağı Toksun, Kafkas Üniversitesi
Sema Öngören, Nevşehir HBV Üniversitesi
Semra Tican Başaran, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Senem Acay Sözbir, Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Serap Demiriz, Gazi Üniversitesi
Serap Sevimli Çelik, Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Serdar Arcagök, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Serhat Gündoğdu, Nevşehir HBV Üniversitesi
Sevcan Yağan Güder, İstanbul Kültür Üniversitesi
Sinan Çınar, Recep Tayip Erdoğan Üniversitesi
Sibel Sadi Yılmaz, Kafkas Üniversitesi
Somayyeh Radmard, İstanbul Aydın Üniversitesi
Suat Kol, Sakarya Üniversitesi
Sühendan Er, Ted Üniversitesi
Şenay Özen Altınkaynak, Kafkas Üniversitesi
Şengül İlgar, İstanbul Üniversitesi
Şenil Ünlü Çetin, Kırıkkale Üniversitesi
Şermin Metin, Hasan Kalyoncu Üniversitesi
Şeyma Şengil Akar, Kastamonu Üniversitesi
Şükran Kılıç, Aksaray Üniversitesi
Şükran Uçuş Güldalı, Ahi Evran Üniversitesi
Şule Erşan, Sinop Üniversitesi
Şule Durdukoca, Kafkas Üniversitesi
Şükrü İlgün, Kafkas Üniversitesi
Tosun Yalçınkaya, Marmara Üniversitesi
Tuğçe Akyol, Afyon Kocatepe Üniversitesi
Tuğba Korkmaz Öcalan, Okan Üniversitesi
Tuğba Öçal, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi
Turan Çakır, Sakarya Üniversitesi
Türker Sezer, Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Ümit Demiral, Ahi Evran Üniversitesi
Volkan Atasoy, Kastamonu Üniversitesi
Volkan Şahin, Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Vuslat Oğuz, Mersin Üniversitesi
Yakup Doğan, Kilis Üniversitesi
Yakup Yıldırım, Akdeniz Üniversitesi
Yasemin Deneri, İstanbul Üniversitesi
Yasin Öztürk, Karadeniz Teknik Üniversitesi
Yunus Pınar, Akdeniz Üniversitesi
Yusuf Alan, Muş Alparslan Üniversitesi
Zekeriya Fatih İneç, Erzincan Üniversitesi
Zeynep Dere, Bozok Üniversitesi
Zeynep Kılıç, İstanbul Medipol Üniversitesi
Zeynep Temiz, Yüzüncü Yıl Üniversitesi
Murat Bartan, Dumlupınar Üniversitesi
Ayça Ülker Erdem, Hacettepe Üniversitesi
Burcu Çabuk, Marmara Üniversitesi
Dilan Bayındır, Balıkesir Üniversitesi
Emine Hande Aydos, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Saime Çağlak Sarı, Maltepe Üniversitesi
Simge Yılmaz, Uşak Üniversitesi
Sinem Güçhan Özgül, Balıkesir Üniversitesi
Vedat Bayraktar, Gazi Üniversitesi

ULUSLARARASI KONUŞMACILAR / INTERNATIONAL KEYNOTE SPEAKERS

Abd El-Aty Mostafa, Cairo University, Mısır
"MIXED METHODS AND APPROACHES"

Carmen Dalli, Victoria University of Wellington, Yeni Zelanda
"CONSTRUCTING QUALITY EARLY CHILDHOOD SETTINGS FOR INFANTS AND TODDLERS: WHAT MATTERS."

Michaelene M. Ostorosky, Illinois University, Paddy C. Favazza, Stonehill College, ABD
"CONSTRUCTING EARLY CHILDHOOD ENVIRONMENTS TO SUPPORT THE INCLUSION OF CHILDREN WITH DISABILITIES"

Sacha Powell, Canterbury Christ Church University, İngiltere
"FROEBEL IN CHILDHOOD CONSTRUCTION

Eda Yazgın, Eastern Mediterranean University, KKTC
"SEOUL VE MOSKOVA ANAOKULLARINDA GELENEKSELDEN MODERNE YARATICILIK VE ESTETİK"

PANELLER/PANELS

PANEL I/PANEL DISCUSSION I: "ÇOCUKLUĞUN İNŞASINDA OKUL ÖNCESİ EĞİTİMİ" /"EARLY CHILDHOOD EDUCATION IN CHILDHOOD CONSTRUCTION"

Moderatör: Fulya TEMEL, Gazi Üniversitesi
Adalet KANDIR, Gazi Üniversitesi
"Günümüz Dünyasında Okul Öncesi Öğretmenden Beklentiler"
Fulya TEMEL
"2023 Eğitim Vizyonu ve Erken Çocukluk Eğitimi Hedefleri"
Ozana URAL, Marmara Üniversitesi
"Erken Çocukluk Döneminde Erken Müdahale Çalışmalarında Ailenin Rolü"
Rukiye Günseli YILDIRIM, Ege Üniversitesi
"21. Yüzyıl İnsanından Beklenen Becerilerin Erken Çocukluk Eğitimine Yansımaları Nasıl Olmalıdır?"

PANEL II/PANEL DISCUSSION II :*"OYUN VE TEKNOLOJİ"/"PLAY AND TECHNOLOGY"*

Moderatör: Güler KÜÇÜKTURAN, Sakarya Üniversitesi
Belma TUĞRUL, İstanbul Aydın Üniversitesi
"Her Yerde Oyuncu Anne Baba Olmak"
Emine AHMETOĞLU, Trakya Üniversitesi
"Dijital Yerliler Öğrenme Ortamları ve Oyunları"
Esra ÖMEROĞLU, Gazi Üniversitesi
"Milenyum Çocukları ve Okul Öncesi Dönemde Bilişim Teknolojilerinin Kullanımı"
Neriman ARAL, Ankara Üniversitesi
"Gelişime Yolculuk"
Yaşare AKTAŞ ARNAS, Çukurova Üniversitesi
"Açık Hava Oyun ve Öğrenme Alanlarının Düzenlenmesi"

PANEL III/ PANEL DISCUSSION III : "KURUMLAR VE STK'LER KONUŞUYOR"

Moderatör: Tanju GÜRKAN, Ankara Üniversitesi
UNICEF
GAP
SERKA
TOOEGD

PANEL IV/PANEL DISCUSSION IV : "GELİŞİM VE DEĞERLENDİRME"/ "DEVELOPMENT AND ASSESMENT"

Moderatör: Fatma ALİSİNANOĞLU, Biruni Üniversitesi
Bülbin SUCUOĞLU, Hacettepe Üniversitesi
"Okul Öncesinde Kaynaştırmanın Etkileri"
Gelengül HAKTANIR, Ankara Üniversitesi
"Erken Yaşlar Değerli Yıllardır; İzleyelim, Değerlendirelim, Gelişimlerini Destekleyelim"
Nefise Semra ERKAN, Hacettepe Üniversitesi
"Okul Öncesi Eğitimin Okul Hazırlığa Etkisi"
Rengin ZEMBAT, Maltepe Üniversitesi
"Dört Yapraklı Yonca Tekniğiyle Erken Çocuklukta Değerlendirme

PANEL V/PANEL DISCUSSION V :"GELENEKTEN GELECEĞE OKUL ÖNCESİ EĞİTİM"/"EARLY CHILDHOOD EDUCATION TO FUTURE FROM THE TRADITIONAL"

Moderatör: Münevver CAN YAŞAR, İzmir Demokrasi Üniversitesi
Eda YAZGIN, Doğu Akdeniz Üniversitesi
"Seoul ve Moskova Anaokullarında Gelenekselden Moderne Yaratıcılık ve Estetik"
Oğuz Serdar KESİCİOĞLU, Giresun Üniversitesi
"Bildiklerimiz Fakat Uygulamadıklarımız: Karşılaştırmalı Bir Analiz Türkiye ve Amerika Örneği"
Sinan KOÇYİĞİT, Atatürk Üniversitesi
"Değişen Aile ve Erken Çocukluk Eğitimi"
Nejdet TAŞKIN, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi
"Erken Çocukluk Eğitimi ve Gelecek"

PRESENTATION TYPE – ABSTRACT NUMBER / SUNUM TÜRÜ – BİLDİRİ NO

Abstract No: 271 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 3
Bildiri No: 271 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 5
Abstract No: 281 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 7
Bildiri No: 281 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 9
Abstract No: 27 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 11
Bildiri No: 27 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 13
Abstract No: 28 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 15
Bildiri No: 28 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 17
Abstract No: 296 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 19
Bildiri No: 296 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 21
Abstract No: 321 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 23
Bildiri No: 321 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 25
Abstract No: 326 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 27
Bildiri No: 326 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 29
Abstract No: 344 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 31
Bildiri No: 344 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 33
Abstract No: 354 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 35
Bildiri No: 354 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 37
Abstract No: 381 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 39
Bildiri No: 381 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 41
Abstract No: 127 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 43
Bildiri No: 127 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 45
Abstract No: 396 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 47
Bildiri No: 396 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 49
Abstract No: 143 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 51
Bildiri No: 143 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 53
Abstract No: 166 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 55
Bildiri No: 166 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 57
Abstract No: 426 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 59
Bildiri No: 426 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 61
Abstract No: 199 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 63
Bildiri No: 199 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 65
Abstract No: 202 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 67
Bildiri No: 202 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 69
Abstract No: 206 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 71
Bildiri No: 206 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 73

Abstract No: 228 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 75
Bildiri No: 228 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 77
Abstract No: 239 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 79
Bildiri No: 239 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 81
Abstract No: 242 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 83
Bildiri No: 242 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 85
Abstract No: 251 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 87
Bildiri No: 251 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 89
Abstract No: 258 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 92
Bildiri No: 258 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 94
Abstract No: 259 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 96
Bildiri No: 259 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 98
Abstract No: 263 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 100
Bildiri No: 263 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 102
Abstract No: 14 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 104
Bildiri No: 14 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 106
Abstract No: 275 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 108
Bildiri No: 275 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 110
Abstract No: 279 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 112
Bildiri No: 279 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 114
Abstract No: 280 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 116
Bildiri No: 280 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 118
Abstract No: 25 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 120
Bildiri No: 25 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 122
Abstract No: 26 - Abstract Presentation Type: Poster Presentation 124
Bildiri No: 26 - Bildiri Sunum Şekli: Poster Sunum 126
Abstract No: 288 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 128
Bildiri No: 288 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 130
Abstract No: 37 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 132
Bildiri No: 37 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 134
Abstract No: 302 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 136
Bildiri No: 302 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 138
Abstract No: 303 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 140
Bildiri No: 303 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 142
Abstract No: 51 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 144
Bildiri No: 51 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 146
Abstract No: 319 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 148

Bildiri No: 319 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 150
Abstract No: 64 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 152
Bildiri No: 64 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 154
Abstract No: 69 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 156
Bildiri No: 69 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 158
Abstract No: 75 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 160
Bildiri No: 75 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 162
Abstract No: 332 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 164
Bildiri No: 332 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 166
Abstract No: 78 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 168
Bildiri No: 78 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 170
Abstract No: 88 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 172
Bildiri No: 88 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 174
Abstract No: 96 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 176
Bildiri No: 96 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 178
Abstract No: 352 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 180
Bildiri No: 352 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 182
Abstract No: 125 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 184
Bildiri No: 125 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 186
Abstract No: 384 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 188
Bildiri No: 384 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 190
Abstract No: 130 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 192
Bildiri No: 130 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 194
Abstract No: 133 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 196
Bildiri No: 133 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 198
Abstract No: 400 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 200
Bildiri No: 400 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 202
Abstract No: 410 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 204
Bildiri No: 410 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 206
Abstract No: 155 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 208
Bildiri No: 155 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 210
Abstract No: 414 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 212
Bildiri No: 414 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 213
Abstract No: 170 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 215
Bildiri No: 170 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 217
Abstract No: 428 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 219
Bildiri No: 428 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 221

Abstract No: 430 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 223
Bildiri No: 430 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 225
Abstract No: 431 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 227
Abstract No: 176 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 228
Bildiri No: 176 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 230
Abstract No: 191 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 232
Bildiri No: 191 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 235
Abstract No: 194 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 238
Bildiri No: 194 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 240
Abstract No: 201 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 242
Abstract No: 217 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 244
Bildiri No: 217 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 246
Abstract No: 223 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 248
Bildiri No: 223 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 250
Abstract No: 224 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 252
Bildiri No: 224 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 254
Abstract No: 231 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 256
Bildiri No: 231 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 258
Abstract No: 235 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 260
Bildiri No: 235 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 262
Abstract No: 244 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 264
Bildiri No: 244 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 266
Abstract No: 247 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 268
Bildiri No: 247 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 270
Abstract No: 250 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 272
Bildiri No: 250 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 274
Abstract No: 30 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 277
Bildiri No: 30 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 279
Abstract No: 287 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 281
Bildiri No: 287 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 283
Abstract No: 43 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 285
Bildiri No: 43 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 287
Abstract No: 47 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 289
Bildiri No: 47 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 291
Abstract No: 52 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 293
Bildiri No: 52 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 295
Abstract No: 311 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 297

Bildiri No: 311 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 299
Abstract No: 327 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 301
Bildiri No: 327 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 303
Abstract No: 104 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 305
Bildiri No: 104 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 307
Abstract No: 361 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 309
Bildiri No: 361 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 311
Abstract No: 107 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 313
Bildiri No: 107 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 315
Abstract No: 118 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 317
Bildiri No: 118 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 318
Abstract No: 128 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 320
Bildiri No: 128 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 322
Abstract No: 392 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 324
Bildiri No: 392 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 326
Abstract No: 179 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 328
Bildiri No: 179 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 330
Abstract No: 185 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 332
Bildiri No: 185 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 334
Abstract No: 196 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 336
Bildiri No: 196 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 338
Abstract No: 237 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 340
Bildiri No: 237 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 342
Bildiri No: 438 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation ..... **Hata! Yer işareti tanımlanmamış.**
Bildiri No: 438 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 348
Abstract No: 15 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 351
Bildiri No: 15 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 353
Abstract No: 24 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 355
Abstract No: 300 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 357
Bildiri No: 300 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 359
Abstract No: 307 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 361
Bildiri No: 307 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 363
Abstract No: 58 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 365
Bildiri No: 58 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 368
Abstract No: 315 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 371
Bildiri No: 315 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 373
Abstract No: 339 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 375

Bildiri No: 339 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 377
Abstract No: 91 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 379
Bildiri No: 91 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 381
Abstract No: 356 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 383
Bildiri No: 356 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 385
Abstract No: 371 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 387
Bildiri No: 371 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 390
Abstract No: 164 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 393
Bildiri No: 164 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 395
Abstract No: 420 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 397
Bildiri No: 420 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 399
Abstract No: 434 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 401
Bildiri No: 434 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 403
Abstract No: 180 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 405
Bildiri No: 180 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 407
Abstract No: 184 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 409
Bildiri No: 184 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 411
Abstract No: 190 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 413
Bildiri No: 190 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 415
Abstract No: 197 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 417
Bildiri No: 197 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 419
Abstract No: 221 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 421
Bildiri No: 221 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 423
Abstract No: 225 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 425
Bildiri No: 225 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 427
Abstract No: 241 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 429
Bildiri No: 241 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 431
Abstract No: 243 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 433
Bildiri No: 243 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 435
Abstract No: 248 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 437
Bildiri No: 248 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 439
Abstract No: 33 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 445
Bildiri No: 33 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 447
Abstract No: 316 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 449
Bildiri No: 316 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 451
Abstract No: 328 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 453
Bildiri No: 328 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 455

Abstract No: 82 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 457
Bildiri No: 82 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 459
Abstract No: 347 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 461
Bildiri No: 347 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 462
Abstract No: 105 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 464
Bildiri No: 105 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 466
Abstract No: 376 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 468
Bildiri No: 376 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 470
Abstract No: 397 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 472
Bildiri No: 397 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 474
Abstract No: 207 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 476
Bildiri No: 207 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 478
Abstract No: 245 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 480
Bildiri No: 245 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 482
Abstract No: 310 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 485
Bildiri No: 310 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 487
Abstract No: 72 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 490
Bildiri No: 72 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 492
Abstract No: 106 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 494
Bildiri No: 106 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 496
Abstract No: 20 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 500
Bildiri No: 20 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 502
Abstract No: 65 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 504
Bildiri No: 65 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 506
Abstract No: 386 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 508
Bildiri No: 386 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 510
Abstract No: 169 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 512
Bildiri No: 169 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 514
Abstract No: 175 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 516
Bildiri No: 175 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 518
Abstract No: 212 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 520
Bildiri No: 212 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 522
Abstract No: 394 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 525
Bildiri No: 394 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 527
Abstract No: 4 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 530
Abstract No: 272 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 532
Bildiri No: 272 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 534

Abstract No: 301 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 536
Bildiri No: 301 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 538
Abstract No: 171 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 540
Bildiri No: 171 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 542
Abstract No: 214 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 544
Bildiri No: 214 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 546
Abstract No: 216 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 548
Bildiri No: 216 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 550
Abstract No: 254 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 552
Bildiri No: 254 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 554
Abstract No: 44 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 557
Bildiri No: 44 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 559
Abstract No: 146 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 561
Bildiri No: 146 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 563
Abstract No: 403 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 565
Bildiri No: 403 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 567
Abstract No: 45 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 570
Abstract No: 306 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 572
Bildiri No: 306 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 574
Abstract No: 17 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 577
Bildiri No: 17 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 579
Abstract No: 283 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 581
Bildiri No: 283 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 583
Abstract No: 295 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 585
Bildiri No: 295 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 587
Abstract No: 87 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 589
Bildiri No: 87 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 591
Abstract No: 377 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 593
Bildiri No: 377 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 595
Abstract No: 122 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 597
Bildiri No: 122 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 599
Abstract No: 387 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 601
Bildiri No: 387 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 603
Abstract No: 427 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 605
Bildiri No: 427 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 607
Abstract No: 218 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 609
Bildiri No: 218 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 611

Abstract No: 269 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 614
Bildiri No: 269 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 616
Abstract No: 23 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 618
Bildiri No: 23 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 620
Abstract No: 285 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 622
Bildiri No: 285 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 624
Abstract No: 53 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 626
Bildiri No: 53 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 628
Abstract No: 312 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 630
Bildiri No: 312 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 632
Abstract No: 323 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 634
Abstract No: 370 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 636
Bildiri No: 370 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 638
Abstract No: 116 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 640
Bildiri No: 116 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 642
Abstract No: 117 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 644
Bildiri No: 117 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 646
Abstract No: 120 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 648
Bildiri No: 120 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 650
Abstract No: 390 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 652
Bildiri No: 390 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 654
Abstract No: 399 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 656
Bildiri No: 399 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 658
Abstract No: 145 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 660
Bildiri No: 145 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 662
Abstract No: 404 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 664
Bildiri No: 404 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 666
Abstract No: 405 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 668
Bildiri No: 405 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 670
Abstract No: 290 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 674
Bildiri No: 290 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 676
Abstract No: 111 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 678
Bildiri No: 111 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 680
Abstract No: 368 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 682
Bildiri No: 368 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 684
Abstract No: 113 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 686
Bildiri No: 113 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 688

Abstract No: 114 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 690
Bildiri No: 114 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 692
Abstract No: 378 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 695
Abstract No: 160 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 697
Bildiri No: 160 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 699
Abstract No: 418 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 701
Bildiri No: 418 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 703
Abstract No: 424 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 705
Bildiri No: 424 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 707
Abstract No: 173 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 709
Bildiri No: 173 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 711
Abstract No: 435 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 713
Bildiri No: 435 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 715
Abstract No: 226 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 717
Bildiri No: 226 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 719
Abstract No: 233 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 721
Bildiri No: 233 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 723
Abstract No: 291 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 726
Bildiri No: 291 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 728
Abstract No: 39 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 730
Bildiri No: 39 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 732
Abstract No: 50 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 734
Bildiri No: 50 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 736
Abstract No: 100 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 738
Bildiri No: 100 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 740
Abstract No: 357 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 742
Bildiri No: 357 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 744
Abstract No: 108 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 746
Bildiri No: 108 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 748
Abstract No: 367 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 750
Bildiri No: 367 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 752
Abstract No: 372 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 754
Bildiri No: 372 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 756
Abstract No: 373 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 758
Bildiri No: 373 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 760
Abstract No: 156 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 762
Bildiri No: 156 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 764

Abstract No: 219 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 766
Bildiri No: 219 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 768
Abstract No: 273 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 771
Bildiri No: 273 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 772
Abstract No: 335 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 774
Bildiri No: 335 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 776
Abstract No: 90 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 778
Abstract No: 364 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 780
Bildiri No: 364 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 782
Abstract No: 161 - Abstract Presentation Type: Poster Presentation 784
Bildiri No: 161 - Bildiri Sunum Şekli: Poster Sunum 785
Abstract No: 16 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 788
Bildiri No: 16 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 790
Abstract No: 278 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 792
Bildiri No: 278 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 794
Abstract No: 48 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 796
Bildiri No: 48 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 798
Abstract No: 314 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 800
Bildiri No: 314 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 803
Abstract No: 63 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 805
Bildiri No: 63 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 807
Abstract No: 320 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 809
Bildiri No: 320 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 811
Abstract No: 93 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 813
Bildiri No: 93 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 815
Abstract No: 109 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 817
Bildiri No: 109 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 819
Abstract No: 366 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 821
Bildiri No: 366 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 823
Abstract No: 389 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 825
Bildiri No: 389 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 827
Abstract No: 417 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 829
Bildiri No: 417 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 831
Abstract No: 429 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 833
Bildiri No: 429 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 835
Abstract No: 189 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 837
Bildiri No: 189 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 839

Abstract No: 215 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 841
Bildiri No: 215 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 843
Abstract No: 70 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 846
Bildiri No: 70 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 848
Abstract No: 374 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 850
Bildiri No: 374 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 852
Abstract No: 142 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 854
Bildiri No: 142 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 856
Abstract No: 174 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 859
Bildiri No: 174 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 861
Abstract No: 22 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 864
Bildiri No: 22 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 866
Abstract No: 99 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 868
Bildiri No: 99 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 870
Abstract No: 432 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 872
Bildiri No: 432 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 874
Abstract No: 213 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 876
Bildiri No: 213 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 878
Abstract No: 234 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 880
Bildiri No: 234 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 882
Abstract No: 260 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 885
Bildiri No: 260 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 887
Abstract No: 9 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 889
Bildiri No: 9 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 891
Abstract No: 267 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 893
Bildiri No: 267 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 895
Abstract No: 284 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 897
Bildiri No: 284 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 899
Abstract No: 308 - Abstract Presentation Type: Poster Presentation 901
Abstract No: 54 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 903
Bildiri No: 54 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 905
Abstract No: 340 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 907
Bildiri No: 340 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 909
Abstract No: 342 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 911
Bildiri No: 342 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 913
Abstract No: 355 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 915
Bildiri No: 355 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 917

Abstract No: 391 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 920
Bildiri No: 391 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 922
Abstract No: 152 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 924
Bildiri No: 152 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 926
Abstract No: 159 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 928
Bildiri No: 159 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 930
Abstract No: 415 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 932
Bildiri No: 415 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 934
Abstract No: 436 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 936
Bildiri No: 436 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 938
Abstract No: 238 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 940
Bildiri No: 238 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 942
Abstract No: 252 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 944
Bildiri No: 252 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 946
Abstract No: 253 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 948
Bildiri No: 253 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 950
Abstract No: 158 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 953
Bildiri No: 158 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 955
Abstract No: 165 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 957
Bildiri No: 165 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 959
Abstract No: 205 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 961
Bildiri No: 205 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 963
Abstract No: 210 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 965
Bildiri No: 210 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 967
Abstract No: 56 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 971
Bildiri No: 56 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 973
Abstract No: 183 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 975
Bildiri No: 183 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 977
Abstract No: 324 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 980
Bildiri No: 324 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 982
Abstract No: 265 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 985
Bildiri No: 265 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 987
Abstract No: 266 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 989
Bildiri No: 266 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 991
Abstract No: 274 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 993
Bildiri No: 274 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 995
Abstract No: 276 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 997

Bildiri No: 276 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 999
Abstract No: 282 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1001
Bildiri No: 282 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1003
Abstract No: 40 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1005
Bildiri No: 40 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1007
Abstract No: 41 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1009
Bildiri No: 41 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1011
Abstract No: 299 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1013
Bildiri No: 299 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1015
Abstract No: 60 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1017
Bildiri No: 60 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1019
Abstract No: 318 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1021
Bildiri No: 318 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1023
Abstract No: 330 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1025
Bildiri No: 330 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1027
Abstract No: 80 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1029
Bildiri No: 80 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1031
Abstract No: 338 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1033
Bildiri No: 338 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1035
Abstract No: 346 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1037
Bildiri No: 346 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1039
Abstract No: 351 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1041
Bildiri No: 351 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1043
Abstract No: 102 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1045
Bildiri No: 102 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1047
Abstract No: 103 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1049
Bildiri No: 103 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1051
Abstract No: 359 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1053
Bildiri No: 359 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1055
Abstract No: 112 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1057
Bildiri No: 112 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1059
Abstract No: 369 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1061
Bildiri No: 369 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1063
Abstract No: 123 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1066
Bildiri No: 123 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1068
Abstract No: 406 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1070
Bildiri No: 406 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1072

Abstract No: 162 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1074
Bildiri No: 162 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1076
Abstract No: 421 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1078
Bildiri No: 421 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1080
Abstract No: 423 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1082
Bildiri No: 423 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1084
Abstract No: 168 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1086
Bildiri No: 168 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1088
Abstract No: 178 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1090
Bildiri No: 178 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1092
Abstract No: 187 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1094
Bildiri No: 187 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1096
Abstract No: 188 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1098
Bildiri No: 188 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1100
Abstract No: 195 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1102
Bildiri No: 195 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1104
Abstract No: 200 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1106
Bildiri No: 200 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1108
Abstract No: 204 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1110
Bildiri No: 204 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1112
Abstract No: 208 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1114
Bildiri No: 208 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1116
Abstract No: 222 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1118
Bildiri No: 222 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1120
Abstract No: 230 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1122
Bildiri No: 230 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1124
Abstract No: 232 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1126
Bildiri No: 232 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1128
Abstract No: 240 - Abstract Presentation Type: Poster Presentation 1130
Bildiri No: 240 - Bildiri Sunum Şekli: Poster Sunum 1132
Abstract No: 439 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1134
Bildiri No: 439 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1136
Abstract No: 34 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1139
Bildiri No: 34 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1141
Abstract No: 313 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1143
Bildiri No: 313 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1145
Abstract No: 135 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1147

Bildiri No: 135 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1149
Abstract No: 137 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1151
Bildiri No: 137 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1153
Abstract No: 425 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1155
Bildiri No: 425 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1157
Abstract No: 193 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1159
Bildiri No: 193 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1161
Abstract No: 31 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1164
Bildiri No: 31 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1166
Abstract No: 110 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1168
Bildiri No: 110 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1170
Abstract No: 382 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1172
Bildiri No: 382 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1174
Abstract No: 3 - Abstract Presentation Type: Poster Presentation 1177
Bildiri No: 3 - Bildiri Sunum Şekli: Poster Sunum 1179
Abstract No: 416 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1182
Bildiri No: 416 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1184
Abstract No: 186 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1186
Bildiri No: 186 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1188
Abstract No: 236 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1190
Bildiri No: 236 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1192
Abstract No: 249 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1194
Bildiri No: 249 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1196
Abstract No: 255 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation 1198
Bildiri No: 255 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum 1200

CONTENTS – İÇİNDEKİLER

Eğitim Programları Ve Politikaları 2

Curriculum and Policies 2

Preschool Education Program In The Second Constitutional Period And Its Characteristics: "curriculum For Kindergarten" 3

Ii. Meşrutiyet Döneminde İzlenen Okul Öncesi Eğitim Programı ve Özellikleri: "ana Mekteplerine Mahsus Müfredat" 5

Examination Of Preschool Education Activity Pool Of The General Directorate For Basic Education In Terms Of The Active Learning 7

Meb Temel Eğitim Genel Müdürlüğü Okul Öncesi Eğitimi Etkinlik Havuzunda Bulunan Etkinliklerin Etkin Öğrenme Bağlamında İncelenmesi 9

Comparison Of Indoor And Outdoor Environment Standards Of Early Childhood Education Institutions: Turkey, Singapore, Australia, New Zealand, And Switzerland Example 11

Okul Öncesi İç ve Dış Mekan Eğitim Ortamları Standartlarının Karşılaştırılması: Türkiye, Singapur, Avustralya, Yeni Zelanda ve İsviçre Örneği 13

Investigation Of Studies About Different Preschool Education Approaches In Turkey 15

Farklı Okul Öncesi Eğitimi Yaklaşımlarına İlişkin Türkiye'de Yapılan Çalışmaların İncelenmesi 17

2002-2006-2013 Values In Preschool Education Programs 19

2002-2006-2013 Okul Öncesi Eğitim Programlarında Değerler 21

Review Of Pre-School Teaching Undergraduate Programmes Implemented In The Academic Year Of 2018-2019 Within The Scope Of Technological Competences Of Teacher Candidates And Their Extent Of Meeting The Needs Of Teachers 23

2018-2019 Akademik Yılında Uygulamaya Konulan Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans Programı'nın Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Teknolojik Yeterlilikler Bağlamındaki Gereksinimlerini Karşılama Durumunun İncelenmesi ... 25

Waldorf Education In Teacher And Parent'S Eyes: The Sample Of Kauno Valdorfo Darzelis Šaltinėlis Kindergarten .. 27

Öğretmenler ve Ebeveynlerin Gözünden Waldorf Eğitimi: Kauno Valdorfo Darzelis Šaltinėlis Anaokulu Örneği 29

Examining The Finance Of The Early Childhood Education Services Among The Singapore, Japan, Estonia, China And Turkey Comparatively 31

Türkiye ile Singapur, Japonya, Estonya, Çin ve Finlandiya Okul Öncesi Eğitim Hizmetleri Finansman Politikalarının Karşılaştırılmalı Olarak İncelenmesi 33

The Reflection Of Early Childhood Summer Program Regarding 2023 Vision 35

Erken Çocukluk Dönemi Yaz Okulu Uygulamalarının Meb 2023 Bağlamında Değerlendirilmesi 37

Evaluation The Effectiveness Of Early Childhood Teacher Education Program Courses 39

Okul Öncesi Öğretmenliği Programı Lisans Derslerinin Etkililiğinin Değerlendirilmesi 41

The Problems Encountered By Preschool Teachers In Starting The Day And Performing Playtime 43

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Güne Başlama ve Oyun Zamanını Uygulamada Karşılaştıkları Sorunlar 45

South Korea Preschool Education System 47

Güney Kore Okul Öncesi Eğitim Sistemi 49

Republican Ideology And Child Education 51

Cumhuriyet İdeolojisi ve Çocuk Eğitimi 53
Evaluation Of Preschool Undergraduate Program With Context, Input, Process And Product (Cipp) Model In Line With The Views Of Faculty Members; Kafkas University And Atatürk University 55
Okul Öncesi Lisans Programının Öğretim Elemanlarının Görüşleri Doğrultusunda Bağlam, Girdi, Süreç ve Ürün (cıpp) Modeli ile Değerlendirilmesi; Kafkas Üniversitesi ve Atatürk Üniversitesi Örneği 57
Investigation Of The Effect Of 'Attention Skill Support Program Implementation In Indoor And Outdoor Areas On 60-66 Months Childrens 59
60-66 Aylık Çocuklarda İç ve Dış Mekanda Uygulanan Dikkat Becerisini Destekleme Programının Etkisinin İncelenmesi 61
Social Emotional Learning (Sel) Under Investigation: Identifying Sel In The Turkish Early Childhood Education Curriculum (Tecec) 63
Sosyal ve Duygusal Öğrenme (sdö) Becerilerinin Okul Öncesi Eğitim Programındaki (oöep) Yeri 65
Opinions And Suggestions On The Concept Of Motivation Of Teachers In Educational Institutions 67
Eğitim Kurumlarında Öğretmenlerin Motivasyon Kavramına İlişkin Görüş ve Önerileri 69
The Evaluation Of Learning Outcomes Of Mone 2013 Preschool Education Program In Terms Of Brain Parts 71
Meb 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı Kazanımlarının Beyin Bölümleri Açısından Değerlendirilmesi 73
The Place Of Play In Primary Education Curricula In Early Childhood Education During The Second Constitutional Period 75
Ii. Meşrutiyet Dönemi Erken Çocukluk Eğitiminde İlköğretim Müfredatlarında Oyunun Yeri 77
The Assessments Of Preschool Education Stakeholders On Guidance Services 79
Okul Öncesi Eğitim Paydaşlarının Rehberlik Hizmetleriyle İlgili Değerlendirmeleri 81
Parent Views On The Orientation Week In Preschool Education 83
Okul Öncesi Eğitimde Uyum Haftasına İlişkin Veli Görüşleri 85
Investigation Of Preschool Education Program From Life Skills Perspective 87
Okul Öncesi Eğitim Programının Yaşam Becerileri Perspektifinden İncelenmesi 89
Gelişim Ve Değerlendirme 91
Development and Assessment 91
A Study Of Common Behavioral Problems In Preschoolers And Teachers' Strategies Of Dealing With These Problems 92
Okul Öncesi Dönem Çocuklarında Sık Görülen Davranış Problemleri ve Öğretmenlerin Bu Davranışlar Karşısında İzledikleri Yolların İncelenmesi 94
Temperament Characteristics Of Preschool Children Examination Of Various Variables* 96
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Mizaç Özelliklerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi* 98
Examination Of The Status Of Referal Of Sexual Identity Preferences By Mothers Of Five Year Old Children According To Their Level Of Traditional (Çorum-Sungurlu District Example) 100
Annelerin Geleneksellik Düzeylerine Göre Beş Yaş Çocuklarının Cinsel Kimlik Tercihlerini Yönlendirme Durumlarının İncelenmesi (çorum-sungurlu İlçesi Örneği) 102
Parents' In 2-6 Years Old Behaviors To Support Their Children's Development 104
Ana Babaların 2-6 Yaş Aralığındaki Çocuklarının Gelişimlerini Destekleyici Davranışları 106

A Study On The Relationship Between Emotion Regulation Skills Of Preschool Children And Readiness For Primary Education 108

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Duygu Düzenleme Becerileri ile İlköğretime Hazır Bulunuşlukları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 110

Developing Attitude Scale Towards Child Recognition And Evaluation Techniques: A Validity And Reliability Study 112

Çocuğu Tanıma ve Değerlendirme Tekniklerine Yönelik Tutum Ölçeği Geliştirilmesi: Bir Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması 114

An Investigation Of Preschool Teachers' And Prospective Teachers' Opinions On 21St Century Skills 116

Okul Öncesi Öğretmen ve Öğretmen Adaylarının 21.yüzyıl Becerilerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi 118

Views Of Preschool, Primary School And Preservice Teachers On School Readiness Skills 120

İlkokula Hazırlık Becerilerine İlişkin Okul Öncesi ve Sınıf Öğretmenleri ile Öğretmen Adaylarının Görüşleri 122

A Practical Study On Increasing The Awareness Of 36-48 Month Old Children About Dental Health 124

36-48 Aylık Çocukların Diş Sağlığı Konusunda Farkındalıklarının Arttırılması Üzerine Uygulamalı Bir Çalışma 126

Investigation Of The Relationship Between Emotion Regulation And Empathy Skills In Preschool 128

Okul Öncesi Dönemde Duygu Düzenleme Becerisi ile Empati Becerisi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 130

128/5000 Investigation Of Pre-School Teachers And Administrators Perceptions And Thoughts About Peer Bullying In Terms Of Some Variables 132

Okul Öncesi Öğretmen ve Yöneticilerinin, Akran Zorbalığına İlişkin Algı ve Düşüncelerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi 134

Evaluation Of Mother'S Opinions Related To Home-Based Cognitive Development Support Program Applied With 18 And 24-Month-Old Infants 136

18-24 Aylık Bebeklerle Uygulanan Ev Merkezli Bilişsel Gelişim Destek Programına Yönelik Anne Görüşlerinin Değerlendirilmesi 138

Evaluation Of Nutrition Menus Applied In Preschool Education Institutions In Terms Of Healthy Nutrition 140

Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Uygulanan Beslenme Menülerinin Sağlıklı Beslenme Açısından Değerlendirilmesi 142

The Relationship Between Language Development And Interpersonal, Verbal Explanation And Listening Skills Of 48-66 Months Old Children Attending Mobile And Independent Preschool 144

Mobil ve Bağımsız Anaokuluna Devam Eden 48-66 Aylık Çocukların Dil Gelişimi ile Kişiler Arası, Sözel Açıklama ve Dinleme Beceri Düzeyleri Arasındaki İlişki 146

The Effect Of Dıfferent Story Tellıng Types On Attentıon Perıod And Level Of Comprehensıon In Preschool Chıldren 148

Okul Öncesi Dönem Çocuklarında Farklı Hikâye Anlatım Türlerinin Dikkat Sürelerine ve Hikâyeyi Anlama Düzeylerine Etkisi 150

The Effect Of Cognitive Assessment System On Basic Conceptual Skills Of Children 152

Bilişsel Değerlendirme Sisteminin Çocukların Temel Kavram Becerilerine Etkisi 154

Investigation Of Social Skill Levels Of Children Between 36-72 Months Living With Their Families And Staying With Their Mothers In Women's Closed Prison 156

Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda Anneleriyle Kalan ve Ailesiyle Yaşayan 36-72 Ay Aralığındaki Çocukların Sosyal Beceri Düzeylerinin İncelenmesi 158

Examination Of Preschool Teachers' Views And Practices On Mathematics Activities 160

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Matematik Etkinliklerine Yönelik Görüş ve Uygulamalarının İncelenmesi.....162
The Investigation Of Mediator Roles Of Mother And Teacher Conflict Between Shyness And Internalizing Behaviour 164
Utangaçlık ve İçe-dönük Davranışlar Arasında Anne ve Öğretmen Çatışma Düzeylerinin Aracı Rollerinin İncelenmesi 166
Relations Among Early Literacy Skills, Attention Skills , And Social Competence In Preschool Children 168
Okul Öncesi Dönem Çocukların Erken Okuryazarlık Becerileri ile Dikkat Becerileri ve Sosyal Yetkinlik Davranışları Arasındaki İlişkiler.....170
Investigation Of The Relationship Between Parents' Beliefs Towards Children's Emotions And Preschool Children's Perspectives, Skills And Social Behaviors 172
Anne Babaların Çocukların Duygularına Yönelik İnanışları ile Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Bakış Açısı Alma Becerileri ve Sosyal Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....174
Investigation Of The Realationship Between Emotional Skills And Behavior Problems Of Preschool Children 176
Okul Öncesi Dönem Çocukların Duygu Düzenleme Becerileri ile Davranış Sorunları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 178
Validity And Reliability Study Of The Evaluation Of The Development Of Executive Functions In Children 180
Çocuklarda Yönetici İşlevlerin Gelişimini Değerlendirme Ölçeği Geçerlik Güvenirlik Çalışması.....182
Language Skills, Theory Of Mind And Executive Functions Of 36-48 Months Old Children: A Mediation Analysis....184
36-48 Aylık Çocuklarda Dil Becerisi, Zihin Kuramı ve Yönetici İşlevler: Bir Aracılık Analizi 186
Investigation Of Teachers' Views About Biophilic And Biophobic Behavior Of Preschool Children 188
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Biyofilik ve Biyofobik Davranışlarına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi .190
Investigation Of Predictive Power Of Attention Skills On Ego Resiliency In Preschool Children 192
Okul Öncesi Dönem Çocuklarda Dikkat Becerilerinin Ego Sağlamlık Düzeylerini Yordayıcılığının İncelenmesi 194
The Examining Of The Predictive Effect Of Emotion Understanding Ability On Early Learning Skills In Preschool 196
Okul Öncesi Dönemde Duygu Anlama Becerilerinin Erken Öğrenme Becerileri Üzerindeki Yordayıcı Etkisinin İncelenmesi.....198
Social Behavior Scale Of 4-6 Age: A Study Of Scale Developing 200
4-6 Yaş Sosyal Davranış Ölçeği: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması 202
The Evaluation Of Cartoons In Trt Children's Channel According To Development Areas In Preschool Education Program 204
Trt Çocuk Kanalında Yayınlanan Çizgi Filmlerin Okul Öncesi Eğitim Programında Yer Alan Gelişim Alanlarına Göre Değerlendirilmesi 206
An Analysis Of The Communication Skills Of Mothers Whose Children Continue To Pre- School Education (48-72 Months) And Children'S Social Problem Solving Skills In Terms Of Several Variables.....208
Okul Öncesi Eğitime Devam Eden (48-72 Ay) Çocukların Annelerinin İletişim Becerilerinin ve Çocuklarının Sosyal Problem Çözme Becerilerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi.....210
The Validity And Realibility Study Of Motor Skills Rating Scale 212
Okuma Yazmaya Yönelik Motor Becerileri Değerlendirme Ölçeği'nin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması.....213
Investigation Of The Relationship Between Self-Regulation Skills And Aggression Level Of Children 4-6 Years.....215
4-6 Yaş Aralığındaki Çocukların Öz Düzenleme Becerileri ile Saldırganlık Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 217

Investigation Of The Relationship Between Emotional Knowledge And Early Literacy Skills Of Preschool Children .219
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Duygu Bilgisi ile Erken Okuryazarlık Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 221
Validity And Reliability Of The Cognitive Csn (Color-Shape-Number) Concept Test 223
Bilişsel Rşs (renk-şekil-sayı) Kavram Testi'nin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması.....225
The Opinions Of Early Childhood Teachers About Educational Assessment Of Children With Special Needs 228
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Özel Gereksinimli Çocukları Eğitsel Değerlendirmelerinin İncelenmesi.....230
Development And Validity-Reliability Study Of "Turkish Language Skills Assessment Tool For Bilingual Children" ..232
İki Dilli Çocuklar İçin Türkçe Dil Becerisi Değerlendirme Aracının Geliştirilmesi ve Geçerlik-güvenirlik Çalışması.....235
Validity And Reliability Study On Child Interpersonal Relationship And Attitudes Assessment Scale In Early Childhood 238
Erken Çocukluk Dönemi Kişiler Arası İletişim Becerisi ve Tutum Ölçeği Geçerlik Güvenirlik Çalışması 240
Do Preschool Children'S Self-Regulation And Teacher-Child Relationships Matter For Their Learning Behaviors? ..242
Teachers' Views On The Assesment Of Digital Applications 244
Dijital Uygulamaların Değerlendirilmesine Yönelik Öğretmen Görüşleri 246
Examination Of The Attention And Scientific Process Skills Of Preschool Children 248
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Dikkat ve Bilimsel Süreç Becerilerinin İncelenmesi.....250
Investigation Of The Effectiveness Of Play Based Sensory Education Home Program On The Developmental Process Of 2-4 Year-Old Children.....252
Evde Verilen Oyun Temelli Duyu Eğitim Programının İki-dört Yaş Çocukların Gelişim Süreçlerine Etkililiğinin İncelenmesi.....254
Investigation Of Social Problem Solving Skills Of Preschool Children.....256
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Sosyal Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi 258
Investigation Of The Relationship Between Leadership Qualities And Language Skills Of Preschool Children 260
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Liderlik Özellikleri ile Dil Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 262
The Analysis Of The Relationship Between The Temperament And The Social Status Of Preschool Students Age 5 264
Okul Öncesi Dönem 5 Yaş Çocuklarının Sosyal Konumları ile Mizaç Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi.....266
Investigation Of School Maturity Of Preschool Children Enrolling Montessori Education And Eclectic Education Programs.....268
Montessori Eğitimi ve Eklektik Eğitim Programında Eğitim Alan Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Okul Olgunluğunun İncelenmesi.....270
Investigation Of Temperament Traits And Parental Attitudes Of Preschool Children According To Their Social Positions.....272
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Sosyal Konumlarına Göre Mizaç Özellikleri ve Ebeveyn Tutumlarının İncelenmesi 274
Aile Eğitimi Ve Aile Katılımı 276
Family Education and Parental Involvement.....276
Measurement Of Parental Skılls Of Mobıle Seasonal Agrıcultural Worker Mothers: A Scenarıo Based Assessment 277
Gezici Mevsimlik Tarım İşçisi Annelerin Ebeveynlik Becerilerinin Ölçülmesi: Senaryo Temelli Bir Değerlendirme 279
The Parenting Daily Hassles Scale (Pdh) In A Turkish Sample 281

Ebeveyn Gündelik Zorluklar Ölçeği'nin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması: 36-72 Ay Arasında Çocuğa Sahip Ebeveynlere İlişkin Bir Büyüteç 283
Evaluation Of The Relationship Between Attitudes Of Preschool Teacher Candidates Towards Working With Families And Parent Involvement Barrier Perceptions 285
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Ailelerle Çalışmaya Yönelik Tutumları ile Aile Katılımı Bariyer Algıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 287
Quality Book, Quality Time: Example Of An Activity With Family Participation 289
Nitelikli Kitap Nitelikli Zaman: Aile Katılımlı Uygulama Örneği 291
Parents' Opinions About Preschool Children Gaining Reading Interest 293
Okul Öncesi Dönemdeki Çocuklara Okuma İlgisi Kazandırılmasına İlişkin Ailelerin Görüşleri 295
Investigation Of Pre-School Mothers' Opinions On Peer Bullying In Terms Of Mother-Child Relationship 297
Okul Öncesi Dönem Çocuğu Olan Annelerin Akran Zorbalığına İlişkin Görüşlerinin Anne Çocuk İlişkisi Açısından İncelenmesi 299
How The Relationships Between Fathers And Their Children Predict Paternity Role Perceptions Of Fathers With Preschool Period Aged Children 301
Babaların Okul Öncesi Dönemdeki Çocukları ile İlişkilerinin Babalık Rolü Algıları Üzerindeki Yordayıcılığının İncelenmesi 303
An Ethnographic Research On Family Of Mobile Seasonal Agricultural Workers: Şanliurfa Example Of Home Visits 305
Gezici Mevsimlik Tarım İşçisi Aileler Üzerine Etnografik Bir Araştırma: Şanlıurfa Ev Ziyaretleri Örneği 307
The Effect Of Family Education Activities On Parents' Opinions About Pre-School Education 309
Aile Eğitim Çalışmalarının Ebeveynlerin Okul Öncesi Eğitime İlişkin Düşüncelerine Etkisi* 311
The Reactions Of Turkish Parents Living Abroad To The Positive Emotions Of Children: France And Germany Case 313
Yurt Dışında Yaşayan Türk Ailelerin Çocukların Olumlu Duygularına Verdikleri Tepkiler: Fransa ve Almanya Örneği 315
Young Children'S Desired And Undesired Behaviors From Parents' Perspectives 317
Ebeveyn Bakış Açısından Okul Öncesi Dönem Çocuklarının İstendik ve İstenmedik Davranışları 318
Childhood Experiences: Prospective Teachers And Mothers' Opinions 320
Çocukluk Yaşantıları: Öğretmen Adayları ve Annelerin Görüşleri 322
Investigation Of The Effects Of Parenting Attitudes Of Child And Parents On Preschool Children's Social Skills 324
Okul Öncesi Dönemdeki Çocuğun Anne ve Babasının Çocuk Yetiştirme Tutumunun Çocuğun Sosyal Becerilerine Etkisinin İncelenmesi 326
Examining The Concept Of Father Through The Eyes Of The Child 328
Çocuğun Gözünden Baba Kavramının İncelenmesi 330
The Examination Of Maternal Gatekeeping Behaviors Of Mothers Of Preschool Aged Children 332
Okul Öncesi Çağda Çocuğu Olan Annelerin Babasavar Annelik Davranışlarının İncelenmesi 334
The Role Of Emotional Intelligence And Happy Childhood Experiences In Predicting Parental Stress 336
Duygusal Zekâ ve Mutlu Çocukluk Yaşantılarının Ebeveyn Stresini Yordamadaki Rolü 338
Home Visits In Terms Of Child'S Holistic Development In Early Childhood 340
Çocuğun Bütüncül Gelişimi Açısından Okul Öncesi Dönemde Ev Ziyaretleri 342

Investigation of Parental Involvement Activities in Activity Plans in Preschool Education 344
Okul Öncesi Eğitimde Uygulanan Etkinlik Planlarındaki Aile Katılım Çalışmalarının İncelenmesi ..... Hata! Yer işareti tanımlanmamış.
Eğitim Ortamları 350
Educational Environments 350
The Examination Of Literacy Centers In Preschool Classrooms 351
Okul Öncesi Sınıflarında Okuryazarlık Merkezlerinin İncelenmesi "çankırı Örneği 353
The Examination Of The Effectiveness Of Nature-Based Education Program On Young Children'S Biophilic Tendencies: A Quasi Experimental Study 355
Investigation Of Museums In Istanbul In The Context Of Child Friendly Environment 357
İstanbul'daki Müzelerin Çocuk Dostu Ortam Bağlamında İncelenmesi 359
Examination Of Pre-School Teachers' View On Learning Centers 361
Okul Öncesi Öğretmenlerin Öğrenme Merkezleri Hakkındaki Görüşlerinin İncelenmesi 363
Investigation Of Playtime Processes In Preschools 365
Anaokullarında Uygulanan Oyun Zamanı Süreçlerinin İncelenmesi 368
Educational Practices For 3-6-Year-Old Children In England: A Study Of School And Early Years' Settings Management, Curriculum, Teacher Development, Educational Environment And School-Home Relationships 371
İngiltere'de, 3-6 Yaş Arasındaki Çocuklara Verilen erken Çocukluk Eğitimi 'nin Yönetim, Müfredat, Eğitim Ortamı, öğretmen Eğitimi ve Okul-aile İşbirliği aşısından İncelenmesi 373
Peer Acceptance And Rejection In Preschool Education 375
Okul Öncesi Dönemde Akran Kabulü ve Reddi 377
Preschool Teachers' Practices For Developing Children's Social Skills And Problems In This Process 379
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çocukların Sosyal Becerilerini Geliştirmeye Yönelik Uygulamaları ve Karşılaştıkları Problemler 381
Methods Used By Pre-School Children, Mothers, Fathers And Teachers To Cope With The Undesired Behaviours 383
Okul Öncesi Çocuklarının Anne, Baba ve Öğretmenin İstenmeyen Davranışlarla Baş Etme Yöntemleri 385
Investigation Of Primary School Science Activities With Children's Pictures 387
Okul Öncesi Dönemdeki Fen Etkinlikleri Uygulamalarının Çocuk Resimleri ile İncelenmesi 390
Factors Determining Mothers' Choice Of Teacher For Their Children 393
Annelerin Öğretmen Tercihlerini Belirleyen Etmenler 395
A Comparative Study Of The Guidance Needs Of Children Attending Independent Kindergarten In Terms Of Sociodemographic Factors 397
Bağımsız Anaokuluna Devam Eden Çocukların Rehberlik İhtiyaçlarının Sosyodemografik Faktörlere Göre Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi 399
Teachers' Opinions On The Time Spent In Children's Learning Centers And Their Skills 401
Çocukların Öğrenme Merkezlerinde Geçirdiği Süre ve Edindikleri Becerilerine Yönelik Öğretmen Görüşleri 403
The Opinions Of Preschool Teachers On The Problems They Have Encountered: The Case Of Konya Province 405
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Karşılaştıkları Sorunlara İlişkin Görüşleri: Konya İli Örneği 407
Safe School Project In Preschool Education 409

Okul Öncesi Eğitimde Güvenli Okul Projesi 411
Investigation Of Preschool Teachers' Views On Outdoor Play Activities 413
Okul Öncesi Öğretmenlerin Açık Alan Oyun Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi 415
The Evaluation Of Mathematics Teaching Via Stories In Preschool Education In Terms Of Students' Achievements And Teacher Ideas 417
Okulöncesi Eğitiminde Hikayelerle Matematik Öğretiminin Öğrenci Başarıları ve Öğretmen Görüşleri Bakımından Değerlendirilmesi 419
Opinions Of Pre-School Teachers About Children's Curiosities 421
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çocukların Meraklarına Yönelik Görüşleri 423
Assessing The Quality Of Pre-School Learning Environments And Language Development Stages Of Pre-School Children 425
Okul Öncesi Eğitim Ortamlarının Kalite Düzeyi ile Çocukların Dil Gelişim Düzeylerinin İncelenmesi 427
Investigation Of Preschool Teachers' Views On In-Classroom Transitions 429
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Sınıf İçi Geçişlere Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi 431
Investigation Of Learning Centers And Science Center In Preschool Classrooms 433
Okul Öncesi Sınıflarındaki Öğrenme Merkezleri ve Fen Merkezinin İncelenmesi 435
Examining Gender Constancy In Preschoolers And Views Of Teachers On Gender Mainstreaming 437
Okul Öncesi Dönem Çocuklarında Toplumsal Cinsiyet Değişmezliği ve Öğretmenlerin Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi 439
Teachers' Views on the Use of Natural, Historical and Cultural Places in Preschool Education 441
Doğal, Tarihi ve Kültürel Mekânların Okul Öncesi Eğitimde Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşleri 443
Evaluation Of Preschool Children's Playfulness In Terms Of Playfulness Trait Of Teachers 445
Okul Öncesi Çocukların Oynama Eğilimlerinin Öğretmenlerinin Eğlence Eğilimleri Açısından Değerlendirilmesi 447
Play Perception And Play Behavior In Bb (Baby Boomer) Generation 449
Bb Kuşağında Oyun Algısı ve Oyun Davranışı 451
An Investigation Of The Interactions Of Preschool Children And Their Mothers In The Play Environment 453
Okul Öncesi Dönem Çocuklar ve Annelerinin Etkileşimlerinin Oyun Ortamında İncelenmesi 455
An Investigation Of The Effects Of The Game Programme Prepared With Natural Materials Including Sand, Clay, And Water On The Social Emotional Development Of 60-72 Month Old Children 457
Doğal Malzemelerden Kil, Kum ve Su ile Hazırlanan Oyun Programının 60- 72 Aylık Çocukların Sosyal Duygusal Gelişimleri Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi* 459
Examination Of Metaphoric Perceptions About The Concept Of "game" 461
'oyun' Kavramına Yönelik Metaforik Algıların İncelenmesi 462
Investigation Of The Relationship Between Father-Child Relationship And Peer Play Behavior According To Socioeconomic Level Of Preschool Children 464
Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Sosyoekonomik Düzeylerine Göre Baba-çocuk İlişkisi ve Akran Oyun Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 466
Analyzing Preschool Children'S Risky Games And Social Skills 468
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Riskli Oyunları ile Sosyal Becerilerinin İncelenmesi 470

Examination Of Preschool Teachers' Game Activities In Terms Of Some Variables 472
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Uyguladıkları Oyun Etkinliklerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi 474
A Study On Children's In Early Childhood, Their Mothers' And Teachers' Gender Stereotypes On Toys 476
Erken Çocukluk Dönemindeki Çocukların, Annelerinin ve Öğretmenlerinin Oyuncaklara İlişkin Cinsiyet Kalıp Yargılarının İncelenmesi 478
Analysing Of Traditional Child Games Based On Child Culture And Child Development 480
Geleneksel Çocuk Oyunlarının Kültürel ve Gelişimsel Özellikleri Açısından İncelenmesi 482
Sanat Ve Estetik 484
Art and Esthetic 484
Scale Development Study For Earlychildhood Educators' Attitudes Towards To Art Education 485
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Sanat Eğitimine Yönelik Tutumlarını Belirlemek Üzere Ölçek Geliştirme Çalışması 487
Yaratıcılık 489
Creativity 489
Investigation Of Art Acvities In Preschool Activity Book In Terms Of Creativity 490
Okul Öncesi Etkinlik Kitabında Yer Alan Sanat Etkinliklerinin Yaratıcılık Açısından İncelenmesi 492
The Relationship Between The Tolerance Levels And Creative Thinking Dispositions Of Preschool Teachers 494
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Yaratıcı Düşünme Eğilimlerinin Tolerans Düzeyleri ile İlişkisi 496
Resim 499
Drawing 499
A Qualitative Study On The Dreams Of Preschool Children With The ‘Draw And Tell’ Technique 500
‘çiz ve Anlat’ Tekniği ile Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Hayalleri Üzerine Nitel Bir Çalışma 502
The Family Perception In 5-6 Years Of Children's Pictures Through The Drawing Of The Family In Flower Images 504
Çiçek Ailesi Resmi Çiz Testiyle 5-6 Yaş Çocuk Resimlerinde Aile Algısı 506
Investigation Of Family Drawings Of Preschool Children According To Some Variablesinvestigation Of Family Drawings Of Preschool Children According To Some Variables 508
Okul Öncesi Çocuklarının Çizdiği Aile Resimlerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesiokul Öncesi Çocuklarının Çizdiği Aile Resimlerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi 510
Play With Children's Language: A Drawing Analysis 512
Çocuk Diliyle Oyun: Bir Çizim Analizi 514
Examination Of 'preschool Children's Happy Moments In The Classroom' Through The Pictures They Drawn 516
Okul Öncesi Çocuklarının Sınıf Ortamında Mutlu Oldukları Anların Çizdikleri Resimler Yoluyla İncelenmesi 518
Investigation Of Parents' Approaches Toward Preschool Children's Drawings 520
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Resimlerine Ebeveynlerin Yaklaşımlarının İncelenmesi 522
Drama 524
Drama 524
Investigation Of Preschool Education Preservice Teachers' Self-Efficacy Levels And Their Attitudes Toward Drama Lesson 525
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Öz-yeterlik Düzeyleri ve Drama Dersine İlişkin Tutumlarının İncelenmesi 527

Dil Eğitimi 529
Language Education 529
Development Of English Picture Vocabulary Test As An Assessment Tool For Very Young Efl Learners' Receptive And Expressive Language Skills 530
Interactive Story Telling Program (Ehap) Of Preschool Education Teachers About The Program 532
Etkileşimli Hikaye Anlatma Programını (ehap) Uygulayan Okul Öncesi Eğitimi Öğretmenlerinin Program Hakkındaki Görüşleri 534
A Research On Reading Maturity With Regard To Certain Characteristics And Socioeconomic Status Of The Children Who Attend Kindergarten 536
Anasınıfına Devam Eden Çocukların Bazı Özelliklerine ve Sosyoekonomik Duruma Göre Okuma Olgunluklarının İncelenmesi 538
The Effect Of Dialogic Reading On The Receptive And Expressive Language Skills Of Children At 60-72 Months Of Age 540
Etkileşimli Kitap Okumanın 60-72 Aylık Çocukların Alıcı ve İfade Edici Dil Becerilerine Etkisi 542
Examination Of Preschool Children's Knowledge Levels About Synonyms 544
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Eş Anlamlı Kelimelere İlişkin Bilgi Düzeylerinin İncelenmesi 546
Comparing Effect Of Silent Books And Picture Books In Preschool On Children- Teacher Interaction 548
Sessiz Kitaplar ve Resimli Kitapların Okulöncesi Dönem Çocuk- Öğretmen Etkileşimine Etkisinin Karşılaştırılması 550
Adaptation Of Narrative Assessment Scale For 36-66 Month-Old Children 552
Anlatı Değerlendirme Ölçeğinin 36-66 Aylık Çocuklar İçin Uyarlama Çalışması 554
Müzik 556
Music 556
The Effects Of Preschool Music Education On The Attitudes And Behaviors Of Children With Active Learning Approaches 557
Aktif Öğrenme Yaklaşımları ile Yapılan Okul Öncesi Müzik Eğitiminin Çocukların Tutum ve Davranışlarına Etkileri 559
Evaluation Of Teaching Mathematics With Songs Enriched With Animations In Terms Of Student Achievements And Teacher Opinions 561
Animasyonlarla Zenginleştirilmiş Şarkılarla Matematik Öğretiminin Öğrenci Başarıları ve Öğretmen Görüşleri Bakımından Değerlendirilmesi 563
An Examination Of Preschool Teachers' Use Of Folk And National Music In Music Activities 565
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Müzik Etkinliklerinde Yöresel ve Ulusal Müzikleri Kullanma Durumlarının İncelenmesi 567
Hareket 569
Movement 569
Mindful Teachers And Mindful Kids: Investigating Early Childhood Teachers' Perceptions Of Yoga For Kids 570
"Children In Action: The Effects Of Motor Development Program" In Preschool Years On Motor Development 572
"çocuklar Hareket Ediyor: Okul Öncesi Dönem Çocukları İçin Motor Gelişim Programı"nın Motor Gelişime Etkisinin İncelenmesi 574
Değerler Eğitimi 576
Values Education 576

Evaluation Of Graduate Studies For Values education 577
Değerler Eğitimine Yönelik Yapılan Lisansüstü Çalışmaların Değerlendirilmesi 579
The Effects Of Values Education Activities On The Value Perceptions And Socio-Emotional Development Of 5-Year-Old Preschoolers 581
Değerler Eğitimi Etkinliklerinin Okul Öncesi Dönem 5 Yaş Çocuklarının Değer Algıları ve Sosyal-duygusal Gelişimleri Üzerine Etkisi 583
Investigation Of The Effects Of Children's Empathic Perspective On Peer Acceptance And Communication With Teachers 585
Çocukların Empatik Bakış Açısı Alma Becerisinin Akran Kabulü ve Öğretmenleri ile Olan İletişimleri Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi 587
Investigation Of Preschool Teacher Candidates' Attitudes Towards Gender Roles 589
Okul Öncesi Eğitimi Öğretmen Adaylarının Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkin Tutumlarının İncelenmesi 591
Investigation Of The Relationship Between Interactive Peer Play Behaviors Of 48-72 Months Children And Moral Judgement Levels 593
48-72 Aylık Çocukların Etkileşimli Akran Oyun Davranışları ile Ahlaki Yargı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 595
The Effect Of Activity-Based Values Teaching On Preschool Teacher Candidates' Self-Efficacy Of Values Education 597
Etkinlik Temelli Değerler Öğretiminin Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Değerler Eğitimi Yeterliklerine Etkisi 599
“Social Skills Assessment Scale-Parent Form” For Preschool Children: An Adaptation Study 601
Okul Öncesi Dönem Çocukları İçin “sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-ebeveyn Formu”: Bir Uyarlama Çalışması 603
Values Education Legacy From Ottoman Empire To Present Day In Basic Education: The Example Of Sadık Rıfat Pasha’S “Risale-I Ahlak” Book 605
Temel Eğitimde Osmanlı Devleti’nden Günümüze Değerler Eğitimi Mirası: Sadık Rıfat Paşa’nın Risale-i Ahlak Kitabı Örneği 607
The Opinions Of The Pre-School Teachers On Personal And Professional Values 609
Okulöncesi Öğretmenlerin Kişisel ve Mesleki Değerler Hakkındaki Görüşleri 611
Çocuk Edebiyatı 613
Children’s Literature 613
Pre-School An E-Twinning Project: 100 Books Per 100 Days 614
Okul Öncesinde Bir E-twinning Proje Örneği: 100 Güne 100 Kitap 616
Examination Of 'el Ele Okul Öncesine I-Ii-Iii' Books Distributed To Preschool Education Institutions Free Of Charge By The Ministry Of National Education In Terms Of Children's Development Areas 618
Milli Eğitim Bakanlığı Tarafından Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Ücretsiz Dağıtılan El Ele I-ıı-ıı Kitapları’nın Çocukların Gelişim Alanları Açısından İncelenmesi 620
Searching For Noddings' Ethics Of Care In Stories: Caring For Self In Children's Books By Seza Kutlar Aksoy 622
Noddings’in Duyarlılık Etiğinin Öykülerde İncelenmesi: Seza Kutlar Aksoy’un Çocuk Kitaplarında Özüne Duyarlılık 624
Investigation Of Child Characters In Preschool Story Books 626
Okul Öncesi Hikaye Kitaplarında Yer Alan Çocuk Karakterlerin İncelenmesi 628

Examination Of Non-Verbal Components In Native And Translated Children's Books Within The Context Of Presentation Of Gender Roles 630
Yerli ve Çeviri Çocuk Kitaplarında Dildışı Öğelerin Toplumsal Cinsiyet Rollerini Sunuş Biçimleri Bağlamında İncelenmesi 632
Twice Upon A Mind: The Roles Of Theory Of Mind, Executive Function, And Vocabulary In Preschoolers' Narrative Processing Of E-Stories And Printed Stories 634
Reliability And Validity Of The Picture Story Books Assessment Scale 636
Resimli Öykü Kitaplarını Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması 638
Comparison Of The Effect Of E-Books And Read Picture Books On Children's Remember Levels 640
E-kitap ve Resimli Kitap Yoluyla Hikaye Anlatılan Çocukların Hatırlama Düzeylerinin Karşılaştırılması 642
Longitudinal Investigation Of The Effectiveness Of Sensory Education Program To Support Literacy Skills 644
Okuma Yazma Becerilerini Destekleyici Duyu Eğitimi Programı'nın Etkililiğinin Boylamsal Olarak İncelenmesi 646
Analysing Parents' Choice Of Children'S Books For Their Pre-School Children According To A Number Of Variables 648
Ebeveynlerin Okul Öncesi Eğitimi Çağındaki Çocukları İçin Yaptıkları Çocuk Kitabı Seçimlerinin Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi 650
Evaluation Of Preschool Children's Books In Developing Awareness For Individuals With Special Needs 652
Özel Gereksinimli Bireylere Yönelik Farkındalık Geliştirmede Okul Öncesi Çocuk Kitaplarının Değerlendirilmesi 654
Investigation Of Preschool Teacher Child (3-6 Years) Book Selection Criteria In Terms Of Different Variables 656
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çocuk (3-6 Yaş) Kitap Seçim Kriterlerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi 658
Comparison Of Grimm's Fairy Tales And Thousands And One Night Tales In Terms Of Using Gender Stereotypes 660
Grimm Masalları ve Binbir Gece Masallarının Cinsiyet Stereotiplerinin Kullanımı Açısından Karşılaştırılması 662
Representations Of Fathers In Picture Story Books 664
Resimli Çocuk Kitaplarında Baba/lık Temsilleri 666
Examining Preschool Level Picture Books In Terms Of Child Participation 668
Okul Öncesi Resimli Çocuk Kitaplarında Çocuk Katılımı 670
Bilim 673
Science 673
Preschool Teacher Candidates' Beliefs On Nature Of Science 674
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Bilimin Doğasına Yönelik İnançları 676
Science-Society-Environment Projects For Sustainable Environment In Early Childhood In Bolu Province-1: Give Up Plastic Bag, Choose Nature! Project 678
Bolu İli Erken Çocukluk Döneminde Sürdürülebilir Çevre İçin Bilim-toplum-çevre Projeleri-1: Plastik Poşetten Vazgeç, Doğayı Seç! Projesi 680
Investigation Of Preschool Children's Scientific Process Skills: Polatlı Sample 682
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Bilimsel Süreç Becerilerinin İncelenmesi: Polatlı Örneği 684
Investigation Of Teachers' Views On Geography Teaching In Preschool Period 686
Okul Öncesi Dönemde Coğrafya Öğretimine Yönelik Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi 688
Investigation Of Preschool Teachers' Views On Using Museums In Out-Of-School Science 690

Okul Dışı Bilim Öğretiminde Müzelerin Kullanılmasına Yönelik Okul Öncesi Öğretmenlerinin Görüşlerinin İncelenmesi 692
The Effect Of Inquiry Based Plays On Children'S Understandings Of The Shape Of The Earth And Day-Night Concepts 695
Investigation Of Environmental Attitudes Of Child Development Program Students In Terms Of Various Factors 697
Çocuk Gelişimi Programı Öğrencilerinin Çevresel Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi 699
Examining Pre-School Teachers' Attitudes Towards Science Teaching In Terms Of Various Variables 701
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Fen Öğretimine Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi 703
Examining Pre-School Teachers' Use Of Science Learning Centers 705
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Fen Öğrenme Merkezlerini Kullanma Durumlarının İncelenmesi 707
Scientific Disposition In Pre-School:teacher And Prospective Teacher Opinions 709
Okul Öncesinde Bilimsel Eğilim: Öğretmen ve Öğretmen Adayı Görüşleri 711
Opinions Of Preschool Teachers On Planning Science And Math Activities 713
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Fen ve Matematik Etkinlilerini Planlamalarına İlişkin Görüşleri 715
Perceptions Of 36-72 Months Old Children About Robot Concept 717
36-72 Aylık Çocukların Robot Kavramına İlişkin Algıları 719
Reading Aloud And Science Talks 721
Yüksek Sesle Okumalar ve Fen Konuşmaları 723
Özel Eğitim 725
Special Education 725
A Case Study On Inclusion / Integration Application In The Scope Of Early Intervention Programs In Early Childhood Education 726
Okul Öncesi Dönemde Erken Müdahale Programları Kapsamında Bir Kaynaştırma/bütünleştirme Uygulamasına İlişkin Durum Çalışması 728
Preschool Teachers' Views And Perceptions Of In-Class Diversity In The Context Of Inclusive Education Philosophy 730
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Kapsayıcı Eğitim Felsefesi Bağlamında Sınıflarındaki Çeşitliliğe İlişkin Görüş ve Algıları 732
Validity And Reliability Study Of Nomination Form For Gifted Students 734
Üstün Yetenekli Öğrenci Aday Gösterme Formu Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması 736
A Different View To Inclusion Practices In Early Childhood 738
Okul Öncesi Kaynaştırma Uygulamalarına Farklı Bir Bakış 740
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Özel Gereksinimli Çocuklara Yönelik Algıları 742
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Özel Gereksinimli Çocuklara Yönelik Algıları 744
Inclusion In The Preschool Years Of Turkey Between 2016-2019 Examination Of Graduate Studies 746
Türkiye'de 2016-2019 Yılları Arasında Okul Öncesi Dönemde Kaynaştırma ile İlgili Yapılan Lisansüstü Çalışmaların İncelenmesi 748
Compatibility Of Materials Containing Opposite Concepts To Universal Design 750
Zıt Kavramların İçeren Materyallerin Evrensel Tasarıma Uygunluğu 752

Investigation Of Teachers 'perceptions In The Painted Drawings Of Asd Children Between 4-15 Years 754
4-15 Yaş Aralığındaki Osb'li Çocukların Çizdikleri Resimlerdeki Öğretmen Algılarının İncelenmesi 756
Teachers' Opinions On Developing Awareness For Individuals With Special Needs In Preschool Children 758
Okul Öncesi Çocuklarında Özel Gereksinimli Bireylere Yönelik Farkındalık Geliştirilmesi Konusunda Öğretmenlerin Görüşleri 760
Preschool Attention Deficit And Hyperactivity Disorder Diagnostic And Intervention Approaches 762
Okul Öncesinde Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu- Tanılama ve Müdahale Yaklaşımları 764
The Stakeholders And Their Views Regarding Inclusive/integrated Education At Preschool Education 766
"okul Öncesi Kaynaştırma/bütünleştirme Eğitiminde Yer Alan Paydaşlar ve Görüşleri" 768
Risk Altındaki Çocuklar 770
Children at Risk 770
Investigation Of The Views Of Migrated Mothers About Their Early Childhood Children And Their Families 771
Göç Etmiş Annelerin Erken Çocukluk Çağındaki Çocuklarına ve Ailelerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi 772
A Study On Peer Relations Of Children In Need Of Protection 774
Korunmaya Muhtaç Çocukların Akran İlişkileri Üzerine Bir İnceleme 776
Nomadic Yuruk Turkmen Parents' Developmental Goals And Expectations For Their Children 778
Evaluating The Effectiveness Of 780
Korunmaya Muhtaç Okul Öncesi Dönem Çocuklarında "ben Problem Çözebilirim (bpç) Programının" Kişiler Arası Problem Çözme Becerileri Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi 782
A Review Of Child Well-Being In Turkey 784
Türkiye'de Çocuğun İyi Olma Hali Üzerine Bir Derleme 785
Mülteci Ve Göçmenler 787
Refugees and Immigrants 787
The Effect Of Social Skills Education Upon Social Skills, Social Problem Solving Skills And Social Adaptations Of Syrian And Single Parent Children'S At The Age Of Five 788
Sosyal Beceri Eğitiminin Suriyeli ve Tek Ebeveynli 5 Yaş Çocuklarının Sosyal Becerilerine, Sosyal Problem Çözme Becerilerine ve Sosyal Uyumlarına Etkisi 790
The Effect Of Social Adaptation Program Applied To The Migrant Afghan Children In The Ages Of 48 To 72 Months 792
48-72 Aylık Göçmen Afgan Çocuklarda Uygulanan Sosyal Uyum Programının Etkisinin İncelenmesi 794
Syrian And Turkish Children's Plays And Their Relationship During The Play In Preschool 796
Okul Öncesindeki Suriyeli ve Türk Çocukların Oyunları ve Oyundaki İlişkileri 798
Investigation Of The Impact Of The Project On Supporting The Integration Of Syrian Children Into The Turkish Education System (Piktes) On Children's Social Development 800
Suriyeli Çocukların Türk Eğitim Sistemine Entegrasyonunun Desteklenmesi Projesinin (pıktes) Çocukların Sosyal Gelişimlerine Etkisinin İncelenmesi 803
Determination Of Variables Affecting Emotion Regulation Skills Of Preschool Turkish And Syrian Children 805
Okul Öncesi Dönem Türk ve Suriyeli Çocukların Duygu Düzenleme Becerilerini Etkileyen Değişkenlerin Belirlenmesi 807

Early Childhood Teachers' Experiences With Teaching Children With Refugee Students Mathematics 809
Göçmen Çocuklarla Çalışan Okul Öncesi Öğretmenlerin Matematik Öğretimine İlişkin Görüşleri* 811
Summer Preschools Program For Syrian And Turkish Children And Its Effects: An Early Intervention Model 813
Suriyeli ve Türk Çocuklar İçin Yaz Anaokulları Programı ve Etkileri: Bir Erken Müdahale Modeli 815
The Impact Of Clil Based Turkish Learning Program Under Temporary Protection 4-6 Age Group Syrian Children Receptive Language Development 817
Geçici Koruma Altındaki 3-5 Yaş Grubu Suriyeli Çocukların Clıl Yöntemine Dayalı Verilen Türkçe Eğitiminin Alıcı Dil Gelişimlerine Etkisi 819
Teachers' And Administrators' Perspectives On Immigrant Children'S Adjustment To Preschool 821
Okul Öncesi Öğretmenlerinin ve Okul İdarecilerinin Göçmen Çocukların Okula Uyumuna İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi 823
Asylum Seeker/refugee Children's Participation In Activities In Preschool Classrooms 825
Okul Öncesi Eğitiminde Sığınmacı Çocukların Etkinliklere Katılımı 827
The Effect Of Bilingual-Multicultural Education Environments On Language Development Of Preschool Children .. 829
İkidilli-çokkültürlü Eğitim Ortamlarının Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Dil Gelişimlerine Etkisi 831
Comparative Investigation Of Behavioral Problems Of Migrant And Non-Migrant Children In Preschool Education 833
Okul Öncesi Eğitime Devam Eden Göçmen Olan ve Olmayan Çocukların Davranış Sorunlarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi 835
Investigation Of The Impact Of Supportive Language Training Activities Offered To Bilingual Children On Their Language Skills And Reading Levels 837
İki Dilli Çocuklara Yönelik Uygulanan Destekleyici Dil Eğitim Etkinliklerinin Çocukların Dil Becerilerine ve Okuma Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi 839
Analysis Of The School Adaptation Process Of Asylum Seekers And Turkish Children In The Early Childhood Period (Çabaçam Case) 841
Erken Çocukluk Döneminde Sığınmacı ve Türk Asıllı Çocukların Okula Uyum Sürecinin Analizi (çabaçam Örneği) ... 843
Erken Müdahale Programları 845
Early Intervention Programs 845
Investigation Of Factors Affecting Life Skills Levels Of Preschool Children 846
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Yaşam Beceri Düzeylerinde Etkili Olan Faktörlerin İncelenmesi 848
''My Baby Does Not Have Eye Contact With Me, They Say She Is Autistic Vision And Communication Diffuculties In Multiply Disabled Visually Impaired Children And Ophthalmologists Role In Diagnosis 850
'bebeğim Benle Göz Teması Kurmuyor, Otizm Olabilir Dediler Çoğul Engelli Çocuklarda Görme ve İletişim Becerileri, Tanılama Da Göz Hekiminin Rolü 852
A Different Social Emotional Learning Program In Preschool: You Can Do It 854
Okul Öncesi Dönemde Farklı Bir Sosyal Duygusal Öğrenme Programı: You Can Do It (yapabilirsin) 856
The Effects Of Emotion Supported Dialogic Reading On Story Comprehension Of Young Children From Low Socio-Economic Areas 859
Duygu Tanımayı Destekleyici Etkileşimli Kitap Okumanın Düşük Sosyo-ekonomik Düzeyden Gelen Çocukların Hikâye Anlama Becerisine Etkisi 861
Çok Kültürlülük 863

Multiculturalism 863
Multicultural Practices Of Preschool Teachers 864
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çokkültürlülük Uygulamaları 866
Evaluation Of Preschool Education Program In The Context Of Multicultural Education 868
Okul Öncesi Eğitim Programının Çok Kültürlü Eğitim Bağlamında Değerlendirilmesi 870
Using Ethnopedagogy In Preschool Education 872
Okul Öncesi Eğitimde Etnopedagojiyi Kullanmak 874
Othering Situations In Preschool Children: “Dad Said To Play With Black Kids.” 876
Okul Öncesi Dönem Çocuklarında Ötekileştirme Durumları : “babam Zenci Çocuklarla Oynama Dedi.” 878
The Opinions About The Racial Attitudes Of Preschool Children And Teachers 880
Okul Öncesi Dönem Çocuklarının ve Öğretmenlerinin Irksal Tutumlara İlişkin Bakış Açılarının İncelenmesi 882
Medya Ve Teknoloji 884
Media and Technology 884
Are We Aware Of Danger: Parents’ Opinions About Cyber Bullying 885
Tehlikenin Farkında Mıyız?: Sanal Zorbalık ile İlgili Anne Baba Görüşleri 887
Examination Of “Preschool” Hashtag Sharings In Instagram Introduction 889
Instagramda “okul Öncesi” Etiketiyle Yapılan Paylaşımların İncelenmesi 891
Technology Integration In Education: Educational Technology Usage Of Preschool Teachers 893
Eğitime Teknoloji Entegrasyonu: Okul Öncesi Öğretmenlerinin Eğitim Teknolojilerini Kullanımı 895
Examination Of Basic Needs Of Children Sharing Of Mothers Who Social Media Phenomenon 897
Sosyal Medya Fenomeni Annelerin Paylaşımlarında Çocukların Temel Gereksinimlerinin İncelenmesi 899
Gender Stereotypes In Commercials On Children’S Television 901
Investigation Of Preschool Cartoons In Terms Of Unesco Living Values Education Program 903
Okul Öncesi Dönem Çizgi Filmlerinin Unesco Yaşayan Değerler Eğitimi Programı Açısından İncelenmesi 905
The Content Of Magazine Tübitak Meraklı Minik M.e.b. Investigation Of The Eligibility Of The Preschool Education Program 907
Tübitak Meraklı Minik Dergisinin İçeriğinin M.e.b Okul Öncesi Eğitim Programı’ndaki Kazanımlara Göre Uygunluğunun İncelenmesi 909
Investigation Of Technology Dependence Levels Of Preschool Teacher Candidates 911
Okul Öncesi Öğretmeni Adaylarının Teknoloji Bağımlılık Düzeylerinin İncelenmesi 913
Okul Öncesi Eğitim Çağındaki Çocuklarla Ilgili Bilgi Paylaşımı Yapan Web Sitelerinin Incelenmesi 915
Okul Öncesi Eğitim Çağındaki Çocuklarla İlgili Bilgi Paylaşımı Yapan Web Sitelerinin İncelenmesi 917
Instances Of Use Of The Image Of Scıence In Cartoons (The Case Of Trt Chıldren’S Channel) 920
Çizgi Filmlerde Bilim İmgesine Yer Verilme Durumları (trt Çocuk Kanal Örneği) 922
Examining 2-6 Year Olds’ Use Of Technological Devices From Parents’ Point Of View 924
Ebeveynlerin Gözünden 2-6 Yaş Döneminde Teknolojik Alet Kullanımının İncelenmesi 926
Analyzing Views Of Preschool Teachers On The Applicability Of Block-Based Coding (Visual Programming) 928

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Blok Tabanlı Kodlamanın (görsel Programlama) Uygulanabilirliğine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi....930
Investigation Of Preschool Teacher Candidates' Media And Television Literacy Levels In The Context Of Various Variables....932
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Medya ve Televizyon Okuryazarlık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Bağlamında İncelenmesi....934
Investigation Of Preschool Teacher Candidates Mobile Learning Readiness And Cyberloafing In Lessons....936
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Derslerde Mobil Öğrenme Hazırbulunuşluklarının ve Siber Aylaklıklarının İncelenmesi....938
Development Of Early Childhood Parental Mediation Scale....940
Erken Çocukluk Ebeveyn Aracılık Ölçeği Geliştirme Çalışması....942
Trusting Information On Youtube: Investigation Of Early Childhood Teachers' Perspectives On Information Concerning The Early Childhood Education And Child Development Provided By Youtubers....944
Youtube'daki Bilgiye Güvenme: Okul Öncesi Öğretmenlerinin Youtuber'lar Tarafından Sağlanan Okul Öncesi Eğitim ve Çocuk Gelişimi Bilgilerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi....946
A Pilot Study On The Effects Of A Social Skills Training Program Supported With Digital Games On Preschool Children....948
Okul Öncesi Eğitim Kurumuna Devam Eden Çocuklara Dijital Oyunlarla Desteklenerek Uygulanan Sosyal Beceri Eğitim Programının Etkisinin İncelenmesine Yönelik Bir Pilot Çalışma....950
Çocuk Hakları....952
Child Rights....952
Teachers' Opinions On Children's Rights: A Study On Preschool Teachers (Nevşehir Province Sample)....953
Öğretmenlerin Çocuk Haklarına İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi: Okul Öncesi Öğretmenleri Üzerine Bir İnceleme (nevşehir İli Örneği)....955
Administrator And Teachers Opinions On Child Rights And Democracy Education In Early Childhood....957
Erken Çocukluk Dönemimde Çocuk Hakları ve Demokrasi Eğitimiyle İlgili Yönetici ve Öğretmen Görüşleri....959
Children'S Self-Perception During Early Childhood Period Towards Their Participation Right And Analysis From Parents' Perspective: "I And Don'T Agree!"....961
Erken Çocukluk Dönemindeki Çocukların Kendilerine ve Katılım Haklarına İlişkin Algılarının Çocukların ve Ebeveynlerin Gözünden İncelenmesi: "ben ve Katılmıyorum!"....963
Prospective Preschool Teachers' Views On The Rights Of The Children In The Advertisements Watched On Television And The Internet....965
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Televizyon ve İnternette İzlediği Reklamlardaki Çocuk Haklarına İlişkin Görüşleri....967
Ihmal Ve Istismar....970
Neglect and Abuse....970
Child Sexual Abuse: Views And Recommendations Of Social Service Specialist....971
Çocuk Cinsel İstismarı: Sosyal Hizmet Uzmanlarının Görüş ve Önerileri....973
Constructing Childhood As A Pr Tool: Year-End Shows....975
Çocukluğun Pr Aracı Olarak İnşası: Yılsonu Gösterileri....977
Etik....979

Ethic 979
Examination Of The Relationship Between Epistemic Beliefs And Resilience Levels Of The Preschool Teachers 980
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Epistemik İnançları ile Yılmazlık Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 982
Öğretmen Yetiştirme 984
Teacher Training 984
Investigation Of The Entrepreneurship Levels Of Pre-Service Teachers 985
Öğretmen Adaylarının Girişimcilik Düzeylerinin İncelenmesi 987
Pre-Service Early Childhood Teachers' Views Of Recycling Awareness 989
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Geri Dönüşüm Farkındalığı Hakkındaki Görüşleri 991
The Investigation Of The Relationship Between 21Th Century Learner Skills Use And Leisure Satisfaction Of Preschool Teacher Candidates 993
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının 21. Yüzyıl Öğrenen Becerileri Kullanımı ile Serbest Zaman Tatminleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 995
An Investigation Of Preservice Preschool Education Teachers' Behaviors Of Academic Procrastination And Academic Perfectionism 997
Okul Öncesi Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme ve Akademik Mükemmeliyetçilik Davranışlarının İncelenmesi 999
Examination The Levels Of Emotional Self-Efficacy Of Preschool Teachers 1001
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Duygusal Öz Yeterlilik Düzeylerinin İncelenmesi 1003
Examining The Relationship Between Reading Attitudes And Reading Habits Of Preschool Teacher Candidates 1005
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Okumaya Yönelik Tutumları ile Okuma Alışkanlıkları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 1007
Examining The Relationship Between Speaking Self-Efficacy And Communication Skills Of Preschoolteacher Candidates 1009
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Konuşmaya Yönelik Öz Yeterlikleri ile İletişim Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 1011
Investigation Of Preschool Teacher And Prospective Teachers' Scientific Attitudes And Reflective Thinking Levels According To Different Variables 1013
Okul Öncesi Öğretmen ve Öğretmen Adaylarının Bilimsel Tutum ve Yansıtıcı Düşünme Düzeylerinin Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi 1015
Determination Of Multiple Intelligence Areas Of Preschool Teacher Candidates According To Various Variables 1017
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Çoklu Zeka Alanlarının Çeşitli Değişkenlere Göre Belirlenmesi 1019
Investigation Of Family Involvement Dimension In Preschool Prospective Teachers' Activity Plans 1021
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Etkinlik Planlarında Aile Katılımı Boyutunun İncelenmesi 1023
Assessment Of Knowledge Levels Of Preschool Education Undergraduate And Associate Degree In Child Development Students On First-Aid Practices 1025
Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans ve Çocuk Gelişimi Ön Lisans Programı Öğrencilerinin İlk Yardım Uygulamalarına İlişkin Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi 1027
How Useful Are Applied Courses? 1029
Uygulamalı Dersler Ne Kadar Faydalı Olmaktadır? 1031

Pre-School Teachers' Perceptions On Their Professional Development 1033
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişime Yönelik Algıları 1035
Investigation Of Problems That Preschool Teacher Candidates Encounter In Teaching Practice Course And Their Solutions 1037
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Uygulaması Dersi Kapsamında Karşılaştıkları Sorunların ve Çözüm Önerilerinin İncelenmesi 1039
Investigation Of The Relationship Between Mathematics Literacy Levels Of Preschool Teacher Candidates And Their Self-Efficacy Beliefs Towards Teaching Mathematics 1041
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Matematik Okuryazarlığı Düzeyleri ile Matematik Öğretimine Yönelik Öz-yeterlik İnançları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 1043
The Determination Of The Knowledge Levels And Misconceptions Of Prospective Preschool Teachers On Certain Biology Subjects 1045
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Bazı Biyoloji Konularındaki Bilgi Düzeyleri ve Kavram Yanılgılarının Belirlenmesi 1047
Preschool Teacher Candidates' Reading Habits 1049
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Okuma Alışkanlıkları 1051
What Are The Effective Aspects Of Early Childhood Teachers' Professional Development Process? An Evaluation Of A Professional Development Program. 1053
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişim Süreçlerinin Etkili Bileşenleri Nelerdir? Bir Mesleki Gelişim Eğitiminin Değerlendirilmesi 1055
Being A Male Trainee In Preschool Education Institutions 1057
Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Erkek Stajyer Öğrenci Olmak 1059
Teacher Identity Of Preservice Early Childhood Education Teachers: Examination In The Context Of Professional Satisfaction, Relationships With Friends, Perception Of Collective Efficacy And Communication Practices Of Faculty Members 1061
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Meslek Öncesi Öğretmenlik Kimliği: Mesleki Doyum, Arkadaşlık İlişkileri, Akademisyenlerin Kolektif Yetkinliğine Dair Algı ve Akademisyenlerle İletişim Bağlamında İncelenmesi 1063
Investigation Of Pre-School Teacher Candidates' Awareness Levels Of Fundamental Geometry Concepts 1066
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Temel Geometri Kavramlarıyla İlgili Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi 1068
The Myths About Early Childhood 1070
Erken Çocukluk Dönemine İlişkin Mitler 1072
An Investigation Of Teachers' Views On Preschool Mathematics 1074
Okul Öncesi Matematiğine Yönelik Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi 1076
Evaluation Of The Process And Effect Of Chess Education Program Applied In Preschool Period 1078
Okul Öncesi Dönemde Uygulanan Satranç Öğretimi Programının Süreci ve Etkisinin Değerlendirilmesi 1080
A Case Study Related To Being A Male Teacher In Preschool Education 1082
Okul Öncesi Eğitimde Erkek Öğretmen Olmaya İlişkin Bir Durum Çalışması 1084
Investigation Of Stress Sources And Coping Ways Of Preschool Teachers 1086
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Stres Kaynakları ve Baş Etme Yollarının İncelenmesi 1088
"they Learned That Much. ": A Focus Group Interview About Mentor Teachers 1090

"bu Kadarını Öğrendiler.": Uygulama Öğretmenleri Hakkında Bir Odak Grup Görüşmesi 1092
Investigating Preschool Teachers' Opinions Related To Observation Skills 1094
Okul Öncesi Öğretmenlerin Gözlem Becerilerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi 1096
Investigation Of The Relationship Between Child Development Students' Belonging Levels And Adult Motivations 1098
Çocuk Gelişimi Öğrencilerinin Ait Olma Düzeyleri ile Yetişkin Motivasyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 1100
A Study Into The Humour Styles Of Preschool Teachers 1102
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Mizah Tarzlarının İncelenmesi 1104
Pre-Service Teachers' Opinions About Teaching Practice Course 1106
Öğretmenlik Uygulaması Dersine İlişkin Öğretmen Adaylarının Görüşleri 1108
21St Century Skills: Preschool Teachers' Opinions And Practices 1110
21. Yüzyıl Becerileri: Okul Öncesi Öğretmenlerinin Görüşleri ve Uygulamaları 1112
What Kind Of A Preschool Teacher Am I Going To Be? Investigation Of Preschool Teacher Candidates' Self Efficacy Beliefs 1114
Nasıl Bir Okul Öncesi Öğretmeni Olacağım? Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Mesleki Öz Yeterlik İnançlarının İncelenmesi 1116
An Examination Of The Effect Of Environmental Arrangements Of Pre-School Educational Institutions On Children'S Emotional Development 1118
Okul Öncesi Eğitim Kurumlarının Çevresel Düzenlemelerinin Çocukların Sosyal Duygusal Gelişimlerine Etkisinin İncelenmesi 1120
Cooperation Of Preschool Teachers And Teacher Candidates In Manipulative Material Development: A Case Study 1122
Manipülatif Materyal Geliştirmede Okul Öncesi Öğretmenleri ve Öğretmen Adayları İşbirliği: Bir Durum Çalışması 1124
Analyzing Evaluation, Adaptation And Parental Involvement Sections Of Activity Plans Prepared By In-Service Preschool Teachers 1126
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Etkinlik Planlarında Değerlendirme - Uyarlama ve Aile Katılımı Boyutlarının İncelenmesi 1128
Nature Relatedness In Preschool Teachers 1130
Okul Öncesi Öğretmenlerinde Doğa İlişkisi 1132
Assessments of Preschool Teachers on Their Professional Identities and Roles 1134
Okul Öncesi Öğretmenlerinin Mesleki Kimliklerine ve Rollerine İlşkin Değerlendirmeleri 1136
Alternatif Eğitim Modelleri 1138
Alternative Education Models 1138
'Kpm': Kids Play Maths 1139
Mimatoy: Minikler Matematikle Oynuyor 1141
A Case Study On Team Teaching In Preschool Education 1143
Okul Öncesi Eğitimde Takım Öğretimi Üzerine Bir Durum İncelemesi 1145
Accompanying The Potential Of Development In Early Education 0- 6 Project 1147
Erken Çocukluk Eğitiminde (0-6 Yaş) Çocuğun Gelişim Potansiyelinin Desteklenmesi Projesi 1149

Investigation Of Visual Perception In Children Who Have Coding Education And Non-Receiving Preschool Education 1151
Temel Kodlama Eğitimi Alan ve Almayan Okul Öncesi Eğitime Devam Eden Çocuklarda Görsel Algının İncelenmesi 1153
The Review Of Child-Directed Perspective On Educational Environment: The Child Image In Reggio Emilia Approach 1155
Çocuğa Yönelik Bakış Açısının Eğitim Ortamında Değerlendirilmesi: Reggio Emilia Yaklaşımı'nda Çocuk İmajı 1157
Investigation Of Teachers' Views On The Use Of Waste Materials In Preschool Education In Preparation For Literacy Studies 1159
Okul Öncesi Eğitimde Yer Alan Okuma Yazmaya Hazırlık Çalışmalarında Artık Materyal Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi 1161
Araştırma Metodolojileri 1163
Research Methodologies 1163
The Turkish Adaptation Studies Of Parent Report Of The School Liking And Avoidance Questionnaire 1164
Okulu Sevme ve Okuldan Kaçınma Ölçeği-ebeveyn Formu'nun Türkçeye Uyarlama Çalışması 1166
(Re)Construction Of Childhood Through Observation: A Forgotten Research Method Specimen Recording 1168
Çocukluğu Gözlemle (yeniden) İnşa Etmek: Unutulmuş Bir Araştırma Yöntemi Spesimen Kaydı 1170
Analysis Of Preschool Mathematics Education Articles In Turkey:2003-2019 1172
Türkiye'deki Okul Öncesi Dönem Matematik Eğitimi Makalelerinin İncelenmesi: 2003-2019 1174
Stem+A 1176
Stem+A 1176
Theory, Teaching Model, Application Method And The Work Plan In The Context Of Stem 1177
Kuram, Öğretim Modeli, Uygulama Yöntemi ve Çalışma Planı Bağlamında Stem 1179
Measurement Of Self-Efficacy Levels Of Pre-Service Preschool Teachers On Stem Education 1182
Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Stem Eğitimi Hakkındaki Özyeterlik Düzeylerinin Ölçülmesi 1184
The Effect Of Stem Workshops On Preschool Teachers' Perspectives On Stem Applications 1186
Stem Atölye Çalışmalarının Okul Öncesi Öğretmnlerinin Stem Uygulamalarına Bakış Açılarına Etkisi 1188
The Effect Of Activity Based Algorithm Education On The Problem-Solving Skills Of 5-6 Years Old Children 1190
Etkinlik Temelli Algoritma Eğitiminin 5-6 Yaş Çocuklarının Problem Çözme Becerisine Etkisi 1192
Investigate The Effect Of Activity-Based Stem Education On Scientific Skills For 4-6 Years Old Preschool Children 1194
4-6 Yaş Okul Öncesi Çocuklarına Etkinlik Temelli Stem Eğitiminin Bilimsel Süreç Becerilerine Etkisinin İncelenmesi 1196
The Reflections Of The "I'M Teaching Mathematics With Robotic Coding" Project On Knowledge, Skills And Beliefs Of Preschool Teachers 1198
"robotik Kodlama ile Matematik Öğretiyorum" Projesinin Okul Öncesi Öğretmenlerinin Matematik Öğretimine İlişkin Bilgi, Beceri ve İnançlarına Yansımaları 1200

ABSTRACTS

ÖZETLER

Eğitim Programları Ve Politikaları

Curriculum and Policies

Preschool Education Program In The Second Constitutional Period And Its Characteristics: "curriculum For Kindergarten”

Ramazan Alabaş
Kastamonu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü

Abstract No: 271 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Problem Statement and Purpose

In evaluating the understanding of educational practices of the time, it is necessary to know the development processes of these practices. Besides, analyzing the milestones in development processes gives us important ideas. In recent years, one of the focal points of both community and educational policies is pre-school education in early childhood. The stages of pre-school education in the historical process are also important for the evaluation of today's practices. With the Second Constitutional period, a new phase was introduced at the beginning of the tradition of pre-school education. The second constitutional monarchy period was the scene of rich educational debates and different/new application efforts were observed in education. In the view of these efforts in pre-school education, the developments towards the opening of kindergartens in the 19th century in the world were reflected on the Ottoman Empire. As a result of this reflection, the formal treatment of early childhood education appears. Therefore, in our country pre-school education in the modern sense was started to be organized especially during the Second Constitutional period. In the Second Constitutional period, the records of children under the age of seven to the “pre-school classes (*Sıbyan Sınıfları*) or children's playground (*Çocuk Bahçesi*)” were taken as a basis and also curriculum programs were prepared for pre-school education. Teaching programs are the most important part of the teaching process and include the behaviors, attitudes, knowledge and skills that the student must acquire. It is important to examine the structure of the programs prepared for preschool education from various aspects because of the contribution of preschool education and the development of the child and the learning process. The purpose of this research is to examine the pre-school program named “Curriculum for Kindergarten” which was prepared in 1329 (1913) during the Second Constitutional period.

Research Method

The “document analysis” technique was used in the research in accordance with the qualitative research pattern. In line with research aim, the philosophy of the curriculum for the kindergartens, the structure, characteristics of the program, the topics covered, methods and techniques and tools were examined and analyzed. The data of the study consists of the “Curriculum for Kindergarten” prepared for pre-school education in 1913 by the Ministry of Education. Descriptive and content analysis techniques were used to analyze the research data.

Results

According to the results of the study, the continuation of the “Curriculum for Primary Schools” dated back to 1913 revealed that the general framework of preschool education was drawn under the title of “Kindergartens and Classes”. In the following section of this title, information about the content of kindergarten education was given with the title “Curriculum for Kindergartens”. In the program, explanations about the course names, objectives and what needs to be done in each course preschool

education were given in. The courses in the program are Lectures on Morality, Life and Movement Lessons, Goods and Gardening Lessons, Painting, Language, Music and Gymnastics lessons. In the study, it was revealed that in the 1913 program, various proportions were given to the types of activities referred today as science activity, art activity, Turkish activity, literacy preparation activity, game activity, movement activity and music activity. The features that stand out in the program are as follows: (1) The program has characteristics that support the motor, linguistic, cognitive (curiosity, attention, thinking), social and emotional development of the child. (2) Allows children to experiment. (3) It is aimed at gaining daily life skills (opening the door, drinking water, sitting on chairs etc.) (4) The use of children's imagination allows them to mobilize their creative thinking power. For this purpose, using materials (wooden pieces, sand pool, mud materials, bars, buttons, colored papers) is accepted as the basis. (5) The students were asked to value their opinions and not to judge the opinions (not to criticize the student affairs, to speak freely, to leave them free of hand). (6) Learning through games was accepted as a principle and games without tools were proposed in addition to the games with vehicles. In addition, traces of drama can be seen in the program. (7) It is intended to give love to the environment. (8) The principle of close proximity to the teaching principles was taken into consideration, and the examination of plants, animals and so on was taken as a basis. In order to provide concrete experiences, animals such as birds, fish, frogs, etc. were asked to be fed in the classes. In addition, participation in motivation in learning was accepted as the basis. (9) Value transfer was included in the program. (10) Children's reality was taken into consideration, children were different from adults in the program, the child was asked to act with a proper understanding of the world of language and meaning. (11) A flexible curriculum was adopted and the subjects requiring attention and thought such as Lectures on Morality and Goods were asked to be delivered before noon. The determination of the course hours and duration of the other courses was left to the teachers, provided that they were not contrary to the principles of child training.

Keywords: Second Constitutional period, Early childhood education, Pre-school education, Curriculum, History of pre-school education

IIı. Meşrutiyet Döneminde İzlenen Okul Öncesi Eğitim Programı ve Özellikleri: "ana Mekteplerine Mahsus Müfredat"

Ramazan Alabaş
Kastamonu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü

Bildiri No: 271 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Problem Durumu ve Amaç

Zamanın eğitim uygulamalarına dair anlayışların değerlendirilmesinde bu uygulamaların gelişim süreçleri ve bu gelişim süreçlerindeki dönüm noktalarının analiz edilmesi önemli fikirler verebilmektedir. Son yıllarda hem toplum hem de eğitim politikalarının odak noktalarından birisini erken çocukluk dönemi içerisinde okul öncesi eğitim oluşturmaktadır. Okul öncesi eğitimin tarihsel süreçte geçirdiği aşamalar günümüzdeki uygulamaların değerlendirilmesi açısından da önemlidir. Okul öncesi eğitimi geleneğinin başlangıcında II. Meşrutiyet dönemi ile yeni bir evreye girilmiştir. II. Meşrutiyet dönemi zengin eğitimsel tartışmalara sahne olmuş, eğitimde farklı ve yeni uygulamalara yönelik çabalar görülmüştür. Bu çabaların okul öncesi eğitimde görünümünde ise Dünya'da 19. yüzyıl içerisinde anaokullarının açılmasına yönelik gelişmelerin Osmanlı Devleti'ne yansımaları ve bu yansımanın sonucu olarak erken çocukluk eğitiminin formal olarak ele alınması karşımıza çıkmaktadır. Dolayısıyla modern anlamda okul öncesi eğitimin özellikle II. Meşrutiyet döneminde düzenlenmeye başlandığı görülür. II. Meşrutiyet döneminde yedi yaşından küçük çocukların "Sıbyan Sınıfları ya da Çocuk Bahçesi"ne kayıtları esas alınmış, aynı zamanda okul öncesi eğitim için müfredat programları hazırlanmıştır. Öğretim programları öğretim sürecinin en önemli ögesi olup öğrencinin kazanması gereken davranış, tutum, bilgi ve becerileri kapsar. Okul öncesi eğitim, eğitimin ilk basamağını oluşturması ve çocuğun gelişimi ile öğrenme sürecine katkısından dolayı okul öncesi eğitimine yönelik hazırlanan programların yapısının çeşitli açılardan incelenmesi önemlidir. Bu araştırmanın amacı II. Meşrutiyet döneminde 1329 (1913) yılında hazırlanan "Ana Mekteplerine Mahsus Müfredat" isimli okul öncesi programının incelenmesidir.

Yöntem

Araştırmada nitel araştırma desenine uygun olarak kurgulanan "doküman analizi" tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın amacı doğrultusunda Ana Mekteplerine Mahsus Müfredat'ın felsefesi, programın yapısı, özellikleri, ele aldığı konular, yöntem-teknikler ve araç-gereçler açısından incelenip analiz edilmiştir. Araştırmanın verilerini 1913 tarihinde Maarif-i Umûmiye Nezaretince okul öncesinde uygulanmak üzere hazırlanan "Ana Mekteplerine Mahsus Müfredat" oluşturmaktadır. Araştırma verilerinin analiz edilmesinde betimsel analiz ve içerik analizi tekniği kullanılmıştır.

Sonuçlar

Araştırmada elde edilen sonuçlara göre 1913 tarihli "Mekatib-i İbtidaiye Ders Müfredatı"nın devamında "Ana Mektepleri ve Sınıfları" başlığı altında okul öncesi eğitimin genel çerçevesi çizildikten sonra, "Ana Mekteplerine Mahsus Müfredat" başlığı ile eğitimin içeriği hakkında bilgi verilmiştir. Programda okul öncesi eğitimde ders anlayışı esas kabul edilmiş, ders isimleri, amaçları ve her derste yapılması gerekenler hakkında açıklamalara yer verilmiştir. Programda yer alan dersler, Musâhabât-ı Ahlâkiye, Hayat ve Hareket Dersleri, Eşya ve Bahçe Dersleri, Resim, Lisan, Musikî ve Jimnastik dersidir. Araştırmada, 1913 Programında günümüzde fen etkinliği, sanat etkinliği, Türkçe etkinliği, okuma

yazmaya hazırlık etkinliği, oyun etkinliği, hareket etkinliği ve müzik etkinliği olarak ifade edilen etkinlik türlerine değişen oranlarda yer verildiği ortaya çıkmıştır. Programda öne çıkan özellikler ise şunlardır: (1) Çocuğun motor, dilsel, bilişsel (merak, dikkat, düşünme), sosyal ve duygusal gelişimini destekleyici özellikler taşımaktadır. (2) Çocukların denemeler yapmasına imkan vermektedir. (3) Günlük yaşam becerilerini (kapıyı açmak, su içmek, iskemleye oturmak vb.) kazandırmaya yöneliktir. (4) Çocukların hayal gücünü kullanmaları ve yaratıcı düşünme güçlerini harekete geçirme imkanı vermektedir. Bunun için de materyaller (tahta parçaları, kum havuzu, çamur malzeme, çubuk, düğme, renkli kağıtlar) kullanma esas kabul edilmiştir. (5) Öğrenci görüşlerine değer verme ve görüşleri yargılamama (öğrenci işlerini tenkit etmeme, serbestçe söz söyleme, el işlerinde hür bırakma) istenmiştir. (6) Oyun yoluyla öğrenme esas kabul edilmiş, araçla yapılan oyun yanında araçsız oynanan oyunlar önerilmiştir. Ayrıca programda dramanın izleri de görülmektedir. (7) Çevre sevgisi vermeye yöneliktir. (8) Öğretim ilkelerinden yakından uzağa ilkesi dikkate alınmış, yakın çevredeki bitki, hayvan vb. incelenmesi esas alınmıştır. Somut yaşantılar sağlanması için sınıflarda kuş, balık, kurbağa, gibi hayvanlar beslenmesi istenmiştir. Ayrıca öğrenmede motivasyonun işe katılması esas kabul edilmiştir. (9) Programda değer aktarımına yer verilmiştir. (10) Çocuk gerçeğinin dikkate alındığı programda çocukların yetişkinlerden farklı olduğu, çocuğun dil ve anlam dünyasına uygun bir anlayışla hareket edilmesi istenmiştir. (11) Esnek bir müfredat uygulanması anlayışı benimsenmiş, Musâhabât-ı Ahlâkiye ve Eşya dersleri gibi dikkat ve düşünceyi gerektiren derslerin öğleden önce yapılması şartıyla ders saatleri ve süresinin belirlenmesi çocuk terbiyesinin esaslarına aykırı olmamak şartı ile öğretmenlere bırakılmıştır.

Anahtar Kelimeler: II. Meşrutiyet Dönemi, Erken çocukluk eğitimi, Okul öncesi eğitim, Öğretim programı, okul öncesi eğitimi tarihi

Examination Of Preschool Education Activity Pool Of The General Directorate For Basic Education In Terms Of The Active Learning

Özlem Melek Erbil Kaya[1], Özge Akgün[1]
[1]*Anadolu Üniversitesi*

Abstract No: 281 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Today, there is a need for the individuals who have the high-order thinking skills, are open to change and development, and adopt the principle of lifelong learning. In order for the individuals to adapt to the globalizing world, they have to gain the knowledge, skills, attitudes, and behaviors necessitated by the time. One of the most important tasks in training and supporting these individuals falls under the responsibility of the education system. Starting from the preschool education, the first step of the education process; the education models that are individual-centered and based on the contemporary theories and approaches should be adopted. Preschool period is a developmental period playing a critical role for learning and development, in which the foundations of the knowledge, skills, attitudes, and behaviors that the individuals will have throughout their lives are laid. Qualified learning experiences offered to the children in the preschool period can directly affect their development. One of the most important aspects of a qualified preschool education is the education program that is being implemented.

When the MEB (The ministry of national education) 2013 Preschool Education Program being implemented in Turkey is examined; it is seen that it is a child-centered education program which is developed by means of analyzing the preschool education programs being implemented in various countries and supported by the contemporary approaches and models. The child-centered education programs are the education programs that is sensitive to the individual differences and in which the child's interests and wishes are taken into consideration and the child takes an active learner role at every stage of the education process. The program aims at inspiring the children to structure the foundation of their own learnings, ask questions, explore, and discover. These gains can only be achieved by adopting an active learning model.

In the preschool period, the active learning is an education model in which the children discover how to structure their own learning processes. At this point, the children share the responsibility of the learning process with their teachers. However, the teachers are not directive and restrictive as in the traditional education models, but rather they are the person with whom the child cooperates and from whom the child receives support when necessary. The active learning offers the child the opportunity to make decisions throughout the process. Importance is attached to the children's interests and wishes. The children are free to choose the materials they want and can also themselves decide on what to do with the materials. The materials should be various (daily objects, natural materials, materials having different structures and textures, etc.) and sufficient in quantity for all children who are involved in the activity. Children should be able to freely interact with the materials provided. Being able to manipulate the materials is important for the children in terms of directly gaining the knowledge and actively using all their senses. The active learning also attaches importance to the child's self-expression. The children should be able to talk about the process and express themselves in order to understand and internalize what is learned. Providing opportunity for the multifaceted development of the individual, the active learning is an educational model used in many countries today, especially in the preschool education.

In 2018, under the leadership of General Directorate for Basic Education of the MEB, the "Preschool Education Activity Pool" was prepared as a book to be a guide for the preschool teachers and made available at http://okuloncesi.eba.gov.tr/. The gains, indicators, and concepts in the MEB 2013 Preschool Education Program were taken into consideration in the preparation process of the activity pool. Teachers are expected to select and implement the activities to be implemented from this pool by taking into consideration the children's developmental characteristics, needs, interests, readiness levels, and the educational opportunities of the institution they work for. The teachers working in different regions of our country having different features have access to the activities in this activity pool and the opportunity to apply them. The compatibility of these activities to the active learning processes, which have an important place in the preschool education process, is an issue that needs to be emphasized.

The purpose of this study was to examine a total of 341 activities in the Preschool Education Activity Pool of the General Directorate for Basic Education in terms of the active learning. For this purpose, the document analysis method, one of the qualitative research methods, was used in the study. The document analysis method involves the analysis of the written materials containing the information about the targeted fact or facts. It requires collecting and analyzing the documents appropriate for the research subject. The document analysis method can be a stand-alone data collection method or it can also be used along with other data collection methods. Within the scope of this research, the activities in the Preschool Education Activity Pool were individually read and evaluated based on the Assessment Tool for Active Learning developed by the researchers. The assessment tool was prepared by a group of preschool education specialists, including the researchers, and consisted of 17 items. These items, which enable the evaluation of the activity process as a whole, were prepared based on the active learning principles. The opinions of the preschool teachers and specialists were taken for preparing these items. After the necessary arrangements and changes were made in line with these opinions, the assessment tool was finalized. In line with the basic principles of the active learning, the final version of the Assessment Tool for Active Learning was composed of 5 categories; that is, "Material, Choice, Use, Language, and Adult Support." The sub-headings were assigned to each category and a total of 341 activities in the activity pool were individually examined and evaluated within this framework.

The data analysis process and reliability studies of the research are still ongoing. Therefore, the findings and conclusions will be shared later.

Keywords: MEB (The ministry of national education) Preschool Education Activity Pool, Active Learning, Preschool Education

Meb Temel Eğitim Genel Müdürlüğü Okul Öncesi Eğitimi Etkinlik Havuzunda Bulunan Etkinliklerin Etkin Öğrenme Bağlamında İncelenmesi

Özlem Melek Erbil Kaya[1], Özge Akgün[1]
[1]*Anadolu Üniversitesi*

Bildiri No: 281 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Günümüzde üst düzey düşünme becerilerine sahip, değişime ve gelişime açık, yaşam boyu öğrenme ilkesini benimseyen bireylere gereksinim duyulmaktadır. Küreselleşen dünyaya uyum sağlayabilmeleri için çağın gerektirdiği bilgi, beceri, tutum ve davranışların bireylere kazandırılması gerekmektedir. Bu bireylerin yetiştirilmesi ve desteklenmesi noktasında ise en önemli görevlerden biri eğitim sistemine düşmektedir. Eğitim sürecinin ilk basamağı olan okul öncesi eğitimden itibaren; birey merkezli, çağdaş kuram ve yaklaşımlara dayalı eğitim modelleri benimsenmelidir. Okul öncesi dönem, bireyin yaşam boyu sahip olacağı bilgi, beceri, tutum ve davranışların temellerinin atıldığı, öğrenme ve gelişme için kritik role sahip bir gelişim dönemidir. Okul öncesi dönemde çocuklara sunulan nitelikli öğrenme yaşantıları, gelişimleri üzerinde doğrudan etkili olabilmektedir. Nitelikli bir okul öncesi eğitimin en önemli paydaşlarından birisi ise, uygulanan eğitim programıdır.

Türkiye'de uygulanmakta olan MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı incelendiğinde; farklı ülkelerde uygulanan okul öncesi eğitim programlarının analizi ile geliştirilmiş, çağdaş yaklaşım ve modeller ile desteklenmiş, çocuk merkezli bir eğitim programı olduğu görülmektedir. Çocuk merkezli eğitim programları; çocuğun ilgi ve isteklerinin göz önünde bulundurulduğu, bireysel farklılıklara duyarlı, eğitim sürecinin her bir aşamasında çocuğun etkin bir öğrenen rolü üstlendiği eğitim programlarıdır. Ayrıca MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'nın oyun temelli, çocuğun yaratıcılığının ve kendini ifade etme gücünün geliştirilmesine önem veren, keşfederek öğrenmeyi esas alan bir eğitim programı olduğu görülmektedir. Program çocuğun kendi öğrenmelerinin temelini kendisinin yapılandırmasını, sorular sormasını, araştırmasını, keşfetmesini hedeflemektedir. Bu kazanımlara da etkin öğrenme modeli benimsenerek ulaşılabilmektedir.

Okul öncesi dönemde etkin öğrenme; çocuğun kendi öğrenme süreçlerini yapılandırmayı keşfettiği bir eğitim modelidir. Burada, öğrenme sürecinin sorumluluğunu öğretmeni ile paylaşmaktadır. Ancak öğretmen, geleneksel eğitim modellerinde olduğu gibi yönlendirici ve sınırlayıcı değil, çocuğun iş birliği içerisinde çalıştığı ve gerekli noktada destek aldığı kişidir. Etkin öğrenme çocuğa süreç boyunca karar verme fırsatı sunmaktadır. Çocukların ilgi ve isteklerine önem verilmektedir. İstedikleri materyalleri seçme konusunda özgür olan çocuklar, materyaller ile neler yapacaklarına da kendileri karar verirler. Materyaller çeşitli (gündelik nesneler, doğal materyaller, farklı yapı ve dokulara sahip materyaller vb.) ve etkinlik içerisinde bulunan tüm çocuklara yetebilecek sayıda olmalıdır. Çocuklar, sunulan materyaller ile özgürce etkileşime girebilmelidir. Materyallerin manipüle edilebilmesi, çocuğun bilgiyi doğrudan kazanması ve tüm duyularını aktif olarak kullanabilmesi açısından önemlidir. Etkin öğrenme, çocuğun kendini ifade etmesine de önem vermektedir. Öğrenilenlerin kavranması ve içselleştirilmesi için, çocuk süreç hakkında konuşmalı, kendini ifade edebilmelidir. Öğretmen, eğitim sürecinin destekleyici bir öğesi konumunda olmalıdır. Çocuğun potansiyelinin farkında olmalı, gereken noktalar da destek sağlamalıdır. Geleneksel eğitim modellerinde görülen öğretmen-öğrenci ilişkisinden ziyade; çocukla iş birliğine dayalı bir öğrenme ortaklığı kurmalıdır. Bireyin çok yönlü gelişimine olanak sağlayan etkin öğrenme, özellikle okul öncesi eğitimde olmak üzere günümüzde pek çok ülkede kullanılan bir eğitim modeli olarak

karşımıza çıkmaktadır.

2018 yılında Milli Eğitim Bakanlığı Temel Eğitim Genel Müdürlüğü önderliğinde okul öncesi öğretmenlerine rehber olması amacıyla "Okul Öncesi Eğitim Etkinlik Havuzu" kitap şeklinde hazırlanmış aynı zamanda http://okuloncesi.eba.gov.tr/ adresinde kullanıma sunmuştur. Etkinlik havuzunun hazırlanma sürecinde MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'nda yer alan kazanım, gösterge ve kavramlar dikkate alınmıştır. Öğretmenlerden, çocukların gelişim özellikleri, gereksinimleri, ilgileri, hazırbulunuşluk düzeyleri ve görev yaptıkları kurumun eğitsel olanaklarını dikkate alarak uygulayacakları etkinlikleri bu havuzdan seçmeleri ve uygulamaları beklenmektedir. Ülkemizin birbirinden farklı özelliklere sahip yörelerinde görev yapan öğretmenlerin erişim ve uygulama olanağı bulunan bu etkinlik havuzunda yer alan etkinliklerin okul öncesi eğitim sürecinde önemli bir yeri olan etkin öğrenme süreçlerine uygunluğu önemle üzerinde durulması gereken bir konudur.

Bu çalışmada; MEB Temel Eğitim Genel Müdürlüğü Okul Öncesi Eğitim Etkinlik Havuzunda bulunan toplam 341 etkinliğin etkin öğrenme bağlamında incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu ve olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsamaktadır. Araştırma konusuna uygun dokümanların toplanıp sistematik bir şekilde analiz edilmesini gerektirmektedir. Doküman incelemesi, tek başına bir veri toplama yöntemi olabileceği gibi diğer veri toplama yöntemleri ile birlikte de kullanılabilmektedir. Bu araştırma kapsamında da Okul Öncesi Eğitim Etkinlik Havuzunda bulunan etkinlikler tek tek okunmuş, araştırmacılar tarafından geliştirilen Etkin Öğrenme Değerlendirme Aracı temel alınarak değerlendirilmiştir. Değerlendirme aracı araştırmacıların da içinde yer aldığı okul öncesi eğitim uzmanlarından oluşan bir grup tarafından hazırlanmış ve toplam 17 maddeden oluşmuştur. Etkinlik sürecini bütünü itibariyle değerlendirilmeye olanak sağlayan bu maddeler, etkin öğrenmenin ilkeleri temel alınarak hazırlanmıştır. Oluşturulan maddeler için okul öncesi öğretmenleri ve uzman kişilerin görüşlerine başvurulmuştur. Görüşler doğrultusunda yapılan gerekli düzenleme ve değişikliklerin ardından değerlendirme aracına son şekli verilmiştir. Etkin Öğrenme Değerlendirme Aracı son şekli ile etkin öğrenmenin temel ilkelerine uygun olarak; "Materyal, Seçim, Kullanım, Dil ve Yetişkin desteği" olmak üzere 5 kategoriden oluşmuştur. Her kategori için alt başlıklar belirlenmiş ve etkinlik havuzunda bulunan toplam 341 etkinlik bu çerçevede tek tek incelenerek değerlendirilmiştir.

Araştırmanın veri analiz süreci ve güvenirlik çalışmaları devam etmektedir. Bu nedenle bulgu ve sonuçlar daha sonra paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: MEB Etkinlik Havuzu, Etkin Öğrenme, Okul Öncesi Eğitim

Comparison Of Indoor And Outdoor Environment Standards Of Early Childhood Education Institutions: Turkey, Singapore, Australia, New Zealand, And Switzerland Example

Özlem Melek Erbil Kaya[1], Ezgi Poyraz[2], Merve Özer[3], Nisan Cansu Ertan[4], Okan Özer[5], Yüksel Büşra Yüksel[6]

[1]*Anadolu Üniversitesi*

[2]*Ali Fuat Cebesoy İlkokulu*

[3]*İstanbul Kültür Üniversitesi*

[4]*Pamukkale Üniversitesi*

[5]*Yeditepe Atlas Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi*

[6]*Erciyes Üniversitesi*

Abstract No: 27 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Early childhood period is of critical importance in terms of offering the children rich opportunities and experiences. The success of education that provided in this period may be affected by many factors. One of these factors is educational environment. When the educational environment is well-designed, children's many developmental areas like social-emotional development and cognitive development are supported as well as the skills like creative problem solving and reasoning are improved. The educational environment, which contributes active learning and development, not only affects children's development but also fosters the factors like child-adult interaction, classroom climate, and time management. Therefore, one of the ways of offering a qualified education for children is providing a well-designed educational environment for them. The well-designed educational environment is a place which is healthy, safe, focusing on the benefits of children, and permitting flexibility. The legislations of countries on this subject are determinant of preparing such an environment. When the Turkey is handled in that respect and the differences of the education provided at the early childhood education institutions are considered, it may be concluded that there is no national standard in the relevant legislation. However, the commonness of the studies just evaluating the preschool teachers' opinions on educational environment or just physical properties of preschools shows the gap in the field. This research has significance since it shows Turkey's early childhood education institutions' design standards which are taken into account while establishing the school and define the deficiencies and different points of Turkey's design standards by comparing them with those of other countries. The purpose of this study was to examine the indoor and outdoor environment standards of Turkey (2015), Singapore (2016), Australia (2016), New Zealand (2016), and Switzerland (2019) comparatively. Case study, which is one of the qualitative research methods, is used for this purpose. Case studies collect the data, analyze them, and portray the results systematically. Data collection process was conducted through document analysis of early childhood education environment standards manuals of Turkey (2015), Singapore (2016), Australia (2016), New Zealand (2016), and Switzerland (2019). While choosing these countries' manuals of standards, the criteria being current and accessible were considered. The manuals of standards were obtained from the web pages of the relevant ministries. Descriptive analysis was used to analyze the data. The aim of descriptive analysis is to present the findings in a more understandable and readable manner. Based on the research review, the codes were determined and agreed upon by the researchers. In this respect, the standards of early childhood education environments of each country were examined by each researcher. As a result of the data analysis process, it was seen that these countries' standards on indoor and outdoor environment of early childhood education institutions present both commonalities and differences. It was observed that Turkey's (2015) Educational Buildings Design Standards Manual prepared in an extensive way than those of the other countries. While many areas regarding indoor environment such

as storage area, playroom, classroom, and children's toilet have been explained in all countries' standards manuals, almost no explanation has been found on the areas such as guidance unit, health unit, and observation room. It is a remarkable finding that no country had given information about the winter garden. It was also observed that except Turkey, the essentiality of shady areas at the outdoor educational environment was pointed out in other countries. Moreover, it was not mentioned about the water pool, areas for feeding the animals, and areas for planting activities in the standards manual of Turkey. The fire zone for the outdoor educational environment is mentioned only in Switzerland (2019). In Switzerland, 25 square meters area per child should be assigned in the outdoor education environment, while in Australia (2016) it was 12 square meters and in New Zealand (2016) it was 5 square meters. In Turkey (2015) and Singapore (2016), this amount was not specified. Considering all these, it can be concluded that determination of comprehensive and obvious national standards for early childhood education institutions' indoor and outdoor education environment, regular quality controls of institutions to check whether these standards are carried or not, and to provide promotions for the institutions which carries the standards can be effective in minimizing problems.

Keywords: Early childhood education, educational environment, indoor educational environment, outdoor educational environment

Okul Öncesi İç ve Dış Mekan Eğitim Ortamları Standartlarının Karşılaştırılması: Türkiye, Singapur, Avustralya, Yeni Zelanda ve İsviçre Örneği

Özlem Melek Erbil Kaya[1], Ezgi Poyraz[2], Merve Özer[3], Nisan Cansu Ertan[4], Okan Özer[5], Yüksel Büşra Yüksel[6]

[1]*Anadolu Üniversitesi*

[2]*Ali Fuat Cebesoy İlkokulu*

[3]*İstanbul Kültür Üniversitesi*

[4]*Pamukkale Üniversitesi*

[5]*Yeditepe Atlas Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi*

[6]*Erciyes Üniversitesi*

Bildiri No: 27 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi dönem çocuğa zengin fırsatlar ve deneyimler sunma açısından kritik öneme sahiptir. Bu dönemdeki eğitimin başarıya ulaşmasında pek çok faktör etkilidir. Bu faktörlerin biri de eğitim ortamıdır. Eğitim ortamları iyi tasarlandığında çocukların sosyal duygusal gelişimi, bilişsel gelişimi gibi pek çok gelişim alanını desteklemekte ve yaratıcı problem çözme, mantık yürütme gibi becerilerini geliştirmektedir. Etkin öğrenmeye ve gelişime katkı sağlayacak eğitim ortamları, çocuğun gelişimin yanı sıra davranış, çocuk-yetişkin etkileşimi, sınıf iklimi, zaman yönetimi gibi pek çok faktörü etkilemektedir. Bu nedenle çocuğa kaliteli bir eğitim sunmanın bir yolu iyi tasarlanmış eğitim ortamlarından geçmektedir. İyi tasarlanmış eğitim ortamları; sağlıklı, güvenli, çocuğun yararını düşünen ve esnekliğe fırsat veren yerlerdir ve bu ortamların hazırlanmasında ülkelerin konu ile ilgili yasa ve yönetmeliklerinde yer alan standartlar belirleyici olmaktadır. Bu açıdan Türkiye ele alındığında ve okul öncesi eğitim kurumlarının sağladıkları eğitim açısından farklılıklar göz önünde bulundurulduğunda ilgili yasa ve yönetmeliklerde ulusal bir standardın olmadığı görülmektedir. Bununla birlikte alan yazınında okul öncesi eğitim ortamlarına ilişkin öğretmen görüşlerini ya da fiziksel ortamları değerlendiren çalışmaların çoğunlukta olduğunun görülmesi alandaki boşluğu göstermektedir. Bu araştırma; Türkiye'deki okul öncesi eğitim kurumlarının eğitim ortamları tasarlanırken hangi tasarım standartların dikkate alındığı göstermesi ve diğer ülkelerle karşılaştırdığında eksik ve farklı yönlerin belirlenmesi açısından önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı; Türkiye (2015), Singapur (2016), Avustralya (2016), Yeni Zelanda (2016) ve İsviçre (2019)'nin okul öncesi iç ve dış mekan eğitim ortamlarına dair standartların karşılaştırmalı olarak incelenmesidir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Durum çalışmaları sistematik bir biçimde verileri toplamakta, analiz etmekte ve sonuçları ortaya koymaktadır. Veri toplama sürecinde doküman analizi aracılığıyla Türkiye (2015), Singapur (2016), Avustralya (2016), Yeni Zelanda (2016) ve İsviçre (2019) ülkelerine ait okul öncesi eğitim ortamlarını betimleyen eğitim standartları incelenmiştir. Bu ülkelerin seçilmesinde eğitim standartlarının güncelliği, kolay ulaşılabilirliği dikkate alınmış ve standartlara ilgili bakanlıkların internet sayfalarından ulaşılmıştır. Verilerin analizinde betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır. Betimsel analizde amaç; bulguları okuyucuya daha anlaşılır ve okunabilir şekilde sunmaktır. Alan yazınında yapılan çalışmalar göz önünde bulundurularak araştırmacılar tarafından kodlar belirlenmiş ve üzerinde uzlaşıya varılmıştır. Bu doğrultuda her araştırmacı ülkelerin okul öncesi eğitim ortamlarına ilişkin standartları incelenmiştir. Veri analizi sonucunda ülkelerin okul öncesi eğitimde iç mekan ve dış mekan özelliklerine ait standartlarına ilişkin benzer ve farklı yönlerin olduğu görülmüştür. Türkiye (2015) Eğitim Yapıları Asgari Tasarım Standartları Kılavuzunda iç mekan eğitim ortamının diğer ülkelere kıyasla daha detaylı hazırlandığı görülmüştür. Depo, oyun odası, sınıf, çocuk tuvaleti gibi iç eğitim ortamında bulunan pek çok alan araştırma kapsamına dahil olan tüm ülkelerde açıklanmışken, rehberlik birimi, sağlık birimi, gözlem odası gibi alanlara ilişkin herhangi bir açıklamaya rastlanmamıştır. Kış bahçesine ilişkin ise hiçbir ülkede bilgi

verilmemesi dikkat çekici bir bulgudur. Benzer şekilde ülkelerin dış mekan eğitim ortamları incelendiğinde gölgelik alanın Türkiye dışındaki diğer ülkelerde var olduğu, su havuzu, hayvan besleme, bitki yetiştirme gibi alanların ise Türkiye için belirlenen standartlarda değinilmediği görülmüştür. Dış mekan eğitim ortamına ilişkin ateş alanı ise sadece İsviçre' de (2019) yer almaktadır. İsviçre'de dış mekan eğitim ortamında çocuk başına 25 metrekare alan düşerken, Avustralya'da (2016) 12 metrekare, Yeni Zelanda'da (2016) ise 5 metrekare düşmektedir. Türkiye'de (2015) ve Singapur'da (2016) ise bu oran belirtilmemiştir. Bu nedenle okul öncesi eğitim kurumlarının iç ve dış mekan eğitim ortalarına ilişkin ulusal standartların belirlenmesi, kurumların bu standartları taşımasına yönelik düzenli olarak kalite kontrollerinin yapılması ve bu doğrultuda kurumlara derecelerin verilmesi yaşanan sorunları en aza indirmede etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, eğitim ortamı, iç mekan eğitim ortamı, dış mekan eğitim ortamı.

Investigation Of Studies About Different Preschool Education Approaches In Turkey

Selahattin Semiz[1], Aslı Yıldırım Polat[1]
[1]*Anadolu Üniversitesi*

Abstract No: 28 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Early childhood education programs prepared to provide part-time and full-day education in general; they are used in public schools, pre-school institutions or community-based programs. Child development theories form the basis of these programs and educational approaches. Differences between approaches stem from belief differences in what is important for young children to learn, how children learn and develop. In addition, these differences in approaches shape the focus of the curriculum, the classroom structure, the learning environment and the way children participate. Also, these approaches differ in the role of the teacher. Some approaches include detailed steps that the teacher has to do and follow. But in some approaches, only guiding principles are given and the teacher is expected to decide how to apply these principles (Goffin, 2000). There is increasing interest in different pre-school education approaches in our country. By following the effective practices in different approaches, its effectiveness is investigated and studies explaining these approaches are carried out. In this context, in this study, it is aimed to examine the studies on different preschool education approaches in Turkish literature. For this purpose, EBSCO and Google Scholar databases have been searched. Approaches that at least 5 studies have been carried out, selected for the examination. Descriptive survey model was used in the study. Among the many early childhood education approaches, studies examined about The First Step to Success Program, Philosophy Education Approach with Children, High/Scope Approach, Montessori Approach, Game Based Education Approach, ProjectApproach and Reggio Emilia Approach.

The First Step to Success Program is defined as an early intervention program for children at risk in early childhood, showing significant anti-social behavior patterns. It can be used for children from preschool to second grade. This program aims to teach appropriate behavior models to children at risk. In addition, this program is a home and school intervention program that requires parents to act in collaboration with the school by involving them (Diken ve Rutherford, 2005). Philosophy for Children has the understanding that critical thinking education is given to children from an early age. This approach is based on the idea that children are natural philosophers and places philosophical thinking to child's curriculum (Boyacı, Karadağ ve Gülenç, 2018). The aim of this approach is to develop children's critical thinking skills through philosophical dialogues (Vansieleghem, 2005). The High / Scope approach has been developed to educate children living in low socio-economic levels and to prepare them for the next level of education (Bilaloğlu, 2004). The key component of the High Scope approach is that active learning is seen as the basis for human potential development. Also active learning is most effective in environments that provide optimal learning opportunities (Hohmann, Weikart ve Epstein, 1995). The Montessori approach advocates education in a properly structured environment for the child's learning. It is emphasized that this environment should be qualified in terms of accessibility, usability, movement, freedom of choice, personal responsibility, naturalness and reality, beauty and harmony (Isaacs, 2015). In the game-based education program, the learning environment supports the child, similar to a game played with teacher guidance. These programs provide a sufficient and uninterrupted period of time for children to play, get in touch with their environment, learn with active participation and explore (Çakırer, 2017). The project approach is a child-centered education program that enables children to follow their own interests, acquire new knowledge, support their thinking skills and increase their

independence. In this approach, children learn in collaboration with teachers and friends by asking and researching the issues which they are interested in (Sargent, 2014). Reggio Emilia approach emphasizes that the child should learn the cultural values and appropriate roles in the society. In this approach, the discovery of the child comes to the fore. Also it is ensured that the child expresses himself in as many ways as possible (Aslan, 2005).

As a result of the literature review, 6 from the First Step Program to Success, 6 from Philosophy Education Approach with Children, 9 from High/Scope Approach, 53 from Montessori Approach, 11 from Game Based Education Approach, 18 from Project Approach and 13 from Reggio Emilia Approach, a total of 116 studies were included in the study. The studies were examined on topics such as publication type, year, subject, method, design, participants, data collection tools and statistics used. As a result of the literature review, it was concluded that the most studied approach in the Turkish literature was the Montessori Approach. The number of studies on pre-school education approaches has been gradually increasing in recent years.

Keywords: Preschool Education Approaches, First Step to Success Program, Philosophy Education Approach with Children, High/Scope Approach, Montessori Approach, Game Based Education Approach, Project Approach and Reggio Emilia Approach

Farklı Okul Öncesi Eğitimi Yaklaşımlarına İlişkin Türkiye'de Yapılan Çalışmaların İncelenmesi

Selahattin Semiz[1], Aslı Yıldırım Polat[1]
[1]*Anadolu Üniversitesi*

Bildiri No: 28 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Genel olarak yarım gün ve tam gün eğitim vermek üzere hazırlanan erken çocukluk eğitimi programları; devlet okullarında, okul öncesi eğitim kurumlarında ya da toplum temelli programlarda kullanılmaktadırlar. Bu programların ve eğitim yaklaşımlarının temel dayanağını çocuk gelişimi teorileri oluşturmaktadır. Yaklaşımlar arasındaki farklılıklar küçük çocukların öğrenmesi için neyin önemli olduğu, çocukların nasıl öğrendiği ve nasıl geliştiği konusundaki inanç farklılıklarından kaynaklanmaktadır. Ayrıca yaklaşımlardaki bu farklılıklar müfredatın odak noktasını, sınıf yapısını, öğrenme çevresini ve çocukların katılım biçimlerini şekillendirmektedir. Ek olarak bu yaklaşımlar öğretmenin rolü açısından da farklılık göstermektedir. Öyle ki bazı yaklaşımlar öğretmeni oldukça yapılandırarak, yapması ve takip etmesi gereken ayrıntılı adımları içermektedir. Bazı yaklaşımlarda ise sadece yol gösterici ilkeler verilerek, öğretmenden bu ilkeleri nasıl uygulayacağına karar vermesi beklenmektedir (Goffin, 2000). Ülkemizde farklı okul öncesi eğitim yaklaşımlarına olan ilgi giderek artmaktadır. Farklı yaklaşımlardaki etkili uygulamalar takip edilerek, ülkemizde etkililiği araştırılmakta ve bu yaklaşımları açıklayan çalışmalar yapılmaktadır. Bu bağlamda bu çalışmada Türkçe alanyazında farklı okul öncesi eğitim yaklaşımları üzerine yapılan çalışmaların incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaca yönelik olarak EBSCO ve Google Scholar veritabanları üzerinden tarama yapılarak hakkında en az 5 çalışma yapılmış olan yaklaşımlar üzerine yapılan çalışmalar incelenmiştir. Çalışma tarama modelinde, betimsel bir çalışmadır. Çalışmada birçok erken çocukluk eğitim yaklaşımı içerisinden, Türkçe alanyazında hakkında daha çok çalışma olan Başarıya İlk Adım Programı, Çocuklarla Felsefe Eğitimi Yaklaşımı, High/Scope Yaklaşımı, Montessori Yaklaşımı, Oyun Temelli Eğitim Yaklaşımı, Proje Yaklaşımı ve Reggio Emilia Yaklaşımı olmak üzere, bu yedi yaklaşım üzerine yapılan çalışmalar incelenmiştir.

Başarıya İlk Adım Programı, erken çocukluk döneminde risk altındaki, kayda değer anti-sosyal davranış kalıpları gösteren çocuklar için hazırlanan bir erken müdahale programı olarak tanımlanmaktadır. Okul öncesinden ikinci sınıfa kadar devam eden çocuklar için kullanılabilmektedir. Risk altındaki çocuklara uygun davranış modellerinin öğretilmesini amaçlayan bu program, ebeveynleri de işin içerisine katarak okulla iş birliği içerisinde hareket etmelerini gerektiren, bir ev ve okul müdahale programı olarak karşımıza çıkmaktadır (Diken ve Rutherford, 2005). Çocuklar İçin Felsefe, eleştirel düşünme eğitiminin çocuklara küçük yaşlardan itibaren verilmesi anlayışını taşımakta, çocukların doğal filozoflar olduğunu temele alarak felsefi düşünmeyi çocuğun müfredatına yerleştirmektedir (Boyacı, Karadağ ve Gülenç, 2018). Bu yaklaşımda amaç felsefi diyaloglar aracılığıyla çocukların eleştirel düşünme becerilerini geliştirmeye çalışmaktır (Vansieleghem, 2005). High/Scope yaklaşımı ise, sosyo-ekonomik düzeyi düşük kesimlerde yaşayan çocukların eğitilmesi ve bir sonraki eğitim kademesine hazır hale getirilmesi amacıyla geliştirilmiştir (Bilaloğlu, 2004). High Scope yaklaşımının temel yapıtaşı, aktif öğrenmenin insan potansiyel gelişimi için temel olarak görülmesi ve aynı zamanda aktif öğrenmenin en uygun öğrenme fırsatları sağlayan ortamlarda en etkili biçimde gerçekleştiği görüşüdür (Hohmann, Weikart ve Epstein, 1995). Montessori yaklaşımında ise çocuğun öğrenmesi için uygun biçimde yapılandırılmış bir çevrede eğitimi savunulmaktadır. Bu çevrenin de erişilebilirlik ve kullanılabilirlik, hareket ve seçim özgürlüğü, kişisel sorumluluk, doğallık ve gerçeklik, güzellik ve uyum gibi noktalarda nitelikli olması gerektiğinin altı çizilmektedir (Isaacs, 2015). Oyun temelli eğitim programında ise öğrenme çevresi, öğretmen rehberliğinde oynanan bir oyuna benzer olarak, çocuğu desteklemektedir.

Bu programlarda çocukların oyun oynamaları, çevreleri ile fiziksel temasa geçmeleri, aktif katılım ile öğrenebilmeleri, keşfetmeleri için yeterli ve kesintisiz bir zaman aralığı sunulmaktadır (Çakırer, 2017). Proje yaklaşımı da çocukların kendi ilgi alanlarını takip ederek, yeni bilgiler edinmelerini sağlayan, düşünme becerilerini destekleyen ve bağımsızlıklarını artıran çocuk merkezli bir eğitim programıdır. Bu yaklaşımda çocuklar merak ettikleri konuları sorarak ve araştırarak öğretmenleri ve arkadaşlar ile işbirliği içerisinde öğrenirler (Sargent, 2014). Reggio Emilia yaklaşımında ise çocuğun içerisinde yer aldığı toplumdaki kültürel değerleri ve bunlara uygun rolleri öğrenmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Bu yaklaşımda çocuğun keşif yaparak öğrenmesi ön plana çıkmakta ve çocuğun kendini ifade etmesine önem verilmektedir. Yaklaşımda "Çocuğun yüz dili" ismi verilen kavram çocuğun mümkün olduğunca en fazla yolla (resim, heykel yapma, drama vb.) kendini ifade etmesini belirtmektedir (Aslan, 2005).

Yapılan tarama sonucunda Başarıya İlk Adım Programı'ndan 6, Çocuklarla Felsefe Eğitimi Yaklaşımı'ndan 6, High/Scope Yaklaşımı'ndan 9, Montessori Yaklaşımı'ndan 53, Oyun Temelli Eğitim Yaklaşımı'ndan 11, Proje Yaklaşımı'ndan 18 ve Reggio Emilia Yaklaşımı'ndan 13 olmak üzere toplamda 116 çalışma incelemeye dahil edilmiştir. Çalışmalar yayın türü, yıl, konu, yöntem, desen, katılımcılar, veri toplama araçları ve kullanılan istatistikler gibi başlıklarda incelenmiştir. Literatür taraması sonucu yapılan incelenmede, Türkçe alanyazında en çok çalışılan yaklaşımın Montessori Yaklaşımı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Okul öncesi eğitim yaklaşımları üzerine yapılan çalışmaların sayısı giderek son yıllarda giderek artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim Yaklaşımları, Başarıya İlk Adım Programı, Çocuklarla Felsefe Eğitimi Yaklaşımı, High/Scope Yaklaşımı, Montessori Yaklaşımı, Oyun Temelli Eğitim Yaklaşımı, Proje Yaklaşımı ve Reggio Emilia Yaklaşımı

2002-2006-2013 Values In Preschool Education Programs

Çiğdem Çam Türkan
Iğdır Üniversitesi

Abstract No: 296 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Preschool period, which is a critical period of development, is one of the most important periods in which children gain in many different areas. Therefore, programs that take into account individual differences in education during this period are crucial to support the child's development. The behaviors gained in this period constitute the basis of the behaviors in the coming years. It is important for children to gain values among the vital elements that are very important for society to live in peace at an early age. Protecting the acquired values and transferring them to future generations is one of the tasks of each society. Values that have been brought to the child since the first years are considered important in terms of determining social norms and rules in the coming years. In this context, the features acquired by programs prepared by a child from an early age can be adapted to their daily lives. Education does not only target individuals' academic knowledge acquisition; it is a structure that focuses on acquiring skills, values and behaviors at the same time. Students' social and personality development in all areas; education is accepted as the most basic condition for learning and acquiring professional skills. It is one of the tasks of all educational institutions starting from pre-school education institutions to educating individuals who have the basic values of society while acquiring these basic skills. For this reason, the task of adding value to our education systems is carried out through the education program which includes teaching programs. The most basic level of education is a very important process for the development of personality and morality in preschool students. This situation may reveal the permanent effect of attitudes and skills gained in children at a young age. This power, which adopts its values and provides service to the society and humanity under its leadership, also ensures the future of societies. Education programs should allow children to recognize their values and culture, to understand the world they live in and to be aware of their responsibilities to the community in which they live. It should also offer the opportunity to recognize and adopt themselves. Considering the importance of the preschool period in which children are based on life, education and values that are considered as an investment in the future and which have an important place in social development areas should be included in education programs. Determining the proportion of the values included in the programs is vital in terms of completing the missing parts. Changing living conditions, technological developments and changes in education programs make it inevitable. It is expected that programs that develop vision and mission, offer new horizons for education but are more closely connected to root values are expected to be prepared with each new program implemented. Educational elements and curricula are becoming more important in this period which is critical for character education. The preschool education program not only guides education but also guides teachers. When evaluated in this respect, it is necessary to know to what extent the curricula include values. As in every program, it is possible to come across expressions of value and value in the preschool education program. This study was conducted to determine the extent to which values / expressions take place in pre-school education programs of 2002-2006-2013. In the study, qualitative research designs were conducted using case study. In this study, content analysis method, which is one of the qualitative research methods, was used in order to examine the gains and indicators in preschool education programs in terms of values according to development areas. The values discussed in line with the theory of values are divided into categories and sub-categories, and the values category is finalized according to the opinions of experts. The values were analyzed according to the status of gain and indicators for children. The extent to which

value expressions are included in the program elements was examined. As a result of the examinations, it was concluded that all programs included values / expressions to a certain extent.

Keywords: Value, Preschool, Education Programs.

2002-2006-2013 Okul Öncesi Eğitim Programlarında Değerler

Çiğdem Çam Türkan
Iğdır Üniversitesi

Bildiri No: 296 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Gelişimin kritik dönemlerden olan okul öncesi dönem, çocukların birçok farklı alanda kazanım edindiği en önemli dönemler arasındadır. Bu yüzden, bu dönemde eğitimde hazırlanan bireysel farklılığı dikkate alan programlar çocuğun gelişimini desteklemek için hayati bir öneme sahiptir. Bu dönemde kazanılan davranışlar, gelecek yıllardaki davranışların temelini teşkil eder. Çocukların toplumun erken yaşlarda barış içinde yaşaması için çok önemli olan yaşam unsurları arasındaki değerleri kazanmaları önemlidir. Edinilen değerleri korumak ve gelecek nesillere aktarmak, toplumun her birisinin gerçekleştireceği görevlerden biridir. Çocuğa ilk yıllardan beri getirilen değerler, önümüzdeki yıllarda sosyal norm ve kuralların belirlenmesi açısından önemli olarak kabul edilmektedir. Bu bağlamda, bir çocuk tarafından erken yaşlardan itibaren hazırlanan programlarla edinilen özellikler günlük yaşamlarına uyarlanabilir. Eğitim bireylerin yalnızca akademik yönden bilgi edinimini hedeflemez; bireylere aynı zamanda beceri, değer ve davranış edinilmesine odaklanan bir yapıdır. Öğrencinin tüm alanlarda sosyal ve kişilik gelişimleriyle; öğrenme ve mesleki becerileri edindirmenin en temel koşulu olarak eğitim kabul görmektedir. Bu temel becerileri kazandırırken toplumun temel değerlerine sahip bireyler yetiştirmek de okul öncesi eğitim kurumlarından başlayarak tüm eğitim kurumlarının görevlerinden biridir. Bu nedenle eğitim sistemlerimizde değer kazandırma görevi öğretim programlarının dâhil olduğu eğitim programı aracılığıyla gerçekleştirilir. Eğitimin en temel kademesi okul öncesi, öğrencilerde kişilik ve ahlak gelişimi için çok önemli bir süreci teşkil etmektedir. Bu durum çocuklarda küçük yaşta kazanılan tutum ve becerilerin kalıcı etkisini ortaya koyabilir. Değerlerini benimsemiş ve bu değerler öncülüğünde yaşadığı topluma ve insanlığa hizmeti sağlatan bu güç toplumların geleceğini de teminat altına almayı sağlar. Eğitim programları, çocuklara kazandıkları değerler ile kültürlerini tanımalarını, yaşadıkları dünyayı anlamalarını ve yaşadıkları topluma olan sorumluluklarının bilincinde olmalarına imkân tanımalıdır. Ayrıca kendilerini tanıma ve benimseme imkânı da sunmalıdır. Çocukların yaşamın temelini oturttukları okul öncesi dönemin önemi göz önüne alındığında eğitimin ve bu eğitimin temellerine sağlam oturtulacak hem geleceğine yapılan bir yatırım olarak görülen, hem de sosyal gelişim alanlarında önemli yer tutan değerlerin eğitim programlarında bulunması gerekmektedir. Programlarda yer alan değerlerin hangi oranda yer aldığının belirlenmesi, eksik olan kısımların tamamlanabilmesi açısından hayatidir. Değişen yaşam şartları, teknolojik gelişmeler, eğitim programlarında da değişiklikleri kaçınılmaz kılmaktadır. Uygulamaya giren her yeni programla vizyon ve misyonunu geliştiren, eğitime yeni ufuklar sunan ancak kök değerlerine daha sıkı bağlı programların hazırlanması beklenmektedir. Eğitim öğretim unsurları ve öğretim programları da karakter eğitimi açısından kritik olan bu dönemde daha da önem kazanmaktadır. Okul öncesi eğitim programı hem eğitime yön verir hem de öğretmenlerin kılavuzu niteliğindedir. Bu açıdan değerlendirildiğinde, öğretim programlarının değerlere ne ölçüde yer verdiğinin bilinmesi gerekmektedir. Her programda olduğu gibi okul öncesi eğitim programında da değer ve değer ifadelerine rastlamak mümkündür. Bu çalışma, 2002-2006-2013 okul öncesi eğitim programlarında değerlerin / değer ifadelerinin ne ölçüde yer aldığını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Çalışmada nitel araştırma desenlerinden durum çalışması kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Okul öncesi eğitim programlarında yer alan kazanım ve göstergelerin gelişim alanlarına göre değerler açısından incelenmesi amacıyla gerçekleştirilen çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden içerik analiz yöntemi kullanılmıştır. Değerler kuramı doğrultusunda ele alınan değerler kategori ve alt kategorilere ayrılmış ve uzmanların görüşleri doğrultusunda değerler kategorisine son şekli verilmiştir. Belirlenen değerlerin çocuklara

yönelik kazanım ve göstergelerde bulunma durumuna göre analiz yapılmıştır. Program öğeleri içerisinde değer ifadelerinin ne ölçüde yer aldığı incelenmiştir. Yapılan incelemeler sonucunda tüm programların belli ölçülerde değerler / değer ifadelerine yer verdiği sonuçlarına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Değer, Okul Öncesi, Eğitim Programları.

Review Of Pre-School Teaching Undergraduate Programmes Implemented In The Academic Year Of 2018-2019 Within The Scope Of Technological Competences Of Teacher Candidates And Their Extent Of Meeting The Needs Of Teachers

Nalan Arabacı
Ordu Üniversitesi

Abstract No: 321 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

It is foreseen that the world will move into a new era, after 1000 years of agricultural era and 250 years of industrial era. This era has a very different basis and it is an electronic and technological era creating new life practices. Information has been produced from the very beginning of human history. The development of communication and information technologies and the opportunities that these developments established have caused a systematic structure to evolve in the production of information. It is observed that the biggest changes in the field of information technologies have developed from 1990s onwards. From these years onwards, and with the enhancement of the internet, a digitalisation process has begun with an accelerated amount of data input. Together with the transformation created by the technological developments, a society named as "information society" has been affected. This developments cause changes in social structures and their re-creation. This rapid change has created new concepts and phenomenons. Prensky (2001) suggests that the developments in digital technologies have created various differences in generations. Prensky names the new generation that communicates by translating internet, cyber games, smart phones to a digital language as "digital locals". The individuals born before the year 1980, who feel more distant to digital world compared to the new generation are named as "digital immigrants". Digital locals adapt to cyber environment from the day they are born and their attachment to this environment is perceived as a natural outcome. Digital locals, who were born after the year 1980, can be seen as the children of 21st century. They put digital tools and environments at the centre of their lives and technology for them is more of a necessity in daily life rather than a need. According to Pernsky, digital locals think differently compared to digital immigrants and they process information in a completely different way. Research shows that the thinking structures and learning styles of digital locals have changed in line with this.

Objective: Pre-school era is a very critical era, as it is a period when the development of the child is very rapid and it is very important in terms of learning experiences. One of the most important factors affecting the development and learning of a child in this era is technology. The effect of technology in early childhood education has been outlined with various studies. International Education Technology Standards suggest that basic technological skills should be learned from 5 years onwards. It is stated that the lack and delay of acquiring these skills can create permanent incompetencies in children in terms of 21st Century skills. Besides, it is known that individuals have personal differences when it comes to learning. Individual differences in education initially refer to intelligence, however the difference that is outlined in research studies today is the difference in styles. This is perceived as being more important than intelligence and it has been emphasized in various studies. One of the most important components of education is considered to be the teacher who can identify the learning styles of children, who can bring children together in appropriate environments and who can organise technology-based learning environments and activities that can affect their interests and motivations in a positive way. This teacher should also be qualified in terms of technological information and should be competent. Within the context of learning experiences, "technology" and "learning styles" are considered to be two important components. Within this context, an important question that arises is

the extent of pre-service education provided for teacher candidates during undergraduate studies and how well these needs are met within the pre-school teaching programmes for the academic year of 2018-2019. The subject of this study consists of the review and discussion of Pre-School Teaching Programmes during undergraduate studies for the academic year of 2018-2019 implemented by Higher Education Council Directorate and its aim is to outline suggestions in line with the findings.

Method: This study is based on document analysis and it is a qualitative research study. Document analysis is a research method used for making valid and reliable references from the texts and articles. Document analysis comprises of the analysis made on written materials that are related to the concepts aimed to be reviewed and researched. In line with this aim, the original documents were accessed as the first step. Within the scope of this study, a review of all the classes related to technology in undergraduate programmes of pre-school teaching for the academic year of 2018-2019 will be conducted. In line with this, all the reviewed classes will be categorized and an analysis will be made on their content and extent.

Findings and Outcomes: The analysis for identifying the content of undergraduate programmes of pre-school teaching for meeting the needs of techer candidates in terms of technological competences is ongoing.

Keywords: Higher education, undergraduate programmes for pre-school teaching, pre-service education, technology training, teaching and learning approaches.

2018-2019 Akademik Yılında Uygulamaya Konulan Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans Programı'nın Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Teknolojik Yeterlilikler Bağlamındaki Gereksinimlerini Karşılama Durumunun İncelenmesi

Nalan Arabacı
Ordu Üniversitesi

Bildiri No: 321 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Dünyanın, 1000 yıllık tarım çağı ve 250 yıllık endüstri çağının ardından yeni bir çağa geçtiği öngörülmektedir. Bu çağ her iki çağdan çok farklı temellere oturan ve yeni yaşamsal pratikler üreten elektronik ve teknolojik bir çağdır. İnsanlık tarihinin ilk günlerinden bu güne dek bilgi üretilmektedir. İletişim ve bilişim teknolojilerinin gelişimi ve bu gelişimin sağladığı olanaklar, bilgi üretiminde sistematik bir yapının oluşmasına sebep olmuştur. Bilişim teknolojileri gelişim sürecinde, bu alandaki en kapsamlı değişikliğin 1990'lı yıllardan itibaren görülmeye başlandığı gözlemlenmektedir. Bu yıllardan itibaren internetin yaygınlaşmasıyla birlikte veri girişinin hızla arttığı bir dijitalleştirme süreci yaşanmaya başlanmıştır. Teknolojik gelişmelerin yarattığı dönüşümle birlikte "bilgi toplumu" adı verilen toplum da bu durumdan etkilenmektedir. Bu gelişmeler, toplumsal yapıların değişmesine ve yeniden yaratılmasına neden olmaktadır. Yaşanan bu hızlı değişim, yeni kavramlar ve olgular oluşturmuştur. Prensky (2001), dijital teknolojilerde yaşanan gelişmelerin nesiller arasında çeşitli farklılıklara yol açtığını dile getirmektedir. İnterneti, sanal oyunları, akıllı telefonları dijital bir dile çevirerek iletişim kuran bu yeni nesile "dijital yerliler" ismini vermiştir. 1980 yılı öncesi dünyaya gelmiş olan ve bir sonraki kuşağa göre dijital dünyaya kendini daha yabancı hisseden eski kuşağa ise "dijital göçmenler" adını vermiştir. Dijital yerliler doğar doğmaz sanal ortam ile uyum içerisindedirler ve bu bağları doğal karşılanır. 1980 sonrası doğan, dijital araç ve ortamları hayatlarının merkezine alan ve teknolojinin bir ihtiyaçtan çok gündelik hayatın gerekliliklerinden biri olduğunu düşünen dijital yerlilerin 21. yy'ın çocukları olduğu söylenebilir. Pernsky'e göre dijital yerliler dijital göçmenlerden farklı düşünmekte ve bilgiyi de tamamen farklı bir biçimde işlemektedirler. Dijital yerlilerin düşünme kalıplarının ve öğrenme stillerinin de bu doğrultuda değişmiş olduğu yapılan araştırmalarda ortaya konmaktadır.

Amaç: Okul öncesi dönem, çocuğun gelişiminin en hızlı olduğu dönemlerden biri olarak öğrenme yaşantıları açısından kaçırılmaması gereken çok kritik bir dönemdir. Günümüzde çocuğun gelişimine ve öğrenmesine etki eden en önemli faktörlerden biri de teknoloji olmuştur. Teknolojinin erken çocukluk eğitimindeki etkisi çeşitli araştırmalarla ortaya konmuştur. Uluslararası Eğitim Teknolojileri Standartları temel teknolojik becerilerin beş yaşından itibaren öğrenilmesi gerektiğini savunmaktadır. Bu becerilerin eksik kalmasının ve ileri yaşlara ertelenmesinin 21. Yüzyıl becerileri bakımından çocuklarda kalıcı eksiklikler bırakabileceği ifade edilmektedir. Bunun yanında, bireylerin öğrenme konusunda çeşitli farklılıklara sahip olduğu da bilinen bir gerçektir. Eğitimde bireysel farklılıklar denilince ilk akla gelen ayrım zekadır ancak araştırmaların günümüzde bulunduğu noktada, zekadan daha önemli görülen ve vurgulanan ayrım "stil" farklılıklarıdır. Çocukların öğrenme stillerini belirleyebilen, birlikte çalışmaya en uygun olan çocukları, uygun ortamlarda ve uygun kişilerle bir araya getirebilen, çocukların başarı, ilgi ve motivasyonlarını olumlu yönde etkileyecek teknoloji destekli öğrenme ortamlarını ve etkinliklerini düzenleyebilen, teknolojik bakımdan donanımlı ve yetkin bir öğretmen günümüz eğitiminin olmazsa olmaz bir bileşeni olarak düşünülmektedir. Öğrenme yaşantıları bağlamında, "teknoloji" ve "öğrenme stilleri" gibi iki önemli temel bileşen dikkate alındığında, 2018-2019 Akademik Yılı itibari ile erken çocukluk dönemi eğitimcilerine hizmet öncesi dönemde sunulan Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans Programı'nın içeriğinin, bu temel bileşenlerin karşılanmasını ne derecede sağladığı konusu önemli bir

soru olarak karşımıza çıkmaktadır. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı tarafından 2018-2019 Akademik Yılı itibariyle uygulamaya konulan Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans Programı'nın bu bağlamda incelenmesi ve tartışılması, elde edilen bulgular doğrultusunda çeşitli öneriler sunulması bu araştırmanın konusunu oluşturmaktadır.

Yöntem: Bu çalışma, doküman analizine dayalı nitel bir araştırmadır. Doküman analizi, metinlerden geçerli ve güvenilir çıkarımlar yapmak için kullanılan bir araştırma yöntemidir. Doküman analizi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar. Bu amaç doğrultusunda, öncelikle incelenecek olan orijinal dokümanlara ulaşılmıştır. 2018-2019 Akademik Yılı Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans Programı'nda, araştırmanın konusunu oluşturan, teknoloji ile bağlantılı olan bütün derslerin incelemesi yapılacaktır. Bu doğrultuda, incelenen bütün dersler kategorize edilerek, bu derslerin kapsanan alan ve içerik bağlamındaki analizi gerçekleştirilecektir.

Bulgular *ve* Sonuç: Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans Programı'nın, öğretmen adaylarının teknolojik yeterlilikler bağlamındaki gereksinimlerini karşılama durumu ile ilgili analiz çalışmalarına devam edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yükseköğretim, okul öncesi öğretmenliği lisans programı, hizmet öncesi eğitim, teknoloji eğitimi, öğrenme-öğretme yaklaşımları

Waldorf Education In Teacher And Parent'S Eyes: The Sample Of Kauno Valdorfo Darzelis Šaltinėlis Kindergarten

Zeynep Özer[1], Ayşegül Akıncı Coşgun[1]
[1]*Aksaray Üniversitesi*

Abstract No: 326 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The Waldorf approach, based on the Austrian scholar Rudolf Steiner, today comes across as an alternative educational approach to the traditional understanding of education. The Waldorf approach, which emerged in the social environment of Germany in 1919 after the first World War, draws attention to the concepts of "thinking, feeling and wanting". .At the core of Waldorf education is the belief that humanity will achieve wisdom through the path of self-spiritual development. And it is aimed that each child reveals its potential in a way that contributes to the development of humanity. According to Steiner '' The need for imagination a sense of truth and feeling of responsibility these are the three forces which are the very nerve of education''. Accordingly, understanding the needs of children is possible by evaluating these three areas as a whole. The goal in the Waldorf approach is to support the multifaceted development of children by contributing to all areas of social-emotional, spiritual, moral, physical and cognitive development of children with no distinction. In our country, in recent years, various studies have been carried out by some institutions and associations to promote and disseminate Waldorf education. Besides, Waldorf education is mentioned in some alternative education symposiums, workshops are held, trainer training programs are prepared and seminars and meetings are held informing parents.

Purpose: The study aimed to examine a Waldorf kindergarten in Kaunas, Lithuania, based on the views of teachers and parents.

Methods: In the study, the "interview" technique, which is a qualitative research method, was used. As the sampling technique, criterion sampling, one of the purposeful sampling methods frequently used in qualitative research, was used.

Sample: The study group consists of five parents and two educators, who know the English language, at a Waldorf kindergarten in Kaunas, Lithuania.

Data Collection Tools and Data Analysis:

As a data collection tool, demographic information form and which semi-structured "parent interview form" were used. And the content analysis technique was used for data analysis.

Findings and conclusion: When the findings of the study were examined, the parents at the study group said as the aim of preschool education, "preparing the children fort he school, provide learning through play, supporting the children's development, gaining the awareness of basic values. And also, parents stated that the reasons of sending their children to Waldorf kindergarten are: frequency of out-of-school activities, believe in the quality of education was given, richness of the natural materials available in the school, the education in the mixed age group, frequency of doing activities with parents and being a speech therapist in the school. On the other hand, they emphasized that the nature-based education in Waldorf kindergartens and the presence of a mixed age group in the classroom as

distinctive features that distinguish it from other schools. Regarding the advantages of having different age groups in the same class: learning from each other, increasing social interactions, take care of young children and being model for young children. Parents stated that Waldorf education supports their children's social-emotional development and also, cognitive development, language development, physical and motor development and self-care skills. According to other findings, the family participation activities in the Waldorf kindergarten were found to be sufficient and increase the relationship between parents, children, and teachers. The teachers in the study group stated that the aim of Waldorf kindergarten was developing children's creativity and independent decision-making skills. And they stated that Waldorf kindergarten differs from other kindergartens as spending lots of time in nature and nature-based education, being more flexible activities. As Waldorf teachers' duty, teaching children as free people and supporting their creativity and establishing friendly relations with children. Their preferences of working at Waldorf kindergarten are, spending time at nature, adopting Waldorf pedagogy, making children calmer and being well at school'. According to the findings of the research, teachers stated the advantages of Waldorf kindergarten as "nature, free play time, good atmosphere, natural toys, free choices, plenty of handcrafts". They also stated that activities such as reading books, making toys, organizing creative activities and preparing celebrations were frequently conducted in educational settings.

According to another finding of the study, teachers used as teaching methods in the classroom; "Playing games, practical approach and collaborative teaching" . Teachers said that, as family participation activities to ensure cooperation between school and family; they use newsletters, parents' meetings, conferences/seminars, distribution of brochures and using the wish box."

Keywords: Waldorf pedogogy, kindergarten, teacher-parents opnions

Öğretmenler ve Ebeveynlerin Gözünden Waldorf Eğitimi: Kauno Valdorfo Darzelis Šaltinėlis Anaokulu Örneği

Zeynep Özer[1], Ayşegül Akıncı Coşgun[1]
[1]*Aksaray Üniversitesi*

Bildiri No: 326 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Avusturyalı bilim adamı Rudolf Steiner tarafından temellendirilmiş olan Waldorf Yaklaşımı, günümüzde geleneksel eğitim anlayışına alternatif bir eğitim yaklaşımı olarak karşımıza çıkmaktadır. Birinci Dünya Savaşından sonra 1919 yılı Almanya'sının sosyal ortamında ortaya çıkan Waldorf yaklaşımı, "düşünme, hissetme ve isteme" kavramlarına dikkat çekmektedir. Waldorf eğitiminin özünde insanlığın kendini ruhsal gelişim yolu ile bilgeliğe ulaştıracağı inancı bulunmaktadır. Ve her çocuğun insanlığın gelişimine katkısağlayacak şekilde potansiyelini ortaya koyması hedeflenmektedir. Steiner' a göre ''Eğitim'in özünde üç kuvvet vardır:hayal gücü, doğruluk hissi ve sorumluluk duygusu.''. Buna göre çocukların ihtiyaçlarını anlamak, bu üç alanın bir bütün olarak değerlendirilmesiyle mümkündür. Waldorf Yaklaşımında amaç, hiçbir ayrım yapılmaksızın çocukların sosyal-duygusal, ruhsal, ahlaki, fiziksel ve bilişsel tüm gelişim alanlarına katkı sağlayarak, çocukların çok yönlü gelişimlerini desteklemektir.

Ülkemizde de son yıllarda bazı kurumlarca ve derneklerce Waldorf eğitiminin tanıtılması, ve yaygınlaştırılması yönünde çeşitli çalışmalar yapılmaktadır. Ayrıca bazı alternatif eğitim sempozyumlarında genel hatları ile Waldorf eğitiminden bahsedilmekte, atölye çalışmaları yapılmakta, eğitmen yetiştirme programları hazırlanmakta ve çeşitli seminerler düzenlenmektedir.

Amaç: Araştırmanın amacı Litvanya'nın Kaunas şehrinde bulunan bir Waldorf anaokulunun öğretmen ve ebeveyn görüşlerine dayanılarak incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden "görüşme" tekniği kullanılmıştır. Araştırmada örnekleme tekniği olarak, nitel araştırmalarda sıklıkla kullanılan amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme kullanılmıştır.

Çalışma grubu: Araştırma'nın çalışma grubunu Litvanya'nın Kaunas şehrinde yer alan bir Waldorf anaokulu bünyesinde İngilizce dilini bilen beş ebeveyn ile iki eğitimci oluşturmaktadır.

Veri toplama araçları ve Veri Analizi: Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından geliştirilmiş olan "kişisel bilgi formu ile uzman görüşü alınmış olan yarı yapılandırılmış "ebeveyn görüşme formu" ile "öğretmen görüşme formu" kullanılmıştır. Verilerin analizinde içerik analizi tekniği kullanılmıştır.

Bulgular ve sonuç:

Araştırma bulgularına bakıldığında, çalışma grubundaki ebeveynlerin okul öncesi eğitimin amacı olarak; "çocuğu ilkokula hazırlamak, çocukların oyun aracılığıyla öğrenmelerini sağlamak, çocukların gelişimini desteklemek, çocukta temel değerlere ilişkin farkındalık kazandırmak" şeklinde görüş bildirdikleri görülmektedir. Bununla birlikte ebeveynler çocuklarını Waldorf anaokuluna gönderme sebebi olarak ''okul dışı alan etkinliklerine sıklıkla yer verilmesi, verilen eğitimin kaliteli olduğuna inanma ve okulda bulunan doğal materyallerin zenginliği, sınıflarda karma yaş grubunda eğitim verilmesi,

ailelerle yapılan etkinliklerin sıklığı ve okulda konuşma terapistinin bulunması" olduğunu belirtmişlerdir. Bununla birlikte Waldorf anaokullarında doğaya dayalı eğimin verilmesi ve sınıfta karma yaş grubunun bulunmasını, diğer okullardan ayıran belirgin özellikler olarak vurgulamışlardır. Farklı yaş gruplarının aynı sınıfta bulunmasının avantajlarına ilişkin ''çocukların birbirinden öğrenmeleri, sosyal etkileşimlerin artması, büyük çocukların küçük çocuklarla ilgilenmeleri ve küçük çocuklara model olmaları" şeklinde görüşlerini ifade etmişlerdir. Çalışma grubunda yer alan ebeveynler Waldorf eğitiminin çocuklarının en fazla "sosyal duygusal gelişimlerini" desteklediğini söylemişlerdir. Bunu sırasıyla "bilişsel gelişim, dil gelişimi fiziksel ve motor gelişim ile öz bakım becerilerinin" desteklenmesi izlemektedir. Araştırmanın bir diğer bulgusuna göre ebeveynler, Waldorf anaokulunda yürütülen aile katılım etkinliklerini yeterli bulmakta; bu etkinliklerin ebeveyn, çocuk ve öğretmen arasındaki ilişkiyi artırdığını belirtmektedirler. Çalışma grubunda yer alan öğretmenler, Waldorf anaokulunun amacı olarak, "Çocukların yaratıcılıklarını ve bağımsız karar verme becerilerini geliştirme" olarak belirtmişlerdir. Bununla birlikte Waldorf anaokulunun diğer anaokullarından farklarını "doğada geçirilen zamanın fazla olması ve doğaya dayalı eğitim verilmesi, etkinliklerin daha esnek olması ve öğretmenlerin çocukları etkinliklere katılmaya zorlamamaları" olarak belirtmişlerdir. Waldorf öğretmenin görevlerini "çocukları özgür insanlar olarak eğitmek ve onların yaratıcılıklarını desteklemek ve çocuklarla arkadaş canlısı ilişkiler kurmak'' olarak belirtmişlerdir.

Öğretmenler Waldorf anaokulunda çalışmayı tercih etmelerinin sebebi olarak "doğada vakit geçirmeyi sevmek, Waldorf pedagojisini benimsemek, okul ortamında çocukların daha sakin ve iyi olmaları.'' şeklinde görüş bildirmişlerdir. Araştırmanın bir diğer bulgusuna göre öğretmenler Waldorf anaokulunun avantajlarını "Doğa, serbest oyun zamanı, iyi atmosfer, doğal oyuncaklar, özgür seçimler, bolca el işi'' olarak belirtmişlerdir. Ayrıca kitap okumak, oyuncaklar yapmak, yaratıcı aktiviteler düzenlemek, kutlamalar hazırlamak gibi etkinliklerin eğitimsel ortamlarda sıklıkla yapıldığını belirtmişlerdir. Araştırmanın bir diğer bulgusuna göre öğretmenler sınıfta kullandıkları öğretim yöntemleri olarak; "oyun oynama, uygulamalı yaklaşım ve işbirlikçi öğretim" yöntemlerini kullanmaktadırlar. Öğretmenler, okul ve aile arasında işbirliğini sağlamaya yönelik yaptıkları aile katılım etkinlikleri olarak; haber mektupları, veli toplantısı, konferans/seminer düzenleme, broşür dağıtma ve dilek kutusunu kullanma"yı belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Waldorf pedagojisi, anaokulu, öğretmen-ebeveyn görüşü

Examining The Finance Of The Early Childhood Education Services Among The Singapore, Japan, Estonia, China And Turkey Comparatively

Murat Taşdan[1], Demet Gören Niron[2]
[1]*Kafkas Üniversitesi*
[2]*Fide Okulları*

Abstract No: 344 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Pre-school education becomes more important day by day and there are efforts to make it wider globally. There are problems in the pre-school education finance, like any other level of the education in Turkey. Education Finance were covered by the private and public reseources and services were provided by the public finance mostly within the compulsory education. Therefore finance for education increases year by year because of the compulsory education, yet pre-school education is not in the compulsory education level. It causes the limitation of public resources in pre-school education level. Pre-school education varies in terms of elements and models providing services and it creates difficulties to calculate the expenses per child, programs and general expenses.

Where the public resources are not sufficient enough, there are private resources finances the expenses. Financial differences between the regions, proviences and even the districts int the same provience affects the contribution of education. The structure, equipment of schools, quality of education, teachers and that kind of elements cause a gap of injustice and inequality between the schools (Hoşgörür ve Arslan, 2014).

European Children Care Commission Network suggests the European Union countries that They have to invest %1 of their national income to education and caring of 0-6 years period in 1996 act (The EC Childcare Network, 1996). Turkey allocate the %01 of its GDP top re school education while the OECD mean is %04 (ERG ve AÇEV, 2013, Akt. Saklan ve Erginer, 2016). UNESCO 2007, Global Follow Up Report, suggests that the little investment of pre-school education is not because of low population in that age, besides it is because of the low schooling rate of the countries (UNESCO, 2007). According to education act in China, The responsibility of pre-school education is in the charge of the goverment. Nevertheless, The China Goverments only invest the %1.24-1.44 of the total finance of the education to pre-school education (Liu, 2010b). Compulsory education isn't in charge of governments in Japan apart from other countries. Therefore, the pre-school services are financed by the private educational institutes. Only the %46 of the finance of the education covered by the government funds. The rest of %54 are paid by the families and it is the lowest rate of government support among the other countries (NCEE, 2019).

This study examines early childhood education financial politics of the five most successful countries (Singapore, Japan, Estonia, China-Shanghai, Finland) in PİSA 2015 by scanning the literature and analyzing the existed practices. The study also gives suggestions about the finance of early childhood education in Turkey. The study seeks answers to the questions below: 1.How Turkey finance the early childhood education and what are the main problems.? 2. How Singapore, Japan, Estonia, China-Shanghai and Finland finance the early childhood education and what are the similarities and differences with Turkey? 3. How can Turkey's finance of early childhood education be more effective, and efficient when compared to the most successful countries in PİSA exams.

Document analysis which is one of the qualitative research method has been implemented in this study (Yıldırım ve Şimşek, 2008). Scott suggests 4 criteria for the document analysis tecnique use. The documents must be current, real, valid and out of trick. In this context, to compare the Singapore, Japan, Estonia, China-Shanghai and Finland's financial politics with Turkey's financial politics, International and reliable documents and official websites were used. Received dıcments were analyzed by using descriptive anaylsis technique (Karasar, 2005). The research process is going on…

Keywords: Early childhood education, PISA, educational finance, comparative education

Türkiye ile Singapur, Japonya, Estonya, Çin ve Finlandiya Okul Öncesi Eğitim Hizmetleri Finansman Politikalarının Karşılaştırılmalı Olarak İncelenmesi

Murat Taşdan[1], Demet Gören Niron[2]
[1]*Kafkas Üniversitesi*
[2]*Fide Okulları*

Bildiri No: 344 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Dünyada ve Türkiye'de okul öncesi eğitime verilen önem her geçen gün artmakta ve yaygınlaştırılması için çalışmalar sürdürülmektedir. Türkiye'de eğitimin her düzeyinde olduğu gibi söz konusu alanda da eğitimin finansmanı ile ilgili problemler yaşanmaktadır. Türkiye'de eğitimin finansmanı kamu ve özel kaynaklardan sağlanmakta, zorunlu eğitim kapsamında hizmetler önemli ölçüde kamu finansmanından sağlanmaktadır. Bu doğrultuda eğitime kamu bütçesinden ayrılan miktar her geçen yıl artmakla birlikte, zorunlu eğitim dışında kalan okul öncesi dönemde kamusal kaynaklar sınırlı kalmaktadır. Söz konusu döneme yönelik olarak hizmet sağlayan paydaşların ve modellerin çeşitlilik göstermesi, bu hizmet kapsamında yaptıkları harcamaların, program maliyetlerinin ve çocuk başına yapılan harcamaların hesaplanmasında da zorluklara neden olmaktadır.

Eğitimde kamu kaynaklarının yetersiz olduğu alanlar, özel kaynaklar tarafından finanse edilmektedir. Bölgeler, iller, hatta aynı il içinde farklı semtlerdeki gelir düzeyleri arasındaki farklılık ve eşitsizlikler eğitime katkı sağlama konusunda da farklılıklar yaratmaktadır. Eğitim olanaklarından ne ölçüde yararlanıldığı, eğitimin niteliği, okulların fiziki donanım ve alt yapısı, okuldaki araç-gereç olanakları, öğretmen ve derslik açıkları vb etmenlere bağlı olarak eğitimde var olan eşitsizlik ve adaletsizlik daha da keskinleşmektedir (Hoşgörür ve Arslan, 2014).

Avrupa Komisyonu Çocuk Bakım Ağı"nın 1996 yılındaki önerisine göre Avrupa Birliği ülkeleri 0-6 yaş dönemindeki eğitim ve bakım hizmetlerine milli gelirlerinin en az %1'ini ayırmalıdır (The EC Childcare Network, 1996). Türkiye'de okul öncesi eğitime GSYH'nin % 0.1'i kadar kamu kaynağı ayırmaktadır ve bu oran OECD ülkelerinde ortalama % 0.4 düzeyindedir (ERG ve AÇEV, 2013, Akt. Saklan ve Erginer, 2016). UNESCO'nun 2007 HİE Global İzleme Raporu"nda, ülkelerin milli gelirlerinden okul öncesi eğitime ayrılan payın düşük olması, bu ülkelerde çocuk başına yapılan harcamanın az olduğunun değil, daha çok okullaşma oranlarının düşük olduğunun göstergesi niteliğinde kabul edilmektedir (UNESCO, 2007). Türkiye'de milli gelirden okul öncesine ayrılan payın ele alınan ülkelere göre düşük olması paralelinde, okullaşma oranları da düşük kalmaktadır. Çin'de Eğitim Kanununa göre erken çocukluk eğitimi hükümetin sorumluluğu altındayken, hükümetler toplam eğitim bütçesinin yalnızca %1.24-1.44'ünü okul öncesi eğitim hizmetlerine ayırmalarından dolayı eleştirilmektedir (Liu, 2010b). Japonya'da ise okul öncesi eğitim hizmetlerinin zorunlu eğitim kapsamı dışında olmasından dolayı, hizmetler büyük ölçüde özel eğitim kurumları tarafından verilmektedir. Bu kurumlardan yalnızca % 46'sı devlet fonlarından sağlanmaktadır. Bu oran OECD ülkelerinin en düşüğü olarak görülmektedir. Geriye kalan %56 ise aileler tarafından finanse edilmektedir (NCEE, 2019).

Bu çalışmada PISA 2015'te en başarılı beş ülkedeki (Singapur, Japonya, Estonya, Çin- Şanghay ve Finlandiya) erken çocukluk eğitimi finansman politikaları alanyazın taranarak ve hali hazırdaki uygulamaları analiz edilerek incelenmiş ve Türkiye'deki erken çocukluk eğitiminin finansmanı için öneriler ortaya konulmuştur. Bu çalışmada bu temel amaca ulaşmak için aşağıdaki sorulara yanıtlar aranmıştır: 1. Türkiye'de erken çocukluk eğitiminin finansmanı nasıldır ve yaşanan temel sorunlar

nelerdir? 2. Singapur, Japonya, Estonya, Çin- Şanghay ve Finlandiya'da erken çocukluk eğitimi finansmanı nasıldır ve Türkiye'de ile benzer ve farklı yönleri nelerdir? 3. Türkiye'de erken çocukluk eğitimi finansmanı PISA sınavlarında en başarılı ülkelerin sistemleri dikkate alınarak nasıl daha etkili ve verimli hale getirilebilir?

Bu çalışmada nitel araştırma yöntemi desenlerinden biri olan doküman analizi yöntemi uygulanmıştır (Yıldırım ve Şimşek, 2008). Scott (1990), doküman analizi tekniğinde kullanılan dökümanlar için dört ölçüt ileri sürmüştür. İçerik analizi uygulanacak olan dokümanların; güncel, gerçek, inanılır ve taklitten uzak olması gerekmektedir. Bu bağlamda, Türkiye ile Singapur, Japonya, Estonya, Çin- Şanghay ve Finlandiya'da erken çocukluk eğitimi finansman politikalarının karşılaştırması amacıyla yapılan çalışmada, uluslararası kaynaklara ulaşılarak geçerli ve güvenilir resmi internet sitelerinden uluslararası dokümanlara ulaşılmıştır. Elde edilen dökümanlar, güncel, gerçek, inanılır ve taklitten uzak olmasına dikkat edilmiştir. Elde edilen dökümanlar betimsel analizi tekniği kullanılarak analiz edilmiştir (Karasar, 2005). Araştırma süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk eğitimi, PISA, eğitim finansmanı, karşılaştırmalı eğitim.

The Reflection Of Early Childhood Summer Program Regarding 2023 Vision

Demet Gültekin[1], Zerrin Mercan[1]
[1]GAZİ ÜNİVERSİTESİ

Abstract No: 354 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The Ministry of National Education, as stated in the 2023 Vision Document, envisages the inclusion of 5-year-old compulsory education, implementation of alternative early childhood education models, feeding for disadvantaged groups, meeting the material needs, summer schools and community-based early childhood services. In this context, in line with the demands of children and families in summer terms, starting from pilot schools, summer school programs including play-based development activities were launched and summer kindergartens were piloted in different cities of the country.The research aims to reflect the preschool teachers opinions regarding early childhood summer programs. The research is developed in qualitative method. The sample of the study is the 14 preschool teachers that works on summer term early childhood education program in Malatya. 71.4% of the summer schools (10 schools) were opened in independent kindergartens and 28.6% (4 schools) were opened in kindergarten classes. 7.1% (1 person) of the interviewed teachers were male; 92.9% (13 people) were women. 64.3% of the teachers (9 people) 1-4 years; 7.1% (1 person) 5-9 years; 14.3% (2 persons) 10-14 years; 7.1% (1 person) 15-19 years; 7.1% (1 person) has been working for 20 years or more; In terms of age, 50% of teachers (7 people) are in the 20-29 age range, 14.3% (2 people) are in the 30-39 age range, 35.7% (5 people) are in the 40-49 age range. In terms of education level, 28.6% (4 people) of the teachers are associate degree graduates and 71.4% (10 people) are undergraduate graduates; 28.6% (4 people) of the teachers are permanent and 71.4% are paid teachers. “Early Childhood Summer Education Programs Teacher Interview Form”, that is developed by researchers, is used. The form has 3 open ended questions, that involves questions about the aim of summer term early childhood education programs, and teachers reflections and suggestions regarding the program. The first question is the teachers reflection about the summer terms early childhood education programs regarding 2023 vision’s aim. The second question is the teachers reflections about their experiences regarding curriculum, themselves, child, family and educational policies. The third question is the reflection of teachers with respect to the revision of summer terms early childhood education program, teachers involvement, experiences and suggestions. For data collection, semi-structured interview forms are used.

Early Childhood Summer Education Programs Teacher Interview Form” is used in the process, but alternative questions that is needed for teachers intimate answers and also for qualitative and interactive interview process are also used. The interviews are made by face to face contact, one to one, and the answers are recorded and transcribe. While the teachers' statements were transferred to the article, they were faithful to the original, and only corrections were made in a way that would not disturb the integrity of meaning. In this context, the data obtained were analyzed by content analysis. In the content analysis, the expressions of the participants were coded separately by the two researchers and divided into themes and sub-themes. The coding of the two researchers was then analyzed using Nvivo program. Using the Nvivo program, word frequencies and teachers' transfers were utilized and the themes and sub-themes of the research were created. Thus, the three main themes of the research (objective, experience and suggestion) were identified. The theme of the objective is the expansion of preschool education and game-based development; The theme of experience is discussed in five sub-themes: personal / professional experience, experiences for education and training process, experiences

for children, experiences for families and educational policies,. The suggestion theme is discussed in three sub-themes: suggestions for teachers, what teachers can / can do, others can do and institutions can do. As a result of the research, discussions were made in accordance with the themes and sub-themes, and qualitative excerpts from the teachers' answers were included in the study.

Keywords: EARLY CHILDHOOD EDUCATION, SUMMER PRESCHOOL, 2023 VISION

Erken Çocukluk Dönemi Yaz Okulu Uygulamalarının Meb 2023 Bağlamında Değerlendirilmesi

Demet Gültekin[1], Zerrin Mercan[1]
[1]*GAZİ ÜNİVERSİTESİ*

Bildiri No: 354 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Milli Eğitim Bakanlığı, 2023 Vizyon Belgesinde belirtildiği üzere erken çocukluk eğitim hizmetinin yaygınlaştırılmasına istinaden 5 yaşın zorunlu eğitim kapsamına alınması, alternatif erken çocukluk eğitimi modellerinin uygulamaya geçirilmesi, dezavantajlı gruplar için beslenme, materyal ihtiyaçlarının karşılanması, yaz okulları, toplum temelli erken çocukluk hizmetlerinin yaygınlaştırılmasını öngörmektedir. Bu bağlamda, "Yaz dönemlerinde çocuklar ve ailelerin talepleri doğrultusunda, pilot okullardan başlanarak oyun temelli gelişim etkinliklerinin yer aldığı yaz okulu programları" nın açılması istenmiş ve ülkenin farklı şehirlerinde yaz anaokulları pilot uygulamasına başlanmıştır. Milli Eğitim Bakanlığı 2023 vizyonuna yönelik açılan yaz anaokullarının öğretmen görüşleri ile değerlendirilmesi amacıyla yapılan bu çalışma, nitel araştırma deseninde yürütülmüştür. Araştırma, Malatya ilinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı yaz anaokullarında görev yapan 14 öğretmenin katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Öğretmenlerin çalıştığı yaz okullarının %71,4'ü (10 okul) bağımsız anaokulu, %28,6'sı (4 okul) ise ilköğretime bağlı ana sınıflarında açılmıştır. Görüşme yapılan öğretmenlerin % 7,1'i (1 kişi) erkek; % 92.9'u (13 kişi) kadındır. Öğretmenlerin % 64,3'ü (9 kişi) 1-4 yıl; %7,1'i (1 kişi) 5-9 yıl; %14,3'ü (2 kişi) 10-14 yıl; %7,1'i (1 kişi) 15-19 yıl; %7,1'i (1 kişi) 20 yıl ve daha fazla sürede görev yapmakta olup; yaş açısından bakıldığında öğretmenlerin % 50'si (7 kişi) 20-29 yaş aralığında, % 14,3'ü (2 kişi) 30-39 yaş aralığında, %35,7 si (5 kişi) 40-49 yaş aralığındadır. Öğrenim düzeyi açısından bakıldığında öğretmenlerin % 28,6'sı (4 kişi) ön lisans mezunu, % 71,4'ü (10 kişi) ise lisans mezunu olmakla birlikte; öğretmenlerin % 28,6'sı (4 kişi) kadrolu, % 71,4'ü ücretli öğretmen olarak çalışmaktadır. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından geliştirilen " Yaz Anaokulları Öğretmen Görüşme Formu" kullanılmıştır. Bu form, yaz anaokullarının amacının değerlendirilmesi, mesleki deneyimlerin ifade edilmesi ve yaz anaokulu uygulamalarının geliştirilmesine yönelik önerileri içeren üç açık uçlu sorudan oluşmaktadır. Birinci soru, yaz okulunda yapılan uygulamaların Milli Eğitim Bakanlığı 2023 vizyonunun amacına uygunluğunun öğretmenler tarafından yorumlanması, ikinci soru mesleki deneyimlerin öğretmenin kendi kişisel deneyimlerini, uygulanan eğitim içeriğine göre değerlendirilmesi, çocukların sürece katılımlarının değerlendirilmesi, ailelerin sürece katılımlarının değerlendirilmesi ve eğitim politikalarının değerlendirilmesini, üçüncü soru ise uygulanan yaz anaokulunun programlarının geliştirilmesi sürecinde öğretmenlerin katılımları, deneyimleri ve önerilerini içermektedir. Araştırmada yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılarak, veriler toplanmıştır. Bu bağlamda, araştırmacılar tarafından "Yaz Anaokulları Öğretmen Görüşme Formu" kullanılarak öğretmenlere ilgili sorular yönlendirilmiş, ancak konuşmanın doğal sürecinde var olan dinamikleri yakalayabilmek ve öğretmenlerin deneyimlerini samimi bir dil ile aktarabilmelerini desteklemek amacıyla, var olan sorular dışında alternatif sorular da geliştirilmiştir. Araştırmacıların öğretmenler ile birebir- yüz yüze görüşmeler yapması, ses kaydı alması ve ses kayıtlarının yazıya aktarılması sağlanmıştır. Öğretmenlerin ifadeleri yazıya aktarılırken aslına sadık kalınmış, sadece anlam bütünlüğünü bozmayacak şekilde düzeltmeler yapılmıştır. Bu bağlamda elde edilen veriler, içerik analizi ile analiz edilmiştir. İçerik analizinde katılımcıların ifadeleri her iki araştırmacı tarafından ayrı ayrı kodlanmış, temalara ve alt temalara ayrılmıştır. Ardından iki araştırmacının tutarlı olduğu kodlamalar Nvivo programı ile analiz edilmiştir. Nvivo programı kullanılarak, kelime sıklıklarından ve öğretmenlerin aktarımlarından yararlanılmış, araştırmanın tema ve alt temaları oluşturulmuştur. Böylece araştırmanın üç ana teması (amaç, deneyim ve öneri) belirlenmiştir. Amaç teması, okul öncesi

eğitimin yaygınlaşması ve oyun temelli gelişim; deneyim teması kişisel/mesleki deneyim, eğitim öğretim sürecine yönelik deneyimler, çocuklara yönelik deneyimler, ailelere yönelik deneyimler ve eğitim politikalara yönelik deneyimler, öneri teması öğretmenlerin yapabilecekleri/kendi yapabileceklerim, diğer kişilerin yapabilecekleri ve kurumların yapabilecekleri olarak üç alt temada ele alınmıştır. Araştırmanın sonucunda temalar ve alt temalar doğrultusunda tartışmalar yapılmış, öğretmenlerin cevaplarından nitel alıntılar çalışmada yer almıştır.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk eğitimi, yaz anaokulu, 2023 vizyon

Evaluation The Effectiveness Of Early Childhood Teacher Education Program Courses

Arif Yılmaz[1], Nevra Atış-akyol[2], Şifa Kevser Çakmak[2], Esra Tuba Çoban-söylemez[2]

[1]Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara

[2]Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara.

Abstract No: 381 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Introduction: In Turkey, early childhood teachers are trained with four-year undergraduate programs like other teachers in the education faculties. For this reason, it's important to evaluate the early childhood teacher education undergraduate program courses' effectiveness by the viewpoints of the students who attend to the program. Higher Education Council (YÖK) occasionally updates educational programs according to national and international developments. The latest update was made in 2018 and the revised program includes fundamental differences compared to the previous one. The purpose of this research is to find out how general knowledge, pedagogy and content related lessons offered in the undergraduate program revised in 2006 and then in 20013 contribute to professional developments of the in-service teachers and also how the content of revised 2018 program is compatible with student views.

Method: The research was designed as a mixed research using convergent parallel design. In the convergent parallel pattern, quantitative and qualitative data are collected at the same time and analyzed separately, and the analysis findings are interpreted together. The quantitative part of the research was designed as a survey research and the qualitative part was designed in a basic qualitative study design. The population of the research is composed of fourth grade students of early childhood teacher education undergraduate program at 2018-2019 academic year and convenience sampling method was used to reach the sample of the study. "Early Childhood Teacher Education Undergraduate Program Course Evaluation" form was developed by the researchers. The form included 20 questions; 8 of 20 are demographic questions, 3 questions are rank order questions, and 9 questions are open ended to define some characteristics of lessons that the students took during their undergraduate education. The form was sent to the 5 expert of the subject and received their opinions for content validity. The ethical permission was obtained from the ethical committee of researchers' university. Between April-June 2018, the link of the online platform and if requested hard copy version of the form was sent to the head of the department of early child teacher education undergraduate programs. From 36 universities, 858 form were gathered, because of the missing answers or due to the completion of form by the out of targeted groups, some of the data was unusable. With 432 4.th grade student data were analyzed. For quantitative findings rank-order analyses and for qualitative findings descriptive analyses techniques were used.

Findings: According to the first results of quantitative dimension of the research, rank-order analysis revealed that Communication course was stated as the most beneficial lesson while Statistic course was stated as the least beneficial lesson among Genera Knowledge courses. In pedagogy courses Teaching Practice I and II were stated respectively as the most beneficial lessons, Measurment and Evaluation - Guidance and Special Education lessons were stated as the least beneficial lessons. Respectively, Development in Early Childhood I, Introduction to the Early Childhood Education and Development in Early Childhood II courses were stated as the most beneficial lessons among content lessons besides Research Project I and II, Readiness to Primary Education and Primary Education

Programs were stated as the least beneficial courses.

According to the qualitative data of the research, the most appreciated and most referenced course is Drama and among others are Development in Early Childhood, Physical Education, Play and Music. According to the findings for the least favorable courses of early childhood teacher education undergraduate program Anatomy course is the least favorable, then Statistic is the second one. Concerning the courses that students want to be added into undergraduate program, the most frequently referenced course Sexual Development of Children, Orff Education and Drawing Analysis courses were ranked respectively. Anatomy, Statistic and Research Project courses were stated as the ones students desire to be dropped from the early childhood teacher education undergraduate program. Further, as the reasons for loving or not loving the courses, 3 categories emerged. First and the most, the lecturer, then the course content and teaching way of lesson affects the student's attitude toward courses.

Conclusion: In consideration of quantitative and qualitative findings, it is revealed that early childhood teacher education undergraduate program that higher education council (YÖK) revised in 2018 has positive and negative sides according to the students 'opinions. While exclusion of the school experience course from the early childhood teacher education undergraduate program creates a negative change, exclusion of the Statistic course from general knowledge courses, Anatomy course and Research Project courses from content courses and insertion of Orff Education course as elective course to the program can be stated as a positive change.

Keywords: Early Childhood, Undergraduate Program, Pre-service Teachers

Okul Öncesi Öğretmenliği Programı Lisans Derslerinin Etkililiğinin Değerlendirilmesi

Arif Yılmaz[1], Nevra Atış-akyol[2], Şifa Kevser Çakmak[2], Esra Tuba Çoban-söylemez[2]

[1]Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara

[2]Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara.

Bildiri No: 381 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Giriş: Ülkemizde okul öncesi öğretmenleri diğer kademelerde olduğu gibi eğitim fakülteleri bünyesinde 4 yıllık lisans eğitimi ile yetiştirilmektedir. Bu nedenle okul öncesi öğretmenliği bölümü lisans ders programının etkililiğinin programı takip eden öğrencilerin öznel bakış açısı ile değerlendirilmesi alan yazın için önem taşımaktadır. Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) ulusal ve uluslararası gelişmelere göre zaman zaman eğitim programlarının güncellemesini yapmaktadır. En son güncelleme 2018 yılında yapılmış olup yenilenen program bir önceki programa göre temel farklılıklar içermektedir. Bu araştırmada okul öncesi öğretmenliğinin YÖK tarafından 2006 yılında uygulamaya konan ve 2013 yılında gözden geçirilen "Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans Programında yer alan Genel Kültür, Öğretmenlik Meslek Bilgisi ve Alan ve Alan Eğitimi derslerinin okul öncesi öğretmenliği dördüncü sınıf öğrencilerinin mesleki gelişimlerine ne kadar katkı sağladığının ve 2018 yılında uygulamaya konulan programın öğrencilerin görüşleri ile uyumunun ortaya çıkarılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma, karma araştırma modellerinden yakınsayan paralel desen ile planlanmıştır. Yakınsayan paralel desende nicel ve nitel veriler aynı zamanda toplanıp ayrı ayrı analiz edilir ve analiz bulguları birlikte yorumlanır. Araştırmanın nicel kısmı tarama çalışması olarak nitel kısmı ise temel nitel çalışma deseninde kurgulanmıştır. Araştırmanın evrenini Türkiye'de yer alan 2018-2019 eğitim öğretim yılı okul öncesi öğretmenliği programlarında okuyan 4. sınıf öğrencileri oluşturmakta olup örnekleme yöntemi olarak ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılan "Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans Derslerinin Değerlendirilmesi Formu" araştırmacılar tarafından geliştirilmiştir. Form demografik özelliklere ilişkin 8 soru, Genel Kültür, Öğretmenlik Meslek Bilgisi derslerinin ve Alan & Alan Eğitimi derslerinin önem sırasına göre sıralanmasına ilişkin 3 soru, derslerle ilgili bazı özelliklerin belirtilmesine yönelik 4 soru, nedenlerini yazmaları için açık uçlu 5 soru olmak üzere toplam 20 sorudan oluşmaktadır. Form 5 alan uzmanına gönderilmiş ve kapsam geçerliliği için görüş alınmıştır. Araştırmacıların bağlı bulunduğu üniversiteden etik kurul izni alınmıştır. Nisan-Haziran ayları içerisinde okul öncesi eğitimi anabilim dalı başkanlarına e-posta ile çevrimiçi bir bağlantı gönderilmiş veya talepleri doğrultusunda isteyen üniversitelere de çıktı halinde veri toplama formu gönderilmiştir. Toplam 36 üniversiteden 858 forma dönüş sağlanmış olup eksik veriler veya 4. Sınıf dışındaki öğrencilerin formu doldurmaları nedeni ile çıkarılan veriler sonrasında 432 form ile analizler gerçekleştirilmiştir. Araştırmada nicel bulgular için sıralama yoluyla ölçekleme analizi, nitel bulgular için betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın nicel boyutuna yönelik sıralama yoluyla ölçekleme analizinin ilk sonuçlarına göre Genel Kültür dersleri arasında Etkili İletişim en çok yarar sağlayan ders olarak belirtilirken istatistik en az yarar sağlayan ders olarak ifade edilmiştir. Öğretmenlik meslek bilgisi dersleri arasında Öğretmenlik Uygulaması I-II ve Okul Deneyimi dersleri en fazla yarar sağlayan ders olarak değerlendirilirken sırasıyla Ölçme ve Değerlendirme, Rehberlik ve Özel Eğitim dersleri en az yarar sağlayan dersler olarak değerlendirilmiştir. Alan & alan eğitimi derslerinden sırasıyla Erken Çocukluk Döneminde Gelişim I, Okul Öncesi Eğitime Giriş ve Erken Çocukluk Döneminde Gelişim II dersleri en çok yarar sağlayan ders olarak değerlendirilmiştir. Diğer taraftan, Araştırma Projesi 1-II, İlköğretime Hazırlık

ve İlköğretim Programları dersleri de en az yarar sağlayan dersler olarak değerlendirilmiştir.

Araştırmanın nitel verilerine göre öğrencilerin en sevdikleri derse ilişkin ilk sırada en çok Drama dersi yer alırken Erken Çocukluk Döneminde Gelişim, Beden Eğitimi ve Oyun & Müzik dersi diğer sevilen dersler arasındadır. Okul öncesi öğretmenliği programı öğrencilerinin sevmedikleri derslere ilişkin bulgulara göre ilk sırada Anatomi, ikinci sırada İstatistik dersi belirtilmiştir. Öğrencilerin YÖK lisans programına eklenmesini istediği derslere ilişkin ilk sırada en çok Cinsel Gelişim, Orff Eğitimi ve Resim Yorumlama dersleri belirtilmiştir. Okul öncesi eğitim YÖK lisans programından öğrencilerin kaldırılmasını istediği derslerin ise Anatomi, İstatistik ve Araştırma Projesi derslerinin olduğu ifade edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin dersleri sevme ya da sevmeme sebebi olarak üç temel kategori ortaya çıkmıştır. İlk sırada dersi veren öğretim elemanı, sonrasında dersin içeriği ve dersin işlenişi öğrencilerin derse karşı tutumlarını etkilemektedir.

Sonuç: Nicel ve nitel bulgular ışığında yeni YÖK'ün 2018 yılında uygulamaya koyduğu lisans programının öğrencilerin belirttiği görüşlere göre olumlu ve olumsuz yönlerinin olduğu ortaya çıkmıştır. Özellikle okul deneyimi dersinin okul öncesi öğretmenliği bölümü lisans ders programından kaldırılması olumsuz bir durum oluştururken, genel kültür derslerinden istatistik ve alan & alan eğitimi derslerinden İnsan Fizyolojisi ve Anatomisi ve Araştırma Projesi dersinin kaldırılması, diğer yandan Orff Eğitimi gibi derslerin seçmeli olarak programda yer alması olumlu bir değişim olarak ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, Lisans Programı, Öğretmen Adayları,

The Problems Encountered By Preschool Teachers In Starting The Day And Performing Playtime

Merve Karagöz[1], Gülhan Güven[2]
[1]*MEB*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 127 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objective: The aim of this study is to determine whether there is a difference between Gaziantep and Ankara provinces in terms of some variables in the implementation of the Ministry of National Education 2013 Preschool Education Program.

Method: The survey model was used in the research because it aims to describe the past or present situation as it is. Method: The research model was used to describe the past or present situation as it is. After the literature review in the study, data were collected using the "Form for Determining Teachers' Views on the Implementation of MEB 2013 Program" developed by the researcher to collect data. The data obtained from the research were analyzed in SPSS for Windows version 24.0 package program. The study group consisted of 262 pre-school teachers working in kindergartens and primary / secondary school preschools in Ankara (Çankaya, Mamak, Yenimahalle Districts) and Gaziantep (Şahinbey, Şehitkamil Districts).

Findings: 9.2% (n = 21) of the teachers in Gaziantep and 11.2% (n = 21) of the teachers in Ankara had difficulty in gathering the children. It is seen that 6.1% (n = 14) of the teachers in Gaziantep and 10.6% (n = 20) of the teachers in Ankara do not have enough information about the starting time of the day. 32.4% (n = 74) of the teachers in Gaziantep and 27.2% (n = 51) of the teachers in Ankara have difficulty in starting the day because of the children's attention. While 41.6% (n = 95) of the teachers in Gaziantep and 31.5% (n = 59) of the teachers in Ankara applied the starting the day time, but have difficulty because of the children's time of arrival. 8.3% (n = 19) of the teachers in Gaziantep and 14.4% (n = 27) of the teachers in Ankara have difficulty in applying the starting day time because there is no classroom order available. 0.4% (n = 1) of the teachers in Gaziantep have difficulty in starting the day because parents do not leave the classroom. 1.7% (n = 4) of the teachers in Gaziantep and 4.8% (n = 9) of the teachers in Ankara stated that they did not have any difficulty in starting the day. (n total> 262 is a multiple-answer question). 14.4% (n = 29) of the teachers in Gaziantep and 11.8% (n = 21) of the teachers in Ankara stated that they had difficulty in directing children to appropriate centers while performing play time. 20.8% (n = 42) of the teachers in Gaziantep and 20.3% (n = 36) of the teachers in Ankara stated that they had difficulty because of the lack of centers in the classroom to direct children. 34.8% (n = 70) of the teachers in Gaziantep and 32.2% (n = 57) of the teachers in Ankara stated that they had difficulty because of not having enough material in the centers while performing play time. 14.9% (n = 30) of the teachers in Gaziantep and 14.1% (n = 25) of the teachers in Ankara stated that they had difficulty because of the common use of some centers in the school. 11.4% (n = 23) of the teachers in Gaziantep and 14.1% (n = 25) of the teachers in Ankara stated that they had difficulty to perform play time because playgrounds and play materials weren't attractive. 0.5% (n = 1) of the teachers in Gaziantep stated that they had difficulty in performing play time due to insufficient physical facilities. 1.0% (n = 2) of the teachers in Gaziantep and 1.6% (n = 3) of the teachers in Ankara stated that they had difficulty in performing play time because of the high number of students. 0.5% (n = 1) of the teachers in Gaziantep stated that they had difficulty in performing play time because the children were

sleepy. 1.1% (n = 2) of teachers in Ankara stated that they had difficulty in performing play time due to insufficient classroom space. 0.5% (n = 1) of teachers in Ankara stated that they had difficulty in performing play time because they did not want to share toys. In addition, 1.4% (n = 3) of the teachers in Gaziantep and 3.9% (n = 7) of the teachers in Ankara stated that they did not encounter any difficulties while performing play time (n total> 262 is a multiple-answer question).

Result: As a result of the research, it was determined that more than half of the teachers in both provinces did not receive in-service training related to the MoNE 2013 Preschool Education Program. It was determined that more than half of the teachers in Gaziantep had classes with a size of 21-26 students. Almost all of the teachers in both provinces were found to have classes between 15-26 students. When starting the day, it was found that the most difficult point that the teachers in both provinces have difficulty was the arrival time of the children was different from each other. It was concluded that teachers in both provinces had difficulty to perform play time because of not having enough material in the centers.

Keywords: preschool, play time, time for starting the day

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Güne Başlama ve Oyun Zamanını Uygulamada Karşılaştıkları Sorunlar

Merve Karagöz[1], Gülhan Güven[2]
[1]*MEB*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 127 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Bu araştırmanın amacı Milli Eğitim Bakanlığı 2013 Okul Öncesi Eğitim Programının uygulanışında bazı değişkenlere göre Gaziantep ve Ankara illeri arasında farklılık olup olmadığını ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırmada geçmişte ya da halen var olan durumu olduğu şekilde betimlemeyi amaçladığı için tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmada literatür taraması yapıldıktan sonra veri toplamak amacı ile araştırmacı tarafından geliştirilen "MEB 2013 Programı'nın Uygulanışına İlişkin Öğretmen Görüşlerini Belirleme Formu" ile veriler toplanmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen veriler SPSS for Windows version 24.0 paket programında analiz edilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Ankara(Çankaya, Mamak, Yenimahalle İlçeleri) ve Gaziantep(Şahinbey, Şehitkamil İlçeleri) İllerinde MEB'e bağlı anaokulu, ilkokul/ortaokul anasınıflarında görev yapmakta olan 262 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır.

Bulgular: Güne başlama zamanını uygularken Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %9,2(n=21)'si, Ankara ilindeki öğretmenlerin %11,2(n=21)'si çocukları bir araya toplamakta zorlukla karşılaşmaktadır. Gaziantep ilindeki öğretmenlerim %6,1(n=14)'inin, Ankara ilindeki öğretmenlerin %10,6(n=20)'sının güne başlama zamanı hakkında yeterince bilgi sahibi olmadığı görülmektedir. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %32,4(n=74)'ü, Ankara ilindeki öğretmenlerin %27,2(n=51)'si çocukların dikkat dağınıklığı nedeni ile güne başlama zamanını uygulamakta zorlanmaktadır. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %41,6(n=95)'sı, Ankara ilindeki öğretmenlerin %31,5(n=59)'i güne başlama zamanını uygularken çocukların geliş saatinin farklı olması nedeni ile zorluk yaşamaktadır. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %8,3(n=19)'ü, Ankara ilindeki öğretmenlerin %14,4(n=27)'ü güne başlama zamanını uygularken uygun sınıf düzeninin olmaması nedeni ile zorluk yaşamaktadır. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %0,4(n=1)'ü ebeveynlerin sınıftan ayrılmaması nedeni ile güne başlama zamanını uygularken zorluk yaşamaktadır. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %1,7(n=4)'si, Ankara ilindeki öğretmenlerin %4,8(n=9)'i güne başlama zamanını uygularken herhangi bir zorluk yaşamadıklarını belirtmiştir. (n toplam>262, çoklu yanıt içerikli sorudur). Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %14,4(n=29)'ü, Ankara ilindeki öğretmenlerin %11,8(n=21)'i oyun zamanını uygularken çocukların uygun merkezlere yönlendirilmesinde zorluk yaşadıklarını belirtmiştir. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %20,8(n=42)'i, Ankara ilindeki öğretmenlerin %20,3(n=36)'ü oyun zamanını uygularken çocukları yönlendirecek merkezlerin sınıfta olmaması nedeni ile zorluk yaşadıklarını belirtmiştir. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %34,8(n=70)'i, Ankara ilindeki öğretmenlerin %32,2(n=57)'si oyun zamanını uygularken merkezlerde yeterince materyal olmaması nedeni ile zorlandıklarını belirtmiştir. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %14,9(n=30)'u, Ankara ilindeki öğretmenlerin %14,1(n=25)'i oyun zamanını uygularken okulda bazı merkezlerin ortak kullanılması nedeni ile zorlandıklarını belirtmiştir. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %11,4(n=23)'ü, Ankara ilindeki öğretmenlerin %14,1(n=25)'i oyun zamanını uygularken oyun alanlarının ve oyun materyallerinin ilgi çekici olmaması sebebi ile zorlandıklarını belirtmiştir. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %0,5(n=1)'i fiziki imkanların yetersiz olması nedeni ile oyun zamanını uygularken zorluk yaşadığını belirtmiştir. Gaziantep

ilindeki öğretmenlerin %1,0(n=2)'ı, Ankara ilindeki öğretmenlerin %1,6(n=3)'sı sınıf mevcudunun fazla olması nedeni ile oyun zamanını uygularken zorlandığını belirtmiştir. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %0,5(n=1)'i çocukların uykulu olması nedeni ile oyun zamanını uygularken zorlandığını belirtmiştir. Ankara ilindeki öğretmenlerin %1,1(n=2)'i sınıf alanının yetersiz olması nedeni ile oyun zamanını uygularken zorlandığını belirtmiştir. Ankara ilindeki öğretmenlerin %0,5(n=1)'i çocukların oyuncakları paylaşmak istememesi nedeni ile oyun zamanını uygularken zorlandığını belirtmiştir. Ayrıca Gaziantep ilindeki öğretmenlerin %1,4(n=3)'ü, Ankara ilindeki öğretmenlerin %3,9(n=7)'u oyun zamanını uygularken herhangi bir zorlukla karşılaşmadığını belirtmiştir (n toplam>262, çoklu yanıt içerikli sorudur).

Sonuç: Araştırma sonucunda her iki ildeki öğretmenlerin yarısından fazlasının MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'na ilişkin hizmet içi eğitim almadıkları belirlenmiştir. Gaziantep ilindeki öğretmenlerin yarısından fazlasının 21-26 arası mevcudu olan sınıflara sahip oldukları belirlenmiştir. Her iki ildeki öğretmenlerin tamamına yakını 15-26 arası mevcudu olan sınıflara sahip olduğu tespit edilmiştir. Güne başlama zamanı uygulanırken her iki ildeki öğretmenlerin en çok zorlandıkları nokta çocukların geliş saatinin birbirinden farklı olması olduğu saptanmıştır. Oyun zamanı uygulanırken her iki ildeki öğretmenlerin en fazla merkezlerde yeterince materyal olmaması nedeni ile zorlandığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi, oyun zamanı, güne başlama zamanı

South Korea Preschool Education System

Necdet Taşkın[1], Zihni Merey[1], Abdurrahman Mengi[1], Erhan Görmez[1], Kemal Kaya[1]
[1]*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi*

Abstract No: 396 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

There are better or worse ways to educate children. Children from today's modern world must learn how to learn, how to work and how to proceed after failure. The South Korean education model is a strong example in this respect. South Korea was almost devastated by the civil war just over half a century ago. During this time he underwent a major transformation in his schools and is now enjoying exceptional educational results due to his success in international examinations. Because PISA, TIMMS, PIRLS is a country that ranks first with its performance in international exams. In this respect, the education system has managed to attract attention all over the world. Both policy makers, educators and researchers in different countries around the world are studying South Korea's education system.

It has been successful so the country's development, growth and gross from the education system played a dominant role in the national increase output when "What can we learn as Turkey?" question is very important and is the main problem of this research. In this context, the research aims to gain an overview of what South Korea is doing correctly in education, discuss the adaptability and applicability of this system to Turkey and develop various recommendations as a result.

For this purpose, the related literature was first searched by five research team. A 20-day trip to South Korea was then planned. During the scientific visit to South Korea, observations and interviews were conducted at different educational institutions, universities and Seoul Education Directorate. Research, examination and scientific meetings were held in 17 different educational institutions. In this process, observations and interviews were recorded with photographs, videos and field notes in order to understand the education system in depth. Every day at the end of the research team had been in assessment and Turkey have discussed the similarities and differences about the education system. the strengths of the education system has focused on the applicability of Turkey.

A serious effort and dedication of products, which are expected to provide positive contributions to Turkey's education system of this research. In this respect, the research has the potential to contribute to the field as well as providing practical examples to practitioners and to provide resources to researchers in their researches. Findings from the research can also be used as a guide in developing support programs that can be integrated with existing training programs or become part of an alternative model.

South Korean education system pre-school program and shows very strong similarities with the system in Turkey. It shows significant similarities from the physical equipment of schools to the basic characteristics of the program and teacher training system. However, there are also issues that are not similar. For example, unlike Turkey it is a multidimensional evaluation system. In South Korea, the preschool education system has two heads. However, different studies are carried out every day to integrate the two systems into one and combine them under a single roof. Preschool education programs are regularly updated every 10 years. Compared to the next levels, preschool institutions are under great pressure to succeed, although children are more free and comfortable. Because the country's traditional culture believes in hard work and hard work more than anything else. There is not

much excuse for failure. On the contrary, harmony and order are blessed. This community behavior manifests itself in all levels of education, including preschool education. This culture and competitive education system raises the performance expectations of children in the following levels of education. However, both the interviews and the observations we have made in the schools and classrooms are intensive working expenses of all employees in the success and effective implementation of the training program. They do not train as if they were. They make real decisions and apply them effectively.

Keywords: South Korea, preschool, education

Güney Kore Okul Öncesi Eğitim Sistemi

Necdet Taşkın[1], Zihni Merey[1], Abdurrahman Mengi[1], Erhan Görmez[1], Kemal Kaya[1]
[1]*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi*

Bildiri No: 396 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocukları eğitmenin daha iyi ya da daha kötü yolları bulunmaktadır. Günümüz modern dünyasından çocuklar nasıl öğrenmek, nasıl çalışmak ve başarısızlıktan sonra nasıl yoluna devam etmek gerektiğini öğrenmek durumundadır. Güney Kore eğitim modeli bu yönüyle çok güçlü bir örneklik teşkil etmektedir. Zira Güney Kore, yarım yüzyıldan biraz fazla bir süre önce iç savaştan neredeyse harap olmuş durumdaydı. Bu süre içerisinde okullarında büyük bir dönüşüm gerçekleştirdi ve günümüzde uluslararası sınavlarda göstermiş olduğu başarısından dolayı olağanüstü eğitim sonuçlarının tadını çıkarmaktadır. Zira PISA, TIMMS, PIRLS gibi uluslararası sınavlardaki performansı ile ilk sıralarda yer alan bir ülkedir. Bu yönüyle eğitim sistemi, tüm dünyada dikkatleri üzerine çekmeyi başarmıştır. Dünyadaki farklı ülkelerdeki gerek politika yapıcılar, gerekse eğitimci ve araştırmacılar Güney Kore'nin eğitim sistemini incelemektedirler.

Bu kadar başarı göstermiş, ülkenin kalkınması, gelişmesi ve gayri safi milli hasılanın artışında başat rol oynayan eğitim sisteminden "Türkiye olarak neler öğrenebiliriz?" sorusu oldukça önemlidir ve bu araştırmanın temel problemini oluşturmaktadır. Bu bağlamda araştırmada Güney Kore'nin eğitimde doğru yaptığı şeylere genel bir bakış açısı kazanmak, bu sistemin Tükiye'ye uyarlanabilirliğini ve uygulanabilirliğin tartışmak ve bunun sonucunda çeşitli öneriler geliştirmek amaçlanmaktadır.

Bu amaçla beş kişilik araştırma ekibi tarafından öncelikle ilgili alanyazını taranmıştır. Daha sonra 20 gün süren bir Güney Kore seyahati planlanmıştır. Güney Kore'ye yapılan bilimsel gezide farklı nitelikteki eğitim kurumları, üniversiteler ve Seul Eğitim Müdürlüğünde gözlem ve görüşmeler gerçekleştirilmiştir. 17 farklı eğitim kurumunda araştırma, inceleme ve bilimsel toplantılar yapılmıştır. Bu süreçte eğitim sisteminin derinlemesine anlaşılması için gözlem ve görüşmeler fotoğraf, video ve alan notları ile kayıt altına alınmıştır. Her günün sonunda araştırma ekibi değerlendirmelerde bulunmuş ve Türkiye eğitim sistemi ile ilgili benzerlik ve farklılıklarını tartışmıştır. Eğitim sisteminin güçlü yanlarının Türkiye'ye uygulanabilirliğine odaklanılmıştır.

Ciddi bir emek ve özverinin ürünü olan bu araştırmanın Türkiye'nin eğitim sistemine olumlu katkılar sunacağı umulmaktadır. Bu yönüyle araştırma, alana kuramsal katkı sunmanın yanında uygulayıcılara uygulamalarında pratik örneklik teşkil etme, araştırmacılara da yapacakları araştırmalarında kaynaklık etme potansiyeline sahiptir. Araştırmadan elde edilen bulgular, mevcut eğitim programları ile bütünleştirilebilecek ya da alternatif bir modelin parçası olabilecek destek programları geliştirmekte yol gösterici olarak da kullanılabilir.

Güney Kore okul öncesi eğitim sistemi ve programı Türkiye'deki sistem ile çok güçlü benzerlikler göstermektedir. Okulların fiziksel donanımından programın temel özelliklerine ve öğretmen yetiştirme sistemine kadar ciddi benzerlikler göstermektedir. Ancak benzerlik göstermeyen hususlar da mevcuttur. Örneğin değerlendirme sistemi Türkiye'nin aksine çok boyutludur. Güney Kore'de okul öncesi eğitim sistemi iki başlıdır. Lakin her geçen gün iki sistemin bir birine entegre edilmesi ve tek bir çatı altında birleştirilmesi için farklı çalışmalar yürütülmektedir. Okul öncesi eğitim programları her 10 yılda bir düzenli olarak güncellenmektedir. Sonraki kademelere kıyasla okul öncesi eğitim kurumlarında her ne

kadar çocuklar daha özgür ve rahat olsalar da başarmak için çok büyük bir baskı altında yaşamaktadır. Çünkü ülkenin geleneksel kültürü çok çalışmaya ve çalışkanlığa her şeyden daha fazla inanmaktadır. Başarısızlık için çok da bahane kabul edilmemektedir. Aksine uyumlu olma ve düzen kutsanmaktadır. Bu toplum davranışı, okul öncesi eğitim dahil her eğitim kademesinde kendini göstermektedir. Söz konusu bu kültür ve rekabetçi eğitim sistemi çocukların sonraki eğitim kademelerinde performans beklentilerini yükseltmektedir. Bununla birlikte gerek görüşmeler gerekse okul ve sınıflarda yapmış olduğumuz gözlemler, eğitim programının başarılı olması ve etkin bir şekilde uygulanmasında tüm çalışanların yoğun mesai harcamalarıdır. Mış gibi eğitim yapmamaktadırlar. Gerçek anlamda karar verip etkin bir şekilde uygulamaktadırlar.

Anahtar Kelimeler: Güney Kore, okul öncesi, eğitim

Republican Ideology And Child Education

Sadık Kartal
Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Abstract No: 143 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

With the Republic announced on October 29, 1923, the regime of the new state became clear. Mustafa Kemal Atatürk, the Republic of Turkey wanted to have a national character. Therefore, the ideology of Ottomanism was replaced by Turkish nationalism. In order to keep the differences in society together, “Turkish nationalism” has been attempted to train a new generation through community engineering. The adjective “national” in the education system was seen as a means of education in the establishment and development of nationalization and nation state. Therefore, the education system in Turkey has always been a political content. Mustafa Kemal Ataturk, in October 1922 as an identity of the Republic of Turkey "Turkish Nation" have used the a concept and adopted it as the state's founding identity. He argued that education should be national for this understanding to be established. He has demonstrated that education has a national character with the following words: “We must know that the nations living in two parts are weak and exposed. Our children and whatever the premises of the education we give our young people, we have to teach are as essential to them (1) nation, (2) the Turkish state, (3) Turkey combating need the enemies of the Grand National Assembly ... ". Mustafa Kemal Atatürk saw innovation in education as a way of creating national unity and secular society. or this purpose, after the adoption of the Tevhid-i Tedrisat Kanunu, Mustafa Kemal Atatürk; Could the Turkish nation, which wanted to gain respect before the civilized nations, still could endure delivering the education it would give to its children to two completely different institutions in the name of school and madrasah? Wouldn't it be a compassionate search for an opportunity to make a nation of individuals with the same mindset and mentality unless education and training are combined? ”

The first and last aim of all educational institutions according to the nationality element of the education policies determined and drawn in line with the “Turkish nation” practices was shaped as the adaptation of children to national life. In order to strengthen the national emotions in children, the efforts of the Turkish revolution and the struggle to win them were tried to be explained. The content of the curricula of the students will strengthen the national emotions, first of all Turkish children, carrying the characteristics of the Turkish society, as a citizen of the Republic was based on raising. In 1932, the text “Andımız”, written by Reşit Galip (Minister of National Education) and read by primary school students every morning since then, serves as a nationality. With the repetition of “Andımız”, which served as a nationalization every day, the regime, using the theme of progress, aimed to train the new generation and bring them together around a common ideal. During this period and later, the child was seen as the state. The parent was asked to support the state financially and morally.

Providing citizenship education to children on national holidays was seen as an effective way. Through these national holidays, the state imposes on the children that the new regime is protected and carried through them. In these ceremonies, images that resembled the Western lifestyle, such as ties, frock and top hats, indicated the social role that power expects from children. The festivities celebrated in schools should be considered as a collective representation of the spirit of watching the regime. Ceremonies provide the psychological environment the state wants for children. 23 April National Sovereignty and Children's Day as an example of the love of children to educate the individual on the social plane is the product of ideas to effectively maintain the official ideology. In this sense,

ceremonies celebrated in schools are an application to remind and sustain the regime. The opening of the Turkish Grand National Assembly (23 April) and the beginning of the new state show a political purpose. Although Children's Week activities are fun for children, it is an intense propaganda tool in terms of general content. Again, April 23 celebrations are considered as part of the civilization / Westernization project. The activities carried out at the celebrations bear Western elements, especially in terms of form.

Keywords: Republican ideology, child education

Cumhuriyet İdeolojisi ve Çocuk Eğitimi

Sadık Kartal
Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Bildiri No: 143 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

29 Ekim 1923'te ilan edilen Cumhuriyet'le, yeni devletin rejimi de belli oldu. Mustafa Kemal Atatürk, Türkiye Cumhuriyeti'nin ulusal bir yapıda olmasını istiyordu. Bu nedenle Osmanlıcılık ideolojisinin yerini Türk ulusçuluğu aldı. Toplumdaki farklılıkları bir arada tutmak amacıyla "Türk milliyetçiliği" doğrultusunda toplum mühendisliği yapılarak yeni bir nesil yetiştirilmeye çalışılmıştır. Eğitim sistemindeki "milli" sıfatı, uluslaşma ve ulus devletin yerleştirilip geliştirilmesinde eğitimin gerçekleştirileceği okul bir araç olarak görüldü. Bu nedenle, Türkiye eğitim sistemi daima genel anlamda siyasal bir içeriğe sahip olmuştur. Mustafa Kemal Atatürk, Ekim 1922'de Türkiye Cumhuriyetinin bir kimliği olarak "Türk Milleti" kavramını kullanmış ve devletin kurucu kimliği olarak bunu benimsemiştir. Bu anlayışın oturması için de eğitimin milli olması gerektiğini savunmuştur. Eğitimin milli bir nitelik taşımasını şu sözlerle ortaya koymuştur:: "Katiyen bilmeliyiz ki, iki parça halinde yaşayan milletler zayıftır, marizdir. Çocuklarımıza ve gençlerimize vereceğimiz tahsilin hududu ne olursa olsun, onlara esaslı olarak şunları öğreteceğiz (1) Milliyetine,(2) Türk Devletine, (3) Türkiye Büyük Millet Meclisine düşman olanlarla mücadele lüzumu…". Mustafa Kemal Atatürk, eğitimde yenileşmeyi, ulusal birliğin ve laik toplumun oluşturulmasının yolu olarak görüyordu. Bu amaçla çıkarılan Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nun kabulünden sonra Mustafa Kemal Atatürk; "Uygar uluslar önünde saygınlık kazanmak isteyen Türk ulusu, çocuklarına vereceği eğitimi mektep ve medrese namında birbirinden büsbütün başka iki çeşit kuruma teslim etmeye hala katlanabilir miydi? Eğitim ve öğretimi birleştirmedikçe aynı fikirde, aynı zihniyette bireylerden oluşan bir ulus yapmaya imkân aramak abesle iştigal olmaz mıydı?"

Belirlenen ve rotası çizilen eğitim politikalarının "Türkçü" uygulamalar doğrultusunda millilik unsuruna göre tüm eğitim kurumlarının ilk ve son amacı, çocukların milli hayata uyum sağlamaları olarak şekillendi. Çocuklarda milli duyguların güçlendirilmesi için Türk inkılâbının kazandırdıkları ve bunları kazanmak için verilen mücadele layıkıyla anlatılmaya çalışıldı. Öğretim programlarının içeriğinde öğrencide milli duyguları güçlendirecek, her şeyden önce Türk çocuğunu, Türk toplumunun vasıflarını taşıyan, cumhuriyete bağlı birer vatandaş olarak yetiştirilmesi esas alındı. 1932 yılında dönemin Milli Eğitim Bakanı Dr. Reşit Galip tarafından yazılan, o günden bugüne her sabah ilkokul öğrencileri tarafından okunan "Andımız" metni de millilik vasfına hizmet eder. Uluslaştırma işlevi gören bu yemin töreninin her gün tekrarlanmasıyla rejim, ilerleme temasını kullanarak, yeni nesli terbiye etmeyi, onları ortak bir ülkü etrafında bir araya getirmeyi hedefledi. Bu dönemde ve devamında çocuk devletin olarak görüldü. Velinin ise devlete bu konuda maddi ve manevi olarak destek olması istendi.

Ulusal bayramlarda çocuklara yurttaşlık eğitimi verilmesi etkili bir yol olarak görülmüştür. Devlet bu ulusal bayramlar yoluyla çocuklara yeni rejimin korunması ve onlar aracılıyla taşınacağı anlamını yüklemektedir. Bu törenlerde çocuklara giydirilen kravat, frak ve silindir şapka gibi Batı yaşam tarzını andıran görüntüler iktidarın çocuklardan beklediği toplumsal rolü belirtiyordu. Okullarda kutlanan bayramlar rejimi kollama ruhunun topluca gösterimi olarak da düşünmek gerek. Törenler çocuklar için devletin istediği psikolojik ortamı sağlamaktadır. 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramının çocuk sevgisine örnek olarak gösterilmesi eğitilmiş bireyi toplumsal düzlemde etkin olarak resmi ideolojiyi sürdürmeye yönelik düşüncelerin ürünüdür. Bu anlamıyla okullarda kutlanan törenler, rejimi hatırlatmaya ve sürdürmeye dönük bir uygulamadır. 23 Nisan Çocuk Bayramının TBMM'nin açılışı ve yeni

devletin başlangıcı olan bir tarihe denk getirilmiş olması buradaki siyasi amacı göstermektedir. Çocuk Haftası etkinlikleri her ne kadar çocuklar için eğlenceli olsa da genel içerik bakımından yoğun bir propaganda aracıdır. Yine 23 Nisan kutlamaları da medenileşme/ Batılılaşma projesinin bir parçası olarak ele alınmaktadır. Kutlamalarda yapılan etkinlikler özellikle şekil açısından Batılı unsurlar taşımaktadır.

Bu bildiride Türkiye cumhuriyetinin eğitim ideolojisi bağlamında "çocukluğun rejime bağlı ve Batılı olarak inşası" cumhuriyetin kuruluş yıllarındaki parametrelerle ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Cumhuriyet ideolojisi, çocuk eğitimi

Evaluation Of Preschool Undergraduate Program With Context, Input, Process And Product (Cipp) Model In Line With The Views Of Faculty Members; Kafkas University And Atatürk University

Muhammet Muhsin Umurbek[1], Ali Osman Engin[1]
[1]*Atatürk Üniversitesi*

Abstract No: 166 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Pre-school instructor who applied for the license program and the program's target audience of teacher candidates. Quality pre-school education provides long-term education with social and economic benefits. However, research shows that great benefits arise only when teachers are professionally qualified. Preschool Undergraduate Program which is applied today covers a period of 8 semesters and students are subject to various courses within the scope of Field Education, Professional Knowledge and General Culture. Within the scope of professional knowledge, 50 credits and 93 ECTS courses are taken. 44 hours of these courses are theoretical and 12 hours are applied. Within the scope of General Culture, 27 credits and 42 ECTS courses are taken. 26 hours of these courses are theoretical and 2 hours are applied. 64 credits and 105 ECTS courses were taken within the scope of Field Education. 134 hours of these courses are theoretical and 14 hours are applied. The evaluation process of the Preschool Undergraduate Program will be based on Stufflebeam's Context, Input, Process and Product (CIPP) Model.

This model was developed in the late 1960s to help improve the accountability of school programs in the United States, especially those that play a key role in the development of education and training in cities. According to the underlying theme of the model, the most important objective of the assessment is to improve. The CIPP evaluation model provides a comprehensive framework for formative and level-determining assessments of programs, projects, staff, products, pre-regulations, policies and evaluation systems. Basically, the model provides a direction to assess the context (in terms of an entity's need for correction or improvement); inputs (strategies, operational plan, resources and agreements to continue the necessary intervention); process (implementation and costs of intervention); and products (positive and negative results of the effort). The CIPP Evaluation Model was originally developed to provide timely information in a systematic way for decision-making, a proactive practice for evaluation. The basic concepts of the model corresponding to the letters in the CIPP abbreviation are context, input, process and product evaluation. Context assessments basically address needs, challenges, and opportunities to define objectives, priorities, and assess the importance of outcomes. Input assessments evaluate alternative approaches to meeting needs as a means of planning programs and allocating resources. Process assessments evaluate the implementation of plans to guide activities and then help explain the results. Product assessments identify intended and unwanted outcomes to help continuously monitor the process and determine effectiveness. It is important to evaluate the curriculum from the point of view of the instructors who are the implementers of the Pre-School Undergraduate Program.

Pre-School Undergraduate Program; It is a system that finds application in a certain context, with inputs, in which these inputs are put into a systematic process and as a result products emerge. The problematic aspects of the program can be identified by evaluating the context, inputs, process and product of this open system, and improvements can be made by presenting the program to decision makers. Therefore, the evaluation process of the Pre-School Undergraduate Program should be based

on Stufflebeam's Context, Input, Process and Product (CIPP) Model. The main purpose of this research is to evaluate the Pre-School Undergraduate Program with Context, Input, Process and Product (CIPP) Model in line with the opinions of the instructors at Kafkas University and Atatürk University.

Method

Research Design: The research will be carried out with qualitative method in the phenomenology design aiming to examine the views of the faculty members about the evaluation of the Pre-School Undergraduate Program with CIPP Model.

Working Group: The working group of the research consists of the pre-school staff of Kafkas University and Atatürk University. Purposeful sampling method was used in the study. The instructors to be interviewed were determined with maximum diversity sample.

Data Collection Tool: The data collection tool will be obtained through a semi-structured interview form developed by the researchers.

Data analysis: The data collected will be analyzed by descriptive and content analysis in order to determine the views of faculty members about the evaluation of the Pre-School Undergraduate Program.

Findings and Conclusion

The research process is ongoing.

Keywords: Preschool, Curriculum Evaluation, CIPP Model

Okul Öncesi Lisans Programının Öğretim Elemanlarının Görüşleri Doğrultusunda Bağlam, Girdi, Süreç ve Ürün (cıpp) Modeli ile Değerlendirilmesi; Kafkas Üniversitesi ve Atatürk Üniversitesi Örneği

Muhammet Muhsin Umurbek[1], Ali Osman Engin[1]
[1]*Atatürk Üniversitesi*

Bildiri No: 166 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul Öncesi Lisans Programı'nın uygulayıcıları öğretim elemanları ve programın hedef kitlesi öğretmen adaylarıdır. Kaliteli okul öncesi eğitim, uzun vadeli eğitim, sosyal ve ekonomik faydalar sağlar. Ancak araştırmalar, büyük faydaların yalnızca öğretmenlerin profesyonel olarak kalifiye olduklarında ortaya çıktığını göstermektedir. Günümüzde uygulanmakta olan Okul Öncesi Lisans Programı 8 yarıyıllık bir süreyi kapsamakta ve öğrenciler bu süre içerisinde Alan Eğitimi, Meslek Bilgisi ve Genel Kültür kapsamında çeşitli derslere tabi olmaktadırlar. Meslek bilgisi kapsamında 50 kredi ve 93 AKTS'lik dersler alınmaktadır. Bu derslerin 44 saatlik kısmı teorik 12 saatlik kısmı ise uygulamalı olarak işlenmektedir. Genel Kültür kapsamında 27 kredi ve 42 AKTS'lik dersler alınmaktadır. Bu derslerin 26 saati teorik, 2 saati uygulamalı olarak işlenmektedir. Alan Eğitimi kapsamında 64 kredi ve 105 AKTS'lik dersler alınmaktadır. Bu derslerin 134 saati teorik ve 14 saati uygulamalı olarak işlenmektedir. Okul Öncesi Lisans Programı'nın değerlendirilmesi süreci Stufflebeam'ın Bağlam, Girdi, Süreç ve Ürün (CIPP) Modeli esas alınarak yapılacaktır.

Bu model, 1960'lı yılların sonlarında, ABD'deki okul programlarının, özellikle de şehirlerde eğitim ve öğretimin geliştirilmesinde anahtar rol oynayanların hesap verebilirliğini geliştirmeye ve bu konuda veri elde etmeye yardım etmek için geliştirilmiştir. Modelin altında yatan temaya göre değerlendirmenin en önemli amacı iyileştirmektir.

CIPP değerlendirme modeli, programların, projelerin, personelin, ürünlerin, ön düzenlemelerin, politikaların ve değerlendirme sistemlerinin biçimlendirici ve düzey belirleyici değerlendirmelerini yapmak için kapsamlı bir çerçeve sunmaktadır. Temel olarak, model bağlamı değerlendirmek için bir yön sağlar (bir işletmenin düzeltme veya iyileştirme ihtiyacı açısından); girdiler (stratejiler, operasyonel plan, kaynaklar ve gerekli bir müdahaleye devam etmek için anlaşmalar); süreç (müdahalenin uygulanması ve maliyetleri); ve ürünler (çabanın olumlu ve olumsuz sonuçları).

CIPP Değerlendirme Modeli, başlangıçta, değerlendirme için proaktif bir uygulama olan karar alma için sistematik bir şekilde zamanında bilgi sağlamak üzere geliştirilmiştir. CIPP kısaltmasındaki harflere karşılık gelen modelin temel kavramları bağlam, girdi, süreç ve ürün değerlendirmesidir. Bağlam değerlendirmeleri, hedefleri, öncelikleri tanımlamak ve sonuçların önemini değerlendirmek için ihtiyaçları, sorunları ve fırsatları temel olarak değerlendirir. Girdi değerlendirmeleri, programları planlama ve kaynakları tahsis etme aracı olarak toplantı ihtiyaçlarına alternatif yaklaşımları değerlendirmektedir. Süreç değerlendirmeleri, faaliyetleri yönlendirmek ve daha sonra sonuçların açıklanmasına yardımcı olmak için planların uygulanmasını değerlendirir. Ürün değerlendirmeleri, sürecin sürekli izlenmesine ve etkinliğin belirlenmesine yardımcı olmak için amaçlanan ve istenmeyen sonuçları belirler. Okul Öncesi Lisans Programının uygulayıcıları olan Öğretim elemanlarının bakış açısıyla programın değerlendirilmesi önemlidir.

Okul Öncesi Lisans programı; belirli bir bağlamda uygulama alanı bulan, girdileri olan, bu

girdilerin sistematik bir sürece sokulduğu ve sonuçta ürünlerin ortaya çıktığı bir sistemdir. Bu açık sistemin bağlamı, girdileri, süreci ve ürünü değerlendirilerek programın sorunlu yönleri tespit edilebilir ve program hakkında karar alıcılara sunularak iyileştirmeler yapılabilir. Bu nedenle Okul Öncesi Lisans Programı'nın değerlendirilmesi süreci Stufflebeam'ın Bağlam, Girdi, Süreç ve Ürün (CIPP) Modeli esas alınarak yapılması uygun olacaktır. Bu araştırmanın temel amacı Okul Öncesi Lisans Programının Kafkas Üniversitesi ve Atatürk Üniversitesi'nde görevli öğretim elemanlarının görüşleri doğrultusunda Bağlam, Girdi, Süreç ve Ürün (CIPP) Modeli ile değerlendirilmesidir.

Yöntem

Araştırma Deseni: Araştırmada öğretim elemanlarının Okul Öncesi Lisans Programının CIPP Modeli ile değerlendirilmesi konusunda görüşlerinin incelenmesini amaçlayan olgubilim deseninde nitel yöntem ile gerçekleştirilecektir.

Çalışma Grubu: Araştırmanın çalışma grubu, Kafkas Üniversitesi ve Atatürk Üniversitesi bünyesindeki Okul Öncesi Bölümünde görevli öğretim elemanlarından oluşmaktadır. Araştırmada amaçlı örneklem alma yöntemi kullanılmıştır. Görüşme yapılacak öğretim elemanları maksimum çeşitlilik örneklemiyle belirlenmiştir.

Veri Toplama Aracı: Araştırmada veri toplama aracı araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu ile elde edilecektir.

Veri analizi: Öğretim elemanlarının Okul Öncesi Lisans Programı'nın değerlendirilmesi hakkındaki görüşlerini belirlemek için toplanan veriler betimsel ve içerik analizi ile çözümlenecektir.

Bulgular ve Sonuç

Araştırma süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, Program Değerlendirme, CIPP Modeli

Investigation Of The Effect Of 'Attention Skill Support Program Implementation In Indoor And Outdoor Areas On 60-66 Months Childrens

Yasemin Tüylü
Özel Kocaeli İstek Okulları

Abstract No: 426 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The aim of this study is to investigate the effects of attention and visual perception development activities for children aged 60-66 months for both indoor and outdoor locations and their effect on attention and visual perception skills in children. In this research, 27 indoor and 27 outdoor individuals participated, which makes a total of 54 people. The working group included a private kindergarten in the central district of a city in the Eastern Marmara Region in the 2017-2018 academic year. The study was conducted for 8 weeks, twice a week. A total of 16 activities were implemented in the program.

In the research, it is planned to implement the Attention Skills Support Program which will be implemented in the indoor areas (classroom, corridor, sports hall, etc.) and outdoor areas (garden, forest, coastline, etc.) of pre-school children. Two sub-objectives were determined in the study. One of these; Whether there was a significant difference between the FRANKFURTER Attention Test and FROSTIG Developmental Visual Perception Test scores before and after the implementation of the 'Attention Skills Support Program' (for indoor and outdoor areas), and the other is to examine the views of children on the concept of outdoor and indoor areas after the program.

In this actualized study, it is thought that natural outdoor use will support the child's developmental progress, their ability to act, examine and question and produce. The argument of the study is that nature has a positive effect on perception development and focusing skills because all the senses of the child are deemed to be active in natural environments.

In this study, a mixed research method was preferred by using qualitative and quantitative research methods altogether. The mixed research method is considered as the collection, analysis and interpretation of the research conducted and the qualitative and quantitative data obtained in the research. It is often seen that qualitative and quantitative research methods are used together in researches. While qualitative research methods such as interviews, observations, etc. were examined in detail, the data collected through quantitative research method enabled the study of more participants.

The findings of the research can be summarized as the following. The FROSTIG pre-test scores of the children did not differ significantly according to the group variable ($p > 0.05$). The FROSTIG posttest scores of the children differed significantly between groups ($t(52) = 4.079$; $p = 0.000 < 0.05$). The FROSTIG posttest scores of the outdoor group ($x90 = 50,890$) were higher than the FROSTIG posttest scores of the indoor group ($\bar{x} = 41,040$). The FROSTIG monitoring test scores of children differed significantly between groups ($t(52) = 2.804$; $p = 0.007 < 0.05$). The FROSTIG monitoring test scores of the outdoor group ($\bar{x} = 48,560$) were higher than the FROSTIG monitoring test scores of the indoor group ($\bar{x} = 42,040$).

FRANKFURTER Attention Test posttest scores of children differed significantly between groups ($t(52) = 2.196$; $p = 0.033 < 0.05$). The FRANKFURTER posttest scores of the outdoor group ($\bar{x} = 36,520$) were higher than the FRANKFURTER posttest scores of the indoor group ($\bar{x} = 33,220$). FRANKFURTER

pre-test and FRANKFURTER monitoring test scores of the children did not differ significantly according to the group variable ($p > 0.05$).

According to these findings, it was found that the children in the outdoor application group had an increase in their ability to focus emotions and thoughts, wakefulness and interest levels compared to the children in the indoor application group.

The answers of the participants to the questions asked in the individual interviews were examined and more ordinary and stereotyped words were used in the indoor application group, while the outdoor application group children had more unique and specific answers which support flexible thinking. For example; while the outdoor group used terms describing feeling free, being in a relationship with nature and love, the children in the indoor group used the usual terms describing fun, play, good, class activity. Activities related to the attention support program in the outdoor group children were emphasized. For example; Finding letters, patterning, intonation activity in nature, playing with mud and activities at the seaside were described by children. On the other hand, the participants of the indoor group did not mention the attention support program, but the daily activities in their classrooms and other activities in the school. Amongst these findings, drama activities, writing activities, mathematics, studying, reading books can be given as examples.

When the results of the study are examined in general; the application of the above-mentioned Attention Support Program within the outdoors was reflected in the scores of attention and visual perception skills. There was a significant difference between the FROSTIG developmental visual perception scores and FRANKFURTER attention scores of the children in the outdoor application group and the FROSTIG developmental visual perception scores and FRANKFURTER attention scores of the children in the indoor application group. The FROSTİG developmental visual perception test and FRANKFURTER attention test pre-posttest test scores of the children of the outdoor application group in which Attention Support Program was application were significantly higher than the post-test scores of the indoor group children where the Attention Support Program was applied. In other words, it can be said that the skills gained in outdoor areas through the activities of the Attention Skills Support Program are higher than the skills gained through the application of the same program indoors. After the implementation of Attention Attention Support Program with the outdoor application group, It was observed that the children remembered the activities in nature in detail, specifying the details of the activities, using the concepts about nature in their sentences, experiencing original experiences in natural environments, creating productions with different and unstructured materials in natural environments. For example; “Outdoors, because I'm having more fun outdoors.” “Outdoor, because we find ourselves parts there." These and similar answers indicate that children are experiencing a pleasant educational process in the open field. Therefore, this study provides an important finding for increasing the open space applications for children.

Keywords: Environment, Nature, Pre-school period, Indoor and Outdoor Applications, Preschool Attention Skill Development

60-66 Aylık Çocuklarda İç ve Dış Mekanda Uygulanan Dikkat Becerisini Destekleme Programının Etkisinin İncelenmesi

Yasemin Tüylü
Özel Kocaeli İstek Okulları

Bildiri No: 426 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu araştırmanın amacı, 60-66 aylık çocuklar için oluşturulan dikkat ve görsel algı geliştirici etkinliklerin iç ve dış mekanda uygulanması ile çocuklardaki dikkat ve görsel algı becerisine etkisini incelemektir. Araştırmada 27 iç mekan katılımcı 27 dış mekan katılımcısı olmak üzere 54 kişi ile çalışılmıştır. Çalışma grubu 2017-2018 eğitim-öğretim yılında Doğu Marmara Bölgesinden bir şehirdeki merkez ilçede bulunan özel bir anaokulunu kapsamaktadır. Çalışma 8 hafta boyunca haftada iki uygulama şeklinde gerçekleştirilmiştir. Programda toplam 16 etkinlik uygulanmıştır.

Araştırmada, okul öncesi eğitimi alan çocukların iç mekan (sınıf, koridor, spor salonu vb.) ve dış mekanda (bahçe, orman, deniz kenarı vb.) uygulanacak Dikkat Becerisini Destekleme Programının uygulanması planlanmıştır. Araştırmada iki alt amaç belirlenmiştir. Bunlardan biri; 'Dikkat Becerisini Destekleme Programının' (iç ve dış mekan için) uygulanma sürecinde programın öncesi ve sonrası FRANKFURTER Dikkat Testi ve FROSTİG Gelişimsel Görsel Algı testi puanlarında arasında anlamlı düzeyde farklılığın olup olmadığı, diğeri ise çocukların dış mekan ve iç mekan kavramı üzerine yönelik çocukların görüşlerini program sonrasında incelenmesidir.

Gerçekleştirilen araştırmada doğal dış mekan kullanımı ile çocuğun gelişimsel ilerleyişine, hareket etme, inceleme ve sorgulama, üretme becerilerinin destekleneceği düşünülmüştür. Doğada olan çocuğun tüm duyularının aktif olması sebebiyle algı gelişimi ve odaklanma becerisine doğanın olumlu etkisi olduğu savunulmaktadır.

Araştırmada nitel ve nicel araştırma yöntemleri bir arada kullanılarak karma araştırma yöntemi tercih edilmiştir. Karma araştırma yöntemi; gerçekleştirilen araştırmanın ve araştırmada elde edilen nitel ve nicel verilerin toplanması, analiz edilmesi ve yorumlanması olarak değerlendirilir. Araştırmalarda nitel ve nicel araştırma yönteminin bir arada kullanılması sıklıkla görülmektedir. Görüşme, gözlem vb. gibi nitel araştırma yöntemleri ile araştırmalarda detaylıca inceleme yapılırken, nicel araştırma yöntemi ile toplanan veriler daha fazla katılımcı ile çalışılmasına olanak sunmuştur.

Araştırmanın bulguları ise şu şekilde özetlenebilir. Çocukların FROSTİG ön test puanları grup değişkenine göre anlamlı farklılık göstermemektedir ($p>0,05$). Çocukların Gruplara göre FROSTİG son test puanları anlamlı farklılık göstermektedir($t(52)=4.079$; $p=0.000<0,05$). Dış Mekan grubunun FROSTİG son test puanları ($\bar{x}=50,890$), iç mekan grubunun FROSTİG son test puanlarından ($\bar{x}=41,040$) yüksek bulunmuştur.Çocukların Gruplara göre FROSTİG izleme test puanları anlamlı farklılık göstermektedir($t(52)=2.804$; $p=0.007<0,05$). Dış Mekan grubunun FROSTİG izleme test puanları ($\bar{x}=48,560$), iç mekan grubunun FROSTİG izleme test puanlarından ($\bar{x}=42,040$) yüksek bulunmuştur.

Çocukların Gruplara göre FRANKFURTER Dikkat Testi son test puanları anlamlı farklılık göstermektedir($t(52)=2.196$; $p=0.033<0,05$). Dış Mekan grubunun FRANKFURTER son test puanları ($\bar{x}=36,520$), iç mekan grubunun FRANKFURTER son test puanlarından ($\bar{x}=33,220$) yüksek bulunmuştur.Çocukların FRANKFURTER ön test ve FRANKFURTER izleme test puanları grup değişkenine

göre anlamlı farklılık göstermemektedir (p>0,05).

Bu bulgulara göre dış mekan uygulama grubundaki çocukların duygularla düşünceyi bir şey üzerinde toplama, uyanıklık ve ilgi düzeylerinin iç mekan uygulama grubundaki çocuklara göre artış gösterdiği saptanmıştır.

Katılımcıların bireysel görüşmelerde sorulan sorulara verdiği yanıtlar incelenmiş ve dış mekan grubu çocuklarda esnek düşünmeyi destekleyen ve daha özgün cevaplar varken iç mekan grubunda daha sıradan ve kalıplaşmış kelimeler kullanılmıştır. Örneğin; dış mekan grubu kendini özgür hissetmeyi, doğa ile ilişki içinde olmayı sevgiyi niteleyen terimler kullanılırken iç mekan grubunda ki çocuklar eğlence, oyun, güzel, sınıf etkinliğini niteleyen alışılmış terimleri kullanmıştır. Dış mekan grubu çocuklarda dikkat becerisini destekleme programı ile ilgili etkinlikler vurgulanmıştır. Örneğin; Doğada harf bulma, örüntü, tonlama etkinliği, çamur ile oynama, deniz kenarında gerçekleştirilen etkinlikler çocuklar tarafından belirtilmiştir. İç mekan grubu katılımcıları ise çoğunlukla dikkat becerisini destekleme programından değil sınıflarında uygulanan gündelik etkinlikler ile okulda uygulanan diğer etkinliklerden söz etmiştir. Bu bulgulara drama etkinliği, yazma etkinliği, matematik, ders yapmak, kitap okumak örnek verilebilir.

Çalışmanın sonuçları genel olarak incelendiğinde; yukarıda bahsedilen Dikkat Becerisini Destekleme Programının dış mekanda uygulanmasının dikkat becerileri ve görsel algı becerilerin puanlarına yansıması olmuştur. Dış mekan grubundaki çocukların FROSTİG gelişimsel görsel algı puanları ve FRANKFURTER dikkat puanları ile iç mekan grubundaki çocukların FROSTİG gelişimsel görsel algı puanları ve FRANKFURTER dikkat puanları arasında anlamlı bir fark ortaya çıkmıştır. Dikkat Becerisini Destekleme Programının uygulandığı dış mekan grubu çocuklarının çocukların FROSTİG gelişimsel görsel algı testi ve FRANKFURTER dikkat testi ön-son test puan değişimleri, Dikkat Becerisini Destekleme Programının uygulandığı iç mekan grubu çocuklarının son test puanlarından anlamlı düzeyde yüksektir. Yani Dikkat Becerisini Destekleme Programının etkinlikleri aracılığıyla dış mekanda kazanılan becerilerin, aynı programın iç mekanda uygulanması ile kazanılan becerilere göre fazla olduğu söylenebilir. Çalışmada uygulanan Dikkat Becerisini Destekleme Programının dış mekan grubu ile uygulanması sonrasında çocukların doğada yaptıkları etkinlikleri detaylı bir şekilde hatırlama, etkinliklere ait detay belirtme doğa ile ilgili kavramları cümlelerinde kullanma, doğal ortamlarda özgün deneyimler yaşama, doğal ortamlarda farklı ve yapılandırılmamış materyaller ile ürün oluşturma gibi yorumlamalar yaptıkları görülmüştür. Örneğin; “Dışarısı, çünkü dışarıda daha çok eğleniyorum ben.” “Dışarı, çünkü orda kendimize parça buluyoruz.”. Bu ve bunun gibi cevaplar, çocukların açık alanda keyifli bir eğitim süreci yaşadığını gösteren niteliktedir. Bu nedenle de çocuklar için açık alan uygulamalarının arttırılmasına yönelik de önemli bir bulgu sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çevre, Doğa, Okul Öncesinde dönemde iç mekân, Okul Öncesinde dönemde dış mekân Okul Öncesinde Dikkat Gelişimi

Social Emotional Learning (Sel) Under Investigation: Identifying Sel In The Turkish Early Childhood Education Curriculum (Tecec)

Fetiye Erbil[1], Merve Özgünlü[1], Mine Göl-güven[1]
[1]*Boğaziçi Üniversitesi*

Abstract No: 199 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

When evidence-based research is analyzed, many positive outcomes of including social-emotional learning (SEL) skills in curriculum and at schools (Durlak, Weissberg, Dymnicki, Taylor, & Schellinger, 2011, Sheridan, Smith, Kim, Beretvas, & Park, 2019; Sklad, Diekstra, Ritter, & Ben, 2012; Taylor, Oberle, Durlak, & Weissberg, 2017; Wiglesworth, 2016). Positive outcomes of SEL on children and young people are observed in six main areas; (a) increase in social and emotional skills, (b) positive attitude towards self and others, (c) increase in prosocial behaviors, (d) decrease in problem behaviors, (e) decrease in emotional distress, (f) increase in academic performance. Gaining SEL skills at early ages is related to school adaptation, decrease in problem behaviors, increased perseverance and dedication, being better at following directions and being attentive (Durlak et al., 2011; McCleland, 2016; Jones, Greenberg & Crowley, 2015). The Collaborative for Academic, Social and Emotional Learning (CASEL) is an international organization which is co-founded by researchers working in this field. Through years of research, CASEL has led the field in proposing an SEL Model along with definitions of main SEL competencies and subskills. The main five SEL competencies and subskills are; (a) Self-awareness: identifying emotions, accurate self-perception, recognizing strengths, self-confidence, self-efficacy (b) Self-management: impulse control, stress management, self-discipline, self-motivation, goal-setting, organizational skills, (c) Social Awareness: perspective-taking, empathy, appreciating diversity, respect for others, (d) Relationship Skills: communication, social engagement, relationship building, teamwork, (e) Responsible Decision-Making: identifying problems, analysing situations, solving problems, evaluating, reflecting, and ethical responsibility. In this study, Turkish Early Childhood Education Curriculum (TECEC) is examined in relationship with the standards and objectives of the social emotional developmental domain. The research is designed to analyse the role of SEL skills in TECEC based on the theoretical model proposed by CASEL. Research points out the benefits of supporting children's SEL skills at very early ages (Bierman, Greenberg, & Abenavoli, 2016). However, these skills are not explicitly included in the curricula of many countries. Researchers in the field of SEL suggest that basing SEL skills on a solid theoretical framework will be beneficial in selecting SEL programs and skills, implementation, assessment, and in-class practices. In this study, document-analysis is used as a methodology. Three different researchers examined TECEC objectives and indicators in the domain of social emotional learning based on CASEL SEL competencies and sub-competencies; the first examination is followed by coding. There is 95 % first agreement among coders. After further discussions and explanations among coders, the rate rose up to 100 %. The findings of this study show that out of seventeen standards to develop social and emotional skills, only ten of them are related to SEL, meanwhile, seven of them are identified as Social Studies standards. Out of 53 stated objectives, thirty-two of them are related to SEL skills. Out of 10 SEL standards, six of them have the matching SEL objectives, four of them have mixed objectives. When 32 TECEC objectives are examined, it is seen that these SEL skills are included in a limited way; self-awareness (9 %), self-management (18%), responsible decision-making (6 %). Social awareness (44 %) and relationship skills (22 %) competencies make up two-thirds of the whole. It is clearly seen that a factor that creates this effect is a cultural feature that is defined as "relatedness" by Kağıtçıbaşı (2005). The study suggests some reconstruction in the curriculum by using CASEL's model to provide full and clear SEL standards and objectives. The cultural features also need to be included in the

curriculum in this reconstruction process. The current study will provide a tool for researchers, curriculum developers, and practitioners that feel the need for basing their research and practice on a solid theoretical framework.

Keywords: early childhood, social emotional learning (SEL), Turkish Early Childhood Education Curriculum (TECEC), core components of SEL, curriculum analysis

Sosyal ve Duygusal Öğrenme (sdö) Becerilerinin Okul Öncesi Eğitim Programındaki (oöep) Yeri

Fetiye Erbil[1], Merve Özgünlü[1], Mine Göl-güven[1]
[1]*Boğaziçi Üniversitesi*

Bildiri No: 199 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Kanıta dayalı araştırmalar incelendiğinde, SDÖ becerilerinin müfredat ve okullarda ele alınmasının olumlu etkileriyle karşılaşılmaktadır (Durlak, Weissberg, Dymnicki, Taylor, & Schellinger, 2011, Sheridan, Smith, Kim, Beretvas, & Park, 2019; Sklad, Diekstra, Ritter, & Ben, 2012; Taylor, Oberle, Durlak, & Weissberg, 2017; Wiglesworth, 2016). Çocuk ve gençlerin gelişimine yönelik faydalar incelendiğinde altı alan göze çarpmaktadır: (a) sosyal ve duygusal becerilerde artış, (b) kendisine ve başkalarına karşı olumlu tutumda artış, (c) olumlu sosyal davranışlarda artış, (d) problem davranışlarda azalma, (e) duygusal streste azalma, ve (f) akademik performansta artış. Erken yaşta SDÖ becerileri kazanımı ise okula uyum, problem davranışlarda azalma, azim ve kararlılık gösterme, yönergelere uyma ve özenli ve dikkatli davranma gibi bir çok beceri alanında gelişmeyi işaret etmektedir (Durlak et al., 2011; McCleland, 2016; Jones, Greenberg & Crowley, 2015). Collaborative Academic, Social, and Emotional Learning (CASEL) bu alanda çalışan araştırmacıların bir araya gelerek kurdukları bir araştırma grubudur. CASEL yıllar içindeki araştırmaların birikimiyle, SDÖ becerinin ve alt becerilerin tanımı ve SDÖ modeli konusunda alanda söz sahibi olmuştur. CASEL'in modelinde yer alan 5 beceri ve alt beceriler şunlardır: (a) Öz farkındalık: Duyguları tanıma, gerçekçi öz algı, güçlü yönleri tanıma, öz güven, öz yeterlilik, (b) Öz yönetim: dürtü kontrolü, stres yönetimi, öz disiplin, öz motivasyon, hedef belirleme, organizasyon becerileri, (c) sosyal farkındalık: bakış açılarını anlama, duygudaşlık, farklılıklara saygı, başkalarına saygı, (d) ilişki becerileri: iletişim, sosyal yakınlık, ilişki kurma, takım çalışması ve (e) sorumlu karar verme: problemlerin tespiti, durum analizi, problem çözme, değerlendirme, yansıtma, etik sorumluluk.

Bu araştırmada, OÖEP'nin sosyal ve duygusal gelişim alanına yönelik kazanım ve göstergeler incelenmiştir. Bu araştırma Collaborative Academic, Social, and Emotional Learning (CASEL) tarafından oluşturulan teorik model kullanılarak, SDÖ becerilerinin OÖEP'deki yerini incelemek üzere tasarlanmıştır. Araştırmalar SDÖ becerilerinin erken yaşlarda edinilmesinin faydalarını ortaya koymuştur (Bierman, Greenberg, & Abenavoli, 2016). Fakat bu beceriler bir çok ülkenin eğitim müfredatında açık bir şekilde yer almamaktadır. SDÖ üzerine çalışan araştırmacılar, bu becerilerin iyi bir teorik çerçeveye oturtulmasının, SDÖ programlarının ve becerilerinin seçiminde, uygulamalarda ve değerlendirmede ve sınıf içinde kullanımlarında faydalı olacağını belirtmektedir. Bu çalışmada döküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Üç araştırmacı ayrı ayrı CASEL'in SDÖ becerileri ve alt becerilerini ve OÖEP'nin sosyal ve duygusal gelişim alanına ait kazanım ve göstergelerini incelemiştir. Ardından kodlamalar yapılmıştır. Kodlamalarda %95 oranında hemfikir olunmuştur. Geriye kalan kısımda karşılıklı tartışma ve açıklamalarla %100'lük kodlayıcılar arasında güvenilirlik yakalanmıştır. Bulgularda, on yedi kazanımdan yedisinin sosyal bilgiler, onunun SDÖ becerilerine yönelik kazanımlar olduğu tespit edilmiştir. Elli üç göstergeden ise, 32 tanesi SDÖ becerileri ile ilintilidir. On adet SDÖ kazanımından 6'sı göstergelerle birebir uyumlu iken, 4'ü farklı SDÖ becerilerine hedeflemektedir. OÖEP'deki göstergeler incelendiğinde (toplamda 32 gösterge) öz farkındalık (%9), öz yönetim (%18) ve sorumlu karar verme (%6) becerilerine sınırlı sayıda kazanımda ve göstergede yer verildiği belirlenmiştir. Sosyal farkındalık (%44) ve ilişki becerilerinin (%22) genel toplamın üçte ikisini kapsadığı görülmüştür. Açıkça görülmektedir ki, bu etkiyi yaratan koşullardan biri Kağıtçıbaşı'nın (2005) ilişkisellik (relatedness, interdependence, autonomous-

relational self) olarak tanımladığı kültürümüze atfedilen özelliğidir. Öneriler arasında, sosyal ve duygusal gelişim alanındaki kazanım ve göstergelerin CASEL'in teorik çerçevesini kullanarak tekrardan yapılandırılması vardır. Bu yapılırken kültürel öğelerin de müfredatta yer bulmasına önem verilmelidir. Bu çalışma ile araştırma ve uygulamalarını teorik bir çerçeveye oturtmak isteyen araştırmacılar, program geliştiriciler, uygulayıcılar için bir yöntem sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk, sosyal ve duygusal öğrenme (SDÖ), Okul Öncesi Eğitimi Prorgamı (OÖEP), SDÖ temel bileşenler, müfredat analizi

Opinions And Suggestions On The Concept Of Motivation Of Teachers In Educational Institutions

Elif Durak
Şehit Gökmen Adıgüzel İlkokulu

Abstract No: 202 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: The concept of motivation is not a single factor in ensuring the efficient functioning of school organizations, but it is an important tool that will carry the institution to the target. This research 'What kinds of activities should be done about organizational motivation in school? What are the perceptions of teachers on the level of motivation in their institutions? How can we have more performing teachers working in our school institutions? What kind of activities can they recommend to school administrators in terms of teacher motivation?

Method: This is qualitative case study. Case studies are based on how and why questions. It allows the researcher to investigate in depth a phenomenon or event that he or she cannot control. The research sought an answer to the question 'what is happening' about the concept of motivation in organisations with an interpretive approach. In this study, stratified sampling was selected from non-random sample. The research was chosen in such a way that the interviewed teachers' staff status, age, gender, seniority in the profession and the level of education they worked in different. Semi-structured interviews were conducted with 31 teachers working in 7 pre-school, 12 primary, 1 secondary and 11 secondary education levels. A total of 9 open-ended questions were included in the interview form. The data were collected with the permission of the participants with voice recording and notes taken during the interview. It was decided to collect the research questions by interview technique, one of the data collection techniques. Interviews were conducted through a semi-structured interview form developed for teachers' perception of organizational motivation. During the data collection process, each interview was collected in the form of voice recordings and notes taken on the forms, which lasted an average of 5 minutes. Afterwards, the interviews were turned into written documents. The collected data were analysed by content analysis technique. In order to ensure the validity of the data collection and analysis, the consistent and meaningful of collected data were taken into consideration. The research is limited to the opinions and suggestions related to semi-structured interviews about organisational motivation concept with 31 teachers working in 7 pre-school, 12 primary, 1 secondary, 11 secondary education levels in Şahinbey and Şehitkamil district of Gaziantep province in 2019.

In order to ensure the validity of the data collection and analysis, the consistent and meaningful of collected data were taken into consideration. The research is limited to the opinions and suggestions related to semi-structured interviews about organizational motivation concept with 31 teachers working in 7 pre-school, 12 primary, 1 secondary, 11 secondary education levels in Şahinbey and Şehitkamil district of Gaziantep province in 2019.

Results: In the study, 23 teachers out of 31 teachers chose this profession because they considered themselves appropriate for the teaching profession. In the study, 22 of the 31 teachers stated that they perceived the value of teaching profession in school institutions.

9 teachers stated that they did not feel valuable in their schools. In the study, it was aimed to investigate the effect of school administrators on organizational motivation. 14 teachers in the study

group defined the effect of school principals as very effective, 12 teachers as effective and 5 teachers as partially effective. According to the findings of the research, 16 of the 31 teachers stated that there is no motivation-enhancing activity in the school.

Conclusion: In the study, it was concluded that when teachers were given the right to speak in school decisions, teachers felt more valuable in the institution. It was concluded that teachers attach great importance to organizational motivation. On the effect of student readiness on teacher motivation, all teachers; it was concluded that teacher motivation will increase as student readiness increases. It has been concluded that the permanent, contracted and paid situations that cause discrimination between teachers negatively affect teacher motivation. It was concluded that the lack of physical equipment (support staff, material, class size, et.) experienced by teachers decreased the motivation. The teachers who participated in the research suggested that effective, efficient in-service training activities should be carried out in their institutions. The release of teachers within the general framework of the school may take teachers feel professionally valuable in classroom decisions. In addition, motivation-increasing activities should be supported by organization organized by the school to address the common tastes of teachers such as picnics, cinema, theatre and concerts. The conflicts that may occur in the school organization should be foreseen and measures should be taken as a priority.

Keywords: Teacher motivation, organisational motivation in school, school administrators

Eğitim Kurumlarında Öğretmenlerin Motivasyon Kavramına İlişkin Görüş ve Önerileri

Elif Durak
Şehit Gökmen Adıgüzel İlkokulu

Bildiri No: 202 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Okul örgütlerinin verimli çalışmasını sağlanmasında motivasyon kavramı tek başına bir etken değildir, fakat kurumu hedefe taşıyacak önemli bir araçtır. Bu araştırma 'Bir okulda örgütsel motivasyonla ilgili ne tarz etkinlikler yapılmalı?

Öğretmenlerin kurumlarındaki motivasyon düzeyine algıları ne yöndedir? Nasıl okul kurumlarımızda daha performanslı çalışan öğretmenleri var edebiliriz? Okul yöneticilerine öğretmen motivasyonu anlamında ne tarz etkinlikler yapabilecekleri tavsiye edebilir?' soruların cevap arayarak eğitim sistemimize katkı sunmayı amaçlamıştır.

Yöntem: Bu araştırma bir nitel durum çalışmasıdır. Durum çalışmaları nasıl ve neden sorularını temel almaktadır. Araştırmacının kontrol edemediği bir olgu ya da olayı derinliğine incelemesine fırsat verir. Araştırma ile yorumlayıcı bir yaklaşımla örgütlerde motivasyon kavramıyla ilgili 'ne oluyor ?' sorusuna cevap aramıştır. Bu araştırmada seçkisiz olmayan örneklemden tabakalı amaçlı örnekleme kullanılarak seçilmiştir.

Araştırma görüşülen öğretmenlerin kadro durumları, yaş, cinsiyet, meslekte kıdem, çalıştıkları eğitim kademeleri farklılık gösterecek şekilde seçilmiştir. Araştırma kapsamında 7 okul öncesi, 12 ilkokul, 1 ortaokul, 11 ortaöğretim kademelerinde çalışan 31 öğretmenle yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Görüşme formunda toplamda 9 açık uçlu soru yer almıştır. Veriler katılımcıların izni ile ses kaydı ve görüşme sırasında alınan notlar ile toplanmıştır. Araştırma soruları veri toplama tekniklerinden görüşme tekniği ile toparlanmaya karar verilmiştir.

Görüşmeler bu araştırma kapsamında öğretmelerin örgütsel motivasyon kavramına algısına yönelik geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu üzerinden yapılmıştır. Veri toplama sürecinde her bir görüşme ortalama 5 dakika süren ses kayıtları ve formların üzerine alınan notlar şeklinde toplanmıştır. Daha sonra görüşmeler yazılı doküman haline getirilmiştir. Toplanan veriler içerik analizi tekniği ile çözümlenmiştir.

Veri toplama ve analizi işlerinin geçerliliği sağlaması için toplanan verilerin kendi içinde tutarlı ve anlamlı olanları dikkate alınmıştır. Araştırma 2019 yılında, Gaziantep ilinin Şahinbey ve Şehitkamil ilçelerinde, çalışma grubu açısından 7 okul öncesi, 12 ilkokul, 1ortaokul,11 orta öğretim kademelerinde çalışan 31 öğretmenle örgütsel motivasyon kavramıyla ilgili yarı yapılandırılmış görüşmeler çerçevesine yönelik algıları tespit edilerek, konuyla ilgili görüş ve önerileri ile sınırlıdır.

Bulgular: Araştırmada öğretmenlere bu mesleği seçiş sebebi olarak 31 öğretmenin 23'ü kendini öğretmenlik mesleğine uygun gördüğü için seçtiğini belirtmiştir. Araştırmada 31 öğretmenin 22'si okul kurumunda öğretmenlik mesleğine değer gösterildiği algısında olduğunu belirtmiştir. 9 öğretmen ise kendilerini okullarında değerli hissetmediklerini belirtmiştir.

Araştırmada öğretmenlere okul yöneticilerinin örgütsel motivasyon üzerinde etki durumlarına ilişkin; çalışma grubundaki 14 öğretmen okul müdürlerinin etkisini çok etkili olarak tanımlarken, 12

öğretmen etkili, 5 öğretmen kısmen etkili şeklinde değerlendirmiştir. Araştırma bulgularına göre 31 öğretmenden 16'sı okulda motivasyon artırıcı etkinlik yapılmakta olduğunu belirtmiştir.15 öğretmen etkinlik okulda motivasyon artırıcı etkinlik yapılmadığını belirtmiştir.

Sonuç: Araştırmada okul kararlarında öğretmenlere söz hakkı verildiği zaman öğretmenlerimizin kurumda kendilerini daha değerli hissettikleri sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenlerin örgütsel motivasyona büyük önem verdiği sonucuna ulaşılmıştır. Öğrenci hazır bulunuşluğunun öğretmen motivasyonuna etkisine tüm öğretmenler; öğrenci hazır bulunuşluluğu yükseldikçe öğretmen motivasyonunun da artacağı sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenler arası ayrımcılığa sebep olan kadrolu, sözleşmeli, ücretli durumlarının öğretmen motivasyonunu olumsuz etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenlerin okulda yaşadıkları fiziksel donanım eksikliklerinin (destek personel, materyal, sınıf mevcudu vb.) motivasyonu düşürdüğünü sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmaya katılan öğretmenler kurumlarında etkili, verimli hizmet içi eğitim faaliyetlerinin yapılması önerisinde bulunmuştur. Sınıf içi kararlarda öğretmenlerin okulun genel koyduğu çerçeve dahilinde özgür bırakılması öğretmenlerin mesleki olarak değerli hissedebilir. Ayrıca okulun organize ettiği piknik, sinema, tiyatro, konser gibi öğretmenlerin ortak zevkine hitap edecek organizasyonlarla motivasyon artırıcı etkinlikler desteklenmelidir. Okul örgütünde oluşabilecek çatışmalar öncelikli olarak ön görülüp tedbirler alınmaya çalışılmalı, tedbiri alınsa da önlenemeyen çatışmalar örgütün kültürel yapısına uygun biçimde sempatik kanallarla giderilmeye çalışılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen Motivasyonu, Okuldaki Örgütsel Motivasyon, Okul Yöneticileri

The Evaluation Of Learning Outcomes Of Mone 2013 Preschool Education Program In Terms Of Brain Parts

Özgül Polat[1], Dicle Akay[2], Ebru Aydın[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*Bahçeşehir Üniversitesi*

Abstract No: 206 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

The skill "easily adapting of brain to the environment in early childhood years" is named as neuroplasticity so preschool period is seen as an incredibly critical period in terms of neuroplasticity because in this period, brain is an incredibly sensitive for the stimulus in environment. Synaptic connections between neurons in child's brain are established with positive stimulus given for child and thanks to this, easier and more lasting learnings realize but if a child lives in negative environmental situations, the brain development of this child is negatively affected from these environmental situations so education given in this period attaches incredibly importance to the knowledge, skills and behaviors that children are wanted to acquire. Starting from this, it is thought that educational programs prepared for preschoolers should be aimed at the functional rules and multidevelopment of brain. In this point, the question that Preschool Education Program applied in preschool education institutions under the control of Ministry of National Education (MONE) in our country supports the brain development of children at which level become the main topic of conversation. Therefore, the aim of this study is the determination of the learning outcomes and indicators, taken place in MEB 2013 Preschool Education Program, prepared for which parts of brain. Accordingly, the subgoals of the study:

1-In which parts of brain are the learning outcomes in all development areas of the MONE 2013 Preschool Education Program?

2- In which parts of brain are the learning outcomes in cognitive development area of the MONE 2013 Preschool Education Program?

3- In which parts of brain are the learning outcomes in language development area of the MONE 2013 Preschool Education Program?

4- In which parts of brain are the learning outcomes in social and emotional development area of the MONE 2013 Preschool Education Program?

5- In which parts of brain are the learning outcomes in motor development area of the MONE 2013 Preschool Education Program?

6- In which parts of brain are the learning outcomes in self-care skills area of the MONE 2013 Preschool Education Program?

Method

The study is conducted as case study taking place between qualitative research methods. Case

study is a research method that one or a few situation is investigated in detail and the themes depending on a case are described. In this study, the learning outcomes and indicators in cognitive development, language development, social and emotional development, motor development and self-care skills areas taking place in MONE Preschool Education Program applied in preschool education institutions since 2013 are investigated in terms of brain parts. Data are obtained by the means of Brain Parts Control List created by the researchers and received from expert opinion. Subscales taking place in Brain Parts Control List:

1. Frontal Lob (Premotor-Motor Cortex, Prefrontal Cortex, Broca Area, Orbital Frontal Cortex, Medial Frontal Lob-Anteriar Singulat Cortex)
2. Occipital Lob
3. Parietal Lob (Primary ve Secondary Somatic Sensory Cortex, Visuo-Spatial Perception, Construal Areas)
4. Temporal Lob (Primary ve Secondary Auditory Cortex, Wernicke Area, Olfactory Bulbus, Memory)
5. Association Areas (Frontal Association Area, Posterior Association Area, Limbic Association Area, Anterior Association Area)
6. Limbic-Paralimbic Areas
7. Cerebellum

Hereinabove, Brain Parts Control List consists of totally 7 subscales. In addition, some of these subscales have subscales. Firstly, the control list will be filled by the researches, seperately. Then, the researchers will decide by discussing for the learning outcomes without the common view. Finally, the frequency and percentage calculations related to how much brain parts take place in each development area.

Findings

In this section, the findings of the study in accordance with subgoals will taken place.

Conclusion and Discussion

In this section, the summary of the findings and the literature related to the findings and the comments of the researches in accordance with subgoals will taken place.

Keywords: Preschool, MONE 2013 Preschool Education Program, Brain Development, Brain Parts

Meb 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı Kazanımlarının Beyin Bölümleri Açısından Değerlendirilmesi

Özgül Polat[1], Dicle Akay[2], Ebru Aydın[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*Bahçeşehir Üniversitesi*

Bildiri No: 206 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Beynin erken çocukluk yıllarında çevreye kolaylıkla uyum sağlama becerisine nöroplastisite denilmektedir. Bu yüzden, okul öncesi dönem; nöroplastisite açısından oldukça kritik bir dönem olarak görülmektedir. Çünkü bu dönemde beyin, çevredeki uyaranlara karşı oldukça duyarlıdır. Çocuğa verilen olumlu uyaranlar ile çocuğun beynindeki sinir hücreleri arasında sinaptik bağlantılar kurulmakta ve bu sayede daha kolay ve kalıcı öğrenmeler gerçekleşmektedir. Fakat çocuk; olumsuz çevre şartlarında yaşamaktaysa, çocuğun beyin gelişimi bu çevre şartlarından olumsuz yönde etkilenmektedir. Bu yüzden bu dönemde verilen eğitim; çocuklara kazandırılmak istenen bilgi, beceri ve davranışlar açısından oldukça önem arz etmektedir. Buradan yola çıkarak, okul öncesi dönem çocuklarına yönelik hazırlanan eğitim programlarının beynin işleyiş kurallarına ve beynin çok yönlü gelişimine yönelik hazırlanması gerektiği düşünülmektedir. Bu noktada, ülkemizde Milli Eğitim Bakanlığı'na (MEB) bağlı okul öncesi eğitim kurumlarında uygulanan Okul Öncesi Eğitim Programı'nın çocukların beyin gelişimini ne denli desteklediği sorusu gündeme gelmektedir. Dolayısıyla bu çalışmanın amacı; MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'nda yer alan kazanımların ve göstergelerin beynin hangi bölümlerine yönelik hazırlandığının tespit edilmesidir. Bu doğrultuda araştırmanın alt amaçları;

1- MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'nda tüm gelişim alanlarında yer alan kazanımlar beynin hangi bölümlerine yöneliktir?

2- MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'nda bilişsel gelişim alanında yer alan kazanımlar beynin hangi bölümlerine yöneliktir?

3-MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'nda dil gelişim alanında yer alan kazanımlar beynin hangi bölümlerine yöneliktir?

4-MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'nda sosyal ve duygusal gelişim alanında yer alan kazanımlar beynin hangi bölümlerine yöneliktir?

5-MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'nda motor gelişim alanında yer alan kazanımlar beynin hangi bölümlerine yöneliktir?

6-MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'nda öz bakım becerileri alanında yer alan kazanımlar beynin hangi bölümlerine yöneliktir?

Yöntem

Araştırma nitel araştırma modelleri arasında yer alan durum çalışması olarak yürütülmektedir.

Durum çalışması; bir veya birkaç durumun derinlemesine incelendiği, durumların ve duruma bağlı temaların tanımlandığı nitel bir araştırma modelidir. Bu çalışmada da 2013 yılından itibaren okul öncesi eğitim kurumlarında uygulanan MEB Okul Öncesi Eğitim Programı'nda yer alan bilişsel gelişim, dil gelişim, sosyal ve duygusal gelişim, motor gelişim ile öz bakım becerileri alanındaki kazanımlar ve göstergeler; beynin bölümleri açısından incelenmektedir. Veriler; araştırmacılar tarafından oluşturulan ve uzman görüşü alınan Beyin Bölümleri Kontrol Listesi aracılığıyla toplanmaktadır. Beyin Bölümleri Kontrol Listesi'nde yer alan boyutlar şu şekildedir:

1. Frontal Lob (Premotor-Motor Korteks, Prefrontal Korteks, Broca Alanı, Orbital Frontal Korteks, Medial Frontal Lob-Anteriar Singulat Korteks)
2. Oksipital Lob
3. Parietal Lob (Primer ve Sekonder Somatik Duyu Korteksi, Görsel Mekansal Algı, Yorumlama Alanları)
4. Temporal Lob (Primer ve Sekonder İşitme Korteksi, Wernicke Alanı, Olfaktor Bulbus, Hafıza)
5. Asosiasyon Alanları (Frontal Asosiasyon Alanı, Posterior Asosiyasyon Alanı, Limbik Asosiyasyon Alanı, Anterior Asosiyasyon Alanı)
6. Limbik-Paralimbik Bölgeler
7. Serebellum (Beyincik)

Yukarıda belirtildiği üzere, Beyin Bölümleri Kontrol Listesi toplam 7 alt boyuttan meydana gelmektedir. Bu alt bölümlerin bazılarında da alt boyutlar yer almaktadır. Kontrol listesi ilk olarak araştırmacılar tarafından ayrı ayrı doldurulacaktır. Daha sonra, ortak kanıya varılamayan kazanımlar için araştırmalarcılar tartışarak ortak karar vereceklerdir. Son olarak, her gelişim alanında hangi beyin bölümlerinin ne kadar yer aldığına ilişkin frekans ve yüzde hesaplamaları yapılacaktır.

Bulgular

Bu bölümde alt amaçlar doğrultusunda araştırmanın bulgularına yer verilecektir.

Sonuç ve Tartışma

Bu bölümde araştırmanın bulguları doğrultusunda, bulguların özeti ve bulgulara ilişkin ilgili literatür ve araştırmacıların yorumları yer alacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı, Beyin Gelişimi, Beyin Bölümleri

The Place Of Play In Primary Education Curricula In Early Childhood Education During The Second Constitutional Period

Ramazan Alabaş
Kastamonu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü

Abstract No: 228 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Problem Statement and Purpose

In early childhood education, the place of play is important for a child to gain behavior and skill. The most appropriate learning approach for children in the early childhood age group is play. Based on this approach, one of the main principles adopted today in early childhood education and preschool education is the game-based regulation of activities. It is important for schools to enter the curriculum of the game within the historical origins of the game's inclusion in the course. The Second Constitutional period is a period in the history of Turkish education when the search for models in the educational system and the new application efforts increased. One of the topics discussed in the field of education during this period is “child nature and play”. In this context, it is seen that the game takes place in the lessons in the schools during the education discussions in this period. Apart from this, the establishment of gardens for children to be able to run and play in primary schools was also discussed. Other topics discussed during the Second Constitutional period are: games for girls and boys, gymnastics, differences between sports and games, and individual and social skills to be acquired through the game for success in the “struggle for life”. The aim of this study is to determine the place of play in curriculum programs applied in primary education in early childhood education in the Second Constitutional period. In this period, the starting age of primary education was seven and the seven and eight-year-olds continued the *devre-i evveli* (beginners’ level) which is the first phase of primary education. Children under the age of seven were enrolled in “pre-school classes (*Sıbyan Sınıfları*)" or "children's playground (*Çocuk Bahçesi*)”.

Research Method

Document analysis technique suitable for qualitative research pattern was used in the research. This article analyzes the curriculum of the Late Ottoman period; specifically, the curriculum of 1913, ‘Curriculum for Primary Schools with One or Two Grades and Teachers’ and the curriculum of 1914, ‘Curriculum for Primary Schools with Six, Five, Four and Three Grades and Teachers’ prepared by the Ministry of Education.

Results

As a result of the research, it was concluded that at the beginning of the 20th century which was the late Ottoman period, a separate title was introduced to the game in primary education curriculum, which was the formal appearance of early childhood education. In the study, it was concluded that during the Second Constitutional period, the game was added into physical education classes. In the 1913 and 1914 programs, it was revealed that what was expected from the game, the names of the plays to be played and the steps of the plays were added to the programs. In the programs, it was stated that there should be more time allocated to the game in physical education in classes to which children

aged seven and eight continue. It was revealed that in the programs, some games were banned (slap on the neck, hide and seek, hand on hand, Spintop, etc.) and that 25 plays with educational purposes were featured. All of these games were determined to be open-air games, and games were suggested to be played in the schoolyard or countryside. It was revealed that fourteen of the games featured in the program were made with vehicles (ball, rope, stick, paper, flag, sand sac, etc.). Some of the games were big and some were small group games, and while the majority of the games were about competition and winning, few were presented with the idea that the important thing was to have fun without the idea of winning and losing. It was seen that in the games the structured game activity concept was dominant and some concepts (color, direction, etc.), either explicitly or implicitly, in games were also given place. In the programs, a separate emphasis was placed on games played with the ball. The "Games" section included nine games played with the ball. It was also revealed that the games were based on motor proficiency (strength, coordination, speed, quickness) and physical proficiency (strength, endurance). The majority of the games in the program were in the physical game category, which was designed to improve rough motor and fine motor skills. It was also revealed that in the games which were also affected by the social conditions of the period, war games (Escape Stop Save, Capturing, Hossein Ball Games, etc) also appeared. It was found that some of the game names evoked military service, and war terms were often used in some games. Thus, through the games, it was concluded that the aim of preparing the child for war and military service was also motivated.

Keywords: Second Constitutional period, Early childhood education, Curriculum, Play

IIı. Meşrutiyet Dönemi Erken Çocukluk Eğitiminde İlköğretim Müfredatlarında Oyunun Yeri

Ramazan Alabaş
Kastamonu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü

Bildiri No: 228 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Problem Durumu ve Amaç

Erken çocukluk dönemi eğitiminde çocuğun davranış ve beceri kazanmasında oyunun yeri önemlidir. Günümüzde erken çocukluk eğitiminde ve okul öncesi eğitimde benimsenen temel ilkelerden birisi bu yaş grubundaki çocuklar için en uygun öğrenme yaklaşımının oyun olduğundan hareketle etkinliklerin oyun temelli düzenlenmesidir. Okullarda oyunun ders içerisinde yer almasının tarihsel kökenleri içerisinde oyunun müfredat programlarına girmesi önemlidir. II. Meşrutiyet Dönemi Türk eğitim tarihinde eğitim sisteminde model arayışlarının ve yeni yeni uygulama çabalarının arttığı bir dönemdir. Bu dönem içerisinde eğitim alanında tartışılan konulardan birisi de "çocuk doğası ve oyun"dur. Bu bağlamda bu dönemdeki eğitim tartışmaları arasında okullarda oyunun ders içerisinde yer alması, özellikle ilköğretim okullarında çocukların koşup oynayabilmeleri için bahçelerin tesis edilmesi, kız ve erkekler için oyunlar, jimnastik, spor ile oyun arasındaki farklar ve "hayat mücadelesi"nde başarı için oyun aracılığıyla çocuğa kazandırılacak bireysel ve sosyal beceriler yer almıştır. Bu çalışmanın amacı II. Meşrutiyet dönemi erken çocukluk eğitiminde ilköğretimde uygulanan müfredat programında oyunun yerinin belirlenmesidir. Bu dönemde ilköğretime başlama yaşı yedi olup yedi ve sekiz yaşındaki çocuklar ilköğretimin ilk devresini oluşturan *devre-i evveli*ye devam etmişlerdir. Yedi yaşından küçük çocukların ise "Sıbyan Sınıfları" ya da "Çocuk Bahçesi"ne kayıtları esas alınmıştır.

Yöntem

Araştırmada nitel araştırma desenine uygun olarak kurgulanan "doküman analizi" tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın dokümanlarını 1913 tarihinde Maarif-i Umûmiye Nezareti tarafından ilköğretimde uygulanmak üzere hazırlanan "Mekâtib-i İbtidaiye Ders Müfredatı Bir ve İki Dershane ve Muallimli Mekteplere Mahsus" ve 1914 tarihli "Mekâtib-i İbtidaiye Ders Müfredatı Altı, Beş, Dört, Üç Dershane ve Muallimli Mekteplere Mahsus" isimli programlar oluşturmaktadır.

Sonuçlar

Araştırma sonucunda, Osmanlı Devleti'nin son dönemleri olan 20. yüzyılın başlarında erken çocukluk eğitiminin formal görünümü olan ilköğretim müfredat programlarında oyuna ayrı bir başlık açıldığı, beden eğitimi derslerinde oyuna yer ayrılarak oyundan beklenilenler, oynanacak oyunların isimleri ve oyun basamaklarına yer verildiği ortaya çıkmıştır. Programlarda yedi ve sekiz yaşlarındaki çocukların devam ettiği sınıflarda beden eğitiminde oyuna ayrılan zamanın daha fazla olması gerektiği belirtilmiştir. Programlarda bazı oyunların yasaklandığı (Enseye Tokat, Saklambaç, Elim Elim Üstüne, Topaç vb.) ve terbiyevî amaç taşıyan 25 oyuna yer verildiği ortaya çıkmıştır. Bu oyunların tamamının açık hava oyunu olduğu belirlenmiş, oyunların okul bahçesinde veya kırlarda oynanması önerilmiştir. Programda yer alan oyunların on dördünün araçla yapılan (top, ip, sopa, kağıt, bayrak, kum kesesi vb.) oyun olduğu belirlenmiştir. Oyunların bazıları büyük bazıları ise küçük grup oyunu olup oyunların çoğunluğunda rekabet ve kazanma söz konusu iken çok azında kazanma ve kaybetme fikri olmadan önemli olanın eğlenme olduğu fikri sunulmuştur. Oyunlarda yapılandırılmış oyun etkinliği anlayışının hâkim olduğu ve oyunlarda açık ve örtük olarak bazı kavramların (renk, yön vb.) verildiği de

görülmektedir. Programlarda top ile oynanan oyunlara ayrı bir önem verilmiş “Oyunlar” bölümünde top ile oynanan dokuz oyuna yer verilmiştir. Oyunların motor yeterliliği (güç, koordinasyon, hız, çabukluk) ve fiziksel yeterliliği (kuvvet, dayanıklılık) esas aldığı da ortaya çıkmıştır. Programda yer alan oyunların büyük bir bölümü fiziksel oyun kategorisinde ifade edilebilecek oyunlar olup bu oyunlar kaba motor ve ince motor becerilerini geliştirmeye yönelik tasarlanmıştır. Dönemin sosyal şartlarının da etkisinin görüldüğü oyunlarda savaş oyunlarına (Kaç Dur Kurtul, Esir Almaca, Muhasara Topu isimli oyunlar vb.) da yer verildiği ve oyun isimlerinin bazılarının askerliği çağrıştırdığı ve bazı oyunlarda savaş terimlerinin sıklıkla kullanıldığı böylece çocuğun savaşa ve askerliğe hazırlıklı olması amacının da güdüldüğü sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: II. Meşrutiyet Dönemi, Erken çocukluk eğitimi, Öğretim programı, Oyun

The Assessments Of Preschool Education Stakeholders On Guidance Services

Hasan Dilek[1], Ertuğrul Talu[1]
[1]*Ahi Evran Üniversitesi*

Abstract No: 239 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

There is a lot of scientific evidence in the literature that quality preschool education increases the developmental and academic skills of children. These studies clearly show us that quality should be improved in particular. One of the important components of quality is the implementation of educational applications within a curriculum. This is because the curriculum creates a structure in a regular manner and which methods and techniques will be used in educational activities. In this context, preschool education curriculum in Turkey were also created and updated over time. The curriculum was updated in 2013 is still being implemented in preschool institutions. This program has a developmental feature and aims to improve at the development of preschool-age children and the acquisition of academic skills. One of the outstanding features of the program's features section is that it gives importance to counseling and guidance services. The curriculum includes the following statements regarding this feature; *"It is important that teachers work in collaboration with guidance counselors to support the development of children and to carry out teamwork in a healthy way. This cooperation is also expected to contribute significantly to the education of the families."* Guidance services in the preschool education organize activities to support the development of the child by communicating with the immediate environment of the child. Besides, guidance services aim to increase the child's readiness for primary school. In summary, the guidance services in the preschool work in accordance with the essence of preschool education and aim to strengthen the educational practices in this period. It supports the development of the child in the home environment by supporting the family. This study was designed to get the opinions of the preschool stakeholders regarding the guidance services in preschool education institutions and to evaluate the guidance services in these institutions. To determine the perceptions, experiences and experiences of the groups included in the research about the guidance services, the phenomenological approach was used as a qualitative research method. As the program mentions three groups in the statements about the guidance feature, the participants of the research consist of three groups. These were counselors working in preschool education institutions, preschool education teachers and parents who have children attend these schools. The participants were selected from both Kırşehir and Kayseri provinces since there were not enough schools to provide guidance services in Kırşehir. After obtaining official permissions from the provincial education commission, school administrators were interviewed and informed about the study. It was also interviewed with counselor, teachers, and parents in the schools that agreed to participate in the study and their participation were provided in line with volunteering. The study consisted of 45 participants including 15 guidance teachers, 15 preschool teachers, and 15 parents. Interviews based on open-ended questions were conducted to obtain the necessary data. Content analysis was conducted on the data obtained from the interview. It was determined that there were some guidance implementations such as informing children, preschool teachers and families. In particular, guidance services were conducted on adaptation week, behavioral problems faced by children. The participants stated that preschool guidance services are important because of their "support and guidance" feature. It has been determined that various problems were encountered in preschool guidance services. Examples of these problems were the inability of guidance teachers to communicate with children, attitudes of parents and prejudices. The data gives clues that guidance services are necessary for preschool education institutions and that the needs of non-guidance services schools should be met. It

also points out that there are issues that need to be done to increase and specialize the knowledge of the counselor working in these institutions for preschool education and children in this age group.

Keywords: Preschool Education, Preschool Curriculum, Guidance Services

Okul Öncesi Eğitim Paydaşlarının Rehberlik Hizmetleriyle İlgili Değerlendirmeleri

Hasan Dilek[1], Ertuğrul Talu[1]
[1]*Ahi Evran Üniversitesi*

Bildiri No: 239 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Alan yazınında kaliteli bir okul öncesi eğitimin çocukların gelişimsel ve akademik becerilerini arttırdığına yönelik bulgular oldukça fazla sayıdadır. Bu çalışmalar özellikle kalitenin arttırılması gerektiğini açıkça göstermektedir. Kalitenin önemli bileşenlerinden birisi de eğitsel uygulamaların bir program dahilinde yürütülmesidir. Çünkü program eğitsel uygulamaların düzenli bir şekilde ve hangi yöntem ve tekniklerin kullanacağı yönünde bir yapı oluşturur. Bu doğrultuda Türkiye'de geçen zaman içerisinde okul öncesi eğitim programları oluşturulmuş ve bu programlar zaman içerisinde güncellenmiştir. Okul öncesi eğitim kurumlarında halen 2013 yılında güncellenen program uygulanmaktadır. Bu program gelişimsellik özelliği taşıyan ve okul öncesi yaş çocuklarının gelişimini, akademik beceri edinimini amaçlayan bir programdır. Programın özellikleri bölümünde dikkat çeken özelliklerinden birisi rehberlik hizmetlerine önem vermesidir. Programda bu özellikle ilgili olarak şu ifadelere yer verilmiştir; *"öğretmenlerin, rehber öğretmenlerle işbirliği içerisinde çalışması, çocukalrın gelişimlerinin desteklenmesinde ve ekip çalışmasının sağlıklı bir şekilde yürütülmesinde önemlidir. Bu işbirliğinin ailelerin eğitimlerine de önemli katkı sağlaması beklenmektedir." B*u özellik okul öncesi kurumlarda rehberlk hizmetlerinin tekrar uygulanmasında etkili olmuştur. Okul öncesi dönemdeki rehberlik hizmetleri çocuğun yakın çevresi ile iletişime geçerek gelişimini desteklemek için çalışmalar organize eder. Ayrıca rehberlik hizmetleri çocuğun ilk okula hazır bulunuşluluğunu arttırmayı amaçlar. Özet olarak okul öncesi dönemdeki rehberlik hizmetleri de okul öncesi eğitimin özüne uygun olarak çalışır ve bu dönemdeki eğitsel uygulamaları güçlendirmeyi amaçlar. Aileyi de destekleyerek çocuğun gelişimini aile ortamında da destekler.

Bu araştırma okul öncesi eğitim kurumlarında yürütülmekte olan rehberlik hizmetleri ile ilgili okul öncesi eğitim paydaşlarının görüşlerini almak ve dolayısıyla bu kurumlarda yürütülen rehberlik hizmetlerinin değerlrendirilmesi amacıyla düzenlenmiştir. Araştırmaya dahil edilen grupların rehberlik hizmetleri ile ilgili algılarını, yaşantı ve deneyimlerini belirlemek amacıyla nitel araştırma yöntemlerinden fenomonolojik yaklaşım esas alınmıştır. Programın rehberlik özelliği ile ilgili ifadelerde üç gruptan bahsettiği için araştırmanın katılımcıları üç gruptan oluşmaktadır. Bunlar; okul öncesi eğitim kurumlarında görev yapmakta olan reher öğretmenler, okul öncesi eğitim öğretmenleri ve bu okullarda çocukları eğitim alan ailelerdir. Yeterli sayıda rehberlik hizmetlerinin yürütüldüğü okul olmadığı için katılımcılar hem Kırşehir hem de Kayseri ilinden seçilmiştir. İl millli eğitim müdürlüklerinden resmi izinler alındıktan sonra, okul yöneticileri ile görüşülmüş çalışma hakkında bilgi verilmiştir. Çalışmaya katılmayı kabul eden okulların rehberlik servisleri, öğretmenler ve aileleri ile görüşülmüş, bilgi verilmiş ve gönüllülük doğrultusunda katılımları sağlanmıştır. Katılımcılar 15 rehberlik öğretmeni, 15 okul öncesi öğretmen ve 15 aile olmak üzere toplamda 45 kişiden oluşmaktadır. Gerekli verilerin elde edilmesi amacıyla açık uçlu soruların esas alındığı görüşmeler yapılmıştır. Görüşme sonucu elde edilen veriler üzerinde içerik analizi yapılmıştır. Bu doğrultuda, okul öncesi eğitim kurumlarında; çocukların, okul öncesi öğretmenlerinin ve ailelerin bilgilendirilmesi gibi rehberlik hizmetlerinin yapıldığı tespit edilmiştir. Özellikle uyum haftası, çocukların karşılaştıkları davranış problemleri ve aşılamayan problemlerle ilgili rehberlik hizmetleri yürütülmüştür. Katılımcılar okul öncesi rehberlik hizmetlerinin "destek ve yönlendirici" özelliğinden dolayı önemli olduğunu ifade etmişlerdir. Okul öncesinde yürütülen rehberlik hizmetlerinde çeşitli sorunlarla karşılaşıldığı tespit edlimiştir. Rehberlik öğretmenlerinin çocuklarla

iletişim kuramaması, anne-babaların tutumları ve önyargılar bu sorunlara örnek olarak verilebilir. Elde edilen veriler okul öncesi eğitim kurumlarında rehberlik hizmetlerinin gerekli olduğu, rehber öğretmen olmayan okulların da ihtiyaçlarının giderilmesi gerektiği yönünde ip uçları vermektedir. Ayrıca bu kurumlarda çalışacak öğretmenlerin okul öncesi eğitim ve bu yaş grubu çocuklara yönelik alan bilgilerinin arttırılması ve uzmanlaşmaları için yapılması gereken hususların olduğuna da dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Okul Öncesi Programı, Rehberlik Hizmetleri

Parent Views On The Orientation Week In Preschool Education

Nuran Çalış Toktanış[1], Oğuz Gürbüztürk[2]
[1]*Milli Eğitim Bakanlığı*
[2]*İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi*

Abstract No: 242 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The first basic step of the education process organized in schools in line with a certain program is pre-school education. A healthy and happy start of the education process can also provide a good start for the next education life. However, in this process, while some of the children can easily adapt to school, some of them may face problems. As of the 2009-2010 academic year, it is aimed to adapt the children to the school and eliminate the anxiety of the children by starting the school one week ago.

The aim of this study was to determine the parental views about the adaptation week in preschool education. For this purpose, the mixed method, which combines quantitative and qualitative research methods, was used. The survey model was used in the quantitative dimension of the research and the case study model was used in the qualitative dimension.

The population of the study is composed of independent kindergartens in Battalgazi and Yeşilyurt districts, which are the central districts of Malatya province in 2018-2019 academic year, and parents of children attending kindergartens in primary and secondary schools. For the quantitative part of the study, simple random sampling method, one of the random sampling methods, was used. Sample of the quantitative part of the research; The independent kindergartens in Battalgazi and Yeşilyurt districts consist of 349 parents in kindergartens within primary and secondary schools. For the qualitative part of the study, the cluster sampling method, which is included in the probability-based sampling method, was used. The sample of the qualitative part of the study consists of 34 parents who were chosen among the parents on a voluntary basis.

In order to collect data, a questionnaire was developed by the researcher and semi-structured interview form was used for the parents.

Data analysis, which constitutes the quantitative dimension of the study, was conducted with the help of statistical package program. The distribution of parental views regarding the adjustment week in preschool education was analyzed using frequency, percentage and arithmetic mean. In addition, chi-square, one of the non-parametric techniques, was used to determine whether there is a difference between the views of the parents regarding the age of adaptation week in pre-school education according to the age, gender of their children and type of school, the district of residence, mother and father education. Qualitative data were analyzed by content analysis method.

According to the parents' opinions in the quantitative findings, the three-hour period and five days allocated for adaptation to pre-school education is sufficient, the activities of meeting with the parents and other activities facilitate the adaptation of the child to the school and the cooperation of the teachers with the parents in order to facilitate this adaptation; It was concluded that the physical arrangements made in this week facilitated the adaptation of the child to the school and that the physical facilities of the school in and out of the classroom were sufficient for the implementation of this program.

Parents' opinions differ according to the fact that the three-hour period allocated for one day during the adaptation week is sufficient according to the gender of their children. Parents' opinions differ according to the type of school facilitating the child's adaptation to the school during the adaptation week.

According to the parents' opinions, the compliance week is important and effective in the qualitative findings, the weaknesses of this week are low number of application days, the daily application time is high, the children are affected negatively from each other, the lack of information for parents, the lack of physical environment and the absence of all children. The strengths of the adaptation week make it easier for the child to adapt to school, reduce school anxiety, recognize the physical environment, recognize the child and the teacher, know each other, get the child to know each other better, make the teacher and the parent know each other was reached.

Keywords: Pre-school education, orientation week, school orientation

Okul Öncesi Eğitimde Uyum Haftasına İlişkin Veli Görüşleri

Nuran Çalış Toktanış[1], Oğuz Gürbüztürk[2]
[1]*Milli Eğitim Bakanlığı*
[2]*İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi*

Bildiri No: 242 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Eğitim sürecinin okullarda belli bir program doğrultusunda düzenlenen ilk temel basamağı okul öncesi eğitimdir. Çocuğun bu eğitim sürecine sağlıklı ve mutlu bir şekilde başlaması aynı zamanda bundan sonraki eğitim-öğretim hayatına da iyi bir başlangıç yapmasını sağlayabilir. Ancak bu süreçte çocukların bir kısmı okula rahat bir şekilde uyum sağlarken, bir kısmı ise sorunlarla karşılaşabilmektedir. 2009-2010 eğitim-öğretim yılından itibaren okul öncesi eğitim alacak çocukların okula bir hafta önceden başlamasıyla, okula adaptasyonlarının sağlanması ve okul kaygısının giderilmesi amaçlanmıştır.

Bu çalışmanın amacı, okul öncesi eğitimde uyum haftasına ilişkin veli görüşlerini belirlemektir. Bu amaç doğrultusunda nicel ve nitel araştırma yöntemlerinin bir arada olduğu karma yöntem kullanılmıştır. Araştırmanın nicel boyutunda tarama modeli, nitel boyutunda ise durum çalışması modeli kullanılmıştır.

Araştırmanın evrenini 2018-2019 eğitim öğretim yılında Malatya ilinin merkez ilçeleri olan Battalgazi ve Yeşilyurt ilçesindeki bağımsız anaokulları, ilkokul ve ortaokul bünyesindeki anasınıflarında öğrenim gören çocukların velileri oluşturmaktadır. Araştırmanın nicel bölümü için örneklem belirlemede seçkisiz örnekleme yöntemlerinden basit seçkisiz örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın nicel bölümünün örneklemini; Battalgazi ve Yeşilyurt ilçelerindeki bağımsız anaokulu, ilkokul ve ortaokul bünyesinde anasınıflarındaki 349 veli oluşturmaktadır. Araştırmanın nitel bölümü için örneklem belirlemede olasılık temelli örnekleme yöntemi içerisinde yer alan küme örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın nitel bölümüne ait örneklemi ise veliler arasından gönüllülük esasına dayalı olarak seçilen 34 veli oluşturmaktadır.

Araştırmada veri toplamak amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilen veli görüşlerini belirleme anketi ve veliler için yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır.

Çalışmanın nicel boyutunu oluşturan veri analizleri, istatistik paket programı yardımıyla yapılmıştır. Okul öncesi eğitimde uyum haftasına ilişkin veli görüşlerinin dağılımı, frekans, yüzde ve aritmetik ortalama kullanılarak analiz edilmiştir. Ayrıca velilerin yaşı, çocuklarının cinsiyeti ve okul türü, ikamet edilen ilçe, anne ve baba eğitim durumuna göre okul öncesi eğitimde uyum haftasına ilişkin görüşleri arasında fark olup olmadığını belirlemek üzere parametrik olmayan tekniklerden ki-kare kullanılmıştır. Nitel veriler, içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir.

Nicel bulgularda veli görüşlerine göre okul öncesi eğitime uyum için ayrılan üç saatlik sürenin ve beş günün yeterli olduğu, ailelerle tanışma etkinlikleri ve diğer etkinliklerin çocuğun okula uyumunu kolaylaştırdığı ve bu uyumu kolaylaştırmak için öğretmenlerin velilerle işbirliği yaptığı, uyum haftasının çocuğun okulu güvenli bir ortam olarak algılamasına, okulun fiziksel ortamını daha hızlı tanımasına ve aileden daha kolay ayrılmasına yardımcı olduğu, bu haftada yapılan fiziksel düzenlemelerin çocuğun okula uyumunu kolaylaştırdığı ve bu programın uygulanması için okulun sınıf içinde ve sınıf dışında fiziksel olanaklarının yeterli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Çocuklarının cinsiyetine göre uyum haftasında bir gün için ayrılan üç saatlik sürenin yeterli olduğu

konusunda veli görüşleri farklılaşmaktadır. Okul türüne göre uyum haftasında ailelerle tanışma etkinliklerinin yapılmasının çocuğun okula uyumunu kolaylaştırması konusunda veli görüşleri farklılaşmaktadır.

Nitel bulgularda veli görüşlerine göre uyum haftasının önemli ve etkili olduğu, bu haftanın zayıf yönlerinin uygulama gün sayısının az olması, günlük uygulama saatinin fazla olması, çocukların birbirlerinden olumsuz etkilenmesi, veliler için bilgilendirme yapılmaması, fiziksel ortamın hazır olmaması ve bütün çocukların katılmaması olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Uyum haftasının güçlü yönlerinin çocuğun okula uyumunu kolaylaştırması, okul kaygısını azaltması, fiziksel ortamı tanımasını, çocuğun ve öğretmenin birbirini tanımasını, çocukların birbirini tanımasını, çocuğun eğitim-öğretime daha iyi başlamasını, öğretmenin ve velinin birbirini tanımasını ve velinin okul ortamını tanımasını ve güven duymasını sağlama olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, uyum haftası, okula uyum.

Investigation Of Preschool Education Program From Life Skills Perspective

İsa Kaya
Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Okul Öncesi öğretmenliği

Abstract No: 251 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Introduction: Preschool education is the educational process that plays a very important role in encouraging, managing and developing children's curiosity and their motivation to learn about their surroundings. In this process, it is important to note that the habits and skills acquired during the development of children constitute the essential ground for a future education, the development of personality, and an acceptance by society. Research shows that the behavior gained in critical years also affects the individual's habits and value judgments in later life. Preschool education differs from other teaching processes in terms of content and philosophy. It supports all areas of development of the child while providing information in areas of interest and skills. These knowledge and skills, which can be used throughout life, turn into life skills when they represent a whole for individuals. Life skills are defined as learning-based behaviors that support the solution of the problems faced by the individual in daily life. Providing children to learn by experiencing life skills in preschool period also develops important skills such as self-sufficiency, reasoning skills, and social relations with others. Life skills vary according to the society, culture and age of the child. As in the definition of life skills, different dimensions have been considered in the classification. When the relevant studies are examined, the classifications made by United Nations International Children's Emergency Fund (UNICEF), World Health Organization (WHO), Brooks and Fitzpatrick are striking. The classifications used in defining life skills are as follows: interpersonal communication, problem solving, decision-making skills, physical fitness, health care skills, identity development, purpose, creative thinking, critical thinking, self-awareness, empathy, struggling with emotions, thinking skills, learning skills, practical skills, cognition, personal and interpersonal skills.

Objective: The aim of the Turkish Republic 2013 Ministry of Education (MoNE) preschool education program is to analyze the gains and indicators prepared for development areas and analyze them on the basis of life skills. This research is important for understanding the level of inclusion of life skills in the achievements and indicators of the 2013 MoNE Preschool education program. In addition, this study is important to shed light on the future preschool programs.

Method: This study was conducted by analyzing the data collected through document analysis. Document analysis is one of the qualitative research methods. Document analysis method is used to reach the sources for the purpose of the research and to determine the data to be obtained. Document analysis includes the analysis of written and printed documents on the subjects to be studied. It was tried to determine the level of life skills stated in the preschool education programs.

Findings: As a result of the research, different definitions and classifications related to life skills were taken into consideration. Early childhood education programs of different countries were examined and findings were discussed.

Conclusion: It is important for teachers to plan their educational activities in line with these acquisitions and indicators and to acquire the life skills of children in early childhood as required. One of the most important complaints of parents, teachers and other adults when talking about 21st century skills is that their children do not have the opportunity to develop their life skills adequately within the

framework of preschool education. Therefore, an in-depth study of the preschool education program from the perspective of life skills is important in terms of guiding the future preschool program makers. In this sense, it is important that the educational programs developed are not considered as a research but also taken into consideration by the curriculum organizers and reflected in the curriculum.

Keywords: Key Words: Early Childhood Education, Life Skills, Preschool Education

Okul Öncesi Eğitim Programının Yaşam Becerileri Perspektifinden İncelenmesi

İsa Kaya

Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Okul Öncesi öğretmenliği

Bildiri No: 251 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

GGiriş: Okul öncesi eğitim; çevresindekileri merak edip, tüm merakını öğrenmek ve düşünmek üzerine yönelten çocukların bu yönlerini teşvik etme, yönetme ve geliştirme gibi çok önemli bir rolü üstlenen eğitim sürecidir. Bu süreçte çocuklarda temel oluşturması gereken doğru alışkanlıklar ve gelişim döneminde kazanılan beceriler, çocukların alacakları eğitimin geleceklerine yön vermesi, kişilik yapılarının ve davranışlarının biçimlenmesi, toplum tarafından kabul görmeleri açısından büyük önem arz etmektedir. Araştırmalar bu kritik yıllarda kazanılan davranışların ileriki yaşlarda bireyin yaşantısında alışkanlıklarını ve değer yargılarını da etkilediğini ortaya koymaktadır. Okul öncesi eğitim hem içerik hem de felsefe açısından diğer öğretim süreçlerinden farklılaşmaktadır ve görünenin ötesinde okulun ta kendisidir. Çocuğun tüm gelişim alanlarını destekleyip bilgi verirken aynı zamanda da ilgi ve becerilerine yönelik alanlarda da destek sunmaktadır. Yaşam boyu kullanabilecek bu bilgi ve beceriler o bireyde bir bütün oluşturduğunda yaşam becerilerine dönüşmektedir. Yaşam becerileri bireylerin günlük yaşamları içerisinde karşılaştıkları problemleri çözebilmelerinde destek olan öğrenmeye dayalı davranışlar olarak tanımlamaktadır. Okul öncesi dönemde çocukların yaşam becerilerini deneyimleyerek öğrenmelerini sağlamak kendi kendilerine yetebilme, akıl yürütme becerilerini geliştirme, başkalarıyla sosyal ilişki kurabilme, akıl yürütme gibi önemli becerilerini de geliştirmektedir. Yaşam becerileri çocuğun içinde bulunduğu topluma, kültüre ve yaşa göre değişir. Yaşam becerilerinin tanımında olduğu gibi sınıflandırmada da farklı boyutları ele alınmıştır. İlgili çalışmalar incelendiğinde Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF), Dünya Sağlık Örgütü (WHO), Brooks, Fitzpatrik'in yaptığı sınıflandırmalar göze çarpmaktadır. Bu sınıflandırmalarda yaşam becerileri kişilerarası iletişim, problem çözme, karar verme becerileri, fiziksel uygunluk, sağlık bakım becerileri, kimlik geliştirme, amaç, yaratıcı düşünce, eleştirel düşünce, öz farkındalık, empati, duygularla mücadele, düşünme becerileri, öğrenme becerileri, pratik beceriler, bilişse, kişisel ve kişilerarası beceriler olarak sınıflandırılmıştır.

Amaç: 2013 MEB okul öncesi eğitim programında gelişim alanlarına yönelik hazırlanan kazanım ve göstergeler incelenerek yaşam becerileri ekseninde analiz edilmesi amaçlanmıştır. Bu araştırma 2013 MEB Okul Öncesi eğitim programının kazanım ve göstergelerinde "Yaşam Becerileri''nin yer alma düzeyinin görülmesi ve gelecekte hazırlanacak olan okul öncesi programlarına ışık tutması açısından önem arz etmektedir.

Yöntem: Bu çalışma, belge/doküman analize yoluyla toplanan verilerin analizi ile yapılmıştır. Doküman analizi nitel araştırma yöntemlerindendir. Doküman analizi yöntemi, araştırmanın amacına yönelik kaynaklara ulaşmada ve elde edilecek verilerin tespit edilmesinde kullanılır. Doküman analizinde çalışılacak konular ile ilgili olarak yazılı ve basılı belgelerin analizini içerir. Okul öncesi eğitim programlarında belirtilen yaşam becerilerinin hangi düzeyde yer aldığı belirlenmeye çalışılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın sonucunda yaşam becerileri ile ilgili farklı tanım ve sınıflandırmalar dikkate alınmış ve farklı ülkelerin erken çocukluk eğitim programları incelenerek bulgular tartışılmıştır.

Sonuç: Okul öncesi eğitim programında yaşam becerilerine yeteri kadar yer verilmesi öğretmenlerinde bu kazanım ve göstergeler doğrultusunda eğitim etkinliklerini planlamaları erken

çocukluk dönemindeki çocukların yaşam becerilerini sağlıklı bir şekilde kazanmaları açısından önemlidir. 21. yüzyıl becerilerinden bahsederken oldukça sık kullandığımız yaşam becerilerinin okul öncesi eğitim programında yeteri kadar yer bulamaması günümüz çağında anne baba, öğretmen ve yetişkinlerin çocukların yaşam becerilerini yeteri kadar geliştirme ve kazanma fırsatını kazanamadıkları yönündeki en önemli şikâyetlerini oluşturmaktadır. Bu nedenle okul öncesi eğitim programının yaşam becerileri perspektifinde derinlemesine incelenerek ortaya konması bundan sonraki okul öncesi program hazırlayıcılara yol göstermesi düşünülmektedir. Geliştirilen eğitim programlarının bir araştırma olarak kalmayıp müfredat düzenleyiciler tarafından da dikkate alınması ve öğretim programlarına yansıtılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Erken Çocukluk Eğitimi, Yaşam Becerileri, Okul Öncesi Eğitim

Gelişim Ve Değerlendirme

Development and Assessment

A Study Of Common Behavioral Problems In Preschoolers And Teachers' Strategies Of Dealing With These Problems

Şule Erşan[1], Merve Bulca[1]
[1]*Sinop Üniversitesi*

Abstract No: 258 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: Preschool education is the first social environment that the child encounters and interacts with after the family. When children who have reached the age of preschool education start kindergarten, they encounter some new rules that are different from the home environment. Children may either adapt to this new situation or experience adaptation problems from time to time. Behavioral problems can be seen in preschool children due to many factors. Although some of the behavioral problems are part of the child's development, they are considered as problems if they continue after this process. The whole social environment that affects the family and the child shape the positive and negative behaviors of the child. Family is the most important and effective part of having the power to shape the child's life. The reasons such as; lack of information about the child's development and education, and the inability of putting this information into practice, etc. may pave the way for the establishment of negative behaviors in children. The positive relationships that the child has with his / her family and the teacher directly affect the child's behaviors. The relations established with the teachers in the preschool period can be seen as the determinants of the relations to be established with the teachers in the advanced education levels. It is known that positive teacher-child relationships have an effect of increasing social interactions and decreasing behavioral problems as well as gaining academic success. For this reason, it is very important that teachers have a wide knowledge and experience about behavioral problems, be a good observer in diagnosing problematic behaviors and develop appropriate strategies against these behaviors. The aim of this study is to determine the common behavioral problems in preschool children and to determine the strategies that teachers follow.

Method: Phenomenology model, one of the qualitative research designs, was used in this study. The study group consists of 36 pre-school teachers working in public and private kindergartens in Sinop city center in the spring of 2017-2018 academic year. Interview method, which is the main data collection tool of phenomenology research, was used in data collection. The semi-structured interview form, developed by the researchers, consists of three sections including personal information, identification of behavioral problems and behavior management. The qualitative data obtained from the interviews were analyzed with content analysis technique including coding and categorization. In addition, the frequency and percentage of the participants to talk about the themes were determined and digitized.

Results: In the light of the opinions of the teachers; It was determined that behavioral problems change according to age group, higher class size increases problematic behaviors, and boys show more problematic behaviors than girls. It has been concluded that teacher attitudes and family level of education and family interaction are important factors in unwanted behaviors in children. The most common behavioral problems that teachers face in the classroom are *bad words, anger and violence tendency and non-compliance*; it was found that the least confronted behavioral problems were *self-regulation and lying.*

Conclusion: According to the data obtained from the study, it was observed that children differ in behavioral problems according to age groups and genders. In addition, it was concluded that family and teacher attitudes affect children's behaviors. It was observed that teachers mostly preferred to talk with the child and confront the child and to meet with the family and school guidance service in the face of behavioral problems in the classroom. In addition, it was determined that there were cooperative attitudes with other employees in the school, and it was preferred to seek expert opinion and support from outside the institution, especially from pedagogues/psychologists. The results show that other children in the classroom are negatively affected by children who exhibit behavioral problems and children often take these behaviors as examples. It was seen that teachers' experience in defining problematic behavior and classroom management was an important factor in coping with behavioral problems in the classroom.

Keywords: Preschool, Behavioral Problems, Childhood

Okul Öncesi Dönem Çocuklarında Sık Görülen Davranış Problemleri ve Öğretmenlerin Bu Davranışlar Karşısında İzledikleri Yolların İncelenmesi

Şule Erşan[1], Merve Bulca[1]
[1]*Sinop Üniversitesi*

Bildiri No: 258 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Okul öncesi eğitim, çocuğun ailesinden sonra karşılaştığı ve etkileşim kurduğu ilk sosyal çevredir. Okul öncesi eğitim çağına gelmiş olan çocuklar anaokullarına başlayınca ev ortamından farklı olarak birtakım yeni kurallarla karşılaşmaktadır. Çocuklar bu yeni duruma ya uyum göstermekte ya da zaman zaman uyum sorunu yaşayabilmektedirler. Okul öncesi dönemde birçok faktöre bağlı olarak çocuklarda davranış problemleri görülebilmektedir. Davranış problemlerinin bir kısmı çocuğun gelişiminin bir parçası olmakla birlikte bu sürecin sonrasında devam ediyorsa problem olarak değerlendirilmektedir. Aile ve çocuğun etkilendiği bütün sosyal çevre çocuğun olumlu ve olumsuz davranış biçimlerini şekillendirmektedir. Aile, çocuğun yaşamını şekillendirme gücüne sahip olma açısında en önemli ve etkili bir parçadır. Ailenin, çocuk gelişimi ve eğitimine dair bilgi eksikliği, bilgiyi pratiğe dönüştürememesi vb. nedenler çocukta olumsuz davranışların yerleşmesine zemin hazırlayabilmektedir. Çocuğun ailesi ve öğretmeniyle kurduğu olumlu ilişkiler çocuğun davranışlarını doğrudan etkilemektedir. Okul öncesi dönemde öğretmenle kurulan ilişkiler ileri eğitim kademelerindeki öğretmenlerle kurulacak ilişkilerin belirleyicisi olarak görülebilir. Olumlu öğretmen-çocuk ilişkilerinin, akademik başarı kazanımının yanı sıra sosyal etkileşimleri artırıcı, davranış problemlerini de azaltıcı etkisi olduğu bilinmektedir. Bu nedenle öğretmenlerin davranış problemleri ile ilgili geniş bir bilgi ve tecrübeye sahip olması, problemli davranışları tanılamada iyi bir gözlemci olmaları, bu davranışlar karşısında uygun stratejiler geliştirebilmeleri oldukça önemlidir. Bu araştırmanın amacı, günümüzde okul öncesi dönem çocuklarında sık görülen davranış problemlerini saptamak ve öğretmenlerin bu davranışlar karşısında izledikleri stratejileri belirlemektir.

Yöntem: Bu çalışmada nitel araştırma desenlerinden olgubilim(fenomenoloji) modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2017-2018 eğitim öğretim yılı bahar döneminde Sinop İl merkezinde ki resmi ve özel olan anaokullarında görev yapan 36 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında olgubilim araştırmalarının başlıca veri toplama aracı olan görüşme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kişisel bilgiler, davranış problemlerinin tanımlanması ve davranış yönetimini içeren üç bölümden oluşmaktadır. Görüşmeler sonucu elde edilen nitel veriler kodlama ve kategorilere ayırma işlemlerini kapsayan içerik analizi tekniği ile çözümlenmiştir. Ayrıca katılımcıların temalardan bahsetme sıklık ve yüzdelikleri tespit edilerek verilerin sayısallaştırılması yoluna gidilmiştir.

Bulgular: Öğretmenlerden alınan görüşler ışığında; davranış problemlerinin yaş gurubuna göre değiştiği, sınıf mevcudunun fazla olmasının problemli davranışları arttırdığı, erkek çocukların kızlara göre daha fazla problemli davranışlar gösterdiği belirlenmiştir. Çocuklarda görülen istenmeyen davranışlarda öğretmen tutumlarının ve ailenin eğitim düzeyi ile aile içi etkileşimin önemli bir etken olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenlerin sınıf içerisinde en çok karşılaştıkları davranış problemlerinin *kötü söz, öfke ve şiddet eğilimi ile kurallara uymama;* en az karşılaştıkları davranış problemlerinin ise *öz denetimsizlik ve yalan söyleme* olduğu görülmüştür.

Sonuç: Araştırmadan elde edilen verilere göre, çocukların yaş gruplarına ve cinsiyetlerine göre

ortaya çıkan davranış problemlerinde farklılık gösterdiği görülmüştür. Ayrıca aile ve öğretmen tutumlarının, çocukların davranışlarını etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenlerin sınıftaki davranış problemleri karşısında en çok çocukla konuşma ve çocuğu yüzleştirme ile aile ve okul rehberlik servisi ile görüşme yollarını tercih ettikleri görülmüştür. Bunun yanı sıra okuldaki diğer çalışanlar ile işbirlikçi tutumların olduğu, kurum dışından ise özellikle pedagog/psikolog gibi uzman görüşü ve desteğine başvurmanın tercih edilen yollar arasında bulunduğu belirlenmiştir. Sınıftaki diğer çocukların davranış problemi gösteren çocuklardan olumsuz etkilendikleri ve çocukların çoğunlukla gördükleri bu davranışları örnek aldıkları elde edilen sonuçlar arasında yer almaktadır. Öğretmenlerin sınıf içinde davranış problemleri ile baş etmede, problemli davranışı tanımlama ve sınıf yönetimi konusunda ki deneyiminin önemli bir etken olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Dönem, Davranış Problemleri, Çocukluk

Temperament Characteristics Of Preschool Children Examination Of Various Variables*

Büşra Nakış[1], Aysel Tüfekci Akcan[2]
[1]*İnönü Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 259 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

*This study is produced from master thesis of the first author under supervision of the second author.

Aim

Temperament is defined as relatively stable, biologically based, individual differences in the dimensions of reactivity and self-regulation. Temperament, which can also be defined as individual differences in experiencing and expressing primary emotions and arousal, is a factor affecting behavior and experience. Because of this feature, temperament plays an important role in both private and academic experiences of children. Research has shown that temperament causes significant differences in children's social adaptation and non-compliance behaviors, their social positions within the peer group, their relationships with adults such as parents and teachers, on parenting attitudes, academic skills, children's mental health and emotion regulation skills. When these studies are taken as a whole, it is seen that temperament is an important personality trait that affects the child's life in many ways. It is important to understand the temperament characteristics of children and to determine the variables that play a role in temperament. Therefore, the aim of the study is to investigate the temperament characteristics of preschool children according to their gender, birth order and number of siblings.

Method

Data were collected using Child Behavior List (Short Form) to determine the temperament characteristics of children and the Personal Information Form developed by the researchers to obtain demographic information. Child Behavior List (Short Form) is composed of 15 temperament features: activity level, anger/frustration, approach/positive participation, attention focus, discomfort, decreased response/calm, fear, satisfaction with high intensity stimulus, impulsivity, inhibition control, satisfaction with low intensity stimulus, perceptual sensitivity, unhappiness, shyness, smile and laughter. Data were collected from 10 kindergartens in different regions of Malatya after obtaining necessary permissions from Local Directorate of National Education. The data collection tools were delivered to the parents through the teachers and received back from the teachers after two weeks. A total of 374 children, 196 females and 178 males, and their mothers participated in the study. Independent Groups T Test and One-Way ANOVA were used for data analysis.

Results

As a result of the study, activity level and satisfaction with high intensity stimulus temperament characteristics varied by gender in favor of boys. Approach/positive participation, attention focus, inhibition control, satisfaction with low intensity stimulus temperament characteristics varied by gender in favor of girls.

As for the birth order, activity level temperament characteristic varied among first, middle and

last child in favor of the first child. Satisfaction with high intensity stimulus temperament characteristic varied among first and last child in favor of the first child. Approach/positive participation temperament characteristic varied among first and middle child in favor of the first child.

When the number of the siblings considered, Approach/positive participation temperament characteristic varied among single child and three or more children in favor of the single child. Satisfaction with high intensity stimulus temperament characteristic varied among single child and two children in favor of the single child. Smile and laughter temperament characteristic varied among single child and three or more children in favor of the single child.

Conclusion

As a result of the study, it was found that some temperament characteristics varied by gender birth order and the number of siblings. When the related literature is searched, while some temperament characteristics varied by gender some other did not. In addition, in some studies no relationship is found between gender and temperament characteristics at all. There are some studies indication variation in some temperament characteristics by child's birth order. Finally while some studies indicates that temperament characteristics varied by gender some others did not.

Keywords: Temperament, temperament characteristics

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Mizaç Özelliklerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*

Büşra Nakış[1], Aysel Tüfekci Akcan[2]
[1]*İnönü Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 259 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

*Bu çalışma birinci yazarın ikinci yazar danışmanlığında yürüttüğü yüksek lisans tez çalışmasından üretilmiştir.

Amaç

Mizaç, nispeten kararlı, biyolojik temelli, tepkisellik ve öz düzenleme boyutlarındaki bireysel farklılıklar olarak tanımlanmaktadır. Birincil duyguları ve uyarılmayı deneyimleme ve ifade etmedeki bireysel farklılıklar olarak da tanımlanabilen mizaç, davranış ve deneyimi etkileyen bir faktördür. Bu özelliği nedeni ile çocukların gerek özel gerekse akademik deneyimlerinde mizaç önemli bir rol oynar. Yapılan araştırmalar mizacın çocukların sosyal uyum ve uyumsuzluk davranışlarında, akran grubu içindeki sosyal konumlarında, ebeveyn ve öğretmen gibi yetişkinlerle ilişkilerinde, ebeveynlik tutumları üzerinde, akademik becerilerinde, çocuk ruh sağlığı ve duygu düzenleme becerileri üzerinde anlamlı farklılıklara yol açtığı görülmüştür. Bu araştırmalar bir bütün olarak ele alındığında mizacın çocuğun yaşantısını çok yönlü olarak etkileyen önemli bir kişilik özelliği olduğu ortaya çıkmaktadır. Mizacın her ne kadar kalıtsal kökenli olsa da yaşam deneyimleriyle de şekillendiği dikkate alındığında, çocukların mizaç özelliklerinin anlaşılması ve mizaç üzerinde rol oynayan değişkenlerin belirlenmesi önem taşımaktadır. Bundan hareketle, bu araştırmada okul öncesi dönem çocuklarının mizaç özelliklerinin çocukların cinsiyeti, doğum sırası ve kardeş sayısına göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırmada veri toplama aracı olarak çocukların mizaç özelliklerini belirlemek için Çocuk Davranış Listesi (Kısa Form) ve demografik bilgilerin elde edilmesi için araştırmacılar tarafından geliştirilmiş olan Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Çocuk Davranış Listesi (Kısa Form) 15 mizaç özelliğini içermektedir: aktivite seviyesi, kızgınlık/düş kırıklığı, yaklaşım/olumlu katılım, dikkati odaklama, rahatsızlık, azalan tepki/sakinleşme, korku, yüksek yoğunluklu uyaranla memnuniyet, dürtüsellik, engelleme denetimi, düşük yoğunluklu uyaranla memnuniyet, algısal hassasiyet, mutsuzluk, utangaçlık, gülümseme ve kahkaha. Veriler İl Milli Eğitim Müdürlüğünden gerekli izinler alındıktan sonra Malatya ilinde farklı bölgelerde yer alan 10 bağımsız anaokulundan toplanmıştır. Veri toplama araçları öğretmenler aracılığı ile ebeveynlere ulaştırılmış ve iki hafta sonra yine öğretmenler aracılığı ile teslim alınmıştır. Araştırmaya 196 kız 178 erkek olmak üzere toplamda 374 çocuk ve onların anneleri katılmıştır. Verilerin analizinde Bağımsız Gruplar T Testi ile Tek Yönlü Varyans Analizi kullanılmıştır.

Bulgular

Araştırma sonucunda, aktivite düzeyi ve yüksek uyaranla memnuniyet mizaç özelliklerinde erkek çocukların lehine bir anlamlılık ortaya çıkmıştır. Yaklaşım/Olumlu katılım, dikkati odaklama, engelleme denetimi, düşük yoğunluklu uyaranla memnuniyet mizaç özelliklerinde ise kız çocukların lehine bir

anlamlılık söz konusudur.

Doğum sırasına bakıldığında, aktive düzeyi mizaç özelliğinde ilk çocuk ile ortanca ve son çocuk olanlar arasında ilk çocuk lehine bir anlamlılık söz konusudur. Yüksek yoğunluklu uyaranla memnuniyet mizaç özelliğinde ilk çocuk ile son çocuk arasında ilk çocuk lehine bir anlamlılık vardır. Yaklaşım/olumlu katılım mizaç özelliğinde ilk çocuk ile ortanca çocuk arasında ilk çocuk lehine anlamlı bir farklılık vardır.

Çocuk sayısına bakıldığında, yaklaşım/Olumlu katılım mizaç özelliğinde tek çocuk ile üç ve daha fazla çocuk arasında tek çocuk lehine anlamlı farklılık bulunmaktadır. Yüksek yoğunluklu uyaranla memnuniyet mizaç özelliğinde tek çocukla iki çocuk arasında tek çocuk lehine anlamlı farklılık bulunmaktadır. Gülümseme ve kahkaha mizaç özelliğinde tek çocuk ile üç ve daha fazla çocuk arasında tek çocuk lehine anlamlı farklılık bulunmaktadır.

Sonuç

Araştırma sonucunda bazı mizaç özelliklerinin çocuğun cinsiyeti, doğum sırası ve kardeş sayısına göre farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. İlgili literatür tarandığında cinsiyetin bazı mizaç özelliklerinde farklılığa yol açtığı; bazı mizaç özelliklerine ise bir etkisinin olmadığı yönünde bulgular vardır. Bunun yanısıra bazı araştırmalarda da cinsiyet ile mizaç özellikleri arasında herhangi bir ilişki olmadığı tespit edilmiştir. Çocuğun doğum sırasının bazı mizaç özellikleri üzerinde farklılığa sebep olduğunu gösteren çalışmalar bulunmaktadır. Kardeş sayısı ile bazı mizaç özellikleri arasında bir anlamlılık olduğunu gösteren bulguların yanı sıra, mizaç özelliklerinin kardeş sayısına göre farklılık göstermediğine dair bulgular da mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Mizaç, mizaç özellikleri

Examination Of The Status Of Referal Of Sexual Identity Preferences By Mothers Of Five Year Old Children According To Their Level Of Traditional (Çorum-Sungurlu District Example)

Kerim Aktaş[1], Özlem Ersoy[2]
[1]*Hitit Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 263 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

ABSTRACT

This research was conducted in order to examine the situations in which children orient their sexual identity preferences depending on whether the mothers having children in pre-school age are traditional or non-traditional.

Gender discrimination, stereotypes and prejudices create certain limitations for men and women. These limitations prevent both men and women from realizing themselves and cause problems at various levels and forms. It is possible to see these stereotypes, sexism and prejudices on the basis of different physical and mental problems of men and women, and problems in work, education, home and social life.

With the change in social structure, the process of transition from traditional family structure to modern family structure has led to a change in the role sharing within the family and the fulfillment of roles different from the perceived roles of women and men. Today, family members may have difficulties in adapting to these changes.It is an obligation and responsibility for parents and teachers to accept the sexual development of the child as an integral part of the child's development, to address the problems related to it and to provide the child with the necessary information.

It is a known fact that the foundations of personality were laid in preschool period. In this period, the stimuli given to the child, environmental conditions, parental attitudes and numerous factors are considered as the building blocks of the child's personality. On the other hand, especially in developing and underdeveloped countries, parents' inadequacies, mistakes and misconceptions about child rearing are encountered. One of the areas where false beliefs and attitudes and information deficiencies are seen most is sexual education.

According to this information, the healthy development of gender roles of men and women is important for their happy life. At this point, very few studies are encountered. The problem of this research is the determination of the “gender roles ği that the children acquire by observing their environment from a young age and the effect of the mother who helps the child to understand the environment and the world by giving the first information from the day when the child is born.Full sampling method was used in the study and the study was carried with 495 mothers. Mothers of children who are between the ages of 60-72 months and continuing to the pre-school education institution in Sungurlu District of Çorum province during the 2014 - 2015 academic year were included in the research. The "Traditionalism Scale" developed by Seral (1998) was used to determine the traditionalism level of the mothers and also "Mother's Gender-Based Encouragement Questionnaire for Children's Activities" was used to examine the situation of the children orienting their gender identity

preferences. A "Personal Information Form" was prepared by the researcher in order to determine the demographic characteristics of the mothers. The normality distributions in the analysis were tested with Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk. Nonparametric Mann Whitney U test was used in the comparisons of two group mean comparisons independent of socio demographic characteristics and scale scores on the other hand Kruskal Wallis Variance Analysis (ANOVA) was used for the comparison of the group averages more than two. The Bonferroni post hoc binary comparison test was utilized in order to determine the groups from which the difference originated following the variance analysis. There was no statistically significant relationship found between the Scale of Traditionalism Level and the Mother's Gender-Based Encouragement for Children's Activities ($p = 0.124$). While there was a statistically significant difference observed ($p <0.05$) between the average scores of the mothers from scale of traditionalism level and their occupations, educational status, income status and the number of children they had ($p <0.05$), there was no statistically significant difference found between the age of the mothers and the genders of children continuing the pre-school education ($p> 0.05$). While there was a statistically significant difference determined ($p <0.05$) between the mean scores of the mothers from the scale of encouraging their children's activities on gender basis and the occupational status of the mothers and the gender of the children continuing to preschool education, there was no statistically significant difference found between the age, education, socioeconomic status of mothers and number of children they had ($p> 0,05$).

Keywords: Sexual identity, level of maternal tradition, sexuality preferences of children age five

Annelerin Geleneksellik Düzeylerine Göre Beş Yaş Çocuklarının Cinsel Kimlik Tercihlerini Yönlendirme Durumlarının İncelenmesi (çorum-sungurlu İlçesi Örneği)

Kerim Aktaş[1], Özlem Ersoy[2]
[1]*Hitit Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 263 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu araştırma, okul öncesi çağında çocukları olan annelerin geleneksel olma-olmama durumlarına göre çocukların cinsel kimlik tercihlerini yönlendirme durumlarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Cinsiyet ayrımcılığı, kalıpyargılar ve önyargılar kadın ve erkek için bazı sınırlılıklar yaratır. Bu sınırlılıklar, hem kadın hem de erkeğin kendisini gerçekleştirmesini engeller ve çeşitli düzey ve biçimlerde problemlere neden olur. Kadın ve erkeğin farklı fiziksel ve ruhsal problemler yaşamalarının, iş, eğitim, ev ve sosyal yaşam alanlarında problem yaşamalarının temelinde bu kalıpyargılar, cinsiyetçilik ve önyargıları görmek mümkündür.Toplum yapısının değişmesiyle birlikte, geleneksel aile yapısından modern aile yapısına geçme süreci, aile içi rol paylaşımının değişmesine ve kadın ve erkeklerin algıladıkları rollerden farklı birtakım rolleri yerine getirmesine neden olmuştur. Günümüzde ise aile üyeleri bu değişimlere uyum sağlamada güçlükler yaşayabilmektedirler. Anne - baba ve öğretmenlerin, çocuğun cinsel gelişimini, onun gelişiminin ayrılmaz bir parçası olarak kabul etmeleri, buna ilişkin problemleri ele almaları ve çocuğa gerekli bilgileri vermelerinin doğal bir eğitim görevi olduğunu benimsemeleri bir zorunluluk ve sorumluluktur.

Kişiliğin temellerinin okulöncesi dönemde atıldığı bilinen bir gerçektir. Bu dönemde çocuğa verilen uyaranlar, çevre şartları, anne baba tutumları ve sayılamayacak kadar çok faktör çocuğun kişiliğinin yapı taşlarını meydana getiren unsurlar olarak ele alınır. Buna karşın özellikle gelişmekte olan ve gelişmemiş ülkelerde, anne babaların çocuk büyütme konusundaki yetersizlikleri, yanlışları ve yanlış inanç uygulamalarıyla karşılaşılır. Yanlış inanç ve tutumların, bilgi eksikliklerinin en fazla görüldüğü alanlardan birisi ise cinsel eğitimdir. Bütün bu bilgiler doğrultusunda kadın ve erkeklerin cinsiyet rollerinin sağlıklı gelişimi onların mutlu bir yaşam sürmeleri açısından önemlidir. Bu noktada çok az araştırmaya rastlanmaktadır. Bu araştırmanın problemini ise ifade edilen değişkenler üzerinde, çocukların küçük yaşlardan itibaren çevresini gözleyerek edindiği "cinsiyet rollerinin" ve çocuğa dünyaya geldiği günden itibaren ilk bilgileri vererek çevresini ve dünyayı kavramasına yardımcı olan annenin etkisini belirlemek oluşturmaktadır.

Araştırmada tam örnekleme yöntemi kullanılmış ve 495 anne ile çalışılmıştır. Araştırmaya 2014-2015 eğitim öğretim yılında Çorum Sungurlu Merkezde 16 okul öncesi eğitim kurumuna devam eden 60-72 aylar arasındaki çocukların anneleri dahil edilmiştir. Annelerin geleneksellik düzeyini belirlemek için Seral (1998) tarafından geliştirmiş olan "Geleneksellik Düzeyi Ölçeği" ve Çocuklarının cinsel kimlik tercihlerini yönlendirme durumlarının incelenmesi için "Annelerin Çocukların Aktivitelerini Cinsiyete Dayalı Teşvik Etmesi Anketi" kullanılmıştır. Annelerin demografik özelliklerini saptamak amacıyla ise araştırmacı tarafından "Kişisel Bilgi Formu" hazırlanmıştır. Analizlerde normallik dağılımları Kolmogorov–Smirnov ve Shapiro-Wilk ile test edilmiştir. Ölçek puanları ile sosyo demografik özelliklerden bağımsız iki grup ortalama karşılaştırmalarında parametrik olmayan Mann Whitney U testi, ikiden fazla grup ortalaması karşılaştırmalarında ise Kruskal Wallis Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Varyans analizi sonrasında farklılığın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek için Bonferroni post hoc ikişerli

karşılaştırma testinden yararlanılmıştır. Geleneksellik Düzeyi Ölçeği ile Annelerin Çocukların Aktivitelerini Cinsiyete Dayalı Teşvik Etmesi Ölçeği arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır (p=0.124). Annelerin geleneksellik düzeyi ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları ile meslekleri, eğitim durumları, gelir durumları ve sahip oldukları çocuk sayısı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülürken (p<0.05), annelerin yaşı ve okul öncesi eğitime devam eden çocuklarının cinsiyeti arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı saptanmıştır (p>0,05). Annelerin çocukların aktivitelerini cinsiyete dayalı teşvik etmesi ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları ile annelerin mesleki durumu ve okul öncesi eğitime devam eden çocuklarının cinsiyeti arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu saptanırken (p<0.05), annelerin yaşı, eğitim durumu, sosyo ekonomik durumu ve sahip oldukları çocuk sayısı arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı saptanmıştır (p>0,05).

Anahtar Kelimeler: Cinsel kimlik, annelerin geleneksellik düzeyi, beş yaş çocuklarının cinsel kimlik tercihleri

Parents' In 2-6 Years Old Behaviors To Support Their Children's Development

Hediye Sağlam[1], Emine Nihal Lindberg[1]
[1]*Kastamonu Üniversitesi*

Abstract No: 14 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The aim of this study was to investigate the parents of children aged 2 to 6 years; to determine what they do to support their children's physical, self-care, cognitive, language, social and sexual development.

Research is a qualitative study based on factual approach. The study group was determined in accordance with the purposeful sampling strategy. Accordingly, interviews were conducted with 15 participants aged 2-6 years who agreed to participate in the study. All participants who accepted the interview were mothers. 40% of the participants aged between 2-6 years were male and 60% were female; It was found that 53% of them had one child and 47% had two children. When the education level of the participants is examined, it is seen that almost half of them (53%) are university graduates, 27% are high school graduates, 13% are primary school graduates and 7% are graduate. 53% of the participants live in most cities, 27% in the county and 20% in the metropolitan area. the average income is 809% between 1809-5616 TL and 20% is 5617 TL and above. The data of the research was obtained by semi-structured interview form. In the interview form, mothers were asked about how children support their developmental characteristics.

Data were analyzed by using content analysis technique. First of all, general categories (physical development, self-care skills, cognitive development, language development, social development, sexual development) that contain classifications based on developmental characteristics have been formed. The responses under each general category are then re-examined in terms of their ability to demonstrate what children are doing to support their development in the specified areas. A total of 6 general categories and 28 subcategories were reached. The participants were not asked a separate question during the analysis; A general assessment was made on the priorities of their children's development. Participants' answers to the same question were included in the analysis. Therefore, the frequencies obtained after the analyzes are more than the number of participants.

A total of 354 responses to the six general categories identified as a result of the analyzes were included in the analysis. Accordingly, 90 of the participants' responses are related to physical development. 50% of the participants stated that they benefited from the activities that support the physical development of their children. In addition, 43% of the participants stated that they had regular doctor control, vaccination follow-up and dress-up measures for the healthy development of their children.

70 of the answers are related to self-care skills. According to this, 47% of the parents stated that their children had independent behaviors. In addition, 43% of the participants stated that the development of their children's self-care skills did not put pressure on children, gave responsibility to them, told them about their harms and reasons when they did not want to do any behavior; At the same time, they expressed their support for self-confidence, affirmation of positive behaviors.

58 of the responses are related to mental development. For this area, it is seen that 71% of the

participants benefit from supportive activities of children's mental development. Participants who work towards improving their creativity as a supporter of mental development of children have a rate of 23%.

53 of the responses are related to social development. It is seen that 60% of the participants in this area have spent time with their peers. It was found that 26% of the participants warned their children about the rules of social behavior.

36 of the responses are related to language development. 47% of the participants in this area are exemplary of the proper use of the language. 31% of them benefit from activities that support the language development of their children. In this respect, some of the participants (11 people) reported that children's language development improved significantly by reading a lot of books to children and telling the pictures of the books.

47 of the responses were described in relation to sexual development. According to this area, 34% of the participants stated that children should be educated against abuse. 21% of the participants mentioned that they used expert opinions and academic resources on sexual development, and 19% stated that children should be given appropriate answers to their questions and development. It was seen that 15% of the participants had a tendency to overcome the sexual questions and behaviors of the child.

In this study, a question was not asked about which development characteristics they give more importance to the participants. During the interview, participants were asked to comment on some of the developmental characteristics of the participants. When the child's developmental level was considered, it was found that the majority of the participants (47%) followed a way to physically improve their children. In the second place, it was observed that the majority of the participants (42%) conducted studies to develop their children socially. However, although at least two participants commented on other developmental characteristics, no participant commented on sexual development.

When the results of the current research are examined, the participants try to develop the child together with the activities to be done for the motor skills of the child. Participants on self-care skills encourage their children. The importance and attitudes of the families on this subject directly affect their children's gaining these skills. For mental development, most of the participants (41 people) stated that they had done activities to support mental development. When the current research on social development is examined, the participants reported that family members are also helpful in this issue, as they warn their children about how they should behave in the community when they take their children to crowded places and trips. They talked about playing with the child about language development, understanding the language development, developing the child in terms of self-expression. The majority of participants on sexual development think that children should be informed against child abuse. Although there are participants who support the child's sexual development, it is known that some participants have a tendency to overcome the questions and answers of their children.

Keywords: early childhood, areas of development, child development

Ana Babaların 2-6 Yaş Aralığındaki Çocuklarının Gelişimlerini Destekleyici Davranışları

Hediye Sağlam[1], Emine Nihal Lindberg[1]
[1]*Kastamonu Üniversitesi*

Bildiri No: 14 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu çalışmanın amacı, 2-6 yaş aralığında çocuğu olan anababaların; çocuklarının fiziksel, özbakım, bilişsel, dil, toplumsal ve cinsel gelişimlerini desteklemek için neler yaptıklarını belirlemektir.

Araştırma, olgusal yaklaşıma dayalı nitel bir çalışmadır. Araştırmanın çalışma grubu, amaçlı örnekleme stratejisine uygun olarak belirlenmiştir. Buna göre 2-6 yaş aralığında çocuğu olan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 15 katılımcı ile görüşmeler yapılmıştır. Görüşmeyi kabul eden katılımcıların tamamı annedir. Katılımcıların 2-6 yaş aralığındaki çocuklarının %40'ı erkek, %60'ı kız çocuktan oluşmakta; %53'ünün tek, %47'sinin iki çocuğu olduğu saptanmıştır. Katılımcıların eğitim durumlarına bakıldığında yaklaşık yarısının (%53) üniversite, %27'sinin lise, %13'ünün ilköğretim ve %7'sinin lisansüstü mezunu olduğu görülmektedir. Katılımcıların %53'ünün yaşamının çoğu ilde, %27'si ilçede ve %20'si büyükşehirde geçmiş; ortalama gelirleri ise %80'inin 1809-5616 TL arası, %20'sinin ise 5617 TL ve üzeri olduğu görülmektedir. Araştırmanın verileri yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla elde edilmiştir. Görüşme formunda annelere çocukların gelişim özelliklerini nasıl destekledikleri konusunda sorular yöneltilmiştir.

Veriler, içerik analizi tekniği kullanılarak incelenmiştir. İlk olarak, gelişim özellikleri temelinde sınıflandırmaları içeren genel kategoriler (fiziksel gelişim, öz bakım becerileri, bilişsel gelişim, dil gelişimi, toplumsal gelişim, cinsel gelişim) oluşturulmuştur. Ardından her bir genel kategori altında yer alan yanıtlar, çocukların belirtilen alanlardaki gelişimlerini desteklemek için neler yaptıklarını ortaya koyma durumları açısından yeniden incelenmiştir. Bu analizler sonunda toplam 6 genel kategori ve 28 alt kategoriye ulaşılmıştır. Analizler sırasında katılımcılara ayrı bir soru sorulmamasına karşın; çocuklarının gelişimleriyle ilgili önceliklerine yönelik genel bir değerlendirme yapılmıştır. Katılımcıların aynı soruyla ilgili verdikleri tüm yanıtlar analizlere dahil edilmiştir. Bu nedenle analizler sonrasında elde edilen frekanslar, katılımcı sayısından fazladır.

Analizler sonucunda belirlenen altı genel kategori ile ilgili toplam 354 yanıt analize dahil edilmiştir. Buna göre katılımcıların yanıtlarından 90'ı fiziksel gelişim ile ilgilidir. Katılımcıların %50'si çocuklarının fiziksel gelişimini destekleyici aktivitelerden yararlandıklarını belirtmişlerdir. Bunun yanında katılımcıların %43'ünün çocuklarının sağlıklı gelişimi için düzenli doktor kontrolü, aşı takibi, mevsimine göre kıyafet giydirme biçiminde önlemler aldıklarından bahsetmişlerdir.

Yanıtların 70'i özbakım becerileri ile ilgilidir. Buna göre ana babaların %47'si çocuklarının bağımsız davranışlar sergilediklerini belirtmiştir. Bunun yanında katılımcıların %43'ünün ise çocuklarının özbakım becerilerinin gelişimini çocukların üzerine baskı kurmadan, onlara sorumluluk vererek, bir davranışı yapmak istemediklerinde onlara zararlarını, sebeplerini anlattıklarını; aynı zamanda özgüven kazandırma, olumlu davranışları sevdirme şeklinde desteklediklerini ifade etmişlerdir.

Yanıtlardan 58'i zihinsel gelişim ile ilgilidir. Bu alana yönelik olarak katılımcıların %71'inin çocukların zihinsel gelişimi destekleyici etkinliklerden yararlandıkları görülmektedir. Çocukların zihinsel gelişimini destekleyici olarak yaratıcılığını geliştirmeye yönelik çalışmalar yapan katılımcılar ise %23'lük

bir orana sahiptir.

Yanıtların 53'ü toplumsal gelişim ile ilişkilidir. Bu alanla ilgili olarak katılımcıların %60'ının çocukların akranlarıyla vakit geçirmesini sağladığı görülmektedir. Katılımcıların %26'sının ise toplumsal davranış kuralları konusunda çocuklarına uyarıda bulunduğu saptanmıştır.

Yanıtlardan 36'sı dil gelişimi ile ilgilidir. Bu alana yönelik olarak katılımcıların %47'si dilin uygun kullanımıyla örnek olmaktadırlar. %31'i ise çocuklarının dil gelişimini destekleyici etkinliklerden yararlanmaktadırlar. Bu açıdan katılımcılardan bazıları (11 kişi) çocuklara bol kitap okuyarak, kitapların resimlerini anlatarak çocukların dil gelişimlerinin önemli ölçüde geliştiğinden bahsetmişlerdir.

Yanıtların 47'si cinsel gelişim ile ilişkili olarak betimlenmiştir. Bu alana göre katılımcıların %34'ü çocukların istismara karşı eğitilmesi gerektiğinden bahsetmişlerdir. Katılımcıların %21'i, cinsel gelişim konusunda uzman görüşü ve akademik kaynaklardan yararlandıklarından, %19'u ise çocukların sorularına, gelişimine uygun yanıtlar verilmesi gerektiğinden bahsetmişlerdir. Katılımcıların %15'inin ise çocuğun cinsel soru ve davranışlarını geçiştirmeye meyilli olduğu görülmüştür.

Bu araştırmada katılımcılara hangi gelişim özelliğine daha çok önem verdiklerine dair bir soru yöneltilmemiştir. Görüşme esnasında katılımcıların bazı gelişim özelliklerine daha fazla yorum yaptıkları fark edildiğinden dolayı katılımcılara çocukların genel gelişim özellikleri düşünüldüğünde onların gelişimlerini desteklemek adına neler yaptıkları sorulmuştur. Katılımcıların ilk söyledikleri gelişim özelliğinin daha öncelikli olabileceği varsayımından hareketle vurgulanan gelişim özelliklerinin öncelik sıralamaları da analizlere dâhil edilmiştir. Çocuğun gelişim düzeyleri düşünüldüğünde katılımcıların çoğunluğu (%47) ilk sırada çocuklarını fiziksel olarak geliştirmeye yönelik bir yol izlediği saptanmıştır. İkinci sırada ise katılımcıların çoğunluğu (%42) çocuklarını sosyal olarak geliştirmeye yönelik çalışmalar yaptığı görülmüştür. Bununla birlikte diğer gelişim özellikleriyle ilgili en az iki katılımcının yorum yaptığı görülse de cinsel gelişimle ilgili hiçbir katılımcının bir yorumda bulunmadığı görülmüştür.

Mevcut araştırma sonuçları incelendiğinde katılımcıların çocuğun motor becerileri için yapılacak etkinlikleri birlikte yaptıkları, çocuğu geliştirmeye çalışmaktadırlar. Özbakım becerileriyle ilgili katılımcılar çocuklarını teşvik etmektedirler. Ailelerin bu konuya verdikleri önem ve tutumları çocuklarının bu becerileri kazanmasında doğrudan etkili olmaktadır. Zihinsel gelişim için katılımcıların çoğu (41 kişi), zihinsel gelişimi destekleyici etkinlikler yaptırdıklarını belirtmişlerdir. Toplumsal gelişimle ilgili mevcut araştırma incelendiğinde katılımcılar çocuklarını kalabalık ortamlara, gezmeye götürdüklerinde toplum içinde nasıl davranmaları gerektiği konusunda uyarılarda bulunduklarından, bu konuda aile bireylerinin de yardımcı olduğundan bahsetmişlerdir. Dil gelişimiyle ilgili çocukla oyun oynamanın da dil gelişiminde anlama, kendini ifade edebilme noktasında çocuğu geliştirdiğinden söz etmişlerdir. Cinsel gelişimle ilgili katılımcıların çoğunluğunun çocuk istismarına karşı çocukların bilgilendirilmesi gerektiğini düşünmektedir. Çocuğun cinsel gelişimlerini destekleyici katılımcılar bulunmasına rağmen bazı katılımcıların çocuklarının soru ve cevaplarını geçiştirme eğiliminde olduğu bilinmektedir.

Anahtar Kelimeler: erken çocukluk, gelişim alanları, çocuk gelişimi

A Study On The Relationship Between Emotion Regulation Skills Of Preschool Children And Readiness For Primary Education

Emine Alkan[1], Ebru Ersay[1]

[1]Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Anabilim Dalı

Abstract No: 275 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Emotions make human life difficult if they aren't used correctly and when they are not demonstrated at the right time, in the right situation and in the required intensity. Emotion regulation is the expression of the emotion felt in accordance with the communication environment by arranging the emotional state using experiences. Emotion regulation is a supportive tool in organizing attention and behavior, showing determination and courage to cope with obstacles, encouraging problem solving, planning, establishing a cause and effect relationship and interpersonal communication. Moreover, emotion regulation is considered as the process of regulation of internal emotional states such as attention processes and motivation and the process of regulating behaviors such as initiation, prevention, severity and maintenance of emotion. It is found that emotion regulation skill directly affects academic achievement. It also has indirect effect on academic achievement since it affects student-teacher relationship. It is also found that emotion regulation predicted early literacy and mathematics skills.

For pre-school children, starting school is one of the most important periods of their life. For the child, it is the first time that he leaves his family where he feels safe. There are many new behaviors and skills that need to be learned and practiced socially. A child who starts school should not only have physical or cognitive skills but also should have various skills such as leaving his mother and home, communicating and cooperating with his teacher and friends, and expressing himself. The child's readiness to school is very important in terms of school success, since it means that the child has acquired the necessary skills to come to the developmental level to achieve school education.

In line with all this information, it was found out that the beginning and continuation of the school life, which is one of the most important moments in a child's life, was in fact influenced by the emotion regulation skill which was recently started to be noticed. As a result of various researches, the aim of this study is to reveal the relationship between emotion regulation skills of preschool children and their readiness for primary education.

This study was designed in accordance with the relational screening model as it examines the relationship between the emotion regulation skills of 60-78 months old children and their readiness for primary education. The population of the study consisted of the teachers and 60-78 months old children with normal development stages who attended nursery schools and kindergartens in Sanliurfa, Haliliye and Siverek districts in the 2018 - 2019 academic year. The average age of the children participating in the study was 69 months. Three girls and three boys were randomly selected among the children with normal development in each class. A total of 150 children were reached. In addition, immigrant children and inclusion students were not included in the study because different interview techniques were required during the data collection phase. "Personal Information Form" was used to obtain demographic information about children and their families, "Emotion Regulation Scale" was used to measure children's emotion regulation skills, and "Marmara Elementary School Readiness Scale application form" was used to evaluate school maturity. Data were collected through individual

interviews with children.

When the results of the study are examined, it is seen that there is a negative and low level of significant relationship between the total scores of the application form of the Marmara Elementary School Readiness Scale application form and the emotion variability / negativity subscale of the emotion regulation scale. As problems in children's emotion regulation skills increase, their skills related with their readiness to school decrease. It is seen that there is a positive and low-level of significant relationship between the total scores of the Marmara Elementary School Readiness Scale application form and the emotion regulation scale. Children's readiness for school and emotion regulation skills increase in relation to each other.

It was found that there was a negative and low-level of significant relationship between the negativity sub-dimension of the emotion regulation scale and the mathematical skills, line and labyrinth studies sub-dimensions of the Marmara Elementary School Readiness Scale. It was seen that there was a positive and low level of significant relationship between the emotion regulation subscale of the emotion regulation scale and the mathematics skills, line and labyrinth studies sub-dimensions of the Marmara Elementary School Readiness Scale. No relation was found with the other sub-dimensions of the scale.

There was a positive and low level of significant relationship between the age of the children participating in the study and the emotion regulation subscale of the emotion regulation scale. There was a positive and moderate correlation between the age of the children and the total scores of the Marmara Elementary School Readiness Scale application form. It was seen that there was a negative and low level of significant relationship between the number of siblings of the children and the total scores of the Marmara Primary Education Scale. No significant relationship was found between the age of the parents participating in the study and their emotion regulation skills and their readiness for primary school.

When the results of the research are evaluated, a variety of activities can be presented to the families and teachers in order to increase children's emotion regulation skills. Seminars and in-service trainings can be given in this direction.

Keywords: Emotion regulation, primary school readiness, preschool

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Duygu Düzenleme Becerileri ile İlköğretime Hazır Bulunuşlukları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Emine Alkan[1], Ebru Ersay[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Anabilim Dalı*

Bildiri No: 275 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Duygular, doğru olarak kullanılmadığında; doğru zamanda, doğru durumda ve gerekli yoğunlukta gösterilmediğinde insan yaşamını zorlaştırmaktadır. Duygu düzenlemesi; hissedilen duygunun, deneyimler kullanılarak duygusal durumunu düzenleyip iletişim ortamına uygun bir şekilde ifade edilmesidir. Duygu düzenleme; dikkati ve davranışları organize etme, engellerle baş etme konusunda kararlılık ve cesaret gösterme, problem çözmeyi teşvik etme, planlama, neden sonuç ilişkisi kurma ile kişilerarası iletişimde destekleyici bir araçtır. Ayrıca duygu düzenlemesi dikkat süreçleri, motivasyon gibi içsel duygu durumlarının ve duygunun başlatılması, önlenmesi, engellenmesi, şiddeti ve sürdürülmesi gibi davranışları düzenleme süreci olarak değerlendirilmektedir. Duygu düzenleme becerisinin akademik başarıyı doğrudan; ayrı olarak öğrenci öğretmen ilişkisine etki ederek dolaylı yoldan da etkilediği ortaya çıkmıştır. Ayrıca duygu düzenlemenin erken okuryazarlık ve matematik becerilerini de öngördüğü ortaya çıkmıştır.

Çocukların duygu düzenlemeleri düşük olduğunda, duygularını uygun ifade etmeleri yeterli olmadığından problem davranışları yüksek olmaktadır. İyi gelişmiş duygu bilgisi ve duygu düzenlemesinden oluşan duygu yeterliliğinin, çocukların sosyal uyumunu ve problem davranışları için ortaya çıkacak riskleri düşürdüğü ortaya çıkmıştır.

Okul öncesi dönem çocukları için okula başlamak, yaşamdaki önemli dönemlerden biridir. Çocuk için kendini güvende hissettiği, alıştığı ailesinden ayrıldığı ilk andır. Sosyal açıdan öğrenmesi ve uygulaması gereken birçok yeni davranışlar, beceriler vardır. Çocuklar ilköğretime başladıklarında okul öncesi eğitim almış olsun ya da olmasın bazı yeterlilikleri kazanmış olmaları gerekmektedir. Bu amaca ulaşabilmek için çocuğun tüm gelişim alanlarında belirli bir olgunluğa ulaşması ve sahip olması gereken yeterlilik ve becerileri kazanması gerekir. Ama genelde çocukların okula başlama yaşına gelmiş olma ve ya fiziksel olarak büyümüş olma ile de okula başlama yönünden hazır olduğu düşünülmektedir. Ancak çocuğun tüm gelişim alanlarında istenilen düzeye ulaşmış olması gerekmektedir. Okula başlayan çocuk, sadece fiziksel ya da bilişsel olarak değil; annesinden ve evden ayrılma, öğretmeni ve arkadaşlarıyla iletişim kurup onlarla işbirliği yapma, kendini ifade etme gibi çeşitli becerilere sahip olmalıdır. Çocuğun okula hazır olması çocuğun okul eğitimini başaracak gelişimsel düzeye gelip kazanması gereken becerileri kazandığı anlama geldiğinden okul başarısı açısından oldukça önemlidir.

Tüm bu bilgiler doğrultusunda bir çocuğun yaşamındaki en önemli anlardan biri olan okul hayatına başlangıcın ve devamında kazanacağı kazanımların, aslında içerisinde bulunduğumuz zamanda yeni yeni farkına varılmaya başlanan duygu düzenleme becerisinin etkisinde olduğu ortaya çıkmıştır. İncelenen çeşitli araştırmalar sonucunda da bu araştırma, okul öncesi dönem çocuklarının duygu düzenleme becerileri ile ilköğretime hazır olma düzeyleri arasındaki ilişkiyi ortaya çıkartmayı amaçlamıştır.

Bu araştırma 60-78 aylık çocukların duygu düzenleme becerileri ile ilköğretime hazır bulunuşlukları arasındaki ilişkiyi incelediği için ilişkisel tarama modeline uygun olarak düzenlenmiştir.

Araştırmanın evrenini 2018 – 2019 eğitim öğretim yılında Şanlıurfa ili Haliliye merkez ilçesi ve Siverek ilçesinde bulunan anasınıfı ve anaokuluna devam eden normal gelişim gösteren 60-78 aylık çocuklar ve öğretmenleri oluşturmuştur. Araştırmaya katılan çocukların yaş ortalaması 69 aydır. Her sınıfta normal gelişim gösteren çocukların arasından 3 kız ve 3 erkek çocuk rastgele seçilmiştir. Toplamda 150 çocuğa ulaşılmıştır. Ayrıca, veri toplama aşamasında farklı görüşme teknikleri gerektiğinden dolayı, göçmen çocuklar ve kaynaştırma öğrencileri çalışmaya dâhil edilmemiştir. Araştırmada, çocuklar ve aileleri hakkında demografik bilgiler edinmek için "Kişisel Bilgi Formu"; çocukların duygu düzenleme becerisinin ölçmek için "Duygu Düzenleme Ölçeği"**,** okul olgunluğunu değerlendirebilmek için "Marmara İlköğretime Hazır Oluş Ölçeği " uygulama formu kullanılmıştır. Çocuklarla bireysel görüşme yapılarak veri toplanmıştır.

Araştırma sonuçları incelendiğinde, Marmara İlköğretime Hazıroluş Ölçeği uygulama formu toplam puanları ile duygu düzenlenme ölçeğinin duygu değişkenlik/olumsuzluk alt boyutu arasında negatif yönde, düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. Çocukların duygu düzenleme becerilerinde sorunlar artıkça okula hazır oluş becerileri azalmaktadır. Çocukların Marmara İlköğretime Hazıroluş Ölçeği uygulama formu toplam puanları ile duygu düzenlenme ölçeğin duygu düzenleme alt boyutu arasında pozitif yönde, düşük düzeyde anlamlı ilişki olduğu görülmektedir. Çocukların okula hazır bulunuşluğu ve duygu düzenleme becerileri birbiri ile ilişkili olarak artmaktadır.

Duygu düzenlenme ölçeğinin olumsuzluk alt boyutu ile Marmara İlköğretime Hazıroluş Ölçeği matematik becerileri, çizgi ve labirent çalışmaları alt boyutları arasında negatif yönde, düşük düzeyde anlamlı ilişki olduğu görülmüştür. Duygu düzenlenme ölçeğin duygu düzenleme alt boyutu ile Marmara İlköğretime Hazıroluş Ölçeği matematik becerileri, çizgi ve labirent çalışmaları alt boyutları arasında pozitif yönde, düşük düzeyde ilişki olduğu görülmüştür. Ölçeğin diğer alt boyutları ile ilişki bulunamamıştır.

Çalışamaya katılan çocukların yaşı ile duygu düzenleme ölçeğinin duygu düzenleme alt boyutu arasında pozitif yönde, düşük düzeyde ilişki bulunmuştur. Çocukların yaşı ile Marmara İlköğretime Hazıroluş Ölçeği uygulama formu toplam puanları arasında pozitif yönde, orta düzeyde ilişki görülmüştür. Çocukların kardeş sayıları ile Marmara İlköğretime Hazıroluş Ölçeği toplam puanları arasında negatif yönde, düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. Araştırmaya katılan anne ve baba yaşları ile duygu düzenleme becerileri ve ilkokula hazır bulunuşlukları arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Araştırma sonuçları değerlendirildiğinde çocukların duygu düzenleme becerileri artırmaya yönelik aile ve öğretmenlere etkinlik çeşitleri sunulabilir. Bu yönde seminerler, hizmet içi eğitimler verilebilir.

Anahtar Kelimeler: Duygu düzenleme, ilkokula hazıroluş, okul öncesi

Developing Attitude Scale Towards Child Recognition And Evaluation Techniques: A Validity And Reliability Study

Nur Ulusoy[1], Gülhan Güven[2]
[1]*Milli Eğitim Bakanlığı*
[2]*Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi*

Abstract No: 279 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

In preschool period, children learn the information, skills, attitudes and basic habits that are aimed to learn by the age they are in the framework of the value judgments of society. Of course, this can be achieved through a planned, scheduled training and a good presentation of guidance services. The most important role and duty belongs to the pre-school teachers. teachers; They should have sufficient knowledge and skills in the field of personal, educational and professional education, who have received adequate training in the field of education, give their students the skills and guidance on how to reach the source of information, attach importance to school-parent cooperation, and give guidance to their students in personal, educational and professional fields. In addition, teachers should be good observers.

In general, knowing the child is to know what the child's characteristics are and to what extent they are present in the child. In order to get to know the child, it is necessary to know what he / she is interested in, his / her individual characteristics, strengths and weaknesses and the positive and negative effects of the environment in which he / she grows. The main goal to be achieved by getting to know the child is to help the child to recognize himself / herself. Because the help to the child can be realized as a result of the studies made for the recognition of the child. Every child is different in society as an individual in terms of various interests, tendencies, needs to be met, learning tools and personal characteristics. For this reason, educational programs aim to ensure that children benefit from learning environments at the highest level by recognizing children.

Purpose

In this study, it was aimed to develop a valid and reliable attitude scale consisting of likert type items in order to measure the attitudes of preschool teachers towards child recognition and evaluation techniques. The items prepared for the scale were presented to expert opinion and unnecessary items were removed from the scale.

The purpose of this research; The aim of this study is to examine the validity and reliability study of um Child Recognition Techniques Attitude Scale (CTRS) ilişkin regarding the status and use of child recognition techniques in preschool education program. For this general purpose, the following sub-objectives were sought.

- Do attitudes of child recognition techniques show significant differences according to the gender of preschool teachers?
- Mid Do the attitudes of child recognition techniques show significant differences according to the age of preschool teachers?
- Mid Do the attitude levels of child recognition techniques differ significantly according to the professional

seniority of preschool teachers?

- Mid Do the attitudes of child recognition techniques differ significantly from the faculties of pre-school teachers?
- Mid Do the attitude levels of child recognition techniques differ significantly according to the settlement of the school where the preschool teachers work?
- Mid Do attitudes of child recognition techniques show significant differences according to the average number of children in the classes in which the preschool teachers work?
- Mid Do the attitudes of child recognition techniques show significant differences according to the length of duty of preschool teachers in the school they work?

Results

In order to determine the validity of the um Attitude Scale for Child Recognition Techniques leri factor analysis was made. KMO and Barlett tests were performed to determine whether the scale was suitable for factor analysis. In this context, KMO test results should be .50 and above, Barlett sphericity test results should be statistically significant. In this study, KMO test result was found to be .86 and Barlett sphericity test (P <0.01) was found to be significant and it was concluded that factor analysis could be done to the scale. As a result of the factor analysis, it was seen that the factor common variance was between .57 and .84. When the slope curve graph and factor 1 load value of factor analysis were analyzed, it was concluded that the scale had ten factors in this study. The total factor dimensions of the scale explain 70.00% of the scale.

Cronbach's alpha coefficients were calculated for the reliability of the um Attitude Scale for Child Recognition Techniques. And found to be .90 in the whole scale.

Result

At the end of the study, according to the data obtained, the pre-school teachers? There were no significant differences in variables such as gender, occupational seniority, settlement unit, average number of children in the class, duration of work in the school worked, and attendance to graduate education. Preschool teachers' attitudes towards child recognition techniques; There was a significant difference in age and faculty variables they graduated from.

Keywords: Preschool education, Child recognition, Teacher opinions

Çocuğu Tanıma ve Değerlendirme Tekniklerine Yönelik Tutum Ölçeği Geliştirilmesi: Bir Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Nur Ulusoy[1], Gülhan Güven[2]
[1]*Milli Eğitim Bakanlığı*
[2]*Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi*

Bildiri No: 279 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet

Okulöncesi dönemde çocuklar, bulundukları yaş itibari ile öğrenmeleri hedeflenen bilgileri, kazanmaları gereken becerileri, tutumları ve temel alışkanlıkları toplumun değer yargıları çerçevesinde öğrenirler. Elbette ki bu öğrenme planlı, programlı bir eğitim kapsamında ve rehberlik hizmetlerinin iyi bir şekilde sunumu ile gerçekleşebilir. Burada en önemli rol ve görev okul öncesin görev yapan öğretmenlere düşmektedir. Öğretmenlerin; alanında yeterli eğitim almış, öğrencilerine bilginin kaynağına nasıl ulaşmaları gerektiği konusunda beceri kazandıran ve yol gösteren, okul-veli işbirliğine önem veren, öğrencilerine kişisel, eğitsel ve mesleki alanda rehberlik yapabilecek düzeyde bilgi ve beceriye sahip olmaları gerekmektedir. Ayrıca öğretmenler iyi birer gözlemci olmalıdırlar.

Çocuğu tanımak genel olarak, çocuğun sahip olduğu özelliklerin neler olduğunu ve bu özelliklerin çocukta ne derecede bulunduğunu bilmektir. Çocuğu tanımak için nelere ilgisi olduğunu, bireysel özelliklerini, güçlü ve zayıf yanlarını, içinde bulunduğu ve yetiştiği çevrenin çocuğun üzerindeki olumlu ve olumsuz etkilerini bilmek gerekmektedir. Çocuğu tanımak ile ulaşılmak istenen ana hedef, çocuğun kendisini tanımasına yardımcı olabilmektir. Çünkü çocuğa yardım, onun tanınabilmesi amacıyla yapılan çalışmalar sonucunda gerçekleşebilir. Her çocuk toplum içerisinde, bir birey olarak, çeşitli ilgileri, eğilimleri, karşılanması gereken ihtiyaçları, öğrenme araçları, kişisel özellikleri bakımından birbirinden farklıdır. Bu sebepten dolayı eğitim programları, çocukları tanıyarak çocukların öğrenme ortamlarından en üst düzeyde yararlanmasını amaçlar.

Amaç

Bu çalışmada okul öncesi öğretmenlerinin çocuğu tanıma ve değerlendirme tekniklerine yönelik tutumlarını ölçmek için likert tipi maddelerden oluşan geçerli ve güvenilir bir tutum ölçeği geliştirme amaçlanmıştır. Ölçek için hazırlanan maddeler uzman görüşüne sunulmuş gereksiz olan maddeler ölçekten çıkarılmıştır.

Bu araştırmanın amacı; çocuğu tanıma tekniklerinin okul öncesi eğitim programında yer alma durumları ve kullanımına ilişkin "Çocuğu Tanıma Teknikleri Tutum Ölçeği (ÇTTTÖ)"nin geçerlik ve güvenirlik çalışmasını incelemektir. Bu genel amaç doğrultusunda, aşağıda yer alan alt amaçlara cevap aranmıştır.

- Çocuğu tanıma teknikleri tutum düzeyleri okul öncesi öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?

- Çocuğu tanıma teknikleri tutum düzeyleri okul öncesi öğretmenlerinin yaşlarına göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
- Çocuğu tanıma teknikleri tutum düzeyleri okul öncesi öğretmenlerinin mesleki kıdemlerine göre anlamlı

farklılık göstermekte midir?

- Çocuğu tanıma teknikleri tutum düzeyleri okul öncesi öğretmenlerinin mezun oldukları fakültelere göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
- Çocuğu tanıma teknikleri tutum düzeyleri okul öncesi öğretmenlerinin görev yaptıkları okulun yerleşim birimine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
- Çocuğu tanıma teknikleri tutum düzeyleri okul öncesi öğretmenlerinin görev yaptıkları sınıflardaki ortalama çocuk sayısına göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
- Çocuğu tanıma teknikleri tutum düzeyleri okul öncesi öğretmenlerinin çalıştıkları okuldaki görev süresine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?

Yöntem

Çocuğu tanıma tekniklerinin okul öncesi eğitim programında yer alma durumları ve kullanımına ilişkin öğretmen görüşlerinin belirlenmesinin amaçlandığı bu araştırma, tarama modelindedir.

Ölçeğin geçerliği ve güvenirliğine yönelik istatistiki analizlerin yapılmasının ardından, ölçek okul öncesi öğretmenlerinin çocuğu tanıma tekniklerine yönelik tutumlarını ölçmek amacı ile çalışma grubuna uygulanmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, 2018-2019 eğitim öğretim döneminde Niğde İli merkezinde ve ilçelerde, anaokulu ve anasınıflarında görev yapan tesadüfi örneklem yolu ile seçilmiş 206 kadın, 17 erkek toplam 223 okul öncesi öğretmeninden oluşmaktadır. Araştırmadan elde edilen veriler araştırmacı tarafından geliştirilen "Çocuğu Tanıma Tekniklerine Yönelik Tutum Ölçeği" ve araştırmacı tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu"ndan elde edilmiştir.

Bulgular

"Çocuğu Tanıma Teknikleri Tutum Ölçeği"nin geçerliğini tespit etmek amacıyla faktör analizi yapılmasına karar verilmiştir. Ölçeğin öncelikli olarak, faktör analizine uygun olup olmadığını anlamak amacıyla KMO ve Barlett testi yapılmıştır. Bu kapsamda KMO testi ölçüm sonucunun .50 ve daha üstü, Barlett küresellik testi sonucunun da istatistiksel olarak anlamlı olması gerekmektedir Bu çalışma sonucunda KMO testi sonucu .86, Barlett küresellik testi de ($P<0.01$) anlamlı bulunmuş ve ölçeğe faktör analizi yapılabileceği sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan faktör analizi sonucunda, faktör ortak varyansının .57 ila .84 arasında olduğu görülmektedir. Faktör analizine ilişkin yamaç eğrisi grafiği ve faktör 1 yük değeri incelendiğinde ölçeğin bu çalışmada da on faktörlü olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ölçeğin faktör boyutlarının toplamı ölçeğin %70.00'ını açıklamaktadır.

"Çocuğu Tanıma Teknikleri Tutum Ölçeği"nin güvenilirliğine ilişkin bulgular için Cronbach Alfa katsayıları hesaplanmış ve ölçeğin tamamında .90 bulunmuştur.

Sonuç

Araştırma sonunda, elde edilen verilere göre okul öncesi öğretmenlerinin çocuğu tanıma tekniklerine yönelik tutumlarında; cinsiyet, mesleki kıdem, görev yapılan yerleşim birimi, görev yapılan sınıftaki ortalama çocuk sayısı, çalışılan okuldaki görev süresi, lisansüstü eğitime devam etme durumu değişkenlerinde anlamlı bir farklılık olmadığı bulgusuna ulaşılmıştır. Okul öncesi öğretmenlerinin çocuğu tanıma tekniklerine yönelik tutumlarında; yaş ve mezun oldukları fakülte değişkenlerinde ise anlamlı bir farklılık olduğu bulgusuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, Çocuğu tanıma, Öğretmen görüşleri

An Investigation Of Preschool Teachers' And Prospective Teachers' Opinions On 21St Century Skills

Ayşegül Özdeniz[1], Bengü Türkoğlu[2]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Okul Öncesi Eğitimi, Konya

[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Konya

Abstract No: 280 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

Early life experiences reveal the tendency of children to wonder, explore, research and learn, and allows the child to develop his/her life in a positive way for his/her environment, society and school. Critical thinking, problem solving, communication, collaboration, information and technology literacy, flexibility and adaptability, global competencies and financial literacy are defined as basic 21st century skills. With the 21st century skills included in the 2023 vision, our teachers have undoubtedly the greatest share in what skills to equip our children in the information age while preparing them for the future world. The general teacher competencies prepared by the Ministry of National Education will help us in terms of which competences our teachers should have. In line with ISTE standards for teachers prepared by the International Society for Technology in Education (ISTE), developments should be followed and the competencies of our teachers should be improved. It is important that our teachers evaluate the current student profile with the expected 21st century student characteristics. Following the evaluation, 21st century skills must be acquired starting from the preschool period. Since our children who are in the preoperational stage acquire these abstract skills, an effective education program should be designed and adapted to the preschool period by using teaching methods and techniques for constructivist education and in this direction, we can move towards 2023 confidently. The main purpose of this research is to examine the opinions of preschool teachers and prospective teachers about 21st century skills.

Method

This study is a qualitative research to determine the opinions of preschool teachers and prospective teachers about 21st century skills. Phenomenology pattern was used in the study. The study group consisted of 20 preschool teachers from Piri Reis Primary School, Fatih Sultan Mehmet Primary School, Yunus Emre Primary School, İhsaniye Primary School and 20 prospective preschool teachers graduated from Necmettin Erbakan University. A semi-structured interview form consisting of open-ended questions was used as a data collection tool to reveal the opinions of preschool teachers and prospective teachers about 21st century skills. First of all, literature review was conducted and the questions that were thought to be included in the interview form were prepared. Later, opinions of 3 field experts were received to evaluate the interview form in terms of purpose, meaning, scope and the final version of the interview form was decided. The analysis of the answers obtained from the interview form was conducted using "content analysis", which is one of the qualitative data analysis methods.

Findings and Conclusions

As a result of the research, it was found out that preschool teachers and prospective teachers do

not know 21st century skills completely and 21st century skills are generally evaluated as technological competence by teachers and prospective teachers. Preschool teachers and prospective teachers are aware of the characteristics of 21st century individuals. When pre-school teachers and prospective teachers were asked about the 21st century student profile, they gave similar answers and they stated that the student profile should be curious, questioning, entrepreneurial, using technology, taking time to learn, producing original ideas. Preschool teachers and prospective teachers are not satisfied with the current 21st century student profile. The opinions of preschool teachers and prospective teachers are common in what should be done to acquire 21st century skills. Teachers and prospective teachers gave similar answers about 21st century teacher qualifications and how a qualified teacher would be. Preschool teachers and prospective teachers are aware that the most important factor in 21st century skills is in the responsibility of teachers and they will help in preparing an effective program if 21st century skills are adapted to preschool. Preschool teachers and prospective teachers have moved away from traditional education and stated that they will use the methods and techniques appropriate to constructivist education to gain 21st century skills to their students. Preschool teachers and prospective teachers are aware that parents are effective in their children's education and they stated that they should organize family participation activities to support the development of 21st century skills by ensuring school-family cooperation.

Keywords: 21st century skills, preschool teacher, prospective teacher, phenomenology

Okul Öncesi Öğretmen ve Öğretmen Adaylarının 21.yüzyıl Becerilerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Ayşegül Özdeniz[1], Bengü Türkoğlu[2]

[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Okul Öncesi Eğitimi, Konya*

[2]*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Konya*

Bildiri No: 280 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Erken yaşam deneyimleri çocukların merak etmek, keşfetmek, araştırmak, öğrenmek için olan eğilimlerini ortaya çıkarıp çocuğun çevresine, topluma, okula ait yaşantılarını olumlu yönde geliştirmesini sağlar. Eleştirel düşünme, problem çözme, iletişim, işbirliği, bilgi ve teknoloji okuryazarlığı, esneklik ve uyum sağlayabilme, küresel yetkinlikler ve finansal okuryazarlık temel 21. yüzyıl becerileri olarak tanımlanmaktadır. 2023 vizyonunda da yer alan 21. yüzyıl becerileri ile bilgi çağında olan çocuklarımızı gelecekteki dünyaya hazırlarken hangi becerilerle donatılması konusunda kuşkusuz en büyük pay öğretmenlerimize düşmektedir. Öğretmenlerimizin hangi yeterliklere sahip olması noktasında Milli Eğitim Bakanlığı'mızın hazırlamış olduğu genel öğretmen yeterlikleri bize yardımcı olacaktır. Uluslararası Eğitim Teknolojileri Birliği'nin (The International Society for Technology in Education-ISTE) hazırlamış olduğu öğretmenler için ISTE standartları doğrultusunda gelişmeler takip edilip öğretmenlerimizin yeterlikleri geliştirilmelidir. Öğretmenlerimizin var olması beklenen 21. yüzyıl öğrenci özellikleriyle mevcut öğrenci profilini değerlendirmesi önem taşımaktadır. Değerlendirilmenin ardından 21. yüzyıl becerilerinin okul öncesi dönemden başlayarak kazandırılması gereklidir. İşlem öncesi dönemde olan çocuklarımızın bu soyut becerileri kazanması doğrultusunda etkili bir eğitim programının tasarlanıp, yapılandırmacı eğitim anlayışına yönelik öğretim yöntem ve teknikleri kullanılarak okul öncesi döneme bu becerilerin uyarlanması doğrultusunda 2023'e doğru emin adımlarla ilerleyebiliriz. Bu araştırmanın temel amacı; okul öncesi öğretmen ve öğretmen adaylarının 21. yüzyıl becerilerine ilişkin görüşlerinin incelenmesidir.

Yöntem

Okul öncesi öğretmen ve öğretmen adaylarının 21. yüzyıl becerilerine ilişkin görüşlerinin tespit edilmesi amacıyla yapılan bu çalışma nitel bir araştırmadır. Araştırmada olgubilim (fenomenoloji) deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Piri Reis İlkokulu, Fatih Sultan Mehmet İlkokulu, Yunus Emre İlkokulu, İhsaniye İlkokulu'nda bulunan 20 okul öncesi öğretmeni ve Necmettin Erbakan Üniversitesi'nden mezun olmuş 20 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Okul öncesi öğretmen ve öğretmen adaylarının 21. yüzyıl becerilerine ilişkin görüşlerini ortaya çıkarmak için veri toplama aracı olarak açık uçlu sorulardan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Önce literatür taraması yapılmış ve görüşme formunda yer alması düşünülen sorular hazırlanmıştır. Daha sonra 3 alan uzmanından görüşme formunun amaç, anlam ve kapsam açısından değerlendirmesini yapmak için görüş alınmış olup görüşme formunun son haline karar verilmiştir. Görüşme formundan elde edilen cevapların analizi, nitel veri analiz yöntemlerinden biri olan "içerik analizi" kullanılarak yapılmıştır.

3. Bulgular ve Sonuç

Araştırma sonucunda okul öncesi öğretmen ve öğretmen adaylarının 21. yüzyıl becerilerini tam olarak bilmedikleri ortaya çıkmış olup, 21. yüzyıl becerileri öğretmen ve öğretmen adayları tarafından genellikle teknolojik yeterlilik olarak değerlendirilmiştir. Okul öncesi öğretmen ve öğretmen adaylarının 21. yüzyıl bireylerinin özelliklerinin farkında oldukları; 21. yüzyıl öğrenci profili sorulduğunda okul öncesi öğretmen ve öğretmen adaylarının benzer cevaplar verdikleri; öğrenci profilinin meraklı, sorgulayıcı, girişimci, teknolojiyi kullanabilen, öğrenmeye zaman ayıran, özgün-orijinal fikirler üreten çocukların olması gerektiğini dile getirmişlerdir. Okul öncesi öğretmen ve öğretmen adaylarının 21. yüzyıl mevcut öğrenci profilinden memnun olmadıkları görülmektedir. 21. yüzyıl becerilerini kazandırmak için neler yapılmalıdır kısmında okul öncesi öğretmen ve öğretmen adaylarının görüşleri ortaktır. 21.yüzyıl öğretmen yeterlilikleri ve donanımlı bir öğretmenin nasıl olacağı konusunda öğretmen ve öğretmen adayları benzer yanıtlar vermişlerdir. Okul öncesi öğretmen ve öğretmen adayları 21. yüzyıl becerileri kapsamında en büyük etkenin öğretmenlerin sorumluluğunda olduğunun farkında olup 21. yüzyıl becerilerinin okul öncesine uyarlanması durumunda etkili bir programın hazırlanması konusunda yardımcı olacaklardır. Okul öncesi öğretmen ve öğretmen adayları geleneksel eğitim anlayışından uzaklaşmış olup yapılandırmacı eğitim anlayışına uygun yöntem ve teknikleri öğrencilerine 21. yüzyıl becerilerini kazandırmak için kullanacaklarını dile getirmişlerdir. Okul öncesi öğretmen ve öğretmen adayları ailelerin çocuklarının eğitimi konusunda etkin olduklarının farkında olup okul aile işbirliğinin gerçekleşmesini sağlayarak 21. yüzyıl becerilerinin gelişmesini destekleyecek aile katılımı etkinliklerini düzenlemeleri gerektiğini ifade etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: 21. yüzyıl becerileri, okul öncesi öğretmeni, okul öncesi öğretmen adayı, olgu bilim

Views Of Preschool, Primary School And Preservice Teachers On School Readiness Skills

Nurbanu Parpucu[1], Nevra Atış Akyol[1], Semra Erkan[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

Abstract No: 25 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim of the study:

The aim of this study is to examine the views of preschool, primary school and preservice teachers that are at senior grade of the university on school readiness skills that children should have in transition to primary school. In addition, it was aimed to determine which of school readiness skills was given more importance to by the participants of the study.

Design and Sample:

The study aiming to investigate the views of preschool, primary school and preservice teachers was designed in survey model. Preschool teachers, primary school teachers and preservice teachers were included in the study through convenience sampling. Volunteerism principle was used in the study. The sample of the study consisted of 269 participants including 80 preschool teachers, 50 primary school teachers, 51 preschool teacher candidates and 88 primary school teacher candidates.

Data collection tools:

In the research, “General Information Form” and School Readiness Skills Questionnaire developed by the researchers were used as data collection tools. In the analysis of the data, medium, percentage and frequency were used.

Findings and Result:

As a result of the research, when the views of preschool teachers, primary school teachers and preschool teacher candidates about school readiness skills were examined, the highest average was self-care skills. As a result of the research, when the views of preservice primary school teachers about school readiness skills were examined, it is seen that the highest average belongs to physical development.

In line with these results, it is seen that preschool teachers, primary school teachers, preschool teacher candidates and primary school teacher candidates stated some common skills in the skills with the highest average in the development areas related to school readiness skills. In approach toward learning skills, “willingness to learn” was common. In language development “expressing feelings and thoughts in a clear and smooth Turkish” skill, and in self-care skills, “making toilet by himself/herself self-cleaning skills” was found as common. It is seen that the ability to have conceptual knowledge in cognitive development is determined as the highest average skill by preschool teachers, classroom teachers and classroom teacher candidates. On the other hand, it is seen that preschool teacher candidates determine the cause-effect relationship between the events as the highest average skill in this field of development. In the field of social emotional development, preschool and primary school teacher candidates gave the highest average to the ability to express their feelings correctly when they were upset, rejoiced or scared. Preschool teachers gave the highest average to the ability to adapt to

school without worrying about separation from parents while primary school teachers gave that to follow the instructions of teacher.In the field of physical development, all participants gave the highest score to the different skills. When the total average of the development areas is examined, preschool teachers, classroom teachers and preschool teacher candidates gave the highest average to “self-care skills” field, while primary school teacher candidates gave the highest average to “physical development” field.

In the light of all this, it was found that there were differences and similarities emphasizing the development areas related to school readiness skills. It is thought that these different opinions stem from the multifaceted structure of the concept of school readiness. The reason of this is that school readiness is a concept consisting of family, teacher (preschool teacher, classroom teacher), child and community stakeholders and emphasizes all development areas. Therefore, these differences may be due to the experiences and expectations of the sample groups.

Keywords: school readiness, school readiness skills, preschool teachers, primary school teacher, teacher candidate

İlkokula Hazırlık Becerilerine İlişkin Okul Öncesi ve Sınıf Öğretmenleri ile Öğretmen Adaylarının Görüşleri

Nurbanu Parpucu[1], Nevra Atış Akyol[1], Semra Erkan[1]

[1]*Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı*

Bildiri No: 25 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç:

Bu araştırmanın amacı, okulöncesi öğretmenleri ve sınıf öğretmenleri ile okulöncesi ve sınıf öğretmenliği 4. sınıf öğrencilerinin, çocukların ilkokula geçişte sahip olması gereken ilkokula hazırlık becerilerine ilişkin görüşlerini incelemektir. Ayrıca araştırmada katılımcıların ilkokula hazırlık becerilerinden hangilerine daha çok önem verdiklerini belirlemek de amaçlanmıştır.

Yöntem- Desen ve Örneklem:

Okul öncesi öğretmenleri ve sınıf öğretmenleri ile okul öncesi ve sınıf öğretmeni adaylarının; çocukların ilkokula geçişte sahip olması gereken ilkokula hazırlık becerilerine ilişkin görüşlerini incelemeyi amaçlayan bu araştırma betimsel tarama modeli ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya kolay ulaşılabilir örnekleme yolu ile okul öncesi öğretmenleri, sınıf öğretmenleri, okul öncesi ve sınıf öğretmenliği adayları dahil edilmiştir. Araştırmada gönüllük ilkesi esas alınmış olup araştırma örneklemini 80 okul öncesi öğretmeni, 50 sınıf öğretmeni, 51 okul öncesi öğretmen adayı ve 88 ilkokul öğretmen adayı olmak üzere toplam 269 kişi oluşturmaktadır.

Veri Toplama Araçları :

Araştırmada veri toplama aracı olarak “Genel Bilgi Formu” ve araştırmacılar tarafından geliştirilen “İlkokula Hazırlık Becerileri Anketi” kullanılmıştır. Verilerin analizinde ortamala, yüzde ve frekans kullanılmıştır.

Bulgular ve sonuç:

Araştırma sonucunda, *okul öncesi öğretmenlerinin, sınıf öğretmenlerinin ve okul öncesi öğretmen adaylarının* ilkokula hazırlık becerilerine ilişkin görüşleri incelendiğinde en yüksek ortalamanın; öz bakım becerileri alanına ait olduğu görülmektedir. Araştırma sonucunda *sınıf öğretmenliği adaylarının* ise ilkokula hazırlık becerilerine ilişkin görüşleri incelendiğinde en yüksek ortalamanın fiziksel gelişim alanına ait olduğu görülmektedir.

Tüm bu sonuçlar doğrultusunda, okul öncesi öğretmenleri, sınıf öğretmenleri, okul öncesi öğretmen adayları ve sınıf öğretmenliği adaylarının ilkokula hazırlık beceri ile ilgili olarak gelişim alanları içerisinde en yüksek ortalamaya sahip becerilerde bazı ortak becerileri belirttikleri görülmektedir. Öğrenmeye yönelik yaklaşımlarda “Öğrenmeye karşı istekli olma” becerisinin, dil gelişiminde “Duygu ve düşüncelerini anlaşılır ve düzgün bir Türkçe ile aktarma” becerisinin ve öz bakım becerilerinde “Tuvalet ihtiyacını ve buna yönelik temizliğini kendi kendine yapma” becerisinin ortak olduğu tespit edilmiştir. Bilişsel gelişimde “Kavram bilgisine sahip olma” becerisinin okul öncesi öğretmenleri, sınıf öğretmenleri ve sınıf öğretmeni adayları tarafından en yüksek ortalamaya sahip beceri olarak belirlendiği, farklı olarak

okul öncesi öğretmen adaylarının bu gelişim alanında en yüksek ortalamaya sahip beceri olarak "Olaylar arasında neden-sonuç ilişkisi kurma" becerisini belirledikleri görülmektedir. Sosyal duygusal gelişim alanında okul öncesi ve sınıf öğretmen adayları "Üzüldüğü, sevindiği ya da korktuğunda duygusunu doğru bir şekilde ifade etme" becerisini, okul öncesi öğretmenleri "Anne ve babadan ayrılma kaygısı yaşamadan okula uyum sağlama" becerisini, sınıf öğretmenleri "Öğretmenin yönergelerini takip etme" becerisine en yüksek ortalamayı vermişlerdir. Fiziksel gelişim alanında tüm katılımcılar farklı becerinin ortalamasına en yüksek puanı vermişlerdir. Gelişim alanlarının toplam ortalamasına bakıldığında ise okul öncesi öğretmenleri, sınıf öğretmenleri ve okul öncesi öğretmen adayları en yüksek ortalamayı " öz bakım becerisi" alanına vermiş, sınıf öğretmen adayları ise "fiziksel gelişim" alanına en yüksek ortalamayı vermişlerdir.

Tüm bu bilgiler ışığında alan yazında okula hazırlık becerileri ile ilgili gelişim alanlarına yönelik olarak hem örneklem gruplarında hem de gelişim alanlarının vurgulanması noktasında benzerlikler kadar farklılıklar da olduğu saptanmıştır. Bu farklı görüşlerin okula hazırlık kavramının çok yönlü yapısından kaynaklandığı düşünülmektedir. Çünkü okula hazırlık kavramı, aile, öğretmen (okul öncesi öğretmeni, sınıf öğretmeni), çocuk ve toplum paydaşlarından oluşan ve tüm gelişim alanları ile çocuğun desteklenmesi gerektiğini vurgulayan bir kavramdır. Bu nedenle söz konusu farklılıklar örneklem gruplarının kendi deneyim ve beklentilerinden kaynaklanıyor olabilir.

Anahtar Kelimeler: Okula hazırlık, okula hazırlık becerileri, okul öncesi öğretmeni, sınıf öğretmeni, öğretmen adayı

A Practical Study On Increasing The Awareness Of 36-48 Month Old Children About Dental Health

Vakkas Yalçın[1], Oğuzhan Öztürk[2], Ahmet Simsar[1], Şermin Demir[1], Seda Can Canlı[1]
[1]*Kilis 7 Aralık Üniversitesi*
[2]*Marmara Üniversitesi*

Abstract No: 26 - Abstract Presentation Type: Poster Presentation

Preschool education, also called early childhood education, includes the 0-72 months of the child's birth from the birth to the first grade. Early childhood education; It is a process in which children try to support all their development by taking the self-values of the society in which they live, support the children in reasoning by raising emotion development and perception power and develop their creativity.

Pre-school education service, which is essential to advance with a systematic organization based on science, which is so important to be left to coincidences, is the most crucial stage of the whole education system. The main purpose of pre-school education; The aim of the course is to provide the opportunity for the child to develop fully in social, emotional, mental and physical aspects before the first year of primary education in the most appropriate environment. In these ages, where development is the fastest after puberty, preschool institutions; support the development of children by acquiring some life experiences appropriate to their developmental level and age. In addition, according to the Preschool Education Program 2013, pre-school education: 'Children's healthy learning through rich learning experiences, supporting motor, social and emotional, language and cognitive gains in terms of development, self-care skills are gained, the child self-control, gaining child-centered A flexible, spiral, eclectic, balanced, systematic education process that considers cultural and universal values'. However, in the acquisition of self-care skills, 'uyg applies the rules of cleansing of the body.' ', Ar combs her hair, brushes her teeth; He washes his hands and face and does the works for toilet needs. '' In another gain, 'ır takes precautions related to health.', Is stated, and in the indicators: 'söyl He says what he has to do to protect his health. Explain the consequences of not paying attention to health. It does what it takes to protect its health. Eleri ' 'Ular Applies the rules of cleansing of the body. Üzere üzere As it is clearly stated in the indicators of the gain, brushing teeth, in a wider sense, dental health has an important place in the life of the individual.

The importance of family's feeding habits and oral and dental care in early childhood is a model for children. Therefore, families should act as an example for oral and dental care and nutrition habits of their children, obtain information from these sources and get support from experts in their fields. Teachers working in preschool institutions should brush their teeth together with the children after feeding hours and thus, children should be brushed their teeth at least once a day and the way to gain habits should be opened. However, teachers need to have knowledge of oral and dental health, to transfer the negative consequences of not brushing to children in appropriate ways and to transfer the correct use of toothbrush to children. In addition, activities should be prepared for children on oral and dental health by sharing with other teachers working in the institution.

It is known that microbial dental plaque is the most important factor that causes deterioration of dental health. As a result of the accumulation of a complex microbial dental plaque on the tooth surfaces and the accumulation of the plaque from the tooth surfaces, the microorganisms and toxic

substances contained in it cause deterioration in oral health.

In addition to the success of the treatments applied in pediatric dentistry, it is of great importance to provide the child with this behavior in order to maintain and maintain oral hygiene. It is accepted that dental health-related behavior gains are largely driven by the mother in early childhood. However, it is claimed that there is a relationship between the incidence of caries and the level of awareness and education of the family.

Giving the child a positive attitude about oral and dental care will affect their thoughts and behaviors related to general health status such as nutrition and brushing in the future. During this period, children model their own behavior, their families, teachers and other people that affect it and try to imitate them. Preschool period is a serious period for both families and children. The content of education at these ages does not include children. In today's educational programs, families are considered as a part of education. Considering the duration of education, children perform most of their self-care skills such as nutrition and cleaning at school. This makes oral dental education more important for children, parents and teachers.

In this study, it was aimed to raise awareness about dental health issues and the activities applied to children with dental health education to be given to children aged 3 years and to cause behavior change in children.

METHOD

This study is a basic qualitative research. The data in the basic qualitative studies; interviews, observation and document review. Participants of the study were selected with purposeful sampling.

The study consists of two parts as application and monitoring. Activities in the application part of the study are divided into routine and supportive activities. In the next part of the study, the researchers carried out monitoring of the persistence of behavior in a timely manner.

Routine activities: Pre-meal tooth brushing activity

Supportive activities: Supporting basic information about post-dinner dental health through in-class and out-of-class activities, field trips and expert participation.

DATA COLLECTION AND ANALYSIS

The implementation phase of the study has ended and the data collection and analysis process is continuing.

Keywords: Preschool education, Dental health, Child development

36-48 Aylık Çocukların Diş Sağlığı Konusunda Farkındalıklarının Arttırılması Üzerine Uygulamalı Bir Çalışma

Vakkas Yalçın[1], Oğuzhan Öztürk[2], Ahmet Simsar[1], Şermin Demir[1], Seda Can Canlı[1]

[1]*Kilis 7 Aralık Üniversitesi*

[2]*Marmara Üniversitesi*

Bildiri No: 26 - Bildiri Sunum Şekli: Poster Sunum

GİRİŞ

Erken çocukluk eğitimi olarak da isimlendirilen okul öncesi eğitim, çocuğun doğumundan ilköğretim birinci sınıfa başladığı zamana kadar geçirdiği 0-72 ayları içerir. Erken çocukluk eğitimi; çocukların bütün gelişimlerini, içinde yaşanılan toplumun öz değerleri kıstas alınarak desteklemeye çalışan, duygu gelişimini ve algı gücünü yükselterek akıl yürütmede çocuklara destek veren ve yaratıcılığını geliştirdikleri bir süreçtir.

Rastlantılara bırakılmayacak kadar önemli, bilime dayanan ve sistemli bir organizasyon ile ilerletilmesi zaruri olan okul öncesi eğitim hizmeti, bütün eğitim sisteminin en can alıcı kademesidir. Okul öncesi eğitimde temel amaç; çocuğun ilköğretim birinci sınıf öncesinde sosyal, duygusal, zihinsel ve bedensel yönden tam anlamıyla gelişmesi için ona en uygun ortamda en uygun şekilde eğitim imkanının sağlanmasıdır. Gelişimin ergenlikten sonra en hızlı olduğu bu yaşlarda, okul öncesi kurumlar; gelişim düzeylerine ve yaşlarına uygun bazı yaşantı deneyimleri edindirmek yolu ile çocukların gelişimine destek olmaktadır. Bunun yanısıra 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'na göre ise okul öncesi eğitimi: 'Çocukların zengin öğrenme deneyimleri aracılığıyla sağlıklı büyümelerini destekleyen, motor, sosyal ve duygusal, dil ve bilişsel kazanımlar yönünden gelişimini sağlayan, özbakım becerilerinin kazandırıldığı, çocuğa öz denetim kazandıran, çocuk merkezli, esnek, sarmal, eklektik, dengeli, kültürel ve evrensel değerleri dikkate alan sistemli bir eğitim süreci' olarak tanımlanmıştır. Bununla beraber öz bakım becerileriyle ilgili kazanımlarda ''Bedeniyle ilgili temizlik kurallarını uygular.'' ifadelerine yer verilmiş, göstergeleri olarak ise: ''Saçını tarar, dişini fırçalar; elini, yüzünü yıkar, tuvalet gereksinimine yönelik işleri yapar.'' ifadeleri belirtilmiştir. Bir diğer kazanımda ''Sağlığı ile ilgili önlemler alır.'' ifadesine yer verilmiş, göstergelerinde ise: ''Sağlığını korumak için yapması gerekenleri söyler. Sağlığına dikkat etmediğinde ortaya çıkabilecek sonuçları açıklar. Sağlığını korumak için gerekenleri yapar.'' ibareleri bulunmaktadır. ''Bedeniyle ilgili temizlik kurallarını uygular.'' Kazanımının göstergelerinde açıkça ifade edildiği üzere diş fırçalamak, daha geniş anlamıyla diş sağlığı bireyin hayatında önemli bir yer tutmaktadır.

Erken çocukluk döneminde ailenin beslenme alışkanlıkları ile ağız ve diş bakımına verdiği önem çocuklara model olmaktadır. Bundan dolayı aileler çocuklarına ağız ve diş bakımı ve beslenme alışkanlıkları konularında örnek teşkil edecek davranışlarda bulunmalı, bu konularda sağlam kaynaklardan bilgi edinmeli ve alanında uzman kişilerden destek almalıdır. Okul öncesi kurumlarda görev yapan öğretmenler ise beslenme saati sonrasında çocuklarla birlikte dişlerini fırçalamalı ve bu sayede çocukların en az günde bir kere dişlerinin fırçalanması sağlanarak alışkanlık kazanmasının yolu açılmalıdır. Bununla birlikte öğretmenlerin ağız ve diş sağlığı konusunda bilgi sahibi olması, diş fırçalamamanın olumsuz sonuçlarına çocuklara uygun yollarla aktarması ve diş fırçasının doğru kullanımını çocuklara aktarması gerekmektedir. Bunun yanı sıra kurumda görev yapan diğer öğretmenlerle paylaşımda bulunarak ağız ve diş sağlığı konusunda çocuklara etkinlikler hazırlanmalıdır.

Diş sağlığının bozulmasına yol açan faktörlerden en önemlisinin, mikrobiyal dental plak olduğu bilinmektedir. Kompleks bir yapıda olan mikrobiyal dental plağın diş yüzeyleri üzerinde birikimi ve biriken plağın diş yüzeylerinden uzaklaştırılamaması neticesinde, içerisinde bulunan mikroorganizmalar ve toksik maddeler ağız sağlığında bozulmalara sebep olmaktadır.

Çocuk diş hekimliğinde uygulanan tedavilerin başarıya ulaşmasının yanı sıra ağızda hijyenin sağlanması ve sürdürülmesi için çocuğa bu yönde davranış kazandırılması büyük önem arz etmektedir. Erken çocukluk döneminde diş sağlığı ile alakalı davranış kazanımlarına büyük ölçüde annenin yön verdiği kabul edilmektedir. Bununla birlikte çocuğun çürük insidansı ile ailenin bilinç ve eğitim düzeyi arasında ilişki bulunduğu iddia edilmektedir.

Çocuğa ağız ve diş bakımı konusunda olumlu tutum kazandırılması ileriki yaşantısında beslenme, diş fırçalama gibi genel sağlık durumu ile alakalı düşünce ve davranışlarını da olumlu yönde etki edecektir. Bu dönemde çocuklar başta ailelerini, öğretmenlerini ve onu etkileyen başka insanların davranışlarını kendisine model almakta ve onları taklit etmeye çalışmaktadır. Okul öncesi dönem, gerek aileler gerekse çocuklar için ciddi anlamda önemli bir dönemdir. Bu yaşlarda verilen eğitimin içeriği yalnızca çocukları kapsamamaktadır. Günümüz eğitim programlarında aileler de eğitimin birer parçası sayılmaktadır. Eğitim süreleri göz önüne alındığında çocuklar beslenme ve temizlik gibi özbakım becerilerinin çoğunu okulda gerçekleştirmektedir. Bu durum çocuklara, velilere ve öğretmenlere verilen ağız diş sağlığı eğitimlerini daha da önemli kılmaktadır.

Bu çalışmada, 3 yaş grubu çocuklara verilecek olan diş sağlığı eğitimi ile onların diş sağlığı konularında bilinçlenmesi ve uygulanan etkinliklerin çocuklar üzerinde istendik yönde davranış değişikliğine yol açması amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Bu çalışma temel nitel (basic qualitative research) bir çalışmadır. Temel nitel çalışmalarda veriler; görüşme, gözlem ve doküman incelemesi yoluyla toplanır. Çalışmanın katılımcıları amaçlı örneklem ile seçilmiştir.

Çalışma uygulama ve izleme olmak üzere 2 kısımdan oluşmaktadır. Çalışmanın uygulama bölümündeki etkinlikler, rutin ve destekleyici etkinlikler olarak ikiye ayrılmaktadır. Çalışmanın sonraki bölümünde ise araştırmacılar tarafından rutin etkinlikler zamanında davranışın kalıcılığına yönelik izleme yapılmıştır.

Rutin etkinlikler: Yemek öncesi diş fırçalama etkinliği

Destekleyici etkinlikler: Yemek sonrası diş sağılığı konusunda temel bilgilerin sınıf içi ve sınıf dışı etkinliklerle desteklenmesi, alan gezilerini ve uzaman katılımını kapsamaktadır.

VERİ TOPLAMA VE ANALİZİ

Çalışmanın uygulama aşaması sona ermiş ve veri toplama ve analiz süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Diş sağlığı, Çocuk gelişimi

Investigation Of The Relationship Between Emotion Regulation And Empathy Skills In Preschool

Ayşenur Koca[1], Ebru Ersay[2]

[1]*Şanlıurfa Viranşehir Ayşe Bayram Anaokulu*

[2]*Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okulöncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara/Türkiye*

Abstract No: 288 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Emotional competence is the representation of the self-efficacy of emotions in the emergence of social processes. Self-efficacy means the individual's belief that he / she has the capacity and ability to achieve a desired result. Saarni stated that emotional competence consists of various sub-skills and many of these skills were acquired in early childhood. These sub-skills: the ability to recognize their own emotional state and the emotions of others, expressing their emotions in accordance with the culture in which they live, making connections between social rules and emotions, empathetic and sympathetic solidarity to others' emotions, internal and external self and others. Emotional harmony between emotions, ability to cope with unpleasant emotions using control strategies, understanding how emotions affect relationships, acceptance of their own emotional experiences and satisfaction with their emotions. This research focuses on emotion regulation and empathy skills.

It was observed that the children who had not developed emotional regulation had low social competence and did not display appropriate play skills. In a study, it was found that children who had difficulty in regulating their emotions had difficulty in learning and completing tasks and were less productive. According to other findings, children with good emotion regulation skills are better able to manage the qualitative change (changes in student-teacher relations, etc.) in kindergarten compared to other children. In addition, children with higher emotion regulation are less likely to experience behavioral problems and their relationship with their teachers is more positive. In another study conducted with 3-year-old children, it was found that children with secure attachment regulate their emotions better and are more empathic than others. It is stated that understanding, expressing and managing emotions of children both themselves and others at an early age may form a basis for empathy with other individuals. In addition, it was found that the emotional responses, self-control capacity and levels of intrinsic motivation and prosocial behavior of children with empathy skills were better than the ones who did not have empathy skills. Based on all these findings, it is seen that emotion regulation and empathy skills in children are examined in relation to many different areas, but there are not many studies focusing on the relationship between these two skills. Recently, there have been many researches about preschool children's emotion regulation skills in our country. However, when the subjects of these researches are examined, emotion regulation has been examined in relation to different skills. The absence of a research examining relationship between emotion regulation skills and empathy skills clearly shows the contribution of this research to the field.

The aim of this study is to investigate the relationship between emotion regulation skills and empathy skills of 60-72 months old preschool children. The research is a relational survey model. In this study, purposeful sampling method was used in order to reach non-immigrant children with normal development, without any disability. The sample of the study consisted of 157 preschool children (79 girls, 78 boys, 60-72 months old, mean age 67.96 months) with normal development, without any disability, who were present in pre-school education institutions in Viranşehir and Siverek districts of Şanlıurfa province between 2018-2019 academic years and their teachers. In the study, “Personal

Information Form" developed by the researcher to determine the demographic characteristics of 60-72 months old preschool children, "Emotion Regulation Checklist" (ERC) to determine emotion regulation skills and "Empathy Scale for Children" (ESC) to determine empathy skills were used. The data obtained in this study were collected through individual interviews of children and questionnaires from teachers. Analyses showed that there was a positive and low level correlation between child empathy and emotion regulation sub-dimension of the scale. Increased empathy skills of the child are associated with increased emotion regulation skills. No significant correlation was found between child empathy and negative sub-dimension of the scale. In other words, the empathy ability does not predict the tendency of showing negative affect and emotional state variability in the child. When the child empathy and children's age is examined, it is found that there is a positive, low level correlation. In other words, as the age of children increases, so does their empathy skills. No significant correlation was found between child empathy and number of siblings, maternal age and father age. As a result, it could be said that children with high level of empathy skills have better emotion regulation skills. It can also be concluded that as the age of children increases, there is progress in empathy skills. Further studies are needed to clarify these relationships as a result of the analyzes.

Keywords: Emotion Regulation, Empathy, Preschool Period.

Okul Öncesi Dönemde Duygu Düzenleme Becerisi ile Empati Becerisi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ayşenur Koca[1], Ebru Ersay[2]

[1]*Şanlıurfa Viranşehir Ayşe Bayram Anaokulu*

[2]*Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okulöncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara/Türkiye*

Bildiri No: 288 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Duygusal yeterlilik, sosyal işlemlerin ortaya çıkmasında duyguların öz-yeterliliğinin gösterimidir. Öz-yeterlik ise, bireyin istenen bir sonuca ulaşma kapasitesine ve becerisine sahip olduğuna dair inancı anlamına gelmektedir. Saarni, duygusal yeterliliğin çeşitli alt becerilerden oluştuğunu ve bu becerilerin birçoğunun erken çocukluk yıllarında kazanıldığını belirtmiştir. Bu alt becerileri: kendi duygusal durumunun ve başkalarının duygularının farkına varma yeteneği, duygularını içinde yaşadığı kültüre uygun bir biçimde ifade etme, sosyal kurallarla duygular arasında bağlantı kurma, başkalarının duygularına empatik ve sempatik katılım, kendisini ve başkalarının içsel ve dışsal duyguları arasında uyumsuzluk olabileceğini anlama, hoş olmayan duygularla kontrol stratejileri kullanarak baş etme yeteneği, duyguların ilişkileri nasıl etkilediğini anlama, kendi duygusal deneyimlerini kabullenme ve duygularından hoşnut olma şeklinde sıralamıştır. Bu araştırma bu becerilerden duygu düzenleme ve empati becerilerine odaklanmaktadır.

Duygu düzenlemesi gelişmemiş çocukların sosyal yeterliliklerinin düşük olduğu, uygun oyun becerileri sergileyemedikleri görülmüştür. Bir araştırmada duygularını düzenlemede zorlanan çocukların öğrenmede ve görevleri tamamlamada zorlandığı, daha az üretken olduğu bulunmuştur. Diğer bulgulara göre duygu düzenleme becerileri iyi olan çocuklar diğer çocuklara göre anaokulunda oluşan niteliksel değişimi (öğrenci-öğretmen ilişkilerindeki değişimler vb.) daha iyi idare edebilmektedirler. Ayrıca duygu düzenlemesi daha yüksek düzeyde olan çocukların davranış sorunu yaşama olasılıkları daha azdır ve öğretmenleriyle olan ilişkileri de daha olumludur. 3 yaş çocuklarıyla yapılan başka bir araştırmada ise güvenli bağlanmaya sahip çocukların diğerlerine göre duygularını daha iyi düzenledikleri ve daha empatik oldukları bulunmuştur. Çocukların erken yaşta hem kendilerinin hem de başkalarının duygularını anlamalarının, ifade edebilmelerinin ve bu duyguları yönetebilmelerinin, diğer bireylerle empati kurmalarına temel oluşturabileceği belirtilmektedir. Ayrıca empati becerisi gelişmiş çocukların bir yaşından itibaren duygusal tepkilerinin, kendi kendilerini kontrol kapasitelerinin ve içsel bir motivasyon ile prososyal davranış sergileme düzeylerinin empati becerisi gelişmemiş olanlara göre daha iyi olduğu bulunmuştur. Tüm bu araştırma bulgularına dayanarak çocuklarda duygu düzenleme ve empati becerisinin birçok farklı alanla ilişkili olarak incelendiği ancak alanda bu iki beceri arasındaki ilişkiye odaklanan çalışmaların yetersiz olduğu görülmektedir. Son dönemde ülkemizde okulöncesi çocuklarda duygu düzenleme becerisine yönelik birçok araştırma yapılmıştır. Ancak yapılan bu araştırmaların konularına bakıldığında duygu düzenleme farklı becerilerle ilişkili olarak incelenmiştir. Duygu düzenleme ve empatinin duygusal yeterlilik kavramının alt boyutları olması ve aralarında ilişki olabileceğine dair araştırma bulgularının bulunması araştırma açısından önemli bir yere sahiptir. Okul öncesi dönem çocuklarının duygu düzenleme becerileri ile empati becerilerinin incelendiği bir araştırmanın olmaması bu araştırmanın alana katkısını açıkça ortaya koymaktadır.

Bu araştırmanın amacı, 60-72 aylık okul öncesi dönem çocuklarının duygu düzenleme becerileri ile empati becerileri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırma, ilişkisel tarama modelinde bir çalışmadır. Bu araştırmada normal gelişim gösteren, herhangi bir engel durumu olmayan, göçmen olmayan

çocuklara ulaşabilmek için amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, 2018-2019 eğitim-öğretim yılları arasında Şanlıurfa ilinin Viranşehir ve Siverek ilçelerindeki okul öncesi eğitim kurumlarında bulunan 60-72 aylık 157 okul öncesi çocuk (79'u kız, 78'i erkek, yaş ortalaması 67.96 ay) ve öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmada çocukların demografik özelliklerini belirlemek için araştırmacı tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu", duygu düzenleme becerilerini belirlemek için "Duygu Düzenleme Ölçeği (DDO)" ve empati becerilerini belirlemek için "Çocuklar için Empati Ölçeği (ÇEMÖ)" kullanılmıştır. Bu araştırmada elde edilen veriler çocuklardan bireysel görüşme yoluyla, öğretmenlerden ise anket tekniğinden yararlanılarak toplanmıştır. Yapılan analizler sonucunda çocuk empatisi ile ölçeğin duygu düzenleme alt boyutu arasında pozitif yönde, düşük düzeyde bir ilişki olduğu bulunmuştur. Çocuğun empati becerisinin artması, duygu düzenleme becerisinin artması ile ilişkilidir. Çocuk empatisi ile ölçeğin olumsuzluk alt boyutu arasında ise anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Yani empati becerisi çocuktaki duygu durum değişkenliği ile olumsuz duygulanım gösterme eğilimini yordamamaktadır. Çocuk empatisi ile çocukların yaşları arasındaki ilişkiye bakıldığında pozitif yönde, düşük düzeyde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Yani çocukların yaşları arttıkça, empati becerileri de artmaktadır. Çocuk empatisi ile çocukların kardeş sayısı, anne yaşı ve baba yaşı arasında ise anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Sonuç olarak empati becerisi yüksek düzeyde olan çocukların, duygu düzenleme becerilerinin daha iyi olduğu söylenebilir. Ayrıca çocukların yaşları artıkça empati becerilerinde de ilerleme olduğu sonucuna ulaşılabilir.

Anahtar Kelimeler: Duygu Düzenleme, Empati, Okul Öncesi Dönem.

128/5000 Investigation Of Pre-School Teachers And Administrators Perceptions And Thoughts About Peer Bullying In Terms Of Some Variables

Abdülbaki Ergel[1], Sevil Büyükalan Sevil[2]
[1]*Mardin Artuklu Üniversitesi, Gazi Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 37 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose of the research, The aim of the study is to determine the perception levels of peer bullying of preschool teachers and administrators working in primary and kindergarten in early childhood children according to different demographic variables. In order to achieve this goal, the following questions will be sought. What are the perceptions and thoughts of teachers and administrators on peer bullying; Do teachers 'and administrators' perceptions of peer bullying vary according to age, gender, type of institution and professional seniority; Do teachers and administrators make every effort to gain knowledge about Peer Bullying; According to the teachers and administrators, how much is peer bullying experienced in preschool education institutions; According to the Teachers and Administrators, what kind of place and activity is the place where peer bullying is experienced in preschool education institutions; According to teachers and administrators, to whom do you have the responsibility to prevent or minimize the effects of peer bullying in preschool institutions?

Method, Preschool education institutions, Teachers and Administrators 'peer bullying in the preschool education of 11 questions that investigate the perception of teachers and administrators' perception levels of 13 questions, a total of 24 questions questionnaire is applied through face-to-face interview method; In the first semester of the 2018-2019 academic year, 84 teachers and 39 administrators in randomly selected 15 primary schools and 7 kindergartens in Artuklu district of Mardin province were conducted with 123 people. SPSS (Statistical Packet for Social Studies) 18.00 program was used in the analysis of the data obtained in the study.

Findings and Conclusion, In this study, the most frequent victims of peer bullying were teachers: schoolyard, school toilet and classroom, administrators: schoolyard, school way and class. To what extent do you think that the exposure to peer bullying is experienced in preschool children, almost half of the teachers and administrators answered that it was in the 5-15% range. Most of the teachers and administrators gave the answer to the question of peer bullying among which gender group is more common among male students. The question of who has the most important responsibility in the prevention of peer bullying and the prevention of psychosocial effects is that the teachers and administrators have the same opinion, the first, the family, the second and the third, the school administration is responsible. The question of the type of activities that victims of peer bullying are most frequently exposed to is similar in mind to teachers and administrators, and more than half of the teachers think that free time, half of the managers experience free time, second place play and third place during routine activities. Most of the teachers and administrators answered yes to the question of whether peer bullying ever occurred in children whose school success was falling or who did not want to come to school.

It is seen that most of the teachers and administrators say no to questions about whether you have taken any lessons or seminars on peer bullying, or have you read a publication or a book. The T test shows that there is a significant difference between teachers and administrators in the question of

whether there is a child in your professional life that you think is exposed to peer bullying. It is seen that half of the teachers answered yes and no, most of the administrators answered yes to about one third. It is understood from the T test data that there is a significant difference between the administrators working in primary and kindergarten on institutional basis. The managers working in the kindergarten stated that they met a child who thought that they were exposed to peer bullying more than the teachers and managers working in primary school.

When peer bullying perceptions of teachers and administrators are examined, it is seen that there is no significant difference between the perception levels where there are similar rates. Teachers and administrators' perceptions of peer bullying types are quite high; When the perception levels of teachers and administrators are low, it is generally seen that perceptions of what is peer bullying are high and what is not peer bullying is lower.

Keywords: Early Childhood, Preschool Education, Teacher, Administrator, Peer Bullying

Okul Öncesi Öğretmen ve Yöneticilerinin, Akran Zorbalığına İlişkin Algı ve Düşüncelerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Abdülbaki Ergel[1], Sevil Büyükalan Sevil[2]
[1]*Mardin Artuklu Üniversitesi, Gazi Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 37 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Araştırmanın amacı, erken çocukluk çağındaki çocukların eğitim gördüğü ilkokul ve anaokullarında görev yapan okul öncesi öğretmen ve yöneticilerin akran zorbalığı algı düzeylerini farklı demografik değişkenlere göre saptamaktır. Bu amaca ulaşabilmek için şu sorulara cevap aranacaktır. Öğretmen ve Yöneticilerin akran zorbalığı algı ve düşünceleri nedir; Öğretmen ve Yöneticilerin akran zorbalığı algı düzeyleri yaşa, cinsiyete, görev yaptığı kurum türüne ve mesleki kıdeme göre değişmekte midir; Öğretmen ve Yöneticiler Akran Zorbalığı Konusunda bilgi sahibi olmak için her hangi bir çaba göstermekte midir; Öğretmen ve Yöneticilere göre okul öncesi eğitim kurumlarında akran zorbalığı ne kadar yaşanmaktadır; Öğretmen ve Yöneticilere göre okul öncesi eğitim kurumlarında akran zorbalığının yaşandığı yer ve etkinlik türü neresidir; Öğretmen ve Yöneticilere göre okul öncesi eğitim kurumlarında akran zorbalığının önlenmesi veya etkilerinin en aza indirilmesinde sorumluk kime düşmektedir?

Yöntem, Okul öncesi eğitim kurumları, Öğretmen ve Yöneticilerin akran zorbalığının okul öncesi eğitimde yaşanması ile ilgili düşüncelerini araştıran 11 soru, öğretmen ve yöneticilerin algı düzeylerini araştıran 13 soru, toplam 24 soruluk anket yüz yüze görüşme yöntemiyle uygulanan nicel bir çalışmadır; 2018-2019 eğitim-öğretim yılı 1. Döneminde Mardin ili Artuklu ilçesinde rastgele seçilen 15 ilkokul ve 7 anaokulunda bulunan 84 öğretmen ve 39 yönetici toplam 123 kişi ile yapılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizinde SPSS (Statistical Packet for Social Studies) 18.00 programı kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç, Bu çalışmada kurbanların akran zorbalığına en sık maruz kaldıkları yer olarak öğretmenler: en fazla okul bahçesi, okul tuvaleti ve sınıf, yöneticiler: okul bahçesi, okul yolu ve sınıf cevabını vermişlerdir. Akran zorbalığına maruz kalma, okul öncesi çağı çocuklarında sizce hangi oranda yaşanır sorusuna öğretmen ve yöneticilerin yarısına yakını, % 5-15 aralığında yaşandığı cevabını vermişlerdir. Akran zorbalığı hangi cinsiyet grubu arasında daha sık görülmektedir sorusuna öğretmen ve yöneticilerin büyük bir kısmı erkek öğrencileri arasında cevabını vermişlerdir. Akran zorbalığının önlenmesi ve psikososyal etkilerinin oluşmasının engellenmesinde en önemli sorumluluk sizce kimlere düşmektedir sorusuna öğretmen ve yöneticilerin aynı düşünceye sahip oldukları, birinci sırada, aile, ikinci sırada öğretmenler, üçüncü sırada okul yönetiminin sorumlu olduğunu düşünmektedir. Akran zorbalığına mağdurların en sık maruz kaldıkları etkinlik türü sorusuna öğretmen ve yöneticilerin benzer düşünceye sahip oldukları, öğretmenlerin yarısından fazlası serbest zaman, yöneticilerin yarıya yakını serbest zaman, ikinci sırada oyun, üçüncü sırada rutin etkinlikler sırasında yaşandığını düşünmektedir. Okul başarısı düşen veya okula gelmek istemeyen çocuklarda akran zorbalığı hiç aklınıza geldi mi sorusuna öğretmen ve yöneticilerin büyük bir kısmı evet cevabını vermişlerdir.

Akran zorbalığı konusunda herhangi bir ders veya seminer aldınız mı, bir yayın veya kitap okudunuz mu sorularına öğretmen ve yöneticilerin büyük bir kısmının hayır dediği görülmektedir. Meslek hayatınızda akran zorbalığına maruz kaldığını düşündüğünüz bir çocuk oldu mu sorusuna öğretmen ve yöneticiler arasında anlamlı bir farklılık olduğu T testinden de anlaşılmaktadır. Öğretmenlerin yarısı evet yarısı hayır cevabını verdiği, yöneticilerin büyük bir kısmı evet üçte birine

yakını hayır cevabını verdiği görülmektedir. Kurumsal bazda ilkokul ile anaokulunda çalışan yöneticiler arasında anlamlı bir farklılığın olduğu yine T testi verilerinden anlaşılmaktadır. Anaokulunda çalışan yöneticiler ilkokulda çalışan öğretmen ve yöneticilerden daha fazla akran zorbalığına maruz kaldığını düşündüğü bir çocukla karşılaştıklarını belirtmişlerdir.

Öğretmen ve yöneticilerin akran zorbalığı algı ortalamalarına bakıldığında birbirine yakın oranların olduğu algı düzeyleri arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı görülmektedir. Öğretmen ve yöneticilerin akran zorbalığı tipleri konusunda algı düzeylerinin oldukça yüksek olduğu; Öğretmen ve yöneticilerin algı düzeylerinin düşük olduğu konulara bakıldığında genellikle neyin akran zorbalığı olduğu konusunda algılarının yüksek olduğu neyin akran zorbalığı olmadığı konusunda algı düzeylerinin daha düşük olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken Çocukluk, Okul Öncesi Eğitim, Öğretmen, Yönetici, Akran Zorbalığı

Evaluation Of Mother'S Opinions Related To Home-Based Cognitive Development Support Program Applied With 18 And 24-Month-Old Infants

Sibel Atli[1], Gülen Baran[2]
[1]*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi*
[2]*Ankara Üniversitesi*

Abstract No: 302 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose: The first years of early childhood period are of vital importance in terms of all areas of development. Cognitive development, which makes the ways of understanding the world more complex and effective, is also very important for this period. The development support programs to be implemented during these periods may increase the potential of children in their developmental areas. Mothers spend a lot of time with their babies. Therefore, mothers have a very important role in supporting infants in early childhood and evaluating their development. In this respect, the aim of this study is to evaluate the expectations of the mothers from the Home-Based Cognitive Development Support Program Applied with 18-24 month-old babies and how they meet these expectations after the implementation of this program.

Method: In this study, the case research design taking place among qualitative research methods has been used. In this study, the evaluation of Home-Based Cognitive Development Support Program has been conducted according to the opinions of the mother. The Home-Based Cognitive Development Support Program developed by the researchers has been applied to babies 18-24-month-old through home visits carried out during 12 weeks, namely two days a week. Before the implementation of the program, an interview has been conducted with the mothers about their expectations related to the Home-Based Cognitive Development Support Program which will be implemented with the infants and how the applied program meets the expectations after the implementation of this program.

The working group of the study consists of 15 infants who are 18-24 month-old and 15 mothers, who were registered in the family health centres in the İpek Yolu District of Van province in 2017, who lived with their parents, who did not have any disability and who did not attend any development support program before. The answers of the mothers to the questions during both interviews have been recorded on the Mother Interview Form and all the qualitative interview data have been read by the researcher. Headings have been created from the answers given by the mothers. For data analysis, word repetition technique has been used. The creation of the main themes has been based on a single question included in the interview form. In order to ensure the internal validity of the qualitative data, long-term interactions as well as questions and answers have been examined by a measurement and evaluation expert and the form in which the responses of the mothers were written has been read to the mothers and the participant confirmation has been used.

Findings: Interviews carried out with mothers have been conducted in two stages. In the first stage, the information about the mothers' developmental support programs and their expectations from the Home-Based Cognitive Development Support Program has been discussed before the Home-Based Cognitive Development Support Program has been implemented. In the second stage, their opinions have been taken about how their expectations have been satisfied after the implementation of the program. The mothers' thoughts and expectations about the Home-Based Cognitive Development Support Program, their expectations and the findings of the program's contribution to the baby and the

parents have been obtained. For example; most of the mothers (n = 13) have stated that they needed developmental support programs. For example A8; some mothers have replied as specified in the following sentence: I think that mothers need programs like this and mothers' deficiencies are eliminated about how to make motherhood. Again, most of the mothers (n = 11) have stated that they considered development support programs as important and necessary for the mothers (n = 12).For example A3; some mothers have replied as specified in the following sentence: I consider these programs as very important. There are many matters I don't know. Now, we raise our infant according to information and experience we obtained from our elders and how we want them to be. But maybe we are doing wrong.

Conclusions and Recommendations: When the qualitative analysis results obtained from the views of the mother are examined, it is seen that the program is effective on both infants and parents and meets all the expectations of the families. From this point of view, it can reach the conclusion that home-based, one-to-one support activities with parents and children are contributing practices for child development. In addition to the effects of Home-Based Cognitive Development Support Program on babies and their mothers, it has been observed that the awareness of other family members on the development of the infant increased and that they made efforts in this direction. In this context, more comprehensive studies should be planned to develop the programs aimed at supporting the family as a whole and to assess their impacts.

Keywords: Keywords: 18-24-month- old, infant, cognitive development, program, mother opinions,,

18-24 Aylık Bebeklerle Uygulanan Ev Merkezli Bilişsel Gelişim Destek Programına Yönelik Anne Görüşlerinin Değerlendirilmesi

Sibel Atli[1], Gülen Baran[2]
[1]*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi*
[2]*Ankara Üniversitesi*

Bildiri No: 302 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Bütün gelişim alanları açısından erken çocukluk döneminin ilk yılları kritik bir öneme sahiptir. Dünyayı anlama yollarını daha kompleks ve etkili hale gelmesini sağlayan bilişsel gelişim de bu dönem için oldukça önemlidir. Bu dönemlerde uygulanacak gelişim destek programlarının çocukların gelişim alanlarındaki potansiyelinin artmasını sağlayabilmektedir. Anneler bebekleriyle çok fazla zaman geçirmektedirler. Bu nedenle erken çocukluk döneminde bebeklerin desteklenmesi, gelişimlerinin değerlendirilmesinde annelerin çok önemli rolü bulunmaktadır. Bu açıdan araştırmanın amacı "18-24 aylık bebeklerle uygulanan Ev Merkezli Bilişsel Gelişim Destek Programından annelerin beklentileri ve bu program uygulandıktan sonra beklentileri ne kadar karşıladığına yönelik görüşlerinin değerlendirilmesidir".

Yöntem: Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden durum araştırması deseni kullanılmıştır. Bu araştırmada Ev Merkezli Bilişsel Gelişim Destek Programının değerlendirilmesi anne görüşleri doğrultusunda yapılmıştır. Araştırmacılar tarafından geliştirilen Ev Merkezli Bilişsel Gelişim Destek programı 18-24 aylık bebeklere haftada iki gün olmak üzere 12 hafta boyunca ev ziyaretleri yoluyla uygulanmıştır. Program uygulanmadan önce annelerle bebeklerle uygulanacak olan Ev Merkezli Bilişsel Gelişim Destek Programına yönelik beklentilerine ilişkin, program uygulandıktan sonra ise uygulanan programın beklentileri ne kadar karşıladığına yönelik bir görüşme yapılmıştır.

Araştırmanın çalışma grubunu 2017 yılında Van ili İpek Yolu İlçesine bağlı aile sağlığı merkezlerine kayıtlı, anne babasıyla yaşayan, herhangi bir engeli olmayan ve daha önce herhangi bir gelişim destek programına devam etmemiş olan 18-24 ay aralığındaki15 bebek ve 15 anne oluşturmuştur. Annelerin her iki görüşme esnasında belirtilen sorulara verdikleri yanıtlar Anne Görüşme Formuna kaydedilmiş, nitel görüşme verilerinin tümü araştırmacı tarafından okunmuştur. Annelerin verdiği cevaplardan başlıklar oluşturulmuştur. Verilerin analizi için, kelime tekrarı tekniği kullanılmıştır. Ana temaların oluşturulmasında, görüşme formunda yer alan tek bir sorudan yola çıkılmıştır. Nitel verilerin iç geçerliğini sağlamak için uzun süreli etkileşim, soru ve cevaplar bir ölçme değerlendirme uzmanı tarafından incelemiş ve annelerin verdiği yanıtların yazıldığı form annelere okutularak katılımcı teyidi kullanılmıştır.

Bulgular: Annelerle görüşmeler iki aşamada gerçekleştirilmiştir. Birinci aşamada Ev Merkezli Bilişsel Gelişim Destek Programı uygulanmadan önce annelerin gelişimsel destek programları hakkındaki bilgileri ile Ev Merkezli Bilişsel Gelişim Destek Programından beklentileri üzerine görüşme yapılmıştır. İkinci aşamada ise program uygulandıktan sonra beklentilerin ne ölçüde karşılandığına yönelik görüşleri alınmıştır. Annelerin Ev Merkezli Bilişsel Gelişim Destek Programı hakkındaki düşünceleri, beklentileri ile programın bebek ve ebevyne katkılarına ilişkin bulgular elde edilmiştir. Örneğin; Annelerin geneli (n=13) gelişimsel destek programlarına ihtiyaç duyduklarını belirtmişlerdir. Örneğin A8; Annelerin bu şekilde programlara ihtiyaçları olduğunu düşünüyorum. Annelik nasıl yapılır konusunda annelerin eksiklikleri giderilmiş olur. şeklinde görüş bildirmiştir. Yine annelerin çoğu (n=11) gelişim destek programlarını önemli gördüklerini ve anneler için gerekli (n=12) olduğunu belirtmişlerdir. Örneğin A3; Mesala ben bu

programları çok önemli görüyorum. Bilmediğim çok şey var. Artık büyüklerimizden nasıl görmüşsek nasıl olmasını istiyorsak o şekilde bebeğimizi büyütüyoruz. Ama belki yanlış yapıyoruz şeklinde durumu açıklamıştır.

Sonuç ve Öneriler: Anne görüşleriyle elde edilen nitel analiz sonuçları incelendiğinde programın hem bebekler, hem de ebeveynler üzerinde etkili olduğu ve ailelerin bütün beklentilerini karşıladığı görülmektedir. Bu noktadan hareketle ev merkezli, ebeveynlerle ve çocuklarla birebir yapılan destek çalışmalarının çocuk gelişimi açısından katkı sağlayıcı uygulamalar olduğu sonucu çıkarılabilir. Bu çalışma kapsamında uygulanan Ev Merkezli Bilişsel Gelişim Destek Programının bebekler ve anneleri üzerindeki etkilerinin yanında, diğer aile bireylerini de bebeğin gelişimi üzerindeki etkisi konusunda farkındalıklarının arttırdığı ve bu yönde çaba gösterdikleri gözlenmiştir. Bu kapsamda, aileyi bir bütün olarak desteklemeyi amaçlayan programların geliştirilmesi ve etkilerinin değerlendirilmesine yönelik daha kapsamlı çalışmalar planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: 18-24 ay, bebek, bilişsel gelişim, program, anne görüşleri

Evaluation Of Nutrition Menus Applied In Preschool Education Institutions In Terms Of Healthy Nutrition

Sibel Atli[1], Nurşen Osmanoğlu[1]
[1]*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi*

Abstract No: 303 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose: A healthy nutrition means that energy and nutritional elements are taken in the required amount and at regular intervals to ensure the regular functioning of the body and organs. Healthy nutrition habit in preschool period forms a basis for the development of the child and prevention of nutritional problems that may arise in later stages. Children who receive institution-centred education in the preschool period spend a significant period of time in the school. Therefore, the nutrition menus prepared for children are very important for the healthy nutrition of children. In this direction, the aim of this study is to evaluate the nutrition menus applied in preschool education institutions in terms of healthy nutrition of preschool children.

Method: This study has been evaluated through the qualitative research method and the document analysis technique has been used in this research. The study group consists of 18 pre-school education institutions in Van. The menus of the institutions has been obtained from 2 kindergartens and 4 nursery classes providing half-day education from each of the three regions in the lower, middle and upper socio-economic level in May 2019. The menus in the study group have been determined by purposeful sampling method. For the validity and reliability of the research, the menus collected from school administrations have been examined by the researchers and their accuracy has been confirmed by the teachers who prepared them. In addition, a short feeding time has been observed on the day the menu was taken in order to ensure that the menus were effectively implemented in schools. The data have been evaluated with descriptive analysis technique

Findings: Data obtained from nutrition menus have been evaluated under two sub-headings. The headings identified are “the points that should be evaluated according to the food groups and the matters that should be considered in the menus”. Menus have been addressed under four food group such as milk and dairy products, meat, eggs and legumes, vegetables, fruits and cereals. The subtitles have been analysed according to three socio-economic groups. For example, under the heading of issues to be considered in the nutrition menu, almost all schools in the lower socio-economic group (n = 5) have included issues to be considered in the nutrition menu. They have stated that there should be no ready-to-eat food (n = 4) in these menus, the seasonal fruit (n = 2) has been sent, the food should be put enough for the child to eat, the fork, spoon and napkin (n = 1) should be given, the menus should be clean and tidy (n = 1).) and ready fruit juice should not be left (n = 1).

Conclusion and Recommendations: According to the results of the study, it was observed that the nutrition menus differed according to the socio-economic region of the school in terms of sub-socio-economic group. In all groups, it is seen that schools generally give place to food groups in a balanced way according to the days of the week. In the nutrition menus, cereal group foods are included in all groups. It is noteworthy that the vegetables and fruits are put on all days of the week by specifying names in the schools which are in the upper and middle economic level and that fruit is written in lower socio-economic regions without specifying names and that fruits and vegetables are not included in the menu on all days of the week. It has been seen that the food group consisting of meat, eggs and

legumes was almost absent in the menus especially in the schools which are in the lower socio-economic level and that they take place in very few menu in the upper and middle level groups. It has been determined that milk and dairy products were included in all schools throughout the week. It is noteworthy that no snacks are specified separately in any menu. It can be said that although the part of the issues to be considered takes place in the whole of the menus included in the research, it is quite insufficient in terms of informing the family. In order for children to ensure healthy nutrition, teachers should include all food groups in the menus in accordance with the socio-economic situation of the children. Teachers should be included in-service courses for healthy child nutrition and they should make the information meetings for the parents. The fact that the nutritional menus include the notes to inform the family about healthy nutrition can make important contributions to healthy nutrition awareness.

Keywords: healthy eating, preschool period, food groups

Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Uygulanan Beslenme Menülerinin Sağlıklı Beslenme Açısından Değerlendirilmesi

Sibel Atli[1], Nurşen Osmanoğlu[1]
[1]*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi*

Bildiri No: 303 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Sağlıklı beslenme, vücudun ve organların düzenli çalışmasını sağlayacak enerji ve besin öğelerinin gereken miktarda ve düzenli olarak öğünlerde alınmasıdır. Okul Öncesi dönemde sağlıklı beslenme alışkanlığı çocuğun gelişimi açısından ve daha sonraki aşamalarda ortaya çıkabilecek beslenme sorunlarının önlenmesi açısından temel teşkil etmektedir. Okul öncesi dönemde kurum merkezli eğitim alan çocuklar gün içindeki önemli bir zaman dilimini okulda geçirmektedirler. Bu nedenle çocuklar için hazırlanan beslenme menüleri çocukların sağlıklı beslenmesi açısından oldukça önemlidir. Bu doğrultuda araştırmanın amacı okul öncesi eğitim kurumlarında uygulanan beslenme menülerinin okul öncesi dönem çocukların sağlıklı beslenmesi açısından değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu çalışma nitel araştırma yöntemi ile değerlendirilerek, araştırmada doküman inceleme tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Van ilinde bulunan 18 okul öncesi eğitim kurumu oluşturmaktadır. Kurumların menüleri alt, orta ve üst sosyo-ekonomik düzeyde olan üç bölgenin her birinden yarım gün eğitim yapan 2 anaokulu ve 4 anasınıfından Mayıs 2019'da toplanmıştır. Çalışma grubundaki menüler amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenmiştir. Araştırmanın geçerlik-güvenirliği için okul idarelerinden toplanan menüler araştırmacılar tarafından incelenerek hazırlayan öğretmenler tarafından doğruluğu teyit edilmiştir. Ayrıca menülerin okullarda etkin olarak uygulandığına dikkat edilmesi açısından menünün alındığı gün kısa bir beslenme saati gözlemi yapılmıştır. Veriler betimsel analiz tekniği ile değerlendirilmiştir

Bulgular: Beslenme menülerinden elde edilen veriler iki alt başlıkta değerlendirilmiştir. Belirlenen başlıklar "menülerin besin gruplarına göre değerlendirilmesi ve menülerde dikkat edilmesi gerekene hususlar" şeklindedir. Menülerin besin grupları olarak; süt ve süt ürünleri, et, yumurta ve kurubaklagiller, sebze ve meyveler ve tahıllar grubu olarak dört besin grubunda ele alınmıştır. Alt başlıklar üç sosyo-ekonomik gruba göre analiz edilmiştir. Örneğin beslenme menüsünde dikkat edilmesi gereken hususlar başlığında alt sosyo ekonomik gruptaki okulların tamamına yakını (n=5) beslenme menüsünde dikkat edilmesi gereken hususlara yer vermiştir. Bu menülerde beslenmeye hazır yiyecek konulmaması gerektiği (n=4), mevsim meyvesinin gönderilmesini (n=2), çocuğun yiyebileceği kadar yiyecek konulmasını, çatal kaşık ve peçete bırakılmasını (n=1), temiz ve düzenli olmasına dikkat edilmesi gerektiğini (n=1), hazır meyve suyu bırakılmaması gerektiğini (n=1) belirttikleri görülmektedir.

Sonuç ve Öneriler: Araştırma sonuçlarına göre beslenme menülerinin okulun bulunduğu sosyo-ekonomik bölgeye göre alt sosyo- ekonomik grup açısından farklılık gösterdiği görülmüştür. Bütün gruplarda genel olarak okulların haftanın günlerine göre kısmen besin gruplarına dengeli olarak yer verdikleri görülmektedir. Beslenme menülerinde bütün gruplarda ağırlıklı olarak tahıl grubu besinlerine yer verilmiştir. Üst ve orta ekonomik düzeydeki okullarda sebze-meyvelere isim belirterek haftanın bütün günlerine konulduğunu alt sosyo-ekonomik bölgelerde isim belirtmeden meyve yazıldığı ve haftanın bütün günlerinde menüde meyve-sebzenin yer almaması dikkat çekicidir. Et, yumurta ve kurubaklagiller besin grubunun özellikle alt sosyo ekonomik düzeydeki okullardaki menülerde nerdeyse hiç yer almadığı, üst ve orta düzey gruplarda ise çok az menüde yer aldığı görülmüştür. Okulların

genelinde süt ve süt ürünlerine haftanın bütün günlerinde yer verildiği belirlenmiştir. Hiçbir menüde ara öğünün ayrıca belirtilmemesi dikkat çekicidir. Dikkat edilmesi gereken hususlar kısmının araştırmaya alınana menülerin tamamına yakınında yer almasına rağmen aileyi bilgilendirme açısından oldukça yetersiz olduğu söylenebilir. Çocukların sağlıklı beslenmeleri açısından öğretmenlerin çocukların içinde bulundukları sosyo-ekonomik duruma uygun olarak bütün besin gruplarına menülerde yer vermeleri gerekmektedir. Öğretmenler sağlıklı çocuk beslenmesine yönelik hizmet-içi kurslara alınarak veli bilgilendirme toplantıları da yapmaları sağlanabilir. Beslenme menülerinin dikkat edilmesi gereken kısmı sağlıklı beslenme açısından aileyi bilgilendirecek notları da içermesi sağlıklı beslenme farkındalığı açısından önemli katkılar sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: sağlıklı beslenme, okul öncesi dönem, besin grupları

The Relationship Between Language Development And Interpersonal, Verbal Explanation And Listening Skills Of 48-66 Months Old Children Attending Mobile And Independent Preschool

Hatice Selcen Aslan[1], Hatice Bekir[2]
[1]*Başkent Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 51 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Preschool period is of great importance in terms of the rapid development in all development areas and the short and long term effects of this development on the life of the individual. Developmental areas progress regularly in interaction with each other. Changes in one development area affect others positively or negatively.

The fact that the child completes the language development stages in a healthy way and the continuation of this process affects the social development positively. The child's ability to communicate with people around her/him also positively affects her/his social development. In order for the child to ask questions and talk, to communicate with the people around her/him, she/he must complete the language development stages in a healthy way and there should be no language problem.

In our country, it is revealed that children living in disadvantaged regions with low socioeconomic level cannot benefit sufficiently from institution-based pre-school education, which is of great importance in the life of the child, and reaching children who need pre-school education but cannot benefit from pre-school education institutions. In order to provide for the needs of these children, an alternative model/project has been developed for institution-based preschool education. One of these projects, mobile preschool, has an important function. In order to support the development of children who cannot attend preschool education in slums or rural areas where socioeconomic level is low, there is a need to evaluate and develop the effects of mobile preschool model on children's development. It is important to know the outcomes of the education provided in mobile preschool and to compare it with the outcomes of other preschool education institutions. In some studies, it has been pointed out that mobile preschool contributes positively to the development areas which are in preschool education program for children living in disadvantaged regions (Basit & Ömeroğlu, 2016; Gezgin, 2009; Haktanır, Akgün, Karaman & Duman, 2013; Nutton, 2013; Üstündağ, 2009).

This study; whether the positive effect created by the mobile preschool continues, and the relationship between the interpersonal, verbal explanation and listening skill levels of the children attending pre-school education in the disadvantaged region and the children between 48-66 months old who attend mobile preschool, and it is important to take measures to develop these skills.

In this context, the working group of the research; in the 2017-2018 academic year, it consisted of 48-66 months old 42 children attending mobile preschool of Mamak Municipality and 42 children attending an independent preschool in the Ministry of National Education in Mamak district in Ankara, 84 children in total. In the research conducted with correlational model, “Personal Information Questions” developed by the researcher to determine the demographic characteristics of children, “Turkish Expressive and Recipient Language Test” (TIFALDI) to measure children's language

development and “Interpersonal, Verbal Explanation and Listening Skills” subscales of “Social Skills Assessment Scale” (SBSS) in order to measure social skills were used. The data collected from the study group was analyzed in SPSS-21 package program.

As a result of the research, the expressive language skill levels of mobile and independent preschool children; it was found to be related to the recipient language and interpersonal skill levels. In other words, as the level of receptive language and interpersonal skills of the children attending mobile and independent preschool increases, their expressive language skill levels increase. There was a relationship between the receptive language skills and interpersonal skill levels of the children attending independent preschool. In other words, the interpersonal skill level of children attending independent preschool increases as the recipient language skill levels increase. There was no relationship between the receptive language skills and interpersonal, verbal explanation and listening skills, and between expressive language skills and verbal explanation and listening skills of the children aged 48-66 months who attend mobile preschool. There was no relationship between the receptive language skills and verbal explanation and listening skills of children attending independent preschool, and there was no relationship between expressive language skills and verbal explanation and listening skills of these children.

Keywords: Mobile preschool, language development, interpersonal skills, verbal explanation skills, listening skills

Mobil ve Bağımsız Anaokuluna Devam Eden 48-66 Aylık Çocukların Dil Gelişimi ile Kişiler Arası, Sözel Açıklama ve Dinleme Beceri Düzeyleri Arasındaki İlişki

Hatice Selcen Aslan[1], Hatice Bekir[2]
[1]*Başkent Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 51 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi dönem, tüm gelişim alanlarında gelişimin hızlı olması ve bu gelişimin bireyin hayatındaki kısa ve uzun süreli etkileri açısından büyük bir önem taşımaktadır. Gelişim alanları birbiriyle ilişkili olarak etkileşim içinde düzenli olarak ilerler. Bir gelişim alanındaki değişim diğerlerini de olumlu ya da olumsuz olarak etkiler.

Çocuğun dil gelişim aşamalarını sağlıklı bir şekilde tamamlaması ve sürecin bu şekilde devam etmesi, sosyal gelişim alanını olumlu bir şekilde etkilemektedir. Çocuğun çevresindeki insanlarla iletişim kurabilmesi, sosyal gelişimini de olumlu yönde etkilemektedir. Çocuğun soru sorması ve konuşabilmesi çevresindeki insanlarla iletişim kurabilmesi için dil gelişim aşamalarını sağlıklı bir şekilde tamamlaması, dil probleminin olmaması gerekmektedir.

Ülkemizde çocuğun yaşamında büyük önemi olan kurum temelli okul öncesi eğitimden sosyoekonomik düzeyi düşük dezavantajlı bölgelerde yaşayan çocukların yeterince yararlanamaması, okul öncesi eğitime ihtiyacı olan fakat okul öncesi eğitim kurumlarından faydalanamayan çocuklara ulaşılması sonucunu ortaya çıkarmıştır. Bu çocukların ihtiyaçlarının karşılanması için de kuruma dayalı okul öncesi eğitime alternatif model/proje geliştirilmiştir. Bu projelerden biri olan mobil anaokulunda planlanan eğitimler önemli bir işleve sahiptir. Sosyoekonomik seviyenin düşük olduğu gecekondu mahallelerinde ya da kırsal bölgelerde okul öncesi eğitime devam edemeyen çocukların gelişimlerinin desteklenmesi için mobil anaokulu modelinin çocukların gelişimleri üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesine ve geliştirilmesine ihtiyaç vardır. Mobil anaokulunda verilen eğitimin çıktılarının bilinmesi ve diğer okul öncesi eğitim kurumlarının çıktılarıyla karşılaştırılması önemlidir. Bazı çalışmalarda mobil anaokulunun, dezavantajlı bölgelerde yaşayan çocukların okul öncesi eğitim programında yer alan gelişim alanlarına olumlu yönde katkısı olduğuna dikkat çekilmiştir (Basit & Ömeroğlu, 2016; Gezgin, 2009; Haktanır, Akgün, Karaman & Duman, 2013; Nutton, 2013; Üstündağ, 2009).

Bu çalışma; mobil anaokulunun amacı doğrultusunda yarattığı olumlu etkinin devam edip etmediği, dezavantajlı bölgede okul öncesi eğitime devam eden çocuklar ile mobil anaokuluna devam eden 48-66 aylık çocukların alıcı ve ifade edici dil becerileri ile kişiler arası, sözel açıklama ve dinleme beceri düzeyleri arasındaki ilişkinin araştırılması ve geliştirilmesini sağlayacak önlemlerin alınması bakımından önem taşımaktadır. Bu kapsamda araştırmanın çalışma grubunu 2017-2018 eğitim öğretim yılında Ankara ili Mamak Belediyesi'ne bağlı mobil anaokuluna devam eden 48-66 aylık 42 çocuk ile Mamak ilçesinde Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı bağımsız bir anaokuluna devam eden 48-66 aylık 42 çocuk olmak üzere toplam 84 çocuk oluşturmaktadır. İlişkisel tarama modeli ile gerçekleştirilen araştırmada çocukların demografik özelliklerini belirleyebilmek için araştırmacı tarafından geliştirilen, "Kişisel Bilgi Soruları"; çocukların dil gelişimi ölçmek için "Türkçe İfade Edici ve Alıcı Dil Testi (TİFALDİ), sosyal becerileri ölçebilmek için ise "Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği (SBDÖ)" nin Kişiler Arası, Sözel Açıklama ve Dinleme Becerileri alt boyutları kullanılmıştır. Çalışma grubundan toplanan veriler

SPSS-21 paket programında analiz edilmiştir.

Araştırma sonucunda mobil ve bağımsız anaokuluna devam eden çocukların ifade edici dil beceri düzeylerinin; alıcı dil ve kişiler arası beceri düzeyleriyle ilişkili olduğu belirlenmiştir. Diğer bir anlatımla mobil ve bağımsız anaokuluna devam eden çocukların alıcı dil ve kişiler arası beceri düzeyleri yükseldikçe ifade edici dil beceri düzeyleri de artmaktadır. Bağımsız anaokuluna devam eden çocukların alıcı dil beceri düzeyleri ile kişiler arası beceri düzeyleri arasında bir ilişki olduğu görülmüştür. Bir başka ifadeyle bağımsız anaokuluna giden çocukların alıcı dil beceri düzeyleri yükseldikçe kişiler arası beceri düzeyleri de artmaktadır. Mobil anaokuluna giden 48-66 aylık çocukların alıcı dil becerileri ile kişiler arası, sözel açıklama ve dinleme becerileri arasında; ifade edici dil becerileri ile sözel açıklama ve dinleme becerileri arasında bir ilişki bulunmamıştır. Bağımsız anaokuluna devam eden çocukların alıcı dil becerileri ile sözel açıklama ve dinleme becerileri arasında; ifade edici dil becerileri ile sözel açıklama ve dinleme becerileri arasında bir ilişki bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Mobil anaokulu, dil gelişimi, kişiler arası beceriler, sözel açıklama becerisi, dinleme becerisi

The Effect Of Dıfferent Story Tellıng Types On Attentıon Perıod And Level Of Comprehensıon In Preschool Chıldren

Hatice Berna Türe Köse[1], Murat Bartan[1]
[1]*Dumlupınar Üniversitesi*

Abstract No: 319 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose Of The Study[1]

Attention is, in its most basic definition, the focus of a mental activity. However, many researchers have defined attention in different ways. Some say it is the name given to an active and selective element in perception, and some researchers have dealt with the neurological dimension of the event and said that attention is a function of the nervous system. The attention we take for preschool period can be defined as children being aware of the stimulus and focusing on it.

Learning is an event that can be achieved by paying attention to the situation to be learned. Therefore, in order to ensure learning at all levels of education, it is important to draw attention to and maintain the subject or situation to be taught. Although preschool period is the fastest time to learn, attention span is one of the most limited periods. For this reason, keeping attention alive in preschool children is very important for creating an efficient learning environment. In addition, high level of understanding of children is directly proportional to their interest and attention. In the studies conducted, it was seen that comprehension skills developed in preschool period contributed positively to the academic success of children in the following years. Most of the work here is for teachers. Teachers can choose materials that are relevant and relevant to the subjects they want to teach. They can also keep attention alive and extend the attention of the students in the classroom by using different expression methods.

This study was conducted to determine the effect of different types of storytelling on the attention period of children in preschool education process, the behaviors of children while listening to these stories and their level of understanding of the story.

When the literature is examined, it is seen that there are quite few studies on the level of attention and story comprehension in preschool period. Therefore, it is thought that this study will contribute to filling this gap in the literature.

Method

The research is a quantitative study. In the research, only randomized design with post-test control group was used. The study was conducted with preschool children in 3 classes of an independent kindergarten of the Ministry of National Education in Kütahya. All of the children were divided into three groups according to their level of development (well-moderate-developable), then experimental groups and control groups were randomly selected from these groups. The groups were consisted of 18 children with 6 children. Experimental group 1 was narrated with digital stories. In the narrations made to experimental group 2, the sound and music of the digital stories were turned off and only the images were used. In this group, the narrator of the stories made the researcher in accordance with the flow of images. The control group was narrated by reading from the book. The stories told to all

three groups are the same. Stories were told to all groups in the same room and the researcher was present in the classroom in all the narration processes. Thus, the confounding variables that the story may have attracted attention due to its own content, that attention may be drawn or distracted due to stimuli in the environment, distracted or attracted attention due to people in the room were eliminated. The storytelling made to all groups was recorded with camera images without any intervention to the process and the students. Thus, it was tried to determine in what kind of narration the attention of the children dispersed after the second-minute and the group started to mobilize. In addition, after story telling, each child was asked a question to measure their level of understanding.

The data obtained were analyzed in three sub-dimensions: children's listening time, their behavior during storytelling and their level of comprehension. In order to determine the time they listened carefully and the behaviors during the storytelling, the video images were analyzed with an observation form. In order to measure their level of comprehension, their answers to the question asked after the story were well understood, understood at the intermediate level, and analyzed as not understood.

Results And Conclusıon

When the findings and results of the study were examined, it was seen that the attention period of the children in the group (experimental group 2) where digital stories were presented with teacher (researcher) narration was higher than the other groups. In addition, it was determined that children in the control group had a shorter attention span than the children in the experimental group (experimental group 1) where digital stories were told.

When the behavior of the children was observed while listening to the story, it was observed that they first cut off eye contact with the projected image of the story or the narrator, and then started to deal with their own bodies (playing with their hands, touching their hair, scratching their noses, etc.). If the children cannot find a situation that attracts attention in the story after this point, it has been found that they start to talk or take care of their close friends and their attention is almost completely shifted.

When the levels of understanding of the story were examined, it was seen that the children in the experimental group 1 had higher levels of understanding compared to the children in the control group and the children in the experimental group 2 had higher levels of understanding than the children in the experimental group 1 and the control group. The findings of the study were discussed in accordance with the literature.

[1] This study was produced from the master thesis of Hatice Berna TÜRE KÖSE.

Keywords: Attention, digital story, level of comperehension, , preschool period

Okul Öncesi Dönem Çocuklarında Farklı Hikâye Anlatım Türlerinin Dikkat Sürelerine ve Hikâyeyi Anlama Düzeylerine Etkisi

Hatice Berna Türe Köse[1], Murat Bartan[1]
[1]*Dumlupınar Üniversitesi*

Bildiri No: 319 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç[1]

Dikkat en temel tanımıyla, zihinsel bir faaliyetin odaklanmasıdır. Ancak pek çok araştırmacı dikkati farklı şekillerde tanımlamıştır. Kimisi algılamadaki aktif ve seçici bir öğeye verilen isim olduğunu söylerken, kimi araştırmacılar da olayın nörolojik boyutunu ele almış ve dikkatin bir sinir sistemi işlevi olduğunu söylemiştir. Okul öncesi dönem için ele aldığımız dikkat ise çocukların uyarıcının farkında olması ve onun üzerine odaklanabilmesi şeklinde tanımlanabilir.

Öğrenme, öğrenilmek istenen duruma dikkatin verilmesi ile sağlanabilen bir olaydır. Bu nedenle tüm eğitim kademelerinde öğrenmeyi sağlayabilmek için, öğretilecek konu veya duruma dikkati çekmek ve sürdürmek önemlidir. Okul öncesi dönem öğrenmenin en hızlı olduğu dönem olmasına karşın dikkat süresi en kısıtlı dönemlerden biridir. Bu nedenle, okul öncesi dönem çocuklarında dikkati canlı tutmak verimli bir öğrenme ortamının oluşabilmesi için oldukça büyük önem taşımaktadır. Ayrıca çocukların anlama düzeylerinin yüksek olması, konuya olan ilgi ve dikkatleri ile doğru orantılıdır. Yapılan çalışmalarda okul öncesi dönemde geliştirilen anlama becerisinin ileriki yıllarda da çocukların akademik başarılarına olumlu katkı sağladığı görülmüştür. Burada işin büyük kısmı öğretmenlere düşmektedir. Öğretmenler, öğretmek istedikleri konulara uygun ve dikkati çekecek materyalleri seçebilirler. Aynı zamanda farklı anlatım yöntemleri kullanarak dikkati canlı tutabilir ve sınıftaki öğrencilerin dikkat süresini uzatabilirler.

Bu araştırma okul öncesi eğitim sürecinde farklı hikâye anlatım türlerinin, çocukların dikkat süresine etkisini, bu hikâyeleri dinlerken çocukların sergiledikleri davranışları ve hikâyeyi anlama düzeylerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Alan yazın incelendiğinde okul öncesi dönemde dikkat ve hikaye anlama düzeyi ile ilgili çalışmaların oldukça az olduğu görülmüştür. Bu nedenle yapılan çalışmanın alan yazındaki bu boşluğu doldurmaya katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Yöntem

Araştırma nicel bir çalışmadır. Araştırmada deneysel desenlerden Yalnız Son Testli Kontrol Gruplu Seçkisiz Desen kullanılmıştır. Araştırma Kütahya ilinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bir bağımsız anaokulunun 3 sınıfındaki okul öncesi dönem çocukları ile gerçekleştirilmiştir. Çocukların tamamı gelişim düzeylerine göre (iyi-orta-geliştirilebilir) üç gruba ayrılmış, daha sonra bu gruplardan rastgele seçim yapılarak deney grupları ve kontrol grubu oluşturulmuştur. Gruplar, 6'şar çocuk ile oluşturulmuş toplam 18 çocuk ile çalışılmıştır. Oluşturulan gruplardan deney grubu 1'e dijital hikâyeler ile anlatım yapılmıştır. Deney grubu 2'ye yapılan anlatımlarda dijital hikâyelerin ses ve müzikleri kapatılmış, sadece görüntülerinden faydalanılmıştır. Bu grupta hikâyelerin anlatımını görüntü akışına uygun şekilde araştırmacı yapmıştır. Kontrol grubuna ise kitaptan okuyarak hikâye anlatımı yapılmıştır. Üç gruba da

anlatılan hikâyeler birbirinin aynıdır. Tüm gruplara hikâyeler aynı odada anlatılmış, tüm anlatım süreçlerinde araştırmacı sınıfta bulunmuştur. Böylece hikâyenin kendi içeriği sebebiyle ilgi çekmiş olabileceği, ortamdaki uyarıcılar sebebiyle dikkat çekilmiş veya dikkatin dağılmış olabileceği, odada bulunan kişiler sebebiyle dikkatin dağılmış veya dikkat çekilmiş olabileceği karıştırıcı değişkenleri ortadan kaldırılmıştır. Tüm gruplara yapılan hikâye anlatımlarında sürece ve öğrencilere herhangi bir müdahalede bulunmadan kamera görüntüleri ile kayıt alınmıştır. Böylece çocukların dikkatlerinin hangi anlatım türünde kaçıncı saniye-dakika sonrasında dağıldığı ve grubun hareketlenmeye başladığı belirlenmeye çalışılmıştır. Ayrıca hikâye anlatımlarından sonra her çocuğa hikâyeyi anlama düzeylerini ölçmeye yönelik bir soru sorulmuştur.

Elde edilen veriler çocukların hareketsiz dinledikleri süre, hikâye anlatımı sırasındaki davranışları ve hikâyeyi anlama düzeyleri olmak üzere 3 alt boyutta analiz edilmiştir. Analizlerde dikkatli dinledikleri süreyi ve hikâye anlatımı sırasındaki davranışları belirlemek için video görüntüleri bir gözlem formu ile analiz edilmiştir. Anlama düzeylerini ölçmek için ise hikâye sonrası sorulan soruya verdikleri cevaplar iyi düzeyde anlaşılmıştır, orta düzeyde anlaşılmıştır, anlaşılmamıştır şeklinde değerlendirilerek analizleri yapılmıştır.

Bulgular ve Sonuç

Araştırmanın bulgu ve sonuçlarına bakıldığında dijital hikâyelerin öğretmen (araştırmacı) anlatımıyla sunulduğu gruptaki (deney grubu 2) çocukların dikkat sürelerinin diğer gruplara göre daha fazla olduğu görülmüştür. Ayrıca kontrol grubundaki çocukların dijital hikayelerin anlatıldığı deney grubundaki (deney grubu 1) çocuklara göre dikkat sürelerinin daha kısa olduğu belirlenmiştir.

Hikayeyi dinledikleri sırada çocukların davranışları gözlemlendiğinde, genellikle ilk olarak hikayenin yansıtılan görüntüsü veya anlatıcı ile göz teması kestikleri, sonrasında kendi bedenleri ile (elleri ile oynama, saçlarına dokunma, burnunu kaşıma vb.) ilgilenmeye başladıkları görülmüştür. Eğer çocuklar bu noktadan sonra hikayede dikkatleri çekecek bir durum bulamazlarsa yakın çevresinde bulunan arkadaşları ile konuşmaya veya onlarla ilgilenmeye başladıkları ve dikkatlerinin neredeyse tamamen başka bir yöne kaydığı tespit edilmiştir.

Hikayeyi anlama düzeylerine bakıldığında, deney grubu 1'deki çocukların kontrol grubundaki çocuklara göre, deney grubu 2'deki çocukların ise deney grubu 1 ve kontrol grubundaki çocuklara göre anlama düzeylerinin yüksek olduğu görülmüştür. Çalışmanın bulguları ilgili alan yazın doğrultusunda tartışılmıştır.

[1] Bu çalışma Hatice Berna TÜRE KÖSE'nin yüksek lisans tezinden türetilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anlama düzeyi, dijital hikâye, dikkat, okul öncesi dönem

The Effect Of Cognitive Assessment System On Basic Conceptual Skills Of Children

Handan Doğan[1], Diğdem Enerem[1]
[1]*Maltepe Üniversitesi*

Abstract No: 64 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Preschool period is a period in which the child actively gains basic concepts. Learning is very important in preschool period and the experiences gained in this period concretely constitute the basis of learning. The development of cognitive abilities depends to a large extent on the settlement of concepts. The placement of concepts in children is a slow and rather difficult process. In general terms, the concept is that objects, features and thoughts form a group in mind based on similarities. Preschool period covering the 0-6 age period is the period in which the child effectively learns the basic concepts. Basic Concepts are used by individuals to define the characteristics (beautiful, ugly, long, short) of individuals or objects in time (before, after, early, late), in terms of location (inside, outside, behind, in front) and quantities (less, more). The basic concepts acquired by the child are important in understanding the world in which the child is located, recognizing, naming objects and events, comparing, matching, classifying, developing problem solving skills and supporting cognitive development. Cognition is related to the functioning of intelligence and is expressed as thinking what is happening around individuals, understanding, learning and remembering processes. Cognitive Development is an area of development that encompasses the individual's interaction with the environment that begins with the birth of the individual, the acquisition of the necessary information for the understanding of the environment as a result of this interaction, the use, storage and reorganization of this information, and all the mental processes involved. There is a mutual “discriminatory” (localization) relationship between brain structures and functions. The opposite of this view, which is expressed as ”holistic” states that even a single psychological function is performed by the whole brain. The combination of a number of anatomical structures in the brain is thought to have accomplished psychological functions by three main functional systems. The first functional system is “attention”; It is the unit that provides alertness in cognitive processes. The second functional system is related to the collection and coding of information by taking part in the brain shell. It covers the auditory, visual, tactile areas of the brain crust. Extensive memory is represented here. The third functional area is defined as the Concurrent Cognitive Operations and Consecutive Cognitive Operations fields discussed in the Pass Theory. This functional area is controlled by the frontal lobe and associated with planning processes. In these processes, the establishment of a program, making a plan and checking whether the actions taken are performed according to a plan, verification, and regulation are carried out. The aim of this study is to investigate the relationship between basic concept skills and cognitive assessment system of the child. The study group consisted of 124 children (62 girls and 62 boys) aged 60-72 months attending pre-school education institutions in Istanbul in the 2017-2018 academic year. As the data collection tools, family and child information form, Bracken Basic Concept Scale-Expressive Form; developed by Bracken (1984), revised in 2006 and the validity and reliability made by Yoleri (2010); the Cognitive Assessment System (CAS) developed by Naglieri and Das (1997) and reliability and validity was made by Ergin (2003) were used. In the analysis of the data; Pearson correlation coefficients of parametric techniques and the technique Man Whitney U and Kruskal Wallis as non- parametric tests were used. In addition, Simple Linear Regression Analysis to determine how predictive ability of the basic concepts of cognitive assessment system is used. As a result of statistical analysis, it is seen that there is a statistically significant relationship between cognitive assessment system and basic concept skills ($P < 0.01$). In order to determine how much the cognitive assessment system predicts the basic

concept skills ((SRC) School Readiness, Direction / Position, Self / Social Awareness, Texture / Material, Quantity, Time / Sorting), the following results were obtained by Simple Linear Regression Analysis. Planning, which is one of the sub-dimensions of Cognitive Assessment System predicts 35% of the Basic Concept Skills, Simultaneous Cognitive Operations from the sub-dimensions of the Cognitive assessment System predicts 35% of the Basic Concept Skills, Attention and Consecutive Cognitive Operations from the sub-dimensions of the Cognitive Assessment System predicts 27% of the Basic Concept Skills.

Keywords: Cognitive Assessment, planning, attention, basic concept

Bilişsel Değerlendirme Sisteminin Çocukların Temel Kavram Becerilerine Etkisi

Handan Doğan[1], Diğdem Enerem[1]
[1]*Maltepe Üniversitesi*

Bildiri No: 64 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi dönem, çocuğun aktif olarak temel kavramları kazandığı bir dönemdir. Okul öncesi dönemde öğrenme oldukça önemli olup, bu dönemde öğrenmenin temelini somut olarak kazanılan deneyimler oluşturmaktadır. Bilişsel yeteneklerin gelişmesi önemli ölçüde kavramların yerleşmesi bağlıdır. Çocuklarda kavramların yerleşmesi yavaş ve oldukça zor bir süreçtir. Genel anlamıyla kavram, nesnelerin, özelliklerin ve düşüncelerin benzerliklere dayanarak zihinde bir grup oluşturmasıdır.0-6 yaş dönemini kapsayan okul öncesi dönem çocuğun etkin bir şekilde temel kavramları öğrendiği dönemdir. Temel Kavramlar bireyler tarafından, birey ve ya nesnelerin özelliklerini (güzel, çirkin, uzun, kısa) zaman (önce, sonra, erken, geç) mekânda konum (içinde, dışında, arkasında, önünde) ve miktarları (az, çok) tanımlamak için kullanılmaktadır. Çocuğun edindiği temel kavramlar, çocuğun içinde yer aldığı dünyayı anlamasına, tanımasına nesneleri ve olayları adlandırmasına, karşılaştırmasına, eşleştirmesine, sınıflandırmasına, problem çözme becerilerini geliştirmesine ve bilişsel gelişimini desteklemesinde önem taşımaktadır. Biliş; zekânın işleyişi ile ilgili olup bireylerin etrafında olan bitenleri düşünme anlama öğrenme ve hatırlama süreçleri olarak ifade edilmektedir. Bilişsel Gelişim ise; bireyin doğumu ile başlayan çevre ile etkileşimini bu etkileşim sonucunda çevrenin anlaşılması için gerekli bilginin kazanılması, bu bilginin kullanılması, saklanması ve yeniden düzenlenerek değerlendirilmesi aşamalarındaki bütün zihinler süreçleri içine alan bir gelişim alanıdır. Beyin yapılarıyla işlevleri arasında karşılıklı birebir ilişki “ayırımcı” (Lokalizasyoncu) söz konusudur. Bu görüşün tam tersi ise “Bütüncül” (holistik) olarak ifade edilen bir tek psikolojik işlevin dahi beynin tamamı tarafından gerçekleştiğini belirtir. Beyindeki bir takım anatomik yapının bir araya gelmesiyle üç ana fonksiyonel sistem tarafından psikolojik işlevlerin gerçekleştiği düşünülmektedir. Birinci fonksiyonel sistem “dikkat”; bilişsel süreçlerde uyanıklığı sağlayan birimdir. İkinci fonksiyonel sistem ise beyin kabuğunda yer alarak bilginin toplanması, kodlanarak depolanmasıyla ilgilidir. Beyin kabuğunun işitsel, görsel, dokunsal bölgelerini kapsar. Geniş ölçüde bellek burada temsil edilir. Üçüncü fonksiyonel alan ise Pass Teorisi’nde ele alınan Eş Zamanlı Bilişsel İşlemler ve Ardıl Bilişsel İşlemler alanları olarak tanımlanır. Bu fonksiyonel alan frontal lob tarafından kontrol edilerek planlama süreçleriyle ilişkilendirilir. Bu süreçlerde program oluşturulması, plan yapılması ve gerçekleştirilen eylemlerin bir plana göre yapılıp yapılmadığının kontrolü, doğrulaması, düzenlenmesi yapılmaktadır. Bu çalışmanın amacı temel kavram becerileri ile çocuğun bilişsel değerlendirme sistemi arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu; 2017-2018 eğitim öğretim yılında İstanbul ilinde yaşayan, okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden 60-72 ay arası 62 kız ve 62 erkek olmak üzere 124 çocuk oluşturmaktadır. Veri toplama araçları olarak, Aile ve çocuk bilgi formu, çocukların kavram gelişimini belirlemek amacıyla Bracken (1984) tarafından geliştirilen, 2006’da revize edilen ve Yoleri (2010) tarafından geçerlik ve güvenirliği yapılan Bracken Temel Kavram Ölçeği-İfade Edici Formu; Naglieri ve Das (1997) tarafından geliştirilen Ergin (2003) tarafından güvenirlik, geçerliği yapılan Bilişsel Değerlendirme Sistemi (Cognitive Assesment System, (CAS) kullanılmıştır.Verilerin analizinde; parametrik tekniklerden Pearson Korelasyon Analizi, parametrik olmayan tekniklerden ise Man Whitney U ve Kruskal Wallis Testi adlı teknikler kullanılmıştır. Buna ek olarak, bilişsel değerlendirme sisteminin temel kavram becerilerinin ne kadar yordadığını tespit etmek amacıyla Basit Doğrusal Regresyon Analizleri kullanılmıştır. Yapılan istatistiki analizler sonucunda bilişsel değerlendirme sistemi ile temel kavram becerileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkinin olduğu

görülmektedir (P<0.01). B

ilişsel değerlendirme sisteminin temel kavram becerilerinin ((SRC)-Okula Hazırlık, Yön/Konum, Benlik/Sosyal Farkındalık, Doku/Materyal, Miktar, Zaman/Sıralama) ne kadar yordadığını tespit etmek amacıyla yapılan Basit Doğrusal Regresyon Analizleri sonucunda Bilişsel değerlendirme Sitemi alt boyutlarından Planlama'nın Temel Kavram Becerilerinin % 35'ini, Bilişsel değerlendirme Sistemi alt boyutlarından Eş zamanlı Bilişsel İşlemlerin Temel Kavram Becerilerinin %35'ini, , Bilişsel değerlendirme Sistemi alt boyutlarından Dikkat ve Ardıl Bilişsel İşlemlerin Temel Kavram Becerilerinin %27'sini yordadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: bilişsel değerlendirme, planlama, dikkat, temel kavram

Investigation Of Social Skill Levels Of Children Between 36-72 Months Living With Their Families And Staying With Their Mothers In Women's Closed Prison

Feryal Savcı[1], Aysel Köksal Akyol[2]
[1]*İSTANBUL MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ*
[2]*ANKARA ÜNİVERSİTESİ*

Abstract No: 69 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

People start a social life from the moment they are born. At the time of birth, babies are in need of a mother, father or other person providing care to meet their needs. This means that they establish the first social relationships and ties with the people around them. In the later years, which is called early childhood, the child interacts intensely with his / her peers besides the family members providing care. Pre-school period is seen as a very important process in the development of social skills. It is known that children who have social skills in early childhood, establish positive relationships in peer interaction and do more prosocial behavior. For example; sharing, helping, obeying the rules, working in collaboration with others around them, joining in class groups, making friends, maintaining relationships, maintaining emotion control, and accepting criticism from their environment. For example, children with social skills are expected to demonstrate skills such as sharing, helping, obeying rules, working in partnership with others around them, participating in class groups, making friendships, maintaining relationships, accepting emotion control, and accepting criticism from their environment. Children who are deprived of social skills or whose social skill level is lower than their peers use inappropriate behaviors to solve the problems they encounter, and behavior problems increase as social adaptation skills decrease. Due to lack of social adaptation skills, academic achievement and self-confidence have negative effects on development. Children with high levels of social skills grow up to be empathic and more sensitive individuals. As problem-solving skills are developed, they may consider more options in their problems and maintain positive relationships. When the effects of the environment on the child are taken into consideration, the developmental risk status of children growing up in different environments and under different conditions should be determined. One of the environmental conditions that may cause the developmental risk of the child is the penal institutions. Especially in early childhood, exposure to prison conditions affects children negatively and they are known to have developmental risks. In this context, the aim of this study was to investigate the social skill levels of children between 36-72 monthsliving in a women's closed prison with their mothers and their families and the effects of various variables on their social skill levels. The research was conducted as a quantitative study in the screening model. The sample of the study consisted of 38 children, who were staying with the mother in the Women's Prison in Istanbul and regularly attending the pre-school institutions in the institution and 45 children living in the same district with their parents and attending to another preschool. In the study, a general information form including demographic information (eg gender, age, birth order, number of siblings, attendance to preschool education, parent age, education level and working status) prepared by the researchers was used. Also in order to determine the social skill levels, Preschool Social Skills Assessment Scale Teacher Form with four sub-dimensions, which was developed by Ömeroğlu et al., was used. SPSS 21.0 statistics program was used for data analysis. Two-way analysis of variance was performed to examine the effect of place and demographic variables separately and together on children's social skills levels. As a result of the study, it was found that children's staying with their mother in women's closed prison and their living with their families had a significant effect on the subscales of Social Skills Assessment Scale. It was determined that the social skills subscale scores of the children living with their families were higher than the scores of the children

staying with their mother in the women's prison. In addition, it was found that the age of the child and the duration of attendance to pre-school education had a significant effect on the social skill score ($p < .05$). Also, it was determined that the gender, birth order and number of siblings of the child did not have a significant effect on the social skill score.

Keywords: Social skills, prison, child development, developmental risk

Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda Anneleriyle Kalan ve Ailesiyle Yaşayan 36-72 Ay Aralığındaki Çocukların Sosyal Beceri Düzeylerinin İncelenmesi

Feryal Savcı[1], Aysel Köksal Akyol[2]
[1]*İSTANBUL MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ*
[2]*ANKARA ÜNİVERSİTESİ*

Bildiri No: 69 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

İnsanlar doğdukları andan itibaren sosyal bir yaşama başlarlar. Bebekler doğdukları zaman gereksinimlerinin karşılanması için anne, baba veya kendilerine bakım sağlayan başka bir kişiye muhtaçtırlar. Bu da çevresindeki insanlarla ilk sosyal ilişkileri ve bağları kurmaları anlamına gelir. Erken çocukluk olarak adlandırılan sonraki yıllarda ise çocuk, bakımını sağlayan aile bireylerinin yanı sıra akranlarıyla da yoğun şekilde etkileşim içerisine girer. Özellikle okul öncesi dönem sosyal becerilerin gelişiminde oldukça önemli bir süreç olarak görülmektedir. Erken çocukluk döneminde sosyal becerilere sahip olan çocukların, akran etkileşiminde olumlu ilişkiler kurarak ve daha fazla prososyal davranışta bulundukları bilinmektedir. Örneğin; paylaşma, yardım etme, kurallara uyma, çevresindekilere güven duyarak onlarla iş birliği içinde çalışma, sınıf içi gruplara katılma, arkadaşlık kurabilme, ilişkiyi sürdürebilme, duygu kontrolünü sağlayabilme, çevresinden gelen eleştirileri kabul edebilme gibi becerileri göstermesi beklenmektedir. Sosyal becerilerden yoksun ya da sosyal beceri düzeyi akranlarından daha düşük olan çocuklar, karşılaştıkları problemleri çözmede uygun olmayan davranış biçimlerini kullanmakta ve sosyal uyum becerileri azaldıkça davranış problemlerinde artış gözlenmektedir. Sosyal uyum becerilerine bağlı olarak akademik başarılarının düşük olması, özgüven gelişimlerinin de olumsuz yönde etkilemektedir. Sosyal beceri düzeyleri yüksek olan çocuklar ise empati kurabilme ve daha duyarlı bireyler olarak yetişmektedirler. Problem çözme becerileri geliştiği için karşılarına çıkan sorunlarda daha fazla seçenek göz önünde bulundurup olumlu ilişkilerini sürdürebilirler.Çevrenin çocuk üzerindeki etkileri göz önünde bulundurulduğunda farklı çevrelerde ve farklı şartlarda büyüyen çocukların gelişimsel risk durumlarının belirlenmesi gerekmektedir. Çocuğun gelişimsel risk taşımasına neden olabilecek çevre koşullarından biri de ceza infaz kurumlarıdır. Özellikle erken çocukluk döneminde cezaevi koşullarına maruz kalmak çocukları olumsuz yönde etkilemekte ve gelişimsel olarak risk taşıdıkları bilinmektedir. Bu bağlamda yapılan bu çalışmayla kadın kapalı cezaevinde annesiyle kalan ve ailesiyle yaşayan 36-72 ay aralığındaki çocukların sosyal beceri düzeylerinin ve çeşitli değişkenlerin sosyal beceri düzeyleri üzerinde etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma planlanan tarama modelinde nicel bir çalışma olarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini İstanbul il merkezinde bulunan Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda annesi ile birlikte kalan ve kurum içerisinde bulunan okul öncesi eğitim kurumuna düzenli şekilde devam eden 38 çocuk ve aynı ilçe içerisinde ailesiyle yaşayan ve bir başka okul öncesi kurumuna devam eden 45 çocuk oluşturmaktadır. Araştırmada, çocuklar ve aileleri ile ilgili cinsiyet, yaş, doğum sırası, kardeş sayısı, okul öncesi eğitim kurumuna devam etme süreci; ebeveyn yaş, öğrenim düzeyi ve çalışma durumunu içeren sorulardan oluşan demografik bilgileri edinmek için araştırmacılar tarafından hazırlanan Genel Bilgi Formu ve çocukların sosyal beceri düzeylerini belirlemek için Ömeroğlu ve arkadaşları tarafından geliştirilen sosyal becerileri başlangıç becerileri, akademik destek becerileri, arkadaşlık becerileri ve duygularını yönetme becerileri olmak üzere dört alt boyuttan oluşan Okul Öncesi Sosyal Beceri Değerlendirme Ölçeği Öğretmen Formu (OSBED) kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 21.0 istatistik programı kullanılmıştır. Çocukların sosyal beceri düzeylerinde yaşanılan yerin ve demografik değişkenlerin ayrı ayrı ve birlikte etkisine bakılması amacıyla çift yönlü varyans analizi uygulanmıştır. Araştırma sonucunda çocukların kadın kapalı cezaevinde annesiyle kalma durumları ile aileleriyle yaşama durumlarının Sosyal Beceri Değerlendirme

Ölçeği alt boyutlarında anlamlı etkiye neden olduğu bulunmuştur. Ailesiyle yaşayan çocukların sosyal beceri alt ölçek puanlarının kadın kapalı cezaevinde annesiyle kalan çocukların puanlarından daha yüksek olduğu saptanmıştır. Buna ek olarak, çocuğun yaşının ve okul öncesi eğitim kurumuna devam etme süresinin sosyal beceri puanı üzerinde anlamlı etkiye sahip olduğu bulunmuştur ($p<.05$). Ayrıca, çocuğun cinsiyetinin, doğum sırasının ve kardeş sayısının sosyal beceri puanı üzerinde anlamlı düzeyde etkiye sahip olmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal beceri, cezaevi, çocuk gelişimi, gelişimsel risk

Examination Of Preschool Teachers' Views And Practices On Mathematics Activities

Şeyma Atıcı[1], Özlem Çamlıbel Çakmak[2]
[1]*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi*
[2]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*

Abstract No: 75 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

ABSTRACT

Mathematics is gaining importance both in the fields of preschool education and mathematics education. Recently, emphasis has been placed on identifying elements that are effective in teaching mathematics to young children. Preschool mathematics education aims to contribute to the cognitive development of the child, to gain a positive attitude towards mathematics in children, to help children connect with the conceptual knowledge they have brought from before, and to guide them in understanding why and how mathematical concepts are used.

Supporting the mathematical concepts used by children at an early age and providing permanent learning to make them think that they will contribute to the future learning of children. Preschool teachers should be aware of how effective shall be, the education they will be giving in these years. It is of great importance that teachers take into account and implement the elements mentioned in organizing the educational environments in the classroom and preparing the training programs. In order for children to acquire, develop and maintain the basic concepts and skills they will use in their ongoing school life, they need appropriate and effective educational environments, materials, programs and guidance.

The communication, activities, planning and environment that teachers establish with mathematics education in preschool period are important. In this research, it was aimed to reach the current situation by examining the opinions and practices of preschool teachers about mathematical activities. A case study of the qualitative research type was used in the research model. The study group consists of nine pre-school tutors that work in a total of six schools, comprised of an independent kindergarten associated with the city of Erzincan, Province of İliç, the Directorate of National Education and nursery classes of five primary schools. In order to determine the views and practices of preschool teachers about mathematics activities, interviews and documents were examined. In order to learn the views of teachers about mathematical activities, a semi-structured interview form consisting of 11 questions and 180 plans prepared and implemented by teachers in February to examine the mathematical activity practices, and 36 mathematical activities in these plans were studied. The gathered data were analyzed by the content analysis and descriptive analysis approach. Themes were determined within the scope of interview questions and activity plan data and the findings were presented in tables.

As a result of the research; the teachers who participated in the study stated that mathematics activities were the most common mathematical activities in the preschool period and that mathematical activities were effective in children's readiness for primary school, giving them a positive perspective on mathematics, thinking skills and cognitive development. While teachers stated that they pay attention to the developmental level, pre-learning and willingness of children while preparing mathematical activities, they stated that children's cognitive development difference and lack of material as a difficulty

in planning activities. In the activity plans examined,it was seen that all of the teachers used the most number studies, they preferred classical materials such as color pencils, background card, stamp, beads and frequently used the concept of number as a concept. According to the observations of the teachers, children are often struggling with pattern studies in mathematical activities and the fact that they are underage is mentioned as the reason of the deficiencies in the concretization, instructions and teacher statements. When the opinions of teachers about mathematics education were examined, it was found that all of the teachers mentioned deficiencies. Lack of seminars, courses, education and mathematical materials in pre-school mathematics education are among these deficiencies. When the activity plans were studied, it was found that the place of cognitive domain acquisition and indicators in mathematics activities was higher than the status of self-care and social emotional development. As a result of all these findings, teachers stated that they wanted to develop themselves in mathematics education and they needed studies on this subject. Pre-school teachers may be given trainings about preparing mathematics activity plan for presenting effective mathematics education, presenting activity plans with appropriate methods and techniques and making arrangements for mathematics education in classroom environment.

Keywords: Keywords: preschool mathematics education, early mathematics, teacher opinions

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Matematik Etkinliklerine Yönelik Görüş ve Uygulamalarının İncelenmesi

Şeyma Atıcı[1], Özlem Çamlıbel Çakmak[2]
[1]*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi*
[2]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*

Bildiri No: 75 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Matematik, hem okul öncesi eğitimi hem de matematik eğitimi alanında önem kazanmaktadır. Son zamanlarda küçük çocuklara matematiğin öğretilmesinde etkili olan unsurların belirlenmesine yönelik vurgular yapılmaktadır. Okul öncesi matematik eğitimi, çocuğun bilişsel gelişimine katkı sağlamak, çocuklarda matematiğe karşı olumlu bir tutum kazandırmak, çocukların önceden getirdikleri kavramsal bilgilerle yeni bilgiler arasında bağ kurmasına yardımcı olmak, matematiksel kavramların neden ve nasıl kullanıldığını anlamaya çalışmada rehber olmak amacını taşımaktadır.

Çocukların doğal olarak kullandıkları matematiksel kavramların erken yaşlarda desteklenmesi ve kalıcı öğrenmelerin sağlanması, çocukların gelecekteki öğrenmelerine katkı sağlayacağını düşündürmektedir. Okul öncesi öğretmenlerinin bu yıllarda vereceği eğitimin ne kadar etkili olabileceğinin bilincinde olması gerekmektedir. Öğretmenlerin sınıf içinde eğitim ortamlarını düzenlerken ve eğitim programlarını hazırlarken belirtilen unsurları göz önünde bulundurup uygulama yapmaları büyük önem taşımaktadır. Çocukların devam eden okul yaşantısında kullanacakları temel kavram ve becerileri kazanması, geliştirmesi, sürdürebilmesi için uygun ve etkin eğitim ortamlarına, materyallere, programa, rehberliğe ihtiyacı vardır.

Öğretmenlerin okul öncesi dönemde matematik eğitimi ile ilgili çocuklarla kurduğu iletişim, uygulanan etkinlikler, planlamalar ve ortam önemlidir. Bu araştırmada ise okul öncesi öğretmenlerinin matematik etkinliklerine yönelik görüş ve uygulamaları incelenerek mevcut duruma ulaşılması amaçlanmıştır. Araştırma modelinde nitel araştırma türünün durum çalışması kullanılmıştır. Çalışma grubunu Erzincan iline bağlı İliç ilçesi Milli Eğitim Müdürlüğü bünyesinde bulunan bir bağımsız anaokulu ve beş ilkokula bağlı anasınıfı olmak üzere toplam altı okulda görev yapmakta olan dokuz okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Okul öncesi öğretmenlerinin matematik etkinlikleri hakkında görüş ve uygulamalarını belirlemek amacıyla görüşme ve doküman incelemesi yapılmıştır. Öğretmenlerin matematik etkinlikleri hakkında görüşlerini öğrenebilmek için 11 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu ve öğretmenlerin matematik etkinlik uygulamalarını incelemek amacıyla şubat ayında hazırlayıp uyguladıkları 180 plan, ve bu planlarda yer alan 36 matematik etkinliği incelenmiştir. Toplanan veriler içerik analizi ve betimsel analiz yaklaşımıyla analiz edilmiştir. Görüşme soruları ve etkinlik planı verileri kapsamında temalar belirlenerek elde edilen bulgular tablolar halinde sunulmuştur.

Araştırma sonucunda; araştırmaya katılan öğretmenler okul öncesi dönemde matematik etkinlikleri olarak en çok rakam çalışmaları yaptıklarını, matematik etkinliklerinin çocukların ilkokula hazır olmalarında, matematiğe olumlu bakış açısı kazandırmada, düşünme becerisinde ve bilişsel gelişimde etkili olduğunu ifade etmiştir. Öğretmenler matematik etkinliklerini hazırlarken çocukların gelişim düzeylerine, ön öğrenmelerine ve istekli olmalarına dikkat ettiklerini belirtirken, çocukların bilişsel gelişim farklılığını ve materyal eksikliğini ise etkinliklerin planlanma aşamasında zorluk olarak ifade etmiştir. İncelenen etkinlik planlarında ise; öğretmenlerin tamamının en fazla sayı çalışmalarına yer verdiği, kuru boya, fon kartonu, pul, boncuk gibi klasik materyalleri tercih ettiği, kavram olarak ise sıklıkla

sayı kavramını kullandığı görülmüştür. Öğretmenlerin gözlemlerine göre çocuklar matematik etkinliklerinde sıklıkla örüntü çalışmalarında zorlanmakta ve yaşlarının küçük olması, somutlaştırmada, yönergelerde, öğretmen anlatımlarında bulunan eksikleri bu durumun sebebi olarak belirtmişlerdir. Matematik eğitimine yönelik öğretmenlerin görüşleri incelendiğinde öğretmenlerin tamamının eksikliklerden bahsettiği tespit edilmiştir. Okul öncesi dönem matematik eğitimine yönelik seminer, kurs, eğitim eksikliği ve uygulamalarda matematik materyali eksikliği bu eksikliklerin arasında yer almaktadır. Etkinlik planları incelendiğinde matematik etkinliklerinde bilişsel alan kazanım ve göstergelerinde yer verme durumunun öz bakım ve sosyal duygusal gelişim alanında kazanım ve göstergelere yer verme durumundan daha fazla olduğu belirlenmiştir. Tüm bu bulguların sonucunda öğretmenler kendilerini matematik eğitimi konusunda geliştirmek istediklerini ifade etmiş ve bu konuda çalışmalara ihtiyaç duyduklarını söylemiştir. Okul öncesi öğretmenlerinin daha etkin matematik eğitimi verebilmesi için matematik etkinlik planı hazırlama, etkinlik planlarını uygun yöntem ve tekniklerle sunma ve sınıf ortamında matematik eğitimine yönelik düzenlemeler yapma konusunda eğitimler verilebilir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar kelimeler: okul öncesinde matematik eğitimi, erken matematik, öğretmen görüşleri

The Investigation Of Mediator Roles Of Mother And Teacher Conflict Between Shyness And Internalizing Behaviour

Özge Metin Aslan
Alanya Aladdin Keykubat Üniversitesi

Abstract No: 332 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Shyness refers to social fear and anxiety in the presence of peers that inhibit the child's desire to engage in social interaction (Coplan, Prakash, O'Neil, & Armer, 2004). These fears and anxieties that arise from the avoidance and approach mechanisms that the child lives in can cause internalizing behavior in later periods. A close circle of the child is also the teachers and their families. Relationships between children and adults influence the development of a range of preschool and school-age competences (Birch & Ladd, 1996; Pianta, 1997; Pianta ve Walsh, 1996). In particular, the child's communication with her mother and teacher may affect the concerns and fears she feels in interacting with her peers in a social environment. The quality of the relationship between the child's bilateral relations plays an important role in opening a channel of communication between them and their peers. For example, the child's close relationship with the teacher can provide a safe basis for exploratory and preschool children to interact with their peers (Thijs & Koomen, 2008). On the other hand; a conflictual or a dependent teacher-child relationships can affect socio-emotional adjustment (e.g., social competence and anxious-withdrawn). In addition, the negative relationship of the child's close environment with the mother and the teacher may cause the child's exploratory roles to become restrictive or anxious. Especially, it is thought that the relationship between shy children and mother and teacher may affect internalizing behaviors. The aim of this study is to reveal the mediating roles of mother conflict and teacher conflict levels in the relationship between shyness and internalizing behaviors.

In the research, screening model which is one of the quantitative research methods was used. The screening model is an approach that aims to describe a past or present situation as it exists. (Karasar, 2002, p: 77). In the quantitative research method, numerical interpretation and generalization can be made, and the direction of the opinion of the sample representing the universe about the research subject is questioned (Yıldırım & Şimşek, 2006). Participants were 211 three to six-year-old children (M= 60.3 months, SD = 2.26, 94 girls, 117 boys). The educational backgrounds of both parents (mothers and fathers) were collected separately. The mothers of 62.8% of children had a high school diploma or a profession, 29.8% had a bachelor's degree, and 7.5% had finished college. The fathers of 59.6% of children had a high school diploma or a profession, 31.9% had a bachelor's degree, and 8.5% had finished college. Consent forms were sent to parents explaining the purpose of the study and asking them to authorize their children to participate in the study. Upon parent approval, teachers filled in their participation forms. Child Information Form, Children Social Preference Scale (Coplan, et all 2004), School Social Behavior Scale (Merrell, 1993), Child Mother Relationship Scale (Pianta, 1992) and Teacher-Children Relationships Scale-Short Form (Pianta, 2001) were used as data collection tools.

Regression analysis was performed according to the parallel mediation model based on bootstrap method in order to test whether mother and teacher conflict levels were mediated between shy and internalizing behaviors. Analyzes were performed using Process Macro developed by Hayes (2018). According to the results of the study, the indirect effect of shyness on internalizing behaviors was significant, and the level of teacher conflict mediated the relationship between shyness and

internalizing behaviors (β = .06; 95% BCA CI [.0065, .1190]). On the other hand, it was found that the level of mother conflict included in the analysis in the same model did not mediate the relationship between shyness and internalizing behaviors. According to these results, it is possible to say that teacher conflict has a more significant mediating role in the relationship between shyness and internalizing behaviors than mother conflict. Thus, it is needed intervention program to improve teacher child relationships for shy children.

Keywords: shyness, internalizing behaviour, mother conflict, teacher conflict

Utangaçlık ve İçe-dönük Davranışlar Arasında Anne ve Öğretmen Çatışma Düzeylerinin Aracı Rollerinin İncelenmesi

Özge Metin Aslan
Alanya Aladdin Keykubat Üniversitesi

Bildiri No: 332 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Rubin, Coplan and Bowker (2009)'nın bir şemsiye terimi olarak açıkladığı sosyal içedönüklük kavramı içerisinde yer alan utangaçlık, çocuğun akranlarıyla sosyal etkileşime girme arzusunu engelleyen toplumsal korku ve endişe anlamına gelmektedir (Coplan, Prakash, O'Neil ve Armer, 2004). Çocuğun kendi içerisinde yaşadığı kaçınma ve yaklaşma mekanizmalarından doğan bu korku ve endişeler ilerleyen dönemlerde içe dönük davranışlara sebep olabilmektedir. Çocuğun aynı zamanda yakın olduğu bir çevresi de öğretmenleri ve aileleridir. Çocuklar ve yetişkinler arasındaki ilişkiler, okul öncesi ve okul çağındaki bir dizi yeterliliğin gelişimini etkiler (Birch & Ladd, 1996; Pianta, 1997; Pianta ve Walsh, 1996). Özellikle çocuğun annesiyle ve öğretmeniyle olan iletişimi sosyal bir ortamda akranlarıyla etkileşime girmede hissettiği endişe ve korkuları etkileyebilmektedir. Çocuğun bu ikili ilişkileri arasındaki ilişkinin niteliği, akranlarıyla aralarında bir iletişim kanalı açmak için önemli bir rol oynar. Örneğin çocuğun öğretmenle olan yakın ilişkisi içerisinde bulunduğu ortama keşfedici ve okul öncesi çocuklar için akranlarıyla etkileşime girebilecekleri güvenli bir temel oluşturabilir (Thijs ve Koomen, 2008). Bunun yanı sıra çocuğun yakın çevresinin oluşturan anne ve öğretmenle olan ilişkisinin olumsuz olması çocuğun keşfedici rollerinin kısıtlayıcı veya kaygısını attırıcı role dönüşmesine sebep olabilir. Özellikle utangaç çocukların anne ve öğretmenle olan ilişkisinin içedönük davranışlarını etkileyebileceği düşünülmektedir. Bu araştırmanın amacı utangaçlık ve içe dönük davranışlar arasındaki ilişkide anne çatışma ve öğretmen çatışma düzeylerinin aracı rollerini ortaya koymaktır.

Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan yaklaşımıdır. (Karasar,2002, s:77). Nicel araştırma yönteminde, sayısal yorum ve genelleme yapılabilmekte araştırılan konuya ilişkin, evreni temsil edecek örneklemin araştırma konusu hakkındaki fikrinin yönü sorgulanmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2006). Araştırmanın çalışma grubunu Ankara'da farklı dört bağımsız anaokuluna giden 211 çocuk oluşturmuştur. (M = 60,3 ay, SD = 2,26, 94 kız, 117 erkek). Çalışma grubunu için Ankara İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden izinler alınmış, uygulama yapılacak okullarda idareci ve öğretmenlere bilgi verilerek çalışmaya başlanmıştır. Ailelere ayrıca aydınlatılmış onam formu gönderilmiştir. Aileleri tarafından izin verilen çocuklar çalışma grubuna dahil edilmiş, izin verilmeyen çocuklar araştırma grubunda yer almamıştır. Bununla birlikte normal gelişim özellikleri gösteren çocuklar araştırmaya dahil edilmiştir. Aileleri tarafından izin verilen çocuklara ait ölçekler ise öğretmenlerine gönderilmiş ve sonrasında geri toplanmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Demografik Bilgi Formu, Çocuk Sosyal Tercih Ölçeği (Coplan ve diğerleri, 2004), Okul Sosyal Davranış Ölçeği (OSDÖ, Merrell, 1993), Çocuk Anne İlişki Ölçeği (Pianta, 1992). Öğretmen-Çocuk İlişki Ölçeği-Kısa Form (STRS; Pianta, 2001 kullanılmıştır.

Utangaç ve içe dönük davranışlar arasında anne ve öğretmen çatışma düzeylerinin aracılık rolü olup olmadığını test etmek amacıyla bootstrap yöntemini esas alan paralel aracılık modeline göre regresyon analizi yapılmıştır. Analizler, Hayes (2018) tarafından geliştirilen Process Makro kullanılarak yapılmıştır. Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre utangaçlığın içedönük davranışlar üzerinde dolaylı etkisinin anlamlı olduğu, öğretmen çatışma düzeyinin utangaçlık ve içe dönük davranışlar arasındaki

ilişkiye aracılık ettiği tespit edilmiştir (β = .06; %95 BCA CI [.0065, .1190]). Diğer bir yandan ise aynı modelde analize dahil edilen anne çatışma düzeyinin utangaçlık ve içe dönük davranışlar arasındaki ilişkiye aracılık etmediği görülmüştür. Elde edilen bu sonuçlara göre utangaçlık ve içe dönük davranışlar arasındaki ilişkide öğretmen çatışma düzeyinin anne çatışma düzeyine göre daha anlamlı aracılık rolünün olduğunu söylemek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: utangaçlık, içe-dönük davranışlar, anne çatışma, öğretmen çatışma

Relations Among Early Literacy Skills, Attention Skills , And Social Competence In Preschool Children

Esra Dereli[1], Büşra Meryem Dereli[2]
[1]*ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ*
[2]*BİLECİK KINIK KÖYÜ İLKOKULU*

Abstract No: 78 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objective: Children's early literacy skills in the preschool period form the basis for children's academic achievement. Early literacy consists of skills, knowledge and attitudes that are thought to be the developmental precursors of traditional reading and writing. Early literacy skills are composed of three factors that are related to each other and are composed of different components that affect the subsequent reading performance of preschool children. These three factors are children's verbal language skills, phonological awareness and writing skills. Deficiencies in children's early literacy skills, especially delays in verbal language skills, can lead to impairments in important social behaviors such as limited communication skills of children, lack of interaction opportunities, social withdrawal and peer rejection. In addition, deficiencies in the attention skills of preschool children are thought to be highly effective in the development of early literacy skills such as verbal language skills, phonological awareness and writing skills. The readiness levels of preschool children regarding literacy skills are thought to be related to the academic achievement of the first grade children. Therefore, the first aim of this study is to examine whether children's early literacy skills, attention skills and social competences differ according to the income level of the family. The second aim of the study is to investigate the relationship between early literacy skills, and attention skills, social competence behaviors of preschool children.

Method

The population of the study consists of children between the ages of 5-6 who attend preschool education center in Eskişehir city center. The sample of the study consisted of 256 children in 5-6 age group attending pre-school education institution with different income status in different municipalities in Eskişehir city center. In the study, maximum diversity method was adopted for the purpose of determining the study group. Of the children included in the study, 138 were girls and 118 were boys. The research was carried out with relational scanning method. Personal information form as data collection tool; Early Literacy Skills Assessment Tool, Attention Test, Preschool Social Competence and Behavior Assessment-Teacher Form were used. SPSS.21.00 package program was used for data analysis. The data were analyzed by using Pearson correlation coefficient, variance analysis and multiple regression analysis.

Findings

In the study, it was observed that children's early literacy skills, attention skills and social competence scores differed significantly according to the income level of the family. In the study, a moderate positive relationship was found between children's early literacy sub-dimensions (phonetic awareness, writing awareness, story comprehension, visual matching, pre-writing skills) and attention skills. As children's attention skills increase, early literacy subscale scores also increase. In the study, a moderate positive correlation was observed between the children's early literacy sub-dimensions

(phonetic awareness, writing awareness, story comprehension, visual matching, pre-writing skills) and social competence sub-dimension. However, a moderate negative correlation was found between the children's early literacy skills sub-dimensions and anxiety-withdrawal dimension and anger-aggression dimensions. As the social competence scores of the children increase, the scores of the early literacy subscale also increase. However, as the anxiety-withdrawal dimension and anger-aggression scores of children increase, early literacy scores of children decrease. In the study, it was found that children's attention skills significantly predicted children's early literacy sub-dimensions. The study found that children's early literacy sub-dimensions (phonetic awareness, writing awareness, story comprehension, visual matching, pre-writing skills) significantly predicted children's social competence and anxiety-withdrawal subscales, but did not predict anger-aggression.

Result

A significant positive correlation was found between early literacy scores of children and attention skills of children. Positive and negative significant correlations were found between early literacy scores and social competence, anxiety-withdrawal and anger-aggression subscales of 5-6 year-old children attending preschool education. Early literacy skills, attention skills and social competences of children differ according to the income level of the family.

Keywords: Early literacy skills, attention skills, social competences, anxiety, anger,aggression

Okul Öncesi Dönem Çocukların Erken Okuryazarlık Becerileri ile Dikkat Becerileri ve Sosyal Yetkinlik Davranışları Arasındaki İlişkiler

Esra Dereli[1], Büşra Meryem Dereli[2]
[1]*ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ*
[2]*BİLECİK KINIK KÖYÜ İLKOKULU*

Bildiri No: 78 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Çocuklar okul öncesi dönemde sahip olduğu erken okuryazarlık becerileri çocukların akademik başarıları için temel oluşturur. Erken okuryazarlık, geleneksel okuma ve yazma biçimlerinin gelişimsel öncüleri olduğu düşünülen beceri, bilgi ve tutumlardan oluşur. Erken okuryazarlık becerileri okul öncesi çocukların daha sonraki okuma performansını etkileyen bir biri ile ilişkili ve farklı bileşenlerden oluşan üç faktörden oluşmaktadır. Bu üç faktör, çocukların sözel dil becerileri, fonolojik farkındalık ve yazı bilgisidir. Çocukların erken okuryazarlık becerilerindeki eksiklikler özellikle sözel dil becerilerindeki gecikmeler çocukların sınırlı iletişim becerileri, etkileşim fırsatlarının eksikliği, sosyal çekilme ve akran reddi gibi önemli sosyal davranışlardaki bozukluklara neden olabilmektedir. Ayrıca okul öncesi dönemdeki çocukların dikkat becerilerindeki eksiklikler çocukların sözel dil becerileri, fonolojik farkındalık ve yazı bilgisi gibi erken okuryazarlık becerilerinin gelişiminde oldukça etkili olduğu düşünülmektedir. Okul öncesi dönemdeki çocukların okuma yazma becerilerine ilişkin hazırbulunuşluluk düzeylerinin çocukların birinci sınıftaki akademik başarıları ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle bu araştırmanın birinci amacı, ailenin gelir düzeyine göre çocukların erken okuryazarlık becerileri, dikkat becerileri ve sosyal yetkinliklerinin farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırmanın ikinci amacı ise, okul öncesi eğitime devam eden çocukların erken okuryazarlık becerileri ile dikkat becerileri ve sosyal yetkinlik davranışları arasındaki ilişkileri incelemektir.

Yöntem

Araştırmanın evrenini Eskişehir il merkezinde okul öncesi eğitim kurumuna devam eden 5-6 yaş arasındaki çocuklar oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi ise Eskişehir il merkezinde farklı belediyelere bağlı, farklı gelir durumuna sahip okul öncesi eğitim kurumuna devam eden 5-6 yaş grubunda 256 çocuktan oluşmaktadır. Araştırmada çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme çeşitlerinden, maksimum çeşitlilik yöntemi benimsenmiştir. Araştırmada yer alan çocukların 138'i kız ve 118'i erkektir. Araştırma tarama modellerinden ilişkisel tarama yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu; Erken Okuryazarlık Becerilerini Değerlendirme Aracı, Dikkat testi, Okul Öncesi Sosyal Yetkinlik ve Davranış Değerlendirme- Öğretmen Formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS.21.00 paket programı kullanılmıştır. Elde edilen veriler pearson korelasyon katsayısı, varyans analizi ve çoklu regresyon analizi kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular

Araştırmada çocukların erken okuryazarlık becerileri, dikkat becerileri ve sosyal yetkinlikleri puanlarının ailenin gelir düzeyine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı gözlenmiştir. Araştırmada çocukların erken okuryazarlık alt boyutları (ses bilgisel farkındalık, yazı farkındalığı, öyküyü anlama, görselleri eşleştirme, yazı yazma öncesi becerileri) ile dikkat becerileri arasında orta düzeyde pozitif yönlü ilişkiler bulunmuştur. Çocukların dikkat becerileri arttıkça, erken okuryazarlık alt boyutu puanları da artmaktadır. Araştırmada çocukların erken okuryazarlık alt boyutları (ses bilgisel farkındalık, yazı farkındalığı, öyküyü

anlama, görselleri eşleştirme, yazı yazma öncesi becerileri) ile sosyal yetkinlik alt boyutu arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki gözlenmiştir. Ancak, çocukların erken okuryazarlık becerileri alt boyutları ile kaygı-geri çekilme boyutu ve öfke-saldırganlık boyutları arasında orta düzeyde negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Çocukların sosyal yetkinlik puanları arttıkça, erken okuryazarlık alt boyutu puanları da artmaktadır. Ancak çocukların kaygı-geri çekilme boyutu ve öfke-saldırganlık boyutları puanları arttıkça çocukların erken okuryazarlık puanları düşmektedir. Araştırmada çocukların dikkat becerilerinin çocukların erken okuryazarlık alt boyutlarını anlamlı düzeyde yordadığı bulunmuştur. Araştırmada çocukların erken okuryazarlık alt boyutlarının(ses bilgisel farkındalık, yazı farkındalığı, öyküyü anlama, görselleri eşleştirme, yazı yazma öncesi becerileri) çocukların sosyal yetkinlik ve kaygı-geri çekilme alt boyutlarını anlamlı düzeyde yordadığı, ancak öfke-saldırganlık boyutunu yordamadığı bulunmuştur.

Sonuç

Çocukların erken okuryazarlık puanları ile çocukların dikkat becerileri arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Okul öncesi eğitime devam eden 5-6 yaş grubu çocukların erken okuryazarlık puanları ile sosyal yetkinlik, kaygı-geri çekilme ve öfke-saldırganlık alt boyutları arasında pozitif ve negatif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Ailenin gelir durumuna göre çocukların erken okuryazarlık becerileri, çocukların dikkat becerileri ve sosyal yetkinlikleri farklılaşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Erken okuryazarlık, dikkat, sosyal yetkinlik, kaygı, öfke, saldırganlık

Investigation Of The Relationship Between Parents' Beliefs Towards Children's Emotions And Preschool Children's Perspectives, Skills And Social Behaviors

Ümmü Gül Elmallı[1], Şükran Kılıç[1]
[1]*Aksaray Üniversitesi*

Abstract No: 88 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Goal: The purpose of this research; Parents 'beliefs about their children's emotions and the relationship between preschool children' s point of view skills and social behaviors.

In this context, the following questions will be sought in the research:

Is there a relationship between parents' beliefs about children's emotions and their preschool children's perspectives and social behaviors?

Is there a relationship between preschool children's point of view skills and social behavior?

Method: In this study, 93 children (51 girls, 42 boys) attending kindergartens and kindergartens in Aksaray province and districts in the fall semester of 2018-2019 academic year participated in the study and their parents and teachers participated. In the study; Parents' Beliefs towards Children's Emotions Scale (ABÇDİÖ), Children's Perspective Taking Test (MDT) and Preschool Social Behavior Scale were used as data collection tools and relational screening model was used in the research.

Results: Within the scope of the beliefs of the parents towards the emotions of the children, a significant positive correlation was found between the parental knowledge scale scores and the emotional point of view of the children attending preschool education ($r = 0.21$; $p < .05$). A significant positive correlation was found between the scores of invariance scale and the cognitive point of view of children attending preschool education ($r = 0.21$; $p < .05$). There was no significant relationship between parents' beliefs about children's emotions and children's social behavior scores. There was a negative correlation between perceptual perspective scores and physical aggression scores of children attending preschool education ($r = -0.27$; $p < .05$). In other words, it can be said that the physical aggression scores of children attending preschool education decrease as perceptual perspective scores increase. There was a significant negative correlation between emotional point of view and physical aggression scores of children attending preschool education ($r = -0.26$; $p < .05$). In other words, the higher the emotional point of view of preschool children, the lower their physical aggression scores. There was a positive relationship between cognitive perspective and positive social behavior scores of children attending preschool education ($r = 0.25$; $p < .05$). In the light of the findings, the positive social behavior scores of children attending preschool education increase as cognitive perspective scores increase. There was a significant negative correlation between perceptual perspective and depressive affect scores of pre-school children ($r = -0.20$; $p < .05$). It can be said that depressive affect scores decrease as the perceptual perspective scores of children attending preschool education increase. There was a negative correlation between emotional point of view and depressive affect scores of children attending preschool education ($r = -0.34$; $p < .05$). According to the findings, the higher the emotional point of view of preschool children, the lower their depressive affect scores. It was found that there was no significant relationship between the perceptual point of view and positive social behavior scores of the children attending preschool education ($r = -0.03$; $p < .05$). There was no significant relationship between

cognitive perspective scores and physical aggression scores of children attending preschool education (r = -0.07; p <.05). There was no significant relationship between emotional point of view and relational aggression scores of children attending preschool education (r = -0.11; p <.05).

Conclusions: As the parents' beliefs about the emotions of the children increase, as the knowledge of parents increases, the children's emotional perspective scores increase, and as the scores obtained from the invariance scale increase, the cognitive perspective scores of children attending preschool education increase. Physical aggression and depressive affect scores decrease as the perceptual perspective scores of preschool children increase. As the cognitive perspective scores of preschool children increase, positive social behavior scores increase.

Keywords: Parents 'beliefs about children' s emotions, preschool, perspective, social behavior.

Anne Babaların Çocukların Duygularına Yönelik İnanışları ile Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Bakış Açısı Alma Becerileri ve Sosyal Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ümmü Gül Elmallı[1], Şükran Kılıç[1]
[1]*Aksaray Üniversitesi*

Bildiri No: 88 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Bu araştırmanın amacını; anne babaların çocuklarının duygularına yönelik inanışları ile okul öncesi dönem çocuklarının bakış açısı alma becerileri ve sosyal davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi oluşturmaktadır.

Bu kapsamda araştırmada şu sorulara cevap aranacaktır:

Anne babaların çocukların duygularına yönelik inanışları ile okul öncesi dönem çocuklarının bakış açısı alma becerileri ile sosyal davranışları arasında bir ilişki var mıdır?

Okul öncesi dönem çocuklarının bakış açısı alma becerileri ve sosyal davranışları arasında bir ilişki var mıdır?

Yöntem: Bu araştırmada 2018-2019 eğitim-öğretim yılı güz döneminde Aksaray ili ve ilçelerindeki anaokulları ve anasınıflarında öğrenim gören 93 okul öncesi eğitime devam eden çocuk (51 kız çocuk, 42 erkek çocuk), çocukların anne-babaları ve öğretmenleri katılmıştır. Araştırmada; Anne-Babaların Çocukların Duygularına Yönelik İnanışları Ölçeği (ABÇDİÖ), Çocuklar için Bakış Açısı Alma Testi (ÇBT) ve Okulöncesi Sosyal Davranış Ölçeği veri toplama araçları olarak kullanılmıştır ve araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır.

Bulgular: Anne babaların çocukların duygularına yönelik inanışlar kapsamında anne-baba bilgisi ölçeği puanları ile okul öncesi eğitime devam eden çocukların duygusal bakış açısı puanları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişkiye ulaşılmıştır ($r = 0.21$; $p<.05$). Değişmezlik ölçeği puanları ile okul öncesi eğitime devam eden çocukların bilişsel bakış açısı puanları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişkiye ulaşılmıştır ($r = 0.21$; $p<.05$). Anne babaların çocukların duygularına yönelik inanışları ile çocukların sosyal davranış puanları arasında anlamlı bir ilişki yoktur. Çalışmaya katılan okul öncesi eğitime devam eden çocukların algısal bakış açısı puanları ile fiziksel saldırganlık puanları arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür ($r = -0.27$; $p<.05$). Başka bir ifadeyle, okul öncesi eğitime devam eden çocukların algısal bakış açısı puanları yükseldikçe fiziksel saldırganlık puanlarının düştüğü söylenebilir. Okul öncesi eğitime devam eden çocukların duygusal bakış açısı puanları ile fiziksel saldırganlık puanları arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür ($r = -0.26$; $p<.05$). Başka bir ifadeyle, okul öncesi eğitime devam eden çocukların duygusal bakış açısı puanları yükseldikçe fiziksel saldırganlık puanları düşmektedir. Çalışmaya katılan okul öncesi eğitime devam eden çocukların bilişsel bakış açısı puanları ile olumlu sosyal davranış puanları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür ($r = 0.25$; $p<.05$). Elde edilen bulgu ışığında, okul öncesi eğitime devam eden çocukların bilişsel bakış açısı puanları yükseldikçe olumlu sosyal davranış puanları da yükselmektedir. Okul öncesi eğitime devam eden çocukların algısal bakış açısı puanları ile depresif duygulanım puanları arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür ($r = -0.20$; $p<.05$). Okul öncesi eğitime devam eden çocukların algısal bakış açısı puanları yükseldikçe depresif duygulanım puanlarının düştüğü söylenebilir. Çalışmaya katılan

okul öncesi eğitime devam eden çocukların duygusal bakış açısı puanları ile depresif duygulanım puanları arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür (r = -0.34; p<.05). Elde edilen bulguya göre, okul öncesi eğitime devam eden çocukların duygusal bakış açısı puanları yükseldikçe depresif duygulanım puanları düşmektedir. Çalışmaya katılan okul öncesi eğitime devam eden çocukların algısal bakış açısı puanları ile olumlu sosyal davranış puanları arasında anlamlı bir ilişki olmadığı bulgusu elde edilmiştir (r = -0.03; p<.05). Çalışmaya katılan okul öncesi eğitime devam eden çocukların bilişsel bakış açısı puanları ile fiziksel saldırganlık puanları arasında anlamlı bir ilişki yoktur (r = -0.07; p<.05). Okul öncesi eğitime devam eden çocukların duygusal bakış açısı puanları ile ilişkisel saldırganlık puanları arasında anlamlı bir ilişki olmadığı görülmüştür (r = -0.11; p<.05).

Sonuçlar: Anne babaların çocukların duygularına yönelik inanışları kapsamında anne baba bilgisi arttıkça çocukların duygusal bakış açısı puanları artmakta, değişmezlik ölçeğinden alınan puanlar arttıkça okul öncesi eğitime devam eden çocukların bilişsel bakış açısı alma puanları artmaktadır. Okul öncesi eğitime devam eden çocukların algısal bakış açısı puanları arttıkça fiziksel saldırganlık ve depresif duygulanım puanları azalmaktadır. Okul öncesi eğitime devam eden çocukların bilişsel bakış açısı puanları arttıkça olumlu sosyal davranış puanları da artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anne babaların çocukların duyguları hakkındaki inanışları, okul öncesi, bakış açısı alma, sosyal davranış.

Investigation Of The Realationship Between Emotional Skills And Behavior Problems Of Preschool Children

Kübra Şahin
Marmara Üniversitesi

Abstract No: 96 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

In this study, it was aimed to investigate the relationship between emotion regulation skills and behavior problems of pre-school children and to determine the status of behavioral problems with emotion regulation skills. There is a need for clinical research in the field of emotion regulation as well as research in the field of education. While the researches about recognition, understanding and expression of emotions stand out, it is seen that the researches in the field of emotion regulation are more limited. Similarly, behavioral problems are both obstacles to education and difficulties for teachers in schools. If there is a relationship between behavioral problems and emotion regulation skills, it is important for the field to reveal it. It is hoped that the research will shed light on the next researches. The research is expected to raise awareness among families, educators and researchers about emotion regulation skills and behavioral problems. For this purpose, the sub-problems of our research are as follows:

Is there a relationship between emotion regulation skills and behavioral problems of preschool children?

The emotion regulation skills of preschool children were determined according to the demographic characteristics of the research (gender, age, type of school, pre-school education status, number of siblings, socio-economic level of the family, teacher's age, teacher's seniority, teacher's education level, mother's age). the age of the father, the mother's educational status, the father's educational status) according to the differences?

The behavioral problems of preschool children were determined according to the demographic characteristics of the research (gender, age, type of school, pre-school education status, number of siblings, socio-economic level of the family, teacher's age, teacher's seniority, teacher's education level, mother's age). the age of the father, the mother's educational status, the father's educational status) according to the differences?

Method

The research was planned and conducted in accordance with the relational screening model. Relational screening models are research models aiming to determine the existence or the degree of change between two and more variables. Relational screening can be done by comparison or by correlation type. Correlational research was used in this study. Correlational research is the study of the relationship between two or more variables without any intervention. The universe of this research is the children who continue to kindergarten in the district of Bayrampaşa, Istanbul in the academic year of 2018-2019. The selection of kindergartens was made on the basis of cooperation with the researcher, willingness to participate in research, accessibility and convenience. The sample of the research was

prepared with 321 children who were chosen from the kindergarten in Bayrampaşa district of İstanbul and they were chosen by considering the equilibrium of girls and boys, in 2018-2019 academic year. These childrens are 163 girls and 158 boys. The scales used in the study were "Emotion Regulation Scale" and "Behavioral Problems Screening Scale". The personal information form for the demographic information of children and families was prepared by the researcher. Each teacher completed the scales for 6 students. Teachers were asked to select 6 children as the first 3 boys and the first 3 girls with normal development in the class list. Accordingly, 56 teachers completed the scales for 321 children. For the analysis of the data obtained in the research; descriptive analyzes, independent groups t test, one-way analysis of variance (Anova), kruskal wallis h test, pearson test were used.

Findings and Conclusions

The findings obtained from this research are as follows; there is a negative correlation between emotion regulation skill scores and behavior problems of children in the study group. As the emotion regulation skills of children increase, behavior problems seen in children are decreasing. Emotion regulation skills significantly differ according to the child's gender, the age of the teacher and the type of school which teacher graduated from. However, emotion regulation skills; It does not differ according to the child's age, socio-economic level, pre-school education status, having siblings, mother and father age, mother and father education level. Behavioral problems differ significantly according to the gender of the child, the socio-economic level of the child and the level of education of his father. However, behavior problems; it does not differ according to the age of the child, pre-school education status, having siblings, age and education of the teacher, mother age, father age and mother education status.

Keywords: Emotion Regulation, Behavior Problems, Pre-school

Okul Öncesi Dönem Çocukların Duygu Düzenleme Becerileri ile Davranış Sorunları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Kübra Şahin
Marmara Üniversitesi

Bildiri No: 96 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Bu araştırmada, okul öncesi dönem çocuklarının duygu düzenleme becerileri ile davranış sorunları arasındaki ilişkinin incelenmesi ve duygu düzenleme becerileri ile davranış sorunlarına ilişkin durum tespiti yapmak amaçlanmıştır. Duygu düzenleme alanında yapılan klinik araştırmaların yanı sıra eğitim alanında da yapılan araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Duyguları tanıma, anlama, ifade edebilme ile ilgili yapılan araştırmalar göze çarparken, duygu düzenleme alanında yapılan araştırmaların daha kısıtlı olduğu görülmektedir. Aynı şekilde davranış sorunları da okullarda hem eğitimi engelleyici hem de öğretmenleri zor duruma sokan durumlar olmaktadır. Davranış sorunları ile duygu düzenleme becerileri arasında bir ilişki var ise bunun ortaya konması alan için önem arz etmektedir. Yapılan araştırmanın bir sonraki araştırmalara ışık tutacağı umulmaktadır. Araştırmanın duygu düzenleme becerilerine ve davranış sorunlarına karşı aileler, eğitimciler ve araştırmacılarda farkındalık yaratması beklenmektedir. Bu amaç doğrultusunda araştımamızın alt problemleri şunlardır:

Okul öncesi dönem çocuklarının duygu düzenleme becerileri ile davranış sorunları arasında bir ilişki var mıdır?

Okul öncesi dönem çocuklarının duygu düzenleme becerileri araştırmanın demografik özelliklerine (çocuğun cinsiyeti, yaşı, okul türü, daha önce okul öncesi eğitim alıp almama durumu, kardeş sayısı, ailenin sosyo ekonomik düzeyi, öğretmen yaşı, öğretmenin kıdem yılı, öğretmenin öğrenim durumu, annenin yaşı, babanın yaşı, annenin öğrenim durumu, babanın öğrenim durumu) göre anlamlı düzeyde farklılaşmakta mıdır?

Okul öncesi dönem çocuklarının davranış sorunları araştırmanın demografik özelliklerine (çocuğun cinsiyeti, yaşı, okul türü, daha önce okul öncesi eğitim alıp almama durumu, kardeş sayısı, ailenin sosyo ekonomik düzeyi, öğretmen yaşı, öğretmenin kıdem yılı, öğretmenin öğrenim durumu, annenin yaşı, babanın yaşı, annenin öğrenim durumu, babanın öğrenim durumu) göre anlamlı düzeyde farklılaşmakta mıdır?

Yöntem

Araştırma tarama modellerinden ilişkisel tarama modeline uygun olarak planlanmış ve yürütülmüştür. İlişkisel tarama modelleri, iki ve daha çok sayıdaki değişken arasında değişimin varlığını ya da derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelleridir. İlişkisel tarama, karşılaştırma yolu ya da korelasyon türü ile yapılabilir. Bu araştırmada korelasyonel araştırma kullanılmıştır. Korelasyonel araştırma, iki ya da daha fazla değişken arasındaki ilişkinin herhangi bir müdahale edilmeden incelendiği araştırmalardır. Bu araştırmanın evreni, 2018-2019 eğitim-öğretim yıllarında İstanbul İli Bayrampaşa ilçesinde anasınıfına devam eden çocuklardır. Anasınıfların seçimi, araştırmacıyla işbirliği yapma ve araştırmaya katılmaya istekli olma bakımından ulaşılabilirlik ve elverişlilik esasına göre yapılmıştır.

Araştırmanın örneklemini; 2018-2019 eğitim öğretim yılında, İstanbul ili Bayrampaşa ilçesinde bulunan anasınıflarından, yansız olarak kız erkek dengesi gözetilerek seçilen ve normal gelişim gösteren 321 çocuk oluşturmaktadır. Bu çocukların 163'ü kız, 158'i erkektir. Araştırmada kullanılan ölçekler, "Duygu Düzenleme Ölçeği" ve "Davranış Sorunları Tarama Ölçeği" dir. Çocukların ve ailelerin demografik bilgileri için kişisel bilgi formu araştırmacı tarafından hazırlanmıştır. Ölçekleri her öğretmen 6 öğrenci için doldurmuştur. Öğretmenlerin 6 çocuğu sınıf listesinde yer alan normal gelişim gösteren ilk 3 erkek ve ilk 3 kız olacak şekilde seçmesi istenmiştir. Bu doğrultuda 56 öğretmen 321 çocuk için ölçekleri doldurmuştur.

Araştırmada elde edilen verilerin analizi için; betimsel analizler, bağımsız gruplar t testi, tek yönlü varyans analizi (Anova), kruskal wallis h testi, pearson testi kullanılmıştır. Elde edilen veriler bilgisayarda "SPSS for Windows 21.0" programında çözümlenmiş, manidarlık minimum $p<.05$ düzeyinde sınanmıştır.

Bulgular ve Sonuç

Araştırmadan elde edilen bulguların bazıları şu şekildedir; çalışma grubundaki çocukların duygu düzenleme beceri puanları ile davranış sorunları arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki vardır. Bu bulgudan yola çıkılarak çocukların duygu düzenleme becerileri arttıkça çocuklarda görülen davranış sorunları azalmaktadır sonucuna ulaşılmıştır. Duygu düzenleme becerileri; çocuğun cinsiyetine, öğetmenin yaşına ve öğretmenin mezun olduğu okul türüne göre anlamlı düzeyde farklılaşmaktadır. Ancak duygu düzenleme becerileri; çocuğun yaşına, sosyo ekonomik düzeye, daha önce okul öncesi eğitim alma durumuna, kardeş sahibi olma durumuna, anne ve baba yaşına, anne ve baba öğrenim durumuna göre farklılaşmamaktadır. Davranış sorunları ise çocuğun cinsiyetine, içinde bulunduğu sosyo ekonomik düzeye ve babasının öğrenim durumuna göre anlamlı düzeyde farklılaşmaktadır. Ancak davranış sorunları; çocuğun yaşına, daha önce okul öncesi eğitim alma durumuna, kardeş sahibi olma durumuna, öğretmeninin yaşına ve öğrenim durumuna, anne yaşına, baba yaşına ve anne öğrenim durumuna göre farklılaşmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Duygu Düzenleme, Davranış Sorunları, Okul Öncesi

Validity And Reliability Study Of The Evaluation Of The Development Of Executive Functions In Children

Adalet Kandır[1], Tülay Gül Taşkın Gökçe[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 352 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The positive negative impact of technological developments on humanity is obvious.

Children in the 0-8 age group, who are experiencing the fastest and most critical periods of their development, are exposed to these effects without being able to distinguish them.

Fast learning in the process, adaptable to practical life, adapt to changes easily; however, on the other hand, children who are consuming easily, waiting for constant innovation and living fast are growing.

Therefore, especially in early childhood children; It can be seen that they are weak in controlling their impulses, empathizing, maintaining their attention and concentration, problem solving and some cognitive skills. Their support and evaluation with a holistic perspective is becoming increasingly important. Executive functions can be examined in both cognitive and behavioral dimensions such as planning, adaptation, starting work, and cognitive flexibility. These are the processes in the prefrontal lobe, which are continuous in the brain and that go to the first collapse when not supported. The aim of this study was to evaluate the development of executive functions in 48-72 months old children in early childhood.

The study is a survey method. The survey method is made in larger samples compared to other studies. It provides the determination of the interests, attitudes and skills of the participants. The study group consisted of 526 parents and 39 teachers who were educated in independent kindergartens, kindergartens and primary schools in Çankaya, Altındağ, Pursaklar, Keçiören and Yenimahalle districts of Ankara.

Considering the environmental factors that may affect children's levels; districts are grouped as lower, middle and upper level. The data used to determine the criteria in stratification; It was obtained from the master's thesis prepared by Demir (2017) based on Ankara Development Agency and from the Statistics Department of the Ministry of National Education Ankara Ministry of National Education.

Firstly, the validity of the scope was examined. Since the number of experts was seven, it was taken as 0.99 criteria. When the content validity rates of the items were examined, the same results were obtained for both the teacher and parent forms. M2 and M10 were removed from the scale and M54, M59 and M121 were rearranged in line with the views. Thus, all items met the criteria of 0.99. In order to provide evidence of the construct validity of the teacher and parent form of the scale, it was examined that it was appropriate to perform the Exploratory Factor Analysis. (Teacher Form KMO=.973; X2=58298,304; sd=6670; p<,001; Parent Form KMO=.935; X2=31004,818; sd=5151; p<,001). In order to continue, the data was found to be appropriate and analysis was started.

Items with factor loadings above .30 were included in the scale in the relevant dimension. A 3-

dimensional structure was formed for the teacher form. When the content of the statements and the literature are considered, the first dimension is working memory including problem solving, cognitive flexibility, attention and reasoning; The second dimension is called empathy and inhibition, and the third dimension is called self-regulation. The number of items was 88 in the first dimension, 11 in the second dimension and 17 in the third dimension, and a total of 116 items were obtained.

Moreover, the variance described was 55,34.

A structure consisting of 92 items and 5-dimensional for parent form; working memory including attention and cognitive flexibility (31 items), self-regulation (29 items), reasoning (12 items), empathy and inhibition (14 items), problem solving (6 items) including attention and cognitive flexibility was formed. The explained variance was found to be 40,87.

In the analysis of the reliability of the scale; Cronbach Alpha values were calculated separately for the sub-dimensions in the teacher and parent forms.

Calculations result for teacher form; It was seen as 0.959 in working memory dimension; as 0.960 in empathy and inhibition dimension and as 0.927 in self-regulation dimension and it was in the 'highly reliable' range. For the parent form; working memory 0.918; self-regulation 0.865; reasoning 0.947; empathy and inhibition 0.927; The problem solving is 0.959 and its reliability is high.

When the reliability of the repeated tests were examined 3 weeks after the application, values greater than 0.80 were observed for both forms.

As a result of the analysis, it can be said that Teacher Form (116 items and 3 dimensions) and Parent Form (92 items and 5 dimensions) can be used as a valid and reliable measurement tool. Accordingly, a child form related to executive functions can also be added. It can be evaluated with larger age groups or by collecting data in different regions.

Keywords: executive functions, child development, validity and reliability, early childhood

Çocuklarda Yönetici İşlevlerin Gelişimini Değerlendirme Ölçeği Geçerlik Güvenirlik Çalışması

Adalet Kandır[1], Tülay Gül Taşkın Gökçe[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 352 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Teknolojik gelişmelerin tüm insanlığa olumlu olumsuz etkisi açıktır. Gelişimlerinin en hızlı ve kritik dönemlerini yaşayan 0-8 yaş grubu çocukları ise bu etkilere, onları ayırt edemeden maruz kalmaktadır. Süreçte hızlı öğrenen, pratik yaşama uyumlu, değişimlere kolay adapte olabilen; ancak diğer yandan kolay tüketen, sürekli yenilik bekleyen ve hızlı yaşayan çocuklar büyümektedir. Dolayısıyla özellikle erken çocukluk dönemindeki çocukların; dürtülerini kontrol etmede, empati kurmada, dikkatlerini sürdürmede ve yoğunlaşmada, problem çözmede, bazı bilişsel becerilerde zayıf kaldığı görülebilir. Bütüncül bakış açısı ile desteklenmeleri ve değerlendirilmeleri artarak önem kazanmaktadır. Yönetici işlevler, planlama, uyum sağlama, işe başlama, bilişsel esneklik gibi hem bilişsel hem de davranışsal boyutlarda incelenebilir. Beyinde gelişimi sürekli olan, desteklenmediğinde ilk çöküşe geçen prefrontal lobda gerçekleşen işlemlerdir. Bu çalışmada erken çocukluk dönemindeki 48-72 aylık çocuklarda yönetici işlevlerin gelişimini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma genel tarama modelindedir. Genel tarama modeli, diğer çalışmalara kıyasla daha büyük örneklemlerde yapılır. Çalışmaya katılanların ilgi, tutum, becerilerinin belirlenmesini sağlar. Çalışma grubunda Ankara merkez ilçelerinden Çankaya, Altındağ, Pursaklar, Keçiören ve Yenimahalle'deki bağımsız anaokulları, anasınıfları ve ilkokullarda eğitim gören 526 ebeveyn ve 39 öğretmen bulunmaktadır. Çocukların düzeylerini etkileyebilecek çevresel unsurlar dikkate alındığında; ilçeler alt, orta ve üst düzey olarak gruplandırılmıştır. Tabakalamadaki ölçütleri belirlemede kullanılan veriler; Ankara Kalkınma Ajansı tabanlı, Demir (2017) tarafından yapılan yüksek lisans tezinden ve MEB Ankara Milli Eğitim Müdürlüğü İstatistik Bölümü'nden sağlanmıştır.

Bulgular: Geçerlik ile ilgili ilk olarak kapsam geçerliğine bakılmıştır. Uzman sayısı yedi olduğu için 0,99 ölçüt olarak ele alınmıştır. Maddelere ilişkin kapsam geçerlik oranları incelendiğinde hem öğretmen hem ebeveyn formu için aynı sonuçlar olmuştur. M2 ve M10 ölçekten çıkarılmış, M54, M59 ve M121 görüşler doğrultusunda yeniden düzenlenmiştir. Böylece tüm maddeler 0,99 ölçütünü sağlamıştır.

Ölçeğin öğretmen ve ebeveyn formunun yapı geçerliğine ilişkin kanıt sağlamak için yapılan analizlerin, Açımlayıcı Faktör Analizi yapmak için uygunluğuna bakılmıştır (Öğretmen Formu için KMO=.973; X2=58298,304; sd=6670; p<,001; Ebeveyn Formu için KMO=.935; X2=31004,818; sd=5151; p<,001). Devam etmek için verilerin uygun olduğu görülmüş ve analiz yapılmaya başlanmıştır. Madde faktör yük değerleri ,30 üzeri olan maddeler ölçekte ilgili boyutta yerini almıştır. Öğretmen formu için 3 boyutlu bir yapı oluşmuştur. İfadelerin içeriği ve literatür dikkate alındığında ilk boyut problem çözme, bilişsel esneklik, dikkat ve akıl yürütmeyi de içeren *çalışma belleği*; ikinci boyut *empati ve ketleme*, üçüncü boyut ise *öz düzenleme* kavramları ile isimlendirilmiştir. Birinci boyutta madde sayısı 88, ikinci boyutta 11 ve üçüncü boyutta 17 olup, toplam 116 maddelik ölçek elde edilmiştir. Ayrıca açıklanan varyans 55,34 olmuştur. Ebeveyn formu için; dikkati ve bilişsel esnekliği de içeren *çalışma belleği* (31 madde), *öz düzenleme (*29 madde), *akıl yürütme* (12 madde), *empati ve ketleme* (14 madde), *problem çözme* (6 madde) olmak üzere toplam 5 boyutlu ve 92 maddeli bir yapı meydana gelmiştir. Açıklanan varyans ise 40,87 olarak görülmüştür.

Ölçeğin güvenirliğine ilişkin yapılan analizlerde; öğretmen ve ebeveyn formlarında bulunan alt boyutlar için ayrı ayrı Cronbach Alpha değerleri hesaplanmıştır. Hesaplamalar sonucu öğretmen formu için; çalışma belleği boyutunda 0,959; empati ve ketleme boyutunda 0,960 ve öz düzenleme boyutunda 0,927 olarak görülmüş ve 'yüksek derecede güvenilir' aralığındadır. Ebeveyn formu için ise; çalışma belleği 0,918; öz düzenleme 0,865; akıl yürütme 0,947; empati ve ketleme 0,927; problem çözme ise 0,959 olup, güvenirliği yüksektir. Uygulamadan 3 hafta sonra tekrarlanan testlerin güvenirliğine bakıldığında da her iki form için de 0,80'den büyük değerler görülmüştür.

Sonuç: Yapılan analizler sonucunda; Çocuklarda Yönetici İşlevlerin Gelişimini Değerlendirme Ölçeği Öğretmen Formu (116 madde ve 3 boyut) ve Çocuklarda Yönetici İşlevlerin Gelişimini Değerlendirme Ölçeği Ebeveyn Formlarının (92 madde ve 5 boyut) geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olarak kullanılabileceği söylenebilir. Bu pararlelde yönetici işlevlere ilişkin çocuk formu da eklenebilir. Daha büyük yaş grupları ile ya da farklı bölgelerde veriler toplanarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: yönetici işlevler, çocuk gelişimi, geçerlik güvenirlik, erken çocukluk

Language Skills, Theory Of Mind And Executive Functions Of 36-48 Months Old Children: A Mediation Analysis

Türker Sezer[1], Ertan Görgü[2]
[1]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*
[2]*İstnabul Medenyet Üniversitesi*

Abstract No: 125 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: This study aims to investigate the relationships between language skills, the theory of mind and executive functions of 36-48 months old children attending preschool education. Besides, the other aim of the study is to determine the mediating role of executive functions between language skills and mind theory.

Method: The research was carried out in a relational survey model based on quantitative method.

Participants: The study was carried out with 204 children (ngirl=123, nboy= 81) who were 36-48 months old in four independent kindergartens in Gaziosmanpasa district of Istanbul. The mean month of the children was 40.89 (SD = 3.68). 3.9% of their mothers were primary school graduates, 25.5% were secondary school graduates, 56.9% were high school graduates and 13.7% were university graduates. 19.6% of their fathers were secondary school graduates, 49% were high school graduates and 31.4% were university graduates.

Data collection tools: Demographic data were obtained by using the Personal Information Form. The Sally-Anne test, the Smarties task, the Chocolate bar task and the Ice-cream truck task were used to measure the theory of mind. The children's language skills were measured by the Turkish Early Language Development Test. In addition, the Dimensional Change Card Sort Task was used to determine the executive functions of the children. In the research, all measurement tools used to collect data except for the Personal Information Form were applied one to one with the children.

Data analysis: The data obtained were processed into SPSS 22 program and firstly normality test was performed. The kurtosis and skewness values were observed between -1.5 and 1.5. The analyzes of the research were made using PROCESS Macro. Also, 5000 resampling option with the bootstrap technique was preferred. Regression analysis based on the bootstrap method was used to test whether executive functions play a mediator role in the effect of children's language skills on mind theory. To support the research hypotheses, 95% confidence interval values should not include zero (0) values.

Findings: As a result of the analyzes, the indirect effects of receptive language and expressive language skill on the first-order theory of mind were significant; therefore, it was found that executive functions mediate the relationship between receptive and expressive language skills and the first-order theory of mind. The resulting standardized effect was found to be high. It was found that receptive language skill explained about 39% of executive functions and about 15% of the first-order theory of mind. Expressive language skill explains 36.2% of executive functions and approximately 12% of the first-order theory of mind.

Then the analysis was carried out for the second-order theory of mind. As a result of the analysis, the indirect effect of receptive language skill on the second-order theory of mind was not significant; therefore, it was found that executive functions did not mediate the relationship between receptive language skill and the second-order theory of mind. Receptive language skill explains about 39% of executive functions and about 30.2% of the second-order theory of mind. Contrary to this finding, the indirect effect of expressive language skill on the second-order theory of mind was significant; therefore, executive functions mediated the relationship between expressive language skill and the second-order theory of mind. Again, the standardized effect size was found to be high. Expressive language skills account for 36.2% of executive functions and about 19% of the second-order theory of mind.

Results: As a result of the findings, 36-48 months old children's language skills and executive functions are predictors of theory of mind. For the first-order theory of mind, it has been found that executive functions have a mediating role. As a result of indirect effect values, the first-order theory of mind of a child with a high level of language skills can be interpreted as higher. Similar to these results, it was also determined that executive functions had a mediating role between expressive language skill and the second-order theory of mind.

The important result reached in the study is that the receptive language skill is a direct predictor of the second-order theory of mind and that executive functions do not have a mediating role, unlike all other results.

Keywords: Young children, language skills, the theory of mind, executive functions

36-48 Aylık Çocuklarda Dil Becerisi, Zihin Kuramı ve Yönetici İşlevler: Bir Aracılık Analizi

Türker Sezer[1], Ertan Görgü[2]
[1]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*
[2]*İstnabul Medenyet Üniversitesi*

Bildiri No: 125 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Bu araştırmanın amacı, okul öncesi eğitime devam eden **36-48 Aylık** çocukların dil becerileri, zihin teorisi ve yönetici işlevler arasındaki ilişkileri gelişimsel olarak incelemektir. Ayrıca araştırmanın diğer amacı ise dil becerisi ve zihin teorisi arasında yönetici işlevlerin aracılık rolünü belirlemektir.

Yöntem: Araştırma nicel yönteme dayalı, ilişkisel tarama modelinde gerçekleştirilmiştir.

Çalışma grubu: Çalışma, İstanbul İli, Gaziosmanpaşa ilçesinde bulunan 4 bağımsız anaokuluna devam eden 36-48 aylık toplam 204 (nkız =123, nerkek =81) çocuk ile gerçekleştirilmiştir. Çocukların ay ortalaması: 40,89'tür (Ss = 3,68). Annelerinin % 3,9'u ilkokul, % 25,5'i ortaokul, %56,9'u lise ve % 13,7'si üniversite mezunudur. Babalarının % % 19,6'sı ortaokul, % 49'u lise ve % 31,4'ü üniversite mezunudur.

Veri toplama araçları: Demografik veriler "Kişisel Bilgi Formu" kullanılarak elde edilmiştir. Zihin teorisinin ölçülmesi için, "Selin-Ece Testi", "Beklenmedik İçerik Testi", "Görünüm-Gerçeklik Testi" ve "Dondurma Kamyonu Testi" kullanılmıştır. Çocukların dil becerileri "Türkçe Erken Dil Gelişim Testi" ile ölçülmüştür. Ayrıca çocukların yönetici işlevlerinin belirlenmesi için "Boyut Değiştirerek Kart Eşleme Görevi" kullanılmıştır. Araştırmada "Kişisel Bilgi Formu" haricinde veri toplamak için kullanılan bütün ölçme araçları çocuklar ile bire uygulama yapılarak uygulanmıştır.

Veri Analizi: Elde edilen veriler SPSS 22 programına işlenmiş ve öncelikle normallik sınaması yapılmıştır. Basıklık ve çarpıklık değerlerinin -1,5 ve 1,5 arasında olduğu gözlenmiştir. Araştırmanın analizleri PROCESS Makro kullanılarak yapılmıştır. Ayrıca bootstrap tekniği ile 5000 yeniden örneklem seçeneği tercih edilmiştir. Çocukların dil becerilerinin, zihin kuramına etkisinde, yürütücü işlevlerin aracılık rolü olup olmadığını test etmek amacıyla bootstrap yöntemini esas alan regresyon analizi yapılmıştır. Bu teknikle yapılan aracılık analizlerinde, araştırma hipotezlerinin desteklenebilmesi için elde edilen %95 güven aralığındaki değerlerin sıfır (0) değerini kapsamaması gerekmektedir.

Bulgular: Analizler sonucunda, alıcı dil becerisinin ve ifade edici dil becerisinin birinci düzey zihin teorisi üzerindeki dolaylı etkilerinin anlamlı olduğu; dolayısı ile de yürütücü işlevlerin, alıcı dil becerisi, ifade edici dil becerisi ve birinci düzey zihin teorisi arasındaki ilişkiye aracılık ettiği tespit edilmiştir. Ortaya çıkan tam standardize etkisinin yüksek olduğu görülmüştür. Alıcı dil becerisi, bilişsel esnekliğin yaklaşık %39'unu, birinci düzey zihin teorisinin yaklaşık %15'ini açıkladığı bulunmuştur. İfade edici dil becerisi, bilişsel esnekliğin %36,2'sini, birinci düzey zihin teorisinin yaklaşık %12'sini açıklamaktadır.

Daha sonra yapılan analizler ikinci düzey zihin teorisi için gerçekleştirilmiştir. Analiz sonucunda, alıcı dil becerisinin ikinci düzey zihin teorisi üzerindeki dolaylı etkisinin anlamlı olmadığı; dolayısı ile de yürütücü işlevlerin, alıcı dil becerisi ve ikinci düzey zihin teorisi arasındaki ilişkiye aracılık etmediği bulunmuştur. Alıcı dil becerisi, bilişsel esnekliğin yaklaşık %39'unu, ikinci düzey zihin teorisinin yaklaşık %30,2'sini açıklamaktadır. Bu bulgunun aksine ifade edici dil becerisinin ikinci düzey zihin teorisi

üzerindeki dolaylı etkisinin anlamlı olduğu; dolayısı ile de bilişsel esnekliğin, ifade edici dil becerisi ve ikinci düzey zihin teorisi arasındaki ilişkiye aracılık ettiği belirlenmiştir. Yine burada tam standardize etki büyüklüğü yüksek olarak bulunmuştur. İfade edici dil becerisi, bilişsel esnekliğin %36,2'sini, ikinci düzey zihin teorisinin yaklaşık %19'unu açıklamaktadır.

Sonuç: Araştırmada ulaşılan bulgular sonucunda 36-48 aylık çocukların dil becerilerini, yürütücü işlevlerinin zihin kuramının yordayıcıları olduğu görülmüştür. Birinci düzey zihin teorisi için yürütücü işlevlerin aracı rolünün olduğu tespit edilmiştir. Dolaylı etki değerleri sonucunda, dil becerisi yüksek olan bir çocuğun birinci düzey zihin teorisinin daha yüksek olduğu şeklinde yorumlanabilir. Bu sonuçlar ile benzer olarak ifade edici dil becerisi ile ikinci düzey zihin teorisi için de yürütücü işlevlerin aracı rolünün olduğu belirlenmiştir.

Araştırmada ulaşılan önemli sonuç alıcı dil becerisinin ikinci düzey zihin teorisinin doğrudan yordayıcısı olması ve yürütücü işlevlerin diğer tüm sonuçlardan farklı olarak burada aracılık rolünün bulunmamasıdır.

Anahtar Kelimeler: Küçük çocuklar, dil becerileri, zihin teorisi, yürütücü işlevler

Investigation Of Teachers' Views About Biophilic And Biophobic Behavior Of Preschool Children

Seda Şahin[1], Tülay Utuş[2]
[1]*İnönü Üniversitesi*
[2]*MEB*

Abstract No: 384 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

It is possible for people to develop friendship with the environment by establishing close relations with their environment from the first years of life. The child, who is offered the opportunity to observe nature, understands the importance of nature in his own life and the relationship between plants and animals and natural sources. While children reliaze the importance of soil, water and sun for life, they also understand the importance of protecting the soil and water contaminated by excessive and incorrect consumption.

Environmental education affects preschool children's all developmental areas. Therefore the education given in childhood in order to give the desired behavior and attitude to children is easier and more effective than the education given to change the anti-environmental behaviors in adults. In addition, environmental education offers a wide range of opportunities for the development of children's all skills. When the literature on environmental education is examined, it is seen that the *biophilia* and *biophobia* behaviors of children have an impact on the environmental education process. Biophilia; It is found in the literature as a desire for people's natural proximity to natural stimuli such as animals, plants, water, sounds of nature or seasonal changes. In the literature, biophobia is expressed as the fear they develop against natural stimuli (especially plants and animals) that prevent their interaction with the open spaces that provide important contributions to the development and learning of preschool children.

Today's children are insensitive to their environment because they live in disconnected lives from natural environments. Children who are left alone with natural environments develop negative reactions to insects, animals and various plants in these environments and fear to interact with them. The *biophobia* developed by preschool children against living things in natural environments prevents them from developing positive relations with their environment and this situation causes them to be reluctant to protect their environment. However, love for it is of great importance for the protection of the environment. In order to benefit from the positive effects of nature, to gain children's love of nature, to increase the closeness to nature and to remove the learned fears that will develop negative behavior towards nature, it is of great importance to provide discoveries, experiences and opportunities suitable for children's development levels.

Preservation of natural resources and leaving a more livable world for future generations are strengthening the bonds of today's children with nature. Preschool period is of great importance for a sustainable environment for a generation that is sensitive to its environment, protects it and is aware of its importance for living life. In this period, besides the educational contribution of children to all development areas, the role of preschool teachers has a great contribution to children as role models. For all these reasons, this study was conducted to examine the views of preschool teachers about the biophilic and biophobic behaviors of preschool children.

They are the teachers who will give children the opportunity to experience natural experiences by organizing activities in natural environments. The teachers were interviewed about their biophobic behaviors, their fears, difficulties they faced, how often they preferred to do activities in natural environments, and how the activities in natural environments contributed to the protection of the environment.

This study was planned in a phenomenological research design which is one of the qualitative research methods. The study group of the study consists of 20 pre-school teachers working in independent kindergartens affiliated to MEB in the center of Hakkari province and Yüksekova district. In the data collection, semi-structured interview questions created by the researchers were used. These questions are the situations in which children interact with nature, the children's fears and how they develop them, what teachers do in defeating children's fears, the difficulties they face when planning and implementing activities to instill a love of nature for children, the problems they face in the natural environment aims to get the opinions of teachers. In the interviews with teachers, voice recordings are taken depending on the wishes of the teachers or recorded in writing by the researchers. Voice recordings are then converted into written documents and made available for analysis. In the analysis of the data, content analysis used in the analysis of qualitative research methods was preferred.

In the study, although the data collection process is continuing, they stated that the biophobia of the preschool teachers as a preliminary finding was influenced by the teachers, their parents or close friends and this was directed towards the living organisms that can be seen in the close environment. In addition, they stated that children's interest in nature increased thanks to effective environmental education in pre-school education. According to the teachers, they emphasized that the protective attitude of the parents and the school administration to take into consideration the parental complaints may be an obstacle in the interaction of children with the natural environment.

Based on the preliminary findings, it was revealed that the people in the close environment with which children interact and their own experiences are important in the formation of children's biophobia. It has been concluded that children can make closer interactions with nature through environmental education and positive experiences, and that it requires teachers who can establish good relations with nature.

Keywords: biophilia , biophobia , preschool education, enviroment education

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Biyofilik ve Biyofobik Davranışlarına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi

Seda Şahin[1], Tülay Utuş[2]
[1]*İnönü Üniversitesi*
[2]*MEB*

Bildiri No: 384 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

İnsanların çevreyle dostluk geliştirmesi yaşamın ilk yıllarından itibaren çevresiyle yakın ilişkiler kurmasıyla mümkündür. Doğayı gözlemleme imkânı sunulan çocuk, doğanın kendi yaşamındaki önemini, bitki ve hayvanların doğal kaynaklarla olan ilişkisini kavramaktadır. Toprak, su ve güneşin yaşam için önemini fark ederken, aşırı ve yanlış tüketim sonucu kirlenen toprağı ve suyu korumanın önemini kavramaktadır.

Okul öncesi dönemde çevre eğitimi çocukların tüm gelişim alanlarını etkilemektedir. Bu nedenle çocuklara istendik davranış ve tutum kazandırmak için çocukluk yıllarında verilen eğitim, yetişkinlerde çevre karşıtı davranışların değiştirilmesi için verilen eğitimden daha kolay ve etkili olmaktadır. Bunun yanı sıra çevre eğitimi çocukların tüm becerilerinin gelişimi için de geniş imkânlar sunmaktadır. Çevre eğitimi ile ilgili alanyazın incelendiğinde, çocukların sahip olduğu *biyofili* ve *biyofobi* olarak adlandırılan davranışlarının, çevre eğitimi süreci üzerinde etkili olduğu görülmektedir. Biyofili; insanların hayvanlar, bitkiler, su, doğa sesleri ya da mevsimsel değişiklikler gibi doğal uyaranlara karşı doğuştan getirdikleri yakınlık isteği olarak alanyazında yer bulmaktadır. Biyofobi ise alanyazında okul öncesi dönem çocuklarının gelişim ve öğrenmelerine önemli katkılar sunan açık alanlarla etkileşimlerine engel olan doğal uyaranlara (özellikle bitkilere ve hayvanlara) karşı geliştirdikleri korku olarak ifade edilmektedir.

Günümüz çocuklarının doğal ortamlardan kopuk yaşantılar sürmesi onları çevrelerine karşı duyarsızlaştırmaktadır. Doğal ortamlarla baş başa kalan çocuklar ise bu ortamlarda bulunan böcekler, hayvanlar ve çeşitli bitkilere karşı olumsuz tepkiler geliştirmekte ve bunlarla etkileşime geçme konusunda korku beslemektedir. Okul öncesi dönemdeki çocukların doğal ortamlardaki canlılara karşı geliştirdikleri *biyofobi* onların çevreleriyle olumlu ilişkiler geliştirmesine engel olmaktadır ve bu durum çevrelerini koruma yönünde isteksiz olmalarına yol açmaktadır. Oysa çevrenin korunması için ona duyulan sevgi büyük önem taşımaktadır. Doğanın olumlu etkilerinden faydalanabilmek, çocuklara doğa sevgisi kazandırabilmek, doğaya yakınlığı artırabilmek ve doğaya karşı olumsuz davranış geliştirecek öğrenilmiş korkulardan arınması için çocuklarla doğada yapılacak keşifler, deneyimler, çocukların gelişim düzeylerine uygun fırsatlar sunulması büyük önem taşımaktadır.

Doğal kaynakların korunması, gelecek nesillere daha yaşanabilir bir dünya bırakılması günümüz çocuklarının doğayla olan bağlarını güçlendirmekten geçmektedir. Çevresine karşı duyarlı, onu koruyan ve canlı yaşamı için öneminin farkında olan bir neslin yetişmesi, sürdürülebilir bir çevre için okul öncesi dönem büyük öneme sahiptir. Bu dönemde çocukların tüm gelişim alanlarına sağladığı eğitsel katkının yanı sıra rol model olarak da çocuklar üzerinde okul öncesi öğretmenlerinin katkısı büyüktür. Tüm bu nedenlerle bu çalışma, okul öncesi dönem çocuklarının biyofilik ve biyofobik davranışlarına ilişkin okul öncesi öğretmenlerinin görüşlerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Çocuklara doğal ortamlarda etkinlikler düzenleyerek onları doğal deneyimlerle karşılaşma fırsatı yaşatacaklar öğretmenlerdir. Öğretmenlerle görüşme yapılarak çocukların biyofobik davranışlarının neler

olduğu, ne tür korkular geliştirdikleri, karşılaştıkları zorluklar, doğal ortamlarda etkinlik yapmayı hangi sıklıkta tercih ettiklerini, doğal ortamlarda yapılan etkinliklerin çevrenin korunmasına nasıl katkı sağladığına ilişkin görüşleri alınmıştır.

Bu çalışma nitel araştırma yöntemlerinden olgubilimsel araştırma deseninde planlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Hakkari ili merkezi ve Yüksekova ilçesinde MEB'e bağlı bağımsız anaokullarında görev yapan 20 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında, araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış görüşme soruları kullanılmıştır. Bu sorular çocukların doğayla etkileşime geçirilmesinde yaşanılan durumlar çocukların var olan korkuları ve bunları nasıl geliştirdikleri, öğretmenlerin çocukların korkularını yenmelerinde neler yaptıkları, çocuklara doğa sevgisi aşılamak için uyguladıkları etkinlikleri planlarken ve uygularken karşılaştıkları zorluklar, doğal ortamlarda yaptıkları etkinliklerden çevrenin korunmasına ilişkin bir verim alıp almadıkları gibi konularda öğretmenlerin görüşlerini almayı amaçlamaktadır. Öğretmenlerle yapılan görüşmelerde öğretmenlerin isteklerine bağlı olarak ses kaydı alınmakta veya araştırmacılar tarafından yazılı olarak kaydedilmektedir. Ses kayıtları da daha sonra yazılı dokümanlara dönüştürülmekte ve analize uygun hale getirilmektedir. Verilerin analizinde nitel araştırma yöntemlerinin analizinde kullanılan içerik analizi tercih edilmiştir.

Çalışmada veri toplama süreci devam etmekle birlikte elde edilen verilerden yola çıkılarak ön bulgu olarak okul öncesi öğretmenlerinin çocukların biyofobilerinin öğretmenlerden, anne babalarından veya yakın arkadaşlarından etkilenerek oluştuğunu, bunun yaygın olarak yakın çevrede görülebilecek canlılara yönelik olduğunu ifade etmişlerdir. Bunun yanı sıra okul öncesi eğitimde verilecek etkili bir çevre eğitimi sayesinde çocukların doğaya olan ilgilerinin arttığını belirtmişlerdir. Öğretmenlere göre çocukların doğal ortamla etkileşimlerinde ebeveynlerin koruyucu tutumlarının ve okul idaresinin ebeveyn şikayetlerini dikkate almasının engel teşkil edebileceğini vurgulamışlardır.

Ön bulgulardan yola çıkılarak çocukların biyofobilerinin oluşumunda çocukların etkileşimde bulundukları yakın çevrelerindeki kişiler ve kendi deneyimlerinin önemli olduğu ortaya çıkmıştır. Çocukların çevre eğitimi ve olumlu yaşantılar yoluyla doğayla daha yakın etkileşimler kurabileceği, bunun için doğayla iyi ilişkiler kurabilen öğretmenlere ihtiyaç duyulduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Biyofili, Biyofobi, Okul öncesi eğitim, Çevre eğitimi

Investigation Of Predictive Power Of Attention Skills On Ego Resiliency In Preschool Children

Dilan Bayındır[1], Asude Balaban Dağal[2]
[1]*Balıkesir Üniversitesi*
[2]*Marmara Üniversitesi*

Abstract No: 130 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose of the Study:

Resiliency is a concept that defines the capacity of adaptation and the tendency to development in the presence of risk factors. Individuals with high levels of resiliency can easily adapt to changing situations, adjust their behavior when necessary, and use problem-solving strategies flexibly. It can be said that individuals can have the advantage of adapting to stressful situations if they can control themselves as desired. There are some arguments that the ability to regulate attention facilitates coping with negative emotions and thus has a positive effect on resiliency. This study aims to examine this situation on preschool children. In other words, the aim of this study is to investigate the degree of predictive power of attention skills on ego resiliency in preschool children.

Method:

The research was designed in survey model. The universe of the research consists of children, attending preschool education institutions in Istanbul during the 2018-2019 academic year, their parents and teachers. Of the 249 students, 129 (51.80%) were girls and 120 (48.19%) were boys. An examination of the educational levels of the mothers revealed that the percentage of primary, secondary, high school and graduate school graduates were 6.82% (17), 13.45% (33), 51.00% (27) and 28.91% (72), respectively. When the educational status of the fathers of the students participating in the study is examined it has been found out that 4 (1.60%) were primary, 15 (6.02%) were secondary, 88 (35.34%) were high school, 128 (51.40%) were undergraduate, 14 (5.62%) were graduate school graduates. The distribution of the families of the children according to upper, middle and lower income levels were 22.48% (56), 69.87% (174) and 7.63% (19), respectively. 14 of the participant teachers work in public schools and 7 work in private kindergartens.

To collect data, Personal Information Form, Resilience Scale for 48-72 Month-old Children, and Dimensional Change Card Sort Task were used. The Personal Information Forms were distributed to and collected back from the mothers through the teachers. While the forms were distributed to parents, a consent form with information about the research was provided to parents. In this text, it is stated that the mothers could participate in the research on the basis of volunteerism, the data would only be used for this research and the information would be kept confidential. Dimensional Change Card Sort Task was used to assess attention skills. In the Dimensional Change Card Sort Task, the children are required to classify the matching cards by their colors (or shapes) and then by their shapes (or colors). If 6 of the 6 cards are classified as correct in the first stage and at least 5 of 6 cards in the second stage, a third stage in which framed cards are used is carried out with the participant child. 1 point is given for each stage passed. The highest score that can be taken from the mission is 3 and the lowest score is 0.. Attention-related tests were Dimensional Change Card Sort Task was applied one-to-one with children in schools. Before the application, researchers have met the children and have participated in the

activities at the classroom. Resilience Scale for 48-72 Month-old Children was used to assess resiliency of children. There are 6 sub-dimensions of the 49-itemed scale. These are; 1.Assertiveness-Self-confidence 2. Social Problem Solving Skills, 3. Delay of Gratification 4. Getting Help 5. Self-Regulation and 6. Commitment sub-dimensions. The internal consistencies of these dimensions are as follows; .94, .95, .94, .92, .90, .86 and .95. Resilience Scale for 48-72 Month-old Children was filled out by the teachers of the participant children.

Findings:

The obtained data have been analyzed using appropriate statistics software. Firstly, the normal distributions of the data were examined and it was concluded that multiple regression assumptions were met. Then, the data obtained within the scope of the research were examined by multiple regression analysis. It was concluded that attention skills predicted levels of assertiveness-self-confidence, social problem solving skills, delay of gratification, getting help and self-regulation. On the other hand, it was found that only the level of “commitment” could not be predicted by attention skills.

Conclusion:

The results reveal the importance of attention skills on the psychological resilience of preschool children.

Keywords: attention, ego resiliency, preschool period

Okul Öncesi Dönem Çocuklarda Dikkat Becerilerinin Ego Sağlamlık Düzeylerini Yordayıcılığının İncelenmesi

Dilan Bayındır[1], Asude Balaban Dağal[2]
[1]*Balıkesir Üniversitesi*
[2]*Marmara Üniversitesi*

Bildiri No: 130 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç:

Ego sağlamlığı, risk faktörlerine karşı uyum ve gelişmeye yatkınlığı tanımlayan bir kavramdır. Ego sağlamlığı düzeyi yüksek olan kişiler, değişen durumlara kolay uyum sağlayabilir, gerekli durumlarda davranışlarını düzenleyebilir ve problem çözme stratejilerini esnek şekilde kullanabilir. Bireyler kendi kontrollerini istendik şekilde sağlayabilirlerse, stresli durumlara uyum sağlamakta avantaja sahip olabilecekleri söylenebilir. Dikkatin düzenlenmesi becerisinin, negatif duygularla baş etmeyi kolaylaştırdığı ve bu sayede psikolojik sağlamlık üzerinde olumlu etkileri olduğunu söyleyen görüşler vardır. Bu araştırma ise bu durumu okul öncesi çocuklar üzerinde incelemeyi amaçlamaktadır. Başka bir ifadeyle bu araştırmanın amacı, okul öncesi dönem çocuklarda dikkat becerilerinin ego sağlamlık düzeylerini yordama derecesi incelemektir.

Yöntem:

Araştırma, ilişkisel tarama modelinde tasarlanmıştır. Araştırmanın evrenini, 2018-2019 eğitim-öğretim yılında, İstanbul ilinde bulunan okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden çocuklar, bu çocukların ebeveynleri ve öğretmenleri oluşturmaktadır. Çalışmaya katılan öğrencilerin 249 öğrencinin, 129'u (%51.80) kız 120'si (%48.19) erkektir. Çalışmaya katılan çocukların annelerinin eğitim durumlarına bakıldığında; 17'si (%6.82) ilkokul, 33'ü (%13.45) ortaokul, 127'si (%51) lise, 72'si (%28.91) lisans mezunudur. Çalışmaya katılan öğrencilerin babalarının eğitim durumlarına bakıldığında; 4'ü (%1.60) ilkokul, 15'i (%6.02) ortaokul, 88'i(%35.34) lise, 128'i (%51.40) lisans, 14'ü (%5.62) lisans üstü mezunudur. Çalışmaya katılan öğrencilerin aile gelir durumlarına bakıldığında; 56'sı (%22.48) üst gelir, 174'ü (%69.87) orta gelir, 19'u (%7.63) alt gelir grubuna sahiptir. Öğretmenlerin, 14'ü devlet okullarında, 7'si özel anaokullarında görev yapmaktadır.

Araştırmada, veri toplamak için Kişisel Bilgi Formu, 48-72 Aylık Çocuklar İçin Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği ve Boyut Değiştirerek Kart Eşleme Görevi kullanılmıştır. Araştırma kapsamında geliştirilen bilgi formu, öğretmenler aracılığı ile ailelere gönderilip ve geri toplanmıştır. Formlar ailelere dağıtılırken, araştırma hakkında bilgi veren onay formu da gönderilmiştir. Bu yazıda ailelerin gönüllülük temelinde araştırmaya katılabileceği, verilerin yalnızca bu araştırma için kullanılacağı ve bilgilerin gizli tutulacağı belirtilmiştir. Dikkat becerilerini değerlendirmek için Boyut Değiştirerek Kart Eşleme Görevi kullanılmıştır. Boyut Değiştirerek Kart Eşleme Görevi'nde eşleme kartlarının, rengine (ya da şekline) daha sonra şekline (ya da rengine) göre sınıflanması istenmektedir. Birinci aşamada 6 karttan 6'sı, ikinci aşamada ise 6 karttan en az 5'i doğru olarak sınıflandırılırsa, çerçeveli kartların kullanıldığı üçüncü aşamaya geçilmektedir. Geçilen her bir aşama için 1 puan verilmektedir. Görevden alınabilecek en yüksek puan 3, en düşük puan 0'dır. Boyut Değiştirerek Kart Eşleme Görevi, okullarda çocuklarla birebir uygulanmıştır. Uygulamadan önce araştırmacılar çocuklarla tanışmış ve sınıftaki etkinliklere katılmışlardır. Çocukların psikolojik dayanıklılıklarını değerlendirmek için, 48-72 Aylık Çocuklar İçin Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği

kullanılmıştır. 49 maddelik ölçekte toplam 6 alt boyut bulunmaktadır. Bunlar; 1. Girişkenlik-Özgüven 2. Sosyal Problem Çözme Becerileri, 3. Doyum Erteleme 4. Yardım Alabilme 5. Öz-Düzenleme ve 6. Bağlılık alt boyutlarıdır. Bu boyutların iç tutarlılıkları sırasıyla; .94, .95, .94, .92, .90, .86 ve .95'tir. 48-72 Aylık Çocuklar İçin Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği ise araştırmaya katılan çocukların öğretmenleri tarafından değerlendirilmiştir.

Bulgular:

Elde edilen veriler uygun istatistik yazılımı kullanılarak analiz edilmiştir. Öncelikle verilerin normal dağılımları incelenmiş ve çoklu regresyon varsayımlarının karşılandığı sonucu tespit edilmiştir. Daha sonra araştırma kapsamında elde edilen veriler çoklu regresyon analizi ile incelenmiştir. Dikkat becerilerinin, psikolojik sağlamlık boyutlarından girişkenlik-özgüven, sosyal problem çözme becerileri, doyum erteleme, yardım alabilme öz-düzenleme düzeylerini yordadığı sonucuna ulaşılmıştır. Dikkat becerilerinin sadece bağlılık düzeyini yordama gücü olmadığı bulgulanmıştır.

Sonuç:

Sonuçlar, dikkat becerilerinin okul öncesi dönem çocukların psikolojik sağlımlığı üzerindeki önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: dikkat, ego sağlamlığı, okul öncesi dönem

The Examining Of The Predictive Effect Of Emotion Understanding Ability On Early Learning Skills In Preschool

Firdevs Ağaoğlu[1], Şükran Kılıç[2]
[1]*MEB*
[2]*Aksaray Üniversitesi*

Abstract No: 133 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

Early learning skills are one of the most remarkable skills of preschool children. The acquisition of early learning skills is a complex process that can be accomplished by using many acquired skills before. The learning skills in preschool period are known as number skills, language skills and thinking skills. Children acquire these skills by using many skills together. In this process, it is also very important for children to be aware of their own feelings and thoughts because it directly affects their learning process. Children with high emotion understanding ability use thinking skills to manage their behaviors according to their emotions. In recent years many important researches have been done on the relationship between emotional development and early learning skills. Many studies show that the ability of children's emotion understanding directly affect their learning skills. In consideration of this information, the aim of this research is to investigate the correlation between the emotion understanding ability and the early learning skills in preschool period.

For this purpose, the following questions are searched for answers.

1. Does emotion understanding ability significantly predict thinking skills?

2. Does emotion understanding ability significantly predict number skills?

3. Does emotion understanding ability significantly predict language skills?

Method

In this research, the relational screening model which is used in the researches with more than two variables is used. A total of 100 children with 45 boys and 55 girls aged 60-66 months in preschool in Üsküdar are participated in this study. As a data collection tool, Affect Knowledge Test is used to measure the emotion understanding ability of children and Test of Early Learning Skills is used to measure early learning skills of children. Affect Knowledge Test is a scale that evaluates preschoolers to recognize , entitle their emotions and to gain an emotional point of view. Test of Early Learning Skills is a scale that measures thinking, number and language abilities of preschoolers. Both scales are applied to the children individually in a quiet environment by the researcher. The scales are applied in a way that doesn’t hinder children's sleep, nutrition, rest and educational activities. Multivariate multiple regression analysis is used for data analysis.

Finding

When the regression analysis results are examined according to the research data, it is found out

R^2 = .12 for the thinking skills, R^2 = .13 for the language skills, R^2 = .13 for the number skills. In addition, when the t-test results regarding the significance of regression coefficients are analyzed, it is found out 03 for the thinking skills, 31 for the language skills and 82 ($p < .05$) for the number skills. According to the finding, it is concluded that emotion understanding ability predicts the thinking skills meaningfully whereas it does not predict the number and the language skills, which are the other sub-dimensions of early learning ability.

Conclusion

According to the finding, it is concluded that emotion understanding ability only predicts the thinking skills which is one of the sub dimension of early learning skills in preschool period. It is not found out a significant relationship in number and language skills. It is emphasized that the most effective role in children's academic achievement is learning and thinking skills. It is stated that to recognize and entitle the emotions of preschoolers' own and the others and gain an emotional point of view affect the thinking abilities. This research indicates that it is necessary for parents and early childhood educators to improve the emotion understanding ability. Based on the findings of this study, it can be suggested that emotion understanding ability should be taken into consideration in studies aimed at improving children's early learning skills.

Keywords: Preschool, Emotion Understanding, Early Learning, Thinking Skills

Okul Öncesi Dönemde Duygu Anlama Becerilerinin Erken Öğrenme Becerileri Üzerindeki Yordayıcı Etkisinin İncelenmesi

Firdevs Ağaoğlu[1], Şükran Kılıç[2]
[1]*MEB*
[2]*Aksaray Üniversitesi*

Bildiri No: 133 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Çocuklar için okul öncesi dönem ile ön plana çıkmaya başlayan beceriler arasında en dikkat çeken becerilerden biri de erken öğrenme becerileridir. Erken öğrenme becerilerinin edinimi, önceden edinilen birçok becerinin işe koşulması ile gerçekleştirilebilecek karmaşık bir süreçtir. Okul öncesi dönemde öğrenme becerileri sayı becerileri, dil becerileri ve düşünme becerileri olarak kabul edilmektedir. Çocukların bu becerileri kazanları birçok becerinin birlikte kullanılması ile gerçekleşebilmektedir. Bu süreçte çocukların kendi duygu ve düşüncelerinin farkına varıp tanıması da oldukça önemlidir. Çünkü duygularının farkında olmaları ve duygularını tanımaları öğrenme süreçlerini doğrudan etkilemektedir. Duygu anlama becerileri yüksek olan çocuklar düşünme becerilerini işe koşarak davranışlarını duygularına göre yönlendirmeyi başarabilmektedirler. Son yıllarda duygusal gelişim ile erken öğrenme becerileri arasındaki ilişkinin ele alındığı araştırmalar dikkat çekmektedir. Çocukların duygu anlama becerilerinin öğrenme becerilerini doğrudan etkilediği birçok araştırma tarafından ortaya konulmuştur. Bu bilgiler ışığında bu araştırmada; duygu anlama becerileri ve erken öğrenme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın amacı; okul öncesi dönemdeki çocukların duygu anlama becerilerinin erken öğrenme becerileri olan; düşünme becerileri, sayı becerileri ve dil becerileri üzerindeki yordayıcı etkinin incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır.

1. Duygu anlama becerileri düşünme becerilerini manidar olarak yordamakta mıdır?

2. Duygu anlama becerileri sayı becerilerini manidar olarak yordamakta mıdır?

3. Duygu anlama becerileri dil becerilerini manidar olarak yordamakta mıdır?

Yöntem

Bu araştırmada ilişkisel tarama modellerinden iki değişkenden fazla değişkenin bulunduğu araştırmalarda kullanılan ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmaya, İstanbul iline bağlı Üsküdar ilçesindeki okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden 60-66 ayları arasındaki 45 erkek ve 55 kız çocuk olmak üzere toplam 100 çocuk katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, çocukların duygu anlama becerilerini ölçek için Duygu Anlama Testi, erken öğrenme becerilerini ölçmek için Erken Öğrenme Becerileri Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Duygu Anlama Testi, okul öncesi dönemdeki çocukların duygularını tanıma, isimlendirme ve duygusal bakış açısı almayı değerlendiren bir ölçektir. Erken Öğrenme becerileri değerlendirme ölçeği ise okul öncesi dönem çocuklarının erken öğrenme becerileri olan düşünme, sayı ve dil becerilerini ölçmek için kullanılan bir ölçektir. Her iki ölçekte araştırmacı tarafından çocuklara bireysel olarak sessiz bir ortamda uygulanmıştır. Ölçekler çocukların uyku, beslenme, dinlenme ve eğitsel faaliyetlerini aksatmayacak şekilde uygulanmıştır. Araştırmada veri

analizi için çok değişkenli çoklu regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular

Araştırma verilerine göre regresyon analiz sonuçları incelendiğinde; düşünme becerileri için R^2=.12, dil becerileri için R^2=.13, Sayı becerileri için R^2=.13 olarak bulunmuştur. Ayrıca regresyon katsayılarının manidarlığına ilişkin t-test sonuçları incelendiğinde; düşünme becerileri için . 03, dil becerileri için. 31, sayı becerileri için .82 ($p<.05$) bulunmuştur. Yapılan analizlerden edilen bulgulara göre; duygu anlama becerilerinin erken öğrenme becerilerinden sadece düşünme becerileri alt boyutunu manidar olarak yordadığı sonucuna ulaşılmıştır. Diğer alt boyutlar olan sayı becerileri ve dil becerileri manidar olarak yordamadığı anlaşılmıştır.

Sonuç

Araştırmanın bulguları yorumlandığında, okul öncesi dönemde çocukların duygu anlama becerilerinin erken öğrenme becerilerinin alt boyutlarından sadece düşünme becerilerinin manidar yordayıcısı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sayı becerileri ve dil becerileri alt boyutlarında ise anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Çocukların akademik başarısında en etkin rolün öğrenme ve düşünme becerileri olduğu üzerinde durulmaktadır. Okul öncesi dönemde çocukların sosyal ilişkilerinde kendisinin ve karşısındakinin duygularını anlamlandırabilme, isimlendirebilme ve duygusal bakış açısı kazanmaları düşünme becerilerini etkilediği belirtilmektedir. Bu araştırma çocukların düşünme becerilerini geliştirmek isteyen anne babalar ve erken çocukluk dönemi eğitimcileri için çocuklarda duyguları anlama becerisinin de geliştirilmesi gerekliliğine işaret etmektedir. Çocukların erken öğrenme becerilerinin geliştirilmesine yönelik çalışmalarda duygu anlama becerilerinin de ele alınması gerekliliği bu çalışmanın bulgularına dayanılarak önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Dönem, Duygu Anlama, Erken öğrenme, Düşünme becerileri

Social Behavior Scale Of 4-6 Age: A Study Of Scale Developing

Kübra Eke[1], Ayşe Dilek Öğretir Özçelik[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 400 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Preschool period is a critical period in which knowledge, skills and competences increase within all development areas. This period has a special importance for children to learn how to manage their relationships with their families, peers and inner circles and to acquire appropriate social behaviors and skills. In this study, it was aimed to develop a valid and reliable measurement tool that can be used to determine the social behavior of children in the 4-6 age group. In this direction, exploratory sequential mixed method which is included in mixed method models has been adopted. There are two different working groups in the study. The Study Group-I, in which the qualitative data of the study was obtained and the studies for the development of the scale, consisted of 60 children aged 4-6 years. Study Group-II, where quantitative data was obtained, consisted of 541 children and their teachers in which the validity and reliability analyzes of the "Social Behavior Scale of 4-6 Age" were performed.

Play-based assessment was used to develop the "Social Behavior Scale of 4-6 Age". Play is the most meaningful tool for children to provide a structure for social development, as it provides both a rehearsal for adult relationship and communication and a strong awareness of others' emotions.

Scale development stages were followed in this study: Preparation of items and scale trial form, validity analysis and reliability analysis studies were performed. In order to prepare the items and the scale trial form, a 20-week observation process was carried out with the children in the Study Group-I, using the camera within the center time in the preschool institution. For this scale, which aims to measure the behaviors of the individual to be observed directly, the camera recordings obtained from the classes are monitored by the researcher and an expert and the behavior models and the behavior indicators to be placed under these models are listed every week. Obtained indicators were written to reflect the conceptual structure of behavior models and items representing social behaviors were formed.

The response category labels of the items were formed on 5 options in accordance with the increase and decrease in the frequency of behaviors. The response category labels are designed to be "Always like this (5p)", "Mostly like this (4p)", "Sometimes it is like this (3p)", "Rarely like this (2p)" and "Never like this (1p)". The validity of the developed measurement tool was tested using the validity of structure, appearance and scope. For construct and appearance validity, exploratory factor analysis was conducted to determine the construct validity of the scale, which was arranged in accordance with the feedback received from experts and teachers. For this purpose, KMO and Barlett test were applied to determine whether the scale is suitable for exploratory factor analysis. Scree pilot graph was created with eigenvalue and variance percentages. In the exploratory factor analysis, varimax technique, which is one of the vertical rotation techniques, was used to find the items with high correlation with the factors themselves and to interpret the factors more easily. Item-total correlation and correlation of sub-factors were used. As a result of the analysis, a scale consisting of 6 sub-dimensions and 50 items named by taking into consideration the contents of the items was obtained. The names of the sub-dimensions are as follows: "Cooperation", "aggression", "leadership", "shyness", "adaptation" and "support". It is seen that 66,838% of the total variance in the scale is explained by these sub-

dimensions.

The reliability of the social behavior scale was investigated by internal consistency, test-retest test method. The Cronbach's alpha reliability coefficients of the sub-dimensions of the scale were found to be for the cooperation sub-dimension ,96; for the aggression sub-dimension, 93; for the leadership sub-dimension, 88; for the shyness sub-dimension, 88; for the adaptation sub-dimension ,81 and for the support sub-dimension, 75. The test-retest correlation coefficients obtained by refilling the scale for 100 children with a 4-week interval were between .444 and.779 and were statistically significant. As a result of all validity-reliability analyzes, it was determined that the “Social Behavior Scale of 4-6 Age” was a valid and reliable measurement tool that can be used to determine the social behaviors of children aged 4-6.

Keywords: Preschool period, Social behavior, Scale development

4-6 Yaş Sosyal Davranış Ölçeği: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması

Kübra Eke[1], Ayşe Dilek Öğretir Özçelik[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 400 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi dönem, bütün gelişim alanları dahilinde bilgi, beceri ve yetkinliklerin artış gösterdiği kritik bir dönemdir. Bu dönem çocukların aile, akranlar ve yakın çevreleriyle ilişkilerini yönetmeyi öğrenmeleri ve uygun sosyal davranış ve becerileri edinmeleri açısından ayrı bir önem taşımaktadır. Bu araştırmada, 4-6 yaş grubundaki çocukların sosyal davranışlarını tespit etmek amacıyla kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir ölçme aracının geliştirilmesi amaçlanmıştır. Bu doğrultuda yöntem olarak, karma yöntem modelleri içerisinde yer alan keşfedici sıralı karma yöntem benimsenmiştir. Araştırmada iki farklı çalışma grubu mevcuttur. Araştırmanın nitel verilerinin elde edilerek ölçeğin geliştirilme sürecine yönelik çalışmaların gerçekleştirildiği Çalışma Grubu-I, 4-6 yaş aralığında yer alan 60 çocuktan oluşmaktadır. Nicel verilerin elde edildiği Çalışma Grubu-II, "4-6 Yaş Sosyal Davranış Ölçeği" nin geçerlik ve güvenirlik analizlerinin yapıldığı 541 çocuk ve öğretmenlerinden oluşmaktadır.

"4-6 Yaş Sosyal Davranış Ölçeği" geliştirilirken oyun temelli değerlendirmeden yararlanılmıştır. Oyun, çocuklar için hem yetişkin ilişki ve iletişimine yönelik bir prova hem de diğerlerinin duygularını anlamlandırmada güçlü bir farkındalık sağlaması sebebiyle sosyal gelişim yapısını ortaya koymayı sağlayan en anlamlı araçtır.

Ölçek geliştirme aşamaları takip edilen bu araştırmada: Maddelerin ve ölçek deneme formunun hazırlanması, geçerlik analizi ve güvenirlik analizi çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Maddelerin ve ölçek deneme formunun hazırlanması amacıyla Çalışma Grubu-I'de yer alan çocuklarla, okul öncesi kurumdaki serbest zaman dahilinde, kamera kullanılarak, 20 haftalık bir gözlem süreci gerçekleştirilmiştir. Bireyin doğrudan gözlenecek davranışlarını ölçmeyi amaçlayan bu ölçek için, her hafta sınıflardan elde edilen kamera kayıtları araştırmacı ve bir uzman tarafından izlenerek davranış modelleri ve bu modellerin altında yer alacak davranış göstergeleri listelenmiştir. Elde edilen göstergeler davranış modellerinin kavramsal yapısını yansıtacak şekilde cümleleştirilerek sosyal davranışları temsil eden maddeler oluşturulmuştur.

Maddelerin tepki kategori etiketleri, davranışlardaki sıklığın artış ve azalışına uygun olarak 5 seçenek üzerinde şekillendirilmiştir. Tepki kategori etiketleri "Her zaman böyledir(5p)", "Çoğunlukla böyledir(4p)", "Bazen böyledir(3p)", "Nadiren böyledir(2p)" ve "Hiçbir zaman böyle değildir(1p)" şeklinde tasarlanmıştır. Geliştirilen ölçme aracının geçerliği yapı, görünüş ve kapsam geçerliği kullanılarak test edilmiştir. Yapı ve görünüş geçerliği için uzmanlardan ve öğretmenlerden alınan dönütler doğrultusunda düzenlenen ölçeğe yapı geçerliğini tespit etmek amacıyla açımlayıcı faktör analizi yapılmıştır. Bu amaçla öncelikli olarak, ölçeğin açımlayıcı faktör analizine uygun olup olmadığını anlamak amacıyla KMO ve Barlett testi yapılmıştır. Özdeğer ve varyans yüzdeleri ile yamaç grafiği oluşturulmuştur. Açımlayıcı faktör analizinde faktörlerin kendileriyle yüksek ilişki veren maddeleri bulmak ve faktörleri daha kolay yorumlayabilmek için dik döndürme tekniklerinden varimax tekniği kullanılmıştır. Madde toplam korelasyonu ve alt faktörlerin korelasyonu ilişkilerinden yararlanılmıştır. Analizler sonucunda maddelerin içerikleri dikkate alınarak isimlendirilmiş 6 alt boyutlu ve 50 maddeli bir ölçek elde edilmiştir. Alt boyutların isimleri şu şekildedir: "İşbirliği", "saldırganlık", "liderlik", "çekingenlik", "uyum" ve "destek". Ölçekte toplam varyansın %66,838' in bu alt boyutlar tarafından

açıklandığı görülmektedir.

4-6 yaş sosyal davranış ölçeğinin güvenirliği iç tutarlılık, yarımlar yöntemi, test-tekrar-test, yöntemi ile incelenmiştir. Ölçeğin alt boyutlarının Cronbach alpha güvenirlik katsayıları, işbirliği alt boyutu için ,96; saldırganlık alt boyutu için ,93; liderlik alt boyutu için ,88; çekingenlik alt boyutu için ,88; uyum alt boyutu için ,81 ve destek alt boyutu için ,75 şeklindedir. Ölçeğin 4 hafta aralıkla 100 çocuk için tekrar doldurulmasıyla elde edilen test-tekrar-test korelasyon katsayıları .444 ile.779 arasında ve istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Yapılan tüm geçerlik-güvenirlik analizleri neticesinde geliştirilen "4-6 Yaş Sosyal Davranış Ölçeği'nin", 4-6 yaş grubu çocukların sosyal davranışlarını tespit etmek amacıyla kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönem, Sosyal davranış, Ölçek geliştirme

The Evaluation Of Cartoons In Trt Children's Channel According To Development Areas In Preschool Education Program

Müslimat Oya Ramazan[1], Özge Cengiz[1], Gülşen İlçi Küsmüş[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*

Abstract No: 410 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Preschool period, which includes the first six years of life; It is a period in which brain development and synaptic connections are very fast and intense. Children interact with the environment in which they live and with the social variables within environmental factors. Nowadays, mass communication tools arise prominence among social variables. Television, which is one of the mass media, is important in terms of reaching out to large masses easily. The level of impacts of television on the children depends on their ages, developments, familial and environmental factors, and the contents of the programmes which are watched by these children. In the related literature, it was determined that children's favourite programme type was cartoons until the age of 10 years. Television programmes have many positive and negative effects on children. When the programs are prepared in an educational, controlled and correct manner; it provides positive effects on children such as teaching concepts, teaching national and spiritual values, preparing for school, language development, learning new words. When the researches about the cartoons published in our country are examined, it is seen that the programs are mostly handled in terms of values education and violence elements. No research has been found in which cartoons for pre-school children are evaluated according to the learning outcomes and indicators specified in the 2013 Preschool Education Programmes. In cartoons, which are considered to have multifaceted and important effects on children, it is important to determine which development areas are gained more knowledge and skills, to reveal which development areas should be given more space, and to support all development areas of children equally. For this reason, in this study, the cartoons which are prepared for children aged 3-5 years in TRT Children's Channel; '*Kuzucuk, Kare and Ege ve Gaga'* cartoons were evaluated according to the achievements and indicators of 2013 Preschool Education Programme. It is aimed to examine the mentioned cartoons by taking into consideration the learning outcomes and indicators in five development areas: cognitive, language, social and emotional, motor and self-care skills. This research was conducted with qualitative research method and document analysis technique was used in the research. The population of the research has been determined from the cartoons of TRT Children's Channel, which are aimed at children who are between 3-5 age years olds. These cartoons names are 'Kuzucuk, Kare and Ege ile Gaga'. A total of 30 episodes, 10 of which were from each cartoon, were sampled. The mentioned parts of cartoons were determined by simple random method. When the programmes were selected, 55 preschool teacher candidates, who are siblings or relatives of 3-5 years children, were asked which of the programs on the TRT Children's Channel most of the children watched. According to the answers received, the most-watched programs were determined as 'Kuzucuk, Kare and Ege ile Gaga'. Thus, these cartoons were selected for the research. Content analysis technique was used in the analysis of the research data. For reliability, 5 experts in the field created independent coding and consistency between the coders was calculated. The level of agreement between codings was determined between .75 and .88. As a result of the research, it was seen that the educational outcomes in the three cartoons were mostly focused on cognitive development and social emotional development. In the field of cognitive development, it was determined that making the most guesswork, establishing a cause-effect relationship, paying attention, making comparisons, finding solutions to problem situations. In the field of social-emotional development, it was determined that the most important aspects were showing the emotions in

appropriate ways, self-motivation, the fulfilment of responsibilities, self-confidence gains. In all three cartoons, gaining the use of language for communication in the field of language development was mentioned. In the dialogues between the characters, especially the words of kindness are frequently used. It has seen that, except for this outcome, other outcomes were not figured. In all three cartoons, the development area with the least outcome was the motor development area. In the studied sections of 'Kuzucuk and Ege ile Gaga', none of the outcomes in motor development were found. The motor development area was only included in the 'Kare' cartoon, however it was concluded that there were only two gains in this cartoon. In all three cartoons, some gains in self-care skills are included, nevertheless, it can be said to be insufficient compared to other development areas. Considering that development as a whole and all development areas support each other, it can be said that there should be no focus on a certain development area in the behaviours that are aimed to be brought to children through cartoons. Instead, it can be thought that supporting different skills at close levels will contribute to the development of the child at the highest level. Based on the results of the research; It is recommended that television producers and cartoon screenwriters work in collaboration with experts in order to organize the content of cartoons published for preschool children effectively and to cover all development areas. Since a limited number of cartoons are watched in this research, it is recommended to conduct a more comprehensive investigation by increasing the number of cartoons.

Keywords: preschool, early childhood, cartoons, learning outcomes and indicators, education program

Trt Çocuk Kanalında Yayınlanan Çizgi Filmlerin Okul Öncesi Eğitim Programında Yer Alan Gelişim Alanlarına Göre Değerlendirilmesi

Müslimat Oya Ramazan[1], Özge Cengiz[1], Gülşen İlçi Küsmüş[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*

Bildiri No: 410 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Yaşamın ilk altı yılını içine alan okul öncesi dönem; beyin gelişiminin ve sinaptik bağlantıların çok hızlı ve yoğun yaşandığı bir dönemdir. Çocuklar içinde bulundukları çevreyle ve çevresel etmenler içerisindeki toplumsal değişkenlerle etkileşim içindedirler. Günümüzde toplumsal değişkenlerin içinde de kitle iletişim araçları ön plana çıkmaktadır. Kitle iletişim araçlarından biri olan televizyon, geniş kitlelere kolayca ulaşması bakımından önemlidir. Okul öncesi dönemde çocukların televizyondan etkilenme düzeyleri; yaşlarına, gelişimlerine, ailesel ve çevresel faktörlerine, izledikleri programların içeriklerine göre değişmektedir. İlgili alan yazında 10 yaşına kadar çocukların en sevdiği program türünün çizgi filmler olduğu belirlenmiştir. Televizyon programlarının çocuklar üzerinde olumlu ve olumsuz birçok etkisi bulunmaktadır. Programlar eğitsel içerikli, kontrollü ve doğru biçimde hazırlandığında; çocuklara kavram kazandırma, milli ve manevi değerlerin öğretimi, okula hazırlık, dil gelişimi, yeni sözcükler öğrenme gibi konularda olumlu etkiler sağlamaktadır. Ülkemizde yayınlanan çizgi filmlere yönelik araştırmalar incelendiğinde daha çok şiddet unsurlarının incelendiği ve programların değerler eğitimi açısından ele alındığı görülmektedir. Okul öncesi dönem çocuklarına hitap eden çizgi filmlerin 2013 Okul Öncesi Eğitim Programında belirtilen kazanım ve göstergelere göre değerlendirildiği bir araştırmaya rastlanmamıştır. Çocuklar üzerinde çok yönlü ve önemli etkilerinin bulunduğu kabul edilen çizgi filmlerde daha çok hangi gelişim alanlarına yönelik bilgi ve becerilerin kazandırıldığının belirlenmesi, hangi gelişim alanlarına daha fazla yer verilmesi gerektiğinin ortaya konulması çocukların tüm gelişim alanlarının eşit olarak desteklenmesi açısından önem kazanmaktadır. Bu nedenle bu araştırmada TRT Çocuk Kanalı'nda yer alan ve 3-5 yaş grubu çocuklar için hazırlanmış; Kuzucuk, Kare ve Ege ile Gaga adlı çizgi filmler 2013 Okul Öncesi Eğitim Programındaki kazanım ve göstergelere göre değerlendirilmiştir. Söz konusu çizgi filmlerin bilişsel, dil, sosyal ve duygusal, motor ve öz bakım becerileri olmak üzere beş gelişim alanındaki kazanım ve göstergeler göz önünde bulundurularak incelenmesi amaçlanmıştır. Bu araştırma nitel araştırma yöntemiyle yürütülmüş ve araştırmada doküman incelemesi tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırmanın evrenini, TRT Çocuk Kanalında 3-5 yaş arasındaki çocuklar için yayınlanan çizgi filmler oluşturmaktadır. Bu çizgi filmlerin isimleri "Kuzucuk, Kare ve Ege ile Gaga" dır. Her çizgi filmden 10'ar bölüm olmak üzere toplam 30 bölüm örneklem olarak seçilmiştir. Söz konusu çizgi film bölümleri basit seçkisiz yöntemle belirlenmiştir. Programlar seçilirken, 3-5 yaş grubunda kardeşi veya yakını olan 55 okul öncesi öğretmen adayına, çocukların TRT Çocuk Kanalı'nda yer alan programlardan en çok hangilerini izledikleri sorulmuş ve alınan cevaplar sonucu en çok izlenen; "Kuzucuk, "Kare" ve "Ege ile Gaga" programları seçilmiştir. Araştırma verilerinin çözümlenmesinde içerik analizi tekniğinden yararlanılmıştır. Güvenirlik için alanda uzman 5 kişi birbirinden bağımsız kodlamalar oluşturmuş ve kodlayıcılar arası tutarlılık hesaplanmıştır. Kodlamalardaki uyuşum düzeyi; .75 ile .88 arasında belirlenmiştir. Araştırma sonucunda üç çizgi filmde de en fazla bilişsel gelişim alanına ve sosyal duygusal gelişim alanına yönelik kazanımlara ağırlık verildiği görülmüştür. Bilişsel gelişim alanında en fazla tahminde bulunma, neden-sonuç ilişkisi kurma, dikkatini verme, karşılaştırma yapma, problem durumlarına çözüm üretme kazanımlarına; sosyal duygusal gelişim alanında ise en çok duygularını uygun yollarla gösterme, kendini güdüleme, sorumluluklarını yerine getirme, kendine güvenme kazanımlarına yer verildiği belirlenmiştir. Üç çizgi filmde de dil gelişimi alanı ile ilgili olarak dili iletişim amacıyla kullanma kazanımına yer verilmiştir. Film kahramanları arasındaki diyaloglarda özellikle nezaket sözcükleri sıklıkla kullanılmaktadır.

Bunun dışındaki kazanımların fazla yer almadığı görülmüştür. Üç çizgi filmde de en az kazanıma yer verilen gelişim alanı motor gelişim alanıdır. Kuzucuk ve Ege ile Gaga'nın incelenen bölümlerinde motor gelişim alanındaki kazanımlardan herhangi birine rastlanmamıştır. Motor gelişim alanına yalnızca Kare çizgi filminde yer verilmiş ancak bu çizgi filmde de söz konusu alanla ilgili yalnızca iki kazanımın bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Üç çizgi filmde de öz bakım becerilerinde yer alan bazı kazanımlara yer verilmiştir ancak diğer gelişim alanlarına göre yetersiz kaldığı söylenebilir. Gelişimin bir bütün olduğu ve tüm gelişim alanlarının birbirini desteklediği göz önünde bulundurulduğunda, çizgi filmler aracılığıyla çocuklara kazandırılması hedeflenen davranışlarda belirli bir gelişim alanına odaklanılmaması gerektiği söylenebilir. Bunun yerine birbirinden farklı becerilerin birbirine yakın seviyelerde desteklenmesinin çocuğun gelişimine en yüksek düzeyde katkı sağlayacağı düşünülebilir. Araştırma sonuçlarından hareketle; okul öncesi dönem çocuklarına yönelik yayımlanan çizgi filmlerin içeriğinin etkili bir şekilde ve tüm gelişim alanlarını kapsayacak şekilde düzenlenebilmesi için, televizyon yapımcılarının ve çizgi film senaryo yazarlarının alanda uzman kişilerle iş birliği içinde çalışması önerilmektedir. Bu araştırmada sınırlı sayıda çizgi film izlendiğinden çizgi film sayısı arttırılarak daha kapsamlı bir incelemenin yapılması araştırmacılara önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi, erken çocukluk, çizgi filmler, kazanım ve göstergeler, eğitim programı

An Analysis Of The Communication Skills Of Mothers Whose Children Continue To Pre-School Education (48-72 Months) And Children'S Social Problem Solving Skills In Terms Of Several Variables.

Betül Çebi[1], Aysel Çağdaş[2]
[1]*KSÜ*
[2]*SELÇUK ÜNİVERSİTESİ*

Abstract No: 155 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The overall aim of this research was to seek for the questions "Do the communication skills of mothers whose children continue to pre-school education (48-72 Months) differ across their age, educational level, working condition and the number of children?" , "Do pre-school children's (48-72 Months) social problem-solving skills significantly vary across their age, gender, the number of siblings, birth order, the duration of pre-school education, mother-father age, education level, occupation, working condition?" and "Is there a relationship between mothers' communication skills and children's social problem solving skills?"

After the moment of birth, the mother is the person with whom the child first interacts and is closest to the child in many periods of his life. From the first day the baby expects to be loved, embraced and interested. The primary individual that meets this expectation and need is the mother (Çağdaş, 2009: 29). The child is greatly influenced by the behavior, reactions and discourses of the mother, who are at the heart of this life. The mother's attitude when communicating with the child, the content of the messages sent by verbal and non-verbal communication types, the language used to send messages cause various effects on children (Çağdaş and Şahin Seçer, 2007: 102). The language, love, behaviors, posture and attitude used by the mother in communicating with the child play an important role in the development of the child. Students will have knowledge about the basic lines of interpersonal relations by taking the child mother as a model. It reflects the way of communication with the mother around it (Gülaçtı, 2012: 4; Tümkaya, 2012: 337).

Family with poor social relations is inadequate to create social areas in need of children. Children of parents who develop negative attitudes towards people in their social environment may show restless, helpless, behavior and feelings such as escaping or aggression (Dönmezer, 2009: 156).

For this reason, parents who are able to establish healthy relationships and have healthy communication skills are considered to have positive contributions to their children's social development and social problem solving skills. Children raised in this way are expected to have high social problem solving skills. The findings of this research will be,

1. Updating the communication skills of mothers and creating an environment for thinking and discussion,
2. It will contribute to the emphasis on developing the communication skills of the parents in the parent education programs,
3. will play an active role in understanding and expanding the importance of preschool education,
4. Teachers of pre-school education institutions will contribute to the different activity planning and implementation of children's social problem solving skills in their daily activity plans,
5. Teachers of preschool education institutions will be effective in giving more space to activities that will improve mothers' communication skills in family participation activities,
6. It is hoped that it will shed light on the researchers who will work on this issue in order to understand

whether there is a relationship between mother-child communication and children's social problem solving skills.

The research utilized relational survey method. The working group consisted of 479 48-72 month- children who continue to pre-school education centres in the central districts of Kahramanmaraş during the 2018/2019 academic year and their mothers. This research employed ”Family General Information Form” , ”Personal Information Form” , ”Parent-Father-Child Communication Assessment Tool” and ”Wally Social Problem Solving Test”. Research results revealed that the mean of the mothers’ communication skills significantly differed across listening and message dimensions in terms of age; speaking, listening, message, non-verbal communication and empathy dimensions in terms of educational level; speaking, message and non-verbal communication dimensions in terms of occupation; message and empathy dimensions in terms of working condition; listening, message, non-verbal communication and empathy dimensions in terms of the number of children. Research results also suggested that children’s social problem solving skills significantly vary across their gender, number of siblings, birth order, and duration of pre-school education, father's age, parental education level and father's occupation.

Keywords: Preschool Education, Communication Skills, Social Problem Solving Skills

Okul Öncesi Eğitime Devam Eden (48-72 Ay) Çocukların Annelerinin İletişim Becerilerinin ve Çocuklarının Sosyal Problem Çözme Becerilerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Betül Çebi[1], Aysel Çağdaş[2]
[1]*KSÜ*
[2]*SELÇUK ÜNİVERSİTESİ*

Bildiri No: 155 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu araştırmanın genel amacı ”Okul öncesi eğitime devam eden (48- 72 ay) çocukların annelerinin iletişim becerilerinde annenin yaşına, eğitim düzeyine, mesleğine, çalışıp çalışmamasına ve çocuk sayısına göre farklılaşmakta mıdır?” ve ”Okul öncesi eğitime devam eden (48- 72 ay) çocukların sosyal problem çözme becerileri çocuğun yaşına, cinsiyetine, kardeş sayısına, doğuş sırasına, okul öncesi eğitime devam etme süresine ve anne- babanın yaşına, eğitim düzeyine, mesleğine, çalışıp çalışmamasına göre farklılaşmakta mıdır?” ve ”Annelerin İletişim Becerileri ile Çocukların Sosyal Problem Çözme Becerileri Arasında İlişki var mıdır?” sorularına cevap aramaktır.

Doğum anının ardından çocuğun ilk etkileşimde bulunduğu ve hayatının birçok döneminde çocuğa en yakın olan kişi annedir. Bebek ilk günden itibaren sevilmek, kucaklanmak ve ilgi bekler. Bu beklenti ve ihtiyacı karşılayan öncelikli birey ise annedir (Çağdaş, 2009: 29). Çocuk hayatının bu derece merkezinde olan annenin davranış, tepki ve söylemlerinden fazlasıyla etkilenir. Annenin çocukla iletişim kurarken tutumu, sözlü ve sözsüz iletişim türleriyle gönderdiği mesajların içeriği, mesajları gönderirken kullandığı dil çocuklar üzerinde çeşitli etkilere neden olur (Çağdaş ve Şahin Seçer, 2007: 102). Annenin çocuğuyla iletişiminde kullandığı dil, sevgi, davranışları, duruşu ve tutumu çocuğun gelişiminde önemli rol oynar. Çocuk anneyi model alarak kişilerarası ilişkilerin temel hatları konusunda bilgi sahibi olur. Annesiyle gerçekleştirdiği iletişim şeklini çevresine yansıtır (Gülaçtı, 2012:4; Tümkaya, 2012: 337).

Toplumsal ilişkileri zayıf olan aile, çocuğa ihtiyacı olan sosyal alanları oluşturmakta yetersizdir. Sosyal çevrelerinde bulunan kişilere karşı olumsuz tutum geliştiren anne babaların çocukları huzursuz, çaresiz, kaçma ya da saldırganlık gibi davranış ve duygular gösterebilir (Dönmezer, 2009: 156).

Bu nedenle sağlıklı ilişki kurabilen ve sağlıklı iletişim becerilerine sahip olan ebeveynlerin çocuklarının sosyal gelişimlerine ve sosyal problem çözme becerilerine olumlu katkıları olduğu düşünülür. Bu şekilde yetiştirilen çocukların sosyal problem çözme becerilerinin yüksek olması beklenir.

Bu araştırma sonucunda elde edilecek bulguların özellikle,

1. Annelerin iletişim becerileri konusunu güncelleştirip, üzerinde düşünme ve tartışma ortamı yaratacağı,
2. Ebeveyn eğitim programlarında ebeveynlerin iletişim becerilerini geliştirme konusuna ağırlık verilmesine katkı sağlayacağı,
3. Okulöncesi eğitimin öneminin anlaşılmasında ve yaygınlaştırılmasında etkin rol oynayacağı,
4. Okul öncesi eğitim kurumu öğretmenlerinin günlük etkinlik planlarında çocukların sosyal problem çözme becerilerine yönelik farklı etkinlik planlamalarına ve uygulamalarına katkı sağlayacağı,
5. Okul öncesi eğitim kurumu öğretmenlerinin aile katılım etkinliklerinde annelerin iletişim becerilerini geliştirecek çalışmalara daha fazla yer vermelerinde etkili olacağı,
6. Anne- çocuk iletişimi ile çocukların sosyal problem çözme becerilerinin arasında bir ilişkinin olup olmadığının anlaşılması açısından, bu konuda çalışacak araştırmacılara ışık tutacağı umulmaktadır.

İlişkisel tarama modelinde düzenlenen araştırmanın çalışma grubu; 2018/2019 eğitim öğretim yılı Kahramanmaraş ili merkez ilçelerindeki okul öncesi eğitim kurumlarında eğitim gören 48-72 aylık 479 çocuk ve annelerinden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Aile Genel Bilgi Formu", "Kişisel Bilgi Formu" , "Anne- Baba- Çocuk İletişimini Değerlendirme Aracı" ve "Wally Sosyal Problem Çözme Testi" kullanılmıştır.

Araştırma sonucunda annelerin iletişim becerileri puan ortalamalarının; yaşa göre, dinleme ve mesaj alt boyutlarında; eğitim düzeyine göre, konuşma, dinleme, mesaj, sözsüz iletişim ve empati alt boyutlarında; mesleğe göre, konuşma, mesaj ve sözsüz iletişim alt boyutlarında; çalışıp çalışmamaya göre, mesaj ve empati alt boyutlarında; çocuk sayısına göre ise, dinleme, mesaj, sözsüz iletişim ve empati alt boyutlarında anlamlı farklılaştığı saptanmıştır. Çocukların sosyal problem çözme becerilerinin; cinsiyet, kardeş sayısı, doğum sırası, okul öncesi eğitime devam süresi, baba yaşı, anne- baba eğitim düzeyi ve baba mesleğine göre farklılaştığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, İletişim Becerileri, Sosyal Problem Çözme Becerisi

The Validity And Realibility Study Of Motor Skills Rating Scale

Başak Filikci[1], Hatice Gözde Ertürk Kara[2]
[1]*Şehit Yusuf Çelik Anaokulu*
[2]*Aksaray Üniversitesi*

Abstract No: 414 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim of this study is to adapt Motor Skills Rating Scale into Turkish by doing reliability and validity studies. Taking into consideration of field experts' views and content of the scale, it was translated into Turkish as Literacy- Oriented Motor Skills Rating Scale. One of the quantitative research method, descriptive survey model was preferred for this study. Sample of the study is 368 primary school 1st grade children whose ages differ between 66-84 months. Maximum variation sampling method was chosen to select the participants. And according to this sampling method sixteen primary schools (seven of them are located in the center of the city and nine of them were located in villages) were determined. Personal Information Form, Motor Skills Rating Scale, Developmental Indicators for Assesment of Learning 4 and children's school reports were used as data collection tools. SPSS and LISREL were used to analyse the data. Analyses showed that Turkish version of Motor Skills Rating Scale has two factors (Fine Motor and Body Awareness) and sixty items. The exploratory and confirmatory factor analysis were run to present the construct validity of the scale. Pearson correlation coefficient were calculated between Motor Skills Rating Scale and Developmental Indicators for Assesment of Learning 4 scores to present the criterion validity. Total item and item reminder correlations, item discrimination, split half reliability test and Cronbach alpha were calculated to present the reliability of the scale. Descriptive analyses were run to present mean, standart deviation, lowest and highest scores of children. Children's literacy- oriented motor skills also examined according to their age and early childhood education status. Lastly, pearson correlation coefficient were calculated and multiple linear regression were run to present the role of motor skills in the beginning of the year to predict children's school reports at the end of the year. Analyses results showed that Motor Skills Rating Scale is a valid and reliable scale to assess Turkish children's literacy-oriented motor skills. Descriptive analyses results showed that children had high scores on the total of the scale and on the subdomains. Children's literacy-oriented motor skills differ significantly according to their age and early childhood education background. It was determined that children's literacy-oriented motor skills in the beginning of the year predict their Turkish and Math course scores at the end of the year. Lastly, suggestions for educators and researchers were presented according to the results. Because of the fact that motor skills are expected to be gaint in the literacy learning process, it can be suggested that primary school teachers make preliminary assessments of fine motor skills and body awareness in the beginning of the school year. Longitudinal studies can be conducted in order to follow the academic success of children in the following years. New research can be planned considering motor skills as a dimension of school readiness. Researchers can prepare intervention programs to support children's fine motor skills and body awareness. Teachers can share their assessment of children's motor skills with families and make recommendations to families about supporting these skills at home.

Keywords: Early childhood education, school readiness, literacy, motor skills, assesment of motor skills, fine motor skills, body perception.

Okuma Yazmaya Yönelik Motor Becerileri Değerlendirme Ölçeği'nin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Başak Filikci[1], Hatice Gözde Ertürk Kara[2]
[1]*Şehit Yusuf Çelik Anaokulu*
[2]*Aksaray Üniversitesi*

Bildiri No: 414 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu çalışmada erken çocukluk dönemindeki çocukların okuma yazmaya yönelik motor becerilerini ölçmek üzere tasarlanan Motor Skills Rating Scale'ın (MSRS), Türk örnekleme uyarlanarak geçerlik güvenirlik çalışmasının yapılması amaçlanmaktadır. Ölçeğin kapsamı göz önünde bulundurularak uzman görüşleri neticesinde Türkçe 'ye Okuma Yazmaya Yönelik Motor Becerileri Değerlendirme Ölçeği olarak çevrilmiştir. Araştırma nicel araştırma türlerinden tarama modeli kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini Aksaray ili merkez ve merkeze bağlı köylerde yer alan ilkokulların birinci sınıfına devam eden 66-84 aylık 368 çocuk oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini 2015-2016 eğitim öğretim yılında Aksaray merkezden 7 okul (toplam 172 çocuk), merkeze bağlı köylerden ise 9 okul (toplam 196 çocuk) oluşturmuştur. Çalışmaya katılacak okulların belirlenmesinde seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden amaçsal örneklemenin bir türü olarak maksimum çeşitlilik örnekleme türü tercih edilmiştir. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Okuma Yazmaya Yönelik Motor Becerileri Değerlendirme Ölçeği ve Öğrenmeyi Desteklemede Gelişimsel Göstergeler_4 değerlendirme araçları ile öğretmenlerin çocukların karnelerine verdikleri notların temin edilmesi yoluyla toplanmıştır. Araştırmada Okuma Yazmaya Yönelik Motor Becerileri Değerlendirme Ölçeği, Öğrenmeyi Değerlendirmede Gelişim Göstergeler_4 ve çocukların karnelerinden elde edilen veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir. Ölçeğin geçerlik hesaplamaları yapılmadan önce varsayımlar test edilmiştir. Yapı geçerliliği çalışmaları kapsamında açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizleri gerçekleştirilmiştir. Doğrulayıcı faktör analizinde LISREL 8 kullanılmıştır. Analizler sonucunda ölçeğin Türkçe versiyonunun İnce Motor ve Beden Farkındalığı olmak üzere iki boyutlu bir yapı gösterdiği ve toplam 16 maddeden oluştuğu belirlenmiştir. Ölçüt geçerliliği çalışmaları kapsamında Okuma Yazmaya Yönelik Motor Becerileri Değerlendirme Ölçeği puanları ile Öğrenmeyi Değerlendirmede Gelişimsel Göstergeler_4 Ölçeği Motor Beceri Görevleri alt testi puanları arasındaki ilişki pearson korelasyon katsayısı hesaplanarak ortaya konmuştur. Güvenirlik çalışmaları kapsamında madde-kalan ve madde-toplam korelasyonları, madde ayırt ediciliği, iki yarı test güvenirliği, cronbach alpha güvenirliğine bakılmıştır. Araştırma grubunda yer alan çocukların Okuma Yazmaya Yönelik Motor Becerileri Değerlendirme Ölçeği'nden aldıkları puanlara ilişkin ortalama, standart sapma, en düşük ve en yüksek değerler hesaplanmıştır. Çocukların yaşları ve okul öncesi eğitimi alma durumlarının okuma yazmaya yönelik motor becerileri üzerinde anlamlı bir farklılık yaratıp yaratmadığı incelenmiştir. Son olarak, çocukların sene başındaki okuma yazmaya yönelik motor becerilerinin sene sonundaki karne notları ile ilişkisi ve Türkçe ile Matematik derslerine ilişkin notları yordama gücü incelemiştir. Analiz sonuçları, Okuma Yazmaya Yönelik Motor Becerileri Değerlendirme Ölçeği'nin psikometrik özelliklerinin Türk çocuklarının okuma yazmaya yönelik motor becerilerini değerlendirmek için geçerli ve güvenilir olduğunu ortaya koymuştur. Bununla beraber, örneklemde yer alan çocukların ölçeğin toplamı ve alt boyutlarına ilişkin puan ortalamalarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Çocukların yaşlarının ve okul öncesi eğitimi alma durumlarının okuma yazmaya yönelik motor becerileri üzerinde anlamlı farklılık yarattığı belirlenmiştir. Çocukların dönem başındaki okuma yazmaya yönelik motor becerilerinin bahar dönemindeki Matematik ve Türkçe dersi notlarını yordadığı tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçlar ışığında eğitimciler ve araştırmacılar için öneriler sunulmuştur. Motor becerilerin okuma yazma sürecinde sahip olunması beklenen beceriler olmasından hareketle, ilkokul öğretmenlerine

çocukların ilkokula başladığı ilk aylarda ince motor becerileri ve bedensel farkındalıklarına ilişkin ön değerlendirme yapmaları önerilmiş, böylece ön değerlendirme sonucunda, çocukların okuma yazma sürecine motor beceriler açısından ne düzeyde hazır olduklarını tespit edilebileceği düşünülmüştür. Okuma Yazmaya Yönelik Motor Becerileri Değerlendirme Ölçeği'nin yordama geçerliliğine ilişkin sonuçlardan hareketle, çocukların ileriki yıllardaki akademik başarısının takip edildiği boylamsal çalışmalar yapılabilir. Motor beceriler okula hazır olmanın bir boyutu olarak düşünülerek yeni araştırmalar planlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk eğitimi, okula hazır olma, okuma-yazma, motor beceriler, motor becerilerin değerlendirilmesi, ince motor beceriler, beden farkındalığı.

Investigation Of The Relationship Between Self-Regulation Skills And Aggression Level Of Children 4-6 Years

Ekin Özbey Duygu[1], Rabia Sultan Torun[1], Beyzanur Eryılmaz[1]
[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi*

Abstract No: 170 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The most important period in the individual's development process is early childhood. During this period, children gain different experiences that will contribute to their development through various methods. Children who have qualified experiences in early childhood take important steps to become individuals with both academic / professional success and healthy psychology in their future lives. They should acquire attitudes and behaviors such as attendance, success in classes, contribution to society, cooperation, sharing, cooperation and empathy in accordance with their development levels. The relationship that the preschool children have with their teachers is of great importance in acquiring these positive attitudes and behaviors. Undoubtedly, the relationship that the child establishes with the parent determines the quality of the relationship with the teacher. In this context, it is critical to include both parents 'and teachers' assessments of the child's developmental period. These evaluations can be both positive and negative. In preschool period, the child can develop various relationships with his / her peers in his / her first experiences in the educational environment and create different solution options against the problems he / she lives. These can involve both a cooperative and harmonious relationship, and may result in resorting to a choice of solutions through violence / aggression. Some of the attitudes and approaches that the child has gained through his / her parents and teachers play an important role in resorting to aggressive or peaceful methods. This study was conducted to investigate the relationship between self-regulation skills and aggression levels in 4-6 years old children. The sample group of the study consisted of 108 mothers with 4-6 years old children who were educated in six kindergartens in Arnavutköy, Beykoz, Sultangazi, Güngören districts, which are located in private and public kindergartens on the European and Anatolian sides of Istanbul city center in the second semester of 2018-2019 academic year. 6 kindergarten teachers. In the research, Bec Self-Regulation Skills Scale for 4-6 Years Old Children (Mother and Teacher Form) ”,“ Aggression Tendency Scale for 36-72 Months Old Children (Teacher Form) ”and demographic information form developed by the researchers were used as data collection tools. Statistical analyzes were performed by Mann Whitney U test, Kruskal Wallis test, and Spearman’s correlation analysis test. For statistical significance p <0.05 was accepted. According to the results of the study, statistically significant findings were found between self-regulation skills scores and aggression levels of 4-6 years old children. As the self-regulation skill scores of the children in this age group increased, their aggression level scores decreased significantly. When the findings were analyzed according to the gender variable, it was found that girls had higher self-regulation skills and boys had more aggressive behaviors than boys. When the education level of the demographic variables is considered, it is found that as the education level of mothers with 4-6 years of age increases, their self-regulation skills show a significant positive correlational relationship in this direction. At this point, it was seen that the children with the highest self-regulation skill score were evaluated by mothers who graduated from university and above. In addition, when the effect of different demographic variables such as children 's age, parent' s age, type of institution, family income level, working status of parents on self - regulation skills and aggression levels were analyzed, no statistically significant relationship was found. Research findings are discussed in detail. Self-regulation skills should be supported in order to control the aggressive behavior of children in early childhood. It is believed that the current research findings will contribute to the related occupational fields. It is

thought that the professionals working in the fields of preschool education, child development, psychology, psychological counseling and guidance will gain awareness in line with the research findings. In this respect, it is suggested that these subjects should be included in both pre-school curricula and family education programs in order that children in early childhood have self-regulation skills and can be a positive role model for their children. On the other hand, it is thought that the occupational staff working in the field of psychology should develop psychoeducation sessions in order to give children the ability to self-regulation in both school and clinical settings, so that children do not / will resort to aggression less.

Keywords: preschool education, children, self-regulation, aggression, mother, teacher

4-6 Yaş Aralığındaki Çocukların Öz Düzenleme Becerileri ile Saldırganlık Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ekin Özbey Duygu[1], Rabia Sultan Torun[1], Beyzanur Eryılmaz[1]
[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi*

Bildiri No: 170 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bireyin gelişim sürecindeki en önemli dönem erken çocukluk dönemidir. Bu dönemde çocuklar çeşitli yöntemlerle gelişimlerine katkı sağlayacak farklı deneyimler kazanmaktadırlar. Erken çocukluk döneminde nitelikli deneyimler edinen çocuklar, ileriki yaşamlarında hem akademik/mesleki başarı hem de sağlıklı psikolojiye sahip bireyler olabilmek önemli adımlar atmaktadırlar. Bunun için gerekli olan okula devam etme, derslerde başarılı olma, sosyal yaşam için gerekli olan topluma katkıda bulunma, iş birliği, paylaşma, yardımlaşma ve empati gibi tutum ve davranışları gelişim düzeylerine uygun bir şekilde kazanmalıdırlar. Bu olumlu tutum ve davranışları edinmelerinde, okul öncesi dönem çocuklarının öğretmenleri ile kurduğu ilişki ise büyük önem arz etmektedir. Şüphesizdir ki, çocuğun ebeveyni ile kurduğu ilişki öğretmeni ile kurduğu ilişkinin niteliğini belirlemektedir. Bu bağlamda, çocuğun içinde bulunduğu gelişim dönemi ile ilgili hem ebeveynlerin hem de öğretmenlerin değerlendirmelerine yer vermek kritik önem taşımaktadır. Bu değerlendirmeler hem olumlu hem de olumsuz olabilmektedir. Okul öncesi dönemde çocuk, eğitim ortamındaki ilk deneyimlerinde akranları ile çeşitli ilişkiler geliştirebilmekte ve yaşadığı problemlere karşı farklı çözüm seçenekleri yaratabilmektedir. Bunlar hem iş birliği ve uyum içerisinde bir ilişkiyi içerebilirken, hem de şiddet/saldırganlık yoluyla çözüm seçeneklerine başvurma şeklinde sonuçlanabilmektedir. Saldırgan ya da barışçıl yöntemlere başvurma konusunda, çocuğun kriz anlarında ebeveynleri ve öğretmenleri sayesinde kazandığı birtakım tutum ve yaklaşımlar önemli düzeyde rol oynamaktadır. Bu çalışma, 4-6 yaş çocuklarında öz düzenleme becerileri ile saldırganlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklem grubunu 2018-2019 eğitim-öğretim yılının ikinci döneminde İstanbul il merkezinin Avrupa ve Anadolu yakasındaki özel ve devlet ana okullarında bulunan, Arnavutköy, Beykoz, Sultangazi, Güngören ilçelerinde, toplamda altı anaokulda eğitimine devam eden 4-6 yaşlarında çocuklara sahip 108 anne ve 6 anaokulu öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak ‘‘4-6 Yaş Çocuklarına Yönelik Öz Düzenleme Becerileri Ölçeği (Anne ve Öğretmen Formu)”, “36-72 Aylık Çocuklara Yönelik Saldırganlık Yönelim Ölçeği (Öğretmen Formu)” ve araştırmacılar tarafından geliştirilen demografik bilgi formu kullanılmıştır. İstatistiksel analizler Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis testi, Spearman’s korelasyon analizi testi ile gerçekleştirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık için $p<0.05$ değeri kabul edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, 4-6 yaşındaki çocukların öz düzenleme becerileri puanları ile saldırganlık düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bulgular saptanmıştır. Bu yaş grubundaki çocukların özdüzenleme beceri puanları arttıkça saldırganlık düzeyi puanlarının anlamlı düzeyde azaldığı görülmektedir. Bulgular, cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde, kız çocuklarının erkek çocuklara oranla daha yüksek düzeyde öz düzenleme becerilerine sahip olduğu, erkek çocuklarının da kız çocuklara oranla daha fazla saldırgan davranışlara sahip olduğu tespit edilmiştir. Demografik değişkenlerden eğitim düzeyi ele alındığında ise, 4-6 yaş çocuklarına sahip annelerin eğitim düzeyleri yükseldikçe, çocuklarının öz düzenleme becerilerinin de bu yönde anlamlı düzeyde pozitif korelasyonel ilişki gösterdiği saptanmıştır. Bu noktada, örneklem içerisinde en yüksek öz düzenleme beceri puanına sahip çocukların, üniversite ve üzeri mezunu anneler tarafından değerlendirildiği görülmektedir. Bunlara ek olarak, çocukların yaşı, anne – baba yaşı, kurum türü, aile gelir düzeyi, anne – baba çalışma durumu gibi farklı demografik değişkenlerin öz düzenleme becerileri ve saldırganlık düzeyleri üzerindeki etkisi analiz edildiğinde ise istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır. Araştırma bulguları detaylı olarak tartışılmıştır. Erken çocukluk dönemindeki

çocukların saldırgan davranışlarının kontrol altına alınması için öz düzenleme becerilerinin desteklenmesi gerektiği, yapılan araştırmada açıkça ortaya konmaktadır. Mevcut araştırma bulgularının ilgili meslek alanlarında katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Özellikle okul öncesi eğitimi, çocuk gelişimi, psikoloji, psikolojik danışmanlık ve rehberlik alanlarında çalışan meslek elemanlarının araştırma bulguları doğrultusunda farkındalık kazanacağı düşünülmektedir. Bu doğrultuda, erken çocukluk dönemindeki çocukların öz düzenleme becerilerine sahip olmaları ve ebeveynlerinin çocuklarına olumlu rol model olabilmeleri açısından hem okul öncesi eğitim müfredatlarında hem de aile eğitimi programlarında bu konuların yer alması önerilmektedir. Psikoloji alanında çalışan meslek elemanlarının ise hem okul hem de klinik ortamlarda çocuklara özdüzenleme becerisi kazandırma amacıyla psikoeğitim oturumları geliştirmeleri gerektiği, böylece çocukların saldırganlığa daha az başvuracağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi eğitim, çocuk, özdüzenleme, saldırganlık, anne, öğretmen

Investigation Of The Relationship Between Emotional Knowledge And Early Literacy Skills Of Preschool Children

Hazel Polat[1], Ebru Ersay[2]

[1]Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, ANKARA

[2]Gazi Üniversitesi

Abstract No: 428 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objective

Preschool education in Turkey has mainly purposes which are determined by Ministry of Education and one of these aims is " to prepare children for primary school". Reading and writing activities are included in the program within the scope of this aim. The aim of the literacy activities is to provide the necessary skills for children to learn to read and write fast in primary school. That is to develop early literacy skills. In addition, when the learning outcomes are considered in the program, it is important to provide children learn about emotions. Because, while emotions are continuing their existances in every field and every moment of life it is impossible to children complete their improvement without knowing and recognizing them.

Emotional knowledge and emotion regulation abilities of the children affect his / her social skills. This leads to a more positive improvement in school readiness . The children, who is able to establish positive relationships in the school environment, participates more school-related activities, which helps him to develop a positive attitude about the school and to prepare more for the following school years . In fact, all these social competencies are based on emotional components . Emotional competence skills must first be developed to support social competence and thus school readiness.

While it is important to support earlier literacy skills which are located in the notion of readiness to primary school, the concept of emotion knowledge, which is the basis of emotional competence, is thought to be one of the factors that increase this support. In this context, this study on " Investigation of the Relationship Between Emotional Knowledge and Early Literacy Skills of Preschool Children" is expected to provide results that support the predicted relationship. In addition, it is thought that this study, which is also important in terms of determining the influencer and influenced of these variables, will be guiding the other studies and changes to be made in the training plans / programs.

Method

The population of this study consists of preschool children attending the 2018-2019 academic year in kindergartens, independent kindergartens and private kindergartens of primary and secondary schools within the Ministry of National Education in Gaziantep. The sample of the study consists of 156 children aged 48-72 months attending the 2018-2019 academic year in kindergartens and independent kindergartens affiliated to primary schools within the MONE in Gaziantep . Research data collected by; personal information form, Early Literacy Skills Assessment Tool and Denham Emotion Comprehension Test. The collected data are evaluated with appropriate statistical programs and analyzes.

Results

The findings of the demographic information can be summarized as follows;

51.3% (n = 80) of the children participated in the study were girls and 48.7% (n = 76) were boys.

59% (n = 92) of the children participated in the study were from Şehitkamil district and 41% (n = 64) from Şahinbey district.

61.5% (n = 96) of the children who participated in the study were in the kindergarten class; 38.5% (n = 60) of them consisted of children attending independent kindergarten.

1.9% (n = 3) of the mothers of the children participating in the study were not literate, 7.1% (n = 11) were literate only, 30.1% (n = 47) were primary school graduates, 25.6% (n = 40) were secondary school graduates, 19.9% (n = 31) were high school graduates, 14.1% (n = 22) were university graduates and 1.3% (n = 22) were n = 2). 19.9% (n = 31) of the mothers of the children who participated in the study were working, 7.1% (n = 11) were not working and looking for work, 64.1% (n = 100) were not working or looking for work, 9% (n = 14).

Fathers of the children involved in the study 1.9% (n = 3) are illiterate , 21.8% (n = 34) 's primary school graduate that , 30.8% (n = 48) have graduated from secondary school that 24.4% (n = 38) that high school graduates, 17.3% (n = 27) that the university graduates, 3.2% (n = 5) study master / PhD and % 0.6 (n = 1) stated that they were in the other category . 92.9% (n = 145) of the fathers were employed, 1.9% (n = 3) were not working and looking for work, 3.2% (n = 5) were retired, 1.9% (n) = 3) is in the other category.

Other data related to the research are organized in statistical package program and the evaluation is continued with appropriate statistical analysis.

Conclusion

Analyzing, interpreting and discussing the results of the research data continues and some of the study data, which is in a large scope, is prepared for presentation in the congress.

Keywords: Emotion knowledge, Early literacy

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Duygu Bilgisi ile Erken Okuryazarlık Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Hazel Polat[1], Ebru Ersay[2]
[1]*Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, ANKARA*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 428 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Türkiye'de okul öncesi eğitimin Milli Eğitim Bakanlığınca belirlenmiş başlıca amaçları bulunmaktadır ve bu amaçlardan biri de "Çocukları ilkokula hazırlamak" tır. Programda yer alan okuma yazmaya hazırlık etkinlikleri ise bu amacın kapsamında yer almaktadır. Okuma yazmaya hazırlık etkinlikleri ile ulaşılmak istenen hedef "Çocukların ilkokulda okuma ve yazmayı hızlı öğrenebilmeleri için gereken ön becerileri kazandırmak" tır. Yani erken okuryazarlık becerilerini geliştirmektir. Bunun yanı sıra yine programda yer alan kazanımlara bakıldığında çocukların duygular hakkında bilgi edinmelerini sağlamak da oldukça önemlidir. Çünkü duygular yaşamın her alanında ve her anında varlıklarını sürdürürken çocukların bunları tanıyıp fark etmeden gelişimlerini tamamlamaları mümkün görünmemektedir.

Çocuğun duygu bilgisi ve duygu düzenleme yetenekleri yani duygusal yeterliliği sosyal becerilerini de etkilemektedir. Bu da okula hazır oluş ile ilgili daha olumlu bir gelişim sağlar. Okul ortamında olumlu ilişkiler kurabilen çocuk okulla ilgili etkinliklere daha fazla katılım sağlar ve bu da onun okulla ilgili olumlu tutum geliştirmesine, ileriki okul yıllarına daha fazla hazır bulunmasına yardımcı olur. Aslında tüm bu sosyal yetkinliklerin temelinde duygusal bileşenler yer almaktadır. Sosyal yetkinliği ve dolayısıyla okula hazır oluşu desteklemek için öncelikle duygusal yeterlilik becerileri geliştirilmelidir.

İlkokula hazır oluş kavramının içerisinde yer alan erken okuryazarlık becerilerinin desteklenmesi bu anlamda önem arz ederken; duygusal yeterliliğin temelinde bulunan duygu bilgisi kavramının da bu desteği artıran etmenlerden olduğu düşünülmektedir. Bu kapsamda "Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Duygu Bilgisi ile Erken Okuryazarlık Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi" ne ilişkin bu çalışmanın, öngörülen ilişkiyi destekler nitelikte sonuçlar vermesi beklenmektedir. Ayrıca bu değişkenlerin etkilendiği ve etkilediği durumların saptanması açısından da önem arz eden bu çalışmanın bu alanda yapılacak diğer çalışmalara ve eğitim plan/programlarında yapılacak olan değişikliklere yol gösterici bir nitelik taşıyacağı düşünülmektedir.

Yöntem

Bu araştırmanın evrenini Gaziantep ilinde MEB bünyesinde yer alan ilkokul ve ortaokullara bağlı anasınıflarında, bağımsız anaokullarında ve özel anaokullarında 2018-2019 eğitim- öğretim yılına devam eden okul öncesi dönem çocukları oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise Gaziantep ilinde MEB bünyesinde yer alan ilkokullara bağlı anasınıflarında ve bağımsız anaokullarında 2018-2019 eğitim-öğretim yılına devam eden 48-72 aylık 156 çocuk oluşturmaktadır. Araştırma verileri; kişisel bilgi formu, Erken Okuryazarlık Becerilerini Değerlendirme Aracı ve Denham Duyguları Anlama Testi aracılığıyla toplanmıştır. Toplanan veriler uygun istatistiksel program ve analizlerle değerlendirilmektedir.

Bulgular

Araştırma kapsamında demografik bilgilerde rastlanan bulgular şu şekilde özetlenebilir;

Araştırmaya katılan çocukların %51,3 (n=80)'ü kız, %48,7 (n=76)'sı erkektir.

Araştırmaya katılan çocukların %59 (n=92)'u Şehitkamil ilçesinden, %41 (n=64)'i Şahinbey ilçesindendir.

Araştırmaya katılan çocukların %61,5 (n=96)'i ilkokula bağlı anasınıfına devam eden; %38,5 (n=60)'i bağımsız anaokuluna devam eden çocuklardan oluşmaktadır.

Araştırmaya katılan çocukların annelerinin %1,9 (n=3)'u okuryazar olmadığını, %7,1 (n=11)'i sadece okuryazar olduğunu, %30,1 (n=47)'i ilkokul mezunu olduğunu, %25,6 (n=40)'sı ortaokul mezunu olduğunu, %19,9 (n=31)'u lise mezunu olduğunu, %14,1 (n=22)'i üniversite mezunu olduğunu ve %1,3 (n=2)'ü yüksek lisans/ doktora yaptığını belirtmişlerdir. Yine çalışmaya katılan çocukların annelerinin %19,9 (n=31)'unun çalıştığı, %7,1 (n=11)'inin çalışmayıp iş aradığı, %64,1 (n=100)'inin çalışmayıp iş aramadığı, %9 (n=14)'unun ise diğer kategoride yer aldığı belirlenmiştir.

Çalışmada yer alan çocukların babalarının ise %1,9 (n=3)'u okuryazar olmadığını, %21,8 (n=34)'i ilkokul mezunu olduğunu, %30,8 (n=48)'i ortaokul mezunu olduğunu, %24,4 (n=38)'ü lise mezunu olduğunu, %17,3 (n=27)'ü üniversite mezunu olduğunu, %3,2 (n=5)'si yüksek lisans/doktora yaptığını ve %0,6 (n=1)'sı diğer kategoride olduklarını belirtmişlerdir. Babaların, %92,9 (n=145)'unun çalıştığı, %1,9 (n=3)'unun çalışmayıp iş aradığı, %3,2 (n=5)'sinin emekli olduğu, %1,9 (n=3)'unun ise diğer kategoride yer aldığı belirlenmiştir.

Araştırmaya ait diğer veriler istatistiksel paket programında organize edilmiş olup uygun istatistiksel analizlerle değerlendirmelerine devam edilmektedir.

Sonuç

Araştırma verilerinin analiz edilmesi, yorumlanması ve sonuçlarının tartışılması devam etmekte olup büyük kapsamda olan bu çalışma verilerinin bir kısmı kongrede sunulmak üzere hazırlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Duygu bilgisi, Erken okuryazarlık

Validity And Reliability Of The Cognitive Csn (Color-Shape-Number) Concept Test

Çetin Yaman[1], Gülten Hergüner[2], Saime Çağlak Sarı[3], M. Sibel Yaman[4]

[1]1Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Rekreasyon Bölümü

[2]2Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü

[3]3Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Anabilim Dalı

[4]4İstanbul Rumeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümü

Abstract No: 430 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose: Preschool education, which is the first step of education, is a process that includes the period between a child's birth and the day they begin elementary education. During this process, a child's physical, cognitive, social, psychomotor and language developments are considerably completed. 3-6 years which include the preschool period is a critical one in a child's development. Educational deficiencies and mistakes in this period are difficult and sometimes impossible to retrieve. Therefore, this critical period cannot be left to coincidences. All data of science should be utilized systematically and regularly according to the current times. As in all dimensions of development, it is of great importance to identify cognitive development levels and recognizing concept development levels in preschool, which is a period where development of intelligence occurs rapidly. Children's knowledge of the colors, shapes and numbers of the surrounding objects is just as important in their social and emotional development as in cognitive development. For this reason, children should know these concepts. Concepts are cognitive tools which enable an individual to think. In order to measure concept development, necessary concepts need to be categorized according to age. Accurate information and accurate measurement of these outcomes in the preschool period positively influence an individual's future life. Especially concepts of color, shape and number are crucial for cognitive development. Additionally, concept learning for children is one of the most important indicators of cognitive development. There is a need for a measuring tool in order to determine children's levels and whether or not a concept education is effective. Therefore, the purpose of the present study is to develop a scale to identify children's Cognitive Color, Shape and Number knowledge levels in preschool (5-6 years) period. Thus, educators who work with these children would have the opportunity to utilize a concrete, measurable and objective material while planning and setting objectives.

Method: The population of the study was comprised of 60-72 months old children from İstanbul and Sakarya, while the sample included 300 children who were selected via convenience sampling method from this population. Statements in the study's test were examined through related native and foreign literature and items were defined according to Preschool Education Program of National Education, purpose and outcomes of cognitive development field. Items were examined by field experts to give the test its final shape. "Cognitive CSN (Color-Shape-Number) Concept Test" which was developed by the researchers included (22) color, (18) shape and (31) number; 71 pictured items in total. Two half and an Alpha reliability analyses were done to determine the test's reliability. Also, KR-20 reliability index was calculated in testing reliability. The students' answers to the items were analyzed. While the items' distinctiveness and difficulty indexes were separately calculated, its average distinctiveness was also calculated data analysis was done via SPSS 20 package program, according to .05 significance level.

Based on a number of studies, the fact that Color, Geometric Shape and Number Concepts constituting the study's "Cognitive CSN Concept Test" which will be tested for its validity and reliability

would be suitable for preschool children's development is effective in determining its suitability and sufficiency for children's cognitive development in education.

Keywords: Concept, color, geometric shape, number, preschool, cognitive development, validity, reliability.

Bilişsel Rşs (renk-şekil-sayı) Kavram Testi'nin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Çetin Yaman[1], Gülten Hergüner[2], Saime Çağlak Sarı[3], M. Sibel Yaman[4]

[1]1Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Rekreasyon Bölümü

[2]2Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü

[3]3Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Anabilim Dalı

[4]4İstanbul Rumeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümü

Bildiri No: 430 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Eğitim kademesinin ilk basamağı olan okul öncesi eğitim, çocuğun doğduğu günden itibaren temel eğitime başladığı güne kadar geçen bir süreçtir. Bu süreç boyunca çocuğun bedensel, bilişsel, sosyal, psikomotor ve dil gelişimi büyük ölçüde tamamlanmaktadır. Okul önsesi dönemi içeren 3-6 arası yaşlar, birçok gelişim bilimciye göre çocuk gelişimindeki en kritik ve en çok dikkat isteyen dönemdir. Bu dönem süresince yapılan eğitim eksikleri ve hatalarının düzeltilmesi çok zor, bazen de imkansızdır. Bu nedenle, bu önemli dönem doğal olarak tesadüflere bırakılmaz, sistematik bir şekilde ve düzenli olarak bilimin tüm verileri bu döneme uyarlanarak kullanılmalıdır. Gelişimin tüm boyutlarında olduğu gibi zeka gelişiminin de çok hızlı olduğu okul öncesi dönemde, bilişsel gelişim düzeylerinin tespiti ve buna uygun olarak kavram gelişim seviyelerinin bilinmesi son derece önemlidir. Çocukların çevrelerindeki nesnelerin renklerin, şekillerini ve sayılarını bilmesi onların bilişsel gelişimleri kadar sosyal ve duygusal gelişimleri üzerinde de etkilidir. Bundan dolayı bu dönemde çocukların bu kavramlar hakkında bilgi sahibi olması gerekir. Kavramlar, bireyin düşünmesini sağlayan zihinsel araçlardır. Kavram gelişiminin ölçülebilmesi için, kazanılması beklenen kavramların yaşa göre belirlenmesi gerekmektedir. Okul öncesi dönemde edinilen doğru bilgiler ve bu kazanımların doğru ölçülmesi, kişinin ileriki yaşamını da olumlu yönde etkilemektedir. Özellikle renk, sayı ve şekil kavramları bilişsel gelişim açısından çok önemlidir. Bununla birlikte çocuklar için kavram öğrenimi bilişsel gelişimin en önemli göstergelerinden biridir. Çeşitli yollarla kavram öğretimi yapılırken çocukların seviyelerinin belirlenmesinde ve uygulanan eğitimlerin etkili olup olmadığının tespiti için bir ölçme aracına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu nedenle bu çalışmanın amacı; Okul öncesi dönemde (5-6 yaş) çocukların Bilişsel olarak Renk, Şekil ve Sayı bilgi seviyelerini tespit etmek için bir ölçek geliştirmektir. Böylece bu dönem çocukları ile çalışacak olan eğitimciler program yaparken ve hedef koyarken somut ölçülebilir ve objektif kriterlere dayalı bir materyal kullanma imkanına sahip olacaktır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini İstanbul ve Sakarya' da 60-72 aylık çocuklar oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise bu evren içerisinden kolayda örnekleme yoluyla tespit edilen 300 çocuk oluşturmaktadır. Araştırmada kullanılan testteki ifadeler ilgili yerli ve yabancı literatür taranarak irdelenmiş, Milli Eğitimin Okul Öncesi Eğitim Programı doğrultusunda bilişsel gelişim alanının amaç ve kazanımları dikkate alınarak araştırmacılar tarafından testte kullanılacak maddeler belirlenmiştir. Maddeler alan uzmanları tarafından irdelenmiş ve çalışma grubuna uygulanacak test uzmanların görüşleri neticesinde son şeklini almıştır. Araştırmacılar tarafından geliştirilen "Bilişsel RŞS (Renk, Şekil ve Sayı) Kavram Testi" renk (22), şekil (18), sayı (31) kavramlarını içeren toplam 71 adet resimli soru maddesinden oluşmaktadır. Testin güvenirliğini belirlemede iki yarı ve Alpha güvenirlik analizleri yapılmış ayrıca güvenirliği test etmede KR-20 güvenirlik katsayısı hesaplanmıştır. Öğrencilerin testte yer alan sorulara verdikleri cevaplar doğrultusunda madde analizi yapılarak, her bir maddenin ayırt edicilik ve güçlük indeksleri ayrı ayrı hesaplanırken testin ortalama güçlüğü ve ortalama ayırt ediciliği de hesaplanmıştır. Veri analizleri SPSS 20 paket programı kullanılarak .05 anlamlılık düzeyine göre

hesaplanmıştır.

Araştırmada geçerliği ve güvenirliği test edilecek olan "Bilişsel RŞS Kavram Testi"nin içeriğini oluşturan Renk, Geometrik Şekil ve Sayı Kavramlarının bir takım araştırma sonuçlarına dayanarak, okul öncesi dönemdeki çocukların gelişimlerine uygun olacağı ve bu test ile verilen eğitimlerin çocukların bilişsel gelişimleri uygunluğu ve yeterliliğinin tespiti noktasında etkisi olacaktır.

Anahtar Kelimeler: kavram, renk, geometrik şekil, sayı, okul öncesi, bilişsel gelişim, geçerlik, güvenirlik.

Anahtar Kelimeler: kavram, renk, geometrik şekil, sayı, okul öncesi, bilişsel gelişim, geçerlik, güvenirlik.

Abstract No: 431 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Keywords:

The Opinions Of Early Childhood Teachers About Educational Assessment Of Children With Special Needs

Binnur Yıldırım Hacıibrahimoğlu
Giresun Üniversitesi

Abstract No: 176 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim:

The assessment studies of the child in early childhood period is the process of collecting information about the child. The assessment allows the assessment of progress or deficiencies in children's development. When individual differences of children are taken into consideration, it is important to identify and evaluate preschool children in order to identify children with special needs, to make qualified education programs which are suitable for these children and to maximize their existing performance levels. Therefore, early childhood teachers have direct or indirect duties in the assessment process. The experiences of early childhood teachers in the process of evaluating children with special needs and the methods they use are considered necessary. For these reasons, the aim of the study is to examine the opinions of early childhood teachers about educational evaluations of children with special needs.

Method:

Qualitative research approach was used in the study to gather detailed and in-depth data, to directly learn the individual perceptions, experiences and perspectives of the participants, to understand and explain the current situations. 17 early childhood teachers were interviewed. All teachers in the study are women. Data were collected through semi-structured interviews with teachers for the purpose of the research. The interview form prepared by the researcher was used in the study. This form consists of two parts. In the first part, there are 10 open-ended questions aiming to determine the general information of the interviewed teachers (gender, the graduation department, the year of service, the number of students in the classes), and in the second part there are 10 open-ended questions aimed at determining the views of early childhood teachers about the classroom assessment processes of children with special needs. For this purpose, first of all, the literature was searched and the theoretical dimension was formed. Interview questions were taken into consideration during the stages of the educational evaluation process. In the interview form, the questions were created to determine the opinions of early childhood teachers about how the students decide that there is a special need, which assessment method they use, in which method they feel sufficient, and the difficulties they face during the evaluation process.

After the draft interview questions were prepared, three preschool teachers were interviewed to test whether the questions were easy to understand and clearly expressed. In line with the suggestions, the content and the order of some questions were changed and the questionnaire was rearranged. Researchers and participant teachers came together and conducted semi-structured interviews on the day and time specified in the interview calendar. Interview questions were asked during the face-to-face interviews with the teachers for an average of 17 minutes and the responses of the teachers were recorded by the researcher with a sound recording. The data obtained through the interview method were transferred to the computer. In order to ensure the reliability of the transcription process, 5

randomly selected interview records were listened again by another expert evaluator in the field and the harmony between the written records was compared. In this process, 100% reliability was obtained.

In this research, teachers' opinions about the subject were evaluated with content analysis. Similar and different views of teachers were determined. Only the same expressions were combined and the teachers' statements were not changed. Thus, the expressions thought to belong to a theme were identified and classified. This classification made by the researcher was then reassessed by another instructor in terms of its suitability to the dimension under which each qualification was included. Frequency values were created to see the distributions of teacher views. At the same time, direct quotations were made from the teachers' opinions.

Findings and Conclusion:

The data analysis phase of the study is continuing. Therefore, a summary of the findings is not provided. However, one of the first findings, early childhood teachers stated that they used the observation technique the most. It is thought that the findings to be obtained from the research will bring important suggestions for early childhood teacher training programs and in-service training.

Keywords: Assessment, early childhood teacher, children with special needs

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Özel Gereksinimli Çocukları Eğitsel Değerlendirmelerinin İncelenmesi

Binnur Yıldırım Hacıibrahimoğlu
Giresun Üniversitesi

Bildiri No: 176 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç:

Okul öncesi dönemde çocuğu değerlendirme çalışmaları çocuğa ilişkin bilgi toplama sürecidir. Değerlendirme, çocukların gelişimlerindeki ilerlemelerin belirlenmesini ya da yetersizliklerin tespit edilmesini sağlar. Çocukların bireysel farklılıkları ele alındığında özellikle özel gereksinimli çocukları tespit etmek, bu çocuklara uygun, nitelikli eğitim programları oluşturmak ve var olan performans düzeylerini en üst seviyeye çıkarabilmek için okul öncesi dönemde tanıma ve değerlendirme çalışmaları önemlidir. Dolayısıyla bu süreçte doğrudan ya da dolaylı olarak okul öncesi öğretmene önemli görevler düşmektedir. Okul öncesi öğretmenlerinin özel gereksinimli çocukları değerlendirme sürecindeki deneyimleri, kullandıkları yöntemlerin tespit edilmesi gerekli görülmektedir. Bu nedenlerden dolayı, araştırmanın amacı, okul öncesi öğretmenlerinin özel gereksinimli çocukları eğitsel değerlendirmelerine ilişkin görüşlerinin incelenmesidir.

Yöntem:

Araştırmada ayrıntılı ve derinlemesine veri toplama, katılımcıların bireysel algılarını, deneyimlerini ve bakış açılarını doğrudan öğrenme, mevcut durumları anlama ve açıklama amacıyla nitel araştırma yaklaşımı kullanılmıştır. Araştırmada 17 okul öncesi öğretmeni ile görüşülmüştür. Çalışmada yer alan öğretmenlerin hepsi kadındır. Öğretmenlerle yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla araştırmanın amacı doğrultusunda veri toplanmıştır. Çalışmada araştırmacı tarafından hazırlanan görüşme formu kullanılmıştır. Bu form, iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde görüşme yapılan öğretmenlerin genel bilgilerini (öğretmenin cinsiyeti, mezun olduğu bölüm, meslekteki hizmet yılı, sınıflarındaki öğrenci sayısı gibi), ikinci bölümde ise özel gereksinimli çocukların sınıf içi değerlendirme süreçlerine ilişkin okul öncesi öğretmenlerin görüşlerini belirleme amaçlı 10 açık uçlu soru yer almaktadır. Bunun için öncelikle alan yazın taraması yapılarak kuramsal boyut oluşturulmuştur. Görüşme soruları hazırlanırken eğitsel değerlendirme sürecinde yer alan aşamalarda göz önünde bulundurulmuştur. Görüşme formu içerisinde okul öncesi öğretmenlerine tarama-ilk belirleme aşamasından başlayarak öğrencinin özel bir gereksinimin olduğuna nasıl karar verdikleri, hangi değerlendirme yöntemini kullandıkları, hangi yöntemde kendilerini yeterli hissettikleri, değerlendirme sürecinde yaşadıkları güçlükler ile ilgili görüşlerini belirlemek amacıyla oluşturulan sorular yer almıştır. Taslak görüşme soruları hazırlandıktan sonra soruların kolay anlaşılır ve açıkça ifade edilip edilmediğinin test edilmesi amacıyla üç okul öncesi öğretmeniyle ön görüşme yapılmıştır. Öneriler doğrultusunda bazı soruların içeriği ve sırasında değişiklik yapılarak soru formu yeniden düzenlenmiştir. Görüşme takviminde belirlenen gün ve zamanda araştırmacı ve katılımcı öğretmenler bir araya gelerek yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirmişlerdir. Görüşme soruları öğretmenlerle ortalama 17 dakika süren yüz yüze görüşmeler sürecinde yöneltilmiş ve öğretmenlerin yanıtları araştırmacı tarafından ses kaydı ile kaydedilmiştir. Görüşme yöntemi ile elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Yazıya aktarma sürecindeki güvenirliği sağlamak amacıyla ses kayıtları arasından rastgele seçilmiş 5 görüşme kaydı alanda uzman başka bir değerlendirmeci tarafından tekrar dinlenerek yazılı kayıtlar arasındaki

uyumu karşılaştırılmıştır. Bu süreçte %100 oranında bir güvenirlik elde edilmiştir.

Araştırmada öğretmenlerin konuyla ilgili düşünceleri içerik analizi ile değerlendirilmiştir. Öğretmenlerin benzer ve farklı görüşleri belirlenmiştir. Belirtilen ifadelerden yalnızca hemen hemen birbirinin aynı olanlar birleştirilmiş ve öğretmenlerin ifadeleri değiştirilmemiştir. Böylece bir temaya ait olduğu düşünülen ifadeler belirlenerek sınıflandırılmıştır. Araştırmacı tarafından yapılan bu sınıflama, daha sonra başka bir öğretim elemanı tarafından her bir niteliğin altında yer aldığı boyuta uygunluğu açısından tekrar değerlendirilmiştir. Öğretmen görüşlerinin dağılımlarını görmek için frekans değerleri oluşturulmuştur. Aynı zamanda öğretmenlerin görüşlerinden doğrudan alıntılar yapılmıştır.

Bulgular ve Sonuç:

Çalışmanın veri analiz aşaması devam etmektedir. Bu nedenle bulgular özeti verilmemiştir. Ancak elde edilen ilk bulgulardan biri, öğretmenler değerlendirme yöntemi olarak en çok gözlem tekniğini kullandıklarını belirtmişlerdir. Araştırmadan elde edilecek bulguların okul öncesi öğretmeni yetiştirme programlarına ve hizmet içi eğitim çalışmalarına yönelik önemli öneriler getireceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Değerlendirme, okul öncesi öğretmeni, özel gereksinimli çocuklar

Development And Validity-Reliability Study Of "Turkish Language Skills Assessment Tool For Bilingual Children"

Fulya Temel[1], Hilal Genç[1], Ümmühan Akpınar[1], Mehmet Akif İnci[1], Ebru Karakuş Özdemir[1], Aslı Balcı[2], Eren Ertor[3], Gülçin Kaya[4], Serap Aktemur Gürler[5], Abdulhamit Kurupınar[1]

[1]*Gazi Üniversitesi*

[2]*Atatürk Üniversitesi*

[3]*Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi*

[4]*Hakkari Üniversitesi*

[5]*Kafkas Üniversitesi*

Abstract No: 191 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

AIM

Language is an important tool in child's adaptation to society and school. Children who have a different language than the official language accepted by each country have problems in education and social life due to this difference. In line with the needs and developments in today's conditions, individuals who grow up in two languages are the majority worldwide. In our country, which has a multicultural structure, there are many bilingual / multilingual individuals. Bilingualism means that individuals are proficient enough to use the languages they have as a means of communication.

Because of the increase in bilingual individuals around the world, linguists have focused on how bilingual / multilingual acquisition occurs in childhood. In this direction, they focused on whether there are differences or similarities between the language acquisition processes of bilingual children and the language acquisition processes of monolingual children. Language development of bilingual children is much slower than monolingual children. Therefore, using the scales developed for monolingual children to evaluate the language development of bilingual children will cause scientific errors. In addition, it is very important to determine the language development levels of bilingual children at risk in terms of school adaptation and academic success according to phonology, morphology, syntax, semantics and pragmatics fields in terms of planning education programs. Therefore, supporting the language development of bilingual children is one of the important needs of today.

It is known that the best time span for language acquisition is early childhood. Therefore, it is important to conduct research on the language learning needs of bilingual children starting from early childhood. However bilingual children's language development will demonstrate the absence of an assessment tool, causing inability to sufficiently benefit the lives of children in terms of education and the preschool education in Turkey is becoming a problem. From this point of view, "Turkish Language Skills Assessment Tool for Bilingual Children" was developed, and validity-reliability study was conducted in order to evaluate the language development of bilingual children aged 12-72 months.

METHOD

Model of the research:

The research was conducted in general screening model.

Study group:

The study group consisted of 1000 bilingual children aged 12-72 months living in Ankara, Adana, Mersin, Erzurum, Ağrı, Kars and Hakkari provinces selected by purposive sampling.

Data collection tools:

As a data collection tool, "Turkish Language Skills Assessment Tool for Bilingual Children" and "General Information Form" developed by the researchers were used. The development of the tool took place in two stages: pilot and actual work. In the pilot study; bilingual children with similar studies on domestic-foreign literature and studies conducted in Turkey benefiting from the development of norms and eventually the assessment tool has been prepared consisting of 139 items. Guidelines describing how to use the assessment tool in practice have been written and standard materials have been prepared. The items in the instrument assess the Turkish language skills of 12-72 months old children in five language components: phonology, morphology, syntax, semantics and pragmatics. As such, the items were presented to five academicians in the field of Preschool Education and one academician in the field of Turkish Education. The experts expressed their opinions about the appropriateness of the prepared items in terms of language development levels, Turkish language, the specified age group and observability of bilingual children, and their suggestions about the items. In line with expert opinions, necessary corrections were made to the items and the assessment tool was finalized. The pilot study was conducted in 2017 in Mersin, Adana, Hatay, Adıyaman, Gaziantep, İstanbul, Muş provinces, on a total number of 140 preschoolers or non-preschoolers: 29 37-48-month-old, 48 49-60-month-old and 86 61-72-month-old children. After the implementation, a report was prepared by the researchers about the problems encountered during the application of the tool and suggestions about the items. In the main study, as a result of the evaluation of these reports and data analysis, adjustments and additions were made to the items. The tool ended up with 133 items: 4 items for 12-13 months, 4 items for 13-15 months, 5 items for 16-18 months, 7 items for 19-21 months, 5 items for 22-24 months, 19 items for 25-30 months, 11 items for 31-36 months, 23 items for 37-48 months, 23 items for 49-60 months and 32 items for 61-72 months old. The distribution of items by language components is as follows: 43 items for phonology, 54 items for morphology, 52 items for syntax, 94 items for semantics and 34 items for pragmatic. Main study of the research is conducted with 1000 children aged 12-72 months in Ankara, Adana, Mersin, Erzurum, Ağrı, Kars and Hakkari provinces of Turkey. In the end, validity and reliability study of the tool according to the data obtained from the sample.

Data collection:

The items of the tool were administered to the children in a one-by-one setting. Some of the items were directed to the child's teacher or parent. In cases where the parents did not speak Turkish, they were responded by asking the older siblings of the child. In order to ensure consistency between the administrators, the implementation booklet and standard materials were prepared, and all administrators were given practical training.

Data analysis:

Exploratory factor analysis (EFA) was performed for the validity study of the scale. The descriptive statistics of the structure obtained as a result of EFA were calculated and item analyzes were performed. Within the scope of the reliability study, KR-20 reliability coefficient and split half-reliability values were found.

RESULTS AND CONCLUSION:

The results of the analyzes were discussed in the frame of literature and the necessary suggestions were presented.

Keywords: Language development, Bilingual children, Preschool period

İki Dilli Çocuklar İçin Türkçe Dil Becerisi Değerlendirme Aracının Geliştirilmesi ve Geçerlik-güvenirlik Çalışması

Fulya Temel[1], Hilal Genç[1], Ümmühan Akpınar[1], Mehmet Akif İnci[1], Ebru Karakuş Özdemir[1], Aslı Balcı[2], Eren Ertor[3], Gülçin Kaya[4], Serap Aktemur Gürler[5], Abdulhamit Kurupınar[1]

[1]*Gazi Üniversitesi*

[2]*Atatürk Üniversitesi*

[3]*Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi*

[4]*Hakkari Üniversitesi*

[5]*Kafkas Üniversitesi*

Bildiri No: 191 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

AMAÇ

Dil, çocuğun topluma ve okula uyumunda önemli bir araçtır. Her ülkenin kabul ettiği resmi dilden farklı bir dile sahip olan çocuklar, eğitim-öğretim ve sosyal yaşamlarında bu farklılıktan dolayı sorunlar yaşamaktadır. Günümüz koşullarındaki ihtiyaçlar ve gelişmeler doğrultusunda iki dille yetişen bireyler dünya genelinde çoğunluktadır. Çok kültürlü bir yapıya sahip olan ülkemizde, iki/çok dilli birçok birey bulunmaktadır. İki/çok dillilik, bireylerin sahip oldukları dilleri iletişim aracı olarak kullanabilecek derecede hâkim olmasıdır.

Dünya genelinde iki/çok dilli bireylerdeki artış nedeniyle, dil bilimciler çocuklukta ana dil ediniminin yanı sıra iki/çok dil ediniminin nasıl gerçekleştiği üzerine odaklanmışlardır. Bu doğrultuda yapılan çalışmalarda iki dilli çocukların dil edinim süreçleri ile tek dilli çocukların dil edinim süreçleri arasında farklılık ve benzerlikler olup olmadığı üzerinde yoğunlaşmışlardır. İki dilli çocukların dil gelişimleri tek dilli çocuklara göre oldukça yavaş gerçekleşmektedir. Bu nedenle tek dilli çocuklar için geliştirilen ölçeklerin iki dilli çocukların dil gelişimini değerlendirmek amacıyla kullanılması bilimsel yanılgılara sebep olacaktır. Ayrıca okula uyum ve akademik başarı yönünden risk altında olan iki dilli çocukların dil gelişim düzeylerinin, fonoloji, morfoloji, sentaks, semantik ve pragmatik alanlara göre ayrıntılı olarak belirlenmesi, eğitim programlarının planlanması bakımından oldukça önemlidir. Bu nedenle iki dilli çocukların dil gelişimlerini desteklemek günümüzün önemli ihtiyaçlardan biridir.

Dil edinimi için en uygun zaman aralığının erken çocukluk dönemi olduğu bilinmektedir. Bu nedenle iki/çok dilli çocukların dil öğrenme ihtiyaçlarına yönelik araştırmaların erken çocukluk döneminden başlayarak yapılması önem arz etmektedir. Ancak iki dilli çocukların dil gelişimlerini ortaya koyacak bir değerlendirme aracının bulunmaması, çocukların eğitim hayatından yeterince faydalanamamasına neden olmakta ve Türkiye'de verilen okul öncesi eğitim açısından bir problem haline gelmektedir. Bu noktadan hareketle araştırmada, 12-72 aylık iki dilli çocukların dil gelişiminin değerlendirilmesi amacıyla "İki Dilli Çocuklar için Türkçe Dil Becerisi Değerlendirme Aracı"nın geliştirilmesi ve geçerlik-güvenirlik çalışması yapılmıştır.

YÖNTEM

Araştırmanın modeli:

Araştırma, genel tarama modelinde yapılmıştır.

Çalışma grubu:

Araştırmanın çalışma grubunu, amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilen, Ankara, Adana, Mersin, Erzurum, Ağrı, Kars ve Hakkâri illerindeki 12-72 aylık iki dilli 1000 çocuk oluşturmaktadır.

Veri toplama araçları:

Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından geliştirilen "İki Dilli Çocuklar için Türkçe Dil Becerisi Değerlendirme Aracı" ve "Genel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Aracın geliştirilmesi, pilot ve asıl çalışma olmak üzere iki aşamada gerçekleşmiştir. Pilot çalışmada; iki dilli çocuklarla ilgili yapılan çalışmalardan, yurt içi-yurt dışı literatürden ve Türkiye'de norm çalışmaları yapılmış gelişim ve dil testlerinden faydalanılarak 139 maddeden oluşan değerlendirme aracı hazırlanmıştır. Ardından değerlendirme aracının uygulamada nasıl kullanılacağını açıklayan yönergeler yazılmış ve standart materyaller hazırlanmıştır. Araçta yer alan maddeler, 12-72 aylık çocukların Türkçe dil becerilerini; fonoloji, morfoloji, sentaks, semantik ve pragmatik olmak üzere beş dil bileşeninde değerlendirmektedir. Maddeler bu haliyle Okul Öncesi Eğitimi alanında beş, Türkçe Eğitimi alanında bir akademisyene sunularak uzman görüşü alınmıştır. Uzmanlar, hazırlanan maddelerin, iki dilli çocukların dil gelişim düzeyleri, Türkçe ifade edilişi, belirtilen yaş grubu ve gözlenebilirlik açısından uygunluğuna, hangi dil bileşenleri kapsamına girdiğine ilişkin görüşlerini ve maddelere ilişkin önerilerini belirtmiştir. Uzman görüşleri doğrultusunda maddelerde gerekli düzeltmeler yapılıp değerlendirme aracına son şekli verilmiştir. Pilot çalışma, 2017 yılında Mersin, Adana, Hatay, Adıyaman, Gaziantep, İstanbul, Muş illerinde okul öncesi eğitime devam eden ve etmeyen 37-48 aylık 29 çocuk, 49-60 aylık 48 çocuk ve 61-72 aylık 86 çocuk olmak üzere toplam 140 çocuğa araştırmacılar tarafından uygulanmıştır. Uygulamalardan sonra araştırmacılar tarafından aracın uygulanması sırasında karşılaşılan problemler ve maddelere ilişkin önerilerin yer aldığı rapor hazırlanmıştır. Asıl çalışmada ise, bu raporların değerlendirilmesi ve veri analizleri sonucunda maddelerde düzenlemeler ve ilaveler yapılmıştır. Araç düzenlenmiş haliyle 133 maddeden oluşmaktadır. Aylara göre madde dağılımı, 12-13 ayda 4 madde, 13-15 ayda 4 madde, 16-18 ayda 5 madde, 19-21 ayda 7 madde, 22-24 ayda 5 madde, 25-30 ayda19 madde, 31-36 ayda 11 madde, 37-48 ayda 23 madde, 49-60 ayda 23 madde ve 61-72 ayda 32 madde şeklinde yapılmıştır. Dil bileşenlere göre madde dağılımları ise, fonoloji alanından 43 madde, morfoloji alanından 54 madde, sentaks alanından 52 madde, semantik alanından 94 madde ve pragmatik alanından 34 madde şeklindedir. Araştırmanın asıl uygulaması, Ankara, Adana, Mersin, Erzurum, Ağrı, Kars ve Hakkâri illerindeki 12-72 aylık iki dilli 1000 çocukla yürütülmüştür. Elde edilen verilerle Türkiye örnekleminin geçerlik güvenirlik çalışması yapılmıştır.

Verilerin toplanması:

Değerlendirme aracının maddeleri araştırmacılar tarafından çocuklara birebir uygulanarak toplanmış, bazı maddeler ise, çocuğun öğretmenine ya da ebeveynlerine sorularak cevaplanmıştır. Ebeveynlerin Türkçe bilmediği durumlarda ise, çocuğun okula devam eden büyük kardeşlerine sorularak cevaplanmıştır. Uygulayıcılar arası tutarlılık amacıyla, uygulama kitapçığı ve standart materyaller hazırlanmış ve tüm uygulayıcılara uygulama eğitimi verilmiştir.

Verilerin analizi:

Ölçeğin geçerlik çalışması için açımlayıcı faktör analizi (AFA) yapılmıştır. AFA sonucu elde edilen yapının betimsel istatistikleri hesaplanmış ve madde analizleri yapılmıştır. Güvenirlik çalışması

kapsamında ise, KR-20 güvenirlik katsayısı ve iki yarı güvenirlik değerleri bulunmuştur.

BULGULAR VE SONUÇ:

Araştırma sonuçları literatür çerçevesinde tartışılmış ve gerekli öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Dil gelişimi, İki dilli çocuklar, Okul öncesi dönem

Validity And Reliability Study On Child Interpersonal Relationship And Attitudes Assessment Scale In Early Childhood

Perihan Tuğba Şeker[1], Enes Furkan Çelebi[1]
[1]*Uşak Üniversitesi*

Abstract No: 194 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Friendships play a significant role in a child's development. A child's intense relations with her/his peers provide several opportunities for gaining skills to sufficient adapt to social life and learn necessary social abilities (Çetin, Bilbay, Kaymak, 2002).

According to Wilkinson and Dollahan, peer interaction enables children to receive natural and realistic feedback. Through these interactions, children not only constantly go through behavioural change but also develop their social skills. It is known that children adopt a wide range of behavioural styles as they observe other children's manners and copy each other. When trying social interaction strategies, children tend to copy positive social behaviours of their peers rather than negative ones (Dinçer, 1995).

Scholars state that friendships help develop social skills necessary to approach people and solve problems and such skills facilitate making new friends. Similarly, it has been argued that friendships offer opportunities for people to present themselves as they wish through certain manners and learn social norms (Hortaçsu, 2003: 245).

Children encounter interpersonal problems at school, where they are in the process of socializing (Cüceloğlu, 1997). The first years of the school were when egocentric was most intense. So, children have interpersonal problems among themselves in this era. Thuogh there are more effective manner to solve interpersonal problems, parrent and teachers apply temporal manners (Bal, 2013).

School is the most important factor that affects the child's life after the family. Only academic knowledge should not be considered in schools. In addition to academic knowledge, daily life and social skills should be gained. Nevertheless, interpersonal problem solving skills, which play an important role in our daily lives, are not considered as important in schools (Kenç, 2004).

In recent years, the advancement of technology has led parents to prefer indoor areas for their children instead of outdoor playgrounds, expose them to areas where children can play less, and meet individuals with situations that individuality is more important than social communication. This situation negatively affects children's interpersonal communication skills and interpersonal problem solving skills. Children whose social skills are not sufficiently developed face various problems in their interpersonal relationships, academic life, social emotional development and professional life (Aral ve Durualp, 2010).

The aim of this research is to study the validity and reliability of the "Child Interpersonal Relationships and Attitudes Assessment Tool" developed by Holliman (2010). The validity and reliability of this scale is thought to contribute to the field. In implementing the instrument, the research follows the stages elaborated in the "Guidance on Adapting Educational and Psychological Tests" by International Test Commission.

Data for this study was collected in Spring Term of the 2018-2019 academic year. Different nurseries and independent pre-schools were chosen through random sampling. 300 parents in total were contacted. Holliman's instrument was translated into Turkish and applied to 300 parents. The study is currently in data analysis stage. Confirmatory factor analysis (CFS) and exploratory factor analysis (EFA) have been implemented on the results reached so far.

When +Interpersonal Interaction Competence Assessment Indexes are examined, it has been found that while the "c2 / sd" ratio for model data index is smaller than 5 and the RMSEA value is lower than 0,08, the CFI and NNFI values are higher than 0,90. These results indicate that the model data is compatible (Çokluk ve diğerleri, 2010). The analysis has shown that when compatibility level is examined, the pre-determined four-factor structure of the measurement tool is compatible with the data collected.

Keywords: Interpersonal relationship skills, pre-school communication

Erken Çocukluk Dönemi Kişiler Arası İletişim Becerisi ve Tutum Ölçeği Geçerlik Güvenirlik Çalışması

Perihan Tuğba Şeker[1], Enes Furkan Çelebi[1]
[1]*Uşak Üniversitesi*

Bildiri No: 194 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Arkadaş ilişkileri çocuğun gelişiminde büyük rol oynar. Gelişim sürecinde akranlarıyla yasadığı yoğun ilişkiler çocuğa, yeterli sosyal uyumunu gösterilmesi ve gerekli sosyal becerileri kazanması için birçok fırsat sağlar (Çetin, Bilbay, Kaymak, 2002).

Wilkinson ve Dollahan'a göre, akran etkiletişimi, çocukların doğal ve gerçekçi geri bildirimler elde etmesini sağlamaktadır. Bu davranışlarla çocuklar, bir yandan devamlı davranış değiştirmeye çalışırken öte yandan da stillerini ve sosyal durumlardaki yeteneklerini de geliştirmektedirler. Çocukların diğer çocukların davranışlarını inceleyerek çok geniş bir davranış tarzına sahip oldukları ve birbirlerini örnek alarak öğrendikleri bilinmektedir. Çocuklar sosyal etkileşim stratejilerini denerlerken negatiften çok, akranlarının pozitif sosyal davranışlarını da taklit etme eğilimindedirler (Dinçer, 1995).

Arkadaşlıkların kişilerin insanlara yaklaşma, sorunları çözümleme gibi toplumsal becerilerini geliştirdiğine, bu becerilerin yeni arkadaşlar edinmeyi kolaylaştırdığına da değinilmektedir. Benzer biçimde, arkadaşlıkların insanların bazı davranışlar sergilenip kendilerini diledikleri gibi tanıtmalarına ve toplumsal normları öğrenmelerine olanak sağladıkları da savunulur (Hortaçsu, 2003: 245).

Çocuklar kişiler arası problemlerle sosyalleşme sürecinde oldukları yer olan okulda karşılaşmaya başlarlar (Cüceloğlu, 1997). Okulun ilk yılları benmerkezciliğin en yoğun hissedildiği dönemlerdir. Bundan dolayı çocuklar kendi aralarında kişiler arası problemler yaşamaktadır. Kişiler arası problemleri çözmek için daha etkili yöntemler varken ebeveyn ve öğretmenler geçici yöntemler kullanmaktadırlar (Bal, 2013). Okul aileden sonra çocuğun hayatına etki eden en önemli faktördür. Okullarda sadece akademik bilgi kazandırılması düşünülmemelidir. Akademik bilginin dışında günlük yaşam ve sosyal beceriler de kazandırılmalıdır. Buna rağmen günlük yaşamımızda önemli bir yer tutan kişiler arası problem çözme becerisine okullarda gerektiği kadar önem verilmemektedir (Kenç, 2004). Son yıllarda teknolojinin ilerlemesi, ebeveynlerin çocukları için dışarı oyun alanları yerine kapalı alanları tercih etmesi, çocukların daha az oyun oynayabileceği alanlara maruz kalması ve bireylerin sosyal iletişim yerine bireyselliği ön plana aldığı durumlarla karşılaşılmaktadır. Bu durum çocukların kişiler arası iletişim becerilerini ve buna bağlı olarak kişiler arası problem çözme becerilerini olumsuz etkilemektedir. Sosyal becerileri yeterince gelişmeyen çocuklar da, yaşamları boyunca kişiler arası ilişkilerde, akademik hayatlarında, sosyal duygusal gelişimlerde ve meslek yaşantılarında türlü problemlerle karşı karşıya gelmektedirler (Aral ve Durualp, 2010).

Araştırmanın amacı okul öncesi dönemdeki çocukların kişiler arası ilişkilerini ve iletişim becerilerini ölçmeye yönelik Holliman (2010)' ın geliştirdiği 'Çocuklar için Kişiler Arası İletişim Becerisi ve Tutum Ölçeği '' isimli ölçme aracının geçerlik güvenirlik çalışmasını yapmaktır. Bu çalışmada uyarlama çalışması yapılması planlanan ölçme aracı alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ölçeğin uyarlanma sürecinde Uluslararası Test Komisyonu (International Test Commission) tarafından hazırlanan "Eğitsel ve Psikolojik Testlerin Uyarlanması İçin Rehberi"ndeki (Test Adaptation Guidelines) aşamalar takip

edilmiştir.

Çalışmanın verileri, 2018-2019 Eğitim-Öğretim yılı bahar döneminde toplanmıştır. Farklı anasınıfı ve bağımsız anaokulları örneklem olarak rastgele seçilmiştir. Toplamda 300 çocuğun anne babasına ulaşılmıştır. Holliman tarafından geliştirilen ölçeğin Türkçeye uyarlama çalışması kapsamında 300 ebeveyne çevirisi gerçekleştirilen ölçek uygulanmış olup, veriler analiz edilme aşamasındadır ve elde edilen sonuçlar üzerinde doğrulayıcı faktör analizi (DFA) ve açımlayıcı faktör analizi (AFA) uygulanmıştır.

Kişiler Arası Etkileşim Beceri Ölçeği Uyum İyiliği İndeksleri incelendiğinde, model veri uyumu indekslerinden “c2 / sd” oranının 5’ten küçük çıkması, RMSEA değerinin 0,08’den düşük, buna karşılık CFI ve NNFI değerinin ise 0,90’dan yüksek çıkması model veri uyumun olduğunu göstermektedir (Çokluk ve diğerleri, 2010). Yapılan analiz sonucunda, uyum iyiliği indeksleri incelendiğinde, ölçeğin daha önce belirlenen dört faktörlü yapısının toplanan verilerle uyum sağladığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kişiler arası iletişim becerisi, okul öncesi eğitim

Do Preschool Children'S Self-Regulation And Teacher-Child Relationships Matter For Their Learning Behaviors?

İbrahim Hakkı Acar[1], Mefharet Veziroğlu-çelik[2]
[1]*Özyeğin Universitesi*
[2]*Istanbul Medipol Üniversitesi*

Abstract No: 201 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Children's learning behaviors are pivotal in that they can influence children's classroom processes such social relationships and academic achievement. Learning behaviors involve being able to work with others, goal-oriented behaviors, completing a task on a given time, to initiate and maintain an activity, asking for help during challenging tasks and to control emotions when emotionally challenged (McDermott et al., 2012). From the perspective of Bioecological Model of Human Development (Bronfenbrenner & Morris, 2006), bidirectional interactions between children's individual characteristics such as self-regulation and environmental factors such as teacher-child relationships could contribute to the development of learning behaviors of children. Children's self-regulation refers to multidimensional construct that include modulations of cognition, behavior and emotion (Smith-Donald et al., 2007). Qualities of teacher-child relationship refers to closeness and conflict between teachers and children in early childhood education settings (Pianta, 2011). Overall, children's self-regulation and qualities of teacher-child relationship are important contributing factors to children's concurrent and future social and learning behaviors (Cadima et al., 2010; Gumora & Arsenio, 2002). Further, teacher-child relationships could ameliorate or worsen the effects children's self-regulation on their learning behaviors (Hughes, 2012). Although these are important factors related to children's learning behaviors, there has been no study to our knowledge investigating these constructs as predictors of children's learning behaviors in the Turkish context. To address this gap in the literature, the purpose of the current study was to examine contributions of qualities of teacher-child relationship and child self-regulation to their learning behaviors. In particular, we attempted to examine the moderating role of teacher-child relationship (closeness and conflict) on the association between children's self-regulation and learning behaviors in early childhood.

Data were collected from a total of 140 children (59 girls; 81 boys) attending preschools and their teachers in Istanbul. Children's age ranged from 39 to 77 months (M = 62.56, SD = 8.52). All teachers (n= 10) were female and working at the state-funded school. Teachers reported on their relationships with children using the Student-Teacher Relationship Scale (STRS; Pianta, 2011; Acar et al., 2018) and learning behaviors using Preschool Learning Behaviors Scale (McDermott et al., 2002; Veziroglu-Celik & Acar, 2018) and independent research assistants conducted several tasks (e.g., balance beam, pencil tap, snack delay, and gift wrap) to assess children's self-regulation (Smith-Donald et al., 2007). All the measures have been validated in Turkish and were psychometrically acceptable for analyses (see Acar et al., 2018; Koca, 2010). Regression analyses using SAS PROC MIXED to account for nesting structure of the data were run. Results from main effects model showed that teacher-child conflict and closeness were significantly related to children's composite learning behaviors (β = -6.54, t = -7.44, p < .0001; β = 1.94, t = 2.07, p = .04, respectively). Children's both cool (e.g., cognitively) and hot (e.g., emotionally) self-regulation were associated with learning behaviors (β = 4.09, t = 4.74, p < .0001; β = 1.88, t = 2.08, p = .04, respectively). Further, teacher-child closeness significantly moderated the association between hot SR and learning behaviors β = 1.73, t = 2.01, p = .04).

Positive teacher-child relationships in particularly for children with low self-regulation may be beneficial for children's development of learning behaviors in Turkey.

Keywords: Self-Regulation, Teacher-Child Relationship, Learning Behaviors

Teachers' Views On The Assesment Of Digital Applications

Aysun Turupcu Doğan[1], Esra Ömeroğlu[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 217 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

It is an indispensable fact that children who have been in the digital world since they were born face with digitalization in their education. Along with the advancing technology, games and educational applications that support the education and development of children are included in education. Digital applications, which can be included as a tool in the learning process of preschool children, can benefit and assist children in many developmental areas. In order to keep pace with the development of our future children and to be the right role model for their education, teachers also need to improve their professional equipment and keep pace with the rapidly advancing technology. The important point is which application can be included in the learning process for what purpose and how it is followed in this process. In the last decade, there has been an increase in studies on children of different age groups and digital technology and digital game / toy themes. It is supported by the findings that digital games take place in children's learning processes and the important point is how to support the positive aspects of this digitalized world on children's development. At this point, the assessment, which is an indispensable and integral part of education, can be included in this process. How the digital games and digital applications that are included in the learning process are implemented in the process, how the children's development can be tracked through the applications, and the roles that teachers have in this regard can be determined through an effective assessment process. In order to determine how a digital application is used, how effectively it is used as a tool and how it has an impact on children's development, teachers should develop an assessment strategy for digital applications. In this context, the main purpose of this study is to determine the teachers' opinions about the assessment of digital applications used in the learning process of preschool children.

In this research, qualitative research was used to reach detailed descriptions of the data and facts that can be obtained directly from the source. The study group consisted of twelve preschool teachers working with children aged five to six. In order to reach the data to be obtained from the teachers, interviews were used as the data collection tools that form the basis of qualitative research. After the literature review was completed, a semi-structured interview form was prepared. Interview questions were presented to expert opinion by taking into consideration the content, language and purpose headings. In line with the feedback received from four preschool experts, the question patterns were changed to clarify the questions and the order of questions was changed to ensure the fluency of the questions. Based on the feedback of the experts, a draft interview form was completed and two interviews were conducted with two early childhood teachers. After getting the feedback from the experts and the pilot interviews with two teachers who were not in the working group, the final version of the interview form to be used in the study was prepared. In order to conduct the interviews, the appropriate time of the teachers was determined and a work schedule was created. A consent form was signed by the teachers for their voluntary participation in the study. In order to avoid data loss, interviews were recorded after the permission given in the consent form. Due to the suitability of the teachers, five teachers were interviewed over the phone and seven teachers were interviewed face-to-face. The demographic information form prepared by the researcher was filled out by the teachers before the interviews. One-by-one interviews with each teacher lasted 25-30 minutes on average. Data were obtained after interviews with teachers in the study group. All data will be analyzed by the

researcher. Similar responses will be combined to form codes and categories. The data will be interpreted by content analysis and then the analysis of the data will be completed.

Keywords: Technology in Preschool Education, Digital Application in Education, Assessment of Digital Application

Dijital Uygulamaların Değerlendirilmesine Yönelik Öğretmen Görüşleri

Aysun Turupcu Doğan[1], Esra Ömeroğlu[1]
[1]Gazi Üniversitesi

Bildiri No: 217 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Doğduklarından itibaren dijital dünyanın içinde yer alan çocukların, eğitimlerinde de dijitalleşmenin yer alması göz ardı edilemeyecek bir gerçektir. İlerleyen teknoloji le birlikte eğitimde de çocukların eğitim ve gelişimini destekler nitelikte oyunlara, eğitici uygulamalara yer verilmektedir. Okul öncesi dönem çocuklarının da öğrenme sürecine bir araç olarak dahil edilebilir olan dijital uygulamalar, pek çok gelişim alanında çocuklara yarar sağlayabilmekte ve onların gelişimlerine yardımcı olabilmektedir. Geleceğimiz olan çocukların gelişimine ayak uydurmak ve onların eğitiminde doğru rol model olabilmek için, öğretmenlerin de mesleki donanımlarını ilerletmeleri ve hızla ilerleyen teknolojiye ayak uydurmaları gerekmektedir. Önemli olan nokta hangi uygulamanın ne amaçla öğrenme sürecine dahil edilecediği ve bu süreçte nasıl takip edildiği olmaktadır. Son on yılda, farklı yaş grubundaki çocuklar ve dijital teknoloji, dijital oyun/oyuncak temaları üzerinde yapılan çalışmalarda bir artış olduğu görülmektedir. Dijital oyunların çocukların öğrenme süreçlerinde oldukça yer aldığı bulgularla desteklenirken, önemli olan noktanın dijital hale gelen bu dünyanın çocukların gelişimleri üzerindeki olumlu yanlarının nasıl desteklenmesi gerektiği olduğu belirtilmektedir. Bu noktada da eğitimin vazgeçilmez ve ayrılmaz bir parçası olan değerlendirme boyutunun bu sürece dahil edilebilirliği söz konusu olmaktadır. Öğrenme sürecine dahil edilen dijital oyunların, dijital uygulamaların süreç içerisinde nasıl uygulandığı, çocukların gelişimlerinin uygulamalar üzerinden ne kadar takip edilebildiği, bu konuda öğretmenler ne gibi rollere sahip oldukları, eğitimde yer verilecek etkili bir değerlendirme süreciyle belirlenebilmektedir. Kullanılan bir dijital uygulamanın, sürece nasıl dahil edildiği, bir araç olarak ne kadar etkili kullanıldığı ve sonrasında çocukların gelişimleri üzerinde nasıl bir etkiye sahip olduğunun belirlenebilmesi için öğretmenlerin dijital uygulamalara yönelik bir değerlendirme stratejisi geliştirmesi gerekmektedir. Bu bağlamda, çalışmanın temel amacı, okul öncesi dönem çocuklarının öğrenme sürecinde kullanılan ya/da kullanılması uygun görülen dijital uygulamaların değerlendirilmesine yönelik öğretmen görüşlerinin belirlenmesidir.

Bu araştırmada, doğrudan kaynağından elde edilebilecek veriler ve olgulara ait olarak yapılacak detaylı betimlemelere ulaşabilmek için nitel araştırma kullanılmıştır. Çalışmanın çalışma grubunu, beş-altı yaş grubu çocukları ile çalışan oniki okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Öğretmenlerden elde edilecek verilere ulaşabilmek amacıyla, nitel araştırmanın temelini oluşturan veri toplamı araçlarından olan görüşmelerden faydalanılmıştır. Görüşmeler için alan taraması yapıldıktan sonra yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanmıştır. Görüşme soruları içerik, dil ve amaç başlıkları dikkate alınarak uzman görüşüne sunulmuştur. Dört okul öncesi eğitimi alan uzmanı tarafından alınan geribildirimler doğrultusunda, soruların anlaşılırlığını netleştirmek için soru kalıplarında değişikliğe gidilmiş ve soruların akıcılığının sağlanması amacıyla soru sıralarında değişiklik yapılmıştır. Geribildirimler sonrasında on dört sorudan oluşan görüşme formu kullanılarak, okul öncesi eğitim kurumunda çalışan ve öğrenme sürecinde dijital uygulama kullanan ve kullanmayan birer öğretmen ile pilot görüşme yapılmıştır. Uzmanlar tarafından elde edilen geribildirimler ve çalışma grubunda yer almayan iki öğretmen ile yapılan pilot görüşmeler sonrasında çalışmada kullanılacak olan görüşme formunun nihai hali elde edilmiştir. Görüşmelerin yapılabilmesi için öğretmenlerin uygun zamanları belirlenerek çalışma takvimi oluşturulmuştur. Görüşmeler öncesinde öğretmenlerden çalışmaya gönüllü katılımlarına yönelik bir onam formu imzalatılmıştır. Veri kaybı yaşanmaması için görüşmeler onam formunda belirtilen izin

sonrası kayıt altına alınmıştır. Öğretmenlerin uygunluğu sebebiyle beş öğretmen ile telefon üzerinden görüşme yapılmış yedi öğretmen ile yüzyüze görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmelerden önce araştırmacı tarafından hazırlanan bilgi formu öğretmenler tarafından doldurulmuştur. Her öğretmenle birebir yapılan görüşmeler ortalama 25-30 dk sürmüştür. Çalışma grubunda yer alan öğretmenlerle yapılan görüşmeler sonrası veriler elde edilmiştir. Tüm verilerin çözümlemesi araştırmacı tarafından yapılacaktır. Benzer yanıtlar bir araya getirilerek kodlar ve kategoriler oluşturulacaktır. Elde edilen veriler içerik analizi yapılarak yorumlanacak ve verilerin analizi tamamlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitimde Teknoloji, Eğitimde Dijital Uygulama, Dijital Uygulama Değerlendirmesi

Examination Of The Attention And Scientific Process Skills Of Preschool Children

Merve Temel[1], Emel Arslan[1]
[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi*

Abstract No: 223 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Children follow their surroundings with curious eyes from the moment they are born, trying to recognize objects around them; as they grow older, they wonder about everything and try to explore and learn about their surroundings by asking questions. The preschool period covers the time period in which children are very curious, trying to learn and explore everything. In this process, children wonderfully want to learn everything while at the same time facing various and rich stimulants. Although stimulants have an impact on the development of children, their interests and attentions vary against these stimuli. Attention may vary of age, psychology, social environment and from child to child when we consider the principle individual differences in development. In the preschool period where the foundations of the skills we use throughout life are laid, various activities are conducted to support the development areas of children. Among these activities, attention is one of the skills we use and develop within the activities rather than merely an activity. Children who continue to acquire and develop skills every day will need to use their scientific process skills together with science when exploring their environment. Among the Twenty-First Century skills of our age that care about the acquisition of knowledge and skills by doing and living instead of memorizing, critical thinking and problem solving, creative thinking, adaptation, productivity, flexibility and cooperation, healthy communication, curiosity and imagination, as well as science literacy have an important place. Scientific process skills include the skills that each individual can use at every stage of daily life to become science literate, to understand the nature of Science and to improve the quality and standard of life. It is very important to ensure that children in preschool are acquainted with science and love science by taking advantage of their natural curiosity. Because children's future academic achievements, their own skills and their interest and attitudes towards learning will vary depending on the experiences they will gain at an early age. Children will carry the knowledge, skills and experiences they gained at this age into their future lives. In other words, the preschool period has a very important role in gaining the knowledge, skills, attitudes and behaviors necessary for the child's learning life. Thus, the skills that a pre-school child should have should be examined in terms of various variables.

The aim of this study is to examine the attention and scientific process skills of preschool children. Research has been studied in the general survey model. The study group consists of preschool children who attend independent kindergartens and primary schools of the Provincial Directorate of National Education located in the city center of Konya. Personal data form, attention test and scientific process skills test were used to collect data in accordance with the purpose of the research. The personal data form was filled in with information from the children's teachers and their families. The personal information form includes the gender of the child, maternal education status, paternal education status, and the number of years the child has been attending the preschool education institution. In order to measure children's attention skills, the FTF-K, developed by Raatz & Möhling (1971) and made by Turkish adaptation Kaymak (1995), used attention test for children 5 years old. The FTF-K attention-gathering test is a measurement tool applied to each child individually. In this test, the children are asked to find and mark only the pears within 90 seconds from the mixed apples and pears. In order to measure the scientific process skills of preschool children, the scientific process skills test consisting of 12 multiple choice 3 open-ended and 1 performance-based total of 16 items was used

prepared by Şahin, Yildirim, Sürmeli and Güven (2018), which is applied to children individually. The research data is in the analysis phase.

Keywords: Key words: preschool period, attention skills, scientific process skills

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Dikkat ve Bilimsel Süreç Becerilerinin İncelenmesi

Merve Temel[1], Emel Arslan[1]
[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi*

Bildiri No: 223 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocuklar, doğdukları andan itibaren çevresini meraklı gözlerle izler, çevresindeki nesneleri tanımaya çalışırlar; büyüdükçe her şeyi merak eder ve sorular sorarak çevrelerini keşfetmeye ve öğrenmeye çalışırlar. Okul öncesi dönem, çocukların çok meraklı oldukları, her şeyi öğrenmeye ve keşfetmeye çalıştıkları zaman dilimini kapsar. Çocuklar bu süreçte merakla her şeyi öğrenmek isterken aynı zamanda çeşitli ve zengin uyarıcılarla karşı karşıya kalırlar. Uyarıcılar çocukların gelişiminde etkiye sahip olmakla birlikte ilgileri ve dikkatleri de bu uyarıcılara karşı değişkenlik göstermektedir. Dikkat yaşa, psikolojiye, sosyal çevreye ve gelişimdeki bireysel farklılıklar ilkesini göz önünde bulundurduğumuzda çocuktan çocuğa göre değişkenlik gösterebilmektedir. Yaşam boyu kullandığımız becerilerin temellerinin atıldığı okul öncesi dönemde çocukların gelişim alanlarını desteklemek amacıyla çeşitli etkinlikler yapılmaktadır. Bu etkinlikler arasında dikkat salt bir etkinlik yerine etkinlikler içerisinde kullandığımız ve geliştirdiğimiz becerilerden biridir. Her geçen gün beceriler edinmeye ve gelişmeye devam eden çocukların, çevrelerini keşfederken fen öğrenimiyle birlikte bilimsel süreç becerilerini kullanmaları gerekecektir. Bilgi ve becerilerin ezberlenmek yerine yaparak ve yaşayarak edinilmesini önemseyen çağımız yirmi birinci yüzyıl becerileri arasında; eleştirel düşünme ve problem çözme, yaratıcı düşünceye sahip olma, uyum sağlama, üretkenlik, esneklik ve iş birliği yapabilme, sağlıklı iletişim kurma, merak ve hayal gücü gibi becerilerin yanı sıra bilim okuryazarlığına sahip olma önemli bir yere sahiptir. Bilimsel süreç becerileri her bireyin, bilim okuryazarı olabilmek, bilimin doğasını kavrayarak yaşam kalitesini ve standardını artırabilmek için günlük yaşamın her aşamasında kullanabileceği yetenekleri içerir. Okul öncesi dönemde çocukların bilimle tanışması ve bilimi sevmesi onların doğal meraklarından faydalanarak sağlanması oldukça önemlidir çünkü; çocukların gelecekteki akademik başarıları, kendi becerileri ve öğrenmeye karşı olan ilgi ve tutumları erken yaşlarda edinecekleri deneyimlere bağlı olarak değişecektir. Çocuklar bu yaşlarda edindikleri bilgi, beceri ve deneyimleri gelecekteki yaşamlarına taşıyacaklardır. Diğer bir ifade ile okul öncesi dönem, çocuğun öğrenme yaşantısı için gerekli bilgi, beceri, tutum ve davranışları kazanmasında çok önemli bir role sahiptir. Bu yüzden okul öncesi dönem çocuğunun sahip olması gereken beceriler çeşitli değişkenler açısından incelenmelidir.

Bu çalışmada okul öncesi dönem çocuklarının dikkat ve bilimsel süreç becerilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma genel tarama modelinde çalışılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Konya il merkezinde bulunan İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı okullarının anasınıfı ve bağımsız anaokullarına devam eden okul öncesi dönem çocukları oluşturmaktadır. Araştırmanın amacına uygun olarak verilerin toplanmasında, kişisel bilgi formu, dikkat testi ve bilimsel süreç becerileri testi kullanılmıştır. Kişisel bilgi formu çocukların öğretmenlerinden ve ailelerinden bilgi alınarak doldurulmuştur. Kişisel bilgi formunda okul öncesi dönem çocuğunun cinsiyeti, anne eğitim durumu, baba eğitim durumu ve çocuğun okul öncesi eğitim kurumuna kaç yıl devam ettiği bilgilerine yer verilmiştir. Çocukların dikkat becerilerini ölçmek için Raatz & Möhling (1971) tarafından geliştirilen Türkçe uyarlaması Kaymak (1995) tarafından yapılan FTF-K 5 Yaş Çocukları İçin Dikkat Testi kullanılmıştır. FTF-K Dikkat Toplama Testi her çocuğa bireysel olarak uygulanan bir ölçme aracıdır. Bu testte çocuklardan birbirine karışmış olan elma ve armutlardan yalnızca armutları 90 saniye içerisinde bulup işaretlemeleri istenir. Okul öncesi dönem çocuklarının bilimsel süreç becerilerini ölçmek için ise çocuklara bireysel olarak uygulanan Şahin, Yıldırım, Sürmeli ve Güven (2018) tarafından hazırlanmış 12'si çoktan seçmeli 3'ü açık uçlu ve 1'i

performansa dayalı toplam 16 maddeden oluşan Bilimsel Süreç Becerileri testi kullanılmıştır. Araştırma verileri analiz aşamasındadır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar kelime: Okul öncesi dönem, okul öncesi dönem çocukları, çocuk, dikkat becerisi, bilimsel süreç becerisi

Investigation Of The Effectiveness Of Play Based Sensory Education Home Program On The Developmental Process Of 2-4 Year-Old Children

Binhan Koyuncuoğlu[1], Ayşegül Ustaoğlu[1]
[1]*Sinop Üniversitesi*

Abstract No: 224 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The aim of this study is after determining the developmental levels of children aged two to four years, to determine whether play based sensory education home program would make a difference in the developmental processes of children both attending and not attending kindergartens.

The population of the study consisted of children who did not deviate from normal development between the ages of two and four, living in Sinop city center. The study group included children who had not previously received systematic sensory training or any special arts-sports training including sensory training. The first experimental group included the children attending the play-based sensory education home program while not attending preschool education. The second experimental group included children receiving both play-based sensory education home program and attending preschool. The two control groups were comprised of the non-intervened ones of these study groups, not receiving play based sensory education home program. In each research group, gender was equalized and 4 children were placed.

An original sensory education home program was developed for the research. This program included originally structured sensory toys and original sensory materials created by the researchers. The researchers informed the mothers about the activities and followed the practices. The first experimental group participated in this program, and attended an average of 20 minutes of sensory training daily for 8 weeks. The children in the second experimental group were treated in the same way. Control groups did not receive any intervention and continued their daily routines.

In the study, experimental design with pre-test and post-test control groups was used to determine the effect of game-based sensory education home program on children's developmental levels. In order to obtain information about children and their families, the “General Information Form ”developed by researchers and the DENVER II Developmental Screening Test (Anlar, Bayoğlu and Yalaz, 2007) were used to determine whether there were any unusual situations in the developmental process of the children. Then, prior to the implementation of the program, the Ages and Stages Questionnaire (ASQ) was used to predict children's development process in detail. After the applications, the situation was evaluated again by using the Ages and Stages Questionnaire (ASQ) (Kapçı, Küçüker and Uslu, 2010).

As a general expectation, it was expected that there would be a significant difference between the pre-evaluation and post-evaluation of the developmental levels of the children in both groups who received sensory education at home, while no significant change in the control groups. Data were evaluated by appropriate statistical methods selected after the normality assessment and significant effect sizes were also determined.

The findings did not show a statistically significant change in both the subscales of general development and general development of children in the first experimental group receiving sensory education with play-based sensory education program at home, whereas the general development

scores of the second experimental group attending kindergarten and home sensory education increased significantly. .

There was no significant difference in the scores of children in both control groups in general scores of development and sub-dimension scores of development. When the differences between the groups were examined, there was no difference between the groups who received sensory education and those who did not receive sensory education in terms of ASQ general development scores. In the kindergarten group, there was no significant difference in terms of general development scores between the group receiving and not receiving sensory education. Findings suggest that sensory education support at home while attending preschool education positively affects the development of children aged 2-4 years. It was concluded that the inclusion of sensory education in preschool education activities implemented in institutions and supporting them with family participation in the home environment will effectively support the development of children.

This research has been supported by Sinop University Scientific Research Projects Coordination Unit with EĞTF-1901-18-07 number.

Keywords: sensory education, home program, play based education, development , early childhood

Evde Verilen Oyun Temelli Duyu Eğitim Programının İki-dört Yaş Çocukların Gelişim Süreçlerine Etkililiğinin İncelenmesi

Binhan Koyuncuoğlu[1], Ayşegül Ustaoğlu[1]
[1]*Sinop Üniversitesi*

Bildiri No: 224 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu araştırmada, iki-dört yaş çocukların mevcut gelişimsel düzeylerini belirleyerek, evde oyun temelli duyu eğitimi programı ile duyu eğitimi alan, anaokuluna devam eden ve etmeyen çocukların gelişim süreçlerinde farklılık olup olmadığının saptanması amaçlanmıştır.

Araştırmanın evrenini, Sinop il merkezinde bulunan iki-dört yaş arası normal gelişimden sapma göstermeyen çocuklar oluşturmuştur. Çalışma grubuna daha önce sistemli duyu eğitimi ya da duyuların eğitimiyle ilgili özel herhangi bir sanat-spor eğitimi almamış olan çocuklar dahil edilmiştir. Araştırmaya dahil edilen 16 normal gelişen çocuk, dört ayrı grupta incelenmiştir. Bu gruplardan birindeki çocukların oyun temelli duyu eğitimi ev programı uygulanan ve okul öncesi eğitim almayan birinci deney grubu, diğer bir gruptaki çocukların oyun temelli duyu eğitimi ev programı uygulanan ve okul öncesi eğitim alan ikinci deney grubu, oluşturulan üçüncü gruptaki çocukların okul öncesi eğitim almayan ve duyu eğitim programı uygulanmayan kontrol grubu ve dördüncü gruptaki çocukların ise olağan okul öncesi eğitim programı dahilinde eğitimlerini sürdüren kontrol grubu olması sağlanmıştır. Her araştırma grubunda cinsiyetler de eşitlenerek 4'er çocuk bulunmuştur.

Araştırmaya yönelik olarak özgün bir duyu eğitimi ev programı oluşturulmuştur. Bu program özgün yapılandırılmış duyu oyuncakları ve araştırmacılar tarafından oluşturulmuş özgün duyu materyallerini içermiştir. Araştırmacılar, anneleri etkinlikler konusunda bilinçlendirmiş ve uygulamaları takip etmiştir. Birinci deney grubu, bu program dahilinde 8 hafta boyunca, gün aşırı etkinlik değişimi olmak üzere her gün ortalama 20 dakikalık duyu eğitimi etkinliğine katılmıştır. İkinci deney grubunu oluşturan çocuklara da aynı şekilde uygulama yapılmıştır. Kontrol gruplarına ise, herhangi bir müdahalede bulunulmamıştır.

Araştırmaya yönelik olarak özgün bir duyu eğitimi ev programı oluşturulmuştur. Bu program özgün yapılandırılmış duyu oyuncakları ve araştırmacılar tarafından oluşturulmuş özgün duyu materyallerini içermiştir. Araştırmacılar, anneleri etkinlikler konusunda bilinçlendirmiş ve uygulamaları takip etmiştir. Birinci deney grubu, bu program dahilinde 8 hafta boyunca, gün aşırı etkinlik değişimi olmak üzere her gün ortalama 20 dakikalık duyu eğitimi etkinliğine katılmıştır. İkinci deney grubunu oluşturan çocuklara da aynı şekilde uygulama yapılmıştır. Kontrol gruplarına ise, herhangi bir müdahalede bulunulmamıştır.

Araştırmada oyun temelli duyu eğitimi ev programının çocukların gelişim düzeylerine etkisini belirlemek amacıyla ön test-son test kontrol gruplu deneysel desen kullanılmıştır. Araştırmada, çocuklar ve aileleri hakkında bilgi almak amacıyla "Genel Bilgi Formu" ve çocukların uygulama öncesi, gelişim süreçlerinde herhangi bir olağandışı durum olup olmadığını belirlemek üzere DENVER II Gelişimsel Tarama Testi (Anlar, Bayoğlu ve Yalaz 2007) uygulanmıştır. Programın uygulanması öncesi, çocukların gelişim süreçlerini detaylı olarak yordayabilmeye yönelik olarak Erken Gelişim Evreleri Envanteri (EGE) kullanılmıştır. Uygulamalar sonrası durum yine Erken Gelişim Evreleri Envanteri (EGE) (Kapçı, Küçüker ve

Uslu, 2010) kullanarak değerlendirilmiştir.

Genel bir beklenti olarak, evde duyu eğitimi alan her iki iki gruptaki çocukların gelişim düzeylerinde ön değerlendirme - son değerlendirme arasında anlamlı bir fark olması beklenmekte, kontrol gruplarında ise belirgin bir değişiklik olması beklenmemekte idi. Veriler normallik değerlendirmesi sonrası seçilen uygun istatistik yöntemlerle değerlendirilmiş ve etki büyüklükleri de saptanmıştır.

Bulgular, evde oyun temelli duyu eğitimi programı ile duyu eğitimi alan birinci deney grubundaki çocukların genel gelişim ve gelişimin alt boyutlarındaki puanlarında istatistiksel olarak anlamlı bir değişim göstermezken, anaokuluna devam eden ve evde duyu eğitimi alan ikinci deney grubundaki çocukların genel gelişim puanlarının anlamlı olarak arttığını işaret etmiştir. Her iki kontrol grubundaki çocukların genel gelişim ve gelişimin alt boyutlarındaki puanlarında herhangi anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

Gruplararası farklar incelendiğinde anaokuluna gitmeyen grupta duyu eğitimi alan ve duyu eğitimi almayan grup arasında EGE genel gelişim puanları açısından herhangi bir fark görülmemiştir. Anaokuluna giden grupta da duyu eğitimi alan ve almayan grup arasında genel gelişim puanları açısından anlamlı fark izlenmemiştir. Bulgular, okulöncesi eğitime devam ederken evde yapılan duyu eğitimi desteğinin 2-4 yaş çocuklarının gelişimini olumlu etkilediği yönündedir. Duyu eğitiminin kurumlarda uygulanan okulöncesi eğitim etkinliklerine daha fazla dahil edilmesi ve aile katılımıyla da ev ortamında desteklenmesinin çocukların gelişimini etkili şekilde destekleyeceği sonucuna varılmıştır.

Bu araştırma, EĞTF-1901-18-07 numarası ile Sinop Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: duyu eğitimi, ev programı, oyun temelli eğitim, gelişim, erken çocukluk

Investigation Of Social Problem Solving Skills Of Preschool Children

Dönüş Temiz[1], Zülfiye Gül Ercan[2]
[1]*MEB*
[2]*Trakya Üniversitesi*

Abstract No: 231 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Human beings spend their entire life trying to adapt to the enviroment in which they are located. This process of adaptation begins with the interaction between the baby and the caregiver, and develops as time progresses through the interaction with other people in the community, such as family, relatives, peer group. In this process, the individual's socialization, social cohesion, etc. it is important to gain some social skills. The individual faces interpersonal conflicts many times during the process of socialization and social cohesion. Social problems arise in the whole life of the individual and benefit the individual for healthy social development. Social problem solving is defined as producing and implementing methods that are acceptable to the other members of society and which will benefit the self in order to prevent or resolve social disputes. The ability to solve social problems is vital for the child's social cohesion.

The experiences gained during early childhood, which cover there search and discovery process for the child, prepare the infrastructure of the child's social development. The child needs to gain some basic skills necessary to develop socially healthy and show them in their behavior. Preschool education provides a natural and social environment by offering children the opportunity to meet, communicate and interact with their peers. This social environment offers children a variety of opportunities to develop problem-solving skills that are part of life. Therefore, children often experience the first problem-solving experiences in their lives either with their pers or during an adult-child relationship. In the first stage, the child who needs others to solve problems be comes able to solve these problem situations by himself as his development progresses.

With the acquisition of problem solving skills, children develop the skills needed to communicate and interact with their environment and learn to be in positive relationships with their pers and to be responsible for their own behavior. Learning problem solving skills as early as possible will be permanent, reflecting on the relationships they will build in the future and developing as a skill they can use for their entire lives.

Purpose

The aim of this study is to examine the social problem solving skills of preschool children and the factors affecting these skills.

Method

The sample of the research designed in the screening model consists of 200 (97 girls, 103 boys) children attending kindergartens and kindergartens in the Marmaraereğlisi District of Tekirdağ province, which is affiliated to the Ministry of National Education. In the study, the General Information Form developed by the researchers for the collection of demographic information of children and families and the Wally Social Problem Solving Test conducted by Kayılı and Ari (2015) was used for the evaluation of

children's social problem solving skills, created from the combination of Rubin and Krasnor's (1986) children's social problem solving test and Spivack and Shure's (1985) preschool problem solving test, edited by Corolyn Webster-Stratton. The normality distribution of the research data was checked and the T test and the one-way variance analysis (Anova) were used in cases where the normality assumption was met, while the Mann-Whitney-U and Kruskal-Wallis tests were used in cases where the normality assumption was not met.

Findings

According to the findings obtained from the study, it was determined that the social problem solving skills of the children were at a moderate level. There was no significant correlation between the sexes of children, the educational status of parents, the occupations of parents, socioeconomic level, family type and number of children in the family and the scores the children received from the Wally Social Problem Solving Test ($p>0.05$). On the other hand, a significant relationship was found between the age of the children and their pre-school education status and the scores they received from the Wally Social Problem Solving Test ($p<0.05$).

Result

According to the results obtained from the study, age and preschool education are effective on children's social problem solving skills and preschool education offered to children from the early period is important in the development of social problem solving skills.

Keywords: Pre-School, Social Problem Solving, Social Skills

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Sosyal Problem Çözme Becerilerinin İncelenmesi

Dönüş Temiz[1], Zülfiye Gül Ercan[2]
[1]*MEB*
[2]*Trakya Üniversitesi*

Bildiri No: 231 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

İnsanoğlu tüm yaşamını içinde bulunduğu çevreye uyum sağlamaya çalışmakla geçirmektedir. Bu uyum sağlama süreci doğum ve sonrasında, bebek ve bebeğin bakımını üstlenen kişi arasındaki etkileşim ile başlayıp zaman ilerledikçe aile, akraba, akran grubu gibi toplumdaki diğer insanlarla etkileşim içine girmesiyle gelişmektedir. Bu süreçte bireyin sosyalleşme, sosyal uyum vb. bazı sosyal becerileri kazanması önem arz etmektedir. Birey sosyalleşme ve sosyal uyum sürecinde kişiler arası çatışmalarla çok kez karşı karşıya kalmaktadır. Sosyal problemler bireyin tüm hayatında karşısına çıkmakta ve sağlıklı sosyal gelişim için bireye fayda sağlamaktadır. Sosyal problem çözme, sosyal anlaşmazlıkların engellenmesi ya da çözülmesi için toplumun diğer fertleri tarafından kabul edilebilir nitelikte ve benliğe de fayda sağlayacak şekilde sonuçlanan yöntemler üretmek ve bunları uygulamak olarak tanımlanmaktadır. Sosyal problem çözme becerisi çocuğun sosyal uyumu için hayati derecede öneme sahiptir.

Çocuk için araştırma ve keşfetme sürecini kapsayan erken çocukluk döneminde kazanılan deneyimler çocuğun sosyal gelişiminin altyapısını hazırlamaktadır. Çocuğun sosyal açıdan sağlıklı gelişim göstermesi için gerekli olan bazı temel becerileri kazanıp bunları davranışlarında da göstermesi gerekmektedir. Okul öncesi eğitim çocuklara akranları ile bir araya gelme, onlarla iletişim ve etkileşim içinde olma fırsatı sunarak doğal ve sosyal bir ortam yaratmaktadır. Bu sosyal ortam çocuklara yaşamın bir parçası olan problem çözme becerilerini geliştirebilmeleri için çeşitli fırsatlar sunmaktadır. Dolayısıyla çocuklar hayatlarındaki ilk problem çözme deneyimlerini sıklıkla ya akranlarıyla ya da yetişkin-çocuk ilişkisi sırasında tecrübe etmektedirler. İlk aşamada problemleri çözmek için başkalarına ihtiyaç duyan çocuk, gelişimi ilerledikçe bu problem durumlarını kendi kendine çözebilir hale gelmektedir.

Problem çözme becerisinin kazanılması ile çocuklar çevresiyle iletişim ve etkileşim kurmak için gereken becerileri geliştirip akranları ile olumlu ilişkiler içinde olmayı ve de kendi davranışlarından sorumlu olmayı öğrenmektedirler. Çocukların olabildiğince erken bir dönemde problem çözme becerilerini öğrenmesi, onların ileride kuracakları ilişkilere yansıyarak tüm hayatları boyunca kullanabilecekleri bir beceri olarak gelişerek kalıcı olacaktır.

Amaç

Bu araştırmada; okul öncesi dönem çocuklarının sosyal problem çözme becerileri ve bu becerileri etkileyen faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Tarama modelinde tasarlanan araştırmanın örneklemini Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Tekirdağ ili Marmaraereğlisi ilçesinde bulunan anaokulları ve anasınıflarına devam eden 200 (97 kız, 103 erkek) çocuk oluşturmaktadır. Araştırmada çocukların ve ailelerin demografik bilgilerinin toplanması için araştırmacı tarafından geliştirilen Genel Bilgi Formu ve çocukların sosyal problem çözme becerilerinin

değerlendirilmesi için Rubin ve Krasnor'un (1986) Çocuk Sosyal Problem Çözme Testi ve Spivack ve Shure'nin (1985) Okul Öncesi Problem Çözme Testi'nin birleşiminden oluşturulmuş ve Corolyn Webster-Stratton tarafından düzenlenmiş, ülkemizde 3-5 yaş çocuklar için geçerlik güvenirlik çalışması Kayılı ve Arı (2015) tarafından yapılan Wally Sosyal Problem Çözme Testi kullanılmıştır. Araştırma verilerinin normallik dağılımı kontrol edilmiş ve normallik varsayımının karşılandığı durumlarda t Testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (Anova), normallik varsayımının karşılanmadığı durumlarda ise Mann-Whitney-U ve Kruskal-Wallis testleri kullanılmıştır.

Bulgular

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre; çocukların sosyal problem çözme becerilerinin orta seviyede olduğu belirlenmiştir. Çocukların cinsiyetleri, ebeveynlerin eğitim durumu, ebeveynlerin meslekleri, sosyoekonomik düzey, aile tipi ve ailedeki çocuk sayısı ile çocukların Wally Sosyal Problem Çözme Testi'nden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$). Öte yandan çocukların yaşı ve okul öncesi eğitim alma durumları ile Wally Sosyal Problem Çözme Testinden aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç

Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre yaşın ve okul öncesi eğitimin çocukların sosyal problem çözme becerileri üzerinde etkili olduğu, erken dönemden itibaren çocuklara sunulan okul öncesi eğitiminin sosyal problem çözme becerilerinin geliştirilmesinde önemli olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, Sosyal Problem Çözme, Sosyal Beceri

Investigation Of The Relationship Between Leadership Qualities And Language Skills Of Preschool Children

Ayşenur Duran[1], Rengin Zembat[2]
[1]*MEB*
[2]*Maltepe Üniversitesi*

Abstract No: 235 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

In the literature, many criteria and qualities have been proposed and defined for effective leadership. But among them, verbal language skills play an important role because of the leadership style of the leaders and their impact on the output of the leadership. Verbal language skills or speaking skills are seen as an important characteristic and criteria that a leader should possess (Berkelaar, Williams ve Linvill, 2009; Bolden, Gosling, Marturano ve Dennison, 2003). Since leadership is the process of influencing others to achieve certain goals (Özalp, Şahin, Berberoğlu and Ceylan, 2004), it may be very difficult for someone who does not have verbal skills to affect others. Language is a tool that mediates all the relationships that the individual establishes with his environment and regulates social ties and has a functional superiority such as communicative continuity and immediate feedback between the leader and his followers (Özel, 2013). Language is one of the most important development areas in preschool period and language skills are also important for child leadership. The link between verbal skills, social contacts and initiation of leadership behavior is also observed in young children (Perez, Chassin, Ellington ve Smith, 1982). In addition, it was found that there is a relationship between speaking ability and peer popularity of normal developing children (Black ve Hazen, 1990; Hazen ve Black, 1989; Place ve Becker, 1991). Child leaders are commonly described in the literature as 'communicating well with their peers' (Adcock ve Segal, 1983; Karnes ve Bean, 1996; Manning, 2005; Perez, Chassin, Ellington ve Smith, 1982; Roets, 2000; Shin, Recchia, Lee, Lee ve Mullarkey, 2004; Sisk ve Rosselli, 1996). In this study, which was planned from this point of view, both the leadership qualities and language skills of preschool children were examined according to various variables and the relationship between leadership qualities and language skills was investigated. The research was based on relational screening model from descriptive research methods. It was investigated that whether the leadership qualities and language skills levels of the children varied significantly by age, gender and duration of the preschool education. 48-66 months old 92 children who attend preschools in İstanbul, participated the study. The Personal Information Form, the Early Childhood Leadership Scale and The Early Language Development test's expressive language subtest were used as data collection tools in this study. The Personal Information Form and the Early Childhood Leadership Scale were filled out by preschool teachers for each child. The Early Language Development test's expressive language subtest was applied by the researcher with each child individually. The data collected for the research were analyzed using SPSS program. According to the data obtained from the Early Childhood Leadership Scale, the leadership scores of the preschool children participating in the study were high, and the mean scores of the leadership scores of the children were found to be significant according to the variables of age, gender and duration of the preschool education. According to the data obtained from the The Early Language Development Test, the expressive language scores of the children showed significant differences according to the variables of gender and duration of preschool education. There was no significant difference according to the variable of age. According to the analyzes conducted to examine the relationship between children's leadership qualities and language skills, a significant relationship was found. It is hoped that the research will contribute to the studies that will be carried out in determining the factors that affect the leadership qualities of preschool children and the studies to be

conducted for the development of these factors.

Keywords: Early Childhood, Leadership, Language Skills

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Liderlik Özellikleri ile Dil Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ayşenur Duran[1], Rengin Zembat[2]
[1]*MEB*
[2]*Maltepe Üniversitesi*

Bildiri No: 235 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Literatürde etkili bir liderlik için pek çok ölçüt ve özellik ileri sürülmüş ve tanımlanmıştır. Fakat bunlar içerisinde, liderlerin liderlik biçimi ve liderliğin çıktısı üzerindeki etkisi nedeniyle, sözel dil becerileri oldukça önemli bir konumda yer almaktadır. Sözel dil becerileri ya da konuşma becerisi, liderin sahip olması gereken önemli bir özellik ve ölçüt olarak görülmektedir (Berkelaar, Williams ve Linvill, 2009; Bolden, Gosling, Marturano ve Dennison, 2003). Liderlik belirli amaçları gerçekleştirmek üzere başkalarını etkileme süreci olduğundan (Özalp, Şahin, Berberoğlu ve Ceylan, 2004) sözel becerileri yeterli düzeyde olmayan birinin başkalarını etkilemesi de çok zor olabilir. Dil, bireyin çevresi ile kurduğu bütün ilişkilere aracılık eden, sosyal bağları düzenleyen bir araç olarak karşımıza çıkmaktadır ve lider ile takipçileri arasında iletişimsel bir devamlılık ve anında geri bildirim sağlama gibi işlevsel bir üstünlüğe de sahiptir (Özel, 2013). Dil, okul öncesi dönemde en önemli gelişim alanlarından biridir ve ayrıca çocuk liderliği için de dil becerileri önemli bir olgudur. Sözel beceri, sosyal temasların kurulması ve liderlik davranışının başlatılması arasındaki bağlantı küçük çocuklarda da gözlemlenmektedir (Perez, Chassin, Ellington ve Smith, 1982). Ayrıca normal gelişim gösteren çocukların konuşma yetenekleri ve akran popülerliği arasında ilişki olduğu da tespit edilmiştir (Black ve Hazen, 1990; Hazen ve Black, 1989; Place ve Becker, 1991). Çocuk liderler, literatürde yaygın olarak "akranlarıyla iyi sözlü iletişim kurar" şeklinde tanımlanmaktadır (Adcock ve Segal, 1983; Karnes ve Bean, 1996; Manning, 2005; Perez, Chassin, Ellington ve Smith, 1982; Roets, 2000; Shin, Recchia, Lee, Lee ve Mullarkey, 2004; Sisk ve Rosselli, 1996). Bu noktadan hareketle planlanan bu araştırmada hem okul öncesi dönem çocuklarının liderlik özellikleri hem de dil becerileri çeşitli değişkenlere göre incelenerek liderlik özellikleri ile dil becerileri arasındaki ilişki araştırılmıştır.

Araştırma, betimsel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeline uygun olarak düzenlenmiştir. Çocukların liderlik özellikleri ile dil beceri düzeylerinin yaş, cinsiyet, okul öncesi eğitim kurumuna devam süresine göre anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir. Araştırmaya İstanbul'daki okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden, yaşları 48-66 aylık olan 92 çocuk katılmıştır. Araştırmada veri toplama araçları olarak Kişisel Bilgiler Formu, Erken Çocukluk Dönemi Liderlik Ölçeği ve Türkçe Erken Dil Gelişimi Testi (TEDİL)'nin İfade Edici Dil Alt Testi kullanılmıştır. Erken Çocukluk Dönemi Liderlik Ölçeği araştırmaya katılan çocukların okul öncesi öğretmenleri tarafından değerlendirilmiştir. Türkçe Erken Dil Gelişimi Testi (TEDİL)'nin İfade Edici Dil Alt Testi ise, araştırmacı tarafından çocuklarla birebir uygulanmıştır. Araştırma için toplanan veriler SPSS programı kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmanın sonuçlarında, Erken Çocukluk Dönemi Liderlik Ölçeği'nden elde edilen verilere göre araştırmaya katılan okul öncesi dönem çocuklarının liderlik puanlarının yüksek düzeyde olduğu, çocukların liderlik puan ortalamalarının yaş, cinsiyet ve okul öncesi eğitim kurumuna devam süresi değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği saptanmıştır. Türkçe Erken Dil Gelişimi Testi'nden elde edilen verilere göre ise çocukların ifade edici dil puanlarının cinsiyet ve okul öncesi eğitim kurumuna devam süresi değişkenlerine göre anlamlı farklılık gösterdiği, yaş değişkenine göre ise anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Çocukların liderlik özellikleri ile dil becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi için yapılan analizlere göre ise liderlik özellikleri ile dil becerileri arasında anlamlı bir ilişki

bulunmuştur. Araştırmanın okul öncesi dönem çocuklarının liderlik özelliklerine etki eden etkenlerin belirlenmesinde ve bu etkenlerin gelişimine yönelik yapılacak çalışmalara katkı sağlaması umulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Erken Çocukluk Dönemi, Liderlik, Dil Becerileri

The Analysis Of The Relationship Between The Temperament And The Social Status Of Preschool Students Age 5

Ceren Arı Arat[1], Burcu Özdemir Beceren[2]
[1]*Bayburt Üniversitesi*
[2]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

Abstract No: 244 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Nowadays, women's involvement in business life, the replacement of large families to nuclear families, the apartment life emerged with the increase in urbanization and the decreasing age of children starting school has increased the importance of interaction and peer relations in the school. In order to provide effective student-based education which is one of the main pillars of the requirements and education system of the age, it is important to know the individual well and to prepare programs for him/her to direct his/her future life. The behaviors that an individual exhibits regarding her/his temperament characteristics affect her/his social relationships, but are also reflect in her/his skills in this area. One of the most important characteristics of the preschool period is the laying on the foundation of all developmental areas in this period. Acquisition of a significant part of social emotional development, which is one of these developmental areas, starts in this period. The child's life in this period is a factor that will significantly affect both emotional health and social development in the future. Academic success and cognitive development of individuals are also closely related to social and emotional development, which will enable them to continue their lives largely in harmony with social life (Özdemir Beceren, 2012).

Today, intelligence is defined qualitatively as the ability to adapt to the environment where the individual is present. Early life experiences also have an impact on the success of children by playing an enormous role in the attitudes that children will develop in relation to learning, school and their own skills. For this reason, a child who has positive experiences in the preschool period develops positive attitudes towards to school and to their skills about learning. On the contrary, negative life experiences at an early age may cause the child to develop negative attitudes and problems that may affect the whole educational life. It is observed that childeren who are exposed to negative experiences at early ages have lower self-value perceptions, have lower success in school and out-of-school life than others and have increased problematic behaviors exhibited (M.E.B., 2013).

This study aims at revealing the relationship between social statuses and temperament characteristics of 5-year-old preschool children. The sample of the study comprises 114 children (70 girls, 44 boys) who continue their preschool education in the study year of 2017-2018 in İzmir Province, Buca District and their parents. The research is a screening model study. Personal Information Form, Visual Sociometer Scale and Short Temperament Scale for Children are used as a data collection tool; the Personal Information Form and the Short Temperament Scale for Children were filled in by the parents and the Visual Sociometer Scale was applied to the children by the researcher. A correlation analyze was made to determine the Relationship between social statuses and Temperament Characteristics of 5-year-old Preschool Children. The Mann-Whitney U test was used to test whether the social statuses and temperaments of 5-year-old preschoolers differ according to their sex, working statuses of their parents, the home they live at and family type. In addition, Kruskal-Wallis Test was used to test whether the social statuses and temperaments of 5-year-old preschoolers differ according to the level of education of their parents, the professions of their parents, the number of siblings and birth

order. Analyzes were performed using the SPSS 20.0 package program. As a result of the analysis, positive and significant correlations between the social status scores of the 5-year-old preschoolers and their persistence and rhythmical subscale scores were found while negative and significant correlations were found with the reactivity subscale scores. Girls' social statuses and persistence were determined to be higher than boys. Depending on the level of parental education, social statuses and persistence showed a positive reactivity and a negative and significant differentiation. There was a significant differentiation between birth order and reactivity. Children living in nuclear families were found to be more persistent than children in extended families.

Keywords: Social status, temperament, peer relations, preschool

Okul Öncesi Dönem 5 Yaş Çocuklarının Sosyal Konumları ile Mizaç Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ceren Arı Arat[1], Burcu Özdemir Beceren[2]
[1]*Bayburt Üniversitesi*
[2]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

Bildiri No: 244 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Günümüzde, kadının iş yaşamında artık daha çok yer almaya başlaması, geniş ailelerin yerini çekirdek ailelere bırakması, kentleşmenin artmasıyla birlikte ortaya çıkan apartman yaşantısı ve çocukların okula başlama yaşının giderek düşmesi, okuldaki etkileşim ve akran ilişkilerinin önemini arttırmıştır. Çağın gereklilikleri ve eğitim sisteminin temel dayanaklarından biri olan öğrenci temelli eğitimin etkili düzeyde sağlanabilmesi için bireyi iyi tanımak ve ona yönelik programlar hazırlamak ilerideki hayatını yönlendirme adına büyük önem taşımaktadır. Bireyin mizaç özellikleri ile alakalı sergilediği davranışlar sosyal ilişkilerini etkilemekle birlikte onun bu alandaki becerilerine de yansımaktadır.

Okulöncesi dönemin en önemli özelliklerinden biri tüm gelişim alanlarının temelinin bu dönemde atılmasıdır. Bu gelişim alanlarından biri olan sosyal duygusal gelişimin de önemli bir kısmının kazanımı bu dönemde başlamaktadır. Çocuğun bu dönemdeki yaşantıları ileride hem duygusal anlamda sağlığını hem de sosyal anlamda gelişimini önemli ölçülerde etkileyecek bir faktördür. Bireylerin akademik alandaki başarıları ve bilişsel gelişimleri de büyük oranda toplumsal yaşamla uyumlu bir şekilde hayatını devam ettirebilmesini sağlayacak olan sosyal ve duygusal gelişimle yakından ilişkili görülmektedir. (Özdemir Beceren, 2012). Günümüzde zeka niteliksel olarak bireyin bulunduğu ortama uyum sağlayabilme becerisi olarak tanımlanmaktadır.

Erken yaşlarda elde edilen yaşam deneyimleri çocukların öğrenmeye dair, okul ve kendi becerilerine yönelik geliştireceği tutumlarda oynadığı çok büyük rollerle okul başarısına da etki etmektedir. Bu sebeple okul öncesini kapsayan dönemde yaşanan olumlu tecrübeler yaşayan bir çocuk öğrenmeye dair, okul ve kendi becerilerine yönelik olumlu tutumlar geliştirmektedir. Tam tersi durum olarak erken yaşta yaşanacak olan olumsuz hayat deneyimleri çocuğun bütün eğitim yaşamına etki edebilecek düzeyde olumsuz tutumlar geliştirip problem yaşamasına da neden olabilir. Bu erken yaşlarda karşılaşılan olumsuz deneyimlere maruz kalan çocukların öz değer algılarının daha düşük oldukları, okul ve okulun dışındaki yaşantıda diğerlerine oranla başarıda düşüklük gösterdikleri ve sergilene problem davranışlarda artışın olduğu gözlemlenmektedir (M.E.B., 2013).

Bu çalışmanın amacı okul öncesi dönem 5 yaşındaki çocukların sosyal konumları ile mizaç özellikleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Bu araştırmanın örneklemini 2017-2018 eğitim öğretim yılında İzmir ili Buca ilçesinde okul öncesi eğitime devam etmekte olan 114 çocuk(70 kız, 44 erkek) ve anne babaları oluşturmaktadır. Araştırma tarama modelli bir çalışmadır. Veri toplama araçlarını; Kişisel Bilgi Formu, Resimli Sosyometri Ölçeği ve Çocuklar İçin Kısa Mizaç Ölçeği oluşturmaktadır. Kişisel Bilgi Formu ve Çocuklar İçin Kısa Mizaç Ölçeği anne babaları tarafından doldurulurken, Resimli Sosyometri Ölçeği ise araştırmacı tarafından çocuklara birebir uygulanmıştır. Okul Öncesi Dönem 5 Yaş Çocuklarının Sosyal Konumları ile Mizaç özellikleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla korelasyon analizi yapılmıştır. Okulöncesi Dönem 5 yaş çocuklarının sosyal konumları ve mizaçlarının cinsiyetlerine, annelerin çalışma durumuna, babaların çalışma durumuna, yaşadığı eve ve aile tipine göre farklılaşmasının olup olmadığı

Mann-Whitney U testi ile sınanmıştır. Okulöncesi Dönem 5 yaş çocuklarının sosyal konumları ve mizaçlarının annelerin eğitim düzeyine, babaların eğitim düzeyine, annelerin mesleklerine, babaların mesleklerine, kardeş sayısına ve doğum sırasına göre farklılaşıp farklılaşmadığı Kruskal-Wallis Testi ile analiz edilmiştir. Yapılan bu analizler SPSS 20.0 paket programı ile gerçekleştirilmiştir. Analizler sonucunda okul öncesi dönem 5 yaş çocuklarının sosyal konum puanlarıyla sebatkârlık ve ritmiklik alt ölçek puanları arasında pozitif ve anlamlı, tepkisellik alt ölçek puanıyla da negatif ve anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Kızların sosyal konumları ve sebatkarlıkları erkeklerden daha yüksek olarak belirlenmiştir. Anne baba eğitim düzeyine bağlı olarak sosyal konum ve sebatkarlık pozitif yönde tepkisellik ters yönde anlamlı farklılaşma göstermiştir. Doğum sırası ile tepkisellik arasında anlamlı farklılaşma bulunmuştur. Çekirdek ailelerde yaşayan çocuklar geniş ailedeki çocuklardan daha sebatkar bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sosyal konum, mizaç, akran ilişkileri, okul öncesi

Investigation Of School Maturity Of Preschool Children Enrolling Montessori Education And Eclectic Education Programs

Yasemin Yücesan
Kapadokya Üniversitesi

Abstract No: 247 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Education is seen as very important in all societies as it was in the past. Every society develops educational systems within its means and thus improves the quality of life for humanity. From the moment people are born, they are concerned and relevant to their environment. The individual has a life which based on learning, research, criticism and thinking. Preschool education is a process that covers the period between the ages of zero and six years starting from the birth of the child to primary school and accepted as a significant part in the lives of children. This process is the period in which children's psychomotor, social-emotional, language, cognitive and self-care skills develop and shape rapidly. The aim of pre-school education is to create conditions that support and accelerate all areas of child development; to improve the environmental conditions of children from unfavourable conditions and to ensure equal opportunities in education. In order to achieve the expected benefit from pre-school education, it is necessary to train qualified educators, to increase qualified pre-school education institutions and to realize effective family education. In addition, the preparation and effective implementation of qualified pre-school education programs ensure the most efficient use of pre-school education. In this critical process, education programs that support all areas of development of children are an important element. Montessori education system, which is one of these education programs, is one of the contemporary education approaches starting from preschool period to pre-university period. In the Montessori philosophy of education; it is stated that individuals can accomplish everything and have these potentials with an education environment where love, respect and freedom are together. Montessori method is a child-centered method, and its aim is not to teach but to provide learning. In Montessori classes, children may do whatever they want. The rules to be followed in the classroom are only related to the use of work and materials and can be flexible. Learning is achieved through effective learning by behaving through Montessori materials. When one look at other education systems that do not centre on effective learning, Montessori education has the distinction of having a superiority in this field. In Turkey, the Preschool Education Program for Children of 36-72 Months was put into practice in 2006. In order to improve preschool education, the studies on program development were conducted. In order to increase the quality of preschool education, the program was updated as of 2013-2014 academic year and put into practice in all preschool education institutions. This program has a spiral and eclectic structure. The aim of this program is to support all areas of development of children and to overcome deficiencies by maximizing these skills. Pre-school education programs are generally directed to all areas of development of children, but they are an important factor that will reveal the child's abilities. It also has the quality and content that prepares children for primary school. In preschool education, the competence and qualification of the teacher implementing the program is as important as the content of the program. In this study, it is aimed to investigate the school maturity of preschool children who are educated in Montessori education program and eclectic education programs. The study was conducted in 2018-2019 academic year in the kindergarten which applied eclectic program and in private kindergarten in Montessori education method. From the two schools selected by purposive sampling method, 20 children from the Montessori school and the same number of 20 children attending the kindergarten that applied the eclectic education program were included in the sample group. Thus, the sample group consisted of 40 children (23 girls and 17 boys). As a data

collection tool in the research, "Personal Information Form" and "Metropolitan School Maturity Test" were used to gather information from children and their families. The test was implemented to children individually. As a result; It was determined that the school maturity of the children who were educated in the eclectic education program was higher than the school maturity of the children who continued their education with Montessori education. The findings were discussed in the light of the literature.

Keywords: School Maturity, Preschool Period, Montessori Education, Eclectic Program Education, Preschool Education Program

Montessori Eğitimi ve Eklektik Eğitim Programında Eğitim Alan Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Okul Olgunluğunun İncelenmesi

Yasemin Yücesan
Kapadokya Üniversitesi

Bildiri No: 247 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Eğitim, tüm toplumlarda geçmişte olduğu gibi günümüzde de oldukça önemli görülmektedir. Her toplum imkanları dahilinde eğitim sistemleri geliştirmekte ve böylelikle insanlık için yaşam kalitesini yükseltmektedir. İnsan doğduğu andan itibaren çevresine karşı ilgili ve alakalıdır. Birey öğrenmeye, araştırmaya, eleştirmeye, düşünmeye dayalı bir yaşam sürmektedir. Okul öncesi eğitim, çocuğun doğumu ile başlayarak ilkokula kadar geçen sıfır-altı yaş arasındaki dönemi kapsayan ve çocukların yaşantılarında önemli yere sahip olan bir süreçtir. Bu süreç çocukların psikomotor, sosyal-duygusal, dil, bilişsel ve özbakım becerilerinin hızlı geliştiği ve biçimlendiği dönemdir. Okul öncesi eğitimin amacı, çocuğun tüm gelişim alanlarını destekleyen ve hızlandıran koşullar oluşturmak; aynı zamanda elverişsiz koşullardan gelen çocukların çevre koşullarını iyileştirerek eğitimde fırsat eşitliğini sağlamaktır. Okul öncesi eğitimden beklenen yararın sağlanabilmesi için nitelikli eğitimcilerin yetiştirilmesi, nitelikli okul öncesi eğitim kurumlarının arttırılması ve etkili aile eğitiminin gerçekleştirilmesi gereklidir. Bunların yanı sıra, nitelikli okul öncesi eğitim programlarının hazırlanması ve etkili bir biçimde uygulanması da okul öncesi eğitimden en verimli şekilde faydalanılmasını sağlamaktadır. Bu kritik süreçte çocukların tüm gelişim alanlarını destekleyecek eğitim programları önemli bir unsurdur. Bu eğitim programlarından biri olan Montessori eğitim sistemi, okul öncesi dönemden başlayarak üniversite öncesine kadar devam eden çağdaş eğitim yaklaşımlarından biri olma özelliğini taşımaktadır. Montessori eğitim felsefesinde; sevginin, saygının ve özgürlüğün bir arada bulunduğu eğitim ortamında bireylerin tek başına her şeyi başarabilecekleri ve bu potansiyellere sahip oldukları belirtilmektedir. Montessori yöntemi, çocuk merkezli bir yöntemdir ve amacı öğretmek değil öğrenmeyi sağlamaktır. Montessori sınıflarında çocuklar istedikleri çalışmaları yapabilmektedir. Sınıfta uyulması gereken kurallar sadece çalışma ve materyal kullanımıyla ilgilidir ve kurallar esneklik gösterebilir. Öğrenme, Montessori materyalleri aracılığıyla davranışta bulunarak etkin öğrenmeyle gerçekleşmektedir. Etkin öğrenmeyi merkezine almayan diğer eğitim sistemlerine bakıldığında, Montessori eğitimi bu alanda bir üstünlüğe sahip olma özelliğini taşımaktadır. Ülkemizde "36-72 Aylık Çocuklar İçin Okul Öncesi Eğitim Programı" 2006 yılında geliştirilmek üzere uygulamaya konulmuştur. Okul öncesi eğitimi daha iyi seviyeye getirmek için program geliştirme çalışmaları yapılmıştır. Okul öncesi eğitimin niteliğinin artırılması amacıyla 2013-2014 eğitim öğretim yılından itibaren program güncellenerek tüm okul öncesi eğitim kurumlarında uygulamaya konulmuştur. Bu program sarmal ve eklektik bir yapıya sahiptir. Bu program amacı çocukların tüm gelişim alanlarını desteklemek ve bu becerileri en üst seviye çıkararak eksiklikleri gidermektir. Okul öncesinde kullanılan eğitim programları genel olarak, çocukların tüm gelişim alanlarına yönelik olmakla birlikte, çocuğun yeteneklerini ortaya çıkaracak önemli bir etkendir. Aynı zamanda çocukları ilkokula hazırlayıcı nitelik ve içeriğe sahiptir. Okul öncesi eğitimde, programın içeriği kadar programı uygulayan öğretmenin yeterliliği ve niteliği de önemli unsurlardan biridir. Bu araştırmada, Montessori eğitimi alan ve eklektik eğitim programında eğitim alan okul öncesi dönem çocuklarının okul olgunluğunun incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma 2018-2019 eğitim-öğretim yılında eklektik program uygulayan anaokulu ile Montessori eğitim yöntemiyle eğitim veren özel anaokulunda yürütülmüştür. Amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilen iki okuldan Montessori eğitimi verilen okuldan 20 çocuğa ulaşılmış, eklektik eğitim programı uygulayan anaokuluna devam eden aynı sayıda 20 çocuk da buna göre örneklem grubuna dahil edilmiştir. Böylelikle örneklem grubu 23'ü kız, 17'si erkek olmak üzere toplam

40 çocuktan oluşmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak çocuklar ve ailelere ait bazı kişisel bilgilerin sorulduğu “Kişisel Bilgi Formu” ve “Metropolitan Okul Olgunluğu Testi” kullanılmıştır. Test, çocuklara bireysel olarak uygulanmıştır. Sonuç olarak; Eklektik eğitim programında eğitim alan çocukların okul olgunluğunun Montessori eğitimi ile eğitime devam eden çocukların okul olgunluğuna göre daha yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir. Bulgular literatür bilgileri ışığında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul Olgunluğu, Okul Öncesi Dönem, Montessori Eğitimi, Eklektik Program eğitimi, Okul Öncesi Eğitim Programı

Investigation Of Temperament Traits And Parental Attitudes Of Preschool Children According To Their Social Positions

Aslı Balcı[1], Fatma Tezel-şahin[2], Zeynep Nur Aydın-kılıç[2], Ceyhun Ozan[1]

[1]*Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı- Erzurum*

[2]*Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı- Ankara*

Abstract No: 250 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

Interaction of young children with their peers plays an important role in their socialization. The positive peer relationships gained in preschool period directly affect the social acceptance and social competence of children in the future education periods. Social acceptance and social competence indicate the child's social position among peers and in the school environment. Social status starts with peer relationships in preschool period and it has short and long-term effects. The temperament traits of the child are highly effective in shaping the social position. Temperament is defined as hereditary, behavioral tendencies and behaviors that start from infancy and develop steadily. Every child is genetically born with a temperament that affects his/her level of activity, mood and reactions. These personal differences, defined as temperament, occur with birth and become evident over time. It is thought that the social position of the child among other peers is also shaped in connection with these behaviors arising from the temperament of the child manifesting itself in peer relationships. On the other hand, family related factors have an important place among the variables affecting the social position of the child. Parents' parenting attitudes, parent-child communication, socio-cultural differences, family type, parental education level and sibling relations have a direct impact on the social relationships and social status of children. In this study, it is aimed to investigate temperament traits and parental attitudes of preschool children according to their social status.

Method

The survey model was used in the research. The sample of the study consisted of 376 children attending preschool education institutions using convenience-sampling method. As a data collection tool, the interview form prepared by the researchers was used to determine the social status of children among their peers. The interview form was prepared using a sociometric technique based on grading, which is one of the sociometry techniques.” Short Temperament Scale for Children” adapted to Turkish by Yağmurlu and Sanson (2009) was used to determine temperament traits of children. The scale, which consists of 30 items, is completed by the parents for the children. The scale has four subscales: reactivity, persistence, approach/withdrawal and rhythmicity. “Parents’ Attitude Scale” developed by Karabulut-Demir and Şendil (2008) was used to determine parental attitudes. The Parents’ Attitude Scale consisted of 46 items and 4 subscales: democratic, authoritarian, overprotective and permissive attitudes. In the process of data collection, first, the parents of the children were informed about the research and necessary permissions were obtained. In this context, parents and children who volunteered to participate in the study were included in the study. First, the children who took part in the research were photographed and a poster was prepared. There is a quiet room in the school where you can be alone with the child. Children were taken to this room one by one and interview form was applied to determine their social status. In this process, each of the children was shown a poster with photos of their peers, and the children were asked to determine who their three best friends were.

After the photograph of the child's first friend was removed from the poster, his second choice was presented, and in line with the child's answer, the picture of his second friend was also removed and he was chosen to like his third most preferred friend among the remaining friends. In this context, the researchers on the sociometry chart noted the photographs chosen by the children. Short Temperament Scale and Parents' Attitude Scale for Children were sent to parents to fill them.

Findings and Conclusion

The data analysis process is ongoing and because of the research, temperament traits and parental attitudes of the children according to their social positions in the classroom will be analyzed by appropriate statistical methods and given in tables. The results of the research will be discussed with the related literature and suggestions will be made.

Keywords: Preschool period, Temperament, parental attitude, sociometry, social position

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Sosyal Konumlarına Göre Mizaç Özellikleri ve Ebeveyn Tutumlarının İncelenmesi

Aslı Balcı[1], Fatma Tezel-şahin[2], Zeynep Nur Aydın-kılıç[2], Ceyhun Ozan[1]

[1]*Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı- Erzurum*

[2]*Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı- Ankara*

Bildiri No: 250 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Küçük çocukların akranlarıyla etkileşimleri onların sosyalleşmesinde önemli yer tutmaktadır. Okul öncesi dönemde kazanılan olumlu akran ilişkileri çocuğun ileriki eğitim dönemlerindeki sosyal kabulü ve sosyal yeterliğini doğrudan etkilemektedir. Sosyal kabul ve sosyal yeterlilik çocuğun akranları arasında ve okul ortamındaki sosyal konumunu gösterir. Sosyal konumun okul öncesi dönemdeki akran ilişkileri ile başladığı ve kısa ve uzun süreli etkileri olduğu görülmektedir. Sosyal konumun şekillenmesinde çocuğun mizaç özellikleri oldukça etkili bir değişkendir. Mizaç, kalıtsal, davranışsal eğilimler ve bebeklikte başlayıp istikrarlı olarak gelişim gösteren davranışlar olarak tanımlanır. Her çocuk genetik olarak bir mizaç ile dünyaya gelir ve bu mizaç onun etkinlik düzeyini, duygu durumunu ve tepkilerini etkiler. Mizaç olarak tanımlanan bu kişisel farklılıklar doğumla birlikte ortaya çıkar ve zaman içinde belirgin hale gelir. Çocuğun mizacından kaynaklanan bu davranışların akran ilişkilerinde de kendini göstermesiyle birlikte çocuğun diğer akranları arasındaki sosyal konumunun da bağlantılı olarak şekillendiği düşünülmektedir. Diğer taraftan çocuğun sosyal konumunu etkileyen değişkenler arasında aile ile ilgili etmenler de önemli bir yere sahiptir. Anne babanın çocuk yetiştirme tutumları, ebeveyn- çocuk iletişimi, sosyo-kültürel farklılıklar, aile tipi, anne-babanın eğitim seviyesi ve kardeşlerle olan ilişkiler çocukların sosyal ilişkileri ve sosyal konumları üzerinde doğrudan etkilidir. Bu noktadan hareketle araştırmada okul öncesi dönem çocuklarının sosyal konumlarına göre mizaç özellikleri ve ebeveyn tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırma tarama modelinde yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini uygun örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenen okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden 376 çocuk oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak; çocukların akranlar arasındaki sosyal konumlarını belirlemede araştırmacılar tarafından hazırlanan "Görüşme Formu" kullanılmıştır. Görüşme formu sosyometri tekniklerinden derecelendirmeye dayalı sosyometrik teknik kullanılarak hazırlanmıştır. Çocukların mizaç özelliklerini belirlemek amacıyla Yağmurlu ve Sanson (2009) tarafından Türkçeye uyarlanan "Çocuklar için Kısa Mizaç Ölçeği" kullanılmıştır. 30 maddeden oluşan ölçek, çocuklar için ebeveynleri tarafından doldurulmaktadır. Ölçeğin tepkisellik, sebatkarlık, sıcakkanlılık-utangaçlık ve ritmiklik olmak üzere dört alt boyutu vardır. Araştırmada ebeveyn tutumlarını belirlemek amacıyla ise Karabulut-Demir ve Şendil (2008) tarafından geliştirilen "Ebeveyn Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Ebeveyn Tutum Ölçeği; 46 madde ve demokratik, otoriter, aşırı koyucu ve izin verici tutumlar olmak üzere dört alt boyuttan oluşmuştur. Veri toplama sürecinde öncelikle çocukların ebeveynleri araştırma ile ilgili bilgilendirilmiş ve gerekli izinleri alınmıştır. Bu kapsamda araştırmaya katılmaya gönüllü olan ebeveynler ve çocukları çalışmaya alınmıştır. Öncelikle araştırmaya katılan çocukların fotoğrafları çekilerek bu resimlerin bulunduğu bir poster hazırlanmıştır. Okul içerisinde çocukla yalnız kalınabilecek sessiz bir oda belirlenmiştir. Çocuklar bu odaya tek tek alınmış ve çocukların sosyal konumlarını belirlemeye yönelik görüşme formu uygulanmıştır. Bu

süreçte çocukların her birine akranlarının fotoğraflarının olduğu poster gösterilerek çocuklardan oyun oynamayı en çok sevdikleri üç arkadaşının kim olduğunu belirlemeleri istenmiştir. Çocuğun birinci sırada tercih ettiği arkadaşının fotoğrafı posterden çıkarıldıktan sonra ikinci sıradaki tercihi sunulmuş, çocuğun cevabı doğrultusunda ikinci tercihi olan arkadaşının resmi de çıkarılmış ve kalan arkadaşları arasından en çok tercih ettiği üçüncü arkadaşını seçmesi sağlanmıştır. Bu kapsamda çocukların seçtiği fotoğraflar araştırmacılar tarafından sosyometri çizelgesine not edilmiştir. Çocuklar için Kısa Mizaç Ölçeği ve Ebeveyn Tutum Ölçeği ebeveynlere gönderilerek doldurmaları sağlanmıştır.

Bulgular ve Sonuç

Veri analiz süreci devam etmekte olup, araştırma sonucunda çocukların sınıf içerisindeki sosyal konumlarına göre mizaç özellikleri ve ebeveyn tutumları uygun istatistiksel yöntemlerle analiz edilerek tablolar halinde verilecektir. Araştırma sonuçları ilgili alanyazın ile tartışılacak ve önerilerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönem, mizaç, ebeveyn tutumu, sosyometri, sosyal konum

Aile Eğitimi Ve Aile Katılımı

Family Education and Family Involvement

Measurement Of Parental Skılls Of Mobıle Seasonal Agrıcultural Worker Mothers: A Scenarıo Based Assessment

Ozana Ural[1], Tuğba Kontaş Azaklı[2]
[1]*MARMARA ÜNİVERSİTESİ*
[2]*ORDU ÜNİVERSİTESİ*

Abstract No: 30 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

There are also their children accompanied families living as migrant settlers in compelling circumstances in agricultural area by going to more than one province

as mobile seasonal agricultural workers within the year. They are trying to parent their children, their majority are at young ages, under difficult conditions and try to raise them. Although there are many studies in the literature determining the living conditions and current conditions of mobile seasonal agricultural workers, there are a limited number of studies evaluating parenting skills in these living conditions.

When it is desired to develop a tool to measure parenting skills for mothers who are mobile seasonal agricultural workers, most of them are uneducated or under-educated, it is decided that the most appropriate way is to use a scenario-based assessment tool that is appropriate to the living conditions of these mothers. The scenario-based assessment tool has emerged from literature, interviews, field observations and reports. 43 scenario-based questions developed by the researchers were sent to 8 field experts. The scenario-based assessment tool shaped by the feedback of experts from different disciplines decreased to 41 questions after the arrangements.

In order to test the scenario-based assessment tool, interviews were conducted with women married and having children who went to seasonal agricultural work in both their married and single life in Suruç and Viranşehir districts of Şanlıurfa. There were 28 women in the study group. The data of the research were analyzed by content analysis and divided into themes by being created codes and categories. According to the findings of the research, most of the women participating in the survey are illiterate and have any school experience. Women have an average 5-7 children. The data of the study were analyzed in four basic categories as Health, Child, Marriage and Living Spaces. In the field of health it is understood that women do not have enough information about their own and their children's health in terms of both intervention and protection and still use traditional methods. It is seen that mothers exhibit protective attitude towards their children especially when working in agriculture in different cities but they demonstrate this with an authoritarian approach. Beating and shouting in order to discipline children is a frequently used method. In the marriage category, when the relations with husband, mother-in-law and the society are examined, it is seen that gender roles are internalized. When the category of living space is examined, it is seen that women are active and actional in solving the living space problems and women think that all problems related to the living space have their own responsibility. As a result of all analyses, three basic types of parenting emerged. They are being fatalistic inaction, going into conflicting action, creating positive solutions and going into action parenting types. When the proportions of parenting types are analyzed, it is seen that seasonal agricultural worker women have low belief that they can make changes in their both own lives and parenting skills. At the end of the study, suggestions were made to shed light on the studies to be conducted with seasonal agricultural women.

Keywords: Seasonal agricultural worker mothers, measurement of parenting skills of mobile seasonal agricultural worker mothers, scenario-based assessment tool.

Gezici Mevsimlik Tarım İşçisi Annelerin Ebeveynlik Becerilerinin Ölçülmesi: Senaryo Temelli Bir Değerlendirme

Ozana Ural[1], Tuğba Kontaş Azaklı[2]
[1]*MARMARA ÜNİVERSİTESİ*
[2]*ORDU ÜNİVERSİTESİ*

Bildiri No: 30 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Gezici Mevsimlik Tarım İşçisi Annelerin Ebeveynlik Becerilerinin Ölçülmesi: Senaryo Temelli Bir Değerlendirme

Gezici mevsimlik tarım işçisi olarak yıl içinde birden fazla şehre giderek, tarım alanında zorlayıcı koşullarda göçe kona yaşayan annelerin yanında çocukları da bulunmaktadır. Çoğunluğu küçük yaşlarda olan çocuklarına zor koşullarda ebeveynlik etmekte ve onları yetiştirmeye çalışmaktadırlar. Literatürde gezici mevsimlik tarım işçilerinin yaşam koşulları ve mevcut durumlarını belirleyen pek çok çalışma bulunmakla birlikte bu yaşam koşulları içinde ebeveynlik becerilerinin değerlendirildiği sınırlı sayıda araştırmaya rastlanmıştır.

Gezici mevsimlik tarım işçisi olarak çalışan annelerin çoğu eğitimsiz ya da çok az eğitimli olması nedeniyle annelerin ebeveynlik becerisini ölçmeye yönelik bir araç geliştirmek istendiğinde, en uygun yolun bu annelerin yaşam koşullarına uygun senaryo temelli bir değerlendirme aracı kullanmak olduğuna karar verilmiştir. Senaryo temelli değerlendirme aracı ilgili literatür taranarak, bireysel görüşmeler yapılarak, saha gözlemleri ve raporlarından yararlanılarak ortaya çıkmıştır. Araştırmacılar tarafından geliştirilen 43 adet senaryo temelli soru, 8 alan uzmanına gönderilmiştir. Bu alan uzmanları Hemşirelik bölümü (Kadın sağlığı ve çocuk sağlığı), Eğitim Programları Bölümü, Tarım Ekonomisi Bölümü, İktisat Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümlerinde görev yapmakta olan öğretim üyeleri ve Güney Doğu Anadolu Bölgesinde çalışan bir okul öncesi öğretmeni ve bir sınıf öğretmeninden oluşmaktadır. Farklı disiplinlerden alan uzmanlarının dönütleriyle şekillenen senaryo temelli değerlendirme aracı düzenlemelerden sonra 41 soruya düşmüştür. Ayrıca alan uzmanlarından gelen dönütlerle tüm senaryolar bir aile ve çocukları üzerinden geliştirilmiştir. Değerlendirme aracının başında ailenin öyküsü katılımcı ile paylaşılmaktadır. Senaryoların somutlaştırılması adına ailenin tüm üyeleri karikatürize edilmiştir. Senaryo temelli değerlendirme aracının sınanması için Şanlıurfa ili Suruç ve Viranşehir ilçelerinde hem evliyken hem bekarken mevsimlik tarım işine gitmiş evli ve çocuk sahibi kadınlarla bire bir görüşmeler yapılmıştır. Çalışma grubunda 28 kadın bulunmaktadır. Araştırmanın verileri içerik analizi ile analiz edilmiş, kodlar ve kategoriler oluşturularak temalara ayrılmıştır. Araştırmanın bulgularına göre; araştırmaya katılan kadınların çoğu okumaz yazmazdır ve hiçbir okul deneyimi yoktur. Kadınların ortalama çocuk sayısı 5 ila 7 arasında değişmektedir. Araştırmanın verileri Sağlık, Çocuk, Evlilik ve Yaşam Alanları olmak üzere dört temel kategoride analiz edilmiştir. Sağlık alanında kadınların kendileri ve çocukların sağlıkları konusunda hem müdahale hem de koruyucu anlamda yeterli bilgiye sahip olmadıkları ve hali hazırda geleneksel yöntemleri kullanmaya devam ettikleri anlaşılmıştır. Annelerin özellikle farklı şehirlerde tarım işinde çalışırken çocuklarına yönelik koruyucu tutum sergiledikleri ancak bunu otoriter bir yaklaşımla ortaya koydukları görülmektedir. Çocukları disipline etmek için dövmek ve bağırmak annelerin sıklıkla başvurdukları yöntemler olarak karşımıza çıkmaktadır. Evlilik kategorisinde eşle, kayınvalide ve toplumla ilişkiler incelendiğinde toplumsal cinsiyet rollerinin içselleştirildiği görülmektedir. Yaşam alanı ile ilgili kategori incelendiğinde kadınların yaşam alanı sorunlarını çözme konusunda aktif ve eylemsel olduğu, yaşam alanıyla ilgili tüm sorunların kendi sorumlulukları olduğunu

düşündükleri görülmektedir. Tüm analizler sonucunda mevsimlik tarım işçisi ebeveynler arasında üç temel ebeveyn tipi ortaya çıkmıştır. Bunlar; kaderci eylemsiz, çatışmalı eyleme geçen, pozitif çözüm üreten ve eyleme geçen ebeveyn tipleridir. Ebeveyn tiplerinin oranları incelendiğinde mevsimlik tarım işçisi kadınların hem kendi yaşamlarında hem de ebeveynlik becerilerinde değişim yaratabileceklerine yönelik inançlarının düşük olduğu görülmektedir. Bu çalışma grubu ile yapılacak çalışmalarda kullanılabilecek bir araç ortaya konmuş olup, senaryo sonuçları mevsimlik tarım işçisi kadınlarla yapılacak çalışmalara ışık tutabilecek öneriler getirilmiştir.

Mevsimlik tarım işçisi anneler, gezici mevsimlik tarım işçisi annelerin ebeveynlik becerilerinin ölçülmesi, senaryo temelli değerlendirme aracı.

Anahtar Kelimeler: Mevsimlik tarım işçisi anneler, gezici mevsimlik tarım işçisi annelerin ebeveynlik becerilerinin ölçülmesi, senaryo temelli değerlendirme aracı.

The Parenting Daily Hassles Scale (Pdh) In A Turkish Sample

Ayşe Güler Küçükturan[1], Sadiye Keleş[2]
[1]*Sakarya Üniversitesi*
[2]*Bülent Ecevit Üniversitesi*

Abstract No: 287 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The concept of family is expressed in various ways by different areas of expertise. When these various expressions are examined, it is possible to frame the concept of family as a social and legal structure, which has biological, social, emotional, relationship, unique norms, beliefs, lifestyles and duties and responsibilities towards each other. This structure has a universal duty and responsibility in the continuation of the lineage as a child and in the transfer of culture. As well as deciding to have a child, additional duties and responsibilities of parents are added, such as providing care and education to their children from infancy, creating a safe environment for them, and communicating with them. They need to learn new roles, adapt to the new way of life and deal with the new challenges they face. This period can be experienced as a period which is very positive for the family, satisfying and strengthening the family ties, or it can be a period of crisis. In this respect, stress is an inevitable aspect of parenting. Parenting stress, in its most general definition, can be opened as a complex structure representing a combination of parent, child and family characteristics. In everyday life and education issues such as feeding, sleeping problems, excessive crying with the entry of a baby into the life of an adult, it is a source of stress alone to cope with the difficulties and decide what to do. There are various measurement tools aimed at revealing the difficulties arising from parenting and the stress that these difficulties create. The Parental Stress Index Short Form (PSI / SF), developed by Abidin (1995), was used to assess stress in the family context, and the Parental Everyday Difficulties Scale (PDHS), developed by Crnic and Greenberg (1990), measures the daily minor minor difficulties resulting from parenting, Gonzalez, &. Developed by O'Hare (2016), the Parental Stress and Coping Inventory was developed to measure mental health professionals (PSCI) serving low-income and low-resource parents. Turkey in early childhood sample of a fairly large portion of the research conducted about parents with children, parental styles / attitudes to examine the structure and that seems to be associated with these attitudes towards research. In recent years, in Turkey, will accelerate the scale of the challenges arising from the exploration of parenting and parenting stress of adaptation seems to be working. For example, PSI and PSI / SF have been tested for their adaptation to Turkish culture. These measuring tools, as well as over the last few years especially noteworthy efforts to develop successful scale for measuring the sample of parenting stress in Turkey. The Parenting Stress Scale developed by Özmen & Özmen (2012) and the Parenthood Stress Scale developed by Aydoğan & Özbay (2017) are concrete examples of these efforts. This study evaluates the small difficulties that they experience everyday life of parents claiming Everyday Parenting Challenges Scale (exo: Crnic & Greenberg, 1990) is aimed to test the validity of the sample structure in Turkey. The research was organized on the basis of general screening model. After obtaining the necessary permissions, the adaptation process of the related scale was initiated. Translation, reverse translation, linguistic equivalence studies, pilot implementation were conducted and the final version of the scale was reached in line with expert opinion (assessment, Turkish language, preschool). In language equivalence studies (N = 15), the term some friends was added to extend the scope of this article because some participants in M7 had only one child. The M20, on the other hand, has been adapted for Turkish culture without changing the meaning content since it does not find a response in the culture and is arranged as olma having to run extra to meet the needs of children ". In the pilot application (intelligibility AND CFA N = 49), there was a need to make adjustments due to the t

values of M1 and M2. Accordingly, the expression M Difficulty of children ..... was added to the expression in M1. M2 was arranged as “continuous et and the expression encounter with their situation” was issued. After these processes, 100 parents (N = 200) who had children between 36-72 months were included in the sample. Validity and reliability scores will be shared at the congress.

Keywords: Parents, Daily Hassless, Early Childhood Period

Ebeveyn Gündelik Zorluklar Ölçeği'nin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması: 36-72 Ay Arasında Çocuğa Sahip Ebeveynlere İlişkin Bir Büyüteç

Ayşe Güler Küçükturan[1], Sadiye Keleş[2]
[1]*Sakarya Üniversitesi*
[2]*Bülent Ecevit Üniversitesi*

Bildiri No: 287 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Aile kavramı, farklı uzmanlık alanları tarafından çeşitli şekillerde ifade edilmektedir. Bu çeşitli ifadeler incelendiğinde, aile kavramını, genellikle üyeleri arasında biyolojik, sosyal, duygusal, ilişkinin olduğu, kendine özgü normları, inançları, yaşam biçimleri ve birbirlerine karşı görev ve sorumlulukları olan sosyal ve hukuksal bir yapı olarak çerçevelendirmek mümkündür. Bu yapının, çocuk sahibi olarak soyun devamı ve kültürün aktarılmasında da evrensel bir görev ve sorumluluğu bulunmaktadır. Çocuk sahibi olmaya karar verme ile birlikte ebeveynlerin bebeklik döneminden itibaren çocuklarına bakım ve eğitim verme, onlar için güvenli bir çevre oluşturma, onlarla iletişim kurma gibi ek görev ve sorumlulukları da eklenmektedir. Bunlar için yeni rolleri öğrenmesi, yeni yaşam biçimine alışması ve karşılaştıkları yeni zorluklarla baş etmesi gerekmektedir. Bu dönem, aile için çok olumlu, doyum sağlayan, aile bağlarının güçlendiği bir dönem olarak yaşanabileceği gibi, kriz yaşanan bir dönem de olabilmektedir. Bu bakımdan stres, ebeveynliğin kaçınılmaz bir yönüdür. Ebeveynlik stresi, en genel tanımıyla ebeveyn, çocuk ve aile özelliklerinin bir birleşimini temsil eden karmaşık bir yapı olarak açılanabilmektedir. Yetişkinin yaşamına bir bebeğin girmesi ile besleme, uyku problemleri, aşırı ağlama gibi gündelik bakım ve eğitim konularında, karşılaşılan bu yeni durum ile ilgili zorluklarla baş etmek, ne yapılması gerektiğine karar vermek bile başlı başına bir stres kaynağıdır. Ebeveynlikten kaynaklanan zorlukları ve bu zorlukların yarattığı stresi ortaya koymayı hedefleyen çeşitli ölçme araçları bulunmaktadır. Abidin (1995) tarafından geliştirilen Ebeveyn Stres İndeksi Kısa Formu (PSI/SF) aile bağlamı içindeki stresi değerlendirmeyi, Crnic ve Greenberg (1990) tarafından geliştirilen Ebeveyn Gündelik Zorluklar Ölçeği (PDHS) ebeveynlikten kaynaklanan günlük küçük (minor) zorlukları ölçmeyi, Gonzalez, & O'Hare (2016) tarafından geliştirilen Parental Stress and Coping Inventory düşük gelirli ve düşük kaynaklı ebeveynlere hizmet veren ruh sağlığı profesyonellerinin ölçme (PSCI) yapması amacıyla geliştirilmiştir. Türkiye örnekleminde erken çocukluk döneminde çocuğa sahip ebeveynlerle ilgili gerçekleştirilen araştırmaların oldukça geniş bir kısmının, ebeveyn stilleri/tutumlarını incelemeye ve bu tutumların ilişkili olduğu yapıları araştırmaya yönelik olduğu görülmektedir. Son yıllarda, Türkiye'de, ebeveynlikten kaynaklanan zorlukların ve ebeveynlik stresinin araştırılmasına hızlandıracak ölçek uyarlama çalışmalarının olduğu görülmektedir. Öneğin PSI ve PSI/SF Türk kültürüne uyumları açısından sınanmıştır. Bu ölçme araçlarının yanısıra özellikle son birkaç yıl içinde Türkiye örnekleminde ebevynlik stresini ölçmeye yönelik başarılı ölçek geliştirme çabaları dikkat çekmektedir. Özmen & Özmen (2012) tarafından geliştirilen Ebeveynlik Stres Ölçeği ve Aydoğan & Özbay (2017) tarafından geliştirilen Ebeveynlik Stres Ölçeği bu çabaların somut örnekleridir. Bu çalışmada, ebeveynlerin gündelik hayatta yaşadıkları küçük güçlükleri değerlendirdiğini öne süren Ebeveyn Gündelik Zorluklar Ölçeği'nin (EGZÖ: Crnic & Greenberg, 1990) Türkiye örnekleminde yapı geçerliliğinin sınanması amaçlanmaktadır. Araştırma genel tarama modeli temelinde düzenlenmiştir. Gerekli izinlerin alınmasının ardından ilgili ölçeğin uyarlanma süreci başlatılmıştır. Çeviri, tersine çeviri, dilsel eşdeğerlik çalışmaları, pilot uygulama yapılmış ve uzman görüşü (ölçme değerlendirme, türk dili, okul öncesi) doğrultusunda ölçeğin son haline ulaşılmıştır. Dilsel eşdeğerlik çalışmaları (N=15), M7 bazı katılımcıların yalnızca bir çocuğa sahip olması nedeniyle bu maddenin kapsamının genişletilmesi için "arkadaşlar" ifadesi eklenmiştir. M20 ise kültürde karşılık bulmaması nedeniyle anlam içeriği değiştirilmeden Türk kültürü için uyumlu hale getirilerek

“Çocukların ihtiyaçlarını karşılmak için fazladan koşuşturmak zorunda olma” şeklinde düzenlenmiştir. Pilot uygulamada ise (anlaşılabilirlik VE DFA N =49) M1 ve M2’NİN t değerleri nedeniyle düzenlem yapılmaya ihtiyaç duyulmuştur. Buna göre M1 deki ifadeye “Çocukların ..... zorluğu” ifadesi eklenmiştir. M2 ye ise “sürekli ..... etmesi” olarak düzenlendi ve “durumlarıyla karşılaşma” ifadesi çıkarılmıştır. Bu süreçlerin ardından 36-72 ay arasında çocuğa sahip olan 100 anne-baba ikilisi (N=200) , geçerlik ve güvenirlik çalışma dahilinde örneklemde yer almıştır. Geçerlik ve güvenirlik puanları kongrede paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn, Gündelik Zorluklar, Erken Çocukluk Dönemi

Evaluation Of The Relationship Between Attitudes Of Preschool Teacher Candidates Towards Working With Families And Parent Involvement Barrier Perceptions

Özgül Polat[1], Nevin Akarsu[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*

Abstract No: 43 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The Aim of the Study: Family participation in preschool education is an important reality in the interaction between families, teachers and children in providing high quality and quality education. Therefore, family participation activities, which have an important place in preschool education, should be carried out effectively. Based on this, the aim of this study was to investigate the relationship between the attitudes of the prospective teachers who will play an active role in family participation studies in pre-school education towards working with families and the perceptions of barrier to family participation. For the general purpose of the study, the following sub-objectives were established:

1. Pre-service teachers according to gender; Is there a significant difference between attitudes towards family participation and perceptions of barrier?

2. According to educational background of parents; Is there a significant difference between the prospective teachers' attitudes towards family participation and their perceptions of barrier?

3. According to whether or not to take preschool education; Is there a significant difference between the prospective teachers' attitudes towards family participation and their perceptions of barrier?

4. Depending on the parents' participation in family participation activities; Is there a significant difference between the prospective teachers' attitudes towards family participation and their perceptions of barrier?

Method: In the research, relational scanning model, one of the quantitative research methods, was used. In the 2018-2019 academic year the working group's research in Turkey continue their education at universities in various cities in the 3rd and 4th grade teachers to create a total of 276 pre-school. Participants voluntarily participated in the study. The data were obtained by applying in the classroom environment and using online forms. In order to reach the demographic information (gender, age, type of high school graduated, mother education status, father education status, taking lessons for family participation, pre-school education status, status of participating in the family participation activity) The personal information form, which consists of 10 questions, was used. In order to determine the attitudes of the prospective teachers towards working with families, the data is completely in the form of a 5-point Likert type consisting of 25 items (5), agree (4), undecided (3), disagree (2) and strongly disagree (1). It was obtained with the scale answered by the prospective teachers. In this study, the pre-service teachers' perceptions of the barrier to family participation were evaluated with a scale of 9 items which consisted of 1 to 5 points (5), agree (4), undecided (3), disagree (2) and strongly disagree (1). Family Participation Barrier Perception Scale was used. SPSS 22.0 package program was used in the analysis of the data obtained in the study.

Results: In this section, the data obtained from the study were analyzed using t-test and Pearson

correlation analysis. It has been found that there is a positive relationship between teacher candidates' attitude and barrier perceptions. While there was no difference between the pre-school teacher candidates' perceptions of barrier to family participation and the level of pre-school education, there was a difference between the perception of attitudes towards family participation and pre-school education. It was found that there was no difference between the attitudes of the pre-school teacher candidates towards family participation and the Barrier Perception of Family Participation and their parental education levels. While there was no difference between the parental perceptions of the preschool teacher candidates who participated in the sample and their parental perceptions, there was a difference between the attitude perception and the parental participation status.

Conclusion and Discussion: According to the results obtained from the analysis of the research findings, it is concluded that there is a relationship between the parental family participation status and the pre-service teachers' perceptions of attitudes towards working with parents. From this point of view, it can be concluded that family participation in pre-school education is effective not only in terms of pre-school development but also in future periods. This can be expressed as one of the reasons for the importance of family participation.

Keywords: parent involvoment, preschool, barrier scale

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Ailelerle Çalışmaya Yönelik Tutumları ile Aile Katılımı Bariyer Algıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Özgül Polat[1], Nevin Akarsu[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*

Bildiri No: 43 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Araştırmanın Amacı

Okul öncesi eğitimde aile katılımı yüksek nitelikli ve kaliteli eğitim sağlanmasında aileler, öğretmenler ve çocuklar arasındaki etkileşim önemli bir gerçekliktir. Bu nedenle okul öncesi eğitimde önemli bir yere sahip olan aile katılım etkinliklerinin etkin bir şekilde yürütülmesi gerekmektedir. Bunun üzerinden yola çıkarak bu çalışmada okul öncesi eğitimde aile katılım çalışmaların etkin rol oynayacak olan öğretmen adaylarının ailelerle çalışmaya yönelik tutumları ve aile katılımına yönelik bariyer algıları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmanın genel amacı doğrultusunda aşağıdaki alt amaçlar oluşturulmuştur:

1. Cinsiyete göre öğretmen adaylarının aile katılımına yönelik tutum ve bariyer algıları arasında anlamlı bir fark var mıdır?
2. Anne baba eğitim durumuna göre öğretmen adaylarının aile katılımına yönelik tutum ve bariyer algıları arasında anlamlı bir fark var mıdır?
3. Okul öncesi eğitimi alıp almama durumuna göre öğretmen adaylarının aile katılımına yönelik tutum ve bariyer algıları arasında anlamlı bir fark var mıdır?
4. Anne babanın aile katılım etkinliklerine katılması durumuna göre öğretmen adaylarının aile katılımına yönelik tutum ve bariyer algıları arasında anlamlı bir fark var mıdır?

Araştırmanın Yöntemi

Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2018-2019 eğitim öğretim yılında Türkiye'nin çeşitli illerindeki üniversitelerde öğrenimlerine devam eden 3. ve 4. sınıf toplam 276 okul öncesi öğretmen adayı oluşturmaktadır. Katılımcılar araştırmaya gönüllü olarak katılmıştır. Veriler sınıf ortamında uygulanarak ve online formlar kullanılarak elde edilmiştir. Araştırmada öğretmen adaylarının demografik bilgilerine (cinsiyet, yaş, mezun olunan lise türü, anne öğrenim durumu, baba öğrenim durumu, aile katılımına yönelik ders alma durumu, okul öncesi eğitimi alma durumu, anne- baba aile katılım etkinliğine katılıp katılmama durumu) ulaşmak için araştırmacılar tarafından geliştirilen kişisel verilerin elde edildiği 10 sorudan oluşan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Öğretmen adaylarının Ailelerle çalışmaya yönelik tutumlarını belirlemek amacı ile veriler doktora tez çalışması kapsamında geliştirilen 25 maddeden oluşan 5' li likert tipinde tamamen katılıyorum (5), katılıyorum (4), kararsızım (3), katılmıyorum (2) ve kesinlikle katılmıyorum (1) şeklinde öğretmen adayları tarafından cevaplanan ölçek ile elde edilmiştir. Çalışmada öğretmen adaylarının aile katılımına yönelik bariyer algılarını ölçek amacı ile 9 maddeden oluşan likert tipinde puanlanan 1 ile 5 arasında tamamen katılıyorum (5), katılıyorum (4), kararsızım (3), katılmıyorum (2) ve kesinlikle katılmıyorum (1) olacak şekilde cevaplanan Aile Katılımı Bariyer Algısı Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizinde SPSS 22.0 paket programından yararlanılmıştır.

Bulgular

Bu bölümde çalışma kapsamında elde edilen veriler t-testi ve pearson korelasyon analizi kullanılarak analiz edilmiştir. Öğretmen adaylarının tutum ve bariyer algıları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Okul öncesi öğretmen adaylarının aile katılımına yönelik bariyer algıları ve okul öncesi eğitim alma durumu arasında bir farklılık tespit edilemezken aile katılımına yönelik tutum algısı ile okul öncesi eğitim alma durumu arasında bir farklılık tespit edilmiştir. Okul öncesi öğretmen adaylarının aile katılımına yönelik tutum ile Aile Katılımına Yönelik Bariyer Algısı ve anne baba öğrenim düzeylerinin her ikisinin de arasında bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Örneklemi oluşturan okul öncesi öğretmen adaylarının anne babasının aile katılım etkinliklerine katılım durumu ve aile katılımına yönelik bariyer algıları arasında bir farklılık tespit edilemezken tutum algısı ile anne babanın aile katılım etkinliklerine katıma durumu arasında bir farklılık tespit edilmiştir.

Sonuç

Araştırma bulgularının analizinden elde edilen sonuçlar doğrultusunda anne baba aile katılım durumu ile öğretmen adaylarının ailelerle çalışmaya yönelik tutum algıları arasında bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır.Buradan yola çıkarak okul öncesi eğitimde aile katılımının sadece okul öncesi dönem gelişim açısından değil gelecek dönemlerde de etkili olduğu sonucuna varılabilir. Bu da aile katılımının önemini gösteren nedenlerden biri olarak ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: aile katılımı, okul öncesi, bariyer algısı

Quality Book, Quality Time: Example Of An Activity With Family Participation

Gözde İnal Kızıltepe[1], Ayşe Öztürk Samur[1]
[1]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi*

Abstract No: 47 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objective:

Picture books for children are artistic tools that need to be present from the beginning of live that are formed by the language of images and text which allow children's imagination to develop and their understanding of the environment they are in and interpersonal relationships. However, it may be seen that the rate of number of books read per person and the time spent for reading are lower in Turkey in comparison to the world average. To change this issue, primarily the family, the school and the environment around the child should take responsibility and act in collaboration. From this point, in this project, it is aimed for children to meet quality books and spend quality time with their family with the help of these books. In this process where books are an important instrument, it is expected from children to develop a positive attitude towards books, and therefore, gain a habit of reading. Moreover, it is believed that the quality books and activities developed based on these books will take on an important role in supporting concept development in children. It is also aimed for families to spend quality time with their children and participate in their children's education process.

Method:

This study, where the descriptive screening model was utilized, was carried out with 125 children in preschool education at a school in the Aegean Region of Turkey, the parents of these children and five preschool teachers.

In the project, firstly picture books for children suitable for the age group of 5-6 were examined, and 25 children's books were determined. After this, for each book, a book for the families containing questions that they could ask their children and activities that could participate in with their children and book follow-up tables for the teachers were prepared. After the preparation, a meeting was held with the teachers, they were informed about the activities in the project and asked to invite families to the school to carry out seminars with them. In the seminars, the families were informed about the characteristics of quality children's books, what needs to be kept in mind while reading these books for their children, the objectives of the project and its contents. The families were asked to write down the answers given by their children to their questions regarding the books in the relevant part of the activity book, keep the products that result out of the activities if any, take photos during the reading and activity practices if possible and fill out the section on their opinions about the project at the end of the activity book. During the activities in the project, the researchers contacted the teachers in certain periods to receive information about the implementation process.

The project activities were carried out in the second semester of the academic year of 2018-2019, and the activities lasted for an average of 13 weeks. After the activities of the project were completed, semi-structured interviews were carried out with a total of 30 children and their parents to include six children in each classroom that was included in the study and their parents. Semi-structured interviews were also conducted with the five preschool teachers who participated in the study. The interviews were carried out with an interview form that was developed by the researchers and finalized

in the light of the views of three experts of the field. This study presents the findings obtained in the semi-structured interviews that were held with the five preschool teachers and 30 parents included in the 'Quality Book, Quality Time' project. The data that were obtained in the study were analyzed by using the method of descriptive analysis.

Conclusion:

As a result of the study, it was determined that the books were read for the children usually by their mothers, and the activities were carried out mostly in the presence of the mothers. Furthermore, though in limited numbers, the father and older siblings also participated in this process. The parents stated that the project contributed especially in their children's concept development, and it had an effect on themselves in terms of spending quality time with their children. The teachers emphasized the quality of the books that were used and the importance of access to these books especially by children and their families with low socioeconomic status. The stated that the questions and activities in the activity book were the strongest aspect of the project. They expressed that it would be suitable to start project activities from the first semester instead of the second semester and spread the process into a longer period by sending one book a week instead of two books.

Keywords: Quality book, picture books for children, family participation, story-based activities, family-child interaction, quality time

Nitelikli Kitap Nitelikli Zaman: Aile Katılımlı Uygulama Örneği

Gözde İnal Kızıltepe[1], Ayşe Öztürk Samur[1]
[1]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi*

Bildiri No: 47 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç:

Resimli çocuk kitapları, çocukların duygu ve hayal dünyasının gelişmesine, içinde bulunduğu çevreyi ve insan ilişkilerini anlayabilmelerine olanak sağlayan, resim ve yazı dili ile oluşturulmuş, yaşamın başlangıcından itibaren var olması gereken sanatsal araçlardır. Ancak ülkemizde kişi başına düşen kitap sayısı, kitaba ayrılan süre incelendiğinde dünya ortalamasının altında olduğu görülmektedir. Bu durumu değiştirmek için başta aile, okul ve çevrenin sorumluluk alarak birlikte çalışmalar yürütmesi gerekmektedir. Bu noktadan hareketle projede, çocukların nitelikli kitaplar ile buluşturulması ve aileleriyle kitaplar aracılığı ile nitelikli zaman geçirmeleri hedeflenmektedir. Kitabın önemli bir araç olduğu bu süreçte, çocukların kitaba karşı olumlu bir tutum geliştirmesi, böylece okuma alışkanlığının kazandırılmasına yönelik önemli bir adım atılacağı ön görülmektedir. Aynı zamanda proje kapsamında seçilen nitelikli kitaplar ve bu kitaplara bağlı olarak geliştirilen etkinliklerin çocukların kavram gelişimlerinin desteklenmesinde önemli bir rol üstleneceği düşünülmektedir. Ailelerin ise çocuklarıyla kaliteli zaman geçirmesi ve çocuklarının eğitimi sürecine katılımının sağlanması hedeflenmiştir.

Yöntem:

Betimsel tarama modelinin kullanıldığı bu çalışma Ege bölgesinde yer alan bir ildeki okul öncesi eğitime devam eden beş altı yaş grubu 125 çocuk, bu çocukların ebeveynleri ve beş okul öncesi eğitimi öğretmeni ile gerçekleştirilmiştir.

Projede öncelikle proje ekibi tarafından beş altı yaş gurubu çocuklara uygun resimli çocuk kitapları incelenmiş ve aralarından 25 adet çocuk kitabı belirlenmiştir. Ardından her bir kitapla ilgili ailenin çocuklarına yöneltebileceği sorular ve aile bireyleri ile çocuğun bir arada yapabileceği etkinlik kitabı, öğretmenler için de kitap takip çizelgeleri hazırlanmıştır. Hazırlık sonrasında öğretmenlerle görüşülerek proje uygulamaları hakkında bilgi verilmiş ve ailelere yönelik seminer düzenlemek için onları okula davet etmeleri istenmiştir. Seminerlerde ailelere nitelikli çocuk kitaplarının özellikleri, örneklendirilmesi, kitabın çocuklara okunurken nelere dikkat edilmesi gerektiği, projenin amaçları ve içeriği ile ilgili bilgi verilmiştir. Ailelerden proje kapsamındaki kitaplarla ilgili sorulara çocuklarının verdikleri yanıtları etkinlik kitabında ilgili bölüme yazmaları, etkinlikler uygulamaları sürecinde varsa ortaya çıkan ürünleri saklamaları, kitap okuma ve etkinlik uygulamaları sırasında mümkünse fotoğraf çekmeleri ve proje sonunda etkinlik kitabının son sayfasında yer alan proje hakkındaki görüşler kısmını doldurmaları istenmiştir. Proje uygulamaları sırasında araştırmacılar belirli periyotlarla öğretmenler ile etkileşime geçerek uygulama süreci hakkında bilgi almıştır.

Okul öncesi eğitim kurumlarında proje uygulamaları 2018-2019 eğitim öğretim yılının ikinci döneminde yapılmış ve uygulamalar ortalama 13 hafta sürmüştür. Proje uygulamaları tamamlandığında projeye katılan her sınıftan altı çocuk ve ebeveyn olmak üzere toplam 30 çocuk ve ebeveyn ile yarı yapılandırılmış görüşme yapılmıştır. Ayrıca projede yer alan beş okul öncesi eğitimi öğretmeni ile de yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler araştırmacılar tarafından geliştirilen ve üç alan uzmanının görüşleri çerçevesinde son şekli verilen görüşme formu aracılığı ile yapılmıştır. Bu

çalışma kapsamında Nitelikli Kitap Nitelikli Zaman Projesi'nde yer alan beş okul öncesi eğitimi öğretmeni ve 30 ebeveyn ile yapılan yarı yapılandırılmış görüşmelere ilişkin bulgulara yer verilmiştir. Çalışmada elde edilen veriler betimsel analiz yöntemi ile değerlendirilmiştir.

Sonuç:

Çalışma sonucunda kitapların çocuklara çoğunlukla anneler tarafından okunduğu ve etkinliklerin de çoğunlukla anneler eşliğinde yapıldığı tespit edilmiştir. Bununla birlikte, sınırlı sayıda olsa da baba ve büyük kardeşin bu sürece katıldığı belirlenmiştir. Ebeveynler projenin çocuklarının özellikle kavram gelişimine katkısı olduğunu, kendilerine ise çocuklarıyla kaliteli zaman geçirmelerinde etkisi olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmenler ise kitapların niteliğine ve bu kitapların özellikle düşük sosyo ekonomik düzeyde olan çocuklara ve ailelerine ulaşmasının önemine vurgu yapmışlardır. Etkinlik kitabında yer alan sorular ve etkinliklerin projenin en güçlü yanı olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmenler proje uygulamalarının ikinci dönem yerine birinci dönemden itibaren başlamasının ve haftada iki kitap yerine bir kitap gönderilerek daha uzun süreye yayılmasının uygun olacağını ifade etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Nitelikli kitap, resimli çocuk kitabı, aile katılımı, öykü temelli etkinlikler, aile-çocuk etkileşimi, nitelikli zaman

Parents' Opinions About Preschool Children Gaining Reading Interest

Selma Erdağı Toksun
KAFKAS ÜNİVERSİTESİ

Abstract No: 52 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

The book is an important tool that supports children's cognitive, emotional, psycho-motor development and has a direct impact on their language, social and moral development. With the help of the book, children have the opportunity to think, solve problems, develop their creativity and talents and develop sensitivity to nature, people and other living things and events. In addition, the book contributes to the personality development of children and has a significant impact on meeting their emotional and spiritual needs.

Reading is not one of the innate characteristics of man. Although this feature is fully acquired in primary school age, it is seen that people are prepared to read by various factors in preschool period. Preschool period includes the period of human childhood and play and entertainment are in the foreground. In this direction, the development of children is in the form of playing while learning by following the people around them.

During this period, children's interactions with the book take place through their curiosity and discovery. This interaction, which begins with picture books, continues with books containing short texts between the pictures in a way that prepares the child to learn to read slowly and in this process, the child is constantly interacted with the book. As a result of each interaction with the book, the child acquires new knowledge and his interest in reading increases. For this reason, it is important to ensure that the child interacts with the books in the pre-school period and that the child is interested in the books.

Preschool period covers the most critical years of life. Experience in this period is considered a prerequisite for the success of the child in later years. One of these experiences is the child's experiences with the book. The experiences of the book in the preschool period are the first step in forming children's feelings and attitudes towards learning to read in the following years. As attitudes are often acquired by taking other children or adults as examples, the child's life in this period becomes important.

The home environment is the most important place for children to get acquainted with books and feel positive feelings about them. Parents' attitudes towards reading are directly influential in the formation of children's interests and perceptions towards literacy. Parents' reading to their children allows children to have positive feelings about books and literacy. In the studies conducted, it was found that the children of the families who read books were more interested in literacy than the children of the families who did not.

Again, the variables such as the attitudes of the families towards reading books, the support they give to their children at the time of reading books and the organization of correct reading activities were emphasized and these variables were found to be effective in the cognitive and emotional development

of the child.

Children do not have any age or specific time period to read a book. The act of reading is the easiest and most entertaining activity that can be done at any age, anytime, anywhere. Even babies can look at the pictures in the book shown to them, hear the rhythm and rhyme of the words read and mimic the sounds they like. It is not easy to introduce children to the colorful worlds of books, who are introduced to technology at an early age, encountering too many stimulants, and strive to gain the habit of reading books in childhood to increase the number of individuals who think, produce ideas, express their thinking and distinguish between incorrect information and correct information. required. In this context, it is important to identify the activities that families do to gain the interest and love of reading books to children in early childhood.

Aim

The aim of the study was to determine the opinions of the families about the activities carried out in order to gain the interest and love of reading to preschool children.

Method

This study is a qualitative research. Case study design was used in the study and the data were collected by interview method. The study group of the study consists of parents of academicians. In the study, structured interview form was used as a data collection tool. In the process of forming the interview form, after the pool of questions was formed, expert opinions were received from two faculty members of Turkish educators and the interview form was finalized in line with the opinions and suggestions of the experts.

The data obtained from the study were analyzed using content analysis method. Codes and themes were created from the responses of the parents in line with the interview data. These codes were then grouped under the themes identified. After a period of interruption of these procedures, the data of the interview was read again and the themes and codes were finalized.

Findings and Conclusion

Findings and results of the research will be included later.

Keywords: reading, reading interest, family.

Okul Öncesi Dönemdeki Çocuklara Okuma İlgisi Kazandırılmasına İlişkin Ailelerin Görüşleri

Selma Erdağı Toksun
KAFKAS ÜNİVERSİTESİ

Bildiri No: 52 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet

Kitap, çocukların bilişsel, duygusal, psiko-motor gelişimlerini destekleyen, dil, sosyal ve ahlaki gelişimlerine de doğrudan etki eden önemli bir araçtır. Çocuklar kitap sayesinde düşünme, problem çözme, yaratıcılıklarını ve yeteneklerini geliştirme fırsatlarına sahip olurken, doğaya, insanlara, doğada gördüğü diğer canlılara ve olaylara karşı da hassasiyet geliştirmektedirler. Bunun yanı sıra kitap, çocukların kişilik gelişimine katkı sağlamakta, duygusal ve ruhsal ihtiyaçlarının karşılanmasında da önemli ölçüde etki etmektedir.

Okuma, insanın doğuştan sahip olduğu özelliklerden biri değildir. Bu özelliğin, tam olarak ilkokul çağında kazanılmasına karşın okul öncesi dönemde insanın çeşitli etmenler tarafından okumaya hazırlandığı görülmektedir. Okul öncesi dönem, insanın çocukluk evresinin yaşandığı dönemi içerir ve bu dönemde oyun ve eğlence ön plandadır. Bu doğrultuda çocukların gelişimi bir yandan oyun oynarken bir yandan da çevresindekileri takip ederek öğrenme şeklinde olmaktadır. Sahip oldukları merak ve keşfetme duygularıyla çevresindekileri izleyerek öğrenen çocukların kitapla etkileşimleri de bu dönemde gerçekleşir. Resimli kitaplarla başlayan bu etkileşim, çocuğu yavaş yavaş okumayı öğrenmeye hazırlayacak şekilde resimlerin arasında kısa metinlerin yer aldığı kitaplarla devam eder ve bu süreçte çocuğun kitapla sürekli etkileşimde bulunması sağlanır. Çocuk, kitapla olan her etkileşimi sonucunda yeni bilgiler edinir ve okumaya olan ilgisi biraz daha artar. Bu nedenle okuma alışkanlığının kazanılmasında çocuğun okul öncesinde kitaplarla etkileşiminin sağlanması ve çocuğun kitaplara karşı ilgisinin oluşturulması önemlidir.

Okul öncesi dönem yaşamın en kritik yıllarını kapsamaktadır. Bu dönemdeki deneyimler çocuğun daha sonraki yıllardaki başarısının ön koşulu sayılmaktadır. Bu deneyimlerinden biri de çocuğun kitapla ilgili deneyimleridir. Okul öncesi dönemde kitapla ilgili deneyimler, çocukların daha sonraki yıllarda okumayı öğrenmeye karşı duygu ve tutumlarını oluşturmada ilk adımdır. Tutumlar, genellikle diğer çocukları ya da yetişkinleri örnek alarak kazanıldığı için çocuğun bu dönemdeki yaşantıları önem kazanır.

Ev ortamı çocukların kitaplarla tanışması ve kitaplara karşı olumlu duygular hissetmesi için en önemli yerdir. Ailelerin okumayla ilgili tutumları, çocukların okuma-yazmaya karşı ilgi ve algılarının oluşmasında doğrudan etkilidir. Ailelerin çocuklarına kitap okuması, çocukların kitaplar ve okuma-yazmaya karşı olumlu duygular beslemelerini sağlar. Yapılan çalışmalarda kitap okuyan ailelerin çocuklarının, okumayan ailelerin çocuklarına göre okuma yazmaya karşı daha ilgili oldukları saptanmıştır.

Yine yapılan çalışmalarda ailelerin kitap okumaya karşı tutumları, çocuklarına kitap okuma anında verdikleri destekleri ve doğru okuma etkinlikleri düzenlemeleri gibi değişkenler üzerinde durulmuş ve bu değişkenlerin çocuğun bilişsel ve duygusal gelişiminde etkili olduğu görülmüştür.

Çocuklarda kitap okumak için herhangi bir yaş veya belirli bir zaman dilimi bulunmamaktadır. Kitap okuma eylemi, her yaşta, her zaman, her yerde yapılabilen en kolay ve en eğlenceli aktivitedir. Bebekler bile kendilerine gösterilen kitaptaki resimlere bakabilir, okunan kelimelerin ritmini ve kafiyesini

duyabilir ve hoşuna giden sesleri taklit edebilirler. Teknoloji ile erken yaşta tanışan, çok fazla uyarıcı ile karşılaşan çocukları, kitapların renkli dünyalarıyla tanıştırmak kolay olmasa da düşünen, fikir üreten, düşündüğünü ifade edebilen ve yanlış bilgi ile doğru bilgiyi ayırt edebilen bireylerin sayısının artması için, çocukluk çağında kitap okuma alışkanlığının kazandırılması adına çaba sarf etmek gerekmektedir. Bu bağlamda ailelerin erken çocukluk döneminde çocuklara kitap okuma ilgi ve sevgisini kazandırmak için yaptıkları etkinlikleri tespit etmek önemlidir.

Amaç

Çalışmanın amacı, okul öncesi dönemdeki çocuklara okuma ilgi ve sevgisi kazandırmak için yapılan etkinliklerle ilgili ailelerin görüşlerinin belirlenmesidir.

Yöntem

Bu çalışma nitel bir araştırmadır. Araştırmada durum çalışması deseni kullanılmış ve veriler görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, akademisyen anne ve babalar oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formunun meydana getirilmesi sürecinde soru havuzu oluşturulduktan sonra Türkçe eğitimcisi iki öğretim üyesinden uzman görüşü alınarak uzmanların görüşleri ve önerileri doğrultusunda görüşme formuna son şekli verilmiştir.

Çalışmadan elde edilen veriler, içerik analizi yöntemi kullanılarak çözümlenmiştir. Görüşme verileri doğrultusunda anne ve babaların verdiği yanıtlardan kodlar ve temalar oluşturulmuştur. Çıkarılan bu kodlar daha sonra belirlenen temalar altında gruplandırılmıştır. Bu işlemlere bir müddet ara verildikten sonra görüşme verileri tekrar okunmuş tema ve kodların son şekli verilmiştir.

Bulgular ve Sonuç

Araştırmadan elde edilen bulgular ve sonuç kısmına daha sonra yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: okuma, okuma ilgisi, aile.

Investigation Of Pre-School Mothers' Opinions On Peer Bullying In Terms Of Mother-Child Relationship

Alev Önder[1], Şeyma Değirmenci[2], Tuğba Eryiğit[3], Büşra Çelik[2]
[1]*Bahçeşehir Üniversitesi*
[2]*Marmara Üniversitesi*
[3]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Abstract No: 311 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Parents influence the cognitive, social and emotional development of the child in early childhood (Brennan et al., 2000; Espelage and Swarer, 2003). Attachment, which is a key concept in this period, determines the quality of the child's interaction with other individuals (Monks, Smith & Swettenham, 2005). The parent-child relationship also has an impact on the child's role in bullying behavior (Graham and Juvonen, 1998). For example, bullying behavior often occurs in parental-child relationships where empathy is lacking (Olweus, 1993) and is due to a lack of an effective parent model in which the child can learn to treat other individuals (Oliver and Oaks, 1994). The victim is seen as a role that the child learns by having insensitive parents to their needs (Troy and Sroufe, 1987). In this context, it is seen that parent-child relationship constitutes an important infrastructure for peer bullying. Especially in recent years, it has been observed that children exhibit undesirable behaviors in schools and the increases in these rates attract attention. The Ministry of Education (2006) and Turk Egitim-Sen (2005) indicate that the sizes of the undeniable violence that took place in schools in Turkey. Not only in Turkey, violence and bullying in educational institutions in the world are in the size to be underestimated in many countries. (Brewster and Railsback, 2001; Greeff, 2004; Oliver and Candappa, 2003; Olweus, 1999b; Pereira, Mendonca, Neto, Valente and Smith, 2004). In the preschool period, which is known as the fastest period of development, the exposure of a child to peer bullying affects social and emotional development negatively. Children, who were described as nit bullies ”or“ victims de in this period, reflect these negative behaviors in their lives and in the lives of those around them. However, pre-school peer bullying is not sufficient.

Therefore, in this study, it is aimed to investigate the relationship between mother-child relationship and mother's point of view towards bullying. For this purpose the relationship between dependent and independent variables affecting the relationship between peer bullying and parent-child was examined and relational screening model was used. Relational screening model; It is a research model aiming to determine the existence and / or degree of change together between two or more variables (Karasar, 2013).

The study group, which is planned on the basis of easy accessibility and volunteering, consists of 240 mothers with children attending pre-school education in the 3-6 age group in Istanbul in the 2018-2019 academic year. Data collection tools of the study were personal information form, peer bullying questionnaire and parent-child relationship scale. The personal information form is a form created by researchers to obtain demographic information of mothers and their children. Peer bullying questionnaire is a 5-point likert type questionnaire which aims to get the opinions of the mothers prepared by the researchers about the pre-school peer bullying. The parent-child relationship scale, the last data collection tool of the study, was adapted to Turkish by Saygı in 2011. The original name adı Child - Parent Relationship Scale CP (CPRS) was developed by Robert C. Pianta in 1992 to understand the relationship between parents and children. The scale was adapted using the Teacher - Child Relationship Scale developed by Pianta. Binding theory and Binding Q - Set were used in preparing the items (Waters and

Deane, 1985, Act. Zhang & Chen, 2010). The Turkish version of the scale has 2 factors. It was found that the first factor explained 26.5% of the total variance and 11.2% of the second factor. In addition, the total variance explained by the two factors was found to be 37.8%. Factor 1 can be expressed as ışma Conflict ”and factor 2 as ifade Proximity dimension“ (Saygı, 2011). Statistical analyzes are continuing in which the relationships between the items in the questionnaire and the total score obtained from the scale are examined.

Keywords: Peer bullying, mother-child relationship, mother's opinion, 3-6 years

Okul Öncesi Dönem Çocuğu Olan Annelerin Akran Zorbalığına İlişkin Görüşlerinin Anne Çocuk İlişkisi Açısından İncelenmesi

Alev Önder[1], Şeyma Değirmenci[2], Tuğba Eryiğit[3], Büşra Çelik[2]

[1]*Bahçeşehir Üniversitesi*

[2]*Marmara Üniversitesi*

[3]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Bildiri No: 311 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Ebeveyn, erken çocukluk döneminde çocuğun bilişsel, sosyal ve duygusal gelişimleri üzerinde etkili olmaktadır (Brennan ve diğerleri, 2000; Espelage ve Swarer, 2003). Bu dönemde anahtar bir kavram niteliğinde olan bağlanma, çocuğun diğer bireylerle olan etkileşiminin niteliğini belirlemektedir (Monks, Smith ve Swettenham, 2005). Ebeveyn-çocuk ilişkisi de, çocuğun zorbalık davranışındaki rolü üzerinde etkilidir (Graham ve Juvonen, 1998). Örneğin zorbalık davranışı sıklıkla empatinin yoksun olduğu ebeveyn-çocuk ilişkilerinde meydana gelmekte (Olweus, 1993) ve çocuğun diğer bireylere hassas davranmayı öğrenebileceği etkili bir ebeveyn modelinin eksikliğinden kaynaklanmaktadır (Oliver ve Oaks, 1994). Kurban ise çocuğun, ihtiyaçlarına duyarsız ebeveynlere sahip olmasıyla öğrendiği bir rol olarak görülmektedir (Troy ve Sroufe, 1987). Bu bağlamda ebeveyn-çocuk ilişkisinin akran zorbalığı için önemli bir altyapı oluşturduğu görülmektedir. Özellikle son yıllarda okullarda çocukların istenmedik davranışlar sergilediği ve bu oranlarındaki artışların dikkat çektiği gözlenmiştir. Milli Eğitim Bakanlığı (2006) ve Türk Eğitim-Sen (2005) Türkiye'de okullarda yaşanan şiddetin yadsınamayacak boyutlarda olduğunu belirtmektedir. Sadece Türkiye'de değil, eğitim kurumlarındaki şiddet ve zorbalık dünyanın pek çok ülkesinde küçümsenmeyecek boyutlardadır. (Brewster ve Railsback, 2001; Greeff, 2004; Oliver ve Candappa, 2003; Olweus, 1999b; Pereira, Mendonça, Neto, Valente ve Smith, 2004). Gelişimin en hızlı olduğu dönem olarak bilinen okul öncesi dönemde bir çocuğun akran zorbalığına maruz kalması sosyal ve duygusal gelişimini olumsuz yönde etkilemektedir. Bu dönemde "zorba" veya "kurban" olarak nitelendirilen çocuklar, yaşamlarının devamında kendilerinin ve çevresindekilerin yaşamlarına da bu olumsuz davranışları yansıtmaktadırlar. Bununla birlikte okul öncesi dönem akran zorbalığına dair yeterli bulunmamaktadır.

Bu sebeple bu çalışmada, akran zorbalığının temelinde yatan anne çocuk ilişkisi ve annelerin zorbalığa karşı bakış açısı arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç kapsamında çalışma nicel araştırma desenlerinden ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Çalışmada akran zorbalığı ve ebeveyn çocuk ilişkisini etkileyen bağımlı ve bağımsız değişkenler arası ilişkiler incelendiği için ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. İlişkisel tarama modeli; iki ya da daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişim varlığını ve/veya derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelidir (Karasar, 2013).

Kolay ulaşılabilirlik ilkesine ve gönüllülük esasına göre planlanan çalışma grubunu, 2018- 2019 eğitim yılı içerisinde İstanbul ilinde 3-6 yaş grubu okul öncesi eğitim kurumuna devam eden çocuğu bulunan 240 anne oluşturmaktadır. Çalışmanın veri toplama araçları kişisel bilgi formu, akran zorbalığı anketi ve ebeveyn çocuk ilişkisi ölçeğidir. Kişisel bilgi formu, annelerin ve çocuklarının demografik bilgilerini elde etmeye yönelik araştırmacılar tarafından oluşturulmuş bir formdur. Akran zorbalığı anketi, araştırmacılar tarafından hazırlanan annelerin okul öncesi dönem akran zorbalığına ilişkin görüşlerini almayı hedefleyen 5li likert tip anket formudur. Çalışmanın son veri toplama aracı olan ebeveyn çocuk ilişkisi ölçeği, Saygı tarafından 2011 yılında Türkçe'ye uyarlanmıştır. Orijinal adı "Child – Parent Relationship Scale (CPRS)" olan bu ölçek, Robert C. Pianta tarafından 1992 yılında anne – baba – çocuk

ilişkisini anlamak amacı ile geliştirilmiştir. Ölçek, yine Pianta tarafından geliştirilen Öğretmen – Çocuk İlişkisi (Teacher – Child Relationship Scale) Ölçeği'nden yararlanılarak uyarlanmıştır. Ölçeğin maddeleri hazırlanırken bağlanma teorisi ve Bağlanma Q – Set'den yararlanılmıştır (Waters ve Deane, 1985, Akt. Zhang & Chen, 2010). Ölçeğin Türkçe'ye uyarlanan şekli 2 faktörlüdür. Önemli olarak belirlenen faktörlerden birinci faktörün ölçeğe ilişkin toplam varyansın % 26,5'sını ve ikinci faktörün % 11,2'sini açıkladığı bulunmuştur. Ayrıca iki faktörün açıkladıkları toplam varyansın ise % 37,8 olduğu bulunmuştur. 1. faktör "Çatışma" ve 2. faktör "Yakınlık boyutu" olarak ifade edilebilir (Saygı, 2011). Anket formunda yer alan maddeler ile ölçekten alınan toplam puan arasındaki ilişkilerin incelendiği istatistik analizleri devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akran zorbalığı, anne çocuk ilişkisi, anne görüşü, 3- 6 yaş

How The Relationships Between Fathers And Their Children Predict Paternity Role Perceptions Of Fathers With Preschool Period Aged Children

Alev Önder[1], Asude Balaban Dağal[2], Gülşen İlçi Küsmüş[2], Özge Cengiz[2]
[1]*Bahçeşehir Üniversitesi*
[2]*Marmara Üniversitesi*

Abstract No: 327 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

In order for children to sustain their development in a healthy way, they need the father as well as the mother and also interact with their fathers. Although fathers and their different effects, who have a significant place in the development and life of children, have been neglected in the literature for a long time, recent studies are underlining that fathers are important in the future life of children and also pointing out the importance of child-father relationship as well as paternity perceptions and the paternity role. Paternity role refers to both social expectations and the role defined by the society and it also refers to the style of how a father undertakes this role. The father being a good model for his daughter and son, having effective communication with his children and the harmony between the parents positively affects children's developments. Although fathers have a key place in the development and life of their children, the number of studies on this subject has stayed limited and this subject was not sufficiently examined in the related literature. It has been underlined in previous studies that father-child relationship significantly affects the cognitive development and school achievement of the child, and stated that school achievements and cognitive developments of children with close and noteworthy relationships are affected positively. Based on this point, this study intends to examine how the relationships between fathers and their children predict paternity role perceptions of fathers with preschool period aged children.

Method

This study, which examines how the relationships between fathers and their children predict paternity role perceptions of fathers with preschool period aged children, was conducted through the relational screening model which is one of the screening models. Screening models are appropriate models for studies which aim at identifying a past or a recent state in its present form. In the relational screening model, which is one of the general screening models, the relationship between two or more variables, whether or not there is a relationship between these variables and the degree of change is identified.

The study sample consists of 213 fathers who have 48-72 months aged children studying in the preschools in schools under the Ministry of National Education in Kadıköy and Çekmeköy districts in the Anatolian side of the province of İstanbul. The schools and fathers participating in the study were selected through the random sampling method. The "Personal Information Form", "Paternity Role Perception Scale" and "Child Parent Relationship Scale (Father Form)" was used as the data collection instrument. The "Paternity Role Perception Scale"; is a 5 point Likert type scale that can be conducted both individually and in a group. In the scale the paternity role perception is evaluated through a total of 25 statements, 14 positive and 11 negative. The "Child Parent Relationship Scale (Father Form)"; is a 5 point Likert type scale consisting of 3 factors and 23 questions. High score obtained from the scale

indicates a negative relationship, low score indicates a positive relationship. The total score is between maximum 115 and minimum 23.

An official approval was received by the İstanbul Provincial Directorate of National Education. First the teachers were interviewed and they stated that the majority of the children get to their home with the school service; thus, the scales were given to and collected from the fathers via teachers. An information note for fathers mentioning about the importance of the scale, the scale's contribution to education and the positive effect that true answers will have on the study results was added to the head of the forms. Data were analyzed through the SPSS software program.

Findings

Firstly, it was examined whether the data showed normal distribution and it was determined that multiple regression assumptions were met. Data collected for the study were examined through a multiple regression analysis.

Conclusion

According to the results of the analysis, the conflict and positive relationship sub-dimensions of the father-child communications predict paternity role perceptions of fathers. However, it was observed that the disharmony sub-dimension does not predict paternity role perceptions of fathers in father-child communication. The results were tried to be discussed within the framework of the related literature.

Keywords: preschool period aged children, paternity role, father-child relationship

Babaların Okul Öncesi Dönemdeki Çocukları ile İlişkilerinin Babalık Rolü Algıları Üzerindeki Yordayıcılığının İncelenmesi

Alev Önder[1], Asude Balaban Dağal[2], Gülşen İlçi Küsmüş[2], Özge Cengiz[2]
[1]*Bahçeşehir Üniversitesi*
[2]*Marmara Üniversitesi*

Bildiri No: 327 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Çocukların gelişimlerini sağlıklı bir şekilde sürdürebilmeleri için, anne kadar babalarına, ve babalarıyla etkileşim içerisinde olmaya da ihtiyaçları vardır. Çocuğun gelişiminde ve hayatında önemli bir yeri olan babalar ve farklı etkileri konusu, alan yazında uzun süre ihmal edilmiş olsa da son yıllarda yapılan çalışmalar, babaların çocuğun hayatında önemli bir yeri olduğuna vurgu yapmakta, çocuk-baba etkileşiminin önemine değinirken, babalık algısı ve babalık rolüne de değinmektedir. Babalık rolü, hem toplumsal beklentiler ve toplum tarafından tanımlanan rolü, hem de bir babanın bu rolü üstlenme biçimini ifade etmektedir. Hem kız hem erkek çocuğu için babanın iyi bir rol modeli olması, çocukları ile etkili iletişim kurması ve anne baba arasındaki uyum çocukların gelişimini olumlu yönde etkilemektedir. Babalar, çocuğun gelişiminde ve hayatında önemli bir yere sahip olmalarına rağmen, bu konuda yapılan araştırmalar sınırlı kalmış, ilgili alan yazında önemi yeterince incelenmemiştir. Yapılan araştırmalarda baba çocuk ilişkisinin çocuğun bilişsel gelişimi ve okul başarısını büyük ölçüde etkilediği vurgulanmakta, babasıyla yakın ve nitelikli bir ilişkiye sahip olan çocukların okul başarılarıyla, bilişsel gelişimlerinin olumlu açıdan etkilendiği belirtilmektedir. Bu noktadan hareketle yaşamın kritik yılları içerisinde yer alan okul öncesi dönemde çocuğu olan babaların çocukları ile ilişkilerinin babalık rolü algılarındaki yordayıcılığının incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Okul öncesi dönemde çocuğu olan babaların, çocuklarıyla olan ilişkilerinin babalık rolü algılarını yordayıcı gücünü inceleyen bu araştırma tarama modellerinden olan ilişkisel tarama modeli ile yürütülmüştür. Tarama modelleri geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekli ile betimlemeyi amaç edinen araştırmalar için uygun bir modeldir. Genel tarama modellerinin içinde yer alan ilişkisel tarama modelinde iki ya da daha çok sayıda değişkenin aralarındaki ilişki, bu değişkenler arasında birlikte değişim olup olmadığı ve değişimin derecesi belirlenmeye çalışılır.

Araştırmanın örneklem grubunu İstanbul ili Anadolu yakasında yer alan Kadıköy ve Çekmeköy ilçelerindeki Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda anasınıflarına devam eden 48-72 aylık çocuğu olan 213 baba oluşturmuştur. Çalışmaya katılan okullar ve babalar rastgele örnekleme yöntemiyle seçilmiştir. Veri toplama aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu", "Babalık Rolü Algı Ölçeği" ve "Çocuk Ebeveyn İlişki Ölçeği (Baba Formu)" kullanılmıştır. "Babalık Rolü Algı Ölçeği"; hem bireysel, hem de grup halinde uygulanabilen, 5 dereceli Likert tipi bir ölçektir. Ölçekte babalık rolü algısı 14'ü olumlu, 11'i olumsuz olmak üzere toplam 25 ifade ile ölçülmektedir. "Çocuk Ebeveyn İlişki Ölçeği (Baba Formu)"; 5'li likert tipinde, 3 faktörden ve 23 sorudan oluşmaktadır. Ölçekten yüksek puan alma olumsuz ilişkiyi, düşük puan alma olumlu ilişkiyi göstermektedir. Toplam puan en yüksek 115 ve en düşük 23 arasındadır.

Veriler toplanmaya başlanmadan önce İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden resmi izin

alınmıştır. Öncelikle öğretmenlerle görüşülmüş, gruplarındaki çocukların büyük bir kısmının eve ulaşımlarının servis ile sağlandığı öğrenilmiş; bu nedenle ölçekler babalara öğretmenler aracılığı ile ulaştırılmış ve öğretmenlerden teslim alınmıştır. Ölçek formlarının başına babalara iletmek üzere araştırmanın önemi, eğitime getireceği katkı ve cevaplarının gerçeği yansıtmasının araştırma sonuçlarına yapacağı olumlu etkiden söz eden bir bilgi notu eklenmiştir. Veriler SPSS paket programıyla çözümlenmiştir.

Bulgular

Öncelikle verilerin normal dağılım gösterip göstermediği incelenmiş ve çoklu regresyon varsayımlarının karşılandığı sonucu tespit edilmiştir. Daha sonra araştırma kapsamında elde edilen veriler çoklu regresyon analizi ile incelenmiştir.

Sonuç

Yapılan analiz sonucunda babaların babalık rolü algılarını baba-çocuk iletişiminin, çatışma ve olumlu ilişkiler alt boyutlarının yordadığı sonucuna ulaşılmıştır. Ancak baba-çocuk iletişiminde uyumsuzluk alt boyutunun babaların babalık rolü algılarını yordamadığı sonucu elde edilmiştir. Sonuçlar ilgili literatür çerçevesinde tartışılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi dönem çocukları, babalık rolü algısı, baba çocuk ilişkisi

An Ethnographic Research On Family Of Mobile Seasonal Agricultural Workers: Şanliurfa Example Of Home Visits

Ozana Ural[1], Tuğba Kontaş Azaklı[2]
[1]*MARMARA ÜNİVERSİTESİ*
[2]*ORDU ÜNİVERSİTESİ*

Abstract No: 104 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Despite taking the preventive measures for child labor in our country, unfortunately, it is believed that there are about one billion child workers. It is known that approximately 400,000 of these child workers work in agricultural labour. In addition to child workers in agricultural labour, thousands of children participate in seasonal agricultural migration with their families, even if they do not work as child workers, and are deprived of basic rights such as nutrition, housing, health and education. Many families from the Eastern and Southeastern regions come to Ordu (one of provinces that agricultural migration is peak) for harvesting hazelnuts between July and August. Especially, seasonal agricultural worker family migrates from Şanlıurfa province, intensively. There is "Every Child is a World" project among the preventive activities directed the children of mobile seasonal agricultural workers. Within the scope of this project, a summer school for children was opened in Ordu. The mothers of the children attending the summer school were also interviewed in the project. When the evaluations made for the children attending the summer school and the interviews with the mothers were examined, it was seen that it was necessary to investigate the group in depth and to gather information for the remedial activities to be prepared for the mobile seasonal agricultural workers and their children. For this reason, it is necessary to evaluate the families where they live outside the labor conditions, as well as the living conditions when they do temporary seasonal agricultural work. For this purpose, families and their children who attended the summer school in Ordu were also visited and evaluated in Şanlıurfa, the city where they lived outside of seasonal agricultural labor. In this study, ethnographic research design that is one of qualitative research methods was used. The study includes the observation and interview data collected from home visits, a cross-sectional part of a larger and long-standing ethnographic study. The study group consists of 9 children and their families who participated in the program in Ordu. In this context, 6 home visits were made in Eyyubiye and Viranşehir districts of Şanlıurfa. An eclectic approach has been adopted in data collection. Semi-structured interview forms prepared by the researcher and observation records with open participation were used. Content analysis and continuous comparison method were used in data analysis. Interviews with children, conversations with parents during the home visit and researcher observations were reported. The researcher noted her observations after each home visit. Content analysis was made for The reported interviews and household visit observations were subjected to content analysis and divided into codes and categories, and each household was analyzed with continuous comparison method. The data were examined under the themes of living conditions, education perspective and family structure. As a result of the analysis; it was determined that the socioeconomic level of the families is low and very low, the families are composed of large family structures with many children, the level of education of the parents is low, the majority of the parents can speak Turkish, there is at least one school leaving children in every home, the importance given to pre-school education is low, gender roles were internalized and mothers were satisfied with the summer school program in Ordu. It has been determined that current living conditions and poverty lead to child labor, child participation to labor force leads to school dropouts by decreasing access to education, and as a result of this, seasonal agricultural work becomes a permanent job and this pattern has become a cultural norm. Accepting their destinies, both among families and children,

has been shown to reinforce the poverty cycle. The findings of the study indicate that urgent measures should be taken for mobile seasonal agricultural workers and their children.

Keywords: Seasonal agricultural worker families and their children, Şanlıurfa home visits, ethnographic research

Gezici Mevsimlik Tarım İşçisi Aileler Üzerine Etnografik Bir Araştırma: Şanlıurfa Ev Ziyaretleri Örneği

Ozana Ural[1], Tuğba Kontaş Azaklı[2]
[1]*MARMARA ÜNİVERSİTESİ*
[2]*ORDU ÜNİVERSİTESİ*

Bildiri No: 104 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

GEZİCİ MEVSİMLİK TARIM İŞÇİSİ AİLELER ÜZERİNE ETNOGRAFİK BİR ARAŞTIRMA: ŞANLIURFA EV ZİYARETLERİ ÖRNEĞİ

Ülkemizde çocuk işçiliğine yönelik önleyici tedbirler alınmaya çalışılmasına rağmen ne yazık ki bir milyara yakın çocuk işçi olduğu düşünülmektedir. Bu çocuk işçilerin yaklaşık 400.000'inin tarım işinde çalıştığı bilinmektedir. Tarım işinde çalışan çocuk işçilerin yanı sıra her yıl binlerce çocuk, çocuk işçi olarak çalışmasa bile ailesi ile mevsimlik tarım göçüne katılmakta ve beslenme, barınma, sağlık ve eğitim gibi en temel haklarından mahrum kalmaktadır. Mevsimlik tarım göçünün en yoğun yaşandığı illerden biri olan Ordu'ya da Doğu ve Güneydoğu bölgelerinden pek çok aile Temmuz-Ağustos ayları arasında fındık hasadı için gelmektedir. Özellikle Şanlıurfa ilinden yoğun bir mevsimlik tarım işçisi aile göç etmektedir. Gezici mevsimlik tarım işçisi ailelerin çocuklarına yönelik yapılan önleyici çalışmalar arasında "Her Çocuk Bir Dünya" projesi de bulunmaktadır. Bu proje kapsamında Ordu'da çocuklar için bir yaz okulu açılmıştır. Yaz okuluna katılan çocukların anneleri ile de projede görüşülmüştür. Yaz okuluna katılan çocuklara yönelik yapılan değerlendirmeler ve annelerle yapılan görüşmeler incelendiğinde, gezici mevsimlik tarım işçisi aileler ve çocuklarına yönelik hazırlanacak iyileştirici çalışmalar için grubu derinlemesine araştırmak, bilgi toplamak gerekliliği görülmüştür. Bu sebeple aileleri geçici mevsimlik tarım işçiliği yaptıkları zamanki yaşam koşullarının yanı sıra, işçilik dışında yaşadıkları yerde de değerlendirmek gerekmektedir. Bu amaçla Ordu'da açılmış yaz okuluna katılmış olan aileler ve çocukları, mevsimlik tarım işçiliği zamanı dışında yaşadıkları şehir olan Şanlıurfa'da da ziyaret edilmiş ve değerlendirilmiştir. Bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden etnografik araştırma deseni kullanılmıştır. Araştırma daha büyük ve uzun bir süredir devam eden bir etnografik araştırmanın kesitsel bir bölümü olan ev ziyaretlerinden toplanan gözlem ve görüşme verilerini içermektedir. Araştırmanın çalışma grubunu Ordu'daki programa katılan 9 çocuk ve onların aileleri oluşturmaktadır. Bu kapsamda Şanlıurfa Eyyubiye bölgesinde ve Viranşehir ilçelerinde 6 hane ziyareti yapılmıştır. Veri toplamada eklektik bir anlayış benimsenmiştir. Araştırmacı tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formları ve açık katılımlı gözlem kayıtları kullanılmıştır. Verilerin analizinde içerik analizi ve sürekli karşılaştırma yöntemi kullanılmıştır. Çocuklarla birebir yapılan görüşmeler, ev ziyareti sırasında ailelerle gerçekleştirilen konuşmalar ve araştırmacı gözlemleri rapor haline getirilmiştir. Araştırmacı her ev ziyareti sonrası gözlemlerini not almıştır. Rapor haline getirilen görüşme ve hane ziyareti gözlemleri içerik analizine tabi tutularak kodlara ve kategorilere ayrılmış ve her hane sürekli karşılaştırma yöntemi ile analiz edilmiştir. Veriler yaşam koşulları, eğitime bakış ve aile yapısı temaları altında incelenmiştir. Analiz sonucunda; ailelerin sosyoekonomik düzeyinin düşük ve çok düşük seviyede olduğu, ailelerin çok çocuklu kalabalık aile yapılarından oluştuğu, anne babaların eğitim düzeylerinin düşük olduğu, anne babaların çoğunluğunun Türkçe konuşabildiği, her evde en az bir okul terki olan çocuk olduğu, okul öncesi eğitime verilen önemin düşük olduğu, toplumsal cinsiyet rollerinin özümsendiği, annelerin Ordu'daki yaz okulu programından memnun kaldığı belirlenmiştir. Mevcut yaşam koşulları ve yoksulluğun çocuk işçiliğine neden olduğu, çocuğun iş gücüne katılmasının eğitime erişimi azaltarak okul terklerine neden olduğu ve bunun sonucu olarak mevsimlik tarım işçiliğinin daimî iş haline geldiği ve bu örüntünün bir kültürel bir norm haline geldiği belirlenmiştir. Hem aileler hem de çocuklar

arasında kaderlerine razı olmanın yoksulluk döngüsünü pekiştirdiği görülmüştür. Çalışma bulguları gezici mevsimlik tarım işçisi ailelere ve çocuklarına yönelik acil önlemlerin alınması gerektiğini göstermektedir.

Mevsimlik tarım işçisi aileler ve çocukları, Şanlıurfa ev ziyaretleri, etnografik araştırma

Anahtar Kelimeler: Mevsimlik tarım işçisi aileler ve çocukları, Şanlıurfa ev ziyaretleri, etnografik araştırma

The Effect Of Family Education Activities On Parents' Opinions About Pre-School Education

Hasan Er[1], Özlem Doğan Temur[2]
[1]*Aydın Sultanhisar Demirhan İlkokulu*
[2]*Kütahya Dumlupınar Üniversitesi*

Abstract No: 361 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Introduction

Pre-school years are the enchanting years of life for children. This years is the period in which the foundations of the personality of the child are laid and clues about personality development. Family and teachers are responsible for the education of the child in the preschool period. Pre-school education institutions and the teachers in these institutions provide professional assistance to families in child education. Therefore, it is very important that family members regularly meet with teachers, inform the teacher about the issues that are experienced in the family and which concern the child and seek solutions together with the problems encountered. In the family-oriented part of the socialization process operated with parent-child relationship, social norms are conveyed to the child theoretically and practically. The child learns the simplest of social rules and practices effectively from his parents. In addition, an unconscious, harmful and loveless family environment can be destructive in many ways for all family members. Especially the innocent and vulnerable children in this family suffer from the negative family atmosphere. The attitude of the parents towards each other and the child is very important in order to get rid of the behavioral and emotional problems of the child as quickly as possible. In addition, the systematic and conscious guidance provided by educators to parents is critical.

Aim

Parents are obliged to know all aspects of their children's development, attitudes and behaviors necessary for their educational lives and to make early interventions against possible risks. This situation may be possible by knowing the characteristics of the age groups, individual development characteristics, needs of the children in preschool period and the purpose and principles of the education to be given in this period. Sometimes it may not be enough to know, it is necessary to understand the importance of preschool education and take action before it is too late. Unless cooperation with the parent is established, unless the school, teacher and parents do not speak the same language, it cannot be considered that this education will achieve its purpose. Therefore, family education activities are very important for raising awareness of parents and raising awareness about preschool education. It was aimed to investigate the effect of family education activities on parents' opinions about pre-school education in this research. Explaining the importance of family education activities will raise the awareness of families and make teachers more sensitive about this issue.

Method

The research was carried out with 84 parents who have a 2-6-year-old child in Aydın province Sultanhisar/Atça district during 2016-2017 school year. The questionnaire developed by the researcher was conducted as a pre-test and post-test to the participant parents both before and after 8 education activities implemented. Frequencies and percentages of the items in the questionnaire form which was conducted as pre-test and post-test were calculated and the data obtained from both implementations were calculated. Wilcoxon signed ranks test was used in order to determine whether parent opinions

significantly differ depending on family education activities. Mann Whitney U and Kruskal Wallis tests were used in order to determine whether parent opinions differ in terms of profession, number of children, age, education and children's school attendance variables.

Findings and Conclusions

According to analysis of data, a statistically significant difference was found between the parents' agreement on questionnaire items in the implementations before and after family education activities. The difference observed in parent opinions depending on family education activities was significant in terms of school attendance and age, but it was not significant in terms of profession, education and number of children.

Keywords: Family, Family Education, Family Participation, Pre-school Education

Aile Eğitim Çalışmalarının Ebeveynlerin Okul Öncesi Eğitime İlişkin Düşüncelerine Etkisi*

Hasan Er[1], Özlem Doğan Temur[2]
[1]*Aydın Sultanhisar Demirhan İlkokulu*
[2]*Kütahya Dumlupınar Üniversitesi*

Bildiri No: 361 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Giriş

Okul öncesi dönem yaşamın sihirli yıllarıdır. Bu dönem çocuğun kişiliğinin temellerinin atıldığı, bundan sonraki eğitim hayatına, kişilik gelişimine dair ipuçlarının barındığı dönemdir. Okul öncesi dönemde çocuğun eğitiminden aile ve herhangi bir okul öncesi kurumuna devam ediyorsa o kurumdaki öğretmenler sorumludur. Okul öncesi eğitim kurumları ve bu kurumlarda görevli öğretmenler çocuk eğitimi konusunda ailelere profesyonel yardım sağlamaktadırlar. Dolayısıyla aile bireylerinin öğretmenlerle düzenli olarak görüşmesi, aile içerisinde yaşanan ve çocuğu ilgilendiren konularda öğretmeni bilgilendirmesi ve karşılaşılan problemlere birlikte çözüm aranması oldukça önemlidir. Ebeveyn çocuk ilişkisiyle işletilen sosyalleşme sürecinin aileye dönük kısmında, çocuğa toplumsal normlar teorik ve pratik olarak aktarılmaktadır. Çocuk, ilerde daha karmaşıklaşacak olan sosyal kural ve uygulamaların en basitini aile içinde, anne babasından etkin bir şekilde öğrenmektedir. Ayrıca bilinçsiz, zararlı ve sevgisiz bir aile ortamı, o ailenin içindeki herkes için birçok açıdan yıkıcı olabilmektedir. Özellikle bu aile içerisindeki masum ve savunmasız çocuklar olumsuz aile atmosferinden zarar görmektedirler. Çocuğun davranışsal, duygusal ve düşünsel problemlerden en kısa sürede sorunsuz şekilde kurtulabilmesi evde anne-babanın birbirlerine ve çocuğa olan tutumuna, okulda ise eğitimcilerin ilgi ve desteğine ayrıca eğitimcilerin ebevynlere sistemli ve bilinçli olarak sunduğu rehberliğe bağlıdır.

Amaç

Ebeveynler çocuklarının her yönüyle gelişimini, eğitim yaşantıları için gerekli tutum ve davranışları bilmek ve olası risklere karşı erken müdahaleleri yapmak zorundadırlar. Bu da okul öncesi dönemdeki çocuklarının yaş gruplarına ait özelliklerini, bireysel gelişim özelliklerini, ihtiyaçlarını ve bu dönemde verilecek eğitimin amacını, ilkelerini bilmekle mümkün olabilir. Bazen bilmek de yeterli olmayabilir, okul öncesi eğitimin önemini kavramak ve çok geç olmadan harekete geçmek gerekir. Okul öncesi eğitim ebeveynle bütünleşmedikçe, okul, öğretmen ve veli aynı dili konuşmadıkça bu eğitimin amacına ulaşması düşünülemez. Dolayısıyla aile eğitim çalışmaları ebeveynlerin bilinçlenmesi, okul öncesi eğitime ilişkin farkındalık oluşması için oldukça önemlidir. Bu araştırmada aile eğitim çalışmalarının ebeveynlerin okul öncesi eğitime ilişkin düşünceleri üzerindeki etkisini incelemek amaçlanmıştır. Aile eğitim çalışmalarının önemini ortaya koymak, ailelerin bilinçlenmesini ve öğretmenlerin bu konuda daha duyarlı olmalarını sağlayacaktır.

Yöntem

Bu araştırmada veriler nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli ile toplanmıştır. Araştırma 2016-2017 eğitim öğretim yılında Aydın ili Sultanhisar İlçesi Atça eğitim bölgesindeki 2-6 yaş arası çocuğu bulunan 84 ebeveynle gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya katılan ebeveynlere uygulanan 8 aile eğitim çalışmasından önce ve sonra, ön test-son test olarak araştırmacı tarafından geliştirilen anket uygulanmıştır. Ön test ve son test olarak uygulanan anket formundaki maddelerin frekans ve yüzdeleri hesaplanmış her iki uygulamadan elde edilen veriler karşılaştırılmıştır. Aile eğitim çalışmalarına bağlı

olarak ebeveyn görüşlerinin anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için Wilcoxon işaretli sıralar testi kullanılmıştır. Ebeveyn görüşlerinin meslek, çocuk sayısı, yaş, eğitim ve çocuklarının okula devam durumu değişkenlerine göre değişip değişmediğini belirlemek amacıyla Manny Whitney U testi ve Kruskall-Wallis testi kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç

Analiz sonuçlarına göre ebeveynlerin aile eğitim çalışmalarından önceki ve sonraki uygulamalarda anket maddelerine katılma durumları arasında istatistiki olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Bu bağlamda aile eğitim çalışmalarının ebeveynlerin okul öncesi eğitime ilişkin düşüncelerini farklılaştırdığı söylenebilir. Aile eğitim çalışmalarına bağlı olarak ebeveyn görüşlerinde gözlenen fark çocuklarının okula devam durumu ve yaş değişkenine göre anlamlı bulunurken, meslek, eğitim ve çocuk sayısı değişkenlerine göre anlamlı bulunmamıştır.

Aile eğitim çalışmalarından sonra ebeveynlerin anket maddelerine katılım durumlarının çocuklarını okul öncesi eğitime gönderen ailelerde arttığı, göndermeyen ailelerde ise düştüğü görülmüştür. Gözlenen bu fark istatistiki olarak anlamlı bulunmuştur. Aile eğitim çalışmalarına katılan ebeveynlerin mesleki durumlarına göre eğitim çalışmalarından önceki ve sonraki uygulamalarda belirttikleri görüşlerine ilişkin yapılan analiz sonucunda ebeveyn görüşlerinde bazı değişikliklerin olduğu görülmüştür. Ancak bu değişim istatistiki olarak anlamlı bulunmamıştır. Dolayısıyla herhangi bir mesleğe sahip olmanın okul öncesi eğitime ilişkin ebeveyn görüşlerinde etkisinin olmadığı söylenebilir. Ayrıca çocuk sayısı arttıkça okul öncesi eğitime ilişkin anket maddelerine katılma oranlarının arttığı görülmüştür. Ancak gözlenen bu fark istatistiki olarak anlamlı bulunmamıştır. Son uygulama bulgularına göre ebeveynlerin yaşları arttıkça okul öncesi eğitime ilişkin görüşlere katılma durumlarının arttığı görülmüştür. Gözlenen bu değişim istatistiki olarak anlamlı bulunmuştur. Buna göre ebeveynlerin yaşları arttıkça okul öncesi eğitimin önemine daha çok inandıkları yorumu yapılabilir. Son uygulama bulgularında eğitim durumu değişkenine göre sıra ortalamalarındaki değişim istatistiki olarak anlamlı bulunmuştur. İlkokul mezunu ebeveynlerin ortaokul, lise ve önlisans mezunu ebeveynlere göre sıra ortalamalarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Dolayısıyla ilkokul mezunu ebeveynlerin aile eğitim çalışmalarına daha çok ihtiyaç duydukları yorumu yapılabilir. Ön test ve son test bulguları karşılaştırıldığında aile eğitim çalışmalarının aileler arasındaki iletişimi artırdığı görülmektedir. Ayrıca ebeveynler her iki uygulamada da %95,2 oranında sosyalleşme becerisinin okul öncesi eğitimle sağlanabileceği fikrine katıldıkları ifade etmişlerdir. Ebeveynlerden bazıları aile eğitim çalışmalarından önce okul öncesi eğitim kurumlarının çocukları doğal ortamdan uzaklaştırdığını düşünmezken eğitim çalışmaları için okul öncesi kurumlarına gelip eğitim ortamlarını gören ebeveynlerin bu kurumların çocukları doğal ortamdan uzaklaştırdığı düşüncesini edindikleri görülmüştür.

* Bu çalışma, birinci yazarın ikinci yazar danışmanlığında hazırladığı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Aile, Aile Eğitimi, Aile Katılımı, Okul Öncesi Eğitim

The Reactions Of Turkish Parents Living Abroad To The Positive Emotions Of Children: France And Germany Case

Şükran Kılıç[1], Fatma Koçak[2], Hatice Kübra Korkmaz[2]
[1]*Aksaray Üniversitesi*
[2]*Liderler Anaokulu*

Abstract No: 107 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim:

The aim of this study is to examine how Turkish parents living abroad socialize their children's positive emotions.

Method:

Families who live in Munich and Salzburg, who were determined by Snowball sampling method, participated in this study. In this study, 22 families with children aged 4-6 years were reached. 10 mothers from Munich and 10 mothers and 1 fathers from Salzburg participated in the study. The ages of the mothers and fathers who participated in the study ranged between 25-45 years of age and their educational level varies with high school and university graduation. All parents who participated in the study were born and raised abroad. Parents were first reached via video calling and the aim of the study was explained. Parents who agreed to participate in the study were sent to the study via electronic mail and consent form, and a consent form for video conversation. Interviews were conducted via video chat (Skype, facetime, etc.) and the research and interview ethics. Mixed method was used in the study, where both quantitative and qualitative methods were used together. In the qualitative analysis section of the study, the children were defined as, Reactions of Parents to Positive Emotions of Children and experiencing positive emotions such as joy, happiness in daily life (For example, a child shouting “happy birthday asında at dinner celebration) a boy jokingly laughing at the table with his friend). After each scenario, open-ended to parents hayal Imagine yourself as the child's parents described in this scenario. What would you do in this case and what would you say to your child? Ve and the answers to the scenarios were recorded. In order to quantitatively examine the interviews of parents, it was determined how often each emotion socialization response was used in 12 scenarios in the scale. The responses obtained from the participants were evaluated by two separate researchers and the consistency coefficient between coders was determined as .88.

Findings

When the frequency of the reactions of Turkish parents living abroad to the positive emotions of the children were examined within the scope of the findings; 20.75% of the parents were socializing (ss: 1.22), 69.8% were encouraging (ss: 2.26), 3.4% were feeling uncomfortable (ss: 3.54), 6.92% had a punishment response (2,12). In the study, it was determined that the parents did not use the stimulation response in the scale of kiler Reactions of Parents to Positive Emotions of Children ”. In the qualitative analysis section of the answers given by the parents to the 12 scenarios in the scale of Tep Parents' Reactions to Positive Emotions of Children ”, among the answers to how the parents react to the positive emotions of the children, 'my child should not play by screaming in the yard of the house

and not to disturb the neighbors'. if he shouts “happy new year ona, I will smile and hug him/her '.

Discussion

As a result of this study, it was understood that Turkish parents living in the cities of As a result of this study, it was understood that Turkish parents living in the cities of Münich in Germany and Salzburg in France frequently gave encouraging and socializing responses to the positive emotions of the children. Parents' children reported less frequent reactions to punishing and feeling uncomfortable. It was also determined that the parents never used the stimulation response towards the positive emotions of the children. Emotion Socialization is influenced by the culture of the society. Therefore, it can be based on the conclusion that the socialization and encouragement responses of the Turkish parents who live in this study to the positive emotions of the children are affected by the cultural model of individualism of the society they live in. In other words, it may be due to the process of acculturation. In addition, the fact that parents frequently react to socializing and encouraging reactions to positive emotions of children can be considered as supporting parents' well-being and mental health in early childhood.

Keywords: parental emotion socialization behaviors, positive emotion socialization, culture, earlychildhood

Yurt Dışında Yaşayan Türk Ailelerin Çocukların Olumlu Duygularına Verdikleri Tepkiler: Fransa ve Almanya Örneği

Şükran Kılıç[1], Fatma Koçak[2], Hatice Kübra Korkmaz[2]
[1]*Aksaray Üniversitesi*
[2]*Liderler Anaokulu*

Bildiri No: 107 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Bu çalışma Almanya'nın Münih şehrinde ve Fransa'nın Salzburg şehrinde yaşayan Türk ailelerin çocuklarının olumlu duygularının nasıl sosyalleştirdiklerini incelemeyi amaçlamıştır.

Yöntem

Bu çalışmaya Kartopu örnekleme yöntemi ile belirlenen ve Münih ve Salzburg'da yaşayan aileler katılmıştır. Çalışmada 4-6 yaş arasında çocukları olan 22 aileye ulaşılmıştır. Araştırmaya Münih'den 10 anne, Salzburg'dan 10 anne 1 baba katılmıştır. Araştırmaya katılan anne ve babaların yaşları 25-45 yaş arasında, öğrenim düzeyleri ise lise ve üniversite mezuniyeti şekilnde değişmektedir. Çalışmaya katılan tüm anne babalar yurtdışında doğup büyümüş anne babalardır. Anne babalara öncelikli olarak görüntülü arama yöntemi ile ulaşılmış ve araştırmanın amacı anlatılmıştır. Araştırmaya katılmayı kabul eden anne babalara elektronik posta yoluyla araştırmaya katılım ve onay formu, görüntülü konuşma için onay formu gönderilmiştir. Görüşmeler görüntülü konuşma (Skype, facetime vb) üzerinden gerçekleştirilmiştir ve görüşmelerde araştırma ve görüşme etiğine dikkat edilmiştir. Araştırmada nicel ve nitel yöntemlerin bir arada kullanıldığı karma yöntem kullanılmıştır. Araştırmanın nitel analizi bölümünde Anne babalara, "Anne Babaların Çocukların Olumlu Duygularına Yönelik Tepkileri" ölçeğinde yer alan ve günlük yaşamda sevinç, mutluluk, neşe gibi olumlu duygular yaşayan çocuklar tanımlanmıştır (Örneğin, doğum günü kutlamasında "mutlu yıllar" diye bağıran bir çocuk, akşam yemeğinde masada arkadaşıyla şakalaşıp gülen bir çocuk). Her senaryodan sonra anne babalara açık-uçlu olarak "Kendinizi bu senaryoda tanımlanan çocuğun anne babası olarak hayal edin. Bu durumda ne yapardınız ve çocuğunuza neler söylerdiniz" sorusu yöneltilmiştir ve senaryolara verilen cevaplar kaydedilmiştir. Anne babaların görüşmelerini niceliksel olarak inceleyebilmek için, her bir duygu sosyalleştirme tepkisinin ölçekte yer alan 12 senaryoda ne sıklıkta kullanıldığı belirlenmiştir. Katılımcılardan elde edilen cevaplar 2 ayrı araştırmacı tarafından değerlendirilmiş ve kodlayıcılar arası tutarlılık katsayısı .88 olarak belirlenmiştir.

Bulgular

Araştırma sonucunda elde edilen bulgular kapsamında Yurtdışında yaşayan Türk anne babaların çocukların olumlu duygularına verdikleri tepkilerin sıklığı incelendiğinde; ann anne babaların %20.75'inin sosyalleştirme (ss:1,22) , %69.8'inin cesaretlendirme (ss:2,26) , %3.4'ünün rahatsız hissetme (ss:3,54) , %6.92'si cezalandırma tepkisi (2,12) olduğu belirlenmiştir. Araştırmada "Anne Babaların Çocukların Olumlu Duygularına Verdikleri Tepkiler" ölçeğinde yer alan uyarma tepkisini kullanmadıkları belirlenmiştir. Anne babaların "Anne Babaların Çocukların Olumlu Duygularına Yönelik Tepkileri" ölçeğinde yer alan 12 senaryoya ilişkin verdikleri cevapların nitel analizi bölümünde ise anne babaların çocukların olumlu duygularına nasıl tepki verdiklerine yönelik cevaplar arasında 'çocuğuma evin bahçesinde çığlık atarak oynamamasını ve komşuları rahatsız etmemesini söylerim', çocuğum lokantada

eğer “mutlu yıllar” diye bağırırsa ona gülümserim ve sarılırım’ şeklinde cevaplar yer almaktadır.

Sonuç

Bu araştırmadan elde edilen sonuç kapsamında Almanya’nın Münich ve Fransa’nın Salzburg şehirlerinde yaşayan Türk anne babaların çocukların olumlu duygularına sıklıkla cesaretlendirme ve sosyalleştirme tepkilerini verdikleri anlaşılmıştır. Anne babaların çocuklarının çocukların olumlu duygularına cezalandırma ve rahatsız hissetme tepkilerini daha az sıklıkta verdikleri belirlenmiştir. Anne babaların çocukların olumlu duygularına yönelik olarak uyarma tepkisini hiç kullanmadıkları da belirlenmiştir. Duygu Sosyalleştirme içinde yaşanılan toplumun sahip olduğu kültürden etkilenir. Bu nedenle bu çalışmaya katılan ve yurtdışında yaşayan Türk anne babaların çocukların olumlu duygularına daha çok sosyalleştirme ve cesaretlendirme tepkileri vermelerinin içinde yaşadıkları toplumun sahip olduğu bireyselcilik kültürel modelinden etkilendiği sonucuna dayandırılabilir. Bir başka ifade ile kültürlenme sürecinden kaynaklanıyor olabileceği düşünülmektedir. Ayrıca anne babaların çocukların olumlu duygularına sosyalleştirme ve cesaretlendirme tepkilerini sıklıkla vermiş olmaları erken çocukluk döneminde çocukların iyilik hali ve ruh sağlığını destekleyici anne babalık olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: anne baba duygu sosyalleştirme davranışları, olumlu duygu sosyalleştirme, kültür, erken çocukluk, aile

Young Children'S Desired And Undesired Behaviors From Parents' Perspectives

Betül Kübra Şahin Yonca[1], Hilal Güşta Şahin[2]
[1]*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi*
[2]*Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi*

Abstract No: 118 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The concept of family is defined in different ways in the literature. One of the most widespread definitions is that the family is the smallest organization of the society. This small organization has different forms: nuclear family, extended family and transitional family. Although family structures are similar, parents have different expectations from their children during childrearing period. One of these expectations is that they want their children to be accepted by the society. If children want to be accepted by the society –when they become an adult-, they should perform desired behaviors. However, different families evaluate behaviors in different ways so desired or undesired behaviors can change from family to family. For instance, in a family, interrupting an adult's words may be thought as disrespect and accepted as an undesired behavior. In another family, since that behavior shows self-confidence of the child, it is acceptable. Also, it should be considered that some behaviors thought as undesired by parents can be normal in the child's developmental process. However, the child continues performing a behavior longer than normal process so it can be thought as undesired behavior. Parents' parenting attitudes are also very important for children's developmental process. These attitudes form desired and undesired behaviors because each attitude influences period and continuity of the behavior. It is related to that some parents' reaction to undesired behaviors is decisive and hard while some have more flexible responses. Also, some parents are more consistent to some undesired behaviors whereas behaviors and reactions of some for each time when the undesired behavior performed change. In a parallel way, each family's reactions to desired behaviors are different from each other. For instance, some of them may give appropriate feedback and reinforce desired behaviors while some may ignore them or their reactions may be inconsistent. Therefore, in this qualitative study, it is aimed to examine young children's desired and undesired behaviors from parents' perspectives. Participants of the study consisted of 30 parents whose children in early childhood education process. The data was collected through a semi-structured interview form developed by the researchers. Semi-structured interview form helped researchers have a general idea related to interview and –if needed- ask new questions. In order to develop the form, initially, the literature was reviewed and a draft form consisted of 17 questions; seven related to demographic information and ten related to parents' perspectives about desired and undesired behaviors of young children. Then, opinions of three experts –two from early childhood education and one from qualitative research fields- were asked about the form and based on their suggestions, two questions were omitted. Then, the form with 15 questions was piloted with three parents –different from the participants-. This form of the protocol was used for data collection. After data analysis, some themes related to desired behaviors in family relationships, what should be done for continuity of these behaviors, undesired behaviors and what should be done to prevent these behaviors were determined. Also, some findings were related to if desired and undesired behaviors differed according to family member and social environment. It showed that children's desired and undesired behaviors changed according to the person who they communicated with and their social environment. Other findings of the study will be discussed at the 6th International Early Childhood Education Congress.

Keywords: parent, preschool period, behavior management

Ebeveyn Bakış Açısından Okul Öncesi Dönem Çocuklarının İstendik ve İstenmedik Davranışları

Betül Kübra Şahin Yonca[1], Hilal Güşta Şahin[2]
[1]*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi*
[2]*Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi*

Bildiri No: 118 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Aile kavramı alan yazında pek çok farklı şekilde tanımlanmaktadır. En yaygın tanımlardan biri, ailenin toplumun en küçük örgütü olduğu şeklindedir. Bu küçük örgüt birbirinden farklı şekiller alabilmektedir; geniş aile, geçiş ailesi ve çekirdek aile gibi. Aile yapıları benzer olmasına rağmen, anne babalar çocuk yetiştirme sırasında çocuklarına karşı farklı beklentiler içerisine girebilmektedirler. Bu beklentilerden biri olarak çocuklarının toplum tarafından kabul görmesini istemektedirler. Çocukların yetişkin olduklarında toplum tarafından kabul görebilmeleri için, toplumun kabul edeceği davranışları göstermeleri gerekmektedir. Bir davranışın istenen bir davranış mı yoksa istenmeyen bir davranış mı olduğu, farklı aileler tarafından farklı şekilde değerlendirilmektedir. Örneğin, bir ailede çocuğun bir büyüğün sözünü keserek konuşması büyüğe karşı yapılan bir saygısızlık olarak algılanıp istenmeyen davranış olarak görülürken, başka bir ailede bu davranış çocuğun kendine olan güvenini gösterdiği için istenen bir davranış olarak kabul edilebilmektedir. Aileler tarafından istenmeyen davranış olarak ifade edilen bazı davranışlar da; çocuğun gelişim sürecinin doğal bir davranışı olabilmektedir. Ancak bu tür istenmeyen davranışların problem olarak adlandırılabilmesi bu davranışın gelişim döneminin bir özelliği olmaktan çıkıp, uzun süreli devam etmesiyle mümkün olabilmektedir. Çocukların gelişim sürecinde, ailelerin çocuklarına karşı tutumları oldukça önemlidir. Aile tutumları çocukların istenen ve istenmeyen davranışlarının şekillenmesinde oldukça önemlidir. Farklı aile tutumları çocukların davranışlarının süresini ve devamlılığını etkilemektedir. Bazı aileler istenmeyen davranışlar karşısında oldukça sert ve kesin bir tepki verirken, bazı aileler daha kabul edilebilir bir yaklaşım benimsemektedir. Yine istenmeyen davranışlar karşısında ailelerin bir kısmı daha tutarlı davranırken, bir kısmı her seferinde farklı bir davranış gösterebilmektedir. Aynı şekilde, istenen davranışlar için de ailelerin tutumları farklılık göstermektedir. Kimi aileler istenen davranışların sonucunda çocuklarına dönütler verip bu davranışları pekiştirirken bazı aileler bu davranışları görmezden gelebilmekte ya da istenen davranışlar karşısında çocuklarına gösterdikleri tutumlarda tutarsız olabilmektedirler. Bu nedenle nitel olan bu çalışmada, okul öncesi dönem çocuklarının istendik ve istenmedik davranışlarının ebeveynlerinin bakış açısından değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmanın katılımcılarını okul öncesi dönem çocuğuna sahip 30 anne ve baba oluşturmaktadır. Çalışmanın verisi, araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış bir görüşme formu ile toplanmıştır. Yarı yapılandırılmış bir görüşme ile hem araştırmacıların yapılacak görüşme hakkında genel bir fikre sahip olmaları hem de gerekli durumlarda yeni sorular sorma imkânı bulmaları amaçlanmıştır. Form hazırlanırken öncelikle ilgili alan yazın incelenmiş ve yedi tanesi kişisel bilgilere, on tanesi ise çocukların istendik ve istenmedik davranışlarına yönelik ebeveynlerinin algılarının belirlenmesi amaçlı soru olmak üzere toplam 17 sorudan oluşan taslak bir görüşme formu oluşturulmuştur. Taslak form ile ilgili olarak ilk aşamada, ikisi okul öncesi eğitimi, biri de nitel çalışmalar alanında olmak üzere üç uzmanın görüşlerine başvurulmuş ve uzmanların önerileri doğrultusunda çalışmadan iki soru çıkarılmıştır. On beş soruluk form çalışmanın katılımcıları dışındaki üç ebeveyne pilot olarak uygulanmış ve formun bu haliyle kullanılabilir olduğu belirlenmiştir. Yapılan çalışma sonrasında aile ilişkilerinde çocukların istenen davranışları ve istenen davranışların devamlılığı için yapılması gerekenler ve istenmeyen davranışlar ve bunların engellenmesi için yapılması gerekenler hakkında temalara ulaşılmıştır. Ayrıca çocuğun gösterdiği istendik ve istenmedik davranışların aile bireylerine,

bulundukları sosyal ortama göre farklılık gösterip göstermediği ile ilgili bulgular ortaya çıkmıştır. Çalışmanın sonunda, çocukların istendik ve istenmedik davranışlarının karşılarındaki kişiye ve bulundukları sosyal ortama göre değişiklik gösterdiği belirlenmiştir. Çalışmanın bulguları, 6. Uluslararası Okul Öncesi Eğitimi Kongresinde tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: ebeveyn, okul öncesi dönem, davranış yönetimi

Childhood Experiences: Prospective Teachers And Mothers' Opinions

Osman Basit[1], Ümit Deniz[1]
[1]*GAZİ ÜNİVERSİTESİ*

Abstract No: 128 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

The research was carried out to determine the opinions of preschool teacher candidates and mothers about the things that should be experienced in preschool childhood. It is thought that the cooperation of teachers and parents in terms of looking at preschool childhood will facilitate their co-movement towards a common purpose. The research is important in terms of revealing preschool teacher candidates and mothers' views on preschool childhood.

Method

The research was designed with descriptive survey model. The study group consisted of 114 candidate teachers studying at the Department of Preschool Education of Gazi University Gazi Education Faculty, Basic Education Department, and 58 mothers whose children were having education at a private preschool education institution. A questionnaire was used to collect data. In the preparation of the questionnaire, ten teachers who were attending Gazi University Faculty of Education Preschool Education Department and five mothers whose children were attending Gazi University Practice Preschool were asked to write activities which they think that preschool children need to experience ”and received many answers. 62 activities were determined in accordance with the answers and field literature. The activities were reviewed by two different researchers and were formulated as questionnaires in electronic environment. Electronic forms were sent to candidate teachers and mothers via e-mail or whatsapp and they were able to mark as many activities as they wanted. The electronic questionnaire forms were sent to approximately 400 candidate teachers and 150 mothers, and 114 candidate teachers and 58 mothers completed the questionnaire. Data obtained from candidate teachers and mothers were evaluated with descriptive statistics and presented in tables.

Findings

All 114 candidate teachers who participated in the study stated that children should play freely with their parents. 99.1% of the candidates stated that children should paint, 97.4% of them stated they should play on the street and walk barefoot in grass / soil, 96.5% of them stated that they should like animals, 95.6% of them stated that they should plant saplings, water, play with the soil and dance. In line with these results, more than 95% of pre-service teachers found it appropriate for children to play with their families in nature or outdoor with animals and plants, and play with natural materials like water and mud. 40.4% of the teacher candidates stated that they should do homework from the activities that preschool children should do. 42.1% of the candidate teachers stated that preschool children should experience sweeping the house and 46.5% writing.

The majority of the mothers (94.8%) stated that they considered it necessary to walk barefoot on the grass / soil in preschool period. In addition, 89.7% of 58 mothers who participated in the study thought that their children should experience activities such as kite flying, going to the theater and

playing freely with their family. When the activities that the mothers wanted to experience less of their pre-school children were examined, it was found that 17.2% stated that they had the option to try to light fire. 32.8% of the mothers stated that they should sweep the house, 37.9% of them stated they should dust the goods at home, put the dishes in the machine, set up tents and write.

Results

As a result of the analysis of the data obtained from the study, the opinions of mothers and preschool teacher candidates about the activities that preschool children should experience were revealed. All of the pre-school teacher candidates stated that they should play freely with their parents and the majority of mothers stated that preschool children should walk in the grass / soil in the first place. The activities that are less necessary to be done by preschool children were determined to do homework for candidate teachers and to try to light fire for mothers. As a result of the research; It was determined that preschool teacher candidates and mothers differ most and least in terms of the activities that they think preschool children should experience.

Keywords: childhood experiences, prospective teachers, mother opinions, early childhood, preschool period

Çocukluk Yaşantıları: Öğretmen Adayları ve Annelerin Görüşleri

Osman Basit[1], Ümit Deniz[1]
[1]*GAZİ ÜNİVERSİTESİ*

Bildiri No: 128 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Araştırma, okul öncesi öğretmen adayları ve annelerin okul öncesi dönem çocukluğunda deneyimlenmesi gerekenler ile ilgili görüşlerini belirlemek amacı ile yapılmıştır. Okul öncesi dönem çocukluğuna bakış konusunda öğretmen ve ebeveynlerin ortaklaşmasının onların ortak amaç doğrultusunda birlikte hareket etmesini kolaylaştıracağı düşünülmektedir. Araştırma geleceğin öğretmenleri olan okul öncesi öğretmen adayları ve annelerin okul öncesi çocukluğuna bakışlarını ortaya koyması açısından önem arz etmektedir.

Yöntem

Araştırma betimsel tarama modelinde kurgulanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalında öğrenim görmekte olan 114 öğretmen adayı ve Ankara İlinde ikamet eden ve çocukları özel bir okul öncesi eğitim kurumuna devam eden 58 anne oluşturmuştur. Araştırmada veri toplamak amacı ile anket formu kullanılmıştır. Anketin hazırlanmasında ilk olarak, Gazi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalında öğrenimine devam eden on öğretmen adayı ve Gazi Üniversitesi Uygulama Anaokuluna devam eden çocuğu olan beş anneden "Okul öncesi dönem çocuğunun deneyimlemesini gerekli gördüğünüz aktiviteleri yazınız" talebinde bulunulmuş ve çok sayıda cevap alınmıştır. Cevaplar ve alan yazın doğrultusunda 62 adet aktivite belirlenmiştir. Aktiviteler iki ayrı araştırmacı tarafından gözden geçirilerek elektronik ortamda anket haline getirilmiştir. Elektronik ortamdaki formlar öğretmen adayları ve annelere mail veya whatsapp yoluyla ulaştırılmış ve istedikleri kadar aktivite işaretleyebilecekleri belirtilmiştir. Elektronik anket formları yaklaşık olarak 400 öğretmen adayı ve 150 anneye ulaştırılmış çalışmaya katılmaya gönüllü 114 öğretmen adayı ve 58 anne anket formlarını doldurmuşlardır. Öğretmen adayı ve annelerden elde edilen veriler betimsel istatistikler ile değerlendirilmiş ve tablolar ile sunulmuştur.

Bulgular

Araştırmaya katılan 114 öğretmen adayının tamamı çocukların ailesiyle özgürce oynaması gerektiğini belirtmiştir. Adayların % 99,1'i çocukların resim yapmaları gerektiğini, %97,4'ü sokakta oynama ve çıplak ayak çim/toprakta yürümeleri, %96,5'i, hayvanları sevmeleri, %95,6'sı ise fidan dikmeleri, su-toprak ile oynamaları ve dans etmeleri gerektiğini ifade etmişlerdir. Bu sonuçlar doğrultusunda öğretmen adaylarının %95'den fazlası, çocukların aileleri ile, doğa, açık alanda hayvan ve bitkilerle ilgilenme ve doğal materyaller ile –su, çamur- oynamalarını uygun görmüşlerdir. Öğretmen adaylarının %40,4'ü okul öncesi çocuklarının yapması gereken etkinliklerden ödev yapmayı belirtmişlerdir. Öğretmen adaylarının %42,1'i evi süpürmeyi ve %46,5'i ise yazı yazmayı okul öncesi dönem çocuklarının tecrübe etmesi gerektiğini ifade etmişlerdir.

Annelerin çoğunluğu (%94,8) ise çıplak ayakla çimde/toprakta yürümeyi okul öncesi dönemde

gerekli gördüklerini belirtmişlerdir. Ayrıca çalışmaya katılan 58 annenin %89,7'si uçurtma uçurtmak, tiyatroya gitmek ve ailesi ile özgürce oynamak gibi etkinlikleri çocuklarının deneyimlemesi gerektiğini düşünmektedir. Annelerin, okul öncesi dönemdeki çocuklarının deneyimlemesini daha az istediği etkinlikler incelendiğinde ise %17,2'sinin ateş yakmayı denemek seçeneğini belirttiği saptanmıştır. Annelerin %32,8'i ev süpürmeyi, %37,9'u evde eşyaların tozunu almayı, bulaşıkları makinaya dizmeyi, çadır kurmayı ve yazı yazmayı belirtmişlerdir.

Sonuç

Çalışmada elde edilen verilerin analizinin sonucunda anneler ile okul öncesi öğretmen adaylarının okul öncesi dönem çocuklarının deneyimlemesi gereken aktiviteler ile ilgili görüşleri ortaya koyulmuştur. Okul öncesi öğretmen adaylarının tamamı ailesiyle özgürce oynamayı, annelerin büyük bir çoğunluğu ise çıplak ayakta çimde/toprakta yürümeyi ilk sırada belirtmişlerdir. Okul öncesi dönem çocukları tarafından yapılması daha az gerekli görülen etkinlikler ise öğretmen adayları açısından ödev yapmak, anneler açısından ise ateş yakmayı denemek olarak belirlenmiştir. Araştırma sonucunda; okul öncesi öğretmen adayları ve annelerin okul öncesi çocuklarının deneyimlemesi gereken aktivitelerden en çok ve en az istedikleri farklılaşmakta olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: çocukluk yaşantıları, öğretmen adayı görüşleri, anne görüşleri, erken çocukluk, okul öncesi dönem

Investigation Of The Effects Of Parenting Attitudes Of Child And Parents On Preschool Children's Social Skills

Sümeyya Çoban

Balıkesir Sındırgı İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,Gölcük İlkokulu

Abstract No: 392 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

INTRODUCTION-PURPOSE: The attitude of the parents of the child in the preschool period towards their children is of great importance in the formation of the personality, formation of the character and social skills. The general purpose of this study is to determine whether the social skills of preschool children differ according to their attitudes and how this situation is reflected in their behaviors in the classroom. METHODS: The study is a descriptive study and between February and June 2010, when the families of the students are compared, certain differences can be observed in terms of socio-cultural aspect, and families can be found in different family structure (nuclear family, extended family). Interview form consisting of open and closed-ended questions prepared by the researcher from the qualitative data collection tools, which enables the parents to have information about their attitude, and social skill observation form were used in order to observe the behaviors of children in the classroom. Significant analysis of these two forms was made and correlated. During the interview, parents' consent was obtained and voice recorder was used. FINDING: 60% of the children who participated in the research were girls and 40% were boys. 100% of mothers are housewives. This situation caused mothers' attitudes towards their children to show no significant difference according to their occupations. The fact that housewife mothers are constantly with their children increases the rate of protective attitude towards the child. Since the fathers who participated in the research were from different occupational groups, it was seen that the professional status of the father did not affect the social cohesion of the child. It is thought that there are other variables affecting the child's social cohesion. 50% of the families participating in the research are in nuclear family structure and 50% are in extended family structure. Parents prefer to live with family elders due to various reasons such as economic status and adherence to traditions, but they also attach importance not only to care but also to educational purposes in sending their children to kindergarten. As a result of the interview with the parent, it was seen that there were certain rules at home, that the child obeyed the rules, that the rules were determined together, that there was no difference of opinion on the issues related to the child and his wife, that they did not obey unconditionally to the wishes of the child, by listening to the child, and that he solved the child without applying pressure. findings supporting the child's upbringing in a family with democratic attitude were reached. When the child of the same parent was observed in the classroom, it was observed that the child was respectful to the environment, responsible, active in the class, caring more about the rules, high self-esteem, ready to cooperate with friends, and satisfied with social skills. It was observed that there was an imbalance in the attitudes of the families with the differences of opinions between the parents who said that they could practice violence and then talk to the child first, and that the children of this family had adaptation problems in the classroom, they were weak in terms of social skills, they were irritable, stubborn children who could not express their feelings easily. It is one of the research findings that children living in extended families differ in their behaviors in order to comply with the rules at home along with their grandparents, their parents lose their authority, their demands are generally respected, and they lead to a loose, unstable attitude. It was observed that families with loose attitudes had difficulty in following the school rules of their children, behavior problems were common, high self-confidence, social skills were strong, but they were not social due to the rules, and were excluded because of the pressure applied to their peers in the

classroom to fulfill their wishes. It is one of the research findings that the rate of protective attitude of the family increases when the child experiences any discomfort. It was observed that the children of mothers who were overprotective showed limited social adaptation and social incompatibility. While the child, who grew up in a repressive and authoritarian family attitude, was expected to be docile and passive towards parents, he had to give up many things that gave him pleasure as a result of the control and discipline applied to the child's behavior.RESULT: When the results of the research are examined, it is seen that the parents take their attitudes towards their children from their own families and vice versa. It has been found that there is a meaningful relationship between mother-father attitudes and social skills of the child and family education studies which are currently being implemented in our country should be expanded and family attitude should be brought to the fore in family education seminars.

Keywords: parental attitudes,child's social skills,preschool

Okul Öncesi Dönemdeki Çocuğun Anne ve Babasının Çocuk Yetiştirme Tutumunun Çocuğun Sosyal Becerilerine Etkisinin İncelenmesi

Sümeyya Çoban

Balıkesir Sındırgı İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü,Gölcük İlkokulu

Bildiri No: 392 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

GİRİŞ-AMAÇ :Okul öncesi dönemdeki çocuğun anne ve babalarının çocuklarına sergilemiş olduğu tutum,çocuğun kişiliğinin oluşumunda,karakterinin formasyonunda ve sosyal becerilerinde büyük önem taşır.Bu araştırmanın genel amacı;anne baba tutumlarına göre okul öncesi dönemdeki çocukların sosyal becerilerinin farklılaşıp farklılaşmadığını,bu durumun sınıf içindeki davranışlarına ne şekilde yansıdığını belirlemektir.GEREÇ-YÖNTEM:Çalışma betimsel nitelikli bir araştırma olup;2010 yılı Şubat-Haziran ayları arasında,öğrencilerin aileleri kıyaslandığında sosyo-kültürel açıdan belli farklılıklar gözlenebileceği,farklı aile yapısında(çekirdek aile,geniş aile)ailelerin bulunabileceği düşünülerek Balıkesir Bigadiç İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü bünyesindeki 4 Eylül İlkokulu anasınıfı öğrencilerinden tesadüfen seçilmiş olan 10 çocuk ve ebeveynleriyle gerçekleştirilmiştir.Nitel veri toplama araçlarından araştırmacı tarafından hazırlanmış;anne-babaların tutumu hakkında bilgi sahibi olabilmesini sağlayan açık ve kapalı uçlu sorulardan oluşan görüşme formu ve çocukların sınıf içerindeki davranışlarını gözlemleyebilmek adına sosyal beceri gözlem formundan yararlanılmıştır. Bu iki formun anlamlı analizi yapılmış ve ilişkilendirilmiştir. Görüşme esnasında ebeveynlerin rızası alınarak ses kayıt cihazı kullanılmıştır.BULGULAR:Araştırmaya katılan çocukların %60'ı kız,%40'ı erkektir.Çocukların %40'ı tek çocuk,%60'ının ise 1 veya 1 den fazla kardeşi vardır.Annelerin %100'ü ev hanımıdır.Bu durum araştırmamızda annelerin çocuklarına karşı tutumlarının mesleklerine göre anlamlı bir farklılık göstermemesine neden olmuştur.Ev hanımı annelerin sürekli çocuklarıyla olmasının çocuğa karşı koruyucu tutum sergileme oranını yükseltmektedir.Araştırmaya katılan babalar farklı meslek gruplarından olduğu için,babanın mesleki durumunun çocuğun sosyal uyumunu etkilemediği görülmüştür.Çocuğun sosyal uyumunu etkileyen başka değişkenlerin olduğu düşünülmektedir.Araştırmaya katılan ailelerin %50'si çekirdek aile yapısında,%50'si geniş aile yapısındadır.Ebeveynlerin ekonomik durum ve geleneklere bağlılık gibi çeşitli nedenlerle aile büyükleriyle oturmayı tercih etmelerinin yanında,çocuklarını anasınıfına göndermede yalnızca bakım değil,eğitim amacına da önem verdikleri söylenebilir.Ebeveynle yapılan görüşme sonucunda,evde belirli kuralların var olduğu,çocuğun kurallara uyduğu,kuralların birlikte belirlendiği,eşiyle aralarında çocukla ilgili konularda görüş ayrılığı olmadığı,çocuğun isteklerine kayıtsız şartsız uymadıkları,herhangi bir durumda olayları konuşarak,çocuğu dinleyerek,çocuğa baskı uygulamadan çözdüğü görülmüş olup,çocuğun demokratik tutum sergileyen ailede yetiştiğini destekler nitelikte bulgulara ulaşılmıştır.Aynı ebeveynin çocuğu sınıfta gözlemlendiğinde çocuğun çevresine saygılı,sorumluluk sahibi,sınıf içinde aktif,kuralları daha fazla önemseyen,özgüveni yüksek,arkadaşlarıyla işbirliğine hazır,sosyal beceri yönünden doyuma ulaşmış bir çocuk olduğu görüldü.Çocuğa söz dinletmek için önce karşılıklı konuşan,ardından şiddet uygulayabildiğini söyleyen,anne-baba arasında görüş ayrılığı olan ailelerin tutumlarında dengesizlik olduğu ve bu ailenin çocuklarının sınıfta uyum problemi yaşadığı,sosyal beceri yönünden zayıf olduğu,sinirli,duygularını rahat ifade edemeyen,inatçı çocuklar olduğu gözlemlendi.Geniş ailede yaşayan çocukların büyükanne ve büyükbaba yanında evdeki kurallara uyup uymama davranışında farklılık gösterdiği,anne ve babanın otoritesini yitirdiği,bu çocukların genel olarak isteklerine uyulduğu,gevşek,dengesiz-kararsız tutuma sebep oldukları araştırma bulgularındandır.Gevşek tutum sergileyen ailelerin çocuklarının okul kurallarına uymakta zorlandığı,davranış problemlerine sık rastlandığı,özgüvenleri yüksek,sosyal becerileri güçlü olmasına rağmen kurallardan dolayı sosyal olamadıkları,isteklerini yerine getirtmek için sınıf

içerisinde akranlarına uyguladığı baskıdan dolayı dışlandıkları görüldü.Çocuğun herhangi bir rahatsızlık geçirdiği durumlarda ailenin koruyucu tutum sergileme oranının arttığı araştırma bulgularındandır.Aşırı koruyucu olan annelerin çocuklarının sınırlı sosyal uyum ve sosyal uyumsuzluk gösterdiği görülmüştür.Baskıcı ve otoriter aile tutumunda yetişen çocuğun anne babaya karşı uysal ve edilgen olması beklenirken,çocuğun davranışlarına uygulanan denetim ve disiplin sonucunda kendilerine haz veren birçok şeyden vazgeçme durumunda kaldığı için,bu engellemelerin çocukta kızma,sinirlenme ve öfkeye neden olduğu araştırma bulgularıyla desteklenmiştir. SONUÇ:Araştırma sonuçlarına bakıldığında,ebeveynlerin çocuklarına karşı olan tutumlarını kendi ailelerinden aldıkları,ya da tam tersi bir tutum sergilediği görülmektedir.Anne –baba tutumları ile çocuğun sosyal becerileri arasında anlamlı bir ilişki olduğu saptanmış olup;ülkemizde halen uygulanmakta olan aile eğitimi çalışmaları yaygınlaştırılmalı,verilecek olan aile eğitim seminerlerinde aileye demokratik tutumun kazandırılması ön plana alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: anne baba tutumları,çocukların sosyal becerileri,okul öncesi dönem

Examining The Concept Of Father Through The Eyes Of The Child

Aybala Cesur[1], Bengü Türkoğlu[1]
[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi*

Abstract No: 179 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

Contrary to its historical examples, the care of children is now shared between parents after the introduction of women into business after the Second World War, and the concept of “parent” has emerged in the sense of the person responsible for the child. With the establishment of pre-school institutions under the leadership of Froebel, in modern societies, child care is no longer entirely on the mother. Schools, kindergartens and fathers are also responsible for the care, attention and needs of children. As a result of various factors being effective on the development of the child, development areas were divided into sub-areas in line with the principle of “development is a whole” and personality development area occured with areas such as social development, cognitive development, physical development, sexual development, moral development. The school and the family have a great responsibility in this area where the material needs of the child such as feeding, living, sheltering, protection, as well as meeting the spiritual needs such as love, affection and compassion and being a good person in the future. Apart from the mother, who is always with her child and the child is securely connected, the fathers who undertake the basic stone duties in all areas of development have a great duty. Fathers who have to carry out this parenting process starting from prenatal period to the end of life have a big duty. Therefore, paternity is sacred, just like motherhood. For example, according to Sigmund Freud, the phallic girls and the boys will be able to make sense electra complex and oedipus complex according to the role of the mother and especially father in the family and they are expected to gain a succesful identity in the future. When we compare fathers, who was prepared for the role of fatherhood just from the birth, to mothers prepared for the role of motherhood from the moment of child falls into the womb to birth. Nowadays for fathers who are just beginning to examine and observe the development of the child, taboos on the expression of “caring for children”, which meant only playing games at first is started to demolish and fathers are started to feed their children, clean their diapers, play games and spend quality time just like mothers. Therefore, it was seen that children started to spend more time with their fathers. For this reason, what the children think about the father, the metaphors of the father, the images, the concept of the father and his thoughts about the father gains importance. Although there is a wide range of researches about the mother in the literature on parents, studies on the father, which is vital for the development of the child, are quite limited. Eventhough there are researches about the fathers' time spent with their children, their roles in the development of the child, and the changing father roles, no study was conducted to investigate the attitudes and perceptions of children about the father. Therefore, this study was conducted in order to examine the concept of father in the eyes of 5-6 year old children in the preschool period, which is the fastest development period, to reveal the schemas about the father and to evaluate what the word father makes them think, what makes them feel and what reminds them qualitatively; to contribute to the literature.

Method

This study is a qualitative research to determine the views of 5-6 year old children on the

concept of father. Qualitative studies allow the data to be collected and presented in detail. In this study, phenomenology, which is one of the qualitative research approaches was used. Phenomenology studies generally aim to gain an in-depth understanding that the experiences of individuals about a phenomenon or concept have a common meaning and nature. In this study, the phenomenology pattern was preferred because the perception of the children about the concept of father was tried to be determined. The study group consisted of 20 children, 12 boys and 8 girls. Maximum diversity sampling technique, which is one of the purposive sampling methods, was used to form the study group. In order to ensure maximum diversity, children of families with different socio-economic levels were selected. As a data collection tool, semi-structured interview form consisting of 8 open-ended questions suitable for qualitative research was used. The descriptive analysis method, which is one of the qualitative data analysis methods, is used to analyze the answers obtained from the interview form.

Findings and Conclusion

The analysis of this study, which aims to reveal children's perceptions of the concept of father, continues. When the analyzes are completed, the findings will be interpreted and discussed in the light of the findings in the literature. Conclusions and recommendations will be made based on the findings.

Keywords: Preschool Period, Child, Parent, Father Concept, Phenomenology

Çocuğun Gözünden Baba Kavramının İncelenmesi

Aybala Cesur[1], Bengü Türkoğlu[1]
[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi*

Bildiri No: 179 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Tarihteki örneklerinin aksine, 2.dünya savaşından sonra kadınların da iş hayatına girmesiyle birlikte çocukların bakımı anne baba arasında paylaşılmış ve çocuktan sorumlu olan kişi anlamında "ebeveyn" kavramı ortaya çıkmıştır. Frobel'in öncülüğünde okul öncesi eğitim kurumlarının da açılmasıyla birlikte modern toplumlarda artık çocuğun bakımı tamamen annenin üzerinde değildir. Okullar, kreşler ve babalar da çocukların her türlü ilgi, ihtiyaç ve bakımından sorumludur. Çocuğun gelişimi üzerinde etkili olmaya başlayan çeşitli faktörler neticesinde gelişim alanları "gelişim bir bütündür" ilkesi doğrultusunda alt alanlara ayrılmış ve sosyal gelişim, bilişsel gelişim, fiziksel gelişim, cinsel gelişim, ahlak gelişimi gibi alanlar ile birlikte bir de kişilik gelişimi alanı ortaya çıkmıştır. Çocuğun beslenme, yaşama, barınma, korunma gibi maddi ihtiyaçlarının yanında sevgi, şefkat, merhamet gibi manevi ihtiyaçlarının karşılanması ve ilerde iyi bir insan olmasının temellerinin atıldığı bu alanda okul ve aileye büyük görev düşmektedir. Her zaman çocuğunun yanında olan, çocuğun güvenli bir şekilde bağlandığı annenin haricinde gelişimin her alanında temel taş görevi üstlenen babalara da büyük görev düşmektedir. Doğum öncesi dönemden başlayıp, yaşam sonuna kadar sürecek olan bu ebeveynlik sürecini anne ile birlikte yürütmesi gereken kişiler babalardır ve anneler kadar kutsaldırlar. Örneğin Freud'a göre fallik dönemde olan kız çocuğu elektra karmaşasını ya da, erkek çocuğu oudipus karmaşasını aile içindeki annenin ve özellikle babanın rolüne göre anlamlandıracak ve ileride başarılı bir kimlik kazanacaktır. Çocuk anne karnına düştüğü andan itibaren annelik rolüne hazırlanır. Ancak babanın ebeveynlik görevi doğumla başlar. Günümüzde çocuğun gelişimini incelemeye, gözlemeye yeni yeni başlayan babalar için başlarda sadece oyun oynamak anlamına gelen "çocuk ile ilgilenmek" ifadesine dair tabular artık yıkılmaya başlanmış ve babalar da tıpkı anneler gibi çocuklarına yemek yedirmeye, bezlerini değiştirmeye, oyunlar oynamaya/oynatmaya, nitelikli zaman geçirmeye başlamışlardır. Dolayısıyla çocukların babalarıyla daha çok vakit geçirmeye başladıkları görülmüştür. Bu sebeple de baba denilince çocukların neler düşündüğü, babaya dair metaforları, imgeleri, baba kavramı ve babalarıyla ilgili düşünceleri önem kazanmaktadır. Alan yazın çalışmalarında anne ile ilgili çok çeşitli araştırma olmasına karşın, çocuğun gelişiminde hayati önemi olan baba ile ilgili çalışmalar oldukça sınırlı sayıdadır. Babaların çocuklarıyla geçirdikleri nitelikli zaman algılarına, çocuğun gelişimindeki etkilerine, değişen baba rollerine yönelik araştırmalar olmasına rağmen çocukların baba ile ilgili algılarının araştırıldığı bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu yüzden gelişimlerinin en hızlı olduğu dönem olan okul öncesi dönemdeki 5-6 yaş çocuklarının gözünde baba kavramını incelemek, baba ile ilgili şemalarını ortaya çıkarmak, baba kelimesinin onlara neler düşündürdüğünü, neler hissettirdiğini, neler hatırlattığını nitel olarak değerlendirmek amacıyla yapılan bu çalışmanın alan yazına katkı sağlaması hedeflenmiştir.

Yöntem

5-6 yaş çocuklarının baba kavramına dair görüşlerini tespit etmek amacıyla yapılan bu çalışma nitel bir araştırmadır. Nitel çalışmalar verilerin detaylı olarak toplanmasını ve yine detaylı olarak ortaya konulmasını sağlar. Bu araştırmada, nitel araştırma yaklaşımlarından biri olan olgubilim (fenomenoloji) deseni kullanılmıştır. Olgubilim (fenomenoloji) çalışmalarında genel olarak bireylerin bir fenomen veya

kavramla ilgili deneyimlerinin ortak anlamı ve doğasına ilişkin derinlemesine bir anlayışın kazanılması amaçlanır. Bu araştırmada çocukların baba kavramı ile ilgili algıları belirlenmeye çalışıldığı için olgubilim deseni tercih edilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu 12 erkek, 8 kız olmak üzere toplam 20 çocuk oluşturmuştur. Çalışma grubunun oluşturulmasında amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan "maksimum çeşitlilik örnekleme" tekniği kullanılmıştır. Maksimum çeşitliliğin sağlanabilmesi için farklı sosyo-ekonomik düzeye sahip ailelerin çocukları seçilmiştir. Veri toplama aracı olarak nitel araştırmalar için uygun olan 8 açık uçlu sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formundan elde edilen cevapların analizi, nitel veri analiz yöntemlerinden biri olan betimsel analiz yöntemi kullanılarak yapılmaktadır.

Bulgular ve Sonuç

Çocukların baba kavramına ilişkin algılarının ortaya çıkarılmasının hedeflendiği bu araştırmanın analizleri devam etmektedir. Analizler sonuçlandığı zaman elde edilen bulgular alan yazındaki bulgular ışığında yorumlanarak tartışılacaktır. Bulgulara dayalı olarak sonuç ve önerilerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Dönem, Çocuk, Ebeveyn, Baba Kavramı, Olgubilim

The Examination Of Maternal Gatekeeping Behaviors Of Mothers Of Preschool Aged Children

Özlem Dönmez[1], Ozana Ural[2]
[1]*Maltepe Üniversitesi*
[2]*Marmara Üniversitesi*

Abstract No: 185 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: The concept of maternal gatekeeping is quite new in early childhood education literature. It can be considered that mothers tend to keep fathers away from their children for various reasons while raising their children. It can be thought that mothers keep the door closed to fathers in order not to his approach to the child. The aim of the research is to examine maternal gatekeeping behaviors of mothers of preschool aged children. Within the scope of that aim, maternal gatekeeping includes modern motherhood, double responsible motherhood, over-attached motherhood, traditional motherhood, and indirect motherhood. In addition, mothers' personal characteristics which are duration of maternal care, mothers' working status, working hours, ages, fathers' working hours, education levels, ages, living together with a relative or not, receiving support in child rearing or not, number of children, duration of marriage, and schools' types were determined. In this research, whether there is a difference on the maternal gatekeeping behaviors according to the personal characteristics were examined.

Method: This quantitative research was designed with "Causal Comparative Research Method". The population of the research was mothers of 36-72 months' children from private and state preschools in Istanbul. The sample of the research was randomly selected 524 mothers of 36-72 months children from 24 preschools of 24 preschools of 6 districts which was selected according to the "Life Satisfaction Research" conducted in 2011 and grouped districts as lower, middle, and upper socioeconomic levels. The data was collected with "Family Information Form" to get personal characteristics from mothers and "Maternal Gatekeeping Scale" which is developed by the researchers in order to determine maternal behaviors of mothers by the researcher from families by hand through going to preschools with the help of the preschool teachers. Normality test was done and the data was normally distributed. Parametric comparison tests which are Independent Samples t Test, ANOVA, and Pearson Correlation Test were conducted.

Results: In the study, mothers' maternal gatekeeping behaviors are determined with the developed "Maternal Gatekeeping Scale" as modern motherhood, double responsible motherhood, over-attached motherhood, traditional motherhood, and indirect motherhood. It was also examined whether each subscale differentiate with the personal characteristics of the mothers. According to the results, there is a difference according to maternal care in double responsible, over-attached, traditional motherhood, and maternal gatekeeping in favor of 8 years and above. There is a difference according to mothers' working status in over-attached, traditional motherhood, and maternal gatekeeping in favor of non-working mothers. There is a difference according to mothers' working hours in over-attached, traditional motherhood, and maternal gatekeeping in favor of non-working and 9 hours and above working mothers. There is a difference according to mothers' education level in double responsible, over-attached, traditional motherhood, and maternal gatekeeping in favor of lower education level. There is a difference according to mothers' ages in over-attached motherhood and maternal gatekeeping in favor of 20-29 ages. There is a difference according to fathers' working hours in over-attached motherhood and maternal gatekeeping in favor of 9 hours and above. There is a difference

according to fathers' education levels in modern motherhood in favor of higher education; double responsible, over-attached, traditional, indirect motherhood, and maternal gatekeeping in favor of lower education level. There is a difference according to receve support from others in child-rearing in over-attached, traditional motherhood, and maternal gatekeeping in favor of unreceiving support. There is a difference according to number of child in over-attached, traditional motherhood, and maternal gatekeeping in favor of 3 children and above. There is a difference according to duration of marriage in modern motherhood in favor of 5-10 years; over-attached motherhood and maternal gatekeeping in favor of 16 years and above. There is a difference according to school type in over-attached motherhood and maternal gatekeeping in favor of state preschools. There is no difference according to fathers' ages and whether there is a relative living together with or not.

Conclusions: Maternal gatekeeping is related with mothers' and fathers' active involvement in their children's lives. It is obvious to see that, the greater father care and involvement, the lower maternal gatekeeping. The findings of this study are thought to be important for family education. Education programs can be developed to help parents, especially mothers who keep the father away from their children, acquire more effective parenting behaviors.

Keywords: Maternal gatekeeping, mothers and fathers of preschool aged children, interaction behaviors of mothers and fathers

Okul Öncesi Çağda Çocuğu Olan Annelerin Babasavar Annelik Davranışlarının İncelenmesi

Özlem Dönmez[1], Ozana Ural[2]
[1]*Maltepe Üniversitesi*
[2]*Marmara Üniversitesi*

Bildiri No: 185 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Babasavar annelik (maternal gatekeeping) kavramı okul öncesi eğitim literatüründe oldukça yenidir. Annelerin çocuklarını yetiştirirken çeşitli sebeplerle babaları çocuklarından uzak tutmaya eğilimli olmaları olarak ele alınabilir. Annenin adeta babanın çocuğa yaklaşımında kapıyı kapalı tutması olarak düşünülebilir. Bu araştırmanın amacı, okul öncesi çağda çocuğu olan annelerin babasavar annelik davranışlarının incelenmesidir. Çalışma amacı kapsamında, annelerin babasavar annelik davranışları modern annelik, iki kat sorumlu annelik, aşırı bağlı annelik, geleneksel annelik, dolaylı annelik olarak çalışmada yer almıştır. Ayrıca çalışmada annelerin anne bakım süresi, anne çalışma durumu, anne çalışma saati, anne eğitim durumu, annenin yaşı, baba çalışma saati, baba eğitim durumu, babanın yaşı, birlikte yaşanan akraba olup olmaması, çocuk bakımında destek alınıp alınmaması, çocuk sayısı, evlilik süresi ve okul türü olmak üzere kişisel bilgileri de saptanmıştır. Annelerin babasavar davranış türleri ile kişisel bilgilerinin farklılaşıp farklılaşmadığına bakılmıştır.

Yöntem: Bu çalışma, nicel araştırma yöntemlerinden "İlişkisel Tarama Modeli"yle tasarlanmıştır. Bu araştırmanın evreni, İstanbul'da devlet ve özel anaokullarına devam eden 36-72 aylık çocuğu olan annelerdir. Araştırmanın örneklemi, 2011 yılı İstanbul'da Yaşam Kalitesi Araştırması'na göre üst, orta ve alt yaşam kalitesinden belirlenen toplam 6 ilçeden (Üst yaşam kalitesi ilçeleri: Kadıköy ve Beşiktaş, orta yaşam kalitesi ilçeleri: Ümraniye ve Eyüp, alt yaşam kalitesi ilçeleri: Sultanbeyli ve Gaziosmanpaşa) seçkisiz örnekleme yoluyla seçilmiş 24 okuldan 524 annedir. Çalışmada veri toplama araçları olarak annelerin kişisel bilgilerini saptamak üzere "Aile Bilgi Formu" ve annelerin babasavar davranışlarını belirlemek üzere araştırmacılar tarafından geliştirilen "Babasavar Annelik Ölçeği" kullanılmıştır. Veriler araştırmacı tarafından okullara gidilerek okul öncesi öğretmenlerinin desteğiyle gönüllü ailelerden elden toplanmıştır. Normallik testi sonucunda verilerin normal dağıldığı görülmüş ve parametrik testlerden Bağımsız Gruplar t testi, ANOVA ve Pearson Korelasyon testleri yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmada annelerin babasavar davranışları olarak modern annelik, iki kat sorumlu annelik, aşırı bağlı annelik, dolaylı annelik ve geleneksel annelik davranış özellikleri geliştirilen "Babasavar Annelik Ölçeği" ile belirlenmiştir. Annelerin kişisel bilgileri ile ölçeğin her bir alt boyutunun farklılaşıp farklılaşmadığına da bakılmıştır. Araştırma bulgularına göre, anne bakım süresine göre iki kat sorumlu, aşırı bağlı, geleneksel annelik ile babasavar annelik puanlarında 8 yıl ve üzeri çocuğuna bakan annelerin lehine fark bulunmuştur. Anne çalışma durumuna göre aşırı bağlı, geleneksel annelik ile babasavar annelik puanlarında çalışmayan annelerin lehine bir fark bulunmuştur. Anne çalışma saatine göre aşırı bağlı ve geleneksel annelik puanlarında çalışmayan; babasavar annelik puanında çalışmayan ve 9 saat ve üzeri çalışan annelerin lehine bir fark bulunmuştur. Anne eğitim durumuna göre iki kat sorumlu, aşırı bağlı, geleneksel, dolaylı annelik ile babasavar annelik puanlarında düşük eğitim düzeyindeki annelerin lehine bir fark bulunmuştur. Anne yaşına göre aşırı bağlı annelik ve babasavar annelik puanlarında 20-29 yaş lehine bir farklılık bulunmuştur. Baba çalışma saatine göre aşırı bağlı annelik ve babasavar annelik puanlarında 9 saat ve üzeri çalışanların lehine bir fark bulunmuştur. Baba eğitim durumuna göre modern annelik puanında yüksek eğitimli babaların; iki kat sorumlu, aşırı bağlı, geleneksel, dolaylı annelik ile babasavar annelik puanlarında daha düşük eğitim düzeyindeki babaların lehine bir fark bulunmuştur.

Çocuk bakımında destek alıp almamaya göre aşırı bağlı, geleneksel annelik ile babasavar annelik puanlarında destek almaması lehine bir fark bulunmuştur. Çocuk sayısına göre aşırı bağlı, geleneksel annelik ile babasavar annelik puanlarında 3 ve üzeri çocuk lehine fark bulunmuştur. Evlilik süresine göre modern annelikte 5-10 yıl; aşırı bağlı annelik ile babasavar annelik puanlarında 16 yıl ve üzeri lehine bir fark bulunmuştur. Okul türüne göre aşırı bağlı, geleneksel, dolaylı annelik ile babasavar annelik puanlarında devlet okulları lehine fark bulunmuştur. Baba yaş ve birlikte yaşanan akraba olup olmamasına göre bir fark bulunmamıştır.

Sonuç: Babasavar annelik, anne ve babanın çocuğun hayatına aktif katılımı ile ilişkilidir. Babanın ilgisi ve katılımı ne kadar fazla ise babasavar anneliğin o kadar düşük olduğu görülmektedir. Bu çalışma bulgularının aile eğitimi açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Babayı çocuğuna uzak tutan anneler başta olmak üzere anne-babaların daha etkili anne-babalık davranışları edinmeleri için eğitim programları geliştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Babasavar annelik, okul öncesi çağda çocuğu olan anne-babalar, anne babaların etkileşim davranışları

The Role Of Emotional Intelligence And Happy Childhood Experiences In Predicting Parental Stress

Ahmet Özmen[1], Muhammet Coşkun[1], Emine Er[1]

[1]*Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Ana Bilim Dalı*

Abstract No: 196 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose:

Considering that family institution is the basis of society, providing a sharing, understanding and tolerant family environment to children for parents is crucial. When the concept of family is examined, the importance of being a parent becomes clear. Besides this, increased nuclear family type complicates the transfer of domestic experiences. Therefore, parents might have more problems in terms of child rearing. Parents with children in the preschool period are parents of a small child. These children spend the most time at home and kindergarten. In other words, they learn much more things out of their family environment. Moreover, communication within the preschool period between parent and child influences the development of the child as well.

Parent-child interaction is influenced by the structure that the parent establishes with his / her own mother. Parents who accept their parents as accepting and warm may be more sensitive to the needs of their children. According to attachment theory, the parent-child relationship established in early childhood forms internal working models. These models also affect parenting styles in adulthood. Parental roles in adulthood may also be positive for people who have built a more positive internal working model with strong attachment in early years.

When we consider all mentioned above, being parent of a preschool age child can be serious stressor. Parenting stress is defined as the process consisting of physiological and psychological responses of the parent to adapt to tasks related to parenting roles in parent-child interaction. In addition to that, when the related literature is examined, it is seen that individuals with high emotional intelligence can cope with stress more effectively. Emotional intelligence is the ability of individuals to be aware of their and others' emotions and to manage them. This concept has 5 main dimensions that are adaptation, personal dimension, interpersonal dimension, general mood and stress management (coping with stress). In the stress management dimension, people can cope with stress without being pessimistic or losing control. In addition, people who are successful in stress management often have a positive mood and are calm.

Although there are studies in the literature indicating a significant relationship between emotional intelligence and stress, there is not any specific study investigating the association between emotional intelligence and parental stress. When it is considered that early years of life shape the parental roles and considering the significant impact of parents on the child's development, touching upon the relationship between parental stress and emotional intelligence can be very contributive to related literature. That is why this present study focuses of testing the predictor roles of emotional intelligence and happy childhood experiences on parental stress.

Method:

First of all, sample has been formed through convenient sampling method. However, since data collection process continues, total number of sample is not clear yet. Furthermore,

in this study, relational screening model was used to investigate the relationship between early childhood experiences, parental stress levels and emotional intelligence levels of mothers and fathers of child/children (2-6 years old). The relational screening model will be used to determine the relationship between variables is a screening model that describes the level of change in one variable by the other variable. Screening models are research approaches aiming to describe a past or present situation as it exists. Relationships detected through screening model do not give a real cause and effect relationship; however, by providing a number of clues, it may provide useful results in predicting the other if the situation in one variable is known.

Findings:

As the data collection process is continuing, the findings section has not been established yet. In general, in line with the hypothesis of the study, parents who have a high level of emotional intelligence and think that they have a happy early childhood life are expected to have lower parental stress.

Result:

As stated, the data collection phase is still in progress. Therefore, after the data collection process is completed and the data is analyzed, the results will be discussed in the light of relevant studies in the literature.

Keywords: Emotional Intelligence, Parental Stress, Early Childhood Experience

Duygusal Zekâ ve Mutlu Çocukluk Yaşantılarının Ebeveyn Stresini Yordamadaki Rolü

Ahmet Özmen[1], Muhammet Coşkun[1], Emine Er[1]

[1]*Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Ana Bilim Dalı*

Bildiri No: 196 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç:

Aile kurumunun toplumun temeli olduğu düşünüldüğünde ebeveynlerin çocuklarının iyi bir şekilde yetişebileceği şekilde anlayışlı, hoşgörülü, paylaşımcı aile ortamının sağlanması önem arz etmektedir. Bu doğrultuda aile kavramı incelendiğinde ebeveyn olmanın önemi açığa çıkmaktadır. Bununla birlikte günümüzde çekirdek aile tipinin artması aile içi tecrübelerin aktarılmasını güçleştirmektedir. Böylece ebeveynler çocuk yetiştirmeye ilişkin daha çok sıkıntı yaşayabilmektedir.

Okulöncesi dönemde çocukları olan ebeveynler ise küçük bir çocuğa ebeveynlik yapmaktadır. Bu çocuklar ev ve anaokulunda en çok zaman geçirmektedir. Yani ailenin öğrettikleriyle birlikte birçok yeni şeyi de aile ortamının dışında öğrenebilmektedir. Ayrıca okulöncesi dönemdeki ebeveyn-çocuk etkileşimi çocuğun gelişimini de etkilemektedir. Ebeveyn-çocuk etkileşiminde ebeveynin kendi annesiyle kurduğu yapı etkili olmaktadır. Kendi ebeveynini kabul edici ve sıcak olarak hatırlayan ebeveynler çocuklarının ihtiyaçlarına daha hassas olabilmektedir. Bağlanma teorisine göre erken çocukluk yıllarında kurulan ebeveyn-çocuk ilişkisi içsel çalışan modelleri oluşturmaktadır. Bu modeller de yetişkinlik yaşamındaki ebeveynlik stillerini etkilemektedir. Erken yıllarda güçlü bağlanma ilişkisiyle daha olumlu içsel çalışan model oluşturan kişilerin yetişkinlik yaşamındaki ebeveyn rolleri de olumlu olabilmektedir.

Bu bağlamda düşünüldüğünde ebeveynler için okulöncesi dönemdeki bir çocuğun ebeveyni olmak ciddi bir stresör olabilmektedir. Ebeveynlik stresi, ebeveyn çocuk etkileşiminde ebeveynin ebeveynlik rollerine ilişkin görevlere adapte olmaya yönelik verdikleri fizyolojik ve psikolojik tepkilerden oluşan süreç olarak tanımlanmaktadır. Bununla birlikte alan yazındaki araştırma sonuçları incelendiğinde duygusal zekâsı yüksek olan bireylerin stresle daha etkili baş edebildiği görülmektedir. Duygusal zeka; bireylerin kendisinin ve başkalarının duygularının farkında olma ve duyguları yönetebilme yetisidir. Duygusal zekânın; uyum, kişisel boyut, kişiler arası boyut, genel ruh hali ve stres yönetimi (stresle başa çıkma) olmak üzere 5 boyutu bulunmaktadır. Stres yönetimi boyutunda insanlar, karamsarlığa kapılmadan veya kontrollerini yitirmeden stresle baş edebilirler. Ayrıca stres yönetimi konusunda başarılı olan insanlar genellikle olumlu ruh haline sahip olup soğukkanlıdırlar.

Alan yazında mevcut olan araştırmalar duygusal zekâ ve stres arasında ilişki olduğunu işaret etse de duygusal zekâ ve ebeveyn stresini inceleyen araştırmalara alan yazında rastlanmamıştır. Yaşamın ilk yıllarının ebeveyn rollerini şekillendirdiği düşünüldüğünde ve ebeveynlerin çocuğun gelişimi üzerindeki önemli etkisi dikkate alındığında erken çocukluk yaşantısı, duygusal zekâ ve ebeveyn stresini inceleyen araştırmalara ihtiyaç bulunmaktadır. Bu çalışmada duygusal zekâ ve ebeveynlerin mutlu çocukluk yaşantılarının ebeveyn stresini yordamadaki rolünün incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:

İlk olarak, çalışmanın örneklemi seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden uygun örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Veri toplama süreci devam ettiği için henüz toplam katılımcı sayısı

belli değildir. Ayrıca, bu araştırmada 2 ile 6 yaş arası çocuğu/çocukları bulunan anne ve babaların erken dönem çocukluk yaşantıları, ebeveyn stres düzeyleri ve duygusal zekâ seviyeleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla ilişkisel tarama modeli kullanılacaktır. Değişkenler arası ilişkiyi belirlemek için kullanılan ilişkisel tarama modeli, değişkenlerden birindeki değişimin diğer değişken tarafından ne düzeyde belirlendiğini betimleyen bir tarama modelidir. Tarama modelleri, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımıdır. Tarama yoluyla saptanan ilişkiler gerçek bir neden sonuç ilişkisi vermez; fakat birtakım ipuçları vererek, bir değişkendeki durumun bilinmesi halinde diğerinin tahmin edilmesinde faydalı sonuçlar sağlayabilir.

Bulgular:

Veri toplama süreci devam ettiği için henüz bulgular kısmı oluşturulmamıştır. Genel olarak, araştırmanın hipotezi ile doğru orantılı olarak, yüksek duygusal zekâ düzeyine sahip ve mutlu bir erken dönem çocukluk yaşantısı olduğunu düşünen ebeveynlerin daha düşük ebeveyn stresine sahip olmaları beklenmektedir.

Sonuç:

Belirtildiği gibi henüz veri toplama aşaması devam etmektedir. Bundan dolayı, veri toplama süreci tamamlanıp verilerin analizleri yapıldıktan sonra elde edilen sonuçlar alan yazındaki ilgili çalışmalar ışığında tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Duygusal Zeka, Ebeveyn Stresi, Erken Çocukluk Deneyimi

Home Visits In Terms Of Child'S Holistic Development In Early Childhood

Taşkın Taştepe[1], Zehra Hazar[2], Ayşe Açıkgöz[3], Sebahat Aydos[1]
[1]*Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*
[2]*Huzur Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi*
[3]*İris Yeni Yaşam Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi*

Abstract No: 237 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: This research was carried out to determine whether the child's development in the home environment is supported by parents and school-family communication is supported by teachers through home visits in terms of the child's holistic development.

Method: This research was based on the basic interpretive pattern of qualitative research methods. The basic interpretive pattern is the type of pattern used in the qualitative research in order to gather in-depth information about the truth about a subject and evaluate the obtained information within its own theoretical framework. The study group of the research was chosen as the typical sampling method. Six early childhood educators from a public kindergarten in Etimesgut district of Ankara participated in the study. In the research, the criterion was determined that teachers were performing home visits and participating in the research voluntarily. In the research, 'Interview Form' prepared by the researchers was used as a data collection tool in order to examine the opinions of teachers about home visits. The Interview Form was formed within the framework of two topics as questions about the content of home visits and their contributions to children. Ethics approval of the research was obtained from the Presidency of Ethics Committee of Ankara University and the institution approval was obtained from Ankara Provincial Directorate of National Education. The interviews were conducted face to face with the participants and voice recorder was used during the interviews.

Findings: The general pattern of the teachers' views about the purpose of their home visits was that they carry out the home environment observation in the context of holistic evaluations of children and they need to observe the child-family relations within the home environment. In this context, the criteria that teachers evaluate during their visits were generally based on the social rights and development of the child at home. Among the other findings, teachers thought that they should be role models for families during their home visits. Findings related to the responsibilities of teachers in their home visits were aimed at finding a common solution by evaluating the child's negative behaviors in the family environment together with the parents. The teachers stated that when they go home visits, children expect their attention and therefore they try to devote special time to children during the home visit process. During these visits, children feel themselves special and expect the teacher to spend time with them in the home environment. It was seen that teachers could not perform planned activities in their home visits in general and implemented activities according to the current need. When the findings were evaluated with a holistic view, it was concluded that home visits made various contributions to all elements of the system (teacher-family-school, etc.), especially children. When we look at the contributions to the child, which is the main element of the system, these contributions were gathered around two different axes in the context of the child's development and the adaptation of the child to the school. The contribution to the development of the child was emphasized by the feedback given to the families during the home visits in order to provide guidance and awareness for families who do not know how to approach the child. In addition, the sub-messages and information given about school-family cooperation and the child's developmental process during the visit process

have a positive effect on the child's development if the family could apply. According to the teachers, home visits also have a positive effect on child's adaptation to school and teacher-child interaction. The contributions to the other elements of the system were that the teachers' job satisfaction, increase in the awareness of the families about their children and increase in the reliability of the school for the family and the child.

Result: It was concluded that teachers were aware that one of the main goals of their home visits was to support the development of the child, they formed their visits and made observations for this purpose, but no planned attempts were made to support child-parent interaction through concrete processes to support the family. In addition, it can be said that home visits made contribution to all components, especially the child, which is the most important part of education.

Keywords: Home visit, family involvement, early childhood education, child development

Çocuğun Bütüncül Gelişimi Açısından Okul Öncesi Dönemde Ev Ziyaretleri

Taşkın Taştepe[1], Zehra Hazar[2], Ayşe Açıkgöz[3], Sebahat Aydos[1]

[1]*Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

[2]*Huzur Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi*

[3]*İris Yeni Yaşam Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi*

Bildiri No: 237 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Bu araştırma, çocuğun bütüncül gelişimi açısından ev ziyaretleri aracılığıyla çocuğun ev ortamındaki gelişiminin ve okul-aile iletişiminin öğretmenler tarafından desteklenme durumlarının belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Bu araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden temel yorumlayıcı desen üzerine kurgulanmıştır. Temel yorumlayıcı desen, araştırmacıların bir konu hakkındaki gerçeğe ilişkin derinlemesine bilgi toplamak ve elde edilen bilgiyi kendi teorik çerçevesinde değerlendirmek amacı ile gerçekleştirdikleri nitel araştırmalarda kullanılan desen türüdür. Araştırmanın çalışma grubu, tipik örnekleme yöntemi olarak seçilmiştir. Araştırmaya, Ankara ili Etimesgut ilçesinde bulunan resmi bir anaokulundaki altı okul öncesi öğretmeni katılmıştır. Araştırmada, öğretmenlerin ev ziyaretlerini gerçekleştiriyor olması ve araştırmaya gönüllü olarak katılmaları ölçüt olarak belirlenmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak öğretmenlerin ev ziyaretlerine ilişkin görüşlerini incelemek amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanan "Görüşme Formu" kullanılmıştır. Görüşme Formu, ev ziyaretlerinin içeriğine ve çocuklara yönelik katkılarına ilişkin sorular olarak iki konu çerçevesinde oluşturulmuştur. Araştırmanın etik onayı Ankara Üniversitesi Etik Kurul Başkanlığından, araştırmanın yapılacağı kurum izni onayı ise Ankara İl Milli Eğitim Müdürlüğünden alınmıştır. Görüşmeler katılımcılarla yüz yüze gerçekleştirilmiş ve görüşme sırasında ses kayıt cihazı kullanılmıştır.

Bulgular: Öğretmenlerin, gerçekleştirdikleri ev ziyaretlerinin amacı hakkındaki görüşlerine ilişkin genel örüntünün çocukların bütüncül değerlendirmeleri bağlamında ev ortamı gözlemi ve çocuk-aile ilişkilerinin ev ortamı içerisinde gözlenmesine ihtiyaç duymaları amaçlı gerçekleştirdikleri yönündedir. Bu bağlamda öğretmenlerin gerçekleştirdikleri ziyarette değerlendirdikleri kriterler genel olarak çocuğun ev içerisindeki sosyal hakları ve gelişimleri eksenlerindedir. Öğretmenlerin ev ziyaretlerinde ailelere rol model olabilmeleri gerektiğini düşündükleri elde edilen diğer bulgular arasındadır. Öğretmenlerin ev ziyaretlerinde kendilerine biçtikleri sorumluluklara ilişkin bulgular ise bu sorumlulukların çocukta gözlemledikleri olumsuz davranışların aile ortamı içerisinde ebeveynlerle birlikte değerlendirerek ortak bir çözüm yolu bulmaya yöneliktir. Öğretmenler ev ziyaretlerine gittiklerinde çocukların onlardan ilgi beklediklerini ve bu nedenle ev ziyareti sürecinde çocuklara özel vakit ayırmaya çalıştıklarını dile getirmiştir. Bu ziyaretlerde çocuklar kendilerini özel hissetmekte ve öğretmenin ev ortamı içerisinde kendileri ile zaman geçirmesi gibi bir beklenti içerisine girmektedir. Öğretmenlerin ev ziyaretlerinde genel olarak planlı etkinlikler gerçekleştiremedikleri, sürecin doğalında, o anki ihtiyaca göre etkinlikler uyguladıkları görülmüştür. Bulgular bütüncül bir gözle değerlendirildiğinde gerçekleştirilen ev ziyaretlerinin başta çocuk olmak üzere sistem içerisindeki tüm öğelere (öğretmen-aile-okul vb.) çeşitli katkılar sağladığına ilişkin bir sonuç ortaya çıkmaktadır. Sistemin ana öğesi olan çocuğa ilişkin katkılara baktığımızda bu katkılar çocuğun gelişimi bağlamında ve çocuğun okula uyumu bağlamında iki ayrı eksen etrafında toplanmaktadır. Çocuğun gelişimine olan katkısı, ev ziyaretlerinin özellikle çocuğa nasıl yaklaşacağını bilmeyen ailelere yol gösterilmesi, farkındalık kazandırması açısından ev ziyaretleri sırasında ailelere verilen dönüt ile vurgulamıştır. Bunun yanı sıra ziyaret sürecinde okul-aile iş birliğine ve çocuğun gelişimsel sürecine ilişkin verilen alt mesajlar ve bilgilendirmeler ailenin uygulayabilmesi boyutunda çocuğun gelişimini olumlu yönde

etkilemektedir. Öğretmenlere göre ev ziyaretleri çocuğun okula uyumunu ve öğretmen-çocuk etkileşimini de olumlu etkilemektedir. Sistemin diğer ögelerine olan katkılar ise öğretmenin mesleki doyumu, ailelerin çocuklarına ilişkin farkındalıklarının arttığı ve okulun ise aile ve çocuk tarafından güvenirliğinin arttığı şeklindedir.

Sonuç: Öğretmenlerin ev ziyaretlerini yaparken en temel amaçlarından birinin çocuğun gelişimini desteklemek olduğunun farkında oldukları, bu amaç çerçevesinde ziyaretlerini biçimlendirdikleri ve gözlem yaptıkları ancak aileyi desteklemek adına somut süreçlerle çocuk-ebeveyn etkileşiminin desteklenmesi için herhangi bir planlı girişimde bulunulmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bunların yanı sıra gerçekleştirilen ev ziyaretlerinin eğitimin en önemli parçası olan çocuk başta olmak üzere bütün bileşenlere katkı sağladığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Ev ziyareti, aile katılımı, okul öncesi eğitim, çocuk gelişimi

Investigation of Parental Involvement Activities in Activity Plans in Preschool Education

Şenay Özen Altınkaynak, Berrin Akman
Kafkas Üniversitesi
Hacettepe Üniversitesi

Abstract No: 438 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Preschool period is known as the critical period in the development of children's cognitive, language, social, emotional, motor and self-care skills. The opportunities offered to children at an early age leave important traces on their academic success and personality development in the coming years. The family is the first social institution that offers many opportunities to affect the development of children as the first learning center and contributes to the development of the skills necessary for everyday life. However, families need support on how to support their children's development and education.

Parental involvement in preschool education institutions is effective in meeting the needs of families, positively influencing their attitudes and behaviors and helping them to create effective opportunities for their children in daily life. Parental involvement studies are; to support their multi-faceted development, to feel secure, to provide continuity in education, to feel positive feelings towards school, in terms of family; taking an active role in child development and education, self-confidence, increasing the quality of family-child communication, socializing, creating qualified environments and times for children at home; it helps to identify families and children, identifying and addressing specific needs, diversifying educational activities, achieving gains and indicators, organizing the classroom environment, and getting support for the preparation of materials through the use of families' professions or special occupations. Supporting Parental involvement activities, which provide many benefits for children, families and teachers, through planned and systematic studies rather than leaving them to the incentives is an important requirement for the development and education process of children.

MEB 2013 pre-school education program emphasized the importance of parent involvement and Family Support Education Guide (EBADER) and Family Support Education Guide (OBADER) for Pre-School Education Program have been prepared. In addition, parental involvement dimension was included in the activity plans and the active participation of families in the development and education process of children was targeted within the scope of the program. Based on the gains and indicators, it is expected to include practices that will enable families to be involved in the education process in various types of activities. The parental involvement activities included in the activity plans are also important in terms of increasing the quality of school-family cooperation, ensuring continuity in child development and education, guiding the participation of families in the education process and increasing family communication. Since the parental involvement activities are structured by preschool teachers, determining the aims and activities of the teachers for these activities will contribute to the development of the family participation activities.

Purpose: The aim of this study is to examine the family participation activities included in the activity plans prepared in accordance with the Preschool Education Program of the Ministry of National Education 2013.

Method: The method of this study was determined as document analysis which is one of the

descriptive research models. Within the scope of the research, the parental involvement sections of the activity plans implemented in pre-school education institutions affiliated to the Ministry of National Education were examined. Document analysis method was used to describe in detail the parental involvement activities in the activities appropriate for the preschool education program, to interpret the current situation in detail and to make comprehensive suggestions based on these comments. For this purpose, four independent kindergartens were selected by random sampling method from the schools in Kars city center. The activity plans implemented by the volunteer teachers in the spring semester of the 2017-2018 academic year were examined. The parental involvement activities in the activity plans were evaluated in various aspects.

Results and Conclusion: As a result of the study, it was found that family participation activities were mostly aimed at supporting children's cognitive and self-care skills, and their dimensions and diversity were limited. Participation activities that support all areas of development of children with whom the family and child will spend time together should be planned. As a result of the study, it was found that family participation activities were mostly aimed at supporting children's cognitive and self-care skills, and their size and diversity were limited. Participation activities that support all areas of development of children with whom the family and child will spend time together should be planned.

Key Words: Preschool Education, Parental Involvement

Okul Öncesi Eğitimde Uygulanan Etkinlik Planlarındaki Aile Katılım Çalışmalarının İncelenmesi

Şenay Özen ALTINKAYNAK[1], Berrin AKMAN
[1]*Kafkas Üniversitesi*
[2]*Hacettepe Üniversitesi*

Bildiri No: 438 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi dönem çocukların bilişsel, dil, sosyal, duygusal, motor ve öz bakım becerilerinin gelişiminde kritik dönem olarak bilinmektedir. Erken yaşlarda çocuklara sunulan fırsatlar, ilerleyen yıllardaki akademik başarıları ve kişilik gelişimleri üzerinde önemli izler bırakır. Aile çocukların ilk öğrenme merkezi olarak gelişimlerinin etkileyecek pek çok fırsatlar sunan ve günlük yaşam için gerekli becerin geliştirilmesine katkı sağlayan ilk sosyal kurumdur. Ancak aileler çocuklarının gelişimlerini ve eğitimlerini nasıl destekleyecekleri konusunda desteğe ihtiyaç duymaktadırlar.

Okul öncesi eğitim kurumlarında yürütülen aile katılım çalışmaları, ailelerin ihtiyaçlarını giderme, onların tutum ve davranışlarını olumlu yönde etkileyerek çocukları için günlük hayatta etkili fırsatlar oluşturmalarına yardımcı olma açısından etkilidir. Aile katılım çalışmaları çocuk açısından; onların çok yönlü gelişimlerine destek olma, kendini güvende hissetme, eğitim hayatında sürekliliği sağlama, okula karşı olumlu duygular hissetme, aile açısından; çocuk gelişimi ve eğitiminde aktif rol alma, kendine güven duyma, aile-çocuk iletişiminin niteliğini arttırma, sosyalleşme, evde çocuklar için nitelikli ortamlar ve zamanlar oluşturma, öğretmen açısından; aileleri ve çocukları tanıma, ailelerin meslekleri ya da özel uğraşlarından faydalanarak eğitim etkinliklerini çeşitlendirme, kazanım ve göstergelere ulaşılma, sınıf ortamının düzenlenmesi ve materyallerin hazırlanması konusunda destek alma özel gereksinimleri belirleme ve giderme gibi pek çok konuda kolaylık sağlar. Çocuk, aile ve öğretmen açısından pek çok fayda sağlayan aile katılım çalışmalarını tesdüflere bırakmak yerine planlı ve sistemli çalışmalarla desteklemek çocukların gelişimi ve eğitim süreci için önemli bir gerekliliktir.

MEB 2013 okul öncesi eğitim programında da aile katılımının önemine vurgu yapılmış ve ailelere yönelik 0-36 Ay Çocukları İçin Eğitim Programı İle Bütünleştirilmiş Aile Destek Eğitim Rehberi (EBADER) ve Okul Öncesi Eğitim Programı İle Bütünleştirilmiş Aile Destek Eğitim Rehberi (OBADER) hazırlanmıştır. Ayrıca program kapsamında etkinlik planlarında aile katılımı boyutuna yer verilmiş ve ailelerin çocukların gelişim ve eğitim sürecine etkin katılımı hedeflenmiştir. Kazanım ve göstergeler temel alınarak, çeşitli etkinlik türlerinde ailelerin eğitim sürecine dahil olmasını sağlayacak uygulamalara yer verilmesi beklenmektedir. Etkinlik planlarında yer alan aile katılım çalışmaları okul-aile işbirliğinin niteliğinin artması, çocuk gelişimi ve eğitiminde sürekliliğin sağlanması, ailelerin eğitim sürecine katılımına rehberlik etmesi ve aile içi iletişimi arttırması açısından da önemlidir. Aile katılım çalışmaları okul öncesi öğretmenleri tarafından yapılandırıldığı için, öğretmenlerin bu etkinlikleri hangi amaçlar doğrultusunda ve hangi etkinliklerde yürüttüğünü belirlemek aile katılım çalışmalarının geliştirilmesine katkı sağlayacaktır.

Amaç: Bu bağlamda çalışmanın amacı, Milli Eğitim Bakanlığı 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'na uygun şekilde hazırlanan etkinlik planlarında yer alan aile katılım çalışmalarının incelenmesidir.

Yöntem: Bu araştırmanın yöntemi betimsel araştırma modellerinden biri olan doküman analizi olarak belirlenmiştir. Araştırma kapsamında Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okul öncesi eğitim kurumlarında uygulanmış etkinlik planlarının aile katılımı bölümleri incelenmiştir. Okul öncesi eğitim programına uygun etkinliklerdeki aile katılım çalışmalarını derinlemesine betimlemek, var olan durumu

detaylı bir şekilde yorumlanabilmek ve bu yorumlara dayanarak kapsamlı öneriler getirebilmek için doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Bu amaç için Kars il merkezinde bulunan okullardan tesadüfi örnekleme yöntemi ile dört bağımsız anaokulu seçilmiştir. Gönüllü olarak çalışmaya katılan öğretmenlerin 2017-2018 eğitim öğretim yılı bahar döneminde uyguladıkları etkinlik planları incelenmiştir. Etkinlik planlarındaki aile katılım çalışmaları çeşitli yönleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmanın sonucunda, aile katılım etkinliklerinin daha çok çocukların bilşsel ve özbakım becerilerini desteklemeye yönelik olduğu, boyutlarının ve çeşitliliğinin sınırlı olduğuna ulaşılmıştır. Aile ve çocuğun birlikte zaman geçireceği çocukların tüm gelişim alanlarını destekleyen katılım etkinliklerinin planlanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Aile Katılımı

Eğitim Ortamları

Educational Environments

The Examination Of Literacy Centers In Preschool Classrooms

Nihan Feyman Gök
Çankırı Karatekin Üniversitesi

Abstract No: 15 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Children start to communicate with their environment as of their birth and they have numerous experiences using verbal and written languages during early childhood. As children interact more with the environment, their discoveries regarding the texts, words and books increase and their literacy experiences are matured. Thus, children naturally get familiar with the presence and function of the written language before they officially start the education of reading and writing in the first class of the primary school. During this period, verbal language skills involving listening and speaking and written language skills involving writing and reading, present a concurrent development. The skills defining the acquired behaviors, skills, concepts and experiences as of the birth are called “early literacy” and it turns into “traditional literacy” when the children are officially taught how to read and write.

Early literacy skills are naturally acquired at home, at school and in social life as a result of the child’s daily interactions with peers and literate adults. Following the family environment, a child continues his/her life and social life in education institutes. Especially the institutions providing early childhood education has a key role in this process. The environment offered by early childhood institutions will be able to support early literacy skills of children as long as they are properly designed and built.

Early literacy skills develop through an environment being rich in terms of stimulants enabling children to get into regular and continuous interactions with text. Various elements including a bookcase and a writing space that could be accesed by the children visually and physically, soft cushions offering an enjoyable reading space, a variety of literary books suitable for the age and reading level of the children, materials encouraging the verbal language and the professional support of the teacher form a well-designed environment. A well-designed environment supports all developments and learnings of the children regarding early literacy. The studies conducted have revealed that children growing up in a rich literacy environment in pre-school period experience a successful transition from early literacy to traditional literacy, they have a higher level of academic success and they are more capable in terms of social development. Physical arrangement and organization of a pre-school classroom are the most important power and support of an effective early literacy education in the process of obtaining all these acquisitions.

The aim of the study is to evaluate the literacy centers available in pre-school classrooms with respect to their structural and functional dimensions. 20 preschool classrooms serving for 36-66-month old children in Çankırı province were included in the study. Data were collected by using the “Early Literacy Center Assessment Checklist” consisting of two parts developed by the researcher in order to achieve a general assessment. Statistical data analysis techniques were applied for all items in the checklist. In data collection process, the answers of the survey including 31-item questions available in “Early Literacy Center Assessment Checklist through 20 classrooms were obtained. Each item in this checklist involves dual responses as Yes/No. Frequency analysis and hypothesis tests were performed by using the data obtained. During the statistical data analysis process, the two-ratio Z test was used for the hypothesis tests and no statistically significant difference was found between the ratios of Yes and

No answers for each item. Moreover, frequency and percentage values were obtained for each item. According to the results of the hypothesis test applied to each item, evaluations were made in order to determine whether the difference between the Yes/No answers was statistically significant. All of the applications in the statistical analysis section were prepared using the R programming language being a free data analysis software.

The results of the study have indicated the presence of structural and functional problems in literacy centers of pre-school classrooms for 36-66-month old children. It has been noted that while the classrooms possessed some of the qualities acknowledged in literature to be supporting the early literacy skills, they needed to be improved in various aspects. Within this framework, it is important that especially the pre-school teachers, school principals and decision-makers supplying materials and equipment for schools playing a significant role for the design and the establishment of preschool classes are required to gain awareness about early literacy. It is recommended to provide professional development opportunities for the teachers regarding the issue.

Keywords: Early literacy, preschool classrooms, literacy centers

Okul Öncesi Sınıflarında Okuryazarlık Merkezlerinin İncelenmesi "çankırı Örneği

Nihan Feyman Gök
Çankırı Karatekin Üniversitesi

Bildiri No: 15 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocuklar doğdukları andan itibaren çevreleriyle iletişim kurmaya başlamakta ve erken çocukluk dönemi boyunca sözel ve yazılı dili kullandığı pek çok deneyim yaşamaktadırlar. Çevre ile yaşadığı etkileşimin artması sonucu çocuğun yazıya, kelimelere ve kitaplara ilişkin keşifleri de artmakta ve okuryazarlık deneyimleri olgunlaşmaktadır. Böylece çocuklar ilkokul birinci sınıfta verilen resmi okuma yazma eğitimine başlamadan önce yazılı dilin varlığına ve işlevine doğal olarak aşina olmaktadırlar. Bu süreçte dinleme ve konuşmayı içeren sözel dil becerileri ile okuma ve yazmayı içeren yazılı dil becerileri eş zamanlı gelişmektedir. Çocukların doğumdan itibaren edindikleri bu davranışları, becerileri, kavramları ve deneyimleri tanımlayan beceriler "erken okuryazarlık" olarak adlandırılır ve resmi okuma yazma eğitimi verildiği noktada "geleneksel okuryazarlığa" dönüşür.

Erken okuryazarlık becerileri evde, okulda ve toplumsal hayatın içinde; çocuğun yaşıtlarıyla ve okuryazar yetişkinlerle günlük yaşam akışı içindeki etkileşimlerisonucu doğal bir biçimde oluşmaktadır. Çocuk aile ortamından sonra hayata ve toplumsal yaşama eğitim kurumlarında devam eder. Özellikle erken çocukluk eğitim hizmeti veren kurumlar bu süreçte hayati bir rol oynar. Erken çocukluk eğitim kurumlarının çocuklara sunduğuortam, uygun nitelikte tasarlandığı ve oluşturulduğu ölçüdeçocukların erken okuryazarlık becerilerini destekleyecektir.

Erken okuryazarlık becerilerinin gelişimi çocukların düzenli ve sürekli olarak yazıyla etkileşimler kurmasını sağlayan zengin uyarıcılı bir çevre aracılığıyla gerçekleştirilmektedir. Çocukların görsel ve fiziksel olarak erişebildiği bir kitaplık ve yazı yazma alanı, keyifli okuma alanı temin eden yumuşak yastıklar, yaşa ve okuma düzeyine uygun seçilen ve çeşitli edebi türleri içeren bir kitap seçkisi, sözel dili teşvik eden materyaller ve öğretmenin profesyonel desteği gibi pek çok unsur birarada iyi tasarlanmış bir çevreyi oluşturur. İyi tasarlanan bir çevre çocukların erken okuryazarlığa dair tüm gelişim ve öğrenmelerini desteklemektedir. Yapılan araştırmalarda okul öncesi dönemde zengin okuryazarlık çevresinde büyüyen çocukların erken okuryazarlıktan geleneksel okuryazarlığa başarılı bir geçiş yaptıkları, akademik açıdan daha başarılı oldukları ve sosyal gelişim alanında daha yetkin oldukları ortaya konmuştur. Bütün bu kazanımların elde edilmesi sürecinde birokul öncesi sınıfının fiziksel düzenlemesi ve organizasyonu etkilierken okuryazarlık eğitiminin en önemli gücü ve desteğidir.

Bu araştırmada okul öncesi sınıflarında bulunan okuryazarlık merkezlerinin yapısal ve işlevsel boyutlarıyla değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya Çankırı ilinde bulunan, 36-66 aylık çocuklara hizmet veren 20 okul öncesi sınıfı dahil edilmiştir. Çalışmanın verileri genel bir değerlendirme oluşturmak üzere araştırmacı tarafından oluşturulan ve iki bölümden oluşan "Erken Okuryazarlık Merkezi Değerlendirme Kontrol Listesi"kullanılarak toplanmıştır.Bu listede yer alan tüm maddelere yönelik istatistiksel veri analizi teknikleri uygulanmıştır. Veri toplama aşamasında toplam 20 sınıf üzerinden "Erken Okuryazarlık Merkezi Değerlendirme Kontrol Listesi'nde bulunan 31 maddelik anket sorularının yanıtları elde edilmiştir. Bu listede yer alan her madde evet /hayır şeklinde ikili yanıtlar içermektedir. Elde edilen bu veriler kullanılarak frekans analizi ve hipotez testleri uygulanmıştır. İstatistiksel veri analizi sürecinde hipotez testlerine yönelik iki oran Z-testi kullanılmış, her maddeye verilen evet ve hayır oranları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın bulunmadığı test

edilmiştir. Ayrıca her bir madde için frekans değerleri ve yüzdelik oran değerleri elde edilmiştir. Her bir madde için uygulanan hipotez testi sonucuna göre, evet ve hayır yanıtları arasındaki farklılığın istatistiksel açıdan anlamlı fark yaratıp yaratmadığına dair çıkarımlar yapılmıştır. İstatistiksel analiz bölümünde yer alan tüm uygulamalar özgür bir veri analizi yazılımı olan R programlama dili kullanılarak hazırlanmıştır.

Araştırma bulguları, 36-66 aylık çocukların devam ettiği okul öncesi sınıfların okuryazarlık merkezlerinde yapısal ve işlevsel açıdan sorunların varlığına işaret etmektedir. Sınıfların alan yazında erken okuryazarlık becerilerini desteklemeye dair kabul gören özelliklerin bazılarını taşıdığı ancak pek çok yönden geliştirilmesi gerektiği belirlenmiştir. Bu çerçevede okul öncesi sınıfların tasarlanmasında ve oluşturulmasında rol oynayan başta okul öncesi öğretmenlerinin, okul yöneticilerinin ve okullara materyal ve donatım sağlayan karar vericilerin erken okuryazarlık konusuna ilişkin farkındalık kazanmaları önemlidir. Konuya dair öğretmenlere yönelik profesyonel gelişim fırsatlarının yaratılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken okuryazarlık, okul öncesi sınıfları, okuryazarlık merkezi

The Examination Of The Effectiveness Of Nature-Based Education Program On Young Children'S Biophilic Tendencies: A Quasi Experimental Study

Simge Yılmaz[1], Oğuzcan Çığ[1], Emine Yılmaz Bolat[1]
[1]*Mersin Üniversitesi*

Abstract No: 24 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Biophilia is defined as a fundamental and genetic foundation of human beings' positive responses and or affinity towards nature. The development of biophilia in individuals starts from the early years of the life. Therefore, it is very important to understand how children's positive or negative affinity toward nature develop in early years. Researchers emphasized that young children have an innate tendency to explore natural environments and desire to engage in natural activities. Additionally, young children should have opportunities to take initiatives in nature to support their feeling and understanding of being an inseparable part of nature in young ages because children's values, attitudes, and essential orientations toward nature begin to be shaped in critical early childhood period. Once children develop positive attitudes toward nature in very young ages, they would love to spend time in nature and would have respect and responsibility to nature in their future lives. With this information in mind, this study aimed to explore whether nature-based education program is an effective tool for developing and improving preschool children's affinity toward nature (biophilia). The number of the participants were 53 young children who were aged between 48 to 60-month-old. Convenience sampling method was employed and the participants were selected from three classrooms a public early childhood education centre in Mersin, Turkey. All of the participating children attended a nature-based outdoor education program once a week for four consecutive weeks. Each of three groups of children visited the natural training area on different days during the week totalling up four visits in one month. The researchers considered the adult-child ratio during each visit and tried to maintain the ratio of one adult per five children for a safe play environment. As training area, children visited the forest area at the main campus of Mersin University located in Çiftlikköy. Children's each visit lasted for approximately two hours. Each session at the forest began with the 30 minutes nature walk with the guidance of the adults. During each nature walk, children's attentions were drawn to the natural elements such as plants, trees, and animals. Children were encouraged to feel the nature with their five senses. During the nature walks, children were also encouraged to collect natural materials found in the nature for the activities they involve right after the walk. Lead teachers implemented both structured and unstructured math, art, science, engineering, and physical activities during the nature-based education program. As a data collecting tool "children's biophilia measure" were used to measure children's biophilia. This measurement included 22 items and included means to measure children's biophilic and non-biophilic tendencies. The measurement tool was used to investigate the participants' levels of affinity towards nature. Each pair of biophilic and non-biophilic scenarios were read to children with accompanying illustrations as a visual aid for participating children. The measurement tool is composed of four categories which are (1) children's preference of being outdoors, (2) children's enjoyments of sensorial aspects of nature, (3) children's curiosity about nature, and (4) children's interaction with nature. The biophilic or non-biophilic items were splashing in puddles, listening to birds, playing in creeks, learning about wild animals, watching birds, watching cats and dogs, digging for worms, catching bugs, playing with natural elements (sticks, leaves, and pinecones etc.), watching sky at night, and playing indoors or outdoors. The implementation of the measurement tool was carried out individually for each child in a quiet room in their early childcare centres. Each implementation lasted for 15 minutes approximately. Both pre-test and post-test were conducted before and after the

implementation of the nature-based outdoor education program. Based on the pre-test and post-test data analysis, we expect that children's biophilic tendencies will be positively affected by four weeks nature-based education program.

Keywords: Biophilia, preschool children, preschool education, nature-based education, quasi experimental design

Investigation Of Museums In Istanbul In The Context Of Child Friendly Environment

Oya Abacı[1], Işık Kamaraj[1], Hande Usbaş[2]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*İstanbul Arel Üniversitesi*

Abstract No: 300 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Child Friendly Spaces are a child right's programming approach that supports children's well-being in the midst of emergencies. Child friendly spaces protect children by providing a safe space with supervised activities, by raising awareness of the risks to children, and mobilizing communities to begin the process of creating a Protective Environment. Environmental child-friendliness is a community product developed from local structures beyond the individual level. It comprises a network of places with meaningful activities, where young and old can experience a sense of belonging whether individually or collectively. The participation of children and youth in the shaping of their settings plays a central role in the creation of child friendly environments. Child friendly environments are designed with children: Keeps child participation in focus and takes a child-specific approach. Paradigm shifts in the ways in which children are regarded are exemplified in the move from notions of children as innocent and vulnerable to concepts of children as active participants in a range of social and cultural contexts, experts on their own lives, and competent to share their views and opinions. An important social aspect of sustainable development is that it offers children and youth opportunities for individual development based on influence and participation. Children's possibilities to move around freely, to explore the natural and built environments, to meet others and to observe and try out roles in public places are all conditions for children's participation. The Concept of Child-Friendly City was worldwide announced for the first time at United Nations Habitat II Conferance which was held in Istanbul in 1996. The significancy of this conference for Unicef is "Children First". According to Unicef, The Concept of Child-Friendly City is "a city, or more generally a local government system, dedicated to the implementation of the children's rights". Some examples of Child-Friendly Cities in the world are London in United Kingdom, Tilburg in Netherlands, Pistroia, Cremona, Milan, Rome in Italy; and Child-Friendly Cities in Turkey are; Antalya, Bursa, Erzincan, Gaziantep, Karaman, Kayseri, Kırşehir, Konya, Sivas, Tekirdağ, Trabzon ve Uşak. The concept of Child-Friendly City emphasizes the safe mobility of children not only in the private areas devoted to them but in the entire city. All public spaces should be designed as environments that look out for children's rights, meet children's needs and promote the well-being of child. In Child-Friendly Cities, among the spaces designed by taking children into account such as parks, hospitals, hotels, libraries, particularly the *museums* are considered as child-friendly spaces. Children's active participation in museum experiences is identified as both a strategy for increasing their ownership of experiences and a way of helping children become open to new ideas and perspectives. Changing conceptualizations of children and the value and significance of consulting with children have been reflected in the changing approaches within several museum communities around the world. This has been particularly evident in efforts to shift from the traditional viewof a museum as a place for educating children to a more child-centered view of the power of children learning through play and interaction. Aligned with this shift is the realization that children's early experiences in a museum are influential in determining future visits, both during childhood and later life. In this context, child-friendly museums can be defined as museum services policy and practices, which focus on children's rights, needs, characteristics, existing values and developing capacities by taking the children's remarks into account. Considering the studies conducted on this subject in our country, in the scope of contemporary cultural policies and practices of the Ministry of Culture and Tourism, activities have been initiated to

render the museums Child Friendly in 2009. This project was completed in 2012 and efforts were put aiming for endearing the museums to children and making the museums more attractive, but no progress was made in taking steps towards sustainability in the project. In this respect, it is of an extreme importance that the museums arrange their environment and educational activities in the context of a child-friendly environment. In this research, museums belonging to state and private institutions/individuals in Istanbul will be examined with a perspective of Child Friendly Environment and variables in the Child Friendly Environment context will be aimed to be determined.

Keywords: Child Friendly City, Child Friendly Environment, Child Friendly Museum

İstanbul'daki Müzelerin Çocuk Dostu Ortam Bağlamında İncelenmesi

Oya Abacı[1], Işık Kamaraj[1], Hande Usbaş[2]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*İstanbul Arel Üniversitesi*

Bildiri No: 300 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocuk dostu ortamlar, çocuk refahını destekleyen bir çocuk hakları programlamasıdır. Çocuk dostu ortamlar, denetimli faaliyetlerle güvenli bir yer sağlayarak, çocuklara yönelik riskler hakkında farkındalığı artırarak ve koruyucu bir ortam oluşturma sürecine başlamak için toplulukları harekete geçirerek çocukları korur. Çocuk dostu ortam, bireysel düzeyin ötesinde yerel yapılardan geliştirilmiş bir topluluk ürünüdür. Çocuk ve gençlerin katılımı, çocuk dostu ortamların oluşturulmasında ve bu ortamların şekillendirilmesinde önemli bir rol oynar. Çocuk dostu ortamlar, çocuklarla birlikte kurgulanır: Çocuk katılımını odakta tutar ve çocuğa özgü yaklaşım gözetir. Günümüzde, çeşitli sosyal ve kültürel bağlamlarda aktif katılımcı, kendi yaşamının uzmanı, bakış açılarını ve görüşlerini paylaşma konusunda yetkin olan çocuk kavramı önem kazanmaktadır. Etki ve katılıma dayalı bireysel gelişim için çocuk ve gençlere fırsatlar sunulması sürdürülebilir kalkınmanın önemli bir sosyal yönüdür. Bu, bireysel ya da ortaklaşa, çocuk ve yetişkinlerin anlamlı etkinliklerle aidiyet duygusunu deneyimleyebildikleri mekânlardaki bir iletişim ağını içermektedir. Çocukların katılımı için kamu yerlerinin tüm koşullarını gözden geçirerek; gözlem yapma, başkalarıyla tanışma, doğal ve inşa edilmiş ortamları keşfetme, özgürce hareket etme çocuklara sunulması gereken imkânlardır. Çocuk Dostu Şehir Kavramı ilk defa, 1996 yılında İstanbul'da yapılan Birleşmiş Milletlerin Habitat II Konferansında tüm dünyaya duyurulmuştur. Bu konferansın Unicef için anlamı "Önce Çocuklar"dır. Unicef'e göre Çocuk Dostu Şehir Kavramı "çocukların haklarını uygulamaya kendini adamış şehir veya daha genel olarak yerel yönetim sistemidir". Dünyadaki Çocuk Dostu Şehirlere bakıldığında; İngiltere'de Londra, Hollanda'da Tilburg, İtalya'da Pistoia, Cremona, Milano, Roma olduğu; Türkiye'deki Çocuk Dostu Şehirlere bakıldığında ise Antalya, Bursa, Erzincan, Gaziantep, Karaman, Kayseri, Kırşehir, Konya, Sivas, Tekirdağ, Trabzon ve Uşak olduğu görülmektedir. Çocuk Dostu Şehir yaklaşımı çocukların yalnızca kendileri için ayrılan alanlarda değil tüm kentte güvenli bir biçimde hareket edebilmelerine vurgu yapmaktadır. Çocuk Dostu Şehirlerde tüm kamusal mekânlar çocukların haklarını gözeten, ihtiyaçlarına cevap veren ve çocuğun esenliğini teşvik eden ortamlar olarak tasarlanmalıdır. Çocuk Dostu Şehirlerde çocuklar düşünülerek tasarlanan parklar, hastaneler, oteller, kütüphaneler gibi kamusal mekânlardan özellikle *müzeler* çocuk dostu mekânlar olarak görülmektedir. Çocukların müze deneyimlerine aktif katılımı, hem kendi deneyimlerini sahiplenmeyi arttırma stratejisi hem de çocukların yeni fikirler ve bakış açılarına açık olmalarına yardımcı olma yolu olarak tanımlanmaktadır. Çocuk kavramsallaştırmasının değişimi ve çocuk katılımının değeri ile önemi, dünyadaki müze topluluklarının değişen yaklaşımlarına yansımıştır. Bu durum özellikle, müzelerin geleneksel bakış açısıyla çocukları eğiten bir yer olma görünümünden, çocukların oyun ve etkileşim yoluyla öğrendiği çocuk merkezli bir bakış açısına geçme çabalarında açıkça görülmektedir. Bu değişime paralel olarak, çocukların bir müzedeki erken deneyimlerinin hem çocukluk hem de sonraki yaşamlarında ileriki ziyaretlerini belirlemede etkili olduğunun kavrayışıdır. Bu bağlamda çocuk dostu müzeler, çocukların görüşünü dikkate alarak, çocukların haklarına, ihtiyaçlarına, özelliklerine, var olan değerlerine ve gelişmekte olan kapasitelerine odaklanan müze hizmetleri politikası ve uygulaması olarak tanımlanabilir. Ülkemizde bu konuda yapılan çalışmalara bakıldığında 2009 yılında Kültür ve Turizm Bakanlığının çağdaş kültür politikaları ve uygulamalar kapsamında müzelerin *Çocuk Dostu* olması konusunda çalışmalar başlatılmıştır. Bu proje 2012 yılında bitirilmiş ve projede müzenin çocuklara sevdirilmesi, cazip hale getirilmesine çalışılmış fakat sürdürülebilirlik konusunda adım atılması yönünde

ilerleme kayıt edilememiştir. Bu açıdan müzelerin ortamlarını ve eğitim çalışmalarını çocuk dostu ortam bağlamında hazırlamaları son derece önemlidir. Bu araştırmada İstanbul'da bulunan devlet ve özel kurum/kişilere ait müzeler Çocuk Dostu Ortam bağlamında incelenecek ve Çocuk Dostu Ortam bağlamındaki değişkenlerin belirlenmesine çalışılacaktır. Elde edilen sonuçlar Çocuk Dostu Ortam bağlamında tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Dostu Şehir, Çocuk Dostu Ortam, Çocuk Dostu Müze

Examination Of Pre-School Teachers' View On Learning Centers

Fatih Aydoğdu[1], Figen Gürsoy[2]
[1]*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi*
[2]*Ankara Üniversitesi*

Abstract No: 307 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

In pre-school period, when the children's development is one of the fastest periods, learning and experiencing environments presented to the children leave important trace on their development. The pre-school learning environments are one of the most suitable environments in order to support the children's development. Well-designed pre-school learning environments encourage children to use them. In such learning environments learning centers consist of divided areas give children an opportunity to discover, create, try and engage in their areas of interest. The learning centers are also play and learning areas in which the children can experience freely and move in comfort, and the children realize new concepts and structures by spending time independently or with their peers, and they improve their ability of problem solving, making decisions and critical thinking. Teachers' effort to organize and update the learning centers in order to support children's development and direct them to such centers and observe them there ensure children's benefitting from the learning centers more. Therefore, it is believed that determining whether teachers' classroom include the learning centers or not, the difficulties the teacher have in forming the learning centers, problems they have in using the learning centers in the education environment and their perception of the learning centers create resource for the teachers and scholars studying in this issue. Accordingly, in this study it was aimed to determine pre-school teachers' view on the learning centers. Interview technique, one of the qualitative research methods, was used in the study. 60 pre-school teachers, who work in Erzincan city center, are chosen with random sampling and participate in the study voluntarily, were included in the study. The teachers who participated in the school were applied 'General Information Form' and 'Semi-Structured Interview Form" which were developed by the researchers in order to obtain their demographic information. In the interview form the teachers were asked whether they have the learning centers in their classrooms, which learning centers they have, changing-renewing frequency of the learning centers, difficulties they have in forming the learning centers, the problems they have in using the learning centers, the contributions of the learning centers to the children, their expectations from the authorities to organize the learning centers so that they support the children's development. Further, they were asked to fill in the sentences "The learning centers resemble to ……. because ……..". In the study the data obtained as a result of the interviews were analyzed using descriptive analysis method. The categories were presented in tables and quotations from the interviews were also given. Content analysis was carried out for the analysis of metaphors. Accordingly, naming, category development and validity-reliability phases were also included. In the naming phase it was examined whether the teachers filled the answer sheets in accordance with the aim of the study and not writing metaphors, not writing the results, not explaining the reasons appropriate for metaphors and inappropriate papers were left out of the assessment. The answer sheets taken within the context of the study were numbered. In the category development phase, metaphors produced by the teachers were examined in terms of the common traits they have for "learning centers" concept. During this operation, the list created with the metaphors was investigated in detail and the categories were developed by associating the metaphors produced by the teachers with a specific theme according to the perspectives they have regarding the "learning centers" concepts. In the validity and reliability phase, in order to ensure the reliability of the study two experts' views were asked to determine whether the metaphors grouped under categories

represent the related categories. In parallel with the experts' feedbacks reliability formula of Miles and Huberman (1994) "Reliability=agreements/agreements+disagreementsx100" was used to determine the reliability of the study. What is more, examples related to the metaphors developed by the teachers were given within the context of the validity and reliability of the study. The analysis of the data has still been going on and it is to be shared in the oral presentation.

Keywords: Learning centers, pre-school teacher, interview, metaphor

Okul Öncesi Öğretmenlerin Öğrenme Merkezleri Hakkındaki Görüşlerinin İncelenmesi

Fatih Aydoğdu[1], Figen Gürsoy[2]
[1]*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi*
[2]*Ankara Üniversitesi*

Bildiri No: 307 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul Öncesi Öğretmenlerin Öğrenme Merkezleri Hakkındaki Görüşlerinin İncelenmesi

Fatih Aydoğdu Figen Gürsoy

Çocukların gelişimlerinin en hızlı olduğu dönemlerden biri olan okul öncesi dönemde çocuklara sunulan öğrenme ve deneyim yaşama ortamları, onların gelişimleri üzerinde önemli etkiler bırakır. Okul öncesi öğrenme ortamları, çocukların gelişimlerini desteklemek için en uygun ortamlardan biridir. İyi düzenlenmiş okul öncesi öğrenme ortamları, çocukları kendilerini kullanmaya teşvik eder. Bu eğitim ortamlarında bölünmüş alanlardan oluşan öğrenme merkezleri çocukların keşfetme, yaratma, deneme ve ilgi alanlarında uğraşmalarına fırsat tanır. Çocukların özgür bir şekilde deneyimlerde bulunup rahat hareket edebildikleri oyun ve öğrenme alanı olan öğrenme merkezlerinde çocuklar akranlarıyla ya da bağımsız bir şekilde zaman geçirerek yeni kavram ve yapıları fark eder, problem çözme, karar verme ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirir. Öğretmenlerin öğrenme merkezlerini çocukların gelişimlerini destekleyebileceği şekilde düzenlenmesi, güncellemesi, çocukları öğrenme merkezlerine yönlendirmesi ve bu merkezlerde çocukların gözlemlenmesi konusundaki çabaları, çocukların öğrenme merkezlerinden daha çok yararlanmalarını sağlar. Bu nedenle öğretmenlerin sınıflarında öğrenme merkezlerinin olup olmadığı, öğrenme merkezlerini oluşturmada yaşadıkları güçlükler, eğitim ortamında öğrenme merkezlerini kullanma konusunda yaşadığı sorunlar ve öğrenme merkezlerine yönelik algılarının belirlenmesinin, öğretmenlere ve konu ile ilgili çalışan uzmanlara kaynak oluşturacağı düşünülmektedir. Bu amaçla araştırmada okul öncesi öğretmenlerin öğrenme merkezleri hakkındaki görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden görüşme tekniği kullanılmıştır. Araştırmaya Erzincan il merkezinde görev yapan okul öncesi öğretmenlerinden seçkisiz örnekleme yöntemiyle belirlenen ve araştırmaya katılmaya gönüllü olan 60 öğretmen dahil edilmiştir. Araştırmaya katılan öğretmenlere demografik bilgilerini elde etmek amacıyla araştırmacılar tarafından geliştirilen " Genel Bilgi Formu" ve " Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu" uygulanmıştır. Görüşme formunda, öğretmenlere sınıflarından öğrenme merkezleri olup olmadığı, hangi öğrenme merkezlerinin bulunduğu, öğrenme merkezlerini değiştirme-yenileme aralıkları, öğrenme merkezlerini oluşturmada yaşadıkları güçlükler, öğrenme merkezlerini kullanma konusunda yaşadıkları sorunlar, öğrenme merkezlerinin çocuklara sunduğu katkılar, öğrenme merkezlerinin çocukların gelişimlerini destekleyebileceği şekilde düzenlemesi konusunda ilgililerden beklentilerine yönelik sorular sorulmuş ve "Öğrenme merkezleri…….. benzer. Çünkü……." cümlesini tamamlamaları istenmiştir. Araştırmada görüşmelerden elde edilen veriler betimsel analiz tekniği kullanılarak analiz edilmiştir. Kategoriler, tablolar şeklinde sunulmuş ve görüşmelerde yer alan görüşlere ilişkin alıntılara da yer verilmiştir. Metaforların analizinde içerik analizi yapılmıştır. Bu doğrultuda adlandırma, kategori geliştirme ve geçerlik-güvenirlik aşamalarına yer verilmiştir. Adlandırma aşamasında, öğretmenlerin cevap kağıtlarını araştırma amacına uygun olarak doldurup doldurmadığı incelenmiş ve metafor yazılmaması, nedenlerin yazılmaması ve metafora uygun nedenlerin açıklanmamış olması uygun olmayan kağıtlar değerlendirme dışında tutulmuştur. Araştırma kapsamına alınan cevap kağıtlarına numara verilmiştir. Kategori geliştirme aşamasında, öğretmenler tarafından üretilen metaforlar "öğrenme merkezi" kavramına yönelik sahip oldukları ortak özellikler açısından incelenmiştir. Bu işlem sırasında metaforlardan oluşturulan liste ayrıntılı bir şekilde incelenerek öğretmenler tarafından üretilen metaforlar "öğrenme merkezi" olgusuna ilişkin sahip olduğu bakış açısına göre belli bir tema ile ilişkilendirilerek kategoriler geliştirilmiştir. Geçerlik ve güvenirlilik sağlama aşamasında, araştırmanın

güvenirliğini sağlamak amacıyla kategoriler altında gruplandırılan metaforların söz konusu kategorileri temsil edip etmediğini belirlemek amacıyla iki uzman görüşüne başvurulmuştur. Uzmanlardan gelen dönütler doğrultusunda Miles ve Huberman ' nın (1994) güvenirlik formülü "Güvenirlik = görüş birliği / görüş birliği +görüş ayrılığı x 100" kullanılarak araştırmanın güvenirliği saptanmıştır. Ayrıca araştırmanın geçerlik ve güvenirlik kapsamında öğretmenlerin geliştirdikleri metaforlarla ilgili örneklere yer verilmiştir. Verilerin analizi devam etmekte olup sözlü sunumda paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Öğrenme merkezi, okul öncesi öğretmeni, görüşme, metafor

Anahtar Kelimeler: Öğrenme merkezi, okul öncesi öğretmeni, görüşme, metafor

Investigation Of Playtime Processes In Preschools

Sinan Koçyiğit[1], Zehra Saadet Fırat[1]
[1]*Atatürk Üniversitesi*

Abstract No: 58 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

ABSTRACT

The effects of playing games on cognitive, social and emotional development and skill acquisition of children are known. Besides the findings in the scientific literature, having a veiled adult companion makes playtime more valuable and provides a two way interaction between the teacher and the students and it allows teachers to be positioned in the same level, side by side with students and make their views about the play apparent to them. The purpose of this study is to determine the roles teachers position themselves in kids plays, how they plan out playtime schedules and their views on playtime itself.

METHODS

This study is conducted as a qualitative case study. The reason this methodology was chosen is because it creates an interactive process in the classroom and it allows teachers to share their experiences.

The study group consisted of 14 preschool teachers from the Erzurum province of Turkey, whom were volunteers and open to cooperation. The subjects were chosen by purposive sampling. Subjects of this study were women preschool teachers working in independent preschools and every subject had a degree in early childhood education.

Results of this study was acquired at the spring semester of 2018-2019. The data of this study was acquired by using semi-structured interview questionnaires approved by experts and observation record charts. The playtime schedules were observed two times weekly for every subject. Interviews were conducted with the subjects after the observations were done. Interviews took typically between 20-30 minutes. The data of the study was then transferred onto a computing environment. The acquired data was analyzed with descriptive analysis. In order to provide reliability to the study, acquired data was analyzed by each researcher individually and the results were then compared with the results found by the other researchers.

FINDINGS

When the playtime schedules implemented by the subjects were observed, it was recorded that the timespan designated for playtime varied between 15 minutes and 2 hours 30 minutes. Most often the children were the ones who initiated playtime in the classroom environment. When the children entered the classroom environment they were inclined towards the centers they were interested in or that was available. Only in very limited instances throughout the study the subjects implemented the orientation of the children to the centers, demanded the children to orient themselves using nursery rhymes and games or used oral instructions for this purpose. By reminding the end of playtime, subjects implemented oral instructions for the assembly of the instruments and the cleaning of the environment. The subjects often included cautionary phrases in the classroom environment and intervened on the

actions of the students and reminded them the rules of the classroom. Some of the subjects have taken punitive action towards the students.

The teachers have included phrases of guidance during playtime. Instructions were generally directed towards solving the conflicts and the problems of the children, mediating between them, advising on their behaviors and attracting attention to the centers. At the same time statements of caution and guidance were used for regulating the usage of the materials, teaching the guidelines, informing the children and preventing any physical harm.

Some of the subjects were observed engaging in inappropriate actions during playtime. These inappropriate actions were preparing to the next activity, doing paperwork, dealing with phones and computers and leaving the classroom. During these actions the subjects were unresponsive to the children's attempts at communication. However some subjects have included themselves in playtime by sitting down with the children and having conversations, giving feedbacks and asking questions about the products the children have created. However they have not included themselves in the playtime actively.

When the answers given by the subjects on the necessity of playtime were examined, the focus around the importance of playtime on the social development of children was seen. Furthermore, the positive effects that playtime provides on children's orientation to the school days and the classroom climate was highlighted and it was also noted that playtime was planned without disrupting the regular flow of education.

When asked about playtime scheduling, the majority of the subjects have mentioned that a designated schedule was made for playtime. It was specified that the scheduling was done according to the needs of the children and the flow of education by the alterations in toys and usage of thematic centers.

In the study, questions were asked to the preschool teachers about the roles they play and the emotions they have during playtime. The teachers have stated that they perform the roles of mediation, guiding, orientation, observation, game hosting and participating. Majority of the subjects who participate in playtime have stated that they enjoy being a part of it and that they feel happy.

The teachers were asked about their opinions on the problems they encounter during playtime. The general answers given by the subjects were focused around the sharing of the materials amongst children, failure in abiding the rules and spatial restrictions.

The subjects were asked if there was an evaluation at the end of playtime. The majority of the subjects have stated that they do an evaluation when a product is created, when encountered with problems or unusual conditions.

CONCLUSION

Playtime processes of the teachers were observed and reviewed. When the results were examined together, the statements given by the teachers on the scheduling and the planning of playtime were not detected in the observations. A similar result was reached on the post playtime evaluations. The answers of the teachers were recorded about their participation in playtime when they were asked by the children however an active participation to playtime by the subjects was not observed during the study. The problems encountered during playtime have influenced the cautionary

expressions used by the subjects. Unrelated activities teachers partook during playtime has resulted with their unresponsiveness to the children.

Keywords: preschool education, playtime, preschool teacher, kindergarten.

Anaokullarında Uygulanan Oyun Zamanı Süreçlerinin İncelenmesi

Sinan Koçyiğit[1], Zehra Saadet Fırat[1]
[1]*Atatürk Üniversitesi*

Bildiri No: 58 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

AMAÇ

Oyunun çocukların bilişsel, sosyal, duygusal gelişimlerine ve beceri edinimlerine etkisi bilinmektedir. Literatürde ortaya konulmuş olan bulguların yanı sıra örtük olarak oyunda bir yetişkin eşlikçiliğinin olması oyunun değerli olarak görülmesine, bir otorite olarak tanınan öğretmenin çocukla aynı seviyede, yan yana olmasına ve öğretmenin çocuklara oyun hakkındaki düşüncelerini hissettirmesine olanak sağlamaktadır. Bu çalışma okul öncesi öğretmenlerinin sınıf ortamında oyun zamanlarında çocukların oyunlarına hangi rollerle katıldıklarını, bu süreyi nasıl planladıklarını ve oyun zamanına yönelik görüşlerini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

YÖNTEM

Bu çalışmada nitel araştırma modellerinden durum çalışması kullanılmıştır. Bu yöntemin seçilmesi, sınıf ortamında etkileşimli bir sürecin yakalanmasının sağlanmasından ve öğretmenlerin kendi deneyimlerini paylaşmalarına olanak verebilmesinden kaynaklanmaktadır.

Çalışma grubu gönüllü ve işbirliğine açık Erzurum ili merkezinde resmi bağımsız anaokullarında görev yapan 14 okul öncesi öğretmeninden oluşturmaktadır. Çalışma grubun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Öğretmenlerin çalıştıkları kurumların tamamı resmi bağımsız anaokuludur, öğretmenlerin tamamı kadındır ve okul öncesi eğitimi ya da öğretmenliği lisans programlarından mezundurlar.

Çalışmanın verileri 2018-2019 bahar dönemi içerisinde elde edilmiştir. Araştırmada veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanmış ve uzman görüşü alınarak düzenlenmiş yarı yapılandırılmış görüşme formu ve gözlem kayıt çizelgesi ile elde edilmiştir. Her öğretmen için aynı hafta içerisinde iki kez oyun zamanı süreleri gözlemlenmiştir. Gözlemlerin tamamlanmasının ardından öğretmenlerle görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler yaklaşık 20-30 dakika arasında sürmüştür. Çalışmanın verilerinin tamamı bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Elde edilen veriler betimsel analiz yoluyla analiz edilmiştir. Çalışmanın güvenirliğinin sağlanması açısından araştırmacılar ayrı ayrı analizler yapmış ve tamamlanan analizler diğer araştırmacının elde ettiği sonuçlarla karşılaştırılmıştır.

BULGULAR

Öğretmenlerin sınıf ortamında yer verdikleri oyun zamanı süreçleri gözlemlendiğinde, oyun zamanına ayrılan sürenin 15 dakika ile 2 saat 30 dakika arasında değiştiği kaydedilmiştir. Sınıf ortamında oyun zamanını başlatan sıklıkla çocuklar olmuştur. Çocuklar sınıf ortamına girdiklerinde kendi isteklerine göre boş olan ya da oynamak istedikleri merkezlere yönelmişlerdir. Gözlemlerin çok azında öğretmenler merkezlere çocukların dağılımını gerçekleştirmiş, bir tekerleme ya da oyun eşliğinde yerleşmelerini istemiş veya sözel yönerge kullanmışlardır. Öğretmenler oyun zamanı için ayrılan süre tamamlandığında zaman hatırlatması yaparak toplanmayı ve temizliğe başlamayı sözel yönergelerle sağlamışlardır. Öğretmenler sıklıkla sınıf ortamında uyarı içeren ifadelere yer vermişlerdir. Öğretmenler, çocuklara,

yaptıkları eylemlere ilişkin müdahalede bulunmuş ve kural hatırlatmaları yapmışlardır. Öğretmenlerden bazıları ceza yoluna başvurmuşlardır.

Öğretmenler oyun zamanında yönlendirme içeren cümlelere yer vermişlerdir. Yönlendirmeler genel olarak çocukların çatışmalarını ve problemlerini çözmek, onlar arasında arabulucu olmak, davranışları için öneride bulunmak ve merkezlere ilgi çekmek amacını taşımaktadır. Bununla birlikte; uyarı ve yönlendirme ifadeleri çocukların materyal kullanımının düzenlenmesi, kuralların öğretimi, bilgi verme ve fiziksel zararı engellemek için kullanılmıştır.

Öğretmenlerin bir kısmı gözlemler sürecinde oyun zamanına uygun olmayan eylemlerde bulunmuşlardır. Bu eylemler, bir sonraki etkinliğe hazırlanmak, evrak, dosya işleriyle ilgilenmek, telefon, bilgisayar *vb.* ile ilgilenmek ve sınıftan ayrılmak olarak belirlenmiştir. Bu süre içerisinde sınıf ortamında çocukların kendileri ile iletişimlerinde tepkisiz kalmışlardır. Öğretmenlerin bir kısmı ise oyun zamanında çocukların oyunlarına çocuklarla yan yana oturarak sohbet etme, dönütler verme ve onların yaptıkları ürünler hakkında soru sorma şeklinde dâhil olmuşlardır. Ancak doğrudan oyuna aktif katılım gerçekleştirmemişlerdir.

Öğretmenlerin oyun zamanının gerekliliğine ilişkin verdikleri yanıtlar incelendiğinde, oyun zamanının çocukların gelişimlerine özellikle de sosyal gelişim alanına sağladığı katkılardan bahsetmişlerdir. Bunun yanı sıra çocukların okula geldiklerinde güne ve sınıfa daha kolay uyum sağlamalarını kolaylaştıran etkisinin olması ve eğitim akışıyla uygunluk gösteren bir şekilde planlanmış olmasını vurgulamışlardır.

Öğretmenlere oyun zamanına ilişkin planlamaları sorulduğunda büyük bir kısmı plan yapıldığından bahsetmiştir. Planlamaların çocukların ihtiyaçlarına veya eğitim akışına yönelik, oyuncak değişikliği ve tematik bir merkez kullanmak şeklinde olduğu belirtilmiştir.

Çalışmada okul öncesi öğretmenlerine oyun zamanındaki rolleri ve oyunlarda hissettikleri sorulmuştur. Öğretmenler arabulucu, rehber, yönlendiren, gözlemci, oyun kurucu ve oyuna katılımcı rollerde olduklarını belirtmişlerdir. Oyuna katılan öğretmenlerin birçoğu oyunda olmaktan keyif aldıklarını ve mutlu hissettiklerini belirtmişlerdir.

Öğretmenlere oyun zamanında karşılaştıkları sorunlar hakkındaki düşünceleri sorulmuştur. Öğretmenlerin genel yanıtları çocukların materyal paylaşımını konusunda zorlanmaları, kurallara uymama ve mekânsal kısıtlamalar olarak belirlenmiştir.

Çalışmada öğretmenlere oyun zamanını sonlandırdıktan sonra bir değerlendirme olup olmadığı sorulmuştur. Öğretmenlerin büyük bir kısmı bir ürün ortaya çıktığında, sorun veya normal dışı bir durumla karşılaşıldığında değerlendirme yapıldığından bahsetmişlerdir.

SONUÇ

Öğretmenlerin oyun zamanı süreçleri gözlemlenmiş ve görüşler gerçekleştirilmiştir. Bu sonuçlar birlikte incelendiğinde öğretmenlerin oyun zamanına ilişkin planlama yapıldığına yönelik verdikleri yanıtlar gözlemlerde ortaya çıkmamıştır. Benzer durum oyun zamanı sonu değerlendirmesinde de gerçekleşmiştir. Öğretmenlerin görüşmelerde çocuklarla oyun oynadıkları, onlar davet ettiklerinde katıldıkları yanıtlar kaydedilmiş ancak gözlemler boyunca öğretmenlerin etkin şekilde oyun oynadıkları gözlemlenmemiştir. Oyun zamanında yaşanılan sorunlar öğretmenlerin sınıf ortamında uyarı ifadelerine yansımıştır. Öğretmenlerin oyun zamanı dışında eylemlerde bulundukları gözlemlenmiş bu durum

onların çocuklara tepkisiz kalmalarına neden olmuştur.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi eğitim, oyun zamanı, okul öncesi öğretmeni, anaokulu.

Educational Practices For 3-6-Year-Old Children In England: A Study Of School And Early Years' Settings Management, Curriculum, Teacher Development, Educational Environment And School-Home Relationships

Nalan Kuru[1], Serap Çimen Erdoğan[2], Joanna Apps[3], Sacha Powell[3]
[1]*Uludağ Üniversitesi*
[2]*Anadolu Üniversitesi*
[3]*Canterbury Christ Church Üniversitesi*

Abstract No: 315 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Educational Practices For 3-6-Year-Old Children in England: A Study of School and Early Years' Settings Management, Curriculum, Teacher Development, Educational Environment And School-Home Relationships

Aim: The aim of this study is to examine education in terms of the management of school and early age settings, curriculum, educational environment, teacher development and home school relationships in England between the ages of 3-6.

Method: The research was designed with qualitative design. Participants were head teachers, teachers and teaching assistants of children aged between 3 and 6 years in a different 4 school that one primary state school one religions primary state school and one private- one state early years' setting in Kent England. In this study, the participants were observed by the researchers to during routine school days from April 2019 to June 2019 all teaching times - once every 12 weeks. At the beginning of the observation process, researchers had interview early years staff, teachers, teaching assistants and head teachers about teaching and management practices. The interviews would last approximately 30-60 minutes. With your consent, the interview would be audio-recorded. At the end of the observations, if possible, we would like to interview staff a second time. In this process, a routine day of teachers or early years staff had be observed once a week for a period of six weeks. A routine day of headteachers and early years setting managers had be observed once.

For this aims 8 different classrooms and 4 headteacher, 27 teachers / teaching assistants were observed. A total of 288 hours was observed in the classroom. Observations were performed by two researchers at the same time and with natural observation method. The data were collected through field notes written by the researchers. In addition, audio data was digitally recorded (ie audio only) to help take field notes only. Some children's work (eg drawings, writing) was also recorded in field notes and we takes to photograph them. And in addition, they were asked to complete a short questionnaire by identifying head teachers, teachers, managers and staff and classroom assistants at an early age. The questionnaire was developed by the researchers.

Findings and Results

The research was completed on 30 July 2019 and data analysis continued. Observation results of two researchers were analysed in terms of internal reliability of the study. Descriptive and content analysis techniques were used in the analysis of the data obtained in the study. During the 8-week observation period, the observation notes held by two researchers were analyzed first by the researchers themselves and then by each other. In addition, documents collected during the course of

all observations had examined by the document analysis technique.Photos and videos taken separately by both researchers were also collected and analyzed.

In this study, the general findings in early childhood education in England will be revealed with the findings obtained from the research. This work will be done later to Turkey and the UK in early childhood education, curriculum, learning environment, teacher training, compared to the pain management will also form the basis of work.

Keywords: : Early childhood education, different educational system, curriculum, teacher training

İngiltere'de, 3-6 Yaş Arasındaki Çocuklara Verilen erken Çocukluk Eğitimi 'nin Yönetim, Müfredat, Eğitim Ortamı, öğretmen Eğitimi ve Okul-aile İşbirliği aşısından İncelenmesi

Nalan Kuru[1], Serap Çimen Erdoğan[2], Joanna Apps[3], Sacha Powell[3]

[1]*Uludağ Üniversitesi*

[2]*Anadolu Üniversitesi*

[3]*Canterbury Christ Church Üniversitesi*

Bildiri No: 315 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

İngiltere'de, 3-6 Yaş Arasındaki Çocuklara Verilen Erken Çocukluk Eğitimi 'nin

Yönetim, Müfredat, Eğitim Ortamı,

Öğretmen Eğitimi ve Okul-Aile İşbirliği Aşısından İncelenmesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, İngiltere'deki 3-6 yaş arası çocuklara verilen erken çocukluk eğitiminin okul yönetimi ve eğitim ortamı, müfredat, öğretmen yetiştime ve okul-aile işbirliği boyutları açısından incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma nitel desede tasarlanmıştır. Araştırma, İngiltere'nin Kent Bölgesinde bulunan farklı 4 okul öncesi eğitim kurumunda ve toplam 8 sınıfta yürütülmüştür. Okullar belirlenirken maksimum çeşitleme yöntemi kullanılmıştır. Bu amaçla, İngiltere'deki erken çocukluk eğitimi sisteminde yer alan devlet okulları, kilise okulları ve özel kurumlar olmak üzere üç farklı tipteki okullardan farklı sosyo-ekonomik düzeylerden örneklemler alınmıştır. Araştırmanın örneklem grubu söz konusu okullarda çalışan okul yöneticileri, öğretmenler ve yardımcı öğretmenlerden oluşmaktadır. 8 farklı sınıf ve 4 okulda 4 müdür, 27 öğretmen / yardımcı öğretmen araştırmanın örneklem grubunu oluşturmaktadır. Araştırmacılar söz konusu okullarda 12 hafta boyunca gözlemler yapmışlardır. Araştımada toplam 288 saat gözlem yapılmıştır. Gözlemler, iki araştırmacı tarafından aynı anda ve doğal gözlem yöntemiyle yapılmıştır. Gözlemler Nisan 2019 ile Haziran 2019 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir ve rutin okul günlerinde yapılmıştır.

Araştımada veriler, gözlem notları, mülakat, anket ve dökümanlar aracılığı ile elde edilmiştir. Araştırmacılar, gözlem sürecinin başında öğretmenler, yardımcı öğretmenler ve yöneticiler ile eğitim uygulamaları hakkında görüşmeler yapmışlardır. Görüşmeler yaklaşık 30-60 dakika sürmüştür. Bunlara ek olarak da gözlemler boyunca her gün sonunda yarım saat kadar süre ile araştırmacılar içinde yaptıkları gözlemler ve aldıkları notlar hakkında gerekli gördükleri konularda ek bazı sorular sormuşlardır. Gözlemler sırasında araştırmacılar ayrı ayrı notlar almışlardır. Ek olarak, video kayıtları ve fotograf çekimi yapılmıştır. Bunların yanısıra, çocukların çalışmalarından örnekler, (örneğin çizimler, yazı), öğretmen notları, proje çalışmaları ile ilgili dökümanlar, değerlendirme formları vb. dökümanların örnekleri alınmış ve/veya bunların görüntüleri alınmıştır. Ayrıca, yöneticiler, öğretmenler ve öğremen yardımcılarından kısa bir anket doldurmaları istenmiştir. Anket araştırmacılar tarafından geliştirilmiştir.

Bulgular ve Sonuçlar

Araştırma 30 Temmuz 2019'da tamamlanmış ve veri analizi devam etmektedir. Araştırmada elde edilen verilerin analizinde betimsel analiz ve içerik analiz teknikleri kullanılmıştır. Gözlem süresi boyunca

iki araştırmacı tarafından tutulan gözlem notları önce araştırmacıların kendileri daha sonra birbirleri tarafından çapraz analiz edilmiştir. İki araştırmacının gözlem notları ayrıca çalışmanın iç güvenilirliği açısından analiz edilmiştir. Ayrıca tüm gözlemler sırasında toplanan dokümanlar doküman analiz tekniği ile incelenmiştir. Öğretmenler, yardımcı öğretmenler ve yöneticiler ile yapılan görüşmelerde alınan notlar ve ankete verdikleri yanıtlar ise betimsel analiz ve içerik analizi yöntemleri ile incelenmiştir.

Araştırmadan elide edilen bulgular, İngiltere'de erken çocukluk eğitiminin detaylı bir çerçevesinin çizilmesine yol gösterecek niteliktedir. Analiz süreci devam etmekle birlikte, genel olarak İngiltere'de erken çocukluk eğitiminin çocuk merkezli ve oyuna dayalı bir yapısının olduğunu, Ulusal müfradat çerçevesinde gelişimsel temelli bir programı olduğu, eğitim uygulamalarının okul türlerine göre bazı ufak tefek farklılıklar göstermekle birlikte ortak değerlendirme sisteminin beklentilerinden dolayı (OFSED) çok büyük farklılık taşımadığı söylenebilinir. Bunlara ek olarak okulların sınıflarında , koridorlarında ve bahçelerinde çocuk dostu eğitim ortamlarının bulunduğu, açık hava aktiviteleri ve sınıf içi aktivitelerinin hemen hemen aynı ağrılıkta olduğu araştırmanın dikkat çeken başka birkaç bulgusudur. Bu çalışmanın daha sonra Türkiye ve İngiltere'deki erken çocukluk eğitiminin müfredat, öğrenme ortamı, öğretmen eğitimi, okul aile işbirliği konularında yapılacak karşılaştırma çalışmasının temelini de oluşturması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Erken Çocukluk Eğitimi, Farklı Ülkelerde Erken Çocukluk Eğitimi Uygulamaları, Eğitim Ortamları

Peer Acceptance And Rejection In Preschool Education

Mustafa Yaşar[1], Tuba Çay Sağlam[2]
[1]*Çukurova Ünv.*
[2]*MEB*

Abstract No: 339 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Exclusion from peers can be a challenging social, emotional and academic experience for children. Rejection and acceptance behaviors among young children are considered to have a special importance because peer rejection experienced in preschool period has the potential to affect negatively all areas of development of children and their current and future social relationships. When analyzing the phenomenon of rejection, both personal characteristics of children and group dynamics of peers are important issues to be considered. Individual characteristics of rejected children, their parents' parenting attitudes, classroom environment and peer relationships are considered to be main causes of peer rejection. Intervention programs to reduce social rejection in schools and classrooms are often based on the understanding that there is a deficiency in the rejected child and ignore the context of acceptance and rejection.

The aim of this study is to examine the acceptance and rejection behaviors among preschool children in the context of classroom and peer culture. Instead of labeling some children as “rejected,” acceptance and rejection behaviors are assumed to be contextual communicative behaviors, and this study aimed to trace acceptance and rejection in these two intertwined contexts of classroom and peer culture. The participants consist of the researcher / preschool teacher, the students of the researcher's own classroom and the school staff of the same school. This class was selected through an purposeful sampling. The participants of the study consisted of 26 children (15 boys and 11 girls) attending 5-6 years of age. The school staff consists of a principal and a deputy principal, one clerk, two assistant women, cleaning staff, two kitchen workers, a gardener and security staff, and 16 teachers.

Observation, interview, researcher diary and document analysis were used as data collection method. The data collection process started in early March. The data were collected for 15 days by observing and video recording children during different activities and at different locations within the classroom and the school. During the observation process, the researcher also recorded her informal observations and reflective thoughts in his diary. All children were interviewed individually by using an interview protocol developed by the researchers. Interviews were conducted with the children alone in the teachers' room and recorded. In addition, individual interviews were held with all school staff to understand the role of school culture. Since the documentation are thought to be important in examining the peer relationships, the drawings created by the children to create the peer culture were included in the special games or the materials they produced in the games.

While the data collection process was in progress, the data were transcribed simultaneously. The data were analyzed by continuous comparison with content analysis method. The two researchers worked independently on the data, and as a result of the process of coding and reaching the first categories, the common categories and themes were decided.

As a result of the study, it was seen that the rejection behaviors observed from time to time among preschool children in this school are not directly directed to specific children and that these

rejection behaviors do not show continuity. Acceptance and rejection behaviors were more contextual among peers and affected by friendship relationships. Although not systematic, children who were subjected to rejection by their peers were found to be children with poor social skills or to have some special personal characteristics such as being children with special needs.

In terms of peer culture, it was observed that certain rituals were formed among the children in the classroom. The toys that children brought from home were effective in setting up and maintaining play among themselves. Group structures and leadership were transitive, rather than fixed, in the classroom, and children developed some shared values to establish the and to regulate the relationships among themselves. It is seen that the class culture formed within the classroom is based on functional class rules, interpersonal boundaries and functional hierarchy and is focused on acceptance.

Keywords: Peer acceptance, Peer rejection, Preschool education

Okul Öncesi Dönemde Akran Kabulü ve Reddi

Mustafa Yaşar[1], Tuba Çay Sağlam[2]
[1]*Çukurova Ünv.*
[2]*MEB*

Bildiri No: 339 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Akranlar tarafından dışlanmak çocuklar için sosyal, duygusal ve akademik anlamda zorlayıcı bir deneyim olabilmektedir. Okul öncesi dönemde yaşanacak dışlanmalar çocukların hem tüm gelişim alanlarını hem de ilerleyen yıllardaki ilişkilerini etkileme potansiyeline sahip olduğundan, bu dönemdeki çocuklar arasındaki dışlama ve kabul davranışlarının ayrı bir öneme sahip olduğu düşünülmektedir. Dışlanma olgusunu analiz ederken hem kişisel özellikleri hem de grup dinamiklerini göz önünde bulundurmak gerekmektedir. Akran reddinin nedenleri arasında dışlanan çocukların bireysel özellikleri, ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutumları, sınıf ortamı ve akran ilişkileri gösterilmektedir. Okullarda ve sınıflarda sosyal dışlamayı azaltmaya yönelik müdahale programları çoğunlukla dışlanan çocukta bir eksiklik olduğu anlayışına dayanmakta ve kabul ve ret bağlamını gözardı etmektedir.

Bu araştırmanın amacı, okul öncesi dönemdeki çocuklar arasındaki kabul ve reddetme davranışlarını sınıf ve akran kültürü bağlamında incelemektir. Bazı çocukları "dışlanmış" gibi etiketlemek yerine kabul ve ret davranışları bağlamsal olarak ortaya çıkan iletişimsel davranışlar olarak varsayılmış ve kabul ve ret olayının bu içiçe geçmiş iki farklı bağlamdaki izlerini sürmek amaçlanmıştır. Araştırmanın katılımcı grubunu araştırmacı/okul öncesi öğretmeni, araştırmacının kendi sınıfındaki öğrencileri ve aynı okulun okul personeli oluşturmaktadır. Araştırmanın yapılacağı bu sınıf, kolay ulaşılabilir amaçlı örneklem yoluyla seçilmiştir. Çalışmanın çocuk katılımcı grubunu 5-6 yaş sınıfında devam eden 15'i erkek ve 11'i kız olmak üzere 26 çocuk oluşturmaktadır. Okul personeli bir müdür ve bir müdür yardımcısı, bir adet memur, iki adet yardımcı abla ve temizlik elemanı, iki adet mutfak personeli, bir adet bahçıvan ve güvenlik personeli ve iki devrede toplam sekiz öğretmenle beraber toplam 16 kişiden oluşmaktadır.

Araştırmada veri toplama yöntemi olarak gözlem, görüşme, araştırmacı günlüğü ve doküman analizi kullanılmıştır. Veri toplama süreci Mart ayı başlarında başlamış ve veriler, 15 gün boyunca okul ve sınıf içerisinde farklı etkinlik sırasında ve farklı mekanlarda çocukların gözlenmesi yoluyla toplanmıştır. Gözlem süreci devam ederken araştırmacı, araştırmacı günlüğüne informal gözlemlerini ve yansıtıcı düşüncelerini kaydetmiştir. Tüm çocuklarla tek tek yarı yapılandırılmış görüşme soruları çerçevesinde önceden belirlenmiş sorular sorularak görüşmeler yapılmıştır. Görüşmeler çocuklarla yalnız olarak öğretmenler odasında gerçekleştirilmiş ve kayıt cihazına kaydedilmiştir. Ayrıca okul kültürünün rolünü anlamak için de tüm okul personeli ile tek tek görüşmeler yapılmıştır. Dokümanların akran ilişkilerinin incelenmesinde de önemli olduğu düşünüldüğünden çocukların akran kültürünü oluşturmak adına oluşturdukları çizimler, özel oyunlar veya oyunlarda ürettikleri materyaller sürece dahil edilmiştir.

Veri toplama süreci devam ederken bir yandan bu veriler yazıya geçirilmiştir. Veriler içerik analizi yöntemiyle sürekli karşılaştırma yoluyla analiz edilmiştir. İki araştırmacı veriler üzerinde bağımsız olarak çalışmış, kodlama ve ilk kategorilere ulaşma süreci sonucunda bir araya gelerek ortak kategori ve temalara karar kılınmıştır.

Veri analizi sonucunda, bu okulda okul öncesi çocuklarının arasında zaman zaman gözlenen dışlama davranışlarının doğrudan belirli çocuklara yönelik olmadığı ve bu dışlama davranışlarının

devamlılık göstermediği görülmüştür. Kabul ve ret davranışlarının akranlar arasında daha çok bağlamsal olduğu ve arkadaşlık ilişkilerinden etkilendiği gözlenmiştir. Sistematik olmasa da akranları tarafından dışlanmaya maruz kalan çocukların sosyal becerileri zayıf çocuklar olduğu ya da kaynaştırma öğrencisi olmak gibi bazı kişisel özelliklere sahip oldukları görülmüştür.

Akran kültürü açısından sınıfta çocuklar arasında belirli ritüeller oluştuğu, getirilen oyuncakların oyun kurma ve sürdürmede etkili olduğu, sınıf içerisinde belirli grupların ve grup liderlerinin geçişken özellikli oldukları, çocuklar arasında birlikteliği sağlayacak ve aralarındaki ilşişkileri düzenleyecek bazı değerlerin oluştuğu gözlenmiştir. Sınıf içerisinde oluşan sınıf kültürünün işlevsel sınıf kurallarına, kişilerarası sınırlara ve işlevsel hiyerarşiye dayandığı ve kabul odaklı olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Akran kabulü, Akran reddi, Okul öncesi Eğitimi.

Preschool Teachers' Practices For Developing Children's Social Skills And Problems In This Process

Meltem Emen[1], Durmuş Aslan[1]
[1]*ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ*

Abstract No: 91 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

As in all developmental areas in the early childhood years, a rapid development occurs in the field of social development and this development is mostly achieved by the interaction of children with others. These interactions help children acquire a range of social skills that play an important role in their social development. In this process, there are two important environments that affect the social development of children. These are family and school. Teachers play a key role in the school environment for developing social skills Teachers are expected to teach children these skills in a systematic, planned and rich way.

In order for this social skills acquisition process to function and develop in a healthy way, it is necessary to know what teachers do and what problems they face in this process. Therefore, in this study, it is aimed to determine the applications and problems of preschool teachers to gain social skills.

The research was designed as quantitative research. In the research, screening model was used. The screening model is carried out by interviewing individuals about their attitudes, opinions and actions or by filling in a questionnaire. The sample of the study consisted of 90 pre-school teachers selected from the central districts of Adana by quota sampling method. In this sampling type, the number of teachers determined for the central districts was tried to be reached and started with the appropriate teachers in doing so, and the number of people was completed and the other districts were switched to. Data were collected using a questionnaire consisting of 18 open and closed ended questions prepared by the researchers. The data were obtained by the researchers by applying direct questionnaires to the teachers. In the analysis of the data, frequencies and percentages of the teachers' responses to the closed-ended questions were calculated, and the content of the open-ended questions was examined and categories were determined. As a result of the research, it was seen that teachers stated that they gave social skills almost every day. The teachers stated that they mostly focused on greeting, sharing and problem solving skills during social skills training. In addition, it was determined that teachers mostly included social skills in the daily training flow and started spontaneously during the play and often in informal ways. Formally, social skills are mostly used during the play activity, followed by Turkish and literacy activities. Teachers stated that while trying to gain social skills, they usually chose to be a model, tell stories and make explanations to the child when they saw the need for a skill. While teachers stated that they attached importance to family participation in their practices aimed at gaining social skills, it was seen that they preferred a one-way communication frequently in family participation. They stated that they included family communication activities as a family participation strategy and shared what was done in the classroom with the family. They also stated that they rarely gave home visits. Teachers stated that the difficulties they faced in the process were that the children were resistant to putting the skills into performance, that the families did not support these skills, that the physical conditions of the school / classroom (lack of materials) and that the children had mental limitations of the pre-procedure period. In order to overcome the difficulties faced by the teachers during the acquisition of social skills, it was determined that they were in contact with families, explaining the children and doing individual works with the children about the skills that they wanted

children to acquire. Some of the teachers stated that they did nothing to overcome these difficulties. Finally, it was found that although most of the teachers included a limited number of social skills, they perceived themselves as competent in gaining social skills and they needed support in alternative methods, techniques and plans to gain social skills.

Keywords: Preschool education, social development, social skills, teacher

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çocukların Sosyal Becerilerini Geliştirmeye Yönelik Uygulamaları ve Karşılaştıkları Problemler

Meltem Emen[1], Durmuş Aslan[1]
[1]*ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ*

Bildiri No: 91 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Erken çocukluk yıllarında tüm gelişim alanlarında olduğu gibi sosyal gelişim alanında da hızlı bir gelişim meydana gelmekte ve bu gelişim büyük oranda çocukların başkaları ile etkileşime girmeleriyle sağlanmaktadır. Bu etkileşimler, çocukların sosyal gelişimlerinde önemli bir role sahip olan bir takım sosyal becerileri kazanmalarına yardımcı olmaktadır. Bu süreçte, çocukların sosyal gelişimini etkileyen oldukça önemli iki çevre bulunmaktadır. Bu çevreler, aile ve okuldur. Sosyal becerilerin geliştirilmesi konusunda okul ortamı için anahtar rol öğretmenlere düşmektedir. Öğretmenlerin bu becerileri çocuklara sistematik, planlı ve zengin şekilde kazandırmaları beklenmektedir. Bu sosyal beceri kazandırma sürecinin sağlıklı bir şekilde işlemesi ve geliştirilebilmesi için öğretmenlerin bu süreçte neler yaptıklarının ve ne tür sorunlarla karşılaştıklarının bilinmesi gerekmektedir. Bu nedenle, bu araştırmada okul öncesi öğretmenlerinin sosyal becerileri kazandırmaya yönelik uygulamalarının ve karşılaştıkları sorunların neler olduğunun belirlenmesi amaçlanmıştır.

Araştırma, nicel araştırma şeklinde desenlenmiştir. Araştırmada, tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli bireylerin tutumları, görüşleri, eylemleri hakkında kendileri ile görüşülerek ya da anket doldurularak gerçekleştirilmektedir. Araştırma örneklemi, Adana ili merkez ilçelerinden kota örnekleme yöntemi ile seçilen 90 okul öncesi öğretmeninden meydana gelmiştir. Bu örnekleme türünde merkez ilçeler için belirlenen öğretmen sayısına ulaşılmaya çalışılmış ve bunu yaparken uygun olan öğretmenler ile başlanmış, kişi sayısı tamamlanınca diğer ilçelere geçilmiştir. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan 18 tane açık uçlu ve kapalı uçlu sorudan oluşan bir anket formu kullanılarak toplanmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından öğretmenlere doğrudan / yüzyüze anketler uygulanarak elde edilmiştir. Verilerin analizinde öğretmenlerin kapalı uçlu sorulara verdikleri yanıtlara ilişkin frekans ve yüzdeler hesaplanmış, açık uçlu sorulara ilişkin olarak da içerik incelenerek kategoriler belirlenmiştir.

Araştırma sonucunda, öğretmenlerin sosyal becerilere neredeyse her gün yer verdiklerini belirttikleri görülmüştür. Öğretmenler, sosyal beceri eğitimi sırasında en çok selamlaşma, paylaşma ve problem çözme becerileri üzerinde durduklarını ifade etmişlerdir. Ayrıca, öğretmenlerin günlük eğitim akışı içinde çoğunlukla güne başlama ve oyun zamanında anlık (spontane) şekilde sosyal becerilere yer verdikleri ve bunu da sıklıkla informal yollarla gerçekleştirdikleri belirlenmiştir. Formal olarak ise en fazla oyun etkinliği sırasında sosyal becerilere yer vermekte olup, ardından Türkçe ve okuma yazmaya hazırlık etkinlikleri gelmektedir.

Öğretmenler, sosyal becerileri kazandırmaya çalışırken genellikle model olma, öykü anlatma ve bir sosyal beceriye ihtiyaç duyulduğunu gördüklerinde çocuğa açıklamalar yapma yolunu seçtiklerini belirtmişlerdir. Sosyal beceri kazandırmaya yönelik uygulamalarında öğretmenler, aile katılımına önem verdiklerini ifade ederken, aile katılımında sıklıkla tek yönlü bir iletişim tercih ettikleri görülmüştür. Aile katılım stratejisi olarak aile iletişim etkinliklerine yer verdiklerini ve sınıfta yapılanları aile ile paylaştıklarını belirtmişlerdir. Bunun yanı sıra, ev ziyaretlerine çok nadir yer verdiklerini ifade etmişlerdir. Öğretmenler, süreçte karşılaştıkları zorlukları ise, çocukların becerileri performansa dökme konusunda dirençli olmaları, ailelerin bu becerileri desteklememesi, okulun/sınıfın fiziksel koşulları (materyal

eksikliği) ve çocukların işlem öncesi dönemin zihinsel sınırlılıklarına sahip olması şeklinde belirtmişlerdir.

Öğretmenlerin sosyal becerileri kazandırma sırasında karşılaştıkları güçlükleri gidermek için ailelerle iletişime geçme, çocuklara açıklama yapma ve kazandırılmak istenen beceriler ile ilgili olarak çocuklarla bireysel çalışma yapma yoluna gittikleri saptanmıştır. Öğretmenlerin bir kısmı ise, bu zorlukları gidermek adına hiçbir şey yapmadıklarını ifade etmişlerdir. Son olarak, öğretmenlerin çoğunun sınırlı sayıda sosyal beceriye yer vermelerine karşın sosyal becerileri kazandırma konusunda kendilerini yetkin olarak gördükleri ve sosyal beceriyi kazandıracak alternatif yöntem, teknik ve planlamalar konusunda desteğe ihtiyaç duydukları saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, sosyal gelişim, sosyal beceriler, öğretmen

Methods Used By Pre-School Children, Mothers, Fathers And Teachers To Cope With The Undesired Behaviours

Devrim Erginsoy Osmanoğlu
Kafkas Üniversitesi

Abstract No: 356 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

People create a subjective personality structure through countless experiences lived in childhood and adulthood. Through these experiences, individuals learn what is important in their lives, what they should avoid, how to interact with others, and how to deal with unwanted experiences. The psycho-pedagogical comprehensive preschool education program and planning, which covers the first six years of life, is of great importance for children, indicating that the environment plays a critical role, especially at an early age, for the desired neurological development. The positive and appropriate behaviours of children form the basis of a mentally healthy society. However, it is inevitable for children to exhibit unwanted behaviours during their developmental processes. In the pre-school education process, the most important role in transforming unwanted behaviours into desired behaviours should be undoubtedly taken by the mother, father and as the implementer of the program, the teacher because the child learns how to comfort himself/herself, how to motivate himself/herself towards his/her goals and how to deal with undesired behaviours through the interactions he/she first establishes with his/her parents and then with his/her teacher. However, these people may not always give positive and appropriate feedback to the child. As many psychology theories accept, the first experiences and the first models form the basis of one's perception of the world and mental health. In this regard, answers to the following questions were sought in the current study:

Purpose

1. What are the methods used by the mothers of pre-school children to cope with undesired behaviours?
2. What are the methods used by the fathers of pre-school children to cope with undesired behaviours?
3. What are the methods used by the teachers of pre-school children to cope with undesired behaviours?
4. What are the methods used by pre-school children to cope with undesired behaviours?

Method

The current study was designed in line with the qualitative design to determine and reveal the reactions exhibited by pre-school children, their parents and teachers against undesired behaviours and the punishment methods used by them. The universe of the current study is comprised of 4-year old pre-schoolers, their teachers and parents. From this universe, 15 pre-schooler, 1 teacher, 15 mothers and 12 fathers were reached. Of the children, 8 are girls and 7 are boys.

In the current study, a semi-structured interview form, which is one of the basic data collection tools in qualitative research, was used to collect data. This form was developed by four field experts to determine the methods used by pre-school children, their mothers, fathers and teachers to cope with undesired behaviours. This form consists of four stories.

First of the stories was used to determine the coping methods used by the pre-schooler, the

second story to determine the coping methods used by his/her father, the third one to determine the coping methods used by his/her mother and the fourth one to determine the coping methods used by his/her teacher. In the interviews conducted with the pre-school children, the researcher aimed to elicit their reactions by adding her questions she planned to ask in advance to the end of the story. The stories mentioned above were read to the children by the researcher and then the children's reactions were tape-recorded and then transcribed. The mothers, fathers and teachers were asked to directly fill in the form.

Findings

In the current study, it was found that while 87% of the parents stated that verbal warnings should be used to cope with undesired behaviours, 13% of them stated that punishments including physical violence should be given such as *"His/her mother should beat Tırtık, "If he/she gets the water without permission, other animals should attack him/her"*. However, in the cases experienced in the class, 60% of the children think that reaction similar to the one exhibited by the aggressor should be displayed against him/her.

Interpretation

The methods that the mothers and fathers stated that they would most use to cope with the undesired behaviours in their children are verbal warning, developing empathy, understanding the source of the problem, explaining the results of their behaviours to children and taking the child away from the environment. When the teacher's opinions were examined, it was found that he/she did not state anything about understanding undesired behaviours and taking any precaution in advance. As a teacher, he/she focused on the result of the undesired behaviour and exhibited tougher and more authoritative reactions when the aggressive behaviour had the potential of yielding harmful outcomes. In addition to being a good model, teachers with a democratic discipline understanding in preschool education institutions need to know the developmental characteristics of children very well. In this connection, other strategies that the teacher stated that he/she would use to cope with aggressive behaviours include understanding the problem, relocating the child / taking a break, empathy and observing / reinforcing.

In light of the results of the current research, it was determined that the mothers, fathers and teacher prefer warning and punishment to cope with undesired behaviours seen in children. This finding is supported by Öngören Özdemir and Tepeli (2016) and Uysal et al. (2010). They reported that the coping strategies most used by pre-school teachers to cope with aggressive behaviours are verbal warning, non-verbal warning, 1st Type punishment, 2nd Type punishment (14.3%). These methods generally delay and even hinder many positive developments in children such as understanding the source of the problem, producing different solutions, critical thinking, developing empathy.

Keywords: unwanted behaviors, coping methods

Okul Öncesi Çocuklarının Anne, Baba ve Öğretmenin İstenmeyen Davranışlarla Baş Etme Yöntemleri

Devrim Erginsoy Osmanoğlu
Kafkas Üniversitesi

Bildiri No: 356 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet

İnsanlar, çocukluk ve yetişkinlikte yaşadıkları sayısız deneyimlerle öznel bir kişilik yapısı oluştururlar. Bireyler, yaşamlarında önemli olan şeyleri, kaçınmaları gerekenleri, diğerleriyle nasıl etkileşimde bulunacaklarını ve istemedikleri yaşantılarla karşılaştıklarında bu durumla nasıl baş edeceklerini bu deneyimlerle öğrenirler. Hayatın ilk altı yılını kapsayacak psiko- pedagojik kapsamlı, okulöncesi eğitim program ve planlamalarının çocuklar için büyük önem taşımakta, özellikle erken yaşlarda, istenen nörolojik gelişim için, çevrenin kritik bir rol oynadığına işaret etmektedir. Çocukların davranışlarının olumlu ve uygun olması ruhsal yönden sağlıklı bir toplumun temelini oluşturur. Fakat çocukların gelişim süreçleri içerisinde, istenmeyen davranışları sergilemeleri de kaçınılmazdır. Okul öncesi eğitim sürecinde, istenmeyen davranışların, istendik davranışlara dönüştürülmesinde, en önemli rol şüphesiz anne, baba ve programın uygulayıcısı olan öğretmene düşmektedir. Çünkü çocuk ilk doğduğu zaman annesiyle, babasıyla ve bir süre sonra öğretmeniyle girdiği ilişkiyle kendisini rahatlatması, amaçlarına motive olması ve istenmeyen durumlarla karşılaştığında bunlarla nasıl baş edeceğini öğrenir. Ancak her zaman bu kişiler çocuğa olumlu ve uygun geribildirimler vermeye bilirler. Birçok psikoloji kuramının da kabul ettiği gibi ilk yaşantılar ve ilk modeller kişinin dünya algısının ve ruh sağlığının temellerini oluşturmaktadır. Bu sebeple araştırmada aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

Amaç

1. Okul öncesi çocuklarının annelerinin istenmeyen davranışlarla baş etme yöntemleri nelerdir?
2. Okul öncesi çocuklarının babalarının istenmeyen davranışlarla baş etme yöntemleri nelerdir?
3. Okul öncesi çocuklarının öğretmenlerinin istenmeyen davranışlarla baş etme yöntemleri nelerdir?
4. Okul öncesi çocuklarının istenmeyen davranışlarla baş etme yöntemleri nelerdir?

Yöntem

Araştırma okul öncesi eğitimi alan çocuklar, onların ebeveynleri ve öğretmenlerinin istenmeyen davranışlara karşı gösterdikleri tepkileri ve cezalandırma biçimlerini belirlemek ve ayrıntılı bir şekilde ortaya koyabilmek için nitel desende tasarlanmıştır. Araştırmanın evren grubu dört yaşında okul öncesi düzeyindeki çocuklar, bu çocukların sınıf öğretmenleri ve anne-babaları olarak belirlenmiştir. 15 çocuk, 1 öğretmen, 15 anne ve 12 babaya ulaşılmıştır. Ulaşılan çocukların 8'i kız, 7'si erkektir.

Araştırmada nitel araştırmalardaki temel veri toplama araçlarından biri olan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Bu form okul öncesi çocuğun, annesinin, babasının ve öğretmeninin istenmeyen davranışlarla baş etme yöntemlerini belirlemek için 4 alan uzmanı tarafından oluşturulmuştur. Bu form dört hikâyeden oluşmaktadır. Hikâyelerden ilki çocuğun genel olarak istenmeyen davranışlarla baş etme yöntemini; ikinci hikayede babasının, 3. hikayede annesinin ve 4. hikayede öğretmeninin istenmeyen davranışlarla baş etme yöntemlerini belirlemek amacıyla hazırlanmıştır. Aşağıda sırasıyla verilen hikâyeler çocuklara araştırmacı tarafında okunarak ve ses kaydı

alınarak uygulanmış sonra deşifresi yapılarak yazılı metinlere dönüştürülmüştür. Anne, baba ve öğretmen ise doğrudan formu doldurmaları istenmiştir.

Bulgular

Yapılan çalışmada çocukların, anneleri ve babalarından istenmeyen davranışlar karşısında % 87 sözlü uyarılar %13 ise "*Annesi Tırtık'ı dövmeli odasına kitlenmeli.", " Suyu izinsiz alırsa diğer hayvanlar ona saldırmalıdır."* gibi fiziksel şiddet içeren cezalarında verilmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Fakat sınıf içinde yaşanan durumlarda çocukların % 60 şiddet uygulayan kişiye aynı davranış biçimiyle karşılık verilmesi gerektiği görüşündedirler.

Yorum

Anneler ve babaların çocuklarda görülen istenmeyen davranışlarla baş etmede en çok kullanacaklarını belirttikleri strateji sözel uyarı, empati geliştirme, sorunun kaynağını anlama, çocuğa davranışının sonuçlarını anlatma ve ortamdan uzaklaştırılma olmuştur. Öğretmeninin görüşleri incelendiğinde, sınıf içerisinde istenmeyen davranışları anlamaya ve ortaya çıkmadan önce herhangi bir önlem almaya dönük görüş bildirmediği görülmektedir. Öğretmen genel olarak istenmeyen davranışın sonucuna odaklanmış ve fiziksel olarak saldırgan davranışın kötü sonuçlar ortaya çıkardığı durumlarda çok daha sert, otoriter tutumlar göstermiştir. Okul öncesi eğitim kurumlarında görev yapan demokratik disiplin anlayışına sahip öğretmenlerin iyi bir model olmalarının yanında, çocukların gelişim özelliklerini çok iyi bilmeleri gerekmektedir. Bu sebeple öğretmenlerin saldırgan davranışlarla baş etmede kullanacaklarını belirttikleri diğer stratejiler, sorunu anlama, çocuğun yerini değiştirme/ mola verme, empati ve gözlem yapma/pekiştirmedir.

Tüm bu araştırma sonucuna bakıldığında annelerin, babaların ve öğretmenin çocuklarda görülen istenmeyen davranışlarla baş etme tutumlarının genel olarak uyarı ve ceza olduğu belirlenmiştir. Bu sonucu Öngören Özdemir Ve Tepeli'nin (2016) ve Uysal ve diğerlerinin (2010) yaptıkları çalışmalarda desteklemektedir. Bu çalışmalara göre okul öncesi öğretmenlerinin saldırgan davranışlarla baş etmede en çok kullandıkları stratejinin sözel uyarı", "sözel olmayan uyarı" ve "I. Tip ceza", II. Tip ceza verme (%14.3) olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu yöntemler çocuklarda genel olarak sorunun kaynağını anlama, farklı çözümler üretme, eleştirel düşünme, empatinin gelişmesi gibi birçok olumlu gelişimi geciktirmekte hatta engellemektedir.

Anahtar Kelimeler: istenmeyen davranışlar, baş etme yöntemleri, aile tutumları

Investigation Of Primary School Science Activities With Children's Pictures

Aylin Sözer Çapan[1], Sibel Bilgiş[1]
[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Abstract No: 371 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The main purpose of science teaching in the preschool period is to equip the child with basic life skills in the world we live in. From the moment they are born, children tend to explore the environment and nature, which continues throughout life, starting from infancy. In this period, the environment and nature are needed during the individual and school period as well as the family and environmental impact.

One of the most important issues in the period of exploring the environment and nature is the observation of the child with the observation of the teacher and giving the right science education and explaining its importance. Science education and science activities given in preschool institutions in and out of the classroom give the children the curiosity, trial and error, observation, estimation and invention. These gains are reinforced by questioning and asking questions in the classroom. In addition, the child exchanges knowledge and skills with his peers and teachers when questioning. Thus, he / she establishes positive communication with his / her peers and teachers. Another important point of science education activities is the preparation process for preschool children to learn about the process of learning by experimenting and discovering, the objects they see in daily life and around them and their functions (Arnas, 2002).

Drawings, which is a free and simple expression, is of great importance in reflecting both the inner world of the child and his attitudes and views about the events. Supporting the information obtained about the child through drawing helps to guide the evaluation process (Yavuzer 2003).

From this point of view, it is thought that it will be possible to evaluate the impact of activities related to science education in the classroom, especially in preschool period, on the best children. In this context, this study of drawing learning outcomes related to science education of children is important in terms of showing the effect of teachers' practices.

The problem sentence of the research was determined as var Is there a relationship between the attitudes of pre-school teachers towards science teaching and science teaching activities and their students' drawings about science activities?

In this context, the following questions will be sought within the scope of the research subject;

• What are the attitudes of pre-school teachers towards science activities?

• What is the level of science activities in preschool period according to their qualifications?

• What are the figures that children draw in their drawings after science activity applications?

• Do the drawings of the children's science activities differ according to the types of science activities in the classroom?

The aim of this study was to determine the attitudes of preschool teachers towards science teaching and the reflections of preschool science teaching activities on their students' pictures. Another situation is the pictures of the participant teachers about the science teaching activities of the students in their classes. In summary, the presence of more than one case in this study, the study design has been considered as a multi-case study.

In this study, the pictures of 48-72 months old children in pre-school level under the Ministry of National Education in Istanbul were examined. The population of this study was composed of pre-school teachers and 48-72 months children who were educated in Istanbul City Center in 2018- 2019 academic year. The sample of the study consists of 10 teachers selected from this universe by random sampling method and 53 children in their classes.

Two different data collection tools were used to collect data from the teachers involved in this research. The first one was the attitude scale towards science teaching and the other was analyzed with the help of Değerlendirme Science Teaching Evaluation Criterions developed by the researchers in the context of the related literature.

Teachers designed science teaching activities and applied them in their classrooms. After the science education, the children in each teacher's classroom were asked to draw pictures about this activity. Figures related to science activities in children's drawings were examined and categorized. These figures are categorized as plant drawing, animal drawing, human drawing, activity drawings, other drawings and meaningless doodles. In addition, each child was asked to explain his picture. The relationship between children's science activities and their drawings were examined.

When the science teaching activities prepared by the preschool teachers participating in the study and applied in their classroom were evaluated in terms of quality, it was concluded that the overall total score of the quality of the science teaching activities they performed was very low, although their attitudes towards science activities were high. However, it is also observed that the more experienced teachers are behind in terms of performing science teaching than the other less experienced teachers.

The findings of each teacher were listed and the relationship between the results and the science activity of the teacher was examined. As a result of the research, it is the case that science activities applied in general cannot be transferred to children's drawings. It was concluded that science experiments were not performed adequately and correctly in children. This lack of practice is thought to make it difficult for children to remember what they observe. Generally, teachers perform their science activities by using only experimental method. Therefore, the gains are not given to children in the full sense.

When the details of the children's drawings in the teachers 'class and the effectiveness of the teacher were compared, it was seen that the teachers did not include questions that would improve the students' scientific thinking skills and lead them to think.

When the verbal expressions of the children's drawings were also examined, it was seen that they made drawings about their subjective lives or imagination. They did not use a verbal statement about their science activities with their teachers.

In particular, it has been suggested that preschool teachers should be provided with active trainings where they can apply different activities related to science activities and include practices

involving the child.

Keywords: Preschool, Science Activities, Children Drawings

Okul Öncesi Dönemdeki Fen Etkinlikleri Uygulamalarının Çocuk Resimleri ile İncelenmesi

Aylin Sözer Çapan[1], Sibel Bilgiş[1]
[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Bildiri No: 371 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi dönemde fen öğretiminin ana amacı yaşadığımız dünyada çocuğu temel yaşama becerileriyle donatmaktır. Çocuklar doğdukları andan itibaren bebeklik evresinden başlayarak yaşam boyu devam eden çevre ve doğayı keşfetme eğilimi içerisindedir. Bu dönemde çevre ve doğayı aile ve çevre etkisinin yanı sıra birey ve okul dönemi süresince ihtiyaç duymaktadır.

Çevreyi ve doğayı keşfetme döneminde en önemli hususlardan birisi de öğretmenin gözlemiyle çocuğun doğru gözlemlenip doğru fen eğitimini vermek ve önemini anlatmaktır. Okul öncesi kurumlarında verilen eğitim sınıf içerisinde ve sınıf dışında verilen fen eğitimi ve fen etkinlikleri çocuklara merak, deneme-yanılma, gözlem, tahminde bulunma, buluş gibi kazanımlarını vermektedir. Bu kazanımlar sınıf içerisinde gözlemlediklerini sorgulama ve sorular sorma yöntemi ile pekiştirmiş olur. Ayrıca çocuk, sorgularken akranlarıyla ve öğretmeniyle bilgi ve beceri paylaşımlarında bulunurlar. Böylelikle akranları ve öğretmenleriyle olumlu iletişimler kurmuş olur. Fen eğitimi etkinliklerinin bir başka önemli noktası da okul öncesi dönemdeki çocukların deneyerek ve keşfederek yaptıkları öğrenme süreci, onların günlük hayattaki ve çevresindeki gördüğü nesneler ve bunların işlevleri hakkında bilgiler edinmesine hazırlık yapar (Arnas, 2002).

Çocuğun gerek iç dünyasını, gerekse olaylar hakkındaki tutum ve görüşlerini yansıtmasında, özgür ve yalın anlatım biçimi olan resmin önemi büyüktür. Çocuk hakkında elde edilen bilgilerin resim yoluyla desteklenmesi değerlendirme sürecinde yol gösterici olmaktadır (Yavuzer 2003).

Buradan hareketle özellikle okul öncesi dönemde fen eğitimine dair yapılan etkinliklerin sınıf içerisindeki etkisini en iyi çocuklar üzerinden değerlendirmenin mümkün olacağı düşünülmüştür. Bu bağlamda, çocuğun fen eğitimine ilişkin öğrenme çıktılarının resim yoluyla incelenmesine yönelik yapılan bu çalışmanın, öğretmenlerin uygulamalarının ne derece etkisi olacağını göstermesi açısından önem arz etmektedir.

Araştırmanın problem cümlesi “Okul öncesi öğretmenlerinin fen öğretimine yönelik tutumları ve fen öğretim aktiviteleri ile öğrencilerinin fen etkinliklerine dair çizdikleri resimleri arasında ilişki var mıdır?” olarak belirlenmiştir.

Bu bağlamda araştırma konusu kapsamında aşağıdaki sorulara cevap aranacaktır;

• Okul öncesi öğretmenlerinin fen etkinliklerine dair tutumları nedir?

• Okul öncesi dönemde yapılan fen etkinlikleri uygulamaları niteliklerine göre ne düzeydedir?

• Fen etkinliği uygulamaları sonrası çocukların resimlerinde çizdikleri figürler nelerdir?

• Çocukların resimlerinde çizdikleri fen etkinliklerine dair çizimleri sınıf içinde yapılan fen etkinlikleri uygulama türlerine göre farklılaşmakta mıdır?

Okul öncesi öğretmenlerinin fen öğretimine yönelik tutumları ve bu kapsamda oluşturdukları okul öncesi fen öğretim aktivitelerinin, öğrencilerinin resimleri üzerinde nasıl bir yansıması olduğunu belirlemek amacıyla gerçekleştirilen bu çalışma, durum çalışması deseni aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Diğer bir durum ise katılımcı öğretmenlerin kendi sınıflarındaki öğrencilerin fen öğretim etkinliklerine dair çizdikleri resimlerdir. Özetle bu araştırmada birden fazla durumun varlığı, çalışmanın deseninin çoklu durum çalışması şeklinde düşünülmesini sağlamıştır.

Bu araştırmada İstanbul İl Merkez'inde bulunan, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okul öncesi düzeyde öğrenim gören 48-72 ay grubu çocukların resimleri incelenmiştir. Bu çalışmanın evrenini 2018-2019 eğitim-öğretim yılında İstanbul İl Merkez'inde öğrenim gören okul öncesi öğretmenleri ve 48-72 ay grubunda olan çocuklar; çalışmanın örneklemini ise bu evrenden seçkisiz örnekleme yöntemiyle seçilen 10 öğretmen ve onların sınıflarındaki 53 çocuk oluşturmaktadır.

Bu araştırmaya dâhil olan öğretmenlerden veri toplamak için iki farklı veri toplama aracından yararlanılmıştır. Bunlardan ilki fen öğretimine yönelik tutum ölçeği ve diğeri de yazdıkları fen öğretim etkinliklerinin değerlendirildiği, araştırmacılar tarafından ilgili literatür bağlamında geliştirilen "Fen Öğretimi Değerlendirme Ölçütleri" yardımıyla analiz edilmiştir.

Öğretmenler fen öğretimi etkinlikleri tasarlamışlar ve bunu sınıflarında uygulamışlardır. Fen öğretimi sonrasında ise her bir öğretmenin sınıfında yer alan çocuklardan bu etkinlikle ilgili resim çizmeleri istenmiştir. Çocukların çizdikleri bu resimlerdeki fen etkinliklerine dair figürler incelenmiş ve kategorize edilmiştir. Bu figürler bitki çizimi, hayvan çizimi, insan çizimi, etkinliğe dair çizimler, diğer çizimler ve anlamsız karalamalar olarak kategorize edilmiştir. Bunun yanında her çocuktan resmini anlatması istenmiştir. Çocukların izledikleri fen etkinliği ile çizimleri arasındaki ilişki incelenmiştir.

Araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin kendilerinin hazırladığı ve sınıflarında uyguladıkları fen öğretimi etkinlikleri nitelik açısından değerlendirildiğinde, fen etkinliklerine dair tutumları yüksek olmasına karşın, gerçekleştirdikleri fen öğretimi etkinliklerinin niteliğinin genel toplam puanının oldukça düşük düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bununla birlikte, daha tecrübeli öğretmenlerin fen öğretimi gerçekleştirme konusunda, diğer daha az tecrübeli öğretmenlere göre daha geride oldukları da ulaşılan sonuçlar arasındadır.

Her bir öğretmene ait bulgular sıralanmış ve çıkan sonuçların öğretmenin yaptığı fen etkinliği ile ilişkisine bakılmıştır. Araştırmanın sonucunda genel olarak uygulanan fen etkinliklerinin çocukların resim çizmelerine aktarılamaması durumu söz konusudur. Çocuklara sınıf içerisinde fen deneylerinin yeterli ve doğru bir şekilde uygulanmadığı sonucuna varılmıştır. Uygulamada yaşanan bu eksikliğin çocukların gözlemlediklerini hatırlamalarını zorlaştırdığı düşünülmektedir. Öğretmenlerin geneli fen etkinliklerini sadece deney yöntemi kullanarak gerçekleştirmektedir. Dolayısıyla kazanımlar tam anlamıyla çocuklara verilmemektedir.

Öğretmenlerin sınıfındaki çocukların çizimlerine dair detaylar ve öğretmenin uyguladığı etkinlik karşılaştırıldığında öğretmenlerin, öğrencilerin bilimsel düşünme becerilerini geliştirecek ve onları düşünmeye sevk edecek sorulara yer vermemiş olduğu görülmüştür.

Çocukların çizimlerine dair sözlü ifadelerine de bakıldığında daha çok öznel yaşantıları veya hayal dünyalarına ilişkin çizimler yaptıkları görülmüştür. Öğretmenleri ile birlikte yaptıkları fen etkinliğine dair sözel bir ifade kullanmamışlardır.

Özellikle okul öncesi öğretmenlerine, fen etkinliklerine dair farklı etkinlikler uygulayabilecekleri,

çocuğun dâhil edildiği uygulamaların yer aldığı aktif eğitimler verilmesi önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, Fen Etkinlikleri, Çocuk Resimleri

Factors Determining Mothers' Choice Of Teacher For Their Children

Serap Duygu Demirkan[1], Gözdenur Işıkcı Başkaya[2]
[1]*Biruni Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı*
[2]*Biruni Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Okul Öncesi Öğretmenliği*

Abstract No: 164 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objective: The aim of this study is to examine the preferences of the parents of the children who attend school at pre-primary and primary level and the gender preferences of their children's teachers. In this context, it was aimed to examine whether the preferences of the parents towards the gender of the teacher change according to the status of being a teacher at pre-school and primary level and the parent's own experiences in education. The study was aimed at the participation of mothers and fathers with preschool and elementary school children, but because there was not enough fathers' participation, the study was conducted with 57 volunteer mothers. The data were collected from the parents who have children attending preschool and primary school level in the 2018-2019 academic year through online interviews.

Method: As a data collection tool, a 14-item Demographic Information Form, which was created by the researchers to obtain the sociodemographic information of the participants, and for the purpose of the study, Interview Form was used to understand the parents' preferences for the gender of the teachers and the reasons for preference, the teacher's experiences in their own educational backgrounds.

Results: The data were analyzed by two encoders using content analysis technique. According to the findings of the study, 4 main topics were identified as “Positive Teacher Experiences”, umsuz Negative Teacher Experiences ”, Tercih Pre-School Teacher's Gender Preferences” and “Primary School Teacher's Gender Preferences”. According to the analysis of demographic data, 86% of the participants live in the city, while 14% live in the district. In addition; 8% of the participants were primary, 53% were secondary, 32% were undergraduate and 7% were postgraduate. When asked about the positive teacher experiences of the participants in their educational backgrounds, 23 stated that the teacher who left the most positive effect was male and 34 said that the female teacher had the most positive effect. They reported that male teachers were understanding, trusting and caring attitudes as a reason for leaving positive effects. On the other hand, as the reason for leaving positive effects of female teachers, it was stated that they were rootstock, they were friendly and they used positive communication methods.

When examining whether the preferences of the participants for the gender of the teacher changes according to the status of being a teacher at pre-school and primary level, 35 of the mothers stated that their preschool children do not have a preference for their gender. When the reasons for not preferring were examined, it was found that characteristics such as morality, justice, human values, being a good educator and communication were more important than gender. On the other hand, mothers who prefer female teachers at the pre-school level stated that the female teachers were more caring and maternal, as they could make them love the school and would be more selfless about self-care. In addition, a mother stated that women were more interested in birth and prone to childcare. Finally, 3 mothers who preferred male teachers at the preschool level stated that male teachers were not found to be the reason, but every teacher who liked the school could be preferred. It is seen that

the preferences of the mothers whose children continue their education at primary level differ according to the pre-school level. While 61% of the mothers did not specify a preference for the gender of the preschool teacher, this ratio decreased to 57% for the primary school teacher. Similarly, the number of participants who preferred a preschool teacher to be a male was 3 while the number of participants who preferred a primary school teacher to be a male was 10. A mother stated that female teachers were very maternal and male teachers were more able to respect themselves.

Conclusion: Based on the findings, although the majority of mothers do not have a preference for the gender of teachers at both pre-school and primary level, the pre-school teacher's morality, justice, human values, healthy communication characteristics, and primary school teacher's respectability,, authoritarianism and being a good educator are critical factors. It was found that mothers did not make gender preference when choosing preschool teachers and elementary school teachers, and they emphasized that the temperament, personality traits, and the quality of the education they gave were more important than the gender of the teachers. The results of this study can be interpreted as a result of the perception that teaching existing in the society is a women's profession. Accordingly, male university candidates may be encouraged to choose departments such as preschool and child development.

Keywords: Gender, Pre-school teacher, Primary school teacher, Education

Annelerin Öğretmen Tercihlerini Belirleyen Etmenler

Serap Duygu Demirkan[1], Gözdenur Işıkcı Başkaya[2]
[1]*Biruni Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı*
[2]*Biruni Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Okul Öncesi Öğretmenliği*

Bildiri No: 164 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Bu araştırmanın amacı; okul öncesi ve ilköğretim düzeyinde okula devam eden çocukları olan ebeveynlerin, çocuklarının öğretmenlerinin cinsiyetine yönelik tercihlerinin incelenmesidir. Bu bağlamda, ebeveynlerin öğretmenin cinsiyetine yönelik tercihlerinin okul öncesi ve ilköğretim düzeyinde öğretmen olma durumu ve ebeveynin kendi eğitim hayatı deneyimlerine göre değişip değişmediğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya okul öncesi ve ilköğretim düzeyinde okula devam eden çocukları olan anne ve babaların katılması hedeflenmiş fakat yeterli sayıda baba katılımı sağlanamadığından, araştırma gönüllü olarak katılan 57 anne ile gerçekleştirilmiştir. Veriler 2018-2019 eğitim-öğretim yılı içerisinde okul öncesi ve ilköğretim düzeyinde okula devam eden çocukları olan ebeveynlerden çevrimiçi görüşmeler yapılarak toplanmıştır.

Yöntem: Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından oluşturulan, katılımcıların sosyodemografik bilgilerini elde etmeye yönelik 14 maddelik Demografik Bilgi Formu ve çalışmanın amacına yönelik olarak, ebeveynlerin öğretmenlerin cinsiyetlerine yönelik tercihleri ve tercih sebepleri, kendi eğitim geçmişlerindeki öğretmen deneyimleri gibi bilgileri elde etmek amacıyla oluşturan 18 maddelik Görüşme Formu kullanılmıştır.

Bulgular: Toplanan veriler içerik analizi tekniği ile iki kodlayıcı tarafından analiz edilmiştir. Araştırmanın bulgularına göre "Olumlu Öğretmen Deneyimleri", "Olumsuz Öğretmen Deneyimleri" , "Okul Öncesi Öğretmenin Cinsiyetine Yönelik Tercihler" ve "İlkokul Öğretmeninin Cinsiyetine Yönelik Tercihler" olmak üzere 4 temel başlık belirlenmiştir. Demografik verilerin analizine göre katılımcıların % 86'sı şehirde yaşarken, % 14'ü ilçede ikamet etmektedir. Ek olarak; katılımcıların % 8'inin ilköğretim, % 53'ünün ortaöğretim, %32'sinin lisans ve % 7'sinin lisansüstü öğrenim düzeyinde anne olduğu bulunmuştur. Katılımcıların kendi eğitim geçmişlerindeki olumlu öğretmen deneyimleri sorulduğunda, 23'ü en olumlu etkiyi bırakan öğretmenin erkek olduğunu, 34'ü en çok olumlu etkiyi kadın öğretmenlerinin bıraktığını belirtmiştir. Erkek öğretmenlerin olumlu etki bırakma sebebi olarak anlayışlı olmaları, güven duymaları ve sevecen tutumları olduğunu bildirmişlerdir. Buna karşılık, kadın öğretmenlerin olumlu etki bırakma sebebi olarak ise anaç olması, güler yüzlü olmaları, olumlu iletişim yöntemleri kullanmaları belirtilmiştir.

Katılımcıların öğretmenin cinsiyetine yönelik tercihlerinin okul öncesi ve ilköğretim düzeyinde öğretmen olma durumuna göre değişip değişmediği incelendiğinde, annelerin 35'i okul öncesine devam eden çocuklarının öğretmeninin cinsiyetine yönelik bir tercihlerinin olmadığını belirtmiştir. Tercih etmemelerinin sebebi incelendiğinde ise ahlak, adalet, insani değerler, iyi bir eğitimci olma, iletişim gibi özelliklerin cinsiyetten daha önemli olduğunu belirttikleri tespit edilmiştir. Okul öncesi seviyesinde kadın öğretmen tercih eden anneler ise bunun sebebi olarak kadın öğretmenlerin daha sevecen ve anaç olduğunu, okulu sevdirebileceğini ve özbakım konusunda daha özverili olacağını belirtmişlerdir. Ek olarak, bir anne kadınların doğuştan daha ilgili ve çocuk bakımına yatkın olduğunu ifade etmiştir. Son olarak, okul öncesi seviyesinde erkek öğretmen tercih eden 3 anne sebep olarak erkek öğretmenlerin

çok fazla bulunmadığını ama okulu sevdiren her öğretmenin tercih edilebileceğini ifade etmiştir.

Çocukları ilköğretim düzeyinde eğitime devam eden annelerin öğretmen cinsiyetine yönelik tercihlerinin, okul öncesi düzeyine göre farklılaştığı görülmektedir. Annelerin % 61'i okul öncesi öğretmeninin cinsiyetine yönelik bir tercih belirtmezken bu oran ilkokul öğretmeni için % 57'ye düşmektedir. Benzer şekilde okul öncesi öğretmeninin erkek olmasını tercih eden katılımcı sayısı 3 iken, ilköğretim öğretmeninin erkek olmasını tercih eden katılımcısı sayısı 10'dur. Bununla ilgili bir anne kadın öğretmenlerin çok anaç olduğunu ve erkek öğretmenlerin kendini daha fazla saydırabildiğini ifade etmiştir.

Sonuç: Bulgulardan yola çıkarak, annelerin büyük çoğunluğunun hem okul öncesi hem de ilköğretim düzeyinde öğretmenlerin cinsiyetine yönelik bir tercihlerinin bulunmamasıyla birlikte, okul öncesi öğretmeninde ahlak, adalet, insani değerler, sağlıklı iletişim özellikleri ve ilköğretim öğretmeninde saygınlık, otoriterlik ve iyi bir eğitimci olma gibi özellikler aradıkları sonucuna varılmıştır. Annelerin okul öncesi öğretmeni ve ilköğretim öğretmeni seçerken cinsiyet tercihi yapmadıkları, öğretmenin mizaç, kişilik özelliği, verdiği eğitimin kalitesinin öğretmenin cinsiyetinden daha önemli olduğunu önemsedikleri tespit edilmiştir. Bu çalışmanın sonuçları toplumda var olan öğretmenlik kadın mesleğidir algısının değişmeye başladığının bir sonucu olarak yorumlanabilir. Bu doğrultuda, erkek üniversite adaylarının okul öncesi ve çocuk gelişimi gibi bölümleri tercih etmeleri teşvik edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet, Okul Öncesi Öğretmeni, İlköğretim Öğretmeni, Eğitim

A Comparative Study Of The Guidance Needs Of Children Attending Independent Kindergarten In Terms Of Sociodemographic Factors

Gökhan Şengün[1], Sema Özen[2]
[1]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi*
[2]*MEB*

Abstract No: 420 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Family plays an important role in the transfer of values in preschool period as the smallest element of society. Children receive their first education in the family and their personal and social development is first organized here. This period also attracts attention as a stage in which social learning is highest in children. Parent-child relationship is known to be an effective factor on the psychosocial development of children. The children first gain communication skills and social skills from family members. Family is also an influential factor on the personality structure of the children. In this respect, the childrens' parents are considered to be his first teachers and first models. These models play an effective role in the education, growth and development of the child. It is seen in the researches that children are effective on their relationship with family and environment and being a social individual. It is known that preschool institutions where the children are educated along with the family also have an impact on the children's psychosocial development. In the first years of life, parent-children relations, social relations with children's friends and teachers affect the children's behaviors. In particular, it is known that family rearing behaviors have an effect on the personality structure of the children in preschool period. It is very important that the young generations who will determine the future of a society grow up in accordance with contemporary dimensions. Therefore, education should be started as early as possible. With this understanding, preschoolers especially in the 3-6 age period attract attention. In this age period, in addition to the preschool education, education in the family is also seen as an important factor. Many factors such as family attitudes, cultural influences, parenting style, relationship between parents and socioeconomic status of the family affect the behavior of the children. Cultural differences also play a role in parents' different behaviors towards children. In addition, children's role models of their parents or teachers, social learning and observational learning also affect children's behavioral development. The relationship of children with their parents, teachers and friends is considered as a process in which they interact with each other. In this respect, it is seen that parents have an influence on their children because they are responsible for the care and education of their children especially in preschool period. The friends and teachers of the preschool children are also effective on the children's behaviors. Preschool children need guidance in three areas of personal-social, vocational and educational guidance. Family and teacher are two effective elements in determining the guidance needs of the children and in determining which subjects need more guidance. The family and teacher monitor the children and determine the children's needs. In short, family and school are two factors that affect the children's behavior. In this respect, it is considered that the opinions of the parents and teachers in the preschool period regarding the guidance needs of the child should be investigated.

Objective: The aim of this study was to compare the guidance needs of children attending independent kindergartens according to sociodemographic factors.

Method: The research was carried out on 183 parents and 16 preschool teachers studying in an independent kindergarten in Çankaya district of Ankara province in 2018-2019 academic year. Personal

Information Form developed by the researcher, Guidance Needs Assessment Questionnaire Parent Form and Teacher Form were used in the study. In the study, it was also examined whether the guidance needs differ according to sociodemographic factors. In the study, t-test for gender and multiple variance analysis (MANOVA) were applied to examine the effect of independent variables on multiple dependent variables (the need for educational, vocational and personal guidance).

Results: The analysis phase of the findings is ongoing. Therefore, it will be written later.

Conclusion: Interpretation and discussion of the results are continuing in the research.

Keywords: Parent, teacher, child, guidance needs assessment questionnaire

Bağımsız Anaokuluna Devam Eden Çocukların Rehberlik İhtiyaçlarının Sosyodemografik Faktörlere Göre Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi

Gökhan Şengün[1], Sema Özen[2]
[1]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi*
[2]*MEB*

Bildiri No: 420 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okulöncesi dönemde değerlerin aktarılmasında toplumun en küçük unsuru olarak aile önemli bir rol oynamaktadır. Çocuklar ilk eğitimi ailede almakta kişisel ve sosyal gelişimi ilk olarak burada yapılanmaktadır. Bu dönem çocuklarda sosyal öğrenmenin en yüksek olduğu bir evre olarak da dikkat çekmektedir. Ebeveyn çocuk ilişkisinin çocukların psikososyal gelişimi üzerinde de etkili bir unsur olduğu bilinmektedir. Çocuk iletişim becerilerini ve sosyal becerilerini ilk olarak aile üyelerinden kazanmaktadır. Çocuğun kişilik yapısı üzerinde de aile etkili bir faktör olarak yer almaktadır. Bu açıdan çocuğun anne ve babası onun ilk öğretmenleri ve ilk modelleri olarak kabul edilmektedir. Bu modeller, çocuğun eğitiminde, büyümesinde ve gelişmesinde etkili bir role sahiptir. Çocukların ailesi ve çevresiyle olan ilişkileri ve sosyal bir birey olmaları üzerinde etkili olduğu araştırmalarda görülmektedir. Ailenin yanında çocuğun öğrenim gördüğü okulöncesi kurumların da çocuğun psikososyal gelişimi üzerinde etkili olduğu bilinmektedir. Yaşamın ilk yıllarında ebeveyn-çocuk ilişkileri, çocukların arkadaşları ve öğretmenleriyle olan sosyal ilişkileri çocukların davranışları üzerinde etkili olmaktadır. Özellikle ailenin çocuğun yetiştirme davranışlarının okul öncesi dönemdeki çocuğun kişilik yapısı üzerindeki etkili olduğu bilinmektedir. Bir toplumun geleceğini belirleyecek olan genç nesillerin çağdaş ölçülere uygun olarak yetişmeleri son derece önemlidir. Bu nedenle eğitime olabildiğince erken yaşta başlanması gerekmektedir. Bu anlayışla, çağdaş toplumlarda okul öncesi özellikle 3-6 yaş dönemi dikkat çekmektedir. Bu yaş döneminde okulöncesinde verilen eğitime ek olarak aile içinde verilen eğitim de önemli bir faktör olarak görülmektedir. Ailenin çocuk yetiştirme tutumları, kültürel etkiler, anne babanın yetiştirilme biçimi, anne baba arasındaki ilişki, ailenin sosyoekonomik durumu gibi pek çok faktör çocuğun davranışları üzerinde etkili olmaktadır. Ebeveynlerin çocuklara karşı farklı davranış şekilleri sergilemeleri üzerinde kültürel farklılıklar da rol oynamaktadır. Ayrıca, çocukların ebeveynlerini veya öğretmenlerini rol model almaları, sosyal öğrenme ve gözlemsel öğrenme de çocukların davranışsal gelişimleri üzerinde etkili olmaktadır. Çocukların ebeveynleriyle, öğretmenleriyle ve arkadaşlarıyla olan ilişkisi karşılıklı olarak birbirileriyle etkileşime girdikleri bir süreç olarak değerlendirilmektedir. Bu açıdan, özellikle okulöncesi dönemde çocuklarının bakım ve eğitiminden sorumlu olmaları nedeniyle ebeveynlerin çocukları üzerinde etkili bir unsur oldukları görülmektedir. Okulöncesindeki çocuğun arkadaşları ve öğretmenleri de çocuğun davranışları üzeri etkili olmaktadır. Okulöncesindeki çocuğun kişisel-sosyal, mesleki ve eğitsel rehberlik üç gelişim alanında rehberlik ihtiyacı bulunmaktadır. Çocuğun rehberlik ihtiyaçlarının belirlenmesinde ve hangi konularda daha fazla rehberliğe ihtiyacının olduğunun tespitinde aile ve öğretmen etkili iki unsur olarak yer almaktadır. Aile ve öğretmen çocuğu gözlemlemekte ve çocuğun ihtiyaçlarını belirlemektedirler. Kısacası, aile ve okul çocuğun davranışlarını etkileyen iki unsur olarak yer almaktadır. Bu açıdan, okul öncesi dönemdeki ebeveynlerin ve öğretmenlerinin çocuğun rehberlik ihtiyaçlarına yönelik görüşlerinin araştırılması gerektiği düşünülmektedir.

Amaç: Bu araştırma, bağımsız anaokuluna devam eden çocukların rehberlik ihtiyaçlarının sosyodemografik faktörlere göre karşılaştırmalı olarak incelemek amacı ile yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Ankara ili Çankaya ilçesinde bulunan bir

bağımsız anaokulunda öğrenim gören 183 öğrenci velisi ve 16 okulöncesi öğretmen üzerinde yapılmıştır. Araştırmada araştırmacı tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu, Rehberlik İhtiyaç Belirleme Anketi Veli Formu ve Öğretmen Formu kullanılmıştır. Araştırmada rehberlik ihtiyaçlarının sosyodemografik faktörlere göre farklılaşıp farklılaşmadığı da incelenmiştir. Araştırmada, cinsiyet için t testi, bağımsız değişkenlerin birden fazla bağımlı değişken (eğitsel, mesleki ve kişisel rehberlik ihtiyacı) üzerindeki etkisini incelemek amacıyla çoklu varyans analizi (MANOVA) uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmada, bulguların analizi aşaması devam etmektedir. Bu nedenle, daha sonra yazılacaktır.

Sonuç: Araştırmada, sonuçların yorumlanması ve tartışılması aşaması devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebeveyn, öğretmen, çocuk, rehberlik ihtiyaç belirleme anketi

Teachers' Opinions On The Time Spent In Children's Learning Centers And Their Skills

Ali İbrahim Gözüm[1], Şenay Özen Altınkaynak[1], Sabri Güngör[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Abstract No: 434 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Preschool education aims to support the development of children and meet their needs and interests. In this context, the education program applied to children is important. The 2013 Preschool Education Program, which is also in practice today, emphasizes the critical importance of the educational environment under the success of the plans prepared in practice. According to the pre-school education program, learning centers should be organized in pre-school education institutions in order to achieve the objectives of the education program in the indoor and outdoor spaces. Learning centers aim to meet children's free play needs. In the Preschool Education Program, learning centers are defined as playgrounds separated from various materials in order to gain the aims and indicators of the activities to be implemented in the daily education process. Learning centers are the first activities that are held in the educational institutions at the time of the children's day. However, you may not always start the day by playing play in learning centers during the game activity. Learning centers should be prepared according to the needs of children. Children should decide on which learning center and with which materials they will play according to their wishes. The diversity of learning centers can help children make decisions based on their interests. Teachers need to guide children to spend time in their chosen learning centers. Guidance process should also be designed by the teachers. Training materials that support all areas of development can be organized according to the daily activities to the relevant learning centers. In this process, the teacher has to manage the planning, implementation and evaluation process in order to support the students' development areas in a balanced way. In this context, teachers' opinions about the learning processes that children will acquire through learning centers and which they will acquire in learning centers are very important.

Purpose of the Study: It is aimed to observe the time spent and the skills acquired by children in learning centers and to determine the views of teachers who guide this process.

Method: In this research, case study design was used in qualitative research methods. The study group of the study consists of 10 preschool teachers working in official independent kindergartens of Kars Provincial Directorate of National Education. The research was carried out in three kindergartens in Kars, whose socio-economic level was different from each other. Interview and observation technique was used as data collection tool. With the semi-structured interview form, the teachers' opinions about the planning they made in the learning centers and the skills acquired by the children were taken. The interview form used in the research was prepared by taking the opinions of experts in the field of the program. In the research, the learning environment by observing and the time spent by the children in the learning center were observed. The data obtained through interview and observation techniques were gathered and the data were combined significantly. The relevant code, theme and categories were reviewed by different independent researchers who have been working on the related topic of data set code, theme and categories. It was concluded that 90% of the code, theme and categorization process made by independent researchers were similar to the researchers.

Findings of the study: The time spent in the learning center of the children, the planning of the learning environment, the materials used in the learning centers are aimed at the development of

children's skills.

Results of the Study: It is an important result that learning centers cannot be updated due to various reasons according to the interests and needs of children. When the skills acquired by children in learning centers were examined, it was stated by their teachers that they showed priority development in the areas of cognitive and language development. It was observed that the teachers did not activate the learning centers for the activities they prepared. Learning centers were found to be actively used at the time of day start of children. When the time spent by children in learning centers was examined, it was found that children preferred different learning centers according to their interests and needs. It was determined that all of the children wanted to examine a new material in learning centers. It has been found that children do not use the materials or articles they know much.

Keywords: Learning Centers, Ability, Preschool Education

Çocukların Öğrenme Merkezlerinde Geçirdiği Süre ve Edindikleri Becerilerine Yönelik Öğretmen Görüşleri

Ali İbrahim Gözüm[1], Şenay Özen Altınkaynak[1], Sabri Güngör[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Bildiri No: 434 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi eğitimi çocukların gelişimlerini desteklemek ve ilgi, gereksinimlerini karşılamayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda çocuklara uygulanacak olan eğitim programı önemlidir. Günümüzde uygulama da olan 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı, hazırlanan planların uygulamada başarılı olmasının altında eğitim ortamının kritik önemi olduğunu vurgulamaktadır. Okul öncesi eğitim programına göre, okul öncesi eğitim kurumlarında iç ve dış mekanların eğitim programının amaçlarına ulaşabilmesi için öğrenme merkezleri düzenlenmelidir. Öğrenme merkezleri çocukların serbest oyun oynama ihtiyaçlarını karşılamayı amaçlamaktadır. Okul Öncesi Eğitim Programında öğrenme merkezleri günlük eğitim sürecinde uygulanacak olan etkinliklerdeki kazanım ve göstergeleri kazandırmak için çeşitli malzemelerden ayrılmış oyun alanları olarak tanımlanmıştır. Öğrenme merkezleri çocukların güne başlama zamanlarında eğitim kurumlarında oyun zamanında gerçekleştirilen ilk etkinliklerdir. Ancak her zaman oyun etkinliği süresinde öğrenme merkezlerinde oyun oynanarak güne başlanmayabilir. Öğrenme merkezleri çocukların gereksinimlerine göre hazırlanmalıdır. Çocuklar kendi isteklerine göre hangi öğrenme merkezinde ve hangi materyalle oynayacaklarına kendileri karar vermelidir. Öğrenme merkezlerinin çeşitliliği çocukların ilgilerine göre karar vermelerine katkı sağlayabilir. Öğretmenler çocukların seçtikleri öğrenme merkezlerinde zaman geçirmeleri için rehberlik etmeleri gerekir. Rehberlik sürecin de öğretmenler tarafından uyarıcı ortamın tasarlanması gerekir. Tüm gelişim alanlarını destekleyici eğitim materyallerinin ilgili öğrenme merkezlerine günlük yapılacak olan etkinliklere göre düzenlenebilir. Öğretmen bu süreçte öğrencilerin gelişim alanlarını dengeli desteklemek için planlama, uygulama ve değerlendirme sürecini iyi yönetmesi gerekmektedir. Bu bağlamda çocukların öğrenme merkezleri ile edinecekleri becerilerin hangileri olduğu ve öğrenme merkezlerinde geçirdikleri öğrenme süreçleri hakkında öğretmen görüşleri son derece önemlidir.

Araştırmanın Amacı: Çocukların öğrenme merkezlerinde geçirdikleri sürenin ve edindikleri becerilerin gözlemlenmesi ve bu sürece rehberlik eden öğretmen görüşlerinin tespit edilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinde durum çalışması deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Kars İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı resmi bağımsız anaokullarında görev yapmakta olan 10 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma Kars ilinde bulunan sosyo-ekonomik düzeyi birbirinden farklı üç anaokulunda yürütülmüştür. Araştırmada veri toplama aracı olarak, görüşme ve gözlem tekniği kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formu ile öğretmenlerin öğrenme merkezlerinde yaptıkları planlamaları ve çocukların edindikleri beceriler hakkında görüşleri alınmıştır. Araştırmada kullanılan görüşme formu program alanında uzman kişilerin görüşleri alınarak hazırlanmıştır. Araştırmada gözlem yapılarak öğrenme ortamı ve çocukların öğrenme merkezinde geçirdikleri süre gözlemlenmiştir. Görüşme ve gözlem teknikleri ile elde edilen veriler bir araya getirilerek veriler anlamlı olarak birleştirilmiştir. Veri seti kod, tema ve kategoriler ilgili konuda çalışması olan farklı bağımsız araştırmacılar tarafından ilgili kod, tema ve kategoriler gözden geçirilmiştir. Bağımsız araştırmacılar tarafından yapılan kod, tema ve kategorileştirme işleminin araştırmacılarla benzerliği

%90'nın uygun olduğu sonucuna varılmıştır.

Araştırmanın Bulguları: çocukların öğrenme merkezinde geçirdikleri süre, öğrenme ortamının planlanması, öğrenme merkezlerinde kullanılan materyaller, çocukların becerilerin gelişimine yöneliktir.

Araştırmanın Sonuçları: Çocukların ilgi ve gereksinimlerine göre öğrenme merkezlerinin çeşitli nedenlerden dolayı güncellenemediği öne çıkan önemli bir sonuçtur. Çocukların öğrenme merkezlerinde edindikleri beceriler incelendiğinde, bilişsel ve dil gelişim alanlarına yönelik öncelikli gelişim gösterdikleri öğretmenleri tarafından ifade edilmiştir. Öğretmenler hazırlamış oldukları etkinliklere yönelik öğrenme merkezlerini aktif etmedikleri gözlemlenmiştir. Öğrenme merkezleri çocukların güne başlama zamanında aktif kullanıldığı tespit edilmiştir. Çocukların öğrenme merkezlerinde geçirdikleri süre incelendiğinde çocukların ilgi ve gereksinimlere göre farklı öğrenme merkezlerini tercih ettikleri tespit edilmiştir. Çocukların öğrenme merkezlerinde yeni konulan bir materyali merak ettikleri için hepsinin incelemek istedikleri tespit edilmiştir. Çocukların bildikleri materyal ya da eşyaları çok fazla kullanmadıkları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenme Merkezi, Beceri, Okul Öncesi Eğitimi

The Opinions Of Preschool Teachers On The Problems They Have Encountered: The Case Of Konya Province

Bengü Türkoğlu

Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Konya

Abstract No: 180 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

Education is defined as the process of acquiring knowledge, skills, habits and attitudes to the individual. Education is the most important factor for a country to reach the level of contemporary civilization, to reach an advanced level in science and technique and to reach a level of prosperity. Today, the aim of the countries is to train talented manpower through education and thus guarantee their future. Countries are giving more importance to education and investing more and more in order to educate this manpower. During the education process, it is aimed to integrate the child with the society and raise the child as a useful citizen. Achieving this goal is only possible with a quality education starting from the preschool period in which basic knowledge, skills and habits are acquired. Preschool education is a planned development and training process that covers the years from the day the child is born until the day s/he starts primary school, the foundations of the lifelong learning process are laid, the physical, psychomotor, social-emotional, mental and language developments are completed to a great extent and the personality is shaped by the education given. Although the main elements of the education system are students, teachers, educational programs, administrators, education experts, educational technology, physical and financial resources, the main element of the system is the teacher. Therefore, the quality of education is largely direct proportional to the quality of teachers. In this respect, we can say that teachers are vital to the quality of schools and the education system. Preschool teachers who can contribute to all development areas of the child are as effective as the family. For this reason, preschool teachers have a lot of duties and responsibilities. Preschool teachers face some problems in fulfilling these duties and responsibilities. These problems have a negative effect on the teacher's job satisfaction, motivation and finally the quality of education. Job satisfaction is one's feeling happy about his/her job. The presence of teachers who have high job satisfaction in the education system will undoubtedly contribute to the development and progress of the society. In this respect, identifying the problems that affect job satisfaction of preschool teachers negatively and producing permanent solutions to these problems are issues that should be emphasized for our education system and future generations. The aim of this study is to examine the opinions of preschool teachers about the problems they have encountered in their teaching lives.

Method

This study is a qualitative study to determine the views of preschool teachers about the problems they have encountered in their teaching lives. Qualitative studies provide a detailed collection of data and also set out in detail. So the results are also rich and descriptive. This research was designed by case study. Case study is a qualitative research approach in which the researcher gathers in-depth information about real life or current situation by means of multiple sources of information (observations, interviews, materials, documents and reports). The study group of the research consists of 45 pre-school teachers working at independent kindergartens in Konya province. Education

constituted the study group of the research. The “maximum diversity sampling” method, one of the purposeful sampling methods, was used to create the study group. Maximum diversity sampling aims to create a relatively small sample and to reflect the diversity of individuals who may be a party to the problem studied in this sample at the maximum level. In this research, semi-structured interview form consisting of open ended questions suitable for qualitative researches was used as data collection tool. Analysis of the responses obtained from the interview form is done using content analysis which is one of the qualitative data analysis methods.

Findings and Conclusions

The analysis of the research continues, when the analyzes are over, the findings obtained will be discussed in light of the information in the literature. The results of the research will be presented based on the findings obtained by completing the analysis period of the data and the implications will be made according to the results.

Keywords: Preschool Education, Teacher, Problems, Teacher’s Opinions, Case Study

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Karşılaştıkları Sorunlara İlişkin Görüşleri: Konya İli Örneği

Bengü Türkoğlu

Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Konya

Bildiri No: 180 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Eğitim; bireye bilgi, beceri, alışkanlık ve tavır kazandırma süreci olarak tanımlanmaktadır. Bir ülkenin çağdaş uygarlık düzeyine ulaşabilmesi, bilim ve teknikte ileri seviyeye varabilmesi ve refah düzeyine çıkabilmesinde en büyük etken eğitimdir. Günümüzde ülkelerin amacı, eğitimle yetenekli insan gücü yetiştirmek ve bu sayede geleceklerini garanti altına almaktır. Ülkeler, bu insan gücünü yetiştirmek için eğitime her geçen gün daha fazla önem vermekte ve daha fazla yatırım yapmaktadırlar. Eğitim sürecinde çocuğun toplumla bütünleşmesi ve topluma faydalı bir vatandaş olarak yetiştirilmesi hedeflenmektedir. Bu hedefe ulaşılması ancak temel bilgi, beceri, alışkanlıkların kazanıldığı okul öncesi dönemden başlayarak sürdürülecek kaliteli bir eğitimle mümkündür. Okul öncesi eğitim; çocuğun doğduğu günden ilkokula başladığı güne kadar geçen yılları kapsayan, yaşam boyu devam edecek öğrenme sürecinin temellerinin atıldığı, bedensel, psikomotor, sosyal-duygusal, zihinsel ve dil gelişimlerinin büyük ölçüde tamamlandığı, verilen eğitimle kişiliğin şekillendiği gelişim ve planlı bir eğitim sürecidir. Eğitim sisteminin başlıca öğelerini, öğrenciler, öğretmenler, eğitim programları, yöneticiler, eğitim uzmanları, eğitim teknolojisi, fiziki ve finansal kaynaklar oluşturmasına rağmen sistemin en temel ögesi öğretmendir. Bu sebepten eğitimin niteliği de büyük ölçüde öğretmenlerin niteliğiyle doğru orantılıdır. Bu açıdan öğretmenlerin, okulların ve eğitim sisteminin kalitesi için hayati öneme sahip olduğunu söyleyebiliriz. Okul öncesi öğretmenleri ise çocuğun tüm gelişim alanlarına katkı sağlayabilecek aile kadar etkili kişilerdir. Bu sebepten okul öncesi öğretmenlerinin görev ve sorumlulukları oldukça fazladır. Okul öncesi öğretmenleri bu görev ve sorumluluklarını yerine getirirken bazı sorunlarla karşılaşmaktadırlar. Karşılaşılan bu sorunlar ise öğretmenin iş doyumunu, öğretmenlik motivasyonunu ve dolayısıyla eğitimin kalitesini olumsuz bir şekilde etkilemektedir. İş doyumu; kişinin işi ile ilgili kendini mutlu hissetmesidir. Eğitim sistemi içerisinde iş doyumu yüksek öğretmenlerin varlığı hiç şüphesiz ki toplumun gelişmesine ve ilerlemesine katkı sağlayacaktır. Bu açıdan okul öncesi öğretmenlerinin iş doyumlarını olumsuz yönde etkileyen sorunların tespit edilip bu sorunlara kalıcı çözümler üretilmesi eğitim sistemimiz ve gelecek nesillerimiz için üzerinde önemle durulması gereken bir konulardır. Bu çalışmanın amacı, okul öncesi öğretmenlerinin öğretmenlik yaşantılarında karşılaştıkları sorunlara ilişkin görüşlerinin incelenmesidir.

Yöntem

Okul öncesi öğretmenlerinin öğretmenlik yaşantılarında karşılaştıkları sorunlara ilişkin görüşlerini tespit etmek amacıyla yapılan bu çalışma nitel bir araştırmadır. Nitel çalışmalar verilerin detaylı olarak toplanmasını ve yine detaylı olarak ortaya konulmasını sağlar. Bu sayede varılan sonuçlar da zengin ve betimleyici nitelikte olur. Bu araştırma durum çalışması ile desenlenmiştir. Durum çalışması, araştırmacının gerçek yaşam ya da güncel bir durum hakkında çoklu bilgi kaynakları (gözlemler, mülakatlar, materyaller, dökümanlar ve raporlar) yoluyla derinlemesine bilgi topladığı nitel bir araştırma yaklaşımıdır. Araştırmanın çalışma grubunu Konya il merkezindeki bağımsız anaokullarında görev yapan 45 okul öncesi öğretmeni oluşturmuştur. Çalışma grubunun oluşturulmasında amaçlı örnekleme

yöntemlerinden biri olan “maksimum çeşitlilik örnekleme” tekniği kullanılmıştır. Maksimum çeşitlilik örneklemesi göreli olarak küçük bir örneklem oluşturmayı ve bu örneklemde çalışılan probleme taraf olabilecek bireylerin çeşitliliğini maksimum derecede yansıtmayı hedefler. Bu araştırmada veri toplama aracı olarak nitel araştırmalar için uygun olan açık uçlu sorulardan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formundan elde edilen cevapların analizi, nitel veri analiz yöntemlerinden biri olan “içerik analizi” kullanılarak yapılmaktadır.

Bulgular ve Sonuçlar

Araştırmanın analizleri devam etmektedir, analizler bittiğinde elde edilen bulgular alan yazındaki bilgiler ışığında yorumlanarak tartışılacaktır. Araştırma sonuçları verilerin analiz sürecinin tamamlanmasıyla elde edilen bulgulara dayalı olarak sunulacak ve sonuçlara göre önerilerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Öğretmen, Karşılaşılan Sorunlar, Öğretmen Görüşleri, Durum Çalışması

Safe School Project In Preschool Education

Nuran Tuncer[1], Arzu Arslan[2]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

[2]İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü Adalet Anaokulu

Abstract No: 184 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim;

School safety is the creation of an environment for learning in school in which students, teachers and other personnel feel physically, psychologically and emotionally free. School safety is one of the basic managing responsibilities of taking precautions to make schools safe in macroscale (nation) and in microscale, determining possible risks and hazards and dealing with them. It covers all steps from a child's leaving of his/her home for school to his/her return back to home. It has been frequently mentioned in the literature that constructed, reliable and valid tools are needed to determine factors leading to safety weaknesses, to create an awareness for prevention of accidents, to measure risks and to evaluate children's knowledge and behaviors related to the safety issues. Nevertheless, there are no detailed regulations such as circulars or instructions, sanctions and methods related to the school safety in school curricula. Surveys revealed that there are problems with the practice and there is not a standard and systematized safe school model. Therefore, the aim of the present study was to create environments in which children of preschool age, who are our target group in education system, could acquire safe life skills, to create awareness in children for safe life skills, and to establish safe school standards which could support children to integrate these skills into their lives through a pilot study.

Method

İstanbul Adalet Preschool was decided to be the pilot school of the project for 2015-2016 educational year. All 39 children, 39 mothers and five school personnel of the school, which is the preschool of a penitentiary, were included in the project. Then, stages were set out within action plan and strategic plan by school development team for the implementation of the project. At the start of the project implementation, a SWOT analysis was carried out with all personnel, and strong and weak aspects of the school regarding the safety were established. An action plan was prepared to reach the aims in the specified directions. With this plan, parts of the laws and regulations regarding the school safety were determined and necessary permissions were taken from upper authorities through official correspondence. Then, related literature was examined, seven main items were determined about school safety, and items to be studied under these main items in the project were decided. An action plan was prepared to develop a safe school plan. In addition to action plan, a safe school program was prepared based on outcomes and indicators related to the school safety in the involved preschool curriculum and submitted to evaluation of three experts in this area. Based on the feedbacks, action plan and school safety plan were finalized. In line with this action plan, safe school questionnaire was conducted twice at the beginning and end of the project on children and their guardians. Within the context of the program, activities towards safe physical environments were conducted, and 38 children and 5 personnel were insured with individual accident insurance plans. In addition, Nutrition Friendly Schools Initiatives of National Education Ministry which involves safe nutrition was implemented. In terms of environmental safety, 25 trees were planted, 75 kg of paper and 16 kg of waste oil were collected and given to municipality. Besides, all personnel had training for fire protection, and fire

system of the school was reorganized.

Findings;

Data collected from all these activities were evaluated separately for teachers, students and guardians. Children were made to draw pictures called first pictures and last pictures before the project started and after it ended, respectively, and these pictures were evaluated using content analysis method. Safe School Questionnaire was conducted on teachers and guardians. Based on the study findings, children, mothers and school personnel who received the safe school training considered the school extremely safe after the training. In addition, the school was considered as 97.6% safe based on Safe Physical Environment Risk analyses. At the end of the project, the school was given 90 points in Safe Nutrition and Nutrition Friendly School inspections.

Conclusion;

With this project, safe school standards were established through programs carried out together with Turkish Standards Institution. It was observed that children, teachers, guardians and providers were motivated by training taken during the project to develop themselves as shareholders of better education models. Necessary efforts were made for the sustainability of the project, and safe schools standards were set. Detailed results of the project will be shared with rich visual contents in symposium proceedings.

Keywords: Preschool education, Safe school, Project

Okul Öncesi Eğitimde Güvenli Okul Projesi

Nuran Tuncer[1], Arzu Arslan[2]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

[2]İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü Adalet Anaokulu

Bildiri No: 184 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç;

Okul güvenliği öğrencilerin, öğretmenlerin, personelin kendilerini fiziksel, psikolojik, duygusal bakımdan özgür hissetmeleri, okulda öğrenme için uygun ortam yaratılmasıdır. Okul güvenliği, makro (ülke), mikro ölçekte okul güvenliğine dönük önlemlerin alınması, risklerin, tehlikelerin saptanması, müdahale edilmesi yönetimin temel sorumluluklarından biridir. Çocuğun okula gitmek üzere evinden ayrılmasından, evine gelinceye kadar ki tüm aşamaları içerir. Araştırmalara göre; Güvenliğin zafiyetine; yol açan etkenlerin belirlenmesine, kazalardan korunma bilincinin oluşturulmasına, risklerin ölçülmesine, çocukların bu konudaki bilgi, davranışlarının değerlendirilebilmesi için yapılandırılmış, güvenilir, geçerli araçlara gereksim olduğu alan yazında sıkça vurgulanmaktadır. Ne yazık ki mevzuatta, okul güvenliğiyle ilgili genelge, yönetmelik gibi çeşitli düzenlemeler, yaptırımlar ve yöntemler açık ve ayrıntılı bir şekilde bulunmamaktadır. Yapılan incelemelerde uygulamada problemlerin olduğu, okullarda standart, sistemli bir güvenli okul modeli olmadığı görülmüştür. Bu doğrultuda çalışmanın amacı, eğitim sistemimiz içindeki hedef kitlemiz olan okulöncesi eğitim yaş grubu çocuklarımıza, güvenli yaşam becerilerini kazandıracak ortamlar oluşturarak çocuklara güvenli yaşam becerilerini hakkında farkındalık sağlamak ve bunu pilot bir çalışma ile yaşamlarında beceri haline getirerek güvenli okul standartları oluşturmaktır.

Yöntem

Projede pilot okul olarak 2015-2016 eğitim öğretim yılında İstanbul Adalet Anaokulu belirlenmiştir. Aynı zamanda bir ceza evi anaokulu olan okulda bulunan 39 çocuk, 39 anne 5 okul personelinin tamamı projeye dahil edilmiştir. Daha sonra projenin uygulanabilmesi için okul geliştirme ekibi tarafından eylem planı ve stratejik plan dahilinde aşamalar belirlenmiştir. Uygulama aşamalarında başlangıçta tüm personelle birlikte swot analizi uygulanmış ve okulun güvenlik ile ilgili güçlü ve zayıf yönleri belirlenmiştir. Belirlenen yönler doğrultusunda amaca ulaşabilmek için bir eylem planı hazırlanmıştır. Bu plan dahilinde kanun ve yönetmeliklerde okul ve okul güvenliği ile ilgili bölümleri tespit edilerek, resmi yazışmalarla üst makamlar bilgilendirilerek gerekli izinler alınmıştır. Daha sonra gerekli alan yazın taranarak okulların güvenliği için 7 ana başlık belirlenmiş ve bu ana başlıklar doğrultusunda uygulanacak güvenli okul projesinin ana basıklarını oluşturmuştur. bu doğrultuda güvenli okul planını geliştirmek üzere bir eylem planı hazırlanmıştır. Hazırlanan eylem planının yanında eğitim güvenliği ile ilgili okul öncesi eğitim programındaki kazanım ve göstergelere göre güvenli okul programını hazırlanarak alandan üç uzmanın görüşlerine sunulmuştur. Gelen dönütler doğrultusunda eylem planı ve okul güvenliği programına son şekli verilmiştir. Bu eylem planı doğrultusunda velilere ve çocuklara proje başlangıcında ve sonunda olmak üzere iki kez güvenli okul anketi uygulanmıştır. Hazırlanan program kapsamında, güvenli fiziksel ortam ile ilgili çalışmalar yapılarak çocukların güvenliği için 38 çocuk ve 5 Personelin ferdi kaza sigortaları yaptırılmıştır. Ayrıca güvenli beslenme ile ilgili MEB Beslenme Dostu Okul Programı uygulanmıştır. Çevre güvenliği konusunda okulda 25 ağaç dikilmiş ve geri dönüşüme 75 kilo kağıt, 16 kilo atik yağlar toplanarak belediyeye teslim edilmiştir. Ayrıca yangın güvenliği ile ilgili olarak

tüm personel yangından korunma eğitimi almış ve okulun yangın sistemi tekrar düzenlenmiştir.

Bulgular;

Tüm bu çalışmalar sonucunda toplanan veriler öğretmen, çocuk ve veli olmak üzere üç ana başlıkta değerlendirilmiştir. Çocuklara proje başlanmadan önce ve sonra ilk resimlerim ve son resimlerim başlığı altında resimler yaptırılarak içerik analizi yöntemi ile değerlendirilmiştir. Öğretmenlere ve velilere Güvenli Okul Anketi uygulanmıştır. Çalışmanın bulgularına göre; güvenli okul eğitimleri alan çocuklar, anneler ve okul personeli alından eğitimlerden sonra, okulu son derece güvenli bulduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca okul Güvenli Fiziksel Ortam Riski analizleri sonucunda %97,6 güvenli okul olarak tespit edilmiştir. Proje sonunda okul, Güvenli Beslenme; Beslenme Dostu Okul denetimlerinden de 90 puan almıştır.

Sonuç;

Proje sonunda Türk Standartlar Enstitüsü ile çalışmalar yapılarak güvenli okul standartları oluşturulmuştur. Proje sırasında alınan eğitimlerde, çocuk öğretmen, yönetici, veli ve tedarikçilerin kendilerini geliştirmeleri, daha iyi eğitim modelleri ortaya koyabilmeleri doğrultusunda motive oldukları gözlenmiştir. Projenin sürdürülebilirliği ile ilgili gerekli çalışmalar yapılmış ve güvenli okul standartları oluşturulmuştur. Projenin ayrıntılı sonuçları zengin görsel içerikleriyle birlikte kongrede paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, Güvenli okul, Proje

Investigation Of Preschool Teachers' Views On Outdoor Play Activities

Ümmühan Akpınar[1], Adalet Kandır[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 190 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: Outdoor play activities are important for children to run and unleash their excess energy as well as to develop their social abilities and imagination. Rich, sensory and natural open spaces support children in both individual discoveries and learning. For this reason, these activities are accepted as an ideal place where children can learn concepts, knowledge and skills in a natural and easy way. Today, children's access to open spaces has been reduced for several reasons, and most children have spent their days indoors. Traffic, safety problems, injuries, diseases, pollution and parental concerns are the main reasons that prevent children from being outdoors. The shortage of time spent in open spaces has changed the play and movement patterns of children, and outdoor games have been replaced by digital games. Digital games cause children to spend their time in front of the screens of technological devices such as computers and phones. This increases the role of educational institutions in the provision of outdoor learning environments and outdoor games. Teachers are considered as one of the main components in the provision of outdoor play activities in educational institutions. Teachers' views on this issue directly affect children's access to outdoor play activities. From this point of view, the aim of the study is to investigate the views of preschool teachers about outdoor play activities.

Method

Research model: The research was designed and conducted in accordance with the qualitative research method and the basic qualitative research design.

Study group: In the process of determining the study group, criterion and convenient sampling method were used. The criterion sampling method provided the opportunity to examine the research question clearly with concrete indicators and to determine the study group with predetermined criteria. The convenient sampling method has given the research speed and practicality. The study group was determined according to “Nomenclature of Territorial Units for Statistics” (2003). "Nomenclature of Territorial Units for Statistics" is a classification process carried out by the State Planning Organization and the Turkish Statistical Institute according to population, geography, regional development plans, basic statistical indicators, criteria such as socio-economic development of the province. According to this classification Turkey is divided into 12 regions as Istanbul Western Marmara, Eastern Marmara, Aegean, West Anatolia, Central Anatolia, Mediterranean, Western Black Sea, Eastern Black Sea, Northeast Anatolia, Middle East Anatolia and Southeast Anatolia. The research was carried out in İstanbul, Balıkesir, Bursa, İzmir, Ankara, Kayseri, Adana, Samsun, Trabzon, Erzurum, Malatya, Şanlıurfa provincial centers, representing 1 city from each region. The study group consisted of preschool teachers who work in kindergartens and nursery classes affiliated to the Ministry of National Education in these provinces, who have contractual positions and who have at least 3 years of professional seniority and are willing to participate in the research.

Data collection tools: Research data were collected by “Interview Form on Outdoor Playground Activities” prepared by the researchers after the relevant literature surveys. The form consists of two parts. The first section includes questions prepared to collect personal information of teachers such as

gender, age, type of school graduated, cadre status, year of professional seniority, city of employment. The second part consists of structured and semi-structured questions such as open-ended, focused, hypothetical, alternative, Likert type and multiple choice, representing pre-school teachers' knowledge, tendencies and behaviors of outdoor play activities.

Data collection: Data were collected through face-to-face or and Skype interviews.

Data analysis: At the end of the data collection process, NVivo 12 qualitative data analysis program was used to analyze the data obtained from semi-structured questions, and descriptive statistics were used to analyze the data obtained from structured questions.

Results and Conclusion: The results of the analyzes were discussed and the necessary recommendations were presented in the light of the results.

Keywords: Outdoor play activities, Play, Preschool teacher

Okul Öncesi Öğretmenlerin Açık Alan Oyun Etkinliklerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Ümmühan Akpınar[1], Adalet Kandır[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 190 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Açık alan oyun etkinlikleri, çocukların koşup fazla enerjilerini açığa çıkarmalarının yanı sıra sosyal yeteneklerini ve hayal güçlerini geliştirmeleri açısından önemlidir. Zengin, duyusal ve doğal açık alanlar, çocukları, hem bireysel keşifler hem de öğrenme konusunda destekler. Bu nedenle, çocukların kavramları, bilgi ve becerileri doğal ve kolay bir şekilde öğrenebileceği ideal bir mekân olarak kabul edilmektedir. Günümüzde çocukların açık alanlara erişimi birkaç nedenden dolayı azalmış ve çoğu çocuk gününü kapalı mekânlarda geçirmeye başlamıştır. Trafik, güvenlik sorunları, yaralanmalar, hastalıklar, kirlilik ve ebeveyn kaygıları çocukların açık alanlarda bulunmalarını engelleyen başlıca nedenler olarak öne sürülmektedir. Açık alanlarda geçirilen zamanın azalması, çocukların oyun ve hareket kalıplarını değiştirmiş ve açık alan oyunları yerini dijital oyunlara bırakmıştır. Dijital oyunlar, çocukların zamanlarını bilgisayar ve telefon gibi teknolojik araçların ekranları karşısında geçirmelerine sebep olmaktadır. Bu durum, açık alan öğrenme ortamının ve açık alan oyunlarının sağlanmasında eğitim kurumlarının rolünü artırır. Açık alan oyun etkinliklerinin eğitim kurumlarında sağlanmasında öğretmenler ana bileşenlerden biri olarak ele alınır. Öğretmenlerin açık alan oyun etkinlikleri ile ilgili görüşleri, çocukların açık alan oyun etkinliklerine erişimini doğrudan etkiler. Bu noktadan hareketle araştırmanın amacı, okul öncesi öğretmenlerin açık alan oyun etkinliklerine ilişkin görüşlerinin incelenmesidir.

Yöntem

Araştırmanın modeli: Araştırma, nitel araştırma yöntemi ve temel nitel araştırma desenine uygun olarak tasarlanmış ve yürütülmüştür.

Çalışma grubu: Araştırmanın çalışma grubunu belirleme sürecinde, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt ve kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Ölçüt örnekleme yöntemi, araştırma sorusunu somut göstergelerle net bir biçimde irdeleme olanağı vermiş ve önceden belirlenmiş ölçütler ile çalışma grubunu belirlemeyi sağlamıştır. Kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ise, araştırmaya hız ve pratiklik kazandırmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, "İstatistiki Bölge Birimleri Sınıflandırması"na (2003) göre belirlenmiştir. "İstatistiki Bölge Birimleri Sınıflandırması", Devlet Planlama Teşkilatı ve Türkiye İstatistik Kurumu tarafından, nüfus, coğrafya, bölgesel kalkınma planları, temel istatistiki göstergeler, illerin sosyo-ekonomik gelişmişlik sıralaması gibi kriterler göz önüne alınarak yapılan bölge sınıflandırmasıdır. Bu sınıflandırmaya göre Türkiye; İstanbul, Batı Marmara, Doğu Marmara, Ege, Batı Anadolu, Orta Anadolu, Akdeniz, Batı Karadeniz, Doğu Karadeniz, Kuzeydoğu Anadolu, Ortadoğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu olmak üzere 12 bölgeye ayrılmıştır. Araştırma, her bölgeden 1 ili temsil edecek şekilde, İstanbul, Balıkesir, Bursa, İzmir, Ankara, Kayseri, Adana, Samsun, Trabzon, Erzurum, Malatya, Şanlıurfa il merkezlerinde yürütülmüştür. Çalışma grubunu, bu illerin Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı anaokullarında ve anasınıflarında kadrolu ve sözleşmeli olarak görev yapan, en az 3 yıllık mesleki kıdeme sahip, araştırmaya katılmaya istekli okul öncesi öğretmenleri oluşturmuştur.

Veri toplama araçları: Araştırma verileri, ilgili literatür taramaları yapılarak araştırmacılar tarafından hazırlanan *"Açık Alan Oyun Etkinliklerine İlişkin Görüşme Formu"* ile toplanmıştır. Form iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm, öğretmenlerin cinsiyet, yaş, mezun olunan okul türü, kadro durumu,

mesleki kıdem yılı, görev yapılan şehir gibi kişisel bilgilerini toplamak amacıyla hazırlanan sorulardan oluşmaktadır. İkinci bölüm ise, okul öncesi öğretmenlerin açık alan oyun etkinliklerine ilişkin bilgilerine, eğilimlerine ve davranışlarına yönelik görüşlerini temsil eden, açık uçlu, odaklı, varsayıma dayalı, alternatif, likert tipi ve çoktan seçmeli gibi yapılandırılmış ve yarı-yapılandırılmış sorulardan oluşmaktadır.

Verilerin toplanması: Çalışmanın verileri, yüz yüze görüşme ve Skype görüşmesi yapılarak toplanmıştır.

Verilerin analizi: Veri toplama sürecinin sonunda yarı-yapılandırılmış sorulardan elde edilen verilerin analizinde, NVivo 12 nitel veri analizi programı; yapılandırılmış sorulardan elde edilen verilerin analizinde ise, betimsel istatistik kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Yapılan analizler ile araştırma sonuçları tartışılmış ve araştırma sonuçları ışığında gerekli öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Açık alan oyun etkinlikleri, Oyun, Okul öncesi öğretmen

The Evaluation Of Mathematics Teaching Via Stories In Preschool Education In Terms Of Students' Achievements And Teacher Ideas

Esra Altıntaş[1], Şükrü İlgün[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Abstract No: 197 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

The aim of the present study is to present the effect of the story about the the topic of pattern in mathematics designed to preschool students on the learning of the topic of pattern and the ideas of preschool teacher.

Thanks to mathematics teaching via stories, it can be enabled that students provide permanent learning concretizing abstract concepts in their minds. Also, it is thougt that animating stories in their minds and replacing themselves into the characters in stories will develop judgment ability and creative thinking skills of students. That's why the present reseach is of importance.

The present research is of importance for designing an activity providing preschool students to learn the topic of pattern via listening and for providing an alternative activity to preschool teachers on teaching the topic in question. The study is also importance for providing an activity being used in the process of both teaching of the concerned topic and reinforcing of the topic taught and in terms of doing mathematics teaching via stories.

Method

The qualitative methods were used in the research. In the scope of qualitative research, both descriptive and content analysis were made. The study group was consisted of ten preschool students and a preschool teacher who are in a private school in Kars.

By examining the preschool mathematics books, according to the attaintments in the books a story was written concerned with the terms of geometric shapes and patterns and with the attaintments proper to students' level. In this sense the ideas of a preschool teacher and 2 mathematics education expert were taken. The writing and application of the story took 4 weeks time. As a result of mathematics teaching via stories, aiming at determining students understood or not the topic told by a story, a work sheet proper to level of preschool students and attaintment which were wanted to be gained was prepared. The work sheet was applied within the supervision of the researchers and preschool teacher. Various open ended questions were asked to the preschool teacher who attended as a supervision to the study and are the teacher of the class made application for evaluating the activity and making necessary regulations.

Results

The preschool students were wanted to constitute patterns with fruits, shapes, method of painting and geometric shapes. The preschool students made the duties with the supervision of their

teacher.

When the answers of preschool teacher given to the questions were analyzed, we arrived at the following conclusions. The preschool teacher stated that the story were educational, proper to teaching programme, clear and understandable, proper to school environment, the students gave positive rollback, the stories were proper to the level of students, the stories enabled easy and rapid transit to the information, the use of story is easy, the story is useful in terms of teachers, the story will increase the permanence. But the preschool teacher stated that he is hesitant about the story is concerned with the daily life or not. He said that he didn't see any deficiency in the activity, the story attracted attention of students, there is no need any change, he will propose the activity to the other teachers.

Conclusion

At the end of the research made, it was seen that the students listened the story carefully. Also, when asked questions related to the story, positive rollbacks were taken from them. It showed that the story was remarkable. The true answers given to questions in the work sheets showed that the story was educational. The story was successful in terms of providing teaching via having fun. The ideas of the preschool teacher supported these results.

The activity of mathematics teaching via stories prepared for preschool students should be used for elementary school students. The stories should be written by the students when they learned writing and reading for developing their imagination. Different fields in preschool education should use teaching via stories. Also, the students should be wanted to tell stories after the story activities.

Keywords: Keywords: Mathematics teaching via stories, pattern, mathematics education, preschool education.

Okulöncesi Eğitiminde Hikayelerle Matematik Öğretiminin Öğrenci Başarıları ve Öğretmen Görüşleri Bakımından Değerlendirilmesi

Esra Altıntaş[1], Şükrü İlgün[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Bildiri No: 197 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Mevcut araştırmanın amacı okul öncesi öğrencilerine yönelik olarak tasarlanan matematikte örüntü konusuyla ilgili bir hikayenin örüntü konusunun öğrencilerce öğrenilmesindeki etkisini ve bu konudaki öğretmen görüşlerini ortaya koymaktır.

Hikayelerle matematik öğretimi sayesinde öğrencilerin soyut kavramları zihinlerinde somutlaştırarak kalıcı öğrenmeler oluşturmaları sağlanabilir. Ayrıca hikayeleri zihinlerinde canlandırarak ve hikayelerdeki karakterlerin yerine kendilerini koyarak hem muhakeme etme becerileri hem de yaratıcı düşünmelerinin geliştirileceği düşünülmektedir. Bu bağlamda araştırmanın önem taşıdığı düşünülmektedir. Okulöncesi öğrencilerinin dinleyerek matematikteki örüntü konusunu öğrenebilmelerini sağlayacak bir etkinlik tasarlanmış olması bakımından ve okulöncesi öğretmenlerine de ilgili konunun öğretilmesinde alternatif bir etkinlik sunulması bakımından mevcut araştırma önem taşımaktadır. Gerek konunun öğretilmesi safhasında gerekse öğretilen konunun pekiştirilmesi safhasında kullanılacak bir etkinlik ortaya konması ve hikayeler yoluyla matematik öğretimi yapılması, hikayelerin çocukların ilgisini nasıl çektiğini ve onda nasıl bir etki bıraktığı bakımında, soyut kavramlar ile ilgili hikayeler okuyan ve ya dinleyen bir çocukta kavram gelişiminin nasıl olacağını da araştırılması yönünden çalışma önem taşımaktadır.

Yöntem

Araştırmada nitel araştırma yöntemlerine başvurulmuştur. Nitel araştırma kapsamında da hem betimsel hem içerik analizi yapılmıştır. Çalışma grubunu Kars Merkez de yer alan bir özel okul öncesi eğitim kurumuna devam etmekte olan on okulöncesi öğrencisi ve bu öğrencilerin öğretmenliğini yürütmekte olan bir okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır.

Okulöncesi matematik eğitimi kitapları incelenerek kitaplardaki kazanımlara yönelik geometrik şekil ve örüntü kavramlarına ilişkin ve öğrencilerin seviyelerine uygun kazanımlarla bir hikaye oluşturuldu. Bu bağlamda bir okulöncesi öğretmeni, 2 matematik eğitimi uzmanının görüşleri alınmıştır. Hikayenin yazılması ve uygulanması süreci 4 hafta sürmüştür. Hikayelerle matematik öğretimi neticesinde öğrencilerin bir hikaye ile anlatılan konuyu anlayıp anlamadıklarını tespit etmek amacıyla okulöncesi öğrencilerinin seviyelerine ve kazandırılmak istenen kazanıma uygun bir çalışma yaprağı hazırlanmıştır. Çalışma yaprağı araştırmacılar ve okulöncesi öğretmen gözetiminde gerçekleştirilmiştir. Uygulamaya gözlemci olarak katılan uygulama yapılan sınıfın öğretmenine de etkinliği değerlendirebilmek ve gerekli düzenlemeleri yapabilmek amacıyla çeşitli sorular yöneltilmiştir.

Bulgular

Öğrencilerden meyvelerle örüntüler oluşturmaları, şekillerle örüntüler oluşturmaları, boyama

yöntemiyle örüntü oluşturmaları ve geometrik şekillerle örüntü oluşturmaları istenmiş olup öğrenciler öğretmenleri eşliğinde bu görevleri yerine getirebilmişlerdir.

Okul öncesi öğretmeninin sorulara verdiği cevaplar analiz edildiğinde şu bulgulara ulaşılmıştır. Öğretmen hikayeyi eğitici, öğretim programına uygun, açık ve anlaşılır, okul ortamına uygun olduğunu ifade etmiştir. Öğrencilerin hikayeye olumlu dönüt verdiğini, hikayelerin öğrenci seviyesine uygun olduğunu, hikayenin bilgilere kolay ve hızlı ulaşım sağladığını, kullanımının kolay olduğunu, öğretmenler açısından kullanışlı olduğunu, kalıcılığı arttıracağını, ancak hikayenin günlük hayatla ilişkili olduğu konusunda kararsız olduğunu ifade etmiştir. Etkinlikte herhangi eksik bir yön görmediklerini, çocukların ilgilerini çektiğini, herhangi bir değişiklik gerektirmediğini, etkinliği diğer öğretmenlere de tavsiye edebileceğini ifade etmiştir.

Sonuç

Yapılan uygulama sonucunda öğrencilerin hikayeyi dikkatle dinlediklerini görülmüştür. Ayrıca hikaye ile ilgili sorular sorulduğunda öğrencilerden olumlu dönütler alınmıştır. Bu da yazılan hikayenin dikkat çekici olduğunu göstermektedir. Hikayelerle matematik etkinliği sonrasında verilen çalışma yapraklarındaki sorulara da öğrencilerce doğru cevaplar verilmesi hikayenin eğitici olduğunu göstermektedir. Ayrıca eğlenerek öğretme sağlaması bakımından da hikayenin başarılı olduğu söylenebilir. Uygulama yaptığımız okuldaki öğretmenin görüşleri de bu sonuçları destekler niteliktedir.

Okul öncesi öğrencileri için hazırlanan hikayelerle matematik etkinliği ilkokul öğrencileri için de kullanılabilir. Okumayı ve yazmayı tam anlamıyla öğrendiklerinde öğrencilerin hayal gücünü geliştirmesi için onlardan da hikaye yazmaları istenebilir. Okulöncesi eğitimde farklı branşlarda da hikayelerle öğretim yapılması önerilmektedir. Ayrıca hikaye etkinlikleri sonucunda öğrencilerin de hikayeleri anlatmaları istenebilir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Hikayelerle matematik öğretimi, örüntü, matematik eğitimi, okulöncesi eğitim

Opinions Of Pre-School Teachers About Children's Curiosities

Özlem Vardi[1], Serap Demiriz[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 221 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Summary

Every person wonders and wants to know. He wants to satisfy his curiosity by touching, examining, asking questions, questioning possibilities. Unless he's relieved of his curiosity, he can't have his integrity. Curiosity begins with child, learning begins with curiosity . The child wants to feel through the senses from the first moment it exists, to experience sensory satisfaction by perceiving what it feels and to reach the pleasure of learning. Thus, each curiosity results in one learning and each learning creates another curiosity. Curiosity, supported from early periods, will ensure that children are individuals who have adopted lifelong learning. Children's curiosities are influenced by people in their immediate surroundings. Teachers are the people closest to children during the education process. Teachers play an important role in revealing, developing and curiosity of children's curiosity and turning them into learning through satisfaction. The period in which the foundations of education and life were laid is preschool period. The architects of this period are preschool teachers. Preschool education and preschool teachers are thought to be effective in the development of children's curiosity as well as in the development of children's curiosity. Although the subject of curiosity is very important in the education process of children, it has been determined that the studies on children's curiosities are limited in the national literature. In particular, no study has been found that examines the opinions of preschool teachers, who are among the most influential people in the development and blinding of children's curiosity, towards children's curiosities. For this reason, it is believed that this study, which was conducted in order to examine the opinions of preschool teachers towards the curiosity of children, will contribute to the information about early childhood and will constitute an important starting point for similar and wider studies to be conducted in the future.

Objective: In this study, it was aimed to examine the opinions of preschool teachers towards the curiosity of children.

Method: The participants of the study, which was designed as a case study from qualitative research designs, consisted of 10 teachers working in preschool education institutions affiliated to the Ministry of National Education in Ankara in 2017-2018 academic year. The research data were obtained by asking the questions to the teachers in the semi-structured interview form prepared by the researchers. Content analysis method was used in the analysis of the obtained data.

Findings: In the findings part of the research, teachers stated that children were most interested in animals, nature events, world and space, and that new / different activities, methods, materials were used during the education process to observe the children's curiosity and the things they are curious to learn, ask questions and excitement. Teachers stated that they reacted to children's curiosity for freedom of research and investigation. Teachers stated that they reacted to children's curiosity for freedom of research and investigation Also, they emphasized that children's interest in pre-school education centers, especially science and dramatic play centers. At the same time, it was found that play as a method and science activities among the types of activities increased the curiosity levels of

children.

Conclusion: As a result of the research, it was determined that preschool children had intense curiosity about animals, natural phenomena, earth and space issues, they made attempts to satisfy their curiosity such as observation, research and asking questions, and their teachers reacted to eliminate and expand the curiosity of children. In addition, it was found out that the children had a high interest in science center and science activities and that teachers preferred the most play method to increase children's curiosity. Without curiosity, we pursue one line, one way. We cannot go above a certain standard, we cannot develop and develop. Preschool education environments equipped with rich stimulants and supported by conscious teachers will have a positive effect on children's curiosity.

This research was carried out with ten preschool teachers. In the future, researches that will be conducted with more samples may be important in terms of higher generalization level. In this research, only teachers were studied. The opinions of children, teachers, families and curiosities of children can be determined.

Keywords: Keywords: Curiosity, curiosity and children, preschool education, teacher opinions.

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çocukların Meraklarına Yönelik Görüşleri

Özlem Vardi[1], Serap Demiriz[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 221 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet

Her insan merak eder ve bilmek ister. Dokunarak, inceleyerek, sorular sorarak, ihtimalleri sorgulayarak merakını gidermek ister. Merakını gidermedikçe benliğini bir bütünlüğe kavuşturamaz. Merak çocukla, öğrenme merakla başlar. Çocuk var olduğu ilk andan itibaren duyuları aracılığıyla hissetmek, hissettiklerini algılayarak duyusal tatmin yaşamak ve öğrenmenin hazzına ulaşmak ister. Böylece her merak bir öğrenmeyle sonuçlanır ve her öğrenme başka bir merakı oluşturur. Erken dönemlerden itibaren desteklenen merak, çocukların yaşam boyu öğrenmeyi benimsemiş bireyler olmalarını sağlayacaktır. Çocukların merakları yakın çevresinde bulunan kişilerden etkilenmektedir. Eğitim sürecinde çocukların en yakınında bulunan kişiler öğretmenlerdir. Öğretmenler çocukların meraklarının ortaya çıkarılmasında, geliştirilmesinde ve meraklarının tatmin edilerek öğrenmeye dönüşmesinde önemli rol oynamaktadır. Eğitimin ve yaşamın temellerinin atıldığı dönem okul öncesi dönem bu dönemin mimarları ise okul öncesi öğretmenleridir. Okul öncesi eğitimin ve okul öncesi öğretmenlerinin çocukların tüm gelişimlerinde etkili olduğu gibi meraklarının gelişiminde veya körelmesinde de etkili olduğu düşünülmektedir. Merak konusu çocukların eğitim sürecinde son derece önemli olmasına rağmen, ulusal literatürde çocukların meraklarına yönelik yapılan çalışmaların sınırlı olduğu tespit edilmiştir. Özellikle çocukların meraklarının gelişmesi ve körelmesinde en etkili kişilerden olan okul öncesi öğretmenlerinin çocukların meraklarına yönelik görüşlerini inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle okul öncesi öğretmenlerinin çocukların meraklarına yönelik görüşlerini incelemek amacıyla yapılan bu çalışmanın erken çocukluk dönemine dair bilgilere katkı sağlayacağına ve çalışmanın gelecekte yürütülecek benzer ve daha geniş çaplı çalışmalar açısından önemli bir başlangıç noktası oluşturacağına inanılmaktadır.

Amaç: Bu çalışmada okul öncesi öğretmenlerinin çocukların meraklarına yönelik görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Nitel araştırma desenlerinden durum çalışması olarak tasarlanan araştırmanın katılımcılarını 2017-2018 eğitim öğretim yılında Ankara ili Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okul öncesi eğitim kurumlarında çalışan 10 öğretmen oluşturmaktadır. Araştırma verileri araştırmacılar tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formunda ki soruların öğretmenlere sorulmasıyla elde edilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın bulgular kısmında öğretmenler çocukların en çok hayvanlar, doğa olayları, dünya ve uzay konularını merak ettiğini belirterek, yeni/farklı etkinlik, yöntem, materyallerin eğitim sürecinde kullanıldığı durumlarda çocukların meraklandıklarını ve merak ettikleri şeyleri öğrenebilmek için gözlem, araştırma, inceleme, soru sorma ve heyecanlanma gibi davranışlar sergilediklerini belirtmişlerdir. Öğretmenler çocukların meraklarına yönelik araştırma, inceleme özgürlüğü tanıma tepkilerini verdiklerini belirterek, çocukların okul öncesi eğitim kurumlarında bulunan merkezlerden özellikle fen ve dramatik oyun merkezine meraklarının yoğunlaştığını vurgulamışlardır. Aynı zamanda yöntem olarak oyunun, etkinlik çeşitlerinden ise fen etkinliklerinin çocukların merak düzeylerini arttırdığı

bulguları elde edilmiştir.

Sonuç: Araştırmanın sonucunda okul öncesi dönem çocuklarının hayvanlar, doğa olayları, dünya ve uzay konularına yönelik yoğun bir merak içinde oldukları, meraklarını tatmin etmek için gözlem, araştırma ve soru sorma gibi girişimlerde bulundukları, öğretmenlerinin çocukların meraklarını giderme ve genişletmeye yönelik tepkilerde bulundukları tespit edilmiştir. Ayrıca çocukların fen merkezi ve fen etkinliklerine yönelik meraklarının yüksek olduğu, öğretmenlerin çocukların meraklarını arttırmak için en çok oyun yöntemini tercih ettikleri sonuçlarına ulaşılmıştır. Merak olmadan tek doğru peşinde dolanırız, tek yoldan ilerleriz. Belli bir standardın üzerine çıkamayız gelişemeyiz ve geliştiremeyiz. Zengin uyarıcılarla donatılmış ve bilinçli öğretmenler tarafından desteklenen okul öncesi eğitim ortamları çocukların meraklarının olumlu yönde gelişmesinde etkili olacaktır.

Bu araştırma on okul öncesi öğretmeni ile gerçekleştirilmiştir. Gelecekte daha fazla sayıda örneklemlerden hareketle gerçekleştirilecek araştırmalar genelleme düzeyinin daha yüksek olması açısından önemli olabilir. Bu araştırmada sadece öğretmenler ile çalışılmıştır. Çocukların, öğretmenlerin ailelerin görüşleri ile çocukların merakları belirlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Sözcükler: Merak, merak ve çocuk, okul öncesi eğitim, öğretmen görüşleri.

Assessing The Quality Of Pre-School Learning Environments And Language Development Stages Of Pre-School Children

Hasan Uğur Serdaroğlu[1], Hatice Bekir[2]
[1]*Milli Eğitim Bakanlığı*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 225 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

AIM

This study was conducted to investigate the relationship between the level of quality in kindergartens and nursery classess and the receptive, expressive, and spoken language development levels of children.

METHOD

Study population involves of 30 pre-school education classes within the body of 12 pre-school education institutions (six kindergartens and six nursery classess) in Siverek district of Sanliurfa in 2018-2019 academic year and 150 pre-school children enrolled in these classes. Data collection tools of the study are Turkish version of "Test of Early Language Development (TELD-3)" to assess the language development stages of children, and "Early Childhood Environment Rating Scale (ECERS)" to assess the quality of pre-school learning envronments. In data analysis, descriptive statistics were employed for subscale and total quality scores of ECERS to assess the level of quality in kindergartens and nursery classess and for the receptive, expressive, and spoken language composite standard scores of TELD-3 to assess children's language development. In this regard, in order to to examine the relationship between the quality levels of kindergartens and nursery classes and language development stages of children, pearson correlation test was utilized.

FINDINGS

According to findings, a positive relation was found between children's receptive language development and kindergartens' personal care routines, furniture and visual materials, language and reasoning, motor activities, social development, needs of adults, and total quality scores. Also, no meaningful relationship was found between creative activities quality score and chilren's receptive language scores. A positive relation was detected between children's expressive language development score and kindergartens' quality scores of personal care routines, furniture and visual materials, language and reasoning, motor activities, creative activities, social development, needs of adults, and total quality scores. Also, a positive relation was found between children's spoken language development and kindergartens' quality scores of personal care routines, furniture and visual materials, language and reasoning, motor activities, creative activities, social development, needs of adults, and total quality scores. A positive relation was detected between children's receptive language development and nursery classes' quality scores of personal care routines, furniture and visual materials, language and reasoning, motor activities, creative activities, social development, needs of adults, and total quality scores. Another positive relation was seen between children's expressive language development and nursery classes' quality scores of personal care routines, furniture and visual materials, language and reasoning, motor activities, creative activities, social development, needs of

adults, and total quality scores. Finally, a positive relation was seen between children's spoken language development and nursery classes' quality scores of personal care routines, furniture and visual materials, language and reasoning, motor activities, creative activities, social development, needs of adults, and total quality scores.

RESULT

As a result, a positive relationship was identified between childrens' scores of receptive, expressive and spoken language development and pre-school education institutions' (independent kindergartens and nursery classes within the body of primary schools) quality scores of personal care routines, furniture and visual materials, language and reasoning, motor activities, social development, needs of adults, and total quality scores. A meaningful relationship was not found between creative activities quality score of kindergartens and and children's receptive language development score while a positive relationship was found for children's expressive and spoken language development level . Also, there is a relationship between creative activities quality score of nursery classes and children's receptive, expressive and spoken language development.

Keywords: Learning environments, kindergarten, nursery class, quality, language development

Okul Öncesi Eğitim Ortamlarının Kalite Düzeyi ile Çocukların Dil Gelişim Düzeylerinin İncelenmesi

Hasan Uğur Serdaroğlu[1], Hatice Bekir[2]
[1]*Milli Eğitim Bakanlığı*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 225 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

AMAÇ

Bu araştırma, anaokulu ve anasınıflarının kalite düzeyi ile çocukların alıcı, ifade edici ve sözel dil gelişim düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM

Çalışma grubunu 2018-2019 eğitim öğretim yılında Şanlıurfa ili Siverek ilçe merkezinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığına bağlı on iki okulun (altı anaokulu ve altı ilkokul) bünyesindeki 30 okul öncesi eğitim sınıfı ve bu sınıflarda okul öncesi eğitime devam eden 150 çocuk oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak, çocukların dil gelişim düzeyini ölçmek için "Türkçe Erken Dil Gelişimi Testi (TEDİL)" ve okul öncesi eğitim ortamlarının kalite düzeylerini ölçmek için "Okul Öncesi Eğitim Ortamını Değerlendirme Ölçeği (ECERS)" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde anaokulları ile anasınıflarının kalite düzeyleri ECERS ölçeği alt boyut ve toplam kalite puanlarının ve çocukların dil gelişimlerinin TEDİL ölçeği alıcı, ifade edici ve sözel dil bileşke standart puanları için betimsel istatistikler hesaplanmıştır. Bu doğrultuda anaokulları ile anasınıflarının kalite düzeyleri ile çocukların dil gelişimleri arasındaki ilişkiyi incelemek için ölçek alt boyutları ve toplam puanları arasında pearson korelasyon testi uygulanmıştır.

BULGULAR

Bulgulara göre anaokullarının kişisel bakım rutinleri boyutu kalite puanı, mobilya ve görsel malzemeler boyutu kalite puanı, dil ve mantık yürütme boyutu kalite puanı, motor etkinlikler boyutu kalite puanı, sosyal gelişim boyutu kalite puanı, yetişkin ihtiyaçları boyutu kalite puanı ve toplam kalite puanı ile çocukların alıcı dil puanı arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. Ayrıca anaokullarının yaratıcı etkinlikler boyutu kalite puanı ile çocukların alıcı dil puanı arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Anaokullarının kişisel bakım rutinleri boyutu kalite puanı, mobilya ve görsel malzemeler boyutu kalite puanı, dil ve mantık yürütme boyutu kalite puanı, motor etkinlikler boyutu kalite puanı, yaratıcı etkinlikler boyutu kalite puanı, sosyal gelişim boyutu kalite puanı, yetişkin ihtiyaçları boyutu kalite puanı ve toplam kalite puanı ile çocukların ifade edici dil puanı arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. Anaokullarının kişisel bakım rutinleri boyutu kalite puanı, mobilya ve görsel malzemeler boyutu kalite puanı, dil ve mantık yürütme boyutu kalite puanı, motor etkinlikler boyutu kalite puanı, yaratıcı etkinlikler boyutu kalite puanı, sosyal gelişim boyutu kalite puanı, yetişkin ihtiyaçları boyutu kalite puanı ve toplam kalite puanı ile çocukların sözel dil puanı arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. Anasınıflarının kişisel bakım rutinleri boyutu kalite puanı, mobilya ve görsel malzemeler boyutu kalite puanı, dil ve mantık yürütme boyutu kalite puanı, motor etkinlikler boyutu kalite puanı, yaratıcı etkinlikler boyutu kalite puanı, sosyal gelişim boyutu kalite puanı, yetişkin ihtiyaçları boyutu kalite puanı ve toplam kalite puanı ile çocukların alıcı dil puanı arasında pozitif yönde anlamlı ilişki

saptanmıştır. Anasınıflarının kişisel bakım rutinleri boyutu kalite puanı, mobilya ve görsel malzemeler boyutu kalite puanı, dil ve mantık yürütme boyutu kalite puanı, motor etkinlikler boyutu kalite puanı, yaratıcı etkinlikler boyutu kalite puanı, sosyal gelişim boyutu kalite puanı, yetişkin ihtiyaçları boyutu kalite puanı ve toplam kalite puanı ile çocukların ifade edici dil puanı arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. Anasınıflarının kişisel bakım rutinleri boyutu kalite puanı, mobilya ve görsel malzemeler boyutu kalite puanı, dil ve mantık yürütme boyutu kalite puanı, motor etkinlikler boyutu kalite puanı, yaratıcı etkinlikler boyutu kalite puanı, sosyal gelişim boyutu kalite puanı, yetişkin ihtiyaçları boyutu kalite puanı ve toplam kalite puanı ile çocukların sözel dil puanı arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır.

SONUÇ

Sonuç olarak okul öncesi eğitim kurumlarının (bağımsız anaokulları ve ilkokul bünyesindeki anasınıfları) kişisel bakım rutinleri boyutu kalite puanı, mobilya ve görsel malzemeler boyutu kalite puanı, dil ve mantık yürütme boyutu kalite puanı, motor etkinlikler boyutu kalite puanı, sosyal gelişim boyutu kalite puanı, yetişkin ihtiyaçları boyutu kalite puanı ve toplam kalite puanı ile çocukların alıcı, ifade edici ve sözel dil gelişim puanı arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır. Anaokullarının yaratıcı etkinlikler boyutu kalite puanı ile alıcı dil gelişimi arasında anlamlı bir ilişki bulunmamış, ifade edici ve sözel dil gelişim düzeyi ile arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Ayrıca anasınıflarının yaratıcı etkinlikler kalite boyutu ile çocukların alıcı, ifade edici ve sözel dil gelişimleri arasında ilişki bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim ortamları, anaokulu, anasınıfı, kalite, dil gelişimi

Investigation Of Preschool Teachers' Views On In-Classroom Transitions

Berrin Akman[1], Feyza Özkan Yıldız[2], Sabiha Eren[3]
[1]*Hacettepe Üniversitesi*
[2]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi*
[3]*Uşak Üniversitesi*

Abstract No: 241 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

When the most general definitions are considered, the concept of transition is defined as change and mobility in the situations and environments of individuals, from infancy to adulthood, Transitions in educational settings are the transition from home to preschool education, the transition between education levels and the transition from one program to another. In-classroom transitions in preschool education is one of the most necessary parts of the preschool education program that emerges among the activities during the day. Common transitions used in preschool education are coming from home to school, from small group to large group activities, from large group to small group activities, from inside to outside, from class activities to nutrition, from one learning center to another and from school to home. Since many tasks will be performed at the same time in-classroom transitions, these activities can be difficult for both teachers and children. Therefore, as a transition strategy, teachers should plan in advance how and when they will communicate with other employees, as well as the materials they will use during the activities. The tasks and responsibilities set out in this planning at the time of transition should be determined not only for children but also for all adults. Carefully planned transition strategies make it easier for children to eliminate problem behaviors that arise during the transition between activities. The problem behaviors of children emerging during transitions are related to the structuring, planning and implementation of transitions. Research shows that the time spent in pre-school in-classroom transition is quite high. It will therefore allow more time for teaching time through well-planned transition activities. In this context, the aim of this study is to examine preschool teachers' views on classroom transitions and their activities in classroom.

This study named as "Investigation of preschool teachers' views on in-classroom transitions" is a case study which is one of the qualitative research methods. The data were collected by using interview and observation techniques from qualitative research methods. Semi-structured interview form and observation checklist were used to determine the opinions of preschool teachers about in-classroom transitions. "Teacher Interview Form for In-Classroom Transitions" and "Observation Form for In-Clasroom Transitions" were created in accordance with the literature review and expert opinion. 17 pre-school teachers working in pre-school education schools affiliated to Ministry of Education, selected by appropriate sampling from Ankara and Konya provinces participated in the study. Data were collected in the spring semester of the 2018-2019 academic year. The interviews were conducted in a quiet environment with researchers and teachers alone. During the interviews, audio recordings were taken with the permission of the participants. The audio recording was transcribed by the researchers. Observations were made in the classroom of six teachers who stated that they included in-classroom transitions. In order to determine what kind of classroom transition strategies the teachers face and to identify the problems they face during the transition times, the researchers observed the role of non-participant observers. Observations were made in the classroom of three volunteer teachers who included in-class transitions among the participants. The observations of the research continued twice in each teacher's class on different days. Observations were performed twice for each teacher. Observations lasted three hours in each class. During the preparation of interview and observation

forms for the validity of the study, literature review was conducted, expert opinion was taken and pilot interviews were conducted with three teachers. After the pilot interviews, it was decided that one of the questions was not understood by the participants. In addition to this, a question has been added to provide deeper information on the problems experienced during the in-classroom transition. In order to ensure the reliability of the research, interview records were re-listened and checked by the researchers and participant verification was performed. The information obtained from the observation was also sent to the teachers and their approval was obtained. In addition, the data obtained from interviews and observations were coded by two researchers and the percentage of agreement was calculated.

The data were analyzed using content analysis method. In this study, inductive analysis approach was used because code-themes were not predetermined. 6 of the teachers participating in the research work in kindergartens connected to primary schools, 6 of them work in independent kindergartens and 5 of them work in practice kindergartens. Most of the teachers participating in the research are undergraduate. When the findings of the study were examined, most of the teachers defined in-classroom transitions as “transition between activities”. All of the teachers who participate the study stated that they included in-classroom transitions. Teachers mostly use songs, music, finger games, nursery rhymes and intriguing objects in their class transition. The teachers stated that the children's individual characteristics (age group, interests, special needs, etc.) were mostly taken into consideration when planning the transition activities. Teachers find it useful to plan transitions for classroom management and to help children adapt to activities more easily. Teachers most often have problems in transitioning from free time to other activities, from active activities to passive activities and education environment transition. Teachers think that there may be a solution for these problems by having help staff in the classroom, arousing children's curiosities and ensuring active-passive balance of activities. The time spent by teachers on transition activities varies between 15-60 minutes. When the observation data is examined, teachers announce the classroom passages to children verbally. As the teachers stated during the interviews, it was observed that they used songs, music, finger games, nursery rhymes, rings and puppets in the classroom transitions. It has been observed that teachers have problems such as not participating in the transition, crying, whining, objection and attraction.

Keywords: clasroom management, in-clasroom transition, preschool education

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Sınıf İçi Geçişlere Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi

Berrin Akman[1], Feyza Özkan Yıldız[2], Sabiha Eren[3]
[1]*Hacettepe Üniversitesi*
[2]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi*
[3]*Uşak Üniversitesi*

Bildiri No: 241 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Geçiş kavramı, en genel tanımlarına bakıldığında bireylerin bebeklikten yetişkinliğe kadar durumlarında ve ortamlarında değişme ve hareketlilik olarak tanımlanmaktadır. Eğitim ortamlarındaki geçişler, evden okul öncesi eğitime geçiş, eğitim basamakları arasındaki geçiş ve bir programdan diğerine geçiş şeklindedir. Okul öncesi eğitimde sınıf içi geçişler ise gün içinde etkinlikler arasında ortaya çıkan ve okul öncesi eğitim programının en gerekli bölümlerinden biridir. Okul öncesi eğitimde kullanılan yaygın geçişler evden okula geliş, küçük gruptan büyük grup aktivitelerine, büyük gruptan küçük grup aktivitelerine geçişler, iç mekândan dış mekâna geçiş, sınıf etkinliklerinden yemeğe geçiş, bir öğrenme merkezinden diğerine geçiş ve okuldan eve gidişler şeklindedir. Sınıf içi geçiş etkinliklerinde aynı anda birçok görev yerine getirileceği için bu etkinlikler hem öğretmenler hem de çocuklar açısından zor olabilir. Bu yüzden geçiş stratejisi olarak öğretmenler nasıl ve ne zaman diğer çalışanlarla iletişimde olacağını aynı zamanda da etkinlikler esnasında kullanacağı materyalleri önceden planlamalıdır. Geçiş zamanlarında yapılan bu planlamada belirlenen görev ve sorumluluklar sadece çocuklar için değil tüm yetişkinler için belirlenmelidir. Dikkatlice planlanmış geçiş stratejileri çocukların etkinlikler arası geçişte ortaya çıkan sorun davranışlarını ortadan kaldırmayı kolaylaştırmaktadır. Geçişler esnasında ortaya çıkan çocukların sorun davranışları, geçişlerin yapılandırılması, planlanması ve uygulanmasıyla ilgilidir. Yapılan araştırmalar okul öncesinde sınıf içi geçişlere harcanan sürenin oldukça fazla olduğunu göstermektedir. Bundan dolayı iyi planlanmış geçiş etkinlikleri sayesinde öğretim zamanına daha fazla zaman ayrılmasını sağlayacaktır. Bu kapsamda bu araştırmanın amacı okul öncesi öğretmenlerinin sınıfı içi geçişlere yönelik görüşlerini ve sınıf içi geçiş etkinliklerini incelemektir.

"Okul öncesi öğretmenlerinin sınıf içi geçişlere yönelik görüşlerinin incelenmesi" isimli bu araştırma nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması olarak gerçekleştirilmiştir. Veriler nitel araştırma yöntemlerinden görüşme ve gözlem tekniği kullanılarak toplanmıştır. Okul öncesi öğretmenlerinin sınıf içi geçişlere yönelik görüşlerini belirlemek için yarı yapılandırılmış görüşme formu ve sınıf içi geçiş etkinliklerini incelemek amacı ile gözlem kontrol listesi kullanılmıştır. "Sınıf İçi Geçişlere Yönelik Öğretmen Görüşme Formu" ve "Sınıf İçi Geçişlere Yönelik Gözlem Formu" alan yazın taraması ve uzman görüşü doğrultusunda oluşturulmuştur. Araştırmaya Ankara ve Konya ilinden uygun örnekleme yolu ile seçilen MEB'e bağlı okul öncesi eğitim kurumlarında çalışan 17 okul öncesi öğretmeni katılmıştır. Veriler 2018-2019 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde toplanmıştır. Görüşmeler araştırmacılar ve öğretmenlerin baş başa olduğu sessiz bir ortamda gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler esnasından katılımcıların izni ile ses kaydı alınmıştır. Ses kaydı araştırmacılar tarafından yazıya dökülmüştür. Görüşmelerde sınıf içi geçişlere yer verdiğini belirten altı öğretmenin sınıfında gözlem yapılmıştır. Öğretmenlerin hangi tür sınıf içi geçiş stratejilerini belirlemek ve geçiş zamanlarında karşılaştıkları problemleri tespit etmek amacı ile araştırmacılar katılımcı olmayan gözlemci rolü ile gözlem yapmışlardır. Gözlemler katılımcılar arasından sınıf içi geçişlere yer veren ve gönüllü olan üç öğretmenin sınıfında yapılmıştır. Araştırmanın gözlemleri her öğretmenin sınıfında farklı günlerde iki kere olmak üzere devam etmiştir. Araştırmanın geçerliliğine yönelik görüşme ve gözlem formları oluşturulurken alan yazın taraması gerçekleştirilmiş, uzman görüşü alınmış ve üç öğretmen ile pilot görüşme yapılmıştır. Pilot

görüşmeler sonrasında sorulardan birinin katılımcılar tarafından anlaşılmadığına karar verilerek formdan çıkarılmıştır. Bunun yanında sınıf içi geçişlerde yaşanan problemlere yönelik daha derin bilgi sağlamak amacı ile bir soru eklenmiştir. Araştırmanın güvenirliğini sağlamak için görüşme kayıtları araştırmacılar tarafından tekrar dinlenerek kontrol edilmiştir ve katılımcı doğrulaması yapılmıştır. Katılımcı doğrulaması için görüşme formlarından rastgele seçilen dört kayıt katılımcılara gönderilerek cevapların doğruluğu teyit edilmiştir. Gözlemden elde edilen bilgiler de öğretmenlere gönderilerek doğruluğu hakkında onay alınmıştır. Bunun yanında görüşme ve gözlemden elde edilen veriler iki araştırmacı tarafından kodlanarak aradaki uyum yüzdesi hesaplanmıştır.

Veriler içerik analizi yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. Bu araştırmada kod-temalar önceden belirli olmadığı için tümevarımsal analiz yaklaşımı kullanılmıştır. Araştırmaya katılan öğretmenlerin 6'sı ilkokula bağlı anasınıflarında, 6'sı bağımsız anaokulunda ve 5'i kuruma bağlı uygulama anaokulunda çalışmaktadır. Araştırmaya katılan öğretmenlerin çoğu lisans mezunudur. Araştırmanın bulguları incelendiğinde öğretmenlerin çoğu sınıf içi geçişleri "etkinlikler arası geçiş" olarak tanımlamışlardır. Araştırmaya katılan öğretmenlerin hepsi sınıf içi geçişlere yer verdiğini belirtmiştir. Öğretmenler sınıf içi geçişlerde en çok şarkı, müzik, parmak oyunu, tekerleme ve merak uyandırıcı nesneleri kullanmaktadırlar. Öğretmenler geçiş etkinliklerini planlarken en çok çocukların bireysel özelliklerini (yaş grubu, ilgi alanları, özel gereksinimli olup olmama durumu vb.) göz önünde bulundurduklarını belirtmişlerdir. Öğretmenler geçişleri planlamanın kendilerine sınıf yönetimi konusunda kolaylık ve çocukların etkinliklere daha kolay uyum sağlaması açısından faydalı görmektedirler. Öğretmenler en fazla serbest zamandan diğer etkinliklere, aktif etkinliklerden pasif etkinliklere ve mekân geçişlerinde problem yaşamaktadırlar. Öğretmenler yaşadıkları bu problemlere yönelik sınıfta yardımcı personelin olması, çocukların meraklarını uyandırmak ve etkinliklerin aktif-pasif dengesini sağlamanın çözüm olabileceğini düşünmektedirler. Öğretmenlerin geçiş etkinliklerine harcadıkları süre 15-60 dk arasında değişmektedir. Gözlem verileri incelendiğinde öğretmenler sınıf içi geçişleri sözel olarak çocuklara duyurmaktadırlar. Öğretmenlerin görüşmelerde de belirttikleri gibi sınıf içi geçişlerde şarkı, müzik, parmak oyunu, tekerleme, zil ve kukla kullandıkları gözlenmiştir. Öğretmenler geçişlerde çocukların geçişe katılmaması, ağlama, sızlanma, itiraz ve çekiştirme gibi problemler yaşadıkları gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: sınıf yönetimi, sınıf içi geçiş, okul öncesi eğitim

Investigation Of Learning Centers And Science Center In Preschool Classrooms

Yakup Doğan[1], Ahmet Simsar[2]

[1]Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Muallim Rıfat Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

[2]Kilis 7 Aralık Üniversitesi Muallim Rıfat Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

Abstract No: 243 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

Learning centers are areas that are separated from each other by various materials, including different materials selected in line with the standards and benchmarks in the daily activities. While organizing learning centers; physical characteristics of the class, the number of children, the size of the center, the position to be portable, being close to the sink should be paid attention. Centers should be organized in such a way that children can easily access the materials. In addition, cards of different colors with the names and symbols of the centers should be prepared and hung in a place where children can see.

The centers that should be in pre-school classroom; blocks, books, music, art, science and dramatic play centers. Moreover, centers such as manipulative centers, author centers, table toys centers and temporary centers may include in classroom.

Science center is one of the important centers because it is a center that responds to children's feelings such as curiosity, exploration and observation. In addition, science centers are a learning area in which children develop their scientific process skills, gain positive attitudes towards science and meet the concept of science. The aim of this center is to stimulate children's curiosity and desire to learn and to help children learn new things about the world in which they live. This center should be bright, arranged in such a way that it can work comfortably and close to quiet centers. The materials in the science center should be made of real objects.

Teachers are advised to establish learning centers that enable children to participate effectively, support their skills in small or individual groups, and make it possible to structure their knowledge. When organizing learning centers, children's needs and interests should be taken into consideration and the centers should be made more interesting and fun. The aim of this study is to determine the status of learning centers and science centers in preschool classes and to examine teachers' views on learning centers and science centers.

Method

In this study, descriptive survey model was used since it was aimed to reveal the status of learning centers and to study the current situation in their own conditions. In this study, the centers in 26 classes in seven kindergartens in Kilis were examined and the opinions of 26 teachers who taught in these classes were taken.

In order to collect data, the *Learning Centers and Science Center Questionnaire*, *Learning Centers Observation Form* and *Science Center Materials Observation Registration Form*, developed by the researchers and were used after expert opinions about data collection tools. In the analysis of the data obtained in the study, the findings obtained by calculating the percentages and frequencies are

presented in tables.

Results

17 of the 26 teachers who participated in study had 0-5 years, 7 of them had 6-10 years, and 1 of them had 11-15 years and 16 years teaching experiences in preschool classroom. 25 of the teachers have graduated from department of early childhood teacher education and 1 teacher has graduated from department of child development. 1 one of the teacher has Master degree.

It was determined that all of the 26 classes examined had block and book centers, 25 had music and science centers, 24 had art centers, 22 had dramatic play centers, 15 had table toys centers and 10 had temporary attention centers. However, it can be said that the existing centers are mostly not fully-fledged and partly sufficient.

It was determined that the majority of the teachers paid attention to the physical structure of the classroom, class size, age group, required materials, safety and accessibility of the materials while organizing the learning centers. However, it was determined that the centers in the half of the classes examined were not separated from each other by various materials, the locations and materials of the centers were not changed periodically and the materials were mostly insufficient. It has been determined that the majority of the teachers do labeling in the learning centers and both the text and the pictures and the two are used together. It was determined that the centers were mostly used at the beginning of the day and then at the time of play, activity and day evaluation respectively. It was found that children were more interested in the science center, that the center was actively used, that the general materials in this center were partially found, but that the materials that teach movement and transformation and observe the natural environment were mostly insufficient. In addition, in science centers, it was determined that the materials that enable children to recognize the concepts of earth and space science, concepts related to physical science and life science are often insufficient.

Conclusion

According to the results of this study, all preschool classes included in the study had a block and book center, most had music, science, art, dramatic play and table toys centers, whereas the table toys center and temporary attention center were less.

It was found that the majority of the teachers took into account the safety of the environment, the physical structure of the classroom, the class size, the age group of the children and the material situation that should be present in the center when organizing the learning centers. In addition, it was found that children mostly use learning centers at the beginning of the day and that both text and pictures are used together in the labeling of learning centers.

In science centers, it was found that general materials were partially found, movement teaching materials and recycling teaching materials were very limited, and observing natural environment materials were almost non-existent.

Keywords: Learning centers, science center, preschool classrooms

Okul Öncesi Sınıflarındaki Öğrenme Merkezleri ve Fen Merkezinin İncelenmesi

Yakup Doğan[1], Ahmet Simsar[2]

[1]Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Muallim Rıfat Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

[2]Kilis 7 Aralık Üniversitesi Muallim Rıfat Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

Bildiri No: 243 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Öğrenme merkezleri, günlük eğitim akışı içinde yer alan etkinliklerde ele alınan kazanım ve göstergeler doğrultusunda seçilmiş farklı materyalleri de barındıran birbirinden çeşitli malzemelerle ayrılmış olan alanlarıdır. Öğrenme merkezleri düzenlenirken; sınıfın fiziki özellikleri, çocuk sayısı, merkezin olması gereken büyüklüğü, taşınabilir olması, sesli veya sessiz olmasına göre bulunması gereken konum, lavaboya yakınlık vs. gibi hususlara dikkat edilmelidir. Merkezler, çocukların materyallere kolaylıkla ulaşabileceği bir şekilde düzenlenmelidir. Merkezlerin adlarının ve sembollerinin bulunduğu farklı renklerde kartlar hazırlanarak çocukların görebileceği bir yere asılmalıdır.

Okul öncesi eğitim kurumlarında bulunması gereken merkezler; blok, kitap, müzik, sanat, fen ve dramatik oyun merkezleridir. Ayrıca manipülatif merkez, yazar merkezi, masa oyuncakları merkezleri ve geçici merkezler gibi merkezlere de yer verilebilir.

Çocukların merak etme, keşfetme, gözlem yapma gibi duygularına cevap veren bir merkez olması sebebiyle fen merkezi önemli merkezlerden biridir. Ayrıca fen merkezleri, çocukların bilimsel süreç becerilerini geliştirdikleri, bilime karşı olumlu tutum kazandıkları ve fen kavramıyla tanıştıkları bir öğrenme alanıdır. Bu merkezin amacı, çocukların merak duygusunu ve öğrenme arzusunu uyarmayı ve çocukların yaşadığı dünya hakkında yeni şeyler öğrenmelerini desteklemektedir. Bu merkez aydınlık olmalı, rahat çalışabilecek bir şekilde düzenlenmeli ve sessiz merkezlere yakın olmalıdır. Fen merkezindeki materyallerin gerçek nesnelerden oluşmasına özen gösterilmelidir.

Öğretmenlere, çocukların etkin katılımlarını sağlayacak, küçük gruplar ya da bireysel olarak becerilerini destekleyecek ve bilgilerini yapılandırmayı mümkün kılabilecek öğrenme merkezleri oluşturması önerilmektedir. Öğrenme merkezleri düzenlenirken, çocukların ihtiyaç ve ilgilerinin göz önünde bulundurulması, merkezlerin daha da ilgi çekici ve eğlenceli hale getirilmesi gerekmektedir. Bu çalışmanın amacı, okul öncesi sınıflarında bulunan öğrenme merkezlerinin ve fen merkezinin durumunu tespit etmek ve öğretmenlerin öğrenme merkezlerine ve fen merkezine ilişkin görüşlerini incelemektir.

Yöntem

Bu çalışmada, öğrenme merkezlerinin durumunu ortaya koymak, mevcut durumu kendi koşulları içerisinde ve olduğu gibi çalışmak amaçlandığından betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Çalışmada, Kilis il merkezinde yedi anaokulundaki 26 sınıfta bulunan merkezler incelenmiş ve bu sınıflarda ders veren 26 öğretmenin görüşleri alınmıştır.

Çalışmada veri toplamak için araştırmacılar tarafından geliştirilen ve uzman görüşlerinden sonra son şekli verilen Öğrenme Merkezleri ve Fen Merkezi Anketi, Öğrenme Merkezleri Gözlem Formu ve Fen Merkezi Materyalleri Gözlem Kayıt Formu kullanılmıştır. Çalışmada elde edilen verilerin analizinde, yüzde

ve frekanslar hesaplanarak ulaşılan bulgular tablolar halinde sunulmuştur.

Bulgular

Çalışmaya katılan 26 öğretmenden 17'si 0-5 yıl,7'si 6-10 yıl, 1'er de 11-15 yıl ve 16 yıl ve üzeri kıdeme sahiptir. 25 öğretmen okul öncesi öğretmenliği, 1 öğretmen çocuk gelişimi mezunudur. Sadece 1 öğretmen lisansüstü eğitimine sahiptir.

İncelenen 26 sınıfın tamamında blok ve kitap merkezinin olduğu, 25'inde müzik ve fen merkezinin olduğu, 24'ünde sanat merkezinin, 22'sinde dramatik oyun merkezinin, 15'inde masa oyuncakları merkezinin ve 10'unda geçici ilgi merkezinin olduğu belirlenmiştir. Ancak var olan merkezlerin çoğunlukla tam teşekküllü olmadığı, kısmen yeterli olduğu söylenebilir.

Öğretmenlerin çoğunluğunun öğrenme merkezlerini düzenlerken sınıfın fiziki yapısını, sınıf mevcudunu, yaş grubunu, bulunması gereken materyalleri, güvenliği, materyallere ulaşılabilirliği dikkate aldığı belirlenmiştir. Ancak incelenen sınıfların yaklaşık yarısındaki merkezlerin çeşitli malzemelerle birbirinden ayrılmadığı, merkezlerin yerlerinin ve materyallerin belli aralıklarla değiştirilmediği, materyallerin de çoğunlukla yetersiz olduğu belirlenmiştir. Öğretmenlerin büyük çoğunluğunun öğrenme merkezlerinde etiketleme yaptığı ve bunun içinde hem yazı hem resim ve ikisisin birlikte kullanıldığı belirlenmiştir. Merkezlerin en çok güne başlama zamanında, sonra sırasıyla oyun, etkinlik ve günü değerlendirme zamanında kullanıldığı tespit edilmiştir. Çocukların fen merkezine ilgilerinin fazla olduğu, bu merkezin aktif olarak kullanıldığı, bu merkezdeki genel materyallerin kısmen bulunduğu ancak hareket ve dönüşüm öğreten ve doğal ortamı gözlemleme materyallerinin çoğunlukla yetersiz olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca fen merkezlerinde çocukların dünya ve uzay ile ilgili kavramları, fizikle ile ilgili kavramları, yaşam bilimi ile ilgili kavramları tanımalarını sağlayacak materyallerinin çoğunlukla yetersiz olduğu belirlenmiştir.

Sonuç

Bu çalışmada elde edilen sonuçlara göre, araştırmaya dâhil olan okul öncesi sınıfların tamamında blok ve kitap merkezinin bulunduğu, çoğunda müzik, fen, sanat, dramatik oyun ve masa oyuncakları merkezinin bulunduğu buna karşın masa oyuncakları merkezinin ve geçici ilgi merkezinin daha az bulunduğu tespit edilmiştir.

Öğretmenlerin büyük bir çoğunluğunun öğrenme merkezlerini düzenlerken ortamın güvenli oluşunu, sınıfın fiziki yapısını, sınıf mevcudunu, çocukların yaş grubunu ve merkezde bulunması gereken materyal durumunu dikkate aldıkları sonuçları elde edilmiştir. Ayrıca çocukların öğrenme merkezlerini çoğunlukla güne başlama zamanında kullandıkları, öğrenme merkezlerinin etiketlenmesinde hem yazı hem de resimlerin birlikte kullanıldığı tespit edilmiştir.

Fen merkezlerinde genel materyallerin kısmen bulunduğu, hareket öğreten materyallerin ve geri dönüşüm öğreten materyallerin çok kısıtlı olduğu, doğal ortamı gözlemleme materyallerinin ise neredeyse olmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenme merkezleri, fen merkezi, okul öncesi sınıflar

Examining Gender Constancy In Preschoolers And Views Of Teachers On Gender Mainstreaming

Oya Ramazan[1], İlkay Göktaş[2], Ebru Aydın[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*Ondokuz Mayıs Üniversitesi*

Abstract No: 248 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Gender attitudes and behaviors include beliefs about role differences between sexes. It is thought that children who are exposed to this distinction can be affected by stereotypes about gender through the colors used and toys selected as of the time they were born. However, the perception of gender mainstreaming of preschool teachers who provide education to this age group is thought to have an effect on gender constancy gains of children.

Aim;

In this respect, the aim of this study was to examine the perceptions of preschool children towards gender constancy and their teachers' views on gender mainstreaming.

The sample group consisted of 117 children aged between 48-60 months including 67 children attending a state kindergarten and 47 children attending a private educational institution as well as 4 teachers selected among teachers of these children using a criterion sampling method.

Method;

In the study, sequential explanatory design was used from mixed models realized by using quantitative and qualitative data together. In addition, four teachers were selected by using the criterion sampling method. While the quantitative data of the study were collected using the Gender Constancy Scale, the qualitative data were collected using a semi-structured interview form.

In this study, the data were collected in two stages. In the first stage, Gender Constancy Scale was applied to 114 children who participated in the study. The researchers identified a quiet, light and stimulus-free environment in the school in order to apply the Gender Constancy Scale. Empty game rooms or recreation rooms were preferred for this purpose. The researchers first introduced themselves to the child, asked him to introduce himself, and thus created a warm and safe environment for the child. The pictures used during the application were placed on the table in an upside-down position to avoid distracting children. It took about 10-15 minutes to complete the test for each child.

Following the analysis of the data collected from the participants, interviews were conducted with the teachers using a semi-structured interview form. These interviews lasted for approximately 25-30 minutes for each teacher.

In order to ensure validity in the study, the researchers examined individually the forms including the statements of the teachers and determined independently the themes, and the theme that best described the statements in the following process was discussed and decided.

Results;

According to the results, it was found that children's perceptions on gender constancy showed a significant difference in favor of girls. Additionally, the difference between the scores obtained from all subscales of the Gender Constancy Scale was significant. The views of the teachers of classes, which received the highest score and the lowest score from the Gender Constancy Scale, on gender mainstreaming and their in-class practices varied.

When examining the findings concerning the gender mainstreaming-related views of the teachers providing education in the classes that obtained the highest mean score from the Gender Constancy Scale; it was observed that themes of equality in working life and choice of profession, freedom of choice in play, toys and color, raising a perception of gender mainstreaming in preschool period and parental support emerged. When examining the findings concerning the gender mainstreaming-related views of the teachers providing education in the classes that obtained the lowest mean score from the Gender Constancy Scale; it was observed that themes of partial equality in working life and choice of profession, partial freedom and restriction in game and color preference, and sensitivity to social culture emerged.

All these study results indicated that the children who receive continuously negative messages from the adults and their peers in their circle and the media may take non-egalitarian approaches in accordance with gender stereotypes. Attitudes and behaviors of teachers and families on this issue, along with the media's egalitarian approach will contribute to children being individuals without stereotypes. It is recommended to increase the number of studies in the related literature and provide trainings to families and teachers.

Keywords: Gender Constancy, Preschool Period, Gender Mainstreaming

Okul Öncesi Dönem Çocuklarında Toplumsal Cinsiyet Değişmezliği ve Öğretmenlerin Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi

Oya Ramazan[1], İlkay Göktaş[2], Ebru Aydın[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*Ondokuz Mayıs Üniversitesi*

Bildiri No: 248 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Cinsiyetlere ilişkin tutum ve davranışlar, cinsler arasındaki rol farklarına ilişkin inançları kapsamaktadır. Doğduğu andan itibaren kullanılan renkler ve seçilen oyuncaklarla bu ayrıma maruz kalan çocukların cinsiyete ilişkin kalıp yargılardan etkilenebildiği düşünülmektedir. Bununla birlikte, bu yaş grubuna eğitim vermekte olan okul öncesi öğretmenlerinin sahip oldukları toplumsal cinsiyet eşitliği algılarının çocukların toplumsal cinsiyet değişmezliği kazanımları üzerinde etkisi olduğu düşünülmektedir.

Amaç;

Bu doğrultuda bu araştırmanın amacı okul öncesi dönem çocuklarının toplumsal cinsiyet değişmezliğine yönelik algılarının ve bu çocukların öğretmenlerinin toplumsal cinsiyet eşitliğine yönelik görüşlerinin incelenmesi olarak belirlenmiştir.

Örneklem grubunu 48-60 aylık, devlete bağlı bir anaokuluna devam etmekte olan 67 çocuk, özel bir eğitim kurumuna devam etmekte olan 47 çocuk olmak üzere toplam 117 çocuk ve bu çocukların öğretmenlerinden ölçüt örnekleme yöntemi ile seçilmiş 4 öğretmen oluşturmaktadır.

Yöntem;

Araştırmada, nicel ve nitel verilerin birlikte kullanılmasıyla gerçekleştirilen karma modellerden sıralı açıklayıcı desenden yararlanılmıştır. Araştırmanın nicel verileri Toplumsal Cinsiyet Değişmezliği Ölçeği aracılığıyla, nitel verileri ise yarı-yapılandırılmış görüşme formuyla toplanmıştır.

Bu araştırmada veriler iki aşamada toplanmıştır. İlk aşamada, araştırmaya katılan 114 çocuğa Toplumsal Cinsiyet Değişmezliği Ölçeği uygulanmıştır. Araştırmacılar, Toplumsal Cinsiyet Değişmezliği Ölçeği uygulamasını gerçekleştirmek için okul içerisinde sessiz, aydınlık ve uyarıcılardan uzak bir ortam belirlemişlerdir. Bunun için boş olan oyun odaları veya dinlenme odaları tercih edilmiştir. Araştırmacılar ilk olarak çocuğa kendini tanıtmış, onun da kendini tanıtmasını isteyerek çocuk için sıcak ve güvenli bir ortam oluşturmuşlardır. Uygulama esnasında kullanılan resimler çocukların dikkatinin dağılmaması için ters çevrilmiş bir şekilde masanın üzerine yerleştirilmiştir. Testin uygulanması her çocuk için yaklaşık 10-15 dakika sürmüştür.

Katılımcı çocuklardan toplanan verilerin analizinin ardından belirlenen öğretmenler ile yarı-yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Bu görüşmeler her öğretmen için yaklaşık 25-30 dakika sürmüştür.

Araştırmada, geçerliği sağlamak amacıyla öğretmenlerin ifadelerini içeren formlar araştırmacılar tarafından bireysel olarak incelenerek temalar araştırmacılar tarafından bağımsız olarak belirlenmiş ve

sonraki süreçte ifadeleri en iyi tanımlayan temanın ne olacağı tartışılarak karar verilmiştir.

Bulgular ve sonuç;

Araştırma sonuçlarına göre; çocukların toplumsal cinsiyet değişmezliğine yönelik algılarının cinsiyete göre kız çocuklarının lehine anlamlı bir farklılık gösterdiği görülmektedir. Bununla birlikte Toplumsal Cinsiyet Değişmezliği Ölçeği'nin tüm alt boyutlarından alınan puanlar arasındaki fark anlamlı bulunmuştur. Toplumsal Cinsiyet Değişmezliği Ölçeği'nden en yüksek puan ortalamasını alan ve en düşük puan ortalamasını alan sınıflara eğitim veren öğretmenlerin toplumsal cinsiyet eşitliğine yönelik görüşleri ve sınıf içi uygulamalarının farklılık gösterdiği ortaya çıkmıştır.

Toplumsal Cinsiyet Değişmezliği Ölçeği'nden en yüksek puan ortalamasını alan sınıflara eğitim veren öğretmenlerin toplumsal cinsiyet eşitliği hakkındaki görüşlerine ait bulgular incelendiğinde; iş yaşamında ve meslek tercihine eşitlik, oyun-oyuncak ve renk tercihinde özgürlük, okul öncesi dönemde toplumsal cinsiyet eşitliği algısı oluşturma ve anne-baba desteği temalarının ortaya çıktığı görülmektedir. Toplumsal Cinsiyet Değişmezliği Ölçeği'nden en düşük puan ortalamasını alan sınıflara eğitim veren öğretmenlerin toplumsal cinsiyet eşitliği hakkındaki görüşlerine ait bulgular incelendiğinde; iş yaşamında ve meslek tercihinde kısmi eşitlik, oyun ve renk tercihinde kısmi özgürlük ve kısıtlama, toplumsal kültüre duyarlılık temalarının ortaya çıktığı görülmektedir.

Tüm bu araştırma sonuçları göstermektedir ki; çevresindeki yetişkin ve akranlarından, medyadan sürekli olumsuz mesajlar alan çocuklar toplumsal cinsiyet kalıplarına uygun eşitlikçi olmayan yaklaşımlar sergileyebilirler. Öğretmenler ve ailelerin bu konudaki tutum ve davranışlarıyla birlikte medyanın da eşitlikçi bir yaklaşım sergilemesi çocukların kalıp yargılardan uzak bireyler olmasına katkı sağlayacaktır. Konuyla ilgili literatürde araştırmanın artırılması, aile ve öğretmenlere eğitimler verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Cinsiyet Değişmezliği, Okul Öncesi Dönem, Toplumsal Cinsiyet Eşitliği

Teachers' Views on the Use of Natural, Historical and Cultural Places in Preschool Education

Şenay Özen Altınkaynak
Kafkas Üniversitesi

Abstract No: 437 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Preschool education is full of unique opportunities to support the multifaceted development of children. From an early age, children gain a lot of experience in life through formal and informal education provided to them both in and out of school. Undoubtedly, in this process, experiences acquired through informal learning as well as formal learning play a major role in the child's life. Informal learning environments in the preschool period support the development of children and contribute to the relationship between school and life. It enables them to benefit from daily life experiences and learn by exploring.

Museums, science and art centers, historical and cultural areas, libraries, natural sites and historical sites, universities, technoparks, national / thematic parks and gardens, industrial facilities open to visitors are the educational environments to be used in pre-school education. These environments, which carry historical and cultural values and offer unique experiences to children in education, contribute to the recognition of cultural, artistic and geographical riches in the region where the children live and to understand the traditions and traditions specific to their region. Thus, it provides the opportunity for children to learn by doing and helps them to take care of the value of natural, historical and cultural places and to reach these values from generation to generation. It also contains the educational reforms in Turkey in 2023 Educational Vision on science center in the region with schools, museums, art centers, technoparks and universities and to increase their cooperation, the learning environment outside school, the gains in line with the curriculum is emphasized to be used more effectively. These developments draw attention to the importance of out-of-school settings in education.

It is important that these complementary environments that support children's achievements in formal education are recognized by preschool teachers and used as learning environments. Determining teachers' perceptions about the use of these environments in education contributes to revealing their thoughts and attitudes on this subject.

Purpose: The aim of this study is to determine the opinions of preschool teachers about the use of natural, historical and cultural places in preschool education.

Method: The study group consisted of 18 pre-school teachers working in Kars city center. The data of the study was obtained through a semi-structured interview form. In the first part, the questions that determine the demographic information of the participants are included. In the second part, the opinions and practices of preschool teachers about the use of natural, historical and cultural places in preschool education and questions to determine the problems experienced in the process were included. The data of the research was made with descriptive analysis technique. The findings were arranged and defined in accordance with predetermined themes. Later, comments were made based on these descriptions. The data were coded and analyzed individually by two different researchers. A common decision was reached by comparing these analyzes. Quotations that reveal the views of the participants are frequently included.

Results and Conclusion: As a result of the research, it was determined that pre-school teachers do not make enough use of natural, cultural and historical places as an out-of-school learning environment. It was concluded that the reasons arising from school, families and teachers were effective in this situation.

Keywords: Preschool Education, Informal Learning Environments

Doğal, Tarihi ve Kültürel Mekânların Okul Öncesi Eğitimde Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşleri

Şenay Özen Altınkaynak
Kafkas Üniversitesi

Bildiri No: 437 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi eğitim çocukların çok yönlü gelişimlerini destekleyecek eşsiz fırsatlarla doludur. Erken yaşlardan itibaren çocuklar hem okulda hem okul dışında kendilerine sağlanan formal ve informal eğitim ile yaşama ilişkin pek çok deneyim elde ederler. Şüphesiz ki bu süreçte formal öğrenmelerin yanı sıra informal öğrenmeler yoluyla edinilen deneyimlerin çocuğun yaşamındaki rolü büyüktür. Okul öncesi dönemde informal öğrenme ortamları çocukların tüm gelişim alanlarını destekleyerek okul ile yaşamı ilişkilendirmesine katkı sağlar. Günlük yaşam deneyimlerinden faydalanmalarına ve keşfederek öğrenmelerine fırsat tanır.

Müzeler, bilim ve sanat merkezleri, tarihi ve kültürel alanlar, kütüphaneler, doğal sit alanları ve ören yerleri, üniversiteler, teknoparklar, milli/tematik park ve bahçeler, ziyarete açık endüstriyel kuruluşlar okul öncesi eğitimde yararlanılacak eğitim ortamlarıdır. Tarihi ve kültürel değerleri taşıyan ve eğitimde çocuklara eşsiz deneyimler sunan bu ortamlar, okul öncesi eğitim programının kazanımları doğrultusunda çocukların yaşadığı bölgedeki kültürel, sanatsal ve coğrafi zenginlikleri tanımasına, yöresine özgü gelenek ve görenekleri anlamasına katkı sağlar. Böylece çocuklara yaparak yaşayarak öğrenme fırsatı sunarak doğal, tarihi ve kültürel mekanların değerinin gözetilmesine ve bu değerlerin nesilden nesile ulaşmasına yardımcı olur. Ayrıca Türkiye'nin eğitim reformlarını içeren 2023 Eğitim Vizyonu'nda okullarla bölgelerdeki bilim merkezi, müze, sanat merkezi, teknopark ve üniversiteler ile iş birliklerinin artırılacağı, okul dışındaki öğrenme ortamlarının, müfredatlardaki kazanımlar doğrultusunda daha etkin kullanılacağı vurgulanmaktadır. Bu gelişmeler okul dışı ortamların eğitim öğretimdeki önemine dikkati çekmektedir.

Çocukların formal eğitim sürecindeki kazanımlarını destekleyen bu bütünleyici ortamların okul öncesi öğretmenleri tarafından tanınması ve öğrenme ortamları olarak kullanılması önemlidir. Öğretmenlerin bu ortamların eğitimde kullanımına ilişkin algılarının belirlenmesi, bu konu hakkındaki düşüncelerinin ve geliştirdikleri tutumların ortaya konmasına katkı sağlar.

Amaç: Bu bağlamda araştırmanın amacı doğal, tarihi ve kültürel mekânların okul öncesi eğitimde kullanımına ilişkin okul öncesi öğretmenlerinin görüşlerinin belirlenmesidir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu Kars il merkezinde görev yapan 18 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri yarı yapılandırılmış görüşme formu ile elde edilmiştir. İlk bölümde katılımcıların demografik bilgilerini belirleyen sorular yer almaktadır. İkinci bölümde okul öncesi öğretmenlerinin doğal, tarihi ve kültürel mekânların okul öncesi eğitimde kullanımına ilişkin görüşlerini ve uygulamalarını, süreçte yaşanan sorunları belirlemeye yönelik sorular yer almıştır. Araştırmanın verileri betimsel analiz tekniği ile yapılmıştır. Bulgular önceden belirlenen temalar doğrultusunda düzenlenmiş ve tanımlanmıştır. Daha sonra bu betimlemelerden yola çıkılarak yorumlar yapılmıştır. Elde edilen veriler iki farklı araştırmacı tarafından bireysel olarak kodlanmış ve analiz edilmiştir. Bu analizler karşılaştırılarak ortak bir karara varılmıştır. Katılımcıların görüşlerini ortaya çıkaran alıntılara sıklıkla yer

verilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmanın sonucunda okul öncesi öğretmenlerin doğal, kültürel ve tarihi mekanlardan okul dışı öğrenme ortamı olarak yeterince faydalanmadıkları belirlenmiştir. Okuldan, ailelerden ve öğretmenlerden kaynaklanan nedenlerin bu durumda etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Okul dışı öğrenme ortamları

Evaluation Of Preschool Children's Playfulness In Terms Of Playfulness Trait Of Teachers

Rengin Zembat[1], Hilal Yılmaz[2]
[1]*Maltepe Üniversitesi*
[2]*Marmara Üniversitesi*

Abstract No: 33 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: The playfulness is defined as the ability of children to transform their environment in a way that makes them fun and enjoyable. The playfulness is included in the literature as a personality trait. The term playfulness trait is a term that defines personality, just like the playfulness, but is used for adult personality. It includes features such as transforming the environments in which they live into fun and enjoyable for themselves and the people around them. Individuals with playfulness traits are defined as people who know how to enjoy every moment of life, who have imagination, who are joyful, who think freely, and who accept themselves and their environment as they exist. It is important to examine these personality traits of preschool children and teachers. From this point of view, the aim of the research is to evaluation of preschool children's playfulness in terms of their teachers' playfulness traits. In addition, it is aimed to examine whether children's playfulness differ according to demographic characteristics (gender and age).

Method: This study was conducted with a survey model, one of the quantitative research methods, in which preschool children's playfulness was examined in terms of their teachers' playfulness. The working group of the study consists of 122 children 5-6 years old and 7 teachers of these children attending preschool education institutions in various districts of Istanbul in 2018-2019 academic year. In the research, "Children's Playfulness Scale" was used to determine the playfulness of preschool children and "Adult Playfulness Trait Scale" was used to determine the preschool teachers' playfuness traits. In the process of data collection, firstly permission was obtained from İstanbul Provincial Directorate of National Education, then preschool education institutions were visited and necessary permission was obtained from school principals and implementation started. The scales were distributed by hand to the teachers in the study group and they were asked to complete one scale for themselves and the other for children in their classes. After filling the scales, they were received. A total of 125 data were obtained from children, but 3 incomplete and incorrectly filled data were not included in the study. 7 data were obtained from teachers.

Results: It was found that preschool children had a moderate playfulness level ($\bar{X}$ = 79.90). It was examined whether the children's playfulness showed a significant difference according to their teachers' playfulness trait. As a result of the analysis, it was found that children's playfulness differed according to their teachers' playfulness levels ($p < .001$). As a result of the analysis conducted to determine which groups the differentiation is in favor of the teachers with very high playfulness and the teachers with very high level ($p < .001$), in favor of the teachers with high level and the teachers with low level ($p = .016$), and there was a significant difference between intermediate and low teachers in favor of intermediate teachers ($p = .035$). It was examined whether the children's playfulness differed according to the age variable and a significant difference was found in favor of the 5-year-old children when compared with 6-year-old children ($p = .028$). Children's playfulness did not show a significant difference according to gender variable ($p = .98$).

Conclusion: As a result of the research, it was determined that the playfulness levels of preschool children were at the middle level. It was concluded that children's playfulness differed according to their teachers' playfulness. According to this result, the playfulness of children of teachers who have high

playfulness level, high and medium level of playfulness level is significantly higher than children of teachers with low playfulness level. According to the results of the study, 5-year-old children's playfulness is significantly higher than 6-year-old children. There was no significant difference between boys and girls in terms of playfulness.

Preschool children, playfulness, preschool teacher, adult playfulness.

Keywords: Preschool children, playfulness, preschool teacher, adult playfulness.

Okul Öncesi Çocukların Oynama Eğilimlerinin Öğretmenlerinin Eğlence Eğilimleri Açısından Değerlendirilmesi

Rengin Zembat[1], Hilal Yılmaz[2]
[1]*Maltepe Üniversitesi*
[2]*Marmara Üniversitesi*

Bildiri No: 33 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Oynama eğilimi kavramı İngilizce "playfulness" kelimesinden çevrilmiştir. Oynama eğilimi çocukların bulundukları ortamı kendilerine eğlenceli ve keyifli kılacak şekilde dönüştürebilme özelliği olarak tanımlanmaktadır. Oynama eğilimi bir kişilik özelliği olarak literatürde yer almaktadır. Eğlence eğilimi terimi ise tıpkı oyun oynama eğilimi gibi kişiliği tanımlayan bir terim olmakla birlikte yetişkin kişiliği için kullanılmaktadır. Bireylerin bulundukları ortamları kendileri ve çevrelerindeki kişiler için eğlenceli ve keyifli hale dönüştürmeleri gibi özellikleri içermektedir. Eğlence eğilimine sahip bireyler, yaşamın her anından keyif almayı bilen, hayal gücü gelişmiş, neşeli, özgür düşünen, kendini ve çevresini var olduğu şekliyle kabul eden insanlar olarak tanımlanmaktadırlar. Okul öncesi çocukların ve öğretmenlerinin bu kişilik özelliklerinin incelenmesi önemli görülmektedir. Buradan yola çıkılarak araştırmanın amacı okul öncesi çocukların oynama eğilimlerinin öğretmenlerinin eğlence eğilimleri açısından değerlendirilmesidir. Ayrıca çocukların oynama eğilimlerinin demografik özelliklerine (cinsiyet ve yaş) göre farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Okul öncesi çocukların oynama eğilimlerinin öğretmenlerinin eğlence eğilimleri açısından incelendiği bu araştırma nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubu, 2018-2019 eğitim ve öğretim yılında İstanbul'un çeşitli ilçelerindeki okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden 5-6 yaş grubu 122 çocuk ve bu çocukların 7 öğretmeninden oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak okul öncesi çocukların oynama eğilimlerini belirlemek üzere "Çocuklar için Oynama Eğilimi Ölçeği" ve okul öncesi öğretmenlerinin eğlence eğilimlerini belirlemek üzere "Yetişkin Eğlence Eğilimi Ölçeği" kullanılmıştır. Veri toplama sürecinde öncelikle İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğünden izin alınmış, ardından okul öncesi eğitim kurumlarına gidilerek okul müdürlerinden de gerekli izin alındıktan sonra uygulamaya başlanmıştır. Ölçekler çalışma grubundaki öğretmenlere elden dağıtılmış, bir ölçeği kendileri için diğer ölçeği ise sınıflarındaki çocuklar için doldurmaları talep edilmiştir. Ölçekler doldurulduktan sonra teslim alınmıştır. Toplamda çocuklardan 125 veri elde edilmiştir, ancak eksik ve hatalı doldurulan 3 veri araştırmaya dahil edilmemiştir. Öğretmenlerden ise 7 veri elde edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın sonucunda okul öncesi çocukların oynama eğilimlerinin orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir ($\bar{X}$=79.90). Çocukların oynama eğilimlerinin, öğretmenlerinin eğlence eğilimi düzeylerine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediği incelenmiştir. Yapılan analiz sonucunda çocukların oynama eğilimlerinin, öğretmenlerinin eğlence eğilim düzeylerine göre farklılaştığı tespit edilmiştir (p<.001). Farklılaşmanın hangi gruplar arasında olduğunu tespit etmek üzere yapılan analiz sonucunda eğlence eğilimi çok yüksek olan öğretmenler ile düşük olan öğretmenler arasında çok yüksek düzeyde olan öğretmenler lehine (p<.001), yüksek düzeyde olan öğretmenler ile düşük düzeyde olan öğretmenler arasında yüksek düzeyde olan öğretmenler lehine (p=.016) ve orta düzeyde olan öğretmenler ile düşük düzeyde olan öğretmenler arasında orta düzeyde olan öğretmenler lehine (p=.035) anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Çocukların oynama eğilimlerinin yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiş ve 6 yaş grubu çocuklarla kıyaslandığında 5 yaş grubu çocuklar

lehine anlamlı bir farklılık ortaya çıkmıştır (p=.028). Çocukların oynama eğilimlerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir (p=.98).

Sonuç: Araştırmanın sonucunda okul öncesi çocukların oynama düzeylerinin orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Çocukların oynama eğilimlerinin, öğretmenlerinin eğlence eğilimi düzeylerine göre farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuca göre eğlence eğilimi çok yüksek, yüksek ve orta düzeyde olan öğretmenlerin çocuklarının oynama eğilimleri, eğlence eğilimi düşük düzeyde olan öğretmenlerin çocuklarından anlamlı olarak daha yüksektir. Araştırmanın sonucuna göre 5 yaş grubu çocukların oynama eğilimleri, 6 yaş grubu çocuklardan anlamlı olarak daha yüksektir. Oynama eğilimi açısından kız ve erkek çocuklar arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi çocuklar, oynama eğilimi, okul öncesi öğretmenleri, eğlence eğilimi

Play Perception And Play Behavior In Bb (Baby Boomer) Generation

Belma Tuğrul[1], Gökhan Güneş[2], Handan Doğan[3]
[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*
[2]*Hakkari Üniversitesi*
[3]*Maltepe Üniversitesi*

Abstract No: 316 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

In recent years, a number of studies have been conducted to examine intergenerational differences or the development / progress in the research area, ranging from technology studies to economic studies. Many of these studies emphasize the change in intergenerational consumption behaviors, the dizzying pace of technology use, or the differentiation in the understanding of education and the increase in quality in learning / teaching processes. Although the effect of developing technology on all living spaces is an inevitable result, how this change has occurred between generations in the perception of the play which includes all the processes ranging from the first person to the modern human being, in other words, the necessity, occupation, learning process and social harmony in any period of history. Is there a positive progress in play as relatively progress like technology, scientific knowledge, economic approaches or learning-teaching processes? Is the human being moving away from the instinct to live in harmony with nature also experience this change in the instinct of play and to what dimensions does the direction of this change evolve? All these questions will allow us to look at the recent studies on the X (born 1965-1976), Y (born 1977-1994) and Z (born 1995 and later) generations from a different perspective based on the approaches of the BB (Baby Boomer) Generation (born 1946-1964).

The study of play perception and play behaviors of BB Generation, which is accepted as the predecessor of X, Y and Z generations, will shed light on the historical process of change in the game for nearly 70 years. In this context, the aim of the study was to investigate the play perceptions and play behaviors of individuals identified as BB Generation in the context of their game backgrounds and memories.

Methods

The research was conducted with the grandparents of preschool teacher candidates attending a foundation university in Istanbul. The sample group consisted of 72 participants (46 females and 26 males) aged 65 and over. In the study, interview forms from qualitative data collection tools and discourse analysis from qualitative research techniques were used. In addition, the thematic codes obtained from discourse analyzes were converted to numerical data and statistical results including descriptive and historical process changes related to game perception / behavior were obtained. In this respect, the mixed method in which qualitative and quantitative techniques are used together was preferred. The data collection tool of the study is “Play CV and Play Memories Interview Form (PCVandPMIF) prepared by the researchers within the scope of expert opinions. PCVandPMIF is an interview form that includes five open-ended items that try to reveal the participants' game resumes and memories as well as demographic information. PCVandPMIF was implemented through face-to-face interviews with the participants.

Findings

According to the findings obtained from the study, a large part of the play memories of the BB Generation are the plays they played with their friends in the outdoors (street, garden, etc.). Most physical activity-based games, using natural materials, no safety concerns, and playing with friends until late at night, include game resumes and game memories from the majority of participants. In addition, the BB generation of their own toys, they are happy to play with their friends for a long time, social and sharing positive personality traits, such as being connected to the games they are among the findings. In addition, almost all participants think that today's children's play behaviors isolate and socialize these children from the society they live in, and connect the reasons for their difficulty in making friends to the technology-based (computer, ipad, etc.) games they play.

Conclusions

According to the general results obtained from the study, when the typological characteristics of BB Generation are taken into consideration; It is understood that they have a high level of physical activity / effort in their games, they exhibit game behaviors spread over most of the day, they design game materials, they play creative and organized games (team games) where they make strategies and planning. However, BB generation, compared to their own game memories and behaviors, Z and post-2013 born for the Alpha generation have problems in creativity, consumption, socialization, physical effort / physical environment.

Keywords: BB Generations play perception, play background, play memories

Bb Kuşağında Oyun Algısı ve Oyun Davranışı

Belma Tuğrul[1], Gökhan Güneş[2], Handan Doğan[3]
[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*
[2]*Hakkari Üniversitesi*
[3]*Maltepe Üniversitesi*

Bildiri No: 316 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Son yıllarda, teknoloji çalışmalarından iktisadi çalışmalara kadar genişleyen bir yelpazede kuşaklar arası farklılıkların veya araştırılan konudaki gelişimin/ilerlemenin incelendiği birçok araştırma yapılmaktadır. Bu çalışmalardan birçoğu kuşaklararası tüketim davranışlarının değişimi, teknoloji kullanımının baş döndüren hızı ya da eğitim anlayışındaki farklılaşma ve ya öğrenme/öğretme süreçlerindeki kalite artışını vurgulamaktadır. Gelişen teknolojinin tüm yaşam alanlarına etkisi kaçınılmaz bir sonuç olmakla beraber acaba bu değişim ilk insandan günümüz modern insanına kadar başka bir ifade ile insanoğlunun tarihin hiçbir döneminde değişmeyen ihtiyacı, uğraşı, öğrenme aracından toplumsal uyuma kadar tüm süreçleri içeren oyun algısı ve davranışında kuşaklararasında hangi boyutlarda olmuştur? Teknolojide, bilimsel bilgide, iktisadi yaklaşımlarda ya da öğrenme-öğretme süreçlerinde yaşanan görece olumlu ilerleme oyunda da yaşanmakta mıdır? Doğa ile uyumlu yaşama güdüsünden uzaklaşan insanoğlunun acaba oyun güdüsünde de bu değişimi yaşamakta mıdır ve bu değişimin yönü hangi boyutlara doğru evrilmektedir? Tüm bu sorular, son zamanlarda X (1965-1976 arası doğanlar), Y (1977-1994 arası doğanlar) ve Z (1995 ve sonrası doğanlar) kuşaklarına ilişkin yapılan çalışmalara, BB (Baby Boomer) Kuşağının (1946-1964 arası doğanlar) yaklaşımlarından hareketle farklı bir perspektiften bakmaya olanak tanıyacaktır.

X,Y ve Z kuşaklarının öncülü kabul edilen BB Kuşağının oyun algısı ve oyun davranışlarının incelenmesi, oyundaki değişimin yaklaşık 70 yıllık tarihsel sürecine ışık tutacaktır. Bu bağlamda, araştırmanın amacı, BB Kuşağı olarak tanımlanan bireylerin oyun özgeçmişleri ve anıları bağlamında oyun algılarının ve oyun davranışlarının incelenmesi olarak belirlenmiştir.

Yöntem

Araştırma, İstanbul'da bir vakıf üniversitesine devam eden okul öncesi öğretmen adaylarının büyük ebeveynleri ile yürütülmüştür. Çalışmanın örneklem grubunu 65 yaş ve üzeri toplam 72 (46 kadın ve 26 erkek) katılımcı oluşturmaktadır. Çalışmada nitel veri toplama araçlarından görüşme formları ve yine nitel araştırma tekniklerinden söylem analizi kullanılmıştır. Bunun yanı sıra söylem analizlerinden elde edilen tematik kodlar sayısal verilere dönüştürülerek oyun algısına/davranışına ilişkin betimsel ve tarihsel sürece dayalı değişimleri içeren istatistik sonuçlarına ulaşılmıştır. Bu yönü ile çalışmada nitel ve nicel tekniklerin bir arada kullanıldığı karma yöntem tercih edilmiştir. Çalışmanın veri toplama aracı, araştırmacılar tarafından uzman görüşleri kapsamında hazırlanan "Oyun Özgeçmişi ve Anıları Görüşme Formu (OÖveAGF)" dur. OÖveAGF demografik bilgilerin yanı sıra katılımcıların oyun özgeçmişlerini ve anılarını ortaya çıkarmaya çalışan açık uçlu beş maddeyi içeren bir görüşme formudur. OÖveAGF katılımcılarla yapılan yüz yüze görüşmeler yoluyla uygulanmıştır.

Bulgular

Çalışmadan elde edilen bulgulara göre BB Kuşağının oyun anılarının büyük bir bölümünü dış mekanlarda (sokak, bahçe, vb.) arkadaşları ile birlikte oynadıkları oyunlar oluşturmaktadır. Doğal materyallerin kullanıldığı, güvenlik kaygısının olmadığı ve gece geç saatlere kadar arkadaşlarla oynanan, çoğu fiziksel aktiviteye-efora dayalı oyunlar katılımcıların büyük bölümünün oyun özgeçmişlerini ve oyun anılarını içermektedir. Bunun yanı sıra BB kuşağının kendi oyuncaklarını kendilerinin yaptığı, arkadaşları ile birlikte uzun süre oyun oynamaktan mutluluk duydukları, sosyal ve paylaşımcı olma gibi olumlu kişilik özelliklerini, oynadıkları oyunlara bağladıkları elde edilen bulgular arasındadır. Bunun yanı sıra, katılımcıların hemen hemen hepsi, günümüz çocuklarının oyun davranışlarının, bu çocukları asosyalleştirdiği ve içinde yaşadığı toplumdan izole ettiğini düşünmekte, arkadaşlık kurmada zorlanmalarının nedenlerini ise oynadıkları teknoloji temelli (bilgisayar, ipad vb.) oyunlara bağlamaktadırlar.

Sonuç

Araştırmadan elde edilen genel sonuçlara göre, BB Kuşağının tipolojik özellikleri göz önüne alındığında; oyunlarında fiziksel aktivitelerin/eforun yüksek seviyede olduğu, günün büyük bölümüne yayılan oyun davranışları sergiledikleri, oyun materyallerini tasarladıkları, strateji ve planlama yaptıkları yaratıcı ve organize oyunlar (takım oyunları) oynadıkları anlaşılmaktadır. Bununla beraber, BB kuşağı, kendi oyun anıları ve davranışlarına kıyasla, Z ve 2013 sonrası doğanlar için tanımlanan Alfa kuşağının oyun algılarını ve davranışlarını; yaratıcılık, tüketim, sosyalleşme, fiziksel efor/fiziksel çevre bağlamlarında problemli olarak görmektedir.

Anahtar Kelimeler: BB Kuşağı oyun algısı, oyun özgeçmişi, oyun anıları

An Investigation Of The Interactions Of Preschool Children And Their Mothers In The Play Environment

Tuğba Baş[1], Ege Akgün[2]

[1]Bartın Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Bartın/Türkiye

[2]Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara/Türkiye

Abstract No: 328 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Mother-child interaction is defined as an activity that includes the child's response and the mother's responses to these responses. In order to establish a strong bond between mother and child, a positive interaction between mother and child is expected. The occurrence of a situation that adversely affects the interaction of the mother and the child may prevent the child from establishing an integrity with the mother and the mother's healthy response to the child. Play in preschool is one of the most important opportunities for the mother-child interaction. Adoption of the child as s/he is in the playground is an important factor for a positive interaction between mother and child. It is very important that the mother strive to create a warm and loving environment without interfering with the child's behaviour during the play process. In addition, it is very important that the mother support the child so that the child can express his/her feelings and behaviours freely. In this context, it is considered that it is important to examine the interaction characteristics between mother and child. In this study, it was aimed to determine the interaction characteristics of 60-72 months children and their mothers in a play environment. Case study, one of the qualitative research designs, was used in the study. The study group was determined using criterion sampling method. The study group consists of 10 children who 60-72 months, developing normally and attending kindergartens in Ankara and their mothers which are selected on a voluntary basis. In order to collect data, “the Information Form” and “the Free and Structured Play Process Coding Form” were designed to determine the interaction characteristics of the mother and child. The Information Form contains information about the child's gender, date of birth, birth order, and time to attend kindergarten and mother’s age, and education level number of children. In addition, mothers were approved to participate in the mother-child plays to be performed in the study. Through “the Information Form”, 10 volunteer mothers and their children were identified and mother-child interaction plays were performed. For free play, the mother and the child were given various toys in a pre-prepared environment, the mother was introduced to the environment and instructed to play they do as usual. For the structured play process, the mother and child were given a play set consisting of blocks of different shapes and visuals, and they were asked to form the shapes in the visuals with blocks. Expert opinion was obtained for the convenience of the materials and visuals. In these games, 15 minutes of video recordings were taken and the five minutes of the recordings were evaluated in the analysis considering the acclimatisation of the mother and child. The data related to the behaviours observed in free and structured play processes, which were performed to determine the interaction characteristics of mothers with their children were analysed by content analysis method. As a result of the analysis, it was observed that mothers and children enjoyed playing together in a free play process and created a warm environment, but some mothers displayed directive, critical and interventionist behaviours while playing with their children. In addition, it was observed that some mothers stated before starting the play process that they did not play at home with their children and they did not know how to play. During the free play process, it was found that some children exhibited behaviours such as being uninterested to the mother's guiding and interventionist behaviours, adapting to the directive behaviour, self-defence and refusing to intervene. In this process, mothers' expressions

and behaviours are explained codes like leading, giving toys, asking child's idea, being a model, criticizing, asking open-ended questions, play speech, being involved in the game, pleasure, asking questions based on information, trying to attract the attention of the child, obeying the wishes of the child and talking irrelevant about the play. The expressions and behaviours of the children were explained with codes such as pleasure, approval, play speech, staying indifferent, starting a play, continuing the play, requesting toys, self-defence, refusing to intervene, wondering and hesitating. In the structured play process, it was observed that mothers were actively involved in the process, had long dialogues with their children and exhibited more directive and interventionist behaviours. In addition, it was observed that some mothers gave verbal reinforcement to their children, used encouraging expressions to support their participation in the play and helped when needed. In the structured play process, it was found that some children were worried about failing, exhibited irrelevant and rejecting behaviours of interventionist and directive behaviours, requested approval from the mother in the process of forming the relevant form, requested help but participated to the play with the help of verbal reinforcement and encouraging statements. In the structured play process, mothers' behaviour and expressions are explained with codes such as directing, being a model, giving children the opportunity to think, verbal reinforcing, showing the solution, being a model, following the child's wishes, helping, feedback, approving, encouraging, pleasure and being involved in the game. The expressions and behaviours of the children are explained with codes such as rejecting the intervention, asking for help, objection, obeying the wishes of the mother, waiting for approval, recognizing the error, pleasure, worrying about failing, being indifferent, being surprised and continuing the play. Because of the study, it was observed that children started and developed more games during the free play process and actively participated in the process, but mothers were more active and constructive in the structured play. In addition, it is concluded that children need adult approval and support in the structured play and they can complete the process with adult support.

Keywords: Preschool, Mother-Child Interaction, Play

Okul Öncesi Dönem Çocuklar ve Annelerinin Etkileşimlerinin Oyun Ortamında İncelenmesi

Tuğba Baş[1], Ege Akgün[2]

[1]Bartın Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Bartın/Türkiye

[2]Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara/Türkiye

Bildiri No: 328 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Anne çocuk etkileşimi, çocuğun tepkisini ve bu tepkilere annenin yanıtlarını içeren etkinlik olarak tanımlanmıştır. Anne ve çocuk arasında güçlü bir bağ oluşabilmesi için anne ve çocuk arasında olumlu bir etkileşim oluşması beklenmektedir. Anne ve çocuğun etkileşimini olumsuz etkileyecek bir durumun meydana gelmesi, çocuğun anneyle bir bütünlük kurmasını ve annenin çocuğuna sağlıklı bir tepki vermesini engelleyebilir. Okul öncesi dönemde oyun, anne çocuk etkileşiminin gerçekleşmesi için önemli fırsatlardan biridir. Oyun ortamında çocuğun olduğu gibi kabul edilmesi anne ile çocuk arasında olumlu bir etkileşim kurulabilmesi için önemli bir faktördür. Annenin oyun süreci boyunca çocuğun davranışlarına müdahale etmeden sıcak ve sevecen bir ortam oluşması için çaba göstermesi oldukça önemlidir. Ayrıca, çocuğun duygu ve davranışlarını özgürce ifade edebilmesi için annenin çocuğu desteklenmesi çok değerlidir. Bu bağlamda değerlendirildiğinde, anne çocuk arasındaki etkileşim özelliklerinin incelenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmada, 60-72 aylık çocuklar ve annelerinin etkileşim özelliklerinin oyun ortamında belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu amaçsal örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme kullanılarak belirlenmiştir. Çalışma grubu gönüllülük esasına dayalı olarak seçilen Ankara'da anaokullarına devam etmekte olan, normal gelişim gösteren, 60-72 aylık 10 çocuk ve annesi oluşturmaktadır. Araştırmada verilerin toplanması amacıyla "Bilgi Formu" ve anne çocuk etkileşim özelliklerinin belirlenmesi için "Serbest ve Yapılandırılmış Oyun Süreci Kodlama Formu" tasarlanmıştır. Bilgi Formunda çocuğun cinsiyeti, doğum tarihi, doğum sırası, anaokuluna devam etme süresi ve annenin yaşı, öğrenim durumu, çocuk sayısına ilişkin bilgiler yer almaktadır. Ayrıca, annelerden çalışmada gerçekleştirilecek anne çocuk oyunlarına katılma hususunda onay alınmıştır. Bilgi Formu aracılığıyla gönüllü anneler belirlenerek 10 anne ve çocuğu ile anne çocuk etkileşim oyunları oynanmıştır. Serbest oyun için anne ve çocuğa daha önceden hazırlanmış bir ortamda çeşitli oyuncaklar verilmiş, anne çocuğa ortam tanıtılmış ve her zaman oynadıkları gibi oynamaları yönergesi verilmiştir. Yapılandırılmış oyun süreci için anne ve çocuğa farklı şekillerden oluşan bloklardan oluşmuş bir oyun seti ve görseller verilmiş ve görsellerde yer alan şekilleri bloklarla oluşturmaları istenmiştir. Materyal ve görsellerin uygunluğu için uzman görüşü alınmıştır. Bu oyunlarda 15 dakikalık video kayıtları alınmış ve anne ile çocuğun ortama alışması dikkate alınarak kayıtların ortadaki beş dakikası analizde değerlendirilmiştir. Annelerin çocuklarıyla etkileşim özelliklerinin belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilen serbest ve yapılandırılmış oyun süreçlerinde gözlenen davranışlara ilişkin veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Yapılan analiz sonucunda serbest oyun sürecinde annelerin ve çocukların birlikte oyun oynamaktan keyif aldıkları, sıcak bir ortam oluşturdukları ancak bazı annelerin çocuklarıyla oyun oynarken yönlendirici, eleştirel ve müdahaleci davranışlar sergiledikleri gözlenmiştir. Buna ek olarak, bazı annelerin oyun sürecine başlamadan önce çocuklarıyla evde oyun oynamadıkları ve nasıl oyun oynayacaklarını bilmediklerini ifade ettikleri gözlenmiştir. Serbest oyun süreci boyunca annenin yönlendirici ve müdahaleci davranışlarına bazı çocukların ilgisiz kalma, yönlendirici davranışa uyum sağlama, kendini savunma ve müdahaleyi reddetme gibi davranışlar sergiledikleri bulunmuştur. Bu süreçte annelerin ifade ve davranışları yönlendirme, oyuncak verme, çocuğun fikrini sorma, model olma, eleştiri, açık uçlu soru sorma, oyun konuşması, oyuna dâhil olma, keyif alma, bilgiye dayalı soru sorma,

çocuğun ilgisini çekmeye çalışma, çocuğun isteklerine uyma ve oyun dışı konuşma gibi kodlarla açıklanmıştır. Çocukların ifade ve davranışları ise keyif alma, onaylama, oyun konuşması, ilgisiz kalma, oyun başlatma, oyunu devam ettirme, oyuncak isteme, kendini savunma, müdahaleyi reddetme, merak etme ve tereddüt etme gibi kodlarla açıklanmıştır. Yapılandırılmış oyun sürecinde ise annelerin genel olarak sürece aktif bir şekilde dâhil oldukları, çocuklarıyla uzun diyaloglar kurdukları, daha fazla yönlendirici ve müdahaleci davranışlar sergiledikleri gözlenmiştir. Ayrıca, bazı annelerin çocuklarına sözel pekiştireç verdikleri, oyuna dâhil olmalarını desteklemek amacıyla cesaretlendirici ifadeler kullandıkları ve ihtiyaç duyduklarında yardım ettikleri gözlenmiştir. Yapılandırılmış oyun sürecinde bazı çocukların ise başaramamaktan endişelendiği, müdahaleci ve yönlendirici davranışlara genel olarak ilgisiz ve reddedici davranışlar sergilediği, ilgili şekli oluşturma sürecinde anneden onay beklediği, yardım istediği ancak sözel pekiştireç ve cesaretlendirici ifadeler yardımıyla oyuna dâhil oldukları ortaya çıkmıştır. İçerik analizi sonucunda yapılandırılmış oyun sürecinde annelerin davranış ve ifadeleri yönlendirme, model olma, çocuğun düşünmesine fırsat tanıma, sözel pekiştireç, çözümü gösterme, model olma, çocuğun isteklerine uyma, yardım etme, geribildirim, onaylama, cesaretlendirme, keyif alma ve oyuna dâhil olma gibi kodlarla açıklanmıştır. Çocukların ifade ve davranışları ise müdahaleyi reddetme, yardım isteme, itiraz etme, annenin isteklerine uyma, onay bekleme, hatayı fark etme, sevinme, başaramamaktan endişe etme, ilgisiz kalma, şaşırma ve oyunu devam ettirme gibi kodlarla açıklanmıştır. Araştırmanın sonucunda serbest oyun sürecinde çocukların daha çok oyunu başlatıp geliştirdikleri ve sürece aktif bir şekilde dâhil oldukları ancak yapılandırılmış oyunda annelerin daha aktif ve süreci yapılandırıcı oldukları gözlenmiştir. Ayrıca, yapılandırılmış oyunda çocukların yetişkinin onay ve desteğine ihtiyaç duyduğu, yetişkin desteği ile süreci tamamlayabildikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Dönem, Anne-Çocuk Etkileşimi, Oyun

An Investigation Of The Effects Of The Game Programme Prepared With Natural Materials Including Sand, Clay, And Water On The Social Emotional Development Of 60-72 Month Old Children

Refika Gizem Kökcü[1], Işık Kamaraj[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*

Abstract No: 82 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

This research aimed at presenting the effect of game programme prepared with natural materials including clay, sand, and water on the social and emotional development of the 60-72 month old children. Moreover, the study explored whether or not the Game Programme with Natural Materials (DMOP) differed on the social emotional development of 60-72 month old children according to the gender variable, age variable in terms of 60-64 months/ 65-72 months, and parents' educational status variable.

Method

Because this study aimed at the effects of the game programme prepared with natural materials including clay, sand, and water on the social and emotional development of the 60-72 month old children and the effects of variables such as gender, age, and parental educational background, an experimental research design with multiple factors was used in the study. In the design, the dependent variable is social and emotional development" of the 60-72 month old children who go to pre-school and the game programme prepared with natural materials including clay, sand, and water, gender, age, and parental educational background compose the independent variables whose effects on the social-emotional development of the children are examined. In this context, the effects of independent variables on the dependent variables were examined. During the implementation process, while the experimental process whose effect was tested was practised with the experimental group, the same process was not applied with the control group.

The state pre-schools located in Atasehir and Kadiköy, Istanbul were chosen as the study group of the research. The research was carried out using the pre-test post-test control group experimental design. While composing the study groups of the research, "the matched group" technique was used. The study group was composed of a total of 26 children, 13 in experimental group and 13 in control group, in five year old age group going to a state nursery school affiliated to the Ministry of National Education (MEB) in Istanbul, Ataşehir in 2018-2019 education year. There are 7 female students and 6 male students in the experimental group and the control group is composed of 7 female students and 6 male students. Necessary permission was needed to be taken from Istanbul Provincial Directorate of National Education to carry out the study in the school. The children in experimental and control groups exhibit normal development. In line with the information gathered from the teachers, the children participating in the study was considered to develop normally. Before the study, children were given consent by their families via a letter. For the random assignment of the experimental and control groups, firstly, the teachers were given Marmara Social Emotional Adaptation Scale (MASDU) for the pre-test implementation of the scale to the 60-72 month old children who were given consent to participate in the study by their families. "The Game Programme Prepared with the Natural Materials

(DMOP)" was implemented with the experimental group children. The children in control group were taught with the pre-school curriculum of the Ministry of National Education (MEB) implemented in their schools. Marmara Social Emotional Adaptation Scale (MASDU) was used as a data collection tool in the study.

Findings

Percentages, frequency, Wilcoxon Matched Pairs Test, Mann Whitney U- Test and Kruskal Wallis H- Test were used for the data analysis.

Mann Whitney U- Test was applied to compare the experimental and control group students' pre-test scores from Marmara Social Emotional Adaptation Scale (MASDU). Wilcoxon Matched Pairs Test was implemented to compare the experimental and control groups' social and emotional levels before and after the implementation of the education program. The differences between the pre-test and post-test groups according to the gender and age variables were determined by Mann Whitney- U Test. Kruskal Wallis H- Test was used for the variables related to the parental educational background of the children. When the pre-test scores of "Marmara Social Emotional Adaptation Scale (MASDU)" were compared, a significant difference was not determined at $p<0,05$ level according to the results of Mann Whitney U- Test performed for the independent samples between the mean scores. A significant difference was not found in the findings of the entire scale in the experimental and control groups but a significant difference was found in the sub-dimensions of the scale.

Conclusion

As a result of the study, the comparison between the pre-test and post-test results of the experimental group revealed that there was a significant difference in the sub-dimension of "Behaving Properly According to the Requirements of Social Life" in terms of "MASDU". When the control groups' pre-test and post-test results were compared, a significant difference was revealed in the sub-dimension of "Interaction with Peers" in terms of "MASDU". There was not a significant difference in terms of gender in the pre-test post-test implementations of the experimental and control groups' "MASDU" scale and sub-scales. In the experimental group's pre-test post-test implementations of "MASDU", there was a significant difference in the pre-test in terms of the age variable. It was determined that this significant difference was in favour of the 60-64 month old children.

In the control group children's post-test implementation of the "MASDU" scale and the scale's dimension of "Behaving Properly According to the Requirements of Social Life", there was a significant difference in terms of the age variable. It was determined that this significant difference was in favour of the 60-64 month old children. The pre-test post-test results of the experimental and control groups revealed that there was not a significant difference between "MASDU" scale and the scale's sub-dimensions in terms of the parental educational background.

Keywords: Natural Materials, Clay, Sand, Water, Social and Emotional Development, 60- 72 Month Old Children.

Doğal Malzemelerden Kil, Kum ve Su ile Hazırlanan Oyun Programının 60- 72 Aylık Çocukların Sosyal Duygusal Gelişimleri Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi*

Refika Gizem Kökcü[1], Işık Kamaraj[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*

Bildiri No: 82 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Bu araştırmada, doğal malzemelerden kil, kum ve su ile hazırlanan oyun programının 60- 72 aylık çocukların sosyal duygusal gelişimleri üzerindeki etkisini ortaya koymak amaçlanmıştır. Ayrıca "Doğal Malzemelerle Hazırlanan Oyun Programının (DMOP)" 60- 72 aylık çocukların sosyal duygusal gelişimleri üzerinde cinsiyet değişkenine, 60- 64 ay/ 65-72 ay olarak yaş değişkenine, anne ve baba eğitim durumu değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığına bakılmıştır.

Yöntem

Bu araştırmada, doğal malzemelerden kil, kum ve su ile hazırlanan oyun programının 60- 72 aylık çocukların sosyal duygusal gelişimleri üzerindeki etkisi ile cinsiyet, yaş, anne ve baba eğitim durumu gibi değişkenlerin etkisinin incelenmesi amaçlandığından deneysel araştırma türünde çok faktörlü bir desen çalışması kullanılmıştır. Desende bağımlı değişken okul öncesi eğitim kurumuna devam eden 60- 72 aylık çocukların "sosyal duygusal gelişimleri" çocukların sosyal duygusal gelişimleri üzerine etkisi incelenen bağımsız değişkenler ise doğal malzemelerden kil, kum ve su ile hazırlanan oyun programı, cinsiyet, yaş, anne ve baba eğitim durumudur. Bu bağlamda araştırmada bağımsız değişkenlerin bağımlı değişkenler üzerindeki etkisi incelenmiştir. Uygulama sürecinde etkisi test edilen deneysel işlem deney grubuna uygulanırken kontrol grubuna aynı işlem uygulanmamıştır. Araştırmanın çalışma grubu için İstanbul ili Ataşehir ve Kadıköy ilçelerinin devlet anaokulları tercih edilmiştir. Araştırma, öntest- sontest deney kontrol gruplu deneysel desende gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma gruplarının oluşturulmasında "grup eşleştirme" tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2018- 2019 eğitim öğretim yılında, İstanbul İli Ataşehir ilçesinde MEB'e bağlı bir devlet anaokulunun beş yaş grubundaki 13 deney grubu, 13 kontrol grubu olmak üzere toplam 26 çocuk oluşturmuştur. Deney grubu 7 kız, 6 erkekten, kontrol grubu da 7 kız, 6 erkekten oluşmaktadır. Belirlenen bu okulda çalışma yapabilmek için İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğünden gerekli izin alınmıştır. Deney ve kontrol grupları çocukları normal gelişim göstermektedir. Öğretmenlerden alınan bilgiler doğrultusunda çalışmaya katılan çocukların normal gelişim gösterdikleri varsayılmıştır. Çalışmaya başlamadan önce mektup aracılığıyla çocukların ailelerinden izin alınmıştır. Deney ve kontrol grubunun random ataması için öncelikle sınıf öğretmenlerine sınıflarındaki ailesi tarafından çalışmaya katılmasına izin verilen 60- 72 ay aralığındaki çocuklarının öntest uygulaması için "Marmara Sosyal Duygusal Uyum Ölçeği (MASDU)" verilmiştir. Deney grubundaki çocuklara "Doğal Malzemelerle Hazırlanan Oyun Programı (DMOP)" uygulanmıştır. Kontrol grubundaki çocuklara ise okullarında uygulanan Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) okul öncesi eğitim programı uygulanmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Marmara Sosyal Duygusal Uyum Ölçeği (MASDU)" kullanılmıştır.

Bulgular

Verilerin analizinde yüzde, frekans, Wilcoxon Eşleştirilmiş iki Örnek Testi, Mann Whitney U- Testi

ve Kruskal Wallis H- Testi kullanılmıştır. Deney ve kontrol gruplarındaki çocukların "Marmara Sosyal Duygusal Uyum Ölçeği (MASDU)" öntest puanlarını karşılaştırmak için Mann Whitney- U testi uygulanmıştır. Deney ve kontrol gruplarının eğitim programı uygulama öncesi ve sonrasındaki sosyal duygusal düzeylerinin karşılaştırılması amacıyla Wilcoxon Eşleştirilmiş iki örnek testi uygulanmıştır. Cinsiyet ve yaş değişkenine göre öntest ve sontest grupları arasındaki farklılık Mann Whitney- U Testi ile uygulanmıştır. Çocukların anne ve babalarının eğitimi ile ilgili değişkenler için Kruskal Wallis H- Testi uygulanmıştır. "Marmara Sosyal Duygusal Uyum Ölçeği (MASDU)" öntest puanları karşılaştırıldığında, ortalamaları arasında ilişkisiz örneklemler için yapılan Mann Whitney U- Testi sonucuna göre $p<0,05$ düzeyinde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Deney ve kontrol gruplarında tüm ölçeğin bulgularında anlamlı farklılık çıkmamış fakat ölçeğin alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunmuştur.

Sonuç

Araştırma sonucunda deney grubunun öntest ve sontest sonuçlarının karşılaştırılmasında "Marmara Sosyal Duygusal Uyum Ölçeği (MASDU)' ya" göre "Sosyal Yaşamın Gereklerine Uygun Davranma" alt boyutunda anlamlı bir fark görülmüştür. Kontrol grubunun öntest ve sontest sonuçlarının karşılaştırılmasında "Marmara Sosyal Duygusal Uyum Ölçeği (MASDU)'ya" göre, "Akranlarla Etkileşim" alt boyutunda anlamlı bir fark görülmüştür. Deney ve kontrol gruplarının "Marmara Sosyal Duygusal Uyum Ölçeği (MASDU)" ölçeği ve ölçeğin alt boyutlarında öntest sontest uygulamalarında cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Deney grubunun "Marmara Sosyal Duygusal Uyum Ölçeği (MASDU)" öntest ve sontest uygulamalarında yaş değişkenine göre öntestte anlamlı bir farklılık görülmüştür. Anlamlı farklılığın yaşları 60- 64 ay aralığında olan çocukların lehine olduğu belirlenmiştir. Kontrol grubu çocuklarının "Marmara Sosyal Duygusal Uyum Ölçeği (MASDU)" sontest uygulamasında ve ölçeğin "Sosyal Yaşamın Gereklerine Uygun Davranma" alt boyutunda yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık görülmüştür. Anlamlı farklılığın yaşları 60- 64 ay olan çocukların lehine olduğu belirlenmiştir. Deney ve kontrol gruplarının öntest ve sontest sonuçlarında anne ve babanın eğitim durumu değişkenine göre "Marmara Sosyal Duygusal Uyum Ölçeği (MASDU)" ölçeği ve ölçeğin alt boyutlarında anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

*Bu araştırma, Bahçeşehir Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı 2018- 2019 yılında yapılan yüksek lisans çalışmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Doğal Malzemeler, Kil, Kum, Su, Sosyal ve Duygusal Gelişim, 60- 72 Aylık Çocuklar.

Examination Of Metaphoric Perceptions About The Concept Of "game"

Büşra Fayetörbay
Atatürk Üniversitesi

Abstract No: 347 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Huizinga say that the concept of ‘game' is older than culture, the oldest concept we know. What is the word “game olan with an old background and how is it defined? The game is a physical or mental activity. The game is the space and the possibility of communicating with one's own or with another. It is a phenomenon that can be observed by everyone. It is a function rich in meaning. It is a form of getting rid of the surplus of life energy. It is the desire to establish sovereignty. An innocent way to get rid of harmful tendencies. It is the elimination of improbable desires in real life through a fiction. The game is a holistic concept. It's against the idea of seriousness. It's not stupid. It has no moral function (it does not include virtue or sin). Each game is a voluntary action. The game is not a task. The game is free. The game is freedom. It is not “everyday” or “real” life. Isolated and limited. It can be repeated at any moment. It's unique. The game may require spatial and temporal limitation. It requires a unique and absolute order. The game is the struggle for something, the representation of something. The game environment is inherently unstable. The game is temporary, played to the end and has no specific purpose other than itself. The game is an activity that allows socializing. Children's mental, language, social, emotional, self-care, which constitutes the basis of motor development, life and active learning, which provides a free environment that develops in a natural way, activities for a specific goal and gain is called games.The methods and techniques used in all levels of education and training have an important place in terms of ensuring permanent learning.Game-based learning is one of the important techniques used in preschool period. Game learning is an integral part of preschool education; When preparing plans and programs, it is requested to give the gains and indicators together with efficiency. The conceptual equivalents in the minds of child development experts regarding the concept of play will be examined through metaphors. Metaphor, which is a different form of teaching method, is used to establish meaningful relationships between previous knowledge and new knowledge. In other words, it is one of the effective cognitive mechanisms that people use to draw conclusions and learn new concepts. Metaphors play an important role in learning and developing cognitive ideas and concepts. Metaphors are images of how people perceive the world, what they think about objects, movements, events. Metaphors are mental models that allow people to see a particular phenomenon with another phenomenon. Metaphor is the transfer of meaning from one thing to another.Phenomenology was used as one of the qualitative research designs. Cases; in our environment, we may encounter different ways such as orientations, events, experiences, perceptions, concepts and situations. Fifty child development specialist candidates from a state university vocational high school child development department participated in the study through criterion sampling. The ‘metaphor form’ was used to determine their perceptions about the concept of ‘game‘. In the form, “The game ..... is similar-like. Because ..... almak is included. “Content Analysis” technique will be used in data analysis.

Keywords: game, game teaching, metaphor.

'oyun' Kavramına Yönelik Metaforik Algıların İncelenmesi

Büşra Fayetörbay
Atatürk Üniversitesi

Bildiri No: 347 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Huizinga: 'oyun' bildiğimiz en eski kavram olan kültürden daha eskidir diye ifade eder. Peki bu kadar eski bir geçmişi olan "oyun" kelimesi ne demektir, nasıl tanımlanmaktadır? Oyun fiziki ya da zihinsel bir eylemlilik halidir. Oyun, kişinin kendisiyle ya da başkasıyla iletişim kurma sahası ve imkanıdır. Herkes tarafından gözlenebilen bir olgudur. Anlam bakımından zengin bir işlevdir. Yaşam enerjisi fazlalığından kurtulmanın bir biçimidir. Egemenlik kurma arzusudur. Zararlı eğilimlerden masum bir şekilde kurtulma yoludur. Gerçek hayatta gerçekleştirilmesi olanaksız arzuların bir kurmaca aracılığıyla giderilmesidir. Oyun bütünsel bir kavramdır. Ciddiyet fikrinin karşıtıdır. Aptalca bir şey değildir. Ahlaki işlev taşımaz (erdem ya da günah içermez). Her oyun gönüllü bir eylemdir. Oyun bir görev değildir. Oyun serbesttir. Oyun özgürlüktür. "Gündelik" veya "asıl" hayat değildir. Yalıtılmış ve sınırlıdır. Her an tekrarlanabilme niteliğindedir. Kendine özgüdür. Oyun mekansal ve zamansal sınırlılık gerektirebilir. Kendine özgü ve mutlak bir düzen gerektirir. Oyun bir şey için mücadeledir, bir şeyin temsilidir. Oyun ortamı doğası gereği istikrarsızdır. Oyun geçicidir, sonuna kadar oynanır ve kendinin dışında özgül bir amacı yoktur. Oyun sosyalleşme sağlayan bir etkinliktir. Çocukta zihinsel, dil, sosyal, duygusal, öz-bakım, motor gelişiminin temelini oluşturan, hayatın içinden gelen ve aktif öğrenmeyi sağlayan, özgür bir ortam sunulduğunda doğal bir Şekilde gelişen, belirli bir hedef ve kazanım için yapılan etkinliklere oyun denilmektedir.

Eğitim ve öğretimin bütün kademelerinde kalıcı öğrenmelerin sağlanması bakımından kullanılan yöntem ve teknikler önemli bir yere sahipken; oyun temelli öğrenme de okul öncesi dönemde kullanılan önemli tekniklerin başında gelmektedir. Oyunla öğrenme, okul öncesi eğitimin ayrılmaz bir parçası olup; plan ve programlar hazırlanırken kazanımların ve göstergelerle birlikte etkinlik şeklinde verilmesi istenmektedir. Belirli bir program çerçevesinde istendik hedeflere ulaşmak için; çocukların yaşı, bulunduğu gelişim döneminin özellikleri, öğrenme düzeyleri, bireysel farklılıkları, öğrenme tercihleri, eğitim ortamının düzeni, etkinlik materyallerinin belirlenmesi gibi önemli ayrıntıları göz önünde bulundurabilen ve etkinliklerini bu ayrıntılara göre düzenleyen okul öncesi öğretmenleri ve çocuk gelişimi uzmanlarının oyun öğretiminde gerekli yeterliğe sahip olup, oyunu daha etkin bir yöntem olarak kullanabilmektedir. Bu önemle çocuk gelişimi uzmanlarının oyun kavramına yönelik zihinlerindeki kavram karşılıkları metaforlar yoluyla incelenecektir. Metafor, farklı bir öğretim yöntem biçimi olan metafor, bireyde var olan önceki bilgilerle yeni bilgiler arasında anlamlı ilişkiler kurmada kullanılır. Yani insanların sonuç çıkarmak ve yeni kavramları öğrenmek için kullandığı etkili bilişsel mekanizmalardan biridir. Metaforlar, bilişsel fikir ve kavramların öğrenilmesi ve geliştirilmesinde önemli bir rol oynar. Metaforlar, insanın dünyayı nasıl algıladığının, nesneler, hareketler, olaylar hakkında ne düşündüklerinin görüntüleridir. Metaforlar, insanların belli bir olguyu başka bir olguyla görmesini sağlayan zihinsel modellerdir. Metafor, anlamın bir şeyden diğerine aktarılmasıdır. Kişiler gerek kendi duygu ve düşüncelerini betimlerken, gerekse karşısındaki duygu ve düşüncelerini betimlerken sıklıkla metaforlara başvurur. Bu yüzden kişilerin görüşlerinin belirlenmesinde, hayata bakış açılarının ortaya çıkarılmasında metaforik düşüncenin çok büyük önemi vardır. Araştırmanın amacı, çocuk gelişimi uzman adaylarının 'oyun' kavramına yönelik metaforik algılarını belirlemektir.

Nitel araştırma desenlerinden olgubilim (fenomenoloji) deseni kullanılmıştır. Olgular;

bulunduğumuz ortamda yönelimler, olaylar, deneyimler, algılar, kavramlar ve durumlar gibi farklı şekillerde karşımıza çıkabilmektedir. Ve genellikle bu çalışmalarda bir olguya ilişkin bireysel algıların ortaya çıkarılması ve yorumlanması amaçlanır. Araştırmaya ölçüt örnekleme yoluyla bir devlet üniversitesinin meslek yüksek okulu çocuk gelişimi bölümünden seçilen 50 çocuk gelişimi uzman adayı katılmıştır. 'Oyun' kavramına yönelik algılarını belirlemek amacıyla veri toplama aracı olarak '*metafor formu*' kullanılmıştır. Formda, "Oyun*..... benzer-gibidir. Çünkü .....*" cümlesi yer almaktadır. Verilerin çözümlenmesinde "içerik analizi" tekniği kullanılacaktır. İçerik analizinde temel amaç, elde edilen verileri açıklayabilecek ilişkilere ve kavramlara ulaşabilmektir. İçerik analizi tekniğinde, birbirine benzeyen veriler belirli temalar ve kavramlar çerçevesinde bir araya getirilir. Bu kavramlar okuyucunun anlayacağı şekilde organize edilerek yorumlanır.

Anahtar Kelimeler: Oyun, oyunla öğrenme, metafor.

Investigation Of The Relationship Between Father-Child Relationship And Peer Play Behavior According To Socioeconomic Level Of Preschool Children

Nezahat Hamiden Karaca[1], Münevver Can Yaşar[2], Ümit Ünsal Kaya[1]

[1]*Afyon Kocatepe Üniversitesi*

[2]*İzmir Demokrasi Üniversitesi*

Abstract No: 105 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: Mother, father or the person who cares for the child and their peers play an important role in the life of the child. The fact that children are wanted, accepted and loved by their parents and peers makes them feel safe. Children who receive positive feedback from their parents and peers and grow up with their interest and closeness are identified as more friendly, empathetic, trustworthy people and exhibit positive social behavior. Children who exhibit these behaviors are more popular with their peers. Otherwise, children who are less popular with their peers and who receive negative feedback may feel worse and may develop socially undesirable results. Peer relationships of children can be best observed in the play environments and play is one of the places where positive peer relations develop. It is stated that the relationships developed with the parents are also important in shaping the behaviors of children in play environments. From this point of view, it is seen that it is important for children, parents and teachers to examine the relationship between father-child relationship and peer-play behaviors in the preschool period, which is the critical foundation of life-related skills and personality development, which also affects their future life to a great extent. In this context, this study was conducted to investigate the relationship between father-child relationship and peer play behaviors according to socioeconomic status of preschool children.

Method: The study was conducted in the 2018-2019 academic year with the children aged 5-6 years attending kindergartens and nursery classes of elementary schools in Afyonkarahisar. In accordance with the purpose of the study, the schools which are thought to represent the families in general in terms of lower, middle and upper socioeconomic levels were determined by Afyonkarahisar National Education Directorate. The study group consisted of 321 children attending kindergartens from these schools, showing normal development, determined by simple random sampling and on a voluntary basis. In the study, 'General Information Form' was used for demographical data collection, 'Child-Parent Relationship Scale' was used to assess the child-father relationship, and 'Penn Interactive Peer Play Scale - Parent Form' was used to determine the peer play behaviors of the children. In the analysis of the data, descriptive statistics such as frequency and percentage were used to evaluate the demographic characteristics of children and their families, and One Way Anova Test was used as a result of the normality test in the analysis of the data obtained from Penn Interactive Peer Play Scale Parent-Teacher Form and Child-Parent Relationship Scale. Tukey test was used to determine which groups had significant differences. In addition, the relationship between Penn Interactive Peer Play Scale - Parent Form and Child-Parent Relationship Scale scores were examined by Pearson Correlation Coefficient.

Findings: According to the socioeconomic status of the children included in the study, there was a significant difference in the positive relationships, non-compliance and conflict sub-dimensions of Child-Parent Relationship Scale play interaction sub-dimension of Penn Interactive Peer Play Scale - Parent Form whereas there was no significant difference found in the disruption of play and disconnection sub-dimension of the scale. When the Child-Parent Relationship Scale and the Penn Interactive Peer Play Scale - Parent Form scores were compared, there were negative relationships

between the positive relations sub-dimension of Child-Parent Relationship Scale and disruption and disconnection sub-dimensions of Penn Interactive Peer Play Scale; between the non-compliance sub-dimension and the play interaction sub-dimension and between conflict and play interaction sub-dimensions ($p < .05$).

Conclusion: It was observed that there was a negative correlation between the total scores of Child-Parent Relationship Scale and Penn Interactive Peer Play Behavior - Parent Form. In line with the results, it is emphasized that the relationship between father and child is important for establishing a healthy sexual identity, communicating effectively, expressing himself / herself correctly and effectively, controlling his / her instincts and achieving success in social adaptation.

Keywords: Preschool, Father-Child Relationship, Peer Relations, Peer Play Behavior

Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Sosyoekonomik Düzeylerine Göre Baba-çocuk İlişkisi ve Akran Oyun Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Nezahat Hamiden Karaca[1], Münevver Can Yaşar[2], Ümit Ünsal Kaya[1]

[1]*Afyon Kocatepe Üniversitesi*

[2]*İzmir Demokrasi Üniversitesi*

Bildiri No: 105 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Çocuğun yaşamında anne, baba ya da çocuğa bakan kişi ve akranları önemli yer tutmaktadır. Çocukların ebeveynleri ve akranları tarafından istenilmesi, kabul edilmesi ve sevildiğini bilmesi onları güvende hissettirir. Ebeveynlerinden ve akranlarından olumlu dönütler alan ve onların ilgi ve yakınlığı ile büyüyen çocuklar daha dost canlısı, empati kurabilen, güvenilir kişiler olarak belirtilmekte ve olumlu sosyal davranışlar sergilemektedirler. Bu davranışları sergileyen çocuklar akranları tarafından daha çok sevilmektedir. Aksi durumda, akranları tarafından daha az sevilen, olumsuz dönütler alan çocuklar kendilerini daha kötü hissedebilmekte ve bu durumun sonucunda sosyal olarak istenmeyen yönde gelişebilmektedirler. Çocukların akran ilişkileri en iyi oyun ortamlarında gözlemlenebilmekte ve oyun, olumlu akran ilişkilerinin geliştiği ortamların başında gelmektedir. Çocukların oyun ortamlarındaki davranışlarının şekillenmesinde ebeveynleri ile geliştirdikleri ilişkilerin de önemli olduğu belirtilmektedir. Buradan hareketle, yaşamla ilgili becerilerin ve kişilik gelişiminin temellerinin atıldığı, aynı zamanda gelecek yıllardaki yaşamlarının büyük ölçüde etkileyen bu nedenle kritik bir öneme sahip olan okul öncesi dönemde baba- çocuk ilişkisi ve akran oyun davranışları arasında ilişkinin incelenmesinin çocuklar, ebeveynler ve öğretmenler için önemli olduğu görülmektedir. Bu bağlama çalışma, okul öncesi dönemdeki çocukların sosyoekonomik düzeylerine göre baba-çocuk ilişkisi ve akran oyun davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacı ile yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma, 2018-2019 öğretim yılında, Afyonkarahisar ilinde Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı anaokulları ve ilkokulların anasınıflarına devam eden beş-altı yaş çocukları ile yürütülmüştür. Çalışmanın amacına uygun olarak ailelerin alt, orta ve üst sosyoekonomik düzeyleri bakımından geneli temsil edebileceği düşünülen okullar Afyonkarahisar Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından belirlenmiştir. Çalışma grubuna, bu okullardan anasınıfına devam eden, normal gelişim gösteren, basit tesadüfî örnekleme yoluyla belirlenen ve gönüllülük esası ilkesine göre 321 çocuk dahil edilmiştir. Çalışmada veri toplama amacıyla, "Genel Bilgi Formu", çocuk-baba ilişkisini değerlendirebilmek için "Çocuk-Ebeveyn İlişki Ölçeği" ve çocukların akran oyun davranışlarını belirleyebilmek için "Penn Etkileşimli Akran Oyun Ölçeği (Ebeveyn)" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde; çocukların ve çocukların ailelerine ilişkin demografik özelliklerin değerlendirilmesinde frekans ve yüzde gibi betimsel istatistikler, Penn Etkileşimli Akran Oyun Ölçeği Ebeveyn-Öğretmen Formundan ve Çocuk-Ebeveyn İlişki Ölçeğinden elde edilen verilerin analizinde ise normallik testi sonucunda One way Anova Testi kullanılmıştır. Anlamlı farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirleyebilmek için Tukey Testi yapılmıştır. Ayrıca Penn Etkileşimli Akran Oyun Ölçeği Ebeveyn Formu ve Çocuk-Ebeveyn İlişki Ölçeği puanları arasındaki ilişki Pearson Korelasyon Katsayısı ile incelenmiştir.

Bulgular: Araştırma sonucunda, araştırmaya dahil edilen çocukların sosyoekonomik düzeylerine göre Çocuk-Ebeveyn İlişki Ölçeği; olumlu ilişkiler, uyumsuzluk ve çatışma alt boyutlarında anlamlı bir farklılık olduğu; Penn Etkileşimli Akran Oyun Ölçeği Ebeveyn Formu'nda ise oyun bozma, oyundan kopma alt boyutlarında anlamlı bir farklılık olmadığı; oyun etkileşimi alt boyutunda ise anlamlı farklılığın olduğu belirlenmiştir. Çocuk-Ebeveyn İlişki Ölçeği ile Penn Etkileşimli Akran Oyun Ölçeği Ebeveyn Formu

puanları karşılaştırıldığında; Çocuk-Ebeveyn İlişki Ölçeği olumlu ilişkiler alt boyutu ile Penn Etkileşimli Akran Oyun Ölçeği oyun bozma ve oyundan kopma alt boyutları arasında; uyumsuzluk alt boyutu ile oyun etkileşimi arasında ve çatışma alt boyutu ile oyun etkileşimi arasında da negatif yönlü negatif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<.05$).

Sonuç: Çocuk-Ebeveyn İlişki Ölçeği toplam puan ortalaması ile Penn Etkileşimli Akran Oyun Davranışı Ebeveyn Formu arasında negatif yönlü bir ilişki olduğu görülmüştür. Bu sonuçlar doğrultusunda, baba çocuk ilişkisinin; sağlıklı bir cinsel kimlik oluşturabilmek, etkili iletişim kurabilmek, kendini doğru ve etkili ifade edebilmek, içgüdülerini kontrol edebilmek ve sosyal adaptasyonda başarıyı yakalayabilmek için ne kadar önemli olduğu vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Dönem, Baba-Çocuk İlişkisi, Akran İlişkileri, Akran Oyun Davranışı

Analyzing Preschool Children'S Risky Games And Social Skills

Beyza Dilek Çin[1], Perihan Ünüvar[1]
[1]*MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ*

Abstract No: 376 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

Purpose

The aim of this study is to determine whether there is a relationship between risky games and social skill levels of preschool children and whether risky games and social skills differ according to various demographic variables.

Method

The "Screening Model" was used to determine the relationship between risky games and social skills of preschool children and the demographic data of these two variables. The study group consisted of 94 children from 5 different kindergartens in Bucak district of Burdur province in 2019-2020 academic years.

The data of the study was collected by using the form containing "Personal Information Form", "Risky Play Game Scale'' and "Social Skills Assessment Scale".

Kruskall-Wallis and Mann-Whitney U tests were used in the analysis of the total scores obtained from the tests, since the data did not show a normal distribution.

The internal consistency of the scales for this study was measured and as a result of the reliability analyzes, the reliability coefficient of risky game scale was 0.937, and the social skill assessment scale was 0.983 (x> 70). Since the value found is greater than 0.70, the test is considered highly reliable.

Results

When the risky play characteristics of children were examined; when the children's risky games scale total scores and subscale total scores are examined in the light of descriptive statistics, it is seen that the average of children's total scores is closer to the minimum score. This shows us that children are not allowed to play risky games in general.

The characteristics of children's social skills were examined by looking at the descriptive statistics of the total scores of the social skills scale and the total subscale scores. It is seen that the average values of the overall total scores and all subscale total scores are closer to the maximum values. In general, it can be said that social skills of children are close to average and slightly above average.

As a result of the tests, the relationship between the risky games of children and their social skill levels was examined and no significant relationship was found. Significant differences were found in risky games according to the variables of mother education level, father education level, age of children,

and number of siblings and attendance year of preschool education.

When the social skills were examined, only significant differences were found in the social skill levels of the children according to their gender. No differences were found in other variables.

Conclusion

As a result of other analyzes made according to the education level of mother, associate-undergraduate and graduate, middle, high-school and primary school level mothers in the dual combinations; it is concluded that the rate of allowing risky play to children of associate mothers and higher education level is higher. As a result, it is estimated that mothers with higher educational status are more conscious than mothers with low levels about risk play.

As a result of the analyzes conducted on the educational level of fathers, results were obtained in favor of fathers with high educational status in each pair of fathers in secondary school, high school, associate degree, undergraduate and graduate level compared to fathers at primary level. Risky play levels of children are higher especially fathers at undergraduate and graduate levels.

According to another variable which is the year of attendance to preschool education; the risky play scores of the children are compared. It is seen that those who have received preschool education for 2 years have higher scores than the children who have first year in preschool education. From this point of view, it can be said that preschool education is effective on children's risky play levels. Children with school experience are more encouraged to play risky games in their second year, perhaps because they are more exposed to external environmental stimuli than those who do not.

While there is no difference in the risky games of children, it is observed that girls have higher average scores than boys in social skill levels. When the age of the children is taken into consideration, there is no difference between social skills, while the risky games of the youngest age group (48-60 months) have higher risk game scores than the others. According to the number of siblings children having , who have 1 sibling compared to those who have 3 siblings have higher risky game scores.; and Those with 2 siblings compared to having 3 siblings have higher risk game scores.

Keywords: preschool child, risky games, social skills

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Riskli Oyunları ile Sosyal Becerilerinin İncelenmesi

Beyza Dilek Çin[1], Perihan Ünüvar[1]
[1]MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ

Bildiri No: 376 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Bu araştırmanın amacı, okul öncesi dönemi çocuklarının riskli oyunları ile sosyal beceri düzeyleri arasında bir ilişki olup olmadığını, riskli oyun ve sosyal becerilerin çeşitli demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemektir.

Yöntem

Okul Öncesi Dönemi Çocukların Riskli Oyunları ile Sosyal Becerileri Arasındaki İlişkiyi ve bu iki değişkenin hangi demografik verilere göre farklılaştığını belirlemeye yönelik olarak "Tarama Modeli" kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2019-2020 eğitim-öğretim yılında Burdur ili Bucak ilçesinde bulunan 5 farklı anaokulundan 94 çocuk oluşturmaktadır.

Araştırmanın verileri, "Kişisel Bilgi Formu", "Riskli Oyun Ölçeği'' ve ''Sosyal Beceri Değerlendirme Ölçeği "nin yer aldığı form aracılığıyla toplanmıştır.

Testlerden elde edilen toplam puanların analizinde veriler normal dağılım göstermediği için 'Kruskall-Wallis ve Mann-Whitney U' testleri kullanılmıştır.

Ölçeklerin bu araştırma için iç tutarlılıklarını ölçülmüş ve yapılan güvenirlilik analizleri sonucunda riskli oyuna izin verme ölçeğinin güvenirlik katsayısı 0.937, sosyal beceri değerlendirme ölçeğinin ise 0.983 olarak bulunmuştur (x>70). Bulunan değer 0,70'den büyük olduğu için test yüksek oranda güvenilir kabul edilmiştir.

Bulgular

Çocukların riskli oyun özellikleri incelendiğinde; Çocukların riskli oyunları ölçek toplam puanları ve alt boyut toplam puanlarının betimleyici istatistikleri ışığında incelendiğinde çocukları genel olarak toplam puanlarının ortalamasının minimum puana daha yakın olduğu görülmektedir. Bu da bize çocuklarının genelinin riskli oyuna çok fazla izin verilmediğini göstermektedir.

Çocukların sosyal becerilerinin özellikleri, sosyal beceri ölçeği toplam puanları ve alt boyut toplam puanlarının betimleyici istatistiklerine bakılarak incelenmiştir. Genel toplam puanların ve tüm alt boyut toplamlarının ortalama değerlerinin maksimum değerlere daha yakın olduğu görülmektedir. Genel olarak çocukların sosyal becerilerinin ortalamaya yakın ve ortalamanın biraz üstünde olduğu söylenebilir.

Uygulanan testler sonucunda çocukların riskli oyunları ile sosyal beceri düzeyleri arasındaki ilişki incelenmiş ve anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Anne eğitim durumu, baba eğitim durumu, çocukların yaşları, kardeş sayıları ve okul öncesi eğitime devam etme süreleri değişkenlerine göre riskli oyunlarında anlamlı farklıklar elde edilmiştir.

Sosyal becerileri incelendiğinde ise sadece çocukların cinsiyetlerine göre sosyal beceri düzeylerinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Diğer değişkenlerde herhangi bir farklılık bulunamamıştır

Sonuç

Anne eğitim durumuna göre yapılan diğer analizler sonucunda ön lisans-lisans ve yüksek lisans, ortaokul-lise-ve ilkokul düzeyindeki annelerin ikili kombinasyonlarında; eğitim durumu ön lisans ve üzeri annelerin çocuklarına riskli oyuna izin verme oranının daha fazla olduğu sonucunu ortaya çıkmaktadır. Sonuç olarak ise, eğitim durumu daha yüksek olan annelerin riskli oyun konusunda düşük olan annelere göre daha bilinçli olduğu tahmin edilmektedir.

Babalarım eğitim durumlarına yönelik yapılan analizler sonucunda ilkokul düzeyindeki babalara göre ortaokul, lise, ön lisans, lisans ve yüksek lisans düzeyindeki babaların her bir ikili kombinasyonda eğitim durumu yüksek olan babalar lehine sonuçlar elde edilmiştir. Özellikle lisans ve yüksek lisans düzeyindeki babalarda çocukların riskli oyun düzeyleri daha yüksektir.

Bir diğer değişken olan çocukların okul öncesi eğitime devam etme yılına göre riskli oyun puanlarına bakıldığında, 2 yıldır okul öncesi eğitim alanların, okul öncesi eğitimde ilk yılı olan çocuklara göre daha yüksek puanlara sahip oldukları görülmüştür. Buradan hareketle, okul öncesi eğitimin çocukların riskli oyun düzeylerinde etkili olduğu söylenebilir. Okul deneyimi olan çocuklar belki de olmayanlara göre daha çok dış çevre uyaranlara maruz kaldıkları için ikinci yıllarında riskli oyunlar konusunda daha cesaretlidirler. Aynı zamanda bu çocukların aileleri de risk ve tehlike konusunda yaşadıkları önceki denetimlere dayanarak ikinci yıl çocuklarının riskli oyunları konusunda daha az endişe sahibidirler.

Çocukların cinsiyetlerine göre yapılan analizlerde çocukların riskli oyunlarında bir farklılık yok iken sosyal beceri düzeylerince kızların erkeklerden daha yüksek ortalama puanlara sahip olduğu göze çarpmaktadır. Çocukların yaşları dikkate alındığında ise sosyal becerileri arasında bir farklılık yok iken riskli oyunlarında en küçük yaş grubu (48-60 ay) çocukların riskli oyun puanlarının diğerlerinden daha yüksek olduğu görülmüştür. Kardeş sayısına göre ise 1 kardeşe sahip olanlar 3 kardeşi olanlara göre; 2 kardeşi olanlar da 3 kardeşi olanlara göre daha yüksek riskli oyun puanlarına sahiptir.

Anahtar Kelimeler: çocuk, riskli oyun, sosyal beceri

Examination Of Preschool Teachers' Game Activities In Terms Of Some Variables

Hatice Kefeli
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Pazar MYO

Abstract No: 397 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose: Play has an important role in the development of the child. The game, which is an important endeavor that supports all the developmental areas of the child, prepares children for future life, improves their communication skills, recognizes themselves and their characteristics and discovers ways of coping with the situations that disturb them. Children discharge their excess energy through play. In addition, the need for movement for physical development is met through the game. Children learn to follow the rules and skills such as waiting in play activities. This is effective in the development of children's self-regulation skills. Children develop in all areas of experience by playing. Various health problems such as obesity may be seen in children whose need for movement is not adequately met with the decrease of open playgrounds for children and increased time spent by children in front of the screen. In addition, the presence of violent elements in many games that children watch on the screen or play in virtual environments causes anger and aggression to increase and deteriorates children's social relations and adversely affects their development. In order to reduce these negative effects, the games that children actively play with their peers gain importance. In parallel with the age of children, their games develop and diversify. Therefore, it is necessary to provide children with different play opportunities according to their age, developmental needs and interests. Children should be provided with a variety of play materials in which they can produce new and original games, as well as provide different areas for them to play. Different types of activities are implemented in preschool education institutions to meet the daily play needs of children. Different types of activities are presented to the child by being playful, and their development is supported through structured and semi-structured play activities as well as free play where children decide when, with whom they will play according to their personal interests and preferences. Semi-structured game activities; It is a child-centered, open-ended creative play that aims to support the development of children in all dimensions, initiated by the teacher or the child, continued with the active participation of the children. The structured game is; It is defined as games that allow children to participate in small and / or large groups in play activities whose rules are determined by someone else in order to support their developmental progress. Usually the structured game is focused on adults and has a learning objective. Preschool teachers include structured or semi-structured games in daily education in many subjects such as acquisition of skills, concept teaching, problem solving skills or behavior acquisition. It is necessary to support these children's development at the highest level by including these different types of play in a balanced way in the preschool education program. In addition, the participation of teachers in the play activities helps the children to feel safe and facilitates the process of adaptation to the school to ensure that children participate more actively.

Method: Purposive sampling method was used in the study conducted in qualitative research design. The study group consisted of 65 pre-school teachers from different schools in Tokat city center who voluntarily agreed to participate in the study. The research data were obtained by observing each participant teacher during two days of play activity in the fall and spring semesters of 2018-2019 through the “Game Activity Observation Form” prepared using the literature. Descriptive analysis method was used for data analysis. According to the evaluation form prepared by the researcher and

prepared in accordance with expert opinions, the data were evaluated and the findings were obtained.

Findings and Conclusion: As a result of the research, it was revealed that most of the teachers included structured games in play activities and these games were competitive games that encouraged children to compete. The results of the research are discussed in the light of the findings.

Keywords: Preschool, play activity, structured play, teacher.

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Uyguladıkları Oyun Etkinliklerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Hatice Kefeli
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Pazar MYO

Bildiri No: 397 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Oyun çocuğun gelişiminde önemli bir yere sahiptir. Çocuğun tüm gelişim alanlarını destekleyen önemli bir uğraş olan oyun ile çocuklar gelecek yaşama hazırlanır, iletişim becerilerini geliştirir, kendini ve özelliklerini tanır ve kendisini rahatsız eden durumlarla başa çıkabilmenin yollarını yine oyun aracılığıyla keşfeder. Çocuklar oyun yoluyla fazla enerjilerini boşaltırlar. Ayrıca fiziksel gelişim için gerekli olan hareket ihtiyacı da oyun yoluyla karşılanır. Çocuklar oyun etkinliklerinde kurallara uymayı ve sıra bekleme gibi becerileri öğrenirler. Bu da çocukların öz düzenleme becerilerinin gelişmesinde etkili olmaktadır. Çocuklar oyun oynayarak bütün deneyim alanlarında gelişim gösterirler. Çocuklar için açık oyun alanlarının azalması ve çocukların ekran karşısında geçirdiği zamanın artması ile hareket ihtiyacı yeterince karşılanmayan çocuklarda obezite gibi çeşitli sağlık sorunları görülebilmektedir. Ayrıca çocukların ekranda izledikleri veya sanal ortamlarda oynadıkları birçok oyunda şiddet ögelerinin yer alması öfke ve saldırganlığın artmasına ve çocukların sosyal ilişkilerinde bozulmalara yol açmakta ve gelişimlerini olumsuz etkilemektedir. Bu olumsuz etkilerin azaltılmasında da çocukların aktif olarak özellikle akranlarıyla oynadıkları oyunlar önem kazanmaktadır. Çocukların yaşlarıyla paralel olarak oyunları da gelişir ve çeşitlenir. Bu nedenle çocuklara yaşlarına, gelişimsel gereksinimlerine ve ilgilerine göre farklı oyun fırsatları sunmak gerekmektedir. Çocuklara oyun oynayabilecekleri farklı alanlar temin etmenin yanında yeni ve orijinal oyunlar üretebilecekleri çeşitli oyun materyalleri de sunulmalıdır. Okul öncesi eğitim kurumlarında çocukların günlük oyun oynama ihtiyacını karşılamaya yönelik farklı türlerde etkinlikler uygulanmaktadır. Farklı etkinlik türlerinin oyunlaştırılarak çocuğa sunulmasının yanında çocukların kişisel ilgi ve tercihleri doğrultusunda nerede, ne zaman ve kiminle oynayacaklarına kendilerinin karar verdiği serbest oyunun yanı sıra yapılandırılmış ve yarı yapılandırılmış oyun etkinlikleri aracılığıyla da gelişimleri desteklenmektedir. Yarı yapılandırılmış oyun etkinlikleri; çocukların gelişiminin bütün boyutlarda desteklenmesini hedefleyen, öğretmen veya çocuk tarafından başlatılan, çocukların aktif katılımı ile sürdürülen, çocuk merkezli, açık uçlu bir süreç olarak işleyen yaratıcı oyun etkinliklerinden oluşmaktadır. Yapılandırılmış oyun ise; çocukların gelişimsel ilerlemelerini desteklemek amacıyla kuralları başkası tarafından belirlenmiş oyun etkinliklerine küçük ve/veya büyük gruplarda katılımını sağlayan oyunlar olarak tanımlanmaktadır. Genellikle yapılandırılmış oyunda yetişkin odakta olmakta ve bir öğrenme amacı bulunmaktadır. Çocuklara beceri edindirme, kavram öğretimi, problem çözme becerileri veya davranış kazandırma gibi birçok konuda okul öncesi öğretmenleri günlük eğitim akışında yapılandırılmış veya yarı yapılandırılmış oyunlara yer vermektedir. Bu farklı oyun türlerine okul öncesi eğitim programında dengeli bir şekilde yer vererek çocukların gelişimlerini en üst seviyede desteklemek gerekmektedir. Ayrıca öğretmenlerin uyguladıkları oyun etkinliklerine katılımları çocukların kendilerini güvende hissetmelerine yardımcı olmakta ve okula uyum sürecini kolaylaştırarak çocukların etkinliklere daha aktif katılmasını sağlamaktadır.. Bu çalışmanın amacı okul öncesi öğretmenlerinin uyguladıkları oyun etkinliklerinde oyun tercihlerinin, oyun içeriklerinin ve oyun etkinliklerine katılım durumlarının belirlenmesidir.

Yöntem: Nitel araştırma deseninde yürütülen çalışmada amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Tokat il merkezinde bulunan farklı okullarda görev yapan okul öncesi öğretmenlerinden araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 65 öğretmen oluşturmaktadır.

Araştırma verileri alan yazından yararlanılarak hazırlanan "Oyun Etkinliği Gözlem Formu" aracılığıyla 2018-2019 güz ve bahar yarıyılları içerisinde katılımcı her öğretmenin ikişer gün oyun etkinliği sürecinde gözlemlenmesiyle elde edilmiştir. Verilerin analizinde betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır. Araştırmacı tarafından hazırlanan ve uzman görüşleri doğrultusunda düzenlenen değerlendirme formuna göre veriler değerlendirilmiş ve bulgulara ulaşılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırma sonucunda öğretmenlerin büyük bir kısmının oyun etkinliklerinde yapılandırılmış oyuna yer verdikleri ve bu oyunların da çocukları yarışmaya sevk eden rekabet içerikli oyunlar olduğu ortaya konmuştur. Araştırma sonuçları elde edilen bulgular ışığında tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, oyun etkinliği, yapılandırılmış oyun, öğretmen.

A Study On Children's In Early Childhood, Their Mothers' And Teachers' Gender Stereotypes On Toys

Müslimat Oya Razaman[1], Hamdi Özdemir[2]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*Maltepe Üniversitesi*

Abstract No: 207 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

The toys that children prefer in the early childhood period differ according to the gender because of the biological and environmental causes. As a result, the types of toys which they interact can change. In this research, it is aimed to examine the gender stereotypes of the children who are in the early childhood period; between 4-8 years old and in the preschool or in the 1st and 2nd grades of the elementary school and their mothers attitude for gender stereotyped toys, compare the attitudes according to the ages and genders of children and examine the thoughts of teachers on that topic.

Method

This research is a case study which is designed with the survey model and qualitative pattern. The study group of this research consists of 110 children who are students in a state preschool and elementary school in the Anatolian side of Istanbul, their mothers (n=110) and seven teachers' of their classrooms. The children separated in to four different age groups which are 48-59, 60-71, 72-83 and 84-96 months old. In each group, 30 children were chosen and it is planned to have equal numbers of girls and boys for each groups. It is aimed to represent each gender-equal group which consist of the children between age 4-8. In order to collect data, structured Child Interview Form and Mother Interview Form are used which were prepared to identify the gender stereotypes of children and their mothers towards plays and toys; structured Teacher Interview Form is used to take opinions of the teachers by the researcher. These forms consist of questions about the study group's choice of plays and toys, their stereotypes towards plays and toys in regard to their gender and the reasons behind their choices. Mother Interview Forms were sent to the mothers by the teachers and they were asked to fill the forms in order to get the data. Face to face interviewes done with the volunteeering mothers' children. The data is analyzed via content analysis and descriptive methods.

Results

According to the results, children and their mothers mostly choose toys which are suitable for their genders or they choose gender-neutral toys. When we look at the reasons why they choose these toys, we can see that children prefer the toys which they find amusing and entertaining; their mothers prefer toys which can be entertaining for their children, educational and contribute to their children's development. The reason why they do not prefer other toys are either they do not like them or they do not find them suitable for their genders. Mothers reasons to not prefer toysa re children's unwillingness to prefer, promoting violence, no contribution tp development. They do not allow the kids to play with some toys because in their opinion, mothers have the common idea that these toys have negative effects such as tendency of violence or they are dangerous and harmful, expensive and have little

contribution for their development.

Toy guns, toy cars and balls for girls; toy guns, baby dolls, play house toys and stuffed toys for boys do not seem appropriate by mothers and children. They assert the idea that these toys have tendency of violence, dangeorus and harmful effcts and do not have developmental benefits.

Conclusion

As a result, mothers and children show tendency to the toys which are suitable for their genders. Whereas, the children do not prefer the toys as a result of their gender stereotypes. On the other hand, their mothers do not prefer some toys which they think harmful or have a negative influence. Accordingly, there is no relation between gender stereotypes of mothers and children. Girls and boys prefer toys which are suitable for their genders but their mothers put an emphasis on the toys which do not have a negative influence rather than being suitable for their children's genders.

Keywords: early childhood, toys, gender, gender stereotypes

Erken Çocukluk Dönemindeki Çocukların, Annelerinin ve Öğretmenlerinin Oyuncaklara İlişkin Cinsiyet Kalıp Yargılarının İncelenmesi

Müslimat Oya Razaman[1], Hamdi Özdemir[2]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*Maltepe Üniversitesi*

Bildiri No: 207 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Erken çocukluk döneminde çocukların tercih ettikleri oyuncaklar biyolojik ve çevresel nedenlerle cinsiyete göre farklılaşmaktadır. Bu nedenle çocukların etkileşime girdikleri oyuncak türleri de değişmektedir. Araştırmada erken çocukluk döneminde yer alan 4 – 8 yaş arası çocuklardan okul öncesi ve ilkokul 1. ve 2. sınıfa devam eden çocukların ve annelerinin oyuncaklara ait cinsiyet kalıp yargılarının incelenmesi, yaşlara ve çocukların cinsiyetlerine göre karşılaştırılması ve öğretmenlerin bu konudaki görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırma tarama modelinde ve nitel desende düzenlenmiş bir durum çalışmasıdır. Çalışma grubu İstanbul ili Anadolu yakasında devlete bağlı bir anaokulu ve bir ilkokula devam eden toplam 110 çocuk, bu çocukların anneleri (n=110) ve sınıflarında görev yapan yedi öğretmenden oluşmaktadır. Araştırma grubunu oluşturan çocuklar; 48 – 59, 60 – 71, 72 – 83, 84 – 96 aylık olmak üzere dört farklı yaş grubuna ayrılmış ve her gruptan 30'ar çocuk alınması ve gruplardaki kız ve erkeklerin de eşit sayıda olması planlanmıştır. Bu doğrultuda çalışma grubunda 4- 8 yaş aralığındaki her yaş grubunun ve her yaş grubundaki kız ve erkek çocukların eşit sayıda temsil edilmesi amaçlanmıştır. Veri toplamak için araştırmacı tarafından çocukların ve annelerinin oyuncaklara ilişkin cinsiyet kalıp yargılarını belirlemek amacıyla hazırlanan yapılandırılmış Çocuk Görüşme Formu ve Anne Görüşme Formu; öğretmenlerinin görüşlerini almak için Öğretmen Görüşme Formu kullanılmıştır. Görüşme formları çalışma grubunun oyuncak tercihleri, oyuncak tercihlerinin nedenleri, cinsiyetlere göre oyuncaklara ait kalıp yargıları ve nedenlerini içeren sorulardan oluşmaktadır. Verileri toplamak için Anne Görüşme Görüşme Formları öğretmenler aracılığı ile annelere gönderilerek formu doldurmaları istenmiştir. Annelerden formu doldurarak çalışmaya katılmaya gönüllü annelerin çocukları ile görüşmeler yüz yüze yapılmıştır. Görüşme formlarından toplanan bilgiler içerik analizi ve betimsel analiz yöntemleri ile çözümlenmiştir.

Bulgular

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre çocukların ve annelerin oyuncak tercihlerinde çoğunlukla kendi cinsiyetlerine uygun oyuncakları veya cinsiyetsiz oyuncakları tercih ettikleri görülmüştür. Oyuncak tercihlerinin nedenlerine bakıldığında çocuklar sevdiği ve eğlenceli bulduğu oyuncakları tercih ettiklerini, anneler ise, çocuklarının sevmesi, gelişimine katkıda bulunması ve eğitici olması nedenlerini belirtmiştir. Başka oyuncakları tercih etmeme nedeni olarak çocuklar sevmediklerini ve cinsiyetlerine uygun olmadıklarını belirtmiştir. Anneler ise çocuklarının sevmemesi, onları şiddete yönlendirmesi ve gelişimlerine katkıda bulunmaması nedenlerini öne sürmüştür. Çocuklara ve annelere göre çocukların oynamalarına izin verilmeyen oyuncaklar olduğu görülmüştür. Çocukların oynamalarına izin verilmeyen oyuncaklara neden olarak oyuncakların çocuğu şiddete yöneltmesi, tehlikeli veya zararlı

olması, gelişime olumsuz etkide bulunması ve pahalı olması nedenleri sıralanmıştır.

Oyuncak silah, araba, top kız çocukları için; oyuncak silah, bebek, evcilik oyuncakları ve pelüş oyuncaklar erkek çocukları için anneler ve çocukları tarafından uygun görülmemiştir. Bu oyuncakların çocuklar için uygun görülmemesinin nedeni olarak anneler oyuncakların çocukları şiddete yönlendirmesini ve gelişimlerine katkıda bulunmamasını belirtirken, çocuklar cinsiyeti ve oyuncakların tehlikeli olmasını öne sürmüştür.

Sonuç

Sonuç olarak çocuklar ve anneleri oyuncak tercihlerinde kendi cinsiyetlerine uygun görülen oyuncakları tercih etmeye eğilim göstermektedir. Ancak başka oyuncakları tercih etmeme nedenlerinde çocukların sahip olduğu cinsiyet kalıp yargıları öne çıkarken, annelerde ise oyuncakların neden olabileceği olumsuz etkiler ön plana çıkmaktadır. Buna göre anneler ve çocukların oyuncaklara ilişkin sahip olduğu cinsiyet kalıp yargılarında bir ilişki olmadığı söylenebilir. Erkek ve kız çocuklarına ait oyuncaklara bakıldığında yine çocukların oyuncakları cinsiyete göre ayırdıkları, annelerin ise cinsiyetten çok oyuncakların olumsuz etkilerine vurgu yaptıkları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: erken çocukluk, oyuncak, cinsiyet, cinsiyet kalıp yargılar

Analysing Of Traditional Child Games Based On Child Culture And Child Development

Mehmet Akif Cingi[1], Emine Nihal Lindberg[1], Hande Güzel[1]
[1]*Kastamonu Üniversitesi*

Abstract No: 245 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Child play is one of the most essential elements of the child culture and child development. Child culture includes all characteristics created by children, adults or child-adult partnership. Children's play as a part of children's culture is important in terms of showing how childhood is experienced through the play in society, where children are situated in society, and how they are represented in society both emotionally and materially. Moreover, It is a way to share their cultural and social ideas, values and also includes a great deal of important socialization. For the child development, it contributes to the cognitive, physical, social, and emotional well-being of children. In terms of child development, play includes features to support children's mental, social, moral, physical, emotional and sexual development. These features can direct the child to use cognitive processes such as symbolizing, remembering, exploring, and problem solving; to act with their peers or with younger or older children in accordance with the rules; to express his emotions through the tools used in the game, toys or other materials, or sometimes only the stories they create in the game. In some cases, they have the chance to use and learn right-wrong behavior and also, stereotypes about their gender in the game. Finally, the physical activity during play supports the development of the child by increasing control over his own body.

Purpose: In this study, it is aimed to compile traditional children's games as mediating actions of culture and to analyze their effects on the development of the individual in the current culture. On the basis of these analyzes, a game-based educational material was developed that will both help sustain the cultural heritage and support the development of individuals at different levels of development.

Method: The study consists of two parts. The first section contains a collection of traditional child games from different parts of Turkey. In this part of the study, ethnographic view based qualitative data collection method was followed. In this respect, traditional games reached through interview or document review were analyzed descriptively. These analyzes include the characteristics of the players (ages, genders), play space and time (weekdays, weekends, seasons), vehicles or objects used during play, the duration of the play was based on the categories of how the game was played. The second part of the study includes the determination of the aspects of the games that are compiled related to child development and then the creation of educational material. In this section, the traditional children's games obtained in the previous section were included in the analysis. Responses to how the games are played were used for these analyses. Before the analysis of the games, each different game was evaluated in terms of the adequacy of the information about how the game was played. Unclear and inexplicable games which disable to be animated the games removed from the analysis. Then, content analysis was performed by watching the existing videos of the games. In order to determine the reliability of the analyses made by 3 coders, three randomly chosen games were given to the coders and then their coding were compared. In addition, the three encodings selected randomly by each of the encoders were re-analysed by themselves. In this way, both the inter- coders and the coherence coefficients between the encodings were obtained. The reliability coefficient calculated in order to realize the reliability of the structured analyzes is .87.

Results: According to the results of the study, traditional children's games tend to contribute to the development of physical characteristics of children, but contrary to expectations, social development characteristics are more limited. In addition, games are mostly designed by children and for entertainment purposes; games with rules are also limited.

After all analysis of the games were completed, educational material was created by classifying the games according to their effects on development areas. The material is easily understandable by teachers and parents.

Keywords: Traditional child games, development, education material

Geleneksel Çocuk Oyunlarının Kültürel ve Gelişimsel Özellikleri Açısından İncelenmesi

Mehmet Akif Cingi[1], Emine Nihal Lindberg[1], Hande Güzel[1]
[1]*Kastamonu Üniversitesi*

Bildiri No: 245 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocuk oyunları, hem çocuk kültürünün hem de çocuk gelişiminin en temel özelliklerinden biridir. Çocuk kültürü, çocuklar, yetişkinler veya çocuk-yetişkin ortaklığı ile yaratılmış tüm özellikleri içerir. Çocuk kültürünün bir parçası olarak çocuk oyunları ise, çocukluğun oyun aracılığıyla, o toplumda nasıl deneyimlendiğini, çocukların toplumun neresinde olduklarını, hem duygusal hem materyalistik düzlemde toplumda nasıl temsil edildiklerini göstermesi açısından önemlidir. Bunun yanında çocuğun kendi kültürel ve toplumsal düşüncelerini/özelliklerini/değerlerini paylaşma yolu olarak oyun, önemli bir toplumsallaşma aracı olarak da işlev görür. Çocuk gelişimi açısından ise oyun, çocukların zihinsel, toplumsal, ahlaki, bedensel, duygusal ve cinsel gelişimlerini desteklemeye yönelik özellikler içermektedir. Bu özellikler, oyun içerisinde çocuğu sembolleştirme, hatırlama, keşfetme, problem çözme gibi bilişsel süreçlere yönlendirebilmekte; akranları ya da kendisinden küçük ya da büyük bireylerle birlikte kurallar çerçevesinde davranmaya; oyun içerisinde kullanılan araçlar oyuncaklar ya da diğer materyaller ya da kimi zaman sadece oyun içerisinde oluşturduğu hikayeler yoluyla duygularını ifade etmesini sağlamaktadır. Kimi durumda ise, oyun içerisinde kendi cinsiyetine ilişkin doğru ve yanlış davranışlar, ya da stereotipleri kullanma ve öğrenme şansı edinmektedir. Son olarak oyun içerisindeki fiziksel aktivite -ki oyunun ilk ve en çok vurgulanan özelliklerinden biridir- çocuğun kendi bedeni üzerindeki kontrolü arttırmasını sağlayarak, gelişimini desteklemektedir.

Amaç: Bu çalışmada bu doğrultuda, kültürün aracı eylemleri olarak geleneksel çocuk oyunları derlenmesi ve bunların bulunulan kültürde bireyin gelişimi üzerindeki etkilerinin analiz edilmesi amaçlanmıştır. Bu analizlerden hareketle, hem kültürel ögelerin sürdürülebilirliğine, hem de farklı gelişim düzeylerindeki bireylerin gelişimlerini desteklemeye yardımcı olacak oyun temelli bir eğitim materyali geliştirilmiştir.

Yöntem: Çalışma iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm Türkiye'nin farklı bölgelerine ait geleneksel çocuk oyunlarının derlenmesini içermektedir. Çalışmanın bu bölümünde, etnografik anlayış temelli nitel veri toplama yöntemi izlenmiştir. Bu doğrultuda görüşme ya da doküman incelemesi yoluyla ulaşılan geleneksel oyunlar, betimsel olarak analiz edilmiştir. Bu analizler; oyuncuların özellikleri (yaşları, cinsiyetleri), oyun mekanı ve zamanı (hafta içi-hafta sonu, mevsimler), oyun oynarken kullanılan araç ya da nesneler; oyun süresi, oyunun nasıl oynandığı kategorileri temelinde gerçekleştirilmiştir. Analizlerin ikinci bölümü ise derlenen bu oyunların çocuk gelişimi ile ilgili yönlerinin belirlenmesini ve buradan hareketle bir eğitim materyalinin oluşturulmasını içermektedir. Bu bölümde, çalışmaya dahil edilen geleneksel çocuk oyunları içerik analizi tekniği yoluyla gelişimsel özellikleri açısından incelenmiştir. Analize başlanmadan önce belirlenen oyunların nasıl oynandığı ile ilgili bilgiler derlenmiştir. Oynanış şekli zor ya da belirsiz olan oyunlar analize dahil edilmemiştir. Oyunlara ait var olan videolar izlenerek içerik analizi yapılmıştır. 3 kodlayıcı tarafından yapılan analizlerin güvenilirliğini belirlemek için, kodlayıcılara rastgele seçilen üç oyun verilmiş ve kodlamalar karşılaştırılmıştır. Ek olarak, kodlayıcıların her biri tarafından rastgele seçilen üç kodlama, kendileri tarafından yeniden analiz edilmiştir. Bu şekilde, hem kodlayıcılar arası hem de kodlamalar arasındaki tutarlılık katsayıları elde edilmiştir. Yapılan analizlerin güvenirliliğini belirlemek için hesaplanan güvenirlilik katsayısı .87 biçimindedir.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmanın sonuçlarına göre, geleneksel çocuk oyunlarının, daha çok çocuğun bedensel özelliklerinin gelişimine katkı sağlamaya dönük olduğu, bununla birlikte beklenenin tersine toplumsal gelişim özelliklerinin daha sınırlı biçimde temsil edildiği görülmektedir. Buna ek olarak, gelişimsel olarak oyunların daha çok çocuklar tarafından ve eğlence amaçlı olarak kurgulandığı; kurallı oyunların da sınırlı olduğu belirlenmiştir. Oyunların tüm analizleri tamamlandıktan sonra, oyunlar gelişim alanlarına etkilerine göre sınıflandırılarak eğitim materyali oluşturulmuştur. Materyalin öğretmenler ve veliler tarafından kolayca anlaşılabilir nitelikte olmasına çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel çocuk oyunları, gelişim, eğitim materyali

Sanat Ve Estetik

Art ve Esthetic

Scale Development Study For Earlychildhood Educators' Attitudes Towards To Art Education

Elif Özcan[1], Sibel Çiğdem Güneysu[1]
[1]*Başkent Üniversitesi*

Abstract No: 310 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

INTRODUCTION

Early childhood period has an undeniable importance in the developmental dimensions of human life. In the developmental processes of children, intellectual, aesthetic and physical, cognitive, language, psycho-motor, social, emotional, sexual and moral developments should be supported. The aesthetic and intellectual development of individuals is directly related to the internalization of art spaces, to be a part of life and to present the right stimulations from to the right people. The role and influence of preschool teachers in art education is very important. Because the importance and value that preschool teachers give to art will directly affect the art approach and education that will be offered to children. The teacher's attitude towards art, how it will reflect this attitude to preschool children, is related to the teacher's tendency and is the basic element in determining the quality of the education to be provided. The importance of art education in preschool period, researches on the opinions of teachers about art education, presentation of art education and the difficulties encountered in practice have considered the fact that educators' attitudes towards art education needed to be determined. It is thought that developing a scale as in perspective “attitude scale towards art education” will be helpful to determine attitudes towards art education within the scope of this research will contribute to the field in terms of addressing both the fields of education and art.

THE AIM OF THE STUDY

It is necessary to provide a qualified art education environment in the preschool period and important to support this process through art practices. Therefore, this study aims to develop a scale to determine the attitudes of preschool teachers towards art education, who represent a significant role of the society's basic education schools. In this study, in order to determine the attitudes of preschool teachers towards art education, the following sub-problem sentences are included:

1. What is the attitude of preschool teachers towards art education in Turkey?

2. In which dimensions does the attitude scale measure attitudes?

3. What are the dimensions of the attitude scale?

THE METHOD OF THE STUDY

Within the scope of this study, a total of 411 preschool teachers (395 (96.6%) female and 14 (3.4%) male pre-school teachers) who were employed in kindergartens were randomly identified and Attitude Scale towards Art Education was applied to them. The scale was prepared as a 5-point Likert type. In this process, attention was paid to keeping the number of items equal for each subtitle and understanding each item in the same way by the participant. Cronbach Alpha internal consistency

coefficient was calculated in order to examine the internal consistency of the scale and to provide another proof of reliability. In order to obtain all the statistical data of the study, the means were compared by using SPSS 16.0 for Windows package program. Data were analysed using various models of factor analysis. Frequency analysis was performed to describe the demographic characteristics of the Attitude Scale towards Art Education. Exploratory factor analysis was performed to describe the characteristics of the factor structure of the scale and confirmatory factor analysis findings were used to determine whether the structure fit well with the sample data. Confirmatory factor analysis was used to test the suitability of the factors determined by exploratory factor analysis. Cronbach's alpha reliability analysis was used to determine the internal consistency of the scale. Finally, in order to determine the stability of the scale over time, the scale was applied to a group of 200 people twice at three week intervals. Pearson Product Moment Correlation Coefficient calculated between these two applications was calculated.

FINDINGS

As a result of the analysis, $\chi 2 = 751{,}069$ ($df = 221$, $p < .001$) value was obtained for the structure of the four-factor scale consisting of 23 items. According to the results, the Chi square value is expected to be meaningless, but this value is very sensitive to the sample size and can be significant in large sample groups. According to the reliability analysis; the subscales of the Attitude Scale towards Art Education included and The Cronbach's Alpha value was calculated 0.94 for enjoyment and the contribution of art; 0.95 for negative attitudes towards art; as 0.89 for the communication enhancing role and 0.81 for the importance role. According to these results, internal consistency and reliability of the scale were found to be extremely high. In order to find out whether the 4-factor structure revealed as a result of Exploratory Factor Analysis is in good agreement with the sample data, DFA was performed using AMOS 16.0 package program. As a result, the scale, which initially consisted of 36 questions, was finalized as 23 questions. After the analysis, the process of naming the factors was started. Considering the meaning content of the required items, appropriate names were found for each factor. Factors named for Factor 1 as Enjoyment and Contribution of Art, for Factor 2 as Negative Attitudes towards Art, for Factor 3 as Communication Enhancing Role and for Factor 4 as Importance Role. In order to determine the stability of the scale over time, the scale was applied to a group of 200 people twice at three week intervals. The Pearson Product Moment Correlation Coefficient calculated between these two applications ranged from 0.900 to 0.995 for each sub-dimension score. These results showed that the scale was in parallel with the original and did not change over time and was stable.

RESULTS

When the results of the research were examined, it was determined that the participants showed a positive attitude towards art education, they liked art and believed that art contributed, they did not show negative attitudes towards art, they believed that art education had a role to increase communication and they thought that art education was important.

Keywords: pre - school, art education, attitude scale.

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Sanat Eğitimine Yönelik Tutumlarını Belirlemek Üzere Ölçek Geliştirme Çalışması

Elif Özcan[1], Sibel Çiğdem Güneysu[1]
[1]*Başkent Üniversitesi*

Bildiri No: 310 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

GİRİŞ

Erken çocukluk dönemi, insan hayatının gelişimsel boyutları ele alındığı noktada yadsınamaz bir öneme sahiptir. Çocukların gelişimsel süreçlerinde, fiziksel, bilişsel, dil, psiko-motor, sosyal, duygusal, cinsel ve ahlak gelişimleri kadar, entelektüel ve estetik gelişimlerinin de desteklenmesi gerekmektedir. Bireylerin estetik ve entelektüel gelişimleri, sanat alanlarının içselleştirilmesi, hayatın bir parçası olması ve doğru uyaranların doğru kişilerce sunulması ile doğrudan ilgilidir. Sanat eğitiminde, okulöncesi öğretmenlerinin rolü ve etkisi oldukça önemlidir. Çünkü okul öncesi öğretmeninin sanata verdiği önem ve değer, çocuklara sunacağı sanat yaklaşımını ve eğitiminin şekillenmesini doğrudan etkileyecektir. Öğretmenin sanata yönelik tutumu, bu tutumu okul öncesi çocuklarına nasıl yansıtacağı, öğretmenin eğilimi ile ilintilidir ve sunacağı eğitimin niteliğini belirlemede temel unsurdur. Okul öncesi dönemde sanat eğitimin önemi, eğitmenlerin sanat eğitimi hakkında görüşleri üzerine yapılmış araştırmalar, sanat eğitiminin sunuluş biçimi ve uygulamada karşılaşılan güçlükler eğitimcilerin sanat eğitimine ilişkin tutumlarının tespit edilmesine ihtiyaç olduğu gerçeğini göz önüne sermiştir. Bu araştırma kapsamında sanat eğitimine yönelik tutumların tespit edilebilmesi amacıyla geliştirilen "Sanat Eğitimine Yönelik Tutum Ölçeği"nin, hem eğitim hem de sanat alanlarını ele alması bakımından, alana katkı getireceği düşünülmektedir.

AMAÇ

Okul öncesi dönemde nitelikli bir sanat eğitimi ortamının sağlanması ve sanat uygulamaları ile bu sürecin desteklenmesi gerekmektedir. Bu nedenle bu araştırma, toplumun temel eğitim neferlerinin önemli bir bölümünü temsil eden okul öncesi öğretmenlerinin, sanat eğitimine yönelik tutumlarını belirlemek üzere bir ölçek geliştirmeyi amaçlamaktadır. Okul öncesi öğretmenlerinin sanat eğitimine yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla yapılan bu çalışmada aşağıdaki alt problem tümcelerine yer verilmiştir:

1. Türkiye'de okul öncesi öğretmenlerinin sanat eğitimine karşı tutumu nedir?

2. Hazırlanan tutum ölçeği hangi boyutlarda tutumları ölçmektedir?

3. Hazırlanan tutum ölçeğinin boyutları nelerdir?

YÖNTEM

Bu çalışma kapsamında, tesadüfi yöntemle belirlenen anaokullarında görev alan 395'i (%96,6) kadın, 14'ü (%3,4) erkek okul öncesi öğretmeni olmak üzere toplam 411 okul öncesi öğretmenine ulaşılmıştır ve Sanat Eğitimine Yönelik Tutum Ölçeği uygulanmıştır. Ölçek, 5'li Likert tipi olarak hazırlanmıştır. Bu süreçte, her alt başlık için madde sayısının eşit tutulmasına ve her maddenin katılımcı

tarafından aynı şekilde anlaşılmasına dikkat edilerek, soruların uygunluğu alan uzman görüşü alınarak desteklenmiştir. Hazırlanan ölçeğin iç tutarlılığını incelemek ve diğer bir güvenirlik kanıtı ortaya koyabilmek için, Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı hesaplanmıştır. Araştırmanın tüm istatistiksel verilerinin elde edilebilmesi için, "SPSS 16.0 for Windows" paket programı kullanılarak ortalamaların karşılaştırılması yapılmıştır. Faktör analizinin çeşitli modelleri kullanılarak verilerin çözümlenmesi yapılmıştır. "Sanat Eğitimine Yönelik Tutum Ölçeği"nin demografik özelliklerini betimlemek amacıyla frekans analizi yapılmıştır. Ölçeğin faktör yapısının özelliklerini betimlemek amacıyla açımlayıcı faktör analizi yapılmıştır ve bulunan yapının örneklem verisine iyi uyum gösterip göstermediğini anlamak amacıyla doğrulayıcı faktör analizi bulgularından yararlanılmıştır. Açımlayıcı faktör analizi ile belirlenen faktörlerin, yapılarına uygunluğunu test etmek amacıyla doğrulayıcı faktör analizinden yararlanılmıştır. Ölçeğin iç tutarlılığının belirlenmesi için Cronbach Alfa güvenirlik analizine başvurulmuştur. Son olarak ölçeğin zaman içindeki kararlılığını belirlemek amacıyla, ölçek 200 kişilik bir gruba üç hafta ara ile iki kez uygulanmıştır. Bu iki uygulama arasında hesaplanan Pearson Momentler Çarpımı korelasyon katsayısı değeri hesaplanmıştır.

BULGULAR

Yapılan analiz sonucunda 23 maddeden oluşan dört faktörlü ölçeğin yapısına ilişkin olarak $\chi 2 = 751{,}069(df=221, p<.001)$ değeri elde edilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre Ki kare değerinin anlamsız olması beklenmektedir ancak bu değer örneklem büyüklüğüne oldukça duyarlıdır ve büyük örneklem gruplarında çoğunlukla anlamlı düzeyde çıkabilmektedir. Yapılan güvenirlik analizine göre; Sanat Eğitimine Yönelik Tutum Ölçeği alt boyutlarından sanattan hoşlanma ve sanatın katkısı için 0,94; , sanata yönelik olumsuz tutumlar için 0,95; İletişim artırıcı rolü için 0,89 ve önemlilik rolü için 0,81 Cronbach Alpha değeri hesaplanmıştır. Bu sonuçlara göre ölçeğin iç tutarlılığı ve güvenirliği son derece yüksek saptanmıştır. Yapılan Açımlayıcı Faktör Analizi sonucu ortaya çıkan 4 faktörlü yapının örneklem verisine iyi uyum gösterip göstermediğini anlamak amacıyla AMOS 16.0 paket programı kullanılarak DFA yapılmıştır. Sonuç olarak başlangıçta 36 sorudan oluşan ölçek, 23 soru şeklinde son halini almıştır. Yapılan analizden sonra faktörlere isim verme işlemine geçilmiştir. Gerekli maddelerin anlam içeriği düşünülerek her faktör için uygun isimler bulunmuştur buna göre faktör 1 için "Sanattan Hoşlanma ve Sanatın Katkısı", faktör 2 için "Sanata Yönelik Olumsuz Tutumlar", faktör 3 için "İletişim Artırıcı Rolü" ve faktör 4 için "Önemlilik Rolü" verilmiştir. Ölçeğin zaman içindeki kararlılığını belirlemek amacıyla, ölçek 200 kişilik bir gruba üç hafta ara ile iki kez uygulanmıştır. Bu iki uygulama arasında hesaplanan Pearson Momentler Çarpımı korelasyon katsayısı her alt boyut puanı için 0,900 ile 0,995 arasında değişen değerler hesaplanmıştır. Bu sonuçlar ölçeğin orijinali ile paralellik gösterip zamana göre değişiklik göstermediği ve kararlı yapıda olduğunu ispatlamıştır.

SONUÇ

Araştırma sonuçları incelendiğinde katılımcıların sanat eğitimine yönelik olumlu bir tutum sergiledikleri, sanattan hoşlandıkları ve sanatın katkı sağladığına inandıkları, sanata yönelik olumsuz tutumlar göstermedikleri, iletişimi artırıcı bir rolü olduğuna yüksek ölçüde inandıkları ve sanat eğitiminin önemli olduğunu düşündükleri belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi, sanat eğitimi, tutum ölçeği.

Yaratıcılık

Creativity

Investigation Of Art Acvities In Preschool Activity Book In Terms Of Creativity

Aslı Yıldırım Polat[1], Anna Petrova[1], Aylin Orhan[1], Büşra Suna[1], Edanur Moluz[1], Münevver Kayaalp[1], Şeyma Betül Avcı[1]
[1]*Anadolu Üniversitesi*

Abstract No: 72 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Lowenfeld and Amico have a major role in the discovery of the relationship between art education and creativity and their use in the 1940s and 1950s. They have emphasized the importance of children independence about self-expression, and indicated that children are not restricted about creativity. (Yavuzer, 1998; Ozonder Aydin, 2017). About this topic, Sonmez Ektem (2017) mention that the teachers restrict the activities, not present a lot of options, and plan monoton activities. For this reason, the emergence of creativity is prevented. Kaya (2007) indicate that creativity, originality and freedom are more çömmen in the paintings of preschool children compared to primary and secondary school children.

The art activities promote problem solving skill by using creativity and imagination, critical thinking, and also solution-oriented thinking. The art activities ensure children's self expression and by this way contributes to the development of communication skills. And also, the art actvities help children to recognize their own and other cultures. The art education that aiming children inquiry and gain experience develops divergent thinking and personality. They can be planned as a small group action or applied individually.

When art education is properly prepared in the preschool period there is a great potential for developing children's creativity. Children who can not express their emotions with language, music and other activities in the program find the opportunity to express themselves through art activities and relax and reach satisfaction by creating new products of their own. The art education has a lot of aims in preschool period. When children create their own products, they develop self-perceptions and discover themselves. Children perceive the world more creatively through art activities. Also, their attention raises to their environment. In these activities, when children choose different materials according to their wishes and their control increases over time, their perceptions develop and become happy as a result of their success. Art activities have a rich and entertaining content that includes dance, music, theater, visual arts, movements and other arts.

In preschool education institutions, the art center must be located. Because, the art center supports children's artistic development and creativity. This center is a center where children can make discoveries that will take various times in different planning and experience, which allow children to present their past experiences and basic ideas they have learned, new ideas and original products. During these studies, it is expected that children's aesthetic perception, small muscle skills and creativity are improve.

The preschool teachers are expected to establish an activity set in line with the needs and developmental characteristics of children in the classroom. In this way, the teacher will not only create an option but also facilitate the preparation of the daily planning. In order to support the activity set of teachers, an activity book was prepared by the Turkish Ministry of National Education. The activities in the book have been prepared in line with the acquisitions, indicators and concepts in the program in order to guide teachers in the pre-school education process. The teacher has the opportunity to benefit

from these activities by taking into account the developmental characteristics, needs, interests, readiness levels, educational environment and educational materials of the children.

The purpose of this study is to examine art and integrated art activities in the Activity Book prepared by the Turkish Ministry of National Education in terms of creativity. For this purpose, an Activity Evaluation Form was prepared by the researchers. The form was re-arranged after receiving the opinions of the field experts and the final form was given. For the activities examined with the Evaluation Form, the following questions were answered:

1. Which acquisitions have been included?
2. Does the planned educational environment have characteristics that support creativity?
3. What has been done to support creativity in the learning processes?
4. What has been done to promote creativity in the evaluation processes?

187 activities that according to the defined criteria were analyzed using the Activity Evaluation Form. For the reliability of the study, each activity was evaluated by three different researchers. The analysis process of the research is continuing. The findings and results will be shared in the presentation.

Keywords: Preschool, activity, creativity

Okul Öncesi Etkinlik Kitabında Yer Alan Sanat Etkinliklerinin Yaratıcılık Açısından İncelenmesi

Aslı Yıldırım Polat[1], Anna Petrova[1], Aylin Orhan[1], Büşra Suna[1], Edanur Moluz[1], Münevver Kayaalp[1], Şeyma Betül Avcı[1]
[1]*Anadolu Üniversitesi*

Bildiri No: 72 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Sanat eğitimi ve yaratıcılık ilişkisinin ortaya çıkarılması ve 1940'lı ve 1950'li yıllarda birlikte kullanılmasında Lowenfeld ve Amico'nun etkisi büyüktür. Çocukların kendilerini ifade etmeleri konusunda özgür bırakılması ve okullarda çocukların kısıtlanmaması yaratıcılığa ilişkin değindikleri unsurdur (Yavuzer, 1998'den akt. Özönder Aydın, 2017). Bu konuya ilişkin Sönmez Ektem (2017), okul öncesi kurumlarında etkinliklerin öğretmenler tarafından sınırlandırıldığı, seçenek imkanı sunulmadığı, tekdüze standart etkinliklerin yapıldığından ve yaratıcılığın açığa çıkışının böylelikle engellendiğinden bahsetmiştir. Kaya (2007)'ya göre ilkokul ve ortaokul çocuklarına kıyasla okul öncesi çocuklarının resimlerinde yaratıcılık, özgünlük ve özgürlük daha çok ortaya çıkmaktadır.

Sanat etkinlikleri çocukların, yaratıcılıklarını ve hayal güçlerini kullanarak problem çözmelerini, eleştirel düşünmelerini sağlarken aynı zamanda çözüm odaklı düşünmelerini destekler. Bu etkinlik türü çocukların kendilerini ifade etmelerini sağlar ve böylece iletişim becerilerinin gelişimine katkıda bulunur. Aynı zamanda çocukların kendi kültürlerini ve diğer kültürleri tanımalarına katkı sağlar. Çocukların sorgulamalarını, deneme yapmalarını amaçlayan sanat eğitimi, ıraksak düşünmeyi ve kişiliği geliştirir. Küçük grup çalışması olarak planlanabileceği gibi bireysel olarak da uygulanabilir.

Okul öncesi dönemde sanat eğitimi uygun biçimde hazırlandığında çocukların yaratıcılıklarını geliştiren büyük bir potansiyel olmaktadır. Duygularını dille, müzikle ve programdaki diğer etkinliklerle ifade edemeyen çocuklar, sanat etkinlikleri ile kendilerini ifade etme olanağı bulmakta ve rahatlamakta, kendilerine özgü yeni ürünler oluşturarak doyuma ulaşmaktadırlar.

Okul öncesi dönemde sanatın birçok amacı bulunmaktadır. Çocuklar kendi ürünlerini oluşturduklarında benlik algıları gelişir ve kendilerini keşfederler. Sanat etkinlikleri zamanla dünyayı daha yaratıcı bir şekilde algılamalarını destekler. Aynı zamanda çevresinde var olanlara karşı dikkati artar. Bu etkinliklerde çocuklar farklı malzemeleri kendi istekleri doğrultusunda seçtiklerinde ve malzemeler üzerinde zamanla kontrolleri arttığında elde ettikleri başarılar sonucunda benlik algıları gelişir ve mutlu olurlar. Sanat etkinlikleri dans, müzik, tiyatro, görsel sanatlar, hareketler ve diğer sanat alanlarını içeren zengin ve eğlenceli içeriğe sahiptir.

Okul öncesi eğitim kurumlarında sanat gelişimini ve yaratıcılığı destekleyen ve mutlaka bulunması gereken merkez sanat merkezidir. Bu merkez çocukların geçmiş deneyimleri ve öğrendiklerini temel alarak yeni fikirler ve özgün ürünler ortaya koymalarına olanak tanımayı amaçlayan, farklı malzemelerle etkileşime geçerek keşifler yapabileceği ve farklı deneyimler yaşayabileceği bir merkezdir. Bu çalışmalar süresince çocukların estetik algılarının, küçük kas becerilerinin ve yaratıcılıklarının gelişmesi beklenir.

Okul öncesi öğretmeninin sınıfındaki çocukların gereksinimleri ve gelişim özellikleri doğrultusunda bir etkinlik havuzu oluşturması beklenmektedir. Böylece, öğretmen hem seçenek oluşturmuş olacak, hem de günlük eğitim akışını hazırlaması kolaylaşacaktır. Öğretmenlerin etkinlik havuzlarını desteklemek amacıyla, MEB tarafından bir etkinlik kitabı hazırlanmıştır. Kitaptaki etkinlikler,

okul öncesi eğitim sürecinde öğretmenlere rehber olması amacıyla, programda yer alan kazanım, gösterge ve kavramlar doğrultusunda hazırlanmıştır. Öğretmen, çocukların gelişim özelliklerini, gereksinimlerini, ilgilerini, hazırbulunuşluk düzeylerini, eğitim ortamını ve eğitim materyallerini göz önünde bulundurarak bu etkinliklerden yararlanma şansına sahiptir.

Bu çalışmanın amacı MEB tarafından hazırlanan Etkinlik Kitabında yer alan sanat ve bütünleştirilmiş sanat etkinliklerinin yaratıcılık açısından incelenmesidir. Bu temel amaç doğrultusunda, araştırmacılar tarafından bir Etkinlik Değerlendirme Formu hazırlanmıştır. Hazırlanan form, alan uzmanlarından görüş alınarak yeniden düzenlenmiş ve son biçimi verilmiştir. Değerlendirme Formu ile incelenen etkinlikler için aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1. Hangi kazanımlara yer verilmiştir?
2. Planlanan eğitim ortamı yaratıcılığı destekleyen özelliklere sahip midir?
3. Öğrenme süreçlerinde yaratıcılığı destekleme konusunda neler yapılmıştır?
4. Değerlendirme süreçlerinde yaratıcılığı destekleme konusunda neler yapılmıştır?

Belirlenen ölçütlere uyan 187 etkinlik, Etkinlik Değerlendirme Formu kullanılarak incelenmiştir. Çalışmanın güvenirlik çalışması için her bir etkinlik üç farklı araştırmacı tarafından değerlendirilmiştir. Araştırmanın analiz süreci devam etmektedir. Bulgular ve sonuçları sunumda paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi, etkinlik, yaratıcılık

The Relationship Between The Tolerance Levels And Creative Thinking Dispositions Of Preschool Teachers

Fatma Gülçin Demirci[1], Demet Koç[2], Yıldız Güven[3]
[1]*Darıca Anaokulu*
[2]*Uludağ Üniversitesi*
[3]*Marmara Üniversitesi*

Abstract No: 106 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The creativity that exists in every individual undoubtedly finds more development in some environments. Societies that are open to different ideas and new ideas are ahead of the way to be creative. Tolerance of individuals or countries contributes to the development of creativity. Developing creativity in children in early childhood is possible with educators who have creative thinking dispositions and respect for differences, open to innovations and different situations. In this respect, it can be said that besides the creative thinking dispositions of teachers, being tolerant and patience, tolerate mistakes, in short, it can be said that tolerance can facilitate the development of creativity. In this study, the relationship between creative thinking dispositons and tolerance levels of preschool teachers was investigated. In this study, creative thinking dispositons and tolerance levels of preschool teachers were investigated and the answers to these questions were sought. Does the level of creative thinking dispositons of preschool teachers working in preschool education institutions vary according to age, education level, seniority, whether or not to take creativity education courses? Does the tolerance level of preschool teachers change according to age, education, seniority? Is there a meaningful relationship between creative thinking dispositons levels and tolerance levels of preschool teachers? The research was designed in the relational survey model of quantitative research methods. The study group of the study consisted of 150 pre-school teachers (5 male and 145 female) working in kindergartens and vocational high school application classes and independent kindergartens, primary and secondary schools in Kocaeli, Bursa and Istanbul provinces in 2017-2018 academic year. Selection of easily accessible sample was used in the determination of teachers and volunteer teachers were used. 76.7% of the teachers are bachelor degree, 16.7% are associate degree and 6.7% are master degree. When the distribution of teachers' age is examined, it can be seen that 32.7% is between 20-25 years and 32.0% is between 26-30 years. Most of the teachers participating in the research work in independent kindergartens. When the seniority of the teachers is examined, it is seen that the largest group is the teachers with 1-5 years of seniority with 47.3%. Except that the Creativity / Creativity and Development lecture included in the bachelor degree education, it is seen that 75.3% of the teachers who participated in the research did not take any courses related to creativity and 24.7% take creativity education courses. In the research, “Marmara Creative Thinking Dispositons Scale” developed by Çetin and Özgenel (2017) was used to measure the creative thinking dispositons of preschool teachers. As the second data collection tool, “Tolerance Scale” developed by Ersanlı (2014) was used to measure the tolerance levels of preschool teachers. According to the results of the statistical analysis, it was found that there was no significant difference between preschool teachers' creative thinking dispositons and gender, age, educational status, seniority and take creativity education courses, but on the other hand, the flexibility scores of preschool teachers differed significantly according to their educational status. Associate degree graduates received the highest flexibility score, this was followed bachelor degree and master degree. It was found that there was a significant difference between teachers' learning status and tolerance. Associate degree graduates received the highest tolerance score, this was followed bachelor degree and master degree. There was a weak positive and significant relationship between

teachers' creative thinking dispositons and tolerance levels.

Keywords: Creativity, creative thinking dispositions, tolerance, preschool teacher, early childhood education.

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Yaratıcı Düşünme Eğilimlerinin Tolerans Düzeyleri ile İlişkisi

Fatma Gülçin Demirci[1], Demet Koç[2], Yıldız Güven[3]

[1]*Darıca Anaokulu*

[2]*Uludağ Üniversitesi*

[3]*Marmara Üniversitesi*

Bildiri No: 106 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Her bireyde var olan yaratıcılık kuşkusuz bazı ortamlarda kendine daha çok gelişme alanı bulmaktadır. Farklı düşüncelere ve yeni fikirlere açık toplumlar, yaratıcı olma yolunda daha öndedirler. Kişilerin veya ülkelerin hoşgörü veya toleransları yaratıcılığın gelişmesine katkı sunmaktadır. Erken çocukluk döneminde çocuklarda yaratıcılığın geliştirilmesi, yaratıcı düşünme eğilimi olan ve farklılıklara saygı duyan, yeniliklere ve farklı durumlara açık olan eğitimcilerle mümkündür. Bu bakımdan öğretmenlerin yaratıcı düşünme eğilimlerinin yanında, sabırlı, hoşgörülü, hataları tolere edebilen kısacası toleranslı olmaları yaratıcılığın gelişimi için kolaylaştırıcı olacağı söylenebilir. Bu araştırmada okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı düşünme eğilimleri ile tolerans düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı düşünme eğilim düzeylerinin ve tolerans düzeylerinin incelendiği bu araştırmada, okul öncesi eğitim kurumlarında çalışan okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı düşünme eğilimi düzeylerinin yaş, öğrenim durumu, kıdem, yaratıcılık eğitimi alıp almama durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığı, okul öncesi öğretmenlerinin tolerans düzeylerinin yaş, öğrenim durumu, kıdem durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığı ve okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı düşünme eğilimleri düzeyleri ve tolerans düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır sorularına yanıt aranmıştır. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modelinde tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2017-2018 eğitim-öğretim yılında, Kocaeli, Bursa ve İstanbul illerindeki özel ve bağımsız anaokulu, ilkokul ve ortaokul bünyesindeki anasınıfları ve meslek lisesi uygulama sınıflarında görev yapan 5 erkek ve 145 kadın olmak üzere toplam 150 okul öncesi öğretmeni oluşturmuştur. Öğretmenlerin belirlenmesinde kolay ulaşılabilir örneklem seçimine başvurulmuş ve gönüllü öğretmenler ile çalışılmıştır. Öğretmenlerin %76,7'si lisans, %16,7'si önlisans, %6,7'si de yüksek lisans mezunudurlar. Öğretmenlerin yaşlarına ilişkin dağılıma bakıldığında, %32,7 ile 20-25 yaş ve %32,0 ile 26-30 yaş grubunun en büyük gruplar olduğu görülmektedir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin çoğunluğu bağımsız anaokullarında çalışmaktadır. Öğretmenlerin mesleki kıdemlerine bakıldığında, en büyük grubun, %47,3 ile 1-5 yıllık mesleki kıdeme sahip öğretmenler olduğu görülmektedir. Lisans eğitimi içerisinde yer alan Yaratıcılık/Yaratıcılık ve Geliştirilmesi dersleri dışında araştırmaya katılan öğretmenlerin %75,3'ünün yaratıcılık ile ilgili herhangi bir eğitim almadıkları, 24,7'sinin ise eğitim aldığı görülmektedir. Araştırmada veri toplama aracı olarak, okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı eğilimlerini ölçmek amacıyla Çetin ve Özgenel (2017) tarafından geliştirilen "Marmara Yaratıcı Düşünme Eğilimleri Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada ikinci veri toplama aracı olarak, okul öncesi öğretmenlerinin tolerans düzeylerini ölçmek amacıyla Ersanlı (2014) tarafından geliştirilen "Tolerans Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı düşünme eğilimleri ile cinsiyet, yaş, öğrenim durumu, kıdem ve yaratıcılık eğitimi alıp almamaları arasında anlamlı bir fark olmadığı bulunmuştur ancak diğer taraftan okul öncesi öğretmenlerinin esneklik puanlarının öğrenim durumuna göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı tespit edilmiştir. En yüksek esneklik puanına ön lisans mezunu okul öncesi öğretmenlerinin sahip olduğu, bunu lisans mezunu ve yüksek lisans mezunu okul öncesi öğretmenlerinin izlediği bulunmuştur. Okul öncesi öğretmenlerinin öğrenim durumları ile tolerans puanları arasında anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir. En yüksek tolerans puanına ön lisans mezunu okul öncesi öğretmenlerinin sahip olduğu, bunu lisans mezunu ve yüksek lisans mezunu okul

öncesi öğretmenlerinin izlediği görülmektedir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında okul öncesi öğretmenlerin yaratıcı düşünme eğilimleri ile tolerans puanları arasında zayıf düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, elde edilen bu veriler okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı düşünme eğilimlerindeki toplam varyansın %11'inin toleranstan kaynaklandığı ya da tolerans düzeyindeki toplam varyansın %11'inin yaratıcı düşünme eğilimlerinden kaynaklandığı şeklinde açıklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcılık, yaratıcı düşünme eğilimleri, tolerans, okul öncesi öğretmeni, erken çocukluk eğitimi.

Resim

Resim

A Qualitative Study On The Dreams Of Preschool Children With The 'Draw And Tell' Technique

Seda Nur Totcu
Aksaray Üniversitesi

Abstract No: 20 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Drawing is one of the ways of expressing children's feelings and thoughts. The lines, colors and shapes that children use in their paintings are important communication tools that reflect their feelings, thoughts, cultural factors, ideas, personality traits and inner worlds. While the stories told by the children in the doodling phase up to the age of three and four did not match with their drawings, the stories about the drawings of the children started to show consistency in the so-called pre-schema phase from the age of four (Malchiodi, 2013). Accordingly, it can be considered that the features that children express in their paintings may be the features they want to express. In addition, with the onset of symbolic thinking, information about the subjective representations of their own lives begins to appear in children's paintings as of the age of three or four (Malchiodi, 2013).

It is difficult to analyze psychological and emotional aspects of children's drawings (Malchiodi, 2013:158). In order to analyze the pictures, it is necessary to receive certain trainings on reflective paintings, ethical issues, measurement and evaluation, to have knowledge about psychological issues such as consciousness, subconscious and unconscious with projective tests and to make applications (Halmatov, 2015:7; Malchiodi, 2013:298). It is a very sensitive matter to come to a conclusion about children with image analysis and it should be handled by experts such as psychologists, clinical psychologists and child psychiatrists. This study was planned on the basis of examining children 's pictures only in terms of content, not psychological aspects. The aim of this study is to examine the dreams of the children who are attending preschool through the pictures they draw. The research was carried out in the kindergartens of the Ministry of National Education in Konya in 2018-2019 academic year with 35 children (60-72 months old, 11 girls and 24 boys). Random sampling method was used to form the study group. Descriptive research method was used to collect data. During the data collection process, the children who participated in the study were asked to draw a picture under the theme of hay my dreams for the future ve and verbal expressions about the pictures they drew. The explanations of the children's pictures were written by the researcher. When the data obtained were analyzed with frequency and percentage calculations; A total of 74 kinds of figures were obtained from the pictures of children's dreams. In their paintings, it was found that they mostly included themselves, soldiers, sun, cloud, rainbow, Turkish flag, flowers and grass. In the paintings, unusual and imaginary drawings are rarely seen. Written data were categorized according to imagination themes determined by the researcher. According to the results in categorized themes, children's dreams (31.4%) were mostly aimed at being happy and having fun. When the boys and girls were examined separately, it was found that the girls dreamed of being more happy-having fun, and the boys dreamed of going to the army-fighting (25%) as well as happiness-fun (25%). Apart from these, it was found that children have dreams such as having a profession, dealing with science-discovery, having something, experiencing adventure and traveling.

Despite the importance of children's drawings and dreams, the number of studies on this subject is very small. When the researches conducted with preschool children were examined, it was seen that there was not a study about children's dreams with draw and tell technique. Therefore, research on the

dreams of students at all levels should increase. Teachers and trainers are encouraged to give more space to activities that develop children's creativity and imagination. Similar studies can be conducted with more children and the results can be compared. It will be useful to use the drawings for different dreams, values and thoughts and to repeat the studies in different samples. In addition to these, it is recommended to examine the dreams of preschool children according to various variables (age, region-city, family characteristics, etc.).

Keywords: Preschool, Draw and Tell Technique, Drawings for Dreams, Children's Pictures

‘çiz ve Anlat’ Tekniği ile Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Hayalleri Üzerine Nitel Bir Çalışma

Seda Nur Totcu
Aksaray Üniversitesi

Bildiri No: 20 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocukların duygu ve düşüncelerini ifade etme yollarından biri olan resim çizmenin çocuğun bize kendini yansıtması bakımından önemi büyüktür. Çocukların resimlerinde kullandıkları çizgiler, renkler, şekiller onların duygularını, düşüncelerini, kültürel faktörlerini, fikirlerini, kişilik özelliklerini ve iç dünyalarını yansıtan önemli iletişim araçlarındandır. Üç ve dört yaşa kadar karalama evresinde olan çocukların çizimlerine yönelik anlattıkları hikayeler çizimleriyle uyuşmazken dört yaştan itibaren şema öncesi olarak isimlendirilen evrede çocukların çizimleri ile ilgili hikayeleri tutarlılık göstermeye başlamaktadır (Malchiodi, 2013). Buna göre çocukların resimlerinde ifade ettikleri özelliklerin, ifade etmek istedikleri özellikler olabileceği düşünülebilir. Ayrıca sembolik düşüncenin başlaması ile birlikte üç-dört yaş itibariyle çocukların resimlerinde kendi yaşantılarının öznel temsilleri ile ilgili bilgiler görülmeye başlamaktadır (Malchiodi, 2013).

Çocukların çizdikleri resimleri psikolojik ve duygusal yönden analiz etmek oldukça zordur (Malchiodi, 2013:158). Resimlerin analizini yapabilmek için, yansıtmacı resimler, etik konular, ölçme ve değerlendirme gibi konularla ilgili belirli eğitimler almak, projektif testler ile bilinç, bilinç ötesi ve bilinç dışı gibi ruhsal konular hakkında bilgi sahibi olmak ve uygulamalar yapmak gereklidir (Halmatov, 2015:7; Malchiodi, 2013:298). Resim analiziyle çocuklar hakkında bir kanıya varmak oldukça hassas bir konudur ve psikolog, klinik psikolog, çocuk psikiyatristi gibi konunun uzmanları tarafından ele alınması gereklidir. Bu çalışma çocukların resimlerini psikolojik yönden değil, yalnızca içerik yönünden incelemek temelinde planlanmıştır. Araştırmanın amacı okul öncesine devam eden çocukların geleceğe yönelik hayallerini, çizdikleri resimler aracılığıyla incelemektir. Araştırma 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Konya ilinde MEB’e bağlı, bir anaokulu (n=17) ve bir anasınıfında (n=18) olmak üzere 60-72 aylık, 11 kız 24 erkek toplam 35 çocuk ile yürütülmüştür. Çalışma grubunun oluşturulmasında tesadüfi (random) örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Betimsel araştırma yöntemi ile gerçekleştirilen çalışmanın verileri çiz ve anlat tekniği ile toplanmıştır. Verilerin toplanması sürecinde, araştırmaya katılan çocuklardan ‘geleceğe yönelik hayallerim’ teması altında bir resim çizmeleri ve çizdikleri resimlere dair sözel ifadeleri istenmiştir. Çocukların resimlerine dair açıklamaları araştırmacı tarafından yazılı hale getirilmiştir. Araştırma sonunda elde edilen veriler frekans ve yüzde hesaplamaları ile analiz edildiğinde; çocukların hayallerine ilişkin resimlerinden toplam 74 çeşit figür elde edilmiştir. Resimlerinde en fazla kendilerine, askerlere, güneşe, buluta, gökkuşağına, Türk bayrağına, çiçeklere ve çim gibi figürlere yer verdikleri saptanmıştır. Resimlerde sıra dışı ve hayali çizimlere çok az rastlanmıştır. Yazılı hale getirilen veriler araştırmacı tarafından belirlenen hayal temalarına göre kategorilere yerleştirilmiştir. Kategorileştirilen temalardaki sonuçlara göre çocukların hayallerinin en çok (%31.4) mutlu olmaya- eğlenmeye yönelik olduğu ortaya çıkmıştır. Erkek ve kız çocukları ayrı ayrı incelendiğinde kız çocuklarının daha çok mutlu olmayı-eğlenmeyi, erkek çocuklarının ise kızlardan farklı olarak mutluluk-eğlencenin (%25) yanında askere gitmeyi-savaşmayı (%25) da hayal ettikleri saptanmıştır. Bunların dışında çocukların meslek sahibi olma, bilim-keşif ile ilgilenme, bir şeye sahip olma, macera yaşama ve seyahat etme gibi hayallerinin olduğu tespit edilmiştir.

Çocukların çizimlerinin ve hayallerinin öneminin büyük olmasına rağmen bu konuda yapılan çalışmaların sayısı oldukça azdır. Okul öncesi dönem çocukları ile yapılan araştırmalar incelendiğinde çiz

ve anlat tekniği ile çocukların hayallerine yönelik bir çalışmanın gerçekleştirilmemiş olduğu görülmüştür. Bu nedenle her düzeyde öğrenim gören öğrencilerin hayallerine yönelik araştırmalar artmalıdır. Öğretmenlere ve eğiticilere çocukların yaratıcılıklarını ve hayal güçlerini geliştiren etkinliklere daha fazla yer vermeleri önerilmektedir. Yapılacak benzer araştırmalarda daha fazla çocuk ile çalışılıp sonuçlar karşılaştırılabilir. Çizimlerin farklı hayallere, değerlere, düşüncelere yönelik olarak da kullanılması, çalışmaların farklı örneklemlerde tekrarlanması yararlı olacaktır. Bunların yanında okul öncesi dönem çocuklarının hayallerinin çeşitli değişkenlere göre (yaş, bölge-şehir, aile özellikleri vb.) incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, Çiz ve Anlat Tekniği, Hayallere Yönelik Çizimler, Çocuk Resimleri

The Family Perception In 5-6 Years Of Children's Pictures Through The Drawing Of The Family In Flower Images

Rumeysa Gündoğdu Ayar[1], Abide Güngör Aytar[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 65 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The aim of this study is to investigate the perception of family in children aged 5-6 through pictures. For this purpose, answers will be sought to the questions of children's perception of family and communication between family members. The research was designed as phenomenological research which is one of the qualitative research methods. Qualitative research is defined as a qualitative research which aims to examine the subject in depth and in detail in order to find answers to the questions which are difficult to explain by traditional methods and follows a qualitative process for the realization of events in natural environment in a realistic and holistic manner. Phenomology is a detailed description of one or more individuals' experiences of a phenomenon. The participants of the study consisted of 40 children who were educated in preschool education institutions which were chosen by appropriate sampling method from non-random sampling types. The Drawing of The Family in Flower İmages developed by Russian expert Lebedeva was used in the study. Each child was provided with a drawing paper and a dry, crayon set. The children were given “draw a family picture of family members posing as flowers”. After the painting, information about the painting was taken. Which flowers did you prefer ?, Which flower is you ?, How does your flower feel ?, Who are the other flowers from your family ?, What did you feel when you were painting your family ?, How does this flower family feel? Is there anything you want to change in the picture? questions were asked.

The data of the research was made with content and descriptive analysis which is one of the qualitative research methods. Content analysis is a systematic, reproducible technique in which some words of a text are summarized in smaller content categories with codings based on certain rules. Content analysis requires digitization. Digitization can also cause content to be overlooked. Therefore, descriptive analysis will also be included. Descriptive analysis is a kind of qualitative data analysis that includes summarizing and interpreting the data obtained by various data collection techniques according to predetermined themes. In this study, children were chosen in line with the principle of volunteering. Children were informed about the study before the study. The names of the children who participated in the study were changed and nicknames were used in the study. One of the most important features of scientific research is the credibility of the results. Validity and reliability are the two most widely used criteria for the credibility of the results. Triangulation (triangulation) is one of the strategies used by researchers to provide credibility. In this study, triangulation was partially performed and not applied to all data of the study. For this purpose, 10 randomly selected paintings were evaluated separately by the researcher and an independent expert, and then the consensus and differences were compared. As a result of the evaluation, the reliability formula was used and the reliability was 98%. As a result of the research, when the flower types that the children included in their paintings were examined, it was seen that they reflected four different flower types like Daisy, Rose, Cactus and Carnation to their paintings. When the family members drawn in the pictures of the children are examined, it is seen that they do not draw people other than the nuclear family. It was determined that the children who draw the missing members of the family mostly draw their siblings. When the family members that children did not draw in their pictures were examined, it was seen that the majority of the children drew their family members in full. Again, children mostly portrayed family

members together and without any hindrance. When the situation of children drawing themselves in the paintings was examined, it was found that most of the children draw themselves in the paintings. Some of the children were drawn in the middle of their parents and siblings, some at the beginning or at the end of the painting and some away from their parents. When the emotional state of the children related to their own flower was examined, it was found that the majority of the children expressed their positive emotions and the number of children who stated their negative emotions was less. The majority of the children stated that they felt nice, good and happy when they painted family. It is seen that the majority of children do not want anything to change in their paintings.

Keywords: Children's pictures, The Drawing of The Family in Flower İmages, Family perception, Pre-school

Çiçek Ailesi Resmi Çiz Testiyle 5-6 Yaş Çocuk Resimlerinde Aile Algısı

Rumeysa Gündoğdu Ayar[1], Abide Güngör Aytar[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 65 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu çalışmanın amacı, 5-6 yaş çocuklarda aile algısını resimler yoluyla incelemektir. Bu amaç doğrultusunda çocukların aile algısının ve aile bireyleri arasındaki iletişimin nasıl olduğu sorularına cevap aranacaktır. Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji araştırması olarak desenlenmiştir. Nitel araştırma geleneksel yöntemlerle açıklanması zor olan sorulara cevap bulmak için gerekli olan, çalışılan konuyu derinlemesine ve ayrıntılı bir biçimde incelemeyi amaç edinen nitel araştırmalar, olayların doğal ortamda, gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma olarak tanımlanmaktadır. Fenomoloji ise bir veya daha fazla bireyin bir fenomenle ilgili deneyimlerin detaylı bir betimlemesidir. Araştırmanın katılımcılarını rastgele olmayan örnekleme türlerinden uygun örnekleme yöntemiyle seçilmiş, okul öncesi eğitim kurumlarında eğitim alan 40 çocuk oluşturmuştur. Çalışmada Rus Uzman Lebedeva tarafından geliştirilen çiçek ailesi çiz testi kullanılmıştır. Her çocuğa bir adet resim kâğıdı ve kuru, pastel boya seti verilmiştir. Çocuklara "Aile üyelerinin çiçek kılığında olduğu bir aile resmi çiz" yönergesi verilmiştir. Resim bittikten sonra resim hakkında bilgi alınmıştır. Çocuklara sırasıyla Hangi çiçekleri tercih ettin?, Hangi çiçek sensin?, Senin çiçeğin kendini nasıl hissediyor?, Diğer çiçekler ailenden kimler?, Ailenin resmini yaparken neler hissettin?, Ailenden çizmediğin birisi var mı?, Bu çiçek ailesi kendini nasıl hissediyor?, Resimde değiştirmek istediğin bir şey var mı? soruları yöneltilmiştir.

Araştırmanın verileri, bir nitel araştırma yöntemlerinden olan içerik ve betimsel analizi ile yapılmıştır. İçerik analizi, belirli kurallara dayalı kodlamalarla bir metinin bazı sözcüklerinin daha küçük içerik kategorileri ile özetlendiği sistematik, yinelenebilir bir tekniktir. İçerik analizi sayısallaştırmayı gerektirmektedir. Sayısallaştırma da içeriğin gözden kaçmasına neden olabilir. Bu yüzden betimsel analize de yer verilmiştir. Betimsel analiz çeşitli veri toplama teknikleri ile elde edilmiş verilerin daha önceden belirlenmiş temalara göre özetlenmesi ve yorumlanmasını içeren bir nitel veri analiz türüdür. Araştırmada çocuklar gönüllülük ilkesi doğrultusunda seçilmiştir. Çocuklara araştırma öncesi çalışma ile bilgilendirme yapılmıştır. Çalışmaya katılan çocukların isimleri değiştirilerek çalışmada rumuzlar kullanılmıştır. Bilimsel araştırmanın en önemli özelliklerinden biri, sonuçların inandırıcılığıdır. Sonuçların inandırıcılığı için geçerlik ve güvenirlik en yaygın kullanılan iki ölçüt olarak kabul edilmektedir. Üçgenleme (çeşitleme-triangulation), inandırıcılığın sağlanabilmesi için araştırmacılar tarafından kullanılan stratejilerden biridir. Bu araştırmada üçgenleme kısmi olarak gerçekleştirilmiş, araştırmanın tüm verilerinde uygulanmamıştır. Bu amaçla, örnekleme alınan çocuk resimlerinden rastgele seçilen 10 resim, araştırmacı ve bağımsız bir uzman tarafından ayrı ayrı değerlendirilmiş, ardından fikir birlikleri ve ayrılıkları karşılaştırılmıştır. Değerlendirme sonucunda güvenirlik formülü kullanılmış ve güvenirlik %98 bulunmuştur. Araştırma sonucunda çocukların resimlerinde yer verdikleri çiçek türleri incelendiğinde Papatya, Gül, Kaktüs ve Karanfil gibi dört farklı çiçek türünü resimlerine yansıttıkları görülmüştür. Çocukların resimlerinde çizdikleri aile üyelerine bakıldığında çoğunlukla çekirdek aile dışında kişiler çizmedikleri görülmüştür. Aile üyelerini eksik çizen çocukların en çok kardeşlerini eksik çizdiği belirlenmiştir. Çocukların resimlerinde çizmediği aile üyeleri incelendiğinde çocukların çoğunluğunun aile üyelerini tam çizdiği görülmüştür. Yine çocuklar çoğunlukla aile bireylerinin bir arada ve aralarında bir engel olmadan resmetmişlerdir. Çocukların resimlerde kendilerini çizme durumları incelendiğinde çocukların çoğu resimlerde kendisini çizdiği belirlenmiştir. Çocukların bazıları kendisini anne baba ve

kardeşlerinin ortasında, bazıları resmin en başında ya da sonunda bazıları ailesinden uzakta resmin bir köşesinde çizdikleri görülmüştür. Çocukların kendi çiçeği ile ilgili duygu durumu incelendiğinde ise çoğunluğunun olumlu duygu durumlarını ifade ettikleri, olumsuz duygu durumlarını belirten çocukların daha az olduğu saptanmıştır. Çocukların çoğunluğu aile resimlerini yaparken güzel, iyi ve mutlu hissettiğini belirtmişlerdir. Çocukların çoğunluğunun resimlerinde değiştirmek istediği bir şey olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Çocuk resimleri, Çiçek ailesi çiz testi, Aile algısı, Okul öncesi

Investigation Of Family Drawings Of Preschool Children According To Some Variablesinvestigation Of Family Drawings Of Preschool Children According To Some Variables

Hülya Gümüştepe
Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi

Abstract No: 386 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Summary

Objective: The aim of this study is to examine the animals which the preschool children identify with themselves and their family members according to various variables (gender, age, selected metaphor category, drawing order). The study group was; Consisting of 84 children (53 females and 31 males) in the 3-4-5-6 age groups attending preschool randomly selected in Istanbul.

Method: This study was carried out according to phenomenology which is one of the qualitative research methods. The data were collected by “draw and tell” technique. Various crayons and paper were used during the study. Evaluation of pictures; various databases, reference books, reference persons and related articles about child pictures and child psychology. After the instruction draw a family picture to the children, Who is in this family? What does this family do? ”, What animal do you think would be if the people in this family would be an animal? Af and the family picture drawn by the child. The data obtained were analyzed by content analysis. Analysis of metaphors; coding and sorting stage (1), compilation of sample metaphors (2), category development stage (3), validation and reliability (4) and transfer of data to computer (5).

Results: It was observed that children produced 61 different metaphors for themselves and their family members. Children were found to produce both domestic and wild animal metaphors. Metaphors mostly spoken; cat, lion, dog, rabbit, bee, butterfly and bird. When analyzed by gender; It was found that males preferred more powerful metaphors like lions and girls preferred more delicate animal metaphors like butterflies. In the order of drawing, it was found that the mother figure was drawn first, the father figure second, the child himself and the siblings fourth. It was found that fathers were expressed with stronger metaphors, while mothers were expressed with more hardworking and emotional metaphors. In addition, some of the children's paintings have not been drawn with the father figure or have chosen to draw the friend or teacher's family instead of their own family. The sister metaphor is mostly selected from small animals in need of protection such as chicks, hedgehogs. On the other hand, it is observed that the metaphors of animals, which are distinguished with their character traits such as gazelles and bulls, are chosen in the metaphor of older brother and sister. In the study, ne What is this family doing? ”Is the answer given to the question, uz We go to picnics and go to the park, we chat in the garden oranla. In the study, it was observed that there were differences in metaphors produced according to age. The strong metaphor of the 3-year-old was “bear” while the strong metaphor of the 6-year-old was “lion“. When we look at the other elements in the paintings, it is seen that there are more drawings of houses, trees, sun and clouds. When we look at the pictures of children, it was found that the sun was drawn in the upper left corner, and most of the houses were in the left corner of the paper. It is seen that children choose more green color as the backdrop.

Conclusion: Children express themselves with the best painting. For this reason, especially the

teachers and families need to show the necessary importance to children's paintings. When the children describe the metaphors they have chosen, it is seen that the similarity of the personal characteristics of the drawn family member with the similarity in the images of the mind of the child (For example, “my father is like a bull when angry”, lam My sister is happy, like a cicada ”). Therefore, it is thought that children's emotional needs can be realized through painting. There is a need for different studies on children's paintings

Keywords: preschool, childrens pictures, metaphor, draw a family picture.

Okul Öncesi Çocuklarının Çizdiği Aile Resimlerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesiokul Öncesi Çocuklarının Çizdiği Aile Resimlerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi

Hülya Gümüştepe
Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi

Bildiri No: 386 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Bu araştırmanın amacı; okul öncesi çocuklarının çizdikleri aile resimlerinde kendilerini ve aile bireylerini hangi hayvanla özdeşleştirdiklerini çeşitli değişkenlere(cinsiyet, yaş, seçilen metafor kategorisi, çizim sırası) göre incelemektir. Araştırmanın çalışma grubu; İstanbul ilinde tesadüfi örneklemle seçilen okul öncesine devam eden 3-4-5-6 yaş gruplarından, 53 kız, 31 erkek olmak üzere toplam 84 çocuktan oluşmaktadır.

Yöntem: Bu çalışma nitel araştırma yöntemlerinden biri olan olgu bilim (fenomenografi) desenine göre yürütülmüştür. Veriler "çiz ve anlat" tekniği ile toplanmıştır. Çalışma sırasında çeşitli boya kalemleri ve kağıt kullanılmıştır. Resimlerin değerlendirilmesi; çocuk resimleri ve çocuk psikolojisi hakkında çeşitli veri tabanları, kaynak kitaplar, kaynak kişiler ve ilgili makaleler rehberliğinde yapılmıştır. Çalışma yapılırken; çocuklara "bir aile resmi çiz" yönergesinden sonra yaptıkları resim üzerine "bu ailede kimler var?", " bu aile ne yapıyor?", "bu ailedeki kişiler bir hayvan olsaydı sence hangi hayvan olurdu?" soruları sorulmuştur. Çocukların verdikleri cevaplara göre seçtikleri hayvan metaforu, aile üyelerinin çizim sırası ile birlikte çocuğun çizdiği aile resmi üzerine kaydedilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi ile çözümlenmiştir. Metaforların analizi; kodlama ve ayıklama aşaması (1), örnek metaforları derleme aşaması (2), kategori geliştirme aşaması (3), geçerlik ve güvenirliği sağlama aşaması (4) ve verilerin bilgisayar ortamına aktarılması (5) olmak üzere beş aşamada gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Araştırma sonucunda çocukların kendileri ve aile bireyleri için 61 farklı metafor ürettikleri izlenmiştir. Çocukların hem evcil hem vahşi hayvan metaforları ürettikleri görülmüştür. Çoğunlukla söylenen metaforlar; kedi, aslan, köpek, tavşan, arı, kelebek ve kuş olmuştur. Cinsiyete göre incelendiğinde; erkeklerin daha çok aslan gibi güçlü, kızların ise kelebek gibi daha narin hayvan metaforlarını seçtikleri bulgusuna ulaşılmıştır. Çizim sırasına göre bakıldığında ise anne figürünün birinci olarak çizildiği, ikinci sırada baba figürü, üçüncü sırada çocuğun kendisini ve dördüncü olarak ise kardeşlerin çizildiği saptanmıştır. Babaların daha güçlü metaforlarla ifade edilirken annelerin daha çalışkan ve duygusal metaforlarla ifade edildiği bulunmuştur. Ayrıca bazı çocukların resimlerinde baba figürünün hiç çizilmediği veya kendi ailesi yerine arkadaşını veya öğretmeninin ailesini çizmeyi seçen çocukların olduğu tespit edilmiştir. Kardeş metaforu daha çok civciv, kirpi, gibi korunmaya muhtaç küçük hayvanlardan seçildiği görülmektedir. Ağabey ve abla metaforunda ise daha çok ceylan, boğa gibi karakter özelliği ile öne çıkan hayvan metaforlarının seçildiği izlenmektedir. Araştırmada, "Bu aile ne yapıyor?" sorusuna verilen cevap olarak diğerlerine oranla daha çok, "piknik yapmaya gidiyoruz ve parka gidiyoruz, bahçede sohbet ediyoruz" cevaplarının verildiği görülmektedir. Çalışmada yaşlara göre üretilen metaforlarda farklılıklar olduğu izlenmiştir. 3 yaş çocuğun güçlü metaforu "ayı" iken 6 yaş çocuklarda güçlü metaforun "aslan "olduğu tespit edilmiştir. Resimlerde bulunan diğer unsurlara bakıldığında daha çok ev, ağaç, güneş, bulut çizimlerinin olduğu görülmüştür. Çocukların resimlerinde konum olarak bakıldığında güneşin daha çok sol üst köşede çizildiği, çizilen evlerin çoğunun kağıdın sol köşesinde olduğu tespit edilmiştir. Çocukların zemin olarak daha fazla yeşil rengi seçtiği görülmektedir.

Sonuç: Çocuklar kendilerini en iyi resim yaparak ifade etmektedirler. Bu nedenle çocuk

resimlerine özelikle öğretmenlerin ve ailelerin gerekli önemi göstermelerine gereksinim vardır. Çocukların seçtikleri metaforları anlattıklarında aslında çizilen aile bireyinin kişisel özelliklerine benzer özelliğini çocuğun zihin imgelerinde benzeriyle eşleştirdiği görülmüştür. (Örneğin; “babam kızınca boğa gibi oluyor ”,“Ablam üşengeç, aynı ağustos böceği gibi”). Bu nedenle resim yoluyla çocukların duygusal ihtiyaçlarının farkedilebileceği düşünülmektedir. Çocuk resimleriyle ilgili farklı araştırmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi, çocuk resimleri, metafor, bir aile çiz.

Play With Children's Language: A Drawing Analysis

Yunus Günindi[1], Ümmü Gül Elmallı[1], Ahmet Bora[2]
[1]*Aksaray Üniversitesi*
[2]

Abstract No: 169 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

OBJECTIVE: This research; The aim of the study is to investigate the perception of the concept of play of children in the 5-6 age group attending preschool education institutions and whether the gender-age variables affect the drawings related to the play in their pictures.

METHOD: In the spring term of 2018-2019 academic year, 17 children from 5 years old and 15 children from 6 years old participated in a public kindergarten in Aksaray Center. Of the 32 children in total, 18 were girls and 14 were boys. The data obtained in this study were obtained by draw-tell technique. The researcher identified a total of 9 themes with similar concepts among 63 items. These; dangerous, plants, sky, people, imaginary characters, vehicles, buildings and fields, animals and toys.

RESULTS: Of the girls 9.4%. 6.3% of the boys were found to have a dangerous concept in their drawings. It was found that 21.9% of the girls and 6.3% of the boys participated in the study. It was found that 31.3% of the girls had a drawing in the sky category in the drawings of the play and 9.4% of the boys. In the drawings of 25.0% of the girls, there is a concept involving people; 21.9% of males were found to be. 25.0% of the girls; and 9.4% of the boys included imaginary characters in their drawings. In the drawings of 15.6% of girls and 3.1% of boys, a concept involving vehicles was included. It was found that 21.9% of the girls and 18.8% of the boys participated in the study. When the drawings of children were examined; while 9.4% of the girls included animal drawings, none of the boys included animals in their paintings. It was seen that 31.3% of girls and 31.3% of boys were drawings of toys. 9.4% of children aged 5 years; It was found that 6.3% of 6-year-olds were drawings containing a dangerous concept. 12.5% of the children aged 5 years participated in the study; In 15.6% of 6-year-olds, it was found that the drawings related to the game included a drawing in the plant category. 28.1% of children aged 5 years; In the drawings of 12.5% of 6-year-olds, it was seen that there was a drawing in the sky category. 18.8% of children aged 5 years; On the other hand, 28.1% of 6-year-old children had a concept involving people in their drawings. 31.3% of the children aged 5 years participated in the study; 3.1% of 6-year-old children included imaginary characters in their drawings. 9.4% of children aged 5 years; It was seen that 9.4% of 6-year-old children had a concept including vehicles. 18.8% of children aged 5 years; On the other hand, 21.9% of the 6-year-olds had buildings and areas in their drawings. When the drawings of children were examined; While 9.4% of 5 year old children included animal drawings, none of the 6 year old children did not include animal drawings in their paintings. 25.0% of children aged 5 years; In 37.5% of 6-year-old children, it was seen that there were toys in their drawings.

CONCLUSIONS: As a result of the study, it was seen that all children included dangerous concepts in their drawings about the game at a rate of 15.6%. It was concluded that in the drawings of all children participating in this study, a drawing in the plant category was 28.1%. The ratio of children (40.6%) or not (59.4%) in the drawings of the children participating in the study is very close to each other. The percentage of all children participating in this study (46.9%) and not including (53.1%) concepts in the drawings related to the game is very close to each other. When all children participated in the study, it was seen that 34.5% of the majority drew imaginary characters. When the total results are examined; It

was concluded that all children who participated in this study included the concepts containing vehicles in their drawings about the game at a rate of 18.7%. The ratio of children (40.6%) and the absence of buildings (59.4%) in the drawings of the play is similar. In the drawings of all children participating in the study, it was seen that the concepts in the animal category included 9.4%. When all the children participated in the study were evaluated, it was found that the majority (62.5%) had toys in their drawings.

Keywords: Preschool, Play, Painting.

Çocuk Diliyle Oyun: Bir Çizim Analizi

Yunus Günindi[1], Ümmü Gül Elmallı[1], Ahmet Bora[2]
[1]*Aksaray Üniversitesi*
[2]

Bildiri No: 169 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

AMAÇ: Bu araştırma; okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden 5-6 yaş grubunda bulunan çocukların oyun kavramı ile ilgili algılarını ve cinsiyet-yaş değişkenlerinin resimlerindeki oyun ile ilgili çizimlerini etkileyip etkilemediğini incelemek amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM: Araştırmaya 2018-2019 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Aksaray Merkez'de bir devlet anaokulunda 5 yaş grubundan 17 çocuk, 6 yaş grubundan 15 çocuk katılmıştır. Toplamda katılan 32 çocuktan 18'i kız 14'ü erkektir. Bu araştırmada elde edilen verilere çiz-anlat tekniği ile ulaşılmıştır. Araştırmacı tarafından toplam 63 öge arasından benzer kavramların oluşturduğu toplam 9 tema belirlenmiştir. Bunlar; tehlikeli, bitkiler, gökyüzü, kişiler, hayali karakterler, taşıtlar, binalar ve alanlar, hayvanlar ve oyuncaklardır.

BULGULAR: Kız çocukların %9.4' ünün. erkek çocukların ise % 6.3'ünün oyunla ilgili çizimlerinde tehlike içeren bir kavramın yer aldığı görülmüştür. Çalışmaya katılan kız çocukların %21.9' unun, erkek çocukların %6.3'ünün oyunla ilgili çizimlerinde bitki kategorisinde bir çizimin yer aldığı bulunmuştur. Kız çocukların %31.3' ünün oyunla ilgili çizimlerinde gökyüzü kategorisinde bir çizimin yer aldığı erkeklerin ise %9.4'ünde olduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Kız çocukların %25.0' inin oyunla ilgili çizimlerinde kişileri içeren bir kavramın yer aldığı; erkeklerin ise %21.9'unda yer aldığı görülmüştür. Kız çocukların %25.0' inin; erkeklerin ise %9.4'ünün oyunla ilgili çizimlerinde hayali karakterlere yer verdiği görülmüştür. Kız çocukların %15.6' sının, erkeklerin %3.1'inin oyunla ilgili çizimlerinde taşıtları içeren bir kavram yer almıştır. Çalışmaya katılan kız çocukların %21.9' unun erkeklerin ise %18.8'inin oyunla ilgili çizimlerinin binalar ve alanlar olduğu bulunmuştur. Çocukların çizimleri incelendiğinde; kızların %9.4'ünün hayvan çizimine yer verdiği görülürken, erkeklerin hiç birinin oyunla ilgili resimlerinde hayvan çizimine yer vermediği görülmüştür. Kız çocukların %31.3' ünün erkeklerin de %31.3'ünün oyunla ilgili çizimlerinin oyuncakları içeren çizimler olduğu görülmüştür. 5 yaş çocukların %9.4' ünün; 6 yaşındakilerin %6.3'ünün oyunla ilgili çizimlerinin tehlikeli bir kavramı içeren çizimler olduğu bulunmuştur. Çalışmaya katılan 5 yaş çocukların %12.5' inde; 6 yaşındakilerin %15.6'sında oyunla ilgili çizimlerinin bitki kategorisinde bir çizimin yer aldığı bulgusuna ulaşılmıştır. 5 yaş çocukların %28.1' inin; 6 yaşındakilerin ise %12.5' inin oyunla ilgili çizimlerinde gökyüzü kategorisinde bir çizimin yer aldığı görülmüştür. 5 yaş çocukların %18.8' inin; 6 yaşındaki çocukların ise %28.1'inin oyunla ilgili çizimlerinde kişileri içeren bir kavramın yer aldığı görülmüştür. Çalışmaya katılan 5 yaş çocukların %31.3' ünde; 6 yaş çocukların %3.1'inde oyunla ilgili çizimlerinde hayali karakterlere yer verdiği görülmüştür. 5 yaş çocukların %9.4' ünün; 6 yaş çocukların %9.4'ünün oyunla ilgili çizimlerinin taşıtları içeren bir kavram yer olduğu görülmüştür. 5 yaş çocukların %18.8' inde; 6 yaşındakilerin ise %21.9'unda oyunla ilgili çizimlerinde binalar ve alanların bulunduğu görülmüştür. Çocukların çizimleri incelendiğinde; 5 yaş çocukların %9.4'ünün hayvan çizimine yer verdiği görülürken, 6 yaş çocukların hiç birinin oyunla ilgili resimlerinde hayvan çizimine yer vermediği görülmüştür. 5 yaş çocukların %25.0' inde; 6 yaş çocukların ise %37.5' inde oyunla ilgili çizimlerinde oyuncakların yer aldığı görülmüştür.

SONUÇLAR: Çalışma sonucunda tüm çocukların oyunla ilgili çizimlerinde tehlikeli kavramlara

%15.6 oranında yer verdiği görülmüştür. Bu çalışmaya katılan bütün çocukların oyunla ilgili çizimlerinde bitki kategorisinde bir çizimin %28.1 oranında yer aldığı sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmaya katılan çocukların oyunla ilgili çizimlerinde gökyüzüne yer verip (%40.6) vermeme (%59.4) oranı birbirine oldukça yakındır. Bu çalışmaya katılan tüm çocukların oyunla ilgili çizimlerinde kişileri içeren kavramlara yer verip (%46.9) vermeme (%53.1) oranı birbirine oldukça yakındır. Çalışmaya katılan tüm çocuklar değerlendirildiğinde ise çoğunluğun %34.5'inin hayali karakterleri çizdiği görülmüştür. Toplam sonuçlar incelendiğinde; bu çalışmaya katılan tüm çocukların oyunla ilgili çizimlerinde taşıtları içeren kavramlara %18.7 oranında yer verdiği sonucuna ulaşılmıştır. Çocukların oyunla ilgili çizimlerinde binalar ve alanlara yer verip (%40.6) vermeme (%59.4) oranı birbirine yakındır. Çalışmaya katılan tüm çocukların oyunla ilgili çizimlerinde hayvan kategorisindeki kavramlara %9.4 oranında yer verdiği görülmüştür. Çalışmaya katılan tüm çocuklar değerlendirildiğinde çoğunluğun (%62.5) oyunla ilgili çizimlerinde oyuncakların yer aldığı sonucu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, Oyun, Resim.

Examination Of 'preschool Children's Happy Moments In The Classroom' Through The Pictures They Drawn

Fatime Şallı İdare[1], Fatma Abide Güngör Aytar[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 175 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Emotional development is defined as the increased ability of children to recognize themselves, to express their feelings in a healthy way and to regulate their emotions. Social development refers to children's ability to establish and maintain positive relationships with adults and other children. Considering social and emotional development at the age of 3-5, it is seen that most of the children are increasingly competent to express the causes and consequences of emotions, to understand and regulate their own emotions. Especially when the child starts school, there is a sharp increase in the relationship between peers.

The fact that kindergarten children make new friends and are accepted by them signifies their participation in activities in the classroom and the completion of learning tasks on their own. However, children with poor emotional regulation and social skills have difficulty in making friends and cannot develop qualified relationships with their environment. This situation causes children to dislike school and decrease their academic success.

In school, children's relationships with teachers and friends have positive or negative effects on the child's mental health. At school, not only the educational needs of children but also their emotional needs should be met.

Apart from these, factors such as the physical conditions of the school and the classroom and the education program are related to the child's adaptation to school. In this context, it is very important to know the relationship between teacher and peer, which is closely related to the child's mental health and academic achievement, and to know the thoughts of the child in the classroom. It is thought that it is important to identify the situations that the child likes in the classroom and to increase the studies towards them. The main purpose of this study is to examine the moments in which preschool children feel happy in the classroom through their drawings.

This research was designed in the phenomenological method of qualitative research methods. The study group consisted of 36 children (20 girls and 16 boys) aged 4-5 years attending an independent kindergarten in Mamak district of Ankara province in the 2018-2019 academic year. Purposive sampling, one of the random sampling methods, was used in the study. In the study, drawings of children and interviews with children were used as data collection tools. During the data collection process, firstly, the school administration was interviewed and necessary permissions were obtained. Afterward, the teachers were interviewed and briefly informed about the study and the appropriate time for research was determined. Finally, before the study, children were interviewed and volunteer children who wanted to participate in the study were included in the study. First of all, children were briefly talked about the sense of happiness, school and classroom environment. The children were then asked to draw moments in which they felt happy in the classroom. A4 paper was distributed to the children and it was stated that they could use the paint they wanted. After the drawing process was completed, each child was interviewed one by one about the pictures they draw. The children were asked what they

drew and what they wanted to tell in their paintings and the answers were noted by the researcher.

The data obtained by drawing and interview techniques were analyzed by content analysis method. Ethical principles were taken into consideration during the research process and the study was carried out with children willing to participate in the scope of volunteering. The findings were divided into categories and codes. In this research, the children's drawings are divided into four categories as teacher, friends, games, and toys.

It was observed that car games and playing house were more used in the paintings. In parallel with this finding, it is observed that car and doll figures were drawn in the category of materials. It was determined that children were able to express their experiences or feelings about the situations they were happy in their classroom settings through their pictures.

Keywords: preschool, children, child development, picture, drawing

Okul Öncesi Çocuklarının Sınıf Ortamında Mutlu Oldukları Anların Çizdikleri Resimler Yoluyla İncelenmesi

Fatime Şallı İdare[1], Fatma Abide Güngör Aytar[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 175 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Duygusal gelişim çocukların, kendilerinin ve başkalarının duygularının tanıma, duygularını sağlıklı bir şekilde ifade etme ve duygularını düzenlemedeki artan becerileri olarak tanımlanmaktadır. Sosyal gelişim ise çocukların yetişkinler ve diğer çocuklarla olumlu ilişkiler kurma ve bu ilişkileri sürdürme becerilerine işaret etmektedir. 3-5 yaşlarında sosyal ve duygusal gelişime bakıldığında çocukların çoğunun duyguların nedenleri ve sonuçlarını ifade etme, kendi duygularını anlama ve düzenlemede giderek yetkinleştikleri görülmektedir. Özellikle çocuğun okula başlamasıyla akranlarla ilişki kurması da bu yaşlarda keskin bir artış göstermektedir.

Anaokulu çocuklarının yeni arkadaşlar edinmesi ve onlar tarafından kabul görmesi; sınıfta etkinliklere katılımlarına ve öğrenme görevlerini kendi başlarına tamamlamalarına işaret etmektedir. Ancak duygusal düzenleme ve sosyal becerileri zayıf olan çocuklar arkadaş edinmekte zorlanmakta ve çevresi ile nitelikli ilişkiler geliştirememektedir. Bu durum çocukların okulu sevmemelerine ve akademik başarılarının düşmesine sebep olmaktadır.

Okulda çocukların öğretmenleriyle ve arkadaşlarıyla ilişkileri çocuğun ruh sağlığı üzerinde olumlu ya da olumsuz etkilere sahiptir. Okulda çocuğun sadece eğitimsel değil duygusal ihtiyaçlarının da karşılanması gerekmektedir

Bunların dışında okulun ve sınıfın fiziksel şartları, eğitim programı gibi etkenler çocuğun okula uyumu ile ilişkilidir

Bu bağlamda çocuğun ruh sağlığı ve akademik başarısının yakından ilgili olduğu öğretmen ve akran ilişkilerinin bilinmesi, çocuğun sınıfına yönelik düşüncelerinin bilinmesi okula uyum sürecinde oldukça önem taşımaktadır. Çocuğun sınıf içinde hoşlandığı durumların belirlenmesi ve bunlara yönelik çalışmaların artırılmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmanın temel amacı okul öncesi çocuklarının sınıf ortamında kendilerini mutlu hissettikleri anların resim yoluyla incelenmesidir.

Bu araştırma nitel araştırma desenlerinden fenomenolojik desende tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma gurubunu, 2018-2019 öğretim yılında Ankara ili Mamak ilçesinde bulunan bağımsız bir anaokuluna devam eden 4-5 yaş grubu 20 kız, 16 erkek olmak üzere toplam 36 çocuk oluşturmuştur. Çalışma kapsamında seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden amaçlı örnekleme kullanılmıştır.Çalışmada veri toplama aracı olarak çocukların çizimleri ve çocuklarla yapılan görüşmeler kullanılmıştır. Veri toplama sürecinde öncelikle okul yönetimi ile görüşülmüş ve gerekli izinler alınmıştır. Daha sonra öğretmenler ile görüşülmüş ve çalışma ile ilgili kısaca bilgi verilmiş ve araştırma yapmak için uygun zaman belirlenmiştir. Çalışma yapılmadan önce son olarak çocuklarla görüşme yapılarak çalışmaya katılmak isteyen gönüllü çocuklar araştırmaya dâhil edilmiştir. Çocuklarla öncelikle mutluluk duygusu, okul ve sınıf ortamı ile ilgili kısaca sohbet edilmiştir. Ardından çocuklardan sınıf ortamında kendilerini mutlu hissettikleri anları çizmeleri istenmiştir. Çocuklara A4 kâğıtları dağıtılarak istedikleri boyayı kullanabilecekleri belirtilmiştir. Resim çizme çalışması bittikten sonra çizdikleri resimler hakkında her

çocuk ile birebir görüşme yapılmıştır. Çocuklara resimlerinde ne çizdikleri, ne anlatmak istedikleri sorulmuş ve yanıtlar araştırmacı tarafından not edilmiştir. Resim çizdirme ve görüşme tekniği ile elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Araştırma sürecinde etik ilkelere dikkat edilmiş, çalışma gönüllülük kapsamında katılmak isteyen çocuklarla yürütülmüştür.

Elde edilen bulgular kategori ve kodlara ayrılmıştır. Bu araştırmada incelenen, çocukların sınıf ortamında kendilerini mutlu hissettikleri anları çizdikleri resimler; öğretmen, arkadaş, oyun ve oyuncak olarak dört kategoriye ayrılmıştır. Çocuklardan okulda mutlu oldukları durumları çizmelerinin istendiği resimlerde çocukların daha çok oyun ve materyal üzerinde çizimler yaptıkları saptanmıştır. Oyunlardan araba oyunları ve evciliğin çizilen resimlerde daha çok yer verildiği gözlenmiştir. Bu bulguya paralel olarak da materyallerden araba ve bebek figürlerinin yoğun olarak yer aldığı göze çarpmaktadır. Çocukların sınıf ortamlarında mutlu oldukları durumlara ilişkin yaşantılarını ya da duygularını resimleri aracılığıyla ifade edebildikleri belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi, çocuk, çocuk gelişimi, resim, çizim

Investigation Of Parents' Approaches Toward Preschool Children's Drawings

Fatma Bolattaş Gürbüz[1], Ümit Deniz[2]
[1]*Yozgat Bozok Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 212 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Goal:The main purpose of art education in early childhood is to ensure the development of symbolic competence and to enable children to acquire adequate and satisfactory ways of communication personally. In fact, the positive attitudes of children towards art are primarily influenced by the attitudes of the family. Parents' reactions to children's art work will undoubtedly affect the child's view, interest and attitude to art. In this direction, it was aimed to determine the approaches of parents towards their children's drawings. In order to determine the approaches of the parents towards their children's drawings toward the following questions will be sought answers.

Parent's approach;

- Does it vary according to age?

- Does it vary according to education level?

- Does it vary by profession?

- Does it vary according to the number of children she has?

- Does it vary according to the demographic characteristics of the child attending kindergarten?

- Does it vary depending on whether he paints with his child?

- Does it vary according to interest, attitude and practices towards painting?

Method: This research, which is planned to determine the approach of parents to their children's painting, is a descriptive scanning model.The study group of the research was determined by simple random sampling method and consisted of 269 parents (145 mothers and 124 fathers) whose children were educated in independent kindergartens and in kindergartens of the elementary school of the Ministry of National Education in the center of Yozgat. The fact that attitudes are important in terms of relations between individuals necessitates to be examined in various aspects. In this respect, the attitudes of parents towards their children's learning process may vary according to many physical and psychological factors. In the Demographic Information Form prepared to determine the characteristics of the parents of the study group; Parents 'age, education level, profession, how many children have, children' s demographic characteristics, whether or not to paint with the child, interest in the art of drawing, attitudes and practices are included in the form of 16 questions. “The Tool of Determining Approaches Toward Drawings of Children: Teacher Form" which was developed by Bolattaş Gürbüz and Deniz, (2017) and it was stated as a practical measurement tool on different variables and different samples. In this research, the measurement tool was used as parent form. The form consists of 4 sub-dimensions and 24 items in total. The first factor is the “Appreciation” factor consisting of 9 items. In this factor, “"Beautiful, a very beautiful picture, I say” in the form of praise and expressions that express

admiration. The second factor is the “Probing” factor consisting of 5 items. In this factor, ""What is this? ”What does the picture tell?”I say ". The third factor is the “Correcting” factor consisting of 5 items. In this factor, there are corrective expressions such as "You have mixed all colors, you should paint them separately next time, I say ”. The last factor is the “Educative/Improving” factor with a total of 5 items. In this factor, “I see that you use all colors in the picture you do today, I say”. Each expression is rated with a 5-grade Likert type. Ratings are “never (1), rarely (2), sometimes (3), often (4) and always (5)”. The total score that can be obtained from the form varies between 24-120. The highest score that can be obtained from the "Appreciation" sub-dimension is 45 and the highest score that can be obtained from the "Probing" Correcting and Educative/Improving sub-dimensions is 25. As the score obtained from the lower dimension increases, the approach adopted by the adult emerges.

*Finding and Conclusion:*The data obtained from the research are analyzing using SPSS program.The analysis process continues on the data obtained from the research and t-test and ANOVA analyzes are performed for the variables.In line with the sub-objectives of the study, the parents' approaches are considered both separately and in total.It is planned to present the findings of the research at the congress.

Keywords: Children's drawings, Preschool drawing, Parent's approaches.

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Resimlerine Ebeveynlerin Yaklaşımlarının İncelenmesi

Fatma Bolattaş Gürbüz[1], Ümit Deniz[2]
[1]*Yozgat Bozok Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 212 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Erken çocuklukta sanat eğitiminin esas amacı sembolik yeterliliğin gelişimini sağlamak ve bu doğrultuda çocuklara kişisel olarak yeterli ve tatmin edici iletişim yolları edinmelerine olanak sağlamaktır. Nitekim çocukların sanata yönelik olumlu tutumlar geliştirebilmesi öncelikle ailenin tutumlarından etkilenmektedir. Çocukların sanat çalışmalarına ebeveynlerinin verdiği tepkiler çocuğun sanata bakışını, ilgisini ve tutumunu hiç şüphesiz etkileyecektir. Bu doğrultuda çalışmada ebeveynlerin çocuklarının resim çalışmalarına yönelik yaklaşımlarını belirlemek amaçlanmıştır. Ebeveynlerin çocuklarının resim çalışmalarına yönelik yaklaşımlarını belirlemek amacı ile aşağıdaki sorulara yanıt aranacaktır.

Ebeveynin yaklaşımı;

- Yaşına göre değişiklik göstermekte midir?
- Öğrenim düzeyine göre değişiklik göstermekte midir?
- Mesleğine göre değişiklik göstermekte midir?
- Sahip olduğu çocuk sayısına göre değişiklik göstermekte midir?
- Anaokuluna devam eden çocuğunun demografik özelliklerine göre değişiklik göstermekte midir?
- Çocuğuyla birlikte resim yapıp yapmadığına göre değişiklik göstermekte midir?
- Resim sanatına yönelik ilgi, tutum ve uygulamalarına göre değişiklik göstermekte midir?

Yöntem: Ebeveynlerin çocuklarının resim çalışmalarına yaklaşımlarını belirlemek amacıyla planlanan bu araştırma betimsel tarama modelindedir. Araştırmanın çalışma grubu, basit seçkisiz örnekleme yöntemi ile belirlenmiş olup, Yozgat ili merkezinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı bağımsız anaokullarında ve ilkokul bünyesindeki anasınıflarında çocuğu öğrenim gören 269 ebeveynden (145 anne-124 baba) oluşmaktadır. Tutumların, bireyler arasındaki ilişkiler açısından önemli oluşu, çok çeşitli yönlerden incelenmesini gerekli kılar. Bu doğrultuda ebeveynlerin çocuklarının öğrenim sürecine yönelik tutumları, fiziksel ve psikolojik birçok unsura göre değişebilir. Araştırmanın çalışma grubunu oluşturan anne/babaların özelliklerini belirleyebilmek için hazırlanan Demografik Bilgi Formu'nda; ebeveynlerin yaşı, öğrenim düzeyi, mesleği, kaç çocuğu olduğu, anaokuluna devam eden çocuğunun demografik özellikleri, çocuğuyla birlikte resim yapıp yapmadığı, resim sanatına yönelik ilgi, tutum ve uygulamaları şeklindeki bilgileri içeren 16 adet soru bulunmaktadır. "Çocuk Resimlerine Yönelik Yaklaşımları Belirleme Aracı: Öğretmen Formu" Bolattaş Gürbüz ve Deniz, (2017) tarafından geliştirilmiş olup farklı değişken ve farklı örneklemler üzerinde uygulanabilir ölçme aracı olarak belirtilmiştir. Bu araştırmada ölçme aracı ebeveyn formu olarak kullanılmıştır. Form, toplamda 4 alt boyuttan ve 24 maddeden oluşmaktadır. Birinci faktör 9 maddeden oluşan "**Beğenme/Övgü**" faktörüdür. Bu faktörde ""Güzel, çok güzel bir resim" derim" şeklinde övgü ve beğeni belirten ifadeler yer almaktadır. İkinci faktör ise 5 maddeden oluşan "**Araştırıcı/Sorgulayıcı**" faktörüdür. Bu faktörde ise "Bu nedir?" "Resmin ne anlatıyor?" şeklinde ifadeler yer almaktadır. Üçüncü faktör 5 maddeden oluşan "**Düzeltici"** faktörüdür. Bu faktörde, "Bütün renkleri karıştırmışsın, bir dahakine ayrı ayrı boyamalısın" şeklinde düzeltici ifadeler bulunmaktadır. Son faktör ise toplamda 5 madde içeren "**Eğitici/Geliştirici**" faktörüdür. Bu faktörde "Bugün yaptığın resimde tüm renkleri kullandığını görüyorum" şeklinde ifadeler yer almaktadır. Her bir

ifade 5'li likert tipi ile derecelendirilmiştir. Derecelendirmeler "hiçbir zaman(1), nadiren(2), bazen(3), sık sık(4) ve her zaman (5)" şeklindedir. Formdan alınabilecek toplam puan 24-120 aralığında değişmektedir. Beğenme/Övgü alt boyutundan alınabilecek en yüksek puan 45, Araştırıcı/Sorgulayıcı, Düzeltici ve Eğitici/Geliştirici alt boyutlarından alınabilecek en yüksek puan ise 25 tir. Alt boyuttan alınan puan arttıkça yetişkinin çocuk resimlerine yönelik benimsediği yaklaşım ortaya çıkmaktadır.

Bulgu ve Sonuç:

Araştırmadan elde edilen verilerin analizi SPSS programı kullanılarak yapılmaktadır. Araştırmadan elde edilen veriler üzerinde analiz süreci devam etmekte olup değişkenlere yönelik t-testi ve ANOVA analizleri yapılmaktadır. Araştırmanın alt amaçları doğrultusunda, anne ve babaların yaklaşımları ayrı ayrı ve toplamda da ebeveyn yaklaşımları olarak değerlendirilmektedir. Araştırma sonucunda elde edilecek bulgu, sonuç ve tartışmaların kongrede sunulması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk resimleri, Okul öncesinde resim, Anne-baba yaklaşımları

Drama

Drama

Investigation Of Preschool Education Preservice Teachers' Self-Efficacy Levels And Their Attitudes Toward Drama Lesson

İnanç Eti[1], Meltem Emen[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Abstract No: 394 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Investigation of Preschool Education Preservice Teachers' Self-Efficacy Levels and Their Attitudes Toward Drama Lesson

Aim

Self-efficacy belief is defined by Bandura as self-judgments about the capacity of the individual to organize and successfully implement the activities necessary for an individual to perform a certain performance. As in every profession, self-efficacy is of great importance in the teaching profession. Teacher self-efficacy defines a teacher's belief in the skills that a teacher must possess in order to successfully complete a specific teaching task. The teacher is expected to create a learning environment that supports the development of children, to dominate the developmental and educational literature, and to have a high sense of competence in teaching skills. The higher education institutions that train preschool teachers aim to gain the knowledge, skills and attitudes required by prospective teachers with theoretical and practical courses in their current programs. One of these courses is Drama in Early Childhood Education. In addition to being an activity in drama preschool education program, it also differs from other theoretical courses as it can be integrated with other activities as a teaching method. In preschool education program, drama activity is defined as an activity that enables the child to learn by doing and living and supports all development areas. Preschool teachers, who will implement these activities, play an important role in achieving the gains in the developmental areas designated for them. The upbringing of preschool teachers who will suffice in the field of drama is related to their experiences and attitudes and beliefs they gained while they were still candidates. For this reason, it is thought that pre-service teachers' taking drama class may indirectly affect their teaching self-efficacy beliefs. The aim of this study is to reveal how pre-school teachers 'attitudes and drama self-efficacy beliefs of pre-school teachers' department differ according to whether or not to take Drama in Early Childhood Education. For this general purpose, the following questions will be answered.

1. Does Drama Education significantly affect pre-service teachers' attitudes towards drama?

2. Does Drama Education significantly affect teacher candidates' self-efficacy beliefs?

3. Does taking Drama Education affect pre-service teachers' self-efficacy beliefs and attitudes towards drama?

4. Is there a relationship between preschool teacher candidates' self-efficacy beliefs and attitudes towards drama?

Method

The research is in the relational screening model of quantitative research designs. The sample of

this study is composed of 112 preservice teachers studying in the pre-school teaching department of a university in the spring term of 2018-2019 academic year. 63 of these pre-service teachers are in the second year of university and constitute the group that did not take drama lessons before the research. Fifty prospective teachers were in the 3rd and 4th grade and included in the study as drama group. One-dimensional self-efficacy beliefs scale of preschool teachers developed by Tepe and Demir (2012) was used to determine the self-efficacy beliefs of pre service teachers as data collection tools. This scale consists of 37 items and is a five-point Likert-type rating scale. Scale factor loadings ranged from .67 to .89 and reliability coefficient was .97. In order to determine the pre-service teachers' attitudes towards creative drama, attitude scale related to Creative Drama courses developed by Adıgüzel (2007) was used. This scale consists of 50 items and is a five-point Likert-type rating scale. Scale factor loads ranged from .71 to .32. The Cronbach alpha reliability coefficient was .94. At the beginning of the data collection process, the purpose of the research was explained to the prospective teachers and the volunteers were identified. This trainee was applied to the second grade students on both scales before the drama class started. These scales were also applied to the prospective teachers in the third and fourth grades. For the next 14 weeks, drama course was conducted with second grade students and at the end of the course, the same scales were applied as posttest again. Thus, the data collection process of the research was completed. While analyzing the data, firstly, it was tested whether they showed normal distribution or not, and dependent samples t test was used among pre-test post-test scores of second grade teacher candidates for normal distribution data. The independent samples t test was used to compare the groups with and without drama classes. Finally, in order to test the relationship between pre-service teachers' attitudes towards drama and self-efficacy beliefs, the Pearson correlation coefficient was calculated.

Results

The information obtained from preschool education pre service teachers showed that their self-efficacy scores after the drama lesson differed significantly compared to the scores they received before the drama lesson (p: 0.01, r: 0.608) and this difference was in favor of the scores at the end of the drama lesson. It was determined that attitudes towards drama determined before taking drama course changed positively after taking this lesson (p: 0.01, r: 0.517). There was a significant difference between the self-efficacy of those who did not take drama lesson and those who took drama lesson in favor of those who took drama courses in the past (p: 0.03). When the data on the attitudes towards creative drama are examined, the attitudes of the groups who did not take drama lesson and those who took drama lesson were compared and a striking result was reached. The attitude scores towards the drama obtained from those who did not take drama lesson were found to be significantly higher than the scores of those who took drama course (p: 0.01). In this case, it can be said that pre-service teachers' attitudes towards this course decreased after the drama lesson, and the factors that cause this process appear as a new research topic. Finally, the relationship between the pre-service teachers' attitudes towards drama lesson and self-efficacy scores were tested and no significant relationship was found between these two variables (p: .53).

Keywords: creative drama, sel-efficacy, attitude, preservice teachers, preschool education,

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Öz-yeterlik Düzeyleri ve Drama Dersine İlişkin Tutumlarının İncelenmesi

İnanç Eti[1], Meltem Emen[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Bildiri No: 394 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Öz-Yeterlik Düzeyleri Ve Drama Dersine İlişkin Tutumlarının İncelenmesi

Amaç

Bandura tarafından bireyin belirli bir performansı sergilemesi için gerekli etkinlikleri düzenleyip, başarılı bir şekilde hayata geçirme kapasitesi hakkında kendine ilişkin yargıları olarak tanımlanan öz-yeterlik inancı, her meslekte olduğu gibi öğretmenlik mesleğinde de büyük bir öneme sahiptir. Öğretmen öz-yeterliği, belirli bir bağlam içinde öğretmenin özel bir öğretme görevini düzenleme ve bunu başarıyla tamamlaması için sahip olması gereken becerilerine olan inancını tanımlanmaktadır. Öğretmenin çocukların gelişimini destekleyen bir öğrenme çevresi oluşturması, gelişimsel ve eğitimsel alan yazına hakim olması, öğretme becerilerine olan yeterlik duygusunun yüksek olması beklenmektedir. Okul öncesi öğretmenleri yetiştiren yüksek öğretim kurumları, mevcut programlarında yer alan teorik ve uygulamalı derslerle öğretmen adaylarının gereksinim duyacakları bilgi, beceri ve tutumları kazandırmayı amaçlamaktadır. Bu derslerden birisi de Erken Çocukluk Eğitiminde Drama dersidir.

Drama okul öncesi eğitim programında da yer alan bir etkinlik olmasının yanında aynı zamanda bir öğretim yöntemi olarak diğer etkinliklerle bütünleştirilebildiği için diğer teorik derslerden farklılaşmaktadır. Drama etkinliklerini uygulayacak olan okul öncesi öğretmenleri, çocukların onlar için belirlenmiş olan gelişim alanlarındaki kazanımlara ulaşmasında önemli rol oynamaktadırlar. Drama alanında yeterli olacak okul öncesi öğretmenlerinin yetişmesi onların henüz adayken kazandıkları deneyimler ve bunlara ilişkin tutum ve inançlarıyla ilgili olmaktadır. Bu nedenle öğretmen adaylarının drama dersini almalarının dolaylı olarak öğretmenlik öz-yeterlik inançlarını da etkileyebileceği düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı okul öncesi öğretmenliği bölümündeki öğretmen adaylarının drama dersine ilişkin tutumlarının ve öğretmenlik öz-yeterlik inançlarının Erken Çocukluk Eğitiminde Drama dersini alıp almama durumuna göre nasıl farklılaştığını ortaya koymaktır. Bu genel amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara cevap aranacaktır.

1. Erken Çocukluk Eğitiminde Drama dersi öğretmen adaylarının dramaya ilişkin tutumlarını anlamlı bir şekilde etkilemekte midir?
2. Erken Çocukluk Eğitiminde Drama dersi öğretmen adaylarının öz-yeterlik inançlarını anlamlı bir şekilde etkilemekte midir?
3. Erken Çocukluk Eğitiminde Drama dersi almış olmak öğretmen adaylarının öz-yeterlik inançları ile dramaya ilişkin tutumlarını etkilemekte midir?
4. Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının öz-yeterlik inançları ile dramaya ilişkin tutumları arasında bir ilki var mıdır?

Yöntem

Araştırma nicel araştırma desenlerinden ilişkisel tarama modelindedir. Bu araştırmanın

örneklemini 2018-2019 eğitim öğretim yılı bahar döneminde bir üniversitenin okul öncesi öğretmenliği bölümünde okuyan 112 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Bu öğretmen adaylarından 63'ü üniversite ikinci sınıfta olup araştırma öncesinde drama dersi almayan grubu oluşturmaktadır. 50 öğretmen adayı ise 3. ve 4. sınıfta olup araştırmaya drama eğitimi almış grup olarak alınmıştır. Veri toplama aracı olarak öğretmen adaylarının öz yeterlik inançlarını belirlemek için Tepe ve Demir (2012) tarafından geliştirilen okul öncesi öğretmenlerinin tek boyutlu öz yeterlik inançları ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçek 37 maddeden oluşmakta olup beşli likert tipinde bir derecelendirme ölçeğidir. Ölçek faktör yükleri .67 ile .89 arasında değişmekte olup güvenirlik katsayısı .97 olarak belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının yaratıcı dramaya ilişkin tutumlarını belirlemek için ise Adıgüzel (2007) tarafından geliştirilen Yaratıcı Drama derslerine ilişkin tutum ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçek 50 maddeden oluşmakta olup beşli likert tipinde bir derecelendirme ölçeğidir. Ölçek faktör yükleri .71 ila .32 arasında değişmektedir. Cronbach alpha güvenirlik katsayısı ise .94 olarak belirlenmiştir.

Veri toplama sürecinde dönemin başında öğretmen adaylarına araştırmanın amacı açıklanmış ve aralarından gönüllü olanlar belrlenmiştir. Bu öğretmen adaylarından ikinci sınıfta olanlara drama dersi başlamadan önce her iki ölçekte uygulanmıştır. Aynı zamanda üç ve dördüncü sınıftaki öğretmen adaylarına da söz konusu ölçekler uygulanmıştır. Yaklaşık 14 hafta boyunca ikinci sınıf öğrenciler ile programda yer alan drama dersi yürütülmüş ve ders sonunda tekrar aynı ölçekler son test olarak uygulanmıştır. Böylelikle araştırmanın veri toplama süreci tamamlanmıştır.

Bulgular

Okul Öncesi Öğretmen adaylarından elde edilen bilgiler onların drama dersinin sonrasında aldıkları öz yeterlilik puanlarının drama dersi öncesinde aldıkları puanlara göre anlamlı olarak farklılaştığını (p:0.01, r: 0.608) ve bu farkın drama dersi sonundaki puanlar lehine olduğunu göstermiştir. Drama dersini almadan önce belirlenen dramaya yönelik tutumların bu dersi aldıktan sonra olumlu yönde değiştiği saptanmıştır (p:0.01, r: 0.517). Henüz drama dersi almamış olanlar ile almış olanların öz yeterlilikleri arasında da geçmişte drama dersi almış olanlar lehine anlamlı bir farklılık olduğu (p: 0.03) belirlenmiştir. Yaratıcı dramaya yönelik tutumlara ait verilere bakıldığında ise drama dersi almayan grup ile drama dersi almış olan grubun yaratıcı dramaya ilişkin tutumları karşılaştırılmış ve çarpıcı bir sonuca ulaşılmıştır. Drama dersini henüz almamış olanlardan elde edilen dramaya yönelik tutum puanları drama dersi alanların puanlarından anlamlı şekilde yüksek olarak belirlenmiştir (p:0.01) ayrıca drama almayanlar drama dersinden sonra bu derse yönelik tutum puanlarında artış göstermişlerdir. Bu durumda öğretmen adaylarının drama dersinden sonra geçirdikleri zaman içinde bu derse ilişkin tutumlarının azaldığı söylenebilmekte, ve bu süreçte buna neden olan etkenler yeni bir araştırma konusu olarak karşımıza çıkmaktadır. Son olarak öğretmen adaylarının tümünün drama dersine yönelik tutumları ile öz yeterlilik puanları arasındaki ilişki test edilmiş ve bu iki değişken arasında anlamlı bir ilişki bulunmadığı saptanmıştır (p: .53)

Anahtar Kelimeler: yaratıcı drama, öğretmen adayları, özyeterlilk, tutum, okul öncesi

Dil Eğitimi

Language Education

**development Of English Picture Vocabulary Test As An Assessment Tool For Very Young Efl Learners' Receptive And Expressive Language Skills

Burcu Güngör[1], Alev Önder[2]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*Bahçeşehir Üniversitesi*

Abstract No: 4 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

The age for early foreign language learning has dropped dramatically in the past decade to include children under 7 and 6 years old and the issues of English language teaching and assessment at pre-primary level have accordingly been growing interest all over the world. In Turkey, where English as a foreign language learning is often limited to schools, assessment of very young language learners (VYL) between the ages of 3-7 years at pre-primary level is a new field of endeavor. Whereas the compulsory English education is started in Grade 2 (age 8) at primary education level, it can be stated that the expansion of English into preschool education gained momentum with the most recently-published Early Childhood English Language Curriculum (ECELC) only for private preschools. Despite some tiny improvements, it is possible to say that almost no standards have been clearly stated outlining the required level of language skills and age-appropriate teaching methods and suitable assessment tools in early L2 education. As for assessment, although there are many standardized tests aiming at providing a comprehensive assessment of learners' general vocabulary knowledge, they are not sufficient to meet the requirements of an assessment tool which is relating to specific subjects domain and taking the cultural factors, children's developmental and affective characteristics and low level of foreign language knowledge into consideration. Specifically, due to the lack of English language test measuring the VYL's vocabulary knowledge which is considered as a central issue and priority in early language learning at this age, EPVT for Turkish speaking children was designed to assess their receptive and expressive vocabulary for content areas in accordance with the literature review on various aspects of developmental framework of VYLs' assessment. After an in-depth analysis of research and a close scrutiny of ECELC, Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) and various course books and word list picture books for VYLs, 48 basic vocabularies in L2 were decided to be measured separately in receptive and expressive vocabulary test parts.

Method

English Picture Vocabulary Test (EPVT) has two parts. Whereas Receptive part provides 4 images for each question and children are expected to respond by touching or pointing to pictures, Expressive part provides one target image on each page and expects children to express. EPVT does not require the child to read and write. The initial piloting of EPVT for VYLs was conducted with preschoolers and four experts from English Language Teaching and Early Childhood Education for the qualitative review for item development. As a result of these pre-pilot meetings, necessary improvements about the test difficulty, familiarity and attractiveness were made and test items were drawn by a professional painter. In the next stage, the other test materials like EPVT Implementation Guide and Record Forms apart from Receptive and Expressive Testbooks were also designed to make the test easy to administer and score. For final piloting to ensure the reliability and validity of the test, the EPVT was administered to 251 children aged 5 and 6 years from 16 different preschools in three different region of İstanbul. In

analyzing this, point-biserial correlation was used to estimate the degree of relationship between the examinee's item scores with their total RAW scores. Considering the responses given to the items in the test like "right/wrong" in receptive part or can "said/cannot said" in expressive part which are dichotomously coded as 0 and 1, it can be said that the stability of rpb estimates of 48 items by using test data should be investigated to report the item discrimination indices.

Results

In terms of quantitative analysis, the reliability and validity analysis, item discrimination indices and point-biserial correlation coefficients were examined. Item analysis was done by using Microsoft Excel 2010. The reliability of the EPVT (Receptive and Expressive) was measured with the help of Kuder-Richardson Formula 20 and the reliability coefficients were found to be 0.89 and 0.91 respectively. EPVT were administered to the same group of preschoolers by selecting 30 children twice after three weeks later. The test-retest reliability measures which were 0.93 for EPVT (Receptive) and 0.94 for EPVT (Expressive) show that the scales can be said to have acceptable internal consistency.

As a result of point-biserial correlation, the item discrimination index (p-values) ranging from 0,223 - 0,626 for EPVT (Expressive) and from 0,240 - 0,65 for EPVT (Receptive) are considered "acceptable". In the literature it is indicated that items with point biserial correlation above 0.20 are accepted. Besides, items were classified as very difficult ($\rho \leq 0.20$), moderately difficult ($\rho > 0.20$ and ≤ 0.40), intermediately difficulty ($\rho > 0.40$ and ≤ 0.60), moderately easy ($\rho > 0.60$ and ≤ 0.80), or very easy ($\rho > 0.80$). Based on this, the degree of difficulty of the items in Receptive and Expressive EPVT was found to be between 0.2 and 0.8 which is acceptable. Therefore, the scales can be said to have ideal difficulty in terms of discrimination potential. In addition to this, test discrimination values were classified as poor items ($\rho \leq 0.19$), fairly good items ($\rho > 0.20$ and ≤ 0.29), good items ($\rho > 0.30$ and ≤ 0.39) and very good items ($\rho > 0.40$). Based on this, 62,5 % of total questions in both tests were classified as with good or excellent discrimination index. .

Conclusion

The results of this empirical study about a language test designed, piloted and administered indicate that the EPVT can serve as an effective, valid and reliable assessment tool for assessing receptive and expressive language knowledge of very young EFL learners on specific content areas.

**This study is derived from a PhD dissertation and part of it will be presented in 6th International Early Childhood Education Congress in Kars, 2-5 October, 2019

Keywords: very young learners, assessment, vocabulary test, receptive and expressive vocabulary language

Interactive Story Telling Program (Ehap) Of Preschool Education Teachers About The Program

Büşra Cemile Karabıyık[1], Nazlı Bozkurt[1], Nilay Dereobalı[1]
[1]*Ege Üniversitesi*

Abstract No: 272 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Goal

Language and attention skills of children in early childhood also affect their academic success in their later life. Accordingly, comparison with stimuli to support children in the early period facilitates learning. When the benefits of interactive storytelling are considered, child-centered storytelling activities are seen as a stimulus and it is thought that it develops self-confidence and self-perception in the individual. At the same time, interactive reading activities started in the early period improve the receptive and expressive language skills and contribute to the development of early literacy skills.

In this study, Interactive Storytelling Program (EHAP) was developed to develop language and early literacy skills, attention skills and social emotional skills of 5-year-old children attending preschool education. The program is planned for 8 weeks and three days a week. Concrete and digital materials were used as materials in the program. The aim of the study is to evaluate the effectiveness of the EHAP program by considering the opinions of teachers who implement the program in their own classes.

Method

This research is a qualitative research model. Maximum diversity sampling method was selected when determining the study group. Accordingly, kindergartens and preschools, affiliated to the Ministry of National Education, whose socio-economic level varies, were selected from İzmir city. It was aimed to carry out research with 12 teachers working with children aged 5 from these preschools and kindergartens.These teachers were willing to participate in the study voluntarily and 9 teachers of them continued to work. In this study, one of the document analysis types, diary, was used as data collection tool. Diaries consist of headings with hints. In addition, volunteer teachers and children were observed once a week by the researchers to ensure internal validity. A total of 9 teachers were observed 72 times. Interactive story telling program was used as the material. The program includes 8 (eight) silent books. In the program, “Interactive Expression Strategy”, in which the teacher and the child will play an active role, was used.

In order to implement the program of the preschool / kindergarten teachers in the study group, four half-day instructor training was given outside the training hours. Some of the materials included in the program were made available to teachers digitally and some of them were asked to keep diaries at the end of the day of application.

Results

The results obtained from the diaries show that the digital material is advantageous in terms of being easy to transport, creating an environment that every child can see, enriching both auditory and visual perception, and increasing the reality of space. According to the data obtained from the

classroom observations made by the researchers, it was determined that children started to take an active role in the interactive expression process in the following weeks. When the teachers' opinions about the disadvantages of the program are examined, it is determined that there are problems related to digital material and its usage. The deficiencies caused by digital material are mostly related to the inability to operate sound effects embedded in the presentation of the silent book. The teachers stated that the other materials in the program are ergonomics, economical and convertible. It was determined that the children participating in EHAP activities can make correct pronunciations, help the timid children to express themselves in the group by trusting themselves, and also transfer the language development skills gained to their daily lives.

Conclusion

To conclude, it is seen that EHAP is applicable and it has a positive effect on language, attention and early literacy skills through interactive storytelling studies of children aged 5 years. When teachers' opinions and researchers' observations are evaluated, EHAP is applicable as well as students' interactive storytelling skills and vocabulary develops in 8 weeks, gaining target words and using target words in daily life, paying attention to the meanings and sounds of words, and expressing feelings and thoughts. Early literacy skills, attention skills, creative thinking skills development is also concluded to be effective. However, teachers' opinions in the study indicate that the high number of guide questions in the program makes this strategy a disadvantage for crowded classes. The findings obtained from the teachers' diaries show that when the general objectives of the program are taken into consideration, digital material, which increases the vocabulary of children and supports early literacy skills to form sentence knowledge, is sufficient activities in terms of embodied materials.

Keywords: Interactive storytelling, language development, attention, early literacy.

Etkileşimli Hikaye Anlatma Programını (ehap) Uygulayan Okul Öncesi Eğitimi Öğretmenlerinin Program Hakkındaki Görüşleri

Büşra Cemile Karabıyık[1], Nazlı Bozkurt[1], Nilay Dereobalı[1]
[1]*Ege Üniversitesi*

Bildiri No: 272 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Çocukların erken çocukluk döneminde gelişen dil ve dikkat becerileri ilerleyen yaşantılarındaki akademik başarılarını da etkilemektedir. Buna göre erken dönemde çocukları destekleyecek uyaranlarla karşılaştırmak öğrenmeyi kolaylaştırmaktadır. Etkileşimli hikaye anlatmanın sağladığı yararlar düşünüldüğünde çocuk merkezli yürütülen hikaye anlatma etkinlikleri bir uyaran olarak görülmekte ve bireyde özgüven, benlik algısını geliştirdiği düşünülmektedir. Aynı zamanda erken dönemde başlanan etkileşimli okuma çalışmaları alıcı dil ve ifade edici dil becerilerini geliştirmekle birlikte erken okuryazarlık becerisinin gelişmesine katkıda bulunmaktadır

Bu çalışmada, Okul öncesi eğitimine devam eden 5 yaş çocuklarının dil ve erken okuryazarlık becerilerini, dikkat becerilerini, sosyal duygusal becerilerini geliştirmeye yönelik Etkileşimli Hikaye Anlatma programı (EHAP) hazırlanmıştır. Program 8 hafta ve hafta da üç gün uygulanacak şekilde planlanmıştır. Programda materyal olarak somut ve dijital materyaller kullanılmıştır. Çalışmadaki amacımız EHAP programının etkililiğini, programı kendi sınıflarında uygulayan öğretmen görüşleri doğrultusunda ele alarak değerlendirilmesini sağlamaktır.

Yöntem

Bu araştırma Nitel araştırma modelindedir. Çalışma grubu belirlenirken maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemi seçilmiştir. Buna göre İzmir il merkezinden sosyo-ekonomik düzeyi değişkenlik gösteren MEB'e bağlı anaokulu ve anasınıfları seçilmiştir. Belirlenen bu anaokulları ve anasınıfları içinden 5 yaş grubu çocuklarla çalışan ve çalışmaya gönüllü olarak katılmayı isteyen 12 öğretmenle araştırma gerçekleştirilmesi hedeflenmiş olup çalışmaya 9 öğretmen devam etmiştir. Çalışmada veri toplama aracı olarak doküman inceleme türlerinden birisi olan günlük kullanılmıştır. Günlükler ipucu içeren başlıklardan oluşmaktadır. Ayrıca araştırmada iç geçerliği sağlamak için araştırmacılar tarafından gönüllü öğretmenler ve çocuklar haftada bir kez gözlemlenmiştir. Toplamda 9 öğretmen 72 kez gözlemlenmiştir. Materyal olarak Etkileşimli hikaye anlatma programı kullanılmıştır. Programın içerisinde 8(sekiz) adet sessiz kitap kullanılarak hazırlanmış etkinlikler bulunmaktadır. Programda öğretmen ve çocuğun birlikte aktif rol alacakları "Etkileşimli Anlatım Stratejisi" kullanılmıştır.

Çalışma grubunda yer alan anasınıfı/anaokulu öğretmenlerinin programı uygulaması için eğitim öğretim saatleri dışında dört yarım gün sürecek eğitmen eğitimi verilmiştir. Programda bulunan materyallerin bir kısmı basılı bir kısmı dijital olarak öğretmenlerin kullanımına sunulmuştur ve öğretmenlerden uygulama yaptıkları günün sonunda günlükler tutmaları istenmiştir.

Bulgular

Günlüklerden elde edilen sonuçlar dijital materyalin kolay taşınabilir olması, her çocuğun

görebileceği ortamı oluşturması, hem işitsel hem görsel algıyı zenginleştirmesi, mekan gerçekliğini arttırması bakımından avantajlı olduğunu ortaya koymaktadır. Araştırmacılar tarafından yapılan sınıf içi gözlemlerden elde edilen verilere göre uygulamanın ilerleyen haftalarında çocukların etkileşimli anlatım sürecinde yetişkinden daha aktif rol almaya başladıkları belirlenmiştir. Programın dezavantajlı olduğu noktalar ile ilgili öğretmen görüşlerine bakıldığında, dijital materyalden ve kullanımından kaynaklanan aksaklıklardan söz edildiği belirlenmiştir. Dijital materyalden kaynaklanan aksaklıklar daha çok sessiz kitabın sunumu içine gömülü ses efektlerinin çalıştırılamaması ile ilgilidir. Öğretmenler programdaki diğer materyallerin ergonomik, ekonomik ve dönüştürülebilir olduğunu belirtmişlerdir. EHAP etkinliklerine katılan çocukların, doğru telaffuzlar yapabildiğini, çekingen çocukların kendilerine güvenerek grup içinde kendini ifade edebilmelerine yarar sağladığını, ayrıca çocukların kazandığı dil gelişim becerilerini de günlük yaşamlarına aktardıkları belirlenmiştir.

Sonuç

Sonuç olarak EHAP'ın uygulanabilir olduğu, 5 yaş grubu çocukların etkileşimli hikaye anlatma çalışmaları ile dil, dikkat ve erken okuryazarlık becerilerini olumlu etkilediği görülmektedir. Öğretmenlerin görüşleri ve araştırmacıların gözlemleri değerlendirildiğinde EHAP'ın uygulanabilir olmasının yanı sıra öğrencilerin etkileşimli hikâye anlatma becerilerinin ve sözcük dağarcıklarının 8 haftalık süreçte geliştiği, hedef kelimeleri kazandırma ve hedef kelimeleri günlük yaşamda kullanma, sözcüklerin anlamlarına ve seslerine dikkat etme, duygu ve düşünceleri ifade etmede özgüven kazanma, erken okuryazarlık becerilerini, dikkat becerilerini, yaratıcı düşünme becerilerini geliştirme de etkili olduğu sonucuna ulaşılmaktadır. Ancak yürütülen çalışmada ki öğretmen görüşleri programdaki rehber sorularının fazla olmasının kalabalık sınıflar için bu stratejiyi dezavantaja dönüştürdüğünü belirtmektedir. Öğretmenlerin günlüklerinden elde edilen bulgular programın genel hedefleri göz önünde bulundurulduğunda çocukların sözcük dağarcığını arttıracak, cümle bilgisini oluşturacak şekilde erken okuryazarlık becerilerini destekleyecek dijital materyal, somutlaştırılmış materyaller açısından yeterli etkinliklerden oluştuğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Etkileşimli hikaye anlatma, dil gelişimi, dikkat, erken okuryazarlık

A Research On Reading Maturity With Regard To Certain Characteristics And Socioeconomic Status Of The Children Who Attend Kindergarten

Ümit Deniz[1], Emel Okuyucu Akdaş[2]

[1]*Gazi Üniversitesi*

[2]*Hasanoğlan Elmadağ Dr. ahmet Kazım Mıhçıoğlu İlkokulu*

Abstract No: 301 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objective

The study has been conducted with the aim of investigating reading maturity of some children in kindergarten according to some of their characteristics and socio-economic levels. The study is a descriptive research using a screening model.

Method

The study group consisted of 150 children attending kindergartens within the primary school and their mothers in Afşin district of Kahramanmaraş city center. Information about schools belong to which lower, middle and high socioeconomic groups was obtained from Kahramanmaraş Provincial Directorate of National Education. In addition, the schools were visited and information was gathered from teachers. The schools that were listed by the Directorate of National Education and teachers jointly as “Lower”, “Medium” and “High socio-economic separately. Fifty children and their mothers from three groups listed according to socio-economic level were included in the study. In the study, “Metropolitan General Maturity Test” was used to determine the reading maturity level of children. The test consists of a total of 100 items and 6 sub-dimensions. The correct answer for each item in the test is evaluated as 1 point. All of the points constitute the total score of the test. The scores of each sub-dimension can be calculated in the test and the high total score indicates that the overall maturity level is high. In the test, total score obtained from word comprehension, sentences and matching sub-dimensions is evaluated as reading maturity. The adaptation, validity and reliability study of the R form of the test into Turkish was conducted. The reliability coefficients obtained by calculating the correlations between parallel forms, which were applied to 195 primary school children at intervals of several days varied between .53-.83. Metropolitan maturity test and Metropolitan achievement test were applied to 44 primary school students and the correlation between the two tests were determined as .34.53. In this study, scores of word comprehension, sentences and matching sub-dimensions of the test and reading maturity scores obtained from the sum of these sub-dimensions used. The reliability of reading maturity calculated by Kuder-Richardson (KR-20) test was determined as 97 on the study group. Metropolitan general maturity test was applied to children by verbal instructions by the first researcher. The data obtained in the study were evaluated with SPSS package program. Descriptive statistics were principally used in the evaluation of the data. The Kolmogorov-Smirnov test was used to test whether reading maturity scores were normally distributed or not. One-way analysis of variance ANOVA was used to investigate the relationship between the data obtained from the study group and the variables obtained by the "Metropolitan General Maturity Test". Scheffe and LSD tests were used to determine the source of the difference when a statistically significant correlation was found between the variables and reading maturity.

Findings

Reading maturity scores of children in the high socio-economic group were determined as higher than those in the middle and lower socio-economic group. The highest average score of reading maturity in word comprehension, sentences and matching sub-dimensions belongs to children in high socio-economic group. This was followed respectively by the average scores of children in the middle and lower socio-economic groups. In the middle socio-economic group, the average scores of girls were higher than the average scores of boys and the difference was statistically significant. There was no significant difference between the birth order and pre-school attendance period of the children.

Conclusion

The results of the study with the aim of investigating reading maturity of some children in kindergarten according to some of their characteristics and socio-economic level have been presented below.

- Reading maturity scores of children in the high socio-economic group were determined as higher than those in the middle and lower socio-economic group. The difference between the scores of children in the high socio-economic group and the lower socio-economic group was statistically significant.
- A statistically significant difference was found between the lower socio-economic group and the middle and high socio-economic group in the reading comprehension and matching sub dimensions of children. Children in the lower socio-economic group had a lower average of word comprehension and matching scores than the other groups.
- In the sub-dimension of reading maturity sentences, the scores of the children in the high socio-economic group were significantly higher than other two groups.
- Reading maturity scores were found to be higher in the middle socio-economic group in favor of girls, and no significant difference was found between the groups in terms of gender.

Keywords: Pre-school period, reading maturity, socioeconomic status

Anasınıfına Devam Eden Çocukların Bazı Özelliklerine ve Sosyoekonomik Duruma Göre Okuma Olgunluklarının İncelenmesi

Ümit Deniz[1], Emel Okuyucu Akdaş[2]

[1]*Gazi Üniversitesi*

[2]*Hasanoğlan Elmadağ Dr. ahmet Kazım Mıhçıoğlu İlkokulu*

Bildiri No: 301 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Araştırma, anasınıfına devam eden çocukların bazı özelliklerine ve sosyoekonomik düzeylerine göre, okuma olgunluklarının incelenmesi amacı ile yapılmıştır. Araştırma, tarama modelinin kullanıldığı betimsel bir araştırmadır.

Yöntem

Araştırmanın çalışma grubunu, Kahramanmaraş il merkezine bağlı Afşin ilçesinde bulunan ilkokul bünyesindeki anasınıflarına devam eden 150 çocuk ve bu çocukların anneleri oluşturmuştur. Kahramanmaraş İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden okulların alt, orta ve yüksek sosyoekonomik gruptan hangisine dâhil olduğu konusunda bilgi edinilmiştir. Ayrıca, okullara gidilerek, öğretmenlerden bilgi alınmıştır. Milli Eğitim Müdürlüğü ve öğretmenler tarafından ortak olarak "Alt", "Orta", "Yüksek" sosyoekonomik düzeyin işaret edildiği okullar ayrı ayrı listelenmiştir. Sosyoekonomik düzeye göre listelenen üç grup okuldan 50'şer çocuk ve annesi çalışmaya alınmıştır. Araştırmada çocukların okuma olgunluğu düzeyini belirlemek için "Metropolitan Genel Olgunluk Testi" kullanılmıştır. Test, toplam 100 maddeden ve 6 alt boyuttan oluşmaktadır. Testte her madde için doğru cevap "1 puan" olarak değerlendirilmektedir. Puanların tümü testin toplam puanını oluşturmaktadır. Testte her alt boyutun puanları hesaplanabilmekte ve toplam puanın yüksekliği genel olgunluk düzeyinin yüksek olduğunu göstermektedir. Testte kelime anlama, cümleler, eşleştirme alt boyutlarından elde edilen toplam puan okuma olgunluğu olarak değerlendirilmektedir. Testin R formunun Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılmıştır. İlkokul birinci sınıf çocuklarına birkaç gün arayla uygulanmış olan paralel formlar arası korelâsyonlar hesaplanarak elde edilen güvenirlik katsayıları .53-.83 arasında değişmiştir. 44 ilkokul öğrencisine Metropolitan olgunluk testi ile Metropolitan başarı testi uygulanmış ve iki test arasındaki korelatif ilişki. .34-.53 arasında saptanmıştır. Bu çalışmada Testin kelime anlama, cümleler ve eşleştirme alt boyutlarından oluşan puanlar ve bu alt boyutların toplamından elde edilen okuma olgunluğu puanları kullanılmıştır. Araştırma grubu üzerinden Kuder-Richardson (KR-20) testi ile hesaplanan okuma olgunluğu güvenirlik katsayısı .97 olarak belirlenmiştir. Metropolitan genel olgunluk testi birinci araştırmacı tarafından çocuklara sözel yönergelerle uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS paket programı ile değerlendirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde öncelikle betimsel istatistiklerden yararlanılmıştır. Okuma olgunluğu puanlarının normal dağılım gösterip göstermediği Kolmogorov-Smirnov testi ile sınanmıştır. Araştırma grubundan "Metropolitan Genel Olgunluk Testi" ile elde edilen veriler ile değişkenler arasındaki ilişkiye Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ile bakılmıştır. Değişkenler ile okuma olgunluğu arasında istatistiksel olarak ilişki saptandığında Scheffe ve LSD testi ile farkın kaynağı belirlenmiştir.

Bulgular

Yüksek sosyoekonomik gruptaki çocukların okuma olgunluğu puanları orta ve alt sosyoekonomik gruptaki çocuklara göre daha yüksek olarak saptanmıştır. Okuma olgunluğunun kelime anlama, cümleler ve eşleştirme alt boyutlarında en yüksek puan ortalaması yüksek sosyoekonomik gruptaki çocuklara aittir. Bunu sırası ile orta ve alt sosyoekonomik gruptaki çocukların puan ortalamaları izlemiştir. Orta sosyoekonomik grupta, kız çocukların puan ortalamaları erkek çocukların puan ortalamalarından daha yüksek ve istatistiksel olarak fark anlamlıdır. Çocukların doğum sırası ve okul öncesi eğitim kurumuna devam etme sürelerine göre ise anlamlı fark saptanamamıştır.

Sonuç

Anasınıfına devam eden çocukların bazı özelliklerine ve sosyoekonomik düzeylerine göre, okuma olgunluklarının incelenmesi amacı ile Kahramanmaraş ili Afşin ilçesinde yapılan çalışmanın sonuçları aşağıda verilmiştir.

- Yüksek sosyoekonomik gruptaki çocukların okuma olgunluğu puanları orta ve alt sosyoekonomik gruptaki çocuklara göre daha yüksek olarak saptanmıştır. Yüksek sosyoekonomik grup ile alt sosyoekonomik gruptaki çocukların puanları arasında istatistiksel olarak fark anlamlıdır.
- Çocukların okuma olgunluğu kelime anlama ve eşleştirme alt boyutlarında alt sosyoekonomik grup ile orta ve yüksek sosyoekonomik grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir. Alt sosyoekonomik gruptaki çocukların kelime anlama ve eşleştirme puan ortalamaları diğer gruplara göre daha düşüktür.
- Okuma olgunluğu cümleler alt boyutunda yüksek sosyoekonomik gruptaki çocukların puanları diğer iki gruba göre istatistiksel olarak anlamlı fark yaratacak düzeyde daha yüksektir.
- Okuma olgunluğu puanlarının orta sosyoekonomik grupta, kız çocukları lehine daha yüksek olduğu, diğer gruplarda ise cinsiyete göre anlamlı bir farkın olmadığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi dönem, okuma olgunluğu, sosyoekonomik durum

The Effect Of Dialogic Reading On The Receptive And Expressive Language Skills Of Children At 60-72 Months Of Age

Özgün Uyanık Aktulun[1], Gözde İnal Kızıltepe[2]
[1]*Afyon Kocatepe Üniversitesi*
[2]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi*

Abstract No: 171 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Dialogic reading refers to a process in which adults and children interactively read books together. In this process, through changes in standard reading behavior, adults guide children's participation by taking on the role of active listening, asking questions about the story, identifying unknown words, and expanding responses from the child by repetition. The child, on the other hand, makes a transition from being a mere listener of the story to being the reader of it. In literature, it is seen that the effects of dialogic reading on language development and on early literacy skills of preschool children have been demonstrated by various studies. Moreover, the fact that supportive practice providing a dialogic reading has a significant effect on language development and early literacy skills allowed dialogic reading practices to be included in the preschool education program. From this point of view, the research was carried out to examine the effect of dialogic reading process on receptive and expressive language skills of 60-72 months old children.

In this study, mixed design method was applied. The mixed design method provides an opportunity for the researcher to dwell on the research from different perspectives by expanding the perspective that a researcher may obtain by using a single method and attempts to minimize the limitations encountered in the use of a single method. Convergent parallel design was used within the scope of the mixed method design in the research. Convergent parallel design is formed when the quantitative and qualitative stages are applied simultaneously at the same stage of a research process. The universe of the study consisted of 60-72 months old children with normal development, continuing their education at kindergartens, under the Ministry of National Education, located in a center of a province in the Aegean region of Turkey. The quantitative data study group included a total of 50 children (25 experimental and 25 control) and the teacher of the children in the experimental group was included in the qualitative data study group. The data were collected employing the Personal Information Form, the Receptive Language and Expressive Language Sub-Tests of the Kaufman Early Academic and Language Skills Research Test and the semi-structured interview form developed by the researchers.

In order to realize dialogic reading applications, children's books were first examined in accordance with their formal and contextual characteristics. The books which were of high quality according to the predetermined characteristics, which may attract the children’s attention and suitable for their development were selected by taking the opinions of five experts working in the field of children's literature and preschool education. A total of 10 books have been determined for this purpose. The selected books were examined in line with the process steps of dialogic reading method, and the questions that could be asked about the book were noted and preliminary preparations were made for each book. After obtaining the due permissions, both the teachers and the families were informed about the study and the children of the volunteer families were included in the study. After pre-tests were carried out to assess the language skills of children, dialogic reading practices were conducted by the researcher 3 days a week for a 10- week period. When working with small groups in

the dialogic reading method, the children in the experimental group were randomly and voluntarily divided into two groups such that they consisted of at most of 12-13 and at least 8 people. Meanwhile, the book read every week was placed in the book center to give children the opportunity to go over their stories. At the end of the 10-week application, the receptive and expressive language skills of the children in the study group were re-evaluated with Kaufman's Early Academic and Language Skills Research Test.

As a result of the quantitative data analysis of the study, it was determined that dialogic reading process was effective in supporting the receptive and expressive language skills of children at 60-72 months of age. The results of the qualitative data analysis also demonstrate that dialogic reading has crucial contributions to children's vocabulary and self-expression skills.

Keywords: Dialogic reading, receptive language skills, expressive language skills, early childhood education

Etkileşimli Kitap Okumanın 60-72 Aylık Çocukların Alıcı ve İfade Edici Dil Becerilerine Etkisi

Özgün Uyanık Aktulun[1], Gözde İnal Kızıltepe[2]
[1]*Afyon Kocatepe Üniversitesi*
[2]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi*

Bildiri No: 171 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Etkileşimli kitap okuma, yetişkin ve çocuğun etkileşimli olarak birlikte kitap okudukları bir süreci ifade etmektedir. Standart kitap okuma davranışlarında yapılan değişikliklerle yetişkin bu süreçte, etkin dinleme, öykü ile ilgili sorular sorma, bilinmeyen sözcükleri tanımlama ve çocuktan gelen yanıtları tekrarlayarak genişletme rollerini üstlenerek çocuğun sürece katılımına rehberlik eder. Çocuk ise yalnızca öyküyü dinleyen kişi durumundan öykünün okuyucusu olma konumuna geçer. Alanyazında etkileşimli kitap okuma uygulamalarının; okul öncesi dönemdeki çocukların dil gelişimi ve erken okuryazarlık becerileri üzerindeki etkisinin çeşitli araştırmalarla ortaya konulduğu görülmektedir. Ayrıca etkin öğrenme deneyimi sağlayan destekleyici nitelikteki uygulamaların dil gelişimi ve erken okuryazarlık becerileri üzerinde önemli bir etkisinin olması; etkileşimli kitap okuma uygulamalarının okul öncesi eğitim programında da yer almasını sağlamıştır. Bu noktadan hareketle araştırma, etkileşimli kitap okuma sürecinin 60-72 aylık çocukların alıcı ve ifade edici dil becerileri üzerine etkisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Araştırmada karma desenli yöntem uygulanmıştır. Karma desenli yöntem, araştırmacının bir yöntem kullanarak elde edebileceği bakış açısını genişleterek ona farklı bakış açılarından bakma fırsatı sunmakta ve tekli metot kullanımlarında karşılaşılan sınırlılıkları en aza indirmeye çalışmaktadır. Araştırmada karma yöntem kapsamında yakınsayan paralel desen kullanılmıştır. Yakınsayan paralel desen, nicel ve nitel aşamaları araştırma sürecinin aynı olan bir aşamasında eş zamanlı olarak uygulanmasıyla oluşur. Araştırmanın evrenini Türkiye'nin Ege bölgesinde yer alan bir ilin merkezindeki Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı anaokullarına devam eden normal gelişim gösteren 60-72 aylık çocuklar oluşturmuştur. Araştırmanın nicel veri çalışma grubuna 25 deney 25 kontrol olmak üzere toplam 50 çocuk, nitel veri çalışma grubuna ise deney grubunda yer alan çocukların öğretmeni dahil edilmiştir. Araştırmada veriler, Kişisel Bilgi Formu, Kaufman Erken Akademik ve Dil Becerileri Araştırma Testi'nin Alıcı Dil ve İfade Edici Dil Alt Testleri ve araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığı ile toplanmıştır.

Etkileşimli kitap okuma uygulamalarının gerçekleştirilebilmesi için öncelikle çocuk kitapları biçimsel ve içeriksel özelliklerine uygun olarak incelenmiştir. Belirlenen özelliklere göre niteliği yüksek olan, çocukların ilgisini çekebilecek ve çocukların gelişimlerine uygun kitaplar çocuk edebiyatı ve okul öncesi eğitim alanında çalışan beş uzmandan görüş alınarak seçilmiştir. Bu doğrultuda uygulama için toplam 10 kitap belirlenmiştir. Seçilen kitaplar etkileşimli kitap okuma yönteminin işlem basamaklarına uygun olarak incelenmiş kitapla ilgili sorulabilecek sorular not edilerek her bir kitapla ilgili ön hazırlıklar gerçekleştirilmiştir. Gerekli izinler alındıktan sonra öğretmenler ve aileler yapılacak çalışmayla ilgili bilgilendirilmiş ve gönüllü ailelerin çocukları araştırmaya dahil edilmiştir. Çocukların dil becerilerini değerlendirmek amacıyla ön testler yapıldıktan sonra 10 hafta boyunca araştırmacı tarafından haftada 3 gün etkileşimli kitap okuma uygulamaları gerçekleştirilmiştir. Etkileşimli kitap okuma yönteminde küçük gruplarla çalışıldığında uygulamalar esnasında deney grubundaki çocuklar gönüllülük esası dikkate alınarak rastlantısal olarak iki gruba bölünerek en fazla 12-13 kişi en az 8 kişi olacak şekilde ikiye bölünmüştür. Aynı zamanda her hafta okunan kitap; kitap merkezine yerleştirilerek çocukların öyküleri

incelemelerine fırsat verilmiştir. 10 hafta süren uygulama sonunda çalışma grubunda yer alan çocukların alıcı ve ifade edici dil becerileri Kaufman Erken Akademik ve Dil Becerileri Araştırma Testi ile tekrar değerlendirilmiştir.

Araştırmanın nicel veri analizleri sonucunda etkileşimli kitap okuma sürecinin 60-72 aylık çocukların alıcı ve ifade edici dil becerilerini desteklemede etkili olduğu tespit edilmiştir. Nitel veri analizi sonuçları da etkileşimli kitap okumanın çocukların sözcük dağarcığı ve kendini ifade etme becerileri üzerinde önemli katkılarının olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Etkileşimli kitap okuma, alıcı dil becerisi, ifade edici dil becerisi, okul öncesi eğitim

Examination Of Preschool Children's Knowledge Levels About Synonyms

Zeynep Fulya Temel[1], Aslı Balcı[2]

[1]Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı Ankara

[2]Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı Erzurum

Abstract No: 214 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Knowledge of vocabulary is a fundamental part of the development of early language skills. In the acquisition of advanced language skills such as grammar and morphological awareness, knowledge of vocabulary is considered to be a prerequisite. There exists a close relationship between vocabulary and basic language skills such as reading, understanding, listening, and writing. Hyponymy, antonymy, and synonymy are the most basic sequential semantic relationships among words. Synonyms and antonyms, figurative meanings, idioms, metaphorical meanings symbolize the knowledge pertaining to the content of a language. Combined together, all these words form sentences and larger texts. Thus, the fictions about the universe may be told in different sentences. The richness of life that would be offered to preschool children will raise their knowledge of the world as well as the universe and expand their vocabulary. Besides common words, a quality language to be directed towards children should also include rather rarely used words such as words which involve figurative, synonymous, and antonymous meanings. Synonymy is the ability of two or more signifiers to have the same meaning and of separate signifiers to signify the same 'signified'. Turkish is a rich language in terms of the number of words. There are many synonymous words among the words it contains. Inclusion of these words in children's vocabulary is seen to be crucial for the development of their vocabulary. Studies have demonstrated that rare words directed towards children at an early age are associated with a more extensive vocabulary of children in preschool and subsequent periods. In the literature, it is seen that children may acquire different assets of language such as figure of speech, idiom, antonymy, synonymy, and heterography from a certain age, yet there are no studies conducted towards identifying this phenomenon. This study was carried out to determine the knowledge level of preschool children about synonyms. In this study, for this purpose, descriptive scanning model was used. The study group consisted of 346 4-6 years old children attending kindergartens and preschools under the primary schools in Yakutiye and Palandöken districts of Erzurum province, Turkey. In the selection of the study group, the condition of knowing the primary meaning of the synonyms was accepted as the criterion. In the study, 'General Information Form' and 'Pictorial Synonymous Words Checklist' prepared by the researchers were used as data collection tools. Pictorial Synonymous Words Checklist is a form prepared by the researchers to determine the knowledge level of children about synonyms in the Turkish language through pictures. Firstly, in the process of preparing the checklist, literature review by researchers and TDK data were used to determine the synonymous words in Turkish and then the synonymous words list was created. For this list, 2 Turkish language field experts were asked to categorize the synonyms in the list according to whether they are synonyms or not. Synonyms on which both experts agreed were determined and thus a new list of synonyms was created. For the synonyms in this list, 2 child development specialists were consulted to determine the suitability of the words for children's level of development in the study group and it was decided to use 61 words in total. Pictorial word cards for the determined 61 words were prepared separately by the researchers. On each card, there were 3 pictures for the words which have synonyms and for those which do not. For the cards prepared, field experts were consulted and the suitability of the drawings for the children and whether they represent the word were determined and due corrections were made. Additionally, pilot applications were conducted with children outside the working group to determine the intelligibility of

pictorial cards. During the data collection process, each child was interviewed in a silent and separate part of the classroom, and the 'Pictorial Synonymous Words Checklist' were applied to the children to determine their knowledge levels of the primary meanings of the words on the cards. After 4 weeks, the Pictorial Synonyms Vocabulary Checklist was reapplied to the children who had answered all of the cards correctly and this time the children's knowledge level about the synonym words was determined. For each child, correctly answered cards were marked as '1' and wrong answers as '0'. In the analysis of the data, percentage and frequency analyses were carried out by transferring the scores the children obtained from the checklist to a computer. According to the results of the study, '*evvel*-previous' (52.9 %), '*al*-red' (55.8 %), '*hür*-free' (57.8 %), '*cenk*-battle' (59.2 %), '*konuk*-guest' (59.8 %) were words which children knew the least, while the words '*yarar*-benefit' (97.1 %), '*pis*-dirty' (95.4 %), '*güç*-power' (95.1 %), '*kara*-black' (94.8 %), '*kıymetli*-precious' (94.2 %) were those which they knew the most.

Keywords: Preschool period, child, vocabulary, synonym

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Eş Anlamlı Kelimelere İlişkin Bilgi Düzeylerinin İncelenmesi

Zeynep Fulya Temel[1], Aslı Balcı[2]

[1]*Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı Ankara*

[2]*Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı Erzurum*

Bildiri No: 214 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Kelime dağarcığı bilgisi erken dil becerilerinin gelişiminin temel bir parçasıdır. Dilbilgisi ve morfolojik farkındalık gibi ileri düzey dil becerilerinin kazanılmasında kelime dağarcığı bilgisi ön şart olarak kabul edilmektedir. Kelime dağarcığı ile okuma, anlama, dinleme, yazma gibi temel dil becerileri arasında sıkı bir ilişki vardır. Kelimeler arasında alt anlamlılık (hyponymy), karşıt anlamlılık (antonymy), eş anlamlılık (synonymy) en temel dizisel semantik ilişkilerdir. Eş ve zıt anlamlı kelimeler, mecaz anlam, deyimler, metaforik anlamlar dilin içeriğine ait bilgiyi simgeler. Tüm bu sözcükler birleşerek tümceleri ve daha büyük metinleri oluştururlar. Böylece evrene ilişkin kurgular farklı tümcelerle anlatabilir hale gelir. Okul öncesi dönemde çocuklara sunulacak yaşantı zenginliği onların dünya ve evren bilgisinin artmasını ve kelime dağarcıklarının genişlemesini sağlar. Çocuklara yöneltilecek kaliteli bir dil, yaygın olarak kullanılan kelimelerin yanı sıra mecazi, eş ve zıt anlam içeren kelimeler gibi daha nadir kullanılan kelimeleri de barındırmalıdır. Eş anlamlılık iki ya da daha çok sayıda göstergenin aynı anlama gelme, ayrı gösterenlerin aynı gösterileni belirtme özelliğidir. Türkçe kelime sayısı açısından zengin bir dildir. İçerisinde barındırdığı kelimeler arasında eş anlamlı olan birçok kelime bulunmaktadır. Çocukların kelime dağarcığında bu kelimelerin yer alması çocukların kelime dağarcıklarının gelişimi açısından önemli olarak görülmektedir. Araştırmalar çocuklara erken yaşta yöneltilen daha nadir kelimelerin, çocukların okul öncesi ve sonraki dönemlerde daha geniş söz varlığı ile ilişkili olduğunu göstermiştir. Alan yazında çocukların belirli yaşlardan itibaren mecaz, deyim, zıt anlam, eş ses ve eş anlam gibi dilin farklı zenginliklerini edinebildikleri görülmekle beraber bu durumu belirlemeye ilişkin araştırmalara rastlanmamaktadır. Bu araştırma okul öncesi dönemde bulunan çocukların eş anlamlı kelimelere yönelik bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Bu amaç doğrultusunda araştırmada betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Erzurum İli Yakutiye ve Palandöken İlçelerinde ilkokula bağlı anasınıfları ve anaokullarına devam eden 4-6 yaş aralığında 346 çocuk oluşturmuştur. Çalışma grubunun seçiminde çocukların eş anlamlı kelimelerin birincil anlamını bilme koşulu ölçüt olarak kabul edilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan *"Genel Bilgi Formu"* ve "*Resimli Eş Anlamlı Kelime Kontrol Listesi*" kullanılmıştır. Resimli Eş Anlamlı Kelime Kontrol Listesi çocukların Türkçe'de yer alan eş anlamlı kelimelere ilişkin bilgi düzeylerini resimler aracılığıyla belirlemeye yönelik araştırmacılar tarafından hazırlanan formdur. Kontrol listesinin hazırlanma sürecinde öncelikli olarak Türkçe'de yer alan eş anlamlı kelimeleri belirlemek üzere araştırmacılar tarafından alan yazın taramasına ve TDK verilerine başvurularak eş anlamlı kelime listesi oluşturulmuştur. Oluşturulan bu liste için 2 Türkçe dil alan uzmanından listede yer alan eş anlamlı kelimeleri eş anlamlı olup olmama ve yaygın kullanım durumlarına göre sınıflandırmaları istenmiştir. Her iki uzmanın ortak olarak görüş birliğinde bulunduğu eş anlamlı kelimeler belirlenmiş ve yeni bir eş anlamlı kelime listesi oluşturulmuştur. Oluşturulan bu listede yer alan eş anlamlı kelimeler için 2 çocuk gelişimi uzmanına başvurularak kelimelerin çalışma grubundaki çocukların gelişim düzeylerine uygunluğu belirlenmiş ve toplam 61 kelimenin kullanılmasına karar verilmiştir. Belirlenen 61 kelime için araştırmacılar tarafından ayrı ayrı resimli kelime kartları hazırlanmıştır. Her bir kartta sorulacak olan kelimenin eş anlamlısı olan ve olmayan kelimelere yönelik 3 adet resim yer almıştır. Hazırlanan kartlar için alan uzmanı akademisyenlere başvurulmuş ve çizimlerin çocuklar için uygunluğu ve kelimeyi temsil edip etmeme durumu belirlenerek gerekli düzeltmeler yapılmıştır. Ayrıca resimli kartların anlaşılabilirliğini belirlemek

üzere uygulama öncesinde çalışma grubu dışındaki çocuklarla pilot uygulamalar yapılmıştır. Verilerin toplanma sürecinde her bir çocukla birebir olmak üzere sınıfın sessiz ve ayrı bir bölümüne geçilmiş ve çocuklara "Resimli Eş Anlamlı Kelime Kontrol Listesi" uygulanarak kartlarda yer alan kelimelerin birincil anlamlarına yönelik bilgi düzeyleri belirlenmiştir. Kartların tümünü doğru yanıtlayan çocuklara 4 hafta sonra "Resimli Eş Anlamlı Kelime Kontrol Listesi" tekrar uygulanarak bu kez çocukların eş anlamlı kelimelere yönelik bilgi düzeyleri belirlenmeye çalışılmıştır. Her bir çocuk için doğru bilinen kelimeler "1" yanlış bilinen kelimeler "0" olarak işaretlenmiştir. Verilerin analizinde çocukların kontrol listesinden aldıkları puanlar bilgisayar ortamına aktarılarak yüzde ve frekans analizleri yapılmıştır. Araştırma sonucunda "evvel" (%52.9), "al" (%55.8), "hür (%57.8) "cenk" (%59.2), "konuk" (%59.8) kelimelerinin çocukların en az; "yarar" (%97.1), "pis" (%95.4), "güç" (%95.1), "kara" (%94.8) ve "kıymetli" (%94.2) kelimelerinin ise en çok bildikleri eş anlamlı kelimeler arasında yer aldığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönem, çocuk, kelime dağarcığı, eş anlamlı kelime

Comparing Effect Of Silent Books And Picture Books In Preschool On Children- Teacher Interaction

Burcu Çıldır[1], Aisaule Turatova[1]
[1]*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi*

Abstract No: 216 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim of the Study

Silent books may be defined as picture books which narrative is structured by only with visual elements. This books have few to no words so that the pictures tell the story. In addition to term "silent books", wordless books or wordless picture books term has been used to refer this genre in the literature. It can be state that silent books are unique books and they have many opportunities because of structuring narrative only with visual elements and bringing the child into a universal language. Not every book which is designed without words can be defined as a silent book. Silent books which form a meaningful whole with the visual context and have fictional elements, should follow same path with picture books and be written as a literary book. The only difference between picture books and silent books is that the silent books, which are consist of the wide possibilities of visual language, do not include written elements. It is stated that many traditional children's picture books merge the verbal and visual together to form a narrative and silent books are no different but since these books are purely visual there needs to be different considerations made in order for the narrative to communicate to the viewer. The goal of this research was to describe in depth how children and teacher interaction differ through silent books and picture books in preschool reading activities.

Methodology

The research investigates spesific aspects of the of the interaction between children and teacher occurs during book reading session in classroom. To understand difference of child-teacher interaction through silent books and picture books, it is used a qualitative research design in the research. The research is designed as a case study. Case study is a qualitative approach in which the investigator explores a bound system (a case) or multiple bounded systems (cases) over time through detailed, in depth data collection involving multiple sources of information and reports a case description and case-based themes. The participants consisted of 13 females and 10 males, totally 23 children. Data collection took place two weeks at the 60-72 month children classroom of the preschool. Researchers observed 4 reading session (each week 2 reading session) with 4 different children book. Two books were selected by the classroom teacher as a part of the traditional picture book genre and the other two one selected by researchers as a silent book. "Umbrella" was designed by Ingrid & Dieter Schubert and first published in 2010. It is published in Turkey with the name of the "Şemsiye" in 2015. The other silent book which shared with children in the reading activities was "Doğumgünü Hediyesi" (Birthday Gift) designed by Behiç Ak, a Turkish children book writer and illustrator, firstly published in 2007. Researchers did not join the reading activity process but only observed. Data were collected during reading aloud activities, book talks, and interview with teacher at the end of the study. The reading aloud activities and book talks were video and audio recorded and transcribed. Researchers took notes about their observations and audio record of interview were transcribed. Interaction were coded for the type, degree and the theme which they engendered the use of the acts, comments, questions and non-

verbal reactions.

Findings and Conclusion

Finding indicates that there is a relationship between teacher- children interaction and children book genres. Children make significally more comment and ask more question when sharing the silent books than picture books. When teacher used more question sharing the silent books with children than picture books, children also used significally more directly reactions than the picture book reading sessions. This study also indicated that potential for integrating silent books in the classroom reading activities.

Keywords: Silent books, wordless books, children-teacher interaction, children books.

Sessiz Kitaplar ve Resimli Kitapların Okulöncesi Dönem Çocuk- Öğretmen Etkileşimine Etkisinin Karşılaştırılması

Burcu Çıldır[1], Aisaule Turatova[1]

[1]*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi*

Bildiri No: 216 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Sessiz kitaplar; içerisinde sözcüğün yer almadığı, kurgunun görseller aracılığıyla yapılandırıldığı resimli kitaplar olarak tanımlanabilir. Bazen birkaç sözcük de içerebilen ya da sözcüksün olan bu kitaplarda öyküyü resimler anlatır. Sessiz kitaplar adlandırmasının yanı sıra alan yazında sözcüksüz kitaplar ya da sözcüksüz resimli kitaplar olarak da adlandırılmaktadırlar. Yalnızca görsel öğelerle kurgunun yapılandırılması ve çocuğun evrensel bir dil ile buluşturması bağlamında özgün kitaplar oldukları ve birçok olanağı barındırdıkları söylenebilir. İçerisinde yazı olmayan her kitap sessiz kitap olarak adlandırılamaz. Yer verdiği görsel bağlam ile anlamlı bir bütün oluşturan ve bir kurgusu olan sessiz kitaplar resimli kitaplar ile aynı doğrultuda yazınsallık taşımalıdır. Resimli kitaplar ile sessiz kitapları birbirinden ayıran tek farkın görsel dilin geniş olanaklarından beslenen sessiz kitapların içerisinde yazılı öğelerin almaması olduğu söylenebilir. Çoğu geleneksel resimli çocuk kitabının sözel ve görsel öğeleri bir araya getirip bir anlatı oluşturduğunu dile getirir. Sessiz kitapların da bu kitaplardan farkı olmadığını ancak tamamen görsel olarak yapılandırıldıkları için okurlarıyla iletişim kurmak için anlatıyı oluştururken farklı kaygılar taşıdıklarını belirtir. Araştırmanın amacı okulöncesi dönemde yürütülen okuma saati etkinliklerinde sessiz kitaplar ve resimli kitaplar aracılığıyla çocuk-öğretmen etkileşiminin nasıl oluştuğunun derinlemesine incelenmesidir.

Yöntem

Araştırma okuma saati süresince çocuklar ve öğretmen arasında gerçekleşen etkileşimi farklı açılardan ortaya koymaya çalışmaktadır. Sessiz kitaplar ve resimli kitaplar bağlamında çocuk- öğretmen etkileşiminin nasıl farklılaştığını anlamak için araştırma nitel bir araştırma olarak desenlenmiştir. Araştırma nitel araştırma desenlerinden biri olan durum çalışması olarak tasarlanmıştır. Durum çalışması araştırmacıların sınırlı bir sistem (durum) ya da birden fazla sistem (durumlar) üzerinde o durumu tanımlayacak ve durum temelli temaları ortaya çıkaracak çeşitli bilgiler ve raporları aracılığıyla ayrıntılı ve derinlemesine veri topladığı nitel bir yaklaşımdır. Araştırmanın çalışma grubunu 13 kız ve 10 Erkek öğrenci olmak üzere 23 çocuk oluşturmaktadır. Veri toplama süreci bir okulöncesi eğitim kurumunun 60-72 ay grubu sınıfında yürütülmüştür. Araştırmacılar 4 farklı çocuk kitabının okunduğu 4 okuma saatini (her hafta iki okuma saati olmak üzere) gözlemlemişlerdir. Okunan kitaplardan resimli kitap türüne ait iki kitap öğretmenin kendisi tarafından, sessiz kitaplar arasında yer alan diğer iki kitap ise araştırmacılar tarafından seçilmiştir. Özgün adı "Umbrella" olan ve Ingrid & Dieter Schubert tarafından tasarlanan "Şemsiye" adlı kitap ilk kez 2010 yılında basılmıştır. Türkiye'de ise 2015 yılında baskısı yapılmıştır. Çocuklar okuma etkinliğinde paylaşılan diğer sessiz kitap ise Türk yazar ve çizer Behiç Ak tarafından tasarlanan ve ilk baskısı 2007 yılında yapılan "Doğumgünü Hediyesi" adlı kitaptır. Araştırmacılar tarafından okuma etkinliklerinin yürütülmesine müdahale edilmemiş yalnızca gözlem yapılmıştır.

Veriler sesli okuma etkinlikleri, kitap konuşmaları ve uygulama sonunda öğretmenle yapılan görüşmelerden elde edilmiştir. Sesli okuma etkinlikleri ve kitapla ilgili yürütülen konuşmalar video ve ses

olarak kaydedilip deşifre edilmiştir. Araştırmacılar uygulamalar sırasında gözlemlerini not etmişler ve öğretmen ile yapılan görüşme de yazıya aktarılmıştır. Etkileşimler çocukların davranış, yorum, soru ya da sözel olmayan tepkiler yoluyla ortaya koydukları üzerinden tür, derece ve tema olarak kodlanmıştır.

Bulgular ve Sonuç

Bulgular öğretmen- çocuk etkileşimi ile çocuk kitabı türü arasında bir bağlantı olduğunu göstermektedir. Çocuklar sessiz kitaplar okunurken resimli kitaplara göre daha fazla yorum yapmış ve soru sormuşlardır. Bunun yanı sıra öğretmenler sessiz kitapları çocuklarla paylaşırken daha fazla soru sorarken, çocukların resimli kitapların okunduğu okuma saatlerine göre önemli ölçüde daha belirgin ve doğrudan tepki verdikleri gözlenmiştir. Bu çalışma aynı zamanda sessiz kitapların sınıfta okuma etkinliklerinde sunacağı olası olanakları da ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sessiz kitaplar, sözcüksüz kitaplar, çocuk-öğretmen etkileşimi, çocuk kitapları.

Adaptation Of Narrative Assessment Scale For 36-66 Month-Old Children

Mihriban Özcan[1], Nilay Dereobalı[2]
[1]*Hasan Kalyoncu Üniversitesi*
[2]*Ege Üniversitesi*

Abstract No: 254 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Introduction

Early childhood is an important period in terms of expanding children's' vocabulary, enriching and supporting their expression skills. Early childhood has a significant place in supporting and evaluating the use of different sentence structures, the inclusion of time expressions, and enriching the vocabulary and narrative skills of children. Starting from the age of 3 or 4, children start using storytelling, a different aspect of language. These narrative skills develop over time. Narratives are a valuable but often unused format for facilitating the language development of young children. Explaining the strategies to help develop narratives provide important data that can help professionals in working with children. In order to support the narrative skills of children, it is of great importance to evaluate their existing situations. In this context, this study aimed to adapt the Narrative Assessment Protocol, which was developed in 2007 to assess the narrative skills of children between 2-7 years, to the Turkish context for 36-66 month-old Turkish children. With the adoption of the Narrative Assessment Protocol, a measurement tool will be introduced to the literature to evaluate the narrative skills of Turkish children in early childhood. This measurement tool will enable the assessment of the narrative skills of children in our country and support the identification of children's needs related to their narration skills.

Methodology

This study, which was conducted in order to adapt the Narrative Assessment Protocol (NAP), which was developed to evaluate the narrative skills of Turkish children aged 36-66 months, was designed in the survey model.

In the study, the validity and reliability of the Narrative Assessment Protocol (NAP) were conducted on the selected study group with the convenience sampling method.

The population of the study consisted of children between 36-66 months of age attending official kindergartens affiliated to the Ministry of National Education in the central districts within the boundaries of İzmir province in the 2018-2019 academic year.

Convenience sampling method was used to determine the sample representing the population The convenience sampling method is a method used to prevent loss of money, time and labor. Considering this sampling method, permission has been obtained from the Directorate of National Education to conduct the study in 5 independent kindergartens located in Konak district, one of the central districts of İzmir. 263 children of 36-66 months of age, whose mother tongue is Turkish and who showed normal development participated in the study. Since there were enough participants from 3 schools, the remaining 2 schools were not included in the study. Although the parents signed the consent form to participate in the study, 3 children were not included in the study because they had a

hearing impairment. The parents of 13 children were initially excluded from the study because they voluntarily participated in the study and signed the consent form but wanted to withdraw from the study before the study was completed. A total of 247 children participated in the study.

Findings and Discussion

"Narrative Evaluation Protocol" and "Family Information Form" were used to collect the data. Exploratory Factor Analysis (EFA) in SPSS 23.0 and Confirmatory Factor Analysis in Lisrell were performed for evidence of construct validity. Cronbach's alpha and Test-retest reliability were analyzed in SPSS 23.0. ANOVA analysis was used in SPSS 23.0 to examine the difference between children's scores. EFA results showed that the protocol has a 3-dimensional structure. The Cronbach alpha value of the Narrative Assessment Protocol was found to be .75 in terms of internal consistency. Test-retest reliability was calculated separately for each factor and it was .75 for the first factor, .72 for the second factor and .69 for the third factor. The measurements obtained from children were found to be acceptable, valid and reliable for Narrative Assessment Protocol. In addition, the difference between the mean scores of children was examined. There was a significant effect of age on children who were divided into groups as 52-months old or older, but gender did not have a significant effect ($p < 0.05$). It was concluded that age and gender did not have a significant effect together.

Conclusion

According to the results of the validity and reliability study of the Narrative Assessment Protocol conducted with the sample of 247 children aged 36-66 months in kindergartens in the Izmir, the protocol was revealed to be a valid and reliable scale. According to the results of the validity and reliability study of the Narrative Assessment Protocol conducted with the sample of 247 children aged 36-66 months in kindergartens in the Izmir, the protocol was revealed to be a valid and reliable scale. According to the results of the validity and reliability study of the Narrative Assessment Protocol conducted with the sample of 247 children aged 36-66 months in kindergartens in the Izmir, the protocol was revealed to be a valid and reliable scale.

Keywords: Narrative skills, Language Development, Early Childhood Education

Anlatı Değerlendirme Ölçeğinin 36-66 Aylık Çocuklar İçin Uyarlama Çalışması

Mihriban Özcan[1], Nilay Dereobalı[2]
[1]*Hasan Kalyoncu Üniversitesi*
[2]*Ege Üniversitesi*

Bildiri No: 254 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Giriş

Erken çocukluk dönemi, çocukların sözcük dağarcığını genişletmek, ifade gücünü zenginleştirmek ve anlatım becerilerini desteklemek açısından önemli bir dönemdir. Çocukların anlatım durumlarının kullandıkları sözcük, tümce çeşitliliği ile tümce yapılarının değerlendirilmesi ve sözcük dağarcığını genişletmeleri, farklı tümce yapılarını kullanmaları, zaman ifadelerini anlatımlarına dahil etmeleri, ifade gücünü ve anlatım becerilerini zenginleştirmelerini desteklemek için erken çocukluk dönemi önemli bir yere sahiptir. 3 ya da 4 yaşından başlayarak çocuklar başka bir dil formatı olan hikaye anlatımını kullanmaya başlar. Bu anlatı becerileri zaman içinde gelişir. Anlatılar, küçük çocukların dil gelişimini kolaylaştırmak için değerli, ancak genellikle kullanılmayan bir formattır. Anlatıların nasıl geliştiği ve gelişimine yardımcı olacak stratejilerin açıklanması konusundaki bilgilerin profesyonellere küçük çocuklarla çalışmalarında yarar sağlayabilecek önemli veriler sunmaktadır. Çocukların anlatım becerilerinin desteklenebilmesi için var olan durumlarının değerlendirilmesi de büyük öneme sahiptir. 2-7 yaş arasındaki çocukların anlatım becerilerini değerlendirmek için 2007 yılında geliştirilmiş olan Narrative Assessment Protocol'ünün Türkiye'deki çocuklara uygun hale getirilmesi ve bu bağlamda ölçeğin 36-66 ay grubu anadili Türkçe olan çocuklar için uyarlanması amaçlanmıştır. Anlatı Değerlendirme Protokolü'nün uyarlanmasıyla, erken çocukluk döneminde Türk çocuklarının anlatım becerilerini değerlendirmek üzere bir ölçme aracı literatüre sunulmuş olacaktır. Bu ölçme aracı, ülkemizdeki çocukların anlatım becerilerinin değerlendirilmesini ve çocukların anlatımlarıyla ilgili gereksinimlerinin belirlenerek desteklenmesine olanak sağlayacaktır.

Yöntem

36-66 aylık Türk çocuklarının anlatımlarını değerlendirmek üzere geliştirilmiş olan Anlatı Değerlendirme Protokolü'nü- ADP (Narrative Assessment Protocol-NAP) Türk çocuklarına uyarlamak için yapılan bu çalışma genel tarama modelindedir.

Araştırmada, uygun örnekleme yöntemi ile seçilen çalışma grubu üzerinde Anlatı Değerlendirme Protokolü-ADP'nin (Narrative Assessment Protocol- NAP) geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılmıştır.

Araştırmanın evrenini 2018–2019 öğretim yılında İzmir ili sınırları içinde merkez ilçelerde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi anaokullarına devam eden ve normal gelişim gösteren 36-66 ay arası çocuklar oluşturmaktadır.

Bu evreni temsil edecek örneklemi belirlemek için uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Uygun örnekleme yöntemi para, zaman ve iş gücü kaybını önlemek için kullanılan bir yöntemdir. Bu örnekleme yöntemi göz önünde bulundurularak İzmir ilinde merkez ilçelerden Konak ilçesinde bulunan bağımsız anaokullarından 5 anaokulunda çalışma yapılması için Milli Eğitim Müdürlüğü'nden izin alınmış; 3 okulda öğrenimine devam eden 36-66 ay grubundan normal gelişim gösteren ve anadili Türkçe olan

263 çocuk araştırmanın katılımcılarını oluşturmuştur. Araştırmaya bu 3 okuldan yeterli sayıda katılımcı olduğu için kalan 2 okul araştırma kapsamına alınmamıştır. Ailesi araştırmaya katılması için izin formunu imzalamasına karşın katılımcılardan 3 çocuk işitme yetersizliğine sahip olduğu için araştırmaya dahil edilmemiştir. 13 çocuğun da ailesi önce araştırmaya katılmaya gönüllü olup izin formunu imzaladığı fakat araştırma tamamlanmadan önce çalışmadan çekilmek istemeleri nedeniyle araştırmadan çıkarılmıştır. Toplamda 247 çocuk ile araştırma tamamlanmıştır.

Bulgular ve Tartışma

Araştırma verilerinin toplanmasında ise "Anlatı Değerlendirme Protokolü" ve "Aile Bilgi Formu" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin yapı geçerliği kanıtları için SPSS 23.0'te Açımlayıcı Faktör Analizi(AFA) ve Lisrell'de Doğrulayıcı Faktör Analizi yapılmıştır. Güvenirlik kanıtları için SPSS 23.0 da Cronbach alfa ve Test-tekrar test güvenirliğine bakılmıştır. Çocukların aldıkları puanlar arasındaki farkı incelemek için SPSS 23.0 da ANOVA analizi kullanılmıştır. AFA sonuçlarında protokolün 3 boyutlu yapısının olduğu görülmüştür. Uygulama yapılan gruplarda Anlatı Değerlendirme Protokolü'nün iç tutarlılık anlamında güvenirliği için Cronbach alfa değeri .75 olarak bulunmuştur. Test-tekrar test güvenirliği ise faktörler için ayrı ayrı hesaplanmış ve birinci faktör için .75, ikinci faktör için .72 ve üçüncü faktör için .69 olarak bulunmuştur. Anlatı Değerlendirme Protokolü ile çocuklardan elden edilen ölçümlerin, kabul edilebilir düzeyde geçerli ve güvenilir olduğu görülmüştür. Ek olarak çocukların protokolden aldıkları puanların ortalamaları arasında anlamlı farklılık olup olmadığına bakılmış, 52 ay altı ve üstü olarak gruplara ayrılan çocuklarda yaşın anlamlı etkisinin olduğu görülürken, cinsiyetinin anlamlı bir etkiye sahip olmadığı ($p<0.05$) görülmüştür. Yaşın ve cinsiyetin ortak etkisinin ise anlamlı etkiye sahip

olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuç

Anlatı Değerlendirme Protokolü'nün İzmir örnekleminde anaokullarında öğrenim gören 36-66 aylık 247 çocukla yapılan geçerlik ve güvenirlik çalışması sonuçlarına göre, protokol geçerli ve güvenilirdir. Bu sonuçlar ışığında, Anlatı Değerlendirme Protokolü'nün geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğu ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Anlatı Becerileri, Dil Gelişimi, Erken Çocukluk Eğitimi

Müzik

Music

The Effects Of Preschool Music Education On The Attitudes And Behaviors Of Children With Active Learning Approaches

İrem Konrat[1], Aslı Yıldırım Polat[1]
[1]*Anadolu Üniversitesi*

Abstract No: 44 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The aim of this study is to investigate the effects of preschool music education on the attitudes and behaviors of students with active learning approaches. The study group of the study consists of two different age groups consisting of 23 students consisting of 3-4 years old students in Anadolu University Day Care Center in Eskişehir province in 2018-2019 academic year. For 8 weeks; approximately 60 minutes on Tuesdays and Fridays, Preschool music, movement and dance training was provided with active learning approaches. In all studies, the courses were recorded and the attitudes and behaviors of the students were observed. After the research, the teachers 'and parents' changes in attitudes and behaviors of children were discussed and recorded with questionnaires. Active learning approaches and methods used in music teaching are Kodaly, Dalcroze, Suzuki, Orff, cooperative learning methods. In this study, activities were determined based on Orff Schulwerk method. Although these learning methods have common and different features; The important thing is that the teacher can choose which of these learning methods can be suitable for his / her class.

Kodaly learning method: The Hungarian composer Zoltan Kodaly (1882-1967), who developed the Kodaly method. It is a method that combines music and dance and enables active participation in the class.

Swiss composer Emile-Jacques Dalcroze (18651950), who developed the Dalcroze learning method: The harmony between mind and body is shown by improvisation and body movements. Movement is essential in this method.

Shinichi Suzuki (1898-1998) who developed the Suzuki learning method: This method is aimed at improving the child's ear, and the music grows by listening from the birth of the child. With the Suzuki learning method, the child is able to play the instrument from the ear.

The Orff Schulwerk method: Composer and educator Carl Orff (1895-1982) has pioneered a musical pedagogy that integrates movement, language and music, improving children's productivity in many countries of the world. The Orff approach is supported by percussion-tune-free rhythm instruments, which are of great importance for children in basic music education and enable them to make effective music in line with their own skills. In Orff-Schulwerk-based music education, activities such as ensel bodily percussion kullanma (body percussion), using the body as a musical instrument, and creating various rhythm accompaniments by hitting different parts of the body are widely used abroad. The important point in Orff is that individuals can express themselves and be able to engage in social sharing throughout the studies. The basis of the richness of the courses taught by the Orff approach is that everyone presents roles that are appropriate to their level of music and movement. In this way, the individual contributes to the social psychological development. The discovery of time and space through movement, the discovery of sound through instruments and sound, the discovery of form through improvisation, experience from imitation to the original creation, from piece to whole, from simple to complex and from individual to community, and this experience always requires active participation.

Speech language and movement rhythm are the most important elements in Orff Approach. By playing Orff instruments, children discover that sounds are independent of playing movements. These instruments, which they play as play, take them from heavy and coarse movements to more elegant and quick movements.

As a result, the Orff-Schulwerk Approach is an approach that needs to be followed in preschool period in our country with its pedagogical content and instruments and efforts should be made in this regard. The development of movement and rhythm ability, communication between people, adaptation to changes, using the body as a rhythm instrument, singing and rhymes with rhythm accompaniment, creating goals and task completion skills' development of attitudes and behaviors as well as music and social skills.

Keywords: Music education in preschool period, Orff-Schulwerk Approach.

Aktif Öğrenme Yaklaşımları ile Yapılan Okul Öncesi Müzik Eğitiminin Çocukların Tutum ve Davranışlarına Etkileri

İrem Konrat[1], Aslı Yıldırım Polat[1]
[1]*Anadolu Üniversitesi*

Bildiri No: 44 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu araştırmanın amacı, aktif öğrenme yaklaşımları ile yapılan okul öncesi müzik eğitiminin öğrencilerin tutum ve davranışlarına olan etkilerinin incelenmesidir. Araştırmanın çalışma grubunu 2018-2019 eğitim öğretim yılında Eskişehir ili, Anadolu Üniversitesi Kreş ve Gündüz Bakımevinde, 3 ve 4 yaş gruplarına devam eden 23 kişilik iki farklı yaş grubuna ait sınıf oluşturmaktadır. 8 hafta boyunca; Salı ve Cuma günleri yaklaşık 60'ar dakika, aktif öğrenme yaklaşımları ile okul öncesi müzik, hareket ve dans eğitimi verilmiştir. Tüm çalışmalarda etkinlikler kayıt altına alınmış, çocukların tutum ve davranışları gözlemlenmiştir. Uygulama sonrası öğretmenler ve veliler ile çocukların tutum ve davranışlarındaki değişime ilişkin görüşülmüş ve açık uçlu görüşme formuyla veri toplanmıştır. Müzik eğitiminde kullanılan aktif öğrenme yaklaşım ve yöntemleri Kodaly, Dalcroze, Suzuki, Orff, işbirlikli öğrenme yöntemleridir. Bu araştırmada Orff Schulwerk yöntemi temel alınarak etkinlikler planlanmıştır. Bu öğrenme yöntemlerinin ortak ve farklı özellikleri bulunmakla beraber; önemli olan öğretmenin bu öğrenme yöntemlerinden kendi sınıfına uygun olanını seçebilmesidir.

Kodaly öğrenme yöntemi: Kodaly yöntemini geliştiren Macar besteci Zoltan Kodaly (1882-1967)'dir. Müzik ile dansı birleştiren yöntem olup, derse katılımının aktif olarak gerçekleşmesini sağlar.

Dalcroze öğrenme yöntemi: Dalcroze öğrenme yöntemini geliştiren İsviçreli besteci Emile-Jacques Dalcroze (18651950)'dir. Zihin ve beden arasındaki uyum doğaçlama ve beden hareketleri ile gösterilir. Bu yöntemde hareket esastır.

Suzuki öğrenme yöntemi: Suzuki öğrenme yöntemini geliştiren Shinichi Suzuki (1898-1998)'dir. Bu yöntem çocuğun kulağını geliştirmeye yönelik olup, müziği çocuk daha doğuşundan itibaren dinleyerek büyür. Suzuki öğrenme yöntemi ile çocuk, kulaktan çalgıyı çalabilecek duruma getirilir.

Orff-Schulwerk yaklaşımı: Besteci ve eğitimci Carl Orff (1895-1982), dünyanın birçok ülkesinde çocukların üretkenliğini geliştirerek, hareket, dil ve müziği bütünleştiren bir müzik pedagojisine ön ayak olmuştur. Orff yaklaşımı çocukların temel müzik eğitimlerinde çok büyük öneme sahip olan ve onların kendi becerileri doğrultusunda etkin müzik yapmalarına olanak sağlayan vurmalı ezgili-ezgisiz ritim çalgılarıyla desteklemiştir. Orff-Schulwerk temelli müzik eğitiminde, "bedensel perküsyon" (beden vurmalı) olarak da adlandırılan, vücudu bir çalgı gibi kullanma, vücudun değişik bölgelerine vurarak çeşitli ritim eşlikleri oluşturma etkinlikleri yurt dışında yaygın olarak kullanılmaktadır. Orff ta önemli olan nokta bireylerin kendini ifade edebilmeleri ve çalışmalar boyunca **sosyal paylaşımlar** içerisinde bulunabilmeleridir. Orff yaklaşımı ile işlenen derslerdeki zenginliğin temeli herkesin kendi müzik ve hareket seviyesine uygun rolleri sunmasıdır. Bu sayede **bireyin sosyal psikolojik gelişimi**ne de katkı sağlanır.

Hareket aracılığıyla **zaman ve mekanın keşfi**, ses ve enstrümanlar aracılığıyla **tınının keşfi,** doğaçlama aracılığıyla **formun keşfi,** taklitten özgün yaratıya, parçadan bütüne, basitten karmaşığa ve bireyden topluluğa doğru bir ilerleyiş içerisinde deneyimlenir ve bu deneyim daima aktif katılımı

gerektirir. Orff Yaklaşımında konuşma dili ve hareketten gelişen ritim en önemli ögedir. Çocuklar Orff çalgılarını çalarak seslerin-tınıların, çalış hareketlerinden bağımsız olduğunu keşfetmektedirler. Oyun oynar gibi çaldıkları bu çalgılar, onları ağır ve kaba hareketlerden, daha zarif ve kıvrak hareketlere götürmektedir.

Sonuç olarak Orff-Schulwerk Yaklaşımı, eğitsel içeriği ve çalgılarıyla ülkemizde okul öncesi dönemde takip edilmesi ve bu konuda çaba gösterilmesi gereken bir yaklaşımdır. Bu çalışma sonucunda, aktif öğrenme yaklaşımları ile verilen okul öncesi müzik eğitiminin, 3-4 yaş grubu çocuklar üzerinde ''Hareket ve ritim kabiliyetinin gelişimi, kişiler arası iletişim, değişikliklere uyum sağlama, bedenini ritim çalgısı gibi kullanma, sayışma ve tekerlemeleri ritim eşliğinde seslendirme, amaç oluşturma ve görevi tamamlama becerileri'' tutum ve davranışların gelişiminin yanı sıra müzik kabiliyeti ve sosyal becerilerinin de geliştiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okulöncesinde müzik eğitimi, Orff-Schulwerk Yaklaşımı.

Evaluation Of Teaching Mathematics With Songs Enriched With Animations In Terms Of Student Achievements And Teacher Opinions

Esra Altıntaş[1], Şükrü İlgün[1], Hüseyin Yılmaz[1]
[1]*KAFKAS ÜNİVERSİTESİ*

Abstract No: 146 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

Within the scope of the present research, it is aimed to teach preschool students the information about basic geometric figures in mathematics with songs that are enriched with animations more easily, comprehensibly and permanently. In this context, the research is important for producing enriched songs with animations, which provide preschool students with the opportunity to perform enjoyable mathematical activities and see the fun sides of mathematics and learn with fun. It is also important in terms of producing alternative activities in mathematics for the use of preschool teachers in the classroom environment. In this sense, teaching basic geometric figures with songs; has been prepared by supporting with animations with the aim of increasing the memorability of geometric figures. Learning the geometric figures through enriched songs with animations in math activities in math class in preschool education programs is thought to contribute to the miscellaneous development of children, recognizing geometric shapes and learning their features and by seeing the fun aspects of mathematics from a young age, it is thought that the level of prejudice in primary, secondary and high school ages will be minimized. The research is also important in terms of conducting an interdisciplinary study by gathering three different branches as mathematics education, music education, and preschool education.

Method

In the context of this research, qualitative research methods have been used and descriptive analysis and content analysis have been conducted. The study group of the research consists of nine students attending a private preschool education institution in Kars city centre and a preschool teacher working in the same institution.

Within the scope of the study, writing, composing and applying the songs to preschool students by supporting with animations covers 14-weeks period. To determine the effect of mathematics activities with songs enriched with animations on pre-school students, that is, to determine whether the students understand the subject, a study sheet consisting of various entertaining questions that are suitable for the students' levels has been prepared. The research in which fun songs are presented by supporting with animations, teachers are thought to have an important role as well. For this reason, the opinions of a preschool teacher about the activity applied have also been taken.

The opinions of two mathematics education experts and a preschool education expert have been taken and various preschool mathematics books have been examined and about which basic concepts in mathematics to write the lyrics has been determined. The lyrics about the concepts determined have been written by taking the opinions of two mathematics education experts. In the stage of enriching the lyrics with animations and composing them by notating, the help and opinions of a music education expert have been appealed. It is regarded that the animations are harmonious with the song, they are

catchy and remarkable.

Findings

When the answers given by the preschool teacher to the questions were analysed, the following findings were obtained. The teacher found the lyrics to be educational, appropriate to the curriculum, clear and understandable, and appropriate to the school environment. The teacher stated that the songs provide accurate, up-to-date and fast information. The fact that the animations are educational, suitable for student level, suitable for the school environment, easy to use, they provide easy and fast access to information, the visuals are interesting, they will develop students' imagination, they are useful for themselves too and will provide permanence is approved by the teacher. She pointed out that there is no deficiency in the activity, that the activity is educational, interesting and it is done with having fun with children and that children have found the opportunity to reinforce the figures they have learnt. She stated that the visuals can be enhanced a bit and that they can recommend the activity to other teachers.

The students were asked to paint the robot, which is made up of geometric figures, to the colours shown, to dance around the figures with music and to step on the figures when the music is paused, and the one who did not step on was asked to tell the name and colour of the figures on which the others stepped. Besides, various pictures were given and they were asked to tell which figures the pictures consisted of. The students were able to perform these tasks in company with their teacher.

Result

As a result, when the answers given by the preschool students to the questions on the study sheet were analysed, it was concluded that the application activity was successful and as a result of the teachers' views, it was found that the activity of supporting mathematics teaching with songs was very positive and efficient.

Keywords: Keywords: Teaching mathematics with songs, animation, geometry, preschool education.

Animasyonlarla Zenginleştirilmiş Şarkılarla Matematik Öğretiminin Öğrenci Başarıları ve Öğretmen Görüşleri Bakımından Değerlendirilmesi

Esra Altıntaş[1], Şükrü İlgün[1], Hüseyin Yılmaz[1]
[1]*KAFKAS ÜNİVERSİTESİ*

Bildiri No: 146 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Mevcut araştırma kapsamında okul öncesi öğrencilerine matematikteki temel geometrik şekillerle ilgili bilgileri daha kolay, anlaşılır ve kalıcı olacak şekilde animasyonlarla zenginleştirilmiş şarkılar eşliğinde öğretmek amaçlanmaktadır. Bu bağlamda araştırma okul öncesi öğrencilerine zevkli matematik etkinlikleri yapması ve matematiğin eğlenceli taraflarını görmesi ve eğlenerek öğrenmesi fırsatı sunulmasını sağlayan animasyonlarla zenginleştirilmiş şarkılar üretilmesi bakımından önem taşımaktadır. Okul öncesi öğretmenlerinin sınıf ortamında kullanabilmeleri bakımından matematikte alternatif etkinlikler üretilmesi bakımından da önem taşımaktadır. Bu bağlamda, temel geometrik şekillerin Şarkılarla öğretimi; geometrik şekillerin akılda kalıcılığını arttırmak amacıyla animasyonlarla desteklenerek hazırlanmıştır. Okul öncesi eğitim programlarında matematik dersi kapsamında yer alan geometrik şekillerin animasyonlarla zenginleştirilmiş şarkılarla matematik etkinlikleri aracılığı ile öğrenilmesinin çocukların çok yönlü gelişimlerine katkı sağlayacağı, geometrik şekilleri tanıyarak, özelliklerini öğrenmeleri ve küçük yaştan itibaren matematiğin eğlenceli yönlerini görerek, ilerleyen dönemlerde ilkokul, ortaokul ve lise çağlarında yaşadıkları önyargı düzeyinin en aza indirgeneceği düşünülmektedir. Ayrıca araştırma matematik eğitimi, müzik eğitimi ve okul öncesi eğitimi olmak üzere üç farklı branşı bir araya getirerek disiplinlerarası bir çalışma yürütülmesi bakımından da önem taşımaktadır.

Yöntem

Mevcut araştırma kapsamında nitel araştırma yöntemleri kullanılmış olup bu kapsamda betimsel analiz ve içerik analizi yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Kars Merkez de yer almakta olan bir özel okul öncesi eğitim kurumunda eğitim görmekte olan dokuz öğrenci ve bu kurumda çalışmakta olan bir okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır.

Çalışma kapsamında şarkı sözlerinin yazılması, bestelenmesi ve animasyonlarla desteklenerek okul öncesi öğrencilerine uygulanması 14 haftalık bir süreci kapsamaktadır. Animasyonlarla zenginleştirilmiş şarkılarla matematik etkinliklerinin okul öncesi öğrencileri üzerindeki etkisini tespit etmek, yani, öğrencilerin konuyu anlayıp anlamadıklarını belirlemek amacıyla öğrencilerin seviyelerine uygun çeşitli eğlenceli sorulardan oluşan bir çalışma yaprağı hazırlanmıştır. Eğlenceli şarkıların animasyonlarla desteklenerek sunulduğu bu araştırma kapsamında öğretmenlerin de önemli bir role sahip olduğu düşünülmektedir. Bu sebeple de uygulanan etkinlik ile ilgili bir okul öncesi öğretmeninin de görüşleri alınmıştır.

İki matematik eğitimi uzmanı ve bir okul öncesi eğitimi uzmanının görüşleri alınmış ve çeşitli okul öncesi matematik kitapları da incelenerek matematikteki hangi temel kavramlara ilişkin şarkı sözlerinin yazılacağı tespit edilmiştir. Belirlenen kavramlara ilişkin şarkı sözleri yine iki matematik eğitim uzmanının görüşleri alınarak yazılmıştır. Yazılan sözlerin notalara dökülerek bestelenmesi ve animasyonlarla

zenginleştirilmesi safhasında ise bir müzik eğitimi uzmanının yardımlarına ve görüşlerine başvurulmuştur. Animasyonların şarkı ile uyumlu, akılda kalıcı ve dikkat çekici olmasına özen gösterilmiştir.

Bulgular

Okul öncesi öğretmeninin sorulara verdiği cevaplar analiz edildiğinde şu bulgulara ulaşılmıştır. Öğretmen şarkı sözlerini eğitici, öğretim programına uygun, açık ve anlaşılır, okul ortamına uygun bulmuştur. Şarkıların doğru, güncel ve hızlı bilgi sağladığını ifade etmiştir. Animasyonların eğitici, öğrenci seviyesine uygun, okul ortamına uygun olduğunu, kullanımının kolay olduğunu, bilgilere kolay ve hızlı ulaşım imkanı sağladığını, görsellerin ilgi çekici olduğunu, öğrencilerin hayal gücünü geliştireceğini, kendileri açısından da kullanışlı olduğunu ve kalıcılığı sağlayacağını ifade etmiştir. Gerçekleştirilen etkinlikte herhangi bir eksiklik olmadığını, etkinliğin eğitici, ilgi çekici ve çocuklarla eğlenerek gerçekleştirildiğini, çocukların öğrendikleri şekilleri pekiştirme fırsatı bulduklarını ifade etmiştir. Görsellerin biraz daha arttırılabileceği ve etkinliği diğer öğretmenlere de tavsiye edebileceklerini ifade etmiştir.

Öğrencilerin de geometrik şekillerden oluşan robotu gösterilen renklere boyamaları, müzik eşliğinde şekillerin etrafında dans ederek müzik kapatıldığında şekillere basması, basamayan oyuncunun basanların şeklini ve rengini söylemesi istenmiş. Ayrıca çeşitli resimler verilerek bu resimlerin hangi şekillerden oluştuğunu söylemeleri istenmiştir. Öğrenciler öğretmenleri eşliğinde bu görevleri yerine getirebilmişlerdir.

Sonuç

Sonuçta da, uygulamanın gerçekleştirildiği okul öncesi öğrencilerinin çalışma yaprağındaki sorulara verdikleri cevaplar analiz edildiğinde uygulanan etkinliğin başarılı olduğu ve öğretmen görüşleri neticesinde de şarkılarla matematik öğretiminin animasyonlarla desteklenmesi etkinliğinin oldukça olumlu ve verimli bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Şarkılarla matematik öğretimi, animasyon, geometri, okul öncesi eğitim

An Examination Of Preschool Teachers' Use Of Folk And National Music In Music Activities

Murat Kamil İnanıcı[1], Turan Sağer[2]

[1]Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı

[2]Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Müzik ve Sahne Sanatları Bölümü Müzik Toplulukları Anasanat Dalı

Abstract No: 403 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objective: Preschool education institutions are one of the places in which children interact with their environment and are provided with rich stimulating environment opportunities in line with their interests, needs and abilities, and these institutions direct their development in accordance with the cultural values of the society. These institutions not only reinforce the child's knowledge and experience at home setting, but also help the child to learn by hands-on experience through various skills and concepts. Preschool education is a systematic education process in which, taking into consideration the developmental characteristics, individual differences and abilities of children, their physical, emotional, language, social and mental development is supported with rich environmental stimuli, their creative aspects are revealed and parents and educators actively participate. Music activities, which are one of the types of activities in the preschool education program, are those that support children's language, social-emotional, cognitive, motor development and develop their sense of rythm. Music activities give the child responsibilities such as making music individually or within a community, listening to others and making collaborations. Children learn new words through music activities, use words correctly and fluently, distinguish sounds, sing a song in harmony with its tune and rhythm. In this way, language development is supported. Music activity also has significant effects on the motor development of children. Combining music and physical movements, children acquire the ability to act in a certain order in line with the character and rhythm of the music. Various any pedagogical approaches have been developed towards what kind of path should be followed in music education during preschool period. Kodály method is one of the approaches adopted and implemented by music educators from several countries, especially in America and Europe. Kodály was particularly interested in the education of young children and believed that their education should begin as early as possible. Kodály has developed an approach that focuses on the natural development of the child, departing from the well-known phenomena in the child, he focused on the process starting from preschool period and carried on aiming to reach musically 'literate' adults. In addition, Kodály was particularly interested in folk music of his own culture, believing that mother tongue was very important for children. One of the basic principles of preschool education is that the child should start with what he / she knows during the education process and should be given the opportunity to learn by experience. This approach is in accordance with the idea of ‘using the musical native language in music education’ and with the grounding music education based on ‘the well-known phenomena in children’ according to the method developed by Kodály. In line with these approaches, the main problem of this research is to examine the use of folk and national music that constitutes Turkish music in order to realize the objective of ‘recognizing folk, national and universal children's music’ which is one of the behaviors that are aimed to gain to the child through preschool music activities. Depending on the determined problem situation, this study was carried out to determine the preschool teachers' use of folk and national music in music activities.

Method: In the study, qualitative research method was used. Rather than the general truth about the majorit, in qualitative research, it is aimed to understand carefully and precisely what is

particular and unique. The study group consisted of 20 preschool teachers working in the city center of Erzurum province, Turkey. As a data collection tool for the study, 'personal information form' pertinent to the demographic characteristics of preschool teachers of the study group and 'semi-structured interview form' prepared to identify the preschool teachers' habits of listening to folk and national musics from childhood, opinions on the education they recieved during their undergraduate study, status of using folk and national music during in-class music activities and which folk and national musics they use were used.

Findings and Result: Descriptive analysis technique was used in the analysis of the data obtained from the study. As a result of the study, the use of folk and national music in preschool teachers' music activities were analyzed and presented in tables. The results of the study were discussed in relation to the relevant literature and suggestions were presented.

Keywords: Preschool education, music activity, folk and national musics

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Müzik Etkinliklerinde Yöresel ve Ulusal Müzikleri Kullanma Durumlarının İncelenmesi

Murat Kamil İnanıcı[1], Turan Sağer[2]

[1]Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı

[2]Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Müzik ve Sahne Sanatları Bölümü Müzik Toplulukları Anasanat Dalı

Bildiri No: 403 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Çocukların ilgi, gereksinim ve yeteneklerine uygun zengin uyarıcı çevre olanakları sağlayan, gelişimlerini toplumun kültürel değerleri doğrultusunda yönlendiren ve çocukların çevresiyle etkileşimde bulunduğu yerlerden biri de okul öncesi eğitim kurumlarıdır. Bu kurumlar sadece çocuğun evde öğrendiği bilgi ve deneyimleri pekiştirmekle kalmaz; aynı zamanda birçok beceri ve kavram yoluyla da çocuğun yaparak yaşayarak öğrenmesine yardımcı olur. Okul öncesi eğitim; çocuğun doğumu ile başlayan ve zorunlu eğitim yaşına kadar olan sürede, çocukların gelişim özellikleri, bireysel farklılıkları ve yetenekleri göz önüne alınarak fiziksel, duygusal, dil, sosyal ve zihinsel yönden gelişimlerinin zengin çevre uyarıcılarıyla desteklendiği, yaratıcı yönlerinin ortaya çıkarıldığı, anne-baba ve eğitimcilerin etkin olduğu sistemli eğitim sürecidir. Okul öncesi eğitim programda yer alan etkinlik türlerinden biri olan müzik etkinlikleri çocukların dil, sosyal- duygusal, bilişsel, motor, gelişimlerini destekleyen ve ritim duygularını geliştiren etkinliklerdir. Müzik etkinlikleri çocuğa bireysel olarak ve toplulukta müzik yapma, başkalarını dinleme, iş birliği yapma gibi sorumluluklar kazandırır. Çocuklar müzik etkinlikleriyle yeni kelimeler öğrenir, kelimeleri doğru ve akıcı kullanır, sesleri ayırt eder, şarkıyı ezgisine ve ritmine uygun söyler. Bu sayede dil gelişimi desteklenir. Müzik etkinliğinin, çocuğun motor gelişimine üzerinde de önemli etkileri vardır. Çocuklar müzikle bedensel hareketleri birleştirerek müziğin karakterine ve ritmine uygun ve belli bir düzen içerisinde hareket etme becerisini kazanır. Okul öncesi dönemde müzik öğretiminde ne tür bir yol izlenmesi gerektiği noktasında birçok pedagojik yaklaşım geliştirilmiştir. Kodály yöntemi de bu yaklaşımlar içerisinde Amerika ve Avrupa başta olmak üzere birçok ülkenin müzik eğitimcileri tarafından benimsenmiş ve uygulamaya konulmuş yaklaşımlardandır birisidir. Kodály, özellikle küçük çocukların eğitimleriyle ilgilenmiş ve eğitimin mümkün olan en erken yaşta başlaması gerektiğine inanmıştır. Kodály, geliştirdiği yöntemle çocuğun doğal gelişimine odaklanan bir yaklaşım sergilemiş, çocuktaki bilinen olgulardan yola çıkarak, okul öncesi döneminden başlayan sürece odaklanmış ve devamında da müzikal açıdan "okuryazar" yetişkinlere ulaşmayı hedeflemiştir. Ayrıca, Kodály anadilin çocuklar için çok önemli olduğuna inanarak özellikle kendi kültürünün halk müzikleriyle ilgilenmiştir. Okul öncesi eğitiminin temel ilkelerinden biri de "eğitim sürecinde çocuğun bildiklerinden başlanmalı ve deneyerek öğrenmesine olanak tanınmalıdır" şeklindedir. Bu yaklaşım, Kodály'nin geliştirdiği yöntemde yer alan "çocuktaki bilinen olgulardan yola çıkarak" müzik eğitimin temellendirilmesi ve müzik eğitiminde "müzikal anadilden yararlanma" düşüncesi ile bağdaşıklık göstermektedir. Bu yaklaşımlar doğrultusunda okul öncesi müzik etkinlikleri yoluyla çocuğa kazandırması hedeflenen davranışlardan olan "yerel, ulusal ve evrensel çocuk müziğini tanıma" hedefinin gerçekleşmesinde, Türk müziğini oluşturan yerel ve ulusal müziklerin kullanılma durumlarının incelenmesi bu çalışmanın temel problem durumunu oluşturmaktadır. Belirtilen problem durumuna bağlı olarak bu çalışma okul öncesi öğretmenlerinin müzik etkinliklerinde yöresel ve ulusal müzikleri kullanma durumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Nitel araştırmalarda, çoğunluk hakkında genel doğru değil, belirli ve özgün olanı titiz ve dikkatli bir şekilde anlamak amaçlanır.

Araştırmanın çalışma grubunu Erzurum il merkezinde görev yapmakta olan 20 okul öncesi öğretmeni oluşturmuştur. Çalışmada veri toplama aracı olarak, çalışma grubunu oluşturan okul öncesi öğretmenlerinin demografik bilgilerine ilişkin "kişisel bilgi formu" ve okul öncesi öğretmenlerinin çocukluklarından itibaren yöresel ve ulusal müzikleri dinleme alışkanlıkları, lisans eğitimleri süresince almış oldukları müzik eğitimi hakkındaki görüşleri, yöresel ve ulusal müzikleri sınıf içi müzik etkinliklerinde kullanma durumları ve hangi tür yöresel ve ulusal müzikleri kullandıklarını belirlemek üzere hazırlanmış "yarı yapılandırılmış görüşme formu" kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmadan elde edilen verilerin çözümlenmesinde betimsel analiz tekniği kullanılmıştır. Araştırma sonucunda okul öncesi öğretmenlerinin müzik etkinliklerinde yöresel ve ulusal müzikleri kullanma durumları analiz edilerek tablolar halinde verilmiştir. Araştırma sonuçları ilgili literatür ile ilişkilendirilerek tartışılmış ve önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, müzik etkinliği, yöresel ve ulusal müzikler

Hareket

Hareket

Mindful Teachers And Mindful Kids: Investigating Early Childhood Teachers' Perceptions Of Yoga For Kids

Tuğçe Esra Terzioğlu[1], Serap Sevimli Çelik[1]
[1]*Orta Doğu Teknik Üniversitesi*

Abstract No: 45 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

There is a developing curiosity about utilising yoga with children to calm their minds and make their lives healthier. Despite the limited (but expanding) evidence supporting the benefits of yoga for children, exceptional school yoga programs are being developed for preschoolers and older youth. While most studies on the benefits of yoga centre on children in upper elementary education, more recent experimental studies suggest that the benefits of yoga may extend to preschoolers. Furthermore, it has been determined that yoga can be adapted to children of any age. Children aged 24 to 72 months like role-playing. Since they have short attention spans, yoga can help them develop their flexibility, strength, balance, and posture by having them move rapidly between postures to music or make diverse movements in an enjoyable way. Instructing young children in yoga can teach them relaxation and self-control and can impart a feeling of harmony in their daily lives. Also, yoga's breathing practices can help children to see that mind and body are associated. From this, they learn serenity and internal focus, which are important skills they can apply throughout their lives as they practice yoga.

The aim of this study is to investigate early childhood teachers' perceptions of yoga for kids. To accomplish this aim, qualitative phenomenological research will be conducted. The present study will address the following research questions:

R.Q.1. What are early childhood teachers' perceptions of yoga for kids?

R.Q.2. What are early childhood teachers' opinions about utilising yoga in early childhood education settings?

Data will be collected from early childhood teachers (N=6) by using semi-structured interviews. The interviews will be constructed based on the related literature and conducted by the researcher, who attended a teacher training programme on children's yoga. The interviews will consist of three parts. The first will acquire background information about the participating teachers. The second will determine interviewees' perceptions of yoga for kids. Finally, the third part will examine interviewees' opinions about using yoga in early childhood settings. Before the interviews are conducted, expert opinions will be gathered from three different experts from a public university's Department of Elementary and Early Childhood Education to ensure the appropriateness of the interview questions. After getting these opinions, any necessary changes will be made to the interview protocol. Then, a pilot study (n=2) will be conducted prior to the main study to determine whether the interview questions are suitable and effective.

Before interviewing participants, the researcher will introduce herself and give detailed information about the purpose and process of the study. The early childhood teachers will be asked to sign the consent form before participating. Participant interviews will be conducted under standard conditions and will last approximately 20 minutes. Interviews will be audio recorded with the permission

of the participants.

After each interview, the researcher will record her reflections, and the interview will be transcribed verbatim. To provide credibility of the study, member checking will be utilized; to ensure trustworthiness, the transcripts will be coded by two coders to confirm inter-coder agreement.

In the present study, it is expected that the participating early childhood teachers will emphasise the physical benefits of yoga more than its emotional and mental benefits. As an emerging topic, yoga for children has not been deeply studied in Turkey; it is therefore expected that participants will identify it as the adult version, which they have experienced themselves. It is also expected that due to the lack of information about yoga for kids, participants will emphasise that child yoga should be conducted by yoga instructors and not by their teachers in educational settings.

Keywords: early childhood education, early childhood teachers, yoga for kids

"Children In Action: The Effects Of Motor Development Program" In Preschool Years On Motor Development

Emine Ahmetoğlu[1], Ezgi Akşin Yavuz[1], İbrahim Hakkı Acar[2], Aynur Gıcı Vatansever[1], Tringa Shpendi Şirin[3], Yakup Burak[3], Manolya Aşık Öztürk[1], İlyas Sönmez[4]

[1]*Trakya Üniversitesi*

[2]*Özyeğin Üniversitesi*

[3]-

[4]*Hacettepe Üniversitesi*

Abstract No: 306 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

For normally developing and special children, the development and active use of the skills in any domain depends on the integration of basic motor skills with various activities and play in an educational environment. Motor activities are integrated into all developmental areas, which emphasizes the importance of an intervention program responsive to all areas of development for both typically developing and special children.

Movement education is one of the most important processes in which children actively learn by experience. "CHildren in Action: Motor Program for PreschoolerS" (CHAMPPS) by Favazza et al. is a 28-week program to support motor, social and linguistic skills of typically developing and special children and to increase physical activity. The program consists of 7 units, each lasting for 4 weeks (2-3 days a week), aiming to develop different skills. Some of the basic skills include walking, running, balancing, jumping, hopping, catching, throwing, stretching and kicking. A typical activity lasts for about 30 minutes. The flexibility and availability of the program for both normally developing and special children makes it easily applicable. Although there have been various movement programs previously conducted in Turkey, none of them has focused on integration to the best of the authors knowledge. Based on the importance of all children learning together, this study aims to investigate the effects of "Children in Action: The Effects of Motor Development Program in Preschool Years" on motor development.

An experimental model, one of the quantitative approaches, with pre-test and post-test and control group was adopted in the study. Criterion sampling was employed and the participating schools had to have at least 8 classes for 48-month and older children and include at least four children with special needs each in a different class. Therefore, the list of the schools meeting the criteria was requested from the Edirne Directorate of National Education and only one preschool was found to meet the requirements mentioned above.

After permissions were granted, the parents of the children in the participating preschool were informed in detail about all aspects of the research project. The parents who volunteered to participate in CHAMPPS were asked to sign consent forms. Next, a total of 4 experimental groups, each including at least one child with special needs, and 4 control groups were formed after the pre-test investigating their developmental status. In addition to the children with special needs, the children who were identified as having some developmental disadvantages were regarded as "disadvantaged children". The experiment and control groups of the program included 78 and 77 children, respectively with a total of 26 disadvantaged children, four of whom were children with special needs.

Personal data form designed by the researchers, Test of Gross Motor Development-Second

Edition (TGMD-2) developed by Ulrich (2000) and adapted to Turkish by Tepeli (2007), and Children in Action: Motor Program for PreschoolerS (CHAMPPS) were used for the data collection. The program was translated into Turkish and the materials were obtained. The researchers also attended the practice of the program which was led by the teachers. The teachers were also provided training for the program and materials. The practice of the program with the experiment group started in October and ended in June. At the end of the program Test of Gross Motor Development – Second Edition (TGMD-2) was used for the post-test.

Covariance Analysis (ANCOVA) as part of the generalized linear models, T-test and Wilcoxon matched-pair analysis were employed for variance and associated samples. The results showed that the children in the experiment group had significantly higher scores in locomotor (F (1,131)= 21,65, p < ,01, η p 2 = ,14) and object control (F (1,131)= 38,82, p <; ,001, η p 2 = ,23) skills (p<.05), which implies that the children have benefited from the program for a year with respect to locomotor and object control skills. The nonparametric tests also showed that the locomotor post-test scores of the disadvantaged children (Mdn= 46) were higher than pre-test scores (Mdn= 41) (z = -3,01, p < ; ,01, r = -0,59), which was also the case with object control post-test scores (Mdn= 41,50) and pre-test scores (Mdn=32) (z = -3,58, p < ,01, r = -0,70). One of the important outcomes of the program, which is inclusive to developmentally disadvantaged children, is that it supports children's motor development with peers. It is an initiative in Turkey to support all children's motor development with an inclusive approach.

Keywords: Motor Development Program, Motor Development in Early Childhood, Movement Education, Disadvantaged Children, Inclusion

"çocuklar Hareket Ediyor: Okul Öncesi Dönem Çocukları İçin Motor Gelişim Programı"nın Motor Gelişime Etkisinin İncelenmesi

Emine Ahmetoğlu[1], Ezgi Akşin Yavuz[1], İbrahim Hakkı Acar[2], Aynur Gıcı Vatansever[1], Tringa Shpendi Şirin[3], Yakup Burak[3], Manolya Aşık Öztürk[1], İlyas Sönmez[4]

[1]*Trakya Üniversitesi*

[2]*Özyeğin Üniversitesi*

[3]-

[4]*Hacettepe Üniversitesi*

Bildiri No: 306 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Normal gelişim gösteren ve özel gereksinimi olan tüm çocukların gelişim alanlarını en etkili biçimde aktif olarak kullanmaları ve geliştirmeleri temel motor becerilerinin çeşitli aktiviteler ve oyun etkinlikleri ile bütüncül olarak bir eğitim ortamında gerçekleştirilmesi ile mümkün olabilmektedir. Motor aktiviteler tüm gelişim alanlarının kapsayıcı özelliğine sahiptir. Dolayısıyla okul öncesi dönemdeki özel gereksinimli ve normal gelişim gösteren çocuklar için motor gelişiminin bütün boyutlarını ortak bir müdahale programı çerçevesinde bütüncül bir yaklaşımla hazırlanması önemlidir.

Çocukların yaparak yaşayarak, süreçte aktif olarak rol alarak öğrendikleri önemli çalışmaların başında hareket eğitimi gelmektedir. Favazza ve arkadaşları tarafından geliştirilen "CHildren in Action: Motor Program for PreschoolerS"(CHAMPPS) Çocuklar Hareket Ediyor: Okul Öncesi Dönem Çocukları için Motor Gelişim Programı (ÇHEMGP) toplam 28 hafta boyunca süren; normal gelişim gösteren çocuklarla özel gereksinimli çocukların motor becerileri, sosyal ve dil becerileri ile ilgili kazanımlarını desteklemeyi, fiziksel aktivite seviyelerini arttırmayı hedefleyen bir motor gelişim programıdır. Program içeriğinde her biri farklı becerileri geliştirmeyi amaçlayan toplam 7 bölüm vardır. Her bölüm 4 hafta süresince haftada 2-3 gün uygulanmaktadır. Bu bölümlerde geliştirilen temel beceriler; yürüme ve koşma; denge, hoplama, zıplama; yakalama; atma; esneme-çekme; tekmelemedir. Bir etkinliğin uygulanması yaklaşık 30 dakika sürmektedir. Program normal gelişim gösteren ve özel gereksinimli çocukların birlikte yer aldığı yapısı ve kolay uygulanabilir, esnek olma özellikleri ile ön plana çıkmaktadır. Ülkemizde tüm çocukların katılımı ile hareket eğitimi temelinde çocukların gelişimlerini desteklemeye yönelik uygulama çalışmaları yapılmış ancak bütünleştirmeyi temele alan bir uygulamaya rastlanmamıştır. Tüm çocukların bir arada öğrenmesinin öneminden hareketle bu araştırmada Çocuklar Hareket Ediyor: Okul Öncesi Dönem Çocukları için Motor Gelişim Programının çocukların motor gelişimine etkisinin incelenmesi amaçlanmaktadır.

Nicel araştırma yöntemlerinden deneme modeline uygun olarak planlanan araştırmada ön test-son test kontrol gruplu modelinden faydalanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunun belirlenmesinde; Edirne İli Merkez İlçesi'nde yer alan anaokulları arasından ölçüt örnekleme yöntemiyle; kurumda 48 ay ve üzeri yaş grubunda toplam en az 8 sınıf ve her bir sınıfta en az biri özel gereksinimli olmak kaydıyla eğitim öğretime devam eden toplam en az 4 özel gereksinimli çocuğun bulunması ölçütlerine sahip olma durumu gözetilmiştir. Bunu karşılamak üzere Edirne İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden kurum bünyesinde en az 8 sınıf ve sınıflarında toplam en az 4 özel gereksinimli çocuk bulunan okulların listesi talep edilmiştir. Edirne il merkezinde bu koşulları sağlayan yalnızca bir anaokulu bulunduğu belirlenmiştir.

İlgili izinler alındıktan sonra, belirlenen anaokulundaki çocukların aileleriyle toplantı düzenlenerek araştırma hakkında detaylı bilgi verilmiştir. Ailelerden gönüllülük esasına dayalı olarak çocukların

ÇHEMGP programına katılım onam formu alınmıştır. Ardından yapılan ön test uygulaması ile grupların gelişim durumları incelenerek; her bir deney grubunda en az bir özel gereksinimli çocuğun olacağı; toplam 4 deney ve 4 kontrol grubu oluşturulmuştur. Bu süreçte gerçekleştirilen gelişim testi taraması nihayetinde gelişimsel olarak dezavantajlı olduğu belirlenen çocuklar da özel gereksinimli çocuklarla birlikte "dezavantajlı çocuklar" olarak değerlendirilmiştir. Tüm çocukların bir arada katılım gösterdiği programın deney grubunda toplam 78 çocuk bulunurken kontrol grubunda toplam 77 çocuk bulunmaktadır. Bu çocukların dördü özel gereksinimli olmak üzere; toplam yirmi altı dezavantajlı çocuklardır.

Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmalar tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu, Tepeli tarafından geliştirilen Büyük Kas Becerilerini Ölçme Testi (BükBÖT) ve Çocuklar Hareket Ediyor: Okul Öncesi Dönem Çocukları için Motor Gelişim Programı kullanılmıştır. Bu kapsamda öncelikle programın Türkçe çevirileri yapılmış, program materyalleri temin edilmiştir. Programın çocuklarla uygulaması öğretmenler liderliğinde araştırmacıların da dâhil olduğu süreçlerle gerçekleştirilmiştir. Bu nedenle öğretmenlere de program ve materyaller hakkında eğitimler verilmiştir. Deney grubu ile Ekim ayı sonunda başlayan uygulamalar, Haziran ayına dek sürdürülmüştür. Uygulama sürecinin sonunda araştırmacılar tarafından Büyük Kas Becerilerini Ölçme Testi kullanılarak son test uygulaması gerçekleştirilmiştir.

Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde fark testleri için Genelleştirilmiş Doğrusal Modeller bağlamında Kovaryans Analizi (ANCOVA), ilişkili örneklemler için t-testi ve Wilcoxon eşleştirilmiş iki örnek testi kullanılmıştır. Ulaşılan bulgulara göre deney grubundaki çocukların motor gelişiminde gerek lokomotor ($F (1,131)= 21,65$, $p < ,01$, $\eta p 2 = ,14$) gerekse nesne kontrol becerilerinde ($F (1,131)= 38,82$, $p<,001$, $\eta p 2 = ,23$) istatistiksel olarak anlamlı ($p<.05$) farklılıklar gösterdiği; yani bir yıl boyunca dahil oldukları bu programdan lokomotor ve nesne kontrol becerileri bakımından faydalandıkları sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca nonparametric testler kullanılarak yapılan analizler sonucunda dezavantajlı çocukların lokomotor son test puanları ($Mdn= 46$) ön test puanlarına ($Mdn= 41$) göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($z = -3,01$, $p < ,01$, $r = -0,59$). Bu çocukların nesne kontrol son test puanlarının da ($Mdn= 41,50$) ön test puanlarına ($Mdn=32$) göre daha yüksek olduğu saptanmıştır ($z = -3,58$, $p < ,01$, $r = -0,70$). Çocukların motor gelişimlerini destekleyen bu programın önemli bir çıktısı gelişimsel olarak dezavatajlı olan çocukları kapsayan yapısıyla, akranları ile birlikte motor gelişimleri bakımından destekleyebilmesidir. Kapsayıcı eğitim anlayışıyla tüm çocukların motor gelişimini desteklemeyi hedefleyen bir program olarak Türkiye'de alanında öncül bir uygulamadır.

Anahtar Kelimeler: Motor Gelişim Programı, Erken Çocuklukta Motor Gelişim, Hareket Eğitimi, Dezavantajlı Çocuklar, Kapsayıcı Eğitim

Değerler Eğitimi

Values Education

Evaluation Of Graduate Studies For Values education

Nail Sayar[1], Hüseyin Kılıçaslan[1], Bahaddin Karaçor[2]
[1]*MEB*
[2]*MEB*

Abstract No: 17 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

In our globalizing world, people's view of life is changing. In this changing world, people lose their values both locally and universally. However, without values, people cannot regulate their choices and behaviors in a healthy way. When this dimension is considered, it becomes clear how important values are for people The behaviors to be gained to the students are generally included in an educational program.Depending on this program, the desired behavior and culture are transferred to the students with the courses and the learning outcomes included in the courses. Directly or indirectly the transfer of values education is also aimed in the courses in the primary school curriculum. From this point of view, the purpose of this research is to determine the tendency of the studies on values education in Turkey by analyzing the postgraduate studies. The meta-analysis method was chosen due to the nature of the study. In this research, studies on values education in primary school were discussed. The data of the study consists of postgraduate studies in the field of values education in Turkey. Therefore, articles, declarations and research reports written in the field of values education were excluded. In this context, data were collected by using YÖK National Thesis Database. The data were collected using values education and root values such as justice, friendship, honesty, self-control, patience, respect, love, responsibility, patriotism and helpfulness. As a result of the scanning, 57 authorized theses were reached. 37 of these theses were included in the research because they were conducted with education stakeholders. In the research, the publication review form prepared by the researchers for the purposes of the research was used during the examination of the theses. In the publication review form, there are sections for coding the information related to the year of research, type of thesis, field of study, research method, data sources, data collection tools and data analysis. The researchers coded the data obtained separately. Then, the researchers came together in order to ensure consistency between the codes, the analysis was finalized and the frequencies were determined. Graphs were used to present the findings in the light of the determined frequencies. The findings of the research are presented for the determined purposes. In this research, descriptive content analysis was used while analyzing the data. Although most of the studies on values education were found in 2018, different studies were conducted on values education in other years. In the research, “responsibility” value was studied mostly because the value of responsibility is among the most important root values of values education. When the examined theses are examined, it is seen that the qualitative research method is used mostly. As a result of examining theses about values education, it was seen that interview form was mostly used as data collection tool. In addition, content analysis was widely used in data analysis. The reason for this is the fact that the thesis studies are studied more with qualitative methods. In the research, students are the most common data source. This was followed by teachers. Parents appear as the least data participant. The reason for working mostly with students and teachers is to be seen as easier to reach and easy to work with. Moreover, when the disciplinary fields of the researches are examined, it is seen that most of the theses are not related to any field. It is seen that in the departments where the theses are made, the most frequently written thesis are in the Department of Primary School Teaching. According to the research, it was found out that the studies related to values education were conducted more in the master's level theses than the doctoral theses. In addition, it is obvious that the studies conducted under the name of values education, which includes all

values, are more common than the studies conducted by considering the root values covering the values education one by one. While conducting research on values education, data were collected mostly from students and teachers. As a result of this, it was determined that there was not much work with parents in the thesis studies. Parents, that is, families are like the first teachers of their children. Family, which is the foundation where the moral development of children is laid, gains great importance in terms of values education. From this point of view, it is recommended to increase the participation of the family in future studies on values education. In addition, it is also recommended to increase the efforts to solve problems such as action research in values education studies.

Keywords: Values, Values education, Postgraduate education, Thesis, Meta analysis

Değerler Eğitimine Yönelik Yapılan Lisansüstü Çalışmaların Değerlendirilmesi

Nail Sayar[1], Hüseyin Kılıçaslan[1], Bahaddin Karaçor[2]
[1]*MEB*
[2]*MEB*

Bildiri No: 17 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Küreselleşen dünyada insanların hayata olan bakış açıları değişmektedir. İnsanların etkiledikleri ve etkilendikleri her şey bu değişimden nasibini almaktadır. Değişen dünyada insanlar hem yerel bazda hem de evrensel boyutta kendilerine ait değerleri yitirmektedirler. Oysa değerler olmadan insanlar seçimlerini ve davranışlarını sağlıklı bir biçimde düzenleyememektedir. Bu boyutu dikkate alındığında değerlerin insanlar için ne kadar önemli olduğu ortaya çıkmaktadır. Öğrencilere kazandırılacak olan davranışlar genel olarak bir eğitim programının içinde yer almaktadır. Bu programa bağlı olarak oluşturulan dersler ve derslerin içerisinde yer alan kazanımlar ile de öğrencilere istendik davranış ve kültür aktarımı yapılmaktadır. Doğrudan ya da dolaylı olarak, ilkokul programında yer alan derslerde değerler eğitiminin aktarımı da hedeflenmektedir. Bu noktadan hareketle bu araştırmanın amacı Türkiye'de değerler eğitimi konusunda yapılan lisansüstü çalışmaları analiz ederek çalışmaların eğilimlerini belirlemektir. Çalışmanın yapısı gereği meta-analiz yöntemi seçilmiştir. Araştırmada ilkokulda değerler eğitimi üzerine yapılan çalışmalar ele alınmıştır. Araştırmanın verilerini Türkiye'de değerler eğitimi alanında yapılmış lisansüstü çalışmalar oluşturmaktadır. Dolayısıyla değerler eğitimi alanında yapılan makaleler, bildiriler ve araştırma raporları kapsam dışında tutulmuştur. Bu bağlamda veriler YÖK Ulusal Tez Veri Tabanı kullanılarak toplanmıştır. Verilerin toplanmasında «değerler eğitimi» ve adalet, dostluk, dürüstlük, özdenetim, sabır, saygı, sevgi, sorumluluk, vatanseverlik, yardımseverlik gibi kök değerler kullanılmıştır. Yapılan tarama sonucunda toplam 57 izinli teze ulaşılmıştır. Bu tezlerden 37'si eğitim paydaşlarıyla yürütülmesi nedeniyle araştırma kapsamına alınmıştır. Araştırmada tezlerin incelenmesinde araştırmacılar tarafından araştırmanın amaçlarına yönelik oluşturulan yayın inceleme formu kullanılmıştır. Yayın inceleme formunda araştırmanın yılı, tez türü, çalışma alanı, araştırma yöntemi, veri kaynakları, veri toplama araçları ve verilerin analizine ilişkin bilgilerin kodlandığı bölümler bulunmaktadır. Araştırmada elde edilen verileri araştırmacılar ayrı ayrı kodlamıştır. Daha sonra kodlamalar arasında tutarlılık sağlanabilmesi için araştırmacılar bir araya gelmiş, yapılan analize son biçimi verilmiş ve frekanslar belirlenmiştir. Belirlenen frekanslar ışığında bulguların sunumunda grafiklerden yararlanılmıştır. Araştırmanın bulguları belirlenen amaçlar doğrultusunda sunulmuştur. Bu araştırmada verilerin analizinde betimsel içerik analizinden faydalanılmıştır. Yapılan araştırma taramasında en fazla 2018 yılında değerler eğitimi konulu çalışmaya rastlanılmasına rağmen diğer yıllarda da değerler eğitimi ile ilgili farklı çalışmalar yapılmıştır. Araştırmada, en fazla "sorumluluk" değeri üzerine çalışılmıştır çünkü sorumluluk değeri, değerler eğitiminin en önemli kök değerleri arasında yer almaktadır. İncelenen tezlere bakıldığında ise en fazla nitel araştırma yönteminin kullanıldığı görülmektedir. Araştırmada değerler eğitimi alanındaki incelenen tez çalışmalarında veri toplama aracı olarak en fazla görüşme formundan yararlanılmıştır. Bunun yanında verilerin analizinde ise içerik analizi yaygın olarak kullanılmıştır. Bunun sebebi olarak yapılan tez çalışmalarının nitel yöntemlerle daha fazla çalışılması gösterilebilir. Araştırmada en fazla veri kaynağı olarak öğrenciler gözükmektedir. Bunu takip eden ise öğretmenler olmuştur. Veliler ise en az veri sağlayan katılımcı olarak karşımıza çıkmaktadır. Öğrenci ve öğretmenlerle çok çalışılmasının sebebi olarak daha kolay ulaşılması ve kolay çalışılması olarak gösterilebilir. Ayrıca incelenen araştırmaların disiplin alanlarına bakıldığında tezlerin çoğu herhangi bir alanla ilişkilendirilmediği görülürken onu takip alanın ise Sosyal Bilgiler olduğu ortaya çıkmıştır. Tezlerin yapıldığı anabilim dallarında ise en fazla tez yazılan bilim dalının Sınıf Öğretmenliği

Anabilim dalı olduğu gözükmektedir. İncelenen araştırma doğrultusunda değerler eğitimi ile ilgili çalışmaların yüksek lisans düzeyindeki tezlerin doktora tezlerinden daha fazla yapıldığı ortaya çıkmıştır. Bunun yanında değerler eğitimini kapsayan kök değerleri tek tek ele alıp araştırma yapılmaktansa tüm değerleri içeren değerler eğitimi adı altında genel olarak yapılan araştırmaların yaygın olduğu ortadadır. Değerler eğitimi ile ilgili araştırmalar yürütülürken de en fazla öğrenci ve öğretmenlerden veri toplanmıştır. Bunun sonucunda yapılan tez çalışmalarında velilerle çok fazla çalışılmadığı tespit edilmiştir. Veliler yani aileler çocuklarının adeta ilk öğretmeni gibidir. Çocukların ahlaki gelişimlerinin temellerinin atıldığı ortam olan aile, değerler eğitimi noktasında büyük bir önem kazanmaktadır. Buradan hareketle değerler eğitimi ile ilgili bundan sonra yapılacak olan çalışmalarda ailenin sürece katılması önerilir. Ayrıca değerler eğitimi çalışmalarının eylem araştırması gibi sorunların çözümüne yönelik çalışmaların arttırılması tavsiye edilir.

Anahtar Kelimeler: Değerler, Değerler eğitimi, Lisansüstü eğitim, Tez, Meta analiz

The Effects Of Values Education Activities On The Value Perceptions And Socio-Emotional Development Of 5-Year-Old Preschoolers

Fatma Pelin Güneş[1], Burcu Özdemir Beceren[2]
[1]*MEB*
[2]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

Abstract No: 283 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Pre-school education, which is important in thelater life of childrenandwheremost of all development areas are completed and personality is formed, is the process that starts first in the family life and then continues in educational institutions. Children who watches surrounding curiously does it since they were born (Aral, Baran, Bulut ve Çimen, 2002). Children who are open to research, discover and continue to questioning curiously with their unlimited imaginations, effort to know all living and inanimate beings while watching them in excitement. As asking why and how, they discover while trying by questioning every situation which happen around them (Nuhoğlu ve Ceylan, 2012). Pre-school is an important period in which happens active participation and have greatest impact in children's surroundings and the experiences they gained are more solid than their past experiences and also this is a period which by providing a basis for other development areas, for the future they gain their abilities and their knowledges, behaviors that they are accustomed (Yılmaz Bolat, 2011). Children desire so much to learn and discover since they were born. They pay attention to the living and inanimate things and try to discover. In the meantime, they create ideas about things around them by starting to communicate (MEB, 2013).

Changes with advancing Technologies may ocur troublesome processes in transfering culturel values to young generation in period we live. These changes get priority to increase informations and access information easily while it can cause issues on value judgements in societies. In these conditions it is very important for children and young generations to gain social and universal values that lay the foundation of healthy personality infrastructure for the continuity of social values conveniently. Acquisition of values process takes on important tasks to the people in society, educaters and mainly the family (Doğanay, 2006).

The primary aim of the present study is to reveal the effects of values education activities on the value perceptions and socio-emotional development of 5-year-old preschoolers. The research was designed according to a random experimental pattern model with pre-test and post-test control groups. The sample consists of 40 five-year-old preschoolers (20 in the experiment and 20 in the control group) at Karşıyaka 100. Yıl Elementary School (a public school) in Gönen Town, Balıkesir in the 2017-2018 Academic Year.

The data were collected with the Parents and Teachers Form of the Preschool Value Scale, which was developed for 5 to 6-year olds and whose validity and reliability were tested by Neslitürk and Çeliköz (2015) and the Preschool Behavioral and Emotional Rating Scale (PreBERS), which was developed by Epstein and Synhorst (2009) and which was adapted to the Turkish academia and whose validity and reliability were tested by Uyanık Balat and Özdemir Beceren (2014). The scales were filled in by the teachers and parents before and after the activities. The items in the illustrated sub-domain of the parents and teachers form of the preschool values scale were replied by the children before and

after the activities.

The obtained data were analyzed with non-parametric tests. Wilcoxon signed-rank test was employed to make a within-group comparison between the pre- and post-test scores of the experiment and control group, whereas Mann-Whitney U test for a between-group comparison of the scores from the pre- and post-test scores of the experiment and control group. Lastly, t test was used to investigate whether values education activities exert statistically significant effects on the value perceptions and socio-emotional developments of the five-year-old preschoolers. The results revealed that the effect of values education activities offered to the children in the experiment group on their value perceptions and socio-emotional development was statistically significant in comparison with the value perceptions and socio-emotional development of the children in the control group. It can be concluded from the obtained results that values education activities positively affect value perceptions and socio-emotional development of children.

Keywords: Values education, socio-emotional development, value perception, preschool.

Değerler Eğitimi Etkinliklerinin Okul Öncesi Dönem 5 Yaş Çocuklarının Değer Algıları ve Sosyal-duygusal Gelişimleri Üzerine Etkisi

Fatma Pelin Güneş[1], Burcu Özdemir Beceren[2]
[1]*MEB*
[2]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

Bildiri No: 283 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocukların sonraki yaşantılarında önem teşkil eden ve tüm gelişim alanlarının gelişimlerinin çoğunun tamamlanarak, kişilik oluşumlarının biçimlendiği okul öncesi eğitim, ilk olarak aile yaşamında başlayan sonrasında eğitim kurumlarında devam eden süreçtir (Aral, Baran, Bulut ve Çimen, 2002). Merakla etrafını izleyen çocuklar bunu doğduklarından itibaren yaparlar. Araştırmaya açık, keşfederek, uçsuz bucaksız hayal güçleri ile, merakla, sorgulamaya devam eden çocuklar, yeryüzünde ve gökyüzündeki tüm canlı ve cansız varlıkları heyecan içerisinde izleyerek onları tanımaya gayret eder. Nedenini ve nasılını sorarak etraflarında gerçekleşmekte olan her durumu sorgulayıp deneyerek keşfederler (Nuhoğlu ve Ceylan, 2012). Çocuğun çevresine faal şekilde katılımının gerçekleştiği, kazandıkları yaşantıların, çocukta oluşan etkinliklerin önceki yaşantılarına göre daha sağlam olduğu ve çevrede gerçekleşen olaylardan en fazla etki gördüğü önemli bir dönem olan okulöncesi, gelişimin başladığı, diğer gelişim alanlarının temelini oluşturarak sonrası için becerilerini, bilgilerini, alışkın oldukları davranışlarını kazandıkları dönemdir (Yılmaz Bolat, 2011).Çocuklar doğdukları günden itibaren öğrenmeye ve keşfetmeye çok fazla istek duyarlar. Etrafta bulunan canlı cansız tüm nesnelere dikkat eder ve keşfetmeye çalışırlar. Beraberinde iletişimi başlatarak etraftaki nesneler hakkında düşünceler geliştirirler (MEB, 2013).

Yaşadığımız dönemde artmakta olan teknolojiyle gerçekleşen değişiklikler sebebiyle genç nesillere değer aktarımında sıkıntılı süreçler meydana gelebilmektedir. Oluşan farklılıklar bilgileri çoğaltma ve bilgilere rahatlıkla ulaşma bakımından ehemmiyet taşırken, toplumlarda değer yargılarında sorunlara yol açabilmektedir. Bu şartlarda elverişli bir şekilde sosyal değerlerin devamlılığı için çocuk ve genç nesillere sağlıklı kişilik alt yapısının temelini atan sosyal ve evrensel içerikli değerlerin kazandırılması çokça önem arz etmekte ve değerlerin edinilme aşamasında aile başta olmak üzere, toplumdaki kişilere ve eğitimcilere önemli görevler yüklemektedir (Doğanay, 2006).

Bu araştırmanın amacı değerler eğitimi etkinliklerinin okul öncesi dönem 5 yaş çocuklarının değer algıları ve sosyal-duygusal gelişimleri üzerinde olan etkilerini ortaya koymaktır. Araştırma, ön test-son test kontrol gruplu seçkisiz deneysel desen modeline göre tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2017-2018 eğitim öğretim yılı Balıkesir ili Gönen ilçesi Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Karşıyaka 100. Yıl İlkokulu'nda okul öncesi eğitimine devam eden beş yaş grubundaki 20 deney 20 kontrol grubu olmak üzere toplam 40 çocuktan meydana gelmiştir.

Araştırmada veri toplama aracı olarak, genel bilgi formu, Neslitürk ve Çeliköz (2015) tarafından geliştirilerek 5-6 yaş çocukları için geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları yapılan Okul Öncesi Değerler Ölçeği Aile ve Öğretmen Formu, Epstein ve Synhorst (2009) tarafından geliştirilen ve Uyanık Balat ve Özdemir Beceren (2014) tarafından Türkçe'ye uyarlanıp beş yaş çocukları için geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları yapılan Okul Öncesi Davranışsal ve Duygusal Dereceleme Ölçeği kullanılmıştır. Ölçekler, çocuklar için etkinlik öncesi ve sonrası öğretmenleri ve aileleri tarafından doldurulmuş; okul öncesi değerler ölçeği aile ve öğretmen formunun çocuklar için hazırlanan resimli alt boyutu etkinlik öncesi ve sonrası çocuklar

tarafından cevaplanmıştır.

Araştırmada elde edilen veriler non-parametrik testler kullanılarak incelenmiştir. Deney ve kontrol gruplarının her birine ait öntest-sontest karşılaştırmalarında Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ve deney ve kontrol gruplarının karşılıklı öntest-sontest karşılaştırmalarında Mann-Whitney U Testi kullanılmıştır. Son olarak; değerler eğitimi etkinliklerinin 5 yaş okul öncesi çocuklarının değer algıları ile sosyal ve duygusal gelişimlerine anlamlı etkisi olup olmadığı *t* testi ile incelenmiştir. Analiz sonucunda kontrol grubundaki çocukların değer algıları ile sosyal duygusal gelişimlerine oranla, deney grubundaki çocuklara uygulanan değerler eğitimi etkinliklerinin bu gruptaki çocukların değer algıları ile sosyal duygusal gelişimleri üzerindeki etkisinin anlamlı olduğu belirlenmiştir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda değerler eğitimi etkinliklerinin çocukların değer algılarını ve sosyal-duygusal gelişimlerini olumlu yönde desteklediğini söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: Değerler eğitimi, sosyal-duygusal gelişim, değer algısı, okul öncesi.

Investigation Of The Effects Of Children's Empathic Perspective On Peer Acceptance And Communication With Teachers

Merve Yalçın[1], Şakire Ocak Karabay[2]
[1]*Milli Eğitim Bakanlığı*
[2]*Ege Üniversitesi Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı*

Abstract No: 295 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Introduction

Empathy is the ability to try to understand the emotional and spiritual state of someone else and to change their behavior according to the other person. Supporting empathic perspective taking in preschool period especially, affects dramatically children's emotion recognition levels, communication skills, peer relationships and interactions with their teachers. It is remark that in the literature, there are too many studies about teachers' empathic perspective taking but there is not much work on students' empathic perspective taking. Therefore, the main purpose of this study is to investigate the effects of preschool children's empathic perspective taking skills on their relationship with teachers and the level of peer acceptance. The study is based on empathy, peer acceptance and student-teacher relationships. Because these factors play an important role in social-emotional harmony, healthy relations, positive attitudes towards school and learning.

Method

The research was conducted with 60 children (48-60 months age group) and 10 teachers in six preschools in Kars. The research conducted of two stages. In the first stage, sociometric test was applied to the children and determined the children who were or were not preferred by their peers in the classroom. In the second stage, scenarios of empathy perspective taking were applied to the chosen children in the first stage. At the same time, STRS (Student-Teacher Relationship Scale) was applied to the teachers of the chosen children's in the first stage.

Results

The data are analyzed with SPSS package program. Looking at the relationship between empathic perspective scenarios and STRS; it is seen that the children who received high scores from the scenarios of empathic perspective taking also received high scores in STRS filled by their teachers and it can be said that they have established close relations with their teachers. Looking at the relationship between sociometric test and the scenarios of empathic perspective taking; it is seen that the children who received high scores from the sociometric test and accepted by their friends in the classroom, also received high scores from the scenarios of empathic perspective taking. As a result, it can be said that these children have higher empathy point of view and their ability to recognize emotions. Lastly, the relationship between sociometric test and STRS is examined. In particular, the two sub-dimensions of STRS, namely the affinity and conflict, are focused. Children with negative scores from the sociometric test had a conflict relationship with their teachers as regard conflict sub-dimension of STRS, and also children with high scores from the sociometric test had good relations with their teachers as regard affinity sub-dimension of STRS. It has been found that teachers are often able to establish positive relationships with children with social skills, have a reliable and empathetic interaction, and understand

each other more easily and correctly in the classroom environment.

Conclusions

As a result of the study, it was found that the skills of pre-school children's empathic perspective taking had effect on their relationship with their teachers and their preference by their friends. It has been observed that children who have positive results from sociometric test and who have high acceptance rate by their peers can establish close relations with their teachers and express themselves better from other children. Children who can understand the scenarios of empathic perspective taking and read between the lines of the stories in the pictures are found to have good relations with their friends and they are accepted by peers in the classroom. It is thought that children who have the ability of emphatic perspective taking in preschool can solve interpersonal problems more easily, communicate better with people around them, realize their emotions more easily and transfer them to the other people. As a result, high level of empathy skills of children increased their peer acceptance in the classroom, facilitated their adaptation to the class and improved the quality of their communication with their teachers.

Keywords: Empathy, peer acceptance, student-teacher relationship, preschool childhood

Çocukların Empatik Bakış Açısı Alma Becerisinin Akran Kabulü ve Öğretmenleri ile Olan İletişimleri Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi

Merve Yalçın[1], Şakire Ocak Karabay[2]
[1]*Milli Eğitim Bakanlığı*
[2]*Ege Üniversitesi Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı*

Bildiri No: 295 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Empati, bir başkasının duygusal ve ruhsal halini anlamak için uğraşma, davranışlarını karşısındaki kişiye göre değiştirebilme becerisidir. Özellikle okul öncesi dönemde empatik bakış açılarının desteklenmesi çocukların duygu tanıma düzeylerini, iletişim kurma becerilerini akran ilişkisini ve öğretmeleriyle olan etkileşimlerini önemli ölçüde etkilemektedir. Empatik bakış açısı alma konusundaki alan yazın incelendiğinde genellikle öğretmenler üzerinde çalışıldığı ve öğrencilerin empatik bakış açıcı ile ilgili çok fazla çalışma olmadığı dikkat çekmektedir. Bu nedenle bu çalışmada temel amaç, okul öncesi dönem çocuklarının empatik bakış açısı alma becerilerinin, öğretmenleriyle kurdukları ilişki biçimleri ve arkadaşları tarafından tercih edilme düzeyleri üzerindeki etkilerinin incelenmesidir. Çalışma temel olarak empati, akran kabulü ve öğrenci-öğretmen ilişkileri üzerine kurulmuştur. Çünkü bu faktörler sosyal-duygusal uyum, ilişkilerin sağlıklı biçimde yürütülmesi, okul ve öğrenmeye ilişkin olumlu atıfların kazanımında önemli rol oynamaktadır.

Yöntem

Araştırma Kars il merkezinde bulunan altı okulda 48-60 aylık yaş grubunda olan yaklaşık 60 çocuk ve 10 öğretmen ile yapılmıştır. Araştırma iki aşamadan oluşmaktadır. Birinci aşamada çocuklara sosyometrik test tekniği uygulanarak sınıf içerisindeki akranları tarafından tercih edilip edilmeyen çocuklar belirlenmiştir. İkinci aşamada ise belirlenen çocuklara empatik bakış açısı alma senaryoları uygulanmıştır. Aynı zamanda birinci aşamada belirlenen çocukların öğretmenlerine STRS (Öğrenci-Öğretmen İlişki Ölçeği) formu uygulanmıştır.

Bulgular

Veriler SPSS paket programı ile analiz edilmiştir. Empatik bakış açısı alma senaryoları ile STRS arasındaki ilişkiye bakıldığında; empatik bakış açısı alma senaryolarından yüksek puan alan çocukların öğretmenleri tarafından doldurulan STRS'de de yüksek puan aldıkları ve öğretmenleri ile yakınlık ilişkisi kurdukları görülmüştür. Aynı zamanda empatik bakış açısı alma senaryoları ile sosyometrik test tekniği arasındaki ilişki değerlendirildiğinde; sosyometrik test tekniğinden yüksek puan alarak sınıf içi düzeyde arkadaşları tarafından kabul edilen çocukların araştırmacı tarafından oluşturulan empatik bakış açısı alma senaryolarından da yüksek puanlar aldığı görülmektedir. Bu çocukların empatik bakış açısının ve duyguları fark edebilme durumlarının yüksek olduğu görülmüştür. Sosyometrik test tekniği ve STRS arasındaki ilişkiye bakıldığında ise STRS'in iki alt boyutu olan yakınlık ve çatışma boyutlarına tek tek odaklanılmıştır. Sosyometrik test tekniğinden negatif puan alan çocukların öğretmenleri ile çatışma ilişkisi kurdukları, yine sosyometrik test tekniğinden yüksek puan alan çocukların öğretmenleri ile STRS'in yakınlık alt boyutu kapsamında iyi ilişkiler kurdukları görülmüştür. Öğretmenlerin sosyal becerilere sahip çocuklarla sıklıkla olumlu ilişkiler kurabildikleri, güvenilir ve empatik bir etkileşim içinde oldukları, sınıf

ortamında birbirlerini daha kolay ve doğru anlayabildikleri bulunmuştur.

Sonuç

Araştırmada elde edilen veriler sonucunda okul öncesi dönem çocuklarının empatik bakış açısı alma becerilerinin, öğretmenleriyle kurdukları ilişki biçimleri ve arkadaşları tarafından tercih edilme düzeyleri üzerinde etkili olduğu bulunmuştur. Sosyometrik test tekniğinden olumlu sonuçlar alan ve akranları tarafından kabul edilme oranları yüksek olan çocukların öğretmenleri ile oldukça yakın ilişkiler kurabildikleri aynı zamanda kendilerini daha iyi ifade edebildikleri görülmüştür. Empatik bakış açısı alabilme senaryolarını anlayabilen ve resimlerde yer alan hikayeleri fark edebilen çocukların arkadaşları ile de güzel ilişkiler içerisinde oldukları ve arkadaşları tarafından da sınıf içerisinde kabul edildikleri görülmüştür. Okul öncesi dönemde empatik bakış açısı alabilme becerisi kazanan çocukların kişiler arası problemleri daha kolay çözebildikleri, çevrelerinde bulunan kişilerle daha iyi iletişim kurabildikleri, duygularını daha kolay fark edebildikleri ve karşı tarafa daha iyi aktarabildikleri düşünülmektedir. Sonuç olarak çocukların empati becerisinin yüksek olması sınıf içerisindeki kabul edilme durumlarını arttırdığı, sınıf ortamına uyum sağlamalarını kolaylaştırdığı ve öğretmenleriyle iletişimlerinin kalitesini iyileştirdiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Empati, akran kabulü, öğrenci-öğretmen ilişkisi, okul öncesi dönem

Investigation Of Preschool Teacher Candidates' Attitudes Towards Gender Roles

Fatma Çalışandemir[1], Merve Nur Ekici[1]
[1]*Makü*

Abstract No: 87 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Gender is “gender identities ortaya that arise in different cultures, at different times and in different geographies, with roles and responsibilities that are socially imposed on women and men. The concept of gender reveals the differences of social and cultural values. When the studies on this subject are examined, it is observed that the difference between the genders in social and psychological fields does not differ significantly from the difference between individuals of the same sex. In other words, we cannot speak of a clear distinction between the difference between men and women and the difference between men and women compared to men and women. The aim of this study is to investigate the attitudes of pre-school teacher candidates towards gender roles. Preschool education is thought to be important in terms of determining the attitudes of teacher candidates towards gender roles and setting an example for the people who will work in the field. It is thought that the opinions of prospective teachers about gender roles will help to determine their attitudes towards this issue and in this respect the research can contribute to both educators and those who will work on this subject. In addition, the subject is thought to create awareness on the applied teacher candidates and the readers of the study. Mixed method was used in the research. The descriptive survey model was used to examine the difference according to gender, family structure and type of high school graduated. In addition, qualitative data analysis tool was used to find the findings in the data collection tool.The sample of the study consists of 108 preschool teacher candidates studying in 2018-2019 academic year. 90 of the teacher candidates are female and 22 are male. The data of the study was collected through the ’Personal Information Form hazırlanan prepared by the researchers and the ert Gender Roles Attitude Scale 5, a 5-point Likert type developed by Zeyneloğlu (2008). The gender obtained with the Personal Information Form is given in tables with frequency and percentage representations of the information. The Kruskall-Wallis and Mann-Whitney U tests were used in the analysis of the normality test for quantitative data. In the evaluation of the applied tests, the significance level was taken as 0.05. According to the data obtained from the qualitative questions, the prospective teachers said, kadınlar Should women work after marriage? Why is that? “Should women work after having children? Why is that? questions are given as a table. As a result of the analysis of the attitudes of preschool teacher candidates towards gender roles, significant differences were found in terms of some variables. According to the results of the analysis of the quantitative data obtained from the study, it was determined that Preschool Teacher Candidates' Attitudes Towards Gender Roles showed significant differences according to gender, high school and family structures. According to the results obtained from the study, a significant difference was found in the gender role role of preschool teacher candidates according to their gender. Significant differences show that women are more egalitarian in gender roles than men. Women have a more equal gender role than men. It is thought that this situation may be caused by the society raising boys in patriarchal mentality, seeing men as privileged over women and as a result of this, the male consciously considers equality as the superiority of himself.As a result of the research, family structures that affect sexist attitudes of teacher candidates can be researched and the reasons of this situation can be examined. Seminars and programs for prospective teachers can be organized in universities in order to minimize gender differences, which is another factor affecting the attitude of gender roles. By expanding the demographic information affecting gender role attitudes, factors can be examined in a wider range. The study is not limited to

preschool teacher candidates and can be applied to other departments to reach more broad areas and reach more inclusive judgments.

Keywords: gender roles

Okul Öncesi Eğitimi Öğretmen Adaylarının Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkin Tutumlarının İncelenmesi

Fatma Çalışandemir[1], Merve Nur Ekici[1]
[1]*Makü*

Bildiri No: 87 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Doç. Dr. Fatma ÇALIŞANDEMİR

Merve Nur EKİCİ

ÖZ

Toplumsal cinsiyet, farklı kültürlerde, farklı zamanlarda ve farklı coğrafyalarda, kadınlar ve erkeklere toplumsal olarak yüklenen roller ve sorumluluklarla ortaya çıkan "cinsiyet kimlikleri"dir. Toplumsal cinsiyet kavramı sosyal ve kültürel değerlerin oluşturduğu farklılıkları ortaya koymaktadır. Bu konuda ki çalışmalar incelendiğinde sosyal ve psikolojik alanda cinsiyetler arasında ki farkın, aynı cinsiyetteki bireyler arasındaki farktan anlamlı derecede farklılık göstermediği gözlenmektedir. Yani kadın ile kadın arasında ki fark ile erkek ile erkek arasında ki farka kıyasla kadın ve erkek arasında ki fark arasında belirgin bir ayrımdan söz edemeyiz. Bu araştırmanın amacı, okul öncesi eğitim öğretmen adaylarının toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumlarının incelenmesidir. Okul Öncesi Eğitimi öğretmen adaylarının toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumlarının tespit edilmesi ve alanda çalışma yapacak kişilere örnek teşkil etmesi açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Öğretmen adaylarının toplumsal cinsiyet rolleri hakkında ki görüşlerinin, onların bu konuya ilişkin tutumlarının belirlenmesi noktasında yardımcı olacağı ve bu yönüyle araştırmanın hem eğitimcilere hem de bu konuda çalışma yapacaklara katkıda bulunabileceği düşünülmektedir. Ayrıca çalışılan konunun, uygulanan öğretmen adayları üzerinde ve çalışmayı okuyanlarda farkındalık oluşturacağı düşünülmektedir. Araştırmada karma yöntem kullanılmıştır. Araştırmanın cinsiyet, aile yapısı ve mezun olunan lise türü değişkenine göre farka bakılırken betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Bununla birlikte veri toplama aracında yer alan nitel sorulara ilişkin bulgular nitel veri analizi yöntemi ile elde edilmiştir. Araştırmanın örneklemini 2018-2019 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören toplam 108 okul öncesi öğretmen adayı oluşturmaktadır. Öğretmen adaylarından 90'ı kadın, 22'si erkektir. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından hazırlanan ''Kişisel Bilgi Formu'' ve Zeyneloğlu (2008) tarafından geliştirilmiş 5"li likert tipi olan "Toplumsal Cinsiyet Rolleri Tutum Ölçeği" aracılığıyla toplanmıştır. Kişisel Bilgi Formu ile elde edilen cinsiyet, bilgilerin frekans ve yüzde gösterimleri ile tablolar halinde verilmiştir. Nicel veriler için yapılan normallik testi analizinde veriler normal dağılım göstermediği için 'Kruskall-Wallis ve Mann-Whitney U' testleri kullanılmıştır. Uygulanan testlerin değerlendirilmesinde anlamlılık derecesi olarak 0.05 alınmıştır. Nitel sorulardan elde edilen verilere göre öğretmen adaylarının, "Evlendikten sonra kadınlar çalışmalı mı? Neden? ile "Kadınlar çocuk sahibi olduktan sonra çalışmalı mı? Neden? sorularına ilişkin görüşleri tablo olarak verilmiştir. Okul Öncesi Eğitimi Öğretmen Adaylarının Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkin Tutumlarının İncelenmesi sonucunda bazı değişkenler açısından anlamlı düzeyde farklılıklara ulaşılmıştır. Araştırmada elde edilen nicel verilerin analizi sonuçlarına göre de Okul Öncesi Eğitimi Öğretmen Adaylarının Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkin Tutumlarının cinsiyet, mezun olunan lise ve aile yapılarına göre anlamlı düzeyde farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir. Araştırmada elde edilen sonuçlar doğrultusunda okul öncesi öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre toplumsal cinsiyetçi rol tutumlarında anlamlı farklılık bulunmuştur. Anlamlı farklılık kadınların erkeklere kıyasla toplumsal cinsiyetçi rollerde

daha eşitlikçi olduklarını göstermektedir. Kadınlar erkeklere kıyasla daha eşit toplumsal cinsiyetçi rol sergilemişlerdir. Bu durumun toplumun ataerkil zihniyette erkek çocuk yetiştirmesinden, erkekleri kadınlara göre ayrıcalıklı görmelerinden ve bunun sonucu olarakta erkeğin bilinçaltında eşitliği kendisinin üstünlüğü olarak görmesinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Yapılan araştırma sonucunda öğretmen adaylarının cinsiyetçi tutumlarını etkileyen aile yapıları hakkında araştırma yapılıp, bu durumun sebepleri incelenebilir. Toplumsal cinsiyet rolleri tutumunu etkileyen bir diğer etken olan cinsiyet farklarını en aza indirebilmek adına üniversitelerde öğretmen adaylarına yönelik seminerler ve programlar düzenlenebilir. Toplumsal cinsiyet rolleri tutumunu etkileyen demografik bilgiler genişletilerek, etkenler daha geniş bir yelpazede incelenebilir. Çalışma okul öncesi öğretmen adayları ile sınırlı tutulmayıp, diğer bölümlere de uygulanarak daha geniş alanlara ulaşılıp, daha kapsayıcı yargılara varılabilir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Cinsiyet Rolleri

Investigation Of The Relationship Between Interactive Peer Play Behaviors Of 48-72 Months Children And Moral Judgement Levels

Aylin Sözer Çapan[1], Şeyma Bayrak[1]
[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Abstract No: 377 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Play, which is an indispensable element of education, undoubtedly has an important place in values education. The game has an important place in the acquisition of value, and the values have an important role in the game behavior and therefore in the peer relationships. Through the play, the child can easily adopt a set of values by taking the behaviors he has learned from his friends and reflect these values to the society he is in by reinforcing these values in his future life. Preschool period, which is the most important time period of an individual's life journey, forms the basis of all moral, social, emotional and personality developments.

In this critical period, it will acquire life experiences while constructing its values according to its moral judgments. In this process, the game that reflects the information about the child's interaction with their peers in the most accurate way is the game. He will also find moral judgments in the game and use these judgments in his interaction with his peers. The aim of this study is to investigate the relationship between interactive peer play behaviors and moral judgment levels of children in 48-72 months of preschool education. The study was a quantitative research and relational and causal comparative screening method was used.

The population of this study was composed of 48-72 month old children who were educated in Istanbul in 2018- 2019 academic year. The sample of the study consists of 140 children selected by random sampling method.

Moral Judgment Scale and PENN Interactive Peer Play Scale were used to determine the relationship between children's peer play behaviors and moral judgment levels.

According to the findings of the study, when the interactive peer play behaviors of 48-72 month old children were examined according to gender, it was found that boys preferred more competitive, risky and confrontational, mobile and exciting games than girls.

As a result of the study conducted to determine whether the interactive peer play behaviors of 48-72 months old children showed a significant difference according to age, it was observed that 5-year-old children exhibited more self-centered behaviors than 6-year-old children and showed parallelism with the eccentric period. In addition, as a result of the analysis conducted to determine whether interactive peer play behaviors differ significantly according to being sibling variable, it was found that negative peer behaviors of children without siblings were higher because of low peer interactions.

According to the educational variables of the mother, interactive peer play behaviors of the children were found to be higher in favor of mothers with higher education. When the education level of the father is examined, it is determined that there is a difference between the fathers who are graduated from higher education and the fathers who are graduated from primary education in favor of

fathers who are graduated from higher education.

When the results of the analysis of the interactive game behaviors according to the age independent variable were examined, no significant difference was found in the game disruption dimension, but it was found that the average score of the children between the ages of 61-72 months and 48-60 months were higher in the game interaction sub-dimension. It can be said that 48-60 months children show more play-breaking behavior than 61-72 months old children and this situation makes a difference in terms of age. In this case, it can be explained that young children cannot continue the game because their development level is law.

When the moral judgment levels of 48-72 month old children were examined, it was seen that the moral judgment scores were “high”. While moral judgment scores differed according to the pre-school education variable, the difference was in favor of children who did not receive pre-school education and those who attended pre-school education and those who had received pre-school education.

It was found that the intentional accident subscale scores differed significantly according to the pre-school education level of the child and this difference was found to be in favor of the children who did not receive pre-school education and those who did not receive pre-school education. Again, it was found out that social assistance dimension scores differ significantly according to the pre-school education level of the child and this difference is in favor of children who do not receive pre-school education and those who do not receive pre-school education. It was seen that the family rule dimension scores differed significantly according to the level of pre-school education of the child and it was found that the significant difference was in favor of the children who did not receive pre-school education and those who continued preschool education and those who had received pre-school education.

As a result of the Pearson Correlation Analysis, which was conducted to determine the relationship between interactive peer play behaviors and moral judgment scores of 48-72 month old children, it was found that there was no relationship between moral judgment and game interaction, disruption and disengagement dimensions. There is a negative relationship between the dilemma which is one of the sub-dimensions of moral judgment and game interaction. In addition, a negative “low” level was found between social assistance, which is the sub-dimension of moral judgment, and disruptions of the game. In addition to these findings, there was no significant relationship between other dimensions and interactive peer play behaviors.

Keywords: Moral judgment, Peer interaction, Peer interactive play

48-72 Aylık Çocukların Etkileşimli Akran Oyun Davranışları ile Ahlaki Yargı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Aylin Sözer Çapan[1], Şeyma Bayrak[1]
[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Bildiri No: 377 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Eğitimin vazgeçilmez unsuru olan oyun değerler eğitiminde de kuşkusuz önemli bir yere sahiptir. Oyunun değer ediniminde, değerlerin de oyun davranışlarında dolayısıyla akran ilişkilerinde önemli yeri vardır. Çocuk oyun sayesinde arkadaşlarından öğrendiği davranışlarını kendine örnek alarak bir takım değerleri kolaylıkla benimseyebilir ve bu değerleri ileriki yaşamında da pekiştirerek içinde bulunduğu topluma yansıtabilir. Bireyin yaşam yolculuğunun en önemli zaman dilimi olan okul öncesi dönem tüm ahlaki, sosyal, duygusal ve kişilik gelişimlerin temelini oluşturmaktadır.

Bu kritik dönemde yaşam deneyimlerini edinirken aynı zamanda ahlaki yargılarına göre değerlerini yapılandıracaktır. Bu süreçte çocuğun akranlarıyla olan etkileşimine dair bilgileri bizlere en doğru şekilde yansıtacak araç oyundur. Yine oyun içerisinde ahlaki yargılarda bulanacak, akranlarıyla olan etkileşiminde bu yargıları kullanacaktır. Buradan hareketle bu araştırmanın amacı okul öncesi eğitime devam eden 48-72 ay grubunda bulunan çocukların etkileşimli akran oyun davranışları ile ahlaki yargı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Çalışma nicel bir araştırma olup genel tarama yöntemlerinden ilişkisel ve nedensel karşılaştırmalı tarama yöntemi kullanılmıştır.

Bu çalışmanın evrenini 2018- 2019 eğitim-öğretim yılında İstanbul İlinde öğrenim gören 48-72 ay grubunda olan çocuklar; çalışmanın örneklemini ise bu evrenden seçkisiz örnekleme yöntemiyle seçilen 140 çocuk oluşturmaktadır.

Çocukların akran oyun davranışları ile ahlaki yargı düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesinde, Ahlaki Yargı Ölçeği ve PENN Etkileşimli Akran Oyun Ölçeği kullanılmıştır.

Araştırmanın bulgularına göre 48-72 aylık çocukların etkileşimli akran oyun davranışları cinsiyete göre incelendiğinde, erkek çocuklarının, kız çocuklarına oranla daha fazla rekabet, risk ve çatışma dolu, hareketli, heyecanlı oyunlar tercih ettikleri tespit edilmiştir.

48-72 aylık çocukların etkileşimli akran oyun davranışlarının yaşa göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan araştırma sonucunda 5 yaş çocuklarının 6 yaş çocuklarına göre daha fazla benmerkezci davranışlar sergileyerek, egosantrik dönemle paralellik seyrettiği görülmüştür. Ayrıca etkileşimli akran oyun davranışlarının kardeşin olma değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan analiz sonucunda kardeşi olmayan çocukların akran etkileşimlerinin az olmasından dolayı oyuna ilişkin olumsuz davranışlarının daha yüksek olduğu bulgulanmıştır.

Çocukların etkileşimli akran oyun davranışları annenin eğitim durumu değişkenine göre yükseköğretim mezunu olan anneler ile ortaöğretim mezunu olan anneler arasında yükseköğretim mezunu olan anneler lehinde fark bulunmuştur. Yine babanın eğitim durumuna bakıldığında ise yükseköğretim mezunu olan babalar ile ilköğretim mezunu olan babalar arasında yükseköğretim mezunu

olan babalar lehinde fark olduğu belirlenmiştir.

Etkileşimli oyun davranışları yaş bağımsız değişkenine göre yapılan analiz sonuçları incelendiğinde oyun bozma boyutunda anlamlı bir farklılık bulunmamıştır fakat oyun etkileşimi alt boyutunda 61-72 aylık oyun bozma boyutunda ise 48-60 aylık çocukların puan ortalamalarının daha yüksek olduğu görülmüştür. 48- 60 ay çocukların 61-72 aylık çocuklara göre oyundan kopma davranışını daha fazla gösterdikleri ve ortaya çıkan bu durumun yaş bakımından farklılık yaratığı söylenebilir bu durumda yaşı küçük olan çocukların gelişimlerinin düzeyi küçük olduğu için oyunu sürdüremedikleri ile açıklanabilir

48-72 aylık çocukların ahlaki yargı düzeyleri incelendiğinde ahlaki yargı puanlarının "yüksek" düzeyde olduğu görülmüştür. Ahlaki yargı puanları okul öncesi eğitim alma durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterirken söz konusu farklılığın okul öncesi eğitim almayan çocuklar ile okul öncesi eğitime devam edenler ve okul öncesi eğitim almış olanlar arasında okul öncesi eğitim almayan çocuklar lehine olduğu belirlenmiştir.

Kasti kaza alt boyutu puanlarının çocuğun okul öncesi eğitim alma durumuna göre anlamlı düzeyde farklılaştığı ortaya çıkmış ve bu farklılığın okul öncesi eğitim almayan çocuklar ile okul öncesi eğitime devam edenler arasında okul öncesi eğitim almayan çocuklar lehine olduğu görülmektedir. Yine sosyal yardımlaşma boyutu puanlarının çocuğun okul öncesi eğitim alma durumuna göre anlamlı düzeyde farklılaştığı ortaya çıkmış bu farklılığın okul öncesi eğitim almayan çocuklar ile okul öncesi eğitimi tamamlayanlar arasında okul öncesi eğitim almayan çocuklar lehine olduğu görülmektedir. Aile kuralı boyutu puanlarının da çocuğun okul öncesi eğitim alma durumuna göre anlamlı düzeyde farklılaştığı ortaya çıkan anlamlı farklılaşmanın okul öncesi eğitim almayan çocuklar ile okul öncesi eğitime devam edenler ve okul öncesi eğitim almış olanlar arasında okul öncesi eğitim almayan çocuklar lehine olduğu görülmüştür.

48-72 aylık çocukların etkileşimli akran oyun davranışları ile ahlaki yargı puanları arasındaki ilişkiyi belirlemek için yapılan Pearson Korelasyon analizi sonucunda ahlaki yargı ile oyun etkileşimi oyun bozma ve oyundan kopma boyutları arasında bir ilişkinin olmadığı görülmüştür. Ahlaki yargı alt boyutlarından olan ikilem ile oyun etkileşimi arasında negatif anlamlı, oyundan kopma arasında pozitif anlamlı bir ilişki olup, ortaya çıkan ilişkinin düzeyinin ise "düşük" düzeyde ortaya çıkmıştır. Ayrıca ahlaki yargının alt boyutu olan sosyal yardımlaşma ile oyun bozma arasında da negatif yönlü "düşük" düzeyde bir ilişki bulunmuştur. Elde edilen bu bulguların yanında diğer boyutlar ile etkileşimli akran oyun davranışları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ahlaki yargı, Akran etkileşimi, Akran etkileşimli oyun

The Effect Of Activity-Based Values Teaching On Preschool Teacher Candidates' Self-Efficacy Of Values Education

Fatma Ağgül Yalçın[1], Mehmet Yalçın[1], Kıymet Zehir[1], Halil Zehir[1]
[1]*Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi*

Abstract No: 122 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose of the study

Preschool years are the determinants of many qualities such as what trait the children will get in their future life, how their relationships with other people will be and their adaptation to social life will be at what level. It is a need to teach values to children at an early age, and children who embrace the values at an early age become highly self-confident individuals who can make their own decisions and solve their own problems. For instance, If the children are aware of their responsibilities and fulfill them it is to enable them to gain self-control skills. This is also to affect positively their academic achievement. The cultural degeneration brought about by modern life, the spread of self-centered behavior in society and the increasing incidents of violence have highlighted the idea that values education should be included in the education process of individuals. Teachers function as the model for students by means of their values and personalities, as well as being the practitioner of values education programs. Preschool teachers, on the other hand, are ones who have a significant influence on the child's character and view of life with their ideas, attitudes, and behaviors after the family. When the place of the preschool period in the development of individuals is taken into consideration, the values that preschool teachers consider significant ones and their self-efficacy of teaching values become more crucial. In this study, it is aimed to investigate the effect of activity-based values teaching on preschool teacher candidates' self-efficacy of values education.

Method

The sample of the study which uses a weak experimental research model (one-group intervention approach) consists of 59 third grade preschool teacher candidates enrolled at a state university, in Turkey. In this study, through six weeks, it was conducted a series of presentations concerning the subjects such as values, values education and its importance, the historical development of values education, the approaches used in teaching values, values education in the preschool period and the basic values that are aimed to gain to the children, the role and duties of the school and teacher in the pre-school education program and the place of family in teaching values. During later eight weeks, the teachers candidates who have divided the groups with seven or eight candidates per group developed and presented four activities in groups in the fields like Turkish, mathematics, science, drama, and playgrounds for the basic values considered to be important to gain to children in the preschool period. In the study, two data collection tools were used. The first is the values education self-efficacy scale with the five-point Likert-type, which consists of 24 items. The second is a written opinion form consisting of three open-ended questions and validated by expert opinions approach. The collected data were analyzed statistically. The data from the written opinion form were analyzed descriptively. Similar statements during the analysis were collected under the same category and the findings were presented in tables as frequency and percentage values.

Results and Conclusion

The statistical analysis revealed that according to the variable gender there was no statistically significant difference between male and female candidates in terms of self-efficacy of values education. Moreover, in another analysis, it was observed there was no statistically significant difference between the teacher candidates' pretest and posttest scores regarding self-efficacy of values education. Analysis of written opinions showed that the teacher candidates thought that activities based values teaching has notable contributions to them. They believed that the activities would provide information about how the values could be taught and experiencing activity examples in the distinct fields will help them develop the activities in the prospective professions. In addition, they advocated having been informed of the challenges they might encounter in the future thanks to the activities. They believed to have gained experience about the activities appropriate to the preschool level and the skill to develop the activities to teach the values in the fields such as science and mathematics. It was also found that they had difficulties such as developing activities appropriate to the age and development characteristics of children, finding sample activities for teaching some values, developing activities for teaching values in the field of science and mathematics, and considering their knowledge of science and mathematics insufficient in developing activities. The findings demonstrated both male and female pre-service teachers considered the first three values that should be taught in the preschool period Respect, Honesty and Compassion.

Keywords: Preschool Teacher Candidate, Education of Values, Preschool Values Education

Etkinlik Temelli Değerler Öğretiminin Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Değerler Eğitimi Yeterliklerine Etkisi

Fatma Ağgül Yalçın[1], Mehmet Yalçın[1], Kıymet Zehir[1], Halil Zehir[1]
[1]*Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi*

Bildiri No: 122 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Okul öncesi yıllar çocuğun gelecekteki yaşamında hangi özelliklere sahip olacağı, diğer insanlarla ilişkilerinin nasıl olacağı ve toplumsal yaşama uyumunun hangi düzeyde gerçekleşeceği gibi pek çok niteliğin belirleyicisidir. Değerleri çocuklara erken yaşta öğretmek bir ihtiyaç olup, değerleri erken yaşta benimseyen çocuklar yüksek özgüvenli, kendi kararlarını kendileri verebilen, problemlerini kendi çözebilen bireyler olurlar. Örneğin, çocuğun sorumluluklarının farkında olması ve bunları yerine getirmesi, öz kontrol becerisini kazanması sağlanabilir. Bu ise çocuğun okuldaki akademik başarısını olumlu olarak etkileyecektir. Modern yaşamın beraberinde getirdiği kültürel yozlaşma, benmerkezci davranış şeklinin yaygınlaşması, şiddet olaylarının artması bireylerin eğitim sürecinde değerler eğitiminin yer alması gerektiği düşüncesini öne çıkarmaktadır. Öğretmenler değerler eğitimi programlarının uygulayıcısı, kişiliği, karakteri ile öğrencilerin modelidir. Okul öncesi öğretmenleri ise aileden sonra fikirleri, tutum ve davranışlarıyla çocuğun karakterine ve hayata bakışında önemli bir etkiye sahip olan kişilerdir. Okul öncesi dönemin bireylerin gelişimindeki yeri dikkate alındığında, okul öncesi öğretmeninin, önemli gördüğü değerler ve değerleri kazandırma yeterlikleri daha da önem kazanmaktadır. Bu çalışma ile etkinlik temelli değerler öğretiminin okul öncesi öğretmen adaylarının değerler eğitimi yeterliklerine etkisinin incelenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem

Zayıf deneysel araştırma modelinin kullanıldığı çalışmanın örneklemi 59 üçüncü sınıf okul öncesi öğretmen adayından oluşmaktadır. Çalışmada altı hafta süreyle öğretmen adaylarına değerler, değerler eğitimi ve önemi, değerler eğitiminin tarihsel gelişimi, değerlerin öğretiminde kullanılan yaklaşımlar, okul öncesi dönemde değerler eğitimi ve çocuklara kazandırılması hedeflenen temel değerler, değerleri kazandırmada okulun, öğretmenin rolü ve görevleri, okul öncesi öğretim programında değerler, değerlerin kazanımında aile gibi konular hakkında sunum yapılmıştır. Sekiz hafta süreyle ise öğretmen adayları gruplar halinde okul öncesi dönemde çocuklara kazandırılması önemli görülen temel değerlere yönelik Türkçe, matematik, fen, drama, oyun alanında dörder etkinlik geliştirmiş ve sunmuşlardır. Çalışmada iki veri toplama aracı kullanılmıştır. Bunlardan ilki 24 maddeden oluşan beşli likert tipi değerler eğitimi yeterlik ölçeğidir. İkinci veri toplama aracı ise üç açık uçlu sorudan oluşan ve uzman görüşleri yaklaşımı ile geçerliği sağlanan yazılı görüş formudur. Değerler eğitimi yeterlik ölçeğinden elde edilen veriler istatistiksel olarak analiz edilmiştir. Yazılı görüş formuna verilen cevaplar ise betimsel olarak analiz edilmiştir. Analizler esnasında benzer ifadeler aynı kategori altında toplanmış ve bulgular frekans ve yüzde değerler olarak tablolar halinde sunulmuştur.

Bulgular ve Sonuç

Verilerin istatistiksel analizi, hem cinsiyet ayrımı yapılmaksızın hem de cinsiyet değişkeni dikkate alındığında anlamlı düzeyde bir farklılığın olmadığını ortaya koymuştur. Yazılı görüşlerin analizi öğretmen

adaylarının etkinliklere dayalı değerler öğretiminin kendilerine önemli katkılarının olduğunu düşündüklerini göstermektedir. Öğretmen adayları etkinliklerin, değerlerin nasıl öğretilebileceği hakkında bilgi sağlayacağını ve farklı alanlara yönelik etkinlik örnekleri görmelerinin onlara ileriki mesleki yaşamlarında etkinlik geliştirmede kolaylık sağlayacağını düşünmektedirler. Ayrıca adaylar yapılan uygulamalar ile gelecekte yaşayabilecekleri zorluklar hakkında bilgi sahibi oldukları, okul öncesi düzeyine uygun etkinlikler hakkında tecrübe kazandıkları ve fen, matematik alanı gibi alanlarda da değerleri kazandırmaya yönelik etkinlikler yapılabileceğini gördüklerini belirtmişlerdir. Yine adayların, küçük çocukların yaş ve gelişim özelliklerine uygun etkinlik geliştirme, bazı değerlerin kazanımına yönelik örnek etkinlik bulma, fen ve matematik alanında değerleri kazandırmaya yönelik etkinlik geliştirmek ve fen ve matematik alan bilgilerini etkinlik geliştirmede yeterli görmeme gibi zorluklar yaşadıkları tespit edilmiştir. Saygı, dürüstlük, merhamet değerlerinin ise hem kadın hem de erkek öğretmen adayları tarafından okul öncesi dönemde kazandırılması gereken ilk üç değer olduğu düşünüldüğü çalışmada ulaşılan diğer bulgular arasında yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi öğretmen adayı, değerler eğitimi, okul öncesi dönemde değerler eğitimi

"Social Skills Assessment Scale-Parent Form" For Preschool Children: An Adaptation Study

Pınar Aksoy[1], Gülen Baran[2]
[1]*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi*
[2]*Ankara Üniversitesi*

Abstract No: 387 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The fact that preschool children lead a quality life in personal, social, and academic terms is associated with having desired social skills. While it is necessary to have valid and reliable assessment tools for evaluation as a step towards determining social skills, it is also important to refer to multiple data sources while evaluating the assessment tools. Evaluation by parents and teachers, having the possibility to observe closely the skills of preschool children, who are in a self-centered period, is deemed necessary for determining their social skills. With reference to parent and teacher evaluation for social skills of preschool children, it is possible to collect information on social skills exhibited by children at home and at school. There are a limited number of assessment tools for evaluation of social skills of preschool children in the literature which increases the importance on the assessment tools based on teacher and parent evaluation increases. In this study which was conducted from these points of view, it was aimed to test if the "Social Skills Assessment Scale-Teacher Form", which was developed by Aksoy (2014) based on teacher evaluation, is suitable for parent evaluation. The "Social Skills Assessment Scale-Teacher Form" (five-grade) in this scope comprises of 5 dimensions as communications (dimension 1), accommodation (dimension 2), self-control (dimension 3), pro-social behaviors (dimension 4), and assertiveness (dimension 5) and a total of 44 items. In line with the aim of the study, the structure that was defined by means of confirmatory factor analysis was tested and construct validity evaluation of the assessment tool was performed, and Cronbach's Alpha (α) coefficient was reviewed for reliability analysis. It is recommended that sample size be at least 400 for confirmatory factor analysis. In this scope, 1260 parents were given forms for evaluation of social skills of the children having preschool education at 62 different institutions chosen by means of random sampling method among the preschool education institutions in the city center of the province of Tokat, and among the forms returned, there were 838 forms reached, which were evaluated in a complete and correct manner. The data obtained in this line was transferred to SPSS (17.0) and was subjected to confirmatory factor analysis in AMOS (22.0) program. Chi Square Fit Index (*X2*), Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA), Comparative Fit Index (CFI), Goodness of Fit Index (GFI), Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI), Root Mean Square Residual (RMR), and Normed Fit Index (NFI) values were based to decide whether the model in this study fits the data or not. It was determined that in the results of the confirmatory factor analysis related to the first level multi-factor model, the p value was significant at the level of .001, while chi square (*X*2) value was 2642.049 and degree of freedom was .888, and *X*2/df value was 2.98. Since *X*2/df < 5 means average fit and *X*2/df < 3 means perfect fit, it is revealed that the *X*2/df proportion of the assessment tool yields a perfect fit value. At this point, it is remarkable that RMSEA value is .04. An RMSEA value between .08 and .10 means weak fit, between .05 and .08 means acceptable fit, and if an RMSEA value is equal to or less than .05, it means perfect fit, thus it was found that the RMSEA value of this scale indicates perfect fit. Considering that it reflects good fit if CFI, GFI, and AGFI values are between .80 and .90, and it reflects excellent fit if these values are .90 and above; a CFI value of .81, a GFI value of .86, and an AGFI value of .85 indicate good fit. The idea suggesting that NFI > .90 means good fit reveals that the NFI value that was found to be .84 has an acceptable fit. Besides, as a result of second level confirmatory factor analysis, it was revealed that there are high t values and significance is at the level of .001, testing if the defined factors explain the implicit variable of

social skill or not. In the results of the second level analysis, it was found that chi square (*X*2) value was 2896.74 and degree of freedom was .894, and *X*2/df was 3.24. This result shows that the *X*2/df value is slightly above the value of 3, which is accepted as the perfect fit, and indicates medium level fit. At this point, it was detected that the RMSEA value was equal to .05 and means perfect fit. The CFI value was 0.82, the GFI value was .85, and the AGFI value was .84, which show that it is over .80, which is accepted as the threshold for good fit value, and that the assessment tool has good fit. At this point, it was determined that the RMR value, which should be less than .08, was .07 and it explains a good fit. Besides, basing on the NFI value, an acceptable fit is revealed with a value of .81. In this line, it was concluded that the model has good fit values in general and it is a valid model. With reference to the Cronbach's Alpha (α) coefficient for determining reliability, the following values were determined: α=.79 for the communications dimension, α=.82 for the accommodation dimension, α=.73 for the self-control dimension, α=.75 for the pro-social behaviors, α=.74 for the assertiveness dimension, and α=.89 in total. It is widely accepted as sufficient for reliability when the reliability coefficient is .70 or higher. As a result of the evaluations and analyses performed within this framework, it was revealed that the Social Skills Assessment Scale-Parent Form is a valid and reliable assessment tool.

Keywords: Preschool Period; Social Skills; Social Skills Assessment Scale; Parent Form.

Okul Öncesi Dönem Çocukları İçin "sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-ebeveyn Formu": Bir Uyarlama Çalışması

Pınar Aksoy[1], Gülen Baran[2]
[1]*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi*
[2]*Ankara Üniversitesi*

Bildiri No: 387 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi dönem çocuklarının kişisel, sosyal ve akademik açıdan kaliteli bir yaşam sürmesi, istendik yönde sosyal becerilere sahip olması ile ilişkilidir. Sosyal becerilerin belirlenmesine yönelik bir adım olarak değerlendirmenin yapılmasında geçerli ve güvenilir ölçme araçlarına ihtiyaç duyulmakta iken, ölçme araçlarının değerlendirilmesi sürecinde çoklu veri kaynaklarına başvurulması da önemli olmaktadır. Benmerkezci bir dönemde olan okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerilerinin belirlenmesinde, onların becerilerini yakından gözlemleme olanağına sahip olan ebeveynlerin ve öğretmenlerin değerlendirme yapması gerekli görülmektedir. Okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerileri için ebeveyn ve öğretmen değerlendirmesine başvurulması ile çocukların evde ve okulda sergilediği sosyal beceriler hakkında bilgi edinilmektedir. Alanyazınında okul öncesi dönem çocuklarının sosyal becerilerinin değerlendirilmesine yönelik ölçme araçlarının oldukça sınırlı sayıda olması ile birlikte, öğretmen ve ebeveyn değerlendirmesine dayalı ölçme araçlarına duyulan önem artmaktadır. Bu noktalardan hareketle yürütülen bu çalışmada, öğretmen değerlendirmesine dayalı olarak Aksoy (2014) tarafından geliştirilmiş olan "Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Öğretmen Formu"nun ebeveyn değerlendirmesine uygunluğunun sınanması amaçlanmıştır. Bu kapsamda yer alan "Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Öğretmen Formu" (beş dereceli); iletişim (1.boyut), uyum (2.boyut), kendini kontrol (3.boyut), prososyal davranışlar (4.boyut) ve atılganlık (5.boyut) şeklindeki 5 boyuttan ve toplamda 44 maddeden oluşmaktadır. Çalışma amacı doğrultusunda, doğrulayıcı faktör analizi aracılığıyla tanımlanmış olan yapı test edilip, ölçme aracının yapı geçerliğinin değerlendirilmesi yapılmış ve güvenirlik analizi için de Cronbach Alpha (α) katsayısı değeri incelenmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi için, örneklem büyüklüğünün en az 400 olması önerilmektedir. Bu kapsamda, Tokat il merkezinde yer alan okul öncesi eğitim kurumları arasından rastgele örnekleme yöntemi ile seçilen 62 farklı kurumda okul öncesi eğitime devam etmekte olan çocukların sosyal becerilerini değerlendirmesi için, 1260 ebeveyne form dağıtılmış ve geri dönüşü sağlanan formlardan eksiksiz ve hatasız bir şekilde değerlendirme yapılmış olan 838 çocuğa ait forma ulaşılmıştır. Bu doğrultuda elde edilen veriler, SPSS'e (17.0) aktarılmış ve AMOS (22.0) programı aracılığıyla doğrulayıcı faktör analizine tabi tutulmuştur. Buradaki modelin veri ile uyumuna veya uyumsuzluğuna Ki-Kare Uyum indeksi (*X2*), Yaklaşık Hataların Ortalama Karakökü (RMSEA), Karşılaştırmalı Uyum İndeksi (CFI), İyilik Uyum İndeksi (GFI), Düzeltilmiş İyilik Uyum İndeksi (AGFI), Hata Kareleri Ortalamasının Karekökü (RMR) ve Normlaştırılmış Uyum İndeksi (NFI) değerlerine göre karar verilmiştir. Birinci düzey çok faktörlü modele ilişkin doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarında p değerinin .001 düzeyinde anlamlı olduğu belirlenirken, ki-kare (*X*2) değerinin 2642.049 ve serbestlik derecesinin .888 olduğu, *X*2/sd değerinin ise 2.98 olduğu belirlenmiştir. *X*2/sd değerinin 5'den düşük olması orta düzeyde ve 3'den düşük olması mükemmel düzeyde uyumu ifade ettiği için, ölçme aracının *X*2/sd oranının mükemmel düzeyde uyum değeri verdiği ortaya çıkmaktadır. Bu noktada RMSEA değerinin .04 olduğu dikkat çekmektedir. RMSEA değerinin .08 ile .10 arasında olmasının zayıf uyumu, .05 ile .08 arasında olmasının kabul edilebilir uyumu, .05'e eşit veya daha düşük olmasının mükemmel uyumu ifade ettiği için, ölçeğin RMSEA değerinin mükemmel uyuma işaret ettiği saptanmıştır. CFI, GFI ve AGFI değerlerinin .80 ile .90 arasında olmasının iyi uyumu, .90 ve daha yüksek olmasının oldukça iyi uyumu yansıttığı göz önünde bulundurulduğunda; CFI değerinin .81 ve GFI değerinin .86 ile AGFI

değerinin .85 olması da iyi uyumun göstergesi olmaktadır. NFI değerinin .90'dan büyük olmasının iyi uyumu ifade ettiği görüşü ile de .84 olarak belirlenen NFI değerinin kabul edilebilir uyuma sahip olduğu ortaya konmaktadır. İkinci düzey doğrulayıcı faktör analizi sonucunda ise tanımlanan faktörlerin sosyal beceri örtük değişkenini anlamlı bir şekilde açıklayıp açıklamadığına bakıldığında; yüksek t değerleri ve .001 düzeyinde anlamlılığın olduğu ortaya konmuştur. İkinci düzey analiz sonuçlarındaki ki-kare (*X*2) değerinin 2896.74 ve serbestlik derecesinin .894 olduğu, *X*2/sd değerinin ise 3.24 olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç da *X*2/sd değerinin mükemmel uyum olarak kabul edilen 3 değerinin biraz üstünde olduğunu göstermekte ve orta düzeyde uyuma işaret etmektedir. Bu noktada RMSEA değerinin .05'e eşit olduğu ve mükemmel uyumu ifade ettiği saptanmıştır. CFI değerinin .82, GFI değerinin .85 ve AGFI değerinin .84 olması, iyi uyum değeri için sınır olarak kabul edilen .80'nin üstünde olduğunu ve ölçme aracının iyi uyuma sahip olduğunu göstermektedir. Bu noktada iyi uyum için .08'den küçük olması gereken RMR değerinin .07 olduğu ve iyi uyumu açıkladığı belirlenmiştir. NFI değerine göre de .81 ile kabul edilebilir bir uyum ortaya konmaktadır. Bu doğrultuda, modelin genel olarak iyi uyum değerlerine sahip olduğu ve geçerli bir model olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Güvenirliğin belirlenmesine yönelik olarak Cronbach Alpha (α) katsayısına bakıldığında ise iletişim boyutu için α=.79, uyum boyutu için α=.82, kendini kontrol boyutu için α=.73, prososyal davranışlar boyutu için α=.75, atılganlık boyutu için α=.74 ve toplamda α=.89 olduğu belirlenmiştir. Güvenirlik katsayısının .70 ve daha yüksek olması da güvenirlik için genel olarak yeterli kabul edilmektedir. Bu çerçevede yapılan analiz ve değerlendirmeler sonucunda, Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği-Ebeveyn Formu'nun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Dönem; Sosyal Beceriler; Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği; Ebeveyn Formu.

Values Education Legacy From Ottoman Empire To Present Day In Basic Education: The Example Of Sadık Rıfat Pasha'S "Risale-I Ahlak" Book

Yaşar Kop[1], Fatih Kılıç[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Abstract No: 427 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Value and Values education is one of the most popular topics in the education field over the last years It is possible to call the values education as all studies which aims to acquire the positive behaviors to the students, however, there is no common agreement about the description of the concept. Moral and Ethic terms are come across with the values education within its development throughout the time and it has great value to create comfortable and happy world. This situation is also valid throughout the world. It is also determined that almost every philosopher in the İslam world has some works related to moral and moral related topics when we look at the topic from the research perspective. For example, some scholars tried to create a relationship between the moral and politics, others are worked on the relationship between psychology and the moral. There are also some works of the scholars which is related to metaphysics and moral. Ofcourse, these are not contented with, there are also some works composed to give advice to government leaders to increase common wealth of the society.

The moral lessons were given with the religious creeds in the II. Abdulhamit and the Tanzimat period especially. The most obvious examples among them are the "Moral Booklets" which are considered as lesson materials in Sıbyan Schools according to first 1847 Instruction and then continued with Maarif-I Umumiye Directory which is hold back to 1869. By the Tanzimat Period, There was a lesson which is called as "moral" was given in the Rustiye and Idadiye. In 1868, Ethem İbrahim Pasha has published a book which is called "Terbiye ve Talim-i Âdap ve Nesayihul Etfal" in other name "Behavioral education and instruction and Advices to the children". In the 1881, Mehmet Sait Bey prepared a book named "Ahlak-i Hamide".The "İlmi Ahlak" book from Abdurrahman Seref Bey was also published. Beside these books "Musahabat Ahlakiye" lessons in 1913 and "Malumatı Medeniyye" in 1922 lessons were given to contribute students with democratic values. Over the last years of the Ottoman Empire, Moral and moral education lessons were very important within the programs of the schools from all levels.

The book which is the context of our research is the "Risale-i Ahlak" book written by Sadık Rıfat Pasha. Sadık Rıfat Pasha is a crucial person which represents one of the columns of the education and his book were a lesson book in the iptidai schools throughout the years. The book consist of 22 pages and it was published in Mektebe-i Tıbbiye-i Adliye-i Şahane Press. The origin of the book comes from the *Muntebahatı Asar* book that involves all the Works of the Sadık Rıfat Pasha. The book completely translated from old alphabet to new alphabet. The book consist of 30 direct values and 2 indirect values and all the values has short explanations beside them.

The main purpose of this research, is to discover whether there is a relationship between the Tanzimat Period Moral Book with the moral books of the recent basic education programs. Is Ottoman Empire education legacy linked to the basic education program and in what extend? At the end of the research, it is determined that the book set an example to the current programs of our day and the book also consist of the elements which can affect the values in the current programs of our days. It also determined that some of the values in the old book matches with the new values within the recent programs. These values are represented in the same meaning yet with different names.

Keywords: Values Education, Ottoman Legacy, Basic Education

Temel Eğitimde Osmanlı Devleti'nden Günümüze Değerler Eğitimi Mirası: Sadık Rıfat Paşa'nın Risale-i Ahlak Kitabı Örneği

Yaşar Kop[1], Fatih Kılıç[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Bildiri No: 427 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Eğitim alanında son yılların en popüler çalışma alanlarından birisi de değer ve değerler eğitimidir. Her ne kadar adı geçen konulara yönelik bir terim kargaşası mevcut ve aynı zamanda tanımında birlik olmasa da; en kısa ve öz ifade ile öğrencilere olumlu davranışlar kazandırmaya yönelik araştırmaların bütününe değerler eğitimi ismini vermek mümkündür. Rahat ve ferah dünya düzeni için çok kıymetli miktarda bir orana sahip olan ve/veya olduğu düşünülen değerler eğitiminin literatürdeki gelişimine bakıldığında, tarihi köken itibarıyla gerek ahlak ve gerekse etik ifadelerine ilk andan itibaren rastlanmaktadır. Aynı zamanda bu durum tüm dünya tarihi için de geçerlidir. Hatta yakın zamanlarda bile değerler eğitimi ile neredeyse eş zamanlı anılmaya başlayan karakter eğitiminin dahi önce kullanıldığı bilinmektedir. Araştırma konusu itibarıyla düşünüldüğünde ise özellikle İslam dünyasındaki hemen hemen her filozofun, ahlâka ve ilintili konularla alakadar olduğu bilinenler arasında karşımıza çıkmaktadır. Örneğin kimi âlim, ahlak ile siyasetin bağını kurmaya çalışmışken, kimi filozof, psikoloji ile ahlak ve ahlaki değerlerin bağını irtibatlandırma çabası gütmüş, kimisi de ahlak ile metafizik arasında bir korelâsyondan söz etmeyi yeğlemiş ve bu bağlamda eserler vermişlerdir. Elbette ki sadece bunlarla yetinilmemiş toplumun refahı için devlet liderlerine yönelik nasihat türü ve hattı zatında yol gösterici ahlak üzerine çalışmalar da tertip edilmiştir.

Özellikle Tanzimat Dönemi ile II. Abdülhamit'in devrinde okullarda ahlâk, dini öğretilerle birlikte verilmiştir denilebilir. Bunlara verilecek en bariz örnekler arasında 1847 Talimatnâmesi uyarınca Sıbyan Mekteplerinde "Ahlâk Risaleleri" okutulmuş ve bu durum 1869 tarihli Maarif-i Umumiye Nizamnâmesi ile de devam etmiştir. Tanzimat'la birlikte Rüştiye ve İdadilerde de "Ahlâk" adında başka bir dersin içinde yer almadan bağımsız derslerin verilmesi ile bu durum sürmüştür. Ethem İbrahim Paşa tarafından 1868'de "Terbiye ve Talim-i Âdap ve Nesayihul Etfal" başka bir ifade ile "Davranış Eğitimi ve Öğretimi ve Çocuklara Öğütler" isimli ders kitabı yayımlanmıştır. Bundan başka idadilerin 5. sınıfı için Mehmet Sait Bey'in hazırladığı 1881 tarihli "Ahlâk-ı Hamide" ile 1900 yılında Abdurrahman Şeref Bey'in "İlm-i Ahlâk", sonrasında da 1913 yılından itibaren "İlköğretim Geçici Kanunu" ile birlikte "Ahlâki Sohbetler" adı altında "Musahabat-ı Ahlâkiye" ve son olarak da 1922 tarihli programda ise "Malumat-ı Medeniyye" dersiyle öğrencilere demokratik değerler kazandırılmaya çalışılmıştır. Görüleceği üzere Osmanlı Devletinin neredeyse son yüzyılında okul kademelerinin tamamında yani sıbyan/iptidai, rüştiye ve idadilerde ahlak ve ahlak eğitimi üzerine dersler, okul programlarının vazgeçilmezlerinden biri haline gelmiştir.

Araştırmamıza konu edilen ders kitabı da medeniyetin yakıtı olarak ifade edilen eğitimin en önemli ayaklarından birini oluşturan temel eğitim üzerine Sadık Rıfat Paşa'nın kaleme aldığı ve çok uzun yıllar iptidai mekteplerde okutulan "Risale-i Ahlak" kitabı üzerinedir. 1847 yılında İstanbul'da Mektebe-i Tıbbiye-i Adliye-i Şahane Matbaasında basımı yapılan bu eser, toplam 22 sayfadan oluşmaktadır. Eserin orijinali Sadık Rıfat Paşa'nın tüm eserlerinin ihtiva edildiği *Müntehâbât-ı Âsâr* adında sekiz cilt olarak yayımlanmış külliyatı içerisinde yer almaktadır. Araştırmaya temel teşkil eden kitap içeriği, birebir günümüz alfabesine çevrilmesiyle elde edilmiştir. Direkt olarak otuz ve dolaylı olarak da iki değerin eklenmesiyle toplamda 32 değerden bahseden kitapta söz konusu ifadeler için gerekli açıklamalarda

kavramların hemen akabinde verilmiştir.

İşte bu çalışmanın amacını, Tanzimat Dönemi Ahlak Kitabının günümüz güncel temel eğitim programlarında yerini alan değerlere örnek teşkil edip etmediği, Osmanlı Devleti Eğitimin mirasının bu konuda temel eğitim programına ne ölçüde yansıdığı oluşturmaktadır. Araştırmanın sonucunda malum kitabın günümüz güncel programlarına örnek olduğu ve dahası yürürlükteki programları etkileyecek değerlerden oluştuğu tespit edilmiştir. Bazı değerlerin de yine günümüz güncel programlarda yerini alan değerlerle birebir örtüştüğü görülmektedir [Muavenet (yardım) ve şefkat-günümüz programı; yardımseverlik/kizb (yalan söylememek)-günümüz programı; dürüstlük/edep ve hürmet- günümüz programı; edep-haya].

Anahtar Kelimeler: Değerler eğitimi, Osmanlı mirası, temel eğitim.

The Opinions Of The Pre-School Teachers On Personal And Professional Values

Murat Taşdan[1], Ziyaeddin Halid İpek[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Abstract No: 218 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

People create their own meanings, values and in that value and meanings' world, they maintain their own life. These values affects the people's perspective and their life philosophy. People creat their own philosophies through the values and philosophers use these values as a guide to understand the people.

The the meaning of the value concept in the Turkish dictionary is the worth, the price of something given and the abstract measurement that determines the importance of something. In the Oxford dictionary on the other hand give the meaning of the value word as "The regard that something is held to deserve; the importance, worth, or usefulness of something". Different researches also tried to describe in a different ways. Robbins (1993) defined the term as our beliefs about what is right and what is wrong. He also indicated that values are our own judgements to give a life more dignify purpose. In another definition, Schein (1985), stated that values are the approved standards that people use to evaluate the situations, behaviors or the events.

Values are categorized variously in many different ways. One of the categorization in this example is the dual categorization of the values which are personal and professional values. Personal values are the beliefs and personal traits that people create on their own. Personal values mostly depends on the person's beliefs and take form according to person's beliefs, attitude and the choices (Rokeach, 1973). On the other hand, professional values are accepted as the person's presented attitude and beliefs which suits best for the working environment. Professional values are also known as the factors that contributes the motivation in the working environments. Generally professional values can be defined as the beliefs and the principles which provides people to show the most suitable behavior in their professions and standards while people choosing their professionals (Liu and Lei, 2012). The order of the values are also an important detail that take apart persons from persons. The order of the professional values and the personal values affects the people's professional life. Societies like Turkey often shows the female values like respect, compassion, empathy more than other values (Sargut, 2001). Allport, Vernon ve Lindzey (1970), Hofstede (1991), Schwartz (1992). Knafo (2003) from abroad; Başaran (1992), Balcı (2000), Şişman (2002), Keskin (2005), Yılmaz (2006) and Taşdan (2008) have carried out studies about the values and indicated the importance of the values.

The main purpose of this research is to reveal the opinions of the pre-school teachers about the personal and professional values. In order to fulfil this purpose, answers were sought for these sub questions:

1) What are the opinions of the pre-school teachers about the values and value related terms (belief, attitude, behavior, principle)?

2) What are the opinions of the pre-school teachers about the personal values? Which of the personal values do they prefer?

3) What are the opinions of the pre-school teachers about the professional values? Which of the

professional values do they prefer?

4) What is the pre-school teachers' order of personal and professional values?

Method

Research Design

In this research, the phenomenological design which is the one of the qualitative method was chosen to deeply reveal the opinions of the pre-school teachers' personal and professional values. Phenomenological design enables to examine the phenomenon which are known but not detailed (Creswell, 2016).

Research Group

The research group of this research consists of 25 pre-school teachers which works in Kars province. The research group was picked up according to maximum variation sampling method which is one of the sampling method in the qualitative method (Yıldırım and Şimsek, 2010). In this context, nearly 25 pre school teachers from public and private schools were interviewed with.

Data Collectiong Tool

One of the most common data collecting technique which is used in phenomenological studies is the interview technique (Creswell, 2016). In this context, a semi structured interview form was developed to cite the experiences and thoughts of the participants better (Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2016). In the process of the developing of the form, the opinions of the six academicians were acquired. Half of academicians are from the pre-school education and the other half is from the educational sciences department. Before finalizing the form, the form was tried on three pre-school teachers to see the probable problems .

Data Analysis

Descriptive analysis and content analysis were used to analyze the data. Some methods were applied to improve reliability and validity through the data analysis process. At first, the interviews are recorded with the permission of the participants. These data were transferred to the computer environment and it is also verified from another researcher that the transfer process were accurate. The data were coded by two different researchers and the coder reliability of the researchers were calculated in this process. In this context the "agreement" and "disagreement" between the researchers were determined. In order not to reveal the identity of the participants, Pre-school teacher abbreviation (PT) were give to the participants (PT1, PT2, PT3…).

Results and Conclusions

The research is still going on.

Keywords: Education of Values, Pre-School Education, Professional Values, Personal Values

Okulöncesi Öğretmenlerin Kişisel ve Mesleki Değerler Hakkındaki Görüşleri

Murat Taşdan[1], Ziyaeddin Halid İpek[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Bildiri No: 218 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

İnsanlar kendi anlamlarını ve değerlerini oluşturmakta, oluşturdukları bu değerler ve anlamlar dünyasında da yaşamlarını sürdürmektedirler. Bireylerin oluşturdukları değerler onların bakış açılarını ve yaşam felsefelerini de etkilemektedir. İnsan kendini değerler üzerinden anlamlandırırken, düşünürler de insanı anlamak için değerleri bir rehber olarak kullanmaktadırlar.

Değer kavramı Türkçe sözlükte "Bir şeyin önemini belirlemeye yarayan soyut ölçü, bir şeyin değdiği karşılık, kıymet" (TDK, 2019) olarak tanımlanmaktadır. Oxford sözlükte ise (2019) değer "önem, kıymet veya kullanışlılık hak eden şey" olarak tanımlanmıştır Bilim insanları da değerler konusunda farklı tanımlamalarda bulunmuşlardır. Robbins (1993) değerleri neyin doğru veya neyin yanlış olduğu hakkındaki inançlarımız olarak tanımlamış. Değerleri yaşamı daha saygın kılmak için bizim oluşturduğumuz yargılar olduğunu belirtmiştir. Bir diğer tanımda ise Schein (1985) değerleri bireylerin olayları, davranışları veya durumları değerlendirmede kabullendikleri ölçütler olarak ifade etmiştir.

Değerler alanyazında çok farklı biçimlerde sınıflandırılmıştır. Bu değer sınıflandırmalarından birisi de değerlerin kişisel ve mesleki olarak ikili sınıflandırılmasıdır. Kişisel değerler, bireylerin kendi bakış açılarıyla oluşturdukları kişilik özellikleri ve inançlarıdır. Kişisel değerler daha çok bireyin inançlarına dayanır ve bireyin kendi inanç, tutum ve tercihlerine göre şekillenmektedirler (Rokeach, 1973). Mesleki değerler ise bireylerin çalışma ortamına en uygun davranışları yansıtmalarını sağlayan, inançları ve tutumları olarak kabul edilmektedir. Mesleki değerler iş ortamındaki güdülenmeyi de sağlayan etkenler olarak bilinmektedir. Genel olarak mesleki değerler bireylerin meslek seçimi yaptıkları sırada tercih ettikleri ölçütleri ve mesleklerinde en uygun davranışı sergilemelerine olanak sağlayan ilkeleri ve inançları olarak da tanımlanabilir (Liu ve Lei, 2012). Bireylerin kendilerine ait olan değerleri sıralaması onu diğer bireylerden ayıran önemli detaylardandır. Kişilerin bulundukları örgütte sahip olduğu kişisel değerler ve mesleki değerlerini sıralaması, bireylerin mesleki hayatlarını da etkilemektedir. Türkiye gibi toplumlarda önem, sevgi, saygı, anlayış gibi dişi değerlerin daha fazla sergilendiği görülmektedir (Sargut, 2001). Değerler hakkında yurdışında Allport, Vernon ve Lindzey (1970), Hofstede (1991), Schwartz (1992). Knafo (2003), Lamberta (2004) çalışmalar yapmışken; Yurt içinde Başaran (1992), Balcı (2000), Şişman (2002), Keskin (2005), Yılmaz (2006) ve Taşdan (2008) değerler üzerine önemli çalışmalarda bulunmuş ve konunun ne kadar önemli olduğunu ifade etmişlerdir.

Bu araştırmanın temel amacı okulöncesi öğretmenlerinin kişisel ve mesleki değerler hakkındaki görüşlerini ortaya koymaktır. Bu amaca ulaşmak için şu alt sorulara cevap aranmıştır.

- Okulöncesi öğretmenlerinin değer ve değer ile ilgili kavramlar (inanç, tutum, davranış, ilke) hakkındaki görüşleri nasıldır?
- Okulöncesi öğretmenlerinin kişisel değerler hakkındaki görüşleri nasıldır? Hangi kişisel değerleri tercih etmektedirler?
- Okulöncesi öğretmenlerinin mesleki değerler hakkındaki görüşleri nelerdir? Hangi mesleki değerleri tercih etmektedirler?
- Okulöncesi öğretmenlerinin kişisel ve mesleki değerlerinin sıralaması nasıldır?

▪

Araştırma Deseni

Bu araştırmada okulöncesi öğretmenlerinin kişisel ve mesleki değerlere ilişkin görüşlerini derinlemesine ortaya koymak için nitel araştırma yöntemlerinden olgubilim deseni tercih edilmiş ve araştırmanın verileri de nitel veri toplama araçlarıyla elde edilmiştir. Olgubilim desenleri farkında olunan fakat ayrıntılı ve derinlemesine bir fikre sahip olunmayan olguları incelemeyi mümkün kılan bir desenlerdir (Creswell, 2016).

Çalışma Gurubu

Araştırmanın çalışma grubunu Kars'ta görev yapan toplam 25 okulöncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Çalışma grubu farklı deneyimler ile olguyu daha derinlemesine incelemek amacıyla nitel araştırma örnekleme yöntemlerinden olan maksimum çeşitlilik örneklemine göre seçilmiştir (Yıldırım ve Şimşek, 2010). Bu bağlamda Kars ilinde bulunan resmi ve özel okul öncesi eğitim kurumlarından yaklaşık 25 öğretmen ile görüşme yapılmıştır.

Veri Toplama Aracı

Olgubilim desenlerinde en fazla kullanılan veri toplama tekniklerinden birisi de görüşme tekniğidir (Creswell, 2016; Yıldırım ve Şimşek, 2010). Bu bağlamda araştırmada kişilerin deneyim ve düşüncelerini iyi bir şekilde aktarabilecekleri bir ölçme aracı olan yarı yapılandırılmış görüşme formu geliştirilmiştir (Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2016). Görüşme formunun hazırlanması aşamasında, üçü eğitimbilimleri alanında, üçü de okulöncesi eğitim alanında olmak üzere toplam altı öğretim üyesinden uzman görüşleri alınmış ve gelen dönütlere göre görüşme formu düzenlenmiştir. Görüşme formunun uygulanmasından önce formun uygulanmasında ortaya çıkabilecek sorunları görmek için üç okulöncesi öğretmeniyle ön uygulama yapılmış ve bu çalışmalardan sonra forma son hali verilmiştir.

Verilerin analizi

Verilerin analizi için nitel veri analizi yöntemlerinden betimsel ve içerik analizi yöntemleri kullanılmıştır. Veri analizi sürecinde geçerliliği ve güvenirliği artırmak amacıyla bir takım yöntemlere başvurulmuştur. Öncelikle öğretmenler ile yapılan görüşmeler izin alınarak ses kayıt cihazı ile kaydedilmiş. Bu veriler daha sonra dinlenerek yazılı bir şekilde bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Ses kayıtlarının doğru bir şekilde aktarıldığı diğer bir araştırmacı tarafından da teyit edilmiştir. Veriler daha sonra birbirinden bağımsız şekilde iki araştırmacı tarafından kodlanmış Bu bağlamda araştırmanın güvenirliğini sağlamak için iki araştırmacının kodlayıcı güvenirliği hesaplanmıştır. Bu bağlamda formda yer alan sorular için "görüş birliği" ve "görüş ayrılığı" belirlenmiştir ve güvenirlik hesaplanmıştır. Analiz sürecinde katılımcıların gizliliğini sağlamak amacıyla Okul Öncesi *Öğretmen*(OÖ) kısaltması yapılarak belirtilmiş ve katılımcılara (OÖ1, OÖ2, OÖ3, ….) numaralar verilmiştir.

Bulgular ve Sonuçlar

Araştırma devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Değerler Eğitimi, Okul Öncesi, Mesleki Değerler, Kişisel Değerler

Çocuk Edebiyatı

Children’s Literature

Pre-School An E-Twinning Project: 100 Books Per 100 Days

Merve Yağcı
Düzağaç Anaokulu

Abstract No: 269 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose of the research

The importance and necessity of reading books in preschool period is an indisputable fact. Preschool period is the period in which children begin to learn life and learn by living. Children meet their needs and needs by communicating. Reading books to children during this period is a very important activity for him to express himself. The book forms the child's vocabulary. It is a very serious guide to language acquisition from simple to complex. The books develop children's social skills and prepare the child for real life. This project was started by realizing that teachers and parents did not choose the right books and children did not read books at home regularly. The project aims to develop the habit of reading books at home, to help parents and teachers learn the selection of high quality books, to gain responsibility for children to follow the books they will receive at home, to develop children's imagination and to develop children's self-expression skills.

Method of Research

The working group was formed with the various provinces of Turkey Project volunteers from the MEB state kindergarten in the 2018-2019 academic year, 107 teachers and preschool teachers working families of students of these teachers. The questionnaire was applied to all parents who participated in the study as pre-test and post-test.

The books chosen by the preschool teachers according to the age group of the class and the readiness of the children were provided by the number of children. Each teacher partnered the project and prepared a list for each class. The children were asked to take the book in the house every day and read it with the family and bring it back the next day. This continued until the list was finished. After the first round, the second round was passed to the books. According to the number of students, a new tour was made until it reached 100 books. This process was followed meticulously by the project teachers. By the end of the year, 100 carefully selected books were read to children by their families.

Numerous eba news (educational information networks) were published throughout the year. On the E-Twinning Day (Europe Day), the project partners were paired and the children sent bookends to each other and talked to each other via the webinar tool.

In line with the decision taken by the project team, efforts have been started to create children's libraries in Prisons and Detention Houses and to enrich the existing libraries. Correspondence was made. Afterwards, a workshop was held in Ankara Prison and Detention Centers Training Center. After obtaining official permits, Sincan Closed Women's Prison was visited and the current situation inside was examined. A poster was prepared for this study and dissemination was done rapidly. Provincial and district representatives were determined for this study. For phase 2 of the study has been requested book from all schools in Turkey. Official correspondence was done with the Ministry of National Education. The books are collected rapidly and the books for the first pilot children's library to be

created in the Sincan Women's Closed Prison continue to be sent from everywhere. All prisons with children will be reached gradually next year. A Tubitak Project is planned for this phase of the project.

Findings and Conclusion

Parents were pre-tested at the beginning of the project and post-tested at the end of the project. 1072 parents participated in the pre-test and 1002 parents participated in the post-test. The parents were asked whether they read your child every day. While 52.9% said yes at the beginning of the project, 89.4% said yes in the final test. One of our project targets, 'Improving the habit of reading books to children at home', has seen a significant increase. Ask your child what is the name of the most beautiful book you have ever read. In the pre-test, it was seen that classic children's books (red riding hood, cinderella, pinocchio, etc.) were the majority, and in the last test, parents were distanced from the classic books (three cats, a wish, the color of the sky, my grandfather's blanket, the same but different, etc.). It is thought that one of our project objectives, ve learning the selection of quality books by parents and teachers çoğunlukla, is often achieved. 100 books for 100 days were asked what the project means to you. In the pre-test, 100 books were utopian, although they did not have a very clear meaning for the parents. In the last test, it is seen that the perception of the book has changed very clearly. It is seen that the acquisition of the responsibility of children to follow the book they will receive every day is achieved. 10 books read by the project implementing teachers were identified. With these 10 books, teachers made various studies from their classrooms suitable for the preschool program (art, science and nature, music, drama, etc.). They presented the studies with web 2.0 tools which they determined as a team. At this stage, it is seen that 'children's imagination is improved and children's self-expression skills are achieved.

Keywords: book, preschool, eTwinning

Okul Öncesinde Bir E-twinning Proje Örneği: 100 Güne 100 Kitap

Merve Yağcı
Düzağaç Anaokulu

Bildiri No: 269 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Araştırmanın Amacı

Okul öncesi dönemde kitap okumanın önemi ve gerekliliği tartışılmaz bir gerçektir. Okul öncesi dönem, çocukların hayatı öğrenmeye başladıkları, yaparak yaşayarak öğrendikleri dönemdir. Çocuklar isteklerini ve ihtiyaçlarını iletişim kurarak karşılarlar. Bu dönemde çocuklara kitap okumak onun kendini ifade etmesi için çok önemli bir faaliyettir. Kitap çocuğun kelime haznesini oluşturur. Basitten karmaşığa dil edinimi için çok ciddi bir rehberdir. Kitaplar çocukların sosyal becerilerini geliştirir ve çocuğu gerçek hayata hazırlar. Bu projeye öğretmenlerin ve velilerin doğru kitaplar seçmediği ve çocuklara evde düzenli kitap okunmadığı farkedilerek başlanmıştır. 100 güne 100 kitap projesi ile çocuklara evde kitap okuma alışkanlığının geliştirilmesi, ailelerin ve öğretmenlerin kaliteli kitap seçimini öğrenmesi, çocukların her gün alacakları kitabı evde takip edebilme sorumluluğunu kazanması, çocukların hayal gücünün geliştirilmesi ve çocukların kendini ifade edebilme becerilerini geliştirmesi amaçlanmaktadır.

Araştırmanın Yöntemi

Projenin çalışma grubu Türkiye'nin çeşitli illerinde MEB'e bağlı devlet anasınıflarında 2018-2019 eğitim öğretim yılında çalışan okulöncesi öğretmenlerinden gönüllü olan 107 öğretmen ve bu öğretmenlerin öğrencilerinin aileleri ile oluşturulmuştur. Hazırlanan anket ön test ve son test şeklinde çalışmaya katılan tüm velilere uygulanmıştır.

Okul öncesi öğretmenleri tarafından sınıfının yaş grubuna ve çocukların hazırbulunuşluluğuna göre seçilen kitaplar çocuk sayısı kadar temin edilmiştir. Proje ortağı her öğretmen kitaplara sayı vererek sınıfına uygun liste hazırlamıştır. Çocuklar her gün mutlaka sırası gelen kitabı eve götürerek ailesiyle birlikte okuyup ertesi gün geri getirmesi istenmiştir. Liste bitene kadar bu devam etmiştir. Birinci tur bitince 2. tur kitaplara geçilmiştir. Öğrenci sayısına göre 100 kitaba ulaşana kadar yeni tur yapılmıştır. Proje öğretmenleri tarafından bu süreç titizlikle takip edilmiştir. Yıl sonuna kadar özenle seçilmiş 100 kitap aileleri tarafından çocuklara okunmuştur.

Yıl boyunca çok sayıda eba (eğitim bilişim ağı) haberi yapılmıştır. E-Twinning Günü'nde (Avrupa Günü) proje ortakları eşleşerek çocuklar birbirlerine kitap ayracı hediyesi göndermiş ve webinar aracı üzerinden birbirleriyle görüntülü konuşmuşlardır.

Proje ekibi ile alınan karar doğrultusunda Ceza ve Tevkifevleri içerisinde çocuk kütüphaneleri oluşturma ve varolan kütüphaneleri zenginleştirme çalışmaları başlamıştır. Gerekli yazışmalar yapılmış. Sonrasında Ankara Ceza ve Tevkifevleri Eğitim Merkezi'nde çalıştay düzenlenmiştir. Resmi izinler alındıktan sonra Sincan Kapalı Kadın Cezaevi ziyaret edilerek içerideki mevcut durum incelenmiştir. Bu çalışma için afiş hazırlanmış ve hızla yaygınlaştırma çalışması yapılmıştır. Bu çalışma için il ve ilçe temsilcileri belirlenmiştir. Çalışmanın 2. aşaması için Türkiye'deki tüm okullardan kitap talep edilmiştir. Resmi yazışmalar Milli Eğitim Bakanlığı ile yapılmıştır. Kitaplar hızla toplanarak Sincan Kadın Kapalı Ceza Evi'nde oluşturulacak ilk pilot çocuk kütüphanesi için her yerden kitap gönderilmeye devam etmektedir.

Önümüzdeki yıl kademeli olarak çocuk olan tüm cezaevlerine ulaşılacaktır. Projenin bu aşaması için bir Tubitak Projesi planlanmaktadır.

Bulgular ve Sonuç

Belirlenen proje hedefleri doğrultusunda velilere proje başlangıcında öntest, proje sonunda ise son test yapılmıştır. Ön teste 1072 veli, son teste ise 1002 veli katılmıştır. Velilere çocuğunuza her gün kitap okuyor musunuz diye sorulmuştur. Proje başlangıcında %52.9'u evet derken son testte %89.4'ü evet demiştir. Proje hedeflerimizden biri olan 'çocuklara evde kitap okuma alışkanlığının geliştirilmesi' kazanımında ciddi bir artış görülmektedir. Çocuğunuza şimdiye kadar okuduğunuz en güzel kitabın ismi nedir diye sorulmutur. Ön testte klasik çocuk kitaplarının (kırmızı başlıklı kız, külkedisi, pinokyo vb.) çoğunlukta olduğu görülmüştür, son testte ise velilerin klasik kitaplardan uzaklaşıp (üç kedi bir dilek, Gökyüzünün Rengi, Dedemin Battaniyesi, Aynı ama Farklı vb.) özenli seçimler yaptığı görülmektedir. Proje amaçlarımızdan biri olan 'ailelerin ve öğretmenlerin kaliteli kitap seçimini öğrenmesi' kazanımına çoğunlukla ulaşıldığı düşünülmektedir. 100 güne 100 kitap projesi sizin için ne ifade ediyor diye sorulmuştur. Ön testte veliler için çok net anlamı olmamakla birlikte 100 kitabı ütopik bulanlar olmuştur. Son testte ise çok net şekilde kitap algısının değiştiği görülmektedir. 'Çocukların her gün alacakları kitabı takip edebilme sorumluluğunu kazandırılması' kazanımına ulaşıldığı görülmektedir. Proje uygulayıcı öğretmenleri tarafından projede okunan 10 kitap belirlenmiştir. Bu 10 kitap ile öğretmenler sınıflarından okul öncesi programa uygun çeşitli çalışmalar yapmıştır (sanat, fen ve doğa, müzik, drama vb.). Yapılan çalışmaları ekip olarak belirledikleri web 2.0 araçları ile sunmuşlardır. Bu aşamada ise 'çocukların hayal gücünün geliştirilmesi ve çocukların kendini ifade edebilme becerisinin geliştirilmesi' kazanımına ulaşıldığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: kitap, okulöncesi, eTwinning

Examination Of 'el Ele Okul Öncesine I-Ii-Iii' Books Distributed To Preschool Education Institutions Free Of Charge By The Ministry Of National Education In Terms Of Children's Development Areas

Emine Yılmaz Bolat[1], Simge Yılmaz[1], Oğuzcan Çığ[1]
[1]*Mersin Üniversitesi*

Abstract No: 23 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The quality of preschool education is often emphasized in shaping individuals' lives. The use of written and visual materials such as books and magazines is very important in preschool education. Children's literary works are both useful and supportive tools that introduce children to the aesthetic expressions of colors, lines and words, as well as to help children understand the beauty of their mother tongue. In this context, one of the most important functions of children's literature are the preparation of children's books with an aesthetic approach based on the developmental level of children in order to support their imagination and thinking skills. According to the researchers, the preparation of children's books considering the developmental level of children is very important to achieve maximum benefit for children. The design of the books, as well as the contextual and didactic characteristics should reflect children's interests and needs, linguistic and cognitive capacities and be prepared based on children's perspective. In other words, visual expressions and texts that are not prepared in accordance with the language development, cognitive development, personal and emotional development of the child and fail to consider the child's interests and needs, create a barrier between the book and the child at a young age resulting in loss of interest in books. Therefore, when preparing children's books, more than one feature (aesthetics, conformity to the level of development, interest and needs of the child, literary characteristics, etc.) should be carefully studied. Children's books prepared with these features in mind are of great importance in providing children with the love of books and the habit of reading books. In early childhood education, it is important to include instructional children's books, especially concept books. Concept books focus primarily on a theme and can be used in more than one language. For example, it could be a picture book that teaches the concept of color. These books will contain pictures of objects of a particular color, and the text will be the name of the language in focus. In particular, high quality illustrated story books and educational children's book are included and widely used in preschool education. Scientific facts and concepts could be thought children through using children's books. The demand for the concept books is increasing as these books become popular among preschool institutions, and book publishers try to meet these demands. With the thought and concern that this situation may cause non-standard resources to spread in early childhood institutions, The Ministry of National Education has started to create and publish concept books for preschool children and distribute them to these institutions free of charge. Accordingly, in the 2018-2019 academic year, a series of books, named as "El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III ", consisting three volumes were sent to all public preschool institutions to be used in the framework of national preschool program. The aim of this study is to examine the books "El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III " in terms of Pre-School Education Program and developmental appropriateness for preschool aged children. In this research, the contents of the books about "El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III " were evaluated in line with the acquisitions and indicators in the Preschool Education Program. Three books examined within the scope of the research are included in the concept books category. "El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III" books each have 64, 56, and 56 pages respectively. These books include opposite concepts, colors, shapes, numbers, patterns, dot-line works, concentration works, operation concept and other concepts. These concepts in the books are examined in terms of acquisitions and developmental milestones for the developmental areas

of preschool children. This study was designed using a basic quantitative research approach. The “El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III ” books were evaluated by experts in preschool education. Our findings suggest that these books should be revised and improved to support a more comprehensive set of developmental skills.

Keywords: Children’s literature, preschool education, picture books, concept books, El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III

Milli Eğitim Bakanlığı Tarafından Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Ücretsiz Dağıtılan El Ele I-II-III Kitapları'nın Çocukların Gelişim Alanları Açısından İncelenmesi

Emine Yılmaz Bolat[1], Simge Yılmaz[1], Oğuzcan Çığ[1]
[1]*Mersin Üniversitesi*

Bildiri No: 23 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bireyin yaşamını şekillendirmede okul öncesi eğitimin niteliği sıklıkla vurgulanmaktadır. Okul öncesi eğitimde, çocuk edebiyatı kapsamında yazılı ve göresel materyallerin kullanımı büyük önem taşımaktadır. Çocuk edebiyatı eserleri okul önceki dönemdeki çocukları hem renkler, çizgiler ve kelimelerin estetik ifadeleri ile tanıştıran, hem de çocuklara ana dillerinin güzelliğini anlamalarını sağlayan faydalı ve destekleyici araçlardır. Bu bağlamda, çocuk kitaplarının çocukların gelişim düzeylerine uygun bir estetik yaklaşımla ve onların hayal gücü ve düşünme becerisini desteklemeye yönelik olarak hazırlanması, çocuk edebiyatının en temel işlevleri arasındadır. Araştırmacılara göre, çocuk kitaplarının çocukların gelişim düzeyleri göz önüne alınarak hazırlanması, çocukların bu kaynaklardan en iyi şekilde faydalanabilmeleri açısından çok önemlidir. Kitapların tasarımı, bağlamsal ve didaktik özellikleri kadar çocukların ilgi ve ihtiyaçlarına, dilsel ve bilişsel kapasitelerine, çocuk bakış açısına yönelik olarak hazırlanması gerekmektedir. Diğer bir ifadeyle, çocuğun dil gelişimine, bilişsel gelişimine, kişisel ve duygusal gelişimine uygun olarak hazırlanmayan, aynı zamanda çocuğun ilgi ve ihtiyaçlarını dikkate almayan, çocuk bakış açısını yansıtmayan görsel ifadeler ve metinler, kitap ve çocuk arasında engel oluşmasına neden olarak, küçük yaşlardan itibaren kurulması gereken kitapla bağlanma isteğine ket vurabilir. Bu nedenle, çocuk kitapları hazırlanırken birden fazla özellik (estetik, gelişim seviyesine uygunluk, çocuğun ilgi ve ihtiyacı, edebi özellikler vb.) dikkate alınarak, özenle çalışılması gerekmektedir. Bu özellikler göz önünde tutularak hazırlanmış çocuk kitapları, çocuklara kitap sevgisi ve kitap okuma alışkanlığının kazandırılmasında büyük önem taşımaktadır. Okul öncesi eğitimde öğretici nitelikteki çocuk kitaplara, özellikle kavram kitaplarına yer verilmesi önemlidir. Kavram kitapları temel olarak bir temaya odaklanır ve bu tema ile ilgili birden fazla dil kullanılabilir. Örneğin, renk kavramının öğretildiği bir resimli kitap olabilir. Bu kitaplarda belirli bir renkteki nesnelerin resimleri bulunacak ve metin ise öğretilen rengin odak dildeki ismi olacaktır. Kavram kitaplarına olan yoğun ilgi ve okul öncesi eğitim kurumlarının talepleri doğrultusunda, pek çok yayınevi buna yönelik yayınlar hazırlayarak yayımlamaktadır. Bu durumun okul öncesi eğitimde standart dışı kaynakların yaygınlaşmasına sebep olabileceği düşüncesi ve endişesi ile, Milli Eğitim Bakanlığı okul öncesi dönem çocuklarına yönelik kavram kitapları oluşturarak, ücretsiz bir şekilde okul öncesi eğitim kurumlarına dağıtmaya başlamıştır. Bu doğrultuda 2018-2019 Eğitim Öğretim Döneminde "El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III" kitapları okul öncesi eğitimde kullanılmak üzere tüm resmi okul öncesi eğitim kurumlarına gönderilmiştir. Bu araştırmanın amacı "El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III" kitaplarının Okul Öncesi Eğitim Programındaki hangi gelişimsel alanları desteklediğini araştırmaktır. Bu araştırmayla "El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III" kitapları hakkında kitap içeriği Okul Öncesi Eğitim Programındaki kazanım ve göstergeler incelenerek, çocukların gelişimsel alanları doğrultusunda değerlendirilmiştir. Araştırma kapsamında incelenen "El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III" kitapları, kavram kitapları kategorisinde yer almaktadır. Okul öncesi eğitim alan tüm yaş gruplarına yönelik olarak hazırlanan "El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III" kitapları üç kitaptan oluşmaktadır ve bu kitaplar sırasıyla 64, 56 ve 56 sayfadan oluşmaktadır. Bu çalışma sayfalarında zıt kavramlar, renkler, şekiller, sayılar, örüntüler, çizgi çalışmaları, dikkat çalışmaları, işlem kavramı ve diğer kavramlarla ilgili çalışmalar yer almaktadır. Bu üçlü kitap setinde yer alan bu kavramlar, okul öncesi eğitim progamındaki kazanım ve göstergeler düşünülerek, çocukların gelişim alanları açısından incelenmiştir. Bu çalışma temel nicel araştırma yaklaşımı kullanılarak desenlenmiştir. "El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III"

kitapları okul öncesi eğitimi alanında çalışan uzmanlar tarafından değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, “El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III” kitaplarının gözden geçirilerek, çocukların tüm gelişim alanlarını desteyecek şekilde geliştirilmesi ve iyileştirilmesi konularında çalışmalar yapılması gerekliliğini ortaya çıkarmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk edebiyatı, okul öncesi eğitim, resimli kitaplar, kavram kitapları, El Ele Okul Öncesi Eğitime I-II-III

Searching For Noddings' Ethics Of Care In Stories: Caring For Self In Children's Books By Seza Kutlar Aksoy

Yeliz Doğan[1], Kevser Koç[2]
[1]*Sadettin Batmazoğlu İlkokulu*
[2]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

Abstract No: 285 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The purpose

In recent years, the growing field of children's books has enabled more children to access books, while in-depth examination of messages and values conveyed to children in books has become a necessity. In this respect, Noddings' ethics of care, a contemporary approach in moral education, draws attention with its features that are comprehensive and can be the basis of many of the ethical behaviors of people. Central to Noddings' approach, the concept of "caring for self" is based on the idea that people who are sensitive to their own needs can be more sensitive to the needs of others. Therefore, the concept of "caring for self" is seen as a concept that should develop in children from an early age. Noddings discusses the concept of self-sensitivity under the subtopics of physical life, spiritual life, occupational life and recreational life. These subtopics also have different subheadings. For example, under the title of physical life, self-recognition/understanding, questioning habits, health, nutrition, sports, safety, birth-death are stated. While the meaning of life and the effects of religion are listed under the heading of spiritual life, professions and any activities and occupations that have kept a person engaged for a long period of time are listed under the subtopic of occupational life. Recreational life addresses conscious activities for relaxation and explores how people can determine their own needs in these areas and how they can meet their needs; in other words, how they can react to their essence.

In this study, it is aimed to examine the care for self in children's books of Seza Kutlar Aksoy with subtopics of ethics of care.

The Method

This is a qualitative, analytical case study. Within the scope of the research, 28 stories in 9 books consisting of all illustrated children's books and story books written by Seza Kutlar Aksoy were examined. In the analysis process, first of all, by using Noddings' theory, the concept of caring for self and related subtopics were defined and each was determined as a theme to determine whether or not it appeared in the stories during coding. Then, a coding scheme that includes all the themes was created and guided the analysis. In the content analysis, each story was analyzed via utilizing this scheme and it was determined how often and in which contexts the relevant themes appeared in the stories. Expert opinion was taken during the analysis process, data coding process was continuously supervised and arrangements were made; thus, care was taken to ensure that the data was valid and reliable.

Findings

As a result of the analysis, it was seen that Seza Kutlar Aksoy avoided giving direct messages to children when the contexts in which the themes emerged in her picture books and story books; on the

contrary, she designed the plots and dialogues that encouraged the readers to question them. The most common theme among the themes of caring for self is the theme of the physical life. It was observed that 10 of the 28 stories examined were coded with various subtopics of the theme of physical life. Among the sub-headings of this theme, the themes of self-recognition/ understanding, health, questioning habits and security were found respectively. Themes related to nutrition, sports and birth-death were not found. Among other themes, the theme of occupational life was found in two stories, and themes of spiritual life and recreational life were not coded in the stories at all.

The findings of the theme of occupational life in Aksoy's works are generally related to the subtopics of activities that have been occupied for a long period of time. Any findings related to the subtopics of professions were not found.

The Results

The first feature of Aksoy's works is that it did not include didactic elements and that the author constantly adopted an attitude aimed at making the reader thinks. In this respect, the attitude of the author in her stories coincides with Nell Noddings' thoughts supporting the individual's awareness of his responsibility by actively using logical processes in moral behavior. Noddings asks children and young people to do and to question their underlying causes and habits. She underlines that in order to live a meaningful life, people must adopt a questioning attitude about themselves and what is happening around them. In her stories, Seza Aksoy did not address all the themes that Noddings considered in her concept of caring for self, but in the framework of Noddings' suggestion, she provided appropriate contexts for children to question and draw their own conclusions.

The fact that the theme of physical life is mostly included in the stories can be explained by the possibility that the author has taken into consideration the developmental characteristics of children in the age group targeted. As a matter of fact, it is known that children in this age group are very focused on their physical characteristics and similar themes are widely used in children's books.

Keywords: children literature, caring for self, values education, Nel Noddings, Seza Kutlar Aksoy.

Noddings'in Duyarlılık Etiğinin Öykülerde İncelenmesi: Seza Kutlar Aksoy'un Çocuk Kitaplarında Özüne Duyarlılık

Yeliz Doğan[1], Kevser Koç[2]
[1]*Sadettin Batmazoğlu İlkokulu*
[2]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

Bildiri No: 285 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Son yıllarda giderek gelişen çocuk kitapları sektörü daha fazla sayıda çocuğun kitaplara erişmesini sağlamışken kitaplarda çocuklara aktarılan mesajların ve değerlerin derinlemesine incelenmesi bir zorunluluk haline gelmiştir. Bu bakımdan, değerler eğitimi ile ilgili güncel yaklaşımlardan olan Noddings'in "Duyarlılık Etiği", kuşatıcı ve insanın etik davranışlarının bir çoğuna temel teşkil edebillecek özellikleriyle dikkat çekmektedir. Noddings'in yaklaşımında merkezi bir konumda bulunan "özüne duyarlılık" kavramı kendi istek ve ihtiyaçlarına duyarlı kişilerin başkalarının ihtiyaçlarına karşı daha duyarlı davranabileceği düşüncesini temel alır. Bu nedenle özüne duyarlılık kavramı çocuklarda küçük yaşlardan itibaren gelişmesi gereken bir kavram olarak görülmektedir. Noddings, özüne duyarlılık kavramını fiziksel yaşam, manevi yaşam, mesleki yaşam ve boş zamanları değerlendirme alt başlıklarında ele alır. Bu alt başlıkların da kendi içinde farklı alt başlıkları bulunur. Sözgelimi fiziksel yaşam başlığı altında bireyin özüne duyarlılığını sergileyebileceği kendini tanıma/anlama, alışkanlıkları sorgulama, sağlık, beslenme, spor, güvenlik, doğum-ölüm başlıkları belirtilmiştir. Manevi yaşam başlığı altında hayatın anlamı ve dinin etkileri alt başlıkları yer alırken, mesleki yaşam başlığı altında belli bir dönemde uzun zaman meşgul olunan etkinlikler ve meslekler birer alt başlık altında incelenmiştir. Boş zamanları değerlendirme etkinlikleri ise dinlenmek için bilinçli olarak yapılan etkinlikleri ele alır ve insanın bu alanlarda kendi gerçek ihtiyaçlarını nasıl belirleyebileceği ve bu ihtiyaçlarını nasıl karşılayabileceğini, diğer bir deyişle özüne nasıl duyarlı davranabileceğinin imkanlarını araştırır.

Bu araştırmada Seza Kutlar Aksoy'un çocuk kitaplarında Noddings'in duyarlılık etiği boyutlarından özüne duyarlılığın alt başlıklarıyla beraber incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Bu çalışma nitel, analitik bir durum çalışmasıdır. Araştırma kapsamında Seza Kutlar Aksoy'a ait tüm resimli çocuk kitapları ile öykü kitaplarından oluşan 9 kitap içindeki 28 öykü incelenmiştir. Analiz sürecinde öncelikle Noddings'in yazılarından yararlanılarak "özüne duyarlılık" kavramı ve ilgili alt başlıklar tanımlanmış ve her biri kodlama sırasında öykülerde ortaya çıkıp çıkmadığı belirlenecek birer tema olarak belirlenmiştir. Sonrasında bütün temaları içeren bir kodlama şeması oluşturulmuş ve analize rehberlik etmiştir. Yapılan içerik analizinde her öykü bu şema kullanılarak analiz edilmiş ve öykülerde ilgili temaların ne sıklıkta ve hangi bağlamlarda ortaya çıktığı belirlenmiştir. Analiz sürecinde uzman görüşü alınmış, verilerin kodlanması süreci sürekli denetlenerek düzenlemeler yapılmış; böylece verilerin geçerli ve güvenilir olmasına özen gösterilmiştir.

Bulgular

Yapılan analiz sonucunda Seza Kutlar Aksoy'un resimli çocuk ve öykü kitaplarında temaların

ortaya çıktığı bağlamlar değerlendirildiğinde çocuklara doğrudan mesajlar vermekten kaçındığı, aksine okuyucuları sorgulamaya teşvik ederek sonuca kendilerinin ulaşmasını sağlayacak olay örüntüleri ve diyaloglar tasarladığı görülmüştür. Aksoy'un incelenen kitaplarında özüne duyarlılık temaları arasında en çok rastlanan tema "fiziksel yaşam" temasıdır. İncelenen toplam 28 öykünün 10 tanesinde fiziksel yaşam temasının çeşitli alt başlıklarıyla ortaya çıktığı gözlemlenmiştir. Bu temanın alt başlıkları arasında da en fazla kendini tanıma/anlama, daha sonra sırasıyla sağlık, alışkanlıkları sorgulama ve güvenlik temaları belirlenmiştir. Alt başlıklardan olan beslenme, spor ve doğum-ölüm ile ilgili temalara rastlanmamıştır.

Diğer temalar arasında "mesleki yaşam" teması 2 öyküde belirlenmiş, manevi yaşam ve boş zamanları değerlendirme temaları ise öykülerde hiç yer almamıştır.

Aksoy'un incelenen eserlerinde "mesleki yaşam" temasına ait bulgular genellikle belli bir dönemde uzun zaman meşgul olunan etkinlikler alt teması ile ilişkilidir. "Meslekler" alt temasına ait bulgulara rastlanmamıştır.

Sonuç

Aksoy'un incelenen eserlerinde dikkat çeken ilk özellik didaktik unsurların yer almaması ve yazar tarafından sürekli olarak okuyucuyu düşündürmeyi amaçlayan bir tutumun benimsenmiş olmasıdır. Bu yönüyle yazarın hikayelerinde benimsediği tutum, Nell Noddings'in ahlaki davranışta bireyin mantıksal süreçleri aktif olarak kullanarak kendi sorumluluğunun farkına varmasını destekleyen düşünceleriyle örtüşmektedir. Noddings çocuklar ve gençlerin yapıp etmelerini, bunların altında yatan nedenleri ve alışkanlıklarını sorgulamalarını ister. Anlamlı bir hayat yaşamak için insanların kendileri ve çevrelerinde olup bitenler hakkında sorgulayıcı bir tutum benimsemeleri gerektiğinin altını çizer. Seza Aksoy, öykülerinde Noddings'in özüne duyarlılık kavramında ele aldığı bütün temalara değinmemiş fakat ele aldığı temaları işlerken Noddings'in önerdiği çerçevede, çocukların sorgulayarak kendi sonuçlarını çıkarmaları için uygun bağlamlar sunmuştur.

Öykülerde en çok fiziksel yaşam temasının yer alması, yazarın hedeflediği yaş grubundaki çocukların gelişimsel özelliklerini dikkate almış olması ihtimaliyle açıklanabilir. Nitekim bu yaş grubundaki çocukların fiziksel özelliklerine çok odaklı oldukları bilinir ve benzer temalar çocuk kitaplarında yaygın olarak işlenen temalardır

Anahtar Kelimeler: çocuk edebiyatı, özüne duyarlılık, değerler eğitimi, Nel Noddings, Seza Kutlar Aksoy.

Investigation Of Child Characters In Preschool Story Books

Nazlıcan Toksoy[1], Özkan Sapsağlam[2], Demet Aydın[3]
[1]*Hacı Mehmet ve Nimet Erman Zeytçioğlu İlkokulu*
[2]*Yıldız Teknik Üniversitesi*
[3]*Gülçocuk Anaokulu*

Abstract No: 53 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

Preschool period is a critical period in which the child acquires basic skills, acquires habits that will affect the subsequent processes of life and personality development. During this period, children construct their own personality development through especially their parents, other people around them, real and imaginary characters on written and visual media. Personality development takes place through modeling and identification. Children can identify their parents, family members, characters in television programs and story books as models for themselves. The child who identifies with the characters in the story books can adopt these characteristics to his / her daily life by attributing the positive and negative characteristics of the character to himself. For this reason, in this critical period having mostly learning through modeling, story boks for children which ones contain characters in story book, are of particular important.

Aim

This study aims to investigate the positive and negative character traits of child characters in preschool story books.

Method

This research have been made up pattern of the case study from qualitative research methods. Materials of the study consisted of between 2018- 2019 story books with the maximum number of edition and contain of children characters. In this research, 969 books in the 'Preschool Story Books' section of an online book sales website were examined how considered with story book's number of edition. Among the books examined, 27 story books with the maximum number of editions has been selected. The selected books were rearranged according to their child character inclusion status and 7 books were identified as study material. The books were examined by giving the codes K1, K2, K3, K4, K5, K6, K7. The year of publication, number of editions and situation of child characters in story books were taken as basis. The books were analyzed with content analysis technique. Examined within the scope of the research characteristics features of the child characters in the story books were classified as 'Positive Characteristics Features' and 'Negative Characteristics Features'.

Findings

When the findings of the study were examined, in K1 coded book being kind, sensitive and dreaming were emphasized as positive character traits ; being anxious and sad were emphasized as negative character trait. In K2 coded book; being clean, loving books, loving animals, dreaming were emphasized as positive character trait. K3 coded book, loving animals was pointed out as a positive character trait while, sadness, anxiety and fearfulness were pointed as a feature of negative character.

K4 coded book ,patience, loving animals and sensitive were pointed out as positive chracter trait; anxiety and sadness are emphasized as negative chracter trait.In K5 coded book as a positive character trait; Curiosity and loving books are included. As a positive character trait in K6 coded book; problem solving, as a negative character feature; being rage and rude attitude. K7 coded book as a positive character trait; love of animals, art loving and dreaming.

Results

As a result of the research, it was seen that the positive traits category included features such as loving animals, being gentle, being sensitive, being clean, loving books, art loving, problem solving, being patient, curious and dreaming. Negative traits include features such as being rage, sad, fearful, anxious and rude. In three of the seven books examined within the scope of the research, any negative traits were not included. In the two books examined, the number of negative traits was found to be higher than the number of positive traits. study, İt was found that the most underlined trait in positive characteristics feature is loving animals and the most underlined traits in negative characteristics features is sadness and anxiety.

Keywords: Preschool period, Child, Story, Child character, Child literature

Okul Öncesi Hikaye Kitaplarında Yer Alan Çocuk Karakterlerin İncelenmesi

Nazlıcan Toksoy[1], Özkan Sapsağlam[2], Demet Aydın[3]
[1]*Hacı Mehmet ve Nimet Erman Zeytçioğlu İlkokulu*
[2]*Yıldız Teknik Üniversitesi*
[3]*Gülçocuk Anaokulu*

Bildiri No: 53 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet

Okul öncesi dönem, çocuğun temel becerileri kazandığı, yaşamın sonraki süreçlerini etkileyecek alışkanlıkları edindiği ve kişilik gelişiminin gerçekleştiği kritik bir dönemdir. Çocuklar bu dönemde özellikle ebeveynleri, etrafındaki diğer insanlar, yazılı ve görsel medyada yer alan gerçek ve hayali karakterler üzerinden kendi kişilik gelişimlerini yapılandırırlar. Kişilik gelişimi model alma ve özdeşim kurma yoluyla gerçekleşmektedir. Çocuklar ebeveynlerini, aile bireylerini, televizyon programlarındaki ve hikâye kitaplarındaki karakterleri kendilerine model olarak seçebilir ve bunlarla özdeşim kurabilirler. Hikâye kitaplarındaki karakterler ile özdeşim kuran çocuk, karakterin olumlu ve olumsuz özelliklerini kendine atfederek bu özellikleri günlük yaşamına aktarabilmektedir. Bu nedenle model alma yoluyla öğrenmenin yoğun olduğu bu kritik dönemde, çocuklara yönelik hikâye kitaplarında yer alan ve özellikle çocuk karakterleri bulunan hikâye kitapları özel bir önem taşımaktadır.

Amaç

Bu çalışmanın amacı okul öncesi hikâye kitaplarında yer alan çocuk karakterlerin olumlu ve olumsuz özelliklerinin incelenmesidir.

Yöntem

Bu araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseninde gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın materyalleri, 2018-2019 yılı itibari ile en fazla basım yapan ve çocuk karakter içeren okul öncesi hikâye kitaplarından oluşmaktadır. Bu araştırmada, online bir kitap satış sitesinin ‘Okul Öncesi Hikâye Kitapları’ bölümünde yer alan ve 2018-2019 yılları arasında basım yapan 969 adet kitap basım sayıları dikkate alınarak incelenmiştir. İncelenen kitaplar içerisinde en fazla basım sayısına ulaşan 27 hikâye kitabı seçilmiştir. Seçilen kitaplar, çocuk karakter içerme durumlarına göre yeniden düzenlenmiş ve çalışma materyali olarak 7 kitap belirlenmiş, bu kitaplara K1, K2, K3, K4, K5, K6, K7 kodları verilerek kitaplar incelenmiştir. Çalışma materyali seçiminde; basım yılı, basım sayısı ve hikâye kitabının çocuk karakter içermesi kriterleri esas alınmıştır. İncelenen kitaplar içerik analizi tekniği ile analiz edilmiştir. Araştırma kapsamında incelenen kitaplara kod verilerek tanımlamalar yapılmıştır. Araştırma kapsamında incelenen hikâye kitaplarındaki çocuk karakterlerin sahip oldukları özellikler, ‘Olumlu Özellikler’ ve ‘Olumsuz Özellikler’ olarak sınıflandırılmıştır.

Bulgular

Araştırma bulguları incelendiğinde, K1 kodlu kitapta olumlu karakter özelliği olarak; nazik olma, duyarlı olma ve hayal kurma, olumsuz karakter özelliği olarak; endişeli ve üzüntülü olma özellikleri vurgulanmıştır. K2 kodlu kitapta olumlu karakter özelliği olarak; temiz olma, kitapları sevme, hayvanları sevme, hayal kurma özelliklerine yer verilmiştir. K3 kodlu kitapta olumlu karakter özelliği olarak;

hayvanları sevme, olumsuz karakter özelliği olarak; üzüntülü olma, endişeli olma ve korkulu olma özelliklerine yer verildiği görülmüştür. K4 kodlu kitapta olumlu karakter özelliği olarak; sabırlı olma, hayvanları sevme ve duyarlı kurma, olumsuz karakter özelliği olarak; endişeli olma ve üzüntülü olma özellikleri vurgulanmıştır. K5 kodlu kitapta olumlu karakter özelliği olarak; meraklı olma, kitapları sevme özelliklerine yer verilmiştir. K6 kodlu kitapta olumlu karakter özelliği olarak; sorun çözebilme, olumsuz karakter özelliği olarak; sinirli olma ve kaba tavır özelliklerine yer verildiği görülmüştür. K7 kodlu kitapta olumlu karakter özelliği olarak; hayvanları sevme, sanatseverlik ve hayal kurma özelliklerine yer verilmiştir.

Sonuç

Araştırma sonucunda, olumlu özellikler kategorisinde: hayvanları sevme, nazik olma, duyarlı olma, temiz olma, kitapları sevme, sanatseverlik, sorun çözebilme, sabırlı olma, meraklı olma ve hayal kurma gibi özelliklere yer verildiği görülmüştür. Olumsuz özellikler kategorisinde: sinirli olma, üzüntülü olma, korkulu olma, endişeli olma, kaba davranma gibi özellikler yer almaktadır. Araştırma kapsamında incelenen yedi kitabın üçünde hiçbir olumsuz özelliğe yer verilmemiştir. İncelenen iki kitapta ise olumsuz özellik sayısı olumlu özellik sayısından fazla bulunmuştur. Araştırma sonucunda 'Olumlu Özellikler' kategorisinde en fazla hayvanseverlik, 'Olumsuz Özellikler' kategorisinde ise en fazla üzüntülü olma ve endişeli olma özelliklerine yer verildiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönem, Çocuk, Hikaye, Çocuk karakter, Çocuk edebiyatı

Examination Of Non-Verbal Components In Native And Translated Children's Books Within The Context Of Presentation Of Gender Roles

Sevcan Yağan Güder[1], Elif Gayberi[2]
[1]*İstanbul Kültür Üniversitesi*
[2]*MBA Okulları*

Abstract No: 312 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Books are one of the most important and effective educational materials used in children's education. Children's books are known to be an effective tool in child's cognitive, affective and psychomotor development process. Illustrated children's books support children's social development as well as contributing to their mental and linguistic development. Thanks to books, children have the opportunity to learn about the world. In the period when children learn life by playing, good literary books allow for natural living environments that enhance children's socialization, linguistic skills and creativity as well as their cognitive learning. The plot, which is very effective for children to understand a phenomenon or event, is used very often in books, thus providing children with some kind of social learning. Children learn culture, diversity, differences and gender roles through books. The characters reflected in the books give direction to children. The gender roles presented through the characters in the book are very significant at this point. Children often identify with the characters in the books and learn how to be a woman and a man. In the literature review, many books published in Turkey and abroad show that there were similar sexist stereotypes. It is generally seen that the working life of women is limited and their professional roles are underestimated in the stories and fairy tales; female figures are often portrayed in the home and in the role of mothers who care for children, while girls help mothers in the kitchen or clean the house, while boys help mothers in shopping (Köseler, 2009). On the other hand, in fairy tale books, men are generally described as rescuing women and women as rescued. In fairy tales where the woman is told with the heroic motive, the aging of the father and the absence of a male child is a constant prerequisite. Witches in fairy tales are either ugly or very beautiful. The exaltation and humiliation in fairy tales are done by referring to female characteristics (Sezer, 2010). In addition, in the story books, the girls were portrayed as passive and mostly engaged in household chores, cooking for boys, cleaning and watching the boy's way whereas men were described as warriors, policemen, judges and king (Giddens, 2008). In this context, the main purpose of this research is to examine gender roles according to presentation of non-linguistic elements in native and translated children's books. Illustrated children's books can be handled in two different ways in terms of how they deal with gender roles. These are text features and pictures in the books. This study focuses on the illustrative (non-linguistic) elements of children's books. The most preferred native and translated children's books were compared in terms of presentation of gender roles by examining the illustrations. In this research, the list was formed by contacting the bookstores and searching the best seller list on the internet. The best-selling native and translated books for 3-6 aged, which was published between 2006-2018 , were examined, and a total of 205 books including 85 native and 120 translated books were used for this study. Qualitative research method was adopted in the study, and the basic qualitative research model was used.

In the research, "gender roles checklist in children's books" was prepared as data collection tool. The checklist was prepared by reviewing the literature consisting of both Turkish and foreign studies and expert opinions were obtained. The checklist includes items such as occupations, clothing, colours, accessories, physical characteristics, actions, and emotions. Content analysis technique was used in the

given analysis. Data obtained from each book were recorded in the checklist created by the researcher and percentage and frequency distributions were calculated.

In the study, it was found that, in the presentation of gender roles, non-linguistic elements used in both native and translated children's books were sexist. It was concluded that, in both native and translated children's books, traditional gender roles are perpetuated in the presentation of occupations, clothes, physical characteristics, games and toys, positioning, actions and showing together, and there is not yet a sufficient egalitarian perspective established in these books to achieve gender equality.

Keywords: Gender roles, children's books, non-verbal components, preschool period

Yerli ve Çeviri Çocuk Kitaplarında Dildışı Öğelerin Toplumsal Cinsiyet Rollerini Sunuş Biçimleri Bağlamında İncelenmesi

Sevcan Yağan Güder[1], Elif Gayberi[2]
[1]*İstanbul Kültür Üniversitesi*
[2]*MBA Okulları*

Bildiri No: 312 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Kitaplar; çocuk eğitiminde kullanılan önemli, etkili ve çocuklar üzerinde iz bırakan eğitim materyallerinden biridir. Çocuk kitaplarının çocuğun bilişsel duyuşsal ve devinişsel gelişim sürecinde etkili bir araç olduğu bilinmektedir. Resimli çocuk kitapları, zihinsel ve dilsel gelişimine katkıda bulunduğu gibi çocuğun sosyal anlamda da gelişmesine yardımcı olur. Kitaplar sayesinde çocukların dünyayı tanıma fırsatları olur. Çocukların oynayarak yaşamı öğrendiği dönemde yazınsal nitelikli kitaplar, onların hem toplumsallaşmalarını, dilsel becerilerini ve yaratıcılıklarını geliştirmelerini hem de bilişsel öğrenmeleri için doğal yaşantı ortamları hazırlamaktadır. Çocukların bir olguyu ya da olayı anlamasında oldukça etkili olan olay örgüsü, kitaplarda çok sık kullanıldığından, kitaplar bu yönüyle çocuklara bir tür sosyal öğrenme imkanı da sağlar. Çocuklar kültürleri, çeşitlilikleri, farklılıkları, toplumsal cinsiyet rollerini kitaplar sayesinde öğrenmektedirler. Kitaplara yansıyan karakterler çocuklara yön vermektedir. Karakterlerle birlikte sunulan toplumsal cinsiyet rolleri bu noktada oldukça önemlidir. Çocuklar kitaplardaki karakterler ile çoğu zaman özdeşim kurarak nasıl bir kadın ve nasıl bir erkek olunması gerektiğini öğrenmektedirler. Yapılan alan yazın taramasında hem yerli hem de yabancı pek çok çalışmada benzer cinsiyetçi kalıp yargılar tespit edilmiştir. Genellikle öykü ve masal kitaplarında kadınların çalışma hayatının kısıtlı tutulduğu ve mesleki rollerinin çok az belirtildiği; kadın figürlerinin genellikle ev içinde ve çocuklarla ilgilenen anne rolünde, kız çocukları annelerine mutfakta ya da evin temizliğinde yardım ederken, erkek çocukları ise annelerine alış verişte yardım ederken betimlendiği belirlenmiştir (Köseler, 2009). Öte yandan, masal kitaplarında da erkekler genellikle kurtaran kadınlar ise kurtarılan olarak tasvir edilmiştir. Kadının kahramanlık motifi ile anlatıldığı masallarda ise babanın yaşlanması ve erkek çocuğun olmaması sabit ön koşuldur. Masallardaki cadılar ya çok çirkindir ya da çok güzeldir. Masallardaki yüceltme de aşağılama da dişilik özellikleri üzerinden yapılmaktadır (Sezer, 2010). Ayrıca, öykü kitaplarında kızların edilgen ve çoğunlukla ev işleri ile uğraşan, erkekler için yemek pişiren, temizlik yapan ve erkeğin yolunu gözleyen şekilde tasvir edildikleri; erkeklerin ise savaşçı, polis, yargıç, kral olarak betimlendiğini belirlenmiştir (Giddens, 2008).

Bu bağlamda, bu araştırmanın temel amacı; yerli ve çeviri çocuk kitaplarında dil dışı öğelerin toplumsal cinsiyet rollerini sunuş biçimine göre incelemektir. Resimli çocuk kitaplarını toplumsal cinsiyet rollerini ele alış şekilleri açısından iki farklı şekilde ele almak mümkündür. Bunlar; kitapların metin özellikleri ve resimleridir. Bu çalışmada çocuk kitaplarının resimleme (dildışı) öğelerine odaklanılmıştır.

En çok tercih edilen yerli ve çeviri çocuk kitaplarının toplumsal cinsiyet rollerini sunuş biçimlerinde, resimler incelenerek karşılaştırılması yapılmıştır. Araştırmada hem kitapçılarla iletişime geçilerek hem de internet üzerinden ‘’çok satan’’ listesi araştırılarak liste oluşturulmuştur. 2006-2018 yılları arasında 3-6 yaş grubu en çok satılan yerli ve çeviri yayın evlerine ait kitaplar ele alınarak 85 yerli 120 çeviri kitap olmak üzere toplamda 205 kitap ile çalışma gerçekleştirilmiştir.

Çalışmada nitel araştırma yöntemi benimsenmiş olup çalışma nitel araştırma modelleri içerisinden temel nitel araştırma modeli ile desenlenmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak

''Çocuk kitaplarında toplumsal cinsiyet rolleri kontrol listesi" hazırlanmıştır. Kontrol listesi bu alanda çalışılmış yerli, yabancı araştırmalardan oluşan literatür taranarak oluşturulmuş ve uzman görüşleri alınmıştır. Kontrol listesinde meslek, giysi, renkler, aksesuar, fiziksel özellikler, eylemler, duygular gibi maddeler yer almaktadır. Verilen analizinde içerik analizi tekniği kullanılmıştır. Her kitaptan elde edilen veriler araştırmacı tarafından oluşturulan kontrol listesine kaydedilmiş ve yüzde ile frekans dağılımları hesaplanmıştır.

Çalışmada yerli ve çeviri çocuk kitaplarında toplumsal cinsiyet rollerini sunuş biçiminde, dil dışı öğelerin cinsiyetçi gösterildiği tespit edilmiştir. Yerli ve çeviri çocuk kitaplarında, meslekler, giysiler, fiziksel özellikler, oyun ve oyuncaklar, konumlandırılma, eylemler ve birlikte gösterilme durumlarında geleneksel cinsiyet rollerinin devam ettirildiği, toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasında henüz yeterince eşitlikçi bir bakış açısının sunulmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk edebiyatı, dildışı öğeler, toplumsal cinsiyet, okul öncesi dönem

Twice Upon A Mind: The Roles Of Theory Of Mind, Executive Function, And Vocabulary In Preschoolers' Narrative Processing Of E-Stories And Printed Stories

Dilek Altun
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

Abstract No: 323 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

Language comprehension skills acquired through the developmental process and early story comprehension are powerful predictors of school readiness and later reading comprehension . As dependent readers, young children utilise complex cognitive and linguistic processes to construct meaning from the text during shared storybook reading. 'Narrative processing' refers to the range of skills deployed by young children to spontaneously comprehend a story while listening to it read aloud. Advanced technology and the shift to a digital childhood has dramatically reshaped children's early life experiences. Children's literacy experiences are also evolving; as well as printed storybooks, children are now exposed to electronic stories (e-stories). While previous studies have addressed the effects of e-stories on children's comprehension, little attention has been devoted to the roles of vocabulary, theory of mind (ToM), and executive functions (EF) in this process. To date, studies of young children's narrative processing have adopted one of two distinct approaches; while some investigate the role of predictor skills such as ToM, EF and vocabulary in narrative comprehension, others have explored the effect of materials and media such as printed storybooks and e-stories. The goal of the present study is to expand current understanding of the narrative processing of e-stories and printed stories by combining these two research dimensions in examining the role of ToM, EF and vocabulary.

Methods

The participants consisted of 196 typically developing children (101 girls and 95 boys) aged 5 years (M = 63.05, SD = 2.41) from five public preschools in Kırşehir, Turkey. All the children were preliterate and monolingual Turkish speakers. After obtaining permission from the university's ethical commission and the National Ministry of Education board, 250 informed consent forms and demographic information forms were sent to parents by 15 preschool teachers. Only children whose parents had sent written permission for their children's participation were included in the research.

A matched comparison group design was used in this study. Preschoolers were matched in terms of story comprehension scores. During the first phase of the study, the preschoolers were read a printed storybook in small groups (4–5 children) to measure their story comprehension levels. Their story comprehension scores were transformed into standardised scores with five levels ($z = \pm 1$, $z = \pm 2$). In order to construct more equal groups, the children were matched based on the five levels. The research was performed over three phases. During the first phase, the children (n=200) listened to the printed version of *Red-Winged Owl (Kırmızı Kanatlı Baykuş by Feridun Oral)* to measure their narrative comprehension. They listened to the story in small groups (4–5 children) but were asked to answer the comprehension questions individually. The children's answers were audio-recorded. The audio records were transcribed for the purpose of scoring the responses. 10% of the transcripts were scored by a second blind coder. The second coder, who had a PhD in language and literacy, was a faculty member at a Turkish state university. The average ICC was found to be 0.98. During the second phase, the children

undertook the vocabulary, ToM and PETA tests one at a time. The tests were conducted over three sessions due to the limited attention spans of preschoolers.

Results

Hierarchical multiple regression analyses showed that EF, ToM and receptive vocabulary are significant predictors of story comprehension, accounting for 63% of the total variance in printed story comprehension. ToM has a higher predictive power than the other two do. In relation to e-stories, EF has a higher predictive power and the three predictors accounted for 66% of the total variance in story comprehension.

Keywords: narrative processing, theory of mind, executive functions, receptive vocabulary, e-stories, printed stories

Reliability And Validity Of The Picture Story Books Assessment Scale

Ayşegül Deniz[1], Mübeccel Sara Gönen[1]
[1]*Hacettepe Üniversitesi*

Abstract No: 370 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Picture story books which take place in children's literature are very important in terms of supporting the development and education of children in the early childhood period. Picture story books have influence on the development of children's language, cognitive and social-emotional abilities as well as personality. Children can explore the world through books. Acquiring reading habit is the main target of children's literature and picture story books have an important role to achieve this goal. Picture story books are also effective in the development of children's imagination as they allow children to have a wider vision by meeting with new characters, witnessing different situations and experiencing new emotions through reading, which improves children's imagination. Witnessing different experiences helps children develop critical thinking and gain empathy skills. Children from an early age need to encounter with qualified books, both at home and school. Books, which have a very important place in the development of children, have certain characteristics that they should carry in terms of their physical, contextual and illustration features. It is observed that the number of Picture story books prepared for preschool children has increased in recent years. Although this is a positive development for children to access more books, it has also been observed that there is an increase in the number of books which are not suitable for child development and have only commercial purposes. When the literature is examined, it is seen that there is not a valid and reliable measurement tool for evaluating the quality of Picture story books. The aim of this study is to develop a measurement tool to determine the quality of picture story books. The scale items were engendered by examining the related literature and the features related to the illustrations and contents that should be found in the picture story books for 4-6 years old children were determined. The scale is a 3-point Likert-type scale and the items were designed to reveal the quality of the picture story books. All items in the scale were positively expressed. The response codes to be given to each item range from good (3), fair (2), poor (1). Views of seven field specialists were taken for content validity. The validity and reliability study of the scale was carried out with 200 picture story books published between 2006 and 2016 selected by random sampling method from publishers in Ankara. The data obtained were analyzed with SPSS 23 package program. KMO value of the scale is 0.92 and this sample is sufficient for analysis. Assessment scale of picture story books was based on 2 sub-dimensions. These sub-dimensions are properties of illustration and content. Within this scope, exploratory factor analysis was made to reveal the factor pattern of the instrument. Factor analysis results were interpreted as a one-dimensional evaluation of the scale. The analyzes were repeated for one factor structure only. Total item correlation values were determined from the scale consisting of one dimension and 23 items. 2 items below .32 were removed from the scale. It was seen that the factor load values of 21 items ranged from .416 to .865. The Cronbach's alpha coefficient of the scale was calculated as .94. The scale can be regarded as a highly reliable measurement tool. A different pre-school specialist evaluated 30 out of the 200 books selected for the validity and reliability study for rater reliability. The correlation coefficient between the two raters was calculated as .92. This indicates a good agreement between these two rates. The scale consists of 21 items with one dimension and the lowest score that can be obtained from the scale is 21, while the highest score is 63. While the low scores obtained from the scale indicate that the quality of the story book was insufficient, higher scores indicate much higher quality. The results of reliability and validity indicate that the scale is usable for assessing picture story books' quality. The scale is thought to

be used by researchers, teachers, parents, librarians, publishers, authors and illustrators.

Keywords: picture story books, children's litarature, preschool education, validity, reliability

Resimli Öykü Kitaplarını Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Ayşegül Deniz[1], Mübeccel Sara Gönen[1]
[1]*Hacettepe Üniversitesi*

Bildiri No: 370 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocuk edebiyatı yayınları içerisinde yer alan resimli öykü kitapları, erken çocukluk dönemindeki çocukların gelişimlerini ve eğitimlerini desteklemek açısından oldukça önem taşımaktadır. Resimli öykü kitapları çocukların özellikle dil, bilişsel, sosyal-duygusal ve kişilik gelişimleri üzerinde etkilidir ve çocuk edebiyatının en temel amacı olan kitap okuma alışkanlığı kazandırmada önemli araçlardandır. Çocuklar yaşadıkları dünyayı kitaplar aracılığıyla keşfedebilirler. Resimli öykü kitapları çocukların hayal güçlerinin gelişmesinde de etkilidir. Kitaplarda yer alan yaşantılar çocukların farklı insanları, durumları, duyguları görmelerini sağlar ve bu sayede çocukların hayal güçleri gelişir. Farklı yaşantıları görmek çocukların eleştirel bakma ve empati kurma becerilerinin gelişmesine katkıda bulunur. Çocukların küçük yaşlardan itibaren hem ev hem de okul ortamlarında nitelikli eserlerle karşılaşmaları gerekmektedir. Çocukların gelişiminde oldukça önemli bir yere sahip kitapların fiziksel, içerik ve resimleme özellikleri açısından taşıması gereken belirli özellikler bulunmaktadır. Ülkemizde son yıllarda okul öncesi dönem çocuklarına yönelik hazırlanan resimli öykü kitaplarının sayısında artış olduğu görülmektedir. Bu durum çocuk kitaplarının daha fazla çocuğa ulaşması açısından olumlu bir gelişme olsa da çocuk gelişimine uygun olmayan ve sadece ticari amaç taşıyan kitapların sayısında da artış olduğu görülmektedir. Alan yazın incelendiğinde resimli öykü kitaplarının niteliğinin değerlendirilmesine yönelik geçerli ve güvenilir bir ölçme aracının bulunmadığı görülmektedir. Bu çalışmada bu eksikliği gidermek amacıyla resimli öykü kitaplarının niteliğini belirlemek için bir ölçme aracının geliştirilmesi amaçlanmıştır. 4-6 yaş çocuklarına yönelik olan resimli öykü kitaplarında bulunması gereken resimleme ve içerik ile ilgili özellikler literatür incelenerek belirlenmiş ve ölçek maddeleri oluşturulmuştur. Geliştirilen ölçek 3'lü likert tipi bir ölçektir ve maddeler resimli öykü kitaplarının niteliğini ortaya koyacak şekilde düzenlenmiştir. Ölçekteki bütün maddeler olumlu şekilde ifade edilmiştir. Her bir maddeye verilecek cevap kodları yeterli (3), kısmen yeterli (2), yetersiz (1) arasında değişmektedir. Ölçeğin kapsam geçerliği için 7 alan uzmanından görüş alınmıştır. Ölçeğin geçerlik güvenirlik çalışması Ankara'daki yayınevlerinden tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen 2006-2016 arasından yayınlanan 200 resimli öykü kitabı ile gerçekleştirilmiştir. Elde edilen verileri SPSS 23 paket programı ile analiz edilmiştir. Ölçeğin KMO değeri 0.92 olup örneklemin analizler için yeterli olduğu söylenebilir. Resimli öykü kitaplarını değerlendirme ölçeği 2 alt boyut temel alınarak oluşturulmuştur. Bu alt boyutlar, resimleme özellikleri ve içerik özellikleridir. Bu çerçevede, aracın faktör desenini ortaya koymak amacıyla açımlayıcı faktör analizi yapılmıştır. Faktör analizi çalışmaları ölçeğin tek boyutlu olarak değerlendirilebileceği biçiminde yorumlanmıştır. Analizler yalnız bir faktörlü yapı için tekrarlanmıştır. Tek boyuttan ve 23 maddeden oluşan ölçek için madde yük değerleri belirlenmiş ve .32'nin altında kalan 2 madde ölçekten çıkarılmıştır. 21 maddenin yük değerlerinin .416-.865 arasında değiştiği görülmüştür. Ölçeğin Cronbach Alfa katsayısı .94 olarak hesaplanmıştır. Ölçek, güvenirliği yüksek bir ölçme aracı olarak kabul edebilir. Puanlayıcı güvenirliği için geçerlik güvenirlik çalışması için seçilen 200 kitaptan 30'u farklı bir okul öncesi eğitimi alanı uzmanı tarafından değerlendirilmiştir. İki puanlayıcı arasındaki korelasyon katsayısı .92 olarak hesaplanmıştır. Bu durumda iki puanlayıcı arasında çok iyi uyuşma olduğu söylenebilir. Ölçek son haliyle tek boyuttan ve toplam 21 maddeden oluşmakta olup ölçekten alınabilecek en düşük puan 21 iken, en yüksek puan ise 63'tür. Ölçekten alınan puanların düşük olması resimli öykü kitabının niteliğinin yetersiz olduğunu belirtirken, yüksek puan alınması öykü kitabının niteliğinin yüksek olduğunu belirtmektedir. Güvenirlik ve geçerlik

çalışmalarının sonuçlan ölçeğin kullanılabilir olduğunu göstermektedir. Geliştirilen ölçeğin araştırmacılar, öğretmenler, ebeveynler, kütüphaneciler, yayıncılar, yazarlar ve çizerler tarafından kullanılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: resimli öykü kitapları, çocuk edebiyatı, okul öncesi eğitim, geçerlik, güvenirlik

Comparison Of The Effect Of E-Books And Read Picture Books On Children's Remember Levels

Demet Aydın[1], Özkan Sapsağlam[2], Nazlıcan Toksoy[3]

[1]*Milli Eğitim Bakanlığı, Gülçocuk Anaokulu, Merkez/KARS*

[2]*Yıldız Teknik Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Esenler /İSTANBUL*

[3]*Milli Eğitim Bakanlığı, Hacı Mehmet ve Nimet Erman Zeytçioğlu İlkokulu, Merkez/KİLİS*

Abstract No: 116 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

The preschool period is a period in which the child is in a rapid change and development in every aspect. Learning experiences in this period form the basis for the skills to be acquired later. As a result of these learning experiences, children discover solutions to the problems they will face in later years. In this context, preschool period is accepted as a critical period in acquiring basic knowledge, skills and habits. Information should not be passed on directly to children in preschool period. In this period, it is more important to give children the skills to reach information. These skills can be developed through the many experiences available to children. In the preschool period, the physical environment, educational materials and especially books are very important to support the development of the child. The rapid development of information technologies affects children's books and e-books are spreading rapidly. This rapid change brings with it some discussions. Are traditional methods or digital practices more positively affecting children's learning? The answer to this question was the starting point of the research. Another reason is the inadequacy of studies examining this situation for preschool children.

Aim

The aim of this study is a comparison of the effect of e-books and read picture books on children's remember levels.

Method

The research is based on quantitative research method and random design with post-test control group from real experimental designs. The research was carried out in two different classes of a kindergarten in Kars city center and operating under the Ministry of National Education. The study was conducted with two different groups in the same age group. The groups were randomly selected and each group included 10 children. The story is told by the picture book group G1, the story is told by e-book group G2 coded. In the research, one of the groups was told the story by e-book and the other group was told the same story by picture book. 5 books were selected randomly from preschool books that were digitized. These books are named as K1, K2, K3, K4, K5. Experimental procedure was applied by the researcher. One hour after the storytelling process, one-on-one interviews were conducted with each child in the group and data were collected using a semi-structured interview form. The same process was repeated with the group where the story was told digitally by e-book. The questions in the interview form are as follows: Do you remember the name of the storybook? Do you remember the names of the characters in the storybook? Do you remember where the story happened? What are the characteristics of the main character ede ede in the story? What was the story about? ”

The answers to the questions were examined separately according to G1 and G2 codes. Then, “correct and detailed (4 points)”, “less remembered (3 points)”, “unremembered (2 points) ”, “ misunderstood (1 point)” were categorized as categories. Mann Whitney U test was used to analyze the data.

Findings

In the light of the research findings, when the findings related to the story named Aç Tırtıl were examined, a significant difference was found in terms of remember book contents between group G2 which was told by e-book and group G1 that was told by picture book (Z = -2,411; p = 0.016). In other words, the average of the children in the storytelling group (Mean Rank = 14.00) from the picture book was higher than the average of the children in the told by e- book group (Mean Rank = 7.64).

When the findings related to the story of Cesur Fırfır were examined, a significant difference was found between the G1 and G2 coded groups in terms of remember book contents (Z = -2.395; p = 0.017). The mean of the G1 coded group (Mean Rank = 13.65) was higher than the G2 coded group (Mean Rank = 7.65).

When the findings related to the story titled Minik Tohum were examined, a significant difference was found between the G1 and G2 coded groups in terms of remember book contents (Z = -2.356; p = 0.018). The sequence mean of G1 coded group (Mean Rank. = 13.60) was higher than G2 coded group (Mean Rank = 7.40).

When the findings related to the story of the Ormanın En Sıradan Ağacı were examined, a significant difference was found between the G1 and G2 coded groups in terms of remember book contents (Z = -2,165; p = 0.030). The mean of the G1 coded group (Mean Rank = 13.35) was higher than the G2 coded group (Mean Rank = 7.65).

When the findings related to the story of the Ektiğim Tohumdan Dinozor Çıktı were examined, a significant difference was found between the G1 and G2 coded groups in terms of remember book contents (Z = -2,129; p = 0.033). The mean of the G1 coded group (Mean Rank = 13.30) was higher than the G2 coded group (Mean Rank = 7.70).

Results

As a result of the research, a significant difference was found between the storytelling group with picture book and the group telling story by e-book. The difference is in favor of the group in which the telling story by picture book is illustrated. The mean rank number of children in the telling story picture book group was higher in all story books. This situation is thought to be related to the teacher-child interaction during the storytelling with the picture book, the teacher's use of a number of strategies such as raising the voice tone, asking questions, drawing attention, arousing curiosity, and the child being more active in the story listening process.

Keywords: Preschool education, e-books, picture books, remember levels

E-kitap ve Resimli Kitap Yoluyla Hikaye Anlatılan Çocukların Hatırlama Düzeylerinin Karşılaştırılması

Demet Aydın[1], Özkan Sapsağlam[2], Nazlıcan Toksoy[3]

[1]*Milli Eğitim Bakanlığı, Gülçocuk Anaokulu, Merkez/KARS*

[2]*Yıldız Teknik Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Esenler /İSTANBUL*

[3]*Milli Eğitim Bakanlığı, Hacı Mehmet ve Nimet Erman Zeytçioğlu İlkokulu, Merkez/KİLİS*

Bildiri No: 116 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet

Okul öncesi dönem, çocuğun her açıdan hızlı bir değişim ve gelişim içinde olduğu yılları kapsamakta ve bu dönemdeki öğrenme yaşantıları daha sonra kazanılacak becerilere bir temel oluşturmaktadır. Bu öğrenme yaşantıları sonucunda çocuk ileriki yaşlarında karşılaşacağı problemlere çözüm yolları keşfetmektedir. Bu bağlamda okul öncesi dönem, temel bilgi, beceri ve alışkanlıkların kazanılmasında kritik bir dönem olarak kabul edilmektedir. Okul öncesi dönemde çocuklara bilgi doğrudan aktarmak yerine, bilgiye ulaşacakları becerileri kazandırmak daha önemlidir. Bu beceriler çocuklara sunulan pek çok deneyim ile geliştirilebilir. Okul öncesi dönemde fiziksel çevre, eğitim materyalleri ve özellikle de kitaplar, çocuğun gelişiminin desteklenmesi açısından çok önemlidir. Bilgi teknolojilerinin hızlı gelişimi çocuk kitaplarını da etkilemektedir. Elektronik kitaplar aracılığıyla dijital hikayeler de hızla yayılmaktadır. Bu hızlı değişim bazı tartışmaları da beraberinde getirmektedir. Geleneksel yöntemler mi yoksa ve dijital uygulamalar mı çocukların öğrenmelerini daha olumlu etkilemektedir? Bu sorunun cevabı araştırmanın çıkış noktası olmuştur. Bir diğer neden ise bu durumu okul öncesi dönem çocukları özelinde inceleyen çalışmaların yetersiz olmasıdır.

Amaç

Bu çalışmanın amacı; e-kitap ve resimli kitap yoluyla anlatılan hikayelerin çocukların hatırlama düzeyleri üzerindeki etkisinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem

Araştırma, nicel araştırma yöntemi ve gerçek deneysel desenlerden son test kontrol gruplu seçkisiz desen üzerine kurgulanmıştır. Araştırma, Kars il merkezinde bulunan ve Millî Eğitim Bakanlığı bünyesinde faaliyet gösteren bir anaokulunun iki farklı sınıfında ve aynı yaş grubunda eğitim alan iki farklı grup ile yürütülmüştür. Gruplar rastlantısal olarak belirlenmiş ve her grupta 10 çocuk yer almıştır. Resimli kitap yoluyla hikaye anlatılan grup G1, E-kitap yoluyla hikaye anlatılan grup G2 olarak kodlanmıştır. Araştırmada gruplardan birine e-kitap yoluyla hikaye anlatılmış diğer gruba ise resimli hikaye kitabı yoluyla aynı hikaye anlatılmıştır. Dijital ortama aktarılmış olan okul öncesi kitaplardan rastlantısal olarak 5 kitap seçilmiştir. Bu kitaplar K1, K2, K3, K4, K5 kodlarıyla isimlendirilmiştir. Deneysel işlem araştırmacı tarafından uygulanmıştır. Hikaye anlatma işleminden bir saat sonra gruptaki her çocukla birebir görüşme yapılmış yarı-yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak veriler toplanmıştır. Aynı işlem e-kitap yoluyla dijital olarak hikaye anlatılan grupla tekrarlanmıştır. Görüşme formunda yer alan sorular şunlardır: “Hikaye kitabının ismini hatırlıyor musun? Hikaye kitabındaki karakterlerin isimlerini hatırlıyor musun? Hikayedeki olayların yaşandığı/geçtiği yeri hatırlıyor musun? Hikayede ana

karakter …'nın özellikleri nelerdir? Hikaye ne ile ilgiliydi?"

Sorulara verilen yanıtlar G1 ve G2 koduna göre ayrı bir şekilde incelenmiştir. Daha sonra "doğru ve ayrıntılı (4 puan)", "az hatırlanan (3 puan)", "hatırlanmayan (2 puan)", "yanlış hatırlanan (1 puan)" yanıtlar olarak kategoriler altında toplanmıştır. Verilerin analizinde parametrik olmayan testlerden Mann Whitney U testinden yararlanılmıştır.

Bulgular

Araştırma bulguları ışığında, Aç Tırtıl isimli hikayeye ilişkin bulgular incelendiğinde, e-kitap yoluyla hikaye anlatılan grup G2 ile resimli hikaye kitabından hikaye anlatılan grup G1 arasında kitap içeriklerini hatırlama noktasında anlamlı bir fark bulunmuştur (Z = -2,411; p = 0.016). Bir başka deyişle, resimli hikaye kitabından hikaye anlatılan grupta yer alan çocukların sıra ortalamaları (Sıra Ort. = 14.00), E-kitap yoluyla hikaye anlatılan grupta yer alan çocukların sıra ortalamasından (Sıra Ort = 7.64) daha yüksek bulunmuştur.

Cesur Fırfır isimli hikayeye ilişkin bulgular incelendiğinde, G1 ve G2 kodlu gruplar arasında kitap içeriklerini hatırlama noktasında anlamlı bir fark bulunmuştur (Z = -2,395; p = 0.017). G1 kodlu grubun sıra ortalaması (Sıra Ort. = 13.65), G2 kodlu gruptan (Sıra Ort = 7.65) daha yüksek bulunmuştur.

Minik Tohum isimli hikayeye ilişkin bulgular incelendiğinde, G1 ve G2 kodlu gruplar arasında kitap içeriklerini hatırlama noktasında anlamlı bir fark bulunmuştur (Z = -2,356; p = 0.018). G1 kodlu grubun sıra ortalaması (Sıra Ort. = 13.60), G2 kodlu gruptan (Sıra Ort = 7.40) daha yüksek bulunmuştur.

Ormanın En Sıradışı Ağacı isimli hikayeye ilişkin bulgular incelendiğinde, G1 ve G2 kodlu gruplar arasında kitap içeriklerini hatırlama noktasında anlamlı bir fark bulunmuştur (Z = -2,165; p = 0.030). G1 kodlu grubun sıra ortalaması (Sıra Ort. = 13.35), G2 kodlu gruptan (Sıra Ort = 7.65) daha yüksek bulunmuştur.

Ektiğim Tohumdan Dinozor Çıktı isimli hikayeye ilişkin bulgular incelendiğinde, G1 ve G2 kodlu gruplar arasında kitap içeriklerini hatırlama noktasında anlamlı bir fark bulunmuştur (Z = -2,129; p = 0.033). G1 kodlu grubun sıra ortalaması (Sıra Ort. = 13.30), G2 kodlu gruptan (Sıra Ort = 7.70) daha yüksek bulunmuştur.

Sonuç

Araştırma sonucunda resimli hikaye kitabıyla hikaye anlatılan grup ile e-kitap yoluyla hikaye anlatılan grup arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. Fark resimli hikaye kitabıyla hikaye anlatılan grup lehinedir. Tüm hikaye kitaplarında resimli hikaye kitabıyla hikaye anlatılan gruptaki çocukları sıra ortalamaları daha yüksek bulunmuştur. Bu durumun resimli hikaye kitabıyla hikaye anlatımı sırasındaki öğretmen-çocuk etkileşimi, öğretmenin ses tonunu yükseltme, soru sorma, dikkat çekme, merak uyandırma gibi bir takım stratejileri kullanması ve çocuğun hikaye dinleme sürecinde daha aktif olması ile ilgili olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, e-kitap, resimli hikaye kitabı, hatırlama becerileri

Longitudinal Investigation Of The Effectiveness Of Sensory Education Program To Support Literacy Skills

Elçin Yazıcı[1], Adalet Kandır[2], Hasan Kağan Keskin[3]

[1]*Düzce Üniversitesi*

[2]*Gazi Üniversitesi*

[3]*Düzce Üniverstesi*

Abstract No: 117 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objective: Reading and writing skills are interdependent and supportive processes. Literacy encompasses the basic elements of communication such as reading, writing, speaking, listening and interviewing, and the development of literacy affects these processes. In the preschool class, which is supported by the Sensory Education Supporting Literacy Skills Program, children's problem solving skills, imagination, multi-faceted thinking skills are developing, their vocabulary increases and children realize that letters such as numbers are expressed with symbols, expressing their feelings and thoughts in different ways. , music, drama, literature, science and so on. learn to establish cause-effect relationship between disciplines. Sensory education program to support children's literacy skills (verbal language skills, alphabet knowledge, phonological awareness and writing) in preschool period; Children's visual, auditory, cognitive, social and emotional development is parallel to their skills and is extremely important in terms of primary school preparation. Early literacy skills have an impact on future literacy skills. From this point of view, the research was conducted in order to investigate the effectiveness of the Sense Education Program Supporting Literacy Skills longitudinally.

Method: The study group consisted of; In the 2012-2013 academic year, 52 children (experiment: 25 and control: 27) were selected from 61-66 months of age, which were selected by the easily accessible sampling method from independent kindergartens of Ankara Ministry of National Education. The research was designed as a quasi-experimental design with pretest-posttest control group. Sensory Education Supporting Literacy Skills Program was administered to children in the experimental group for eight weeks, five days a week. Sensory Education Supporting Literacy Skills Program developed by Yazıcı and Kandır (2014) is based on supporting literacy skills of 61-66 months old children in preschool period. Sensory Education Supporting Literacy Skills Program aims to ensure that children will participate in a willing and free of prejudices, and that the characteristics of the environment in which the Literacy Supporting Sensory Education Program will be applied as well as the interests and needs of children are considered; is an educational program that includes activities in six areas: vision, hearing, touch, smell, tasting and multi-senses, which support reading and writing skills. The study, which was designed and conducted as a four-year study, started with 52 children and the experimental phase was completed. However, since 22 children were excluded from the study because of different reasons (parental assignment, school change, etc.), 30 children (experiment: 15 and control: 15) whose data could be fully collected continued. Children were evaluated in terms of literacy skills acquisition from first grade to fourth grade.

The data of the study consisted of 30 children attending the first year in the 2013-2014 academic year, second in the 2014-2015 academic year, third in the 2015-2016 academic year and fourth in the 2016-2017 academic year (experiment: 15 and control: 15). It was collected. In the research, Turkish course achievements were accepted as criteria and the status of the children to meet the criteria was

determined through the “Gain Assessment Checklist”.

The assessments made during the study were made by the classroom teachers of the children. In the process of data analysis, firstly the distributions of normality of the data were examined by Kolmogorov Simirnov Test and the distribution was found to be normal. For this reason, Paired-T test was used for comparison of related groups and Independent T test was used for comparison of unrelated groups. Linear regression analysis was used to determine how much of the effect of the experiment was explained in children's literacy skills in the following years.

Results and Conclusion: The results of the analysis will be interpreted and discussed in the light of the literature.

Keywords: Preschool Education, Literacy Skills, Sensory Education Program

Okuma Yazma Becerilerini Destekleyici Duyu Eğitimi Programı'nın Etkililiğinin Boylamsal Olarak İncelenmesi

Elçin Yazıcı[1], Adalet Kandır[2], Hasan Kağan Keskin[3]

[1]*Düzce Üniversitesi*

[2]*Gazi Üniversitesi*

[3]*Düzce Üniverstesi*

Bildiri No: 117 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Okuma ve yazma becerileri birbirine bağımlı ve birbirini destekleyen süreçlerdir. Okuma yazma, iletişimin temel unsurları olan okuma, yazma, konuşma, dinleme ve görüşme gibi çeşitli öğelerini içine alır ve okuma yazma gelişimi bu süreçleri etkiler. Okuma Yazma Becerilerini Destekleyici Duyu Eğitimi Programı ile desteklenen okul öncesi sınıfında çocukların problem çözme becerisi, hayal dünyası, çok yönlü düşünebilme becerisi gelişmekte, sözcük dağarcığı artmakta ve çocuklar sayılar gibi harflerin de sembollerle ifade edildiğini fark etmekte, duygu ve düşüncelerini farklı şekillerde ifade etmekte, sanat, müzik, drama, edebiyat, bilim vb. disiplinler arasında neden-sonuç ilişkisi kurmayı öğrenebilmektedir. Okul öncesi dönemde çocukların okuma yazma becerilerini (sözel dil becerileri, alfabe bilgisi, fonolojik farkındalık ve yazma) destekleyici duyu eğitimi programı; çocukların görsel, işitsel, bilişsel, sosyal ve duygusal gelişim alanlarındaki becerileri ile paralellik göstermekte ve ilkokula hazırlığı açısından son derece önemlidir. Erken dönemde kazanılan okuryazarlık becerileri, gelecekteki okuryazarlık becerileri üzerinde etkilidir. Bu noktadan hareketler araştırma, Okuma Yazma Becerilerini Destekleyici Duyu Eğitimi Programı'nın etkililiğinin boylamsal olarak incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu; 2012-2013 eğitim öğretim yılında Ankara il merkezindeki Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı bağımsız anaokullarına devam eden kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile seçilen 61-66 aylık toplam 52 çocuk (deney:25 ve kontrol:27) oluşturmuştur. Araştırma öntest-sontest kontrol gruplu yarı deneysel desen olarak tasarlanmıştır. Deney grubunda yer alan çocuklara Okuma Yazma Becerilerini Destekleyici Duyu Eğitimi Programı haftada beş gün olmak üzere toplam sekiz hafta uygulanmıştır. Yazıcı ve Kandır (2014) tarafından geliştirilen Okuma Yazma Becerilerini Destekleyici Duyu Eğitimi Programı, okulöncesi dönemde 61-66 aylık çocukların okuma yazma becerilerini desteklemeyi esas almaktadır. Okuma Yazma Becerilerini Destekleyici Duyu Eğitimi Programı, çocukların önyargılardan uzak ve istekli bir şekilde katılacağı, çocukların ilgi ve gereksinimlerinin yanı sıra Okuma Yazma Becerilerini Destekleyici Duyu Eğitimi Programı'nın uygulanacağı çevrenin özelliklerinin önemsendiği; okuma ve yazma becerilerinin desteklenmesini sağlayan görme, işitme, dokunma, koklama, tatma ve çoklu duyu olmak üzere altı alanda etkinliklerin yer aldığı öğrenme yaşantılarını içeren bir eğitim programıdır. kısacası Okuma Yazma Becerilerini Destekleyici Duyu Eitimi Programı farklı özellikleri olan kapsamlı, ilgi çekici ve çocukların be duyusunu etkili bir ekilde kullanmasına olanak salayan okuma yazma etkinlikleriyle bütünletirilmi bir programdır. Dört yıl süreli bir araştırma olarak tasarlanan ve gerçekleştirilen bu çalışma 52 çocuk ile başlamıştır ve deneysel aşama tamamlanmıştır. Ancak 22 çocuk farklı nedenlerle (ebeveyn tayini, okul değişikliği vb.) araştırma kapsamı dışında kaldığından, verisi tam olarak toplanabilen 30 çocuk (deney:15 ve kontrol:15) ile çalışmaya devam edilmiştir. Çocuklar ilkokul birinci sınıftan dördüncü sınıfa kadar okuma yazma beceri kazanımları açısından değerlendirilmiştir.

Araştırmanın verileri, 2013-2014 eğitim öğretim yılında birinci, 2014-2015 eğitim öğretim yılında ikinci, 2015-2016 eğitim öğretim yılında üçüncü ve 2016-2017 eğitim öğretim yılında dördüncü sınıfta öğrenime devam eden toplam 30 çocuktan (deney:15 ve kontrol:15) toplanmıştır. Araştırmada, Türkçe

dersi kazanımları kriter olarak kabul edilmiş ve çocukların kriterleri karşılama durumları "Kazanım Değerlendirme Kontrol Listesi" aracılığı ile belirlenmiştir.

Çalışma boyunca yapılan değerlendirmeler, çocukların sınıf öğretmenleri tarafından yapılmıştır. Verilerin analiz sürecinde öncelikle verilerin normallik dağılımları Kolmogorov Simirnov Testi incelenmiş ve dağılımın normal olduğu görülmüştür. Bu nedenle, ilişkili grupların karşılaştırılmasında Paired-T test, ilişkisiz grupların karşılaştırmasında Independent T testi kullanılmıştır. Deney etkisinin, sonraki yıllarda çocukların okuma yazma becerilerindeki değişkenliğinin ne kadarının açıklandığını belirlemek için ise doğrusal regresyon analizi yapılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmanın analiz süreci devam etmektedr. Süreç tamamlandığında analiz sonuçları sonuçları yorumlanarak literatür ışığında tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Okuma Yazma Becerileri, Duyu Eğitimi Programı

Analysing Parents' Choice Of Children'S Books For Their Pre-School Children According To A Number Of Variables

Mümin Tufan
Gazi Üniversitesi

Abstract No: 120 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

This study aims to identify the criteria that low, medium and high socio-economic level parents selecting books for their children going to a pre-school institute consider. The research sample was composed of the parents of randomly chosen 265 children attending the pre-school institutions of the Ministry of National Education in Mamak, Yenimahalle and Çankaya districts of Ankara. Mamak district was supposed to represent the low socio-economic level whereas Yenimahalle was supposed to represent the medium socio-economic level and Çankaya district was supposed to represent the high socio-economic level. The "scale of criteria for pre-school teachers' and parents' choice of children's books (age 3-6) developed by Saçkesen (2008) in addition to the "personal information form" developed by the researcher to obtain the parents' demographic information was used for data collection. Prior to the analyses, factor scores and the total scale scores were transformed into z standard score to find whether or not there were extreme values in the data, it was found whether there were any values between -3 and +3. Accordingly, 7 extreme values were found in the data set ant they were excluded from analyses. The kurtosis and skewness coefficients of the factor scores and of the total scale scores were checked to find whether or not the data had normal distribution, and thus, the standard error parts of the values were found to be smaller than 1.96. Histograms and Q-Q graphs were also analysed for normality assumption. Consequently, it was found that such factors as "book physical properties", "topic and theme" and "language and characters" and the total scale scores had normal distribution. Parametric tests were used in the analysis of the data in accordance with the results obtained. Thus, t-test in comparing the averages of the two independent groups and one-way variance analysis (ANOVA) in comparing the averages of more than two groups were used. Dunnet' C test was done to find the groups having the significant differences in consequence of the ANOVA. The analysis results demonstrated that the parents' factor scores in the factors of "book physical properties", "topic and theme" and "language and character" and their total scale scores did not differ significantly according to their occupation. The parents' scores in the factor of "book physical properties", however, were found to differ significantly according to their levels of education. The results of the Dunnet' C test performed to find the groups having significant differences showed that there were significant differences between parents who were high school graduates and parents who held a post-graduate degree and between parents who were university graduates and parents who held a post-graduate degree. It was found that the parents' scores in the factor of "language and character" differed significantly in their choice of pre-school children's books according to their level of education. The results of the Dunnet' C test showed that there were differences in this respect between parents who were primary school graduates and parents who were high school graduates and between parents who were high school graduates and parents who held a post-graduate degree. Thus it was also found that parents' total scale scores in their choice of pre-school children's book differed significantly according to their levels of education. The results of the Dunnet' C test showed that the significant differences were between parents who were primary school graduates and parents who were high school graduates, between parents who were high school graduates and parents who were university graduates and between parents who were high school graduates and parents who held a post-graduate degree. The parents' scores in the factors of "book physical properties", "topic and theme" and "language and character" and their total scale scores

did not differ significantly according to gender. All these findings made it clear that there were no differences between parents' criteria for book selection according to their occupations. It was also found that there were no significant differences between parents scores in the factor of "book physical properties" in their book selection according to their levels of income. Yet, it was found that their scores in the factor of "topic and theme" differed significantly according to their levels of income. The results of the Dunnet' C test showed that there were significant differences between families with 0-3000 TL monthly income and those with 3001-6000 TL monthly income and between families with 0-3000 TL monthly income those with 6000 TL and more monthly income. The parents' scores in the factor of "language and character" was found to differ significantly in their choice of pre-school books [F (2.255) = 4.74; p = 0.00 < 0,05]. The results of the Dunnet' C test showed that significant differences were available between families with monthly income of 0-3000 TL and those with monthly income of 6000 TL or more. Thus, it was found that parents' total scale scores differed significantly in their choice of pre-school books according to their levels of income. The results of the Dunnet' C test showed that there were significant differences between families with monthly income of 0-3000 TL and those with monthly income of 6000 TL and above and between families with monthly income of 3001-6000 and those with monthly income of 6000 TL and above.

Keywords: Parents Involvement, Children's Books, Socio-economic level

Ebeveynlerin Okul Öncesi Eğitimi Çağındaki Çocukları İçin Yaptıkları Çocuk Kitabı Seçimlerinin Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi

Mümin Tufan
Gazi Üniversitesi

Bildiri No: 120 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu araştırmada çocukları okul öncesi eğitim kurumuna devam eden alt, orta ve üst sosyo-ekonomik gelir düzeyine sahip ailelerin çocuk kitabı seçerken dikkat ettikleri ölçütlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini Ankara İli, Mamak, Yenimahalle ve Çankaya ilçelerindeki, Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı okul öncesi eğitim kurumlarında eğitim gören, rastlantısal olarak seçilmiş 265 çocuğun ebeveynleri oluşturmuştur. Mamak ilçesinin alt sosyoekonomik düzeyi, Yenimahalle ilçesinin orta sosyoekonomik düzeyi ve Çankaya ilçesinin ise üst sosyoekonomik düzeyi temsil ettiği varsayılmıştır. Araştırmada, Saçkesen (2008) tarafından geliştirilen "Okul Öncesi Öğretmenlerinin ve Ebeveynlerin Çocuk Kitabı Seçim (3-6 yaş) Kriterler Ölçeği" ve ebeveynler ile ilgili demografik özelliklerin belirlenmesi amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Analizlere başlamadan önce verilerde uç değer olup olmadığını tespit etmek için faktör puanları ile ölçek toplam puanı z standart puanına dönüştürülmüş ve -3 ile +3 arasında değer olup olmadığı tespit edilmiştir. Buna göre veri setinde 7 değer uç değer olarak tespit edilmiş ve analiz dışı bırakılmıştır. Veri yapısının normal dağılım sergileyip sergilemediğini belirlemek için faktör ve ölçek toplam puanlarının çarpıklık ve basıklık katsayılarına bakılmış ve bu değerlerin standart hata bölümü 1,96'dan daha küçük çıkmıştır. Ayrıca normallik sayıltısı için histogramlar ve Q-Q grafikleri de incelenmiştir. Bu grafiklerden elde edilen sonuçlarda "Kitap-Fiziksel Özellikler", "Konu ve Tema", "Dil ve Karakter" faktörleri ile ölçek toplam puanının normal dağılım sergilediğini görülmüştür. Elde edilen bu sonuçlara göre verilerin analizinde parametrik testler kullanılmıştır. Buna göre bağımsız iki grubun ortalamalarını karşılaştırmada t-testi ve ikiden fazla grubun ortalamalarını karşılaştırmada Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. ANOVA sonucunda anlamlı farkların hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için Dunnet' C testi yapılmıştır. Analiz sonuçlarına göre; Ebeveynlerin okul öncesi çocuk kitabı seçiminde "Kitap Fiziksel Özellikler", "Konu ve Tema", ve "Dil ve Karakter" faktör puanlarının ve ölçek toplam puanlarının **mesleklerine** göre anlamlı bir şekilde değişmediği görülmüştür. Ebeveynlerin okul öncesi çocuk kitabı seçiminde " Kitap Fiziksel Özellikler" faktör puanlarının **eğitim düzeylerine** göre anlamlı bir şekilde değiştiği görülmüştür. Anlamlı farklılığın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için yapılan Dunnet' C testi sonuçlarına göre lise mezunları ile lisansüstü eğitim almış ebeveynler arasında ve üniversite mezunları ile lisansüstü eğitim almış kişiler arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Ebeveynlerin okul öncesi çocuk kitabı seçiminde "Konu ve Tema" faktör puanlarının eğitim düzeylerine anlamlı bir şekilde değiştiği görülmüştür. Dunnet' C testi sonuçlarına göre ilköğretim mezunları ile üniversite mezunları arasında ve lise mezunları ile üniversite mezunları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Ebeveynlerin okul öncesi çocuk kitabı seçiminde "Dil ve Karakter" faktör puanlarının eğitim düzeylerine göre anlamlı bir şekilde değiştiği görülmüştür. Dunnet' C testi sonuçlarına göre ilköğretim mezunları ile lise mezunları arasında ve lise mezunları ile lisansüstü eğitim almış ebeveynler arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Ebeveynlerin okul öncesi çocuk kitabı seçiminde ölçek toplam puanlarının eğitim düzeylerine göre anlamlı bir şekilde değiştiği görülmüştür. Dunnet' C testi sonuçlarına göre ilköğretim mezunları ile lise mezunları arasında, lise mezunları ile üniversite mezunları arasında ve lise mezunları ile lisansüstü eğitim almış ebeveynler arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Ebeveynlerin okul öncesi çocuk kitabı seçiminde "Kitap Fiziksel Özellikler", "Konu ve Tema", ve "Dil ve Karakter" faktör puanlarının ve ölçek toplam puanlarının **cinsiyete** göre anlamlı bir şekilde değişmediği görülmüştür. Elde

edilen tüm bu bulgulara göre ebeveynlerin mesleklerine göre kitap seçim kriterleri konusunda meslekler arasında herhangi bir farklılık yoktur. Ebeveynlerin okul öncesi çocuk kitabı seçiminde "Kitap Fiziksel Özellikler" faktör puanlarının gelir düzeylerine göre anlamlı bir şekilde değişmediği görülmüştür. Ebeveynlerin okul öncesi çocuk kitabı seçiminde "Konu ve Tema" faktör puanlarının gelir düzeyine göre anlamlı bir şekilde değiştiği görülmüştür. Yapılan Dunnet' C testi sonuçlarına göre 0-3000 TL gelir düzeyine sahip aileler ile 3001-6000 TL gelir düzeyine sahip aileler arasında ve 0-3000 TL gelir düzeyine sahip aileler ile 6000 TL ve üzeri gelir düzeyine sahip aileler arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Ebeveynlerin okul öncesi çocuk kitabı seçiminde "Dil ve Karakter" faktör puanlarının da gelir düzeylerine göre anlamlı bir şekilde değiştiği görülmüştür [$F(2,255) = 4,74$; $p = 0,00 < 0,05$]. Yapılan Dunnet' C testi sonuçlarına göre 0-3000 TL gelir düzeyine sahip aileler ile 6000 TL ve üzeri gelir düzeyine sahip aileler arasında ve 3001-6000 TL gelir düzeyine sahip aileler ile 6000 TL ve üzeri gelir düzeyine sahip aileler arasında anlamlı farklılık bulunmuştur. Ebeveynlerin okul öncesi çocuk kitabı seçiminde ölçek toplam puanlarının da gelir düzeylerine göre anlamlı bir şekilde değiştiği görülmüştür. Yapılan Dunnet' C testi sonuçlarına göre 0-3000 TL gelir düzeyine sahip aileler ile 6000 TL ve üzeri gelir düzeyine sahip aileler arasında ve 3001-6000 TL gelir düzeyine sahip aileler ile 6000 TL ve üzeri gelir düzeyine sahip aileler arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Aile Katılımı, Çocuk kitapları, Sosyoekonomik düzey

Evaluation Of Preschool Children's Books In Developing Awareness For Individuals With Special Needs

Gözde Tomris[1], Gülhan Yılmaz Bursa[2], Merve Tuna[2], Arzu Arıkan[2]
[1]*Osmangazi Üniversitesi*
[2]*Anadolu Üniversitesi*

Abstract No: 390 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose: Integrative/ Inclusive education in Turkey is compulsory for children who are over 36 months old and have the characteristics that they can have together with their peers in general education classes. Many children with special needs between the ages of 3-6 receive education in general education classes. One of the most important aims of integration is to create an environment where individual differences are respected and where all children are valued. However, research shows that children with different development have problems in integrating, accepting and feeling themselves valuable in these environments. The lack of sufficient information about the different developmental peers of children in preschool period may affect their behaviors, perspectives and attitudes towards individuals with special needs. The literature shows that typical developmental children as well as children with special needs should be included in intervention programs to ensure proper integration. Creating environments for integration with free, semi-structured and structured activities will contribute to the positive change in children's attitudes. The positive classroom climate created by teachers is important in creating these environments. The teacher's awareness of the characteristics of the students with special needs in her/his class, planning activities and using appropriate materials (books, toys, educational tools, etc.) will contribute to the creation of a positive classroom climate. In the literature, it is seen that activities such as drama, discussion, puppet and stories are used in Turkish activities aimed at gaining respect for differences. The most important tool of the Turkish activities is qualified children's books. These activities, which are conducted with qualified children's books, support the social emotional gains of children. children with special needs were classified into eight groups in the MEB Preschool Education Program. The points that should be considered by the teacher in preparing the daily training flow to support the children are mentioned in this program. It is seen that the resources and materials available to teachers about individuals with special needs are quite limited. The aim of this study is to describe the characteristics of qualified children's books that can be used to raise awareness for individuals with special needs in preschool education process. It is aimed to identify qualified books that teachers can refer to in studies conducted with children who show typical development about individuals with special needs.

Method: In this study, content analysis was adopted as a method and children's books were used as documents. Children's books were examined in order to determine qualified children's books based on the classification of children with special needs in the MEB Pre-School Education Program. These classifications consist of children with visual impairment, children with hearing impairment, children with orthopedic impairment and persistent illness, children with autism spectrum disorder (OSB), children with attention deficit and hyperactivity disorder (ADHD) risk, children with mental impairment, children with language and speech impairment risk, and children considered to be gifted. Between May July 2019, three of the biggest selling books in Turkey were scanned in the pre-school section of the website. During the search, based on the classification of the MEB; “difference”, “awareness”, “special needs”, “inability”, “seeing”, “hearing”, “dental”, “disease”, “health”, “autism”, “autistic”, “caution”, “hyperactivity”, “mental”, “speech”, “language”, “intelligence”, “gifted”, “talent”, “diversity” keywords

have been used.

Findings: 49 publishers were reached as a result of web browsing. The book summaries were examined by entering the three major websites and publishers' own websites. It has been determined that there are 21 books with content related to individuals with special needs. These books have been examined by using criteria for evaluating the quality of books related to individuals with special needs, which are also used in international literature. 16 books were translated from different languages and 5 books were written in Turkish. The number of children's books written in Turkish is very remarkable. It was observed that these boks were mostly related to Attention deficit hyperactivity disorder (ADHD), and least related to mental, visual disability, language and speech disorders. In addition, it was found that there was no book about giftedness. Other findings will be discussed during the presentation.

Keywords: individuals with special needs, children's books, awareness

Özel Gereksinimli Bireylere Yönelik Farkındalık Geliştirmede Okul Öncesi Çocuk Kitaplarının Değerlendirilmesi

Gözde Tomris[1], Gülhan Yılmaz Bursa[2], Merve Tuna[2], Arzu Arıkan[2]
[1]*Osmangazi Üniversitesi*
[2]*Anadolu Üniversitesi*

Bildiri No: 390 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Türkiye'de 36 ayını dolduran ve genel eğitim sınıflarında akranları ile bir arada olabilecek özelliklere sahip olan çocuklar için kaynaştırma/bütünleştirme eğitimi zorunludur. Bu kapsamda 3-6 yaş arasında çok sayıda özel gereksinimli çocuk genel eğitim sınıflarında eğitim almaktadır. Bütünleştirmenin en önemli amaçlarından biri bireysel farklılıklara saygı duyulan ve tüm çocukların değerli olduğu bir ortam yaratmaktır. Ancak, araştırmalar farklı gelişim gösteren çocukların bütünleştirme ortamlarına dâhil edilme, bu ortamlarda kabul görme ve değerli olduğunu hissetme noktasında sorunların yaşandığını göstermektedir. Okul öncesi dönemde çocukların farklı gelişim gösteren akranlarına ilişkin yeterli bilgiye sahip olmamaları, onların özel gereksinimli bireylere yönelik davranışlarını, bakış açılarını ve tutumlarını etkileyebilmektedir. Alanyazın bütünleştirmenin uygun bir şekilde gerçekleştirilebilmesi için özel gereksinimli çocukların yanı sıra tipik gelişim gösteren çocukların da müdahale programlarına dâhil olması gerektiğini göstermektedir. Bütünleştirme açısından tüm çocukların serbest, yarı-yapılandırılmış ve yapılandırılmış etkinliklerde ilişki kurabileceği ortamlar oluşturulması bu tutumların olumlu yönde değişmesine katkıda bulunacaktır. Bu ortamların oluşturulmasında öğretmenlerin yaratacağı olumlu sınıf iklimi önemlidir. Öğretmenin, sınıfındaki özel gereksinimli öğrencilerin özelliklerinin farkında olması, farklılıklara saygıya yönelik etkinlikler planlayabilmesi ve uygun materyaller (kitap, oyuncak, eğitsel araçlar vb.) kullanabilmesi olumlu sınıf ikliminin oluşturulmasına katkı sağlayacaktır. Öğretmenlerin farklılıklara saygı kazanımına yönelik planlayabileceği etkinliklere alanyazında bakıldığında; drama, tartışma, kukla kullanımı, hikâyeler gibi Türkçe etkinliklerinde yer verilebilecek çalışmalara başvurulduğu görülmektedir. Türkçe etkinliklerinin en önemli aracı ise nitelikli çocuk kitaplarıdır. Nitelikli çocuk kitapları ile yapılan bu etkinlikler yoluyla çocukların sosyal duygusal kazanımları desteklenmektedir. MEB Okul Öncesi Eğitimi Programında özel gereksinimli çocukları sekiz grupta sınıflandırarak, burada çocukların desteklenmesine yönelik günlük eğitim akışı hazırlarken öğretmenin yararlanabileceği dikkat edilmesi gereken noktalar belirtilmiştir. Ancak, söz konusu özel gereksinimli bireyler olduğunda öğretmenlerin başvurabileceği kaynakların ve materyallerin oldukça sınırlı olduğu görülmektedir. Buradan hareketle çalışmanın amacı okulöncesi eğitim sürecinde özel gereksinimli bireylere yönelik farkındalık kazandırmada başvurulabilecek nitelikli çocuk kitaplarının özelliklerini betimlemektir. Böylece öğretmenlerin, özel gereksinimli bireyler konusunda tipik gelişim gösteren çocuklarla yapılan çalışmalarda başvurabilecekleri nitelikli kitapları belirlemek hedeflenmektedir.

Yöntem: İçerik analizinin bir yöntem olarak benimsendiği bu çalışmada çocuk kitapları belge olarak kullanılmıştır. Nitelikli çocuk kitaplarının belirlenmesi amacıyla, MEB Okul Öncesi Eğitim Programında yer alan özel gereksinimli çocuklar sınıflandırması temel alınarak çocuk kitapları incelenmiştir. Bu sınıflandırmalar, görme yetersizliği olan çocuklar, işitme yetersizliği olan çocuklar, ortopedik rahatsızlığı ve süreğen hastalığı olan çocuklar, otizm spektrum bozukluğu (OSB) olan çocuklar, dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu (DEHB) riski olan çocuklar, zihinsel yetersizliği olan çocuklar, dil ve konuşma bozukluğu riski olan çocuklar ve üstün yetenekli olduğu düşünülen çocuklardan oluşmaktadır. Kitaplar incelenirken 5 Mayıs-30 Temmuz 2019 tarihleri arasında Türkiye'de en büyük satış

yapan üç kitap web sitesinin okul öncesi dönem kısmında tarama yapılmıştır. Arama sırasında MEB sınıflandırması temel alınarak; "farklılık", "farkındalık", "özel gereksinim", "yetersizlik", "görme", "işitme", "ortopedik", "hastalık", "sağlık" "otizm", "otistik", "dikkat", "hiperaktivite", "zihinsel", "konuşma", "dil", "zeka", "üstün yetenekli", "yetenek", "çeşitlilik" anahtar kelimeleri kullanılmıştır.

Bulgular: Nitelikli çocuk kitaplarının belirlenmesine yönelik yapılan tarama sonucunda 49 yayınevine ulaşılmıştır. Kitap satışı yapan üç büyük web sitesinin yanı sıra yayınevlerinin kendi web sitelerine de girilerek kitap özetleri incelenmiş ve özel gereksinim içeriğine bakılmıştır. Özel gereksinimli bireylerle ilgili içeriğe sahip olan toplamda 21 yayınevi tarafından basılmış 57 kitap olduğu belirlenmiştir. Bu kitaplar uluslararası alan yazında da kullanılan özel gereksinimli bireylere ilişkin kitapların niteliğini değerlendirme ölçütleri kullanılarak incelenmiştir. İncelenen kitapların 39 tanesi farklı dillerden çeviri olup 18 tanesi ise Türkçe yazılmıştır. Türkçe yazılmış çocuk kitabı sayısının çok az olması oldukça dikkat çekicidir. Bu kitapların en fazla zihinsel yetersizlik konusunda, en az ise dil ve konuşma bozukluğu ile ilgili olduğu gözlenmiştir. Diğer bulgular sunum sırasında tartışılacaktır.

Sonuç: Nitelikli çocuk kitaplarının belirlenmesine yönelik yapılan tarama sonucunda 49 yayınevine ulaşılmıştır. Kitap satışı yapan üç büyük web sitesinin yanı sıra yayınevlerinin kendi web sitelerine de girilerek kitap özetleri incelenmiş ve özel gereksinim içeriğine bakılmıştır. Özel gereksinimli bireylerle ilgili içeriğe sahip olan toplamda 21 kitap olduğu belirlenmiştir. Bu kitaplar uluslararası alan yazında da kullanılan özel gereksinimli bireylere ilişkin kitapların niteliğini değerlendirme ölçütü kullanılarak incelenmiştir. İncelenen kitapların 16 tanesi farklı dillerden çeviri olup 5 tanesi ise Türkçe yazılmıştır. Türkçe yazılmış çocuk kitabı sayısının çok az olması oldukça dikkat çekicidir. Bu kitapların en fazla dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu (DEHB) konusunda, en az ise görme, zihinsel yetersizlik ve dil-konuşma bozukluğu ile ilgili olduğu gözlenmiştir. Ayrıca üstün yeteneklilik konusunun ele alınmadığı ortaya çıkmıştır. Elde edilen diğer bulgular sunum sırasında tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: özel gereksinimli bireyler, çocuk kitapları, farkındalık

Investigation Of Preschool Teacher Child (3-6 Years) Book Selection Criteria In Terms Of Different Variables

Esra Demir Öztürk[1], Burcu Coşanay[1]
[1]*Muş Alparslan Üniversitesi*

Abstract No: 399 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objective: The ability of individuals to cope with the difficulties they face throughout life is influenced by the power of their emotional and personal structure. In the process of developing a strong and solid personality, the correct selection of books for children has a major role in the early stages of life. Books prepared for children are materials that provide children with an aesthetic perspective and introduce a rich language environment by exploring their mother tongue. Selected children's books are very important in the process of acquiring children's reading habits and love of books. Care should be taken in the selection of children's books in pre-school institutions, which is the first place where the child receives education after the family. The development of preschool education and the importance of books are important in giving the necessary habits, knowledge and personality development to the child during this education process. Teachers, who are the cornerstones of children and the effectiveness of education, play an important role model for children. In this study, it was aimed to examine the selection criteria of preschool teachers' children (3-6 years) in terms of different variables.

Method: This study was carried out with 31 preschool teachers working in 9 pre-school education institutions in Muş city center in the spring term of 2018-2019 academic year. First of all, schools were visited and school principals were informed about the research they wanted to do and time for interviewing teachers was determined. A short meeting was held with school teachers on the day and time determined by the school. At the meeting, teachers were informed about the research and the importance of volunteering. In the process of collecting the data, the general information form formed by the researchers and the Çocuk Child Book Selection (3-6 Age) Criteria Scale of Preschool Teachers and Parents geliştiril developed by Saçkesen (2008) were used. Volunteer teachers wishing to participate in the research were given relevant forms and asked to complete them individually. The completed forms were checked and taken from the teachers and thanked for their voluntary participation in the study. Data collection process was continued in the same way in other schools. SPSS 22.0 program will be used to analyze the collected data and appropriate statistical analysis methods will be used.

Results: In this study, sub-problems were created based on the research problem. In line with these sub-problems, the selection criteria of the teachers were tried to be determined. Created sub-problems of personal information; gender, age, education level, graduation department, working time, geographical region, type of school worked, age group of teachers, whether or not to take any courses related to children's literature during the education process, any education related to children's literature or children's books. The effects of these variables on teachers' book selection criteria will be presented in detail with regard to participation status, whether or not the teacher's ideas are taken in the institution in the selection of books, the habit of reading books by the teacher and how long the teacher has finished the book.

Conclusion: The aim of this study is to investigate the selection criteria of the teachers in the selection of books which will have a very important place in the development of the child starting from

the preschool period. The research was carried out with teachers working in 3-6 age group in preschool education institutions affiliated to Ministry of National Education in Muş city center. In total, 31 teachers were employed in 9 different preschool institutions. It was seen that the variables that were tried to determine the effect of teachers on book selection criteria showed significant differences. It was determined that the environmental conditions in which the educators selected the book were effective in the book selection. Therefore, it is suggested that preschool education institutions should be improved on books.

Keywords: Keywords: Teacher, preschool, child, book selection, education

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çocuk (3-6 Yaş) Kitap Seçim Kriterlerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Esra Demir Öztürk[1], Burcu Coşanay[1]
[1]*Muş Alparslan Üniversitesi*

Bildiri No: 399 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Bireylerin yaşam boyunca karşılaştıkları zorluklarla baş etme becerileri sahip oldukları duygusal ve kişisel yapının gücünden etkilenmektedir. Güçlü ve sağlam bir kişilik geliştirme sürecinde hayatın erken dönemlerinden itibaren çocuklara yönelik kitapların doğru seçilmesinin rolü büyüktür. Çocuklara yönelik hazırlanan kitaplar çocukları çizgi, içerik ve renk ile tanıştıran çocuğa estetik bir bakış açısı kazandıran, anadilini keşfederek zengin bir dil çevresi sunan materyallerdir. Çocuğun okuma alışkanlığı ve kitap sevgisi kazanma sürecinde seçilen çocuk kitapları oldukça önemlidir. Aileden sonra çocuğun eğitim aldığı ilk yer olan okul öncesi eğitim kurumlarında da çocuk kitapları seçimine dikkat edilmelidir. Okul öncesi eğitimin gelişimi, bu eğitim sürecinde çocuğa gerekli alışkanlıkların, bilginin ve kişilik gelişiminin verilmesinde kitapların önemi büyüktür. Çocuklar üzerinde ve verilen eğitimin etkili olmasında mihenk taşı konumunda olan öğretmenler çocuklar için önemli rol model görevi üstlenmektedirler. Tüm bunlardan hareketle yapılan bu araştırmada, okul öncesi öğretmenlerinin çocuk (3-6 yaş) kitabı seçim kriterlerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışma, 2018-2019 eğitim-öğretim yılının bahar döneminde Muş il merkezinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi ve özel olmak üzere toplam 9 okul öncesi eğitim kurumunda görev yapan 31 okul öncesi öğretmeni ile yürütülmüştür. Öncelikle okullar ziyaret edilmiş okul müdürlerine yapılmak istenen araştırma hakkında bilgi verilerek öğretmenlerle görüşme için zaman belirlenmiştir. Okul öğretmenleri ile okulun belirlediği gün ve saatte gidilerek öğretmenlerle kısa bir toplantı gerçekleştirilmiştir. Toplantıda öğretmenlere yapılacak olan araştırma ve önemi hakkında bilgi verilmiş gönüllülük ilkesi hatırlatılmıştır. Verilerin toplanması sürecinde araştırmacılar tarafından oluşturulan genel bilgi formu ve Saçkesen (2008) tarafından geliştirilen "Okul Öncesi Öğretmenlerinin ve Ebeveynlerin Çocuk Kitabı Seçim (3-6 Yaş) Kriterleri Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmaya katılmak isteyen gönüllü öğretmenlere ilgi formlar verilmiş ve bireysel olarak doldurmaları istenmiştir. Doldurulan formlar kontrol edilerek öğretmenlerden alınmış ve çalışmaya gönüllü katılım sağladıkları için teşekkür edilmiştir. Diğer okullarda da veri toplama süreci aynı şekilde sürdürülmüştür. Toplanmış olan bu verilerin analizinde SPSS 22.0 programından yararlanılarak uygun istatiksel analiz yöntemleri kullanılacaktır.

Bulgular: Öğretmenlerin kitap seçim kriterlerinin belirlenmeye çalışıldığı bu araştırmada, araştırma probleminden hareketle alt problemler oluşturulmuştur. Bu alt problemler doğrultusunda çocuk kitabı seçiminde öğretmenlerin seçim kriterleri belirlenmeye çalışılmıştır. Oluşturulmuş olan alt problemler kişisel bilgilerin; cinsiyet, yaş, öğrenim düzeyi, mezun olunan bölüm, çalışma süresi, gelinen coğrafi bölge, çalışılan okul türü, öğretmeni olunan yaş grubu, öğrenim sürecinde çocuk edebiyatı ile ilgili herhangi bir ders alıp almama durumu, çocuk edebiyatı veya çocuk kitapları ile ilgili herhangi bir eğitime katılma durumu, kitap seçiminde kurumda öğretmen fikirlerinin alıp alınmaması durumu, öğretmenin kitap okuma alışkanlığı, öğretmenin okuduğu kitabı ne kadar sürede bitirdiği ile ilgili olarak bu değişkenlerin öğretmenlerin kitap seçim kriterleri üzerindeki etkileri ayrıntılı olarak sunulacaktır.

Sonuç: Çocuğun gelişiminde okul öncesi dönemden başlayarak tüm yaşamı boyunca çok önemli yer tutacak olan kitapların seçiminde, öğretmenlerin kitap seçim kriterlerinin araştırılması, bu

araştırmanın amacını oluşturmaktadır. Araştırma Muş il merkezindeki Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okul öncesi eğitim kurumlarında, 3–6 yaş grubunda görev yapan öğretmenlerle gerçekleştirilmiştir. Toplamda 9 ayrı okul öncesi kurumunda 31 öğretmenle çalışılmıştır. Öğretmenlerin kitap seçim kriterleri üzerinde etkisi belirlenmeye çalışılan değişkenlerin anlamlı farklılıklar gösterdiği görülmüştür. Eğitimcilerin kitap seçiminde bulundukları çevre şartlarının kitap seçiminde etkili olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle okul öncesi eğitim kurumlarının kitap konusunda iyileştirilmesi gerektiği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen, okul öncesi, çocuk, kitap seçimi, eğitim

Comparison Of Grimm's Fairy Tales And Thousands And One Night Tales In Terms Of Using Gender Stereotypes

Özge İdrisoğlu[1], Ceyhan Turhan[2]
[1]*Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi*
[2]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Abstract No: 145 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Research shows that children do not bring about the knowledge of gender roles or stereotypes and that these roles are shaped according to the social values and standards of the environment they live in. It is stated that literature is the most effective way of teaching these roles to children. Studies on how gender is reflected in stories that are published within the context of children's literature and passed on from generation to generation revealed that women are portrayed as dependent, passive, submissive characters that can only come to the forefront with their beauty. Similarly, in these stories, men were brought to the forefront with their handsome, strong, aggressive, attractive and rescuing roles.It is an undeniable fact that culture and geography influence the formation of fairy tales.Therefore, within the scope of this study, Grimm Tales and Thousand and One Nights Tales, which are examples of a series of children's tales from Western and Eastern cultures, which are thought to have heard at least one fairy tales in almost all over the world, have been examined comparatively. In the study, both groups were evaluated under the titles of traditional and progressive roles represented by gender, representation of male and female characters and acceptance and rejection of strong female characters. Grimm Tales, which is one of the groups that make up the sample, has a total of 210 fairy tales, while the Thousand and One Nights has a total of 160 fairy tales. Twenty stories were selected from both series by random sampling method.. The scale used in the study was prepared by McClearly and Widdersheim (2014) and included in “The Princess and the Poor Self-Image” study. The first two questions in the scale include the name of the fairy tale series and the name of the fairy tale series, while the other questions are related to the characters. in the rest of the questions 1 for “Yes” 0 for “No”. Scale questions were divided into sub-groups to test hypotheses during the analysis process and data were analyzed using Chi-Square and Independent Sample T-Test. Two readers who examined tales read same four tales two of them from Grimm and two of them from Arabian Nights and compare the answers in order to ensure reliability of results (0,73 Cronbach’s Alpha score). First of all, the fairy tale series were compared according to the gender of the main and minor characters.

The main character was male in 19 of the 20 Thousand and One Nights Tales included in the study, while only one of them was female. In the Grimm Tales, 12 of the main characters are male and 8 of them are female. When these results were compared, it was found that Grimm's Tales included more female main characters in a statistically significant way($X2(1)=7.02$, $p<0.05$). There was no statistically significant difference between the two fairy tale series when looking at the gender of the minor characters ($X2(1)=2.63$, $p>0.05$). Fairy tale series were scored according to whether they included non-traditional female characters and when the scores were examined, it was found that there was no statistically significant difference between the two groups ($t(38)=1.38$, $p>0.05$). When the traditional roles given to male characters in the tales were examined, both groups had high scores, but this did not cause a statistically significant difference between the two groups (MGrimm=2.30, SD=0,97) (MBinbirGece=2.75, SD=0.44). Likewise, the traditional roles given to female characters were high and the average of both fairy tale series was high and there was no statistically significant difference between them. In both fairy tale groups, it was examined whether male characters had unconventional

or progressive activities and neither of these characters was found. In the fairy tales, if there is a strong female character, it is seen that 11 of 20 Grimm tales are not strong female characters and 5 of them are rejected characters. In Thousand and One Nights, such a character cannot be found in 12 fairy tales, whereas the strong female character is rejected in 3 fairy tales. When all the data obtained as a result of the study are evaluated, it can be said that the data obtained for the fairy tale contents are consistent with the literature, while there are no significant differences between the two fairy tale groups. The tales examined show that female (dependent, passive, beautiful-ugly, in need of help) and male characters (brave, active, lucky) are endowed with traditional gender roles.

Keywords: gender stereotypes, Grimm's, Thousands and One Night, fairy tales

Grimm Masalları ve Binbir Gece Masallarının Cinsiyet Stereotiplerinin Kullanımı Açısından Karşılaştırılması

Özge İdrisoğlu[1], Ceyhan Turhan[2]
[1]*Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi*
[2]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Bildiri No: 145 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Araştırmalar çocukların cinsiyet rolleri ya da stereotipler bilgisini doğuştan getirmediklerini ve bu rollerin yaşadıkları çevrenin sosyal değerlerine ve standartlarına göre şekillendiğini göstermektedir. Bahsedilen bu rollerin çocuklara öğretilmesinin en etkili yolunun edebiyat olduğu belirtilmiştir. Çocuk edebiyatı kapsamında yayınlanan ve nesilden nesile aktarılan hikâyelerde cinsiyetlerin nasıl yansıtıldığına dair yapılan çalışmalar, kadınların, hayatları üzerinde kontrol gücüne sahip olmayan, bağımlı, pasif, itaatkâr ve sadece güzelliği ile ön plana çıkabilen karakterler olarak yansıtıldığını ortaya koymuştur. Benzer şekilde incelenen bu hikayelerde erkekler ise yakışıklı, güçlü, agresif, çekici ve kurtarıcı rolleri ile ön plana çıkarılmıştır. Masalların oluşumunda, ortaya çıktığı ya da oluşturulduğu kültürün ve coğrafyanın etkisi olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Bu nedenle bu çalışma kapsamında da neredeyse tüm dünyada en azından bir masalının duyulmuş olduğu düşünülen, Batı ve Doğu kültürlerinden birer çocuk masalları serisi örneği olan Grimm Masalları ve Binbir Gece Masalları karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Çalışmada her iki grup da cinsiyetlerin temsil ettiği geleneksel ve yenilikçi roller, kadın ve erkek karakterlerin temsili ve güçlü kadın karakterlerin kabul görmesi ve reddedilmesi gibi başlıklar altında değerlendirilmiştir. Örneklemi oluşturan gruplardan biri olan Grimm Masalları toplam 210 masal içerirken, Binbir Gece Masalları toplam 160 masal içermektedir. Rastlantısal örneklem yöntemi ile her iki masal serisinden 20'şer adet masal seçilmiştir. Çalışma sürecinde McClearly ve Widdersheim (2014) tarafından hazırlanmış ve "The Princess and the Poor Self-Image" çalışmasında yer verilmiş olan ölçek kullanılmıştır. Ölçekte toplam 18 soru yer almaktadır. Ölçekteki ilk 2 soru masal serisinin adı ve masalın adına yer verirken, diğer sorular karakterlere yönelik sorulardır. Sorulara verilen 'Evet' cevabının karşılığı 1 puan iken, 'Hayır' cevabının karşılığı 0 ile puanlandırılmıştır. Analiz sürecinde hipotezlerin test edilmesine yönelik olarak ölçek soruları alt gruplara ayrılmış, veriler Ki-Kare ve Bağımsız Örneklem T-Test kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmacılar tarafından her masal serisinden belli sayıda masallar seçilerek ölçek uygulamış ve yapılan bu pilot çalışma sonucunda Cronbach's Alpha 0,73 olarak hesaplanmıştır. İlk olarak masal serileri ana ve yan karakterlerin cinsiyetlerine göre karşılaştırılmıştır. Araştırmaya dâhil edilen 20 Binbir Gece Masalının 19 tanesinde ana karakter erkek iken, yalnızca 1 tanesinde kadındır. Grimm Masallarında ise ana karakterlerin 12'si erkek, 8 tanesini kadındır. Bu sonuçlar karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde Grimm Masallarının daha fazla kadın ana karakterlere yer verdiği görülmüştür ($X2(1)=7.02$, $p<0.05$). Yan karakterlerin cinsiyetlerine bakıldığında iki masal serisi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür ($X2(1)=2.63$, $p>0.05$). Masal serileri, geleneksel olmayan kadın karakterlere yer verip vermediklerine göre puanlandırılmış ve puanlar incelendiğinde her iki grup arasında da istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı ortaya konulmuştur ($t(38)=1.38$, $p>0.05$). Masallarda erkek karakterlere verilen geleneksel roller incelendiğinde her iki grup da yüksek ortalamalarda puanlara sahipken (MGrimm=2.30, SD=0,97) (MBinbirGece=2.75, SD=0.44), bu durum iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa sebep olmamıştır. Aynı şekilde, kadın karakterlere verilen geleneksel rollerde de geçerli olup her iki masal serisinin ortalamalarının yüksek ve aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür. Her iki masal grubunda da erkek karakterlerin geleneksel olmayan yenilikçi aktiviteleri olup olmadığına bakılmış ve her ikisinde de böyle bir karaktere rastlanmamıştır. Masallarda güçlü kadın

karakter olup olmadığına bakıldığında ise 20 Grimm masalından 11 tanesinde güçlü kadın karakter olmadığı ve 5 tanesinde de güçlü kadın karakterin reddedilen karakter olduğu görülmüştür. Binbir Gece Masallarında ise 12 masalda böyle bir karakter bulunamazken, 3 masalda güçlü kadın karakter reddedilmiştir. Araştırma sonucunda ortaya çıkan tüm veriler değerlendirildiğinde, iki masal grubu arasında anlamlı farklılıklar bulunamazken, masal içeriklerine yönelik elde edilen verilerin literatür ile uyumlu olduğu söylenebilmektedir. İncelenen masallarda kadın (bağımlı, pasif, güzel-çirkin, yardıma ihtiyacı olan) ve erkek karakterler (cesur, aktif, şanslı) geleneksel cinsiyet rolleri ile donatılmış olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: cinsiyet rolleri, Grimm, Binbir Gece, masal

Representations Of Fathers In Picture Story Books

Tuna Coşkun-tuncay[1], Hande Aydos[2]
[1]*ODTÜ*
[2]*Aksaray Üniversitesi*

Abstract No: 404 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

It is very important to determine the extent to which fathers have an important impact on the development of children and in which areas they are interested in children and in which kinds of activities they participate more with their children (Sımsıkı & Şendil, 2014). It is seen that today's depiction of father/father's participation is historically different from the past. In the 17th and 18th centuries, the role of paternity was limited to a discipline that was provided guidance for a number of moral teachings; in the 18th and 19th centuries, fathers appear as a financial provider(Maurer, Pleck and Rane, 2001). Throughout the changes in fatherhood roles in the process, father participation can be observed in the events and areas such as basic care, physical play, disciplinary provision, accompanying, having a pleasant time together.

Picture story books are important tools which are used in understanding and reinforcing many concepts, events and situations of children. Supporting children's interest in books from an early age allows them to gain a habit of reading books and to develop an understanding of the situations around them (Bus and Van IJzendoorn, 1995). Picture story books convey the messages they want to give to children through text and pictures in early childhood period. In the books that are specifically written for the children, need to have clear and comprehensible use of language, topics that are need to selected and structured, and social and cultural elements need to be transferred. In addition to that, it is important to include illustrations that are appropriate to the content of the texts and address the child's world in the books (Bulut and Kuşdemir, 2013). There are many picture story books originally written in Turkish and translated from other languages; and, although a few of them, the roles of father and fatherhood are also covered in these books. While the various roles of the fathers were processed through picture story books, very few studies on how the representation of the father was in both the text and the illustrations were encountered and this issue needed to deal with in order to be enlightening for the parents. The aim of this study is to examine how fathers and fatherhood roles are reflected in written and illustraions in picture story books. In this study, a document analysis form which was created by the researchers was used, inspired by the measurement tool developed by De Witt (2005) and by reviewing the related literature. In this form, qualitative details about the text and illustrations of the books are examined along with the quantitative information about the books, and the father figure, the father-child interaction and the reflection of this interaction are also discussed. The obtained data were analyzed by content analysis method which is one of the qualitative research approaches.

Picture story books used in the study were selected by purposeful sampling method by considering some criterias. One of the criteria is in the name of the book published by different publishing houses in Turkey between the years 2011-2019 need to include "father" with the word in picture story books. The fact that the father and the child are both included in the text and illustrations together are considered as another criteria for sampling.

Although the number of picture story books that deal with fathers and fatherhood roles is less;

the findings show that fathers do not only spend time with their children to have fun, involve in activities, play games, but also take care of their children, provide them emotional support and take responsibility in many other areas. The results of this study support the understanding of fatherhood in picture story books is influenced by the change of father roles in today's world and as a result of this, the responsibility of children is not only “the mothers”. In this respect, it is possible to say that fathers have a big and important role in the life of their children.

Keywords: depiction of father, fatherhood

Resimli Çocuk Kitaplarında Baba/lık Temsilleri

Tuna Coşkun-tuncay[1], Hande Aydos[2]
[1]*ODTÜ*
[2]*Aksaray Üniversitesi*

Bildiri No: 404 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocukların gelişimi üzerinde önemli etkiye sahip olan babaların çocuklarına ne ölçüde ilgi gösterdikleri ve hangi alanlarda, hangi tür faaliyetlerde daha fazla katılım gösterdiklerini belirleyebilmek babalık araştırmalarına yön vermek adına büyük önem arz etmektedir (Sımsıkı ve Şendil, 2014). Bugünkü babalık temsili ve baba katılımının tarihsel olarak geçmiştekinden daha farklı olduğu gözlemlenmektedir. 17. ve 18. yüzyılda babalık, ahlaki birtakım öğretiler için yol gösterici olup disiplin sağlayan figür ile sınırlı iken; 18. ve 19. yüzyılda para sağlayan olarak karşımıza çıkmaktadır (Maurer, Pleck ve Rane, 2001). Süreç içerisinde değişen babalık rolleri ile birlikte, günümüzde baba katılımı, temel bakım, fiziksel oyun, disiplin sağlayıcılık, eşlik etme, birlikte keyifli zaman geçirme vb. etkinliklerde ve alanlarla karşımıza çıkmaktadır.

Resimli çocuk kitapları çocukların pek çok kavramı, olayı, durumu anlamasında ve pekiştirmesinde kullanılan önemli araçlardır. Erken yaşlardan itibaren çocukların kitaplara olan ilgisini desteklemek hem kitap okuma alışkanlığı kazanmalarına hem de çevrelerindeki durumları anlamalarına dair bir bakış açısı geliştirmelerine olanak sunmaktadır (Bus ve Van IJzendoorn, 1995). Resimli çocuk kitapları vermek istediği mesajları, metin ve resimler aracılığıyla erken çocukluk döneminde çocuklara ulaştırmaktadır. Çocuklar için yazılan kitaplarda dilin açık ve anlaşılır kullanımı, konu seçimi ve yapılandırılması, toplumsal ve kültürel unsurların aktarılması gibi hususlarda özen gösterilmesi gerekmektedir. Ayrıca metinlerin içeriğine uygun ve çocuğun dünyasına hitap eden resimlerin de kitaplarda yer alması önem taşımaktadır (Bulut ve Kuşdemir, 2013). Özgün olarak Türkçe yazılan ve diğer dillerden çevrilen çok sayıda resimli çocuk kitabı bulunmakta; ve az sayıda olmasına rağmen baba ve babalık rolleri de bu kitaplarda ele alınmaktadır. Babaların çeşitli rolleri resimli çocuk kitapları aracığıyla işlenirken, hem metinde hem de resimlerde baba temsilinin nasıl olduğuna dair çok az çalışmaya rastlanmış ve ebeveynler için aydınlatıcı olması amacıyla bu konu ele alınmıştır. Bu çalışmanın amacı resimli çocuk kitaplarında yazılı ya da görsel olarak babaların ve babalık rollerinin nasıl yansıtıldığını incelemektir. Bu çalışmada De Witt (2005)'in geliştirmiş olduğu ölçme aracından esinlenilerek ve ilgili literatür gözden geçirilerek araştırmacılar tarafından oluşturulmuş döküman inceleme formu kullanılmıştır. Bu formda kitaplara dair niceliksel bilgilerle birlikte kitabın metnine ve resimlemelerine yönelik niteliksel detaylar da incelenmekte, kitapta yer alan baba figürü, baba-çocuk etkileşimi ve bu etkileşimin yansımasına dair detaylar da ele alınmaktadır. Elde edilen veriler nitel araştırma yaklaşımlarından içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir.

Çalışmada kullanılan kitaplar, amaçlı örnekleme yöntemiyle birtakım kriterler göz önünde bulundurularak seçilmiştir. Bu kriterler doğrultusunda Türkiye'de farklı yayınevleri tarafından 2011-2019 yılları arasında basılan resimli çocuk kitapları arasında kitap isminin içinde "baba" sözcüğü geçen resimli çocuk kitapları araştırmaya dahil edilmiştir. Bu kitapların içerisinde baba ve çocuğun hem metin içerisinde bir arada yer alması hem de bir arada resmedilmeleri örnekleme seçiminde kriter olarak göz önünde bulundurulmuştur.

Babaların ve babalık rollerinin ele alındığı resimli çocuk kitabı sayısı az olmakla birlikte; elde edilen bulgular babaların çocuklarıyla sadece eğlenmek, etkinlik yapmak, oyun oynamak için zaman

geçirmediklerini, aynı zamanda çocuklarının bakımını üstlendiklerini, onlara duygusal destek sağladıklarını ve diğer pek çok alanda sorumluluk aldıklarını da göstermektedir. Bu çalışmanın sonuçları, resimli çocuk kitaplarında babalığın ele alınış biçiminin, günümüz dünyasındaki baba rollerinin değişiminden etkilendiğini ve bunun bir sonucu olarak da çocukların sorumluluğunun sadece annede olmadığı anlayışına ve kavrayışına destek sunmaktadır. Bu doğrultuda, babaların çocukların yaşamında büyük ve önemli bir role sahip olduğunu belirtmek mümkündür

Anahtar Kelimeler: babalık, baba katılımı, baba rolleri

Examining Preschool Level Picture Books In Terms Of Child Participation

Tuğçe Akyol
Afyon Kocatepe Üniversitesi

Abstract No: 405 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Participation is one of the most important issues of democracy and the process of sharing decisions concerning the individual's life and the society in which they live (Akyüz, 2010). The sociological dimension of participation approaches by approaching upcoming events and decisions (Woodhead, 2006). From this point of view, it is seen that different socio-cultural characteristics also affect the policies applied about the participation processes and the way children support the participation processes. The educational dimension of participation, on the other hand, deals with children's experiences, opinions and decisions about their own lives as a whole. Children's participation is defined as the active involvement of decision-making processes at different levels on issues of interest to them and the process of expressing children's views. Children's ability to express their views and use verbal and non-verbal communication can also be expressed as participation processes (Clark, 2005). Children's participation is largely limited when they are not actively involved in decision-making. Informing children about how their views are implemented is an important way to involve them in decision-making processes. Components and processes related to child participation are the implementation of children's rights (Lopez, Hayden, Cologon & Hadley, 2012). The Convention on the Rights of the Child includes the right to life, development, protection and participation. The right of participation is very important for children to become active citizens and to acquire the necessary social roles (Şahin & Polat, 2012). The United Nations Committee on the Rights of the Child states that adults should take the necessary initiatives to ensure the active participation of children in the family, school and community life and to take part in decisions concerning them (Akyüz, 2001). It is defined as environments that contribute to democratic processes and implementation of children's rights by taking into consideration the opinions and suggestions of children. Children's participation is largely limited when they are not actively involved in decision-making. Informing children about how their views are implemented is an important way to involve them in decision-making processes. In order to support and develop children's participation processes, understanding of adult child interactions and adult roles need to be changed. Bae (2009) states that the necessary opportunities for the participation of children should be provided with written documents as well as the implementation of these opportunities. In the preschool period, the education and opportunities provided to children and the experiences they experience are very important. There is a great need for qualified children's books in order for children to have experience in different development areas. Picture books are one of the most natural resources that can be used to ensure child participation, supporting children in a personal and societal as well as cognitive way and offering stimulants rich in their social, cultural and aesthetic development by expanding their field of experience.

However, it is seen that there are limited number of studies on child participation in picture books. Based on these considerations, the aim of this study is to investigate the inclusion of child participation in the picture books for preschool children. The target group consisted of 100 randomly selected picture story books, different publishing companies offered for sale in different bookstores in Ankara and Afyonkarahisar, Turkey. Data were collected through the “Checklist for Examining Child Participation” (2019) developed by the Akyol and Erdem. The checklist consists of two parts: The first section consists of general information about the book and the second section consists of components

related to child participation. The data were collected by document analysis and content analysis was used in the analysis of the data obtained from the research. The findings of the research are in the evaluation stage and the results of the research will be shared during the congress.

It is thought that this study will contribute to the studies of children's books on child participation in the children's books published by experts, authors, illustrators and publishers.

Keywords: Child participation, picture book, preschool education

Okul Öncesi Resimli Çocuk Kitaplarında Çocuk Katılımı

Tuğçe Akyol
Afyon Kocatepe Üniversitesi

Bildiri No: 405 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Katılım, bireyin kendi yaşamını ve içinde yaşadığı toplumu ilgilendiren kararları paylaşma süreci olarak demokrasinin en önemli bileşenlerinden biridir (Akyüz, 2010). Katılımın sosyolojik boyutu, çocukların kendi yaşamlarını ilgilendiren olayları ve kararları ele almaktadır (Woodhead, 2006). Bu açıdan yaklaşıldığında, farklı sosyo-kültürel özelliklerin katılım süreçleri hakkında uygulanan politikaları ve çocukların katılım süreçlerini destekleme biçimlerini de etkilediği görülmektedir. Katılımın eğitsel boyutu ise çocukların kendi yaşamları ile ilgili deneyimlerini, görüşlerini ve kararlarını bir bütün olarak ele almaktadır. Çocukların katılımı, kendilerini ilgilendiren konular hakkında karar verme süreçlerine farklı düzeylerde aktif bir şekilde yer almaları ve çocukların görüşlerini ifade edilme süreçleri olarak belirtilmektedir. Çocukların kendi görüşlerini ifade edebilmeleri ve sözel ve sözel olmayan iletişimi kullanabilmeleri de katılım süreçleri olarak ifade edilebilir (Clark, 2005). Çocukların katılımı, karar verme süreçlerine aktif bir şekilde dahil olmadıkları zaman büyük ölçüde sınırlanmaktadır. Çocukların görüşlerinin nasıl uygulandığı hakkında onları bilgilendirmek karar verme süreçlerine dahil etmenin önemli yollarından biridir.

Çocuk katılımı ile ilgili bileşenler ve süreçler, çocuk haklarının uygulamaya geçirilmiş biçimidir (Lopez, Hayden, Cologon & Hadley, 2012). Çocuk Hakları Sözleşmesi'nde yaşama, gelişim, korunma ve katılım hakları yer almaktadır. Çocukların aktif vatandaş olabilmeleri ve gerekli toplumsal rolleri kazanabilmeleri için katılım hakkı oldukça önemlidir (Şahin & Polat, 2012). Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Komitesi çocukların ailede, okulda ve toplumsal yaşamdaki aktif katılımlarının sağlanması ve kendilerini ilgilendiren kararlarda yer almaları için yetişkinlerin gerekli girişimlerde bulunmaları gerektiğini belirtmektedir (Akyüz, 2001). Katılımcı ortamlar; çocukların görüş ve önerilerinin dikkate alınarak demokratik süreçlere ve çocuk haklarının uygulanmasına katkı sağlayan ortamlar olarak ifade edilmektedir. Çocukların katılımı, karar verme süreçlerine aktif bir şekilde dahil olmadıkları zaman büyük ölçüde sınırlanmaktadır. Çocukların görüşlerinin nasıl uygulandığı hakkında onları bilgilendirmek karar verme süreçlerine dahil etmenin önemli yollarından biridir. Çocukların katılım süreçlerinin desteklenmesi ve geliştirilmesi için yetişkin çocuk etkileşimleri hakkındaki anlayışların ve yetişkin rollerinin değiştirilmesi gerekmektedir. Bae (2009) çocukların katılımı için gerekli olanakların yazılı dokümanlar ile sağlanması yanında bu olanakların uygulamaya geçirilmesi gerektiğini belirtmektedir.

Okul öncesi dönemde çocuklara verilen eğitim ve sağlanan olanaklar ile çocukların yaşadıkları deneyimler çok önemlidir. Çocukların farklı gelişim alanlarında deneyime sahip olmaları açısından nitelikli çocuk kitaplarına duyulan ihtiyaç fazladır. Çocukları bilişsel açıdan olduğu kadar kişisel ve toplumsal açıdan destekleyen ve çocukların deneyim alanını genişleterek sosyal, kültürel ve estetik gelişimi açısından zengin uyarıcılar sunan resimli çocuk kitapları, çocuk katılımının sağlanmasında kullanılabilecek en doğal kaynaklardan biridir. Bununla birlikte resimli çocuk kitaplarında yer alan çocuk katılımının incelenmesine yönelik geniş kapsamlı çalışmaların literatürde sınırlı sayıda olduğu görülmektedir. Bu düşüncelerden yola çıkılarak bu çalışmanın amacı, okul öncesi dönemdeki çocuklara yönelik resimli çocuk kitaplarında çocuk katılımına yer verilme durumunun incelenmesidir. Araştırmanın çalışma grubunu, Ankara ve Afyonkarahisar il merkezlerindeki kitabevlerinde satışa sunulan farklı yayınevlerine ait resimli çocuk kitapları arasından rastgele örnekleme ile seçilen Türkçe basılmış yerli ve

yabancı toplam 100 resimli çocuk kitabı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Akyol ve Erdem (2019) tarafından geliştirilen "Çocuk Katılımını İnceleme Kontrol Listesi" kullanılmıştır. Kontrol listesi iki bölümden oluşmaktadır: Birinci bölüm, kitapla ilgili genel bilgilerden, ikinci bölüm ise çocuk katılımı ile ilgili bileşenlerden oluşmaktadır. Araştırmada veriler, doküman incelemesi ile toplanmış olup, araştırmadan elde edilen verilerin analizinde içerik analizi kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular değerlendirme aşamasında olup, araştırmanın sonuçları kongre sırasında paylaşılacaktır. Bu araştırmanın, çocuk kitapları konusunda çalışan uzmanların, yazarların, çizerlerin ve yayınevlerinin resimli çocuk kitaplarında yer alan çocuk katılımı ilgili yapacakları çalışmalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk katılımı, okul öncesi dönem, resimli, çocuk kitapları

Bilim

Bilim

Preschool Teacher Candidates' Beliefs On Nature Of Science

Güzin Özyılmaz Akamca
Dokuz Eylül Üniversitesi

Abstract No: 290 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Reform studies in science education in many countries emphasize the importance of students' understanding of contemporary science. The main purpose of science education is to raise children as "science literate, and one of the most important dimensions of science and technology literacy is seen as understanding the nature of science.

The three pillars of science can be regarded as scientific knowledge (laws, theories), scientific process skills, and the nature of science (characteristics and value of scientific knowledge). There is still controversy as to the definition of the nature of science. However, there is a characteristic of the scientific knowledge that science educators agree on, especially from early childhood to university. While the nature of science is mostly associated with scientific process skills, it is now more connected with people's values, opinions, and beliefs. Values and beliefs are among the basic elements that make up the nature of science. In addition, the nature of science is related to the sociology, epistemology and scientific method.

This understanding can be summarized as follows: Science is a human effort to understand the physical world. Science produces uncertain information and utilizes a wide variety of methods in research. There is no single scientific method to be followed universally step by step. Science is not entirely based on observation and experiment. Science also provides important contributions to science with the help of theoretical thinking methods and theoretical structures. Science results are a social activity that mostly depends on social acceptability. Science is limited to values. Scientists have personal attitudes, values, opinions, thoughts, and judgments. Creativity and imagination play an important role in the development of science. Scientists work in a social, cultural, historical and political environment. This environment can affect their methods, questions and how much they will be supported. Scientific theories are as important as laws. Theories don't turn into laws. Even if its bias is shown, scientific theories are not abandoned after a few false consequences. A theory does not have to be supported by evidence to be scientific.

In recent years, the importance given to the understanding of the science of teachers and students in the world has been increasing. In many studies conducted in the field of science education, teachers' and students' understanding and beliefs about the nature of science have been investigated. Considering that teachers are individuals who introduce students to scientific knowledge, teachers' beliefs about the nature of science will affect children's perceptions of science. In order to educate students as individuals who understand the nature of science and scientific knowledge, teachers should also grow up according to this point of view.

The nature of science has become an important element of science education programs all over the world. Teachers' understanding of the nature of science and their applications in the classroom will also affect children's understanding of science. Studies investigating the pre-service teachers 'and teachers' understanding of the nature of science revealed that, unfortunately, pre-service teachers 'and teachers' insights were not sufficient and lacked in this regard. However, these studies mostly

conducted with science teachers. However, these beliefs of teachers in early childhood when science education meets the formal ways of the child will shape the child's first perceptions about the nature of science. However, when the field literature is examined, it is noteworthy that there are few studies conducted with preschool teachers. In this study, pre-school teacher candidates' beliefs about the nature of science were investigated. For this purpose, the Nature of Science Understanding scale developed by Özcan and Turgut (2014) was applied to pre-service teachers who are studying in the spring term of the 2018-2019 academic year in the Department of Preschool Education of Dokuz Eylül University, Buca Education Faculty. There are 37 items in the scale which consists of the sub-dimensions of the nature of science, which are defined as the change of scientific knowledge, observation-inference, scientific methods, creativity and Imagination, socio-cultural influence, scientific law and theories, and acceptance and limits of science. As the findings obtained from the application of the scale consisting of 7 sub-dimensions are still in the analysis phase, the results will be included in the paper presentation.

The study is important to determine the knowledge and opinions of preschool teacher candidates about the nature of science and scientific knowledge. The data obtained can provide support to prospective teachers' efforts to eliminate the lack of knowledge about the nature of science and scientific knowledge and to determine the wrong information.

Keywords: Nature of science, nature of science beliefs, pre-school teacher candidates

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Bilimin Doğasına Yönelik İnançları

Güzin Özyılmaz Akamca
Dokuz Eylül Üniversitesi

Bildiri No: 290 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bir çok ülkede fen eğitimi alanında yapılan reform çalışmaları öğrencilerin çağdaş bilim anlayışına sahip olmalarının önemini vurgulamaktadır. Fen eğitiminin temel amacı, çocukları "bilim okur-yazarı" olarak yetiştirmek şeklinde ifade edilmekte, fen ve teknoloji okuryazarlığının en önemli boyutlarından biri de bilimin doğasını anlama olarak görülmektedir.

Bilimi oluşturan üç temel, bilimsel bilgi (yasalar, teoriler), bilimsel süreç becerileri ve bilimin doğası (bilimsel bilginin özellikleri ve değeri) olarak kabul edilebilir. Bilimin doğasının tanımının ne olduğu konusunda halen tartışmalar bulunmaktadır. Fakat özellikle erken çocukluk döneminden üniversiteye kadar her dönem için fen eğitimcilerinin üzerinde anlaştıkları bilimsel bilginin karakteristik özellikleri vardır. Bilimin doğası daha çok bilimsel süreç becerileri ile ilişkilendirilirken, günümüzde daha çok insanların değerleri, görüşleri ve inançları ile ilişkilendirilmektedir. Bilimin doğasını oluşturan temel öğeler arasında değerler ve inançlar da vardır. Ayrıca bilimin doğası bilimin sosyolojisi, epistemolojisi ve bilimsel yöntem ile ilgilidir.

Bu anlayış şu şekilde özetlenebilir: Bilim, fiziksel dünyayı anlamak için yapılan bir insan çabasıdır. Bilim, kesin olmayan bilgiyi üretir ve araştırmalarda çok çeşitli metotlardan yararlanır. Evrensel olarak adım adım izlenecek tek bir bilimsel metot yoktur. Bilim tümüyle gözlem ve deneye dayalı değildir. Fen bilimleri kuramsal düşünme yöntemleri ve kuramsal yapılar yardımıyla da bilime önemli katkılar sağlar. Bilim sonuçları çoğunlukla sosyal kabul edilebilirliğe bağlı olan sosyal bir aktivitedir. Bilim, değerlerle kısıtlanır. Bilim insanları, kişisel tutumlara, değerlere, görüşlere, düşüncelere ve yargılara sahiptir. Yaratıcılık ve hayal gücü bilimin gelişmesinde oldukça önemli rol oynar. Bilim insanları, sosyal, kültürel, tarihsel ve politik bir çevre içinde çalışırlar. Bu çevre, onların yöntemlerini, , sorularını ve onların ne kadar destekleneceğini etkileyebilir. Bilimsel teoriler de kanunlar kadar önemlidir. Teoriler kanunlara dönüşmezler. Yanlışlığı gösterilse bile, bilimsel teoriler birkaç kötü sonuçtan sonra terk edilmez. Bir teori bilimsel olmak için kanıtla desteklenmek zorunda değildir.

Son yıllarda dünyada, öğretmenlerin ve öğrencilerin bilim anlayışı konusuna verilen önem artmakta ve fen eğitimi alanında yapılan pek çok çalışmada öğretmen ve öğrencilerin bilimin doğası hakkındaki anlamaları ve inançları araştırılmaktadır. Öğretmenlerin, öğrencileri bilimsel bilgiyle tanıştıran bireyler olduğu göz önüne alındığında, öğretmenlerin bilimin doğasına ilişkin inançları çocukların da bilime yöneilk algılarını etkileyecektir. Öğrencileri bilimi ve bilimsel bilginin doğasını anlayan bireyler olarak yetiştirebilmek için öğretmenlerin de bilimi ve bilimsel bilginin doğasını kavramış bireyler olarak yetişmesi gerekir.

Bilimin doğası, tüm dünyada fen eğitimi programlarının önemli bir ögesi haline gelmiştir. Öğretmenlerin bilimin doğasına yönelik anlayışları ve sınıf içindeki uygulamaları çocukların bilim anlayışlarını da etkileyecektir. Öğretmen adaylarının ve öğretmenlerin bilimin doğasına yönelik anlayışlarını araştıran çalışmalar, ne yazık ki öğretmen adaylarının ve öğretmenlerin anlayışlarının yeterli düzeyde olmadıklarını ve bu konuda eksikleri olduğunu ortaya koymuştur. Ancak bu çalışmaların büyük çoğunluğu fen bilgisi öğretmenleri ile gerçekleştirilmiştir. Oysaki fen eğitimiyle çocuğun formal yollardan

karşılaştığı erken çocukluk döneminde öğretmenlerin bu inanışları çocuğun bilimin doğasıyla ilgili ilk algılarını şekillendirecektir. Ancak alan yazın incelendiğinde okul öncesi öğretmenleriyle yapılan çalışmaların azlığı dikkat çekmektedir. Bu çalışmada okul öncesi öğretmen adaylarının Bilimin Doğasına yönelik inançları belirlenmeye çalışılmıştır. Bu amaçla, Dokuz Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalında 2018-2019 öğretim yılı bahar döneminde öğrenim görmekte olan öğretmen adaylarına Özcan ve Turgut (2014) tarafından geliştirilmiş olan Bilimin Doğası İnanışları ölçeği uygulanmıştır. Bilimsel bilginin değişimi, gözlem-çıkarım ayrımı, bilimsel yöntemler, yaratıcılık ve hayal gücü, sosyo-kültürel etki, bilimsel kanun ve teoriler, bilimin kabulleri ve sınırları şeklinde belirlenmiş olan bilimin doğası alt boyutlarından oluşan ölçekte 37 madde bulunmaktadır. 7 alt boyuttan oluşan ölçeğin uygulanmasından elde edilen bulgular henüz analiz aşamasında olduğu için sonuçlara bildiri sunumunda yer verilecektir.

Çalışma okul öncesi öğretmen adaylarının bilimin ve bilimsel bilginin doğasına yönelik bilgi ve görüşlerini belirlemek açısından önemlidir. Elde edilen veriler öğretmen adaylarının bilimin ve bilimsel bilginin doğası hakkındaki bilgi eksikliklerinin giderilmesi ve yanlış bilgilerinin tespiti ile ilgili çalışmalara destek sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Bilimin doğası, bilimin doğası inançları, okul öncesi öğretmen adayları

Science-Society-Environment Projects For Sustainable Environment In Early Childhood In Bolu Province-1: Give Up Plastic Bag, Choose Nature! Project

Pelin Aksüt[1], Türker Sezer[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Abstract No: 111 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The aim of the project is providing environmental awareness of children in the 4-6 age group and supporting them to acquire the necessary knowledge, attitudes and skills for a sustainable environment. The children of kindergartens of Bolu Provincial Directorate of National Education. The study group consisted of 193 children (91 girls, 102 boys; mean month = 66) in 10 independent kindergartens between February and May 2019. The project was designed in an experimental design and all applications were made by the researchers. This project was conducted with the cooperation of Bolu Governorship Provincial Directorate of Environment and Urbanization, Bolu Bağışçılar Foundation, Bolu Provincial Directorate of National Education, Bolu Abant İzzet Baysal University Preschool Application and Research Center, Bolu Bağışçılar Kindergarten. First of all, independent kindergartens administrators and teachers were interviewed and the classes and teachers were determined. The project applications were first asked about the environmental issues of children, “What do you think about the environment? ”,“ What is environmental pollution, what can you say? ”And what can we do to protect the environment?”. After the implementation of the station technique, this stage was completed. Secondly, as a result of the station technique, the slogans, stories and drawings created by the children were reviewed and the slogans they wanted and voted the most were prepared by the researchers on a surface of the their cloth bags. Also on the other surface of the tote bags, children made environmental drawings. In the last stage, each child presented his own cloth bags to his neighbours, friends or relatives and explained why they designed these bags. In this process, 400 pieces of cloth bags are designed by children. Finally, the children's views on the environment were taken again. The obtained data were analyzed by simple descriptive and content analysis. Generally, the frequency of children's views on the keywords “environment”, “environmental pollution” and “environmental protection” are generally considered. According to the pre-test, environmental pollution (f: 81; f: 105) and environmental protection (f: 70; f: 130) more concepts were produced, but there were more concepts in the pre-test (f: 123) of environmental keywords than the post-test (f: 98). This finding; in the light of the main objectives of the project, the importance of reducing the use of plastic for children to the environment, environmental pollution and how it relates to environmental protection can be explained. In addition, children's views about these key concepts as an unrelated concept (for example, “What comes to mind when you say environment? asked the child as “ice cream;, “What comes to your mind when you say environmental pollution?” Asked the child as “slides”; What can we do for? question “playing guitar” in the form of the number of concepts in the last test (f: 9) compared to the pre-test (f: 25) was found to decrease. In the light of the findings; it is concluded that the content of the applications carried out by researchers to children is cognitive effective in terms of environmental pollution and environmental protection concepts. Another finding; in the post test, it is stated that ”we should not use plastic bags and al let's use cloth bags regarding the keyword “protecting the environment”. In the context of this finding, it can be concluded that the applications made within the scope of the project have an important impact. In addition, within the scope of the widespread impact of the project, the Izzet Baysal Memorial Days held in the city center of Bolu in May each year, the

project team conducted environmental studies with a target audience and distributed 200 cloth bags to the children. This phase of the project was carried out by researchers and pre-school teachers candidates (N = 39). This stage is also important for the widespread impact.

Keywords: Early childhood Education, Sustainable Environment, Plastic bag, science, society, environment.

Bolu İli Erken Çocukluk Döneminde Sürdürülebilir Çevre İçin Bilim-toplum-çevre Projeleri-1: Plastik Poşetten Vazgeç, Doğayı Seç! Projesi

Pelin Aksüt[1], Türker Sezer[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Bildiri No: 111 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu projenin amacı, Bolu İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı bağımsız anaokullarına devam eden 4-6 yaş grubu çocukların çevre farkındalıklarının sağlanarak, sürdürülebilir bir çevre için gerekli bilgi, tutum ve becerileri kazanmalarının desteklenmesidir. Projenin çalışma grubunu, Şubat-Mayıs 2019 tarihlerinde 10 bağımsız anaokulunda toplam 193 çocuk (91 kız, 102 erkek; ortalama ay=66) oluşturmaktadır. Proje deneysel desende tasarlanarak tüm uygulamalar araştırmacılar tarafından yapılmıştır. Bu proje Bolu Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü, Bolu Bağışçılar Vakfı, Bolu İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Okul Öncesi Uygulama ve Araştırma Merkezi, Bolu Bağışçılar Anaokulu işbirliği ile gerçekleştirilmiştir. Öncelikle proje kapsamına alınan bağımsız anaokulları yöneticileri ve öğretmenleri ile görüşülerek uygulamanın yapılacağı sınıflar ve öğretmenler belirlenmiştir. Proje uygulamaları ilk olarak çocukların çevre konusuna ilişkin "Çevre deyince aklınız ne geliyor?", "Çevre kirliliği sizce nedir, neler söyleyebilirsiniz?" ve " Çevreyi korumak için neler yapabiliriz?" soruları sorularak görüşlerinin alınması ve ardından araştırmacıların konuya ilişkin görseller, videolar içeren sunuları gerçekleştirmeleri şeklinde ilerlemiş olup, sonrasında istasyon tekniğinin uygulanması ile bu aşama tamamlanmıştır. Daha sonra istasyon tekniği sonucunda, çocukların oluşturduğu sloganlar, hikaye ve çizimler gözden geçirilmiş, çocukların ürettikleri sloganlardan en çok istedikleri ve oyladıkları sloganlar seçilerek proje kapsamında bez çantaların bir yüzeyine araştırmacılar tarafından yazılmıştır. Ayrıca bez çantaların diğer yüzeyine çocuklar çevreye yönelik çizim yapmışlardır. Son aşamada, her bir çocuk kendi tasarladığı bez çantalarını komşularına, arkadaşlarına ya da akrabalarına hediye etmiş, bu çantaları neden tasarladıklarını da açıklamıştır. Bu süreçte 400 adet bez çanta çocuklar tarafından tasarlanmıştır. Son olarak çocukların çevreye yönelik görüşleri tekrar alınmıştır. Elde edilen veriler basit betimsel ve içerik analizi ile analiz edilmiştir. Çocukların "çevre", "çevre kirliliği" ve "çevreyi koruma" anahtar kelimelerine ilişkin görüşlerinin frekansına genel olarak bakıldığında, son testte ön teste göre çevre kirliliği (f: 81; f:105) ve çevreyi koruma (f: 70; f:130) anahtar kelimelerine ilişkin daha fazla kavramın üretildiğinin fakat çevre anahtar kelimelerine ilişkin ön testte (f:123) son teste (f:98) göre daha fazla kavramın yer aldığı bulgusu elde edilmiştir. Bu bulgu; projenin temel amaçları ışığında çocuklarla gerçekleştirilen uygulamaların plastik kullanımını azaltmanın çevre için önemi, çevre kirliliği ve çevreyi koruma ile nasıl ilişkili olduğu ile açıklanabilir. Ayrıca bu anahtar kavramlara ilişkin çocukların görüşlerinde ilişkisiz kavram olarak (örneğin "Çevre deyince aklınız ne geliyor?" şeklinde sorulan soruya çocuğun "dondurma" demesi; "çevre kirliliği denince aklınıza ne geliyor?" şeklinde sorulan soruya çocuğun "kaydırak" demesi; " Çevreyi korumak için neler yapabiliriz?" sorusuna "gitar çalmak" şeklindeki görüşler) yer alan kavram sayısının son testte (f: 9) ön teste (f:25)göre azaldığı bulgusuna ulaşılmıştır. Bulgular ışığında; çocuklara araştırmacılar tarafından gerçekleştirilen uygulamaların içeriğinin çevre kirliliği ve çevreyi koruma kavramları bağlamında bilişsel anlamda etkili olduğu sonucu ortaya çıkmaktadır. Bir diğer bulgu ise; son testte "çevreyi koruma" anahtar kelimesine ilişkin "plastik poşet kullanmamalıyız", "bez çanta kullanalım" şeklinde görüşlerin yer aldığını şeklindedir. Bu bulgu bağlamında proje kapsamında yapılan uygulamaların etkisi olduğu sonucu çıkarılabilir. Ayrıca projenin yaygın etkisi kapsamında, her yıl mayıs ayında Bolu ili merkezinde düzenlenen İzzet Baysal Şükran Günleri'nde proje ekibi kurulan bir stantta hedef kitle ile çevre konusunda çalışmalar yaparak 200 adet bez çantayı çocuklara dağıtmıştır. Projenin bu uygulama aşaması araştırmacılar ve okul öncesi eğitimi öğretmen adayları (N=39) tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu aşama

projenin yaygın etkisi için önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken Çocukluk Dönemi, Sürdürülebilir çevre, plastik poşet, bilim, toplum, çevre

Investigation Of Preschool Children's Scientific Process Skills: Polatlı Sample

Nafiye Bilge Koçak Tümer
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Abstract No: 368 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Many problems are encountered in daily life. Having the skills to produce appropriate solutions to these problems is important to be successful and to be happy with these successes. Appropriate, effective and precise solutions to problems are skills acquired from an early age. Being supported by adults and receiving an education focused on problem-solving helps to develop these skills. During the process from birth to the first two years, babies discover their environment with their senses and are curious about learning their environment. This curiosity continues in childhood, too. If the children's sense of curiosity is kept alive and supported by the adults around them at home and by the educators during the education process, the child who tries to discover his environment will enjoy learning. Children use scientific process skills while trying to explore the environment. Families have important duties to keep the curiosity of children alive until they go to an educational institution and to support their solutions for the problems they face in daily life. Families need to be aware of the importance of this issue and feel the need to develop themselves to support their children in order to be aware of how they should support their children. The level of awareness and need for self-development may be related to the education received by parents. As soon as children begin to receive formal education, it is important to give scientific studies in practice. One of the most effective learning methods is learning by doing and experiencing. Therefore, children need to experience scientific studies in which they use scientific process skills. Children who go to pre-school education from an early age will have the opportunity to learn by doing and experiencing a large number of scientific activities. Increasing the time children attend pre-school education will have positive effects on scientific process skills. Scientific skills such as observation, measurement, data recording, inference, and interpretation of data can be used in science activities that can be done with children in preschool period. Teachers who include applied science activities and prepare activities to develop children's curiosity and desire to examine are very important in supporting the scientific skills of children attending the institution. Teachers who follow current issues and who are experienced in the profession will be effective in supporting children's scientific process skills.

Aim: The aim of the study was to investigate the effects of the variables of duration of attendance, education level of the parents and the year of service of the teachers on the scientific process skills of children in five-six age group.

Method: The present study, which examines the scientific process skills of preschool children, has a general survey model. The data of the study were collected in May 2018-2019 after the necessary permissions were obtained from Polatlı district Directorate of National Education. The study group consisted of 156 children from five to six years of age who were attending kindergarten in nursery, primary and secondary schools of the Ministry of National Education in Polatlı district of Ankara. During the process of data collection, the Preschool Scientific Process Skills Test was administered to the children in the study group individually. The test, which was developed by Şahin et al. (2018), consists of 16 items. Twelve items of the tests are multiple-choice questions, three are open-ended questions and one is performance-based. Multiple choice questions' answer options, which consist of four options, are photographed. Open-ended questions are photographed. Finally, the one performance-based question

is also illustrated alone. The questions to be asked by the educator to the child are given in writing at the beginning of each item. The correct answers of each child participating in the study were scored as 1 and as 0 for the incorrect answers or unanswered items for the multiple choice test items. In the scoring of the open-ended items of the test and the performance question for different skill types, a scoring system of 1 and 0 was used for correct and incorrect. The scores were recorded on the answer sheet prepared for each child.

Results: The data are in the process of being evaluated by appropriate statistical analyses and the findings will be presented in the paper.

Conclusion: After the statistical analysis of the data, the conclusion will be presented in the paper.

Keywords: preschool, scientific process skills, early childhood

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Bilimsel Süreç Becerilerinin İncelenmesi: Polatlı Örneği

Nafiye Bilge Koçak Tümer
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi

Bildiri No: 368 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Günlük hayatta pek çok problemle karşılaşılmaktadır. Karşılaşılan bu problemlere uygun çözümler üretebilme becerilerine sahip olmak, başarı kazanmak ve bu başarılarla mutlu olmak için önemlidir. Problemlere üretilen uygun, etkili ve kesin çözümler küçük yaşlardan itibaren edinilen becerilerdir. Yetişkinler tarafından desteklenmek ve problem çözme odaklı bir eğitim almak bu becerilerin geliştirilmesine yardımcı olmaktadır. Doğumdan itibaren ilk iki yıla kadar olan süreçte bebekler çevrelerini duyuları ile keşfederler ve çevrelerini öğrenmeye karşı bir merak içerisindedirler. Bu merak çocukluk döneminde de devam etmektedir. Çocukların merak duygusu evde etraflarındaki yetişkinler tarafından, eğitim sürecinde ise eğitimciler tarafından canlı tutulur ve desteklenirse çevresini keşfetmeye çalışan çocuk öğrenmekten zevk alacaktır. Çocuklar çevreyi keşfetmeye çalışırken bilimsel süreç becerilerini kullanmaktadır. Bir eğitim kurumuna gidene kadar ailesi ile birlikte olan çocuğun merakının canlı tutulması ve günlük hayatta karşılaştığı problemler için üreteceği çözümlerin desteklenmesi için ailelere önemli görevler düşmektedir. Ailelerin çocuklarını nasıl desteklemeleri gerektiği konusunda bilgi sahibi olmaları için bu konunun öneminin farkında olmaları ve çocuklarını destekleme konusunda kendilerini geliştirme gereği duymaları gerekmektedir. Farkındalık düzeyi ve kendini geliştirme ihtiyacı, anne babaların aldığı eğitimle ilişkili olabilmektedir. Çocuklar örgün eğitim çatısı altına girdiği andan itibaren ise, okulda yapılan bilimsel çalışmaların uygulamalı olarak verilmesi önemlidir. Öğrenme yöntemlerinin en etkili olanlarından birisi yaparak ve yaşayarak öğrenmedir. Bu nedenle çocukların bilimsel süreç becerilerini kullandığı bilimsel çalışmaları deneyimlemeye ihtiyacı vardır. Erken yaşlardan itibaren okul öncesi eğitim kurumuna giden çocuklar bilimsel etkinliklerde çok sayıda yaparak ve yaşayarak öğrenme imkanına sahip olacaktır. Çocukların okul öncesi eğitim kurumuna devam etme süresinin artması bilimsel süreç becerileri üzerinde olumlu etkiler sağlayacaktır. Okul öncesi dönemde çocuklarla yapılabilecek bilim etkinliklerinde gözlem, ölçüm yapma, veri kaydetme, verilerden çıkarım yapma, verileri yorumlama gibi bilimsel beceriler kullanılabilir. Kuruma giden çocukların bilimsel becerilerinin desteklenmesinde uygulamalı bilim etkinliklerine yer veren, çocukların merak ve inceleme isteklerini geliştirmeye yönelik etkinlikler hazırlayan öğretmenler oldukça önemlidir. Güncel konuları takip eden ve meslekte deneyimli öğretmenler çocukların bilimsel süreç becerilerini desteklemede etkili olacaktır.

Amaç: Çalışmanın amacı, beş-altı yaş grubu çocukların kuruma devam süreleri, anne- babalarının eğitim düzeyi ve öğretmenin hizmet yılı değişkenlerinin çocukların bilimsel süreç becerilerine olan etkisini incelemektir.

Yöntem: Okul öncesi dönemdeki çocukların bilimsel süreç becerilerinin incelendiği bu çalışma genel tarama modelindedir. Çalışmaya ait veriler Polatlı ilçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nden gerekli izinlerin alınmasının ardından 2018-2019 eğitim yılının Mayıs ayında toplanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Ankara ili Polatlı ilçe merkezinde yer alan Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi anaokulu, ilk okul ve ortaokullar bünyesinde yer alan, anasınıfına devam etmekte olan beş-altı yaş grubundan 156 çocuk oluşturmaktadır. Verilerin toplanması aşamasında çalışma grubunda yer alan çocuklara bireysel olarak Okul Öncesi Dönem Bilimsel Süreç Becerileri Testi uygulanmıştır. Şahin ve arkadaşları (2018) tarafından geliştirilen test 16 maddeden oluşmaktadır. Testin on ikisi çoktan seçmeli, üçü açık uçlu ve biri

performansa dayalıdır. Çoktan seçmeli soruların dört şıktan oluşan cevap seçenekleri fotoğraflanmıştır. Açık uçlu sorular fotoğrafla belirtilmiştir. Son olarak performansa dayalı olan bir soru da tek başına resimlenmiştir. Eğitimcinin uygulama yaptığı çocuğa yönelteceği sorular yazılı olarak her maddenin başında yer almaktadır. Çalışmaya katılan her çocuğun doğru cevabı çoktan seçmeli test maddeleri için doğru cevaplar 1, yanlış ve boş bırakılan cevaplar ise 0 olacak şekilde puanlanmıştır. Farklı beceri türlerine yönelik olarak testin açık uçlu maddelerinin ve performans sorusunun puanlanmasında da yine doğru ya da yanlış olarak 1 ve 0 olarak puanlama sistemi kullanılmıştır. Puanlar, her çocuk için hazırlanan cevap kağıdına kaydedilmiştir.

Bulgular: Veriler uygun istatistiksel analizlerle değerlendirilme aşamasında olup, bulgular kısmı bildiride sunulacaktır.

Sonuç: Verilerin istatistiksel analizlerinin yapılmasının ardından sonuç kısmı bildiride sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Günlük hayatta pek çok problemle karşılaşılmaktadır. Karşılaşılan bu problemlere uygun çözümler üretebilme becerilerine sahip olmak, başarı kazanmak ve bu başarılarla mutlu olmak için önemlidir. Problemlere üretilen uygun, etkili ve kesin çözümler küçük yaşlardan itibaren edinilen becerilerdir. Yetişkinler tarafından desteklenmek ve problem çözme odaklı bir eğitim almak bu becerilerin geliştirilmesine yardımcı olmaktadır. Doğumdan itibaren ilk iki yıla kadar olan süreçte bebekler çevrelerini duyuları ile ke

Investigation Of Teachers' Views On Geography Teaching In Preschool Period

Gülşah Günşen[1], Gülden Uyanık[2], Berrin Akman[3]

[1]Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı

[2]Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı

[3]Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı

Abstract No: 113 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Geographical skills that children can gain at an early age with the teaching of geography, which is one of the areas whose importance is not well understood in preschool period, support the development of many skills such as time, space, location-direction sense, map reading-drawing skills and graphic drawing skills in the future. At this point, the necessity of geography teaching course in early childhood, which cannot take part in pre-school teacher programs in universities or can take place as elective courses in few universities, emerges. With this research, it is aimed to examine the views of preschool teachers about teaching geography to preschool children. The study group of the study, which was conducted using qualitative research method, consists of 20 preschool teachers working in kindergartens in Edirne. The semi-structured interview form, which was developed by the researchers and obtained the expert opinion, was used to determine the views of preschool teachers about teaching geography to preschool children. Semi-structured interview form consists of 5 questions (what is geography to you? What do you think can be included in geography teaching? Do you think it is important to teach geography in preschool period? What do you think can be done in geography teaching in preschool period? each question was directed to teachers one-to-one and their answers were recorded. The interview with each teacher lasted approximately 25 minutes. The data obtained from the research has been analyzed by content analysis and the main purpose of the content analysis is to gain more in-depth knowledge of the concepts and relationships that can explain the collected data. The basic process in content analysis is to bring together similar data within the framework of certain concepts and themes and interpret them by editing them. The content analysis process was started with the ordering of the interview forms which were first written into a written text. Then, themes and codes were created in the answers given by preschool teachers. After these processes were carried out separately by the researchers, the groupings were compared. The findings of the three researchers in the study were calculated using the formula proposed by Miles and Huberman (1994) (Reliability: [Consensus / (Consensus + Disagreement) x 100]). As a result, 95% overlap was achieved and consensus was reached among the experts. According to the findings, in general, the majority of pre-school teachers (80%; n = 16) find geography teaching important in pre-school period, but 60% (n = 12) of teachers could not plan activities for pre-school geography education and expressed the geographical concepts correctly. can not be seen. These results suggest that preschool teachers have various deficiencies in pedagogical content knowledge related to the geography area and this deficiency can be attributed to the fact that preschool teachers did not take any courses related to geography teaching in their undergraduate years. The limitation of this study is that the study was conducted with 20 preschool teachers working in independent kindergartens of Edirne Provincial Directorate of National Education. Based on the results of the research, it is possible to train preschool teachers who have pedagogical content knowledge in the pre-school period by adding various courses about geography teaching to preschool teacher candidates in undergraduate period. The research can be repeated with a larger working group, quantitative measurement tools can be developed for the teaching of geography in preschool period, and the results can be compared with the quantitative research method. In addition, geography teaching can be conducted on preschool children.

Keywords: geography teaching in preschool period, geographic skills, preschool teachers

Okul Öncesi Dönemde Coğrafya Öğretimine Yönelik Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi

Gülşah Günşen[1], Gülden Uyanık[2], Berrin Akman[3]

[1]Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı

[2]Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı

[3]Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı

Bildiri No: 113 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi dönemde öneminin pek anlaşılamadığı alanların başında gelen coğrafya öğretimi ile çocukların erken yaşlarda kazanabileceği coğrafi beceriler çocukların ileride zaman, mekân, yer-yön duygusunun gelişimi, harita okuma-çizme becerisi, grafik çizme becerisi gibi birçok becerisinin de gelişimine destek sunmaktadır. Bu noktada özellikle üniversitelerde okul öncesi öğretmenliği programlarında yer almayan ya da çok az üniversitede seçmeli ders olarak yer alabilen erken çocukluk döneminde coğrafya öğretimi dersinin gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Yapılan bu araştırma ile okul öncesi dönem çocuklarına coğrafya öğretimine yönelik okul öncesi öğretmenlerinin görüşlerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Nitel araştırma yöntemi kullanılarak yapılan araştırmanın çalışma grubunu Edirne İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı bağımsız anaokullarında görev yapmakta olan ve araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen 20 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Okul öncesi öğretmenlerinin okul öncesi dönem çocuklarına coğrafya öğretimine yönelik görüşlerini belirlemede araştırmacılar tarafından geliştirilmiş ve uzman görüşü alınarak son hali verilmiş bulunan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formu 5 sorudan (*coğrafya size nedir? Sizce neler coğrafya öğretimi içerisine girebilir? Sizce okul öncesi dönemde coğrafya öğretimi önemli midir? Okul öncesi dönemde coğrafya öğretiminde sizce neler yapılabilir? Okul öncesi dönem çocuklarına coğrafya öğretimine yönelik nasıl bir etkinlik planlarsınız?*) oluşmakta olup her bir soru öğretmenlere bire bir yöneltilerek cevapları kayıt altına alınmıştır. Her bir öğretmen ile görüşme yaklaşık olarak 25 dakika sürmüştür. Araştırmadan elde edilen veriler içerik analizi ile çözümlenmiş olup içerik analizinde temel amaç toplanan verileri açıklayabilecek kavramlara ve ilişkilere ulaşmak daha derinlemesine bilgi edinmektir. İçerik analizinde temelde yapılan işlem birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları düzenleyerek yorumlamaktır. İçerik analizi sürecine öncelikle yazılı metin haline getirilen görüşme formlarının sıralanması ile başlanmıştır. Daha sonra okul öncesi öğretmenlerinin vermiş oldukları cevaplarda aynı yönde örtüşen cümleler gruplandırılarak temalar ve kodlar oluşturulmuştur. Bu süreçlerdeki işlemler araştırmacılar tarafından ayrı ayrı yapıldıktan sonra gruplamalar karşılaştırılmıştır. Araştırmada yer alan 3 araştırmacının bulguları Miles ve Huberman (1994) tarafından önerilen formül (Güvenirlik: [Görüş birliği / (Görüş birliği + Görüş ayrılığı) x 100] kullanılarak hesaplanmıştır. Sonuç olarak, uzmanlar arasında büyük oranda (%95) örtüşme sağlanmış ve fikir birliğine varılmıştır. Elde edilen bulgular doğrultusunda genel olarak okul öncesi öğretmenlerinin büyük çoğunluğu (%80; n=16) okul öncesi dönemde coğrafya öğretimini önemli bulmakta ancak öğretmenlerin %60'ının (n=12) okul öncesi dönemde coğrafya öğretimine yönelik etkinlik planlayamadıkları ve coğrafi kavramları doğru ifade edemedikleri görülmektedir. Bu sonuçlar da okul öncesi öğretmenlerinin coğrafya alanına yönelik pedagojik içerik bilgilerinde çeşitli eksikliklerin olduğunu düşündürmekte olup bu eksikliğin de okul öncesi öğretmenlerinin lisans döneminde coğrafya öğretimine yönelik herhangi bir ders almadıklarına bağlanabilir. Araştırmanın sadece Edirne İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı bağımsız anaokullarında görev yapmakta olan 20 okul öncesi öğretmeni ile yürütülmüş olması ve nitel araştırma yöntemi kullanılarak yapılmış olması bu araştırmanın sınırlılığını oluşturmakta olup araştırmanın sonuçlarından yola çıkılarak lisans döneminde okul öncesi öğretmen adaylarına coğrafya öğretimine yönelik çeşitli derslerin eklenerek okul öncesi dönemde coğrafya

öğretimine yönelik pedagojik içerik bilgisi sağlam okul öncesi öğretmenlerinin yetiştirilmesi sağlanabilir. Araştırma daha büyük bir çalışma grubu ile yürütülerek tekrarlanabilir, okul öncesi dönemde coğrafya öğretimine yönelik nicel ölçüm araçları geliştirilebilir ve araştırma sonuçları nicel araştırma yöntemi ile tekrarlanarak sonuçları karşılaştırılabilir. Ayrıca okul öncesi dönem çocukları üzerinde coğrafya öğretimi yapılarak sonuçlar araştırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönemde coğrafya öğretimi, coğrafi beceriler, okul öncesi öğretmenleri

Investigation Of Preschool Teachers' Views On Using Museums In Out-Of-School Science

Gülşah Günşen[1], Yeşim Fazlıoğlu[1]

[1]*Trakya Üniversitesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı*

Abstract No: 114 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The goals of science education include children's learning and understanding of the natural world, as well as the development of curiosity and support for learning by loving and researching science. However, it is also very important to create appropriate learning environments for children to keep their research spirit and to develop their natural curiosity and questioning skills. Within the learning environment, science teaching is generally carried out in three learning environments. These three learning environments; classroom, laboratory and out-of-school learning places. In particular, preschool teachers' classroom and laboratory environments provide a limited learning environment in science teaching to young children. However, out-of-school learning spaces provide an environment of unlimited experience and offer preschool teachers and children many opportunities to experience their curiosity in accordance with the inquiry research pedagogy. From this point of view, the aim of this study is to determine the opinions of preschool teachers about the use of museums in teaching science out of the school. The study group consists of 20 preschool teachers who work in kindergartens of Edirne province and want to participate in the study voluntarily. The semi-structured interview form, which was developed by the researchers and finalized by taking expert opinion, was used to determine the opinions of preschool teachers about the use of museums in the teaching of science outside the school. The semi-structured interview form was completed by one-to-one interviews with the first researcher within the time periods determined by the teachers themselves, and each teacher lasted approximately 20 minutes. The data obtained from the research has been analyzed by content analysis and the main purpose of the content analysis is to gain more in-depth knowledge of the concepts and relationships that can explain the collected data. The basic process in content analysis is to bring together similar data within the framework of certain concepts and themes and interpret them by editing them. The content analysis process was started with the ordering of the interview forms which were first written into a written text. Then, themes and codes were created in the answers given by preschool teachers. After these processes were carried out separately by the researchers, the groupings were compared. The findings of the three researchers in the study were calculated using the formula proposed by Miles and Huberman (1994) (Reliability: [Consensus / (Consensus + Disagreement) x 100]). As a result, 90% overlap was achieved and consensus was reached among the experts. According to research results it is seen that the majority of pre-school teachers (70%; n = 14) stated that museums can be used from out-of-school learning environments in science teaching in preschool period. However, it is seen that (60%; n = 12) of the teachers stated that they did not know how to use museums as an out-of-school learning environment in preschool period. These results suggest that preschool teachers may have lack of pedagogical content knowledge in order to use museums in science teaching from out-of-school learning environments. It is thought that this deficiency can be attributed to the fact that preschool teachers did not engage in any scientific activities in any learning environment outside the classroom in the field of science teaching, where they were already troubled, and that they did not receive education in these fields. The limitation of this study is that the study was conducted with 20 preschool teachers working in independent kindergartens of Edirne Provincial Directorate of National Education. The research can be carried out with a larger working group and the results can be compared with the children by conducting various scientific studies in the museums from the out-of-school learning environments for science teaching on preschool children.

Keywords: out of school science teaching environment, museums, preschool teachers

Okul Dışı Bilim Öğretiminde Müzelerin Kullanılmasına Yönelik Okul Öncesi Öğretmenlerinin Görüşlerinin İncelenmesi

Gülşah Günşen[1], Yeşim Fazlıoğlu[1]

[1]*Trakya Üniversitesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı*

Bildiri No: 114 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bilim eğitiminin hedefleri içerisinde çocukların doğal dünyayı öğrenmeleri ve anlamaları, merak duygularının geliştirilerek bilimi sevmeleri aynı zamanda araştırarak öğrenmelerine destek sunulması yer almaktadır. Bununla beraber çocukların araştırma ruhunu kaybetmemeleri, doğal meraklarının ve soru sorma becerilerinin geliştirilmesi için uygun öğrenme ortamlarının oluşturulması da oldukça önem arz etmektedir. Öğrenme ortamları içerisinde bilim öğretimi genellikle üç öğrenme ortamında yürütülmektedir. Bu üç öğrenme ortamı; sınıf, laboratuvar ve okul dışı öğrenme mekânlarıdır. Özellikle okul öncesi öğretmenlerinin küçük çocuklara bilim öğretiminde sınıf ve laboratuvar ortamları sınırlı bir öğrenme ortamı sunmaktadır. Oysa ki okul dışı öğrenme mekanları sınırsız deneyim ortamı sunmakla beraber okul öncesi öğretmenlerine ve çocuklara merak ettiklerini sorgulayıcı-araştırma pedagojisine uygun şekilde deneyimleyebilecekleri birçok fırsat sunmaktadır.

Bu noktadan hareketle yapılan bu araştırmanın amacı okul öncesi öğretmenlerinin okul dışı bilim öğretiminde müzelerin kullanılmasına yönelik görüşlerinin belirlenmesidir. Nitel araştırma yöntemi kullanılarak yapılan araştırmanın çalışma grubunu Edirne il merkezine bağlı anaokullarında görev yapmakta olan ve araştırmaya gönüllü katılmak isteyen 20 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Okul öncesi öğretmenlerinin okul dışı bilim öğretiminde müzelerin kullanılmasına yönelik görüşlerini belirlemede araştırmacılar tarafından geliştirilmiş ve uzman görüşü alınarak son hali verilmiş bulunan *Okul Dışı Bilim Öğretiminde Müzelerin Yerinin Belirlenmesine Yönelik Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu* kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formu öğretmenlerin kendilerinin belirlediği zaman dilimlerinde ilk araştırmacı ile bire bir görüşülerek doldurulmuş ve her bir öğretmen ile görüşme yaklaşık olarak 20 dakika sürmüştür. Araştırmadan elde edilen veriler içerik analizi ile çözümlenmiş olup içerik analizinde temel amaç toplanan verileri açıklayabilecek kavramlara ve ilişkilere ulaşmak daha derinlemesine bilgi edinmektir. İçerik analizinde temelde yapılan işlem birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları düzenleyerek yorumlamaktır. İçerik analizi sürecine öncelikle yazılı metin haline getirilen görüşme formlarının sıralanması ile başlanmıştır. Daha sonra okul öncesi öğretmenlerinin vermiş oldukları cevaplarda aynı yönde örtüşen cümleler gruplandırılarak temalar ve kodlar oluşturulmuştur. Bu süreçlerdeki işlemler araştırmacılar tarafından ayrı ayrı yapıldıktan sonra gruplamalar karşılaştırılmıştır. Araştırmada yer alan 2 araştırmacının bulguları Miles ve Huberman (1994) tarafından önerilen formül (Güvenirlik: [Görüş birliği / (Görüş birliği + Görüş ayrılığı) x 100] kullanılarak hesaplanmıştır. Sonuç olarak, uzmanlar arasında büyük oranda (%90) örtüşme sağlanmış ve fikir birliğine varılmıştır. Elde edilen bulgular doğrultusunda genel olarak okul öncesi öğretmenlerinin büyük çoğunluğu (%70; n=14) okul öncesi dönemde bilim öğretiminde okul dışı öğrenme ortamlarından müzelerin kullanılabileceğini ifade ettikleri görülmüştür. Ancak öğretmenlerin %60'ının (n=12) okul öncesi dönemde okul dışı öğrenme ortamı olarak müzeleri nasıl kullanabileceklerini bilemediklerini ifade ettikleri görülmektedir. Bu sonuçlar da okul öncesi öğretmenlerinin okul dışı öğrenme ortamlarından müzeleri bilim öğretiminde kullanabilmelerine yönelik pedagojik içerik bilgilerinde eksikliklerinin olabileceğini düşündürmektedir. Bu eksikliğin ise okul öncesi öğretmenlerinin zaten sıkıntılı oldukları bilim öğretimi konusunda sınıf dışında herhangi bir öğrenme ortamında bilimsel aktivitelerde bulunmamış olmalarına, bu alanlarda eğitim almamış olmalarına bağlanabileceği

düşünülmektedir.

Araştırmanın sadece Edirne İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı bağımsız anaokullarında görev yapmakta olan 20 okul öncesi öğretmeni ile ve nitel araştırma yöntemi kullanılarak yapılmış olması bu araştırmanın sınırlılığını oluşturmaktadır. Yapılan bu araştırma daha büyük bir çalışma grubu ile yürütülerek tekrarlanabilir ve okul öncesi dönem çocukları üzerinde bilim öğretimine yönelik okul dışı öğrenme ortamlarından müzelerde çeşitli bilimsel çalışmalar yürütülerek çocuklar üzerinden sonuçlar elde edilerek karşılaştırmalar yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: okul dışı bilim öğretimi, müzeler, okul öncesi öğretmenleri

The Effect Of Inquiry Based Plays On Children'S Understandings Of The Shape Of The Earth And Day-Night Concepts

Sinem Güçhan-özgül[1], Mesut Saçkes[1], Berrin Akman[2]
[1]*Balıkesir Üniversitesi*
[2]*Hacettepe Üniversitesi*

Abstract No: 378 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The Effect of Inquiry Based Plays on Children's Understandings of the Shape of the Earth and Day-Night Concepts

Sinem Güçhan Özgül*, Mesut Saçkes*, Berrin Akman**

*Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

** Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

This study mainly aims to investigate the effect of inquiry-based plays on children's understandings of the shape of the earth and day-night concepts.

Children aged between 60-72 months attending kindergartens in city centre (Karesi- Altıeylül districts) within Balıkesir Directory of National Education comprise the universe of the study. The experimental sampling group consists of a total of 56 children (31 females and 25 males) aged between 60-72 months enrolled in a kindergarten within Balıkesir Directory of National Education. Three class of children attend randomized to three sampling group of the study; these are called experiment (n=15), control (n=20) and placebo (n=21) groups.

This study is designed as a pre-test post-test quasi- experimental design within embedded experimental mixed method which might aim to embed both qualitative and quantitative data within qualitative interpretation. "Earth-2" test and "Earth and Day-Night Concepts Interview Protocol" are used as data collection tools to reveal children's perceptions of the shape of the earth and day-night concepts. Earth-2 is a structured, nonverbal, forced-choice test developed by Straatemaier, Van Der Maas and Jensen (2008). The internal consistency of the test showed the Cronbach Alpha value as .79. The interview protocol developed by Saçkes and Korkmaz (2015) consists of three parts such as answering questions with verbal expressions, creating models and making selections from set of models created by the researchers. This protocol enables gathering different type of data to reveal children's conceptual understandings on Earth and the day-night cycle. The designed study has three study groups which are experimental, control and placebo group. 12 inquiry-based play activities designed by the researcher implemented in the experimental group and 12 activities which are prepared by the preschool teacher within the framework of the preschool curriculum in Turkey (MEB, 2013) implemented in the placebo group for six weeks, where no intervention is performed in the control group.

Based on the pre-test findings, results showed that all children have synthetic mental models

about the shape of the earth and day-night concepts. The findings of the effect of the intervention activities indicated significant difference ($p < .05$) for the experimental group both about children's understandings of the shape of the earth and day-night concepts and also this difference is found persistent. Understandings of the shape of the earth in the placebo group found significantly different than the control group according to the post-test. However, this difference is not seen in the follow-up test. There is no difference between placebo and control groups regarding the understandings of day-night concepts both in the post and follow-up tests. The results indicate that inquiry-based plays positively effect children's understandings of the shape of the earth and day-night concepts.

Keywords: Inquiry based education, shape of the earth, day-night, conceptual change

Keywords: Inquiry based education, shape of the earth, day-night, conceptual change

Investigation Of Environmental Attitudes Of Child Development Program Students In Terms Of Various Factors

Hicran Alkan[1], Serap Aktemur Gürler[1]

[1]Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu Çocuk Gelişimi Programı

Abstract No: 160 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

One of the most important problems of our time is environmental problems. The main reason of the increasing environmental problems is the human's negative emotions, thoughts and behaviors exhibited towards the environment that they live in. It is important for the livable world that people acquire environmental knowledge, skills and attitudes for preventing environmental problems and for a sustainable life. The increase in environmental problems shows the importance of environmental education more and more. Environmental problems cannot be solved only by technological developments, and local and global measures. In this context, education is an important tool to create awareness, sensitivity and perspective towards environmental problems. Environmental education, while transferring environmental knowledge, on the other hand, enables individuals to develop attitudes towards the environment and turn these attitudes into behavior. In a qualified environmental education, not only effective teaching methods but also the role of the correct model teachers are important. In the researches, it has been stated that teachers' attitude towards the environment greatly affects the process of acquiring environmental awareness, and positive environmental attitudes and behaviors for the children.

When we look at the child's curiosity in first years towards environment and nature, this makes environmental education essential. It is necessary to start environmental education from the early childhood period when habits, attitudes and behaviors have started to be gained and have a lifelong effect. Starting environmental education from the early stages of life will bring short and long term positive results with it. Environmental education, especially in the early period, will provide positive attitudes and behavior, and environmental awareness towards a livable environment that humanity needs. In this respect, educating teachers who respect the nature, have high environmental sensitivity and can use environmental studies effectively will contribute to the achievement of the objectives of environmental education. In this study, it is aimed to determine the various factors that are effective on the attitudes of the child development program students towards the environment and nature, which play an important role in early childhood education. At the same time, it is aimed to understand the relationships between these students' attitudes towards the environment and the factors affecting these attitudes. In addition, it is remarkable that there are very few studies conducted to determine the environmental attitudes of associate degree child development program students who play an important role in preschool education and serve as expert teacher. Early identification of the needs of associate degree child development program students is very important in terms of revealing their educational needs before starting their professional life.

The sample of the study consists of 90 students from the 1st and 2nd grade of Kafkas University Social Sciences Vocational School of Higher Education Child Development Program in 2018-2019 academic year. In the study, "Environmental Attitudes Scale" was used as a data collection tool in order to measure the attitudes of associate degree child development program students towards the environment. Environmental Attitude Scales (ETO) consist of 5 items under the title of Education Needs for Environmental Problems, 5 items under the title of Importance of Field Trips in Environmental

Education, 5 items under the title of Environmental Pollution and Protection and 5 items under the title of Environmental Protection Movement, 4 sub-factors and a total of 20 items.

In the statistical analysis of the results obtained from the research, t-test and Anova test calculations were made over the total scores of questions belonging to sub-factors. The significance of scores taken from the chosen demographic factors such as, sex, age, educational needs for environmental problems in accordance with the settlement unit that they live in and school type, the importance of field trips in environmental education, environmental pollution and protection and environmental protection movement sub-factors were analyzed. Although there were differences in average scores between demographic variables and sub-problems, it was found that these values were not statistically significant. This should not be perceived as a deficiency, but as a picture where current environmental education creates a standard student profile. At the same time, it can be stated that the courses related to the environment that the child development program associate degree students have been taking during the learning process have created environmental consciousness and awareness for them.

Keywords: Environmental attitude, environmental education, child development

Çocuk Gelişimi Programı Öğrencilerinin Çevresel Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Hicran Alkan[1], Serap Aktemur Gürler[1]

[1]Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu Çocuk Gelişimi Programı

Bildiri No: 160 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çağımızın en önemli sorunlarından biri çevresel sorunlardır. Her geçen gün artan çevre sorunlarının temel nedeni insanın yaşadığı çevreye karşı sergilediği olumsuz duygu, düşünce ve davranışlarıdır. İnsanların çevresel sorunları önleme ve sürdürülebilir bir yaşam için çevresel bilgi, beceri ve tutum kazanması yaşanılabilir dünya için önem arz etmektedir. Çevre sorunlarındaki artış, çevre eğitiminin önemini gün geçtikçe daha çok ortaya koymaktadır. Çevre sorunları sadece teknolojik gelişmeler, yerel ve küresel önlemlerle çözümlenemez. Bu bağlamda çevresel sorunlara farkındalık, duyarlılık ve bakış açısı kazandırmak için eğitim önemli bir araçtır. Çevre eğitimi, çevresel bilgileri aktarırken diğer yandan da bireylerde çevreye yönelik tutumların gelişmesini ve bu tutumların davranışa dönüşmesini sağlayabilmektedir. Nitelikli bir çevre eğitiminde sadece etkili öğretim yöntemleri ile değil aynı zamanda doğru model olan öğretmenlerin rolü önemlidir. Yapılan araştırmalarda öğretmenlerin çevreye karşı tutumunun, çocuklarda çevre bilinci, olumlu çevresel tutum ve davranışlar kazandırma sürecini büyük ölçüde etkilediği ifade edilmiştir.

Çocuğun yaşamın ilk yılları, çevreye ve doğaya olan merakı dikkate alındığında çevre eğitimini gerekli kılmaktadır. Çevre eğitimine alışkanlık, tutum ve davranışların kazanılmaya başlandığı ve yaşam boyu etkisini sürdürdüğü erken çocukluk döneminden başlamak gerekmektedir. Çevre eğitimine yaşamın erken dönemlerinden itibaren başlanması, kısa ve uzun süreli olumlu sonuçları beraberinde getirecektir. Özellikle erken dönemde verilecek çevre eğitimi, insanlığın ihtiyaç duyduğu yaşanılabilir bir çevreye karşı olumlu tutum, davranış ve çevre bilincini kazandıracaktır. Bu doğrultuda doğaya saygılı, çevre duyarlılığı yüksek ve çevresel çalışmaları etkin kullanabilecek öğretmenlerin yetiştirilmesi çevre eğitiminin hedeflerinin ulaşmasına katkı sunacaktır. Bu araştırmada, erken çocukluk eğitiminde önemli bir role sahip olan çocuk gelişimi programı öğrencilerinin çevreye ve doğaya karşı tutumları üzerinde etkili olan çeşitli değişkenleri belirlemek amaçlanmıştır. Aynı zamanda bu öğrencilerin çevreye yönelik tutumları ve bu tutumları etkileyen faktörler arasındaki ilişkilerin anlaşılması amaçlanmaktadır. Ayrıca okul öncesi eğitimde önemli sorumluluklar üstlenen usta öğretici olarak görev yapan ön lisans çocuk gelişimi programı öğrencilerinin çevresel tutumlarını belirlemeye yönelik yapılan çalışmaların oldukça az olması dikkat çekmektedir. Ön lisans çocuk gelişimi programı öğrencilerinin gereksinimlerinin erken dönemde belirlenmesi, onların meslek yaşantısına başlamadan bu yöndeki eğitim ihtiyaçlarının ortaya konulması açısından son derece önemlidir.

Yöntem

Araştırmanın örneklemini 2018-2019 öğretim yılında Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu Çocuk Gelişimi Programı 1. ve 2.sınıfta öğrenim gören 90 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada ön lisans çocuk gelişimi programı öğrencilerinin çevreye yönelik tutumlarını ölçmek amacı ile veri toplama aracı olarak "Çevresel Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Çevresel Tutum Ölçeği (ÇTÖ) ; Çevresel Problemler İçin Eğitim Gereksinimi 5 madde, Çevre Eğitiminde Alan Gezilerinin Önemi 5 madde, Çevresel Kirlilik ve Koruma 5 madde ve Çevresel Koruma Hareketi 5 madde olmak üzere 4 alt faktör ve

toplam 20 maddeden oluşmaktadır.

Bulgular ve Sonuç

Araştırmadan elde elden sonuçların istatistiksel olarak incelenmesinde alt faktörlere ait soruların toplam puanları üzerinden t testi ve Anova testi hesaplamaları yapılmıştır. Demografik değişkenler olarak seçilen cinsiyet, yaş, yaşadıkları yerleşim birimi ve okul türüne göre çevresel problemler için eğitim gereksinimi, çevre eğitiminde alan gezilerinin önemi, çevresel kirlilik ve koruma ve çevresel koruma hareketi alt faktöründen aldıkları puanlar arasındaki farkın anlamlılığı irdelenmiştir. Demografik değişkenler ve alt problemler arasında ortalama puanlar bakımından farklılıklar olmasına rağmen, bu değerlerin istatistiksel anlamda anlamlı olmadığı ortaya çıkmıştır. Bu durum bir eksiklik değil, mevcut yapının çevre eğitimi açısından standart bir öğrenci profili oluşturduğu şeklinde algılanmalıdır. Aynı zamanda çocuk gelişimi programı ön lisans öğrencilerinin öğrenim sürecinde henüz almakta oldukları çevre ile ilgili derslerin çevresel bilinç ve farkındalık kazandırdığı ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Çevresel Tutum,Çevre Eğitimi,Çocuk Gelişimi

Examining Pre-School Teachers' Attitudes Towards Science Teaching In Terms Of Various Variables

Ümit Demiral
AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ

Abstract No: 418 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: Pre-school teachers play an active and important role in the future academic life of children related to science. In this process, teachers' attitudes towards science education are seen as an important element for effective science education. Pre-school teachers' knowledge, skills, self-efficacy and attitudes towards science teaching can have an impact on their classroom practices. Therefore, pre-school teachers' attitudes towards science teaching are important. The aim of this study is to examine the attitudes of pre-school teachers towards science teaching in terms of age, seniority, type of institution, self-sufficiency.

Method: Descriptive scanning model, one of the quantitative research methods, was used in the study. Survey methods are research approaches aiming to describe a past or present situation as it exists. The events, individuals or objects that are the subject of the research are tried to be defined in their own circumstances and as they are. There is no attempt to change or influence them in any way. The relationships found through surveys are interpreted in the context of providing the prediction of the other if the situation in a variable is known, rather than a cause and effect relationship. The sample of the study consisted of 100 pre-school teachers working in state and private pre-school institutions in two city centers in the Central Anatolia Region. As data collection tools; “Personal Information Scale” and “Early Childhood Teachers' Attitudes toward Science Teaching Scale (ECTASTS)” were used in the study. SPSS 20 package program was used in the analysis of the obtained data. Arithmetic mean (□), percentage (%), standard deviation (SD) and frequency (f) calculations were used to examine the teachers' attitudes towards science teaching. Kruskal Wallis test, one of the non-parametric tests, was used to determine whether the attitudes towards science teaching differ according to age and seniority, and Mann-Whitney U test, which is also one of the non-parametric tests, was used to examine the variables of institution type and self-sufficiency.

Findings: When the teachers' responses to the Science Teaching Attitude Scale were examined, the lowest score of 100 teachers was 31; the highest score is 81. The average score of teachers (X) for this scale is 66,86. According to these data, it was found that the teachers' attitude average scores towards science teaching were high, in other words, their attitude towards science teaching was positive. Whether or not the attitudes of the teachers towards science teaching differ in terms of some variables are examined, it was found that there was a significant difference between the groups depending on self-sufficiency ($p < .05$). However, there was no significant difference between the groups depending on age, seniority and type of institution ($p > .05$). When the changes in the teachers' attitudes towards science teaching were examined depending on age, Kruskal Wallis test results showed that teachers' attitude scores did not differ significantly depending on age group [$X2 (3) = 5,204$, $p > .05$]. This finding indicates that the attitude did not differ depending on age. When the changes in the teachers' attitudes towards science teaching were examined depending on the working year, the results of Kruskal Wallis test analysis showed that the attitude scores of the teachers did not differ significantly depending on seniority [$X2 (3) = 3,261$, $p > .05$]. This finding indicates that the attitude did not change depending on seniority. When the changes in the attitudes of teachers towards science teaching were

examined depending on the type of institution, Mann-Whitney U test analysis results showed that there was no significant difference between the attitude scores of teachers working in private institutions and teachers working in public institutions (U = 770,500, p> .05). When the changes in the attitudes of the teachers towards science teaching depending on self-sufficiency were examined, it was found that there was a significant difference between the attitude scores of the teachers who felt sufficient about science teaching and those who did not feel enough (U = 575,000, p> .05).

Results: Based on the findings of the study, it was concluded that having a belief in teaching science to children sufficiently constitutes a significant difference in their attitudes towards science teaching however; it was found that teachers' age, experience, and type of institution did not make a significant difference on their attitudes towards science teaching.

Based on these results, it is suggested that teachers should be given professional development courses that allow them to develop the belief that they can teach science to children.

Keywords: Pre-school education, Science education, Pre-school teachers, Attitude towards science teaching

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Fen Öğretimine Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Ümit Demiral
AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ

Bildiri No: 418 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Okul öncesi öğretmenleri çocukların gelecek dönemdeki fenle ilgili akademik yaşantılarında etkin ve önemli bir rol üstlenmektedirler. Bu süreçte öğretmenlerin fen eğitimine yönelik tutumları etkili fen eğitimi için önemli bir unsur olarak görülmektedir. Okul öncesi dönem öğretmenlerinin fen öğretimine ilişkin bilgi, beceri, öz yeterlilik ve tutumları onların sınıf içindeki uygulamaları üzerinde etkili olabilmektedir. Bu nedenle okul öncesi öğretmenlerin fen öğretimine yönelik tutumları önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, okul öncesi öğretmenlerinin fen öğretimine karşı tutumlarının yaş, kıdem, çalışılan kurum türü, kendini yeterli hissetme değişkenleri açısından incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modelleri, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımıdır. Araştırmaya konu olan olaylar, bireyler ya da nesneler, kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır. Onları, herhangi bir şekilde değiştirme, etkileme çabası gösterilmez. Tarama yolu ile bulunan ilişkiler bir neden sonuç ilişkisinden ziyade bir değişkendeki durumun bilinmesi halinde ötekinin kestirilmesini sağlaması bağlamında yorumlanır. Araştırmanın örneklemini İç Anadolu Bölgesinde bulunan iki il merkezindeki devlet ve özel okul öncesi kurumlarında görev yapmakta olan 100 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplama araçları olarak, "Kişisel Bilgiler Ölçeği" ve "Fen Öğretimine Yönelik Tutum Ölçeği (FÖYTÖ)" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde SPSS 20 paket programı kullanılmıştır. Öğretmenlerin fen öğretimine yönelik tutumlarının düzeyi incelenirken aritmetik ortalama (X), yüzde (%), standart sapma (SS) ve frekans (f) hesaplamaları kullanılmıştır. Fen öğretimine yönelik tutumlarının yaş ve kıdem değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacıyla parametrik olmayan testlerinden biri olan Kruskal Wallis testi, çalışılan kurum türü ve kendini yeterli hissetme değişkenlerinin incelenmesinde ise yine parametrik olmayan testlerden biri olan Mann-Whitney U testi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğretmenlerin Fen Öğretimine Yönelik Tutum Ölçeğine yönelik verdikleri cevaplar incelendiğinde, 100 öğretmenin tutum ölçeğinden aldıkları en düşük puan 31; en yüksek puan ise 81'dir. Öğretmenlerin bu ölçeğe ilişkin ortalama puanı (□) 66,86'dır. Bu verilere göre, öğretmenlerin fen öğretimine yönelik tutum puan ortalamalarının yüksek olduğu yani fene öğretimine yönelik tutumlarının olumlu olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenlerin fen öğretimine yönelik tutumlarının bazı değişkenler açısından farklılık gösterip göstermediği incelendiğinde, kendini yeterli hissetme durumuna göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olduğu ($p< .05$) tespit edilmiştir. Buna karşın yaş, kıdem, çalışılan kurum türü değişkenlerine göre gruplar arasında anlamlı düzeyde farklılık olmadığı ($p>.05$) tespit edilmiştir. Öğretmenlerin fen öğretimine yönelik tutumlarının yaşa göre değişimi incelendiğinde, Kruskal Wallis testi analiz sonuçları öğretmenlerin yaş grubuna göre tutum puanlarının anlamlı olarak farklılaşmadığını göstermektedir [$X2$ (3) = 5,204, $p> .05$]. Bu bulgu, istatistiksel olarak tutumun yaşa bağlı olarak farklılaşmadığını göstermektedir. Öğretmenlerin fen öğretimine yönelik tutumlarının çalışma yılına göre değişimi incelendiğinde, Kruskal Wallis testi analiz sonuçları öğretmenlerin kıdeme göre tutum puanlarının anlamlı olarak farklılaşmadığını göstermektedir [$X2$ (3) = 3,261, $p> .05$]. Bu bulgu, istatistiksel

olarak tutumun kıdeme bağlı olarak değişmediğini göstermektedir. Öğretmenlerin fen öğretimine yönelik tutumlarının çalıştıkları kurum türüne göre değişimi incelendiğinde, Mann-Whitney U testi analiz sonuçları özel kurumlarda çalışmakta olan öğretmenler ile devlet kurumlarında çalışmakta olan öğretmenlerin tutum puanları arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir (U=770,500, p> .05). Öğretmenlerin fen öğretimine yönelik tutumlarının kendini yeterli hissetme durumuna göre değişimi incelendiğinde, Mann-Whitney U testi analiz sonuçları kendini fen öğretimi konusunda yeterli hisseden öğretmenler ile kendini yeterli hissetmeyen öğretmenlerin tutum puanları arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir (U=575,000, p> .05).

Sonuç: Araştırmanın bulgularına dayalı olarak öğretmenlerin yaş, deneyim, görev yapılan okul türünün fen öğretimine yönelik tutumları üzerinde anlamlı düzeyde bir farklılık oluşturmadığı, buna karşın çocuklara feni yeterince öğretebilme inancına sahip olmanın fen öğretimine yönelik tutumlarında anlamlı bir farklılık oluşturduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçtan yola çıkarak, öğretmenlere, çocuklara fen öğretimi yapabilecekleri inancının oluşmasına imkan veren profesyonel gelişim seminerlerinin verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitimi, Fen eğitimi, Okul öncesi öğretmenleri, Fen öğretimine yönelik tutum

Examining Pre-School Teachers' Use Of Science Learning Centers

Ümit Demiral
AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ

Abstract No: 424 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: Learning centers have great importance in pre-school education. Children are given the opportunity to live different experiences effectively, to establish natural relationships with each other in smaller groups, to solve problems they face during the game, to take decisions and responsibilities, to express themselves and to learn from each other with learning centers. The science learning center plays a major role in providing an environment full of stimuli for children's mental and cognitive development. The aim of this study is to reveal the status of science learning centers in pre-school education institutions and to examine the views of pre-school teachers about the use of science learning centers.

Method: In this study, which aims to reveal the qualification status of science learning centers in pre-school classes and the thoughts of pre-school teachers about science learning centers, the case study design used in qualitative research methods was used. A case study is a research design in which a researcher deeply analyzes a situation, event, action, process, or one or more individuals. The study group consisted of 12 teachers working in 6 central Pre-schools and kindergartens with low-middle-high economic level in a province located in the Central Anatolia Region under the Provincial Directorate of National Education. “Science Learning Center Observation Form”, “Science Awareness Scale”, “Science Learning Center Materials Form” and “Interview Questions” were used as data collection tools. The data collection process was carried out in three stages: observation of science learning centers, obtaining teachers 'views on the status of materials in science learning centers and obtaining teachers' views on the science learning center. Descriptive and content analysis were used together in the analysis of the collected data.

Finding: According to the findings of the study, as a result of observing the science learning centers of 12 teachers, it was found that 28% of the 86 materials in the form of science learning center materials were present. Additionally, 34% of the general materials, 12% of the materials teaching movement, 43% of materials teaching transformation, 21% of the natural environment monitoring materials were determined. In the form of science learning center materials given to teachers, teachers stated that 62% of the 86 materials are available in science learning centers. Teachers also stated that 64% of general materials, 43% of materials teaching movement, 80% of materials teaching transformation, and 53% of natural environment monitoring materials were available. In face-to-face interviews with teachers, 7 (58%) of the 12 teachers stated that they received training to prepare a science learning center during the university period, whereas 5 (42%) stated that they did not receive any training. In another finding, 8 (%) of the teachers stated that they do their science activities partially in the science learning center but 4 (%) do not use the science learning centers. The teachers stated that in order to make the science learning center more effective, it is necessary to provide a wide environment that will arouse the curiosity of the child, that the ministry should provide durable and useful materials to the schools and that the teachers should be trained in the preparation of science learning centers. 9 (75%) of the teachers stated that they prepared the science learning center themselves or in partnership with other teachers and 3 (25%) stated that the science learning center of the school was ready. The teachers stated that they took into consideration the criteria in curriculum,

internet, textbooks and supplementary resources while preparing the science learning center. These are criteria such as ensuring the safety of children, compliance with children's level, arousing their interests and curiosities and using technology.

Results: According to the results of the study, it was found that there was a significant difference between the materials that teachers stated that they were in science learning centers and the observed materials. This difference is due to the fact that teachers do not have sufficient command of science learning centers. Most of the teachers stated that they prepared the science learning center themselves but they did not have enough information about it. They stated that pedagogical and financial support should be given in order to prepare a more effective and useful science learning center. According to these results, it is suggested that teachers should be given pedagogical support to prepare science learning centers. In addition, it is suggested that teacher candidates should be given training to prepare science learning centers during their undergraduate years.

Keywords: Pre-school education, science education, pre-school teachers, science learning center

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Fen Öğrenme Merkezlerini Kullanma Durumlarının İncelenmesi

Ümit Demiral
AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ

Bildiri No: 424 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Okul öncesi eğitiminde öğrenme merkezleri büyük öneme sahiptir. Öğrenme merkezleri ile çocukların farklı deneyimleri etkin bir şekilde yaşamalarına, daha küçük gruplarda birbirleriyle doğal ilişkiler kurmalarına, oyun esnasında karşılaştıkları problemleri çözmelerine, karar ve sorumluluk almalarına, kendilerini ifade etmelerine ve birbirlerinden öğrenmelerine fırsat tanınmış olur. Çocukların zihinsel ve bilişsel gelişimi için onlara uyaranlarla dolu bir ortam sağlamada fen öğrenme merkezinin rolü büyüktür. Bu çalışmanın amacı, okul öncesi eğitim kurumlarındaki fen öğrenme merkezlerinin durumunun açığa çıkarılması ve okul öncesi öğretmenlerinin fen öğrenme merkezlerinin kullanımına ilişkin görüşlerinin incelenmesidir.

Yöntem: Okul öncesi sınıflarındaki fen öğrenme merkezlerinin yeterlilik durumlarını ve okul öncesi öğretmenlerinin fen öğrenme merkezlerine ilişkin düşüncelerini ortaya koyma amaçlayan bu çalışmada, nitel araştırma yöntemleri içerisinde yer alan durum çalışması deseni kullanılmıştır. Durum çalışması, araştırmacının bir durumu, olayı, eylemi, süreci ya da bir veya daha fazla bireyi derinlemesine analiz ettiği bir araştırma desenidir. Araştırmanın çalışma grubunu İç Anadolu Bölgesi'nde yer alan bir ilde İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı ekonomik düzeyi düşük-orta-yüksek olan 6 merkez anaokulu ve anasınıflarında çalışmakta olan 12 öğretmen oluşturmaktadır. Veri toplama araçları olarak "Fen öğrenme merkezi gözlem formu", "Fene Yönelik Farkındalık Ölçeği", "Fen öğrenme merkezi materyalleri formu" ve "Görüşme Soruları" kullanılmıştır. Veri toplama süreci fen öğrenme merkezlerinin gözlemlenmesi, öğretmenlerin fen öğrenme merkezlerinde bulunan materyallerin durumlarına ilişkin görüşlerinin alınması ve öğretmenlerin fen öğrenme merkezine ilişkin görüşlerinin alınması olmak üzere üç aşamada gerçekleştirilmiştir. Toplanan verilerin analizinde betimsel ve içerik analizi birlikte kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın bulgularına göre, 12 öğretmenin fen öğrenme merkezlerinin gözlemlenmesi sonucunda, fen öğrenme merkezi materyalleri formunda yer alan 86 materyalin %28 kadarının mevcut olduğu tespit edilmiştir. Yapılan gözlemlerde ayrıca genel materyallerin %34, hareketi öğreten materyallerin %12, dönüşümü öğretmen materyallerin %43, doğal ortamı gözlemleme materyallerinin %21 oranında yer aldığı tespit edilmiştir. Öğretmenlere verilen fen öğrenme merkezi materyalleri formunda öğretmenler 86 materyalin %62 kadarının fen öğrenme merkezlerinde mevcut olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmenler ayrıca genel materyallerin %64'ünün, hareketi öğreten materyallerin %43'ünün, dönüşümü öğreten materyallerin %80'inin, doğal ortamı gözlemleme materyallerinin %53'ünün mevcut olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmenlerle yapılan yüz yüze görüşmelerde 12 öğretmenden 7'si (%58) üniversite döneminde fen öğrenme merkezi hazırlamaya yönelik eğitim aldığını, buna karşın 5'i (%42) herhangi bir eğitim almadığını belirtmiştir. Diğer bir bulguda öğretmenlerin 8'i (%) fen etkinliklerini kısmen fen öğrenme merkezinde yaptığını ancak 4'ü (%) fen öğrenme merkezlerini kullanmadığını belirtmiştir. Öğretmenler fen öğrenme merkezinin daha etkili hale getirilmesi için çocuğun merakını uyandıracak geniş ortamların sağlanması gerektiğini, bakanlığın okullara dayanıklı ve kullanışlı malzeme yardımının yapması gerektiğini ve öğretmenlerin fen öğrenme merkezlerinin hazırlanması konusunda eğitim alması gerektiğini belirtmişlerdir. Öğretmenlerden 9'u (%75) fen öğrenme merkezini kendisi veya diğer öğretmenlerle ortak olarak hazırladığını, 3'ü (%25)

okulun fen öğrenme merkezinin hazır olarak yer aldığını belirtmiştir. Öğretmenler fen öğrenme merkezini hazırlarken öğretim programı, internet, ders kitapları ve yardımcı kaynaklardaki kriterleri göz önünde bulundurduklarını belirtmişlerdir. Bu kriterler çocukların güvenliğini sağlama, çocukların seviyesine uygunluk, ilgi ve meraklarını uyandırma ve teknolojiyi kullanma gibi kriterlerdir.

Sonuç: Araştırmanın sonuçlarına göre, öğretmenlerin fen öğrenme merkezlerinde bulunduğunu ifade ettikleri materyaller ile gözlemlenen materyaller arasında önemli bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu farklılık öğretmenlerin fen öğrenme merkezlerine yeterince hakim olmamalarından kaynaklandığını sonucunu göstermektedir. Öğretmenlerin büyük bir kısmı fen öğrenme merkezini kendisi hazırladığını ancak bu konuda yeterince bilgiye sahip olmadıklarını belirtmişlerdir. Daha etkili ve kullanışlı bir fen öğrenme merkezinin hazırlanması için pedagojik destek ve maddi desteğin verilmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Bu sonuçlara göre, öğretmenlere fen öğrenme merkezlerini hazırlamaya yönelik pedagojik desteğin verilmesi önerilmektedir. Ayrıca öğretmen adaylarına lisans döneminde öğrenme fen öğrenme merkezlerinin hazırlanmasına yönelik eğitimlerin verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitimi, fen eğitimi, okul öncesi öğretmenleri, fen öğrenme merkezi

Scientific Disposition In Pre-School:teacher And Prospective Teacher Opinions

Hacer Tekerci[1], Adalet Kandır[2]
[1]*Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 173 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Preschool period is a period in which children are curious, interested, started to question and perceive the events and phenomena that exist around them through their senses. For this reason, it is important to know the tendency of children in the early period for the subjects they are curious and interested in, in order to prepare their learning contents accordingly. Accordingly, planning of scientific studies supporting teachers' learning processes; It is effective in strengthening children's scientific disposition and process skills and supporting scientific thinking. It plays a critical role in being aware of the innate dispositions of children in early childhood and supporting their scientific dispositions, determining the direction of their development and organizing educational activities. When the literature is examined, the concept of 'disposition'is described as "Often, consciously and voluntarily exhibiting a wide-ranging behavioral model''. But,Scientific disposition can be described as ; "In the early period, children can turn to science and science-related phenomena, show intense interest, be motivated, and thus, exhibit a behavioral model of scientific phenomena deliberately". In the preschool period, developmental and scientific dispositions should be recognized, monitored / evaluated and educational environments should be organized to support this. When all these points are taken into consideration, it is the teachers' responsibility to motivate children to learn according to their disposition. Therefore, it is very necessary and important to determine the opinions of teachers and prospective teachers about the concept of scientific disposition in preschool period. From this point of view, this research was conducted to examine the views of teachers and prospective teachers about the concept of scientific disposition in preschool period. The population of the study consisted of teachers working in independent kindergartens in the 2018-2019 academic year and prospective teachers studying in the preschool teaching department. The study group of the research consists of are 50 teachers, 50 pre-school teachers ,totally 100 teachers and prospective teachers who who were selected by random sampling method.As a data collection tool in the research, "Interview Form'' developed by the researchers was used to examine the opinions of preschool teachers and prospective teachers about the concept of scientific disposition. In addition, the''Personal Information Form "was used to determine the demographic characteristics of the teachers and prospective teachers included in the study group. Semi-structured interview technique was used to collect data. The data of the study was analyzed according to the descriptive analysis technique which is one of the analysis techniques used in qualitative research methods. As a result of the research, teachers' views on the concept of scientific disposition,It was observed that they stated to be interested and tendency in science, prone to scientific issues. But prospective teachers stated that''prone to science,curiosity and desire for scientific events, to do research''. It is seend that the majority of teachers' views on the scope of the concept of scientific disposition covers'Science, nature and mathematics activities, experimental studies, excursion-observation studies' But Prospective teachers stated that it covers all the subjects that affect scientific thinking and science '. Teachers stated that the studies on developing 'scientific disposition'; They conducted ''Science and nature studies, experiments and observation''.But, prospective teachers stated that They conducted 'science activities, experiments, activities to improve the sense of curiosity, studies for research and questioning and documentary watching studies. In the light of these findings, it can be said that the majority of teachers and prospective teachers used similar expressions in explaining the

concept of scientific disposition, they explained the scope of ‘scientific disposition with similar expressions, but the prospective teachers used more comprehensive expressions. When the studies to improve the ’scientific disposition’ are evaluated , it is noteworthy that prospective teachers are more aware of the scientific disposition and made more explanatory activity explanations.

Keywords: Scientific disposition, preschool, teacher, prospective teacher

Okul Öncesinde Bilimsel Eğilim: Öğretmen ve Öğretmen Adayı Görüşleri

Hacer Tekerci[1], Adalet Kandır[2]
[1]*Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 173 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi dönem, çocukların duyuları aracılığıyla çevrelerinde var olan olay ve olguları merak ettikleri, ilgi duydukları, sorgulamaya başladıkları ve algıladıkları bir dönemdir. Bu nedenle erken dönemde çocukların merak ettikleri ve ilgi duydukları olgulara yönelik eğilimlerinin bilinmesi, öğrenme içeriklerinin bu doğrultuda hazırlanabilmesi açısından oldukça önemlidir. Buna bağlı olarak öğretmenlerin öğrenme süreçlerini destekleyici bilimsel içerikli çalışmaları planlanması; erken dönemde çocukların bilimsel eğilimlerinin ve süreç becerilerinin güçlendirmesinde ve bilimsel düşünmenin desteklenmesinde etkili olmaktadır. Erken çocukluk döneminde çocukların doğuştan sahip oldukları eğilimlerin farkında olmak ve bilimsel eğilimlerini desteklemek, gelişimlerinin yönünü belirleyebilmek ve eğitim çalışmalarını organize edebilmek açısından kritik rol oynamaktadır. Alan yazın incelendiğinde 'eğilim' kavramı; "*sıklıkla, bilinçli ve gönüllü olarak geniş bir amaca yönelik bir davranış modelinin sergilenmesi"* olarak tanımlanmaktadır. Bilimsel eğilim ise; "erken dönemde çocukların bilim ve bilimle ilişkili olgulara yönelme, yoğun ilgi gösterme, motive olma ve bunun sonucunda kasıtlı bir şekilde bilimsel olgulara ilişkin davranış modelinin sergilenmesi" şeklinde tanımlanabilir. Okul öncesi dönemde gelişimsel ve bilimsel eğilimlerin öğretmenler yönünden tanınması, izlenmesi/değerlendirilmesi ve eğitim ortamlarının bunu destekleyecek nitelikte organize edilmesi gerekmektedir. Tüm bu noktalar dikkate alındığında çocukların, eğilimleri doğrultusunda öğrenmeye motive edilmesi öğretmenlerin sorumluluğundadır. Bu nedenle okul öncesi dönemde öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının bilimsel eğilim kavramı konusunda ki düşüncelerinin tespit edilmesi oldukça gerekli ve önemlidir. Bu noktadan hareketle bu araştırma okul öncesin dönemde bilimsel eğilim kavramına ilişkin öğretmen ve öğretmen adaylarının görüşlerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın çalışma evrenini 2018-2019 eğitim öğretim yılında bağımsız anaokullarında görev yapan öğretmenler ve okul öncesi öğretmenliği bölümünde öğrenim görmekte olan öğretmen adayları oluşturmuştur. Araştırmanın çalışma grubunu ise, tesadüfî örnekleme yöntemi ile seçilen, araştırmaya katılmaya gönüllü 50 öğretmen ve 50 okul öncesi öğretmen adayı olmak üzere toplam 100 öğretmen ve öğretmen adayı oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak, okul öncesi öğretmenlerinin ve öğretmen adaylarının 'bilimsel eğilim' kavramına ilişkin görüşlerinin incelenmesi amacıyla, araştırmacılar tarafından geliştirilen "Görüşme Formu" kullanılmıştır. Ayrıca çalışma grubuna dâhil edilen öğretmen ve öğretmen adaylarının demografik özelliklerinin belirleyebilmek amacıyla hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Verilerin toplanmasında, yarı-yapılandırılmış görüşme tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırmanın verileri, nitel araştırma yöntemlerinde kullanılan analiz tekniklerinden betimsel analiz tekniğine göre çözümlenmiştir. Araştırma sonucunda, öğretmenlerin 'bilimsel eğilim' kavramına ilişkin görüşlerini; 'bilime yönelme ve ilgi duyma, bilimsel konulara yatkınlık' olarak ifade ettikleri, öğretmen adaylarının ise 'bilime yönelme, bilimsel olaylara merak ve istek, araştırma yapmak' olarak ifade ettiği görülmüştür. Öğretmenlerin çoğunluğunun 'bilimsel eğilim' kavramının kapsamına yönelik görüşlerini; 'fen, doğa ve matematik etkinliklerini, deneysel çalışmaları, gezi-gözlem çalışmalarını kapsamaktadır' şeklinde ifade ettiği, öğretmen adaylarının ise 'bilimsel düşünmeyi ve bilimi etkileyen bütün konuları kapsamaktadır' şeklinde ifade ettikleri görülmüştür. Öğretmenler 'bilimsel eğilim'i geliştirmeye yönelik uyguladıkları çalışmalar için; 'fen ve doğa çalışmaları, deneyler, gezi ve gözlem çalışmaları' yaptıklarını, öğretmen adaylarının ise 'fen etkinlikleri, deneyler, merak duygusunu geliştirecek etkinlikler, araştırma ve sorgulamaya yönelik

çalışmalar ve belgesel izleme çalışmaları' yaptıklarını ifade etmişlerdir. Bu bulgular ışığında öğretmen ve öğretmen adaylarının çoğunluğu 'bilimsel eğilim' kavramını açıklarken benzer ifadeler kullandıkları, 'bilimsel eğilim'in kapsamını benzer ifadeler ile açıkladıkları ancak öğretmen adaylarının daha kapsamlı ifadeler kullandıkları söylenebilir. 'Bilimsel eğilim'i geliştirmeye yönelik yaptıkları çalışmalar değerlendirildiğinde ise, öğretmen adaylarının bilimsel eğilim konusunda farkındalıklarının daha yüksek olduğu ve daha açıklayıcı etkinlik açıklamaları yaptıkları dikkati çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilimsel eğilim, okul öncesi, öğretmen, öğretmen adayı

Opinions Of Preschool Teachers On Planning Science And Math Activities

Ali İbrahim Can Gözüm[1], Adalet Kandır[2]
[1]*Kafkas Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 435 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

When the natural characteristics of children in the preschool period are examined; curious, questioning, exploratory, imagination is observed to be high. During this period, children constantly observe their surroundings and establish a cause-effect relationship between events.

Children asks questions to understand events. The answers that children reach support their learning. Their learning and experience in these years forms the basis for their future life. For this reason, science and mathematics activities prepared for children's curiosity, guessing, questioning, thinking, cause-effect relationship, attention, differentiation, observation, comparison, problem solving, hypothesis, creative thinking, reaching the conclusion, the ability to interpret the result It should support. The development of these skills can help children succeed in many areas. However, it was found that the average scores of science, mathematics and knowledge, comprehension, interpretation, analysis and synthesis skills were low in the national (LGS) and international (PISA) exams that children entered in the following years. Experiences, attitudes and learning in preschool period are very important. Teachers have the greatest responsibility for children's interest in science and mathematics activities, learning and developing their attitudes towards science.

Aim: This research is aimed to determine the opinions of preschool teachers about planning science and mathematics activities in educational programs.

Method: In this research, case study design was used in qualitative research methods. The study group of the study consists of 30 pre-school teachers working in official independent kindergartens and kindergartens affiliated to the primary education of Kars Provincial Directorate of National Education. In this research, interview and observation technique was used as data collection tool. A semi-structured interview form was used to get the opinions of teachers about their planning for science and mathematics activities. The interview form used in the research was prepared by taking expert opinions. Data were collected by observing the study and applying science and mathematics activities. Semi-structured observation form was used during the observation period. The data obtained through interview and observation techniques were gathered and arranged. The codes, themes and categories created by the researchers were examined by different independent researchers who have worked on the subject. As a result of the internal validity study conducted by independent researchers, it was concluded that 90% of the code, theme and categorization process was appropriate.

Findings: The findings of the study consist of the number of days that teachers applied science and mathematics activities, duration of application, materials used, methods and techniques they applied, the gains and indicators they included in the activities, the arrangement, evaluation and difficulties encountered during the activities.

Results: When the results of the study were examined, it was found that there were difficulties in the implementation of teachers' planning. Although teachers stressed the need to take into account the interests and needs of children in their planning, children were not sufficiently involved in the activities.

It was determined that the teachers' planning was taken from structured and ready-made activities and put into practice. It was concluded that the lack of material during the implementation period of the planning, the difficulty of the application of the methods and techniques, the difference in the application time, and that the evaluations could not be done adequately. Differences were determined between the planning and implementation of teachers. It has been determined that the learning environments in the interior and exterior of preschool education institutions should be reviewed in order to educate science and mathematics literate individuals. According to the results of this research, it is suggested that teachers should first be informed about planning. It may be suggested to provide in-service training to teachers in order to organize learning environments in order to present their science and mathematics activities by attracting their attention by using natural curiosity and inquiry. In addition, seminars should be prepared for teachers to evaluate the activities. More field trips should be organized to help children learn science and mathematics in natural environments. Science and math activities can be combined with different activities for certain days and weeks.

Keywords: Science Activities, Math Activities, Education Plan

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Fen ve Matematik Etkinlilerini Planlamalarına İlişkin Görüşleri

Ali İbrahim Can Gözüm[1], Adalet Kandır[2]
[1]*Kafkas Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 435 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi dönemde çocukların doğal özellikleri incelendiğinde; meraklı, sorgulayıcı, keşfedici, hayal güçlerinin yüksek olduğu gözlemlenir. Bu dönemde çocuklar sürekli etraflarını gözlemler ve olaylar arasında neden sonuç ilişkisi kurar. Çocuklar olayları anlamak için sorular sorar. Çocukların ulaştıkları cevaplar öğrenmelerini destekler. Bu yıllardaki öğrenme ve deneyimleri onların ileriki yaşantısı için temel oluşturmaktadır. Bu nedenle hazırlanan fen ve matematik etkinlikleri çocukların merak etme, tahminde bulunma, sorgulama, düşünme, neden-sonuç ilişkisi kurma, dikkat, ayırt etme, gözlem yapma, karşılaştırma, problem çözme, hipotez kurma, yaratıcı düşünme, sonuca varma, sonucu yorumlama gibi becerileri desteklemelidir. Bu becerilerin gelişimi çocukların birçok alanda başarılı olmasını sağlayabilir. Ancak çocukların ileriki yıllarda girdiği ulusal (LGS) ve uluslararası (PISA) sınavlarda fen ve matematik soruları ile test edilen bilgi, anlama, yorumlama, analiz etme ve sentezleme becerilerini içeren puanların ortalamasının düşük olduğu tespit edilmiştir. Okul öncesi dönemde edinilecek deneyim, tutum ve öğrenmeler çok önemlidir. Çocukların fen ve matematik etkinliklerine ilgi duymaları, öğrenmeleri ve bilime yönelik tutumlarının gelişmesi için en büyük sorumluluk öğretmenlere düşmektedir.

Çalışmanın Amacı: Okul öncesi öğretmenlerin eğitim programlarında fen ve matematik etkinliklerini planlamaları hakkında görüşlerinin tespit edilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinde durum çalışması deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Kars İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı resmi bağımsız anaokullarında ve ilkokula bağlı anasınıflarında görev yapmakta olan 30 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, görüşme ve gözlem tekniği kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formu ile öğretmenlerin fen ve matematik etkinliklerine yönelik planlamaları hakkında görüşleri alınmıştır. Araştırmada kullanılan görüşme formu uzman görüşleri alınarak hazırlanmıştır. Araştırmada gözlem yapılarak fen ve matematik etkinliklerinin uygulamaya yönelik veriler toplanmıştır. Gözlem süresince yarı yapılandırılmış gözlem formu kullanılmıştır.

Görüşme ve gözlem teknikleri ile elde edilen veriler bir araya getirilerek düzenlenmiştir. Araştırmacılar tarafından oluşturulan kod, tema ve kategoriler ilgili konuda çalışması olan farklı bağımsız araştırmacılar tarafından incelenmiştir. Bağımsız araştırmacılar tarafından yapılan iç geçerlik çalışması sonucunda kod, tema ve kategorileştirme işlemin %90 nın uygun olduğu sonucuna varılmıştır.

Araştırmanın Bulguları: Öğretmenlerin fen ve matematik etkinliklerini uyguladığı gün sayısı, uygulama süresi, kullanılan materyal, uyguladıkları yöntem ve teknikler, etkinliklerde yer verdikleri kazanım ve göstergeler, eğitim ortamının düzenlenmesi, değerlendirilmesi ve etkinlikler sırasında karşılaşılan güçlüklerden oluşmaktadır.

Araştırmanın Sonuçları: Öğretmenlerin planlamaları ile uygulamada karşılaşılan güçlükler olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenlerin planlamalarında çocukların ilgi ve gereksinimlerine göz önünde bulundurulması gerektiğini vurgulamış olmalarına rağmen çocuklar etkinliklerde yeterince ilgili olmadıkları gözlemlenmiştir. Öğretmenlerin planlamaları daha çok yapılandırılmış ve hazır etkinliklerden

alınarak uygulamaya sunulduğu tespit edilmiştir. Planlamalarının uygulama süresinde materyal yetersizliği, yöntem ve tekniklerin uygulama güçlüğü, uygulama süresi farklılığı, değerlendirmelerin yeterince yapılamadığı sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmenler yapmış oldukları planlama ile uygulamalar arasında farklılıklar tespit edilmiştir. Okul öncesi eğitim kurumlarının iç ve dış mekanlarında öğrenme ortamlarının fen ve matematik okuryazarı birey yetiştirmesi amacıyla gözden geçirilmesi gerektiği tespit edilmiştir. Bu araştırmanın sonuçlarına göre öncelikle öğretmenlerin planlama hakkında bilgilendirilmesi gerektiği önerilmektedir. Öğretmenlere yapacakları fen ve matematik etkinliklerinin çocukların doğal merak ve sorgulamasını kullanarak dikkatlerini çekerek sunmaları için gerekli öğrenme ortamlarının düzenlenmesi için hizmet içi eğitim verilmesi önerilebilir. Ayrıca yapılan etkinliklerin değerlendirilmesi için öğretmenlere seminerler hazırlanmalıdır. Çocukların doğal ortamlarda fen ve matematiği öğrenmelerine katkı sunmaları için daha fazla alan gezileri düzenlenmelidir. Belirli gün ve haftalar için yapılan etkinliklerde fen ve matematik etkinlikleri farklı etkinliklerle birleştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Fen Etkinliği, Matematik Etkinliği, Eğitim Planı

Perceptions Of 36-72 Months Old Children About Robot Concept

Emine Bozkurt
Gazi Üniversitesi

Abstract No: 226 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The concept of technology is rapidly diversifying in the 20th and 21st centuries. In particular, technology which is based on electronics is rapidly becoming widespread. This affects the lives of both adults and children. Robots are no longer regarded as science fiction creatures and they can appear in many places in our lives. Children encounter technology at an early age, especially with electronic toys such as refrigerator, washing machine and so on. home appliances, electronic taps, elevators, intercoms at home and electronic objects which are created by programming such as television, computers, electronic educational toys, educational robotic kits and lamps in educational environments. When we look at the content of these technological products, it is seen that they contain robotic software coded to do a task.

Detecting robot perceptions of children will help them to become aware of the technological tools (robots) that they see in their environment and to carry out educational activities involving robotic coding. However, when the related literature is examined, it is seen that the studies on this subject are limited in preschool education. Therefore, in this study, it is aimed to examine the perceptions of 36-72 month old children about the concept of robot over verbal expressions besides the pictures they draw.

Basic qualitative research design, one of the qualitative research models, was used in the study. The study group of the research consists of 80 children aged 36-72 months who were attending kindergarten in Yenimahalle district of Ankara in 2018-2019 academic year. All children participating in the study show normal development and do not have special needs. The study group was determined on a voluntary basis with the simulated sampling method, which provides a similar subgroup for the purpose of the research in the universe which is one of the purposeful sampling methods. While determining the study group, in order not to be referrer, it was paid attention that the teacher did not give information about the robots directly and that there was no activity in the classroom before the data collection process. As a means of collecting data, semi-structured interview form consisting of open-ended questions prepared by the researcher to determine robot perceptions for each child and pictures which were drawn by children about the robots were used. The interview questions prepared by the researcher were open-ended and appropriate to their level, allowing the participants to use their own statements and it was also noted that there was no multidimensional or guiding questions. In order to ensure the validity and reliability of the research, expert opinion was used in the formation process of the interview questions, the research process and findings were explained in detail and presented with direct excerpts from the participant statements. The research data were collected through draw and tell method and interviews. While children were drawing pictures during the data collection process; they were allowed to sit in a way that they wouldn't be affected by their friends and they were given instructions by using appropriate words to their levels to draw their pictures. After all the children completed their paintings, the children were individually taken to a separate environment and asked to explain the picture they drew. In addition, the interview questions prepared by the researcher were asked to the child. The interviews were recorded using a voice recorder and converted into written text and transferred to electronic media.

The data were analyzed by content analysis method. Codes were created from the data in the written text and these codes were collected under categories and themes were created. While analyzing the data, the statements of the children about the pictures they draw were taken into consideration. In order to determine the validity and reliability of the analyzes, analyst / researcher triangulation technique was used. The data were analyzed by two different researchers; individual categories and subcategories were identified and coded. In addition, direct quotations were made while giving participant opinions and no change was made in their statements. The views and pictures of the children were presented by giving a code (Participant 1: K1; Participant 2: K2). As a result of the analysis of the data obtained, it is planned to determine children's perceptions of robots.

Keywords: Robot, Robot Perception, Technology, Preschool Education, Early Childhood Education.

36-72 Aylık Çocukların Robot Kavramına İlişkin Algıları

Emine Bozkurt
Gazi Üniversitesi

Bildiri No: 226 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Teknoloji kavramı 20.yy ve 21.yy da hızla çeşitlenmektedir. Özellikle de elektroniğe dayalı teknoloji hızla yaygınlaşmıştır. Bu hem yetişkinlerin hem de çocukların hayatını etkilemektedir. Robotlar artık bilim kurgu yaratıkları olarak görülmemekte; hayatımızda birçok yerde karşımıza çıkabilmektedir. Çocuklar teknoloji ile başta elektronik oyuncakları olmak üzere, buzdolabı, çamaşır makinası vb. ev aletleri, elektronik musluklar, asansör, diafon gibi birçok elektronik aletle evde; televizyon, bilgisayar, elektronik eğitici oyuncaklar, eğitici robotik kitler, lambalar gibi programlanarak oluşturulmuş elektronik nesnelerle de eğitim ortamlarında çok erken yaşlarda karşılaşmaktadır. Bu teknolojik ürünlerin içeriğine bakıldığında bir işi yapabilmek için kodlanan robotik yazılımlar içerdikleri görülmektedir.

Çocukların robot algılarının tespit edilmesi, çevrelerinde gördükleri robotik yazılımlar içeren teknolojik araçlar (robotlar) hakkında farkındalık kazanmalarına ve robotik kodlama içeren eğitim faaliyetlerini gerçekleştirmelerine katkı sağlayacaktır. Ancak ilgili literatür incelendiğinde okul öncesi eğitimde bu konudaki çalışmalara kısıtlı olarak yer verildiği görülmüştür. Bu nedenle, yapılan çalışmada 36-72 aylık çocukların çizdikleri resimlerin yanında sözel ifadeleri üzerinden robot kavramına ilişkin algılarını incelemek amaçlanmaktadır.

Çalışmada, nitel araştırma modellerinden temel nitel araştırma deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2018-2019 öğretim yılında Ankara Yenimahalle ilçesinde anaokulunda öğrenim görmekte olan 36-72 aylık 80 çocuk oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan çocukların tamamı normal gelişim göstermekte ve özel gereksinimi bulunmamaktadır. Çalışma grubu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden evrende araştırmanın amacı ile ilgili olarak benzeşik bir alt grubun belirlenmesini sağlayan benzeşik örnekleme yöntemi ile gönüllülük esasına göre belirlenmiştir. Çalışma grubu belirlenirken, yönlendirici olmaması amacıyla çocukların veri toplama sürecinden önce robotlarla ilgili, öğretmen tarafından robotlar hakkında doğrudan bilgi verilmemiş olmasına ve sınıfta etkinlik yapılmamış olmasına dikkat edilmiştir. Verileri toplama aracı olarak, her çocuğa robot algılarını belirlemeye yönelik araştırmacı tarafından hazırlanan açık uçlu sorulardan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu ve robotlara ilişkin çocukların robotlar hakkında çizdikleri resimler kullanılmıştır. Araştırmacı tarafından hazırlanan görüşme sorularının katılımcıların kendi ifadelerini kullanmasına fırsat verir nitelikte açık uçlu ve seviyelerine uygun olmasına; ayrıca çok boyutlu ya da yönlendirici olmamasına dikkat edilmiştir. Araştırmanın geçerlik ve güvenirliğini sağlamak amacı ile görüşme sorularının oluşum sürecinde uzman görüşünden yararlanılmış, araştırma süreci ve bulgular ayrıntılı olarak açıklanmış ve katılımcı ifadelerinden doğrudan alıntılarla sunulmuştur. Araştırma verileri çiz ve anlat yöntemi ve görüşmeler aracılığı ile toplanmıştır. Veri toplama sürecinde çocuklara resim çizdirirken; arkadaşlarından etkilenmeyecek şekilde oturmaları sağlanmış; çocukların seviyelerine uygun kelimeler kullanılarak yönerge verilerek resimlerini çizmeleri sağlanmıştır. Tüm çocuklar resimlerini tamamladıktan sonra, çocuklar bireysel olarak ayrı bir ortama alınmış ve yaptıkları resmi anlatmaları istenmiştir. Bunun yanı sıra çocuğa araştırmacı tarafından hazırlanan görüşme soruları yöneltilmiştir. Yapılan görüşmeler ses kayıt cihazı kullanılarak kayıt altına alınmış ve yazılı metne dönüştürülerek elektronik ortama aktarılmıştır.

Veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Yazılı metindeki verilerden kodlar oluşturulmuş, oluşturulan kodlar kategoriler altında toplanmış ve temalar oluşturulmuştur. Veriler analiz edilirken çocukların çizdikleri resimlere ilişkin söylediği ifadeler de dikkate alınmıştır. Yapılan analizlerin geçerlilik ve güvenirliğini tespit etmek amacıyla analizci/araştırmacı üçgenlemesi tekniği kullanılmıştır. Yapılan araştırmada veriler iki farklı araştırmacı tarafından analiz edilmiş; ayrı ayrı kategoriler ve alt kategoriler belirlenerek kodlamalar yapılmıştır. Ayrıca araştırmada katılımcı görüşleri verilirken doğrudan alıntılar yapılmış ve onların ifadelerinde değişiklik yapılmamıştır. Çocukların görüşleri ve resimleri birer kod (Katılımcı 1: K1; Katılımcı 2: K2) verilerek sunulmuştur. Elde edilen verilerin analizlerinin tamamlanması sonucunda çocukların robotlara ilişkin algılarının belirlenmesi planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Robot, Robot Algısı, Teknoloji, Okul Öncesi Eğitim, Erken Çocukluk Eğitimi

Reading Aloud And Science Talks

Özlem Yurt[1], Sadiye Keleş[2], Esra Betül Menevşe[3]
[1]*Trabzon Üniversitesi*
[2]*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi*
[3]*Sakarya Üniversitesi*

Abstract No: 233 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

There is strong evidence that one of the teaching activities organized by teachers is often language activities In early childhood education environments. It is known that the durations of the utterances that the teachers perform during the language activities and the characteristics of the books chosen for the language activities have an effect on the quality and quantity of the teacher-child conversation like many other structures. Previous Studies have shown that the discussions and conversations between teacher-child and child-child in educational environments have important social and cognitive outcomes. One of the most ideal educational applications for cognitive outcomes in the early years is undoubtedly science practices. During these practices, teachers' discourses that provoke children's curiosities, support their research and develop their hypotheses will support children to develop an understanding that deepens their thoughts and ideas. It is clear that science-based research and inquiry practices in early childhood education environments stimulate children's curiosity with interesting learning experiences, and they will direct themselves to express themselves in a comfortable way. Science talk is an educational discourse practice that starts with children's curiosity, stimulates their thoughts and provides opportunities for them to communicate and supports critical thinking by comparing them with the ideas of others. When children share their observations and thoughts, develop hypotheses, make statements where they interpret evidence and data; they support each other in linking different ideas, opening and developing ideas, and exploring new perspectives. The interactions between the child-teacher and the child-child during the science talks not only support science-related gains, but also support language development. The aim of this study was to determine the preschool teachers' reading time of fictional picture story books containing the concept of science aloud, the frequency of science conversations they used during these readings, and the variety of concepts that these conversations contained (eg dark, light, night, day, sun, moon). The aim of this study is to investigate the relationship between the frequency of non-textual conversations (behavior control, feedback, etc.). Quantitative research methods were used in the research. The study group was determined by using easily accessible case sampling which is one of the purposeful sampling methods. Voluntary and willing to participate in the study 10 preschool teachers working in independent kindergartens affiliated to the Ministry of National Education and 60-72 months old children attending their classes were included. The data of the study were obtained in the second semester of the spring semester. As a data collection tool, Flashlight named storybook without writing was used. Teachers who volunteered to participate in the study were first based on the concept of light, which is one of the concepts of science. The teachers were then asked to share this book with the children as a large group activity in a time period appropriate for them in the daily training flow. The storybook tells the story of a little boy coming out of the camping tent at night and discovering the strange world that lives under the darkness with a flashlight. The average time to read the story to the children was 20-30 minutes. During these reading alouds all conversations were recorded with the audo recorder. The audo recordings obtained as the first step in the analysis of the data were transcribed directly. As a second step, raw data were analyzed by two independent encoders based on a coding table. The relevant coding list is categorized under four headings: (a) reading time aloud, (b) frequency of science talks, (c) diversity of

concepts, and (d) frequency of non-textual talks. In the third step, the inter-coded fit score was calculated. Then, correlational analyzes were performed. The findings will be shared in the congress. In the light of the research results, suggestions were given to educators and researchers.

Keywords: Teachers, reading aloud, science talks, light concept

Yüksek Sesle Okumalar ve Fen Konuşmaları

Özlem Yurt[1], Sadiye Keleş[2], Esra Betül Menevşe[3]
[1]*Trabzon Üniversitesi*
[2]*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi*
[3]*Sakarya Üniversitesi*

Bildiri No: 233 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Erken çocukluk eğitim ortamlarında, öğretmenler tarafından düzenlenen etkinlik türlerinden birinin sıklıkla dil etkinlikleri olduğuna ilişkin güçlü kanıtlar bulunmaktadır. Öğretmenlerin Dil etkinlikleri sırasında gerçekleştirdikleri konuşmaların zamanlamasının, Dil etkinlikleri için seçilen kitapların özelliğinin, diğer birçok yapı gibi, öğretmen-çocuk konuşmasının niteliği ve niceliği üzerinde etkili olduğu bilinmektedir. Yapılan araştırmalarla eğitim ortamlarındaki öğretmen-çocuk ile çocuk-çocuk arasındaki konuşmalar ve tartışmaların önemli sosyal ve bilişsel çıktıları olduğu kanıtlanmıştır. Bilişsel çıktılar için erken yıllarda en ideal eğitim uygulamalarından biri hiç kuşkusuz fen uygulamalarıdır. Bu uygulamalar sırasında öğretmenlerin çocukların meraklarını kışkırtıcı, araştırmalarını destekleyici ve hipotezlerini geliştirici konuşmalar yapması, çocukların düşüncelerini ve fikirlerini derinleştirecek bir anlayış geliştirmelerini destekleyecektir. Erken çocukluk eğitim ortamlarında araştırmaya ve sorgulamaya dayalı fen uygulamaları ilgi çekici öğrenme deneyimleri ile çocukların merak duygularını harekete geçirdiği gibi, bu meraklarından yola çıkarak kendilerini rahat bir şekilde ifade etmeye yani konuşmaya yönlendirecekleri açıktır. Fen konuşmaları, çocukların merakından başlayan, onların düşüncelerini harekete geçiren ve iletişim kurmaları için fırsatlar sunan, diğerlerinin fikirleriyle karşılaştırma fırsatı yaparak eleştirel düşünmeyi destekleyen eğitici bir söylem uygulamasıdır. Çocuklar gözlemlerini ve düşüncelerini paylaştıklarında, hipotez geliştirdiklerinde, kanıtları ve verileri yorumladıkları konuşmalar yaptıklarında; farklı fikirler arasında bağlantı kurma, fikirlerini açma ve geliştirme, yeni bakış açılarını keşfetmede birbirlerini desteklerler. Fen konuşmaları sırasında gerçekleşen çocuk-öğretmen ile çocuk-çocuk arasındaki etkileşimler sadece fene yönelik kazanımları desteklemez, aynı zamanda dil gelişiminin desteklenmesini de sağlar. Bu araştırmanın amacı, okul öncesi öğretmenlerinin fen kavramı içeren kurgusal resimli hikaye kitaplarını yüksek sesle okuma sürelerinin, bu okumalar sırasında kullandıkları fen konuşmalarının sıklığının ve bu konuşmaların barındırdığı kavram çeşitliğinin (Örneğin; karanlık, aydınlık, gece, gündüz, Güneş, Ay) ve bu konuşmalar sırasında gerçekleşen metin dışı konuşmaların (davranış kontrolü, geri bildirim vb.) sıklığı arasındaki ilişkilerin incelenmesidir. Araştırmada nicel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Çalışma grubu amaçsal örnekleme yöntemlerinden kolay ulaşılabilir durum örneklemesi kullanılarak belirlenmiştir. Araştırmaya katılmaya gönüllü ve istekli Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı bağımsız anaokullarında görev yapan 10 okul öncesi öğretmeni ve bu öğretmenlerin sınıflarına devam eden 60-72 aylık çocuklar dahil edilmiştir. Araştırmanın verileri eğitim yılının ikinci dönemi olan bahar döneminde elde edilmiştir. Veri toplama aracı olarak Flashlight isimli yazısız resimli hikaye kitabı kullanılmıştır. Araştırmaya katılmaya gönüllü olan öğretmenlerden ilk olarak, fen kavramlarından biri olan ışık kavramı temelinde oluşturulmuş bir yazısız resimli hikaye kitabını (Flashlight) incelemeleri istenmiştir. Ardından öğretmenlerin bu kitabı, günlük eğitim akışı içerisinde kendileri için uygun olan bir zaman diliminde büyük grup etkinliği olarak çocuklarla paylaşması istenmiştir. Hikaye kitabında gece kamp çadırından çıkan küçük bir çocuğun, el feneri ile gece karanlığının altında yaşayan tuhaf dünyayı keşfetmesi anlatılmaktadır. Katılımcıların çocuklara hikayeyi okuma süreleri ortalama 20-30 dakika arasında sürmüştür. Bu yüksek sesle okumalar sırasında ses kayıt cihazı ile tüm konuşmalar kayıt altına alınmıştır. Verilerin çözümlenmesinde ilk basamak olarak elde edilen ses kayıtları birebir yazıya geçirilmiştir. İkinci basamak olarak ise, yazıya geçirilen ham veriler bir kodlama çizelgesi temel alınarak iki

bağımsız kodlayıcı tarafından analiz edilmiştir. İlgili kodlama listesi, (a) yüksek sesle okuma süresi, (b) fen konuşmalarının sıklığı, (c) kavram çeşitliliği ve (d) metin dışı konuşmaların sıklığı olmak üzere dört başlık altında ele alınmıştır. Üçüncü basamakta, kodlayıcılar arası uyum puanı hesaplanmıştır. Ardından korelasyonel analizler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bulgular kongrede paylaşılacaktır. Araştırma sonuçları ışığında eğitimcilere ve araştırmacılara öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Öğretmenler, yüksek sesle okuma, fen konuşmaları, ışık kavramı

Özel Eğitim

Special Education

A Case Study On Inclusion / Integration Application In The Scope Of Early Intervention Programs In Early Childhood Education

Oğuz Keleş[1], Ayperi Dikici Sığırtmaç[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Abstract No: 291 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The aim of this study is to determine the current situation in pre-school inclusion practices, to apply an inclusion model within the scope of early intervention programs and to present the situation during and after the implementation process. The study group of this research which was carried out in a qualitative case study design, consists of a preschool teacher, 21 children and their parents in a preschool class of a child diagnosed with Autism Spectrum Disorder in an official independent kindergarten in Yüreğir district of Adana.

Parental Behavior Assessment Scale (PBAS) was used to assess the interaction of teachers and parents in the study, Gilliam Autistic Disorder Rating Scale was used to determine the child's autistic disorder index, and Child Behavior Assessment Scale (CBAS) was used to assess the child's interactions with adults.A semi-structured interview form was used to have opinions of teacher and parents. During the process, unstructured interviews were conducted with both the family and the teacher during the family visits and school exits and on the phone calls. Observations were both made for the determination of the current situation, during and after the implementation process. The systematic observation form that includes instructional arrangements for the inclusion created by the researcher during teacher observations, the form of measuring the quality of the class in the basic building blocks system, the form of determining the child measurement and behavior problems, the form of identifying the problem behaviors , In the child observations, problem behaviors determination form and 3-6 years old autistic children education program acquisition evaluation forms were used. Monthly activity plans and Individual Education Plans prepared by the teacher for the inclusive child were examined as documents. Data were collected three days a week for six weeks to determine the current situation. The inclusion process was conducted at school three times a week for 16 weeks.

The data obtained from interviews, observations and document analysis were analyzed by content analysis. Family, teacher and child interaction behaviors were analyzed by video recordings at school, at home and in the special education center where the inclusion child attended.

As a result; According to the form of determining instructional arrangements after the application, all sub-dimensions of instructional arrangements increased. According to the data obtained from the interviews with the teacher, in the current situation; it was determined that there were problems arising from the child, family and herself during the process of inclusion. As a result of the interviews with the teacher, it was determined that the opinions about the implementation process and the post-implementation process consisted of four headings: the opinions on the usefulness of the implementation, the benefits of the implementation, the problems encountered in the implementation process and the suggested solutions related to the implementation.

According to the PBAS results of the interaction behaviors of the teacher, it was concluded that interactive behaviors increased in the desired way in the subscales of "sensitive - responsive", "emotional - expressive" and "success oriented guidance". As a result of the data obtained from the

interviews with the family, the problems faced by the family regarding preschool inclusion education were classified into five categories; educational problems, emotional problems, social problems, health problems and problems arising from family interaction.

As a result of the data obtained from the interviews with the family during and after the implementation process, it was seen that the implementation process consisted of six headings: benefits of the implementation process to the family, family guidance, contribution to the child, practice at school, dimensions and suggestions about the problems. According to the results of PBAS for the level of interactive behaviors of the parents in the sub-dimensions of," sensitive - responsive", "emotional - expressive" and "success oriented guidance" increased in the desired way.

As a result of the data obtained from the 3-6 years old autistic children education program acquisition evaluation forms, it was seen that the inclusive child did not gain 184 behaviors out of 290 behaviors within the program, in other words, 63.44% of the behaviors were not gained. According to the results of the Developmental Inventory of Turkish Communication Behaviors 1, it was found that the child had receptive language skills at the level of 95% probability for 11 months and 65% for 16 months old.

According to the CBAS results of the inclusive child, it was concluded that the interaction behaviors were very low in the "attention" and "initialization" subscales. According to the observation form of determining behavioral problems, it was determined that the frequency of showing behavioral problems of the child with a total score of 93 was found high.

As a result of the data obtained by using the 3-6 years old autistic children education program acquisition evaluation form completed by the teacher, researcher and the family after the implementation process, it was determined that 117 of the 184 behaviors were gained by the child, 63.58% of the targeted behaviors in total. According to the Turkish communication inventory norms, the child has 95% probability of 19 months and 45% probability of 27 months old level of receiving language skills. While the expressive language skills could not be measured by the Turkish communication inventory norms, it was observed that the child has expressive language skills was 90% probability of 9 months and 65% probability of 12 months after the implication.

According to the results of CBAS, it was observed that the interaction behaviors developed significantly in the "Attention" and "Initiation" subscales. According to the observation form of determining behavioral problems, it was seen that the frequency of showing behavioral problems decreased. According to the results obtained from all the data, the developmental areas of the child and the interaction behaviors with the adults, the interaction behaviors of the teacher and the family with the child and their knowledge levels were increased significantly. It is thought that if the guidance services are provided to the teacher and the family, success will be achieved in the inclusion / integration practices.

Keywords: Preschool, inclusion, early intervention programs, autism

Okul Öncesi Dönemde Erken Müdahale Programları Kapsamında Bir Kaynaştırma/bütünleştirme Uygulamasına İlişkin Durum Çalışması

Oğuz Keleş[1], Ayperi Dikici Sığırtmaç[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Bildiri No: 291 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu araştırma; okul öncesi dönem kaynaştırma uygulamalarındaki mevcut durumu belirlemek, erken müdahale programları kapsamında bir kaynaştırma modelini uygulamak, uygulama sürecinde ve sonrasındaki durumu ortaya koymak amacıyla planlanmıştır. Nitel araştırma desenlerinden durum çalışması deseninde yürütülen bu araştırmanın çalışma grubunu Adana ili Yüreğir ilçesindeki bir resmi bağımsız anaokulunda Otizm Spektrum Bozukluğu tanısı almış bir çocuğun bulunduğu sınıftaki öğretmen, 21 çocuk ve bu çocukların ebeveynleri oluşturmaktadır. Araştırmada öğretmen ve anne - babanın etkileşimsel davranışlarını değerlendirmek için Ebeveyn Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği (EDDÖ-TV), çocuğun otistik bozukluk indeksini belirlemek için Gilliam Otistik Bozukluk derecelendirme ölçeği (GOBDÖ TV), çocuğun yetişkinlerle etkileşimsel davranışlarını değerlendirmek için Çocuk Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği (ÇDDÖ-TV), çocuğun dil becerilerini ölçmek için Türkçe İletişim Davranışları Gelişim Envanteri 1 ölçeği kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formuyla öğretmen ve anne - babayla görüşülmüştür. Süreç içerisinde öğretmenle, aile ziyaretleri sırasında ve okul giriş çıkışlarında ve telefonda ise hem aile hem de öğretmenle yapılandırılmamış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Gerek mevcut durum tespitinde gerekse uygulama sürecinde ve sonrasında gözlemler yapılmıştır. Öğretmen gözlemleri sırasında araştırmacı tarafından oluşturulan kaynaştırmada öğretimsel düzenlemeleri içeren sistematik gözlem formu, Temel yapı taşları (TYT) sistemi içerinde yer alan sınıf niteliğini ölçümleme formu, çocuk ölçümleme formu ve davranış problemlerini belirleme formu çocuk gözlemlerinde ise problem davranışları belirleme formu ve 3-6 yaş otistik çocuklar eğitim programı kazanım değerlendirme formları kullanılmıştır. Doküman olarak öğretmenin aylık, etkinlik planları çocuk için hazırlamış olduğu Bireysel Eğitim Planları (BEP) incelenmiştir. Mevcut durumun belirlenmesi için altı hafta boyunca haftada üç gün veri toplanmıştır. Kaynaştırma süreci ise 16 hafta haftada üç gün okulda bulunularak çalışma gerçekleştirilmiştir. Elde edilen görüşmeler, gözlemler ve doküman incelenmesinden elde edilen veriler içerik analizi yapılarak analiz edilmiştir. Aile öğretmen ve çocuk etkileşimsel davranışlarına ilişkin okulda, evde ve kaynaştırma çocuğunun gittiği özel eğitim merkezinde video kaydı alınarak analiz edilmiş ve etkileşimsel davranışları belirlenmiştir.

Sonuç olarak; uygulama sonrasında öğretimsel düzenlemeleri belirleme formuna göre öğretimsel düzenlemelerin bütün alt boyutlarında artışlar görülmüştür. Öğretmenle yapılan görüşmeler sonucunda elde edilen verilere göre mevcut durumda öğretmenin; kaynaştırma sürecinde çocuktan, aileden ve kendisinden kaynaklanan sorunlarının olduğu tespit edilmiştir. Öğretmenle yapılan görüşmeler sonucunda gerçekleştirilen uygulama süreci ve sonrasına ilişkin görüşlerinin uygulamanın kullanışlılığına ilişkin görüşler, uygulamanın faydaları, uygulamada karşılaşılan sorunlar ve uygulamaya ilişkin çözüm önerileri olmak üzere dört başlıktan oluştuğu belirlenmiştir. Öğretmenin etkileşim davranışlarının EDDÖ-TV sonuçlarına göre "Duyarlı- yanıtlayıcı olma", "Duygusal-İfade edici olma" ve "Başarı odaklı yönlendirici olma" alt boyutlarında etkileşimsel davranışın istendik yönde arttığı sonucuna ulaşılmıştır.

Aileyle yapılan görüşmelerden elde edilen veriler neticesinde mevcut durumda okul öncesi kaynaştırma eğitimi konusunda ailenin karşılaştığı sorunların; eğitim sorunları, duygusal sorunlar, sosyal sorunlar, sağlık sorunları, ailedeki etkileşimden kaynaklanan sorunlar olmak üzere altı başlıktan oluştuğu

görülmüştür. Uygulama süreci ve sonrasında aileyle yapılan görüşmelerden elde edilen veriler neticesinde yapılan uygulama sürecinin aileye faydalarına, aile rehberliğine, çocuğa katkısına, okuldaki uygulamaya, yaşadıkları sorunlara ilişkin boyutlar ve öneriler olmak üzere altı başlıktan oluştuğu görülmüştür. Ebeveynlerin çocukla etkileşimlerine ilişkin EDDÖ-TV sonuçlarına göre anne-babanın "Duyarlı- yanıtlayıcı olma", "Duygusal-İfade edici olma" ve "Başarı odaklı yönlendirici olma" alt boyutlarında etkileşimsel davranışlarının düzeyinin istendik yönde arttığı görülmüştür.

Mevcut durumda ve 3-6 yaş otistik çocuklar eğitim programı kazanım değerlendirme formları kullanılarak elde edilen veriler sonucunda, özel gereksinimli çocuğun program içerinde yer alan 290 davranıştan 184 davranışı bir başka ifadeyle davranışların % 63,44' ünü kazanmadığı görülmüştür. Türkçe İletişim Davranışları Gelişim Envanteri 1 (TIGE 1) sonuçlarına göre %95 ihtimalle 11 ay %65 ihtimalle de 16 ay arasında alıcı dil becerilerine sahip olduğu görülmüştür. Özel gereksinimli çocuğa ilişkin (ÇDDÖ-TV) sonuçlarına göre etkileşim davranışlarının "Dikkat" ve "Başlatma" alt boyutlarında etkileşimsel davranışların çok düşük seviyede olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Davranış problemleri belirleme gözlem formuna göre çocuğun 93 toplam puanla davranış problemleri gösterme sıklığının yüksek olduğu görülmüştür. Uygulama süreci sonrasında öğretmen, araştırmacı ve ailenin doldurduğu 3-6 yaş otistik çocuklar eğitim programı kazanım değerlendirme formları kullanılarak elde edilen veriler sonucunda, özel gereksinimli çocuğun toplamda hedeflenen 184 davranışın 117 tanesini % 63,58' ini kazandığı belirlenmiştir. Türkçe iletişim envanteri normlarına göre % 95 ihtimalle 19 ay %45 ihtimalle de 27 ay arasında alıcı dil becerilerine sahip olduğu göstermektedir. Daha önce ifade edici dil becerisi Türkçe iletişim envanteri normlarına ölçümlenememişken ifade edici dil becerilerinde %90 ihtimal 9 aylık % 65 ihtimal 12 aylık dil becerilerine sahip olduğu görülmüştür. Özel gereksinimli çocuğa ilişkin (ÇDDÖ-TV) sonuçlarına göre etkileşim davranışlarının "Dikkat" ve "Başlatma" alt boyutlarında etkileşimsel davranışların istendik yönde önemli oranda geliştiği görülmüştür. Davranış problemleri belirleme gözlem formuna göre çocuğun davranış problemleri gösterme sıklığının azaldığı görülmüştür.

Tüm verilerden elde edilen sonuçlara göre kaynaştırma çocuğun gelişim alanlarında ve yetişkinle olan etkileşimsel davranışlarında, öğretmen ve ailenin çocukla olan etkileşimsel davranışlarında ve bilgi düzeylerinde önemli artışlar meydana gelmiştir. Öğretmene ve aileye rehberlik hizmetleri sunulduğu takdirde kaynaştırma/bütünleştirme uygulamalarında başarı sağlanacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, kaynaştırma, erken müdahale programları, otizm

Preschool Teachers' Views And Perceptions Of In-Class Diversity In The Context Of Inclusive Education Philosophy

Elif Akardaş Karataş[1], Emine Ayyıldız[1]
[1]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

Abstract No: 39 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

Inclusive education practices, which are a modern education approach aiming at the full community participation of individuals regardless of their characteristics, aim to involve the school age individual in class life with all the differences. Inclusive education imposes responsibility on all educational processes for everyone in the educational community and advocates that society adopts an inclusive philosophy, both mentally and behaviorally. Life experiences acquired in the first years of life significantly affect individuals' personal development, emotional and social development and social life skills. In the early childhood years, especially in preschool education, being together with their peers and being in the qualified educational environment create a collective awareness, not only in the context of strengthening the unify of the classroom, but also in the context of internalizing the diversity. The strong view on inclusive education practices in the relevant literature suggested that teachers' beliefs and perceptions regarding the coexistence of diversity in the classroom are positive. Nevertheless, difficulties in implementation come to the fore due to the lack of supports that make inclusive education possible. In this study, the perspective of early childhood educators, who play an important role in human development, about the diversity in their classroom was analyzed in the context of inclusive education practices.

The aim: The aim of this study is to examine the pre-school teachers' views and perceptions about the diversity in their classroom, based on their professional experiences.

The method: Phenomenological design, one of the qualitative research methods, was used in this study. Semi-structured interviews were conducted with eight preschool teachers, seven female and one male, in order to learn their views and perceptions about diversity in their classrooms. The age range of the participants is 24-42. Professional experience is between 1-20 years. All participants was working with children aged four to six years and three of whom were working in private schools and five in public schools. The interviews were held in the schools of the participants between March and May 2019. Both the written and verbal consents were gathered from the participants. The interviews were audiotyped and transcribed verbatim.

Results: Three major and 14 sub-themes emerged as the result of the qualitative analysis. The findings showed that the preschool teachers suggested some difficulties, experiences, perceptions about the issue. The results of the interviews showed that preschool teachers perceived in-class diversity as children's personality traits and behaviors that disrupt classroom order. Although they do not know the difference between inclusion and integration and have beliefs that the diversity should be exist in the classroom, they emphasized the needs of support and professional knowledge and education in the context of implementation. In addition to that, all participants mentioned that the families of the children in their classes had prejudices about the diversity. These prejudices were mostly about the children who have behavioral issues or children with special needs. It was also found that the

participants experienced lack of knowledge and term confusion especially about children with special needs.

Conclusion: As a result of this research, it is seen that preschool teachers believed to have an inclusive approach to support in-class diversity, although they do not have theoretical knowledge about inclusive education practices. Their views about the challenges they face in terms of managing in-class diversity are consistent with previous studies.

It is suggested that different studies will be conducted to examine the perception of diversity in the context of inclusive education philosophy. These studies could be conduct with families of young children, school managers, the other branch teachers at all school levels, employees of non-governmental organizations and administration of the organizations which have the responsibility to policy-making.

Keywords: Preschool teacher, diversity, inclusive education philosophy, semi-structured interviews.

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Kapsayıcı Eğitim Felsefesi Bağlamında Sınıflarındaki Çeşitliliğe İlişkin Görüş ve Algıları

Elif Akardaş Karataş[1], Emine Ayyıldız[1]
[1]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

Bildiri No: 39 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet:

Bireylerin sahip oldukları özellikler ne olursa olsun toplumsal yaşama tam katılımını amaçlayan modern bir eğitim yaklaşımı olan kapsayıcı eğitim uygulamaları, okul çağındaki bireyin tüm farklılıklarıyla sınıf yaşantısına dâhil edilmesini amaçlar. Kapsayıcı eğitim, tüm eğitsel süreçlerle ilgili, eğitim camiasında bulunan herkese sorumluluk yükler ve toplumun hem zihinsel hem de davranışsal anlamda kapsayıcı bir felsefe edinmesini savunur.

Yaşamın ilk yıllarında edinilen yaşam deneyimleri, bireylerin özellikle kişilik gelişimi, duygusal ve sosyal gelişimi ile toplumsal yaşam becerilerinin oluşmasını önemli derecede etkiler. Erken çocukluk yıllarında ise çocukların özellikle okul öncesi eğitiminde farklı gelişim gösteren yaşıtlarıyla bir arada bulunması ve eğitim ortamında birlikte yer alması, yalnız sınıf içindeki birlikteliğin güçlenmesi bağlamında değil, toplumun farklıkları özümseme ve toplumsal çeşitliliğe ilişkin kolektif bir bilinç için zemin oluşmasına da öncülük eder.

İlgili alan yazında kapsayıcı eğitim uygulamaları hakkındaki hâkim görüş, sınıftaki çeşitliğinin bir arada bulunmasına ilişkin öğretmen inanç ve algılarının olumlu olduğudur. Buna rağmen kapsayıcı eğitimi mümkün kılan destekleyici unsurların eksikliği sebebiyle uygulamadaki zorluklar öne çıkmaktadır. Bu araştırmada da insan gelişiminde önemli yeri olan erken çocukluk eğitimcilerinin sınıf içindeki çeşitliliğe bakış açısı, kapsayıcı eğitim uygulamaları bağlamında analiz edilmiştir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı okul öncesi öğretmenlerinin, mesleki deneyimlerinden yola çıkarak sınıftaki çeşitliliğe ilişkin görüşlerini derinlemesine sorgulamaktır.

Yöntem: Bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden fenomonolojik desen kullanılmıştır. Araştırma için okul öncesinde görev yapan sekiz okul öncesi öğretmeniyle sınıflarındaki çeşitliliğe ilişkin görüş ve algılarını öğrenmek üzere, çeşitlilik, birlikte yaşama ve kapsayıcı eğitim kavramlarına ilişkin yarı-yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır.

Çalışma grubunu oluşturan katılımcıların, yedisi kadın, biri erkek toplam sekiz okul öncesi öğretmenidir. Katılımcıların yaş aralığı 24 ile 42 arasında değişmektedir. Mesleki deneyimleri ise bir ile 20 yıl arasındadır. Katılımcılar, 4-6 yaş arası çocuklarla çalışan ve üçü özel okul, beşi devlet okulunda görev yapan öğretmenlerden oluşmaktadır.

Görüşmeler Mart-Mayıs 2019 tarihleri arasında katılımcıların okullarında gerçekleştirilmiştir. Tüm görüşülenlerin hem yazılı, hem de sözlü izinleri alındıktan sonra görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler ses kayıt cihazıyla kayıt altına alınmış, daha sonra görüşme dökümleri yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmanın nitel analizi sonucunda üç ana ve 14 alt tema ortaya çıkmıştır. Katılımcılar,

sınıf içindeki çeşitliliğe ilişkin zorluklar, deneyimler ve algılarını ortaya koymuşlardır. Yapılan görüşmeler sonucunda, okul öncesi öğretmenlerinin sınıf içi çeşitliliği, öncelikle çocukların kişilik özellikleri ve sınıf düzenini bozucu davranışlar olarak algıladıkları görülmüştür. Öğretmenlerin kapsayıcı eğitimle kaynaştırma eğitimi arasındaki farkı bilmedikleri ve çeşitliliğin bir arada bulunması gerektiğine ilişkin inançları olmasıyla birlikte, uygulama bağlamında özellikle destek ve mesleki bilgi ile eğitim gereksinimlerini vurguladıkları tespit edilmiştir. Ayrıca okul öncesi öğretmenlerinin tamamı, sınıflarındaki çocukların ailelerinin, çeşitliliğin bir arada bulunmasına ilişkin zihinsel ve davranışsal önyargılara sahip olduklarından bahsetmiştir. Yine çalışmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin özellikle özel gereksinimli çocuklar konusunda bilgi eksikliği ve terim karmaşası yaşadıkları da çalışmanın bulguları arasındadır.

Sonuç: Bu araştırma sonucunda okul öncesi öğretmenlerinin kapsayıcı eğitim uygulamasına ilişkin teorik bilgileri bulunmamasına karşın inanç bağlamında sınıf içi çeşitliliği destekleyecek kapsayıcı bir yaklaşıma sahip oldukları görülmektedir. Sınıf içi uygulamalarda çeşitliliği yönetme konusunda yaşadıkları zorluklarla ilgili görüşleri ise daha önce yapılan çalışmalarla uyumlu bir sonuçtur.

Erken çocukluk çağındaki çocukların aileleri, her düzeydeki branş öğretmenleri, her kademeden okul yöneticileri, sivil toplum kuruluşları çalışanları ve eğitim politikası geliştiren kurum ve kuruluşlarla kapsayıcı eğitim felsefesi bağlamında çeşitlilik algısını inceleyen farklı çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi öğretmeni, çeşitlilik, kapsayıcı eğitim felsefesi, yarı-yapılandırılmış görüşme

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi öğretmeni, çeşitlilik, kapsayıcı eğitim felsefesi, yarı-yapılandırılmış görüşme

Validity And Reliability Study Of Nomination Form For Gifted Students

Rıdvan Karabulut[1], Esra Ömeroğlu[2]
[1]*Ahi Evran Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*
[2]*Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi*

Abstract No: 50 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Although gifted children have the characteristics of rapid learning and adaptation to existing situations, there are factors such as crowded classes, problems of understanding, and inadequate understanding by their teachers, which make it difficult for these children to adequately express their existing abilities in the classroom. At this point, it is recommended that educators of gifted children should know the characteristics of these children. Considering the cognitive development of gifted children; it is seen that they made generalizations, learned easily and quickly, they can easily establish relationships between events, they have original ideas and creative ways of thinking, they researched the subjects they interest to the finest detail, they keep the information in their memories longer and redesigned this information in different ways. When the features of language development are examined, it is seen that their mine of question are large, they speak early compared to their peers, and their vocabulary is advanced and they ask questions continuously. In addition to these features, it is seen that gifted children are successful in problem solving. Gifted individuals, compared with their peers; It is stated that they develop socially early, reach maturity for starting kindergarten earlier, they are easily adapted to different environments or situations, they have the characteristics of leadership, taking responsibility and they deal with a situation that is not easy and they make this effort entertaining. In addition, it is seen that they love fine humor (Ömeroğlu, 2004). it is stated that giftedness is shown to be the highest level of performance and achievement in one or more ability areas such as general mental ability, special academic ability, creative or productive thinking ability, leadership ability and visual and performing arts talent (Turnbull et al., 2002).However, different expressions have been used to describe gifted children. It is seen that gifted children come together with high level of potential and performance and creativity in general academic skills and / or special fields. Heward and Cavanaugh (2000) argued that not all gifted talents, ranging from gifted ones to geniuses and uncommon specimens, are homogeneous and they showed differences in each area and category. The definitions made in this regard contain important information in the identification and recognition of all special talented or gifted children in any field (Smutny et al., 1997).

The “Student Nomination Form", which was developed to identify gifted children in classrooms, consists of 38 items and frequently seen in gifted children, is a a five - likert type form that reveals characteristics such as using their knowledge in daily life; remembering easily what they heard, read and see; make effort to learn the reasons, evidence and results, drawing interesting results by interpreting the information gained at different times and at different places. The prepared draft form consists of three dimensions. These dimensions are numerical ability, visual ability and verbal ability. this draft form has a five-likert structure. The expert who will fill out the form will choose among from choices Never, Rarely, sometimes, often and very often depending state of incidence of the behavior in the scale. After the literature review, a draft form consisting of 62 questions which was considered to be included in the form is created. The prepared form was turned into a scale evaluation form in order to receive feedback from the field experts. After the scale evaluation form was created by the researcher, the structural appropriateness was evaluated by three field experts. While evaluating the scale evaluation form sent to the field experts, whether the items were suitable for identifying gifted children and the structural

integrity of the form were evaluated. Field experts made the necessary corrections, considering whether the 62-item likert-type forms sent to them were appropriate for selecting gifted children. The form was filled by 400 preschool and primary school teachers who are currently working in public schools, private preschool education institutions and primary schools in Kırşehir Province and who think that they have gifted students in their class. While evaluating the scale evaluation form sent to the field experts, whether the items were suitable for identifying gifted children and the structural integrity of the form were evaluated. Field experts made the necessary corrections, considering whether the 62-item likert-type forms sent to them were appropriate for selecting gifted children. The form was filled by 400 preschool and primary school teachers who are currently working in public schools, private preschool education institutions and primary schools in Kırşehir Province and who think that they have gifted students in their class. The teachers were provided with brief information about how to apply the draft form. The data collection process took 1 month. Exploratory factor analysis with IBM SPSS program and confirmatory factor analysis using IBM AMOS program will be performed.

Keywords: Giftedness, Nomination Form, Diagnosis

Üstün Yetenekli Öğrenci Aday Gösterme Formu Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Rıdvan Karabulut[1], Esra Ömeroğlu[2]
[1]*Ahi Evran Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*
[2]*Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi*

Bildiri No: 50 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Üstün yetenekli çocuklar hızlı öğrenme, var olan durumlara çabuk uyum sağlama gibi özelliklere sahip olmasına rağmen, bu çocukların sınıf içerisinde var olan yeteneklerini yeterince ifade etmesini zorlaştıran kalabalık sınıflar, anlaşılma problemleri, öğretmenleri tarafından yeterince anlaşılamama gibi etkenler bulunmaktadır. Bu noktada üstün yetenekli çocukların eğitimcilerinin bu çocukların özelliklerini bilmesi önerilmektedir. Üstün yetenekli çocukların bilişsel gelişimleri göz önüne alınarak incelendiğinde; genellemeler yaptıkları, kolay ve hızlı öğrendikleri, rahatlıkla olaylar arasında ilişkiler kurabildikleri, sorgulamakla birlikte özgün fikirleri ve yaratıcı düşünce tarzına sahip oldukları, ilgi duydukları, konuları en ince detayına kadar araştırdıkları, belleklerinde bilgileri daha uzun süreli tuttukları ve bu bilgileri farklı şekillerde tekrar tasarladıkları görülmüştür. Dil gelişim özelliklerine bakıldığında soru hazinelerinin geniş olduğu, yaşıtlarına kıyasla erken konuştukları ve kelime hazinelerinin gelişmiş olduğu bilinmekte ve sürekli soru sordukları görülmektedir. Bu özelliklerin yanında üstün yetenekli çocukların problem çözme konusunda başarılı oldukları görülmektedir. Üstün yetenekli bireyler yaşıtlarıyla karşılaştırıldığında; sosyal olarak erken geliştikleri, anaokuluna başlayacak olgunluğa daha önce ulaştıkları görülürken, farklı ortam veya durumlara kolay adapte oldukları, sorumluluk alma, liderlik etme özelliklerine sahip oldukları, kolay olmayan bir durumla uğraşmayı ve bu uğraşı eğlenceli hale getirdikleri belirtilmiştir. Ayrıca ince mizahi da sevdikleri görülmüştür (Ömeroğlu,2004). Üstün yetenek, genel zihinsel yetenek, özel akademik yetenek, yaratıcı ya da üretici düşünce yeteneği, liderlik yeteneği ile görsel ve gösteri sanatlarında yetenek alanların bir veya daha fazlasında göstermiş oldukları üst düzey performans ve başarı gösterme biçimi olarak belirtmiştir (Turnbull vd.,2002). Bunula birlikte üstün yetenekli çocukları tanımlarken farklı ifadeler de kullanılmıştır. Üstün yetenekli çocukların, genel akademik becerilerde ve/veya özel alanlarda üst düzeyde potansiyel ve performans ile yaratıcılık özelliğinde birleşmekte oldukları görülmektedir Heward ve Cavanaugh (2000). Bir alanda üstün yetenekli olanlardan deha denilenlere, eşine çok sık rastlanmayan örneklerine kadar tüm üstün yeteneklilerin homojen bir grup oluşturmadıklarını, her alan ve kategoride farklılıklar gösterdiğini savunmuşlardır. Buna yönelik olarak yapılan tanımlar herhangi bir alanda, yetenekli veya üstün zekâlı bütün çocukların tanılanmasında ve fark edilmesinde önemli bilgiler içermektedir (Smutny vd., 1997).

Sınıflarda bulunan üstün yetenekli çocukları belirlemek amacıyla geliştirilen "Öğrenci Aday Gösterme Formu" üstün yetenekli çocuklarda sıklıkla görülen ve üstün yetenekli çocukların birçoğunda gözlenen ve 38 maddeden oluşan bilgilerini gündelik yaşamda kullanma, duyduğunu, okuduğunu ve gördüğünü kolaylıkla hatırlama, olayların nedenlerini, kanıtlarını ve sonuçlarını öğrenmek için çaba sarf etme, farklı zamanda ve farklı yerlerde kazandığı bilgileri yorumlayarak ilginç sonuçlar çıkartma gibi özelliklerini ortaya koyan beşli likert tipi formdur. Hazırlanan taslak form üç boyuttan oluşmaktadır. Bu boyutlar sayısal yetenek, görsel yetenek ve sözel yetenektir.Hazırlanan taslak form beşli likert yapıya sahiptir. Formu dolduracak olan uzman ölçekte yer alan davranışın görülme durumuna bağlı olarak Hiçbir zaman,Nadiren,bazen, sıkça ve çok sık seçenekleri arasından tercih yapacaktır. Alan yazın taraması yapıldıktan sonra formda yeralması düşünülen 62 sorudan oluşan taslak form oluşturulmuştur. Hazırlanan form alan uzmanlarından dönüt almak amacıyla ölçek değerlendirme formu haline getirilmiştir. Ölçek değerlendirme formunun araştırmacı tarafından oluşturulduktan sonra üç alan

uzmanı tarafından yapısal uygunluğu değerlendirilmiştirAlan uzmanlarına yollanan ölçek değerlendirme formu değerlendirirken üstün yetenekli çocukları tanılama konusunda maddelerin uygun olup olmadığı ve yapısal bütünlük açısından değerlendirilmiştir. Alan uzmanları kendilerine yollanan 62 maddeden oluşan likert tipi formları üstün yetenekli çocukları seçmede uygun olup olmadığı düşünerek gerekli düzeltmeleri yapmıştır. Formu sınıfında üstün yetenekli öğrenci olduğu düşünen Kırşehir İl merkezinde bulunan devlet okulları, özel okul öncesi eğitim kurumları ve ilkokullarda hali hazırda görev yapmakta olan 400 okul öncesi ve ilkokul, öğretmeni tarafından doldurmuştur. Taslak form dağıtılan öğretmenlere formun nasıl uygulanacağına yönelik kısa bir bilgi verilmiştir. Veri toplama süreci 1 ay sürmüştür. Araştırma verileri IBM SPSS programı ile açımlayıcı faktör analizi ve IBM AMOS programı kullanarak doğrulayıcı faktör analizi yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Üstün Yetenek, Aday Gösterme Formu,Tanılama

A Different View To Inclusion Practices In Early Childhood

Beyza Demirel[1], Abdulhamit Karademir[1]

[1]Muş Alparslan Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Merkez/Muş

Abstract No: 100 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose of Study

Considering the children in need of ınclusıon ımplementatıons in the society we live in, the number is considerable. The integration of childerens with special needs and their adaptation to the society is a part of the educational process. As in all cases where children are involved in the education process, families and teachers are the focus. These two focal points made it necessary to examine the study from two angles.

In the process of inclusion applications, it is thought that the parents of children who are educated in these classes and who are developing normally are ignored while the families of children with special needs are given the necessary information in the trainings given in relation to inclusion education. The limited work in the literature on the views of parents of children with normal development on the inclusion implementations supports this view. However, due to the inclusion of inclusion practices in preschool classes, the responsibility falls on preschool teachers. For this reason, the study was conducted with the mothers of the children who had normal development and their preschool teachers who were working in the official kindergartens of Mus and who were involved in the inclusion implementations in their classrooms. In the research, the problems faced by preschool teachers about the inclusion students during the inclusion education, the problems faced by teachers during the process and the measures developed for the problems were emphasized. However, it is also aimed to investigate what the solution suggestions are and also to examine the views of the mothers of children who are educated in these kindergartens and who are in normal development when the inclusion are carried out.

From this point of view, it is thought that the study will be useful for the literature to examine the views of the mothers of the children who are in normal development regarding the inclusion implementations carried out in the official kindergartens connected to the Mus and the views of the teachers who are involved in the inclusion implementations regarding the problems

Methods

This research is a qualitative study that examines the views of mothers of children who are developing normally in relation to inclusion ımplementatıons in preschool and the views of preschool teachers for problems encountered in inclusion classes. The case science(phenomenology) pattern, one of the qualitative research patterns, was used in the study.

The participants of the study were the mother of 5 children who studied in the state kindergartens affiliated to the Mus and 5 preschool teachers who worked in the state kindergartens affiliated to the Mus. The participants were determined with the criterion sampling method which is one of the purposeful sampling methods. In determining the research group, visits to 5 kindergartens connected to the center of Mus are made and the aim of the research and the steps to be followed in

the process are explained. Information about children with special needs who continue their education in these institutions has been obtained. During the visits to the schools of the administrators who agreed to conduct the research, the study was conducted with the teachers and mothers who wanted to participate in the study voluntarily and were interviewed by the preschool teachers who had a ınclusıon student in their class and the mothers of the children who were in normal development. Of the 5 teachers who were participants in the study, 1 was male and 4 was female. The ages of the teachers involved in the research range from 26-45 and their professional seniority ranges from 2-19 years. When the faculties of the teachers graduated, it is seen that 4 of them graduated from the faculty of education and 1 of them graduated from The department of pre-school teaching in the faculty of open education. The ages of the participating mothers range from 22-45. When the educational status of the mothers and the number of children they had were examined, it was found that they were predominantly university graduates and had at least 2 children.

Data on the study were collected during the 2018-2019 education year with 5 teachers with inclusion students in their class and 5 mothers with children who are in normal development and who are studying in the classrooms where inclusion practices are included in the semi-structured interviews. Both groups completed the demographic data form prior to the interview and the consent form in which they confirmed their voluntary participation in the research. Audio recorder was used to prevent data loss during interviews. The participants were told to use an audio recorder in the interviews and that the recordings held at the end of the interviews could be listened to by the participants and, if necessary, the views in the recordings could be removed partially or completely on request. Thus, the negative effects that the recorder can create on the participants were tried to be avoided.

The data obtained as a result of the interviews were analyzed from content analysis techniques with the technique of inductive content analysis. During the analysis of the data, the interviews recorded with the sound recorder were transcribed, first codes, then themes and sub-themes were created. A code number has been given to the mothers and preschool teachers who are referred to in the analysis.

Findings

The findings of the study will be shared in the congress process as the analysis of the study continues.

Results

The results of the study will be shared in the congress process as the analysis of the study continues.

Keywords: Preschool Education, İnclusive Education

Okul Öncesi Kaynaştırma Uygulamalarına Farklı Bir Bakış

Beyza Demirel[1], Abdulhamit Karademir[1]

[1]Muş Alparslan Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Merkez/Muş

Bildiri No: 100 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

İçinde yaşadığımız toplumda kaynaştırma uygulamalarına ihtiyaç duyan çocuklar dikkate alındığında sayı azımsanmayacak kadar fazladır. Kaynaştırma öğrencilerinin topluma kazandırılabilmesi ve onların topluma uyumlu hale getirilmesi eğitim faaliyetleri sürecinin bir parçasıdır. Eğitim sürecinde çocukların içinde bulunduğu her durumda olduğu gibi bu durumda da aileler ve öğretmenler odak noktasıdır. Bu iki odak noktası çalışmanın da iki açıdan incelenmesini gerekli kılmıştır.

Kaynaştırma uygulamaları sürecinde, kaynaştırma eğitimine ilişkin verilen eğitimlerde özel gereksinimli çocukların ailelerine gerekli bilgilendirme verilirken, bu sınıflarda eğitim gören ve normal gelişim gösteren çocukların ebeveynlerinin göz ardı edildiği düşünülmektedir. Literatürde normal gelişim gösteren çocukların ebeveynlerinin kaynaştırma süreci hakkındaki görüşlerine yönelik çalışmaların sınırlı olması bu görüşü destekler niteliktedir. Bununla birlikte okul öncesi sınıflarında da kaynaştırma uygulamalarına yer verilmesinden dolayı okul öncesi öğretmenlerine büyük sorumluluk düşmektedir. Bu nedenle araştırmada Muş ili merkezine bağlı resmi anaokullarında görev yapan, sınıflarında kaynaştırma uygulamalarına yer veren okul öncesi öğretmenleri ve normal gelişim gösteren çocukların anneleri ile çalışılmıştır. Araştırmada okul öncesi öğretmenlerinin; kaynaştırma eğitimi sürecinde kaynaştırma öğrencileri ile ilgili karşılaştıkları problemler, öğretmenlerin süreç esnasında karşılaştıkları problemler ile problemlere yönelik geliştirdikleri önlemlere dikkat çekilmiştir. Bununla birlikte çözüm önerilerinin neler olduğunun araştırılması ve aynı zamanda kaynaştırma uygulamalarının yapıldığı bu anaokullarında eğitim gören ve normal gelişim gösteren çocukların annelerinin kaynaştırma uygulamasına ilişkin görüşlerinin incelenmesi amaçlar arasında yer almaktadır.

Bu açıdan bakıldığında, yapılan çalışma ile Muş ili merkezine bağlı resmi anaokullarında yürütülen kaynaştırma uygulamalarına ilişkin normal gelişim gösteren çocukların annelerinin görüşleri ve sınıfında kaynaştırma uygulamalarına yer veren öğretmenlerin kaynaştırma uygulamalarında yaşadıkları problemlere ilişkin görüşlerinin incelenmesinin alanyazına faydalı olacağı düşünülmektedir.

Yöntem

Bu araştırma okul öncesi dönemde kaynaştırma uygulamalarına ilişkin normal gelişim gösteren çocukların annelerinin görüşleri ve kaynaştırma sınıflarında karşılaşılan problemlere yönelik okul öncesi öğretmenlerinin görüşlerinin incelendiği nitel bir çalışmadır. Çalışmada nitel araştırma desenlerinde biri olan olgu bilim(fenomenoloji) deseni kullanılmıştır.

Araştırmanın katılımcılarını Muş ili merkezine bağlı devlet anaokullarında öğrenim gören ve normal gelişim gösteren 5 çocuğun annesi ve Muş ili merkezine bağlı devlet anaokullarında görev yapan 5 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi belirlenirken amaçlı örneklem yöntemlerinden ölçüt örnekleme tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırma grubu belirlenirken öncelikle Muş ili merkezine bağlı 5 resmi anaokuluna ziyaretler yapılarak araştırmanın amacı ve süreç içerisinde

izlenecek olan adımlar açıklanmıştır. Bu kurumlarda eğitimlerini sürdüren özel gereksinimli çocuklar hakkında bilgi alınmıştır. Araştırmanın okullarında yapılmasını kabul eden yöneticilerin okullarına yapılan ziyaretlerde sınıfında kaynaştırma öğrencisi bulunan okul öncesi öğretmenleri ve normal gelişim gösteren ve bu sınıflarda öğrenim gören çocukların anneleri ile görüşülüp gönüllü olarak çalışmaya katılmak isteyen öğretmen ve annelerle çalışma yürütülmüştür.

Katılımcı 5 öğretmenin 1'i erkek ve 4'ü kadındır. Araştırmaya katılan öğretmenlerin yaşları 26-45 arasında, mesleki kıdemleri ise 2-19 yıl arasında değişmektedir. Öğretmenlerin mezun oldukları fakültelere bakıldığında 4'ünün eğitim fakültesinden 1'inin ise açık öğretim fakültesi okul öncesi öğretmenliği bölümünden mezun olduğu görülmektedir.

Katılımcı annelerin yaşları 22-45 aralığında değişmektedir. Annelerin eğitim durumları ve sahip oldukları çocuk sayıları incelendiğinde ağırlıklı olarak üniversite mezunu oldukları ve en az 2 çocukları olduğu görülmüştür. Araştırmaya ilişkin veriler, 2018-2019 eğitim öğretim yılı içerisinde; sınıfında kaynaştırma öğrencisi bulunan 5 öğretmen ile çocukları normal gelişim gösteren ve kaynaştırma uygulamalarına yer verilen sınıflarda öğrenim gören 5 anne ile yarı-yapılandırılmış görüşmeler yapılarak toplanmıştır. İki gruba da görüşme öncesinde demografik bilgi formu ve araştırmaya gönüllü olarak katıldıklarını doğruladıkları onam formu doldurtulmuştur.

Görüşmeler esnasında veri kayıplarını önlemek amacıyla ses kayıt cihazı kullanılmıştır. Katılımcılara görüşme öncesinde, ses kayıt cihazı kullanılacağı belirtilmiştir. Yapılacak görüşmelerin sonunda tutulan görüşme kayıtlarının katılımcılar tarafından dinlenebileceği, eğer isterlerse kaydedilen görüşlerin kısmen veya tamamen çıkarılabileceği belirtilmiştir. Böylece ses kayıt cihazının katılımcılar üzerinde yaratabileceği olumsuzluklar önlenmeye çalışılmıştır.

Görüşmeler sonucunda elde edilen veriler, içerik analizi tekniklerinden biri olan tümevarımsal veri analizi tekniği ile analiz edilmiştir. Verilerin analizi esnasında ses kayıt cihazı ile kaydedilen görüşmeler transkript edilmiş, önce kodlar daha sonra temalar ve alt temalar oluşturulmuştur. Çözümlemelerde görüşüne başvurulan annelere ve okul öncesi öğretmenlerine birer kod numarası verilerek açıklamalar yapılmıştır.

Bulgular

Araştırmanın analizleri devam ettiği için araştırmaya ait bulgular kongre sürecinde paylaşılacaktır.

Sonuç

Araştırmanın analizleri devam ettiği için sonuç kısmı kongre sürecinde paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Kaynaştırma Eğitimi

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Özel Gereksinimli Çocuklara Yönelik Algıları

Servet Kardeş[1], Necdet Taşkın[1]
[1]*VAN YYÜ*

Abstract No: 357 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Özel eğitim bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de hızlı bir dönüşüm içerisinde yer almaktadır. Özel eğitim alanındaki çalışmalar her geçen gün artmakta ve özel gereksinimi olan bireylerin bağımsız bir şekilde kendi hayatlarını sürdürme ve gündelik yaşama katkıları hızla artmaktadır. Özel eğitim gereksinimi olan bireylerin yaşamlarının kolaylaşması için gündelik yaşamdaki engellerin ve en önemlisi de toplumda var olan ön yargıların ortadan kaldırılması gerekmektedir. Özel gereksinimli bireylere ilişkin ön yargıların ortadan kaldırılması için erken çocukluk yıllarında normal gelişim gösteren çocuklar ile özel gereksinimli çocukların birlikte eğitim almaları önemlidir. Erken yaşlarda kaynaştırma ve diğer özel eğitim uygulamaları yoluyla çocukların ön yargılara ve olumsuz kalıplara sahip olmalarının önüne geçilmelidir. Erken yılların çocukların gelişimi üzerindeki etkisi düşünüldüğünde bu durum daha iyi anlaşılacaktır. Bununla birlikte bu eğitimi verecek olan öğretmenlerin ön yargıdan uzak olmaları ve çocukların potansiyellerini en iyi şekilde ortaya koyabilmeleri için gerekli desteği sağlamaları gerekmektedir. Bunun için öğretmen adaylarının iyi yetiştirilmeleri ve özel eğitime destek duyan çocuklara gerekli desteği ön yargılardan uzak şekilde sunmaları gerekmektedir. Kendilerini özel gereksinimli çocukların eğitiminde yeterli hisseden öğretmen adayları, mezun olduktan sonra sınıf içerisinde akademik öğrenmeleri destekleyebilir, özel gereksinimli çocukların ihtiyaçlarını karşılayabilir ve çocuklara gerekli desteği sağlayabilir. Kendini yeterli hissetmeyen öğretmen adayları ise çocukların ihtiyaçlarını karşılayamadığı gibi özel gereksinimli çocukları ihmal edebilir. Bu durum eğitim sürecinde çocukların temel hakkı olan eğitimden mahrum kalmalarına yol açabilir. Özel gereksinimli çocukların genel olarak eğitim ortamından daha az verim aldıklarına ilişkin araştırmalar bulunmaktadır. Öğretmenler özel gereksinimli çocukları desteklerken daha fazla emek, çaba, zaman ve enerji harcamakta ve verdikleri emeğin karşılığı olarak daha küçük dönütler almaktadırlar. Bu araştırmada erken çocukluk yıllarında eğitim verecek okul öncesi öğretmen adaylarının özel eğitime ve özel gereksinimli çocuklara yönelik algıları araştırılmıştır. Öğretmen adaylarının özel eğitime ve özel gereksinimli çocuklara yönelik algılarının ortaya konması özel gereksinimli çocukların eğitimine katkıda bulunacaktır. Çalışma grubunu bir devlet üniversitesinde eğitim alan okul öncesi eğitim öğretmenliği son sınıfta okuyan 200 okul öncesi öğretmen adayı oluşturmaktadır. Betimsel tarama araştırması olarak desenlenen bu araştırmada nitel veri toplama yöntemine başvurulmuştur. Araştırma için araştırmacı tarafından uzman görüşleri doğrultusunda yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanmıştır. Görüşme formuna uzman dönütleri doğrultusunda son hali verilmiştir. Görüşme formundan elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiş ve görüşme formlarına verilen yanıtlardan alıntılara yer verilmiştir. Elde edilen veriler güvenilirliğin artması için iki farklı araştırmacı tarafından analiz edilmiş ve Miles Hubermann güvenilirlik formülü aracılığıyla karşılaştırılmıştır. Araştırmanın sonucunda öğretmen adaylarının özel gereksinimli bireylere yönelik yardıma muhtaç, engelli, yetersiz gibi olumsuz çağrışımlara daha fazla yer verdikleri, aldıkları özel eğitim dersinin bilgi ve farkındalıklarını arttırdığı için faydalı olduğunu düşündükleri sonucuna ulaşılmıştır. Bununla birlikte öğretmen adaylarının sınıfında tersine kaynaştırmanın faydalı olacağı görüşünde oldukları görülmüştür. Öğretmen adaylarının, eğitimin özel gereksinimli çocuklar için temek hak olduğunu düşündükleri ve ayrımcılığa karşı durmak için sınıfında özel gereksinimli çocuk olmasını istedikleri görülmüştür. Sınıfında özel gereksinimli çocuk olmasını istemeyen öğretmen adayları ise kendilerini özel gereksinimli çocukların eğitiminde yetkin bulmadıkları ve bunun için yeterince vakitleri olmayacağını ifade etmişlerdir. Öneri olarak özel gereksinimli çocuklara yönelik öğretmenlerin algılarının

nasıl olduğu ve bu algının öğretmenlerin eğitim sürecine nasıl yansıdığı ile ilgili bir araştırma yapılabilir. Bununla birlikte öğretmen adaylarının kendilerini daha yetkin görebilmeleri için özel eğitim derslerinin sayısının arttırılması ve özel gereksinimi olan çocuklarla da staj deneyimi yaşamaları önerilebilir.

Keywords: Okul öncesi eğitim, öğretmen adayı, Özel eğitim, Özel gereksinimli çocuk, Kaynaştırma eğitimi

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Özel Gereksinimli Çocuklara Yönelik Algıları

Servet Kardeş[1], Necdet Taşkın[1]
[1]*VAN YYÜ*

Bildiri No: 357 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özel eğitim bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de hızlı bir dönüşüm içerisinde yer almaktadır. Özel eğitim alanındaki çalışmalar her geçen gün artmakta ve özel gereksinimi olan bireylerin bağımsız bir şekilde kendi hayatlarını sürdürme ve gündelik yaşama katkıları hızla artmaktadır. Özel eğitim gereksinimi olan bireylerin yaşamlarının kolaylaşması için gündelik yaşamdaki engellerin ve en önemlisi de toplumda var olan ön yargıların ortadan kaldırılması gerekmektedir. Özel gereksinimli bireylere ilişkin ön yargıların ortadan kaldırılması için erken çocukluk yıllarında normal gelişim gösteren çocuklar ile özel gereksinimli çocukların birlikte eğitim almaları önemlidir. Erken yaşlarda kaynaştırma yoluyla çocukların ön yargılara ve olumsuz kalıplara sahip olmalarının önüne geçilmelidir. Bununla birlikte bu eğitimi verecek olan öğretmenlerin ön yargıdan uzak olmaları ve çocukların potansiyellerini en iyi şekilde ortaya koyabilmeleri için gerekli desteği sağlamaları gerekmektedir. Bunun için öğretmen adaylarının iyi yetiştirilmeleri ve özel eğitime destek duyan çocuklara gerekli desteği ön yargılardan uzak şekilde sunmaları gerekmektedir. Kendilerini özel gereksinimli çocukların eğitiminde yeterli hisseden öğretmen adayları, mezun olduktan sonra sınıf içerisinde akademik öğrenmeleri destekleyebilir, özel gereksinimli çocukların ihtiyaçlarını karşılayabilir ve çocuklara gerekli desteği sağlayabilir. Kendini yeterli hissetmeyen öğretmen adayları ise çocukların ihtiyaçlarını karşılayamadığı gibi özel gereksinimli çocukları ihmal edebilir. Bu durum eğitim sürecinde çocukların temel hakkı olan eğitimden mahrum kalmalarına yol açabilir. Özel gereksinimli çocukların genel olarak eğitim ortamından daha az verim aldıklarına ilişkin araştırmalar bulunmaktadır. Öğretmenler özel gereksinimli çocukları desteklerken daha fazla emek, çaba, zaman ve enerji harcamakta ve verdikleri emeğin karşılığı olarak daha küçük dönütler almaktadırlar. Bu araştırmada erken çocukluk yıllarında eğitim verecek okul öncesi öğretmen adaylarının özel eğitime ve özel gereksinimli çocuklara yönelik algıları araştırılmıştır. Öğretmen adaylarının özel eğitime ve özel gereksinimli çocuklara yönelik algılarının ortaya konması özel gereksinimli çocukların eğitimine katkıda bulunacaktır. Çalışma grubunu bir devlet üniversitesinde eğitim alan okul öncesi eğitim öğretmenliği son sınıfta okuyan 200 okul öncesi öğretmen adayı oluşturmaktadır. Betimsel tarama araştırması olarak desenlenen bu araştırmada nitel veri toplama yöntemine başvurulmuştur. Araştırma için araştırmacı tarafından uzman görüşleri doğrultusunda yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanmıştır. Görüşme formuna uzman dönütleri doğrultusunda son hali verilmiştir. Görüşme formundan elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiş ve görüşme formlarına verilen yanıtlardan alıntılara yer verilmiştir. Elde edilen veriler güvenilirliğin artması için iki farklı araştırmacı tarafından analiz edilmiş ve Miles Hubermann güvenilirlik formülü aracılığıyla karşılaştırılmıştır. Araştırmanın sonucunda öğretmen adaylarının özel gereksinimli bireylere yönelik yardıma muhtaç, engelli, yetersiz gibi olumsuz çağrışımlara daha fazla yer verdikleri, aldıkları özel eğitim dersinin bilgi ve farkındalıklarını arttırdığı için faydalı olduğunu düşündükleri sonucuna ulaşılmıştır. Bununla birlikte öğretmen adaylarının sınıfında tersine kaynaştırmanın faydalı olacağı görüşünde oldukları görülmüştür. Öğretmen adaylarının, eğitimin özel gereksinimli çocuklar için temek hak olduğunu düşündükleri ve ayrımcılığa karşı durmak için sınıfında özel gereksinimli çocuk olmasını istedikleri görülmüştür. Sınıfında özel gereksinimli çocuk olmasını istemeyen öğretmen adayları ise kendilerini özel gereksinimli çocukların eğitiminde yetkin bulmadıkları ve bunun için yeterince vakitleri olmayacağını ifade etmişlerdir. Öneri olarak özel gereksinimli çocuklara yönelik öğretmenlerin algılarının nasıl olduğu ve bu algının öğretmenlerin eğitim sürecine nasıl yansıdığı ile ilgili bir araştırma yapılabilir. Bununla birlikte öğretmen

adaylarının kendilerini daha yetkin görebilmeleri için özel eğitim derslerinin sayısının arttırılması ve özel gereksinimi olan çocuklarla da staj deneyimi yaşamaları önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, öğretmen adayı, Özel eğitim, Özel gereksinimli çocuk, Kaynaştırma eğitimi

Inclusion In The Preschool Years Of Turkey Between 2016-2019 Examination Of Graduate Studies

Semih Uçar
Muş Alparslan Üniversitesi Malazgirt Meslek Yüksekokulu

Abstract No: 108 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

Pre-school inclusion is to ensure that children with special needs are exposed to the same educational opportunities in order to provide equal educational opportunities for each individual and that they can participate in educational activities with their peers in the same classroom environment. The importance of the education of the mainstreaming students with their peers can be realized when it leaves big traces in their future experiences. Mainstreaming is defined as the education of individuals with special needs in full or part time with their peers in general education environments in order to provide various support services to students and teachers with special needs. Individuals who need special education as well as individuals whose development is normal, the more they can benefit from preschool education. During this period, while all the areas of development of the individual in need of special education are developing, the probability of continuing education in normal classes increases when faced with basic education and it is desirable to minimize the various problems faced by their parents. In the literature study on inclusion in the preschool period, this study was decided to be done because there are no similar studies that were done before but after 2016 and there were no postgraduate studies on this subject. One of the most effective ways of early intervention is preschool inclusion. Inclusive practices are the ones that require teamwork of preschool teachers and parents and other stakeholders of this issue.

Aim

The overall objective of the research postgraduate studies related to the inclusion in the preschool period between the years 2016-2019 in Turkey is to examine some ways. To examine the distribution of the studies according to years, types of postgraduate studies, gender characteristics of the consultant and the author in the studies conducted, and the status of the same consultant in the studies dealing with inclusion. The aim of the study is to examine in detail the university, institute, department and program, the subject of the study and the group studied, the types of methods used, the results of the studies and the keywords.

Method

This research; Turkey in the pre-school screening model that analyzed mainstreaming is a descriptive study on the graduate research. The universe of the graduate studies included in the research consists of postgraduate studies archived by the Publication and Documentation Department of YÖK (Higher Education Council) between 2016-2019. However, due to the limited publication of some studies, thirteen postgraduate studies were included in the study.

Findings

When the related graduate studies examined in the scope of the research are examined. According to the distribution of the studies, six studies were conducted in 2018, four studies were conducted in 2017 and three studies were conducted in 2016. When the distribution of the studies according to their types is examined, it is seen that there are two doctorate and eleven of them are graduate studies. When the distributions of the author and the counselor are examined in the studies, it is seen that three of the authors are male and ten of them are female, and five of the consultants are male and eight of them are female. When the distribution of the studies according to the university, institute and department are examined, it is seen that there are three studies in Ankara University, two in Gazi University, two in Eskişehir University, one in Toros, İstanbul, Thrace, Yeditepe, Kırklareli and Mersin Universities. When the institutes where the studies were conducted were examined, ten were made in educational sciences institutes, two in social sciences institutes and one in health sciences institute. When the main branches of the studies are examined, it is seen that five studies are conducted in special education, two studies are conducted in basic education department and child development, education management and supervision, disabled studies, mentally disabled education, education programs and teaching and psychology department. When the studies were examined in terms of the keywords used, a total of fifty-four words were used, inclusion seven, preschool education four, preschool two, teacher two, preschool inclusion two, inclusion education two, in-service education two, preschool period two and the word autism were used twice, other words were used once. When the studies were examined in terms of the groups included in the study, it was seen that five studies were conducted with teachers, three studies with teachers and parents, two studies with teachers and children, two studies with children (students), and one study with teachers and administrators. When the studies are examined in terms of the methods used, it is seen that there are six studies with qualitative method, five studies with quantitative method and two studies with mixed method.

Result

With the widespread use of preschool education inclusion practices especially in Turkey in recent years, the number of researches on inclusion education is increasing. In these studies, it is observed that the attitudes and opinions of teachers, families and administrators and the problems encountered during the application are handled, while the few studies examining the effects of inclusive education on children generally focus on the development of special needs children. It is seen that the studies examined were more studies in 2018. Two of the studies are doctoral studies and eleven studies are graduate studies. It is thought that doctoral studies will increase in the following years and have positive results. It is seen that the studies carried out on the subject are more qualitative studies. Inclusive education is known to have a significant impact on children with normal development, but more research is needed.

Keywords: Preschool Education, Preschool Period, Preschool Inclusive, Special Education, Inclusive, Inclusive Education

Türkiye'de 2016-2019 Yılları Arasında Okul Öncesi Dönemde Kaynaştırma ile İlgili Yapılan Lisansüstü Çalışmaların İncelenmesi

Semih Uçar
Muş Alparslan Üniversitesi Malazgirt Meslek Yüksekokulu

Bildiri No: 108 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet

Okul öncesinde kaynaştırma, özel gereksinimli çocukların her bireye eşit eğitim fırsatları sağlanabilmesi amacıyla yeteneklerinin ortaya çıkarılması ve aynı sınıf ortamında akranlarıyla birlikte eğitim faaliyetlerine katılabilmesinin sağlanmasıdır. Kaynaştırma öğrencisinin akranları ile aldığı eğitimin önemi ileride karşılaştığı yaşantılarında büyük izler bıraktığında fark edilebilmektedir. Kaynaştırma özel gereksinimli öğrencilere ve öğretmenlerine çeşitli destek hizmetlerinin sağlanması amacıyla, özel gereksinimli bireylerin tam ya da yarı zamanlı olarak yaşıtlarıyla bir arada genel eğitim ortamlarında eğitim alması şeklinde tanımlanmaktadır. Gelişimi normal seyreden bireyler kadar özel eğitime gerek duyan bireyler de ne kadar çabuk okul öncesindeki eğitimle tanışırlarsa o kadar çok yararlanabilmektedirler. Bu süre zarfında, özel eğitime gerek duyan bireyin gelişim alanlarının tamamı gelişim gösterirken, temel eğitimle karşılaştığı zaman normal sınıflarda eğitime devam etme ihtimali çoğalır. Böylece ebeveynlerin karşılaştığı çeşitli problemler en aza indirilmek istenmektedir. Okul öncesi dönemde kaynaştırma ile ilgili 2016 ve sonrasında bu konuda lisansüstü çalışmaların incelendiği herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çalışmada 2016 ve sonrasındaki kaynaştırma ile ilgili lisansüstü tezlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Amaç

Araştırmanın genel amacı Türkiye'de 2016-2019 yılları arasında okul öncesi dönemde kaynaştırma ile ilgili yapılan lisansüstü çalışmaları bazı yönlerden incelemektir. Çalışmaların yapıldığı yıllara göre dağılımları, yapılan lisansüstü çalışmaların türleri, yapılan çalışmalarda danışmanın ve yazarın cinsiyet özellikleri ve kaynaştırma konusunu işleyen çalışmalarda aynı danışmanın olup olmama durumu araştırılacaktır. Çalışmanın yapıldığı üniversite, enstitü, anabilim dalı ve program, çalışmanın konusu ve çalışılan grup, kullanılan yöntemlerin türleri, çalışmaların sonuçları ve anahtar kelimeleri açısından detaylıca incelemektir.

Yöntem

Bu araştırma; Türkiye'de okul öncesi dönemde kaynaştırma konusunda yapılan lisansüstü çalışmaların incelendiği tarama modelinde betimsel bir araştırmadır. Araştırmada içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada yer alan lisansüstü çalışmaların evrenini, YÖK(Yükseköğretim Kurulu)Yayın Dokümantasyon Daire Başkanlığı tarafından 2016-2019 yılları arasında arşivlenen lisansüstü çalışmalar oluşturmaktadır. Ancak bazı çalışmaların yayınlanmasının kısıtlı olması nedeniyle, ulaşılabilen on üç lisansüstü çalışma araştırmaya dâhil edilmiştir.

Bulgular

Araştırma kapsamında ele alınan ilgili lisansüstü çalışmalar incelendiğinde; çalışmaların yapıldığı

yıllara göre dağılımlarında altı çalışmanın 2018 de, dört çalışmanın 2017 de ve üç çalışmanın da 2016 da yapıldığı görülmektedir. Çalışmaların türlerine göre dağılımları incelendiğinde, iki tanesinin doktora ve on bir tanesinin de yükseklisans çalışması olduğu görülmektedir. Çalışmalarda yazar ve danışmanın cinsiyete göre dağılımları incelendiğinde, yazarların üçünün erkek ve onunun kadın olduğu, danışmanların ise beşinin erkek ve sekizinin kadın olduğu görülmektedir. Çalışmaların yapıldığı üniversite, enstitü ve anabilim dallarına göre dağılımları incelendiğinde, Ankara Üniversitesinde üç, Gazi Üniversitesinde iki, Eskişehir Üniversitesinde iki, Toros, İstanbul, Trakya, Yeditepe, Kırklareli ve Mersin Üniversitelerinde birer tane çalışmanın yapıldığı görülmektedir. Çalışmaların yapıldığı enstitüler incelendiğinde, on tanesi eğitim bilimleri enstitülerinde, iki tanesi sosyal bilimler enstitülerinde ve bir tanesi de sağlık bilimleri enstitüsünde yapılmıştır. Çalışmaların yapıldığı anabilin dalları incelendiğinde, beş çalışmanın özel eğitim, iki çalışmanın temel eğitim anabilim dalında ve çocuk gelişimi, eğitim yönetimi ve denetimi, engelli çalışmaları, zihin engelliler eğitimi, eğitim programları ve öğretim ve psikoloji anabilim dalında yapıldığı görülmektedir. Çalışmalar kullanılan anahtar kelimeler açısından incelendiğinde, toplamda elli dört kelimenin kullanıldığı, kaynaştırma yedi, okul öncesi eğitimi dört, okul öncesi iki, öğretmen iki, okul öncesi kaynaştırma iki, kaynaştırma eğitimi iki, hizmet içi eğitim iki, okul öncesi dönem iki ve otizm kelimesi iki defa kullanılmış, diğer kelimeler birer defa kullanılmışlardır. Çalışmaya dâhil edilen gruplar açısından çalışmalar incelendiğinde, beş çalışmanın öğretmelerle, üç çalışmanın öğretmen ve velilerle, iki çalışmanın öğretmen ve çocuklarla, iki çalışmanın çocuklarla(öğrencilerle) ve bir çalışmanın da öğretmen ve yöneticilerle yapıldığı görülmektedir. Çalışmalar kullanılan yöntemler açısından incelendiğinde, nitel yöntem ile altı, nicel yöntem ile beş ve karma yöntem ile iki çalışmanın yapıldığı görülmektedir.

Sonuç

Okul öncesi eğitim kaynaştırma uygulamalarının özellikle son yıllarda yurt içinde yaygınlaşmasıyla birlikte kaynaştırma eğitim ile ilgili yapılan araştırma sayıları da artmaktadır. Bu araştırmalarda daha çok öğretmen, aile ve yöneticilerin tutum ve görüşleri, uygulama sırasında karşılaşılan sorunların ele alındığı görülmekte, kaynaştırma eğitiminin çocuklar açısından etkilerini inceleyen az sayıdaki çalışmada ise genellikle özel gereksinimli çocukların gelişimlerine odaklanıldığı dikkat çekmektedir. İncelenen çalışmalarda 2018 yılında daha fazla çalışma olduğu görülmektedir. Çalışmaların iki tanesinin doktora çalışması, on bir tanesinin ise yükseklisans çalışması olduğu görülmektedir. Doktora çalışmalarının da ilerleyen yıllarda artması gerektiği ve olumlu sonuçlar doğuracağı düşünülmektedir. Konuyla ilgili yapılan çalışmalar da daha çok nitel çalışmaların yapıldığı görülmektedir. Kaynaştırma eğitiminin normal gelişim gösteren çocuklar üzerinde de çok önemli etkileri olduğu bilinmekle birlikte bu konuda daha çok araştırma yapılmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Okul Öncesi Dönem, Okul Öncesi Kaynaştırma, Özel Eğitim, Kaynaştırma, Kaynaştırma Eğitimi

Compatibility Of Materials Containing Opposite Concepts To Universal Design

Mustafa Şahin Bülbül[1], Sümeyra Vicdan[1], Volkan Taşpınar[1], Adalet Demir[1], İslim Karaca[1], Burcu Akbaba[1], Çağrıhan Karadeniz[1], Mert Can Balcı[1], Fatime Varol[1], Zeynep Duran[1], Fatma Koca[1], Aycan Aydın[1], Nazlıcan Kasımoğlu[1], Latif Dere[1]

[1]*Kafkas Üniversitesi*

Abstract No: 367 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Goal

In order to help children perceive the concepts in the preschool period, concepts are brought to the agenda with their opposite. When the opposing concepts are examined, it is noticed that some concepts are related to science. Some contradictory concepts that form the basis of science were chosen for the study and divided into five groups. These; time, direction, sense, quantities and geometric shapes. For each concept group, the research team was divided into five sub-groups. Each group developed a material related to the concepts that it was responsible for and investigated the appropriateness of this material to the “universal design”. In this context, the aim of the research; to evaluate the materials produced in terms of their suitability for universal design.

Method

Data were collected from preschool children, academicians, teachers and prospective teachers with the help of interviews, observations and questionnaires in order to achieve the aim of the study. In the light of the data, three materials were prepared: draft version, version to be applied and suggestion version. In order to investigate the appropriateness of materials that are intended to assist in the perception of contrasting concepts, the sub-research groups have first prepared a guideline on how to use the material.

With the universal design evaluation scale, screening studies were conducted with prospective teachers from 100 primary and pre-school teachers for all materials. A total of 20 items, each worth 5 (five) points, were first consulted for the draft version of the materials.

Compliance with the universal design interview form was interviewed with experts and teachers. There are 20 items in these forms and each item has 5 (five) points. As a result, up to 20 experts have evaluated over 100 for all materials.

The version to be applied was created in the light of the obtained data. This version was applied to children. In this process, observations were made by our research groups while students were using the materials. These observations were evaluated with the universal design observation form. This form consists of 20 (twenty) items. During the observations, all children were observed, and inclusion students were particularly observed. Inclusive students were reported through unstructured observations by members of the research group and decided at the post-observation meeting.

Results

Universal design has seven important dimensions associated with learning; equality, intelligibility, simplicity, spaciousness, flexibility, clarity of error and ease. These sub-dimensions are

important for developing materials for children of different ages, sexes and characteristics.

Dalbaş; It can be used by the whole class when discussing opposite concepts such as parts-whole, thick-thin, heavy-light, equal-not, long-short and full-empty concepts.

Geble; It can be used by the whole class when discussing opposite concepts such as Circle, square, rectangle, triangle, red, blue, yellow and orange colors.

Yan-Yun; It can be used by the whole class when discussing opposite concepts such as front-back, in-outside, under-above-next, forward-backward and upside-down.

Sentoy; contrasting concepts such as hot-cold, glossy-matte, dry-wet, fragrant-odorless, rough-slippery, hard-soft, sharp-blunt and voice-quiet can be used by the whole class when spoken.

Zam-zam; contrasting concepts such as dark-light, day-night, before-after, yesterday-tomorrow, open-closed, regular-irregular, straight-curved, start-finish, fast-slow and deep-shallow can be used by the whole class.

Conclusion

All data collection tools were evaluated together and the recommended version of the material was produced. According to our research results;Yan-Yun material that deals with the concepts of place and direction, Zam-Zam material which deals with the concepts of time, Geble material which deals with the concepts of geometry, Sentoy material that senses are discussed, and material named Dalbaş was found to be suitable for universal design.

Teachers can have the opportunity to bring up to seventy concepts to the agenda when they create five universal design materials in their classrooms while talking about the opposite concepts in preschool. It is thought that presenting these concepts in visual, holistic and tactile form will support the inclusion studies.

Keywords: Universal design, Opposite concepts, Action Research

Zıt Kavramların İçeren Materyallerin Evrensel Tasarıma Uygunluğu

Mustafa Şahin Bülbül[1], Sümeyra Vicdan[1], Volkan Taşpınar[1], Adalet Demir[1], İslim Karaca[1], Burcu Akbaba[1], Çağrıhan Karadeniz[1], Mert Can Balcı[1], Fatime Varol[1], Zeynep Duran[1], Fatma Koca[1], Aycan Aydın[1], Nazlıcan Kasımoğlu[1], Latif Dere[1]

[1]*Kafkas Üniversitesi*

Bildiri No: 367 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Okul Öncesi dönemde çocukların kavramları algılamasına yardımcı olmak için kavramlar zıtlarıyla birlikte gündeme getirilmektedir. Gündeme getirilen zıt kavramlar incelendiğinde bazı kavramların fen bilimleriyle ilişkili olduğu fark edilir. Fen bilimlerinin temelini oluşturan bazı zıt kavramlar çalışma için seçilmiş ve beş gruba ayrılmıştır. Bunlar; zaman, yön, duyu, nicelikler ve geometrik şekillerdir. Her bir kavram grubu için araştırma ekibi beş ayrı alt gruba ayrılmıştır. Her bir grup sorumlu olduğu kavramlarla ilgili bir materyal geliştirmiş ve bu materyalin "evrensel tasarıma" uygunluğunu araştırmıştır. Bu bağlamda araştırmanın amacı; üretilen materyallerin evrensel tasarıma uygunluğu açısından değerlendirilmesidir.

Yöntem

Araştırmanın amacına ulaşması için görüşme, gözlem ve anketler yardımıyla okul öncesi çocuklar, akademisyenler, öğretmenler ve öğretmen adaylarından veriler toplanmıştır. Veriler ışığında taslak sürüm, uygulanacak sürüm ve öneri sürümü olmak üzere üç materyal hazırlanmıştır. Zıt kavramların algılanmasına yardımcı olması planlanan materyallerin evrensel tasarıma uygunluğunu araştırmak için alt araştırma grupları öncelikle materyalin nasıl kullanılacağını anlatan bir kılavuz hazırlamıştır.

Evrensel tasarım değerlendirme ölçeği ile tüm materyaller için 100 kadar sınıf öğretmenliği ve okul öncesi öğretmenliklerinden öğretmen adaylarıyla tarama çalışması yapılmıştır. Her biri 5 (beş) puan değerinde olan toplam 20 madde ile materyallerin taslak sürümü için ilk görüş alınmıştır.

Evrensel tasarıma uygunluk görüşme formu ile uzmanlar ve öğretmenlerle görüşülmüştür. Bu formlarda 20 madde bulunmaktadır ve her madde 5 (beş) puan değerine sahiptir. Dolayısıyla tüm materyaller için 20 kadar uzman 100 üzerinden değerlendirme yapmıştır.

Uygulanacak sürüm elde edilen veriler ışığında oluşturulmuştur. Çocuklarla bu uygulanacak sürüm ile çalışılmıştır. Bu süreçte ise öğrenciler materyalleri kullanırken araştırma gruplarımız tarafından gözlemler yapılmıştır. Bu gözlemler, evrensel tasarım gözlem formu ile değerlendirilmiştir. Bu form, 20 (yirmi) maddeden oluşturulmuştur. Gözlemler esnasında tüm çocuklar gözlemlenmiş, ayrıca kaynaştırma öğrencileri özellikle gözlemlenmiştir. Kaynaştırma öğrencileri araştırma grubu üyeleri tarafından yapılandırılmamış gözlemler yoluyla raporlanmış ve gözlem sonrası yapılan toplantıda karar verilmiştir.

Bulgular

Evrensel tasarımın öğrenme ile ilişkilendirilen yedi önemli boyutu bulunmaktadır; eşitlik, anlaşılırlık, basitlik, ferahlık, esneklik, hataya açıklık ve kolaycılık. Bu alt boyutlar, farklı yaştaki, cinsteki ve

özellikteki çocukların kullanabileceği materyalleri geliştirmek için önemlidir.

Dalbaş; parça-bütün, kalın-ince, ağır-hafif, eşit-eşit değil, uzun-kısa ve dolu-boş kavramları konuşulurken tüm sınıf tarafından kullanabilmektedir.

Geble; daire, kare, dikdörtgen, üçgen, kırmızı, mavi, sarı ve turuncu renkler konuşulurken tüm sınıf tarafından kullanabilmektedir.

Yan-yun; Ön-arka, içinde-dışında, altında-üstünde-yanında, ileri-geri ve alt-üst gibi zıt kavramlar konuşulurken tüm sınıf tarafından kullanabilmektedir.

Sentoy; sıcak-soğuk, parlak-mat, kuru-ıslak, kokulu-kokusuz, pütürlü-kaygan, sert-yumuşak, sivri-küt ve sesli-sessiz gibi zıt kavramlar konuşulurken tüm sınıf tarafından kullanabilmektedir.

Zam-zam; karanlık-aydınlık, gece-gündüz, önce-sonra, dün-yarın, açık-kapalı, düzenli-düzensiz, düz-eğri, başlangıç-bitiş, hızlı-yavaş ve derin-sığ gibi zıt kavramlar konuşulurken tüm sınıf tarafından kullanabilmektedir.

Sonuç

Tüm veri toplama araçları birlikte değerlendirilmiş ve materyalin önerilen sürümü üretilmiştir. Araştırma sonuçlarımıza göre; yer ve yön kavramlarını ele alan “Yan-Yun” isimli materyal, zaman kavramlarını ele alan “Zam-Zam” isimli materyal, geometri kavramlarının ele alındığı “Geble” isimli materyal, duyuların ele alındığı “Sentoy” isimli materyal ve “çeşitli nicelik belirten kavramların ele alındığı “Dalbaş” isimli materyal evrensel tasarıma uygun bulunmuştur.

Öğretmenler, okul öncesinde zıt kavramları konuşurken beş adet evrensel tasarıma uygun materyali sınıflarında oluşturduklarında, yetmişe yakın kavramı gündeme getirme fırsatı bulabilirler. Bu kavramların görsel, bütünsel ve dokunsal biçimde sunulmasının kaynaştırma çalışmalarına destek vereceği düşünülmektedir.

Önerilen materyalin kullanıldığı sınıfların ileriki yıllarda bilim kavramına bakışları uzamsal bir çalışma ile araştırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Evrensel tasarım, Zıt kavramlar, Eylem Araştırması

Investigation Of Teachers 'perceptions In The Painted Drawings Of Asd Children Between 4-15 Years

Aylin Sözer Çapan[1], Asuman Zeynep Ulus[1]
[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Abstract No: 372 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Children's drawings are used not only to learn about their personal development, but also to see the reflection of what is happening around them. It also helps us to understand the subconscious thoughts of children with behavioral problems (Batı, 2012)

The child conveys some of the events that he cannot speak by means of drawing. Drawing helps the child to communicate. The child reflects all experiences and attitudes observed in his drawings. The child perceives the objects around him and interprets them differently from his own perspective (İlhan, 1995).

Children with special needs, like usual developing children, use formal as a means of communication. The most common type of special need associated with communication is autism syndrome.

From this point of view, it is very important to make a determination about how teachers are perceived as having an important role in the lives of individuals and who play an active role in the formation of their behaviors.

Studies based on children's paintings are very important in terms of reflecting children's natural world without limiting their emotions and thoughts. Many researchers have also used pictures as a data collection tool since the 1800s (Barnes, 1893; Harrison, Clarke and Ungerer, 2007; Selwyn, Boraschi and Ozkula, 2009; Barman, 1997). A

There are studies on teacher perceptions of children developing in the field to determine teacher perception through painting. However, no study was conducted on teachers' perceptions about children with ASD, a special need group that has communication problems in individuals with special needs. From this point of view, this study reflects the students' perceptions of teachers and learning process clearly to the pictures without any limitation, it can provide important data regarding the teacher concept and learning process

The problem sentence of this research is; “What are the teachers' perceptions in the paintings drawn by children with ASD between the ages of 4-15?”. Sub problems;

• What are the developmental drawing assessments of the periods in the pictures drawn by children with OIZ between the ages of 4-15?

• What are the behaviors of 4 to 15 year old children with ASD during drawing?

• What are the perceptions of teachers in the pictures drawn by ASD children between the ages

of 4-15?

This research is designed according to phenomenology model which is one of the qualitative research approaches. Phenomenology tries to explain the common meaning of one or several people's experiences about a phenomenon or concept (Creswell, 2013). In this study, perceptions of ASD children towards their teachers were determined as phenomena. The study group consisted of 30 students between the ages of 4-15 who were selected according to the easily accessible sampling model diagnosed with autism attending a Special Education and Rehabilitation Center in Istanbul.

The developmental picture evaluation criteria table used in our study was developed by Sözer Çapan (2018). In this table, which can be applied to all age groups and children, human figure drawings are evaluated according to the presence of body parts that are expected to be drawn by age.

In order to determine the teachers' perception of the children with ASD, each student was asked to draw a picture by saying çiz Draw me a teacher. " The pictures of children with ASD were subjected to descriptive analysis. In descriptive analysis, raw data is translated into a format that the reader can understand and use if they wish. The data obtained as a result of the descriptive analysis are summarized according to predetermined themes (Yıldırım & Şimşek, 2013). In this study, Lowenfeld (cited in 1947, Yıldırım, 2018) as the theme determined before the descriptive analysis was used as the model that children's paintings consisted of five stages.

In the paintings drawn by children aged 4-15 years, it was seen that the sketch period pictures had high level, the pre-schematic period pictures had medium level, the schematic period pictures had medium level, the realism period pictures had medium level, and the pictures of naturalism period had moderate developmental performance. It is known that children with special needs, especially children diagnosed with ASD group, paint pictures at a level closer to the usual developing children compared to other needs groups. From this point of view, it can be said that children diagnosed with ASD generally paint at a similar level to the developing children.

When the findings of the teachers' perceptions of the children with ASD between the ages of 4-15 were examined, it was seen that 76.7% of them draw the gender of the teacher as a woman, 53.2% draw the rehabilitation teacher, and 76.7% draw the picture of the teacher perceiving positively. In addition to expressing the pictures of the children who draw positive and negative, the facial expression drawn to the teacher or depicting the state of performing a positive action was interpreted as positive teacher perception. Contrary to this, the expression of the facial expression or the state of performing a negative action was interpreted as negative teacher perception.

From this point of view, positive drawings of teachers in children's paintings can be seen as an indicator of the positive relationship it has established with the teacher. In this study conducted with children with ASD attending a rehabilitation center, it was thought that teacher perception had more effect on drawing rehabilitation teachers. On the other hand, it was seen that teachers reflected their perceptions of gender in their drawings by drawing their gender.

Keywords: Autism Spectrum Disorder, Drawing analysis, Teacher Perception

4-15 Yaş Aralığındaki Osb'li Çocukların Çizdikleri Resimlerdeki Öğretmen Algılarının İncelenmesi

Aylin Sözer Çapan[1], Asuman Zeynep Ulus[1]
[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Bildiri No: 372 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocuk çizimleri kişisel gelişimi hakkında bilgi sahibi olmamızın yanında çevresindeki yaşananların çocuktaki yansımasını görmek için de kullanılır(Batı, 2012). Resim çizimi çocuk için iletişimde bulunmasına yardımcı olur. Çocuk gözlemlediği tüm yaşanmışları ve tavırları çizimlerine yansıtır (İlhan, 1995).

Olağan gelişen çocuklar gibi özel gereksinimli çocuklar da iletişimde bir araç olarak resmi kullanır. İletişim ile ilgili en bilinen özel gereksinim türü otizm sendromudur. Otizm sendromu tanısı konmuş çocukların da pek çok açılardan iletişim yolu olarak resmi kullandıkları görülmektedir.

Etkili bir eğitim faaliyetinin yürütülmesinde öğretmenlere büyük bir sorumluluk düşmektedir (Cerit, 2008). Bu açıdan bakıldığında, bireylerin hayatlarında önemli izler bırakan ve onların davranışlarının oluşumunda etkin bir rol oynayan öğretmenlerin nasıl algılandığı ile ilgili saptamaların yapılması oldukça önemlidir.

Çocuk resimlerine dayalı olarak yapılan çalışmaların, çocukların duygu ve düşünce dünyasını sınırlamadan doğal bir biçimde yansıtması açısından oldukça önemlidir. Pek çok araştırmacı da 1800'lerden beri veri toplama aracı olarak resimlerden yararlanmıştır (Barnes, 1893; Harrison, Clarke and Ungerer, 2007; Selwyn, Boraschi and Özkula, 2009; Barman, 1997).

Resim yoluyla öğretmen algısını saptamaya yönelik olarak alanda olağan gelişen çocukların öğretmen algılarına dair yapılmış çalışmalar bulunmaktadır. Ancak özel gereksinimli bireylerde özellikle iletişim problemleri yaşayan bir özel gereksinim grubu olan OSB li çocuklarla ilgili öğretmen algılarına dair yapılmış bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu açıdan bakıldığında bu çalışmanın öğrencilerin öğretmenlere ve öğrenme sürecine ilişkin olarak algılarını açık bir şekilde hiçbir sınırlama olmadan resimlere yansıtması, öğretmen kavramı ve öğrenme sürecine ilişkin olarak önemli veriler sağlayabilecektir

Bu araştırmanın problem cümlesi ; "4-15 yaş aralığındaki OSB'li çocukların çizdikleri resimlerdeki öğretmen algıları nedir?" olarak belirlenmiştir. Alt problemleri ise;

• 4-15 yaş aralığındaki OSB'li çocukların çizdikleri resimlerdeki dönemlere dair gelişimsel çizim değerlendirmeleri nelerdir?

• 4-15 yaş aralığındaki OSB'li çocukların resim çizme sırasındaki davranışları nelerdir?

• 4-15 yaş aralığındaki OSB'li çocukların çizdikleri resimlerdeki öğretmen algıları nelerdir?

Bu araştırma nitel araştırma yaklaşımlarından fenomenoloji (olgubilim) modeline göre desenlenmiştir. Olgubilim bir ya da birkaç kişinin bir fenomen ya da kavramla ilgili yaşanmış bireysel

tecrübelerinin ortak anlamını açıklamaya çalışır (Creswell, 2013). Bu araştırmada OSB'li çocukların öğretmenlerine yönelik algıları fenomen olarak belirlenmiştir. Çalışma grubunu İstanbul ilinde yer alan bir Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezine devam eden otizm ve a tipik otizm tanılı kolay ulaşılabilir örnekleme modeline göre seçilmiş 4 -15 yaş arasında yer alan 30 öğrenci oluşturmaktadır.

Araştırmamızda kullanılan gelişimsel resim değerlendirme kriter tablosu Sözer Çapan (2018) tarafından geliştirilmiş bir tablodur. Her yaş gurubu ve çocuğa uygulanabilen bu tabloda insan figürü çizimlerinin yaşlara göre çizilmesi beklenen vücut bölümlerinin varlığına bakılarak değerlendirme yapılmaktadır. Gelişimsel resim değerlendirme kriter tablosu 5 alt boyut içermektedir.

OSB'li çocukların öğretmen algısını resimlerle tespit etmek amacıyla her bir öğrenciye "Bana bir öğretmen çiz." denilerek resim çizmeleri sağlanmıştır. Resimler betimsel analize tabi tutulmuştur. Betimsel analizde ham veriler okuyucunun anlayabileceği ve isterlerse kullanabileceği biçime çevrilir. Betimsel analiz neticesinde ulaşılan veriler daha önceden saptanmış temalara göre özetlenerek yorumlanır (Yıldırım ve Şimşek, 2013). Bu araştırmada betimsel analiz öncesinde belirlenen tema olarak Lowenfeld (1947'den akt., Yıldırım, 2018) tarafından çocuk resimlerinin beş evreden oluştuğu öne sürülen modelden faydalanılmıştır. Lowenfeld'e (1947'den akt. Dağlıoğlu ve Deniz, 2011; Okyay, 2008; Yıldırım, 2018) göre bu evreler; karalama (2-4 yaş), şema öncesi (5-7 yaş), şematik (8-9 yaş), gerçekçilik (10-12 yaş) ve görünürde doğalcılık (12-14 yaş) dönemidir.

4-15 yaş aralığındaki OSB'li çocukların çizdikleri resimlerde karalama dönemi resimleri yüksek düzeyde, şema öncesi dönem resimleri orta düzeyde, şematik dönem resimleri orta düzeyde, gerçekçilik dönemi resimleri orta düzeyde, görünürde doğalcılık dönemi resimleri orta düzeyde gelişimsel performansta oldukları görülmüştür. Özel gereksinimli çocuklardan özellikle OSB gurubu tanı almış çocukların da diğer gereksinim guruplarına göre olağan gelişen çocuklara daha yakın seviyede resimler yaptıkları bilinmektedir. Buradan hareketle OSB tanısı konmuş çocukların genel olarak olağan gelişen çocuklara yakın düzeyde resim yaptıkları söylenebilir.

4-15 yaş aralığındaki OSB'li çocukların öğretmen algılarına dair bulgular incelendiğinde % 76,7 sinin öğretmenin cinsiyetini kadın olarak çizdiklerini, %53,2 sinin rehabilitasyon öğretmenini çizdikleri, % 76, 7 sinin de öğretmenini olumlu algılayan resim çizimleri yaptıkları görülmektedir. Olumlu ve olumsuz çizen çocukların resimlerini anlatımlarının yanısıra öğretmenine çizdiği yüz ifadesi veya olumlu bir eylemi gerçekleştirme halini resmetmesi olumlu öğretmen algısı olarak yorumlanmıştır. Bunun tam tersi olan yüz ifadesi veya olumsuz bir eylemi gerçekleştirme halini resmetmesi de olumsuz öğretmen algısı olarak yorumlanmıştır.

Bu noktadan hareketle çocukların resimlerinde öğretmenlerini genel olarak olumlu çizmeleri öğretmeni ile kurduğu olumlu ilişkinin göstergesi olarak görülebilir. Bir rehabilitasyon merkezine devam eden OSB li çocuklarla yapılan bu çalışmada Öğretmen algısı olarak daha çok rehabilitasyon öğretmenini çizmelerinde etkisi olduğu düşünülmektedir.

Resimlerle yapılan öğretmen algısının yanı sıra çocukların aile, kardeş, arkadaş vb algılarına da resim analizi aracılığıyla bakılabilir. Özellikle risk altındaki çocuklara küçük yaşlardan itibaren sanat yoluyla kendilerini ifade edebilecekleri, benlik gelişimlerine dönük yaratıcı düşünce ve biçimlendirmeler ortaya koymaları için farklı fırsatlar verilmesi önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Otizim Spektrum Bozykluğu, Resim analizi, Öğretmen Algısı

Teachers' Opinions On Developing Awareness For Individuals With Special Needs In Preschool Children

Meltem Çıtak Yıldız[1], Arzu Arıkan[2]
[1]*MEB*
[2]*Anadolu Üniversitesi*

Abstract No: 373 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose: Individuals with special needs who are unable to enter many areas of life in our society and who are not sufficiently understood even by their closest environment are not only at risk of psychological attrition but also at the risk of social isolation. Although legal arrangements have been made to facilitate the lives of individuals with special needs in terms of physical and social access, these arrangements are not sufficient alone. For example, the problems experienced by people with special needs due to the vehicles parked on the ramps are frequently subject to news. This situation points to the importance of a new perspective and thinking for individuals with special needs. The foundations of developing awareness s for individuals with special needs that will bring about social change in the long term can be laid with pre-school education. Because children begin to notice the differences from the first years of life and depending on the attitude of the environment can develop positive or negative attitudes towards individuals with special needs. Various studies indicate that children do not prefer children with special needs in their games. In this context, inclusive education provides an important opportunity for teachers to raise awareness of children with special needs. Inclusive education is not only for children with special needs; it also aims to ensure that all children live by respecting each other's differences. It also opens the doors to opportunity training for the teacher to raise awareness of other children with special needs. Numerous scientific studies show that preschool teachers are still seeking answers to the extent to which they benefit from this opportunity education. From this question, the aim of this study is to describe the pre-school teachers' thoughts about raising awareness for individuals with special needs in typically developing children.

Method: In this study, which is part of a qualitative research conducted in case study design, face-to-face semi-structured interviews with teachers; activity plan samples, material photographs, book lists and researcher diaries were used as data sources. To determine the sample, maximum variation sampling as one of the purposeful sampling technique and convenience sampling was used. The participants of the study are 18 preschool teachers of different years of experience who are working in preschools and kindergartens, and have students with special needs in their classes. During the data collection process covering the 2018-2019 Spring term, the researcher conducted 45-60 minutes of interviews with teachers using voice recorder and collected other documents. Before the research, the interview questions were presented to the experts' opinions and after the necessary revisions, they were piloted with three teachers and the final version was produced. In the analysis of the data, content analysis was used by using NVIVO software. In the analysis process, all data were first manually coded by reading several rounds; a code list was created, followed by coding in the package program. In the coding of the data, the main themes were determined based on the interview protocol and the data were interpreted by making constant comparison under each main theme.

Results: The preliminary findings suggest that teachers who use privileged, different and needing expressions are the majority in the identification of individuals with special needs. Teachers should be able to meet the needs of children with special needs in terms of similar aspects with others and to be a

child (human); they focused more on inadequacies about their different aspects. Teachers focused on values education with children developing normally in awareness raising and emphasized social emotional skills such as respect, empathy and responsibility. Fewer teachers pointed out the importance of raising awareness for individuals with special needs under the theme of respect for differences. Teachers responded that they mostly accept, support and provide information to parents of those who develop typically. Other findings will be discussed during the presentation.

Conclusion: This study shows that preschool teachers are open to development in raising awareness towards individuals with special needs. In this respect, the study makes a significant contribution to the studies on inclusion / integration in the literature. It has been suggested that teachers should be supported with pre-service and in-service training in order to make awareness studies for individuals with special needs in children with typical development.

Keywords: preschool education, individuals with special needs, teacher education

Okul Öncesi Çocuklarında Özel Gereksinimli Bireylere Yönelik Farkındalık Geliştirilmesi Konusunda Öğretmenlerin Görüşleri

Meltem Çıtak Yıldız[1], Arzu Arıkan[2]
[1]*MEB*
[2]*Anadolu Üniversitesi*

Bildiri No: 373 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Toplumumuzda yaşamın pek çok alanına girmesinin önünde engeller bulunan giremeyen ve en yakın çevresi tarafından bile yeterince anlaşılmayan özel gereksinimli bireyler sadece psikolojik yıpranma değil sosyal soyutlanma riski ile de karşı karşıyadır. Özel gereksinimli bireylerin yaşamlarını fiziki ve sosyal erişim açısından kolaylaştıracak yasal düzenlemeler yapılsa da bu düzenlemeler tek başına yeterli değildir. Örneğin, özel gereksinimli bireylerin engelli rampalarına park etmiş araçlar yüzünden yaşadığı sıkıntılar sık sık haberlere konu olmaktadır. Bu durum, özel gereksinimli bireylere yönelik yeni bir bakış açısı ve düşünme biçiminin yani farkındalık geliştirilmesinin önemine işaret etmektedir. Uzun vadede toplumsal değişimi de beraberinde getirecek özel gereksinimli bireylere yönelik farkındalık çalışmalarının temelleri ise okul öncesi eğitimle atılabilir. Zira çocuklar yaşamların ilk yıllarından itibaren farklılıkları fark etmeye başlamakta ve çevrenin tutumuna da bağlı olarak özel gereksinimli bireylere yönelik olumlu veya olumsuz tutumlar geliştirebilmektedir. Bu konuda çeşitli çalışmalar da çocukların özel gereksinimli çocukları oyunlarında tercih etmediklerine işaret etmektedir. Bu kapsamda, kaynaştırma eğitimi, öğretmenlerin çocuklarda özel gereksinimli bireylere yönelik farkındalık geliştirmesi için önemli bir fırsat sunmaktadır. Zira kaynaştırma eğitimi, sadece özel gereksinimli çocukların değil; tüm çocukların birbirlerinin farklılıklarına saygı göstererek yaşamalarını amaçlar. Ayrıca, öğretmenin diğer çocuklarda özel gereksinimli bireylere yönelik farkındalık geliştirmesi için fırsat eğitiminin kapılarını açar. Okul öncesi öğretmenlerinin bu fırsat eğitiminden ne ölçüde faydalandığı sorusuna ise hala cevap arandığını pek çok bilimsel çalışma göstermektedir. Bu sorudan hareketle, bu çalışmanın amacı okul öncesi öğretmenlerinin normal gelişim gösteren çocuklarda özel gereksinimli bireylere yönelik farkındalık geliştirme konusundaki düşüncelerini betimlemektir.

Yöntem: Durum çalışması deseninde yürütülmüş nitel bir araştırmanın parçası olan bu çalışma kapsamında öğretmenlerle yapılan yüz yüze yarı yapılandırılmış görüşmeler; etkinlik planı örnekleri, materyal fotoğrafları, kitap listeleri ve araştırmacı günlükleri veri kaynağı olarak kullanılmıştır. Araştırmanın örnekleminin belirlenmesinde kolay ulaşılabilir örnekleme ve amaçlı örnekleme tekniklerinden maksimum çeşitlemeye başvurulmuştur. Araştırmanın katılımcıları, sınıflarında farklı tanılarda özel gereksinimli öğrencisi olan, farklı kıdemlerde, anaokulu ve anasınıfında çalışan 18 okul öncesi öğretmenidir. 2018-2019 Bahar dönemini kapsayan veri toplama sürecinde araştırmacı öğretmenlerle ses kayıt cihazı kullanarak 45- 60 dakikalık görüşmeler gerçekleştirmiş ve diğer belgeleri toplamıştır. Araştırma öncesinde görüşme soruları uzmanların görüşüne sunulmuş gerekli düzenlemelerden sonra 3 öğretmenle pilot uygulamalar yapılmıştır. Pilot uygulamalar sonrası görüşme sorularına son hali verilmiştir. Araştırma verilerinin analizinde NVİVO programı kullanılarak içerik analizine başvurulmuştur. Analiz sürecinde önce tüm veriler birkaç tur okunarak elle kodlanmış; bir kod listesi oluşturulmuş, ardından paket programında kodlama devam ettirilmiştir. Verilerin kodlanmasında görüşme protokolü temel alınarak ana temalar belirlenmiş ve her ana tema altında ilişkili kodlara yer verilerek ve sürekli karşılaştırma yaparak veri yorumlanmıştır.

Bulgular: Analiz sonucunda ulaşılan ilk bulgulara göre özel gereksinimli bireylerin

tanımlanmasında ayrıcalıklı, farklı ve yardıma ihtiyacı olan ifadelerini kullanan öğretmenler çoğunluktadır. Öğretmenler, özel gereksinimli bireylerin diğerleri ile benzer yönleri konusunda ihtiyaçlara ve çocuk (insan) olmaya; farklı yönleri konusunda ise daha çok yetersizliklere odaklanmışlardır. Öğretmenler, farkındalık geliştirme konusunda normal gelişim gösteren çocuklarla değerler eğitimi konusuna odaklanmış ve saygı, empati ve sorumluluk gibi sosyal duygusal becerilere vurgu yapmıştır. Daha az sayıda öğretmen ise farklılıklara saygı teması altında özel gereksinimli bireylere yönelik farkındalık geliştirmenin önemine işaret etmiştir. Öğretmenler normal gelişim gösteren çocuklarda farkındalık geliştirmek için yapılması gerekenlere ilişkin en çok onları kabul etmek, desteklemek ve normal gelişim gösterenlerin ebeveynlerine bilgi vermek yanıtlarını vermişlerdir. Diğer bulgular sunum sırasında tartışılacaktır.

Sonuç: Bu çalışma okulöncesi öğretmenlerinin özel gereksinimli bireylere yönelik farkındalık geliştirme konusunda gelişmeye açık olduklarını göstermektedir. Bu yönüyle çalışma alan yazında kaynaştırma/bütünleştirme konusunda yapılan çalışmalara önemli bir katkı sunmaktadır. Öğretmenlerin tipik gelişim gösteren çocuklarda özel gereksinimli bireylere yönelik farkındalık çalışmaları yapabilmesi için hizmet öncesi ve hizmet-içi eğitimle desteklenmesi önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: okulöncesi eğitim, özel gereksinimli bireyler, farkındalık, öğretmen eğitimi

Preschool Attention Deficit And Hyperactivity Disorder Diagnostic And Intervention Approaches

Suna Kaymak Özmen
Kafkas Üniversitesi

Abstract No: 156 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

Attention Deficit and Hyperactivity Disorder (ADHD) has been increasingly discussed in scientific and social areas in recent years due to its negative effects, prevalence and accompanying disorders in daily, academic and social life. Especially in the last decade, researches on psychological interventions have been outstanding. ADHD is characterized by attention deficit, impulsivity, and hyperactivity. The World Health Organization found that the most common disorders in children were depression (4%), anxiety disorder (7%) and attention deficit hyperactivity disorder (8.7%). Attention Deficit and Hyperactivity Disorder is the most commonly diagnosed disorder in childhood period of life with a very high rate (25%) as a research indicated so in Turkey. It is observed that ADHD-related field studies are mostly focused on school age and adolescence period. There are few studies on preschool-specific symptoms, diagnostic and therapeutic approaches, and recent publications have shown an increasing interest in this period. To conclude, in addition to its high prevalence rate, ADHD has negative impacts on family relations and social life and causes other psychological disorders. That is why this study included the age range of 2-6 years under the topic of ADHD.

Although the symptoms of ADHD often start around 3 years of age, families do not prefer to receive help for their children if they cannot cope with . When the child starts primary school, he or she is expected to acquire reading and writing skills. When they struggle in these areas or disturb the classroom order due to their hyperactive and impulsive behavior, parents often seek treatment with the guidance of the teacher. The identification of ADHD in the early childhood will prevent the child from experiencing difficulties in school functions, domestic problems that may arise from this situation and self-esteem damage.

Behavioral, relational and interactional evaluation should be done comprehensively in the assessment of ADHD in preschool. Developmental history of the child should be obtained by interviewing with the family, the child should be observed, the presence of ADHD symptoms should be questioned before preschool, parents and teachers should be interviewed. Psychometric evaluation of ADHD should also be performed.

It is important to inform the families before ADHD causes serious harms to the child's mental health. In this respect, it is the aim of this study to emphasize the importance of evaluating children before starting primary school and identifying possible problems they may experience in primary school.

METHOD

This work is a review type of a study. Review articles are a synthesis, interpretation and assessment of scientific articles, studies or current developments published in scientific journals by experienced authors who have worked extensively on the subject. The author, while preparing his / her

work in the light of his / her own experiences and what he / she reads, should review the historical development, different thoughts and practices on the subject, especially the developments and works in recent years, in a neutral and equitable manner.

In this study, emotional and behavioral characteristics of preschool children with ADHD, measurement tools that can be used to diagnose ADHD in preschool, intervention studies with children, role of parents and preschool teachers for preschool ADHD will be discussed.

RESULTS

The findings part is not included in review type of studies.

RESULT

ADHD is a disorder that can lead to high levels of developmental and functional difficulties in the life of the individual, decreases school success, problems in social relations, conflict with parents, and family problems. Parents of children with ADHD may have to spend more energy, time and effort than other parents. This situation may cause fatigue, anxiety, depression and stress in parents. It is observed that this situation, which causes the parents to not allocate time for themselves and each other, increases the problems in the family and changes their parenting attitudes. Early diagnosis and treatment should not be ignored because of the problems that may cause significant changes in the life of the child / individual and their parents.

Keywords: Attention Deficit and Hyperactivity Disorder, preschool period, parent, diagnostic, intervention approaches

Okul Öncesinde Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu- Tanılama ve Müdahale Yaklaşımları

Suna Kaymak Özmen
Kafkas Üniversitesi

Bildiri No: 156 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Günlük, akademik ve sosyal yaşama olumsuz etkileri, yaygınlığı ve eşlik eden bozukluklar nedeniyle Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB) son yıllarda giderek artan bir biçimde bilimsel ve toplumsal alanlarda tartışılmaktadır. Özellikle son on yılda psikolojik müdahalelere ilişkin araştırmalar göze çarpmaktadır. DEHB, dikkat eksikliği, dürtüsellik ve aşırı hareketlilikle karakterize edilir. Dünya Sağlık Örgütü, çocuklarda en sık rastlanan bozuklukların %4 depresyon, %7 anksiyete bozukluğu ve %8,7 dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu olduğunu tespit etmiştir. Türkiye'de yapılan bir araştırmada çocukluk döneminde en sık tanısı konan bozukluk %25,2 gibi yüksek bir oran ile dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu olduğu saptanmıştır. DEHB ile ilgili alan çalışmalarının daha çok okul çağı ve ergenlik dönemlerine yoğunlaştığı görülmektedir. Okul öncesi döneme özgü belirtiler, tanı ve tedavi yaklaşımları ile ilgili çalışmalar az sayıda olup son yayınlarda bu döneme olan ilginin arttığı görülmektedir. Sonuç olarak bu çalışmanın ilk çocukluk dönemini kapsayan 2-6 yaş aralığını kapsamasının nedeni, en sık rastlanan bozukluklardan biri olması ile beraber, aile ilişkilerine ve sosyal yaşama olumsuz etki etmesi ve belirtileri sebebiyle başka psikolojik bozukluklara neden olmasıdır.

DEHB belirtileri çoğu zaman 3 yaş civarında başlamasına rağmen aileler baş edemeyecekleri düzeyde değilse çocukları için yardım almayı tercih etmemektedirler. Çocuk ilkokul birinci sınıfa başladığında okuma, yazma gibi becerileri kazanması beklenir. Bu alanlarda zorladığında ya da hiperaktif ve dürtüsel davranışlarından dolayı sınıf düzenini bozduğunda çoğu zaman öğretmenin yönlendirmesiyle ebeveynler tedavi arayışına girmektedirler. İlk çocukluk döneminde DEHB' nin tespit edilmesi, çocuğun okul işlevlerinde sıkıntı yaşamasını, bu durumdan kaynaklanabilecek olan aile içi problemleri ve çocuğun özgüven zedelenmesini engelleyecektir.

Okul öncesinde DEHB' nin değerlendirilmesinde davranışsal, ilişkisel ve etkileşimsel değerlendirme kapsamlı olarak yapılmalıdır. Aile ile görüşülerek çocuğun gelişimsel öyküsü alınmalı, çocuk gözlenmeli, okul öncesinde DEHB belirtilerinin varlığı sorgulanmalı, anne, baba ve öğretmenler ile görüşülmelidir. Aynı zamanda DEHB' nin psikometrik değerlendirilmesi de yapılmalıdır.

DEHB 'nin çocuğun ruh sağlığında yaratacağı ciddi hasarlar oluşmadan önce, aileleri konu hakkında bilgilendirmek önem teşkil etmektedir. Bu doğrultuda ilkokula başlamadan önce çocukların değerlendirilmesi ve ilkokulda yaşayabilecekleri muhtemel sorunların önceden tespit edilerek önlem alınmasının önemini vurgulamak bu çalışmanın amacıdır.

YÖNTEM

Bu çalışma, derleme türü bir çalışmadır. Derleme yazıları, bilimsel dergilerde yayınlanmış bilimsel yazıların, çalışmaların veya güncel gelişmelerin belirtilen konuda yoğun çalışmaları bulunan deneyimli yazarlarca yapılan bir sentezi, yorumu ve durum değerlendirmesidir. Yazar, kendi deneyimlerinin ve

okuduklarının ışığında çalışmasını hazırlarken, konu hakkındaki tarihsel gelişimi, farklı düşünce ve uygulamaları, özellikle son yıllardaki gelişme ve çalışmaları herhangi bir tartışmaya yer bırakmayacak tarafsızlık ve eşitlik ölçüsünde gözden geçirip yer vermelidir.

Bu çalışmada okul öncesinde DEHB'li çocukların duygusal ve davranışsal özellikleri, okul öncesinde DEHB'yi tanılamada kullanılabilecek ölçme araçları, okul öncesinde DEHB' ye yönelik olarak, çocuklarla, anne babalarla ve okul öncesi öğretmenleriyle yapılabilecek müdahale çalışmalarına değinilecektir.

BULGULAR

Derleme türü çalışmalarda bulgular kısmı bulunmaz.

SONUÇ

DEHB bireyin yaşamında yüksek düzeyde gelişimsel ve işlevsel güçlüklere yol açabilen, okul başarısında düşüş, sosyal ilişkilerde uyumsuzluk, ebeveynler ile çatışma, aile içi problemler olarak kendini gösterebilen bir bozukluktur. DEHB olan çocukların ebeveynleri, diğer ebeveynlere göre daha fazla enerji, zaman ve emek sarf etmek zorunda kalabilmektedirler. Bu durum ebeveynlerde yorgunluğa, anksiyeteye, depresyona ve strese neden olabilmektedir. Ebeveynlerin kendilerine ve birbirlerine zaman ayıramamalarına yol açan bu durumun ise aile içi problemleri arttırdığı ve ebeveynlik tutumlarının değiştirdiği gözlenmektedir. Sebep olduğu sorunlar nedeni ile erken tanı ve tedavi çocuğun\bireyin ve ebeveynlerinin hayatında kayda değer olumlu değişimler sağlayacağı için göz ardı edilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu, okul öncesi dönem, ebeveyn, tanılama, müdahale yaklaşımları

The Stakeholders And Their Views Regarding Inclusive/integrated Education At Preschool Education

Habibe Özer Yanarkaya[1], Nuray Taşcı Karalı[1], Fatih Kaynar[2], Ayperi Dikici Sığırtmaç[3]

[1]*MEB*

[2]*HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ*

[3]*ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ*

Abstract No: 219 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The term “inclusion” has started to be used instead of the term “integration” in the literature. Inclusion has a much broader context that respects all differences and that every child can feel as part of his or her class. In 1997, during which the most comprehensive legal regulations were made in Turkey, the decree-law No. 573 was enacted regarding the inclusive/integrated education. Following this regulation, the number of children with special needs participating in inclusion/integration has continued to increase over the years. The terms used in laws and regulations have been amended, nevertheless, legal regulations alone do not necessarily mean that effective and efficient education practices can be sustained in the education of children with special needs. Many researchers have been conducted regarding the problems encountered during the inclusion practices in the early childhood period. Results often focus on teachers' competencies and inadequacy of teacher training programs. However, as stated in the inclusion/integration regulation, inclusion/integrated education should be carried out with a team. This team is expected to be made up of school principals, teachers, special education teachers, school counselors, and parents. The staff to be involved in the team may vary depending on the child's needs. For the inclusion of the child with special needs to the society and with his/her peers, neither the teacher nor the parent can be sufficient.

In this research, via the interviews carried out with all the stakeholders who may take part in the training of children with special needs and their peers within the scope of inclusive education, it was aimed to find out what each person's responsibilities were, what they did to fulfill those responsibilities and what their needs were. In this research, case study design, one of the qualitative research designs, was used to describe all the aspects of the practices and effects of inclusive education in detail. The sample group was made up of four special education teachers involved in diagnosis, treatment and training phases of inclusive education practices, two school counselors, eight preschool teachers, four school administrators and parents of four children. Semi-structured interviews were conducted with each participant in the sample group. Interviews, which were recorded with voice recorder, lasted approximately 30-45 minutes. Content analysis will be performed for the analysis of the data. Audio recordings were converted into written texts. The themes will be acquired from the codes with an inductive approach by revising these texts.

Although the content analysis has not been completed yet, the findings obtained from the interviews are as follows. What is common for all the interviews is that inclusive education for children with special needs has been adopted by all. However, preschool teachers stated that they had difficulty with some children, the classes were crowded, there was no auxiliary staff, they could not get support and they were late with any reason in diagnosing some children. They further stated that although the child was diagnosed, the reports prepared by the Guidance and Research Center about the child did not include detailed information, sometimes the child was misdiagnosed, and that they could only get

information about the child no more than the family knew.

Therefore, the teachers stated that they were left alone in the team and that they needed to improve themselves and that inclusive education in undergraduate programs should be more comprehensive. The parents, who pointed out that they sometimes act as an auxiliary staff in the classroom, supported the idea that the teacher needed auxiliary staff, although they did not complain about this situation. One of the school counselors emphasized that when especially the diagnosis is concerned, there should be no hurry and that the child should be observed and supported in accordance with his/her needs for a longer period of time. They also highlighted that public awareness should be raised and prejudices should be overcome and suggested that public spots serve this mean. Special education specialist working at the Guidance and Research Center stated that teachers had difficulty in applying inclusive education in crowded classrooms and that some teachers made great efforts to provide this. Moreover, special education teachers working at private and public schools pointed out that they do not have any official responsibility for the follow-up of children with special needs and that they support preschool teachers when needed. The administrators stated that they tended to prefer the more enthusiastic and sensitive teachers in the school when placing the children to classes with a special needs diagnosis sent by the Guidance and Research Center.

Keywords: Inclusive education, preschool education, teamwork, inclusion/integrated education

"okul Öncesi Kaynaştırma/bütünleştirme Eğitiminde Yer Alan Paydaşlar ve Görüşleri"

Habibe Özer Yanarkaya[1], Nuray Taşcı Karalı[1], Fatih Kaynar[2], Ayperi Dikici Sığırtmaç[3]

[1]*MEB*

[2]*HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ*

[3]*ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ*

Bildiri No: 219 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Literatürde kaynaştırma eğitimi terimi yerine "bütünleştirme" terimi kullanılmaya başlanmıştır. Bütünleştirme; tüm farklılıklara saygıyı içeren ve her çocuğun kendini sınıfının bir parçası olarak hissedebileceği çok daha geniş bir anlam ifade etmektedir. Türkiye'de 1997 yılı ise kaynaştırma/bütünleştirme eğitimiyle ilgili en kapsamlı yasal düzenlemelerin yapıldığı ve 573 sayılı kanun hükmünde kararname ile kabul edildiği yıl olmuştur. Bu yasal düzenlemenin de etkisiyle kaynaştırma/bütünleştirmeye katılan özel gereksinimli çocuk sayısı yıllar içerisinde artarak devam etmiştir. Kullanılan terimlerde, yasa ve yönetmeliklerde olması gereken değişiklikler yapılmakla birlikte tek başına yasal düzenlemeler, özel gereksinimli çocukların eğitiminde etkili ve verimli şekilde eğitim uygulamalarının sürdürülebildiği anlamını taşımamaktadır. Geçmiş yıllardan günümüze kadar erken çocukluk döneminde bütünleştirme uygulamalarında yaşanan sorunlara yönelik birçok araştırma yapılmıştır. Araştırma sonuçları sıklıkla öğretmenlerin yeterliliklerine ve öğretmen yetiştirme programlarındaki yetersizliklere odaklanmaktadır. Oysa ki kaynaştırma/bütünleştirme yönetmeliğinde de belirtildiği gibi kaynaştırma/bütünleştirme eğitimi bir ekip çalışmasıyla yürütülmelidir. Bu ekipte; okul müdürleri, öğretmenler, özel eğitim öğretmenleri, rehber öğretmenler ve ebeveynlerin olması beklenmektedir. Ekipte bulunması gereken personel çocuğun gereksinimlerine göre değişebilir. Her özel gereksinimli çocuğun akranlarıyla ve toplumla bütünleştirilmesinde, tek başına ne öğretmen ne de ebeveyn yeterli olamamaktadır.

Bu araştırmada bütünleştirme eğitimi içerisinde yer alan özel gereksinimli çocuklar ile akranların eğitiminde, ekip içerisinde yer alabilecek tüm paydaşlarla görüşmeler yapılarak herkesin sorumluluklarının neler olduğu, bu sorumluluklarını gerçekleştirmede neler yaptıkları ve nelere ihtiyaç duyduklarının ortaya çıkarılması amaçlanmıştır.

Bu araştırmada bütünleştirme eğitimindeki uygulamaların ve etkilerinin her yönüyle derinlemesine betimlenebilmesi amacıyla nitel araştırma desenlerinden durum çalışması deseni kullanılmıştır. Çalışma grubunda; bütünleştirme eğitimi uygulamalarında tanı, tedavi ve eğitim sürecinde görev alan dört özel eğitim öğretmeni, iki rehber öğretmen, sekiz okul öncesi öğretmeni, dört okul yöneticisi ve dört özel gereksinimli çocuğun ebeveyni yer almıştır. Çalışma grubunda yer alan katılımcılar ile birebir yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Görüşmeler yaklaşık 30-45 dakika sürmüş ve ses kayıt cihazı ile görüşmeler kayıt altına alınmıştır. Elde edilen verilerin çözümlenmesinde içerik analizi yapılacaktır. Ses kayıtları yazılı dokümanlar haline dönüştürülmüştür. Bu dokümanlar tekrar tekrar okunarak tümevarımsal bir yaklaşımla kodlardan temalara ulaşılması planlanmaktadır.

Henüz içerik analizi tamamlanmamış olmakla birlikte yapılan görüşmelerden elde edilen bulgular şu şekildedir. Tüm görüşmelerin ortak yanı, özel gereksinimli çocuklar için bütünleştirici eğitimin herkes tarafından benimsenmiş olmasıdır. Bununla birlikte okul öncesi öğretmenleri bazı çocuklarda zorlandıklarını, sınıfların kalabalık olduğunu, yardımcı personelin olmadığını, destek alamadıklarını ve tanı koymada bazı nedenlerden dolayı geç kalındığını ifade etmişlerdir. Çocuk tanı almış olsa da çocuk

hakkında rehberlik araştırma merkezinden gelen raporda detaylı bilginin yer almadığı, bazen yanlış tanı koyulabildiği, çocuk hakkında sadece ailenin bildiği kadar bilgi alabildiklerini belirtmişlerdir. Dolayısıyla ekipte yalnız kaldıklarını, kendilerini geliştirmeye ihtiyaç duyduklarını belirten öğretmenler, lisans eğitiminde kaynaştırma eğitiminin çok daha detaylı öğrenilmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Bazen sınıfta yardımcı personel gibi görev yaptığını ifade eden veli, bu durumdan şikayetçi olmamakla birlikte, öğretmenin yardımcı personele ihtiyacı olduğu fikrini desteklemiştir. Rehber öğretmenlerden biri özellikle tanı koymada acele edilmemesi gerektiğini, çocuğun daha uzun süre gözlenerek, ihtiyacına göre desteklenerek takip edilmesi gerektiğini vurgulamıştır. Ayrıca toplumun bilinçlendirilmesi, ön yargıların aşılması gerektiği üzerinde durmuşlar ve bunun için kamu spotunun kullanılabileceği önerisinde bulunmuşlardır. Rehberlik ve Araştırma Merkezinde görev yapan özel eğitim uzmanı, öğretmenlerin kalabalık sınıflarda bütünleştirmeyi sağlamada zorlandıklarını belirtmiş aynı zamanda bazı öğretmenlerin büyük bir çaba gösterdiklerini de ifade etmiştir. Ayrıca özel ve devlet okullarında çalışan özel eğitim öğretmenleri, özel gereksinimli çocukların takibi ile ilgili herhangi bir resmi sorumluluklarının olmadığını, ihtiyaç halinde okul öncesi öğretmenlerine destek olduklarını belirtmişlerdir. Yöneticiler, Rehberlik ve Araştırma Merkezinin gönderdiği çocukları sınıflara yerleştirirken, okuldaki daha istekli ve duyarlı öğretmenleri tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Kapsayıcı eğitim, okul öncesi eğitim, ekip çalışması, kaynaştırma/Bütünleştirme eğitimi

Risk Altındaki Çocuklar

Children at Risk

Investigation Of The Views Of Migrated Mothers About Their Early Childhood Children And Their Families

Ozana Ural[1], Meltem Yıldırım[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*

Abstract No: 273 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

It has been known that people migrate to a different place from where they live, mostly to improve their social and economic needs. Although the migration process aims to achieve better living conditions, it can often lead to various unrest and distress in immigrants. In particular, the decrease in livelihood opportunities in villages with the urbanization process affects the migration from village to city. When the immigrants come to the city, they live in disadvantaged and difficult conditions in the suburb of the city. Accordingly, it is possible to say that there is a vicious cycle and direct relationship between poverty and migration in Turkey. Poverty and migration have reciprocal effect on each other

Both internal and external migrations, which symbolize social mobility, are extremely important for social change. However, what really matters is whether this change lead to development. When we look at the reasons for intensive immigration to Istanbul, it is seen that the desire to access job opportunities, quality education, cultural and health services comes to the forefront. On the other hand it is seen that the irregular urbanization, inadequacy in the field of health and education, and economic and administrative problems emerge as results of the migration. Seeking a workforce, the desire to prepare a better future for their children, the expectation of benefiting from quality education and health opportunities, the idea of leading a happy and safe life and seeking social security lie behind the attraction created by the opportunities of cities like Istanbul. However, the adaptation process of people and their families who have migrated from a rural area to an urban area is difficult. In this process, social problems are caused by migration such as urbanization, urbanization process, squattering and poverty. Research shows that not only adults but also children are affected by migration process. It is known that the children of the families who migrate from the village to the city and live in disadvantaged life do not benefit from early childhood education. Poor families cannot provide their children with sufficient opportunities for their development and they cannot let their children to receive pre-school education. In addition to poverty and social insecurity, children and young people in poor suburbs face a range of disadvantages, risks and threats specific to urban life and urban environments.

In this context, the aim of this study is to provide detailed information about the family relations during migration, adaptation period, child rearing process, family relations and the relations with their homeland of the mothers in disadvantaged families who have children in early childhood period and come to Istanbul due to internal migration, The research will be carried out with 12 mothers who have pre-school children. Semi-structured interview protocol will be prepared by the researchers including the topics such as migration, adaptation, relations with child rearing and communication channels. Data will be obtained through face-to-face interviews with mothers. This study will be a qualitative research. Descriptive analysis technique will be used in the analysis. It is thought that the research results will contribute to mothers and their children in the early childhood period.

Keywords: Keywords: Internal Migration, Mother-Child Relationship, Disadvantage, Poverty, Children at risk

Göç Etmiş Annelerin Erken Çocukluk Çağındaki Çocuklarına ve Ailelerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Ozana Ural[1], Meltem Yıldırım[1]
[1]*Marmara Üniversitesi*

Bildiri No: 273 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

İnsanların çoğunlukla sosyal ve ekonomik ve gereksinimlerini karşılama amacıyla yaşadıkları yerden daha farklı bir yere göç ettikleri görülmektedir. Göç süreci daha iyi yaşam koşulları elde etmeyi amaçlamasına rağmen, çoğu zaman göç etmiş bireylerde çeşitli huzursuzluk ve sıkıntılara yol açabilmektedir. Özellikle, kentleşme süreciyle birlikte köylerde geçim imkânlarının azalmasının köyden kente göçü etkilediği görülmektedir. Göç edenler kente geldiğinde kentin dış ve yoksul yerlerinde zor şartlarda dezavantajlı şekilde yaşam sürmektedirler. Dolayısıyla, Türkiye'de yoksullukla göç arasında doğrudan bir ilişkinin ve bir kısır döngünün olduğunu söylemek mümkündür. Yoksulluk göçü, göç de yoksulluğu etkilemektedir.

Toplumsal hareketliliği simgeleyen gerek iç göçler gerek ise dış göçler toplumsal değişim açısından son derece önemlidir. Fakat asıl önemli olan, yaşanan bu değişimin gelişmeye neden olup olmadığıdır. İstanbul'un yoğun şekilde göç alma sebeplerine bakıldığında iş bulma, eğitim, kültür ve sağlık hizmetlerinden yararlanma isteğinin ön plana çıktığı, göçün sonucu olarak ise çarpık kentleşme, sağlık ve eğitim alanında yetersizlik, ekonomi ve idari açıdan sıkıntıların ortaya çıktığı görülmektedir. İstanbul gibi kentlerin sahip olduğu olanakların yaratmış olduğu cazibe; iş gücü arayışı, çocuklarına daha iyi bir gelecek hazırlama isteği, kaliteli eğitim ve sağlık olanaklarından faydalanma beklentisi, mutlu bir yaşam sürme düşüncesinin yanı sıra kentlerde daha güvende olma hissi ve sosyal güvence arayışıdır. Fakat kırsal bir alandan kentsel bir alana göç eden kişilerin ve ailelerinin yeni vardıkları alanlara uyum süreci zor gerçekleşmektedir. Bu süreçte kentleşme, kentlileşme süreci, gecekondulaşma ve yoksulluk gibi göçün sebep olduğu toplumsal sorunlar yaşanmaktadır. Yapılan araştırmalarda göçten etkilenenlerin sadece yetişkinler olmadıkları çocukların da bu süreçte ve sonrasında etkilendiklerini göstermektedir. Köyden kente göç eden ve dezavantajlı yaşam sürdüren ailelerin çocuklarının erken çocukluk eğitiminden yararlanmadıkları görülmektedir. Yoksul aileler çocuklarına gelişimleri için yeterli olanağı veremedikleri gibi onları okul öncesi eğitim kurumunda eğitim almaya da yönlendirememektedir. Daha ileri yaşlarda da çocuklar ya okula hiç gidememekte veya okuldan alınıp işe verilmektedirler. Yoksulluk içinde yaşamak çocukların beslenme, hastalık ve kazalardan korunma, sağlıklı yaşama, büyüme ve gelişme açısından gerekli olanaklardan yoksun kalmalarına neden olmaktadır. Yoksulluğa ve sosyal güvencesizliğe ek olarak yoksul kent mahallelerindeki çocuklar ve gençler, kent yaşamına ve kentsel ortamlara özgü bir dizi dezavantaj, risk ve tehditle de karşılaşmaktadır.

Bu bağlamda yapılacak olan bu çalışmanın amacı erken çocukluk döneminde çocuğu bulunan ve İstanbul'a iç göçle gelen dezavantajlı ailelerdeki annelerin, göç sürecindeki aile ilişkileri, göç süreci, uyum süreci, çocuk yetiştirme, aile ilişkileri ve göç ettikleri memleket ile olan ilişkileri ile ilgili detaylı bilgi sunmaktır. Araştırma uygulamaları İstanbul'a göç ile gelen ve Avrupa yakasında yaşayan okul öncesi dönemde çocuğu olan 12 anne ile yürütülecektir. Bir kentte göç hareketinin sosyal, ekonomik, psikolojik ve kültürel sonuçlarını ortaya koymanın ve göç eden insanların göç öncesi ve göç sonrası yaşam koşullarını tespit etmenin en akılcı yolu, göçe maruz kalan insanlara yönelik gerçekleştirilecek gözlem, birebir görüşmeler ve anket çalışmalarıdır. Bu araştırma da araştırmacılar tarafından göç, uyum, çocuk yetiştirme ile ilişkileri, iletişim kanalları konuları başta olmak üzere yarı yapılandırılmış sorular

hazırlanacaktır. Araştırmacılar tarafından annelerle yüz yüze görüşmeler yapılarak veriler elde edilecektir. Bu çalışma nitel bir araştırma olacaktır. Analizlerde betimsel analiz tekniği kullanılacaktır. Araştırma sonuçlarının, göç sürecinde ve göç süreci sonrasında annelere ve onların erken çocukluk çağındaki çocuklarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: İç Göç, Anne-Çocuk İlişkisi, Dezavantaj, Yoksulluk, Risk altındaki çocuklar

A Study On Peer Relations Of Children In Need Of Protection

Elif Yorgun Yasar[1], Saide Özbey[2]

[1]*Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı*

[2]*Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı*

Abstract No: 335 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: Children learn to share the world with others, to express their feelings, to perceive the feelings and thoughts of others correctly, to express themselves through interaction with the environment in which they live in the first years of life. They are influenced by the people around them and start to establish social relations with them. The peers around them are the most spend time together after family members. They obtain the most important social experiences through their nearby peers. Peer relationship is the process that begins in the immediate vicinity of the child at the same age or other maturity children when the child interacts child or children about someone trusts, give importance to, curious. In the preschool education, where the foundations of peer relations are laid, the most effective and appropriate environment opportunity is provided to support the social development of children. Another effective institution on the development of children's peer relations is undoubtedly the family. The readiness of the family about raising children, the interaction between the family members and the child in the pre-school period and subsequent periods affect the child's peer relationships and the whole social life. Children first observe their parents' behaviors with themselves, with their environment and with each other and show similar behaviors by taking them being role models. The family, which is the main institution in the development of children, sometimes fails to function due to various reasons (death, divorce, psychological and socio-economic reasons etc.). Situations such as inadequacy of love, parental attitude towards the child, neglect and apathy of the parent, death, divorce or abandonment have negative effects on the psychological condition of children. Who do not meet their needs and desires, with negligence, apathy, abandonment, lack of communication etc. children they show aggressive behavior and have problematic behavior in the future. If the family fails to function, the child becomes in need of protection. In this case, the family is replaced by foster family, adoption and institutional care. With the newly developed care service models, the environments in which children are protected and cared have a family atmosphere, physical conditions reflect a normal home environment, gaining basic skills for their future lives, a safe and peaceful life in which they can see non-collective lifestyle individual love and attention are targeted. In accordance with this purpose a service model is implemented home type institution under the name of ''children's home'', abandoned the service of barracks type nurseries and orphanages.

This study was conducted to investigate the peer relationships according to some variables interested in the institution 61-72 month old children in need of protection stay in children's home in Ankara. These variables are considered as the duration of stay in the institution, to go their family being allowed, being visited by their relatives, being with their siblings / being separated with their siblings. The results of the research were discussed within the scope of the literature and in accordance with the reached results, suggestions were made about the children's home system, which is a home-type service model transitioned from ward-type institution.

Method: The research is based on relational survey model which is one of the general survey models. Kruskal Wallis Test and Mann Whitney U Test were used for data analysis. In the research, ''Personal Information Forms '' and ''Ladd Profilet Child Behavior Scale ''were used. The information

form for children staying in children's homes was filled in by the caregivers in charge who stay at same home. The population of the study consists of 61-72 months old children in need of protection, stay in the children's homes in Ankara in the 2015-2016 academic year. All children were included in the study group (N = 48).

Results: When the scores of children's were examined which obtained from ''Ladd Profilet Child Behavior Scale'';

According to the residence time in the institution a significant difference in the hyperactive subscale was in favor of those staying in the institution for 2 years; a significant difference between aggression and prosocial subscales was determined in favor of those who stayed 3 years or more in the institution ($p < 0.05$).

When peer relationships examined according to being with their siblings / being separated with their siblings, the scores obtained from the asocial and fearful subscales showed a significant difference in favor of the children who living their siblings in separate houses ($p < 0.05$).

It was concluded that there was no significant difference between peer relations scores according to, ''children's condition to go their family being allowed'' ($p > 0.05$).

When peer relationships are examined according to the condition of visited by their families, it is seen that there is a significant difference between the scores obtained from prosocial, exclusion and anxious feared subscales in favor of the children visited by their families ($p < 0.05$).

Conclusion: Within the scope of the research, the peer relationships of 61-72 months old children under protection and care in children's homes were examined according to some institutional characteristics. Children staying in children's homes for 2 years were more hyperactive than children staying in one year; Children who have been staying in children's homes for 3 years or more are more aggressive and show more prosocial behavior. It was concluded that children staying in children's homes were more asocial and fearful when separated from their siblings. It has been concluded that children's to go their families being allowed does not have an effect on peer relationships, but visits by their families affect children's prosocial, exclusion and anxious fearfulness conditions.

These results have been discussed in the context of the literature research and suggestions have been made about the children's home system, which is a home service model.

Keywords: Preschool Education, Peer Relationship, Child Safe Homes, Children In Need Of Protection

Korunmaya Muhtaç Çocukların Akran İlişkileri Üzerine Bir İnceleme

Elif Yorgun Yasar[1], Saide Özbey[2]

[1]Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı

[2]Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, İlköğretim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı

Bildiri No: 335 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Çocuklar dünyayı başkalarıyla paylaşmayı, duygularını açığa vurmayı, diğerlerinin duygu ve düşüncelerini doğru algılamayı, kendilerini ifade etmeyi yaşamın ilk yıllarında içinde bulundukları çevre ile etkileşim yoluyla öğrenmektedirler. Etrafındaki insanlardan etkilenmekte ve onlarla sosyal ilişkiler kurmaya başlamaktadırlar. Çevrelerindeki akranları ise aile bireylerinden sonra en çok birlikte oldukları kişiler olmaktadır. En önemli sosyal deneyimleri, bu yakınındaki akranları aracılığıyla elde etmektedirler. Akran ilişkisi, çocuğun yakın çevresinde aynı yaşta ya da olgunluk düzeyindeki diğer çocuklardan güvendiği, ilgi duyduğu, merak ettiği çocukla ya da çocuklarla etkileşime girmesiyle başlayan süreçtir. Akran ilişkilerinin temellerinin atıldığı okulöncesi eğitim döneminde, çocukların sosyal gelişiminin desteklenmesi için en etkili ve uygun ortam fırsatı sunulmaktadır. Çocukların akran ilişkileri gelişimi üzerinde bir diğer etkin kurum kuşkusuz ailedir. Okul öncesi dönem ve sonraki süreçlerde çocuk yetiştirme konusunda ailenin hazır oluşluluğu, aile bireyleri ve çocuk arasındaki etkileşim çocuğun akran ilişkileri ve tüm sosyal yaşamını etkilemektedir. Çocuklar önce anne babalarının kendisiyle, çevresiyle ve birbirleriyle olan davranışlarını gözlemlemekte ve rol model alarak benzer davranışları sergilemektedirler. Çocukların gelişiminde temel kurum olan aile çeşitli sebeplerden ötürü (ölüm, boşanma, psikolojik ve sosyo-ekonomik vb nedenler) kimi zaman fonksiyonlarını yerine getirememektedir. Sevgi yetersizliği, anne babanın çocuğa karşı tutumu, ebeveynin ihmalkârlığı ve ilgisizliği, ölüm, boşanma veya terk gibi durumlar, çocukların psikolojik durumu üzerinde olumsuz etkilere sebep olmaktadır. İhmalkârlık, ilgisizlik, terk edilme, iletişimsizlik vb. ile ihtiyaçları ve istekleri gerçekleştirilmeyen çocuklar saldırgan davranışlarda bulunmakta ve ilerleyen dönemlerde de problem davranışlar yaşamaktadırlar. Ailenin fonksiyonlarını yerine getirememe durumunda çocuk, korunmaya muhtaç konuma geçmektedir. Bu durumda ailenin yerini, koruyucu aile, evlat edinme ve kurum bakımı hizmetleri almaktadır. Yeni geliştirilen bakım hizmet modelleri ile çocukların korunma ve bakım altında kaldıkları ortamların, aile ortamı özelliği taşıması, fiziksel şartların normal bir ev ortamını yansıtması, gelecekteki yaşamları için temel becerileri kazanmaları, toplu yaşam biçiminde olmayan, bireysel sevgi ve ilgi görebilecekleri, güvenli ve huzurlu bir yaşam sürebilecekleri ortamlar olmaları hedeflenmektedir. Bu amaç doğrultusunda kışla tipi olan çocuk yuvaları ve yetiştirme yurtları hizmetinden vazgeçilerek ev tipi kurum olan "çocuk evi" adı altında bir hizmet modeli uygulanmaktadır.

Yapılan bu araştırma, Ankara ilinde çocuk evlerinde kalan korunmaya muhtaç olan 61- 72 aylık çocukların akran ilişkilerinin kurum ile ilgili bazı değişkenlere göre incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Bu değişkenler kurumda kalma süresi, aile yanına izinli gitme durumu, yakınları tarafından ziyaret edilme durumu ve kardeşleriyle birlikte/ayrı olma durumu olarak ele alınmıştır. Araştırma sonuçları literatür kapsamında tartışılmış ve ulaşılan sonuçlar doğrultusunda koğuş tipi kurum bakımından geçilen ev tipi hizmet modeli olan çocuk evi sistemi ile ilgili önerilerde bulunulmuştur.

Yöntem: Araştırma genel tarama modellerinden ilişkisel tarama modelindedir. Verilerin analizinde Kruskal Wallis Testi ve Mann Whitney U Testi kullanılmıştır. Araştırmada, "Kişisel Bilgi Formları" ve "Ladd Profilet Çocuk Davranış Ölçeği" kullanılmıştır. Çocuk evlerinde kalan çocuklar için bilgi formu, kaldıkları evde görevli bakım elemanları tarafından doldurulmuştur. Araştırmanın evrenini 2015-

2016 eğitim-öğretim yılında Ankara ilinde çocuk evlerinde kalan 61–72 aylık korunmaya muhtaç çocuklar oluşturmaktadır. Araştırmanın çalışma grubuna bütün çocuklar dahil edilmiştir (N=48).

Bulgular: Çocukların "Ladd Profilet Çocuk Davranış Ölçeği" nden aldıkları puanlar incelendiğinde;

"Kurumda kalma süreleri"ne göre hiperaktif alt ölçeğinde anlamlı farkın kurumda 2 yıl kalanların lehine olduğu; saldırganlık ve prososyal alt ölçeklerinde anlamlı farkın kurumda 3 yıl ve üzeri kalanların lehine olduğu saptanmıştır ($p<0,05$).

"Kardeşleriyle birlikte/ ayrı olma durumu"na göre akran ilişkileri incelendiğinde, asosyal ve korkulu- kaygılı alt ölçeklerinden alınan puanların, kardeşi ile ayrı evde kalan çocukların lehine anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır ($p<0,05$).

"Çocukların ailesinin yanına izinli gitme durumu"na göre akran ilişkileri puanları arasında anlamlı farklılık bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($p>0,05$).

"Aileleri tarafından ziyaret edilme durumu"na göre akran ilişkileri incelendiğinde, prososyal, dışlanma ve kaygılı korkulu alt ölçeklerinden aldıkları puanlar arasında ailesi tarafından ziyaret edilen çocuklar lehine anlamlı farklılık olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Sonuç: Yapılan araştırma kapsamında, çocuk evlerinde korunma ve bakım altında olan 61–72 aylık çocukların akran ilişkileri kurumsal bazı özelliklere göre incelenmiştir. Çocuk evlerinde 2 yıl kalan çocukların 1 yıl kalan çocuklara göre daha az hiperaktif oldukları; 3 yıl ve üzeri süredir çocuk evlerinde kalan çocukların ise daha az saldırgan oldukları ve prososyal davranışları daha fazla sergiledikleri görülmektedir. Çocuk evlerinde kalan çocukların kardeşleriyle birlikte kaldıklarında daha asosyal ve korkulu- kaygılı oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Çocukların aileleri yanına izinli gitme durumlarının akran ilişkileri üzerinde etkisi olmadığı ancak aileleri tarafından ziyaret edilme durumunun çocukların prososyal, dışlanma ve kaygılı korkulu olma durumlarını etkilediği sonucuna ulaşılmıştır.

Ulaşılan bu sonuçlar yapılan literatür araştırması kapsamında tartışılmış ve ev tipi hizmet modeli olan çocuk evi sistemi ile ilgili önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Akran İlişkileri, Çocuk Evleri, Korunmaya Muhtaç Çocuk

Nomadic Yuruk Turkmen Parents' Developmental Goals And Expectations For Their Children

Mustafa Kale[1], Durmuş Aslan[2]
[1]ÇAĞ ÜNİVERSİTESİ
[2]ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ

Abstract No: 90 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Parenting and culture has a close relationship. Culture affects the child care applications of caregivers. This effect can determine developmental objectives regarding children, and guide the applications in this direction. Childcare applications include meeting the feeding, cleaning, security, shelter, and sleep needs of the children. Researches showed differences in intercultural childcare applications. Similarly, childcare applications of different cultural groups of the same country indicated certain differences. These differences are based on different impacts of different systems of socio-cultural context of parents. Childcare applications are affected from opportunities and limitations offered by physical and social environmental conditions. Caregivers can develop different applications and strategies for healthy development of children depending on physical and social environmental conditions. When studies related with childcare were investigated, sample groups were observed as rural and urban parents.

Turkey is within a multi-cultural geography in which various cultures live together. One of these societies is the nomadic Yuruk Turkmen. The nomadic Yuruk Turkmen families make their living by raising livestock and they live a nomadic lifestyle in tents in the mountains. Together with their animals, families immigrate to the Central Anatolian Region's high plateaus for green grazing lands found there in the summer, and they settle to warm regions around Mediterranean Region during winters. Although the roots of nomadic Yuruk Turkmen societies date back to quite old times, their social appearance is quite low owing to their nomadic lifestyle. In this study, the developmental goals and expectations of nomadic Yuruk Turkmen parents for their children were examined in the light of ecocultural theory and traditional child care practices. Ecocultural theory provides a frame on what affect the values, goals and expectations related to childrearing and education in a cultural society; what are such families' children's daily routines in terms of developmental and educational perspectives; and how they function in this sense. This frame deals with all the related factors affecting families' children's daily lives in a cultural basis and aims to reveal how these factors affect children's developmental and educational well-being in favor of both the families' and children's perspectives. With this aim, the ecocultural theory is based on the daily life routines of families, traditional child care practices and reorganizations, and practices and interactions made for children in their life setting.

Ethnography by qualitative research methods is used in this study. This study is conducted on four nomadic Yuruk Turkmen children continuing their education in a pre-school class of two elementary schools under MEB in the city of Mersin, Silifke and Gülnar province within the 2017-2018 academic year, as well as a nomad group that has the care giving responsibility and the teachers of children. The data were collected through observing, interviewing. Also, a researcher diary and ethnographical photographs were used. Each child was observed from 25 September 2017 to 27 May 2018 in their school and their nomad camping site within caregiver, teacher and peer interactions. Additionally, semi-structured interviews are conducted with individuals with caregiving responsibility and teachers of these children. Interview questions and observation plans were prepared based on the

ecocultural Family Interview form. During this study, researchers kept a research journal until the end of each day. With the research journal, practices towards the developmental and educational well-being of children in the home and school context and interactions experienced in this practice process were recorded under an ecocultural niche. For the purpose of supporting this complete process in visual terms and evaluating this process, visual records were collected with ethnographic photographing. When analysing all the data obtained from all the data collection tools of this study, the descriptive analysis and content analysis methods are used.

Results of this study are discussed under the basis of ecocultural theory. In this sense, it is found that in the development and education of nomadic Yuruk Turkmen children, the ecocultural niche linked with nomadic life is determinant. Mountain husbandry that is an income source of nomad groups and related workload forced nomadic Yuruk Turkmen nomad groups to have large family structures and mechanical cooperation. In society, family structure and mechanical cooperation provides collective support and this collective understanding is effective for care practice towards the developmental well-being of children and the distribution of their roles and responsibilities in these practices. In caregiving practices towards children, caregivers target children to participate in society from early ages as functional members. These objectives and expectations towards development of children are in the direction of children taking an active role in the well-being of both society and themselves. This gives the impression that children have cultural and economic value in the nomadic Yuruk Turkmen culture.

Results of this study are discussed under the basis of ecocultural theory. In this sense, it is found that in the development and education of nomadic Yuruk Turkmen children, the ecocultural niche linked with nomadic life is determinant. Mountain husbandry that is an income source of nomad groups and related workload forced nomadic Yuruk Turkmen nomad groups to have large family structures and mechanical cooperation. In society, family structure and mechanical cooperation provides collective support and this collective understanding is effective for care practice towards the developmental well-being of children and the distribution of their roles and responsibilities in these practices. In caregiving practices towards children, caregivers target children to participate in society from early ages as functional members. These objectives and expectations towards development of children are in the direction of children taking an active role in the well-being of both society and themselves. This gives the impression that children have cultural and economic value in the nomadic Yuruk Turkmen culture.

Keywords: Child Care - Ecocultural Theory- Ethnography, Photo-etnography-Parental Goal and expaectations.

Evaluating The Effectiveness Of

İlknur Atıl[1], Şakire Ocak Karabay[2]
[1]Sevgi Tohumları Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi,
[2]Ege Üniversitesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı

Abstract No: 364 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Goal

Children under institutional care are at risk for social relationships and social accordence depending on factors such as duration and severity of deprivation.Depending on the appropriate model and lack of life, these children cannot demonstrate their reactions in acceptable ways. For this reason, children have problems in establishing and maintaining positive communication with adults and their peers and encounter difficulties in solving the problems they face. It is seen that children become competent individuals in problem solving as a result of preventive and therapeutic interventions that support social and emotional development areas in appropriate ways in early periods and their interpersonal relationships are strengthened. Therefore, this research was planned. This research aims to evelatuatıng the effectiveness of "I Can Solve Problem" (ICPC) with integrated Turtle Technique Program on the interpersonal problem solving skills, problematic behaviors and social skills of preschool children in need of care in the institutions of Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK).

Method

The research is a semi-experimental field study conducted in three stages in the pretest-intervention-posttest order. Semi-structured interviews, observation method and behavior scales were used as data collection tools in this study.

The population of the study consists of children under the care and protection of SHÇEK institutions in İzmir, Manisa and Bursa. In order to reach adequate sampling and to implement the intervention program, the participants were identified using the "easily accessible situation" sampling technique from the children staying in SHÇEK institutions in İzmir, Manisa and Bursa provinces. 43 children in the 5-6 age group under care and protection in İzmir Karşıyaka Çocuk Yuvası (22 children), Manisa Sevgi Evleri Çocuk Yuvası (10 children) and Bursa Kaplıkaya Çocuk Yuvası (11 children) were included in the study. The experimental group consisted of 22 children and the control group consisted of 21 children.

I Can Solve Problem Program and the Turtle Technique preventive intervention program were applied with the children in the experimental group Karşıyaka Çocuk Yuvası for a period of 4.5 months, three days a week. Before and after the intervention, the experimental and control groups were evaluated with the Preschool Problem Solving Test (PIPS) for interpersonal problem solving skills, and their problematic and social skills behaviors were evaluated with the Drexel Early Childhood Behavior Rating Scale (DECB_Rating Scales) and the Preschool and Kindergarten Behavior Scales (PKBS–2).

Findings

Data were analyzed using IBM SPSS Statistics 25.0 Program. According to the results of the PIPS test of the children who received the "I Can Solve Problem Program and Turtle Technique Preventive"

intervention training, it was determined that the experimental group increased the total number of solutions that they produced in peer and mother problem situations.

It was determined that the aggression subscale scores of the DECB_Rating Scales, which is one of the scales used to evaluate the effectiveness of the intervention program on problematic / destructive and social skills behaviors, decreased in the aggression sub-dimension scores of the experimental group compared to the pre-test, while the mean scores of the aggression sub-dimension of the control group were increased. It was found that there was an increase in the post-test mean scores of the experimental group compared to the pre-test mean scores in the prosocial sub-dimension of the same scale, and a decrease in the mean scores of the control group.

There was no significant difference between pre-test and post-test scores of the introversion subscale scores of the experimental and control group children. In the PKPS-2 problem behaviors section filled by the group teachers, the post-test mean scores of the experimental group increased compared to the pre-test and decreased in the control group. When the total score averages of the PKPS-2 social skills department were examined, it was found that the mean scores of the experimental and control groups, which were high in the pre-test, decreased in the post-test.

Result

Preventive intervention education which is “I Can Solve Problem Program integrated with Turtle Technique” has a positive effect on the interpersonal social problem solving skills of preschool children in need of protection and there is an increase in the number of solutions that children produce against peer and mother problem situations. When the results were evaluated in terms of behavior dimension; In one of the measurement tools (DECB_Rating Scales), intervention education had a positive effect on aggressive / destructive behaviors and prosocial behaviorsand the findings obtained with the other measurement tool PKBS-2 filled by teachers did not create the expected positive effect in terms of problem behaviors and social skill behaviors.

Keywords: interpersonal problem solving, children in need of protection

Korunmaya Muhtaç Okul Öncesi Dönem Çocuklarında "Ben Problem Çözebilirim (BPÇ) Programının" Kişiler Arası Problem Çözme Becerileri Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi

İlknur Atıl[1], Şakire Ocak Karabay[2]

[1]*Sevgi Tohumları Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi,*

[2]*Ege Üniversitesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı*

Bildiri No: 364 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Kurum bakımı altındaki çocuklar yoksunluğun şiddeti ve süresi gibi faktörlere bağlı olarak sosyal ilişkiler ve sosyal uyum açısından risk altındadırlar. Uygun model ve yaşantı yoksunluğuna bağlı olarak bu çocuklar tepkilerini kabul edilebilir yollarla ortaya koyamamaktadır. Bu nedenle çocuklar yetişkin ve akranları ile olumlu iletişim kurmada, sürdürmede sorun yaşamakta, karşılaştıkları problemlerin çözümünde güçlüklerle karşılaşmaktadır. Erken dönemlerde uygun yollarla sosyal, duygusal gelişim alanlarının da desteklendiği önleyici, tedavi edici müdahaleler sonucunda çocukların problem çözmede yetkinleşmiş bireyler haline gelmelerinin sağlandığı ve kişiler arası ilişkilerinin güçlendiği görülmektedir. Bu araştırma bu nedenle planlanmıştır. Bu araştırma "Ben Problem Çözebilirim" (BPÇ) Programı ile bütünleştirilmiş Kaplumbağa Tekniği'nin Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK)' na bağlı kurumlarda bakım altında bulunan korunmaya muhtaç okul öncesi dönem çocuklarının kişilerarası problem çözme becerileri ve sorunlu davranışları ile sosyal becerileri üzerindeki etkisinin incelenmesini amaçlamaktadır.

Yöntem

Araştırma öntest - müdahale - sontest düzeninde üç aşamada gerçekleştirilmiş yarı deneysel bir alan çalışmasıdır. Araştırmada veri toplama araçları olarak yarı yapılandırılmış görüşmeler, gözlem yöntemi ve davranış ölçekleri kullanılmıştır.

Araştırmanın evrenini İzmir, Manisa ve Bursa illerinde SHÇEK' e bağlı kurumlarda bakım ve koruma altında bulunan çocuklar oluşturmaktadır. Yeterli örnekleme ulaşabilmek ve söz konusu BPÇ programını uygulayabilmek için İzmir, Manisa ve Bursa illerindeki SHÇEK kurumlarında kalan çocuklardan *"kolay ulaşılabilir durum"* örneklem tekniği kullanılarak katılımcılar belirlenmiştir. İzmir Karşıyaka Çocuk Yuvası (22 çocuk), Manisa Sevgi Evleri Çocuk Yuvası (10 çocuk) ve Bursa Kaplıkaya Çocuk Yuvası (11 çocuk)' nda bakım ve koruma altında bulunan 5-6 yaş grubundaki 43 çocuk araştırma kapsamına alınmıştır. Deney grubu 22 çocuk, kontrol grubu 21 çocuk ile oluşturulmuştur.

Ben Problem Çözebilirim Programı ve Kaplumbağa Tekniği önleyici müdahale programı deney grubunu oluşturan Karşıyaka Çocuk Yuvası'nda kurum şartları gereği haftada üç gün olmak üzere 4,5 aylık bir süreçte uygulanmıştır. Müdahale öncesi ve sonrasında deney ve kontrol grupları kişilerarası problem çözme becerileri için Okul Öncesi Problem Çözme Testi (OKPÇ), sorunlu ve sosyal beceri içeren davranışları ise Drexel Erken Çocukluk Davranış Değerlendirme Ölçeği (DEÇDDÖ) ve Anaokulu ve Anasınıfı Davranış Ölçeği (ADDÖ) ile değerlendirilmiştir.

Bulgular

Verilerin analizinde IBM SPSS Statistics 25.0 Programından yararlanılmıştır. Ben Problem Çözebilirim Programı ve Kaplumbağa Tekniği önleyici müdahale eğitimi alan çocukların OKPÇ testi sonuçlarına göre deney grubunun akran ve anne problem durumlarında ürettikleri toplam çözüm sayısında artış kaydettikleri saptanmıştır.

Müdahale programının sorunlu/yıkıcı ve sosyal beceri davranışları üzerindeki etkililiğini değerlendirmek amacıyla kullanılan ölçeklerden bir olan DEÇDDÖ' nin saldırganlık alt boyutunda deney grubunun saldırganlık alt boyutu puanlarında ön teste göre son testte azalma gözlenirken, kontrol grubunun saldırganlık alt boyutu puan ortalamalarında ise artış olduğu belirlenmiştir. Deney grubunun aynı ölçeğin prososyal alt boyutunda ön test puan ortalamalarına göre son test puan ortalamalarında artış olduğunu, kontrol grubunun puan ortalamalarında ise azalma olduğunu saptanmıştır. Deney grubu çocukların içe dönüklük alt boyutu puan ortalamaları arasında ön test ve son testlerde anlamlı bir farklılık saptanmamıştır.

Grup öğretmenleri tarafından doldurulan AADÖ sorunlu davranışlar bölümünde deney grubunun son test puan ortalamalarında ön teste göre artış, kontrol grubunda ise azalma gözlenmektedir. AADÖ sosyal beceriler bölümü toplam puan ortalamalarına bakıldığında ise deney ve kontrol gruplarının ön testte yüksek olan puan ortalamalarının son testte azalma gösterdiği bulunmuştur.

Sonuç

Ben Problem Çözebilirim Programı ile Kaplumbağa Tekniği bütünleştirilmiş önleyici müdahale eğitiminin korunmaya muhtaç okul öncesi dönem çocuklarının kişiler arası sosyal problem çözme becerileri üzerinde olumlu etki yarattığı, eğitim öncesine göre çocukların akran ve anne problem durumlar karşısında ürettikleri çözüm sayısında artış olduğu saptanmıştır. Davranış boyutu açısından sonuçlar değerlendirildiğinde; ölçme araçlarından birinde (DEÇDDÖ) müdahale eğitiminin saldırgan/yıkıcı davranışlar ve prososyal davranışlar açısından olumlu etki yarattığı, öğretmenleri tarafından doldurulan diğer ölçme aracı (AADÖ) ile elde edilen bulgularda ise sorunlu davranışlar ve sosyal beceri davranışlar açısından beklenen olumlu etkiyi yaratmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: kişiler arası problem çözme, korunmaya muhtaç çocuklar

A Review Of Child Well-Being In Turkey

Büşra Gündeş
İstanbul Aydın Üniversitesi

Abstract No: 161 - Abstract Presentation Type: Poster Presentation

Child well-being approach is a rights-based and holistic approach that examines a child's life using qualitative and quantitative data in the areas of material well-being, health, education, relationships, environment, social participation and subjective well-being. This approach considers children's accessibility to resources and the meaning children assigned them. With this consideration, it aims to reveal the capabilities of children and tries to understand child poverty from a holistic perspective. The perspective of child well-being, unlike traditional welfare studies, aims to measure quality as well as minimum living conditions, based on the child's point of view rather than from the adult's point of view, focuses on positive aspects rather than negative outcomes, and aims to understand the present situation of the child, not his future success and well-being. There are recent studies about child's well-being in Turkey. Although it is a less studied area, child welfare studies are also useful on this area. This study compiled by creating a comprehensive impression of the area and the welfare state that works well in Turkey and aims to examine the situation of children in Turkey from the perspective of well-being. In this context, child well-being and child welfare studies conducted in Turkey are examined with analyzing the domains based on the studies, the methods used, and the main problems discussed in those studies. Studies in the Google Scholar and Ulakbim and reports by Ministry of Education (Ministry of Education), TSI (Turkey Statistical Institute), UNICEF (United Nations International Children's Emergency Fund), OECD (Organization for Economic Co- operations and development) are analyzed. While the methods of these studies vary in quantitative, qualitative and mixed methods, there are studies that make a holistic or partial analysis of well-being. The overall objective of the studies in Turkey is based on quantitative data which gathered around financial situation, health and education. Data in these areas are mostly based on family data, so the data on the child's own resources are very limited. In particular, there is a need to ensure that formal data flow is regular and comprehensive. Relationships, environment, social participation and subjective well-being are the areas that have been studied relatively limited and in need of more data. Especially in the field of subjective well-being, it is seen that there are very few studies conducted with the opinion of children. Material poverty, regional inequalities, access to education and public services and child labor are the main problems. In addition, access to early childhood care and education services, quality of education at all school levels, girls' access to school, absenteeism and drop-out are important problems affecting children's well-being in many areas. As a result, the well-being approach provides important findings to guide education, family and social policies. The increasing number of integrated studies with this approach would be a guide for preventive studies especially for children at risk. According to the main problems pointed out by the current studies, it is very necessary to support the financial situation of the household, to extend preventive screening in health and to improve access to services, to develop mechanisms for ensuring social participation of children, and to develop special programs and policies for vulnerable groups. Increasing and supporting holistic studies in this field, preparing preventive intervention programs, and implementing policies that provide equal opportunities and protect the best interests of children are very important for social development and welfare.

Keywords: child welfare, child well-being, child poverty

Türkiye'de Çocuğun İyi Olma Hali Üzerine Bir Derleme

Büşra Gündeş
İstanbul Aydın Üniversitesi

Bildiri No: 161 - Bildiri Sunum Şekli: Poster Sunum

Çocuğun iyi olma hali yaklaşımı, çocuğun yaşamını maddi durum, sağlık, eğitim, ilişkiler, çevre, sosyal katılım ve öznel iyi olma hali alanlarında nitel ve nicel verileri birlikte kullanarak inceleyen hak temelli ve bütüncül bir yaklaşımdır. Bu yaklaşım, çocukların kaynaklara erişebilirliğini ve bunlara çocuğun verdiği anlamı birlikte değerlendirmektedir. Bu değerlendirme ile, çocuğun yapabilirliklerini ortaya koymayı amaçlamakta ve çocuk yoksulluğunu bütüncül bir bakış açısı ile anlamaya çalışmaktadır. Çocuğun iyi olma hali, geleneksel refah çalışmalarından farklı olarak, minimum yaşam şartlarının yanı sıra kaliteyi ölçmeyi hedefleyen, yetişkinin bakış açısından ziyade çocuğun bakış açısını temel alan, olumsuz çıktılar yerine olumlu yanlara odaklanan ve çocuğun gelecekteki başarı ve iyi olma hallerini değil bugünkü durumlarını anlamayı amaçlayan bir bakış açısıdır. Türkiye'de çocuğun iyi olma hali güncel olarak çalışılmaya başlanmış ve az çalışılmış bir alan olsa da, çocuk refahı çalışmaları da bu alana ışık tutan çalışmalar arasında yer almaktadır. Bu çalışma, Türkiye'deki iyi olma hali ve refah çalışmalarını derleyerek alana dair kapsamlı bir izlenim oluşturmayı ve Türkiye'de çocuğun durumunu iyi olma hali perspektifinden incelemeyi amaçlamaktadır. Bu kapsamda, çocuğun iyi olma hali ve çocuk refahı konularında Türkiye'de yapılmış çalışmalar incelenmiş, çalışmaların temel aldığı alanlar, kullanılan yöntemler ve bunlara bağlı olarak işaret edilen temel problemler ele alınmıştır. Google Scholar ve Ulakbim arama motorlarındaki çocuğun iyi olma hali ve çocuk refahı ile ilgili çalışmalar ile konuyla ilgili MEB (Milli Eğitim Bakanlığı), TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu), UNICEF (United Nations International Children's Emergency Fund), OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development) raporlar taranmıştır. Bu çalışmaların yöntemleri nicel, nitel ve karma yöntemler olarak çeşitlilik göstermekle birlikte, iyi olma halinin bütüncül veya kısmi incelemesini yapan çalışmalar mevcuttur. Türkiye'deki çalışmaların genel olarak nesnel ve nicel veriye dayalı olduğu ve maddi durum, sağlık ve eğitim konuları çevresinde toplandığı görülmüştür. Bu alanlardaki veriler çoğunlukla aile verisine dayanarak edinilmiştir, dolayısıyla çocuğun kendi kaynaklarına dair veri oldukça sınırlıdır. Eğitim alanına özel olarak, resmi veri akışının düzenli ve kapsamlı olmasına dair bir ihtiyaç söz konusudur. İlişkiler, çevre, sosyal katılım ve öznel iyi olma hali, görece sınırlı olarak çalışılmış ve daha fazla veriye ihtiyacı olan alanlar olarak öne çıkmaktadır. Özellikle öznel iyi olma hali alanında çocukların görüşü alınarak yapılmış araştırmaların oldukça az olduğu görülmektedir. Maddi yoksulluk, bölgesel eşitsizlikler, eğitime ve kamu hizmetlerine erişim, çocuk işçiliği en temel sorunlar olarak öne çıkmaktadır. Bunların yanı sıra, erken çocukluk bakım ve eğitim hizmetlerine erişim, tüm okul kademelerinde eğitimin kalitesi, kız çocuklarının okula erişimi, devamsızlık ve okul terki çocukların iyi olma halini birçok alanda etkileyen önemli sorunlar olarak görülmektedir. Sonuç olarak iyi olma hali yaklaşımı, eğitim, aile politikaları ve sosyal politikalara yön vermek için önemli bulgular sunmaktadır. Bu yaklaşımla yapılmış bütüncül çalışmaların artması, özellikle risk altındaki çocuklar için yapılacak önleyici çalışmalar için yol gösterici niteliktedir. Mevcut çalışmaların işaret ettiği temel sorunlara göre, hanenin maddi durumunun desteklenmesi, sağlıkta önleyici taramaların yaygınlaştırılması ve hizmetlere erişimin iyileştirilmesi, çocukların sosyal katılımını sağlayacak mekanizmaların geliştirilmesi, kırılgan gruplara özel programlar ve politikalar geliştirilmesi oldukça gereklidir. Bu alanda yapılan bütüncül çalışmaların arttırılması ve desteklenmesi, önleyici müdahale programlarının hazırlanması, fırsat eşitliği sağlayacak ve çocuğun üstün yararını gözetecek politikaların hayata geçirilmesi toplumsal kalkınma ve refah için oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: çocuk refahı, iyi olma hali, çocuk yoksulluğu

Mülteci Ve Göçmenler

Refugees and Immigrants

The Effect Of Social Skills Education Upon Social Skills, Social Problem Solving Skills And Social Adaptations Of Syrian And Single Parent Children'S At The Age Of Five

Betül Arabacıoğlu[1], Pınar Bağçeli Kahraman[2]
[1]*Milli Eğitim Bakanlığı*
[2]*Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim Fak.*

Abstract No: 16 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

People have migrated or had to immigrate throughout history for different reasons. Several factors such as economic, the changes within the political structure of the country, security concern, war, natural disasters and efforts for obtaining better life conditions can be accepted as some of these reasons. During these immigrations people may leave their families, belongings and lives back. Form this point of view children, who are the most innocent and vulnerable group in the society, are affected by these negative conditions mostly.

The environment in which the child lives has important effects on the multi directional development of the child. It can be said that especially the children, who live in the disadvantaged conditions, have retarded development at young ages compared to other children. Factors such as families having low income and low education level, caretakers of the children, who work at low status jobs and employment cause the children's social and emotional development not to be supported enough. If these children immigrated and lost one of their parents the situation may get worse.

The first six years of life is a period that the child not only shows a rapid development and possess a high level of learning capacity and also a period in which s/he needs love and care. However some children because of certain negative conditions they are exposed to, they cannot get through this process well. Through every investment made on preschool period, social inequalities can be decreased and equal opportunities in education can be provided. Because the children, especially who are under risk, can benefit from these programs more. In addition it is observed that these children have various problems with adaptation to school, problem solving and communicating within the preschool period, which is the first years of education. Due to all these reasons within this study the children to get social skills education were chosen from those who came from Syria through migration, with single parent and low socio-economic status. In recent years although it was obseved that there were studies for supporting the social skills of the preschool period children, when the litearture was investigated no study was found about supporting the social skills of the children who came from Syria through migration.

The general purpose of this study is to investigate the effect of having social skills education on the social skills, social problem solving and social adaptations of the single parent children who came from Syria. In accordance with this purpose responses were searched for the questions below.

1- Is the social skills education program effective in the social skills development of the children?

2- Is the social skills education program effective in the social problem solving development of

the children?

3- Is the social skills education program effective in the social adaptations of the children?

4- Is there a difference between the children who were performed social skills program and those who were not in terms of social skills, social adaptation and social problems solving?

As a result of this research it is thought that the investigation of the efficiency of the education program performed with the disadvantaged children, who came through migration and lost one of the parents, will contribute to the few number of researches carried out within this context.

METHOD

The research is a quasi-experimental research with pretest-posttest control group. Within the research convenient sampling method was used for determining experiment and control groups. The study group of the research consists of 18 experiment and 17 control group totally 35 preschool period single parent five year old children, whose mothers are alive and who attend a nursery school that belongs to the Ministry of National Education in the central province of Kilis city. The social skills education was perfomed to children four hours a week for eight weeks. Within the research "Social Skills Assessment Scale (SBDÖ) (SSAS)(4-6 Year old)", "Social Problem Solving Skills Scale" and "Social Emotional Adaptation Scale" were used. The data will be analysed using SPSS package program.

Keywords: Syrian, single parent, five year old children, social skills education, social problem solving, social-emotional adaptation

Sosyal Beceri Eğitiminin Suriyeli ve Tek Ebeveynli 5 Yaş Çocuklarının Sosyal Becerilerine, Sosyal Problem Çözme Becerilerine ve Sosyal Uyumlarına Etkisi

Betül Arabacıoğlu[1], Pınar Bağçeli Kahraman[2]
[1]*Milli Eğitim Bakanlığı*
[2]*Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim Fak.*

Bildiri No: 16 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

İnsanlar tarih boyunca farklı nedenlerle göç etmişler ya da göç etmek zorunda kalmışlardır. Bu nedenler arasında ekonomik, ülkenin siyasal yapısındaki değişiklikler, güvenlik kaygısı, savaş, doğal afetler ve daha iyi yaşam koşulları elde etmek gibi birçok faktör yer almaktadır. Bu göçler esnasında insanlar ailelerini, eşyalarını ve hayatlarını geride bırakabilmektedirler. Bu açıdan toplumdaki en masum ve korunmasız grup olan çocuklar en fazla bu olumsuz koşullardan etkilenenlerdir.

Çocuğun içinde yaşadığı çevrenin çocuğun çok yönlü gelişimi üzerinde önemli etkileri bulunmaktadır. Özellikle dezavantajlı koşullarda yaşayan çocukların diğer çocuklara göre erken yaşlarda gelişim düzeylerinin daha geride kaldıkları söylenebilmektedir. Ailenin gelirinin ve eğitim seviyesinin düşük olması, çocuğa bakan kişi ya da kişilerin düşük statülü işlerde çalışmaları ya da işsizlik gibi faktörler çocukların sosyal ve duygusal gelişimlerinin yeterince desteklenememesine neden olmaktadır. Bu çocuklar göç etmişler ve anne ya da babalarından birini kaybetmişlerse durum daha da vahim bir hal almaktadır.

Hayatın ilk altı yılı çocuğun hızlı bir gelişme gösterdiği ve öğrenme kapasitesinin yüksek olduğu bir dönem olduğu gibi, onun sevgiye ve ilgiye de en çok ihtiyacının olduğu dönemdir. Ancak bazı çocuklar yaşadıkları olumsuz koşullar nedeniyle bu dönemi sağlıklı olarak geçirememektedirler. Okul öncesi döneme yapılan her türlü yatırım ile sosyal eşitsizlikler azaltılabilmekte ve eğitimde fırsat eşitliği sağlanabilmektedir. Çünkü bu programlardan özellikle risk altında olan çocuklar daha çok yarar sağlamaktadırlar. Ayrıca okula devam eden bu çocukların özellikle eğitimin ilk yılları olan okul öncesi dönemde okula uyum sağlamada, problem çözmede, iletişim kurmada çeşitli sorunlar yaşadığı gözlenmektedir. Bu sebeplerden dolayı bu çalışmada sosyal beceri eğitimi verilen çocuklar, Suriye'den göçle gelen, tek ebeveynli ve düşük sosyo-ekonomik seviyeden seçilmiştir. Son yıllarda okul öncesi dönemi çocuklarının sosyal becerilerini desteklemek üzere yapılan eğitim çalışmaları varlığı gözlense de alan yazın incelendiğinde Suriye'den göçle gelen çocukların sosyal becerilerinin desteklenmesine yönelik bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Bu araştırmanın genel amacı sosyal beceri eğitimi almanın Suriye'den göçle gelen, tek ebeveynli çocukların sosyal becerileri, sosyal problem çözme becerileri ve sosyal uyumları üzerindeki etkisini incelenmektir. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara da yanıt aranmıştır.

Alt problemler

1. Sosyal beceri eğitimi programı çocukların sosyal becerilerinin gelişiminde etkili midir?
2. Sosyal beceri eğitimi programı çocukların sosyal problem çözme becerilerinin gelişiminde etkili midir?
3. Sosyal beceri eğitimi programı çocukların sosyal uyumlarının gelişiminde etkili midir?
4. Sosyal beceri programı uygulanan ve sosyal beceri programı uygulanmayan çocuklar arasında sosyal

beceri, sosyal uyum ve sosyal problem çözme becerileri bakımından bir farklılık var mıdır?

Bu araştırma sonucunda, özellikle göçle gelen ve ebeveynlerinden birini kaybetmiş dezavantajlı durumda olan çocuklara uygulanan eğitim programının etkililiğinin incelenmesi ile bu kapsamda yapılmış olan az sayıdaki araştırmaya katkı yapacağı düşünülmektedir.

YÖNTEM

Araştırma öntest-sontest kontrol gruplu yarı deneysel bir araştırmadır. Araştırmada deney ve kontrol gruplarının belrlenmesinde kolay ulaşılabilir örnekleme tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Kilis ili Merkez ilçesi Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bir anaokuluna devam eden anneleri sağ tek ebeveynli 18 deney 17 kontrol grubunda olmak üzere toplam 35, 5 yaş okul öncesi dönem çocukları oluşturmaktadır. Sosyal beceri eğitimi çocuklara sekiz hafta, haftada dört saat uygulanmıştır. Araştırmada "Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği (SBDÖ) (4-6 Yaş)", "Sosyal Problem Çözme Becerileri Ölçeği" ve "Sosyal Duygusal Uyum Ölçeği" kullanılmıştır. Veriler SPSS paket programı kullanılarak analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Suriyeli, tek ebeveyn, beş yaş çocukları, sosyal beceri eğitimi, sosyal problem çözme, sosyal-duygusal uyum

The Effect Of Social Adaptation Program Applied To The Migrant Afghan Children In The Ages Of 48 To 72 Months

Emine Bozkurt[1], Saide Özbey[1], Sare Türkmen[1], Mehlika Köyceğiz[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 278 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Social development starts with the birth of human beings, continues throughout the life and makes the adaptation to social environment easier. The first indicator of socialization is that the child understands social values and starts to turn them into behaviour. The fact that socialization process doesn't take place in its natural course causes a child to have late socialization and display adaptation problems. These problems get better while the child achieves adaptation. However, if these adaptation problems don't get better and continues until further ages, it will have negative effect in the organization of social relations and leads to problem behaviours. Children with problem behaviours may have difficulties to adapt to society in the future periods of their lives. Societies can continue their existence in harmony if the new individuals raising and joining the society embrace the values of the society. Social values that are present in our country are closely related to the structure of the society. It is known that many migrants have come to our country in recent years. Particularly when an international migration takes place, the country receiving migrants may have significant adaptation problems in political, economic and social terms in the process of accepting the migrants. Providing education to children facing psychologically difficult times including war, conflict and migration is important for their adaptation to the society. An inclusive education that moves children to a higher level from their current point allows them to feel valuable, to establish quality communication with their environment, to increase their pscyhosocial well-being and to develop their skills. Therefore, this study aims to examine the effect of the Social Skill and Social Adaptation Program applied to the war-victim migrant children who are particularly disadvantageous and have difficulties in adapting to social life due to their negative experiences on their problem behaviours and value skill levels. The study group of the research consists of 18 migrant children attending to the Keçiören Youth Centre selected by purposeful sampling method. "*Social Skill Education Program*" developed by Özbey (2009) for the social skills was applied in the study and pretest-posttest experimental design without control group was used to determine the effectiveness of the applied education program on the social skill and problem behaviours of children. *"Social Skill Education Program*" consists of 74 activities that were drafted to develop the social skills of children. Based on the achievement and indicators selected from the preschool education program of MEB (Ministry of National Education), the program was prepared with the integrated activities including music, art, story, game, Turkish-language, science-nature, drama etc. Activity examples and stories from foreign countries were also used in the education program. Some of the stories including social skill and problem behaviours and cars including problematic conditions were translated from English and the content was reorganized taking the education program into consideration. The social skills that are included in the program and intended to be provided to the children are grouped to include understanding and expressing the feelings of oneself and others, telling the reasons, show empathy, recognizing and correcting mistakes, finding solutions to different problematic conditions, managing to achieve anger control, respect to differences, respect to the rights of others, ability to establish healthy relations with peers and adults, ability to take responsibility, sharing, adaptability to different social environments, coping with timidity and shyness etc., initiating and maintaining friendships. The problem behaviours of children that require taking measures before emergence are grouped to as "*Internalizing Problem Behaviours*" (introversion, anxiety, physical

complaints etc.) and "*Externalizing Problem Behaviours*" (aggression, hyperactivity, antisocial behaviours etc.) The above mentioned social skills were included in stories and the social skills included in each story were supported with relevant songs. The songs include the topics like friendship, anger control, shyness and timidity etc. After each story, songs are practiced with the aid of musical instruments. Song lyrics support social skills and have suggestions for anger control. Therefore, they provide more permanent learning in children when combined with the story. The activities that aim to develop different social skill throughout the education were implemented by the educator after necessary arrangements and evaluated thereafter. As a result of the evaluations, the next activity to be implemented was revised in line with the requirements and interests and implemented after the necessary material was provided. "*Social Skill Scale*" was used in the study as the measurement tool to measure the social skill levels of children and "*Problem Behaviour Scale*" was used to measure the problem behaviours. The validity and reliability study of the Social Skill Scale in Turkey was conducted by Alisinanoğlu and Özbey (2009). It consists of three factors including Social Cooperation, Social Independency and Social Acceptance Skills, and Social Interaction. The validity and reliability study of the Problem Behaviour Scale in Turkey was conducted by Alisinanoğlu and Özbey (2009). Problem Behaviour Scale is a 4 point Likert scale. Problem Behaviour Scale consists of four factors including Externalizing, Internalizing, Anti-social and Egocentric. In addition, "Values Scale" was applied to the children. For the data analysis, Wilcoxon Signed Rank Test was used to compare the pretest and posttest scores of the test and control groups. Upon completing the analyses of the obtained data, the effectiveness of the "*Social Skill Education Program*" on the social skill and problem Behaviour of children will be determined.

Keywords: Social Adaptation, Problem Behaviour, Migrant Child, Early Childhood Education

48-72 Aylık Göçmen Afgan Çocuklarda Uygulanan Sosyal Uyum Programının Etkisinin İncelenmesi

Emine Bozkurt[1], Saide Özbey[1], Sare Türkmen[1], Mehlika Köyceğiz[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 278 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

İnsanın doğumu ile başlayan sosyal gelişim yaşamı boyunca devam eder ve içinde yaşadığı sosyal çevreye uyumunu kolaylaştırır. Çocuğun sosyal değerleri anlaması ve davranışa dönüştürmeye başlaması ile sosyalleşme başlamaktadır. Sosyalleşme sürecini doğal seyrinde gerçekleşmemesi çocukta sosyalleşmenin gecikmesine ve uyum sorunları sergilemesine neden olmaktadır. Bu sorunlar çocuk uyum sağladıkça kendiliğinden düzelmektedir. Fakat bu uyum sorunları beklenen sürede düzelmez ve ilerleyen yaşlara kadar devam ederse sosyal ilişkilerin düzenlenmesinde olumsuz etkiler gösterir ve beraberinde problem davranışları getirir. Problem davranışlara sahip çocuklar, yaşamlarının ilerleyen dönemlerinde topluma uyum sağlamada problemler yaşayabilmektedir. Toplumların uyum içerisinde varlıklarını devam ettirebilmeleri, yeni yetişen ve yeni katılan bireylerin toplumun değerlerini benimsemesi ile mümkün olmaktadır. Ülkemizde var olan toplumsal değerler, toplum yapısıyla da yakından ilgilidir. Son yıllarda ülkemize çok sayıda göçmenin geldiği bilinmektedir. Özellikle uluslararası göç gerçekleştiğinde göç alan toplumun; göçmenleri kabullenme sürecinde, siyasi açıdan, ekonomik açıdan ve toplumsal açıdan önemli uyum problemleri ortaya çıkabilmektedir. Savaş, çatışma ve göç gibi psikolojik açıdan zor süreçlerle karşılaşan çocuklara eğitim verilmesi, onların topluma uyum sağlaması açısından önem taşımaktadır. Onları bulundukları noktadan bir üst seviyeye taşıyan kapsayıcı bir eğitim, çocukların kendilerini değerli hissetmelerini, çevresi ile nitelikli iletişim kurmalarını, psikososyal iyi oluşlarının artmasını ve yeteneklerinin gelişmesini sağlamaktadır. Bu nedenle bu çalışmada, özellikle dezavantajlı durumda olan ve olumsuz yaşantıları sonucu sosyal hayata uyum sağlamakta zorlanan savaş mağduru göçmen çocuklara uygulanan Sosyal Beceri ve Sosyal Uyum Programı'nın çocukların sosyal becerilerine; problem davranışlarına ve değer becerileri düzeylerine etkisini incelemek amaçlanmaktadır. Araştırmanın çalışma grubunu amaçlı örnekleme yöntemi ile seçilen Keçiören Gençlik Merkezi' ne devam eden 48-72 aylık 18 göçmen çocuk oluşturmaktadır. Araştırmada sosyal becerilere yönelik Özbey (2009) tarafından geliştirilmiş *"Sosyal Beceri Eğitim Programı"* programı uygulanarak, uygulanan eğitim programının çocukların sosyal beceri ve problem davranışları üzerindeki etkililiğini saptamak amacıyla yapılan bu araştırmada kontrol grupsuz ön test-son test deneysel desen kullanılmıştır. "*Sosyal Beceri Eğitim Programı"* çocukların sosyal becerilerini geliştirmeye yönelik hazırlanmış 74 etkinlikten oluşmaktadır. MEB okul öncesi eğitim programından seçilen kazanım ve göstergelere dayalı olarak, müzik, sanat, hikaye, oyun, Türkçe-dil, Fen-doğa, drama vb. içeren bütünleştirilmiş etkinlikler ile program hazırlanmıştır. Eğitim programında yurt dışından da etkinlik örnekleri ve hikâyelerden yararlanılmıştır. Sosyal beceri ve problem davranışları içeren hikâyelerin ve problem durumları içeren kartların bir kısmı İngilizce'den çevirisi yapılmış ve eğitimi programı dikkate alınarak içeriği yeniden düzenlenmiştir. Programda yer alan ve çocuklara kazandırılması amaçlanan sosyal beceriler; Kendisinin ve başkasının duygularını anlama ve ifade etme ve nedenlerini söyleme, Empati Kurma, Hatasını fark etme düzeltme, Farklı durumlardaki problem durumlarına çözüm bulma, Öfke kontrolünü sağlayabilme, Farklılıklara saygı, Başkalarının haklarına saygı, Akranları ile ve yetişkinlerle sağlıklı ilişkiler kurabilme, Sorumluluk alabilme, Paylaşma, Farklı sosyal ortamlara uyum sağlayabilme, Çekingenlik, utangaçlık vb. durumlarla baş etme ve Arkadaşlık ilişkilerini başlatma ve sürdürme olarak gruplandırılırken; çocuklarda görülen ya da ortaya çıkmadan önlemler alınmasını gerektiren problem davranışlar ise *"İçe Yönelim Problem Davranışlar"* (içe kapanıklık, anksiyete, bedensel şikayetler vb.) ve *"Dışa Yönelim Problem*

Davranışlar" (saldırganlık, aşırı hareketlilik, antisosyal davranışlar vb.) olarak gruplandırılmıştır. Yukarıda belirtilen sosyal beceriler hikayeler içerisinde alınmış ve her hikayede ele alınan sosyal beceriler ilişkin şarkılarla desteklenmiştir. Şarkılar arkadaşlık, öfke kontrolü, utangaçlık ve çekingenlik vb. temaları içermektedir. Her bir hikaye sonrasında şarkılar müzik aletleri desteğiyle çalışılmaktadır. Şarkı sözleri sosyal becerileri desteklemekte, öfke kontrolü konusunda öneri sunmaktadır. Dolayısıyla hikaye ile birleştirildiğinde çocuklarda daha kalıcı öğrenme sağlamaktadır. Eğitim boyunca her biri farklı sosyal becerinin geliştirilmesini hedefleyen etkinlikler eğitimci tarafından gerekli düzenlemeler yapılarak uygulanmış ve değerlendirmesi yapılmıştır. Yapılan değerlendirmeler sonucunda uygulanacak bir sonraki etkinlik ihtiyaç ve ilgiler doğrultusunda revize edilerek gerekli materyal temini sağlandıktan sonra uygulanmıştır. Araştırmada ölçme aracı olarak çocukların sosyal beceri düzeylerini ölçmek için "*Sosyal Beceri Ölçeği"*, problem davranışlarını ölçmek amacıyla "*Problem Davranış Ölçeği"* kullanılmıştır. Sosyal Beceri Ölçeği'nin Türkiye'de Alisinanoğlu ve Özbey tarafından (2009) geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılmıştır. Sosyal İşbirliği, Sosyal Bağımsızlık ve Sosyal Kabul Becerileri, Sosyal Etkileşim olmak üzere üç faktörden oluşmaktadır. "*Problem Davranış Ölçeği" nin de* Türkiye'de geçerlik ve güvenirlik çalışması Alisinanoğlu ve Özbey tarafından (2009) yapılmıştır. Problem davranış Ölçeği 4'lü derecelendirme içeren likert tipi bir ölçektir. Problem Davranış Ölçeği Dışa Yönelim, İçe Yönelim, Anti sosyal ve Ben Merkezci olmak üzere dört faktörden oluşmaktadır. Bunun yanı sıra çocuklara 'Değerler Ölçeği' uygulanmıştır. Verilerin analizinde deney ve kontrol gruplarının kendi içlerindeki ön ve son test puanlarını karşılaştırmada Wilcoxon İşaretli-Sıralar (eşleştirilmiş çiftler) Testi kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizlerinin tamamlanması sonucunda *"Sosyal Beceri Eğitim Programı"* programının çocukların sosyal beceri ve problem davranışları üzerindeki etkililiği belirlenecektir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Uyum, Problem Davranış, Göçmen Çocuk, Erken Çocukluk Eğitimi

Syrian And Turkish Children's Plays And Their Relationship During The Play In Preschool

Betül Yanık[1], Handenur Kozandağı[2]
[1]*Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi*
[2]*Kurtuluş İmam Hatip Ortaokulu*

Abstract No: 48 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Problem

One of the main reasons for the migration of societies is the war in the country. The civil war in Syria has displaced millions of people from their homes and forced people to migrate to different countries in 2011. Turkey in the first place among the countries where most immigrants took refuge. Turkey has given temporary protected status for Syrian refugees and provided to benefit rights granted by this status. The education of Syrian children has been at the top of these rights. Therefore Syrian children have achieved the opportunity to receive training in all levels of schools in Turkey. Pre-school education has been the leading educational institution where children were educated. Preschool education has been the first educational environment for Turkish and Syrian children to be together and learn together. Scientific studies have shown that immigrant children cannot easily adapt to school culture with different cultures and have to cope with many problems such as language problems. These problems experienced by immigrant children in the school have raised the need for understanding the classroom environment in which children are educated and the relationships established in that environment. Scientific research in Turkey about Syrian children has manifestly failed to reach an adequate number and studies on preschool children are almost non-existent. It is understood that the existing studies focus on children's school adaptation and academic achievement. On the other hand, children's peer relationships and games are not emphasized enough. However, the play and relationship of immigrant children with the host children is one of the most important factors determining the cultural structure of the class. One of the places where children can easily communicate with each other is a play environment. Children reflect their emotions, thoughts, interests, knowledge and skills through play. In this sense, observing the plays and relations of Syrian children with Turkish children is important in terms of understanding and solving the problems of different cultural classes. In this study, Syrian and Turkish children's plays and their relationship during play in pre-school classes has investigated in the disadvantaged regions of Turkey .

Method

18 children in the 5-6 age group (6 Syrian, 12 Turkish) and 8 parents of these children participated in the study conducted in Kahramanmaraş. In the study, ethnographic case study which preferred to closely observe children's plays and their relationships during play was preferred. In this study using ethnographic method, data were collected in one of the researchers' own class for three months. Long-term interaction with children was performed and multiple data collection techniques were applied. As data collection tools; observation, interview, document analysis and researcher diary were used. The obtained raw data were analyzed by descriptive and content analysis method. While the data collected in descriptive analysis were systematically revealed, new meanings were created at conceptual level in content analysis.The validity and reliability of the study were achieved by meeting certain criteria. Accordingly, the data obtained were shared with the participants and exchanged information. In order to ensure encoder reliability, some of the data was recorded to one of the

colleagues and the results obtained were compared.

Results

According to the findings of the research, it was observed that the Syrian and Turkish children played independently from the first time of the school, and later they played together and often invited each other to play. Turkish and Syrian children who communicate in the game by using body language developed friendship and relationship after a while they created a leader from one of the Syrian girl among them. The Syrian girl, who was accepted as the leader, determined the start, end and rules of the play and directed the other Turkish and Syrian children. The attitudes and behaviors of the teachers were the decisive on children to play together and to improve their relationships.

Conclusion

According to the results of the research, it has understood that immigrant children can establish friendship and relationship in different cultural classes and the role of the teacher is important. The play has been a trigger for children who do not speak the same language to build and improve friendship.

Keywords: Preschool Education, Syrian Children, Play, Ethnographic Approach

Okul Öncesindeki Suriyeli ve Türk Çocukların Oyunları ve Oyundaki İlişkileri

Betül Yanık[1], Handenur Kozandağı[2]
[1]*Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi*
[2]*Kurtuluş İmam Hatip Ortaokulu*

Bildiri No: 48 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Toplumların göç etmesine temel teşkil eden nedenlerden birisi ülke içerisinde yaşanan savaşlardır. Suriye'de 2011 yılında yaşanan iç savaş, milyonlarca insanı yurdundan etmiş ve insanları farklı ülkelere göç etmeye zorlamıştır. Göçmenlerin en fazla sığındığı ülkeler arasında Türkiye ilk sıralarda yer almıştır. Türkiye, kendisine sığınan Suriyeli göçmenlere geçici koruma statüsü vermiş ve bu statünün tanımış olduğu haklardan yararlanmalarını sağlamıştır. Bu hakların başında Suriyeli çocukların eğitimi yer almıştır. Buna göre Suriyeli çocuklar, Türkiye'deki okulların tüm kademesinde eğitim alma fırsatı elde etmişlerdir. Çocukların öğrenim gördüğü eğitim kurumlarının başındaokul öncesi eğitim gelmiştir. Okul öncesi eğitim, Türk ve Suriyeliçocukların bir arada bulunması ve birlikteöğrenim görmesi açısından ilk kez deneyimledikleri eğitim ortamını oluşturmuştur. Yapılan bilimsel çalışmalar, göçmen çocukların farklı kültüre sahip okul ortamına kolay şekilde uyum sağlayamadıklarını ve dil sorunu gibi birçok problemle baş etmek zorunda kaldıklarını ortaya koymuştur. Göçmen çocukların okulda yaşadıkları bu sorunlar, çocukların eğitim gördükleri sınıf ortamının ve o ortamda kurulan ilişkilerin anlaşılma ihtiyacını gündeme getirmiştir. Türkiye'de Suriyeli çocuklarla yapılan bilimsel araştırmalara bakıldığında yeterli bir sayıya ulaşılamadığı ve okul öncesi dönemdeki çocuklarla ilgili çalışmaların yok denecek kadar az olduğu anlaşılmaktadır. Var olan çalışmaların ise çocukların okul uyumlarına, akademik başarılarına odaklandığı, çocukların akran ilişkileri ve oyunları üzerinde yeterince durulmadığı anlaşılmaktadır. Oysaki göçmen çocukların ev sahibi çocuklarla olan oyunları ve ilişkisi sınıfın kültürel yapısını belirleyen önemli unsurların başında gelmektedir. Çocukların birbirleriyle kolay şekilde ilişki ve iletişim kurabildiği yerlerden birisi oyun ortamıdır. Çocuklar duygularını, düşüncelerini, ilgilerini, bilgi ve becerilerini oyun yoluyla yansıtmaktadırlar. Bu anlamda Suriyeli çocukların Türk çocuklarla olan oyunlarının ve ilişkilerinin gözlenmesi farklı kültürel yapıya sahip sınıfların anlaşılması ve sınıftaki sorunların çözülmesi bakımından önemlidir. Bu araştırmada, Türkiye'nin dezavantajlı bölgesinde yer alan okul öncesi sınıfındaki Suriyeli ve Türk çocukların oyunlarına ve oyundaki ilişkilerine bakılmıştır.

Yöntem

Kahramanmaraş ilinde gerçekleşen araştırmaya 5-6 yaş grubundaki 6'sı Suriyeli, 12'si Türk olmak üzere toplam 18 öğrenci ve 8 ebeveyni katılmıştır. Araştırmada çocukların oyunlarını ve oyundaki ilişkilerini yakından gözlemleme olanağı sunan etnografik durum çalışması tercih edilmiştir. Etnografik yöntemin kullanıldığı bu çalışmada veriler üç ay süresince araştırmacılardan birinin kendi sınıfında toplanmıştır. Çocuklarla uzun süreli etkileşim gerçekleştirilmiş ve birden fazla veri toplama tekniğine baş vurulmuştur. Veri toplama araçları olarak; gözlem, görüşme, doküman analizi ve araştırmacı günlüğü kullanılmıştır. Elde edilen ham veriler betimsel ve içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Betimsel analizde toplanan veriler sistematik şekilde ortaya konulurken, içerik analizinde kavramsal düzeyde yeni anlamlar oluşturulmuştur. Araştırmanın geçerlilik ve güvenirliliği belirli ölçütler yerine getirilerek sağlanmıştır. Buna göre elde edilen veriler katılımcılarla tekrar paylaşılarak bilgi alışverişinde bulunulmuştur. Kodlayıcı güvenirliliğini sağlamak için meslektaşlardan birine verilerin bir kısmı tekrardan

kodlatılmış ve elde edilen sonuçlar karşılaştırılmıştır.

Bulgular

Araştırmada elde edilen bulgulara göre Suriyeli ve Türk çocukların okulun ilk zamanları birbirinden bağımsız şekilde oynadığı, sonraki zamanlarda ise birlikte oyun kurdukları ve çoğu zaman birbirlerini oyunlarına davet ettikleri gözlenmiştir. Beden dilini kullanarak oyun içerisinde iletişim sağlayan Türk ve Suriyeli çocuklar, bir süre sonra arkadaşlık ilişkisini geliştirmiş ve kendi aralarında Suriyeli kız çocuğundan lider yaratmışlardır. Lider olarak kabul edilen Suriyeli kız çocuğu, oyunun başlayışını, bitişini ve kurallarını belirleyerek diğer Türk ve Suriyeli çocukları yönlendirmiştir. Çocukların birlikte oyun kurmalarında ve ilişkilerini ilerletmede öğretmenin tutum ve davranışları belirleyici olmuştur.

Sonuç

Araştırmadaki bulgulardan elde edilen sonuca göre farklı kültürel yapıya sahip sınıflarda göçmen çocukların arkadaşlık ilişkisi kurabileceği ve bunda öğretmenin rolünün önemli olduğu anlaşılmıştır. Oyun, aynı dili konuşamayan çocukların arkadaşlık ilişkileri kurmalarında ve bunu ilerletmelerinde tetikleyici bir unsur olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Suriyeli Çocuklar, Oyun, Etnografik Yöntem

Investigation Of The Impact Of The Project On Supporting The Integration Of Syrian Children Into The Turkish Education System (Piktes) On Children's Social Development

Ayşe Hicret Güdük[1], İsmihan Artan[2]
[1]*Kocaeli Üniversitesi*
[2]*Hacettepe Üniversitesi*

Abstract No: 314 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

Immigration mobility has always continued for some reasons like natural disasters, occupations, civil wars, religious, ethnic, cultural differences and political oppressions throughout the history. Outbreak of the civil war in Syria after the political crises in the North Africa and the Middle East during the last decade has rapidly exacerbated the problem of refugee and asylum-seeker problem and made this problem take the place near the top in the agenda of Turkey and Europe. Children as well as adults are included in these immigration movements and then encounter with many problems. It is necessary to take special care to children below 18 who are characterized as the sensitive groups among people coming with immigration and to act sensitively in determining and meeting basic needs of them and significant tasks fall to public administrations in this framework. As the most basic human right, access to the right to education should be provided to all children in lands of a country where they stay independent from the refugee, asylum-seeker and citizenship acts.

The problems commonly encountered by immigrant children in countries they immigrate to include socialization problems and social exclusion according to the studies held. The difficulties suffered by immigrant children on the subject of new language acquisition cause to decrease in the capabilities of contacting to their surrounding and so lead them to feel lonely in their school and hardly adapt to the society.

Ensuring the integration of immigrant children in the country they live in is significant in terms of prevention of social problems to be experienced and making children achieve their development completely. Proper continuation of children's development and their socialization is not possible alone with their own efforts. It is significant that the relevant institutions and structures of the country they live in should collaborate and perform collective works about it.

Taking into account all these factors, the Summer School Project which was put into practice in order to ensure Turkish and Syrian disadvantaged children being prepared for primary school and inclusion of them with each other is considered as a significant step for social development of immigrant children in scope of "the Project on Supporting the Integration of Syrian Children into Turkish Education System (PIKTES)" that is carried out by the Ministry of Education and the European Union Turkish Delegation. This study aims to examine the effects of "the Project on Supporting the Integration of Syrian Children into Turkish Education System (PIKTES)" on social development children. By this means, the effectiveness of the program shall be evaluated and the main circumstances to be referenced at the point of implementation of similar projects shall have been determined in the upcoming process.

Method

This study to be conducted is a descriptive study. Since both quantitative and qualitative data gathering techniques shall be used in the research, the research shall be figured according to a mixed method. The mixed method is defined as a kind of research pattern in which the researcher gather and analyze data by using both qualitative and quantitative approaches, integrate findings and make inferences. Sequential mixed pattern will be used as the mixed method type in this research. Sequential mixed patterns are the patterns realized as time sequential (QLT=>QNT or QNT=>QLT). The first stage consequences direct the formulation of pattern components of the next stage in the process. The final inference is made based on the results obtained at both stages of the study. The second stage of the study is made to provide greater explanation orienting to first stage findings or for approval or rejection of the first stage inferences. The graphical display of the sequential mixed pattern of this study is given below:

QUANTITATIVE ----> QUALITATIVE

At the quantitative part as the first part of the research, the validity and reliability study developed by Crick, Casas and Mosher (1997), Preschool Social Behavior Scale Teacher Form (PSBSTF) prepared by Karakuş (2008) and the Personal Information Form developed by the researchers will be used. The scale and Personal Information Form will be completed separately for each child by teachers who are in charge at the summer school at the beginning and end of summer school. And the results of both applications will be compared and evaluated in order to determine effectiveness of the education.

At the second part that constitutes the qualitative part of the research, face to face interviews and focus group interviews will be performed with managers and teachers who are in charge at the summer school based on the scale results. The data obtained from scale results and interviews will be thematised and described after the data gathering process.

The research will be conducted with disadvantaged Turkish and Syrian children who continue their education in summer school at two state schools affiliated to Kocaeli Province İzmit District Directorate of Education during 2018-2019 summer semester. In addition to information acquired from children, one-to-one interviews and focus group interviews will be performed with class teachers and school directors. By this means, the project study will be evaluated with the eye of directors and teachers as the significant components of education and data richness will be ensured. The whole universe of the study has been included in the sampling. According to this, two managers, four teachers and 55 children constitute the study sample.

Findings

Since the summer school process is still ongoing, PSBSTF and Personal Information Form have been applied on children just at the beginning of summer school. After the end of summer school, the scale will be applied again, teachers and managers will be interviewed and gathered data will be evaluated.

According to first application of the scale, it has been determined that girls display Physical aggression behaviors less compare to boys according to gender variable of the Preschool Social Behavior sub-dimension scores.

Conclusion

The study is still ongoing. All data will be evaluated and the study conclusion will be formed at

the end of summer school.

Keywords: Syrian Children, Social Development, Social Skills, Promoting Integration of Syrian Children into Turkish Education System,PICTES.

Suriyeli Çocukların Türk Eğitim Sistemine Entegrasyonunun Desteklenmesi Projesinin (pıktes) Çocukların Sosyal Gelişimlerine Etkisinin İncelenmesi

Ayşe Hicret Güdük[1], İsmihan Artan[2]
[1]*Kocaeli Üniversitesi*
[2]*Hacettepe Üniversitesi*

Bildiri No: 314 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Tarih boyunca göç hareketliliği; doğal afetler, işgaller, iç savaşlar, dini, etnik, kültürel farklılıklar ve siyasi baskı gibi nedenlerle sürekli devam etmiştir. Son on yılda Kuzey Afrika ve Orta Doğu'daki siyasi krizlerin ardından, Suriye'de de iç savaşın başlaması mülteci ve sığınmacı sorununu hızla arttırmış ve bu sorunu Türkiye'nin ve Avrupa'nın gündeminde ilk sıralara yerleştirmiştir. Yetişkinlerle birlikte çocuklar da bu göç hareketlerine dâhil olmakta ve pek çok sorunla karşılaşmaktadırlar. Göçle gelen insanların arasında hassas gruplar olarak nitelendirilen 18 yaş altındaki çocuklarla özel olarak ilgilenmek ve temel ihtiyaçlarının tespitinde ve bu tür ihtiyaçların giderilmesinde duyarlı hareket etmek gerekmekte ve bu çerçevede de kamu idarelerine önemli görevler düşmektedir. En temel insani hak olan eğitim hakkına erişim; sığınmacı, göçmen ve vatandaşlık kanunlarından bağımsız olarak, bulundukları ülke topraklarında, bütün çocuklara sağlanmalıdır.

Yapılan çalışmalarda, göçmen çocukların göç ettikleri ülkelerde karşılaştıkları sorunlar arasında sosyalleşme problemleri, sosyal dışlanma sık karşılaşılan durumlardandır. Göçmen çocukların yeni dil edinimi konusunda karşılaştıkları güçlükler, çevreleriyle iletişime geçme yeteneklerinin azalmasına dolayısıyla kendilerini okulda yalnız hissetmelerine ve topluma zor adapte olmalarına sebep olmaktadır.

Göçmen çocukların bulundukları ülkeye entegrasyonunu sağlamak, yaşanılacak sosyal problemleri önlemek ve çocukların gelişimlerini tam anlamıyla gerçekleştirmeleri bakımından önem arz etmektedir. Çocukların gelişimlerini sağlıklı olarak devam ettirmeleri ve sosyalleşmeleri kendi gayretleriyle tek başına mümkün değildir. Bunun için bulundukları ülkelerin ilgili kurum ve yapılarının işbirliği yaparak birlikte çalışmalar yapmaları önemli olmaktadır.

Tüm bunlar dikkate alındığında, Milli Eğitim Bakanlığı ile Avrupa Birliği Türkiye Delegasyonunca yürütülen "Suriyeli Çocukların Türk Eğitim Sistemine Entegrasyonunun Desteklenmesi Projesi (PIKTES)" kapsamında okul öncesi dönemindeki Türk ve Suriyeli dezavantajlı çocukların ilkokula hazırlanmaları ve birbirleriyle kaynaşmaları amacıyla hayata geçirilen Yaz Okulu Projesi göçmen çocukların sosyal gelişimi açısından önemli bir adım olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmada "Suriyeli Çocukların Türk Eğitim Sistemine Entegrasyonunun Desteklenmesi Projesi (PIKTES)"nin çocukların sosyal gelişimlerine olan etkilerini incelemek amaçlanmaktadır. Bu sayede programın etkinliği değerlendirilerek, ilerleyen süreçte benzer projelerin uygulanması noktasında referans alınabilecek temel durumlar da belirlenmiş olacaktır.

Yöntem

Yapılacak olan bu çalışma betimsel bir çalışmadır. Araştırmada hem nicel hem de nitel veri toplama teknikleri kullanılacağı için araştırma, karma yönteme göre desenlenecektir. Karma yöntem, araştırmacının tek bir çalışma veya araştırma programında hem nitel hem de nicel yaklaşımlar kullanarak

veriler topladığı ve analiz ettiği, bulguları bütünleştirdiği ve çıkarımlarda bulunduğu araştırma deseni türü olarak tanımlanmaktadır. Bu araştırmada karma yöntem türlerinden sıralı karma desen kullanılacaktır. Sıralı karma desenler, zaman sıralı olarak (NİT=>NİC ya da NİC=>NİT) gerçekleşen desenlerdir. Süreçte ilk aşama sonuçlarının, sonraki aşamanın desen bileşenlerinin formülasyonuna yön vermesi söz konusudur. Çalışmanın her iki aşamasındaki sonuçlar esas alınarak son çıkarım yapılır. Çalışmanın ikinci aşaması, birinci aşama bulgularına yönelik daha fazla açıklama sağlamak ya da ilk aşama çıkarımlarının onaylanması veya reddedilmesi için yapılır. Bu çalışmanın sıralı karma deseninin grafiksel gösterimi aşağıda verilmiştir:

NİCEL ----> NİTEL

Araştırmanın birinci kısmı olan nicel kısmında, Crick, Casas ve Mosher (1997), tarafından geliştirilen, geçerlik ve güvenirlik çalışması Karakuş (2008), tarafından yapılan Okul Öncesi Sosyal Davranış Ölçeği Öğretmen Formu (OÖSDÖÖF) ile araştırmacılar tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu kullanılacaktır. Yaz okulu başlangıcında ve bitiminde ölçek ve Kişisel Bilgi Formu, yaz okulunda görevli olan öğretmenler tarafından her çocuk için ayrı ayrı doldurulacaktır. Ve her iki uygulamanın sonucu eğitimin etkinliğini belirlemek açısından karşılaştırılarak değerlendirilecektir.

Araştırmanın nitel kısmını oluşturan ikinci bölümde ise ölçek sonuçları baz alınarak yaz okulunda görevli olan müdür ve öğretmenlerle yüz yüze görüşmeler ve odak grup görüşmeleri yapılacaktır. Veri toplama süreci sonrası, ölçek sonuçları ve görüşmelerden elde edilen veriler, temalandırılarak betimlenecektir.

Araştırma, 2018-2019 yaz döneminde, Kocaeli İli İzmit İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı iki devlet okulundaki yaz okulunda öğrenimine devam eden okul öncesi çağdaki dezavantajlı Türk ve Suriyeli çocuklarla yürütülecektir. Çocuklardan elde edilen bilgilerle beraber sınıf öğretmenleri ve okul idarecileri ile de birebir görüşmeler ve odak grup görüşmeleri yapılacaktır. Bu sayede eğitimin önemli bileşenlerinden olan idareci ve öğretmenlerin gözüyle de proje çalışması değerlendirilecek, veri zenginliği sağlanacaktır. Çalışmanın tüm evreni örnekleme dâhil edilmiştir. Buna göre iki müdür, dört öğretmen ve 55 çocuk çalışmanın örneklemini oluşturmaktadır.

Bulgular

Yaz okulu süreci halen devam ettiği için, sadece yaz okulu başlangıcında çocuklara OÖSDÖÖF ve Kişisel Bilgi Formu uygulanmıştır. Yaz okulu bittikten sonra ölçek tekrar uygulanarak, öğretmen ve idarecilerle görüşmeler yapılacak ve toplanan veriler değerlendirilecektir.

Ölçeğin ilk uygulamasına göre, çocukların, Okul Öncesi Sosyal Davranış alt boyutu puanlarının cinsiyet değişkenine göre, kızların erkeklere göre Fiziksel Saldırganlık davranışlarını daha az sergiledikleri tespit edilmiştir.

Sonuç

Çalışma halen devam etmektedir. Yaz okulu bitiminde tüm veriler değerlendirilerek çalışmanın sonucu oluşturulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Suriyeli çocuklar, sosyal gelişim, sosyal beceri, Suriyeli Çocukların Türk Eğitim Sistemine Entegrasyonunun Desteklenmesi Projesi, PICTES.

Determination Of Variables Affecting Emotion Regulation Skills Of Preschool Turkish And Syrian Children

Ebru Karakuş Özdemir[1], Esra Ömeroğlu[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 63 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Emotions, which are innately available and continue to develop during early childhood, have significant effects on individuals' lives. By providing emotional awareness with children, sensitivity can be developed both through their own feelings and the feelings of the ones around them. Emotional skills are one of the important developmental tasks that should be gained in early childhood. It may be necessary to gain emotion regulation skills for children so that they can cope with new emotions that will occur in new and unusual environments such as in kindergartens. Considering Syrian children, these new situations may become more complicated. With immigration, these children are not only involved in a new culture, but also socialize while entering schools, which are new environments with new norms of rules. Thus, this can be a new source of stress for children. When all these reasons are considered, children should be aware of their own emotions, change their emotions when necessary, express their emotions, behave sensitively to the emotions of individuals other than their own, know the consequences of their emotional behaviors, and thus they may feel the need for emotion regulation skills that may rise in order to overcome their purposeful actions notwithstanding their emotions. By improving children's emotion regulation skills, both the effects of negative effects on children can be healed and children's adaptation process to school and society can be much easier. By gaining the ability to regulate emotions, it can be ensured that children can adopt their past deeds and instant experiences as well as raising awareness about their own emotions. Emotional literacy, which is one of the first steps of education, plays an important role in preschool education. By revealing whether the children gain emotion regulation skills and the variables that affect their acquisition of these skills, planned and systematic sets of arrangements can be realized in educational programs, through which acquisition of emotion regulation skills can be made systematic respectively.

In this context, the aim of this study is to identify the emotion regulation skills of Turkish and Syrian children in preschool education in terms of some variables such as: Age, place of birth, gender, duration of pre-school education, number of siblings, birth order, length of stay in our country, language spoken at home, availability of the persons speaking Turkish at home as well as the ages, educational status, professional status and working status of the parents. In addition, it is aimed to compare the emotion regulation skills of Turkish and Syrian children in preschool period regarding these variables and to reveal differentiation situations.

The population of the study consists of teachers and 60-72 month-old children attending private kindergartens and other kindergartens located in primary and secondary schools which are all providing services under the supervision of Ministry of National Education in the central districts of Mersin during 2018-2019 academic year. Selected by simple random sampling method, the sample of the study consists of 138 preschool teachers and 398 children, 175 of whom are Syrian and 223 are Turkish, with 60-72 months of age living in the Mediterranean, Mezitli, Toroslar and Yenişehir districts of Mersin province in the 2018-2019 academic year. In order to increase the representation rate of the sample of the research, we have tried to reach as many schools as possible from all districts. We have visited 13 schools in Akdeniz district, 10 schools in Mezitli district, 18 schools in Toroslar district, 12 schools in

Yenişehir district and finally conducted surveys in 53 different schools in total.

During the data collection process of the study, in addition to the General Information Form prepared by the researcher to obtain general information about the children and the teachers, we have also used 'Emotion Regulation Scale' to measure the emotion regulation skills of children. Data analysis will be carried out by using SPSS program on computer.

The process of gathering data is not ended. Results will be revealed later.

Keywords: Refugee children, emotion regulation skill, pre-school education

Okul Öncesi Dönem Türk ve Suriyeli Çocukların Duygu Düzenleme Becerilerini Etkileyen Değişkenlerin Belirlenmesi

Ebru Karakuş Özdemir[1], Esra Ömeroğlu[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 63 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Doğuştan sahip olunan ve erken çocukluk dönemi süresince gelişimine devam eden duyguların, bireylerin yaşamında önemli etkileri bulunmaktadır. Çocuklara duygusal farkındalık kazandırılarak hem kendi duygularına hem de çevresindekilerinin duygularına karşı duyarlılık geliştirilebilir. Duygu düzenleme becerileri erken çocukluk döneminde kazandırılması gereken önemli gelişim görevlerinden biridir. Özellikle anasınıfları gibi yeni ve alışılmamış ortamlara giren çocuklarda meydana gelecek yeni duygu durumlarıyla baş edebilmelerine yönelik çocuklara duygu düzenleme becerileri kazandırmak gerekebilir. Suriyeli çocuklar düşünüldüğünde bu yeni durumlar biraz daha karmaşıklaşabilir. Çocuklar göçle birlikte hem yeni bir kültüre hem de sosyalleşirken aynı zamanda kuralların bulunduğu yeni bir ortam olan, okullara girmektedirler. Bu durum çocuklar için yeni bir stres kaynağı olabilir. Çocuk yaşamında meydana gelen bu değişiklikler nedeniyle birçok farklı duygu durumuyla baş etmek durumunda kalabilir. Duygular, sosyal bir varlık olan insanoğlunun uyum kurma becerilerini etkileyebilmektedir. Bireylerin yaşadıkları toplumda çevreleriyle etkileşime geçebilmelerinde, iletişimlerini sağlıklı biçimde sürdürebilmelerinde, toplumda kabul gören duygu ve davranışlarda bulunabilmelerinde duygu düzenleme becerilerinin etkisi bulunmaktadır. Tüm bu nedenler düşünüldüğünde çocukların kendi duygularının farkında olmaları, gerekli durumlarda duygularını değiştirebilmeleri, duygularını ifade edebilmeleri, kendi dışındaki bireylerin de duygularına duyarlı davranmaları, duygularının davranışlarına yönelik sonuçlarını bilmeleri ve bu durumla baş edebilmeleri, duygularına rağmen amaçlı işlerinin üstesinden gelebilmeleri gibi konularla duygu düzenleme becerilerine gereksinimleri artabilir. Çocukların duygu düzenleme becerilerini geliştirerek göç ve çeşitli sebeplerle maruz kaldıkları olumsuzlukların etkileri değiştirilebilirken, çocukların okula ve topluma uyumları da kolay hale gelebilir. Duygu düzenleme becerisi kazandırılarak çocukların geçmişteki ve o anlık deneyimlerini kabullenmeleri, sahip oldukları duygu durumlarına yönelik farkındalık kazanmaları sağlanabilir. Eğitimin ilk basamaklarından biri olan okul öncesi eğitimde çocuklara duygusal okuryazarlık kazandırmak önemli bir yer tutmaktadır. Çocukların duygu düzenleme becerilerini kazanıp kazanmadıklarının, bu becerileri kazanmalarını etkileyen değişkenlerin ortaya konması ile eğitim programlarında planlı ve sistemli düzenlemeler yapılabilir, duygu düzenleme becerilerinin kazandırılması sistemli hale getirilebilir.

Bu minvalde araştırmanın amacı; okul öncesi dönemdeki Türk ve Suriyeli çocukların duygu düzenleme becerilerinin yaş, doğum yeri, cinsiyet, okul öncesi eğitimden yararlanma süresi, kardeş sayısı, doğum sırası, ülkemizde kaldıkları süre, evde konuşulan dil, evde Türkçe bilen kişinin varlığı ile ebeveynlerin yaşı, öğrenim durumu, mesleki statüsü ve çalışma durumu gibi çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Aynı zamanda okul öncesi dönemdeki Türk ve Suriyeli çocukların duygu düzenleme becerilerinin bu değişkenler açısından karşılaştırılarak, farklılaşma gösterme durumlarını ortaya koymak hedeflenmektedir.

Araştırmanın evrenini 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Mersin ili merkez ilçelerinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı olarak hizmet veren bağımsız anaokulları, ilkokul ve ortaokul bünyesindeki anasınıflarına devam eden 60-72 aylık çocuklar ve öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmanın

örneklemini ise basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen, 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Mersin ili Akdeniz, Mezitli, Toroslar ve Yenişehir ilçelerinde bulunan 60-72 aylık 175'i Suriyeli 223'ü Türk olmak üzere toplamda 398 çocuk ve 138 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın örnekleminin evreni temsil gücünü arttırabilmek için bütün ilçelerden olabildiğince fazla okula ulaşılmaya çalışılmıştır. Akdeniz ilçesinde 13 okula, Mezitli ilçesinde 10 okula, Toroslar ilçesinde 18 okula, Yenişehir ilçesinde 12 okula gidilerek toplamda 53 farklı okulda anket uygulanmıştır.

Araştırmanın veri toplama işleminde; çocuk ve öğretmene ilişkin genel bilgileri elde etmek amacıyla araştırmacı tarafından hazırlanan Genel Bilgi Formu ve çocukların duygu düzenleme becerilerini ölçmek amacıyla 'Duygu Düzenleme Ölçeği' kullanılmıştır. Verilerin analizi bilgisayar ortamında SPSS programı kullanılarak gerçekleştirilecektir.

Çalışmada halen veri analizi süreci devam etmektedir. Sonuçlar bilahare ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: mülteci çocuklar, duygu düzenleme becerisi, okul öncesi eğitim

Early Childhood Teachers' Experiences With Teaching Children With Refugee Students Mathematics

Şermin Metin[1], Elif Karslı Çalamak[2]
[1]*Hasan Kalyoncu Üniversitesi*
[2]*University of South Carolina*

Abstract No: 320 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The number of students with diverse cultural and linguistic backgrounds in Turkey has been increasing. The number of people with refugee status has increased in recent years, especially in Eastern and Southeastern Anatolia, and children with refugee status are transitioning to public education system in the country. In educational institutions, teachers and children face many problems including language and cultural barriers. Continuing the education process with many problems, especially supporting the development of children and integrating them into their culture becomes a difficult process for teachers and families. Mathematics education plays a crucial role in improving the quality of life regardless of the culture or society in which individuals function. Therefore, in this study we focus on improving the mathematics learning opportunities of children with refugee status who live in disadvantaged conditions. The particular aim of this study is to understand the views of kindergarten teachers about teaching mathematics in culturally and linguistically diverse classrooms. The sample of the study, in which qualitative data collection method was used, included 6 teachers from 4 cities (Ankara, Gaziantep, Hatay, Şanlıurfa) who have children with refugee status in their classrooms. These teachers participated in the two-year-long teacher professional development project titled MIGRA-MATH. Teachers participating in the study participated in pre-school refugee children, mathematics education for these children and their families and in-class practices during the 24-month project GÖÇMAT project. The main data collection method used in this study was multi-vocal video-cued interviews. We modeled and videotaped lesson plans, and later edited these videos to 10 minutes to use them as cues during our interviews with teachers. During the interviews we used Personal Information Form and Classroom Math Interview Protocol. The personal information form consists of 5 questions to determine the teachers' age, gender, professional seniority, graduation status, and the status of previously working with refugee children. In-Class Math Applications Interview Form is a semi-structured interview form that includes questions about the pre-and post-education teachers' practices regarding the teaching of classroom mathematics to immigrant children. In order to check the appropriateness, comprehensibility and applicability of the interview questions, the opinions of three experts in the field of pre-school education and one mathematics educator were used. The interview form was finalized in line with the recommendations of the experts. Interviews were conducted with the teachers in an individual and separate room and recorded using voice recording with the permission of the teachers. The interviews lasted approximately 30-40 minutes. The interview records were transcribed and read by the teachers and their accuracy was confirmed. Interview records were analyzed with content. In content analysis, themes and sub-themes were created from the data and from these codes. Participation of the families in the educational process and supporting the educational process with visual materials will contribute positively to the educational process. It is suggested that teachers who have refugee children in their classes will receive support education in the education of these children, that family and cultural factors will be involved in the education process and that they will use natural teaching methods.

Keywords: Multiculturalism, refugee children, preschool education, mathematics education

Göçmen Çocuklarla Çalışan Okul Öncesi Öğretmenlerin Matematik Öğretimine İlişkin Görüşleri*

Şermin Metin[1], Elif Karslı Çalamak[2]
[1]*Hasan Kalyoncu Üniversitesi*
[2]*University of South Carolina*

Bildiri No: 320 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Türkiye'de okul öncesi eğitimi sınıflarında farklı kültürlerden gelen öğrenci sayısı her geçen gün artmaktadır. Son yıllarda özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde mülteci sayısının arttığı ve mülteci statüsünde bulunan çocukların devlet okullarında eğitim sürecine dahil oldukları görülmektedir. Eğitim kurumlarında öğretmen ve çocuklar dil ve kültürel engeller olmak üzere birçok sorunla yüz yüze gelmektedir. Birçok sorunla birlikte eğitim sürecini devam ettirmek, özellikle çocukların gelişimini destekleme ve onları bulundukları kültüre etegre etmek öğretmenler ve aileler için zor bir süreç olmaktadır. Matematik eğitimi, hangi kültür ya da toplumda olduğuna bakılmaksızın bireylerin yaşam kalitesini artırmada etkin rol oynamaktadır. Bu yönüyle, özellikle dezavantajlı koşullarda yaşayan çocukların matematik eğitimine erişimlerinin, eğitimde sosyal adaleti sağlamak adına önem arz ettiği bilinmektedir. İleri yaşlardaki matematiksel bilgi ve becerilerin temellerinin okul öncesi dönemde atıldığı uzun yıllardır yapılmakta olan kapsamlı araştırmalar ile ortaya konmuştur. Bu düşünceden hareketle bu çalışmada okul öncesi sınıflarındaki matematik eğitimine odaklanılmış ve sınıfında mülteci statüsünde öğrenciler bulunan okul öncesi öğretmenlerin matematik öğretimine ilişkin görüşleri incelenmiştir. Nitel veri toplama yönteminin kullanıldığı çalışmanın örneklemi, GÖÇMAT projesi kapsamında belirlenen göçmen çocukların yoğun olarak bulunduğu 4 il ve her ilden (Ankara, Gaziantep, Hatay, Şanlıurfa) 24 ay devam eden proje sürecinde eğitimlere katılan ve sınıfında mülteci çocuk bulunan 6 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Çalışmaya katılan öğretmenler 24 ay süren proje GÖÇMAT projesi boyunca okul öncesi mülteci çocuklar, bu çocuklar ve ailelere yönelik matematik eğitimi, sınıf içi uygulamalara katılmışlardır. Çalışmada "çok sesli video-destekli etnoğrafya" yöntemi kullanılmış, proje kapsamında yer alan iki anasınıfında, GÖÇMAT projesi ilkeleri (matematiğin çoklu temsilleri, oyunsu işbirlikçi öğrenme öğelerinin ve çocukların kültürel pratikleri ve günlük yaşam deneyimlerinin etkinlik planlarına entegre edilmesi) doğrultusunda hazırlanan etkinlik planları uygulanmıştır. Bu etkinliklerin video kayıtları alınmış ve bu kayıtlar düzenlenerek, anahtar sahneleri içerecek şekilde 10'ar dakikalık videolar haline getirilmiştir. Bu videolar öğretmenler ile birlikte izlenerek, hazırlanan sorular eşliğinde görüşmeler yapılmış; bir diğer değişle videolar öğretmenlerin pedagojik inanışlarını ortaya çıkarmak için ipuçları olarak kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu ve Sınıf İçi Matematik Uygulamaları Görüşme Form kullanılmıştır. Kişisel bilgi formunda öğretmenlerin, yaş, cinsiyet, mesleki kıdem, mezuniyet durumu ve daha önce göçmen çocuklarla çalışma durumunu belirlemeye yönelik 5 sorudan oluşmaktadır. Sınıf İçi Matematik Uygulamaları Görüşme Formu ise eğitim süreci öncesi ve eğitim süreci sonrası öğretmenlerin mülteci çocuklara sınıf içi matematik öğretimine ilişkin uygulamaları, video öğretimlere yönelik soruların yer aldığı yarı-yapılandırılmış görüşme formudur. Görüşme sorularının amaca uygunluğu, anlaşılırlığı ve uygulanabilirliğini kontrol etmek için okul öncesi eğitimi alanındaki üç uzmanının ve bir matematik eğitimcisinin görüşlerine başvurulmuştur. Uzmanların önerileri doğrultusunda görüşme formuna son hali verilmiştir. Görüşmeler öğretmenlerle bireysel ve ayrı bir odada gerçekleştirilmiş ve öğretmenlerden izin alınarak ses kaydı kullanılarak kaydetmiştir. Görüşmeler yaklaşık 30-40 dakika sürmüştür. Görüşme kayıtları yazıya dökülmüş, öğretmenler tarafından okunarak doğruluğu onaylanmıştır. Görüşme kayıtları içerik analizi yapılmıştır. İçerik analizinde verilerden kodla ve bu kodlardan tema ve alt temalar oluşturulmuştur. Elde edilen bulgular literatürle desteklenerek

tartışılmıştır. Araştırmanın temel bulgusu, okul öncesi öğretmenlerinin mülteci çocukların matematik öğrenme potansiyellerine ve mülteci statüsündeki öğrencilere bireyselleştirilmiş destek sunulması gerekliliğine dair olumlu görüşlerini; matematiğin hangi şekillerde daha verimli öğretilebileceğine dair ise desteğe ihtiyaç duyduklarını göstermektedir. Ailelerin eğitim sürecine katılımı, eğitim sürecinin görsel materyallerle desteklenmesinin eğitim sürecine olumlu katkı sağlayacağı görülmüştür. Sınıflarında mülteci çocuk bulunan öğretmenlerin bu çocukların eğitimi konusunda destek eğitim almaları, eğitim sürecine aile ve kültürel etkenlerin katılmasının ve doğal öğretim yöntemlerini kullanmalarının etkili olacağı önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çokkültürlülük, mülteci çocuklar, okul öncesi eğitimi, matematik eğitimi

Summer Preschools Program For Syrian And Turkish Children And Its Effects: An Early Intervention Model

Ersoy Erdemir
Boğaziçi Üniversitesi

Abstract No: 93 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Scope & Purpose

Conducted by Mother-Child Education Foundation, UNICEF, GAP Regional Development Administration and Turkish Development Foundation, the Summer Preschools Project aimed to provide an accelerated preschool education service for Syrian and Turkish children living in disadvantaged conditions who previously had not benefitted from any center-based early childhood education service and who would be eligible to start primary school as of September. The program supports the fundamental development areas of early childhood. The project drew from the framework of an early intervention program principles and aimed to fulfill the following objectives through the implementation of the adapted version of the Preschool Education Program (PEP) with 5-to-6 year-old children: To (1) support children's receptive and expressive language skills in Turkish, (2) enhance their critical cognitive skills that provide a basis for formal schooling, and (3) strengthen their social competence and emotion regulation skills in light of their psychosocial integrity likely to have been traumatized due to their socially disadvantaged conditions. The ultimate goal of the study was to increase children's readiness to primary school.

Implementation

Summer Preschools were implemented with 2620 children in 140 classes across 10 provinces of the Southeastern Anatolia region for 10 weeks which equals to 50 school days. 76% of the program consisted of Syrian children in 106 classes and 24% consisted of 34 Turkish children from local vicinities. Participated in an intensive theoretical and pilot training prior to implementation, teachers were provided with in-service professional development support by experienced supervisors and field consultants throughout the Summer Preschools focusing on daily evaluation and corresponding action/development plans and preparation for the next day. The classes of Syrian children were taught by Arabic-Turkish bilingual teachers. As a structured early intervention curriculum, PEP (Bekman et al., 2002) was implemented within the framework of time slots designed to support different development areas in a daily flow with varying content, density and language arrangements.

Method

The effects of Summer Preschools on language, cognitive and social-emotional development of children were examined with a control group pre-test post-test quasi-experimental research. The intervention group consisted of 358 children (53.1% Syrian; 46.9% Turkish) identified by random cluster sampling from Summer Preschools classes, and the control group consisted of 353 children (51.8% Syrian; 48.2% Turkish) identified based on the same social parameters with the intervention group from the same vicinities. Thus, in total 711 children aged 5-6 participated in the study. 10 weeks of development/progress in 6 sub-areas of three basic early childhood development areas were examined with various measurement instruments. For language development (1) receptive and (2) expressive

Turkish language skills were measured with TEDİL (Topbaş and Güven, 2013). For cognitive development, (3) verbal and (4) numerical skills were measured with Preliteracy and Prenumeracy Scale (Adato and Bekman, 1989). For social-emotional development, (5) social competence and (6) emotion regulation skills were examined using Social Competence and Behavior Assessment-30 Scale (Çorapçı et al. 2010) and Emotion Regulation Scale (Batumi and Yağmurlu, 2007). While language and cognitive development scales were applied to children one-on-one, social-emotional development scales were administered with mothers and teachers of the intervention group. Data were analyzed using One Way ANOVA, Two Way ANOVA and Multiple Linear Regression.

Results

Results showed that children in the intervention group participating in Summer Preschools classrooms made statistically significant progress in the three main developmental areas examined compared to the control group peers who came from the same socioeconomic conditions but did not participate in the program. The gains of the children attending Summer Preschools, especially in the areas of Turkish language development and cognitive development, were significantly higher than the development that would have occurred if they had not attended the program. In addition, the fact that children's social competence scores increased from the beginning to the end of the program, and the decrease in problem behavior scores indicated that Summer Preschools made a positive difference in children's social-emotional development. The scores of Syrian and Turkish children attending Summer Preschools differed between the two groups. In verbal and numerical skills where cognitive development was measured; Turkish children in the intervention group demonstrated greater progress than Syrian children in 10 weeks. On the other hand, the Syrian children in the intervention group had higher gains in receptive and expressive language skills than the Turkish children. It was also found that the Syrian mothers reported for their children more improved emotion regulation skills and social interaction behaviors than the Turkish mothers. Children who attended the program more regularly demonstrated more positive improvement in their tendency to demonstrate numerical skills, social competence skills and less problem behaviors such as anger-aggression, anxiety-introversion. In addition, it was documented that the Summer Preschools had more positive effects on children living in poorer household conditions.

Conclusion

The results suggest that as an early intervention model, Summer Preschools supported cognitive, language and social-emotional development of disadvantaged children living in unfavorable conditions; thereby increasing their primary school readiness. These scientifically significant results point to the prospect that when disadvantaged children are given the opportunity to take part in supportive programs in order to use their existing potential, their various fundamental development skills can increase more compared to their peers who do not have this opportunity despite their inadequate socioeconomic conditions. The project also has made a substantial positive difference in the lives of Syrian children exposed to risk factors in unfavorable conditions in terms of helping them to acquire the developmental skills that can facilitate making the shift from being vulnerable to more resilient. The project has become an important non-governmental service to ensure equal opportunities in access to educational services in Turkey.

Keywords: Syrian children, Summer Preschools, refugee, early intervention, disadvantaged children

Suriyeli ve Türk Çocuklar İçin Yaz Anaokulları Programı ve Etkileri: Bir Erken Müdahale Modeli

Ersoy Erdemir
Boğaziçi Üniversitesi

Bildiri No: 93 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Kapsam & Amaç

Anne-Çocuk Eğitim Vakfı (AÇEV), UNICEF, GAP Bölge İdaresi ve Türkiye Kalkınma Vakfı tarafından gerçekleştirilen Yaz Anaokulları projesi ile daha önce herhangi bir kurum-temelli erken çocukluk eğitimi hizmetinden faydalanmamış ve Eylül ayı itibari ile ilkokula başlayacak dezavantajlı koşullarda yaşayan Suriyeli ve Türk çocuklara erken çocukluk temel gelişim alanlarını destekleyecek hızlandırılmış bir okul öncesi eğitim hizmetinin ulaştırılması hedeflenmiştir. Erken müdahale programı prensipleri çerçevesinde gerçekleştirilen projenin amaçları, hedef kitlenin ihtiyaçları doğrultusunda uyarlanan Okul Öncesi Eğitim Programı (OEP) üzerinden 5-6 yaş grubu çocukların (1) Türkçe alıcı ve ifade edici dil yeterliliklerini desteklemek, (b) örgün öğretime temel oluşturan kritik zihinsel becerilerini pekiştirmek ve (c) sosyal dezavantajlı koşullarından ötürü örselenmiş olması muhtemel psikososyal bütünlüklerini; sosyal-duygusal yetkinlik ve duygu düzenleme becerileri çerçevesinde geliştirerek iyileştirmek olmuştur. Çalışmanın nihai hedefi çocukların ilkokula hazır bulunuşluğunu artırmaktır.

Uygulama

Yaz Anaokulları Güneydoğu Anadolu bölgesinin 10 ilinde 140 sınıfta 2620 çocukla 50 okul günü olacak şekilde 10 hafta boyunca uygulanmıştır. Programın %76'sını 106 sınıfta Suriyeli çocuklar, %24'ünü 34 sınıfta yerel bölgedeki Türk çocukları oluşturmuştur. Yoğun bir teorik ve pilot eğitimden geçen öğretmenlere Yaz Anaokulları süresince deneyimli süpervizörler ve saha danışmaları tarafından, gün değerlendirmesi ve buna bağlı olarak aksiyon/gelişim planları ve ertesi güne hazırlık konularına odaklanan bireysel hizmet-içi profesyonel gelişim desteği sağlanmıştır. Suriyeli çocuklardan oluşan sınıflarda Arapça-Türkçe çift dilli öğretmenler yer almıştır. Yapılandırılmış bir erken müdahale müfredatı olan OEP (Bekman vd., 2002), sınıflarda giderek farklılaşan içerik, yoğunluk ve dil düzenlemeleriyle farklı gelişim alanlarını destekleyecek şekilde kurgulanmış zaman dilimleri çerçevesinde uygulanmıştır.

Yöntem

Yaz Anaokulları'nın çocukların dil, bilişsel ve sosyal-duygusal gelişim alanlarındaki etkisi kontrol gruplu ön-test son-test yarı deneysel desenli araştırma çerçevesinde incelenmiştir. Araştırmanın müdahale grubunu Yaz Anaokulları sınıflarından rassal kümesel örnekleme ile belirlenen 358 çocuk (%53.1 Suriyeli; %46.9 Türk), kontrol grubunu aynı mahallerden gelen ve aynı sosyal parametrelere sahip 353 çocuk (%51.8 Suriyeli; %48.2 Türk) oluşturmuştur. Böylelikle araştırmaya 5-6 yaş grubunda olan 711 çocuk katılmıştır. Araştırmada üç temel erken çocukluk gelişim alanının 6 alt alanında 10 haftada kaydedilen gelişim çeşitli ölçme araçları ile incelenmiştir. Dil gelişimi alanında (1) Türkçe alıcı dil ve (2) Türkçe ifade edici dil becerileri TEDİL ölçeği (Topbaş ve Güven, 2013); bilişsel gelişim alanında (3) okul öncesi sözel ve (4) sayısal beceriler, Okulöncesi Sözel ve Sayısal Becerileri Ölçeği (Adato ve Bekman, 1989); sosyal-duygusal gelişim alanında (5) sosyal yetkinlik ve (6) duygu düzenleme becerileri ise Sosyal Yetkinlik ve Davranış Değerlendirme-30 Ölçeği (Çorapçı vd. 2010) ve Duygu Düzenleme Ölçeği (Batum ve

Yağmurlu, 2007) kullanılarak incelenmiştir. Dil ve bilişsel gelişim ölçekleri çocuklarla birebir uygulanırken, sosyal-duygusal gelişim ölçekleri anneler ve müdahale grubu öğretmenleri ile uygulanmıştır. Veriler Tek Yönlü ANOVA, Çift Yönlü ANOVA ve Çoklu Lineer Regresyon analizleri ile incelenmiştir.

Bulgular

Yaz Anaokullarına katılan müdahale grubundaki çocukların aynı sosyoekonomik koşullardan gelen ancak programa katılmayan kontrol grubu yaşdaşlarına göre incelenen üç temel gelişim alanında istatistiksel ölçekte anlamlı bir ilerleme kaydettiği saptanmıştır. Yaz Anaokullarına katılan çocukların özellikle Türkçe dil gelişimi ve bilişsel gelişim alanlarında edindikleri kazanımların, programa devam etmedikleri takdirde ortaya çıkacak gelişimin önemli derecede üzerinde olduğu görülmüştür. Ayrıca, çocukların sosyal yetkinlik skorları program başlangıcından sonuna yükselirken problem davranış skorlarında görülen azalma, Yaz Anaokullarının çocukların sosyal-duygusal gelişim alanında da olumlu bir fark yarattığını göstermektedir. Yaz Anaokullarına katılan Suriyeli ve Türk çocukların gelişim alanlarındaki ilerleme skorları iki grup arasında yer yer farklılaşmıştır. Bilişsel gelişimin değerlendirildiği sözel ve sayısal becerilerde; müdahale grubundaki Türk çocuklarının 10 haftada gösterdiği ilerleme Suriyeli çocuklara göre daha fazladır. Öte yandan Türkçe dil gelişiminin değerlendirildiği alıcı dil ve ifade edici dil becerilerinde müdahale grubundaki Suriyeli çocukların Türk çocuklarına göre daha fazla kazanımı olduğu saptanmıştır. Suriyeli annelerin, program sonrasında çocuklarının duygu düzenleme becerileri ve sosyal etkileşim davranışlarında Türk annelere göre daha çok olumlu düzelme gördüklerini tespit edilmiştir. Programa daha düzenli devam eden çocukların, düzenli devam etmeyen çocuklardan; sayısal beceriler, sosyal yetkinlik becerileri ve kızgınlık-saldırganlık, anksiyete-içe dönüklük gibi problem davranışlar sergileme eğilimlerinde olumlu yönde daha fazla gelişme kaydettikleri saptanmıştır. Ayrıca Yaz Anaokullarının daha yoksul ev koşullarında yaşayan çocuklarda daha fazla olumlu etki yarattığı belirlenmiştir.

Sonuç

Sonuçlar, bir erken müdahale modeli olarak Yaz Anaokullarının elverişsiz koşullarda yaşayan dezavantajlı çocukların bilişsel gelişim, Türkçe dil gelişimi ve sosyal-duygusal gelişimini desteklediğini; böylelikle, ilkokula hazır olma düzeyini arttırdığını göstermektedir. Bilimsel açıdan kayda değer bu sonuçlar; dezavantajlı çocuklara var olan potansiyellerini kullanabilmeleri için destekleyici programlarda yer alma fırsatı sunulduğunda, yetersiz sosyoekonomik koşullarına rağmen bu fırsata sahip olmayan akranlarına göre gelişim ve beceri düzeylerinin yükseldiğine işaret etmektedir. Proje ayrıca, elverişsiz koşullarda risk faktörlerine maruz kalan Suriyeli çocukların gelişimsel olarak örselenebilir olmaktan dirençlilik geliştirmeye doğru geçişlerini destekleyecek beceriler edinmelerinde çocukların hayatlarında bir fark yaratmış ve Türkiye'de eğitim hizmetlerine erişimlerinde fırsat eşitliği sağlamak adına önemli bir sivil toplum hizmeti olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Suriyeli çocuklar, Yaz Anaokulları, mülteci, erken müdahale, dezavantajlı çocuklar

The Impact Of Clil Based Turkish Learning Program Under Temporary Protection 4-6 Age Group Syrian Children Receptive Language Development

Rahime Filiz Kiremit[1], Zeynep Fulya Temel[2]
[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 109 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Individuals can meet many basic needs such as being able to communicate with their environment, social interaction with other individuals, expressing themselves, being able to comprehend what is expressed, learning in general and understanding the world through language. The rich stimulants given during infancy support language development and thus the development of language skills begins at an early age. Language is also a necessity for the socialization of individuals as well as their future educational life starting from preschool period. Preschool education period is one of the most important periods for individuals to adapt to the society in which they live. The trainings given in the preschool period are of great importance in terms of meeting the basic needs of individuals, supporting them developmentally and preparing them for the future. The aim of this study is to analyze the impact of CLIL (Content and Language Integrated Learning) based language learning program on language development of Syrian children under temporary protection attending pre-school. Participants of the study were Syrian children under temporary protection attending two different nursery classes of an elementary school in Konya during 2016-2017 school years. In the study, 36 Syrian children under temporary protection three to five years of age, 18 of which in the study group, and 18 in the control group participated. Pre-test, post-test, retention test and control group experimental design are administered in line with the purpose of the study. "Child and Parent Information Form" developed by the researcher herself to have information about children and their parents as well as "Goodenough-Harris Draw a Person" to assess children's level of intelligence and "Receptive Vocabulary Sub Scale TIFALDI (RT)" to assess the effectiveness of CLIL based language development program were used in the study. An earlier study worked on 97 Syrian children in the age group of 2-8 in order to identify whether Receptive Vocabulary Sub Scale TIFALDI (RT) designed to measure receptive language development of children whose mother tongue is Turkish was applicable also to Syrian children. Statistical analysis of data showed that the scale is also applicable to assess receptive language development of Syrian children. Pre-tests were conducted prior to the study to identify children's receptive language development levels. It was seen that there was no significant difference in receptive language development between children in the study and control group as a result of the pre-test. Language learning program designed based on CLIL was used in the study group for 31 weeks. The designed program was applied for two days a week in 62 sessions. As for the control group, the usual learning program was used without any diversions from the program. Post tests were conducted at the end of 31 weeks to assess the impact of the designed program on the children in both groups. 3 weeks later, retention test was conducted for children in the study group. Pre-test scores were used as co-variables to calculate ANCOVA results and there was a significant difference between study and control group in the post test scores ($F(1, 33)=120,31$, $p<.01$; $\eta 2=0,785$). Eta square, which was 0.785, indicated that the program's effectiveness was pretty high. Post test results corrected in line with pre-test scores of study and control groups were defined. Corrected mean of the study group (69.28) was significantly higher than the control group (28.00). In conclusion, the results, comparing children in the study and control group show that language-training program used for the study group had a positive effect on their scores. In addition, retention test results clearly indicate that the designed learning program creates a

retention effect on language development of Syrian children under temporary protection. This study is important as it shows that CLIL based language development program for teaching Turkish, as a second language to pre-school children is applicable. Recommendations for parents, teachers and researchers were made to support Turkish language development for Syrian children under temporary protection based on the findings of the study.

Keywords: CLIL based language development program, language development, Syrian children under temporary protection

Geçici Koruma Altındaki 3-5 Yaş Grubu Suriyeli Çocukların Clıl Yöntemine Dayalı Verilen Türkçe Eğitiminin Alıcı Dil Gelişimlerine Etkisi

Rahime Filiz Kiremit[1], Zeynep Fulya Temel[2]
[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 109 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bireyler çevreleri ile iletişim kurabilmek, diğer bireylerle sosyal etkileşim sağlayabilmek, kendilerini ifade edebilmek, ifade edilenleri kavrayabilmek, genel anlamda öğrenebilmek ve dünyayı anlayabilmek gibi birçok temel gereksinimlerini dil sayesinde karşılayabilirler. Bebeklik döneminde verilen zengin uyarıcılar dil gelişimini desteklemekte ve bu sayede dil becerilerinin gelişimi erken yaşta başlamaktadır. Dil aynı zamanda kişilerin okul öncesi dönemden başlayarak ileriki eğitim hayatlarında olduğu kadar, sosyalleşmelerinde de gerekli olan bir ihtiyaçtır. Okul öncesi eğitim dönemi bireylerin yaşadıkları topluma uyum sağlayabilmeleri için en önemli dönemlerden biridir. Okul öncesi dönemde verilen eğitimler bireylerin temel ihtiyaçlarının karşılanması, gelişimsel olarak desteklenmesi ve geleceğe hazırlanması açısından büyük önem arz eder. Bu araştırma, CLIL (Content and Language Integrated Learning) yöntemine dayalı olarak verilen dil eğitimi programının okulöncesi eğitim kurumlarına devam eden geçici koruma altındaki Suriyeli çocukların dil gelişimleri üzerindeki etkisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın katılımcıları 2016-2017 eğitim öğretim yılında Konya ilinde bir ilköğretim okuluna bağlı iki farklı anasınıfına devam eden geçici koruma altındaki Suriyeli çocuklardan oluşmaktadır. Araştırmanın katılımcı grubunu çalışma grubunda 18, kontrol grubunda 18 olmak üzere üç-beş yaş grubu geçici koruma altındaki Suriyeli 36 çocuk oluşturmaktadır. Araştırmanın amacına uygun olarak ön-test, son-test, kalıcılık testi, kontrol gruplu deneysel desen kullanılmıştır. Araştırmada, çocuklar ve aileleri hakkında bilgi edinmek amacı ile araştırmacı tarafından geliştirilen "Çocuk ve Aile Bilgi Formu", çocukların zekâ düzeylerini ölçmek amacı ile "Goodenough-Harris Bir Adam Çiz" ve CLIL yöntemine dayalı dil gelişim programının etkililiğini belirlemek amacıyla "TİFALDİ Alıcı Dil Kelime Alt Testi" kullanılmıştır. Daha önceden anadili Türkçe olan çocukların alıcı dil gelişimleri ölçmek amacı ile tasarlanan TİFALDİ Alıcı Dil Kelime Alt Testinin Suriyeli çocuklar için de kullanılabilirliğinin belirlenmesi amacı ile iki-sekiz yaş aralığında 97 Suriyeli çocukla çalışılmış ve yapılan güvenirlik anazi sonucunda ölçeğin Suriyeli çocukların alıcı dil gelişimlerini ölçmek için kulanılabilir olduğu belirlenmiştir. Çalışmaya başlamadan önce çocukların alıcı dil gelişim düzeylerinin belirlenmesi amacı ile ön testler uygulanmıştır. Uygulan ön testler sonucunda çalışma ve kontrol grubundaki çocukların alıcı dil gelişimleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Çalışma grubuna 31 hafta boyunca CLIL yöntemine dayalı olarak hazırlanan dil eğitim programı uygulanmıştır. Hazırlanan program, çalışma grubuna haftada iki gün, 62 oturum şeklinde uygulanmıştır. Kontrol grubunda ise normal uygulanan eğitim programının dışına çıkılmamıştır. Çalışma grubunda 31 hafta süren uygulamanın ardından çocuklara verilen eğitimin etkisini ölçmek amacı her iki gruba da son test uygulaması yapılmıştır. Son testlerin uygulanmasından üç hafta sonra çalışma grubundaki çocuklara kalıcılık testi uygulaması yapılmıştır. Çalışma grubundaki çocuklara verilen eğitim programı uygulamasının ardından ön test puanları ortak değişken olarak alınarak ANCOVA sonuçları hesaplanmış, çalışma ve kontrol grubundaki çocukların son test puanları arasında anlamlı bir fark olduğu görülmüştür ($F(1, 33)=120,31$, $p<.01$; $\eta 2=0,785$). Eta kare incelendiğinde, 0,785 çıkan değer, verilen eğitimin etkililiğinin yüksek olduğunu göstermiştir. Çalışma ve kontrol gruplarının ön test puanlarına göre düzeltilmiş son test oranları belirlenmiştir. Çalışma grubu düzeltilmiş ortalamasının (69,28) kontrol grubu düzeltilmiş ortalamasından (28,00) anlamlı olarak daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu sonuçlara göre, çalışma ve kontrol grubundaki çocuklar karşılaştırıldığı zaman, çalışma

grubuna verilen dil eğitimi programının çocukların aldıkları puanları olumlu yönde etkilediği görülmüştür. Hazırlanan eğitim programının geçici koruma altındaki Suriyeli çocukların dil gelişimlerinde kalıcı bir etki yarattığı da kalıcılık testi sonucunda görülmüştür. Yapılan bu çalışma okul öncesi dönemde Türkçenin ikinci dil olarak öğretilmesinde CLIL yöntemine dayalı dil gelişim programının kullanılabilir olduğunun belirlenmesi amacıyla önem taşımaktadır. Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara dayalı olarak geçici koruma altındaki Suriyeli çocukların Türkçe dil gelişimlerini desteklemek amacı ile ebeveynlere, öğretmenlere ve araştırmacılara yönelik öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: CLIL yöntemine dayalı dil gelişim programı, dil gelişimi, geçici koruma altındaki Suriyeli çocukların dil gelişimi

Teachers' And Administrators' Perspectives On Immigrant Children'S Adjustment To Preschool

Şule Erden Özcan[1], Sümeyra Çelik[2], Hürü Gözübüyük[1], Hülya Küçük[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*
[2]*Milli Eğitim Bakanlığı*

Abstract No: 366 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Migration is not an event that can be defined and explained only by numbers. It is a wide-scale movement which affects both migrants and local population.Based on this, it can be said that there are two main characters in the event of 'migration'. The first main character is immigrant children and their families and the second basic character is the schools, the teachers and the administrators of school. The immigrant children at pre-school level make a great effort to be able to adapt to both a new country and school. These are social adaptation and communal approval processes for immigrant children. The school is an area for children to interact with different cultures. Eventhough there is a cultural variety in the school, the activities are planned by taking into consideration the cultures of majority group. The success at the new culture is to be able to communicate with peers appropriately, to learn language of host country and to become well at the school. The school context compasses several interactions between teachers and children. These interactions can support adaptation or not. In recent years, the increased population of immigrant children in our country and the inability and inefficacy of school administrators and teachers in this subject 'immigration' result in adaptation problems among children in the classroom. In the literature, there are not enough studies about this adaptation process of children into the classroom and school to be able shed light on this problem. In this sense, the aim of the research is to examine the perceptions of the preschool teachers and administrators about the adaptation process of the immigrant children into the school.

This research aimed to examine immigrant children's adaptation process to school in respect to teachers and school administrators. It is a case study, using qualitative research techniques. This study was conducted in 4 kindergarten classes in Sarıçam and Yüreğir, Adana. Participants constituted 12 preschool teachers and 6 school administrators. The sample was selected by using criterion-sampling from purposive sampling techniques. Data were collected by using semi-structured interview form. Data was collected from teachers and school administrators with these interview forms including 2 parts. The first part covers demographic information form and the second part includes questions related to immigrant children's adaptation process to school. In this interview form, 5 questions are related to school teachers and 3 questions with administrators. The interviews lasted for about 10 minutes. After the data were recorded and transcribed by researchers, they were analyzed descriptively. According to findings, administrators took part various seminars about immigrant children's adaptation to school. Nevertheless, teachers were not a part of these programs. Even if teachers joined a program about immigrant children's adaptation to school, they think that these programs are not effective. When school administrators were informed about immigrant children who would attend to their school, they did not make any provision for these children in the school. The findings revealed that the administrators evaded any responsibilities such as making immigrant children feel safety and making provision for adaption of immigrant children by reflecting them to the teachers in their school. Furthermore, administrators told that they did not make any arrangements about physical condition of their schools.According to administrators' views about this process, the major problem is immigrant children's language which becomes foreign language in Turkey. To cope with this issue, immigrant

children received support from both their Turkish friends who can speak Arabian or Syrian friends who can speak Turkish. On the other hand, the findings indicated that teachers also have difficulties at the school. Teachers generally felt worried when they noticed an immigrant child in their class and they did not make any particular provision for this adaptation process. However, they improved some strategies to solve problems in this process. Teachers also emphasized that the fact that immigrant children can't communicate by using their mother tongue is the biggest problem related to these newcomers' adaptation process. Moreover, language has become a barrier between school and family. Taking into consideration all these findings, it can be said that teachers need to take an effective education or program before the school term about how immigrant children adapt to school and class environment efficiently. Thus, the studies aimed at accomplishing the language barrier in the area will contribute to immigrant children's adaptation process.

Keywords: İmmigrant Child, School Adaptation

Okul Öncesi Öğretmenlerinin ve Okul İdarecilerinin Göçmen Çocukların Okula Uyumuna İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Şule Erden Özcan[1], Sümeyra Çelik[2], Hürü Gözübüyük[1], Hülya Küçük[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*
[2]*Milli Eğitim Bakanlığı*

Bildiri No: 366 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Göç, sadece rakamlarla ifade edilecek bir olgu değildir. Hem gelenleri hem de orada yaşayanları etkileyen geniş çaplı bir harekettir. Bu sebepten dolayı göçün iki ana karakteri vardır. İlk ana karakter göçmen çocuk ve ailesidir. Diğer ikinci ana karakter ise ev sahibi ülkedeki okullar, okuldaki idareciler ve öğretmenlerdir. Okul öncesi dönemdeki göçmen çocuklar hem yeni bir ülkeye hem de okula alışma sürecine girerler. Bu süreçler; göç ile gelen uluslararası öğrencilerin sosyal uyum ve toplumsal kabul sürecidir. Okul çocuğun farklı kültürlerle ilk olarak etkileşime geçtiği yerdir. Kültürel çeşitlilik olsa bile okuldaki etkinlikler çoğunluğun kültürüne göredir. Yeni kültürde başarı ise; başarılı akran iletişimi kurmak, dili öğrenmek, okulda iyi olmaktır. Okul bağlamı, öğretmen ve çocuklarla birçok etkileşimi içerir. Bu etkileşimler ise uyumu destekler veya desteklemez. Okuldaki eğitim süreci yeni gelen çocukların ihtiyaçlarına göre planlanmalı ve mümkün olan en iyi eğitim sunulmalıdır. Ülkemizde son yıllarda göçle gelen çocuklarının sayısının artmasıyla birlikte okul öncesi öğretmenlerin ve idarecilerin hazırlıksız olmasından kaynaklanan birçok uyum problemi yaşanmaktadır. Bu yüzden okul öncesi öğretmen ve idarecilerinin okul ve sınıf ortamında çocukların okula uyumuna ilişkin çalışmalar yapması gerekmektedir. Okul öncesi dönemde yer alan göçmen çocuğun uyumu ile ilgili yeterli çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu nedenle bu araştırmada, okul öncesi öğretmenlerinin ve okul idarecilerinin göçmen çocukların okula uyumuna ilişkin görüşlerinin incelenmesi amaçlamaktadır.

Mülteci çocukların okula uyumunu öğretmen ve idareci açısından incelemek amacıyla yapılan bu araştırma nitel araştırma yönteminin durum çalışması deseninde gerçekleştirilmiştir. Bu çalışma, Adana iline bağlı Sarıçam ve Yüreğir ilçelerindeki bir anaokulu ve dört anasınıfındaki öğretmenler ve idarecileriyle gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubu 12 okul öncesi öğretmeni ve 6 okul idarecisinden oluşmaktadır. Çalışma grubu amaçlı örneklem yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılarak seçilmiştir. Veriler öğretmenler ve idarecilerle yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak elde edilmiştir. Görüşme formları iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde demografik bilgi soruları ikinci bölümde mülteci çocukların okula uyumuyla ilgili sorular yer almaktadır. Mülteci çocukların okula uyumu ile ilgili öğretmene 5 soru, idarecilere ise 3 soru sorulmuştur. Ortalama 10 dakika süren görüşmeler araştırmacılar tarafından ses kayıt cihazı ile kaydedilerek daha sonra yazıya dökülmüştür. Elde edilen verilerle betimsel analiz yapılmıştır. Elde edilen ilk bulgulara göre idarecilerin bazı seminerlerle bilgi sahibi olduğu ancak öğretmenlerin bu konuda herhangi bir eğitime katılmadığı belirlenmiştir. Okulunda göçmen çocuklar olacağını öğrendikten sonra idareciler; genellikle kişisel herhangi bir hazırlık yapmadıklarını, diğer çocukları hazırlama ve göçmen çocukların kendilerini güvende hissetmeleri noktasında öğretmenlere güvendiklerini, okulun fiziki yapısı ile ilgili herhangi bir hazırlık yapmadıklarını belirtmişlerdir. Çocuklar okula başladıktan sonraki süreçte en büyük problemin dil olduğunu, bunu aşmak için ise Arapça bilen arkadaşlarından ve Türkçe bilen göçmen çocuklardan yardım aldıklarını belirtmişlerdir. Öğretmenler ise sınıfında göçmen çocuklar olacağını öğrendiklerinde kendilerini gergin hissettiklerini, kişisel olarak başlangıçta herhangi bir hazırlık yapmadıklarını, süreç içerisinde problemlere yönelik stratejiler geliştirdiklerini belirtmişlerdir. Öğretmenler; göçmen çocukların okula uyumu noktasında en büyük problemin dil olduğunu belirtmişlerdir. Ayrıca yapılan çalışma sonucunda öğretmen

ve idarecilerin dil engelinden dolayı etkili bir okul-aile işbirliği kuramadıkları belirlenmiştir. Bu bulgular doğrultusunda sınıfında göçmen çocuk bulunan öğretmenlerin eğitim-öğretim yılı başlangıcında çocukların uyumunu kolaylaştıracak bir eğitim alması gerekmektedir. Öğretmenler ve idareciler tarafından en büyük problem olarak dil sorunu görülmüştür. Bu nedenle dil bariyerinin kaldırılmasına yönelik yapılacak çalışmalar göçmen çocukların okula uyum sorunlarının önemli bir kısmını azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göçmen Çocuk, Okula Uyum

Asylum Seeker/refugee Children's Participation In Activities In Preschool Classrooms

Meral Ören[1], Sevinç Korkmaz[2]
[1]*Anadolu Üniversitesi*
[2]*Milli Eğitim Bakanlığı*

Abstract No: 389 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Meral Ören, Anadolu University, College of Education, Early Childhood Education Program, Eskişehir. Sevinç Korkmaz, Ministry of National Education, Ziya Gökalp Primary School, Kindergarten Teacher, Eskişehir. (Master Student in Anadolu University, Preschool Education Program)

Aim: Since the beginning of the recent Middle East crises, there have been a massive refuge movement towards neighboring countries and European countries. Turkey, being neighbor to Middle Eastern Countries experiencing internal conflicts and being a transition country to migration to Europe, have experienced refugee flows. Especially since 2011 with Turkey's open-door policy for Syrian refugees, there has been a significant increase in the number of asylum seekers and refugees.

Although the Ministry of National Education in Turkey has carried out systematic changes and educational policies to ensure the adjustment of Syrian refugees to the education system after the intensive migration from Syria, Iraq, Afghanistan, Iran, Somalia and other Middle Eastern countries. There is limited data and research on the education of refugee children. The studies on refugees and asylum seekers are more intensively focused on subjects such as social, legal, health, children's rights and economy. The purpose of the study was to examine refugee children's participation during activities. The children participated in the study were enrolled in preschool and kindergarten.

Method: The design of the research was phenomenological approach, which is one of the qualitative research methods. The participants of the study were five refugee children enrolled in three preschool classrooms located in an advantageous neighborhood and five refugee children in two kindergarten classrooms located in a disadvantaged neighborhood; and 5 teachers, and 9 parents. A total of 10 refugees were included in the study, 6 of them were Syrian, 3 were Iraqi and 1 was Iranian. The data were collected through observations and semi-structured interviews. Children were observed in the classrooms during different activities. Parents and teachers were interviewed with semi-structured interview form. The content analysis method was used to analyze data obtained through observations and interviews.

Results: There were four themes obtained through analysis; free time participation, activities that refugee children struggled, activities that refugee children actively participated and family participation. Free time participation theme had four sub-themes: the effect of individual differences, the inability to participate due to late arrival, the effect of war on play theme and stages of social play. The stages of social play had unoccupied, solitary and group play sub-themes.

The activities refugee children actively participated were: Turkish language activities supported by visual materials, music activities, painting, art activities, and teacher guided games with rules. The only activity refugee children struggled was Turkish language activities which was not supported by visual materials.

Conclusion: The results indicated that participation to free time was important for children.

Missing free time affected participation and concentration to other activities in remaining of the day. Stages of social of development during free play was affected by children's individual differences. Not being fluent in Turkish was not a problem for extravert refugee children for making friends and playing with non-refugee children. On the other hand, not being fluent in Turkish and being shy at the same time was a problem for refugee children for making friends and actively playing during free play. Shy refugee children needs teacher support for making friends and playing with others during free time.

Refugee children actively participated to all activities accept Turkish language activities without visual materials .It was concluded that the Turkish language activities supported by visual materials can help refugee children overcome the language barrier.

Related to parent involvement; in order to increase parental involvement of refugees teachers need to confirm that refugee parents understand the group phone messages send to all parents. Stronger relationships and more frequent communication with refugee parents could increase parental involvement.

Keywords: Refugees, asylum seekers, refugee children, migration, early childhood education, preschool, kindergarten, involvement in activities, free play time.

Okul Öncesi Eğitiminde Sığınmacı Çocukların Etkinliklere Katılımı

Meral Ören[1], Sevinç Korkmaz[2]
[1]Anadolu Üniversitesi
[2]Milli Eğitim Bakanlığı

Bildiri No: 389 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Meral Ören, Anadolu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitim Anabilim Dalı, Eskişehir.

Sevinç Korkmaz, Milli Eğitim Bakanlığı, Ziya Gökalp İlkokulu, Okul Öncesi Öğretmeni, Merkez/Eskişehir (Yüksek Lisans Öğrencisi, Anadolu Üniversitesi, Okul Öncesi Eğitim Programı)

Amaç: Ortadoğu'da 2010 yılında yaşanan Arap Baharıyla birlikte gelişen siyasi olaylar sonucunda Ortadoğu'dan komşu ülkelerine ve Avrupa ülkelerine yönelik yoğun göç hareketleri yaşanmıştır. Türkiye, iç çatışmaların yaşandığı Ortadoğu ülkelerine komşu olması sebebiyle hem de Avrupa ülkelerine yönelik yapılan göçlerde transit bir ülke rolü oynaması sebebiyle yoğun bir göçe maruz kalmıştır. Özellikle de 2011 yılı ve sonrası için Türkiye'nin Suriyeli sığınmacılara yönelik uyguladığı açık kapı politikasıyla birlikte Türkiye'de bulunan sığınmacı sayısında ciddi bir artış olmuştur. Uluslararası hukukta mülteci ve sığınmacı kavramlarının tanımı ile bu tanımların Türkiye'deki karşılığı farklılık göstermektedir. Türkiye'nin Cenevre Sözleşmesine taraf olması mültecilik tanımını değiştiren unsur olmuştur. Türkiye, Avrupa Konseyine üye ülkelerinin vatandaşlarına mültecilik statüsü tanırken; diğer ülkelerden gelen kişileri sözleşmenin dışında tutarak onlara geçici sığınma olanağı vermektedir. Dolayısıyla çalışmada yer alan katılımcılar sığınmacı statüsünde yer almaktadır.

Suriye'den ülkemize yapılan yoğun göç sonrası Milli Eğitim Bakanlığı tarafından, Suriyeli sığınmacıların eğitim sistemine uyumunu sağlamaya yönelik sistematik değişiklikler ve eğitim politikaları yürütülmüş olmasına rağmen, ülkemizde gün geçtikçe sayısı artmakta olan Irak, Afganistan, İran, Somali ve diğer Orta Doğu ülkelerinden göç eden çocukların eğitimine ilişkin sınırlı bilgi mevcuttur. Göç, göçmenlik, mülteci, sığınmacı kavramları üzerine yapılan çalışmalar incelendiğinde ise daha yoğun olarak; toplumsal, hukuk, sağlık, çocuk hakları ve ekonomi konularının üzerine çalışıldığı dikkat çekmektedir.

Bu çalışma, Türkiye'de yaşanan göçlerin okul öncesi eğitimine yansımalarından yola çıkarak okul öncesi eğitimi alan sığınmacı çocukların okul ortamında etkinliklere katılım durumlarını incelemeyi amaçlamıştır.

Yöntem: Bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden olan olgubilim/fenemolojik yaklaşım deseni kullanılmıştır. Olgubilim yaklaşımında az sayıda örneklemle, olgu ve olayları derinlemesine inceleyerek anlamlandırmaya çalışılır. Eskişehir ilinde sosyo-ekonomik yönden avantajlı durumda bulunan bir anaokulunun 3 sınıfında eğitim almakta olan 5 sığınmacı çocuk ve sosyo-ekonomik yönden dezavantajlı durumda bulunan bir ilkokula bağlı 2 anasınıfında eğitim almakta olan 5 sığınmacı çocuk; çocukların eğitim aldığı sınıfların öğretmeni olan toplam 5 öğretmen ve 9 sığınmacı veli oluşturmuştur. Araştırmaya katılan çocukların altısı Suriyeli, üçü Iraklı ve biri İranlıdır. Araştırmanın verileri gözlem ve görüşme tekniği ile toplanmıştır. Sığınmacı çocuklar okul ortamında farklı etkinliklerde gözlemlenmiştir. Çocukların velileri ve öğretmenleri ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Veriler içerik

analizi yöntemiyle analiz edilmiştir.

Bulgular: Verilerin analizi sonucu dört temaya ulaşılmıştır: serbest zamana katılım, sığınmacı çocukların zorlandığı etkinlikler, sığınmacı çocukların aktif katılım gösterdiği etkinlikler ve aile katılımından oluşmaktadır. Serbest zamana katılım teması: bireysel farklılıkların etkisi, geç gelmeden dolayı katılamama, savaşın oyun temasına etkisi ve oyunda görülen sosyal gelişim aşamaları alt temalarından meydana gelmektedir. Oyunda görülen sosyal gelişim alt teması ise kendi içerisinde; uğraşsız davranış, tek başına oyun ve etkileşimli oyun alt temalarına ayrılmaktadır. Sığınmacı çocukların zorlandığı etkinliklerde ise Türkçe dil etkinlikleri alt teması yer almaktadır. Aktif olarak katılım gösterilen etkinlikler; müzik etkinlikleri, resim, sanat etkinlikleri, kurallı oyunlar ve görsel materyallerle desteklenen Türkçe dil etkinlikleri alt temalarından oluşturmaktadır.

Sonuç: Serbest zamana geç gelmenin diğer etkinliklere katılımı etkilediği görülmüştür. Serbest zamana katılımda ve oyunda görülen sosyal gelişim evrelerinde özellikle çocukların bireysel farklılıklarının önemi öne çıkmıştır. Çocukların serbest zamana katılımının ve serbest zaman sürecinde akran etkileşiminin çocuğun Türkçe dil seviyesinden etkilenmesi ancak çocuğun çekingen mizaca sahip olması durumunda ortaya çıkmaktadır. Çekingen sığınmacı kız çocukların sınıflarında başka sığınmacı kız çocuk bulunmadığı durumlarda sınıftaki diğer çocuklarla oyun oynamadıkları, yalnız oyun davranışını da çok fazla göstermedikleri, zamanlarının önemli bir bölümünü etrafa bakarak ara sıra uzaktan göz göze geldikleri arkadaşlarına çekingence gülümseyerek geçirdikleri görülmüştür. Girişken sığınmacı çocukların Türkçeyi çok az bilenlerinin bile akranları ile birlikte oynadıkları ve akranları tarafından sevildikleri görülmüştür. Bu durumda, özellikle çekingen sığınmacı çocukların akranları ile etkileşime geçmede ve oyun kurmada öğretmen desteğine ihtiyaç duydukları söylenebilir.

Çocukların, görsel materyallerle desteklenmeyen Türkçe dil etkinlikleri dışında tüm etkinliklere aktif olarak katılım gösterdikleri söylenebilir. Görsel materyallerle desteklenen Türkçe dil etkinliklerinin sığınmacı çocukların yaşadığı dil engelini aşmalarında kolaylık sağladığı sonucuna varılmıştır. Araştırma, sığınmacı çocukların aktif katılımda bulundukları etkinliklere öğretmenler tarafından öncelik verilmesi çocukların kendilerini daha iyi ifade etme olanağı doğuracağı ve bunun da hem akranlarıyla hem de öğretmenle daha güçlü bir iletişim kurulmasına katkı sağlayacağını göstermiştir.

Aile katılımı teması ile ilgili olarak ise ailelerin katılımlarının sağlanabilmesi için öğretmenlerin tüm velilere gönderdikleri toplu mesajların sığınmacı veliler tarafından anlaşılıp anlaşılmadığını teyit etmelerinin önemi ortaya çıkmıştır. Velilerle yapılan görüşmelerde velilerin bazı mesajları anlamadıkları için katılım sağlayamadıkları ve sonradan öğrendiklerinde üzüldükleri ortaya çıkmıştır. Öğretmenlerin, sığınmacı velilerle güçlü bir iletişim kurmalarının aile katılımını arttıracağı düşünülmektedir.

*Bu bildiri yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sığınmacılık, sığınmacı çocuklar, göç, okul öncesi eğitim, anaokulu, anasınıfı, etkinliklere katılım, serbest zaman

The Effect Of Bilingual-Multicultural Education Environments On Language Development Of Preschool Children

Halil Uzun
Kilis 7 Aralık Üniversitesi

Abstract No: 417 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Language development is a process that starts with birth and continues for the whole life. Children begin to learn the language spoken around them from the moment they are born. Children learn not only a series of words while learning the language, but also grammar rules that allow them to be translated into a series. In the beginning, each of these rules is a hypothesis to determine the accuracy or inaccuracy. The child turns these hypotheses into grammatical rules by experimenting and applying them in their conversations with others. When the language acquisition processes of children are examined, it is seen that they go through certain stages in understanding and speaking the language. In all children with normal development, language acquisition follows the same stages and begins from the simple to the complex. For many reasons children grow up in multilingual environments. This reveals bilingualism. Bilingualism can be defined as the presence of individuals in an environment where two different languages are spoken and the ability to communicate with both of these two languages. Children in this environment where two languages are used since birth, can learn these two languages in their natural environment. The first studies on teaching native language to bilingual children internationally were brought up by UNESCO in the early 1950s. In the declaration published by UNESCO (2003), it was stated that the teaching of native language was supported as a tool for increasing the quality of education and it was demonstrated that bilingual education was required as a tool for ensuring social equality in societies where different languages were used. The World Bank Report (2005) on 'Education for All' states that 5% of school-age children around the world use different languages at school and at home. To increase the participation of native language teaching in teaching environments, to create a relative equality in education in multicultural societies, to reach higher learning outcomes, to reduce the repetition of the year, to reduce the rate of students going out of the education system, to produce socio-cultural benefits to societies and individuals and sustained effectiveness in reducing the cost of education. There are many different views as to whether children's bilingualism is an advantage or a disadvantage for them. Research on this subject reveals that the disadvantages can be turned into advantages by managing the processes related to second language acquisition or education in early childhood. Early childhood is a critical period in terms of language acquisition of children, as in other developmental areas. Children develop language skills by interacting with people who speak the language well, such as parents, family members, and teachers. In bilingual/multicultural settings, children interact with peers and teachers the most.

As a result of the civil war in Syria, groups of children, women and elderly people, who faced problems with food, shelter and security, etc., had to leave their homes and took refuge in border countries, like Turkey. According to official figures, as of the first quarter of 2018, more than 100 thousand refugees lived in Kilis. However, according to some media organizations, this figure is over 150 thousand. Most of this population consists of children. Children who were placed in and trained in camps outside the city in the first years began attending schools in the city center in the following years, and now in many classes, Syrian children began to receive education. In many pre-primary education classes, Syrian children receive education with Turkish children, consequently this creates a bilingual and multicultural environment. This affects Syrian and Turkish children, their families and teachers in

many aspects. Therefore, It is important to determine how this educational environment affects children's language development. In this respect, the aim of this study is to investigate the effect of bilingual and multicultural education environment on the language development of Syrian and Turkish children. For this purpose, focus group interviews were conducted with 7 preschool teachers working in Kilis. Phenomenology design, one of the qualitative research designs, was adopted in the study. The analysis process of the research is continuing and the results will be presented as an oral presentation.

Keywords: Bilingualism, multicultural education environment, preschool education, language development,refugees

İkidilli-çokkültürlü Eğitim Ortamlarının Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Dil Gelişimlerine Etkisi

Halil Uzun
Kilis 7 Aralık Üniversitesi

Bildiri No: 417 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Dil gelişimi, doğumla birlikte başlayan ve tüm yaşam boyu devam eden bir süreçtir. Çocuklar doğduğu andan itibaren çevresinde konuşulan dili öğrenmeye başlamaktadır. Çocuklar dili öğrenirken sadece bir dizi sözcüğü değil, bu sözcüklerin bir dizi haline getirilmesine olanak veren gramer kurallarını da öğrenmektedir. İlk başlarda bu kurallar her biri doğruluğu ya da yanlışlığı saptanacak bir hipotezdir. Çocuk deneye deneye, başkalarıyla konuşmalarında bu kuralları uygulayarak, hipotezleri gramer kuralları haline dönüştürür. Çocukların dil kazanım süreçleri incelendiğinde dili anlama ve konuşmada belli aşamaları geçirdiği görülmektedir. Normal gelişim gösteren bütün çocuklarda dil kazanımı aynı aşamaları takip etmekte ve basitten karmaşığa doğru bir yol izlemektedir. Birçok nedenden dolayı çocuklar birden çok dilin konuşulduğu ortamlarda büyümektedirler. Bu durum iki dilliliği ortaya çıkarmaktadır. İki dillilik bireylerin iki farklı dilin konuşulduğu ortamda bulunması ve bu iki dilin her ikisiyle de iletişim kurabilme becerisi olarak tanımlanabilmektedir. Doğumlarında itibaren iki dilin kullanıldığı ortamlarda bulunan çocuklar bu iki dili doğal ortamlarında öğrenebilmektedirler. Çocukların sağlıklı gelişimi için birçok ülkede iki dilli ve çok kültürlü eğitim ortamları bulunmaktadır. Uluslararası ölçekte ikidilli çocuklara ana dili öğretimine ilişkin ilk çalışmalar 1950'lerin başlarında UNESCO tarafından gündeme getirilmiştir. UNESCO'nun (2003) yayımladığı bildiride eğitimin niteliğinin artırılmasında ana dili öğretiminin bir araç olarak desteklendiği belirtilmiş ve farklı dillerin kullanıldığı toplumlarda, toplumsal eşitliğin sağlanmasına yönelik bir araç olarak tüm eğitim basamaklarında ikidilliğin ve/veya çok dilli eğitimin gerekliliği ortaya konulmuştur. Dünya Bankası'nın (2005) 'Herkes İçin Eğitim' konulu raporunda dünyada okul çağındaki çocukların %5'nin okulda ve evde kullandıkları dillerin farklı olduğu belirtilmiştir. Ana dili öğretiminin, öğretim ortamlarına katılımını artırmada, çok kültürlü toplumlarda eğitimde göreceli bir eşitlik yaratmada, daha yüksek öğrenme çıktılarına ulaşmada, yıl tekrarını azaltmada, öğrencilerin eğitim sisteminin dışına çıkma oranlarını düşürmede, çok kültürlü toplumlara ve bireylere sosyo-kültürel yararlar üretmede ve eğitim maliyetini düşürmede sürdürülebilir bir etkililik yarattığı belirtilmiştir. Çocukların iki dilli olmasının onlar için avantaj mı dezavantaj mı olduğu konusunda birçok farklı görüş vardır. Bu konuda yapılan araştırmalar, erken çocukluk döneminde ikinci dil edinimi veya eğitimi ile ilgili süreçlerin iyi yönetilebilmesiyle dezavantajların avantaja dönüştürülebileceğini ortaya koymaktadır. Erken çocukluk dönemi diğer gelişim alanlarında olduğu gibi çocukların dil kazanımı açısından da son derece kritik bir dönemdir. Çocuklar, dil becerilerini ebeveynler, aile üyeleri ve öğretmenler gibi dili iyi derecede konuşan kişilerle etkileşim içinde geliştirirler. İkidilli/çokkültürlü eğitim ortamlarında ise çocukların en fazla etkileşime girdikleri kişiler akranları ve öğretmenleridir. Suriye'de çıkan iç savaş sonucu, gıda, barınma ve güvenlik v.b sorunlarla karşılaşan, genellikle çocuklar, kadınlar ve yaşlılardan oluşan gruplar, evlerini terk etmek zorunda kalmış ve Türkiye gibi sınırdaki ülkelere sığınmışlardır. Resmi rakamlara göre 2018 yılının ilk çeyreği itibariyle, Kilis'te 100 binden fazla sığınmacının yaşadığı ifade edilmektedir. Ancak bazı medya kuruluşlarına göre bu rakam 150 binin üstündedir. Bu nüfusun birçoğunu çocuklar oluşturmaktadır. Önceleri şehir dışındaki kamplara yerleştirilen ve bu kamplarda eğitim alan çocuklar daha sonra merkezdeki okullara gitmeye başlamış ve birçok sınıfta Suriyeli çocuklar eğitim almaya başlamıştır. Okul öncesi eğitimi kurumlarında bulunan sınıfların birçoğunda Suriyeli çocuklar Türk çocuklarla birlikte eğitim almakta ve bu durum iki dilli ve çokkültürlü bir eğitim ortamı oluşturmaktadır. Bu durumdan Suriyeli ve Türk çocuklar, bu çocukların aileleri ve öğretmenler birçok

açıdan etkilenmektedir. Bu eğitim ortamının çocukların dil gelişimini ne şekilde etkilediğini belirlemek önemlidir. Bu doğrultuda, bu araştırmada iki dilli ve çokkültürlü eğitim ortamının Suriyeli ve Türk çocukların dil gelişimine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda Kilis İlinde görev yapan 7 okul öncesi öğretmeni ile odak grup görüşmesi gerçekleştirilmiştir. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden olgubilim deseni benimsenmiştir. Araştırmanın analiz süreci devam etmekte olup, elde edilen sonuçlar sözlü bildiri olarak sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: İkidillilik, çokkültürlü eğitim ortamı, okul öncesi eğitim, dil gelişimi, mülteciler

Comparative Investigation Of Behavioral Problems Of Migrant And Non-Migrant Children In Preschool Education

Figen Gürsoy[1], Fatih Aydoğdu[2], Fikriye Sezer[3], Burçin Aysu[4]
[1]*Ankara Üniversitesi*
[2]*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi*
[3]*Kırıkkale Üniv*
[4]*Yıldırım Beyazıt Üniversitesi*

Abstract No: 429 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Migration, spatial change, as well as many changes in the social, economic, political and cultural sphere

It requires. Traumas experienced by families before, during and after migration

can have profound effects on their lives. Social exclusion of immigrant families,

loneliness, language barriers and cultural differences, unemployment, adaptation problems, health problems,

poverty, uncertainties for the future, new roles and responsibilities, family members behind

and many problems such as quitting and longing.

struggles for life. These problems experienced by families also affect children.

may have negative effects. Migrant children, changes in family roles, cultural

differences, domestic violence, post-traumatic stress disorder, language problems, health and nutrition

inadequate housing, inadequate housing, educational problems and adaptation problems.

It is encountered. Children have difficulty in overcoming so many problems

Attract. The extent to which children are affected by migration, according to the reasons for migration

It varies. One of the groups that were forced to migrate due to impulsive factors, the Syrian

refugee children migrate through traumatic experiences such as war, poverty, loss of family members

and these traumatic experiences continue to affect where they migrate. Especially children of pre-school age can be affected more by the problems of migration as a result of their developmental characteristics. Comparison of behavioral problems of immigrant and non-immigrant children and identifying the variables that have an impact on behavioral problems may provide resources to

researchers and interested parties in supporting the development of immigrant children. The aim of this study was to investigate the behavioral problems of immigrant and non-immigrant children and to determine whether some variables were effective on behavioral problems. Mixed design was used in which quantitative and qualitative data were used together. The study included immigrant and non-immigrant children attending kindergartens of the Ministry of National Education in Polatlı, Ankara and their teachers. Obtaining quantitative data to identify children's behavioral problems. LaFreniere and Dumas (1996) and developed by Çorapçı et al. (2010), Social Competence and Behavior Assessment Scale-30 (SYDD-30), which was adapted to Turkish, was used. The scale consists of three sub-dimensions: anger-aggression, social competence, anxiety-introversion. The scale is a likert type quartet rating scale. The generated items are in the form of behaviors and there are 4 options that differ according to the frequency of the respondents' choices and frequency of each behavior. The scale's behavior is graded as one (1) if it never does, sometimes two (2) if it does it, three (3) if it does it often, and four (4) if it does it all the time. The scale consists of 30 items and the minimum score is 30 while the maximum score is 120. The scale was filled in by teachers of immigrant and non-immigrant children. In addition, interview form was applied to the teachers who accepted the interview. The semi-structured interview form developed by the researchers was used to evaluate the qualitative data. In the semi-structured interview form, there are questions about the behavioral problems observed by teachers in immigrant and non-immigrant children, the problems they face with the education and adaptation of immigrant children, the source of the problems of immigrant children, and the differentiating aspects of immigrant children's behaviors. SPSS program was used to analyze the quantitative data. Qualitative data were analyzed by descriptive analysis method. Qualitative and quantitative data obtained from the study were interpreted together. The results will be shared in the congress.

Keywords: Migrant child, migration, behavior problems, mixed pattern

Okul Öncesi Eğitime Devam Eden Göçmen Olan ve Olmayan Çocukların Davranış Sorunlarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi

Figen Gürsoy[1], Fatih Aydoğdu[2], Fikriye Sezer[3], Burçin Aysu[4]
[1]*Ankara Üniversitesi*
[2]*Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi*
[3]*Kırıkkale Üniv*
[4]*Yıldırım Beyazıt Üniversitesi*

Bildiri No: 429 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul Öncesi Eğitime Devam Eden Göçmen Olan ve Olmayan Çocukların Davranış Sorunlarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi

Figen GÜRSOY Fatih AYDOĞDU Fikriye SEZER Burçin AYSU

Özet

Göç, mekansal değişimle birlikte sosyal, ekonomik, siyasi ve kültürel alanda birçok değişimi gerektirir. Göç öncesi, göç sırası ve göç sonrasında ailelerin yaşadıkları travmalar, ailelerin yaşamları üzerinde derin etkiler bırakabilmektedir. Göç yaşayan aileler sosyal dışlanma, yalnızlık, dil engelleri ve kültürel farklılık, işsizlik, uyum sorunları, sağlık sorunları, yoksulluk, geleceğe yönelik belirsizlikler, yeni rol ve sorumluluklar, aile üyelerini geride bırakma ve özlem duyma gibi birçok durumla karşı karşıya kalmakta ve bu sorunlar içinde yaşam mücadelesi vermektedir. Ailelerin yaşadıkları bu sorunlar çocuklar üzerinde de olumsuz etkiler bırakabilmektedir. Göç eden çocuklar, aile rollerinde değişiklikler, kültürel farklılıklar, aile içi şiddet, travma sonrası stres bozukluğu, dil sorunları, sağlık ve beslenme imkanlarının yetersizliği, yetersiz barınma imkanları, eğitim sorunları ve uyum problemleri ile karşılaşmaktadır. Çocuklar yaşanılan bu kadar çok sorunun üstesinden gelmekte güçlük çekmektedir. Göç olayından çocukların etkilenme derecesi, göç etme nedenlerine göre değişmektedir. İtici faktörlerin etkisiyle göç etmek zorunda kalan gruplardan biri olan Suriyeli mülteci çocuklar, savaş, yoksulluk, aile üyelerinin kaybı gibi travmatik yaşantılarla göçe zorlanmakta ve göç ettikleri yerlerde bu travmatik yaşantılar etkisini sürdürmektedir. Özellikle okul öncesi eğitim çağından bulunan çocuklar, gelişim özelliklerinin bir sonucu olarak göçün getirdiği

sorunlardan daha çok etkilenebilmektedir. Göçmen olan ve olmayan çocukların, davranış sorunlarının karşılaştırılması ve davranış sorunları üzerinde etkili olan değişkenlerin belirlenmesi, göçmen çocukların gelişimlerini destekleme konusunda araştırmacılara ve ilgililere kaynak oluşturabilecektir. Bu araştırmada göçmen olan ve olmayan çocukların davranış sorunlarının incelenmesi ve davranış sorunları üzerinde bazı değişkenlerin etkili olup olmadığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma nicel ve nitel verilerin birlikte kullanıldığı karma desen kullanılmıştır. Araştırmada Ankara'nın Polatlı ilçesindeki Milli Eğitim Bakanlığına bağlı anaokullarına devam eden göçmen olan ve olmayan çocuklar ve öğretmenleri dahil edilmiştir. Çocukların davranış sorunlarının belirlenmesi amacıyla, nicel verilerin elde edilmesinde. LaFreniere ve Dumas (1996) tarafından geliştirilen ve Çorapçı ve ark. (2010) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Sosyal Yetkinlik ve Davranış Değerlendirme Ölçeği-30 (SYDD-30) kullanılmıştır. Ölçek kızgınlık-saldırganlık, sosyal yetkinlik, anksiyete-içe dönüklük olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçek likert tipi dörtlü derecelendirme ölçeğidir şeklindedir. Oluşturulan maddeler davranış biçimleri şeklindedir ve her bir davranış biçiminin karşısında cevaplayıcıların seçenekleri, sıklık oranlarına göre farklılaşan 4 seçenek bulunmaktadır. Ölçekte yer alan davranışı hiçbir zaman yapmıyorsa bir (1), bazen yapıyorsa iki (2), sık sık yapıyorsa üç (3) ve her zaman yapıyorsa dört (4) puan şeklinde derecelendirilmiştir. Ölçek 30 maddeden oluşmakta ve alınabilecek en az puan 30 iken en fazla puan 120'dir. Ölçek, göçmen olan ve olmayan çocukların öğretmenleri tarafından doldurulmuştur. Ayrıca görüşmeyi kabul eden öğretmenlere görüşme formu uygulanmıştır. Nitel verilerin değerlendirilmesinde ise araştırmacılar tarafından geliştirilen Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formunda öğretmenlerin göçmen olan ve olmayan çocuklarda gözlemledikleri davranış sorunlarının neler olduğu, göçmen olan çocukların eğitimleri ve uyumlarıyla ilgili yaşadıkları sorunların neler olduğu, göçmen çocuklarının sorunlarının kaynağının neler olduğu, göçmen çocukların göçmen çocukların davranışlarından farklılaşan yönlerinin neler olduğunu belirlemeye yönelik sorular yer almaktadır. Nicel verilerin analizinde SPSS programı kullanılmıştır. Nitel veriler ise betimsel analiz yöntemiyle analiz edilmiştir. Araştırmadan elde edilen nitel ve nicel veriler birlikte yorumlanmıştır. Elde edilen sonuçlar kongrede paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göçmen çocuk, göç, davranış sorunları, karma desen

Anahtar Kelimeler: Göçmen çocuk, göç, davranış sorunları, karma desen

Investigation Of The Impact Of Supportive Language Training Activities Offered To Bilingual Children On Their Language Skills And Reading Levels

Zeynep Fulya Temel[1], Ayşe Belgin Aksoy[1], Vedat Bayraktar[1], Hurşide Kübra Özkan[1], Kübra Kanat[1], Merve Karakaş Aksoy[1]

[1]*Gazi Üni.*

Abstract No: 189 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Turkey has been exposed to a considerable amount of migration since the start of the crisis in the Middle East. It is the country hosting the biggest number of individuals under international protection such as Syrians holding temporary protection status. These individuals have problems such as working in poor jobs, social exclusion, bad sheltering and nutritional conditions, and difficulties in sending their children to school. Among these problems, the language problem and the adaptation problems resulting from that come to the fore. Immigrant children have certain rights as stated in the United Nations Convention on the Rights of the Child and the Universal Declaration of Human Rights. One such right is education. The most important issue in the education and adaptation process is solving language problems and supporting language skills. It is considered necessary to provide language support in early period in order to minimize such problems of individuals under international protection living in Turkey.

In this regard, this study investigates the impact of supportive language training activities offered to bilingual children attending elementary schools affiliated to the Ministry of National Education of Turkey (MEB) on their language skills and reading levels. To this end, we contacted Keçiören Municipality Immigrants Services Center (IGAM) in Ankara and created our study group with 10 children at the age of 6-9 determined by IGAM on a voluntary basis. The activities were conducted in Immigrant Information and Support Point under IGAM. The study was carried out by following the stages indicated below.

The children were informed of the research process in the first stage. 12-week supportive language training activities were conducted with the children in the study group. The activities were carried out two hours one a day a week. The first hour was spend on one-to-one study with children while the second hour was allocated for group work. As the children's Turkish language skills were different from one another, group work was performed through combined class practices. Of the children, five were third-grade students; four were second-grade students; and one was first-grade student. Three children did not how to read and write. Language training activities supporting language skills were conducted by seven pre-service preschool teachers receiving the community service course and four instructors (three research assistants working in a primary education department and one doctor research assistant).

Turkish and language activities were prepared in accordance with the aim of the study and level of the children. These activities were based on the first-, second-, and third-grade acquisitions included in the MEB Turkish course curriculum. Basic language skills such as reading, writing, speaking, and listening were taken into consideration when preparing the activities. The study was designed as quantitative study and employed single-group pretest-posttest design, which is an experimental research design. Tests were administered to the children in the study group before and after the training process. For the presentation of findings, pseudonyms were attributed to children instead of

their real names in accordance with ethical principles. Data were collected through Turkish Expressive and Receptive Language Test (TIFALDI) (Kazak Berument and Güven, 2010) for measuring the children's language skills and unlettered picture book titles "Frog Where Are You?" (Mayer, 1969; Işıtan, 2010). Level 1, level 2, and level 3 reading texts were given and "False Analysis Inventory" was used to determine their reading levels (Haris and Sipay, 1990; Ekwall and Shanker, 1988; May, 1986; Akyol, 2006). Their reading durations, the numbers of words they read in a minute, their reading mistakes, and their word recognition levels were determined. As pretest data could not be obtained from two illiterate children in the Frog Where Are You? and reading texts activities, they could not be included in the analyses. However, the children participated in all training activities.

Data were analyzed via IBM SPSS 22. The Wilcoxon signed-rank test, which is a non-parametric one, was applied for data analysis. The analysis results indicated a significant difference between the pretest and posttest scores the children obtained from TIFALDI in favor of the latter. This showed that the training activities had a significant impact on the development of the children's expressive and receptive language skills. The training activities were also determined to have a considerable contribution to the children's story-telling skills. The children's reading levels were found to rise from failure [MB1] level to instructional level and from instructional level to free reading level among children at failure [MB2] level and at instructional level, respectively.

[MB1]Endişe düzeyi kavramı için terimsel doğruluğu kontrol ediniz. Yapılan araştırmalarda emin şekilde ulaşılamamıştır.

[MB2] [MB2]Endişe düzeyi kavramı için terimsel doğruluğu kontrol ediniz. Yapılan araştırmalarda emin şekilde ulaşılamamıştır.

Keywords: Temporary protection, bilingualism

İki Dilli Çocuklara Yönelik Uygulanan Destekleyici Dil Eğitim Etkinliklerinin Çocukların Dil Becerilerine ve Okuma Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi

Zeynep Fulya Temel[1], Ayşe Belgin Aksoy[1], Vedat Bayraktar[1], Hurşide Kübra Özkan[1], Kübra Kanat[1], Merve Karakaş Aksoy[1]

[1]*Gazi Üni.*

Bildiri No: 189 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Türkiye, Ortadoğu'da yaşanan krizin başladığı ilk günden itibaren önemli derecede göç alan ve geçici koruma altındaki Suriyeliler gibi uluslararası koruma altındaki kişilere en fazla ev sahipliği yapmakta olan bir ülkedir. Bu kişilerin; niteliksiz işlerde çalışma, sosyal dışlanma, barınma, beslenme ve çocukların okula gidememeleri gibi sorunları bulunmaktadır. Bu sorunların içerisinde dil sorunu ve buna bağlı olarak ortaya çıkan uyum problemleri en temel sorunlarını oluşturmaktadır. Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi ve İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nde de yer aldığı gibi göç eden çocukların da çeşitli hakları vardır ve bu haklardan biri eğitimdir. Eğitim ve uyum sürecinde en önemli etken dil problemlerinin çözümlenmesi ve dil becerilerinin desteklenmesidir. Türkiye'de yaşayan uluslararası koruma altındaki kişilerin bu sorunlarını en aza indirmek için, erken dönemde dil desteğinin sağlanması gerekli görülmektedir.

Bu bağlamda araştırma, Türkiye'de MEB'e bağlı ilkokullara devam eden iki dilli çocuklara yönelik destekleyici dil eğitim etkinliklerinin dil becerilerine ve okuma düzeylerine etkisini incelenmiştir. Bu amaçla Ankara'nın Keçiören Belediyesi Göçmen Hizmetleri Merkezi (IGAM) ile iletişime geçilmiş ve gönüllük esasına dayalı olarak ilkokula devam eden, yaşları 6-9 arasında değişen toplam 10 çocuk IGAM tarafından belirlenerek çalışma grubu oluşturulmuştur. Çalışmalar IGAM'a bağlı Mülteci Bilgilendirme ve Destekleme Noktasında yürütülmüştür. Çalışmanın yürütülmesinde aşağıda sunulan süreçler izlenmiştir:

İlk aşamada, çocuklara çalışma sürecine ilişkin bilgi verilmiştir. Çalışma grubundaki çocuklarla 12 hafta süren destekleyici dil eğitim etkinlikleri yapılmıştır. Etkinlikler haftada bir gün gerçekleştirilmiş ve iki saat sürdürülmüştür. Bireysel ve grup uygulamalarının ilk saatinde çocuklar ile birebir çalışma etkinliklerine, ikinci saatinde ise grup etkinlerine yer verilmiştir. Çocukların Türkçe dil becerileri birbirinden farklı olduğu için grup çalışmaları birleştirilmiş sınıf uygulamaları şeklinde yürütülmüştür. Çocukların beşi üçüncü sınıf, dördü ikinci sınıf, biri ise birinci sınıfa devam etmekte olup, üç çocuk okuma yazma bilmemektedir. Dil becerilerini destekleyici dil eğitim etkinlikleri topluma hizmet dersi alan 7 okul öncesi öğretmen adayı, temel eğitim bölümünde araştırma görevlisi olarak çalışan üç uzman ve bir doktor araştırma görevlisi olmak üzere dört öğretim elemanı tarafından verilmiştir.

Çalışmanın amacına ve çocukların seviyesine yönelik MEB Türkçe dersi öğretim programında yer alan birinci, ikinci ve üçüncü sınıf kazanımları doğrultusunda Türkçe ve Dil etkinlikleri hazırlanmıştır. Etkinliklerin hazırlanmasında okuma, yazma, konuşma ve dinleme temel dil becerileri dikkate alınmıştır. Nicel bir araştırma olarak tasarlanan bu çalışmanın deseni deneysel araştırma desenlerinden tek grup öntest-sontest deseni olarak belirlenmiştir. Çalışma grubundaki çocuklara uygulama öncesi ve sonrasında testler uygulanmıştır. Etik ilkeler doğrultusunda elde edilen verilerde, çocukların isimleri yerine rumuz isimler belirlenerek bulguların sunumunda kullanılmıştır. Veri toplam aracı olarak, çocukların dil becerilerinin ölçülmesinde Türkçe İfade Edici ve Alıcı Dil Testi (TİFALDİ) (Kazak Berument ve Güven, 2010), "Frog Where Are You?" (Kurbağa neredesin?) (Mayer, 1969; Işıtan, 2010) adlı yazısız resimli kitap kullanılmıştır. Çocukların okuma düzeylerini belirlemek için ise, 1. seviye, 2. seviye ve 3.

seviye düzeylerine yönelik okuma metinleri verilmiş ve "Yanlış Analizi Envanteri" (Haris ve Sipay, 1990; Ekwall ve Shanker, 1988; May, 1986; Akyol, 2006) kullanılarak değerlendirilmiştir. Çocukların okuma süreleri, dakikada okudukları kelime sayıları, yaptıkları okuma hataları ve kelime tanıma düzeyleri belirlenmiştir. **"**Kurbağa neredesin?" ve okuma metinleri uygulamalarında okuma yazma bilmeyen iki çocuktan ön-test puanlarına yönelik veri elde edilemediği için bu veriler analize dâhil edilememiştir fakat çocuklar uygulamaların bütününe katılmıştır.

Elde edilen veriler IBM SPSS 22 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde nonparametrik testlerden Wilcoxon işaretli sıralar testi yapılmıştır. Analiz sonuçlarına göre çocukların ifade edici dil testinden ve alıcı dil testinden aldıkları uygulama öncesi ve sonrası puanları arasında anlamlı bir fark olduğu ve bu farkların sontest puanları lehine olduğu ortaya çıkmıştır. Buna göre uygulamaların çocukların ifade edici ve alıcı dil becerilerini geliştirmede önemli bir etkisi olduğu sonucuna varılmıştır. Buna ek olarak uygulamaların çocukların öykü anlatma becerilerini geliştirmede de önemli bir katkısı olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, çocukların okuma düzeylerinin endişe düzeyinde olan çocukların öğretim düzeyine, öğretim düzeyinde olan çocukların ise serbest okuma düzeyine çıktığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Geçici koruma, iki dillilik

Analysis Of The School Adaptation Process Of Asylum Seekers And Turkish Children In The Early Childhood Period (Çabaçam Case)

Şenay Türker Üçüncü[1], Ebru Aktan Acar[1]
[1]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

Abstract No: 215 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

One of the largest and most long-term emmigration in recent years is due to the civil war in Syria that began on March 15, 2011. Safety of life is one of the main reasons for Syrian refugees to emigrate to Turkey using the "Open Door" policy that allowed in every individual who needed protection. Because of the prolongation of the war, the asylum seekers who left their country could not return to their homes. Therefore, many children began to attend school at different grade levels away from their country. According to the July 2019 data from the General Directorate of Migration Management of the Ministry of Interior; the number of asylum seekers who are 10 years of age living in Turkey is up to 1 million 7 thousand 453 people.

These asylum-seekers have many urgent needs and education is the most important necessity. Unfortunately, the war environment is experienced in various geographical regions of the world. This situation not only affects civilians fighting in the line of war but also civilians and children who have fled the war zones. Children who are not directly exposed to war are sometimes subjected to a war-like struggle through the media, due to hostile attitudes in the countries where they are accepted. Additionally; child marriage, domestic violence, child abuse, and psychological traumas are faced by asylum seekers. According to UNHCR's research, the biggest problems are the risk of child labor with 11% of refugee children working. Another risk is the children dropping out of school, with 25% of these children doing so.

The aim of this study was to determine the adaptation problems of asylum seekers and children of Turkish descent who received preschool education in early childhood. These children, who had to emigrate and take refuge in our country because of the war, have basıc and educational needs. The focus of this research was to study their adaptation to school, the effect of the children's language barrier and past emotional trauma. The case study was conducted as a qualitative research model based on the observations of the children and parents, as well as the instructor's opinions.

The study group consisted of asylum-seeking children and developmentally disadvantaged families of Turkish children who attended school for at least one term between October 2017- May 2018 at ÇABA Multi-Purpose Early Childhood Education Center (ÇABAÇAM), Çanakkale Onsekiz Mart University. The group consisted of 27 participants: 8 children, 8 parents, and 11 trainers. In order to collect the data in this study, three surveys were developed using the literature and expert's opinions. A child observation survey, a parent survey, and an instructor interview survey developed by the researcher. Participants were determined using the sampling type which is defined as Criterion Sampling. The Descriptive Analysis method was used for data analysis, the interviews for this research was conducted within the framework of open-ended questions. The participant's names were left anonymous. The parent's and the trainer's original opinions were evaluated directly. The children were observed for an average of 30 weeks and the results were analyzed using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS. v22) program.

As a result of this research, the following recommendations were presented to the trainers as a solution. Making preschool education fun, preparing curriculum to facilitate adaptation to the school environment, organizing culture sharing days, organizing activities that explain different cultures in classrooms, avoiding speech that may create prejudices for children and parents, arranging group work and home visits.

Recommendations for policy-makers; rendering Turkish classes in municipalities, volunteers, government agencies, and NGOs. Encouraging the fathers to participate in family events, offering cultural adaptation classes for parents, educating children about hygiene and providing training on topics such as Turkish. Adding legislation for the continuation of girls' education, conducting academic seminars on children's rights as well as cultural differences. Fınally, training teachers to teach in multicultural classes.

Recommendations for the future researchers; similar studies should be carried out in pre-schools, primary, secondary and public schools. A special "school adaptation model" should be developed, those studies ought to use a wider working group of qualitative and quantitative methods.

Keywords: School adaptation, asylum seekers, early childhood education, ÇABAÇAM

Erken Çocukluk Döneminde Sığınmacı ve Türk Asıllı Çocukların Okula Uyum Sürecinin Analizi (çabaçam Örneği)

Şenay Türker Üçüncü[1], Ebru Aktan Acar[1]
[1]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

Bildiri No: 215 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Son yıllarda kitleler halinde ve uzun süreli yaşanan göçlerden biri de, 15 Mart 2011'de başlayan Suriye'deki iç savaştır. Can güvenliği sebebi ile ülkelerini terk etmek ve kabul edildikleri ülkelere göç etmek zorunda kalan sığınmacılara, Türkiye izlediği "Açık Kapı" politikası ile sınır kapılarını sonuna kadar açmıştır. Savaşın uzaması ve memleketini terk edip gelen sığınmacıların ülkelerine geri dönememelerinden dolayı birçok çocuk ülkelerinden uzakta farklı bir ülkede farklı kademelerde okula gitmeye başlamıştır. İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Genel Müdürlüğünün Temmuz 2019 verilerine göre, Türkiye'de yaşayan 10 yaşın altındaki sığınmacıların sayısının 1 milyon 7 bin 453 kişi olduğu görülmektedir.

Sığınmacı çocukların acil olarak karşılanması gereken birçok ihtiyacı vardır. Bu ihtiyaçların en başında da eğitim ihtiyacı gelmektedir. Dünyanın çeşitli coğrafyalarında savaş ortamı maalesef ki yaşanmaktadır. Bu durum sadece savaşta cephede çatışanları değil sivilleri de etkilemektedir ve bu çatışma ve şiddet ortamından sivillerin içinde de en çok çocuklar zarar görmektedir. Savaşa direk olarak maruz kalmayan çocuklar bazen medya aracılığı, bazen kabul gördükleri ülkelerdeki nefretli tutumlar sebebi ile bir şekilde savaşa maruz bırakılmaktadırlar. BMMYK'nın yaptığı araştırmaya göre sığınmacı çocuklarda görülen çocuk evliliği, aile içi şiddet, çocuk istismarı, psikolojik travmalar gibi risklerin arasında en büyük sorunun % 11 oranıyla çocuk işçiliği ve % 25 oranında eğitimi bırakma riski olduğu görülmektedir.

Bu araştırma, erken çocukluk döneminde okul öncesi eğitimi alan, sığınmacı ve Türk asıllı çocukların okula uyum sorunlarını belirlemek amacıyla yürütülmüştür. Savaş nedeniyle ülkesinden göç etmek zorunda kalıp ülkemize sığınan bu çocukların temel ihtiyaçları ile birlikte eğitim ihtiyaçları da gün yüzüne çıkmaktadır. Çocukların dil engeli ve yaşadıkları travmanın okula uyumlarına etkisinin incelendiği bu çalışmada çocuk gözlemleri, ebeveyn ve eğitmen görüşleri alınmak suretiyle nitel araştırma modellerinden Durum Araştırması uygulanmıştır.

Araştırmanın çalışma grubunu, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi ÇABA Çok Amaçlı Erken Çocukluk Eğitimi Merkezi'nde (ÇABAÇAM) Ekim 2017- Mayıs 2018 tarihleri arasında en az bir dönem eğitim alan sığınmacı çocuklar ve özellikle gelişimsel olarak dezavantajlı ailelerden gelen Türk asıllı çocuklar oluşturmuştur. Çalışma grubunda 8 çocuk, 8 ebeveyn ve 11 eğitmen olmak üzere 27 katılımcı bulunmaktadır. Çalışmada veri toplamak amacıyla literatür ve uzman görüşlerinden faydalanılarak, araştırmacı tarafından geliştirilen çocuk gözlem formu, ebeveyn ve eğitmen görüşme formu olmak üzere üç ayrı form oluşturulmuştur. Katılımcılar amaçlı örnekleme yöntemlerinden Ölçüt Örneklemesi olarak nitelendirilen örneklem türü kullanılarak belirlenmiştir. Verilerin analizinde betimsel analiz yöntemi kullanılmış; açık uçlu sorular çerçevesinde yapılan görüşmeler eğitmen ve ebeveyn ismi verilmeden kodlanarak, doğrudan orijinal görüşler verilerek değerlendirilmiştir. Ortalama 30 hafta gözlenen çocukların gözlem sonuçları Statistical Package for the Social Sciences (SPSS. v22) programında analiz edilmiştir.

Araştırmanın bulguları incelendiğinde, okula uyumu etkileyen faktörler olarak, dil sorunu, maddi güçlükler, akran tutumu, öz bakım yetersizliği, çocukların devamsızlık yapması, sınıfta eğitmenlerin adil olmaması, eğitmenlerin çok kültürlü sınıflar için özel bir eğitim almamış olmaları, tercüman bulunmaması tespit edilmiştir.

Araştırmanın sonucunda eğitmenlere yönelik olarak şu çözüm önerileri sunulmuştur;okul öncesi eğitimin eğlenceli kılınması, okula uyumu kolaylaştıracak müfredatların hazırlaması, kültür paylaşım günlerinin düzenlenmesi, sınıflarda farklı kültürleri anlatan etkinlikler yapılması, ebeveyn ve öğretmenlerin çocuklar da ön yargı oluşturabilecek konuşmalardan kaçınması, grup çalışmaları ve ev ziyaretlerinin yapılması önerilmektedir.

Politika belirleyicilere yönelik öneriler ise, belediyeler, gönüllüler, devlet kurumları ve STK'ların Türkçe kursları açması, babaların aile katılımlarına dahil edilmesi, ebeveynlere kültürel uyum, hijyen vb. konularda eğitimler verilmesi, kız çocuklarının eğitimlerinin devamı için Türk eğitim mevzuatı, çocuk hakları ve kültürel farklılıklar konusunda eğitici seminerler düzenlenmesi, öğretmenlere çok kültürlü sınıflarda öğretmenlik yapabilmek için eğitimler verilmesidir.

Gelecekteki araştırmacılara ise, benzer çalışmaların okul öncesi, ilk, orta öğretim ve devlet okullarında da yapılması, “okula uyum modeli” geliştirilmesi, daha geniş bir çalışma grubu ile nitel ve nicel yöntemlerin birlikte kullanıldığı çalışmalar yapılması, devlet okullarında belli bir süre görev yapmış öğretmenlere de uygulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okula uyum, sığınmacı çocuklar, erken çocukluk eğitimi, ÇABAÇAM

Erken Müdahale Programları

Early Intervention Programs

Investigation Of Factors Affecting Life Skills Levels Of Preschool Children

Yağmur Başaran[1], Zeynep Topcu Bilir[2], Zeynep Seda Çavuş[1], Fatıma Başaran[3]

[1]*Düzce Üniversitesi*

[2]*Düzce üniversitesi*

[3]*Manisa Demirci Hikemt Arsal Anaokulu*

Abstract No: 70 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The aim of pre-school education is to support the child's development in every sense and to help the individual to realize himself / herself. The main purpose of societies is to educate self-sufficient individuals. For this purpose, every child should gain vital cultural and social experience in the first years of their life, which is described as preschool period. Entering the world of other people and establishing positive relationships with them, knowing the environment and the culture they live in and adapting to this environment, managing their emotions in accordance with the conditions of the environment they are in are important skills that all children should have. In recent years, it has been focused on the skills that support the development of children in social, emotional and social spheres as it is understood that education, which focuses only on cognitive development, fails to prepare children for life. At this point, life skills education programs whose effectiveness is demonstrated by many scientific studies stand out as an interdisciplinary approach. In many countries of the world, education programs supporting life skills, which are referred to as development and prevention programs or early intervention programs, are used to reduce risk factors for children and to develop protective factors. Life skills which aim to develop the skills and motivation of children and young people to transfer all kinds of information to their lives represents a whole range of skils aimed at providing necessary skills for life such as self-awareness, communication, problem solving, empathy, decision-making, emotion management and self-confidence. With the support of life skills, it is aimed for every child to be healthy and safe, to enjoy life, to achieve success, to contribute positively to the environment and to contribute to them to reach economic prosperity. The level of life skills acquired in preschool period forms the basis of how well children will perform in later ages and their subsequent educational lives. For this reason, it is important to determine the factors affecting the development of life skills and the level of life skills of preschool children, and to carry out studies on areas that are lacking and need to be supported in life skills. In the light of this information; ***The aim of this study*** is to examine the variables affecting the life skill levels of children attending preschool institutions. ***The sample of the research conducted with quantitative research methods constitutes***; 79 children and their teachers which were selected by simple random sampling method among the children attending independent kindergartens in Manisa in 2018-2019 academic year. ***The data of the study was obtained by*** using the “Early Childhood Life Skills Scale” and the Demographic Information Form prepared by the researchers. “Early Childhood Life Skills Scale” aims to investigate the life skill levels of 48-72 months old children. The scale, which was developed as a five-point Likert, consists of 56 items and one dimension. It contains 10 basic life skills as well as health and safety skills determined by the World Health Organization. The scale is filled in separately for each child by the teachers. The Cronba Alpha value of the scale was 0.99 for this research. The Demographic Information Form contains information on the children’s age, gender, number of siblings, parents’ age, parents’ education level and duration of attendance at pre-school institutions. Statistical analysis of the data was carried out by using packet programs on the computer. In the research, T Test was used for the analysis of variables with normal distribution, Kruskal Wallis Test was used for the analysis of variables that did not show normal distribution, and correlation was conducted in the analysis of the paired relationship. ***As a result of the research***; A statistically significant difference was found between

the levels of life skills of children and their duration of attendance to preschool. It has been seen that children who attend the preschool institution for a longer period have a higher level of life skills. However, it is seen that the gender of the children, the number of siblings, parents' age and parents' education level did not make a statistically significant difference on children's life skill levels. These results show once again the importance of pre-school education in preparing children for life.

Keywords: Preschool, life skill, early childhood education.

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Yaşam Beceri Düzeylerinde Etkili Olan Faktörlerin İncelenmesi

Yağmur Başaran[1], Zeynep Topcu Bilir[2], Zeynep Seda Çavuş[1], Fatıma Başaran[3]

[1]*Düzce Üniversitesi*

[2]*Düzce üniversitesi*

[3]*Manisa Demirci Hikemt Arsal Anaokulu*

Bildiri No: 70 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi eğitiminin amacı, çocuğun gelişimini her anlamda desteklemek ve bireyin kendini gerçekleştirmesine yardımcı olmaktır. Bireysel olarak kendi kendine yetebilen bireyler yetiştirmek toplumların temel amacıdır. Bu amaç doğrultusunda her çocuğun okul öncesi dönem olarak nitelendirilen yaşamlarının ilk yıllarında sosyal kültürel anlamda yaşamsal tecrübe kazanması gerekmektedir. Diğer insanların dünyasına girmek ve onlarla olumlu ilişkiler kurmak, çevreyi ve yaşadığı kültürü tanımak ve bu ortama uyum sağlamak, içinde bulunduğu ortamın koşullarına uygun olarak duygularını yönetebilmek tüm çocukların sahip olması gereken önemli becerilerdir. Son yıllarda, sadece bilişsel gelişime odaklanan eğitimin, çocukları yaşama hazırlamada yetersiz kaldığının anlaşılması üzerine çocukların sosyal, duygusal ve toplumsal alanlarda da gelişimini destekleyen becerilere odaklanılmıştır. Bu noktada, etkililiği birçok bilimsel çalışma ile ortaya konulan yaşam becerileri eğitim programları, disiplinler arası bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Dünyanın birçok ülkesinde gelişme ve önleme programları ya da erken müdahale programları olarak anılan yaşam becerilerini destekleyen eğitimler, çocuklar için risk faktörlerinin azaltılması ve koruyucu faktörlerin geliştirilmesi amacıyla kullanılmaktadır. Çocuk ve gençlerin her türlü bilgiyi yaşamlarına aktarabilmeleri için yeteneklerini ve motivasyonlarını geliştirmeyi amaçlayan yaşam becerileri; öz farkındalık, iletişim, problem çözme, empati, karar verme, duygu yönetimi, kendine güven gibi yaşam için gerekli becerileri kazandırmayı amaçlayan bir çok becerilerin bütününü temsil etmektedir. Yaşam becerilerinin desteklenmesi ile her çocuğun, sağlıklı ve güvende olmak, yaşamdan zevk almak, başarı elde etmek, içinde bulunduğu ortama olumlu katkı sağlamak ve ekonomik refahı yakalamalarına katkı sağlamak hedeflenmektedir. Okul öncesi döneminde sahip olunan yaşam becerilerinin düzeyi, çocukların ileri ki yaşlarda ne kadar iyi performans göstereceklerinin ve daha sonraki eğitim hayatlarının temelini oluşturmaktadır. Bu sebeple okul öncesi dönem çocuklarının yaşam beceri düzeylerinin ve yaşam becerilerinin gelişimine etki eden faktörlerin belirlenmesi, yaşam becerilerinde eksik ve desteklenmesi gereken alanlara yönelik çalışmaların yürütülmesi önem taşımaktadır.

Bu bilgiler ışığında ***araştırmanın amacı***; okul öncesi kurumlarına devam eden çocukların yaşam beceri düzeyleri üzerinde etkili olan değişkenleri incelemektir. ***Nicel araştırma yöntemleri*** ile yürütülen araştırmanın ***örneklemini;*** 2018-2019 Eğitim Öğretim yılında Manisa ilindeki bağımsız anaokullarına devam eden çocuklar arasından basit seçkisiz örnekleme yöntemi ile belirlenen 79 çocuk ve bu çocukların öğretmenleri oluşturmaktadır. ***Araştırmanın verileri*** "Erken Çocukluk Yaşam Becerileri Ölçeği" ve araştırmacılar tarafından hazırlanan Demografik Bilgi Formu kullanılarak elde edilmiştir. "Erken Çocukluk Yaşam Becerileri Ölçeği" 48-72 aylık çocukların yaşam beceri düzeylerini incelemeyi amaçlamaktadır. Beşli likert olarak geliştirilen ölçek 56 maddeden ve tek boyuttan oluşmaktadır. Dünya Sağlık Örgütünün belirlediği 10 temel yaşam becerisi yanında sağlık ve güvenlik becerilerine yönelik de maddeler içermektedir. Ölçek öğretmenler tarafından her bir çocuk için ayrı ayrı doldurulmaktadır. Ölçeğin bu araştırma için Cronba Alfa değeri 0.99 olarak tespit edilmiştir. Demografik Bilgi Formunda çocukların yaşı, cinsiyeti, kardeş sayısı, ebeveyn yaşı, ebeveyn öğrenim düzeyi, okul öncesi eğitim

kurumlarına devam sürelerine ilişkin bilgiler bulunmaktadır. Verilerin istatistiksel çözümlemesi bilgisayar ortamında paket programlar kullanılarak yapılmıştır. Araştırmada normal dağılım gösteren değişkenlerin analizlerinde T Testi, normal dağılım göstermeyen değişkenlerin analizinde Kruskal Wallis Testi ve ikili ilişkinin incelendiği analizlerde ise korelasyon yapılmıştır. *Araştırma sonucunda*; çocukların yaşam becerileri düzeyleri ile okul öncesi kuruma devam süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Okul öncesi kuruma daha uzun süre devam eden çocukların yaşam beceri düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür. Bununla birlikte çocukların cinsiyetinin, kardeş sayısının, ebeveyn yaşı ve ebeveyn öğrenim düzeyinin çocukların yaşam beceri düzeyleri üzerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık yaratmadığı görüşmüştür. Elde edilen bu sonuçlar okul öncesi eğitimin çocukları hayata hazırlamadaki önemini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, yaşam becerisi, erken çocukluk eğitimi

‘‘My Baby Does Not Have Eye Contact With Me, They Say She Is Autistic Vision And Communication Diffuculties In Multiply Disabled Visually Impaired Children And Ophthalmologists Role In Diagnosis

Zeynep Nazan Baykan
Serbest Hekim

Abstract No: 374 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

İNTRODUCTİON: Eye contact develops within 6-8 weeks in term babies. İf there is no eye contact after 8 weeks an ophthalmologist and a child neurologist must assess the baby . Having no eye contact with mother has an emergent importance from the view point of development. Cerebral /Cortical visual impairment, (,CVİ), being an umbrella term is the most common reason of low vision in children in developed countries and is developed by a neurological impairment of primary visual cortex, visual pathways and high visual centers in the brain. Autism spectrum disorders (ASD) and CVI both are brain based disorders

The purpose of my paper is to inform disciplines specialized in re/-habilition and education of children, 0-3, 3-6 years of age, with multiple disabilities and visual impairment about the possibility of CVI to prevent misdiagnosis of ASD and being labeled as autistic. Early intervention

CASES: The patients of our artcle is multiply disabled children who have no eye-contact with their mother, 6-8 weeks post natally. İn developed countries, because visual impairment , specially CVI is much seen in multiply disabled children and the importance of vision in child development, these children are categorized as multiply disabled, visually impaired children

METHOD: İn our study, definition, and classification of ASD with respect to international standarts, and CVİ definition and common behaviours will be analysed respectively and with respect to literature, physiopathology and etiology will be discussed in order to inform different disciplines involved in early intervention and re/-habilitation of multiply disabled, visually impaired children

DİSCUSSİON: ASDis a brain based disorder, seen most often in the first three years of life and is diagnosed by social problems and non verbal communication diffuculties. İn young children. certain behaviours can be the cause of getting autism diagnosis;

- Social problems: having no eye contact, having problems in social and sensorial relations with their same aged peers
- Communication diffuculties: Having language development diffuculties, problems in imaginative play
- Having repetetive stereotypic behaviours; like shaking head, waving his/her hand in front of his eyes

Better definition of CVI in recent years and diagnosing visual behaviours of children who have pathology in primary visual cortex, visual pathways and high visual centers and their resemblences to those taken into the spectrum of ASD have caused the necessity of assessment of these chİldren by child psychiatrist and ophthalmologist trained in the assessment of these children co-actively and work coordinately. İn developed countries multiply disabled, visually impaired children are assesst and their functional visual assessment is made by a trained ophthalmologist primarly since vision has much importance in developmental milestones in the early years of life. This co-action will cause child

psychiatrist and pediatric ophthalmologist to better understand the visual behaviour of these children, better analyse the etiology under these behaviours and give better diagnosis. Pediatric ophthalmologist, have to make routine and functional visual assessment in order to understand what and how these children visualize their world.

RESULT: ASD and CVI are both brain based disrder and have common visual behaviours. Diagnosing these children with co working of pediatric ophthalmologist and psychiatrist will cause positive outcomes in all ares of development and succesful outcomes in re/-nhabilitaion and education of these children

Keywords: Communication diffuculties, autism spectrum disorder, cerebral/cortical visual impairment

'bebeğim Benle Göz Teması Kurmuyor, Otizm Olabilir Dediler Çoğul Engelli Çocuklarda Görme ve İletişim Becerileri, Tanılama Da Göz Hekiminin Rolü

Zeynep Nazan Baykan
Serbest Hekim

Bildiri No: 374 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

GİRİŞ: 38-41. haftada doğan bebekler genelde anne ile en geç 6-8. hafta da göz teması kurarlar.. 8. haftadan sonra göz temasının olmaması gelişim açısından acil öneme sahiptir.. Serebral/Kortikal görme bozukluğu (S/KGB) şemsiye bir terim olup, birincil görme korteksi ve beyin kabuğunda ki yüksek görme merkezlerine gelen görsel bilginin nörolojik bir etmen ile işlenmesinde ki bozukluğu tanımlar. Çocuklarda sıklıkla göz muayenesi normaldir. Gelişmiş ülkelerde en sık rastlanan az görme nedenidir . Bu tanılama sonrasında, çoğul engelli çocuklar,öncelikle işlevsel görme muayenesi yapıldıktan sonra, diğer sistem muayeneleri değerlendirilmektedir..Gerek otizm spektrum bozukluğu (OSB) , gerek S/KGB da müşterek özellik, hadisenin beyin temelli bir bozukluk olmasıdır.

Tebliğimizin amacı, sıklıkla beyin hasarı nedeni ile çoğul engele sahip çocuklarımızda 0-2 ve 3-6 yaş arasında S/KGB sonrası, göz temasının farklı nedenlerden dolayı olmaması veya gec dönemde gelişmesi nedeni ile, okul öncesi çocukların eğitimi ve re/habilitasyonundan sorumlu disiplinlerin olası , OSB dışında ki etmenler hakkında bilgilenmesi ve çocuklarımızın yanlış tanılarla etiketlenmelerinin önüne geçilmesidir.

OLGULAR: Bildirimizin olguları, doğum sonrası 6-8 hafta geçmiş olmasına rağmen anne ile göz teması kurmayan çoğul engelli çocuklarımızdır. Preterm bebeklerde, term bebek düzeltilmiş doğum haftası esas alınır Çoğul engelli çocuklarda; görme bozukluğunun sık rastlanması nedeni ile gelişmiş ülkelerde görme ve/-ya ilave engelli çocuklar olarak yaklaşılmaktadır.

YÖNTEM VE GEREÇLER: Çalışmamızda, OSB tanımı, kapsamı ve uluslararası ölçeklere göre değerlendirme sonuçlarına göre belirlenmiş ve tanılamada önem taşıyan ölçütlerle, S/KGB tanılamasında ki müşterek ölçütler ve temel de yatan ve çocukların OSB var diye etiketlenmelerine neden olan görsel davranışların, bilimsel kaynakların ışığı altında mukayeseli fizyopatolojileri ve etyogenezleri anlatılarak, ilgili uzmanların farkındalığı geliştirilecektir.

T ARTIŞMA: Otizm, biyolojik bir beyin rahatsızlığı olup, yaşamın ilk üç yılında ortaya çıkan, sosyal etkileşim, sözel ve sözel olmayan iletişimde problemlerle kendini gösteren, karmaşık bir beyin bozukluğudur. Çoğul engellilik grubundan serebral palside ASB görülme oranı, tipik gelişen çocukların oranından 3 kat daha yüksektir

Erken çocukluk döneminde, çocuklar da belli davranış kalıplarının görülmesi otizmi düşündürmelidir. Bunları şu şekilde sıralayabiliriz

- Sosyal etkileşim: Göz kontağının azalması, yaşıtları ile sosyal ve duyusal ilişkide güçlükler
- İletişim güçlükleri; Dil gelişiminin gecikmesi, sohbet de kısıtlılık, hayali oyun oynamada güçlük,
- Tekrarlayan stereotipik hareketler; ellerini gözünün önünde sallamak, oyuncakları dizmek, başını duvara vurmak, gibi.

S/KGB nun daha iyi tanımlanması;, arka görme yolları, birincil görme merkezi ve yüksek kortikal

merkezler de ki patolojiler sonrasında ortaya çıkan görsel davranışların, (OSB) olan çocuklarda görülen davranışlarla benzer olması, çoğul engelli çocuklarımızda , çocuk psikologları ve çocuk psikiyatrisi ile konu üzerinde uzmanlaşmış göz hekimlerinin bu çocukları birlikte değerlendirme gereğini doğurmuştur. Bu ikili çalışma, göz hekimi ve çocuk psikiyatristinin, OSB ve S/KGB da ki görsel davranışları daha iyi analiz etmesi ve tanının konması açısından çok önemlidir. Bu amaç ile göz hekimi, rutin klinik göz muayenesi yanında çocuğun neyi, nasıl gördüğünü belirlemek amaçlı işlevsel görme muayenesi yapar.

SONUÇ: OSB ve S/KGB bir beyin hastalığı olmaları nedeni ile tanılamada müşterek görsel davranışlar sergilerler. Bu nedenle, göz hekiminin, işlevsel görme değerlendirmesi yaparak, çocuk psikiyatrisi ile birlikte tanıyı koymaları çocuğun, bilişsel, psiko-sosyal ve iletişim becerilerini çok olumlu etkileyecek, çocuğun gelişim alanlarında zayıf ve güçlü yönlerini belirleyerek yapılacak re/-habilitasyon ve eğitim çalışmalarının daha olumlu olmasını sağlayacaktır.Değerlendirme sonrasında tüm bulgular, erken müdahale takımının tüm elemanları ile paylaşılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: İletişim, serebral/Kortikal görme bozukluğu, Otizm spektrum Bozukluğu

A Different Social Emotional Learning Program In Preschool: You Can Do It

Zeynep Fulya Temel[1], Eren Ertör[2]
[1]*Gazi Üniversitesi*
[2]*Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi*

Abstract No: 142 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

In the process of emergence of behaviors, attitudes affect thoughts, thoughts affect emotions and emotions affect behaviors. In line with this connection; If a society in which mental health, academic achievement and social adaptation are increased as well as the levels of involving in a crime, substance abuse, avoidance of problems are decreased is aimed, positive attitude development and supporting social emotional development practices in children should be given the necessary importance from pre-school period. Until the 1990s, educators focused mostly on academic skills; recognizing that this one-way perspective is inadequate in terms of adaptation skills (effective problem solving, self-management, etc.) and academic skills in children, they argue that children should be supported with social emotional learning programs (SEL) as well as academic content and skills.

The primary objectives of SEL programs are to promote the development of five interrelated cognitive, affective and behavioral competences: self-awareness, self-management, social awareness, relationship skills and responsible decision-making, and so on. These competences form the basis for more positive social behaviors, less behavior problems, less emotional distress, and better academic performance.

It is important for educators to develop different social emotional learning programs and include them in the school curriculum in terms of both training individuals socially-emotionally competent and social improvement and development. A correctly implemented social-emotional learning program allows the child to contribute to the classroom, school and community. Such an experience strengthens the intrinsic motivation of the child and makes him feel a sense of belonging. The social-emotional learning program, which is integrated into the school curriculum, provides healthy classroom management, positive school climate and family and community support that is actively involved in the educational process. The meta-analysis of school-based universal interventions also scientifically reveals the positive effects of improving children's social and emotional learning.

In the light of the necessity of supporting school-based social-emotional development from an early age as the key to raising a healthy generation, educators will be guided by examining social-emotional learning programs that have been tested to create more complete SEL programs.

Recognizing situations such as increased dropout behavior, frequency of substance use, rapid decline in academic achievement, and increased incidence of violence in the 90s, Australia has put social-emotional learning experiences and programs into school culture, curriculum and educational practices, using SEL programs effectively for the benefit of the community.

In this context, it has been considered that You Can Do It Social-Emotional Learning Program developed by Professor Michael E. Bernard from Melbourne University in Australia should be examined and it would shed light on the regulations to be made in our country.

The program aims to strengthen school-home collaboration and increase the social-emotional well-being and academic achievement of all children. The mission of this program is to strengthen the social-emotional skills and positive attitudes that all children need to manage their learning, behavior and emotional well-being. These skills: Self-reliance (business, social), Persistence, Organization and Emotional Flexibility (Endurance) You can do it education emphasizes the importance of teaching children different "Thinking Styles" that will enable them to develop in each of these five skills areas. These ways of thinking are expressed as self acceptance, risk taking, being independent, thinking that I can do it, making efforts, continuing to work, setting goals, planning, tolerating others, following the rules, thinking first, taking social responsibility.

In Australia where the You Can Do It has been implemented, it is seen that the program has positive effects on social-emotional development in preschool and primary school groups. In 2011, the "Student Attitudes School Scale (SASS)" was applied to the 5th grade students in six primary schools and then the YCDI program which was trained by the teachers was applied to the students. A year later, when the students passed to 6th grade 6, Student Attitudes School Scale (SASS) was applied again. The results showed that social and emotional skills (trust, persistence, organization, living together and flexibility) contributed to various positive outcomes in the students to whom YCDI was applied.

In a study consisting of experimental and control groups of 99 children, 5 years of age and 1st grade students, "ACER Well-being Survey "and "SSRS-T (Social Skills Rating System Teacher Form) and SSRS-T (Academic Qualification Scale) were administered to the children by teachers who were educated by YCDI program, and then YCDI program was applied to the experimental group. As a result, there was a significant difference in the social-emotional competence and social skills levels of the experimental group compared to the control group. It was observed that especially the first year students showed a greater improvement compared to the children in the age group of 5 years.

Keywords: Preschool education, Social-Emotional Learning Program, You Can Do It.

Okul Öncesi Dönemde Farklı Bir Sosyal Duygusal Öğrenme Programı: You Can Do It (yapabilirsin)

Zeynep Fulya Temel[1], Eren Ertör[2]
[1]*Gazi Üniversitesi*
[2]*Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi*

Bildiri No: 142 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Davranışların ortaya çıkma sürecinde, tutumlar düşünceleri, düşünceler duyguları, duygular ise davranışları etkilemektedir. Bu bağlantı doğrultusunda gelecekte; suça bulaşma, madde kullanımı, problemden kaçma düzeylerinde azalmanın yanı sıra zihinsel sağlığın, akademik başarının ve sosyal uyumun arttığı bir toplum hedefleniyorsa çocuklarda pozitif tutum geliştirme ve sosyal duygusal gelişimi destekleme çalışmalarına okul öncesi dönemden itibaren gereken önemin verilmesi gerekmektedir. 1990'lara kadar çoğunlukla akademik becerilere odaklanan eğitimciler; bu tek yönlü bakışın çocuklarda topluma uyum becerileri (etkili problem çözme, öz yönetim vs.) ve akademik beceriler açısından yetersiz kaldığını fark ederek akademik içerik ve becerilerin yanı sıra çocukların sosyal duygusal öğrenme programları (SEL) ile desteklenmesi gerektiğini savunmaktadırlar.

SEL programlarının birincil hedefleri, birbiriyle ilişkili beş bilişsel, duyuşsal ve davranışsal yetkinlik alanının gelişimini teşvik etmektir: öz-farkındalık, öz-yönetim, sosyal farkındalık, ilişki becerileri ve sorumlu karar verme vb. Bu yeterlilikler, daha olumlu sosyal davranışlara, daha az davranış problemine, daha az duygusal sıkıntıya, daha iyi akademik performansa temel oluşturmaktadır.

Eğitimciler tarafından farklı sosyal duygusal öğrenme programları geliştirilerek okul müfredatına dâhil edilmesi hem sosyal-duygusal yönden yetkin bireylerin yetişmesi hem de toplumsal iyileşme ve gelişim açısından önemlidir. Doğru uygulanılan bir sosyal-duygusal öğrenme programı çocuğun sınıfına, okuluna ve topluma katkı sağlamasına fırsat verir. Böyle bir tecrübe çocukta içsel motivasyonu güçlendirirken aidiyet duygusu hissetmesini sağlar. Ayrıca okul müfredatına bütünleştirilerek uygulanan sosyal-duygusal öğrenme programı, sağlıklı sınıf yönetimini, olumlu okul iklimini ve eğitim sürecine aktif şekilde dahil olan aile ve toplum desteğini sağlar. Okul temelli evrensel müdahalelerin meta analizi de çocukların sosyal ve duygusal öğrenmelerini geliştirmenin olumlu etkilerini bilimsel olarak ortaya koymaktadır.

Sağlıklı bir nesil yetiştirmenin anahtarı olarak sosyal-duygusal gelişimin erken yaşlardan itibaren okul temelli olarak desteklenmesinin gerekliliği ışığında farklı SEL programlarını daha eksiksiz oluşturmak için etkililiği test edilmiş sosyal-duygusal öğrenme programlarının incelenmesi eğitimcilere kılavuzluk edecektir.

90'lı yıllarda okulu terk etme davranışında artış, madde kullanım sıklığı, akademik başarıdaki hızlı düşüş, şiddet vakalarındaki artış gibi durumları fark eden Avustralya, düşük başarı seviyesi ve ruh sağlığı gibi problemlerle mücadele etmek için sosyal-duygusal öğrenme deneyimleri ve programlarını okul kültürüne, müfredata ve eğitsel uygulamalara dahil ederek SEL programlarını etkili şekilde toplum yararına kullanma girişimlerinde bulunmuştur.

Bu kapsamda Avustralya Melbourne Üniversitesi'nden Profesör Michael E. Bernard tarafından geliştirilen You Can Do İt (Yapabilirsin) Sosyal-Duygusal Öğrenme Programının incelenerek ülkemizde

yapılacak düzenlemelere ışık tutması önemli görülmüştür.

Yapabilirsin programı, okul-ev işbirliğini güçlendirmeyi ve tüm çocukların sosyal-duygusal iyi oluşları ile akademik başarılarını artırmayı amaçlamaktadır. Bu programın misyonu, tüm çocukların kendi öğrenmelerini, davranışlarını ve duygusal iyiliklerini yönetmek için ihtiyaç duydukları sosyal - duygusal becerileri ve olumlu tutumları güçlendirmektir. Bu beceriler: Özgüven (iş, sosyal), Sebat, Organizasyon, Bağımsızlık ve Duygusal esneklik (dayanıklılık) şeklindedir. Yapabilirsin eğitimi, çocuklara bu beş beceri alanının her birinde gelişmelerini sağlayacak farklı "Düşünme Biçimlerini" öğretmenin önemini vurgulamaktadır. Bu düşünme biçimleri, kendini kabul, risk alabilme, bağımsız olabilme, yapabilirim düşüncesi, çaba gösterme, çalışmayı sürdürme, amaç belirleme, planlama, diğerlerini tolere edebilme, kurallara uyma, önce düşünme, sosyal sorumluluk alma olarak ifade edilmektedir.

Avustralya'da, You Can Do It programının uygulandığı okul öncesi ve ilkokul seviyesindeki gruplarda sosyal-duygusal gelişim açısından programın pozitif yönde etkilerinin olduğu görülmektedir. 2011 yılında altı ilkokuldaki 5. sınıf öğrencilerine "Öğrenci Tutumları Okul Anketi (SASS)" anketi yapılmış ve ardından öğretmenler tarafından eğitimi alınan YCDI programı öğrencilere uygulanmıştır. Bir yıl sonra öğrenciler 6. Sınıfa geçtiklerinde tekrar "Öğrenci Tutumları Okul Anketi (SASS) uygulanmıştır. Sonuçlar YCDI programı uygulanan öğrencilerde öğretilen sosyal ve duygusal becerilerin (güven, sebat, organizasyon, birlikte yaşama ve esneklik) çeşitli olumlu sonuçlara katkıda bulunduğunu göstermiştir.

5 yaş grubu ve 1. sınıf öğrencisi olmak üzere toplam 99 çocuğun katıldığı deney ve kontrol grubundan oluşan bir çalışmada da, YCDI programının eğitimi verilen öğretmenler tarafından çocuklara "ACER Well-being Survey (Sosyal-Duygusal İyi Olma Anketi)" ve "SSRS-T (Sosyal Beceri Değerlendirme Formu)" anketleri ve SSRS-T (Akademik Yeterlilik Ölçeği) yöneltilmiş ve ardından deney grubuna YCDI programı uygulanmıştır. Sonuç olarak deney grubunun sosyal-duygusal yetkinlik ve sosyal beceriler seviyelerinde kontrol grubuna kıyasla anlamlı derecede fark bulunmuştur. Özellikle birinci sınıf öğrencilerinin 5 yaş grubundaki çocuklara kıyasla daha büyük bir gelişme gösterdiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi eğitim, Sosyal-Duygusal Öğrenme Programı, You Can Do It (Yapabilirsin Programı)

The Effects Of Emotion Supported Dialogic Reading On Story Comprehension Of Young Children From Low Socio-Economic Areas

Merve Tutam[1], Ayşe Nur Bilir[1], İmren Geçgin[1], Burcu Sarı[2]

[1]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

[2]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Çanakkale Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı*

Abstract No: 174 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: Dialogic reading is a joint reading activity based on interaction between child and adult and supports children's language and early literacy skills. Through the dialogues during storybook reading, children are able to take a journey into the inner world of the main characters in the story and understand the reasons and emotions behind characters' actions. Researches show that children from low socioeconomic backgrounds who had less reading experience than their peers can only comment on what they see in the pictures of storybooks without referring any reasons, intentions of the characters' behaviours in the stories. As children's book reading experiences increase, their ability to make a connection between actions and intentions of the characters in the story also develops. The aim of the study is to test whether dialogic reading supporting comprehension of basic emotions affects young children's emotion recognition and understanding the story better. In the present study we want to investigate the extent to which a dialogic reading intervention can support kindergarten children's basic emotion recognition (sadness, happiness, anger, suprise, fear) and story comprehension.

Method: Within subject design was conducted with a control group where the children only listen the stories dialogically and an experimental group where children were read the books dialogically with integration of emotion recognition. Participant were 20 preschool children (11 girls and 9 boys) from low socio-economic status families from Canakkale, Turkey taking part in Multi Purpose Early Childhood Education Centre (ÇABAÇAM) at the Canakkale Onsekiz Mart University. Age of the participants ranges from 3 to 4 years.

Before reading stories, teacher candidates were trained to ask (1) ''wh-" questions (i.e., what, where, when, why, who, which, and how questions), (2) to ask open-ended questions and expand on the child's comments and encourage the child to talk about emotions of the characters from the stories during dialogic reading. To emphasize the emotions, interveners sometimes highlighted emotions of the characters and focus children's attention to the pictures of emotions mentioned. The same teacher candidate read dialogically with the same children in groups of four to five for two 20-min sessions per week for four weeks. During each reading session, a single book were read, and over the intervention, each book was read twice to allow familiarity with the stories.

Findings: To test the gain of children's emotion recognition, Wilcoxon Signed Ranks Test was applied between pretest and posttest scores. A significant difference was found in favor of the posttest between the emotion recognition pre-test (M = 20.40, SD = 7.32) and posttest (M = 25.85, SD = 5.58) scores of the children (Z = -2.90, p = .004).

The Wilcoxon Signed Ranks Test was used to determine whether emotion supported dialogic reading and dialogic book reading alone makes a significant difference between children's story comprehension scores. Significant difference was found in favor of emotion supported dialogic reading method (M = 6.81, SD = 5.00) when compared to only dialogic reading (M = 4.25, SD = 3.51) (Z = -1.97, p

= .05).

Results: As a result of the study, it is seen that children's basic emotion recognition (happy, sad, angry, confused, scared) skills increase significantly as a result of four weeks of dialogic book reading. In addition, it is seen that dialogic reading which supports the recognition of basic emotions affects the story comprehension skills of children coming from disadvantaged conditions more than dialogic reading alone. The findings obtained from the analyzes will be discussed with other studies in the literature.

Keywords: Early childhood education, Dialogic reading, Story comprehension, Emotion recognition, Early intervention.

Duygu Tanımayı Destekleyici Etkileşimli Kitap Okumanın Düşük Sosyo-ekonomik Düzeyden Gelen Çocukların Hikâye Anlama Becerisine Etkisi

Merve Tutam[1], Ayşe Nur Bilir[1], İmren Geçgin[1], Burcu Sarı[2]

[1]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

[2]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Çanakkale Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı*

Bildiri No: 174 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Etkileşimli kitap okuma, çocukların dil ve erken okuryazarlık becerilerinin gelişimini destekleyici, çocuk-yetişkin arasındaki diyaloğa dayanan bir birlikte kitap okuma etkinliğidir. Kitap okuma sürecinde gerçekleşen bu diyaloglar aracılığıyla, çocuklar, hikâyedeki kahramanların iç dünyasına doğru yolculuğa çıkabilmekte ve kahramanların olaylar karşısındaki davranışlarını yönlendiren duygu durumlarını fark edebilmektedirler. Yapılan araştırmalarda düşük sosyoekonomik düzeyden gelen ve akranlarına göre daha az kitap okuma deneyimine sahip çocukların hikâye tekrarları incelendiğinde; çocukların hikayedeki olayların neden sonuç ilişkisine atıfta bulunmadan sadece resimlerde gördüğü kadarına yorum yapabildikleri görülmüştür. Çocukların kitap okuma deneyimleri arttıkça hikayedeki olaylar arasında bağ kurabilme yeteneklerinin de geliştiği görülmektedir. Bu doğrultuda, bu araştırmanın amacı, temel duyguları tanımayı destekleyici etkileşimli kitap okumanın, düşük sosyo-ekonomik düzeyden gelen 3-4 yaş çocuklarının duygu tanıma becerileri ve hikâyeyi anlama becerileri üzerindeki etkisini belirlemektir. Bu araştırma ile, duyguları tanımayı destekleyici etkileşimli kitap okumanın okul öncesi dönem çocuklarının temel duygu tanıma (mutlu, üzgün, kızgın, şaşkın, korkmuş) ve hikâye anlama becerilerini ne kadar destekleyebildiği araştırılmaktadır.

Yöntem: Araştırmanın deneysel deseni tekrarlı ölçümlere sahip tek faktörlü gruplariçi desendir. Araştırmanın amacı doğrultusunda Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Rektörlüğü'ne bağlı olarak faaliyet gösteren, ÇABA Çok Amaçlı Erken Çocukluk Eğitimi Merkezi'nde eğitim alan ekonomik koşulları nedeniyle dezavantajlı grupta bulunan 11 kız, 9 erkek olmak üzere toplam 20 çocuk araştırma kapsamına alınmıştır. Araştırma sürecinde çocuklara dört farklı kitap etkileşimli kitap okuma tekniği ile okunmuştur. Araştırmaya başlamadan önce, öğretmen adayları etkileşimli kitap okuma sürecinde açık uçlu sorular sorabilmek ve çocukların yorumlarını genişletebilmek için eğitilmişlerdir. Ayrıca, çocuklar, etkileşimli kitap okuma sırasında, öykülerdeki karakterlerin duyguları hakkında konuşmaya teşvik edilmeye çalışılmıştır. Uygulamaya başlamadan önce öntest olarak, çocuklara seçilen kitaplardaki görsellerden oluşan "Duygu Tanıma Testi" uygulanmış ve daha sonra uygulamaya geçilmiştir. Uygulama sürecinde ilk olarak çocukların yarısı araştırmaya dahil edilen iki kitabı, temel duyguları (mutlu, üzgün, kızgın, şaşkın, korkmuş) tanımaya yönelik sorularla bütünleştirilmiş etkileşimli kitap okuma yöntemi ile okurken diğer yarısı duygu tanımlamaya yönelik sorular olmadan sadece etkileşimli kitap okuma yöntemiyle okudular. Daha sonraki süreçte gruplar değiştirilerek diğer iki kitap çocuklara okunmuştur. Her kitap haftada iki kez olmak üzere, dört hafta boyunca çocuklarla toplamda sekiz etkileşimli kitap okuma uygulaması gerçekleştirilmiştir. Daha sonra çocuklardan araştırma kapsamına alınan hikâyeleri tekrar anlatmaları istenmiştir. Uygulama sonunda, her kitap için çocukların hikâye tekrarları analiz edilmiştir. Ayrıca, "Duygu Tanıma Testi" araştırma sonunda sontest olarak tekrar uygulanarak dört haftalık süreçte çocukların duygu tanıma becerisindeki artışa bakılmıştır.

Bulgular: Uygulamanın sonunda "Duygu Tanıma Testi" öntest-sontest puanları arasındaki farkın anlamlılığını test etmek için Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi uygulanmıştır. Çocukların duygu tanıma öntest (M=20.40, SD=7.32) ve sontest (M=25.85, SD=5.58) puanları ile arasında sontest lehine anlamlı fark

bulunmuştur (Z=-2.90, p=.004).

Temel duyguları tanımayı destekleyici etkileşimli kitap okuma ile sadece etkileşimli kitap okumanın çocukların hikâye anlama puanları arasında anlamlı fark oluşturup oluşturmadığını belirlemek adına Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi uygulanmıştır. Yapılan analiz sonucunda, çocukların hikâye tekrar puanları, temel duyguları tanımayı destekleyici etkileşimli kitap okuma yöntemi (M=6.81, SD=5.00) ve sadece etkileşimli kitap okuma yöntemi (M=4.25, SD=3.51) uygulamaları arasında duygu destekli etkileşimli kitap okuma lehine anlamlı fark bulunmuştur (Z=-1.97, p=.05).

Sonuç: Araştırmanın sonucunda dört haftalık etkileşimli kitap okuma uygulaması sonucunda çocukların temel duygu tanıma (mutlu, üzgün, kızgın, şaşkın, korkmuş) becerileri anlamlı derecede arttığı görülmektedir. Ayrıca, temel duyguları tanımayı destekleyici etkileşimli kitap okumanın dezavantajlı koşullardan gelen çocukların hikâye anlama becerilerini sadece etkileşimli kitap okumaya göre daha çok etkilediği görülmektedir. Analizler sonucunda elde edilen bulgular alan yazınındaki diğer araştırmalar ile tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Etkileşimli Kitap Okuma, Hikaye Anlama Becerisi, Duygu Tanıma, Erken Müdahale Programları

Çok Kültürlülük

Multiculturalism

Multicultural Practices Of Preschool Teachers

Gözdenur Işıkcı Başkaya[1], Fatma Alisinanoğlu[2], Hasibe Özlen Demircan[3], Fatma Tahta İçöz[1]

[1]*Biruni Üniversitesi*

[2]*Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi*

[3]*Orta Doğu Teknik Üniversitesi*

Abstract No: 22 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose: Multiculturalism is defined as a concept that includes many dimensions such as language, religion, race, sexual orientation, age, culture. Multiculturalism in terms of education is defined as creating equal educational opportunities for all children and appreciating differences with the specificity of each family and the effects of working with them. Today, the structure of Turkish society is considered to be multicultural, pre-school teachers are expected to practice multiculturalism in both inside/outside the classroom and practices for family involvement activities. Because, according to a study, it was found that children have a cultural understanding of their own culture at an early age and this understanding is typically established at the age of 5. Similarly, pre-school children can comprehend that people are different from each other. For example, children under the age of 3 can distinguish between skin, eye and hair color. In conclusion, it is important that children are introduced to multicultural education in early childhood, where brain development continues rapidly. However, when the literature is examined, it is noticed that preschool education programs have some shortcomings in this regard. In a study examining two different pre-school education institutions, it was found that although the education programs emphasized individual differences, few activities were planned for race and cultural diversity. However, one of the aims of addressing the issue of multiculturalism in education is to implement activities to promote solidarity with others and critical thinking. Therefore, the issue of multiculturalism is also considered as a tool that encourages children to attempt to change fundamental inequalities in society. In this context, the present study aims to examine the multicultural activities implemented by preschool teachers in the classroom and their family participation studies with multicultural families. **Method:** Accordingly, data were collected from 7 teachers working in three different pre-school education institutions in Istanbul. “Demographic Information Form” and “Interview Form” created by the researchers were used as data collection tools. In the Demographic Information Form, participants were asked to answer questions such as years of experience, the department they graduated from and the age group of the class. The form, which will examine the multicultural practices of the participants, was designed as a “semi-structured interview form. During the interviews, 10 different questions were asked within the framework of the definitions of multiculturalism, their activities, perceptions of parent involvement and activities for multicultural families. The collected data were analysed by two encoders by content analysis technique. According to the findings of the research, 5 main titles were defined as “Definitions of Multiculturalism ”,“Their Understanding of Multicultural Family”,“ Communication Methods ”,“ Multicultural Activities ”and“ Definitions of Parent Involvement ”.

Findings: When “Definitions of Multiculturalism” were examined, it was found that although they gave abstaining answers from time to time, they were related to the issue of multiculturalism and their abstention did not prevent them from conducting educational activities on multiculturalism. In addition, it has been found that teachers' definitions of multiculturalism are shaped around concepts such as race, language and socioeconomic status. When the “Communication Methods” were examined, it was found that the communication of preschool teachers with multicultural families differed according to

their understanding of multiculturalism. Similarly, it was determined that preschool teachers used their previous knowledge when communicating with families. In addition, some preschool teachers received informal interpreter support and preferred third channels for communication with families. When the "Multicultural Activities of the teachers were examined, it was found that the participants emphasized the differences between cities and countries in classroom activities. Some teachers stated that they only deal with the issue of multiculturalism in activities held on certain days and weeks. The findings showed that preschool teachers may experience misconceptions about multicultural families. Some preschool teachers defined the multicultural family as a family with different religion, language and race, while others defined the multicultural family as a family that reads and travels a lot. Similarly, when "Definitions of Parent Involvement" is examined, it is seen that teachers define parent involvement as home-based and school-based. In multicultural activities with families, it was concluded that pre-school teachers organize city / country promotion activities. Conclusion: When the findings of the study were evaluated from a broad perspective; it can be stated that preschool teachers working in different institutions have similar and different aspects in their multicultural narratives and application declarations. Pre-school teachers' different perceptions of multiculturalism support the implementation of multicultural activities. On the other hand, the concept of multiculturalism maintains its actuality in the rapidly changing cultural and social systems of our age and takes its place within the framework of a current and scientific infrastructure within the education system. Therefore, in the light of the research findings; It is determined that it is important for preschool teachers to reach up-to-date information that meets the needs of the age through teacher training programs or in-service trainings.

Keywords: Multiculturalism, Parent Involvement, Preschool Education, Multicultural Family

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çokkültürlülük Uygulamaları

Gözdenur Işıkcı Başkaya[1], Fatma Alisinanoğlu[2], Hasibe Özlen Demircan[3], Fatma Tahta İçöz[1]

[1]*Biruni Üniversitesi*

[2]*Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi*

[3]*Orta Doğu Teknik Üniversitesi*

Bildiri No: 22 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Çokkültürlülük; dil, din, ırk, cinsel yönelim, yaş, kültür gibi birçok boyutu içeren bir kavram olarak tanımlanmaktadır. Eğitim açısından çokkültürlülük ise her ailenin özgünlüğü ve onlarla çalışmanın getirdiği etkiler ile tüm çocuklar için eşit eğitim fırsatları oluşturma ve farklılıkları takdir etme olarak tanımlanmaktadır. Günümüzde Türkiye toplum yapısının çok kültürlü olduğu düşünüldüğünde, okul öncesi öğretmenlerinin hem sınıf içi veya sınıf dışı uygulamalarında hem de aile katılım etkinliklerinde çokkültürlülüğe ilişkin uygulamalar yapmaları beklenmektedir. Zira yapılan bir araştırmaya göre, çocukların kendi kültürlerine dair kültürel anlayışa erken yaşta sahip olduğu ve bu anlayışın tipik olarak 5 yaşında tam anlamıyla kurulduğu bulunmuştur. Benzer şekilde okul öncesi dönem çocukları, insanların birbirinden farklı olduğunu kavrayabilmektedir. Örneğin, 3 yaşın altında çocuklar cilt, göz ve saç rengi gibi farklılıkları birbirinden ayırt edebilmektedir. Sonuç olarak, beyin gelişiminin hızla devam ettiği erken çocukluk döneminde çocukların çokkültürlü eğitimle tanışması önem taşımaktadır. Fakat alanyazın incelendiğinde okul öncesi eğitim programlarının bu konuda eksik yönlerinin de olduğu fark edilmektedir. İki farklı okul öncesi eğitim kurumunun incelendiği bir çalışmada, eğitim programlarının bireysel farklılıkları vurgulamasına rağmen, ırk ve kültürel çeşitlilik konularında az sayıda etkinlik planladığı bulunmuştur. Hâlbuki eğitimde çokkültürlülük konusunu ele almanın amaçlarından biri başkalarıyla dayanışmanın ve eleştirel düşünmenin geliştirilmesini sağlayacak etkinlikler uygulamaktır. Bu sebeple çokkültürlülük konusu, toplumdaki temel eşitsizlikleri değiştirmek için çocukları girişimde bulunmaya teşvik eden bir araç olarak da değerlendirilmektedir. Bu bağlamda mevcut çalışma, okul öncesi öğretmenlerinin sınıfta uyguladıkları çokkültürlülük etkinliklerini ve çokkültürlü aileler ile yaptıkları aile katılım çalışmalarını incelemeyi amaçlamaktadır. **Yöntem:** Bu doğrultuda İstanbul'da bulunan üç farklı okul öncesi eğitim kurumunda çalışmakta olan 7 öğretmenden veri toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan "Demografik Bilgi Formu" ve "Görüşme Formu" kullanılmıştır. Demografik Bilgi Formu'nda katılımcıların deneyim yılı, mezun oldukları bölüm ve sınıfın yaş grubu gibi soruları cevaplamaları beklenmiştir. Katılımcıların, çok kültürlü uygulamalarını irdeleyecek olan form "yarı yapılandırılmış görüşme formu" olarak tasarlanmıştır. Yapılan görüşmelerde çokkültürlülük tanımları, yaptıkları etkinlikler, aile katılımı algıları ve çokkültürlü ailelere yönelik yapılan etkinlikler çerçevesinde 10 farklı soru sorulmuştur. Toplanan veriler içerik analizi tekniği ile iki kodlayıcı tarafından analiz edilmiştir. Araştırmanın bulgularına göre "Çokkültürlülük Tanımları", "Çokkültürlü Aile Anlayışları", "İletişim Yöntemleri", "Çokkültürlü Etkinlikler" ve "Aile Katılım Tanımları" olmak üzere 5 temel başlık belirlenmiştir.

Bulgular: "Çokkültürlülük Tanımları" incelendiğinde, yer yer çekimser yanıtlar vermelerine rağmen çokkültürlülük konusuna ilgili oldukları ve çekimserliklerinin çokkültürlülük konusunda eğitim çalışmaları yapmalarını engellemediği saptanmıştır. Ayrıca öğretmenlerin çokkültürlülük tanımlarının ırk, dil ve sosyoekonomik durum gibi kavramlar etrafında şekillendiği bulunmuştur. "İletişim Yöntemlerine" bakıldığı zaman, okul öncesi öğretmenlerinin çokkültürlü aileler ile olan iletişimlerinin, çok kültürlülük anlayışları doğrultusunda farklılaştığı bulunmuştur. Benzer şekilde okul öncesi öğretmenlerinin ailelerle iletişim kurarken geçmişten getirdikleri donanımları kullandıkları belirlenmiştir. Ek olarak bazı okul öncesi

öğretmenlerinin resmi olmayan tercüman desteği aldıkları ve aileler ile iletişimde üçüncü kanalları tercih ettikleri belirlenmiştir. Öğretmenlerin yaptıkları "Çokkültürlü Etkinlikler" incelendiğinde, katılımcıların sınıf etkinliklerinde daha çok şehirler ve ülkeler arası farklılıklara vurgu yaptıkları bulunmuştur. Bazı öğretmenler ise çokkültürlülük konusunu sadece belirli gün ve haftalarda yapılan etkinliklerde ele aldıklarını belirtmiştir. Bulgular "Çokkültürlü Aile Anlayışları" konusunda okul öncesi öğretmenlerin kavram yanılgısı yaşayabildiklerini ortaya koymuştur. Bazı okul öncesi öğretmenleri çokkültürlü aileyi farklı din, dil, ırk gibi olgulara sahip aile olarak tanımlarken, diğer öğretmenler çokkültürlü aileyi çok okuyan ve çok gezen aile olarak tanımlamışlardır. Benzer şekilde öğretmenlerin "Aile Katılımı Tanımları" incelendiğinde, aile katılımını daha çok ev temelli ve okul temelli olarak tanımladıkları görülmektedir. Aileler ile yapılan çokkültürlü etkinliklerde ise okul öncesi öğretmenlerinin şehir/ülke tanıtımı etkinlikleri düzenledikleri sonucuna ulaşılmıştır. Sonuç: Çalışma bulguları geniş bir bakış açısı ile değerlendirildiğinde; farklı kurumlarda çalışan okul öncesi öğretmenlerinin çokkültürlülük anlatımlarında ve uygulama bildirimlerinde benzer ve farklı yönlerin olduğu ifade edilebilir. Okul öncesi öğretmenlerinin sahip oldukları farklı çokkültürlülük algıları, çokkültürlülüğe dair etkinlikler uygulamalarına destek olmaktadır. Öte yandan çokkültürlülük kavramı çağımızda hızla değişen kültürel ve sosyal sistemler içerisinde güncelliğini korumakta, eğitim sistemi içinde güncel ve bilimsel bir altyapı çerçevesinde yerini almaktadır. Bu nedenle araştırma bulguları ışığında; okul öncesi öğretmenlerinin, öğretmen eğitim programları aracılığı ile veya hizmetiçi eğitimler ile güncel, çağın ihtiyaçlarını gözeten bilgilere ulaşmasının önemli olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çokkültürlülük, Aile katılımı, Okul öncesi eğitim, çokkültürlü aile

Evaluation Of Preschool Education Program In The Context Of Multicultural Education

Mehmet Hanifi Akyüz
Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi

Abstract No: 99 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

The learning speed of the child is very high in preschool period which is the basis of life. Preschool years are the most important period which has an important place in the personality development of the child and plays a critical role in shaping the life of the individual. The child needs quality preschool education in order to be able to grow, develop, be open to learning and love to learn in a healthy way, to realize personality, cognitive and language development in a healthy way. In today's world, which has become a global village, education programs in educational schools are also changing and developing in this direction. In this context, the importance of multicultural education is gradually increasing and there are research results that should be done in schools. Schools are very important as the main places where multicultural education will be implemented. But schools sometimes fail to deliberately and sometimes unwittingly create equal educational opportunities for some groups. In order to overcome this failure and raise children according to the characteristics of the changing world, alternative models of education and programs need to be updated. In our changing world, it is becoming very important for children to demonstrate appropriate personality development, to develop appropriate behaviors towards other individuals, and to make the world more livable in the education programs. The aim of this study is to evaluate the Preschool Education Program in the context of multicultural education. In line with this aim, evaluation of the basic principles of preschool education in terms of multicultural education, evaluation of the basic features of preschool education program in terms of multicultural education, evaluation of the basic principles of preschool education in terms of multicultural education. sub-objectives such as the evaluation of the terms.

Method

The content analysis method, which is one of the qualitative research methods, was used in the study conducted for the evaluation of Preschool Education Program in the context of multicultural education. Sampling method was not used in the research. In the research, the basic principles, basic characteristics and achievements and indicators of preschool education program were analyzed in line with the aims of multicultural education revealed in the literature. Eighteen basic principles of preschool education, sixteen key features of the program, a total of sixty-four gains and three hundred thirty-six indicators, and five goals of the multicultural education proposed by Gay.

Findings

As a result of the study, when the basic principles of the pre-school education program are examined the context of the aims of multicultural education, the aim of “Developing cultural and ethnic literacy: To enable individuals to recognize and respect the cultural and ethnic differences existing in the society besides their own cultures” has been found four times. When the basic features of the pre-school education program are examined, the aim of multicultural education was encountered "Developing cultural and ethnic literacy: To enable individuals to recognize and respect the cultural and

ethnic differences existing in the society besides their own cultures" five times. As a result of the examinations, among the achievements and indicators included in the pre-school education program, the purpose of multicultural education is en countered “Individual development: To make the individual understand himself, to develop a positive self and to be at peace with his identity" twelve times. When the basic principles, basic features, achievements and indicators of the preschool education program are examined in general, “Developing cultural and ethnic literacy: To enable individuals to recognize and respect the cultural and ethnic differences that exist in society as well as their own cultures." It was found seventeen times.

Result

According to the findings of the study, one of the objectives of multicultural education in the pre-school education program was encountered “Individual development: To make the individual understand herself, to develop a positive self and to be at peace with her identity.” 14 times. The aim of "Explaining values and attitudes: to explain the values and attitudes of individuals belonging to different cultures to ensure that other individuals recognize and respect these cultures" was encountered 4 times. “Multicultural social competence: To support individuals to see intercultural communication, structures of different cultures, alternative perspectives.” The aim was met 3 times. “Basic skills acquisition: To help students of different ethnic backgrounds acquire basic skills (reading, writing, mathematics, problem solving, critical thinking, etc.).” that aim was never encountered. “Developing cultural and ethnic literacy: To enable individuals to recognize and respect the cultural and ethnic differences that exist in society as well as their own cultures." That aim has been met 17 times.

Keywords: Preschool Education Program, Multiculturalism, Multicultural education

Okul Öncesi Eğitim Programının Çok Kültürlü Eğitim Bağlamında Değerlendirilmesi

Mehmet Hanifi Akyüz
Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi

Bildiri No: 99 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Yaşamın temelini oluşturan okul öncesi dönemde çocuğun öğrenme hızı çok yüksektir. Çocuğun kişilik gelişiminde önemli bir yeri olan ve bireyin hayatını şekillendirmesinde kritik rolü olan en önemli dönem okul öncesi yıllardır. Çocuğun sağlıklı bir şekilde büyüyebilmesi, gelişebilmesi, öğrenmeye açık oluşu ve öğrenmeyi sevmesi, sağlıklı bir şekilde kişilik, bilişsel ve dil gelişimi gerçekleştirmesi için nitelikli bir şekilde okul öncesi eğitime ihtiyacı vardır. Günümüzde küresel bir köy haline gelen dünyamızda eğitim okullardaki eğitim programları da bu yönde değişim ve gelişim göstermektedir. Bu bağlamda düşünecek olursak çok kültürlü eğitim önemi git gide artmaktadır ve okullarda buna yönelik eğitimlerin yapılması gerektiğine dair araştırma sonuçları bulunmaktadır. Çok kültürlü eğitimin uygulanacağı ana mekânlar olarak okullar, oldukça önemlidir. Fakat okullar bazen kasıtlı olarak bazen de farkında olmadan bazı gruplar için eşit eğitim fırsatları oluşturma konusunda başarısız olurlar. Bu başarısızlığın üstesinden gelmek ve çocukları değişen dünyanın özelliklerine göre büyütmek için eğitim konusunda alternatif modeller geliştirilmeye ve programların güncellenmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Değişen dünyamızda çocukların uygun kişilik gelişimi gösterebilmeleri, diğer bireylere karşı uygun davranış biçimi geliştirebilmeleri ve dünyamızın daha yaşanabilir kılınabilmesi adına eğitim programlarında çok kültürlü eğitme yönelik kazanımların yer alması çok önemli bir hal almaya başlamıştır. Bu araştırmanın amacı Okul Öncesi Eğitim Programı'nın çok kültürlü eğitim bağlamında değerlendirilmesidir. Bu amaç doğrultusunda Okul Öncesi Eğitim Programı'nda yer alan okul öncesi eğitimin temel ilkelerinin çok kültürlü eğitim açısından değerlendirilmesi, Okul Öncesi Eğitim Programı'nın temel özelliklerinin çok kültürlü eğitim açısından değerlendirilmesi, Okul Öncesi Eğitim Programı'nda yer alan kazanım ve göstergelerin çok kültürlü eğitim açısından değerlendirilmesi gibi alt amaçlar oluşturulmuştur.

Yöntem

Okul Öncesi Eğitim Programı'nın çok kültürlü eğitim bağlamında değerlendirme amacıyla gerçekleştirilen çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden içerik analiz yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada örneklem alma yoluna gidilmemiştir. Araştırmada okul öncesi eğitim programının temel ilkeleri, temel özellikleri ve kazanım ve göstergeleri literatür çerçevesinde ortaya çıkarılan çok kültürlü eğitimin amaçları doğrultusunda analiz edilmiştir. Çalışma okul öncesi eğitimin on sekiz temel ilkesi, programın on altı temel özelliği, programa yer alan toplam altmış dört kazanım ve üç yüz otuz altı gösterge, Gay'in öne sürdüğü çok kültürlü eğitimin beş amacı kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular

Araştırmanın sonucunda okul öncesi eğitim programının temel ilkeleri çok kültürlü eğitimin amaçları bağlamında incelendiğinde "Kültürel ve etnik okuryazarlığı geliştirmek: Bireylerin, kendi kültürleri yanında, toplumda var olan kültürel ve etnik farklılıkları fark etmelerini ve bunlara saygı duymalarını sağlamak." amacına dört defa rastlanmıştır. Okul öncesi eğitim programının temel özellikleri incelendiğinde ise çok kültürlü eğitimin "Kültürel ve etnik okuryazarlığı geliştirmek: Bireylerin, kendi

kültürleri yanında, toplumda var olan kültürel ve etnik farklılıkları fark etmelerini ve bunlara saygı duymalarını sağlamak." amacına beş defa rastlanmıştır. Yapılan incelemeler sonucunda okul öncesi eğitim programında yer alan kazanım ve göstergeler arasında çok kültürlü eğitimin "Bireysel gelişim: Bireyin kendisini anlamasını, olumlu benlik geliştirmesini ve kimliğiyle barışık olmasını sağlamak." amacına on iki defa rastlanmıştır. Okul öncesi eğitim programının temel ilkeleri, temel özellikleri, kazanım ve göstergeleri genel olarak incelendiğinde ise "Kültürel ve etnik okuryazarlığı geliştirmek: Bireylerin, kendi kültürleri yanında, toplumda var olan kültürel ve etnik farklılıkları fark etmelerini ve bunlara saygı duymalarını sağlamak." Amacına on yedi defa rastlanmıştır.

Sonuç

Araştırmada edilen bulgulara göre okul öncesi eğitim programında çok kültürlü eğitimin amaçlarından "Bireysel gelişim: Bireyin kendisini anlamasını, olumlu benlik geliştirmesini ve kimliğiyle barışık olmasını sağlamak." amacına toplam 14 defa rastlanmıştır. "Değerleri ve tutumları açıklama: Farklı kültürlere ait olan bireylerin değerlerini ve tutumlarını açıklayarak diğer bireylerin bu kültürleri tanımalarını ve saygı duymalarını sağlamak." amacına toplam 4 defa rastlanmıştır. "Çok kültürlü sosyal yeterlilik: Bireylerin, kültürler arası iletişimi, farklı kültürlerin yapılarını, alternatif bakış açılarını görmelerini desteklemek." amacına toplam 3 defa rastlanmıştır. "Temel yetenek kazanımı: Farklı etnik kökenlerden olan öğrencilerin temel yetenekleri (okuma-yazma, matematik, problem çözme, eleştirel düşünme vb.) kazanmalarına yardımcı olmak." amacına ise hiç rastlanmamıştır. "Kültürel ve etnik okuryazarlığı geliştirmek: Bireylerin, kendi kültürleri yanında, toplumda var olan kültürel ve etnik farklılıkları fark etmelerini ve bunlara saygı duymalarını sağlamak." amacına ise 17 defa rastlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim Programı, Çokkültürlülük, Çok kültürlü eğitim

Using Ethnopedagogy In Preschool Education

İkram Çınar
Kafkas Üniversitesi

Abstract No: 432 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Education has existed since the beginning of mankind, whereas school opened a new road to education following the invention of writing. Humans provide education in the family and continue to do this in society. This has always been so and it is still so today. Although school gained increasing importance following the Industrial Revolution, it did not replace education in the family and it does not appear that it ever will. This situation reveals that the value of family education has increased but that the importance of school is also gradually increasing. On the other hand, the family and school duo are not alternatives to each other, and an understanding of them as complementary to each other would be the correct interpretation.

Preschool education became more widespread following the Industrial Revolution, when women were compelled to work outside the home and family and good results were obtained from early schooling. It appears that the educational sciences, despite providing support for the field of preschool education with scientific knowledge, have neglected empirical knowledge.

Aim

Humans have a fund of experience of educating children that goes back thousands of years. The educational material they have used in this fund is found to a large extent within folklore and folk literature. The aim of this paper is to answer the question of what ethnopedagogy is, and to reveal how the ethnopedagogical material which is embedded in folklore can be used in preschool education by analysing it with present-day education policies.

Method

A qualitative research method was used in the study. The data were obtained using observation, interview and document analysis techniques. The folklore material obtained in library scans and the interview and observation records made with elderly people and parents were analysed, and the findings were obtained and concluded.

Findings and Conclusion

Ethnopedagogy is a new branch of educational science that examines the education of children in a certain society by traditional methods. It object is to examine a society's traditional education. Every society has an ideal human model and attempts to produce the person defined in that model. The ideal human model is a characterful model. This character is one that has comprehended the age in which he/she lives, that has adopted the values of his/her own society, and that is in accord and lives in peace with neighbouring societies. Every family raises their children to be their own dutiful offspring, good representatives of the community, helpful and supportive towards neighbours, and adults who aim to live in peace with everyone. Ethnopedagogy investigates the educational material used by a family that strives to produce such a person. The material used in traditional education of children is found in folklore and folk literature. This comprises fables, folk tales, proverbs, legends, sagas, mythological

narratives, folk songs, folk poems, riddles, tongue-twisters, nonsense poems, exaggerations, lullabies, children's games, aphorisms, recollections of family elders, indigenous songs and tunes, designs and motifs, prayers and curses, body language and signs, and quotations about the natural environment.

The material used in ethnopedagogy is the product of centuries of experience. Although the information in ethnopedagogy is not scientific, it is information that has matured with experience over time, is reasoned, and is to a large extent reliable.

The teaching methods and techniques used in ethnopedagogy are as important as the content. The most widely used ethnodidactic types are modelling, motivation, learning by doing, explanation, description, persuasion, commanding, coercion, suggestion, urging, giving advice, hinting, taunting, intimidation, prohibition and punishment.

When past civilisations are examined, it is seen that societies successfully educated their children at times when school did not exist. The same family educational tools and methods are also used in families nowadays. There are still many examples of folklore and folk literature products used in society. Teachers can acquire this knowledge and skill with the ethnopedagogy training they receive during their preservice education.

If what is taught to children at school and what is taught to them in the family and society are mutually supportive, education will be more successful. In this way, children will not be placed in a dilemma between the knowledge, manners and values passed on to them at home and those transferred to them at school. Accordingly, national education policies will achieve their targets more effectively. Conducting further studies on the subject of ethnopedagogy and ethnodidactics and enabling preservice teachers to acquire these are offered as suggestions.

Keywords: Preschool Education, Ethnopedagogy

Okul Öncesi Eğitimde Etnopedagojiyi Kullanmak

İkram Çınar
Kafkas Üniversitesi

Bildiri No: 432 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Eğitim insanlığın başından beri vardı, okul ise yazının bulunuşundan sonra eğitime yeni bir yol açtı. İnsanlar, eğitimi ailede verir ve toplumda sürdürür. Bu hep böyleydi ve halen de böyledir. Okul, Sanayi Devrimi'nden sonra giderek önem kazansa da, ailedeki eğitimin yerini alamamıştır ve alabilecek gibi de görünmemektedir. Bu durum göstermektedir ki aile eğitiminin değerini artmıştır ama okulun önemi de giderek artmaktadır. Öte yandan, aile ve okul ikilisi birbirinin alternatifi değil, tamamlayıcısı olarak anlaşılırsa doğru anlaşılmış olur.

Okul öncesi eğitim, Sanayi Devrimi'nin sonrasında kadınların ev ve aile dışında çalışmalarının zorunlu hale gelmesi ve erken okullaşmadan iyi sonuçlar alınması üzerine yaygınlaşmıştır. Eğitim bilimleri, okul öncesi eğitim alanına yönelik bilimsel bilgilerle destek sağlamakla birlikte, empirik bilgiyi ihmal ettiği görülmektedir.

Amaç

İnsanların binlerce yıllık deneyime dayalı çocuk yetiştirme birikimi vardır. Bu birikimde kullandıkları eğitim malzemesi büyük ölçüde folklor ve halk edebiyatının içindedir. Bu bildirinin amacı, etnopedagojinin ne olduğu sorusuna yanıt vermek ve folklor içinde saklı olan etnopedagojik malzemeyi, günümüzün eğitim politikalarıyla analiz ederek okul öncesi eğitimde nasıl kullanabileceğini ortaya koymaktır.

Yöntem

Araştırmada nitel araştırma modeli kullanılmıştır. Veriler, gözlem, görüşme ve doküman analizi teknikleri ile elde edilmiştir. Kütüphane taramalarında elde edilen folklor malzemesi, yaşlılar ve ebeveynlerle yapılan görüşme ve gözlem kayıtları analiz edilip bulgulara ulaşılmış ve sonuçlandırılmıştır.

Bulgular ve Sonuç

Etnopedagoji, belli bir toplumun geleneksel yollarla çocuk yetiştirmelerini inceleyen yeni bir eğitim bilimi dalıdır. Konusu toplumun geleneksel eğitimini incelemektir. Her toplumun bir ideal insan modeli vardır ve bu modelde tanımlanan insanı elde etmeye çalışır. İdeal insan modeli karakterli bir insandır. Bu karakter, içinde bulunulan çağı kavramış, kendi toplumunun değerlerini üstlenmiş, komşu toplumlarla uyumlu ve barış içinde yaşayan bir karakterdir. Her aile çocuklarını kendilerinin hayırlı evladı, toplumunun iyi bir temsilcisi ve faydalı bir üyesi, komşularının yardım edeni ve destekçisi, herkesle barış içinde yaşamayı hedefleyen bir yetişkin olması için yetiştirir. Etnopedagoji böylesi bir insanı elde etmek için çalışan ailenin kullandığı eğitim materyallerini araştırır. Geleneksel çocuk yetiştirmede kullanılan materyal folklor ve halk edebiyatındadır. Bunlar masallar, halk hikâyeleri, atasözleri, efsaneler, destanlar, mitolojik rivayetler, türküler, maniler, bilmeceler, tekerlemeler, yanıltmacalar, şoşartmalar, ninniler, çocuk oyunları, bilinen kişilere ait özdeyişler, aile büyüklerinin hatıraları, yerel müzik ve nağmeler, desen ve motifler, dua ve beddualar, beden dili ve işaretler, doğal çevreye ilişkin aktarmalardır.

Etnopedagojide kullanılan materyal yüzlerce yılın deneyiminin ürünüdür. Etnopedagojideki bilgiler bilimsel olmamakla beraber zaman içinde tecrübe ile olgunlaşmış, akla dayalı ve büyük ölçüde güvenilir bilgilerdir.

Etnopedagijide kullanılan öğretim yöntem ve teknikleri de içerik kadar önemlidir. Model olma, özendirme, yaparak öğrenme, açıklama, tarif etme, ikna etme, açıklama, emretme, yapmaya zorlama, telkin etme, tembih, öğüt verme, ima etme, alay etme (istihza), korkutma, yasaklama ve ceza vermek en yaygın kullanılan etnodidaktik türleridir.

Geçmiş uygarlıklara bakarak, toplumların okulun olmadığı zamanlarda çocuklarını başarıyla eğittikleri görülebilir. Aynı öğretim araçları ve yöntemleri günümüzdeki ailede de kullanılmaktadır. Halen toplumda kullanılan folklor ve halk edebiyatı ürünlerinin birçok örneği vardır. Bunlar kayıt altına da alınmıştır. Öğretmenler hizmet öncesi eğitimde alacakları etnopedagoji eğitimi ile bu bilgi ve beceriyi kazanabilirler.

Okulda çocuğa öğretilenlerle aile ve toplumda öğretilenler birbirini desteklerse eğitim daha başarılı olur. Böylece çocuklar evde ve okulda aktarılan bilgi, görgü ve değerler arasında çelişkiye düşmezler. Dolayısıyla ulusal eğitim politikaları hedeflerine daha etkili biçimde ulaşır. Etnopedagoji ve etnodidaktik konusunda yeni araştırmalar yapılması ve bunun öğretmen adaylarına kazandırılması da öneri olarak sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitimi, Etnopedagoji

Othering Situations In Preschool Children: "Dad Said To Play With Black Kids."

Erhan Alabay[1], Şeyma Bayrak[2], Çemen Sarcan[2], Tuğba Turunç[3], Serdar Kurnaz[3], Merve Pehlivanli[3], Aysel Cavğa[3], Taha Kasım Önal[3]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

[2]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

[3]*İstanbul Aydın üniversitesi*

Abstract No: 213 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Many people around the world have different characteristics. These differences may sometimes arise from a physical appearance, but sometimes from a difference in belief, race or skin color. Differences are in fact a source of wealth for every society, but different people are marginalized by other people because of the lack of recognition of differences. When the causes of otherization are examined, it is seen that many factors are caused. Many factors such as race, ethnicity, religion, belief, disability, gender, sexual orientation, physical appearance and socio-economic status of an individual cause this marginalization. The most important reason for the othering is the lack of accurate information on the reason for the othering. For this reason, we are afraid of things we do not know and try to stay away from them. Even as parents, we advise her to stay away from this person or persons. Unfortunately, this negative situation causes the marginalized person to be excluded and left alone.

The aim of this study is to determine the othering status of 36-72 month old preschool children when they are choosing their friends and to determine whether there is a relationship between the gender, age and school type independent variables of the children and their othering status. For this purpose, both qualitative and quantitative research models were used in the research. The study group of the study consists of a total of 460 children attending public and private preschool institutions in the spring semester of 2017-2018 academic year in Istanbul. The children selected in the study group were selected from different age groups. Children between 36-48 months, 48-60 months and 60-72 months were included in the study. In the research, picture cards and interview forms which were created in accordance with the reasons of marginalization determined by the researchers were used as data collection tools. There are a total of 12 illustrated cards, some of which include pictures representing groups marginalized by society. These pictures are pictures of disabled boys and girls, boys and girls with low economic conditions, boys and girls with different ethnic backgrounds, boys and girls with overweight physical appearance. After obtaining the necessary permits, each child was studied individually in their own schools. The study with each child was carried out individually in an empty classroom in the school. When the children arrived, the researcher sat in front of the child and placed 12 images on his desk in a confused way. The researcher then asked each child "Do you see pictures of children on the table? These kids were playing in a park. What kids would you like to play with if you went to this park? Can you pick the pictures of the child or kids you want to play and give them to me? You can select and give as many children as you want." and the child was given time to choose. Then, after giving children pictures, he/she was asked why he/she did not choose the pictures of the children he/she did not choose and the reasons for not selecting them were written on the form. Quantitative analysis of the data collected in the study was performed by using SPSS 22.0 package program. Chi-square analysis, percentage and frequency analysis were used. In qualitative analysis, content analysis was used and examples of reasons for not choosing children were given.

According to the results of the study, it was concluded that the preschool children participating

in the research were the most marginalized of the boys and girls, which were low in socio-economic terms. In the second place, it was observed that the disabled girl and boy were the other and the third was the physically overweight girl and the boy. There was a significant relationship between the age independent variable and the group that the children were marginalized. According to the results of the Chi-Square analysis, it is concluded that there is a meaningful relationship with all the other groups, and as the age level of the children increases, it excludes children with disabilities, low socioeconomic level, different ethnic backgrounds and physically overweight. It is seen that girls with disabilities and girls with different ethnic backgrounds choose the picture significantly more than girls.

Keywords: Preschool, child, othering, respect for differences

Okul Öncesi Dönem Çocuklarında Ötekileştirme Durumları : "babam Zenci Çocuklarla Oynama Dedi."

Erhan Alabay[1], Şeyma Bayrak[2], Çemen Sarcan[2], Tuğba Turunç[3], Serdar Kurnaz[3], Merve Pehlivanlı[3], Aysel Cavğa[3], Taha Kasım Önal[3]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

[2]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

[3]*İstanbul Aydın üniversitesi*

Bildiri No: 213 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Dünya üzerinde birçok insan birbirinden farklı özelliklere sahiptirler. Bu farklılaşmalar bazen fiziksel bir görüntüden kaynaklı olurken, bazen ise bir inanış, ırk veya ten renginin farklılığından kaynaklı da olabilir. Farklılıklar aslında her toplum için bir zenginlik kaynağıdır, fakat farklılıkların tanınmamasından kaynaklı farklı insanlar diğer insanlar tarafından ötekileştirilmektedir. Ötekileştirme nedenleri incelendiğinde ise, birçok faktörün sebep olduğu görülmektedir. Örneğin bir bireyin ırkı, etnik kökeni, dini, inancı, engellilik durumu, cinsiyeti, cinsel yönelimi, fiziksel görüntüsü, sosyo-ekonomik durumu gibi birçok faktör bu ötekileştirmeye neden olmaktadır. Ötekileştirmenin en önemli nedeni ise ötekileştirilme nedeni üzerine doğru bilgiye sahip olunmamadır. Bu sebepten bilmediğimiz şeylerden ise korkarız ve onlardan uzak durmaya çalışırız. Hatta ebeveynler olarak çocukların bu kişi veya kişilerden uzak durmasını ona tembihleriz. Bu olumsuz durum ise maalesef ötekileştirilen kişinin dışlanmasına ve yalnız bırakılmasına sebep olur.

Bu araştırmanın amacı ise, 36-72 aylık okul öncesi dönem çocukların oyunlarında arkadaş seçerken gerçekleştirdikleri ötekileştirme durumunun tespiti ve çocukların cinsiyeti, yaşı ve öğrenim gördükleri okul türü bağımsız değişkenleri ile ötekileştirme durumları arasında bir ilişkinin olup olmadığını belirlemektir. Bu temel amaç doğrultusunda, araştırmada hem nitel hem de nicel araştırma modellerinden yararlanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, İstanbul ilinde 2017-2018 eğitim öğretim yılı bahar yarıyılı resmi ve özel okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden toplam 460 çocuk oluşturmaktadır. Çalışma grubuna seçilen çocuklar farklı yaş gruplarından seçilmiştir. Çalışmaya, 36-48 aylık, 48-60 aylık ve 60-72 aylık çocuklar dahil olmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından belirlenen ötekileştirme nedenleri doğrultusunda oluşturulmuş resimli kartlar ve görüşme formları kullanılmıştır. Resimli kartlar toplam 12 tane olup, bu kartların bazılarında toplum tarafından ötekileştirilen grupları temsil eden resimlere de yer verilmiştir. Bu resimler, engelli kız ve erkek, ekonomik koşulu düşük kız ve erkek, farklı etnik kökene sahip kız ve erkek, fiziksel görünümü kilolu olan kız ve erkek resimleridir. Gerekli izinler alındıktan sonra her bir çocuk ile kendi eğitim gördükleri okullarında bireysel olarak çalışılmıştır. Her bir çocukla yapılacak olan çalışma okul içinde boş olan bir sınıfta bireysel olarak gerçekleştirilmiştir. Çocuklar geldiklerinde, araştırmacı çocuğun karşısına oturarak elindeki 12 resmi masanın üzerine karışık bir şekilde yerleştirmiştir. Araştırmacı daha sonra her bir çocuğa "Masanın üzerindeki çocukları görüyor musun? Bu çocuklar bir parkta oyun oynuyorlarmış. Sende bu parka gitsen hangi çocuklarla oynamak isterdin? Oynamak istediğin çocuğun veya çocukların resimlerini seçip bana verir misin? İstediğin kadar çocuk seçip verebilirsin." yönergesi söylenmiş ve çocuğun seçmesi için çocuğa zaman verilmiştir. Ardından çocuk resimleri verdikten sonra seçmediği çocukların resimlerini neden seçmediği sorulmuş ve seçmeme nedenleri forma yazılmıştır. Araştırmada toplanılan verilerin nicel analizleri SPSS 22.0 paket programı kullanılarak yapılmıştır. Ki-Kare analizi, yüzde ve frekans analizlerinden yararlanılmıştır. Nitel analizlerde ise içerik analizinden yararlanılmış ve

çocukların seçmeme nedenlerinden örnekler verilmiştir.

Araştırma sonucuna göre, araştırmaya katılan okul öncesi dönem çocuklarının en çok sosyo-ekonomik anlamda düşük olan kız ve erkek çocuğunu ötekileştirdiği sonucuna ulaşılmıştır. İkinci sırada engelli kız ve erkeği, üçüncü sırada ize fiziksel olarak kilolu olan kız ve erkeği ötekileştirdiği ve oyun arkadaşı olarak seçmediği gözlemlenmiştir. Yaş bağımsız değişkeni ile çocukların ötekileştirdikleri grup arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu saptanmıştır. Yapılan Ki-Kare analiz sonuçları doğrultusunda tüm ötekileştirilen gruplar ile anlamlı bir ilişkinin olduğu ve çocukların yaş düzeyi arttıkça engelli olan, sosyoekonomik düzeyi düşük olan, farklı etnik kökenden olan ve fiziksel olarak kilolu olan çocukları ötekileştirdiği sonucuna ulaşılmıştır. Engelli olan kız çocuğu ile farklı etnik kökenden olan kız çocuğu resmini kız çocuklar erkek çocuklarına oranla anlamlı düzeyde daha fazla seçtiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Oku öncesi, çocuk, ötekileştirme, farklılıklara saygı

The Opinions About The Racial Attitudes Of Preschool Children And Teachers

Vildan Kılıçay[1], İnanç Eti[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Abstract No: 234 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose of the Study

The attitudes of children towards their own and other races are shaped during the early childhood period. According to the research, many children attribute power and privilege to white people, in early years. On the other hand, they associate poverty and low social status to colorful people. White children associated negative characteristics to black children, furthermore black children felt worthless and different. Studies reveal that children have acquired a lot of information about races through indirect messages from their environment as from early years. Children can create their own identities by recognizing different characteristics of people (race, gender, age, etc.). Therefore, children should be educated from early years with a multicultural perspective in order to live in peace. They need to know their own identity and respect other identities in a multicultural world in the future. Multiculturalism is defined as the recognition of identity shaped by the race, ethnicity, language, gender, age, special needs, social class, education, religion, sexual orientation and other cultural dimensions. Today, however, the color-blind perspective argues that racial inequalities can be solved by ignoring the racial characteristics of people. This perspective is an obstacle to multiculturalism. The proponents of color-blind perspective claim that it is impossible to ignore the racial traits of people. The color-blind ideology encourages people to forget the unique history, culture, values and experiences of minority groups, and in fact, this opinion lead the desire to maintain white privilege. The opposing view argues that individuals should recognize and value racial and ethnic diversities rather than ignoring races. At the same time, people should be aware of racial prejudices and discrimination and face this situation. This also supports a multicultural perspective. For this reason, it is necessary to provide suitable educational environments for multicultural perspective starting from pre-school education. Multiculturalism in pre-school education depends on the teacher's attitude, skills and knowledge substantially. Accordingly, racial attitudes of preschool children and teachers were needed to be revealed. The problem statement of this study was determined as 'How are the racial attitudes of children aged 60-72 months and their teachers?".

Method

This research was planned as a case study design from qualitative research methods. While determining the study group, the maximum diversity sampling method was used. The group consisted of 20 children and two teachers. Teachers work in two different classes in 60-72 month group in a university kindergarten. The data of the study was collected via a picture book. The silent book (wordless picture book) "I am Vanessa'' was chosen because it contains illustrations of the different racial characteristics. The book also focuses on the attitudes of other children after bullying a black girl. In order to demonstrate the racial attitudes of the children in the study group, the researchers asked children to have a look at the pictures and then tell a story. The stories of the children were voice-recorded. In addition, five semi-structured questions were asked to the children in order to discover their views on the different racial characteristics. Afterwards, the book was given to the teachers in order to demonstrate their racial attitudes and they were asked to entegrate it into an activity within a

week. After teachers planned and implemented the activity in their classrooms. The process were recorded on camera and semi-structured interviews were conducted with the teachers about racial attitudes. The recordings were listened and transcribed by the researchers. The text was analyzed by conducting an inductive content analysis method. The categories was formed with the combination of related codes which are the smallest unit of meaning.

Results and Findings

According to the results of the preliminary data analysis; Many children often focused on hairstyles, clothes (such as hats, glasses and bags) and body structures (face shape, shoulders) in shown a particular picture of children having many different characteristics, while a small number of children mentioned skin color and gender differences. In their opinion, Vanessa (from the black race to girl-bullied), one of the main characters of the story, was bullied because she has bad relationships with her friends, she is guilty, ugly and newcomer to the classroom. According to the preliminary findings obtained from videos and interviews of teachers; it was seen that teachers did not choose the books in which different races were represented, but they thought that illustrations of different races should be present to the children. And the findings indicate that children tend to be color-blind and attribute negative characteristics to the black race and bullied character. The analysis of the study will be completed.

Keywords: racial attitude, multiculturalism, preschool teachers, preschoolers, skin color

Okul Öncesi Dönem Çocuklarının ve Öğretmenlerinin Irksal Tutumlara İlişkin Bakış Açılarının İncelenmesi

Vildan Kılıçay[1], İnanç Eti[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Bildiri No: 234 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Çocukların kendi ırkına ve diğer insanların ırkına ilişkin tutumları okul öncesi dönemden başlayarak şekillenmektedir. Araştırmalara göre, erken çocukluk döneminde çocukların birçoğu güç ve ayrıcalık sahibi olmayı beyaz ırka, yoksulluk ve düşük sosyal sınıfı da renkli insanlara atfetmektedirler. Beyaz tenli çocukların siyah tenli çocukları olumsuz özelliklerle ilişkilendirdikleri, hatta siyah tenli çocukların da kendilerini değersiz ve farklı hissettikleri görülmüştür. Çalışmalar, çocukların erken yaşlardan itibaren ırklara ilişkin birçok bilgiyi çevrelerinden dolaylı mesajlar aracılığı ile edindiklerini ortaya koymaktadır. Çocuklar insanların farklı özelliklerini (ırk, cinsiyet, yaş gibi) tanıyarak kendi kimliklerini oluşturabilirler. Bu nedenle çocukların gelecekte çok kültürlü bir dünya düzeninde kendi kimliğini bilerek ve diğer kimliklere saygı göstererek barış içerisinde yaşaması için erken dönemden itibaren çok kültürlü bir bakış açısı ile eğitim almaları gerekmektedir. Çok kültürlülük insanların sahip oldukları ırk, etnik yapı, dil, cinsiyet, yaş, özel gereksinimler, sosyal sınıf, eğitim, din, cinsel yönelim ve diğer kültürel boyutlar tarafından şekillenen kimliğin tanınması olarak ifade edilmektedir. Ancak günümüzde renk-körü bakış açısı, insanların sahip oldukları ırka ait özelliklerini görmezden gelerek ırksal eşitsizliklerin ortadan kaldırılabileceğini savunmaktadır. Bu bakış açısı çok kültürlülüğün önünde bir engel olarak karşımıza çıkmaktadır. Renk-körü bakış açısına karşı olanlar, insanların ırksal özelliklerinin görmezden gelmenin imkansız olduğunu, bu durumun azınlık grupların benzersiz tarihlerini, kültürlerini, değer ve deneyimlerini unutmaya teşvik ettiğini ve aslında beyaz ayrıcalığını sürdürme arzusuna hizmet ettiğini iddia etmektedir. Renk körü bakış açısını eleştirenler, ırkları görmezden gelmek yerine, bireylerin ırksal ve etnik çeşitliliği tanımaları ve değer vermeleri ve aynı zamanda ırksal önyargılar ve ayrımcılığın farkına vararak bu durumla yüzleşmeleri gerektiğini savunmaktadırlar. Bu durum çok kültürlü bir bakış açısını da desteklemektedir. Bu nedenle okul öncesi eğitim düzeyinden itibaren çok kültürlü bakış açısına uygun eğitim ortamlarının sağlanması gerekmektedir. Okul öncesi eğitimde çok kültürlülük öğretmenin sahip olduğu tutuma, becerilere ve bilgiye büyük ölçüde bağlıdır. Bu doğrultuda, okul öncesi dönem çocuklarının ve öğretmenlerinin sahip oldukları ırksal tutumları ortaya koyabilmek amacıyla yapılan bu çalışmanın problem cümlesi "60-72 aylık çocukların ve öğretmenlerinin ırksal tutumları nasıldır?" olarak belirlenmiştir.

Yöntem

Bu araştırma nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseninde planlanmıştır. Maksimum çeşitlilik örnekleme yönteminin kullanıldığı araştırmanın çalışma grubunu, bir üniversite anaokulunun 60-72 ay grubundaki iki sınıfta eğitim gören 20 çocuk ve iki öğretmen oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri bir resimli kitap aracılığı ile toplanmıştır. " Vanessa'nın Yanındayım" isimli sessiz kitap (yalnızca resimlerin olduğu metnin eşlik etmediği resimli kitaplar) içerdiği farklı ırk özelliklerine ait illüstrasyonlar nedeniyle seçilmiştir. Ayrıca kitap siyah tenli bir kız çocuğuna yapılan zorbalığı sonrasında diğer çocukların tutumlarını konu edinmektedir. Çalışma grubundaki çocukların ırksal tutumlarını ortaya koyabilmek için araştırmacılar çocukları sınıfın yakınında yer alan sessiz bir odaya – masa ve sandalyenin

olduğu- alarak kitabı incelemeleri ve sonrasında resimlerinden yararlanarak araştırmacılara anlatmaları istenmiştir. Çocukların anlattıkları öyküler ses kaydına alınmıştır. Ayrıca çocuklara yarı-yapılandırılmış beş soru sorularak resmedilen farklı ırksal özelliklere ilişkin görüşleri belirlenmiştir. Daha sonra öğretmenlerin ırksal tutumlarını ortaya koyabilmek için kitap öğretmenlere verilmiş ve bir hafta süre içerisinde bu kitabı bir etkinlikte kullanmaları istenmiştir. İki öğretmenin kendi sınıflarında planladıkları ve uyguladıkları etkinlikler kamera kaydına alınmış ve öğretmenlerle ırksal tutumlara ilişkin yarı-yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Elde edilen veriler dinlenerek metne aktarılmıştır. Nitel analiz yöntemlerinden tümevarımsal içerik analizi yöntemi ile metinler en küçük anlam birimi olan kodlara ve ilişkili kodların bir araya gelmesi ile kategorilere ulaşılmıştır.

Bulgular ve Sonuç

Yapılan ilk analiz sonuçlarına göre; çocuklar birbirinden farklı birçok özelliğe sahip çocuğun olduğu bir resimde sıklıkla saç şekillerine, kıyafetlere (şapka, gözlük ve çanta gibi) ve vücut yapılarına (yüz şekli, omuz gibi) odaklanırken çok az sayıda çocuğun ten rengi ve cinsiyet farklılıklarını dile getirdiği bulgusuna erişilmiştir. Öykünün ana karakterlerinden biri olan Vanessa'nın (siyahi ırktan kız-zorbalığa uğrayan çocuk) zorbalığa uğrama sebepleri arasında ise suçlu olması, arkadaş ilişkilerinin kötü olması, sınıfta yeni olması ve çirkin olması gösterilmiştir. Öğretmenlerin etkinlik uygulama süreçlerinde ve onlarla yapılan görüşmelerden elde edilen ilk bulgulara göre; öğretmenlerin kitap seçiminde farklı ırkların temsil edildiği kitapları seçmedikleri ancak farklı ırklardan illüstrasyonların olması gerektiğini düşündükleri görülmüştür. Çalışmanın analiz süreci devam etmekte olup ilk bulgular çocukların renk-körü olma eğiliminde olduklarını ve siyahi ırktan ve zorbalığa uğrayan karaktere olumsuz özellikler atfettiklerini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: ırksal tutum, ten rengi, okul öncesi öğretmenleri, çok kültürlülük, okul öncesi dönem çocukları

Medya Ve Teknoloji

Media and Technology

Are We Aware Of Danger: Parents' Opinions About Cyber Bullying

Melike Türkan Bağlı[1], Demet Pekşen Süslü[1]
[1]*Maltepe Üniversitesi*

Abstract No: 260 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Today, the widespread use of information and communication technologies has brought negativities along with many innovations to our lives. One of the problems regarding the current developments in information technologies which we face is cyber bullying. Cyber bullying is a form of face-to-face bullying occurs during the use of Internet. In other words, cyber bullying consists the behavior of harming others using information and communication technologies (computers, mobile phones, tablets etc.) In the literature of cyber bullying, it is also called "electronic bullying", "digital bullying" and "online bullying". Some of the examples of cyber bullying are sending humiliating and threatening messages to others' email addresses and social media accounts. It also consists spreading gossip, excluding people, sharing unauthorized personal information, photos and images. Cyber bullying behaviors can have more negative impact than face-to-face bullying behaviors due to the fact that they reach to a wide audience everywhere and anytime through information and communication technologies and that the posted materials are permanent.

When we look at the literature, it is seen that cyberbullying is a problem in the whole world. It has been noted that emotional, social, academic lives and physical health of individuals who are exposed to cyber bullying are negatively affected. It also has been shown that individuals exposed to cyber bullying have more depressive symptoms, high levels of anxiety, low self-esteem, anger, sadness, loneliness, academic failure and sleep, and appetite problems. When we look at the studies conducted on this subject, we see that the prevalence of cyber bullying, its causes, the factors contributing to this phenomenon, its effects and its relationship with many variables were examined. Preventing and interfering with cyberbullying behaviors are considered to be primarily aware of these behaviors. Regarding children, it is seen that the age of access and use of information and communication technologies is decreasing gradually and these technologies has become a part of the daily life of them. Starting from an early age, it is critical to protect children from the risks of these technologies. At this point, we realize that the awareness of parents' about cyber bullying is quite important. Awareness of cyber bullying is defined as the awareness of online risks.

In the preschool period, which is a critical period in the development of the individual, children are very sensitive to the stimuli around them and are very open to learning. On the other hand, one of the most fragile period among the periods of life is childhood. Young children who have difficulty in distinguishing between reality and imaginary due to their cognitive development characteristics would be emotionally affected by information and communication technologies. Parents are responsible for meeting the needs of the child in the development process, creating the proper environment, setting rules, monitoring, controlling and supporting them. The rapid change in information and communication technologies imposes additional responsibilities on parents. Preschool children who are not yet ready for the risks of these technologies need to be protected and guided. Parents teach their children not to go to a place with people they do not know, not to give information to these people or even to talk to them. They also control where their children go, who they play with, and what they do. However, many parents and children may not be aware of what and who they will encounter and the risks of cyber world while children are in front of the screen. Parents' awareness about cyberbullying is the first step

towards solving the problems. In the next stage, it would be considered what has to be done to prevent this problem and to intervene in appropriate ways.

In the literature, there are studies on students, prospective teachers, teachers and administrators regarding the awareness of cyber bullying in our country; however, no research has been conducted with parents of pre-school children. However, considering the role of parents in preschool period, it is clear that parents' awareness of cyber bullying needs to be investigated. For all these reasons, in this research it was aimed to determine parents of preschoolers awareness about cyber bullying.

This research is a descriptive research aimed at revealing the existing situation. The research group will consist of parents who have at least one preschool child, resident in Istanbul, who can be reached by easily accessible sampling (appropriate sampling from non-random sampling methods). In order to collect data, “Teachers' Opinions on Cyber Bullying Questionnaire” developed by Yenilmez and Seferoğlu (2013) will be used. In this questionnaire, there are 12 items revealing the knowledge and opinions of teachers. The Cronbach’s Alpha value of the questionnaire was found to be .830. It was also aimed to describe the situation regarding parents' education level, parents' and children's internet access features, information and communication technologies to enable them to use Internet. The frequencies, percentages and chi-square statistical technique will be used in the analysis of the data obtained in this research. The findings will be interpreted in the light of the literature.

Keywords: preschool period, cyber bullying, parents' opinions

Tehlikenin Farkında Mıyız?: Sanal Zorbalık ile İlgili Anne Baba Görüşleri

Melike Türkan Bağlı[1], Demet Pekşen Süslü[1]
[1]*Maltepe Üniversitesi*

Bildiri No: 260 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Günümüzde bilgi ve iletişim teknolojilerinin yaygınlaşması yaşantımıza birçok yenilikle birlikte olumsuzlukları da getirmiştir. Bu olumsuzluklardan biri siber zorbalık ya da diğer adıyla sanal zorbalıktır. Sanal zorbalık, yüz yüze yaşanan zorbalık davranışlarının internet üzerinden ekran karşısında yaşanmasıdır. Bir başka deyişle sanal zorbalık, bilgi ve iletişim teknolojilerini (bilgisayar, cep telefonu, tablet vb.) kullanarak başkalarına zarar verme davranışıdır. Sanal zorbalık alanyazında "elektronik zorbalık", "dijital zorbalık" ve "çevrimiçi zorbalık" şeklinde de adlandırılmaktadır. Bu davranışlar arasında yer alabilecek örnekler, başkalarının e-posta adreslerine, sosyal ağ sitelerine aşağılayıcı, tehdit edici ve küçük düşürücü posta ve mesajlar yollamak, dedikodu yaymak, izinsiz kişisel bilgi, fotoğraf ve görüntüleri paylaşmak ve birini siber ortamdan dışlamaktır. Sanal zorbalık davranışları, bilgi ve iletişim teknolojileri aracılığıyla her yerde ve her zaman ve geniş bir kitleye ulaşması ve yayınlanan materyallerin kalıcı olması nedeniyle yüz yüze yaşanan zorbalık davranışlarından daha fazla olumsuz etki yaratabilmektedir.

Alanyazına baktığımızda siber zorbalığın tüm dünyada yaşanan bir sorun olduğu görülmektedir. Siber zorbalığa maruz kalan bireylerin duygusal, sosyal, akademik yaşamları ve fiziksel sağlıklarının olumsuz etkilendiği vurgulanmaktadır. Siber zorbalığa maruz kalan bireylerin daha fazla depresif semptomlar gösterdikleri, kaygı düzeylerinin yüksek olduğu, düşük benlik saygısı, öfke, üzüntü, yalnızlık, akademik başarısızlık ve uyku, iştah problemleri yaşadıkları çalışmalar tarafından ortaya konulmuştur. Bu konuda yapılan çalışmalara baktığımızda siber zorbalığın yaygınlık oranları, nedenleri, bu olguya katkıda bulunan faktörler, etkileri ve birçok değişkenle ilişkisi incelenmiştir. Siber zorbalık davranışlarını önleme ve bunlara müdahale etmenin öncelikli olarak bu davranışların farkında olmaktan geçtiği düşünülmektedir. Özellikle günümüzde bilgi ve iletişim teknolojilerine ulaşım ve kullanım yaşının gittikçe düştüğü ve bu teknolojilerin çocukların günlük yaşamlarının bir parçası olduğu görülmektedir. Erken yaşlardan başlayarak, bilgi ve iletişim teknolojileri ile tanışan çocukların bu araçlar vasıtasıyla karşılaşabilecekleri risklerden korunmaları kritik bir önem taşımaktadır. Bu noktada, anne babaların, bu risklerden biri olan sanal zorbalığa ilişkin olarak farkındalıklarının önemi de ortaya çıkmaktadır. Sanal zorbalık farkındalığı, çevrimiçi ortamda gerçekleşen olumsuz olayların farkında olma durumu olarak tanımlanmaktadır.

Bireyin gelişiminde kritik bir dönem olan okul öncesi dönemde çocuklar, çevrelerindeki uyaranlara oldukça duyarlıdırlar ve öğrenmeye son derece açıktırlar. Öte yandan yaşam dönemleri içinde en "kırılgan" olanlarından biri de çocukluk dönemidir. Bilişsel gelişim özellikleri dolayısıyla gerçek ile hayâlî olanı ayırt etmekte zorlanan küçük çocuklar, duygusal özellikleri dolayısıyla da bilgi ve iletişim teknolojilerinin yaratabileceği durumlardan olumsuz şekilde etkilenebilmektedirler. Anne babalar, çocuğun gelişim sürecinde ihtiyaçlarının giderilmesi, gerekli ortamın oluşturulması, kural koyma, izleme, kontrol etme ve desteklenmesinden sorumludurlar. Bilgi ve iletişim teknolojilerinde yaşanan hızlı değişim anne babalara başka sorumluklar da yüklemektedir. Henüz bu teknolojilerin yaratacağı risklere hazır olmayan okul öncesi çocukların korunması ve onlara rehberlik edilmesi gerekmektedir. Anne babalar çocuklarına, tanımadıkları kişilerle bir yere gitmemeyi, bu kişilere bilgi vermemeyi hatta bu kişilerle konuşmamayı öğretirler. Üstelik çocuklarının nereye gittiği, kiminle oynadığı ve ne yaptıklarını da denetlerler. Oysa birçok anne baba çocukları ekran karşısında sanal dünyada gezinirken nelerle ve

kimlerle karşılaşacağının ve yaşanacak risklerin neler olduğunun farkında olmayabilmektedir. Anne babaların sanal zorbalık farkındalığının ortaya konması, karşılaşılacak sorunların çözümü için öncelikli adımdır. Sonraki aşamada bu sorunun önlenmesi ve uygun yollarla müdahale edilmesi için neler yapılması gerektiği üzerinde düşünülmesi söz konusudur.

Alanyazında ülkemizde, sanal zorbalık farkındalığı ile ilgili olarak öğrenciler, öğretmen adayları, öğretmenler ve yöneticiler üzerine yapılmış çalışmalar bulunmakta, ancak özellikle okul öncesi dönemdeki çocukların anne babalarıyla yapılmış araştırma bulunmamaktadır. Oysa okul öncesi dönemde anne babaların rolü düşünüldüğünde anne babaların sanal zorbalık farkındalığının araştırılmasına gerek olduğu açıktır. Tüm bu nedenlerle, okul öncesi çocukların anne babalarının sanal zorbalık farkındalığının tespit edilmesi amaçlanmıştır.

Bu araştırma, var olan durumu ortaya koymayı amaçlayan betimsel bir araştırmadır. Araştırma grubu, en az bir okul öncesi çocuğu olan, İstanbul'da ikamet eden, kolay ulaşılabilir örnekleme (seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden uygun örnekleme) yoluyla kendilerine ulaşılabilen anne babalardan oluşacaktır. Araştırmada verilerin toplaması amacıyla, Yenilmez ve Seferoğlu (2013) tarafından geliştirilen "Öğretmenlerin Sanal Zorbalık Konusundaki Görüşleri Anketi" kullanılacaktır. Bu ankette öğretmenlerin bilgi ve görüşlerini ortaya koyan 12 madde bulunmaktadır. Anketin Cronbach's Alpha değeri .830 olarak bulunmuştur. Araştırmada anne babaların eğitim düzeyi, anne babalar ile çocuklarının internet erişim özellikleri, bilgi ve iletişim teknolojilerini kullanmalarını sağlayan teknolojik araçlara sahiplik durumları da değerlendirilecektir. Bu araştırmada elde edilen verilerin analizinde frekanslar, yüzdeler ve ki-kare istatistiksel tekniği kullanılacaktır. Elde edilecek bulgular alanyazın ışığında yorumlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi dönem, sanal zorbalık, anne baba görüşleri

Examination Of “Preschool” Hashtag Sharings In Instagram Introduction

Oğuz Serdar Kesicioğlu
Giresun Üniversitesi

Abstract No: 9 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Without the limitation of space, the desire to reach the news, the current information more quickly, the tendency to interact with people around the world on any subject, and the possibility to reach more than one channel in a single way increase the interest in social media in each passing day (Becan, 2018). This new type of media which has been used extensively in recent years, is called social media. There are social networks that social media users share their personal information, thoughts and area of interests. As of 2016, there are 40 million active social media accounts4

in Turkey (Ersöz and Doğdubay, 2012; Kemp, 2016). One of the most popular social media applications is instagram. Instagram is a mobile device application designed to share all moments of life with real-time photos, sharing photos and videos developed by Kevin Systrom and Mike Krieger in 2010 (Kim et al., 2017; Kırcaburun, 2017). Instagram and similar social media devices and social networks covered by these devices can be used as educational tools (McLoughlin & Lee, 2008). Since social media applications can be used by everyone and the shares can be managed easily by users, active teaching-learning techniques are claimed to be successful (Ajjan and Hartshorne, 2008). In this study, it is aimed to examination of “preschool” hashtag sharings in instagram. For this purpose shared contents were examined in terms of the gender of the person who shared the contents, his/her profession, the most frequently used activities, methods, environment, approach and in terms of shared content and words and emotions associated with pre-school and in terms of compliance with ethical rules in sharing.

METHOD

In this chapter, sub-titles of research design, working group, data collection and analysis are given.

Research Design

The aim of this study is to examine “preschool” hashtag sharings in instagram. This research is a qualitative case study. The case study is a qualitative approach in which the researcher examines in detail the actual situation in real life by using various sources of information (Creswell, 2013). In addition to interviews and observations in qualitative research, documents and visual materials are also the basic sources of information. Traditionally, the three basic forms of information gathering in the qualitative research are interviews, observations and document analysis. The data that can be accessed from virtual environments also include qualitative research. Visual programs can be accepted as documents and data from virtual image, video and photo shared sites. The collection of information from virtual environments in various ways is called “Online Information Collection” in the literature. In this study, online data collection method was used. The data collected from the virtual environment with the online data collection method is analyzed and interpreted by the researchers. Collecting data from virtual environments is accepted as an electronic branch of research techniques that enable the researcher to reach the existing data more easily (Glesne, 2013; Merriam, 2013).

The Population of The Research

Photos and videos related to preschool which were shared by users of instagram, a social networking site, constitute the universe of the research.

Study Material

The study material of the research was determined by criterion sampling type of sampling method of purposeful sampling (Patton, 2014). Since the aim of this study is to examine photos and videos shared with “preschool” tag, usage of #preschool tag criteria were considered. 500 shares shared with “preschool” tag were included in the study. The shares included in the study contain the shares between April 1 and April 30, 2019. These shares were selected randomly and 125 shares were selected each week with one week interval. Thus, it has been tried to provide situational diversity. In this study, no information was shared about the identity of the persons whose contents were examined. Glesne (2013) defines this situation as “internet etiquette”

Data Collection and Analysis

The last 500 contents related to “Preschool” has been examined. In order to examine the data obtained in more detail, el “content analysis” which is one of the methods used in qualitative data analysis was used and the data obtained were analyzed by coding. The aim of the study was taken into consideration while coding and codes were formed accordingly. Codes are formed by open coding method. The codes obtained in this direction were first interpreted after being tabulated (Bilgin, 2006).

Keywords: preschool, instagram, social media

Instagramda "okul Öncesi" Etiketiyle Yapılan Paylaşımların İncelenmesi

Oğuz Serdar Kesicioğlu
Giresun Üniversitesi

Bildiri No: 9 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Mekan sınırlaması olmaksızın haberlere, güncel bilgilere daha hızlı ulaşma isteği, her hangi bir konuda dünyanın dört bir tarafındaki insanlarla etkileşim yaşama eğilimi ve birden fazla kanala tek bir yoldan ulaşabilme olanağı sosyal medyaya olan ilgiyi her geçen gün arttırmaktadır (Becan, 2018). Son yıllarda yoğun olarak kullanılan bu yeni medya çeşidi sosyal medya olarak adlandırılmaktadır. Sosyal medyada kullanıcıların kişisel bilgilerini, düşüncelerini, ilgi alanlarını vb. paylaştıkları sosyal ağlar bulunmaktadır. 2016 yılı itibari ile Türkiye'de 40 milyon aktif sosyal medya hesabı bulunmaktadır (Ersöz ve Doğdubay, 2012; Kemp, 2016). Bu sosyal medya uygulamalarından en popüler olanlardan biride instagramdır. Instagram 2010 yılında Kevin Systrom ve Mike Krieger tarafından geliştirilen fotoğraf ve video paylaşımının yapıldığı, gerçek zamanlı fotoğraflarla yaşamın tüm anlarının paylaşılması için tasarlanmış bir mobil cihaz uygulamasıdır (Kim vd., 2017; Kırcaburun, 2017). İnstagram ve benzeri sosyal medya araçları ve bu araçların kapsamındaki sosyal ağların eğitsel araçlar olarak kullanılabileceği belirtilmiştir (McLoughlin & Lee, 2008). Sosyal medya uygulamalarının herkes tarafından kullanılabilindiği ve paylaşımların kullanıcılar tarafından kolaylıkla idare edilebildiği için aktif öğretme-öğrenme teknikleri açısından başarı kaydedileceği iddia edilmektedir (Ajjan ve Hartshorne, 2008). Bu bilgilerden hareketle bu çalışmada instagramda "Okul Öncesi" etiketiyle yapılan paylaşımların incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla paylaşılan içerikler paylaşan kişinin cinsiyeti, mesleği açısından, paylaşılan içeriklerde en çok kullanılan etkinlik, yöntem, ortam, yaklaşım açısından, okul öncesi ile ilişkilendirilen sözcük ve duygular açısından ve paylaşımlarda etik kurallara uyulup uyulmama açısından incelenmiştir.

YÖNTEM

Bu bölümde araştırma deseni, çalışma grubu, verilerin toplanması ve analizi alt başlıklarına yer verilmiştir.

Araştırma Deseni

Araştırmada instagramda "Okul Öncesi" etiketiyle yapılan paylaşımların incelenmesi amaçlanmıştır. Bu araştırma bir nitel durum çalışmasıdır. Durum çalışması; araştırmacının, gerçek yaşamda güncel bir durumu çeşitli bilgi kaynakları kullanarak detaylı ve derinlemesine incelediği nitel bir yaklaşımdır (Creswell, 2013). Nitel araştırmalarda görüşmeler ve gözlemlerin yanı sıra dokümanlar ile görsel materyaller de temel bilgi kaynaklarıdır. Nitel araştırmalarda geleneksel olarak üç temel bilgi toplama şekli görüşmeler, gözlem ve doküman incelemesidir. Sanal ortamlardan ulaşılabilecek veriler de nitel araştırmaları kapsamaktadır. Görsel programlar; sanal görüntü, video ve fotoğraf paylaşılan sitelerden toplanacak bilgiler belge ve veri olarak kabul edilebilir. Sanal ortamlardan çeşitli yollarla bilgi toplama "Çevrimiçi Bilgi Toplama" olarak literatürde adlandırılmaktadır. Bu çalışmada da çevrimiçi bilgi toplama yönteminden yararlanılmıştır. Çevrimiçi bilgi toplama yöntemi ile sanal ortamlardan ulaşılan veriler araştırmacılar tarafından analiz edilmekte ve yorumlanmaktadır. Sanal ortamlardan veri toplamak araştırmacının var olan veriye daha kolay ulaşmasını sağlayan araştırma tekniklerinin elektronik dalı olarak kabul edilmektedir (Glesne, 2013; Merriam, 2013).

Araştırmanın Evreni

Araştırmanın evrenini bir sosyal paylaşım sitesi olan instagram kullanıcıları tarafından paylaşılmış, okul öncesi ile ilgili fotoğraf ve videolar araştırmanın evrenini oluşturmaktadır.

Çalışma Materyali

Araştırmanın çalışma materyali amaçlı örnekleme türlerinden olasılıksız örnekleme tekniğinin ölçüt örnekleme çeşidi ile belirlenmiştir (Patton, 2014). Bu çalışmada amaç "okulöncesi" konu etiketiyle paylaşılan fotoğraf ve videoların incelenmesi olduğu için ölçüt olarak #okulöncesi konu etiketinin kullanılıyor olmasına dikkat edilmiştir. İnstagramda "okulöncesi" etiketiyle paylaşılmış 500 paylaşım çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen paylaşımlar 1 Nisan-30 Nisan 2019 tarihleri arasındaki paylaşımları içermektedir. Bu paylaşımlar rast gele seçilmiş olup birer hafta arayla her hafta 125 paylaşım seçilmiştir. Böylece durumsal çeşitlilik sağlanmaya çalışılmıştır. Bu araştırmada içerikleri incelenen kişilerin kimliklerini belli edecek her hangi bir bilgi paylaşımında bulunulmamıştır. Glesne (2013) bu durumu "internet görgü kuralları" olarak tanımlamaktadır.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Instagramda "Okul Öncesi" ile ilgili yapılan son 500 içerik incelenmiştir. Elde edilen verilerin daha ayrıntılı bir şekilde irdelenmesi amacıyla, nitel veri analizinde kullanılan yöntemlerden biri olan "içerik analizi" kullanılmış ve elde edilen veriler kodlama yapılarak analiz edilmiştir. Kodlama yapılırken araştırmanın amacı göz önüne alınmış ve bu doğrultuda kodlar oluşturulmuştur. Kodlar açık kodlama yöntemi ile oluşturulmuştur. Bu doğrultuda elde edilen kodlar öncelikli olarak tablolaştırılmış sonrasında yorumlanmıştır (Bilgin, 2006).

Anahtar Kelimeler: okul öncesi, instagram, sosyal medya

Technology Integration In Education: Educational Technology Usage Of Preschool Teachers

Oya Ramazan[1], Sümeyye Öcal[2], Merve Yağcı[3]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*İstanbul Gelişim Üniversitesi*
[3]*Düzağaç Anaokulu*

Abstract No: 267 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Introduction

The Aim of the Study: Technology development has been rapidly improving especially since the industrial revolution. It is a fact that technological improvements and inventions, such as the computer, Internet and the telephone, surround every aspect of human life. Nearly in every classroom, there is at least a smart table or a computer, in Turkey and all around the World. However, this does not mean teachers use these tools actively for educational purposes. In this manner, the aim of this study is the identification of preschool teachers opinions about educational technology usage and technology integration in education.

Method: In this study, interviewing method within the framework of qualitative research namely phenomenological model was used. The sampling model of the study was convenient sampling. Participants of the study were 30 preschool teachers around Turkey. Ages of participants are between 23 - 44. Working year of participants ranges from 1 to 28. The data was conducted via a semi-structured interview, 16 open-ended questions were asked. Participants voluntarily participated and researchers called them via telephone. The gathered data were analyzed through descriptive and content analyses. Codes used to designate data and themes created in accordance with these codes.

Findings: The answers of the preschool teachers for the question of "which technological tools you are using during your daily life" were gradable from most said to least as communication instruments (telephone, computer, etc.), kitchen utensils (refrigerator, washing machine, dishwasher, etc.) and small home appliances. The answers of the participants for the question of "what are/would be the profits of technology usage during daily life" were time-saving and making transportation and home responsibilities like cleaning easier. The answers of the participants for the question of "what are the harms of technology usage during daily life" were making people unsocial, wasting time, causing technology addiction and health problems. In contradiction to these, most of the participants stated that if the technology is used consciously it is not harmful to people. The answers of the participants for the question of "what the profits of technology integration in early childhood education activities are" were children becoming more interested in educational activities, gathering more positive feedbacks from children and finding and planning different activities more easily thanks to technology integration. Besides, another mentioned profit was that technology integration supports teachers' improvement. The answers of the participants for the question of "what are the harms of technology integration in early childhood education activities" were self-perpetuation is needed continuously, wasting time because of deviation from aimed issue to off-topic issue and causing health problems like a physical ailment and visual impairment.

Conclusion and Discussion: Under the given answers to the questions, participants were placed in the appropriate sections of "Technology Integration Matrix - TIM" by researchers. Most of the

participants (22) were placed in "entrance level", some of them (6) were placed in "adoption level" and 2 participants were placed in "adaptation level" of Technology Integration Matrix. It could be said from this findings technology integration level is changeable because of different variables like teacher accessibility of technological tools, teacher beliefs, and interests. So, supplying technological tool for each classroom is not enough, the sufficiency of teacher could be supported for effective usage of the technology in education.

Keywords: early childhood education, technology usage, technology integration

Eğitime Teknoloji Entegrasyonu: Okul Öncesi Öğretmenlerinin Eğitim Teknolojilerini Kullanımı

Oya Ramazan[1], Sümeyye Öcal[2], Merve Yağcı[3]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*İstanbul Gelişim Üniversitesi*
[3]*Düzağaç Anaokulu*

Bildiri No: 267 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Araştırmanın Amacı

Teknolojinin tarihsel sürecine bakıldığında ilkçağlardan itibaren gelişmekte olan bir alan olup sanayi devrimi ile hız kazandığı söylenebilir. Bu gelişmeler içerisinde başta bilgisayar ve telefon olmak üzere pek çok teknolojik aletin yaşamın her alanını etkilediği ve bireyin karşısına çıktığı yadsınamaz bir gerçektir. Türkiye dahil pek çok ülkede, artık hemen hemen her sınıf ortamında bilgisayar veya akıllı tahta bulunmaktadır, ancak sınıf ortamlarında teknolojik aletlerin bulunması öğretmenlerin bunları aktif biçimde kullandıkları anlamına gelmemektedir. Bu çalışmada, yaşamın ilk yıllarında çocukla birebir ve etkin biçimde iletişime sahip olan okul öncesi öğretmenlerinin eğitim teknolojilerini kullanımları ile ilgili görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Araştırmanın Yöntemi

Bu araştırma nitel araştırma yöntemleri arasında yer alan olgu bilim (fenomenoloji) deseninde tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubu Türkiye'nin çeşitli illerinde MEB'e bağlı devlet anasınıflarında 2018-2019 eğitim öğretim yılında çalışan okulöncesi öğretmenlerinden gönüllü olan 30 öğretmen ile oluşturulmuştur. Tamamı kadın olan öğretmenlerin yaşları 23 ile 44 arasında değişmektedir. Meslekteki hizmet süreleri ise 1 yıl ile 28 yıl arasında değişmektedir. Var olan durum ile ilgili ayrıntılı bilgi toplamak amacı ile yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanmıştır. Yarı yapılandırılmış nitel sorular oluşturulmadan önce alan yazın incelenmiş ve öğretmenlere sorulabilecek soru havuzu oluşturulmuştur. Ardından bu soru havuzunun genelini temsil edebilecek 5'i kişisel bilgilere ait olmak üzere 16 nitel sorular belirlenmiştir. Sorular okul öncesi eğitimi alanında görev yapan iki uzmana sunulmuş ve bu doğrultuda yeniden düzenlenmiştir. Bu şekilde araştırmacılara var olan konu hakkında derinlemesine soru sorma ve süreç içerisinde tekrar soru sorma imkanı sağlanmıştır. Görüşme araştırmacının tanıdığı Türkiye'nin çeşitli yerlerinde görev yapan okul öncesi öğretmenlerinden gönüllü olanlara telefon yoluyla uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen veriler, içerik analizi ve betimsel analiz ile analiz edilmiştir. Araştırmada elde edilen verilerden yola çıkılarak kodlara ulaşılmış ve bu kodlara göre temalar oluşturulmuştur.

Bulgular

Bu kısımda çalışma kapsamında sorulan sorulara verilen cevaplar içerik analizi ve betimsel analiz yöntemleri ile analiz edilmiştir. Okul öncesi öğretmenlerinin günlük yaşamlarında hangi teknolojik aletleri kullandıkları sorulmuştur. Veriler incelendiğinde okul öncesi öğretmenlerinin iletişim ve haberleşme araçları (telefon, bilgisayar vb.) başta olmak üzere mutfak aletleri (çamaşır makinesi, bulaşık makinesi, buzdolabı vb.) ve küçük ev aletlerini daha büyük oranda kullanmakta olduğu görülmüştür. Öğretmenler "Günlük yaşamda teknoloji kullanımının yararları nelerdir" sorusuna zaman kazandırma,

pratiklik sağlama, ulaşım kolaylığı, ev işlerinde kolaylık gibi cevaplar vermişlerdir.. Bunun aksini iddia eden kimse çıkmamıştır. Öğretmenlere "Günlük yaşamda teknoloji kullanımının zararları nelerdir" diye sorulmuştur. Cevaplara göre öğretmenler sosyallik, zaman, sağlık ve bağımlılık gibi pek çok açıdan teknolojinin insan hayatı için zararlı olduğunu düşünmektedirler. Bununla birlikte bilinçli kullanıldığı sürece, kullanıldığı zamana ve amaca bağlı olarak teknoloji kullanımının zararlı olmadığı da söylenilmektedir. "Okul öncesi eğitime teknoloji entegrasyonunun öğretmene sağladığı yarar var mıdır" sorusuna; çocukların etkinliğe ve eğitime daha ilgili oldukları, daha çok olumlu dönütlerde bulundukları; teknoloji entegrasyonunun öğretmenlerin etkinlikleri daha hızlı planlanabilmesine ve farklı etkinliklere ulaşılabilmesine imkan sağladığı vurgulanmıştır. Bulgulara göre teknoloji entegrasyonunun öğretmenlere sağladığı bir diğer yarar ise gelişime ve dönüşüme açıklığı destekliyor olmasıdır. Okul öncesi öğretmenlerine eğitime teknoloji entegrasyonunun öğretmen için zorlukları var mıdır diye sorulmuştur. Öğretmenler sürekli kendini yenilemeyi gerektirme, bir konuyu araştırırken farklı alanlara yönelmekten dolayı zaman kaybetme, göz ve boyun sağlığını olumsuz etkileme gibi zararlarından bahsetmişlerdir.

Sonuç

Öğretmenler sorulara verdikleri cevaplar doğrultusunda Teknoloji Entegrasyonu Matrisi'nin uygun seviyelerine yerleştirilmişlerdir. Çoğu katılımcının giriş seviyesinde, bir kısmının kabullenme seviyesinde çok azınınsa uyarlama seviyesinde teknolojiyi sınıflarına entegre ettiği bulgular arasındadır. Buradan yola çıkılarak farklı değişkenlerden dolayı teknolojinin okul öncesi sınıflarına ileri seviyelerde entegre edilemediği sonucuna varılabilir. Kimi etmenlerin (zaman), teknolojinin hem yararları hem de zararları arasında yer alıyor olması ise dikkate değer bir bulgudur.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi eğitim, teknoloji entegrasyonu, WEB 2.0 araçları

Examination Of Basic Needs Of Children Sharing Of Mothers Who Social Media Phenomenon

Neslihan Avcı[1], Tuğba Taşer Polat[1], Pelin Pekince[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 284 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objective: With the introduction of the Internet into human life and its rapid progress, interest in social media has increased. "Mother" accounts which are social media phenomenon have thousands or even hundreds of thousands of followers. It can be said that social media adressed to many people about raising children. Today's mothers who actively use technology can shape their understanding of child rearing by following phenomenon mother accounts. At this point, child perception of accounts with high followers, understanding of child bringup and sharing about children's needs have become an important topic. Meeting the developmental needs of children and supporting optimal development needs can be possible with a parenting approach that is sensitive to the basic needs. Displaying a parenting approach that is sensitive to the basic needs in the phenomenon mother accounts may be reflected in the followers' understanding of child bringup.

The purpose of this study, through a sharing of social media, in shares of mothers with social media phenomenon in Turkey to reveal how is mention their children's basic needs. For this purpose, a social networking site with photo content and photo broadcast was determineted and the contents of the mothers with social media phenomena was examined.

Method: The research was carried out in the case study design, one of the qualitative research designs. Case study is the intensive study of an event or situation in its natural state by in-depth analysis and comparison. Content analysis and descriptive analysis were used together in order to make meaningful and consistent coding of the data in the analysis of the study and to use quotations by using contexts in constructing meaning. The study group of the study was selected by criterion sampling method. The criteria sampling method examines all cases that meet the previously prepared criteria list. The first criterion for identifying social media phenomenon mothers was the "mother" topic tag written in the search section of the social media account. Another criterion determined by the researchers is that the number of followers of maternal accounts is over 100,000. 31 social media phenomena mothers were identified by adding 5 accounts which are prominent with the emphasis on motherhood but do not the word mother. Then, considering the number of likes of 10 postings backwards from 5 December 2018, 25 mothers with low likelihoods were excluded from the study. In the study, 360 photographs of the last 6 months of 2018, published in 10 posts per month, were examined. Nvivo12 program was used for data analysis. Data were analyzed through the program and the basic needs of children were categorized. "Children's basic needs" were examined in the literature and three themes were identified as "Recognizing and understanding the world", "Physiological needs" and " Psychological needs ". Categories and codes were created and examined according to the content of the shares within the themes. Data triangulation method was used to determine the validity and reliability of the created categories and codes. The categories and subcategories were controlled by 2. ve 3. researcher. In cases of disagreement, the views of the first author were consulted and a consensus was reached. The results were calculated with the Reliability = Agreement / Agreement + Disagreement formula. It was determined that the overall reliability coefficient for the study was 97%.

Findings and Conclusion: As a result of the research, The theme of "understanding and recognizing the world" consists of "educational activities, games, reading and music" categories. The theme of “Physiological Needs” consist of “nutrition, health, sleep” categories and the theme of "Psychological Needs“ consist of “love and compassion, approval and acceptance”. The data that cannot be placed in these categories are created as “Shares other than the basic needs of children”. This theme includes the categories of in “mothers' problems, social messages, personal posts, advertising posts and issues on the agenda”. When these themes are examined, it is seen that social media phenomena mothers mostly share the theme "sharing other than the basic needs of children ”. In the themes related to the basic needs of the children, it was found that they shared more frequently in the categories of “sleep”, “approval and acceptance” and “love and compassion".

Keywords: Children's basic needs, Need, Social media phenomenon, Phenomenon, Motherhood

Sosyal Medya Fenomeni Annelerin Paylaşımlarında Çocukların Temel Gereksinimlerinin İncelenmesi

Neslihan Avcı[1], Tuğba Taşer Polat[1], Pelin Pekince[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 284 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: İnternetin insan hayatına girmesi ve hızla ilerlemesiyle birlikte sosyal medyaya olan ilgi de artmıştır. Sosyal medya fenomeni olan "Anne" hesaplarının binlerce hatta yüzbinlerce takipçisi bulunmaktadır. Sosyal medyanın çocuk yetiştirme konusunda pek çok kişiye hitap ettiği söylenebilir. Teknolojiyi aktif kullanan günümüz anneleri, fenomen anne hesaplarını takip ederek çocuk yetiştirme anlayışlarını şekillendirebilmektedir. Bu noktada takipçi sayısı fazla olan hesapların çocuklara bakışı, çocuk yetiştirme anlayışı ve çocukların ihtiyaçlarıyla ilgili paylaşımları önemli bir konu haline gelmektedir. Çocukların gelişimsel gereksinimlerinin karşılanması ve optimal gelişme ihtiyaçlarının desteklenmesi, temel gereksinimlerine duyarlı bir ebeveynlik anlayışıyla mümkün olabilir. Fenomen anne hesaplarında temel gereksinimlere duyarlı bir ebeveynlik anlayışının sergilenmesi, takipçilerin çocuk yetiştirme anlayışlarına yansıyabilir. Bu noktada bu çalışmanın amacı, bir sosyal medya aracılığı ile Türkiye'de sosyal medya fenomeni olan annelerin paylaşımlarında çocukların temel gereksinimlerine yer verme durumlarını ortaya koymaktır. Bu amaçla, fotoğraf yayını ve fotoğrafa ilişkin içeriği yapılan bir sosyal paylaşım sitesi belirlenmiş ve sosyal medya fenomeni olan annelerin paylaşımları incelenmiştir.

Yöntem: Araştırma nitel araştırma desenlerinden durum çalışması deseninde gerçekleştirilmiştir. Durum çalışması, bir olayın veya durumun kendi doğal halinde derinlemesine analiz ve karşılaştırma yaparak yoğun bir şekilde çalışılmasıdır. Çalışmanın analizinde verilerin anlamlı ve tutarlı kodlamasını yapmak, anlamı oluşturmada bağlamlardan yararlanarak alıntılara yer vermek amacıyla içerik ve betimsel analiz birlikte yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu seçilirken amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Amaçlı örnekleme, olayların ortaya çıkarılmasında ve derinlemesine incelenmesinde kullanılan bir yöntemdir. Ölçüt örnekleme yönteminde önceden hazırlanmış ölçüt listesini karşılayan tüm durumlar incelenir. Sosyal medya fenomeni anneleri belirlemek için ilk ölçüt sosyal medya hesabının arama bölümüne yazılan "anne" konu etiketi olmuştur. Araştırmacılar tarafından belirlenen diğer ölçüt anne hesaplarının takipçi sayısının 100.000'in üzerinde olmasıdır. Annelik vurgusuyla öne çıkan ama anne kelimesi geçmeyen 5 hesap da takipçi sayılarından dolayı anne hesabına eklenerek toplam 31 sosyal medya fenomeni anne belirlenmiştir. Daha sonra belirlenen annelerin 5 Aralık 2018 tarihinden geriye doğru 10 gönderisinin beğeni sayılarına bakılarak beğeni sayısı az olan 25 anne hesabı çalışmaya dâhil edilmemiştir. Araştırmanın çalışma grubunu altı annenin paylaşımları oluşturmaktadır. Çalışmada 2018 yılının son 6 ayına ait, her aydan 10 gönderi olacak şekilde yayınlanmış 360 fotoğraf incelenmiştir. İlk başta araştırmaya alınacak her bir "anne" hesabının paylaşım ve yorumları her bir anne için ayrı ayrı dosyalanmıştır. Elde edilen bu veriler üzerinde değişiklik yapılmadan NVivo12 programına kaydedilmiştir. Program üzerinden veriler incelenerek çocukların temel gereksinimleri tema ve kategorilere ayrılmıştır.

"Çocukların temel gereksinimleri" alanyazında incelenmiş ve "*Dünyayı tanıma ve anlama", "Fizyolojik ihtiyaçlar"* ve *"Psikolojik ihtiyaçlar"* olarak tanımlanan başlıklar olmak üzere 3 tema belirlenmiştir. Temalar içerisinde paylaşımların içeriğine göre kategoriler ve kodlar oluşturulup incelenmiştir. Oluşturulan kategoriler ve kodların geçerli ve güvenilir olduğunun belirlenmesi amacıyla veri üçgenlemesi yöntemi kullanılmıştır. Paylaşımların kategori ve kodlara atanması işleminin

güvenirliğini sağlamak ve subjektiviteyi azaltmak için bağımsız ve alanında uzman olan 2. ve 3. yazar tarafından kategori ve kodların kontrolü sağlanmıştır. Görüş ayrılığı olan noktalarda, birinci yazarın görüşlerine başvurulmuş ve uzlaşma yoluna gidilmiştir. Değerlendirilme sonucunda çıkan sonuca göre araştırmanın genel güvenirliği %97'dir.

Bulgular ve Sonuç: Araştırmanın sonucunda "*Dünyayı Tanıma ve Anlama"* teması altında "*eğitsel etkinlikler, oyun, kitap okuma ve müzik"* kategorileri; *"Fizyolojik İhtiyaçlar"* teması altında *"beslenme, sağlık, uyku"* kategorileri, *"Psikolojik İhtiyaçlar"* teması altında *"sevgi ve şefkat, onay ve kabul"* kategorileri belirlenmiştir. Bu kategorilere yerleştirilemeyen veriler "Çocukların Temel Gereksinimleri Dışındaki Paylaşımlar" teması olarak ele alınmıştır. Bu temada, *"annelerin sorunları, toplumsal mesajlar, kişisel paylaşımlar, reklam paylaşımları ve gündemdeki konular/sorunlar"* kategorileri yer almaktadır. Bu temalar incelendiğinde, sosyal medya fenomeni annelerin, çoğunlukla "çocukların temel gereksinimleri dışındaki paylaşımlar" temasına yönelik paylaşımlarda bulundukları görülmüştür. Çocukların temel gereksinimleri ile ilgili temalarda ise *"uyku", "onay ve kabul"* ve *"sevgi ve şefkat"* kategorilerine yönelik paylaşımlara daha sık yer verdikleri belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocukların temel gereksinimleri, Gereksinim, Sosyal medya fenomeni, Fenomen, Annelik

Gender Stereotypes In Commercials On Children'S Television

Canan Peker[1], İrem Ömeroğlu[1]

[1]*Middle East Technical University, Faculty of Education, Early Childhood Education, Çankaya/Ankara*

Abstract No: 308 - Abstract Presentation Type: Poster Presentation

Objective

The purpose of this study is to examine gender stereotypical occurrences in television advertisements targeting young children. A content analysis of two major children's television channels was conducted to review approximately 80 hours of television content. Commercials will be analyzed based on their target audience, pink-blue gender coding, gender of the characters and voiceover (narration).

Introduction

A person's sex refers to biologically constructed categories of female and male; which are differentiated by genes, chromosomes, and hormones. Gender, on the other hand, refers to the socially constructed categories of male and female. According to Bern's Gender Schema Theory and Bandura's Social Cognitive Theory, the development of children's thinking and behaviors regarding differentiation of males and females during early childhood period. Children's gender schema begins to be formed and develop in early years of life. Moreover, children start to discover the notion of being female or male with the help of observing their society from the point of gender. The considerable amounts of these observations, which help children to explore the concept of being female or male, are made through the medium of television. The amount of time children spend watching television has increased nearly one hour per week to a total of more than 23 hours in between ages of 6 and 14. Apparently, watching television has become an important component of children's daily life. Advertising on television has been one of the most dominant ways of communication that is used by marketers for years to reach their target audience, e.g. children. When connection of commercials and gender topics are considered, it can be said that children's daily lives are permeated by commercials, because they are exposed to commercials especially when they are watching cartoons on children's channels. Recent studies have shown that the advertising market reflects gender stereotypes and this can be observed in the voiceovers. The products linked with females, such as cosmetics, have female voiceover; whereas the products linked with males, such as cars, have male voiceover. In addition, from the middle of the last century, pink and blue colors are usually linked with the sexes, and so a color–gender association has been formed. Especially, for young children blue items are obligatory for boys and pink items essential for girls makes the children to have knowledge about building this formation.

Method

The current study attempts to answer this question: How gender (particularly gender stereotypical occurrences) is portrayed in television commercials that specifically address younger audience? Two popular children's TV channels, Minika Go (a domestic TV channel), and Cartoon Network (an international TV channel with domestic and international content) was selected for the content analysis. The data will be collected from all the commercials broadcasted on aforementioned TV channels over a random weekend. The data will be analyzed based on gender of the characters, voiceovers and gender associated colors. The findings will provide important clues regarding the

amount, format and presence of the gender biased/stereotypical content young children are being exposed via television advertisements on a daily basis. The results of this study are most likely to assist parents, educators and policymakers in making informed decisions in terms of protecting young children from gender biased TV content. Finally, the researchers hope to further the discourse on the healthy portrayal of gender roles on television to the young television viewers with impressionable minds.

Keywords: Keywords: gender, children, commercials, children's television

Investigation Of Preschool Cartoons In Terms Of Unesco Living Values Education Program

Nazlıcan Toksoy[1], Özkan Sapsağlam[2]
[1]*Hacı Mehmet ve Nimet Erman Zeytçioğlu İlkokulu*
[2]*Yıldız Teknik Üniversitesi*

Abstract No: 54 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

Preschool period is a critical period in which the foundations of the child's personality development. In this period, environmental factors as well as biological factors have an intense effect on the development of the child. Today, the most important environmental factors affecting children are electronic and digital devices such as televisions, tablets and smart phones. The content of television programs becomes very important considering the children who met television since infancy and spent an important part of the day in front of television. Children watch the most cartoons among television programs. Research shows that preschool children spend most of their time by watching cartoons. In this critical period of intense learning by taking models, children assimilate the personality traits and value judgments of the characters in cartoons and transfer them to their daily lives preschool . In presschool period children can learn many behaviors and value judgments through cartoons. For this reason, the characteristics of cartoon characters and the concepts and values highlighted in cartoons gain special importance.

Aim

The aim of this study is to examine the cartoons prepared for preschool children in terms of values stated in the UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) Living Values Education Program.

Method

The research was carried out in the case study design, one of the qualitative research methods. In this study, the cartoons published on the TRT Children's Channel for pre-school children were examined. 7 cartoons belonging to 3-5 years of age have been identified on the official website of the television channel. The determined cartoons were rearranged according to their presence in the broadcast stream and it was seen that two of the identified cartoons were not included in the current broadcast stream. 5 cartoons in the broadcast stream were included in the research. The researcher selected 3 sections from each of the cartoons included in the research by random selection method. 15 sections determined by the researcher were accepted as cartoon samples. The watched cartoons were analyzed according to 12 values included in the UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) Living Values Education Program. These values are: peace, simplicity, humility, love, respect, happiness, unity, cooperation, responsibility, freedom and tolerance. Content analysis method was used in the analysis of the research data. Five cartoons within the scope of the study has been represented with codes A, B, C, D and E. 3 episodes A1, A2 and A3 selected as sample from cartoon A, 3 episodes B1, B2 and B3 selected as sample from cartoon B, 3 episodes C1, C2 and C3 selected as sample from cartoon C, 3 episodes D1, D2 and D3 selected as sample from cartoon D, 3 episodes E1, E2 and E3 selected as sample from cartoon E has been represented by codes.

Findings

When the findings of the research were examined, the underlined values of cooperation, love, happiness and unity were given in A coded cartoon. The values of peace, freedom, simplicity and honesty are not included. In the B coded cartoon, the highest values of cooperation, happiness and unity were included. The values of respect, humility, peace, freedom and simplicity are not included. In the C-coded cartoon, the highest values of responsibility, cooperation, happiness and unity were included. Respect, love, humility, tolerance, peace, freedom and simplicity are not included. In the D coded cartoon, the highest values of cooperation, happiness, unity and respect were given. The values of love, peace, humility, freedom and simplicity are not included. In the E coded cartoon, the highest values of cooperation, respect and unity were given. The values of tolerance, peace, humility and simplicity are not included.

Result

As a result of the research, it was seen that various values were included in different episodes in the examined cartoons. It has been concluded that the values of cooperation and happiness are the highest in the cartoons examined and the values of simplicity and peace are not included in any of the cartoons.

Keywords: Preschool, Television, Cartoon, UNESCO, Values

Okul Öncesi Dönem Çizgi Filmlerinin Unesco Yaşayan Değerler Eğitimi Programı Açısından İncelenmesi

Nazlıcan Toksoy[1], Özkan Sapsağlam[2]
[1]*Hacı Mehmet ve Nimet Erman Zeytçioğlu İlkokulu*
[2]*Yıldız Teknik Üniversitesi*

Bildiri No: 54 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet

Okul öncesi dönem çocuğun kişilik gelişiminin temellerinin atıldığı kritik bir dönemdir. Bu dönemde biyolojik faktörlerin yanı sıra çevresel faktörler de çocuğun gelişimi üzerinde yoğun bir etkiye sahiptir. Bugün çocukları etkileyen çevresel faktörlerin başında televizyon, tablet ve akıllı telefon gibi elektronik ve dijital aletler gelmektedir. Bebeklik döneminden itibaren televizyonla tanışan ve günün önemli bir dilimini televizyon karşısında geçiren çocuklar düşünüldüğünde televizyon programlarının içeriği çok önem kazanmaktadır. Çocuklar televizyon programları içerisinde en fazla çizgi filmleri izlemektedirler. Yapılan araştırmalar okul öncesi dönem çocuklarının zamanlarının önemli bir bölümünü çizgi film izleyerek geçirdiğini ortaya koymaktadır. Model alarak öğrenmenin yoğun olduğu bu kritik dönemde çocuklar çizgi filmlerde yer alan karakterlerin kişilik özelliklerini ve değer yargılarını özümsemekte ve gündelik yaşamlarına aktarmaktadırlar. Okul öncesi dönemde çocuklar pek çok davranışı ve değer yargısını çizgi filmler aracılığı ile öğrenebilmektedirler. Bu nedenle çizgi film karakterlerinin özellikleri ve çizgi filmlerde öne çıkarılan kavramlar ve değerler özel bir önem kazanmaktadır.

Amaç

Bu çalışmanın amacı okul öncesi dönem çocuklarına yönelik hazırlanan çizgi filmlerin UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) Yaşayan Değerler Eğitimi Programında belirtilen değerler açısından incelenmesidir.

Yöntem

Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseninde gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada TRT Çocuk Kanalı'nda yayınlanan ve okul öncesi dönem çocuklarına yönelik olan çizgi filmler incelenmiştir. Televizyon kanalına ait resmi internet sitesinde yer alan 3-5 yaş dönemine ait 7 adet çizgi film belirlenmiştir. Belirlenen çizgi filmler, yayın akışında yer alma durumlarına göre yeniden düzenlenmiş ve belirlenen çizgi filmlerden ikisinin güncel yayın akışında yer almadığı görülmüştür. Yayın akışında yer alan 5 adet çizgi film araştırma kapsamına alınmıştır. Araştırmacı tarafından araştırma kapsamına alınan çizgi filmlerin her birinden rastgele seçim yöntemi ile 3'er bölüm seçilmiştir. Araştırmacı tarafından belirlenen 15 bölüm çizgi film örneklem olarak kabul edilmiştir. İzlenen çizgi filmler UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) Yaşayan Değerler Eğitimi Programında yer alan 12 değere göre analiz edilmiştir. Bu değerler: Barış, sadelik, alçakgönüllülük, sevgi, saygı, mutluluk, birlik, işbirliği, sorumluluk, özgürlük ve hoşgörüdür. Araştırma verilerinin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Çalışma kapsamında yer alan beş adet çizgi film A, B, C, D ve E kodları ile ifade edilmiştir. A çizgi filminden örneklem olarak seçilen 3 bölüm A1, A2 ve A3 kodları ile, B çizgi filminden örneklem olarak seçilen 3 bölüm B1, B2 veB3 kodları ile, C çizgi filminden

örneklem olarak seçilen 3 bölüm C1, C2 ve C3 kodları ile, D çizgi filminden örneklem olarak seçilen 3 bölüm D1, D2 ve D3 kodları ile, E çizgi filminden örneklem olarak seçilen 3 bölüm E1, E2 ve E3 kodları ile temsil edilmiştir.

Bulgular

Araştırma bulguları incelendiğinde, A kodlu çizgi filmde en fazla işbirliği, sevgi, mutluluk ve birlik değerlerine yer verilmiştir. Barış, özgürlük, sadelik ve dürüstlük değerlerine ise yer verilmemiştir. , B kodlu çizgi filmde en fazla işbirliği, mutluluk ve birlik değerlerine yer verilmiştir. Saygı, alçakgönüllülük barış, özgürlük ve sadelik değerlerine ise yer verilmemiştir. C kodlu çizgi filmde en fazla sorumluluk, işbirliği, mutluluk ve birlik değerlerine yer verilmiştir. Saygı, sevgi, alçakgönüllülük, hoşgörü barış, özgürlük ve sadelik değerlerine ise yer verilmemiştir. D kodlu çizgi filmde en fazla işbirliği, mutluluk, birlik ve saygı değerlerine yer verilmiştir. Sevgi, barış, alçakgönüllülük, özgürlük ve sadelik değerlerine ise yer verilmemiştir. E kodlu çizgi filmde en fazla işbirliği, saygı ve birlik değerlerine yer verilmiştir. Hoşgörü, barış, alçakgönüllülük ve sadelik değerlerine ise yer verilmemiştir.

Sonuç

Araştırma sonucunda, incelenen çizgi filmlerde farklı bölümlerde çeşitli değerlere yer verildiği görülmüştür. İncelenen çizgi filmlerde en fazla işbirliği ve mutluluk değerlerine yer verildiği sadelik ve barış değerlerine ise hiçbir çizgi filmde yer verilmediği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, Televizyon Çizgi film, Unesco, Değerler

The Content Of Magazine Tübitak Meraklı Minik M.e.b. Investigation Of The Eligibility Of The Preschool Education Program

Merve Yıldırım
TÜBİTAK Popüler Bilim Dergileri Müdürlüğü

Abstract No: 340 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

This study was conducted to investigate the appropriateness of TUBITAK Meraklı Minik magazine prepared for early childhood period according to the achievements of Preschool Education Program of the Ministry of National Education. Meraklı Minik magazine TUBITAK prepared for children three years and older is Turkey's first popular science magazines for this age. Qualitative methods were used in the research. The study group of the study consisted of twelve issues of Curious Minik published during 2018. The document analysis was conducted by the researcher and examined with twelve number appendices. As a result, Bun Curious Tiny Gain Evaluation Table ”was created. As it was updated in 2013, the gains of the five development areas included in the Preschool Education Program of the Ministry of National Education were examined and these development areas were presented in separate tables. These five development areas can be listed as Cognitive, Language, Social and Emotional, Motor and Self Care Skills Development Area. The related issues of the journal were also examined in terms of content, and the achievements served by the articles and activities were determined individually and marked in the table. According to the achievements in the Preschool Education Program of the Ministry of National Education, the area where the content of the magazine gives the most support is the Language Development Area and the area that the least support the percentage is the Self Care Skills Development Area. If the development areas served by the journal are listed, it will be possible to list the support rate from the highest area to the lowest area as "Language Development Area - Cognitive Development Area - Motor Development Area - Social and Emotional Development Area - Self Care Skills Development Area". The result of this journal, which is used by children as a reading material, in the field of language has been an appropriate result. In this study, many suggestions were given to further support self-care skills. The researcher applied Min Semi-Structured Interview Form ne to the editor and editor of the Meraklı Minik publishing team and to the teacher and parent who followed the magazine. Interviews were analyzed. As a result of the application of the “Semi-Structured Interview Form ere to the relevant persons, different results were not reached and many data supporting each other were obtained with common answers. As a result of the interviews, when the “MM Acquisition Evaluation Table” was examined again, it was found that both of them gave consistent results.

Data were collected by these two methods. It is important that the MM, which is used as a resource by teachers and parents, takes into account the areas of development and includes the gains in a balanced way. This journal, which is considered as a qualified resource, is expected to know the age group of interest and know their characteristics well.

As a result of the research, TUBITAK Meraklı Minik magazine M.E.B. It was determined that the Preschool Education Program included the gains in a balanced way and most of the gains were included in the activities and supplements included in the journal. It was concluded that the team that prepared the magazine created content considering the developmental characteristics of early childhood. It was concluded that TÜBİTAK Meraklı Minik magazine is a qualified resource for both teachers and parents. In line with this result, some suggestions have been made to enrich the content of the preferred journal as a quality resource. Today, with the developing technology, the resources that our children use in this

direction have increased. Phone, tablet, computer, television are just a few of them. It is in the hands of educators that the books and magazines that we can touch, smell, and note on the pages of such technological machines are still very valuable. This value will continue to increase day by day as there are publications serving quality and purpose. TÜBİTAK Meraklı Minik magazine has taken its place among the qualified sources deemed worthy of this value.

Keywords: Children magazines, Goals, Early childhood education

Tübitak Meraklı Minik Dergisinin İçeriğinin M.e.b Okul Öncesi Eğitim Programı'ndaki Kazanımlara Göre Uygunluğunun İncelenmesi

Merve Yıldırım
TÜBİTAK Popüler Bilim Dergileri Müdürlüğü

Bildiri No: 340 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu araştırma, erken çocukluk dönemi için hazırlanan TÜBİTAK Meraklı Minik dergisinin Milli Eğitim Bakanlığı Okul Öncesi Eğitim Programı'ndaki kazanımlara göre uygunluğunu incelemek amacıyla yapılmıştır. TÜBİTAK Meraklı Minik dergisi üç yaş ve üzeri çocuklar için hazırlanan Türkiye'nin bu yaşa yönelik ilk popüler bilim dergisidir. Araştırmada nitel yöntemler kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 2018 yılı boyunca yayınlanmış Meraklı Minik'in on iki sayısı oluşturmuştur. Araştırmacı tarafından doküman analizi yapılmış ve on iki sayı ekleriyle birlikte incelenmiştir. Bunun sonucunda "Meraklı Minik Kazanım Değerlendirme Tablosu" oluşturulmuştur. 2013 tarihinde güncellenmiş haliyle, Milli Eğitim Bakanlığı Okul Öncesi Eğitim Programı'nda yer alan beş gelişim alanının kazanımları incelenmiş ve bu gelişim alanları ayrı ayrı tablolar halinde sunulmuştur. Bu beş gelişim alanını, Bilişsel, Dil, Sosyal ve Duygusal, Motor ve Öz Bakım Becerileri Gelişim Alanı olarak sıralamak mümkündür. Derginin ilgili sayıları da içerik olarak incelenmiş, yazıların ve etkinliklerin hizmet ettiği kazanımlar tek tek belirlenmiş ve tabloda işaretlenmiştir. Milli Eğitim Bakanlığı Okul Öncesi Eğitim Programı'ndaki kazanmlara göre, dergi içeriğinin yüzdesel olarak en çok destek verdiği alan Dil Gelişim Alanı, yüzdesel olarak en az destek verdiği alan ise Öz Bakım Becerileri Gelişim Alanı olarak belirlenmiştir. Derginin hizmet ettiği gelişim alanları sıralanacak olursa, desteklenme oranı en yüsek alandan en düşük alana doğru "Dil Gelişim Alanı -Bilişsel Gelişim Alanı - Motor Gelişim Alanı - Sosyal ve Duygusal Gelişim Alanı-Öz Bakım Becerileri Gelişim Alanı" şeklinde sıralamak mümkün olacaktır. Çocuklar tarafından bir okuma materyali olarak kullanılan bu derginin, dil alanındaki ulaşılan bu sonucu yerinde bir sonuç olmuştur. Bu çalışmada öz bakım becerilerinin daha fazla desteklenebilmesi amaçlı birçok öneri de verilmiştir. Araştırmacı Meraklı Minik yayın ekibinden yayın yönetmeni ve editöre, dergiyi takip eden öğretmen ve ebeveyne "Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu" uygulamıştır. Görüşmeler analiz edilmiştir. "Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu"'nun ilgili kişilere uygulanmasının sonucunda, farklı sonuçlara ulaşılmamış olup, genelde ortak cevaplarla, biribirini destekleyen birçok veriye bu şekilde ulaşılmıştır. Görüşmelerin sonucunda, "MM Kazanım Değerlendirme Tablosu" tekrar incelendiğinde ise, yine ikisinin de biribiriyle tutarlı sonuçlar verdiği saptanmıştır.

Veriler bu iki yöntem aracılığı ile toplanmıştır. Öğretmenler ve ebeveynler tarafından kaynak olarak kullanılan MM'nin, gelişim alanlarını dikkate alması ve kazanımlara dengeli bir şekilde yer vermesi oldukça önemlidir. Nitelikli kaynak olarak görülen bu derginin, ilgilendiği yaş grubunu iyi tanıması ve onların özelliklerini iyi bilmesi beklenmektedir.

Araştırmanın sonucunda TÜBİTAK Meraklı Minik dergisinin M.E.B. Okul Öncesi Eğitim Programı'ndaki kazanımları dengeli bir şekilde içerisinde barındırdığı, kazanımların birçoğuna dergi içerisinde yer alan etkinliklerde ve eklerde yer verdiği belirlenmiştir. Dergiyi hazırlayan ekibin, erken çocukluk döneminin gelişimsel özelliklerini dikkate alarak içerik oluşturdukları sonucuna ulaşılmıştır. TÜBİTAK Meraklı Minik dergisinin hem öğretmenler hem de ebeveynler için nitelikli bir kaynak olduğu sonucuna varılmıştır. Bu sonuç doğrultusunda, nitelik kaynak olarak tercih edilen derginin içeriğinin zenginleştirilmesi için bazı öneriler sunulmuştur. Günümüzde gelişen teknolojiyle birlikte, çocuklarımızın bu yönde kullandıkları kaynaklarda artmış bulunmaktadır. Telefon, tablet, bilgisayar, televizyon

bunlardan sadece birkaçıdır. Bu kadar teknolojik makinelerin içerisinde, sayfalarına dokunabildiğimiz, kokusunu içine çekebildiğimiz, ve sayfalarına not alabildiğimiz kitap ve dergilerin hala çok değerli olması biz eğitimcilerin elindedir. Kaliteli ve amacına hizmet eden yayınlar var oldukça bu değer de günbegün artmaya devam edecektir. TÜBİTAK Meraklı Minik dergisi ise bu değere layık görülen nitelikli kaynaklar arasında yerini almıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Dergileri, Kazanımlar, Erken Çocukluk Eğitimi

Investigation Of Technology Dependence Levels Of Preschool Teacher Candidates

Zeynep Dere[1], Sibel Sönmez[1]
[1]*Ege Üniversitesi*

Abstract No: 342 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose: Technology is becoming increasingly common with the development and economic levels of societies. Access to technology varies primarily in relation to the budget of the society and then of the family. The Internet has become a part of community life with many opportunities and applications. Access to technology varies primarily in relation to the budget of the community and the family. The use of technology has become an indispensable part of the daily life of adolescents due to the multiple services it offers. As a result of excessive and uncontrolled use of the Internet, some people may become addicted to technology. Internet Addiction was first considered as a research topic in 1996. The findings of the study were published by the American Psychiatric Association. Accordingly, the opinion that internet addiction is a behavioral disorder has begun to significance. Scientific research has suggested that excessive internet use is caused by serious psychosocial problems. Internet addiction; a compulsive-impulsive spectrum disorder consisting of at least three subspecies including excessive gaming, engaging in sexuality, and email messaging with online or offline computer use; it is stated that there are four follow-up components in all forms. These components; excessive use, withdrawal, tolerance, negative reactions are called. Excessive use, often associated loss of emotion or indifference to basic instinct. Withdrawal: depression and / or anger, feeling of tension when the computer cannot be accessed. Tolerance: no need for more advanced computer equipment, time and software. Negative reactions were defined as: discussion, lying, failure, social isolation and burnout. In a research, internet addictions of prospective teachers were examined. As a result, it was concluded that male teacher candidates had more information about internet addiction than female teacher candidates. In addition, male teacher candidates were found to be more internet addicted than female teacher candidates. A study conducted with the technology dependence of preschool teachers who will educate healthy generations of the future has not been found. Therefore, this study conducted with preschool teacher candidates is considered important.

Method: This study is a screening study conducted to determine the technology addiction levels of preschool teacher candidates. Screening surveys are conducted to reveal the characteristics of the participants. This research was carried out in the preschool education department of five state universities. A total of 201 preschool teacher candidates attending 4th grade were included in the study. The data of the study was collected with “Personal Information Form” and “Technology Addiction Scale geliştiril developed by Aydın (2017). The personal information form consists of 18 items to determine the demographic information, habits and frequency of use of technological environments of the participants. In addition, this form includes questions to determine whether you have a smartphone, a desktop computer or a laptop. In addition, in the form, the participants are connected to the internet environment, the device they use to connect to, whether or not to be a member of social networking sites, the time spent on social networking sites, which instant messaging programs are used, how long the instant messaging programs are used, the types of online games played There are questions about how much online games are played, the types of websites crawled, how long the websites are surfed, and how much time is spent on technology applications in total during the day. The Technology Addiction Scale is a 5-point Likert-type scale consisting of 24 items. There are four sub-dimensions of “Social Network Addiction”, “Instant Messaging Addiction”, Oyun Online Game Addiction ”and dört Web

Site Addiction". The validity-reliability study of the scale was conducted with 463 students studying at three universities in Ankara. As a result of the analyzes, it was found that Technology Addiction Scale is a valid and reliable tool that can be used for university students.

Results: When the scale scores of preschool teacher candidates were examined; In the Social Network Dependence sub-dimension $\bar{x}$ = 12.99, in the Instant Messaging Dependence sub-dimension $\bar{x}$ = 13.18, in the Online Game Dependence sub-dimension $\bar{x}$ = 10.14, in the Web Sites Dependence sub-dimension $\bar{x}$ = 13.59 and the scale total score was $\bar{x}$ = 49.90. Candidates were found to be moderately dependent on Instant Messaging Addiction, Web Site Addiction subscale and scale total scores. According to Anova results of gender and scale scores; Except for the Instant Messaging Dependence sub-dimension, there are gender differences in the three sub-dimensions and total score.

Discussion: Male teacher candidates have higher scores in these three dimensions and total scale. In this case, it is possible to say that male teacher candidates are more internet addicts than female teacher candidates. This finding supports the findings in the literature.

Keywords: preschool teacher candidate, technology, technology addiction.

Okul Öncesi Öğretmeni Adaylarının Teknoloji Bağımlılık Düzeylerinin İncelenmesi

Zeynep Dere[1], Sibel Sönmez[1]
[1]*Ege Üniversitesi*

Bildiri No: 342 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Teknoloji, toplumların gelişmişlik ve ekonomik düzeyleri ile birlikte giderek yaygınlaşmaktadır. Teknolojiye erişim, öncelikle toplumun sonra da ailenin bütçesi ile ilişkili olarak değişim göstermektedir. İnternet, sunduğu birçok fırsat ve uygulamalar ile artık toplum yaşamının bir parçası hâline gelmiştir. Teknoloji kullanım alanlarının çoğalması ergenlerin günlük yaşamlarının vazgeçilmez bir parçası haline gelmiş bulunmaktadır. İnternetin aşırı ve kontrolsüz kullanımı sonucunda bazı bireylerde bağımlılık oluşabilmektedir. İnternet Bağımlılığı, ilk olarak 1996 yılında araştırma konusu olarak ele alınmıştır. Araştırmanın bulguları Amerikan Psikiyatri Birliği tarafından yayınlanmıştır. Buna göre, internet bağımlılığının bir davranışsal bozukluk olduğu görüşü ağırlık kazanmaya başlamıştır. Bilimsel araştırmalar, aşırı internet kullanımının ciddi psikososyal sorunlar nedeniyle oluştuğunu ileri sürmüştür. İnternet bağımlılığının; çevrimiçi veya çevrimdışı bilgisayar kullanımıyla beraber aşırı oyun oynama, cinsellikle meşgul olma ve e-postayla mesajlaşma içeren en az üç alt türden oluşan kompülsif-dürtüsel bir spektrum bozukluğu olduğu; tüm biçimlerinde dört takip bileşenin olduğunu ifade edilmiştir. Bu bileşenleri; aşırı kullanım, çekilme, tolerans, olumsuz tepkiler olarak sıralamak mümkündür. Aşırı kullanım, sıklıkla birleşmiş duygu kaybı veya temel güdülere ilgisizlik. Çekilme: bilgisayara erişilemediğinde depresyon ve/veya kızgınlık, gerginlik hissi. Tolerans: daha iyi bilgisayar ekipmanlarına, daha çok zamana ve yazılıma ihtiyaç duyma. Olumsuz tepkiler: tartışma, yalan söyleme, başarısızlık, sosyal izolasyon ve tükenmişlik olarak tanımlanmıştır. Yapılan bir araştırmada öğretmen adaylarının internet bağımlılıkları incelenmiştir. Sonucunda, erkek öğretmen adaylarının kız öğretmen adaylarına göre internet bağımlılığı hakkında daha fazla bilgisi olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca erkek öğretmen adaylarının kız öğretmen adaylarına göre daha fazla internet bağımlısı olduğu ortaya çıkmıştır. Geleceğin sağlıklı nesillerini yetiştirecek olan okul öncesi öğretmenlerinin teknoloji bağımlılıkları ile yapılmış olan bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle, okul öncesi öğretmen adayları ile yapılan bu çalışma önemli görülmektedir.

Yöntem: Bu araştırma, okul öncesi öğretmen adaylarının teknoloji bağımlılığı düzeylerinin belirlenmesi amacıyla yapılan bir tarama araştırmasıdır. Tarama araştırmaları, katılımcıların özelliklerini ortaya koymak için yapılmaktadır. Bu araştırma, beş devlet üniversitenin eğitim fakültesi okul öncesi eğitimi anabilim dalında yapılmıştır. Araştırmaya 4. sınıfta öğrenim gören toplam 201 okul öncesi öğretmeni adayı dahil edilmiştir. Araştırmanın verileri "Kişisel Bilgi Formu" ve Aydın (2017) tarafından geliştirilen "Teknoloji Bağımlılığı Ölçeği" ile toplanmıştır. Araştırmaya katılan katılımcıların kişisel bilgilerinin, teknolojik ortamları kullanım alışkanlıklarının, kullanım sıklıklarının betimsel istatistikler açısından incelenmesi ve araştırmanın amaçları doğrultusunda istenilen verileri elde edilebilmek için 18 maddeden oluşan Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Kişisel Bilgi Formu'nda katılımcıların; bulundukları üniversite, bölüm, cinsiyet, yaş gibi demografik özelliklerini belirlemeye yönelik sorular bulunmaktadır. Katılımcıların akıllı telefon, masaüstü bilgisayar, dizüstü bilgisayardan birine sahip olup olmadığı ve sosyo-ekonomik düzeyini belirlemeyi amaçlayan sorular yer almaktadır. Ayrıca, internete bağlanılan ortam, bağlanmak için kullanılan aygıt, sosyal ağ sitelerine üye olup olmama, sosyal ağ sitelerinden hangilerine üye olunduğu, sosyal ağ sitelerinde geçirilen zaman, anlık mesajlaşma programlarından hangilerinin kullanıldığı, ne kadar süre ile anlık mesajlaşma programlarının kullanıldığı, oynanan çevrimiçi oyun türleri, ne kadar süre çevrimiçi oyun oynandığı, gezinilen internet sitesi türleri, ne kadar süre ile

internet sitelerinde gezinildiği ve toplamda gün içerisinde teknoloji uygulamalarına ne kadar süre harcandığına dair sorular ile katılımcıların teknoloji ortamlarını kullanma alışkanlıkları ve sıklıklarının belirlenmesini amaçlayan sorular bulunmaktadır. Teknoloji Bağımlılığı Ölçeği 24 maddeden oluşan, 5'li likert tipi bir ölçektir. "Sosyal Ağ Bağımlılığı", "Anlık Mesajlaşma Bağımlılığı", "Çevrimiçi Oyun Bağımlılığı" ve "Web Siteleri Bağımlılığı" olmak üzere dört alt ölçeğe sahip olan ölçeğin her alt boyutta 6 madde bulunmaktadır. Ölçeğin geçerlik-güvenirlik çalışması Ankara'da bulunan üç üniversitede öğrenim gören 463 öğrenci ile yapılmıştır. Yapılan analizler sonucunda, Teknoloji Bağımlılığı Ölçeği'nin üniversite öğrencileri için kullanabilecek geçerli ve güvenilir bir araç olduğu bulunmuştur.

Bulgular: Okul öncesi öğretmenleri adaylarının genel ortalamalarına bakıldığında; Sosyal Ağ Bağımlılığı alt boyutunda $\bar{x}$=12.99, Anlık Mesajlaşma Bağımlılığı alt boyutunda $\bar{x}$=13.18, Çevrimiçi Oyun Bağımlılığı alt boyutunda $\bar{x}$=10.14, Web Siteleri Bağımlılığı alt boyutunda $\bar{x}$=13.59 ve ölçek toplamında ise $\bar{x}$=49.90 puanlarını elde ettikleri görülmüştür. Adayların Anlık Mesajlaşma Bağımlılığı, Web Siteleri Bağımlılığı alt boyutlarında ve ölçek toplam puanlarına bakıldığında orta düzeyde bağımlı oldukları, Sosyal Ağ Bağımlılığı ile Çevrimiçi Oyun Bağımlılığı alt boyutlarında ise düşük düzeyde bağımlı oldukları bulunmuştur. Cinsiyet ile ölçek puanlarının Anova sonuçlarına göre; Anlık Mesajlaşma Bağımlılığı alt boyutu hariç diğer üç alt boyut ve toplam puanda cinsiyet farkı bulunmaktadır. Erkek öğretmen adaylarının bu üç boyutta ve ölçek toplam puan farkı ortalamaları daha yüksektir.

Sonuç: Bu durumda erkek öğretmen adaylarının kız öğretmen adaylarından daha fazla internet bağımlısı olduğunu söylemek mümkündür. Bu bulgu literatürde yer alan bulguları desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi öğretmeni adayı, teknoloji, teknoloji bağımlılığı.

Okul Öncesi Eğitim Çağındaki Çocuklarla Ilgili Bilgi Paylaşımı Yapan Web Sitelerinin Incelenmesi

Servet Kardeş[1], Berrin Akman[2], Necdet Taşkın[1]
[1]*VAN YYÜ*
[2]*HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ*

Abstract No: 355 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Bilgi uygar dünyanın sahip olduğu medeniyeti geliştirmek ve dönüştürmek için sahip olduğu en değerli hazinedir. Bu hazine gün geçtikçe daha hızlı çoğalmakta ve insanoğlunun sahip olduğu bilgi birikimi insanlığı tatmin etmemektedir. Hızla gelişen dünyada teknoloji çağında bilgi paylaşımı çok daha hızlı ilerlemektedir. Bilgiyle birlikte bilgi paylaşımını sağlayan kanallarda hızlı bir şekilde artış göstermektedir. Aileler ve çocuklar okul ve öğretmen gibi geleneksel eğitimin parçası olan paydaşlardan çok internet teknolojisi, medya kanalları ve sosyal medyayı bilgi elde etmekte daha fazla kullanabilmektedir. İnternet günümüz bilgi toplumunda bilgiye ulaşmak için kullanılan en önemli araçlardan bir tanesidir. Çünkü 2019 yılı istatistiklerine göre dünya nüfusunun yaklaşık % 57'si internet kullanıcısı ve dünya nüfusunun % 45'i sosyal medya kullanıcısıdır. İnternet düşük maliyetlerle ayrıntılı bilgiye ulaşmada, büyük kitlelere erişebilmede ve bireyler arasında etkileşim sağlamada etkili bir iletişim kanalıdır. İnternet ortamında çeşitli amaçlar doğrultusunda hazırlanan ve farklı hedef kitlelere hitap eden web sitelerinin sayısı hızla artmaktadır. Dolayısıyla diğer alanlarda olduğu gibi eğitim alanında da internet sitelerinin sayısı hızla artmıştır. Son yıllarda özellikle internet ortamında okul öncesi eğitim çağındaki çocukların gelişimi ve eğitimiyle ilgili bilgi paylaşan web sitelerinin sayısı artış göstermektedir. Bu web sayfalarının çoğu ticari amaçlı kurulurken bazı sitelerin vakıflara ya da devlet kurumlarına ait olduğu görülmektedir. Ticari kaygılarla kurulan web sitelerinin doğru ve nitelikli bilgi sunmaları önemlidir. Ancak doğru ve nitelikli bilgiden ziyade bu siteler kar elde etmek için yanlış ya da eksik bilgi verebilmektedir. Kimi web sitelerinin ise daha çok öğretmenlere yönelik bilgi paylaşımları yaptıkları görülmektedir. Bu web sitelerinin öğretmenlere hazır bilgi sundukları ve öğretmenlerin sorgulamadan, yaratıcılıktan ve üretkenlikten uzak bir şekilde bu bilgiyi alıp kullandıkları görülmektedir. İnternetteki bilgi kirliliğinin önüne geçmek ve erken çocukluk alanında ortaya konan bilginin daha nitelikli hale gelmesi için bu alanda yapılan paylaşımların ticari kaygılardan uzak, uzman denetiminde oluşturulması önemli bir etkendir. Bu araştırmada okul öncesi eğitim çağındaki çocuklara yönelik bilgi paylaşımı yapan sitelerin içeriğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Okul öncesi eğitim alanında bilgi veren web sayfalarının niteliği ve bilgi paylaşımı ile ilgili daha önce araştırma yapılmamış olması bu araştırmanın özgünlüğünü oluşturmaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kullanılmıştır. Durum çalışmaları var olan durumu derinlemesine ortaya koyup yorumlamayı amaçlamaktadır. Araştırmada yaygın kullanılan bir arama motoru ile "okul öncesi" "okul öncesi eğitim" ve "erken çocukluk eğitimi" anahtar kelimeleri sonucu listelenen 15 web sitesi, uzman görüşleri ve ilgili alan yazın kapsamında oluşturulan kontrol listesi ile incelenmiş ve site yöneticilerinden yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla veri toplanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yoluyla analiz edilmiştir. Elde edilen verilerin güvenilirliğinin arttırılması amacıyla veriler iki farklı uzman tarafından analiz edilmiş ve daha sonra karşılaştırılmıştır. Sonuç olarak web sayfalarında genel olarak bilgi zenginliği olduğu, ticari amaçla kurulan web sayfalarında bilgi güvenilirliğinin yeterli olmadığı, herkese açık erişim sağlandığı, içeriklerin genel olarak yenilikçi olmadığı görülmüştür. Sayfa kullanıcıları için aktif etkileşimin olmadığı elde edilen bir diğer sonuç olmuştur. Site yöneticileri web sayfalarını genelde anne baba ve öğretmenlere yönelik içeriklerle oluşturmaktadır. Site yöneticileri kullanıcıların bilinçlendirilmesi, içeriklerin yayınlanmadan önce uzman kontrolünden geçmesi ve kaynak gösterilerek verilmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Öneri

olarak okul öncesi eğitim alanında bilgi paylaşımı yapan sitelerin uzman denetiminde kurulması, kullanılabilirliğinin artması önerilebilir.

Keywords: Erken çocukluk, Okul öncesi eğitim, erken çocukluk eğitimi, İnternet, Web sayfası

Okul Öncesi Eğitim Çağındaki Çocuklarla İlgili Bilgi Paylaşımı Yapan Web Sitelerinin İncelenmesi

Servet Kardeş[1], Berrin Akman[2], Necdet Taşkın[1]
[1]*VAN YYÜ*
[2]*HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ*

Bildiri No: 355 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Öz

Bilgi uygar dünyanın sahip olduğu medeniyeti geliştirmek ve dönüştürmek için sahip olduğu en değerli hazinedir. Bu hazine gün geçtikçe daha hızlı çoğalmakta ve insanoğlunun sahip olduğu bilgi birikimi insanlığı tatmin etmemektedir. Hızla gelişen dünyada teknoloji çağında bilgi paylaşımı çok daha hızlı ilerlemektedir. Bu bilgi çeşitli kanallar yoluyla insanlar arasında paylaşılmaktadır. Aileler ve çocuklar okul ve öğretmen gibi geleneksel eğitimin parçası olan paydaşlardan çok internet teknolojisi, medya kanalları ve sosyal medyayı bilgi elde etmekte daha fazla kullanabilmektedir. Bilgi teknolojilerinin avantajları olduğu gibi bazı dezavantajları da olabilmektedir. İnternet günümüz bilgi toplumunda bilgiye ulaşmak için kullanılan en önemli araçlardan bir tanesidir. Çünkü 2019 yılı istatistiklerine göre dünya nüfusunun yaklaşık % 57'si internet kullanıcısı ve dünya nüfusunun % 45'i sosyal medya kullanıcısıdır. İnternet düşük maliyetlerle ayrıntılı bilgiye ulaşmada, büyük kitlelere erişebilmede ve bireyler arasında etkileşim sağlamada etkili bir iletişim kanalıdır. İnternet ortamında çeşitli amaçlar doğrultusunda hazırlanan ve farklı hedef kitlelere hitap eden web sitelerinin sayısı hızla artmaktadır. Dolayısıyla diğer alanlarda olduğu gibi eğitim alanında da internet sitelerinin sayısı hızla artmıştır. Son yıllarda özellikle internet ortamında okul öncesi eğitim çağındaki çocukların gelişimi ve eğitimiyle ilgili bilgi paylaşan web sitelerinin sayısı artış göstermektedir. Bu web sayfalarının çoğu ticari amaçlı kurulurken, bazı sitelerin vakıflara ya da devlet kurumlarına ait olduğu görülmektedir. Ticari kaygılarla kurulan web sitelerinin doğru ve nitelikli bilgi sunmaları önemlidir. Ancak doğru ve nitelikli bilgiden ziyade bu siteler kar elde etmek için yanlış ya da eksik bilgi verebilmektedir. Kimi web sitelerinin ise daha çok öğretmenlere yönelik bilgi paylaşımları yaptıkları görülmektedir. Bu web sitelerinin öğretmenlere hazır bilgi sundukları ve öğretmenlerin sorgulamadan, yaratıcılıktan ve üretkenlikten uzak bir şekilde bu bilgiyi alıp kullandıkları görülmektedir. Bazı web sayfaları ise kamu yararına, toplumu daha bilinçli hale getirmeyi amaçlamaktadır. İnternetteki bilgi kirliliğinin önüne geçmek ve erken çocukluk alanında ortaya konan bilginin daha nitelikli hale gelmesi için bu alanda yapılan paylaşımların ticari kaygılardan uzak, uzman denetiminde oluşturulması önemli bir etkendir. Bu araştırmada okul öncesi eğitim çağındaki çocuklara yönelik bilgi paylaşımı yapan sitelerin içeriğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Okul öncesi eğitim alanında bilgi veren web sayfalarının niteliği ve bilgi paylaşımı ile ilgili daha önce araştırma yapılmamış olması bu araştırmanın özgünlüğünü oluşturmaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kullanılmıştır. Araştırmada yaygın kullanılan bir arama motoru ile "okul öncesi" "okul öncesi eğitim" ve "erken çocukluk eğitimi" anahtar kelimeleri sonucu listelenen 15 web sitesi, uzman görüşleri ve ilgili alan yazın kapsamında oluşturulan kontrol listesi ile incelenmiş ve site yöneticilerinden yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla veri toplanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yoluyla analiz edilmiştir. Elde edilen verilerin güvenilirliğinin arttırılması amacıyla veriler iki farklı uzman tarafından analiz edilmiş ve daha sonra karşılaştırılmıştır. Sonuç olarak web sayfalarında genel olarak bilgi zenginliği olduğu, ticari amaçla kurulan web sayfalarında bilgi güvenilirliğinin yeterli olmadığı, herkese açık erişim sağlandığı, içeriklerin genel olarak yenilikçi olmadığı görülmüştür. Sayfa kullanıcıları için aktif etkileşimin olmadığı elde edilen bir diğer sonuç olmuştur. Site yöneticileri web sayfalarını

genelde anne baba ve öğretmenlere yönelik içeriklerle oluşturmaktadır. Site yöneticileri kullanıcıların bilinçlendirilmesi, içeriklerin yayınlanmadan önce uzman kontrolünden geçmesi ve kaynak gösterilerek verilmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Öneri olarak okul öncesi eğitim alanında bilgi paylaşımı yapan sitelerin uzman denetiminde kurulması, kullanılabilirliğinin artması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk, Okul öncesi eğitim, erken çocukluk eğitimi, İnternet, Web sayfası

Instances Of Use Of The Image Of Scıence In Cartoons (The Case Of Trt Chıldren'S Channel)

Kâmile Özer Aytekin
Necmettin Erbakan Üniversitesi

Abstract No: 391 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Information and technology will always exist in individuals' lives. People need information and therefore technology to protect their lives from the dangers of nature, the social and physical environment. Knowledge is an important element in the continuation of humanity. Knowledge and technology are achieved through science. Science is sometimes knowledge, sometimes technology, sometimes nature, sometimes humans themselves. Daily work can be accomplished through science, and future planning, projects, applications, technologies are designed and produced.

Science is to reach new results and new information by processing the existing situations in their own processes. Science is a body of knowledge. Science explains knowledge. Science is a collection of systematic information that leads to theories. Science is the ability to use knowledge in daily life. Science is the discovery of nature. Science is a system of thought. Science is the ability of people to use their critical and creative thinking skills.

Since the rise of technology and science will continue in all ages, children must continue their lives under the influence of science in order to adapt to the society and time in which they live. Children need environments in which they can access information for their development

Environments can be social environments such as family, peer, school, or mass media and all kinds of objects around them by which they can interact through their own mental processes. At the same time, children take the environment in which they interact as a model for themselves. Consequently, the restructuring of the environment will support the development of children. The objects that children interact with the most are televisions, children's programs on television channels and cartoons they watch on children's channels in general.

Children's programs are the types of programs that are suitable for children's developmental characteristics, so that they enjoy and learn. The biggest share among children's programs belongs to cartoons. Cartoons are children's programs that give movement to the lines and convey messages to children with their scripts and heroes.

Cartoons are produced with the aim of both entertaining children and influencing their development. Therefore, the content of the cartoons produced, their scenarios, characteristics of heroes are important. Since access to information takes place through science, it is important that cartoons contain science images. The more interaction children have with science images, the more their interest in science will be, the closer they will be attracted to it The aim of this study is to reveal the status of cartoons in science images. The qualitative research method is used in the study and the aim is to determine the state of the phenomena. The population of the study consists of cartoons which are among children's programs shown in mass media in Turkey. The purposeful sampling method was preferred while creating the sample and cartoons currently being shown on TRT Children's Channel were chosen as sample as the channel allows the opportunity to reach more than one cartoon at the same website and aims to support healthy development of the target group, namely children by virtue

of its principle of engaging in activities of public interest. The data collection tool is the Form of Inclusion of Science Images in Cartoons (ÇFBİF) developed by the researcher as a result of the literature review. Sub-dimensions of the form were formed by determining the images of science. The form created for the images was presented to the expert's opinion and took the final form after the suggestions were evaluated. The sections of each cartoon were watched one by one on the website of the channel. The data were analyzed using content analysis method. The codes were generated from the dimensions in the ÇFBİF. The form was filled in for each episode of each cartoon on the website of TRT Children's Channel. From the data obtained through the forms, common themes were determined and then themes were placed in the appropriate codes. The findings consist of data obtained from all the cartoons viewed for each image. It was found that science images were included in all cartoons regardless of age groups. The results of the research are important in that they can help create scenarios of new cartoons to be produced and guide the cartoon preferences of the families.

Keywords: Cartoon, Science, Image, Science Images, TRT Child Channel.

Çizgi Filmlerde Bilim İmgesine Yer Verilme Durumları (trt Çocuk Kanal Örneği)

Kâmile Özer Aytekin
Necmettin Erbakan Üniversitesi

Bildiri No: 391 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bireylerin yaşantılarında bilgi ve teknoloji her daim varolacaktır. İnsanlar, yaşamlarını, doğadan, sosyal ve fiziksel çevreden gelebilecek tehlikelere karşı korumak için bilgiye ve dolayısı ile teknolojiye ihtiyaç duyarlar. Bilgi, insanlığın devamında önemli bir unsurdur. Bilgiye ve teknolojiye bilim ile ulaşılır. Bilim bazen bilgi, bazen teknoloji, bazen doğa, bazen de insanın kendisidir. Bilim sayesinde günlük işler halledilebildiği gibi, ileriye dönük planlamalar, projeler, uygulamalar, teknolojiler tasarlanır ve üretilir. Bilim, mevcut durumları kendi süreçlerinde işleyerek, yeni sonuçlara, yeni bilgilere ulaşmasıdır. Bilim, bilgiler bütünüdür. Bilim, bilgiyi açıklar. Bilim, kuramlara ulaştıran sistematik bilgiler topluluğudur. Bilim, bilginin günlük yaşamda kullanabilme yeteneğidir. Bilim, doğanın keşfidir. Bilim, düşünce sistemidir. Bilim, insanın eleştirel ve yaratıcı düşünce becerilerini kullanabilme yetisidir. Teknoloji ve bilimin yükselişi her çağda devam edeceği için çocukların da hayatı boyunca içinde yaşadığı topluma ve zamana uyum sağlayabilmesi için bilimin etkisinde yaşantısını devam etmesi gerekmektedir. Çocuklar gelişimleri açısından bilgiye ulaşabilecek ortamlara ihtiyaç duyarlar. Ortamlar, aile, akran, okul gibi sosyal ortamlar olabileceği gibi, kendi zihinsel süreçleri ile çevresinde bulunan her türlü etkileşimde bulunabileceği nesneler ve kitle iletişim araçları da olabilir. Aynı zamanda etkileşim halinde oldukları çevreleri, çocuklar kendilerine, model alırlar. Dolayısı ile çevrenin yapılandırılması, çocukların gelişimlerini destekleyecektir. Çocukların en fazla etkileşim halinde oldukları nesne ise televizyonlar, televizyon kanallarındaki çocuk programları ve genelde de çocuk kanallarında izledikleri çizgi filmlerdir. Çocuk programları, çocukların gelişim özellikleri, dolayısı ile zevk ve öğrenme durumlarına uygun program türleridir. Çocuk programları içinde ise en büyük pay çizgi filmlere aittir. Çizgi filmler, çizgilere hareket kazandırarak, senaryo ve kahramanları ile çocuklara mesaj aktaran çocuk programlarıdır. Çizgi filmler çocukların hem eğlenmesini sağlama, hem de gelişimlerini etkilemek amacı ile üretilir. Dolayısı ile üretilen çizgi filmlerin içerikleri, senaryoları, kahramanların özellikleri önemlidir. Bilgiye ulaşım bilim yoluyla gerçekleşeceği için çizgi filmlerin bilim imgelerinin içermesi önemlidir. Bilim imgeleri ile etkileşim ne kadar fazla olur ise, çocukların bilime ilgisi, yakınlığı o kadar fazla olur. Bu araştırmanın amacı, çizgi filmlerin bilim imgelerine yer verme durumlarını ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden olup durum tespitinin yapılmasının amaçlandığı bir araştırma modellidir. Araştırmanın evrenini, Türkiye'de kitle iletişim araçlarında gösterimde olan çocuk programları arasında yer alan çizgi filmler oluştururken, örneklem oluşturulurken amaçlı örnekleme yöntemi tercih edilmiş ve birden fazla çizgi filme aynı siteden ulaşılabilme imkanı bulunan ve çocuk hedef kitlesinin sağlıklı gelişimini destekleyerek kamu yararına faaliyetler ilkesi bulunan TRT Çocuk Kanalı'nda halen gösterimde olan çizgi filmler oluşturmaktadır. Veri toplama aracı, alan yazını araştırması sonucunda araştırmacı tarafından geliştirilen "Çizgi Filmlerde Bilim İmgelerine Yer Verme Durumları Formu (ÇFBİF)"dur. Form, bilime ait imgelerin belirlenmesi ile alt boyutları oluşturulmuştur. İmgelere ait oluşturulan form, uzman görüşüne sunulmuş ve öneriler değerlendirildikten sonra son şeklini almıştır. Her çizgi filmin kanalın sitesinde yer alan bölümleri tek tek izlenmiştir. Veriler, içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. ÇFBİF'da yer alan boyutlarından kodlar oluşturulmuştur. Form, TRT Çocuk Kanalı'nın sitesinde yer alan her çizgi filmin izlenen her bölümü için doldurulmuştur. Formlardan elde edilen verilerden ortak olanlardan temalar belirlenmiş ve temalar uygun kodlara yerleştirilmiştir. Bulgular, her bir imgelem için izlenen tüm çizgi filmlerden elde edilen verilerden oluşmaktadır. Yaş grupları dikkate alınmadan tüm çizgi filmlerde bilim imgelerine yer verildiği tespit edilmiştir. Araştırmanın sonuçları, yeni üretilecek çizgi filmlerin senaryolarının oluşturulmasında ve

ailelerin çizgi film tercihlerine yön verebileceğinden dolayı önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çizgi Film, Bilim, İmge, Bilim İmgeleri, TRT Çocuk.

Examining 2-6 Year Olds' Use Of Technological Devices From Parents' Point Of View

Suna Kaymak Özmen[1], Ebru Öztürk[2]
[1]*Kafkas Üniversitesi*
[2]*Biruni Üniversitesi*

Abstract No: 152 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Information and communication technologies create different transformations in education. To understand these changes and transformations correctly, it is important to understand the impact of these technologies on people/students. Today, technology has been an indispensable part of the child's life and it remains to be so. The American Association of Pediatrics states that quality and interactive media have educational benefits for children older than two years. Also, they emphasized that the use of technology supports children's social, cognitive and language skills and increases school readiness. Digital tools that children often use, such as computers, tablets, and smartphones, are important communication and information sharing tools. Besides, these tools include many activities that change our daily lives at home, school and work environment. Therefore, the correct and effective use of digital tools has many benefits. However, it has been observed that technology affects children more negatively. The family environment and its characteristics have an important role in determining the development of the child.

Today, while parents mostly watch television, children access the internet, use social media and play digital games. For this reason, it is not enough to consider the use of technological tools only for the child; it is necessary for the parents to guide their children to use these digital tools safely. It is not the right approach to completely remove technology from the life of the child or to develop an excessive control mechanism over the child. At this point, families have important responsibilities for the correct and effective use of technology. However, families may be incapable of guiding their children in using technology because they may have not met with the technology yet or even if they have, they do not have enough information for guidance. Besides, parents do not know where and how to intervene with their children in their use of technology.

Children often encounter technological devices such as televisions, smartphones, tablets, and computers in their daily lives and these tools shape children's communication, entertainment and learning. Besides instead of preventing children from using technological tools, they should be encouraged to use them for development and learning purposes. For this reason, it is important to assess the current situation before developing strategies for children's use of technology. Although there are many studies in our country conducted with children and adolescents during the school period, studies covering the first childhood period, ie 2-6 years, are limited. For this reason, this study aims to investigate the use of technological tools of children aged 2-6 years from the perspective of parents.

METHOD

This study aims to investigate the parental views about the use of technological tools (TV, computer, mobile phone, tablet) of 2-6 years old children. The research was conducted with a qualitative research approach.

Study Group

It is planned to include 80 parents with children aged 2-6 years.

Measurement tools

The data collection tool was prepared by the researchers. The measurement tool consists of 12 closed-ended, 3 open-ended questions, and a personal information form. In closed-ended questions, parents were asked what technological equipment (TV, Computer, Tablet, Mobile phone) their children used, when they first met them, what they did when they were using technological equipment, and for what purpose their children used these instruments, what is considered while using technological tools. Open-ended questions were asked about what children do at home when they are not using technological devices, what measures parents take to protect their children from harmful content, and what they think about the benefits and harms of technological devices. The measurement tool was applied by face to face to parents of 2-6 years old children who attend nursery and daycare center. Parents were asked to fill out the questionnaire taking into account their child's condition in the last two months.

Data Analysis

In the analysis of the data obtained from the questionnaire, percentage frequency distributions will be examined and open-ended questions will be evaluated with content analysis.

RESULTS

The research is in the data collection phase.

CONCLUSION

The results of the study will be evaluated through the findings of the study, and suggestions will be made on how technological tools can be used better to support the development of children.

Keywords: Parent, children, technological devices, mobile phone, Tablet

Ebeveynlerin Gözünden 2-6 Yaş Döneminde Teknolojik Alet Kullanımının İncelenmesi

Suna Kaymak Özmen[1], Ebru Öztürk[2]
[1]*Kafkas Üniversitesi*
[2]*Biruni Üniversitesi*

Bildiri No: 152 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bilgi ve iletişim teknolojileri eğitimde farklı dönüşümler yaratmaktadır. Bu değişim ve dönüşümleri doğru anlamlandırabilmek için bu teknolojilerin insanlar/öğrenciler üzerindeki etkisini kavrayabilmek önem taşımaktadır. Günümüzde teknoloji çocuğun yaşamının vazgeçilmez bir parçası olmuş ve olmaya devam etmektedir. Amerikan Pediatri Derneği iki yaşından büyük çocuklar için kaliteli ve interaktif medyanın eğitsel yararları olduğunu belirtmektedir. Bununla birlikte teknoloji kullanımının çocukların sosyal, bilişsel ve dil becerilerini desteklediğini ve okula hazırbulunuşluklarını artırdığını vurgulamıştır. Bilgisayar, tablet, akıllı telefon gibi çocukların sıklıkla kullandığı dijital araçlar önemli bir iletişim ve bilgi paylaşım aracıdır. Buna ek olarak bu araçlar ev, okul ve iş ortamında günlük yaşamımızı değiştiren birçok etkinliği içermektedir. Bu nedenle doğru ve etkin kullanımının birçok faydası vardır. Bununla birlikte teknolojinin en çok çocukları olumsuz etkilediği de gözlenmektedir. Çocuğun aile ortamı ve özellikleri, çocuğun gelişimini belirlemede önemli bir yere sahiptir.

Günümüzde ebeveynler daha çok televizyon izlerken, çocuklar internete girmekte, sosyal medyayı kullanmakta ve dijital oyun oynamaktadır. Bu sebeple teknolojik araçların kullanımının sadece çocuk açısından ele alınması yeterli olmamakta, çocuğa ebeveynlerinin rehberlik yapması gerekmektedir. Teknolojiyi çocuklardan tamamen uzaklaştırmak ya da aşırı bir kontrol mekanizması geliştirmek doğru bir yaklaşım değildir. Bu noktada teknolojinin doğru ve etkin kullanımı için ailelere önemli sorumluluklar düşmektedir. Ancak aileler, teknoloji ile sonradan tanışmış olmaları ya da henüz tanışmamış olmaları nedeniyle, çocuklarına teknoloji kullanımı konusunda yol gösterirken yetersiz kalabilmektedir. Bunun yanında, aileler çocuklarının teknolojiyi kullanımlarında hangi noktada ve nasıl müdahale edeceklerini bilmemektedir.

Çocuklar günlük yaşamlarında televizyon, akıllı telefon, tablet, bilgisayar gibi teknolojik araçlarla sık sık karşılaşmakta ve bu araçlar çocukların iletişim, eğlence ve öğrenmelerini şekillendirmektedir. Bununla birlikte çocukların teknolojik araçları kullanmalarını engellemek yerine, gelişim ve öğrenmelerini destekleyici olarak kullanmaları teşvik edilmelidir. Bu nedenle çocukların teknoloji kullanımlarıyla ilgili stratejiler geliştirmeden önce mevcut durumun ne olduğunun değerlendirilmesi önem taşımaktadır. Ülkemizde teknoloji kullanımına ilişkin çalışmalar okul dönemindeki çocuk ve ergenlerle yapılmış olmasına rağmen, ilk çocukluk dönemini yani 2-6 yaş dönemini kapsayan çalışmalar sınırlı düzeydedir. Bu nedenle araştırmada, anne babaların bakış açısıyla 2-6 yaş dönemindeki çocukların teknolojik araç kullanımlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Bu çalışmanın amacı, 2-6 yaş çocuklarının teknolojik araç (TV, Bilgisayar, Cep telefonu, tablet) kullanımıyla ilgili anne baba görüşleri incelenmesidir. Araştırma nitel araştırma yaklaşımı ile yürütülmüştür.

Çalışma Grubu

Araştırmaya 2-6 yaş aralığında çocuğu olan 80 anne babanın katılması hedeflenmektedir.

Veri Toplama Aracı

Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu, 12 kapalı uçlu, 3 açık uçlu olmak üzere 15 sorudan oluşan soru formu uygulanmıştır. Kapalı uçlu sorularda anne babalara, çocuklarının hangi teknolojik aracı (TV, Bilgisayar, Tablet, Cep telefonu) ne sıklıkta kullandıkları, bu araçlarla ilk kez ne zaman tanıştıkları, çocukları teknolojik araç kullanırken onların neler yaptıkları, çocuklarının bu araçları daha çok hangi amaçla kullandıkları ve teknolojik araç kullanırken nelere dikkat edildiği (kullanımına ilişkin uygulamalarının neler olduğu) sorulmuştur. Açık uçlu sorularla ise, çocukların teknolojik araç kullanmadıkları zamanlarda evde neler yaptıkları, ebeveynlerin çocuklarını zararlı içeriklerden korumak için ne gibi önlemler aldıkları ve teknolojik araçların yarar ve zararları hakkında ne düşündükleri sorulmuştur.

Ölçme aracı formu kreş ve gündüz bakımevine devam 2-6 yaş çocuklarının anne babalarına elden verilmiştir. Anne babalardan soru formunu çocuklarının son iki aydaki durumlarını dikkate alarak doldurmaları istenmiştir.

Verilerin Çözümlenmesi

Soru formundan elde edilen verilerin çözümlenmesinde yüzde frekans dağılımları incelenecek, açık uçlu sorular içerik analizi ile değerlendirilecektir.

BULGULAR

Araştırma veri toplama aşamasındadır.

SONUÇ

Araştırmadan elde edilen bulgular aracılığıyla çalışmanın sonuçları değerlendirilecek, teknolojik aletlerin çocukların gelişimlerini desteklemek adına nasıl daha sağlıklı kullanılabileceği ile ilgili öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: ebeveyn, çocuk, teknolojik alet, televizyon, tablet, cep telefonu

Analyzing Views Of Preschool Teachers On The Applicability Of Block-Based Coding (Visual Programming)

Serap Aktemur Gürler[1], Esra Ömeroğlu[2]
[1]*Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu Çocuk Gelişimi Programı*
[2]*Gazi Üniversitesi Okul Öncesi Eğitimi*

Abstract No: 159 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Technology is rapidly and continuously developing in every aspect of life as well as renewing itself and dominating the human life. In this process, education should be able to meet the needs of the era, to capture innovation and change and to continue its development. The rapid development of technology in recent years contributes to the development of new educational tools.

From an early age, children are introduced to the technology used also in the field of education, and they can produce through technology and take steps that can materialize their dreams. At this point, coding practices, being a new literacy and helping children in the development of problem solving, teamwork, decision-making skills, and 21st century skills such as analytical thinking, have entered the education literature. Children create activities that enable them to "write" interactive stories, games, animations, simulations etc. thanks to their coding skills.

Developed countries regard coding skills as an extension of writing. The idea that coding training that is given as integrated into various disciplines is a "21st century skill" that every child should gain is predominant in many countries around the world. Many countries have integrated visual coding courses into their education programs since it has become more and more important in recent years as well as its developing and affecting thinking skills. As it was the case in other countries, these rapid changes related to coding training were included in the education agenda of our country and have been rendered compulsory as of 2013 in 5th-6th grades as a part of the course of Information Technologies and Software.

International studies have emphasized that coding training for children has a significant impact on the development of their cognitive functions. It is often stated all over the world that coding training should be provided for students at all grades, especially to all children from an early age. Moreover, ranking, location, direction, shapes, patterns and algorithms included in coding strengthen the skills taught in the first years of school.

It is very important that children be provided with the coding skills which are regarded as one of the necessary mental skills for the 21st century in order to raise individuals who will shape the world in the future. Given this circumstance, teachers taking the role of guides need to develop new learning techniques for an effective learning. This situation brings along many questions and problems. For this reason, in this study, it is aimed to analyze the thoughts and opinions of preschool teachers on coding training.

In this respect, qualitative data were obtained using the case study method from 23 pre-school teachers working in Kars province in the spring term of 2018-2019 academic year. Semi-structured interview technique was used in interviews conducted with teachers. In this context, an interview form consisting of 13 questions in total was prepared to reveal the knowledge and thoughts of teachers on

coding training. The questions in the interview form were created by the researchers considering the aim of the study. The interviews lasted 15-20 minutes per teacher. The study was performed with a qualitative approach and face-to-face interviews were conducted with teachers.

When the findings of this study were examined as a whole, it was observed that thoughts and opinions of teachers about block-based coding training were limited. The teachers stated that block-based coding education could positively affect children's problem solving skills and creativity. In addition to this, it was stated that most of the teachers were not familiar with coding activities and those who had heard of these activities did not take any in-service seminars or courses on coding training. According to the results of this study, preschool teachers need more support, guidance and professional development in order to use coding training in a way that would yield positive results for children.

Keywords: Coding, Visual Coding, Coding Training, Preschool Teachers

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Blok Tabanlı Kodlamanın (görsel Programlama) Uygulanabilirliğine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Serap Aktemur Gürler[1], Esra Ömeroğlu[2]

[1]*Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu Çocuk Gelişimi Programı*

[2]*Gazi Üniversitesi Okul Öncesi Eğitimi*

Bildiri No: 159 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Yaşamın her alanında teknoloji hızla ve sürekli olarak gelişmekte, kendini yenilemekte ve insan yaşamına egemen olmaktadır. Bu süreçte eğitim, dönemin ihtiyaçlarını karşılayabilmeli, yenilik ve değişimi yakalayıp gelişimini sürdürebilmelidir. Son yıllarda teknolojinin hızlı gelişimi, yeni eğitim araçlarının geliştirilmesine katkıda bulunmaktadır.

Eğitim alanında da oldukça etkin kullanılan teknoloji ile çocuklar küçük yaşlardan itibaren tanışmakta ve teknoloji aracılığı ile ürünler ortaya çıkarabilmekte hayallerini somutlaştırabilen adımlar atmaktadır. Bu noktada çocuklarda problem çözme, takım çalışması, karar verme becerilerini geliştiren ve analitik düşünme gibi 21. yüzyıl becerilerinin gelişmesine yardımcı olan yeni bir okur-yazarlık dili olan kodlama uygulamaları eğitim literatürüne girmiştir. Çocuklar kodlama becerisi ile, etkileşimli hikayeler, oyunlar, animasyonlar, simülasyonlar ve benzerlerinin "yazılmasına" imkan tanıyan etkinlikler oluşturmaktadır.

Gelişmiş ülkeler kodlama becerisini yazmanın bir uzantısı olarak görmektedir. Dünyanın birçok ülkesinde çeşitli disiplinler ile entegre biçimde verilen kodlama eğitiminin her çocuğun kazanması gereken bir "21 yüzyıl becerisi" olduğu düşüncesi hakimdir. Son yıllarda önemi gittikçe artan, çocukların düşünme becerilerini geliştirmesi ve etkilemesi sebebiyle birçok ülke görsel kodlama derslerini eğitim programına dahil etmiştir. Kodlama eğitimi ile ilgili gerçekleşen bu hızlı değişimler diğer ülkelerde olduğu gibi ülkemizin eğitim gündemine girerek, 2013 yılından itibaren 5. ve 6. sınıflarda Bilişim Teknolojileri ve Yazılım dersi içerisinde zorunlu hale getirilmiştir.

Uluslararası araştırmalar, çocuklara kodlama öğretiminin bilişsel işlevlerinin gelişiminde çok önemli bir etkisi olduğunu vurgulamıştır. Tüm dünyada kodlama eğitiminin her kademede bulunan öğrencilere özellikle de küçük yaşlardan itibaren bütün çocuklara verilmesi gerektiği yönündeki görüşler sıklıkla dile getirilmektedir. Ayrıca kodlama içerisinde yer alan sıralama, yer, yön, şekiller, kalıplar ve algoritmalar ilk yıllarda öğretilen becerileri de güçlendirmektedir.

Geleceğin dünyasına yön verecek bireyler yetiştirme amacıyla 21.yüzyıl için gerekli olan zihinsel becerilerden biri olarak görülen kodlama becerisinin çocuklara kazandırılması oldukça önem arz etmektedir. Bu durum göz önüne alındığında rehberlik görevi üstlenen öğretmenlerin etkili bir öğrenme için yeni öğrenme teknikleri geliştirmesi gerekmektedir. Bu durum birçok soru ve sorunu beraberinde getirmektedir. Bu nedenle yapılan araştırmada, okul öncesi öğretmenlerinin kodlama eğitimine yönelik düşünce ve görüşlerinin incelenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem

Bu doğrultuda 2018- 2019 öğretim yılı bahar dönemi Kars ilinde görev yapmakta olan 23 okul öncesi öğretmeninden durum çalışması yöntemi ile nitel veri elde edilmiştir. Öğretmenlerle

gerçekleştirilen görüşmelerde yarı-yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır. Bu bağlamda öğretmenlerin kodlama eğitimi ile ilgili bilgi ve düşüncelerini ortaya çıkarmak amacıyla toplamda 13 sorudan oluşan bir görüşme formu hazırlanmıştır. Görüşme formunda yer alan sorular araştırmacılar tarafından araştırmanın amacı dikkate alınarak oluşturulmuştur. Yapılan görüşmeler her bir öğretmenle 15-20 dk arası sürmüştür. Araştırma nitel yaklaşımla yürütülmüş ve öğretmenlerle yüz yüze görüşmeler yapılmıştır.

Bulgular ve Sonuç

Çalışmanın bulgularına genel olarak bakıldığında öğretmenlerin blok tabanlı kodlama eğitimine yönelik düşünce ve görüşlerinin sınırlı olduğu gözlenmiştir. Öğretmenler blok tabanlı kodlama eğitiminin çocukların, motor beceriler,problem çözme becerileri ve yaratıcılıklarını olumlu yönde etkileyebileceğini ifade etmişlerdir. Kodlama eğitimine başlama yaşına ilişkin de verilen yanıtlarda ise fikir birliği olmadığı öğretmenlerin büyük çoğunluğunun kodlama eğitimi verilmesi için uygun yaşın 5-6 yaşları olduğunu ifade etmişlerdir. Buna ek olarak öğretmenlerin çoğunlunun kodlama etkinliklerinden haberdar olmadıkları ve haberdar olanların da kodlama eğitimi üzerine herhangi bir hizmet içi seminer ya da kurs almadıkları ifade edilmiştir. Araştırmanın sonuçlarına göre, okul öncesi öğretmenleri kodlama eğitimini çocuklar için olumlu sonuçlar verecek şekilde kullanabilmek adına daha fazla desteğe, rehberliğe ve mesleki gelişime ihtiyaç duymaktalar.

Anahtar Kelimeler: Kodlama, Görsel Kodlama, Kodlama Eğitimi, Okul Öncesi Öğretmenleri

Investigation Of Preschool Teacher Candidates' Media And Television Literacy Levels In The Context Of Various Variables

Esra Demir Öztürk[1], Burcu Coşanay[1]
[1]*Muş Alparslan Üniversitesi*

Abstract No: 415 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose: One of the concepts that expresses the 21st century is the information age concept. The most important factor in the use of this concept is the continuous development of effective communication and information technology tools such as television and media. The main feature of this era is the fact that access to information, interpretation of information, production of information, dissemination of information and the creation of resources using information can be realized rapidly with such technological tools. The fact that the speed of individuals' access to information is so impressive and easy can sometimes reach alarming dimensions. In order to reduce this anxiety, it is thought that the number of effective and healthy media and television literate should be increased. Considering that today's media and television in particular are an inseparable part of social life and are a force shaping societies, it is not the society, but the society that controls this power, without being dependent on the media, to reduce and prevent the negative effects of the media on individuals, individuals should have good media literacy and it is the problem of all societies to make the effects of the media useful for society. In the solution of this problem, there is a great responsibility for the education institutions. Especially preschool children are open to the positive and negative effects of the media. Believing in the information they see, watch and read from the media, they take the characters on television as an example. The fact that the teachers who will educate this age group is a good level of media and television literacy is very important in terms of giving an example to the students. Therefore, in this research, it is determined that the preschool teachers' media and television levels are different in terms of the problem. Based on the basic problem, the following questions were also answered:

1. What are the media and television literacy levels of preschool teacher candidates?
2. Do preschool teacher candidates' media and television literacy levels differ in terms of gender and age?
3. Do preschool teacher candidates' media and television literacy levels differ in terms of frequency of written media follow-up?
4. Do preschool teacher candidates' media and television literacy levels differ in terms of their frequency of watching TV?
5. Do preschool teachers' media and television literacy levels differ in terms of the programs they frequently watch on TV?
6. Do the preschool teachers' media and television literacy levels differ in terms of social media applications that are used extensively on the smartphone?

Method: The research is a descriptive research model. As the relationship between preschool teacher candidates' media and television literacy levels is examined not only in terms of the current situation but also in terms of different variables, the framework of the research is in relational screening model. The population of the study consists of the students studying at the Faculty of Education in Muş Alparslan University in 2018-2019 academic year. The sample of the study consisted of 116 prospective teachers studying in Preschool Teaching Department of Muş Alparslan University Faculty of Education in the spring semester of 2018-2019 academic year. The data obtained from the research were collected with the General Information Form and the ve Media and Television Literacy Levels Scale developed by Korkmaz and Yeşil (2011). SPSS 25.0 program will be used to analyze the data and appropriate statistical

analysis methods will be used.

Findings: In the study, media and television literacy levels of preschool teacher candidates were tried to be determined in the context of various variables according to sub-problems.

Result: As a result of the research, it was seen that the media and television literacy levels of the prospective teachers differed significantly according to different variables.

Keywords: Preschool, teacher candidate, media, literacy.

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Medya ve Televizyon Okuryazarlık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Bağlamında İncelenmesi

Esra Demir Öztürk[1], Burcu Coşanay[1]
[1]*Muş Alparslan Üniversitesi*

Bildiri No: 415 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: İçinde bulunduğumuz 21. yüzyılı ifade eden kavramlardan biri de "bilgi çağı" kavramıdır. Bu kavramın kullanılmasındaki en önemli etken ise televizyon ve medya gibi iletişim ve bilgiye yönelik teknolojik aletlerin etkili bir biçimde kullanılarak sürekli geliştirilmesidir. Bu tür teknolojik araçlarla bilgiye ulaşımın, bilgiyi yorumlamanın, bilgi üretiminin, bilginin yayılmasının ve bilgiyi kullanarak kaynak oluşturmanın hızlı bir şekilde gerçekleştirilebilir olması bu çağın temel özelliğini oluşturmaktadır. Bireylerin bilgiye ulaşma hızlarının bu denli etkileyici ve kolay olması bazen endişe verici boyutlara da ulaşabilmektedir. Bu kaygı durumunun azaltılması için etkili ve sağlıklı medya ve televizyon okur-yazar sayısının artması gerektiği düşünülmektedir. Günümüzde medya ve özelde televizyonların toplumsal yaşamın ayrılmaz bir parçası olduğu ve toplumlara şekil veren bir güç olduğu düşünüldüğünde bu gücün toplumu değil, toplumun bu gücü kontrol altına alarak medya bağımlısı olmadan, medyanın bireyler üzerindeki olumsuz etkilerini azaltabilmek ve engellemek için bireylerin iyi derecede medya okuryazar olmaları ve medyanın etkilerini toplum için yararlı bir hale dönüştürmesi tüm toplumların problemidir. Bu problemin çözümünde ise medya okuryazarlığın belli bir plan ve program dahilinde yürütüldüğü eğitim kurumlarına ve bu kurumlarda eğitim veren öğretmenlere büyük bir sorumluluk düşmektedir. Özellikle okul öncesi dönem çocukları, medyanın olumlu ve olumsuz etkilerine açıktır. Medyadan gördükleri, izledikleri ve okudukları bilgilere inanarak televizyondaki karakterleri kendilerine örnek almaktadırlar. Bu yaş grubunu eğitecek olan öğretmenlerin iyi düzeyde medya ve televizyon okuryazarı olması öğrencilere bu konuda bilgi vererek örnek olması açısından oldukça önemlidir. Bu nedenle bu araştırmada okul öncesi öğretmen adaylarının medya ve televizyon okuryazarlık düzeylerinin belirlenmesi ve farklı değişkenler açısından medya ve televizyon okuryazarlık düzeylerinin incelenmesi temel problem olarak belirlenmiştir. Temel problemden hareketle aşağıdaki sorulara da yanıt aranmıştır:

1. Okul öncesi öğretmen adaylarının medya ve televizyon okuryazarlık düzeyleri nedir?
2. Okul öncesi öğretmen adaylarının medya ve televizyon okuryazarlık düzeyleri cinsiyetleri ve yaşları açısından farklılaşmakta mıdır?
3. Okul öncesi öğretmen adaylarının medya ve televizyon okuryazarlık düzeyleri yazılı medyayı takip etme sıklığı açısından farklılaşmakta mıdır?
4. Okul öncesi öğretmen adaylarının medya ve televizyon okuryazarlık düzeyleri TV izleme sıklıkları açısından farklılaşmakta mıdır?
5. Okul öncesi öğretmen adaylarının medya ve televizyon okuryazarlık düzeyleri TV'de sıklıkla izledikleri programlar açısından farklılaşmakta mıdır?
6. Okul öncesi öğretmen adaylarının medya ve televizyon okuryazarlık düzeyleri akıllı telefon üzerinde yoğun kullanılan sosyal medya uygulamaları açısından farklılaşmakta mıdır?

Yöntem: Araştırma tarama modeli kullanılan betimsel bir araştırma niteliği taşımaktadır. Okul öncesi öğretmen adaylarının medya ve televizyon okuryazarlık düzeylerinin sadece mevcut durum açısından değil farklı değişkenler açısından ilişkisi de incelendiği için araştırmanın çerçevesi ilişkisel tarama modelindedir. Araştırmanın evrenini 2018-2019 eğitim ve öğretim yılında Muş Alparslan Üniversitesi Eğitim Fakültesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi ise, 2018–2019 eğitim ve öğretim yılı Bahar yarıyılında Muş Alparslan Üniversitesi Eğitim Fakültesinde Okul

Öncesi Öğretmenliği Bölümünde öğenim gören 116 öğretmen adayından oluşmaktadır. Araştırmadan elde edilen veriler Genel Bilgi Formu ve Korkmaz ve Yeşil (2011) tarafından geliştirilen "Medya ve Televizyon Okuryazarlık Düzeyleri Ölçeği" ile toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 25.0 programından yararlanılarak uygun istatiksel analiz yöntemleri kullanılacaktır.

Bulgular: Araştırmada alt problemler doğrultusunda, çeşitli değişkenler bağlamında okul öncesi öğretmen adaylarının medya ve televizyon okuryazarlık düzeyleri belirlenmeye çalışılmıştır.

Sonuç: Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının medya ve televizyon okuryazarlık düzeylerinin farklı değişkenlere göre anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, öğretmen adayı, medya, okuryazarlık.

Investigation Of Preschool Teacher Candidates Mobile Learning Readiness And Cyberloafing In Lessons

Ali İbrahim Can Gözüm[1], Nur Aksoy[1], Raziye Erkul[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Abstract No: 436 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Today, the Internet is a communication network that connects people in different environments and increases their influence day by day. With the widespread use of internet smart phones, which is the most important mass communication tool of the 21st century, its widespread use in education and training environment has increased. The internet is the most common tool that individuals of all ages use to access information. Preschool teacher candidates use this source of knowledge in the lessons as they use it everywhere. The Internet does not only provide access to curious information, but also services such as sharing, liking, playing games, communicating with e-mail or messaging programs, video conferencing, social sharing networks, etc. to reach. Pre-service teachers can support their learning with visual, auditory stimuli by researching their courses online or through various programs available on smartphones. The stimuli received from the internet via smartphone do not always affect the learning process positively. Pre-service teachers are exposed to stimuli that are not related to their courses through smart phones and they can have cyberloafing during the course. In this context, in order to understand the concepts, firstly cyberloafing then mobile learning will be defined. Cyberloafing is the behavior of individuals in the most general sense that adversely affects the learning situation of individuals in formal education environments (during the course) for certain personal purposes (playing games, having fun, surfing the internet, spending time in social networks). Mobile learning is learning that is not integrated within the physical environment where learning does not take place within certain limits, but which cannot be seen in life but can be accessed anytime, anywhere and anytime. When the field of preschool education is examined, prospective teachers who want to use visual and auditory stimuli for children have access to children's music, activity samples, videos, animal sounds and animations on the internet. Pre-service teachers surf the internet in conscious or unconscious courses while reaching learning items for children and start cyberloafing for personal purposes. Although this situation is an example that negatively affects mobile learning, it also prevents targeted teacher training gains.

Aim: In this research, it is aimed to examine the levels of cyberloafing and mobile learning readiness of preschool teacher candidates using smart phones in the lessons. Two basic questions are investigated in this study.

• Is there a significant difference in preschool teacher candidates' Cyberloafing and mobile learning readiness levels according to personal variables?

• Is there a relationship between Cyberloafing and mobile learning readiness?

Method: This research was conducted according to the descriptive survey model which is one of the quantitative research methods. The sample of the study consists of Kafkas University in Kars and Atatürk University in Erzurum. In this research, sampling was made by using random sampling method. At Smart Phone Cyberloafing Scale “by Polat (2018) and developed by Lin, Lin, Yeh and Wang (2016) and adapted by students of the faculty of education in the study developed by Blau, Yang and Ward-Cook

(2006) and Gökçearslan, Solmaz and Kukul. (2017) lisans Mobile Learning Readiness Scale yapılan which was adapted by undergraduate students was used. The reliability of the data collection tools used in the study was examined. The internal consistency coefficient of the Smart Phone Cyberloafing Scale in the courses was found to be 87. The internal consistency coefficient of the Mobile Learning Readiness Scale was found to be 83. In this context, it can be said that the data collection tools used in the research are reliable.

Findings: When the findings of the study were examined, it was found that the variables of gender and grade level of preschool teacher candidates caused a significant difference in the scores obtained from the cyberloafing scale. There is no significant difference between pre-school teachers' mobile learning readiness scores by gender. Significant differences were determined according to the grade level variable of preschool teacher candidates. When the relationship between preschool teacher candidates' cyberloafing and mobile learning readiness scores was examined ($r = 0.24$; $p < .05$), it was found that.

Results: In the light of the findings, the results of this study showed that cyberloafing differed significantly according to personal variables, whereas mobile learning readiness level differed significantly according to class variable. In addition, there is a low level of relationship between cyberloafing and mobile learning. From this point of view, access to internet-based information used in learning environments (during the course) may be impaired in the learning needs of prospective teachers when it is not conscious and purposeful.

Keywords: Mobile Learning , Cyberloafing, Preschool Teacher Candidates

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Derslerde Mobil Öğrenme Hazırbulunuşluklarının ve Siber Aylaklıklarının İncelenmesi

Ali İbrahim Can Gözüm[1], Nur Aksoy[1], Raziye Erkul[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Bildiri No: 436 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

İnternet günümüzde insanların farklı ortamlarda birbirine bağlayan ve her geçen gün etkisini artıran bir haberleşme ağıdır. 21. yüzyılın en önemli kitle iletişim aracı olan internet akıllı telefonların yaygınlaşması ile eğitim öğretim ortamında yaygın kullanımı artmıştır. Her yaştan birey bilgiye ulaşmak için kullandığı en yaygın araç internettir. Okul öncesi öğretmen adayları çağın sunmuş olduğu bu bilgi kaynağını her yerde kullandıkları gibi derslerde de kullanmaktadırlar. İnternet sadece merak edilen bilgiye ulaşmak için değil aynı zaman da dijital ortamlarda kayıt altına alınan bilgilerin (resim, görüntü, metin vb.) paylaşılmasında, beğenilmesinde, oyun oynanmasında, e-posta veya mesajlaşma programları ile haberleşmelerde, video konferans, sosyal paylaşım ağları gibi hizmetlere ulaşmayı sağlamaktadır. Öğretmen adayları dersleri hakkında internetten araştırma yaparak ya da akıllı telefonlarda bulunan çeşitli programlarla görsel, işitsel uyaranlar ile öğrenmelerini destekleyebilirler. Akıllı telefon aracılığı ile internetten alınan uyaranlar her zaman öğrenme sürecini olumlu etkilememektedir. Öğretmen adayları dersleri ile ilgisi olmayan uyaranlara akıllı telefonlar aracılığı ile maruz kalmakta ve ders süresince siber aylaklık yapabilmektedir. Bu bağlamda kavramların anlaşılması için önce siber aylaklık sonra mobil öğrenme tanımlanacaktır. Siber aylaklık en genel anlamıyla bireylerin teknolojiyi özellikle bazı kişisel amaçları için (oyun oynamak, eğlenmek, internette gezinmek, sosyal ağlarda zaman geçirmek) örgün eğitim ortamlarında (ders esnasında) öğrenme durumunu olumsuz etkileyen davranışladır. Mobil öğrenme, öğrenmenin belirli sınırlarda gerçekleşmediği, fiziksel ortama entegre olup hayatın içinde görünmeyen ancak her an, her yer de ve her zaman bilgiye ulaşılabilen öğrenmedir. Okul öncesi eğitimi alanı incelendiğinde, çocuklara yönelik görsel, işitsel uyaranların öğrenme ortamlarında kullanmak isteyen öğretmen adayları çocuk müzikleri, etkinlik örnekleri, videolar, hayvan sesleri, animasyonlara internet ortamında erişmektedir. Öğretmen adayları çocuklara yönelik öğrenme öğelerine ulaşırken bilinçli ya da bilinçsiz derslerde internette gezinmekte ve kişisel amaçları doğrultusunda siber aylaklık yapmaya başlamaktadır. Bu durum mobil öğrenmeyi olumsuz etkileyen bir örnek olmakla birlikte hedeflenen öğretmen yetiştirme kazanımlarının da önüne geçmektedir.

Amaç: Bu araştırmada derslerde akıllı telefon kullanan okul öncesi öğretmen adaylarının siber aylaklık ve mobil öğrenme hazırbulunuşluk düzeylerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaçla yapılan araştırmada iki temel soru araştırılmaktadır.

- Okul öncesi öğretmen adaylarının kişisel değişkenlere göre siber aylaklık ve mobil öğrenme hazırbulunuşluk düzeylerinde anlamlı farklılık varmıdır ?
- Siber aylaklık ve mobil öğrenme hazırbulunuşluk düzeyi arasında ilişki varmıdır ?

Yöntem: Bu araştırma nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeline uygun yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini Kars ilinde bulunan Kafkas Üniversitesi ve Erzurum ilinde bulunan Atatürk Üniversitesi 306 okul öncesi öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırmada rastgele örnekleme metodu kullanılarak örneklem oluşturulmuştur. Araştırmada Blau, Yang ve Ward-Cook (2006) tarafından geliştirilen Polat (2018) tarafından eğitim fakültesi öğrencileri üzerinden adaptasyon yapılan *"Derslerde Akıllı Telefon Siber Aylaklık Ölçeği"* ve Lin, Lin, Yeh ve Wang (2016) tarafından geliştirilen Gökçearslan,

Solmaz ve Kukul (2017) tarafından lisans öğrencileri üzerinden adaptasyonu yapılan *"Mobil Öğrenme Hazırbulunuşluk Ölçeği"* kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan veri toplama araçlarının güvenirlikleri incelenmiştir. Derslerde Akıllı Telefon Siber Aylaklık Ölçeği iç tutarlık katsayısı ,87 olduğu tespit edilmiştir. Mobil Öğrenme Hazırbulunuşluk Ölçeğinin iç tutarlık katsayısı ise ,83 olduğu tespit edilmiştir. Bu bağlamda araştırmada kullanılan veri toplama araçlarının güvenilir olduğu söylenebilir.

Bulgular: Okul öncesi öğretmen adaylarının cinsiyet ve sınıf düzeyi değişkenlerinin siber aylaklık ölçeğinden alınan puanlarda anlamlı farklılığa sebep olduğu tespit edilmiştir. Okul öncesi öğretmenlerinin cinsiyete göre mobil öğrenme hazırbulunuşluk puanları arasında anlamlı farklılık yoktur. Okul öncesi öğretmen adaylarının sınıf düzeyi değişkenine göre anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Okul öncesi öğretmen adaylarının siber aylaklık ve mobil öğrenme hazırbulunuşluk puanları arasındaki ilişki incelendiğinde ($r=0.24$; $p< .05$) olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç : Siber aylaklık kişisel değişkenlere göre anlamlı farklılık gösterirken, mobil öğrenme hazırbulunuşluk düzeyi sınıf değişkenine göre anlamlı farklılık göstermektedir. Ayrıca siber aylaklık ve mobil öğrenme arasında düşük düzeyde ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu noktadan hareketle öğrenme ortamlarında (ders esnasında) kullanılan internet tabanlı bilgiye erişim, bilinçli ve amaçlı olmadığında öğretmen adaylarının öğrenme gereksinimlerinde aksaklıklar olabilir.

Anahtar Kelimeler: Mobil Öğrenme, Siber Aylaklık, Okul Öncesi Öğretmen Adayı

Development Of Early Childhood Parental Mediation Scale

Müge Şen[1], Arif Yılmaz[2], Nergiz Teke[3], Ergül Demir[4]

[1]*Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı*

[2]*Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı*

[3]*Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı*

[4]*Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme Anabilim Dalı*

Abstract No: 238 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The purpose of the study is to develop a valid and reliable scale to determine the mediation styles of parents' for the media use of their children in early childhood period. In the preliminary study, existed parental mediation scales were examined and for the current study item pool was generated. These items were presented to the opinions of five experts four of whom have a Ph.D. in early childhood education and child development while the other has Ph.D. in measurement and evaluation field. Based on the opinions of the experts, a draft form consisting of 83 items was prepared. The draft form was applied to 116 parents. Necessary arrangements were made in the items and Early Childhood Parental Mediation Scale (ECPMS) pilot form was prepared as 58 items. These items were scored on a 5-point Likert scale and scored between 1-5. The pilot was conducted with the participation of 855 parents. In order to determine the construct validity of the scale, Principal Component Analysis (PCA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA) were performed. Cronbach's alpha internal consistency coefficient was calculated for the reliability of the scale. Prior to the analysis, for loses in the data set systematic response patterns and possible multivariate extreme values were examined. Based on these examinations, 184 (21.5%) observations were excluded from the data set and further analyzes were conducted with 671 parents' data. The suitability of the data set for PCA was tested. According to the results, the sample was large enough and multiple correlations between variables were significant (MSA = .925 for KMO test; $\chi 2$ = 16046.09, sd = 903 and p <0.01 for Bartlett's test of sphericity). In the next stage, the number of possible components was determined. When the results of parallel analysis, Cattel's scree plot and Kaiser-Harris criteria were evaluated together, it was seen that the observed structure could be constructed with six factors. PCA was implemented using varimax rotation, which is one of the vertical rotation methods. Analyzes were repeated by reducing overlapping items with very low component load values or similar load values in more than one component. As a result of the analyzes, the structure was defined by 43 items and 6 factors. Six factors account for about 56% of total variance. The first factor explains about 30% of the total variance. This value is significantly higher than other factors and supports the unidimensionality of the disclosed structure. There were 14 items in the first factor, 11 in the second factor, 6 in the third factor, 4 items in the 4, five and sixth factors. After the exploratory factor analysis studies were completed, Confirmatory Factor Analysis (CFA) was conducted. Prior to the analysis, the critical sample size index was checked (CN = 343.65) and it was concluded that the sample size was sufficient. In order to verify the model-data fit, the item with the highest load value of each factor is defined as the indicator variable. In addition, the model was improved by making modifications among the error terms of the items of the same factor. According to the analysis results, all the paths in the model are statistically significant. Standardized error values are below .90. The goodness of fit index values of the model indicate that the structure provides acceptable or even high level of model-data fit ($\chi 2$ / sd = 2.23, RMSEA = 0.043, RMR = 0.044, CFI = 0.98, NFI = 0.97, GFI = 0.89, RFI = 0.96). The exploratory and confirmatory analyzes have led to the identification of parental mediation roles in a 6-component and one-dimensional structure at a high level of validity. The reliability levels of the obtained structure were calculated by Cronbach's alpha coefficient. Alpha

coefficients of the factors were calculated respectively as .92, .86, .61, .83, .84, .59 and .91 for whole the scale. These values indicate acceptable and high levels of reliability. The validity and reliability evidences obtained from the analyzes also provide evidence that total scores will be valid both at the whole scale and at the factor level. In this context, factor total scores were directly defined by the sum of their items. In order to obtain the overall total score, the components of "active" roles were added to the totals "restrictive" roles. After defining the total scores, univariate and multivariate extreme values were implemented on the total score distributions. In this context, 37 (5.5%) observations were considered extreme value in terms of total scores and were excluded from the data set. In determining the cut-off scores for the total scores, the data of the remaining 634 parents were taken into consideration. Two-step clustering analysis was applied using component total scores. The results of the analysis were used to observe the classification of the sample according to the ECPMS total scores and to define the active-restrictive role levels of the parents by determining acceptable cut-off points according to this classification. Two-step clustering analysis with factor totals provided an acceptable level of classification (mean Silhouette = 0.4). Cut-off points were determined according to ± 1.5 standard deviation intervals using values for group / cluster centers. Score intervals and "active-restrictive" role levels were determined according to the cut-off points. Based on analyzes, it was concluded that the scale developed was a valid and reliable tool for measuring parents' mediation behaviors who have early childhood age children. It is considered that the scale can be used to determine the mediation behaviors of the parents and to determine the profile of the parents.

Keywords: Early Childhood, Parental Mediation, Scale development, Active mediation, Restrictive mediation

Erken Çocukluk Ebeveyn Aracılık Ölçeği Geliştirme Çalışması

Müge Şen[1], Arif Yılmaz[2], Nergiz Teke[3], Ergül Demir[4]

[1]*Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı*

[2]*Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı*

[3]*Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı*

[4]*Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme Anabilim Dalı*

Bildiri No: 238 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu çalışmada, erken çocukluk döneminde çocuğu olan ebeveynlerin çocuklarının medya kullanımına yönelik medya aracılıklarını belirlemeye yönelik geçerli ve güvenilir bir ölçek geliştirme amaçlanmıştır. Ön çalışmada, alan yazın ve medya aracılık ölçekleri incelenerek hazırlanan maddeler, okul öncesi eğitimi ve çocuk gelişimi alanında doktora yapmış ve medyaya ilişkin çalışmaları olan dört ve ölçme değerlendirme alanından bir olmak üzere beş uzmanın görüşlerine sunulmuştur. Uzmanların görüşleri doğrultusunda düzenlemeler yapılarak 83 maddeden oluşan bir taslak form oluşturulmuştur. Taslak form, 116 ebeveyn üzerinde uygulanmıştır. Maddelerde gerekli düzenlemeler yapılmış ve Erken Çocukluk Ebeveyn Aracılık Ölçeği (EÇEAÖ) deneme formu 58 madde olarak düzenlenmiştir. Bu maddeler, 5'li Likert tipi ölçeklendirilmiştir ve 1-5 arası puanlanmıştır. Deneme uygulaması 855 ebeveynin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Ölçeğin yapı geçerliği çalışmalarında, Temel Bileşenler Analizi (TBA) ve Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) yapılmıştır. Güvenilirlik çalışmalarında ise Cronbach'ın alfa iç tutarlılık katsayısı hesaplanmıştır. Analizler öncesinde, veri setindeki kayıplar, sistematik yanıt örüntüleri incelenmiş ve ayrıca olası çok değişkenli uçdeğerler incelenmiştir. Bu incelemelere bağlı olarak 184 (%21.5) gözlem, veri setinden çıkarılmış, ileri analizler 671 ebeveynin verileri ile yürütülmüştür. Veri setinin TBA için uygunluğu test edilmiş, elde edilen sonuçlara göre örneklemin yeterli büyüklükte olduğu ve değişkenler arasındaki çoklu korelasyonların manidar olduğu gözlenmiştir (KMO testi için MSA=.925; Bartlett'in küresellik testi için $\chi 2=16046.09$, sd = 903 ve $p<0.01$). Sonraki aşamada, olası bileşen sayısı belirlenmeye çalışılmıştır. Paralel analiz sonuçları, Cattel'in yamaç-birikinti grafiği ve Kaiser-Harris kriterleri birlikte değerlendirildiğinde, gözlenen yapının 6 bileşenle yapılandırılabildiği görülmüştür. Dik döndürme yöntemlerinden "varimax" döndürme ile TBA uygulanmıştır. Bileşen yük değerleri çok düşük olan ya da birden fazla bileşende benzer yük değeri oluşturan binişik maddeler indirgenerek analizler tekrarlanmıştır. Analizler sonucunda gözlenen yapı, 43 madde ve 6 faktörle tanımlanmıştır. 6 faktör, toplam varyansın yaklaşık %56'sını açıklamaktadır. Birinci bileşen, toplam varyansın yaklaşık %30'unu açıklamaktadır. Bu değer, açık ara diğer bileşenlerden yüksektir ve açımlanan yapının tek boyutluluğunu desteklemektedir. Birinci faktörde 14, ikinci faktörde 11, üçüncü faktörde 6, dört, beş ve altıncı faktörlerde 4'er madde yer almaktadır. Açımlayıcı çalışmalar tamamlandıktan sonra doğrulayıcı çalışma olarak Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) uygulanmıştır. Analizler öncesinde kritik örneklem büyüklüğü indeksi kontrol edilmiş (CN = 343.65), örneklem büyüklüğünün yeterli olduğu kararına varılmıştır. Doğrulamak amacıyla model-veri uyumu test edilen modelde, her bir bileşenin en yüksek yük değerine sahip maddesi, gösterge değişken olarak tanımlanmıştır. Ayrıca aynı bileşende yer alan maddelerin hata terimleri arasında modifikasyonlar yapılarak model iyileştirilmiştir. Analiz sonuçlarına göre modelde yer alan yolların tamamı istatistiksel olarak manidardır. Standartlaştırılmış hata değerleri, .90'ın altındadır. Modelin uyum iyiliği indeks değerleri, kabul edilebilir hatta yüksek düzeyde model-veri uyumu sağlayan bir yapı tanımlanabildiğini göstermektedir ($\chi 2/sd = 2.23$, RMSEA = 0.043, RMR = 0.044, CFI = 0.98, NFI = 0.97, GFI = 0.89, RFI = 0.96). Yürütülen açımlayıcı ve doğrulayıcı çalışmalar, ebeveynlerin medya aracılığı rollerinin 6 bileşenli ve tek boyutlu bir yapıda, yüksek geçerlik düzeyinde tanımlanmasını sağlamıştır. Elde edilen bu yapıya yönelik güvenirlik düzeyleri, Cronbach'ın alfa katsayısı ile hesaplanmıştır. Alfa

katsayıları; bileşenler için sırasıyla .92, .86, .61, .83, .84, .59 ve ölçek genelinde .91 olarak hesaplanmıştır. Bu değerler kabul edilebilir ve yüksek düzeyde güvenirliklerin sağlandığını göstermektedir. Yapılan çalışmalar sonucunda elde edilen geçerlik ve güvenirlik kanıtları aynı zamanda, hem ölçeğin genelinde hem bileşenler düzeyinde toplam puanların geçerli olacağına yönelik kanıt sağlamaktadır. Bu kapsamda bileşen toplam puanları, doğrudan kendi maddelerinin toplamı ile tanımlanmıştır. Genel toplam puanın alınmasında ise "aktif" rollere ilişkin toplamların kendi içerisinde tümleyenleri alınarak "kısıtlayıcı" rollere ilişkin toplamlara eklenmiştir. Toplam puanlar tanımlandıktan sonra, toplam puan dağılımları üzerinde tek değişkenli ve çok değişkenli uçdeğer ayıklama işlemleri yapılmıştır. Bu kapsamda toplam puanlar açısından 37 (%5.5) gözlemin uçdeğer olduğu değerlendirilmiş ve veri setinden çıkarılmıştır. Toplam puanlara yönelik kesme puanlarının belirlenmesinde geriye kalan 634 ebeveynin verileri dikkate alınmıştır. Bileşen toplam puanları kullanılarak iki-aşamalı kümeleme analizi (cluster analysis) uygulanmıştır. Analiz sonuçları, örneklemin EÇEAÖ toplam puanlarına göre sınıflanma biçimini gözlemlemek ve bu sınıflanmaya göre kabul edilebilir kesme puanları belirleyerek ebeveynlerin aktif-kısıtlayıcı rol düzeylerini tanımlamak amacıyla kullanılmıştır. Bileşen toplamları ile yürütülen iki-aşamalı kümeleme analizi, kabul edilebilir düzeyde sınıflama sağlamıştır (ortalama Silhouette = 0.4). Grup/küme merkezlerine yönelik değerler kullanılarak, ±1.5 standart sapma aralıklarına göre kesme noktaları belirlenmiştir. Belirlenen kesme noktalarına göre elde edilen puan aralıkları ve "aktif-kısıtlayıcı" rol düzeyleri belirlenmiştir.

Yapılan analizler sonucunda, geliştirilen ölçeğin erken çocukluk döneminde çocuğu olan ebeveynlerin medya aracılık davranışlarını ölçmede geçerli ve güvenilir bir araç olduğu belirlenmiştir. Ölçeğin, ebeveynlerin medya aracılık davranışlarını belirlemede ve medya aracılığı konusunda hangi profilde yer aldıklarının tespit edilmesinde kullanılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk, Ebeveyn aracılığı, Ölçek geliştirme, Aktif aracılık, Kısıtlayıcı aracılık

Trusting Information On Youtube: Investigation Of Early Childhood Teachers' Perspectives On Information Concerning The Early Childhood Education And Child Development Provided By Youtubers

Fatma Demirci
Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Abstract No: 252 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose:

Nowadays, the occurance of social media, which meets all the needs of all individuals such as communication, information, and information acquisition, has been possible with the development of Web 2.0 technologies. With the development of technology and social media, it is an undeniable fact that youtubers who have the ability to use new media tools, create content through these tools, share the content they have created and have an audience of their own, cannot be denied. YouTube, the second most visited site after Google, offers its users the ability to upload, watch and share videos, and includes content such as video clips, television clips, music videos, video blogs, short original videos, and educational videos in general. information. With the spread of social media, it is an undeniable fact that youtube, which is presented as a user environment, whose ideas are liked in a certain community, that has the freedom to create and spread the message in its own content and form, is followed by teachers The purpose of the current research study was to investigate early childhood teachers' perspectives on information concerning the early childhood education and child development provided by Youtubers.

Methodology:

This research study was conducted with qualitative research design. Unlike the quantitative research, the qualitative research based on different methods and theoretical foundations, and it examines a particular phenomenon in depth rather than generalizing the findings to the universe. The population of the study is composed of preschool teachers. Sample of this research study composes of early childhood teachers who works in early childhood institutions in different provinces of Turkey. The participants of the study included 10 early childhood teachers whom selected through convenient sampling. Semi-structured interview technique which is one of the qualitative data collection techniques was used for this study. During the data collection procedure; semi-structured interview form with 6 open-ended questions developed by researchers. Semi-structured interview was used for examining early childhood teachers' perspectives on information concerning the early childhood education and child development provided by Youtubers. Semi-structured interview form which was developed as a data collection tool in the research, was finalized in line with expert opinions. The research data was analysed with the content analysis technique.

Findings:

When the findings of this research study were examined, three different themes were created in the light of the data collected from preschool teachers. These themes; The monitoring of the channels related to preschool education and child development was based on trusting the information on Youtube and the use of the information provided by Youtubers in the classroom. In this study, pre-school teachers 'opinions about preschool education and child development knowledge provided by

youtubers were examined in depth and inferences were made in the light of teachers' opinions and suggestions.

Conclusion:

As a result of the content analyzes of this research study, three themes were created and the results were reached. In this study, the opinions of preschool teachers about preschool education and child development information provided by youtubers were learned and suggestions were made for this purpose.

Keywords: Early childhood education, media, technology, youtube, youtuber

Youtube'daki Bilgiye Güvenme: Okul Öncesi Öğretmenlerinin Youtuber'lar Tarafından Sağlanan Okul Öncesi Eğitim ve Çocuk Gelişimi Bilgilerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Fatma Demirci
Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Bildiri No: 252 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç:

Günümüzde tüm bireylerin iletişim kurma, haber alma, bilgi edinme gibi pek çok ihtiyacını karşılayan sosyal medyanın ortaya çıkışı, Web 2.0 teknolojilerinin gelişmesi ile mümkün olmuştur. Teknolojinin ve sosyal medyanın gelişmesiyle birlikte, yeni medya araçları kullanma beceresine sahip, bu araçlar vasıtası ile içerik oluşturan, oluşturduğu içeriği paylaşan ve kendilerine ait bir hedef kitleye sahip olan youtuber'lar birçok kişi tarafından takip edildiği yadsınamaz bir gerçektir. Google'dan sonra en çok ziyaret edilen ikinci site olan YouTube, kullanıcılarına video yükleme, izleme ve paylaşma imkânı sunmakta ve sitede genel olarak video klipler, televizyon klipleri, müzik videoları, video bloglar (vlog), kısa özgün videolar ve eğitim videoları gibi içerikler ile bilgi sağlamaktadır. Sosyal medyanın yayılması ile birlikte belli bir topluluk içerisinde fikirleri beğenilen, yaratıcı, kendi istediği içerik ve biçimde mesajı oluşturma ve yayma özgürlüğü olan bir kullanıcı ortamı olarak sunulan youtube'un , öğretmenler tarafından takip edildiği de yadsınamaz bir gerçektir. Okul öncesi öğretmenlerinin youtuber'lar tarafından sağlanan okul öncesi eğitim ve çocuk gelişimi bilgilerine ilişkin görüşlerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:

Bu araştırma, nitel araştırma tekniklerinden yararlanılarak yürütülmüştür. Nicel araştırmalara göre farklı yöntem ve kuramsal temellerden hareket eden nitel araştırmalar, elde edilen bulguları evrene genellemekten ziyade belli bir olguyu derinlemesine inceler. Araştırmanın evrenini okul öncesi öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi; Türkiye'nin farklı illerinde bulunan okul öncesi eğitim kurumlarında çalışmakta olan okul öncesi öğretmenleridir. Çalışmaya, uygun örnekleme yöntemiyle seçilmiş 10 okul öncesi öğretmeni katılmıştır. Nitel veri toplama tekniklerinden biri olan yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır. Verilerin toplanması aşamasında; okul öğretmenlere yönelik olarak araştırmacı tarafından geliştirilmiş 5 açık uçlu sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formunda; okul öncesi eğitim ve çocuk gelişimi ile ilgili takip ettikleri youtube kanallarının neler olduğu ve bu kanallardan sağlanan okul öncesi eğitimi ve çocuk gelişimi ile ilgili bilgilerinin faydalarının neler olduğu ve youtube kanallarından sağlanan okul öncesi eğitim ve çocuk gelişimi ile ilgili bilgilere güvenip güvenmedikleri ile ilgili görüşlerine yönelik sorulara yer verilmiştir. Buna ek olarak, youtube kanallarından sağlanan okul öncesi eğitim ve çocuk gelişimi ile ilgili bilgilerin doğru olup olmadığını nasıl test ettikleri ve youtuber'lar tarafından sağlanan okul öncesi eğitim ve çocuk gelişimi ile ilgili bilgilerden sınıflarında uygulama yaparken nasıl faydalandıklarıya ilgili sorulara yer verilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak geliştirilen görüşme formuna uzman görüşleri doğrultusunda son hali verilmiştir. Elde edilen veriler, içerik analizi yöntemine tabi tutularak temalar ortaya çıkartılmıştır. Bu çalışmadan sağlıklı veriler elde edilmesi için geçerlilik ve güvenilirlik uygulamaları yapılmış ve bu çalışma kapsamında; öğretmenlerle yapılan yarı yapılandırılmış görüşme sonrasında meslektaş ve uzman teyidine başvurulmuştur. Sonrasında ise, ortaya çıkarılan temalar ve veriler katılımcılar ile tekrar görüşülerek; veriler üzerinde değerlendirilme yapılmış, verilerin doğrulanması

sağlanmıştır.

Bulgular: Bu çalışmanın bulgularına bakıldığında okul öncesi öğretmenlerden toplanan veriler ışığında 3 farklı tema oluşturulmuştur. Bu temalar; Okul öncesi eğitim ve çocuk gelişimi ile ilgili kanalların takibi, Youtube'daki bilgiye güvenme, Youtuber'lar tarafından sağlanan bilgilerin sınıfta kullanımı şeklinde oluşturulmuştur. Bu çalışmada, youtuber'lar tarafından sağlanan okul öncesi eğitim ve çocuk gelişimi bilgileriyle ilgili okul öncesi öğretmen görüşleri derinlemesine incelenmiş olup, öğretmenlerin görüş ve önerileri ışığında çıkarımlar yapılmıştır.

Sonuç: Yapılan analizler sonucunda üç tema oluşturulmuş ve sonuçlara ulaşılmıştır. Bu çalışma ile okul öncesi öğretmenlerinin youtuber'lar tarafından sağlanan okul öncesi eğitim ve çocuk gelişimi bilgilerine ilişkin görüşleri öğrenilmiş ve buna yönelik öneriler sunulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, medya, teknoloji, youtube, youtuber.

A Pilot Study On The Effects Of A Social Skills Training Program Supported With Digital Games On Preschool Children

Adeviye İnci Döğer[1], Esra Ömeroğlu[2]

[1]*Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı*

[2]*Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitim Ana Bilim Dalı*

Abstract No: 253 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

Social skills are an essential skill set in terms of social interaction and adaptation throughout an individual's life. As social skills mostly develop in early childhood, it is crucial to support them with life experiences and educational opportunities in the preschool period. Educational environments with rich stimulation are the most beneficial for acquiring these skills. Technology, which developed at a breakneck speed to enter all areas of life is also actively used in the field of education from creating educational environments to providing educational materials and processes. Among them are the digital games, a new technological material offering an environment of active interaction combining games and rich stimulation. Digital games already have a vast array of usage with these features and are now considered a potentially effective tool for educational use. This is based on the idea that playing digital games may be yet another method in the acquisition of social skills, which can be acquired through different educational means, after all. A training program with a defined plan and program is considered essential in skill acquisition. Therefore, a social skills training program supported with digital games was prepared in order to investigate the effects of a social skills training program supported with digital games on the social skills of preschool children. The aim was to evaluate the applicability and comprehensibility of this training program before its implementation. This article shares the results of the pilot implementation.

Method

In order to test the comprehensibility of the social skills training program supported with digital games, a study was conducted with a group of 13 children aged 60-72 months and attending the preschool program of a primary school in the city of Gaziantep, Turkey. The Personal Information Form, developed by the researcher to obtain demographic information on the children and their parents was used along with the Preschool Social Skills Assessment Scale (OSBED)-Teacher Form by Ömeroğlu *et al*. OSBED was developed in 2012 as part of the Preschool Social Skills Support Project (OSBEP). Norm study was conducted for OSBED-Teacher Form. In the norm study, alpha coefficients were found between .88 and .96 for the sample group of 3-year old children, between .90 and .97 for the group of 4-year olds and between .90 and .96 for the 5-year group. The alpha coefficient for the whole norm sample obtained with the Preschool Social Skills Assessment Scale (OSBED) was calculated as .96. Social skill development was interpreted according to the percentile norm sections of the total scores obtained from whole scale and sub-dimension. The study group first received a pre-test application, then the training program, and finally the post-test application. Pre-test data were collected through the Personal Information Form and Preschool Social Skills Assessment Scale (OSBED)-Teacher Form before the training program started. The social skills training program supported with digital games was based on the skills of initiation, academic support, friendship, and emotional control as described in the field literature and in line with the acquisitions and indicators of the 2013 Preschool Education Program by

the Ministry of National Education and the Preschool Social Skills Training Project developed by Ömeroğlu *et al*. In line with these acquisition outcomes and indicators, eight different digital games selected from various digital game platforms were used in the training program. The program included reinforcing activities to support acquisition indicators and social skills in the digital games. Each digital game was supported by two reinforcing activities. The social skills training program with digital-game support was applied to the study group for a period of 16 days. Each study day included showing the digital game followed by two reinforcing activities. Then, the social skills training program through digital games was applied to the study group for a period of 16 days. After this, post-test data were obtained using the same data collection tools. Data analysis was performed in the electronic medium with the SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) software.

Results and Conclusion

In the data analysis, Wilcoxon signed rank test was chosen from among non-parametric tests to check any differences between two measurements performed on the same study group. The Wilcoxon analysis showed a statistically significant difference between the pre-test and post-test mean scores.

Keywords: Social Skills, Digital Games

Okul Öncesi Eğitim Kurumuna Devam Eden Çocuklara Dijital Oyunlarla Desteklenerek Uygulanan Sosyal Beceri Eğitim Programının Etkisinin İncelenmesine Yönelik Bir Pilot Çalışma

Adeviye İnci Döğer[1], Esra Ömeroğlu[2]

[1]*Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı*

[2]*Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitim Ana Bilim Dalı*

Bildiri No: 253 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Bireyin tüm hayatı boyunca gerekli olan, çevresi ve insanlarla olan etkileşimini etkileyen, içinde bulunduğu topluma olan uyumunu sağlayan beceriler sosyal becerilerdir. Sosyal gelişim içerinde olan sosyal becerilerin gelişiminin çoğu erken çocukluk yıllarında gerçekleşmektedir. Bundan dolayı okul öncesi dönemde sunulan yaşam deneyimleri ve eğitim olanakları ile sosyal beceriler desteklenmesi sosyal beceri gelişimi için önemli görülmektedir. Çocukların özellikleri dikkate alındığında bu beceriler kazandırılırken zengin uyarıcıların olduğu eğitim ortamlarının hazırlanması beklenmektedir. Teknoloji günümüzde hızlı bir ivme ile gelişerek hayatın her alanında aktif olarak kullanılmaktadır ve bu eğitim alanına da yansımıştır. Teknoloji eğitim alanında eğitim ortamları, eğitsel materyaller ve eğitim süreçlerine dahil olarak birçok amaçla kullanılmaktadır. Teknolojinin sunduğu yeni bir materyalde dijital oyunlardır. Dijital oyunlar içerisinde oyun ve zengin uyaranları bir arada bulunduran aktif etkileşim sunabilen materyallerdir. Bu özelliklerinden dolayı birçok amaçla kullanılan dijital oyunların, eğitsel amaçlı kullanımda etkili bir araç olacağı düşünülmektedir. Buradan hareketle değişik eğitim yöntemleri ile kazandırılabilen sosyal becerilerin dijital oyunlar aracılığı ile kazandırılabileceği beklenmektedir. Bir becerinin kazandırılabilmesi için planlı ve programlı eğitim programının olması gerektiği düşünülmektedir. Bu doğrultuda okul öncesi eğitim kurumuna devam eden çocuklara dijital oyunlarla desteklenerek uygulanan sosyal beceri eğitim programının çocukların sosyal becerilerine olan etkisini araştırmak amacıyla dijital oyunlarla desteklenen sosyal beceri eğitim programı hazırlanmıştır. Bu çalışmanın amacı hazırlanan eğitim programının uygulaması yapılmadan önce pilot çalışması yapılarak eğitim programının uygulanabilirliği ve anlaşılabilirliğinin ortaya konmasıdır. Bu çalışmada da pilot uygulama ile ilgili sonuçlar paylaşılacaktır.

Yöntem

Hazırlanan dijital oyunlarla desteklenen sosyal beceri eğitim programının pilot çalışmasının yapılarak anlaşılabilirliğinin test edilmesi için; Gaziantep ilinde bir ilkokulun anasınıfına devam eden 60-72 aylık 13 çocukla bir grup oluşturularak çalışma sürdürülmüştür. Bu çalışmada veri toplama aracı olarak; çocukların ve ebeveynlerinin demografik bilgilerini elde etmek amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilen “Kişisel Bilgi Formu”, çocukların sosyal beceri düzeylerini belirlemek amacıyla Ömeroğlu ve arkadaşları tarafından geliştirilen, “Okul Öncesi Sosyal Beceri Değerlendirme Ölçeği (OSBED)-Öğretmen Formu” kullanılmıştır. Okul Öncesi Sosyal Beceri Değerlendirme Ölçeği (OSBED),“Okul Öncesi Sosyal Beceri Destek Projesi (OSBEP)” kapsamında 2012 yılında geliştirilmiştir.“Okul Öncesi Sosyal Beceri Değerlendirme Ölçeği (OSBED)-Öğretmen Formu” için norm çalışması yapılmıştır. Yapılan norm çalışmasında; 3 yaş grubu için norm örneklemden hesaplanan alfa katsayılarının. 88 ile. 96; 4 yaş grubu için. 90 ile. 97; 5 yaş grubu için. 88 ile. 96 olduğu; norm örneklemin tümünde ise. 90 ile. 96 aralığında olduğu belirlenmiştir. Norm örneklemin tümü için Okul Öncesi Sosyal Beceri Değerlendirme Ölçeği

(OSBED)'den elde edilen alfa katsayısı .96 olarak belirlenmiştir. Dijital oyunlarla desteklenerek uygulanan sosyal beceri eğitim programı; alan yazında yer alan başlangıç becerileri, akademik destek becerileri, arkadaşlık becerileri ve duyguları yönetme sosyal becerileri temel alınarak Milli Eğitim Bakanlığı 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı ile Ömeroğlu ve arkadaşları tarafından geliştirilen Okul Öncesi Sosyal Beceri Eğitimi Projesinde uygulanan sosyal beceri eğitim programından alınan kazanım ve göstergeler ile hazırlanmıştır. Eğitim programı içinde bu kazanım ve göstergeler doğrultusunda dijital oyun platformlarından seçilen sekiz farklı dijital oyun kullanılmıştır. Program içerisinde dijital oyunlar içerisindeki kazanım göstergeler ve sosyal becerileri destekleyecek pekiştirici etkinliklere yer verilmiştir. Her bir dijital oyun iki pekiştirici etkinlik ile desteklenmiştir. Hazırlanan dijital oyunlar aracılığı ile uygulanan sosyal beceri eğitim programı 16 gün süre ile araştırmacı tarafından çalışma grubuna uygulanmıştır. Her bir uygulama gününde önce dijital oyunun sergilenmesi ardından iki pekiştirici etkinlik uygulamasına geçilmiştir. Uygulamadan sonra yine aynı veri toplama araçları ile son test verileri araştırmacı tarafından toplanmıştır. Verilerin analizi bilgisayar ortamında SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Bulgular ve Sonuç

Veriler analiz edilirken aynı çalışma grubundan alınan iki farklı ölçüm arasında farklılık olup olmadığına bakılmak istendiği için non parametrik testlerden wilcoxon işaretli sıralar testi kullanılmıştır. Yapılan wilcoxon işaretli sıralar testi analizi sonucunda ön test ile son test puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Beceriler, Dijital Oyunlar

Çocuk Hakları

Child Rights

Teachers' Opinions On Children's Rights: A Study On Preschool Teachers (Nevşehir Province Sample)

Sakine Şenlik[1], Özden Demir[2]
[1]*MEB*
[2]*Kafkas Üniversitesi*

Abstract No: 158 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The purpose of this study is to analyze the opinions of preschool teachers working at the schools in Nevşehir province and its districts on professional values and children's rights. The research is a descriptive study in survey model. The population of the research consists of 287 pre-school teachers who work in Nevşehir city center and Acıgöl, Avanos, Derinkuyu, Gülşehir, Hacıbektaş, Kozaklı and Ürgüp districts. In the determination of the study group, convenience sampling method was used. The study group consists of 213 preschool teachers working in Nevşehir city center and Acıgöl, Avanos, Derinkuyu, Gülşehir, Hacıbektaş, Kozaklı and Ürgüp districts in 2018-2019 academic year. In the study,as data collection tools, “Personal Information Form”, and “Prospective Teachers' Opinions on Children’s Rights Survey" developed by Kaya (2011) were used. The data then were transferred to the statistical program and analyzed. Mann Whitney U Test, Kruskal Wallis Test, One Way Analysis of Variance (ANOVA), “f” and “%” arithmetic mean and standard deviation analyzes were used in the analysis of the data. The internal consistency coefficient of Cronbach Alpha was 0.80.

For this study, the total Cronbach Alpha internal consistency coefficient was found to be 0.77.

While the item with the highest frequency at the level of “Yes” in the general children's rights survey of pre-school teachers is item 4, the item with the least frequency is item 5. While it is item1 that has the highest frequency at the level of “No”, the item with the least frequency is item 7.While the item with the highest frequency at the level of "Yes" from the preschool teachers' opinions on “right to live” is item 16, the item13 has the least frequency. While the item with the highest frequency at the level of “No” is item 19, the item with the least frequency is item 16.While the item with the highest frequency at the level of "Yes" from the preschool teachers' opinions on “right of development” is item 21, the item with the least frequency is item 24. While the item with the highest frequency at the level of “No” is item 24, the item with the least frequency is item 21.While the item with the highest frequency at the level of "Yes" from the preschool teachers' opinions on “right of protection” is item 32, the item with the least frequency is item 43. While the item with the highest frequency at the level of “No” is item 36, the item with the least frequency is item 31.While the item with the highest frequency at the level of "Yes" from the preschool teachers' opinions on “right of participation” is item 52, the item with the least frequency is item 46. While the item with the highest frequency at the level of “No” is item 46, the item with the least frequency is item 52. While the item with the highest frequency at the level of "Yes" from the preschool teachers' opinions on “right to education” is item 68, the item with the least frequency is item 58. While the item with the highest frequency at the level of “No” is item 70, the item57 has the least frequency. Significant differences were seen in items60and 67in the views of preschool teachers on children’s rights according to gender variable ($p < .05$). No other significant difference was seen in other items. In addition, significant differences were seen in items8, 27, 29, 36, 46, 58, 60 and 62 in the views of preschool teachers on children’s rights according to seniority variable ($p < .05$). No significant difference was seen in other items. Besides, significant differences were seen in items 3, 12, 15, 17, 20, 34, 35, 38, and 67 in the views of preschool teachers on children’s rights as for

the location of duty variable (p <.05). No significant difference was seen in other items. Lastly, further significant differences were seen in items 13, 45 and 63 in the views of preschool teachers on children's rights according to having read the Convention on the Rights of the Children variable (p <.05). No significant difference was seen in other items.

Keywords: Children's Rights, Pre-school Education.

Öğretmenlerin Çocuk Haklarına İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi: Okul Öncesi Öğretmenleri Üzerine Bir İnceleme (nevşehir İli Örneği)

Sakine Şenlik[1], Özden Demir[2]
[1]*MEB*
[2]*Kafkas Üniversitesi*

Bildiri No: 158 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu araştırmanın temel amacı Nevşehir ili merkez ve ilçelerinde bulunan okullarda görev yapmakta olan okul öncesi öğretmenlerinin çocuk haklarına ilişkin görüşlerinin incelenmesidir. Araştırma tarama modelinde betimsel bir çalışmadır. Araştırma evrenini, Nevşehir il merkezi ile Acıgöl, Avanos, Derinkuyu, Gülşehir, Hacıbektaş, Kozaklı ve Ürgüp ilçelerinde görev yapan 287 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma örnekleminin belirlenmesinde ise kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın örneklem grubunu 2018-2019 eğitim öğretim yılında Nevşehir il merkezi ile Acıgöl, Avanos, Derinkuyu, Gülşehir, Hacıbektaş, Kozaklı ve Ürgüp ilçelerinde görev yapan 213 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu" ve Kaya (2011) tarafından geliştirilen "Öğretmen Adaylarının Çocuk Haklarına İlişkin Görüşleri Anketi'' kullanılmıştır. Anketin iç tutarlık katsayısı olan Cronbach Alpha değeri 0.80'dir. Yine bu çalışma için toplam Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı 0.77 bulunmuştur. Veriler istatistik programına aktarılıp analizleri yapılmıştır. Verilerin analizinde Mann Whitney U Testi, Kruskal Wallis Testi, Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA), "f" ve "%" aritmetik ortalama ve standart sapma analizlerine yer verilmiştir.

Elde edilen verilerin analizi sonucunda, Okul öncesi öğretmenlerinin genel çocuk haklarından "Evet" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde dördüncü madde iken en az frekansa sahip madde beşinci maddedir. "Hayır" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde birinci madde iken en az frekansa sahip madde yedinci maddedir. Okul öncesi öğretmenlerinin yaşama haklarından "Evet" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde 16. madde iken en az frekansa sahip madde 13. maddedir. "Hayır" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde 19. madde iken en az frekansa sahip madde 16. maddedir. Okul öncesi öğretmenlerinin gelişim haklarından "Evet" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde 21. madde iken en az frekansa sahip madde 24. maddedir. "Hayır" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde 24. madde iken en az frekansa sahip madde 21. maddedir. Okul öncesi öğretmenlerinin korunma haklarından "Evet" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde 32. madde iken en az frekansa sahip madde 43. maddedir. "Hayır" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde 36. madde iken en az frekansa sahip madde 31. maddedir. Okul öncesi öğretmenlerinin katılım haklarından "Evet" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde 52. madde iken en az frekansa sahip madde 46. maddedir. "Hayır" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde 46. madde iken en az frekansa sahip madde 52. maddedir. Okul öncesi öğretmenlerinin eğitim haklarından "Evet" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde 68. madde iken en az frekansa sahip madde 58. maddedir. "Hayır" düzeyinde en fazla frekansa sahip madde 70. madde iken en az frekansa sahip madde 57. maddedir.

Okul öncesi öğretmenlerin çocuk hakları görüşlerinde cinsiyet değişkenine göre 60 ve 67. maddelerde anlamlı farklılık görülmektedir ($p < .05$). Diğer maddelerde anlamlı farklılık görülmemiştir. Okul öncesi öğretmenlerin çocuk hakları görüşlerinde kıdem değişkenine göre; 8, 27, 29, 36, 46, 58, 60 ve 62. maddelerde anlamlı farklılık görülmüştür ($p < .05$). Diğer maddelerde anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Okul öncesi öğretmenlerin çocuk hakları görüşlerinde görev yeri konumu değişkenine göre 3, 12, 15, 17, 20, 34, 35, 38, ve 67. maddelerde anlamlı farklılık görülmüştür ($p < .05$). Diğer

maddelerde anlamlı farklılık görülmemiştir. Okul öncesi öğretmenlerin çocuk hakları görüşlerinde Çocuk Hakları Sözleşmesi'ni okuma değişkenine göre 13, 45 ve 63. maddelerde anlamlı farklılık görülmektedir ($p < .05$). Diğer maddelerde anlamlı farklılığa rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Hakları, Okul Öncesi Eğitim

Administrator And Teachers Opinions On Child Rights And Democracy Education In Early Childhood

Sevi Kent Kükürtcü
Kayseri Erciyes İlkokulu

Abstract No: 165 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Introduction – Aim: Considering that today's children are the adults of tomorrow, it is important to be able to raise world citizens who have developed critical thinking skills, have high sense of awareness, lifelong learning consciousness, and carry democratic values. To do this, children should be provided with rights-based learning experiences, such as human rights and democracy education, free of violence, developing democracy and tolerance, and providing them with the skills to live as responsible citizens. Human rights education (HRE) is the education and training activities aimed at creating a universal human rights culture, including the establishment of skills and attitudes to initiate actions aimed at strengthening the respect for human rights, fundamental freedoms, tolerance, equality and peace, and respect for people, communities and nations. The basis of Human Rights Education is the Children's Rights Education, which has an important role for children in meeting the concept of human rights. Therefore, human rights and democracy education in early childhood starts with child rights and democracy education (C.R.D.E). Democracy, human rights and children's rights are interrelated and complementary concepts. Knowing, using and preserving the rights of children contribute to the development of democracy awareness. At this point, democracy and democratic education practices have an important place in education. **The aim of this study** is to evaluate the views, practices and suggestions of the administrators and teachers who are the implementers of education on children's rights and democracy education. **Method:** In this research, descriptive model which is one of the quantitative research methods is used. The research data were collected through a questionnaire developed by the researcher in accordance with expert opinions. The study group consists of 82 teachers and administrators working in the field of preschool education. **Results:** 88% of the participants are teachers and 12% are administrators. 82% of the respondents answered “Yes” to the question “Do you have any information about Child Rights and Democracy Education (C.R.D.E)”. At the question “How do you see yourself about C.R.D.E?” 53% of the participants stated that they did not have sufficient information to prepare activities related to C.R.D.E. 98% of the participants believe that C.R.D.E can be applied in early childhood”. To the question "Is there enough learning outcome in the 2013 preschool education program related to C.R.E.D”, 75% of the respondents answered that “there is not enough learning outcome in the program”. 83% of teachers stated that "they included C.R.D.E in their monthly plans". The frequency of teachers to include C.R.D.E in monthly plans is as; 70% of “In specific days”, 14% one day in a month , 12 % one day in a week and 4% “every day’. 94% of the participants think that there is a need for a program related to C.RD.E in early childhood. The participants' response to why such a program was needed was as follows; 79% of the participants stated that there are few studies about this subject in early childhood. 57% of the respondents stated that there are not enough achievements related to this issue in the MoNE program. 54% of the participants stated that such a program is needed because it requires exemplary activities on the education of Children's Rights and Democracy. **Conclusion:** Almost all of the administrators and teachers who participated in the study think that Child Rights and Democracy Education can be applied in early childhood. Most of the participants stated that they did not consider themselves sufficient about children's rights and democracy education and they needed a program and sample activities. Teachers and administrators think that the studies on child rights and democracy education in early childhood are not sufficient. The

teachers stated that, they included C.R.D.E in their monthly plans. However, the majority of teachers stated that they only provided this training within certain days and weeks.

Keywords: Preschool, early childhood education, human rights, child rights, child rights education, democracy education

Erken Çocukluk Dönemimde Çocuk Hakları ve Demokrasi Eğitimiyle İlgili Yönetici ve Öğretmen Görüşleri

Sevi Kent Kükürtcü
Kayseri Erciyes İlkokulu

Bildiri No: 165 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Giriş - Amaç: Bugünün çocuklarının yarının yetişkinleri olduğu düşünüldüğünde, gelecekte eleştirel düşünme becerileri gelişmiş, farkındalık duyguları yüksek, yaşam boyu öğrenme bilincine sahip, demokratik değerler taşıyan dünya vatandaşları yetiştirebilmek önemlidir. Bunun içinse çocuklara, şiddetten arınmış, demokrasi ve hoşgörüyü geliştiren ve yaşamlarını sorumlu yurttaşlar olarak sürdürecekleri becerileri kazandıran, insan hakları ve demokrasi eğitimi gibi hak temelli öğrenme yaşantıları sunulmalıdır. İnsan hakları eğitimi (İHE) evrensel bir insan hakları kültürü oluşturmayı amaçlayan insan haklarına, temel özgürlüklere, hoşgörü, eşitlik ve barışa, insanlara, toplumlara ve milletlere saygı duyulmasının güçlendirilmesine yönelik eylemlerin başlatılması için beceri ve tutumların oluşturulmasını içeren eğitim, öğretim faaliyetleridir. İnsan Hakları Eğitimi'nin temelini, çocukların, insan hakları kavramı ile tanışmalarında önemli bir yere sahip olan, Çocuk Hakları Eğitimi oluşturur. Dolayısıyla erken çocukluk döneminde İnsan Hakları ve Demokrasi Eğitimi, Çocuk Hakları ve Demokrasi Eğitimi ile başlar. Demokrasi, insan hakları ve çocuk hakları, birbiriyle ilişkili ve birbirini tamamlayan kavramlardır. Çocukların sahip olduğu hakları bilmesi, kullanması ve yaşatması demokrasi bilincinin gelişmesine katkı sağlar. Bu noktada eğitimde demokrasi ve demokratik eğitim uygulamaları önemli bir yere sahiptir. Eğitimin uygulayıcısı olan yönetici ve öğretmenlerin Çocuk Hakları ve Demokrasi Eğitimi (Ç.H.D.E) ile ilgili görüşlerini, uygulamalarını ve önerilerini değerlendirmek bu araştırmanın amacını oluşturmaktadır. **Yöntem:** Bu araştırmada Nicel araştırma yöntemlerinden betimsel model kullanılmıştır. Araştırma verileri, uzman görüşleri doğrultusunda araştırmacı tarafından geliştirilen Ç.H.D.E yönetici ve öğretmen görüşleri anketi ile toplanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu okul öncesi eğitim alanında görev yapan yöneticilerden ve öğretmenlerden oluşan 82 kişi oluşturmaktadır. **Bulgular:** Katılımcının %88'i öğretmen, %12'si yöneticidir. Çocuk Hakları ve Demokrasi Eğitimi konusunda bilginiz var mı?" sorusuna araştırmaya katılan % 82'si "Evet" cevabını vermiştir. "Ç.H.D.E Konusunda Kendinizi Nasıl Görüyorsunuz?" sorusuna katılımcıların % 53'ü "Ç.H.D.E ile ilgili etkinlik hazırlamak için yeterli bilgiye sahip olmadığını" ifade etmiştir. Katılımcıların % 98'i "Ç.H.D.E'nin erken çocukluk döneminde uygulanabileceği" görüşündedir. "2013 okul öncesi eğitim programında Çocuk Hakları ve Demokrasi Eğitimi ile ilgili yeterli kazanım yer alıyor mu?" sorusuna katılımcıların % 75'i "programda yeterli kazanımın yer almadığı" cevabını vermiştir. Öğretmenlerin %83'ü "Ç.H.D.E'ye aylık planlarında yer verdiklerini ifade etmiştir. Öğretmenlerin Çocuk Hakları ve Demokrasi Eğitimine aylık planlarda yer verme sıklığı şöyledir; % 70 oranla "Belirli gün haftalar içerisinde", % 14 oranla "Ayda bir gün", % 12 oranla "Haftada bir gün" ve % 4 oranla "her gün'. Katılımcıların % 94 'ü erken çocukluk döneminde Ç.H.D.E ile ilgili bir programa ihtiyaç olduğunu düşünmektedir. Böyle bir programa neden ihtiyaç duyulduğuna dair katılımcıların cevabı şöyle olmuştur; Katılımcıların % 79'u bu konu hakkında erken çocukluk dönemine yönelik çalışmaların sayısının az olduğunu ifade etmiştir. Katılımcıların % 57'si MEB programında bu konuya ait yeterli kazanımlar yer almadığını belirtmiştir. Katılımcıların % 54'ü de Çocuk Hakları ve Demokrasi eğitimine dair örnek etkinliklere ihtiyaç duyduğu için böyle bir programa ihtiyaç olduğunu ifade etmiştir. **Sonuç:** Araştırmaya katılan yönetici ve öğretmenlerin neredeyse tamamı Çocuk Hakları ve Demokrasi Eğitiminin erken çocukluk döneminde uygulanabilenini düşünmektedirler. Katılımcıların çoğu Çocuk Hakları ve Demokrasi Eğitimi konusunda kendilerini yeterli görmediklerini ve bu konuda hazırlanacak bir program ile örnek etkinliklere ihtiyaç duyduklarını ifade etmişlerdir.

Öğretmenler ve yöneticiler erken çocukluk döneminde Çocuk Hakları ve Demokrasi Eğitimi ile ilgili çalışmaların yeterli sayıda olmadığını düşünmektedirler. Öğretmenler, Çocuk Hakları ve Demokrasi Eğitimine aylık planlarında yer vermektedir ancak öğretmenlerin çoğunluğu bu eğitime sadece belirli gün ve haftalar içerisinde yer verdiklerini ifade etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, erken çocukluk eğitimi, insan hakları, çocuk hakları, çocuk hakları eğitimi, demokrasi eğitimi

Children'S Self-Perception During Early Childhood Period Towards Their Participation Right And Analysis From Parents' Perspective: "I And Don'T Agree!"

Münire Aydilek Çiftçi[1], Mustafa Kale[2], Yasemin Yücesan[3]

[1]*Kapadokya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Bölümü, Ürgüp/Nevşehir*

[2]*Çağ Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı, Tarsus/Mersin*

[3]*Kapadokya Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı, Ürgüp/Nevşehir*

Abstract No: 205 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Children live in an adult-centric society where they experience unequalan power relationship with adults and where they are controlled and limited by adults. To make children's participation in social life more meaningful than "having something to say", we need to consider their participation from a critical perspective. Children's participation has been one of the widely discussed and analysed issues since the acceptance of the United Nations Convention on the Rights of the Child. To define the participation of all children as a sustainable right, it is necessary to strongly focus on adopting this right and application. At this point, the rights and special liabilities under the Convention on the Rights of the Children should be analysed carefully. In general terms, the Convention on the Rights of the Child include the right to life, developmental rights, protective rights, and participation rights.

Participation is expressed as the development of children's inclusion and their capacity to participate in decisions and actions that can have an effect on them. In the Convention on the Rights of the Children, participation rights are defined as children possessing an active role in the family and society, being able to express their views under conditions that are related with them, participating in decisions about them and therefore, developing their personalities and expressing themselves for their age and development level under social circumstances. Parents have the most responsibility and most effect on children, as they are the individuals they first meet in their lives. Families are the first and smallest social structures where children can use their participation right. Participation rights are rights that enable children to make, apply, and assesseffective decisions in every place (family-society). Today, there is no society that completely offers democratic and participation opportunities to all children. In some cultures and societies, participation in certain aspects of life might be well-developed and supported. Some cultures might not have opportunities for the same development. At this point, as adults in our country and culture, it is important to think on how much do we give voice to children on their own lives; at what level to children participate in the decision making process in family environment or in daily life; how do children's view turn into real applications? Because independent individuals who are aware of their own rights and responsibilities and raising individuals with democratic behaviours is important for educational and social development. In this study, the main purpose is to analyse children's self-perception during the early childhood period towards their participation right from parents' perspective. Based on this general purpose, answers for following research questions will be investigated.

1. What are self-perceptions of 48-72-month old children?
2. What are self-perceptions for participation right of 48-72-month old children?
3. How do parents perceive their children and their rights of participation?

This study applied a phenomenology model pattern from qualitative research methods. Phenomenology pattern is a method that enables deep analysis for detail, scope, and differences by

focusing on phenomenon that we are aware of but do not have in-depth and detailed understanding of. In this study, since the main purpose is to uncover the views and perception of 48-72-month children and parents on children's right of participation, the interpreter selected a semi-structured interview technique under a qualitative research pattern to collect data. The study group of this study is selected with convenience sampling method and homogenous sampling method that are purposeful sampling methods suitable for qualitative study. Researchers worked with children and parents from two independent pre-schools enrolled to pre-school education where researchers could be in contact and could easily reach participants. Each pre-school is a private pre-school in the same cultural geography where children from middle and upper socio-economic level attended. 15 children between 48-72 month and one of the parents (mother or father) participated to this study.

The first contact with participating children and parents were made via pre-school manager or authorised personnel. Parents were informed about this study and the necessary permissions are taken. During the data collection process, one 15-20-minute face-to-face interview was conducted with each participating child in a suitable and silent place in their pre-school. Additionally, during the data collection process, researchers contacted children's parents and 15-20-minute face-to-face interviews were conducted in a convenient time either when they dropped or took their child from pre-school. During these interviews, semi-structured interview form prepared by researchers was used and parents' answers were recorded in written format. Content analysis was applied to obtained data and certain codes and themes are created. Data analysis of obtained data from interviews continued. As the data obtained from interviews are analysed, the differences between views of children's self-view for participation right to life and parents' view for children's participation rights are striking. Findings obtained from data analysis will be discussed with the participation ladder of Roger Hart (1992).

Keywords: Participation, Participation Right of Child, Children's Rights, Early Childhood, Child, Parents

Erken Çocukluk Dönemindeki Çocukların Kendilerine ve Katılım Haklarına İlişkin Algılarının Çocukların ve Ebeveynlerin Gözünden İncelenmesi: "ben ve Katılmıyorum!"

Münire Aydilek Çiftçi[1], Mustafa Kale[2], Yasemin Yücesan[3]

[1]*Kapadokya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Bölümü, Ürgüp/Nevşehir*

[2]*Çağ Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı, Tarsus/Mersin*

[3]*Kapadokya Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi Programı, Ürgüp/Nevşehir*

Bildiri No: 205 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocuklar, yetişkinlerle eşit olmayan güç ilişkileri yaşadıkları ve yaşamlarının yetişkinler tarafından kontrol edilip sınırlandığı yetişkin merkezli toplumlarda yaşamaktadır. Çocukların, sosyal hayat içerisinde katılımlarını "bir söz sahibi olmaktan" daha anlamlı hale getirmek için katılımlarına eleştirel bir bakış açısı ile bakmaya ihtiyacımız bulunmaktır. Çocukların katılımı, 1989 tarihinde Çocuk Hakları Sözleşme' sinin kabul edilmesinden bu yana kadar en çok tartışılan ve incelenen yönlerinden biri olmuştur. Bütün çocuklar için katılımın sürdürülebilir bir hak olarak tanımlanabilmesi adına benimseme ve uygulamasına daha güçlü bir şekilde odaklanmak gereklidir. Bu noktada Çocuk Hakları Sözleşmesinin içerdiği haklar ve özel yükümlülükleri dikkatle incelenmelidir. Çocuk hakları sözleşmesi genel olarak, yaşamsal haklar, gelişme hakları, korunma hakları ve katılma haklarını içermektedir.

Katılım, çocukların kendileri üzerinde etkili olabilecek kararlar ve eylemlerde yer alma gücü ve kapasitelerinin geliştirilmesi olarak ifade edilmektedir. Çocuk Haklarına Dair Sözleşmede katılım hakları, çocuğun ailede ve toplumda aktif bir rol alma, çocuklara kendilerini ilgilendiren her türlü durumda görüşlerini açıklama, kendisini ilgilendiren konularda kararlara katılma ve bu sayede kişiliklerini geliştirebilme, toplumsal her durumda kendilerini yaş ve gelişim düzeylerine göre ifade edebilme olarak tanımlanmıştır. Ebeveynler çocuklukların hayatlarında ilk karşılaştıkları, birinci derecede sorumlu ve en etkili kişilerdir. Aile ise çocukların katılım haklarını kullanabilecekleri ilk ve en küçük toplumsal yapıdır. Katılım hakları, çocuğun bulunduğu her yerde (aile-toplum) etkin kararlar almasını, uygulamasını, değerlendirmesini sağlamaya yönelik haklardır. Günümüzde her çocuğa bütünüyle demokratik, katılımcı fırsatlar sunan bir toplum görünmemektedir. Bazı toplumlarda ve kültürlerde, yaşamın belirli yönlerine katılım iyi gelişmiş ve desteklenmiş olabilir. Bazı kültürlerde ise aynı ilerlemeler olanaklı olmayabilir. Bu noktada ülkemizde ve kültürümüzde yetişkinler olarak çocuklara kendi hayatları konusunda ne kadar söz hakkı tanıyoruz; çocukların aile ortamında veya günlük hayat içerisinde karar alma süreçlerinde ne kadar yerleri var; çocukların görüşleri gerçekten uygulamaya nasıl geçiyor konuları üzerine düşünülmesi gerekmektedir. Çünkü bağımsız hareket edebilen, kendi hak ve sorumluluklarının farkında olan, demokratik davranışlara sahip bireyler yetiştirmek sürdürülebilir eğitim ve toplumsal kalkınma için önemlidir. Bu araştırmada erken çocukluk dönemindeki çocukların, kendilerine ve katılım haklarına ilişkin algılarını çocukların ve ebeveynlerin gözünden incelemek amaçlanmıştır. Bu genel amaç doğrultusunda aşağıdaki araştırma sorularına yanıt aranacaktır:

1. 48-72 ay arası çocukların, kendilerine ilişkin algıları nasıl?
2. 48-72 ay arası çocukların, katılım haklarına ilişkin algıları nasıl?
3. Ebeveynlerin, çocuklarına ve onların katılım haklarına ilişkin algıları nasıl?

Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden olgu bilim (fenomenoloji) modeline göre desenlenmiştir. Olgubilim (fenomenoloji) deseni, farkında olduğumuz ama derinlemesine ve ayrıntılı bir anlayışa sahip olmadığımız olgulara odaklanarak konuların detay, kapsam ve farklılıklar bakımından

derinlemesine araştırılmasını sağlayan bir yöntemdir. Bu çalışmada, 48-72 ay arası çocukların ve ebeveynlerinin çocuk katılım hakları konusunda ki görüş ve algıları ayrıntılı bir biçimde ortaya çıkarılmaya çalışıldığı için yorumlayıcı nitel araştırma deseni kapsamında verilerin toplanmasında yarı-yapılandırılmış görüşme tekniği tercih edilmiştir. Araştırmanın çalışma grubuna, nitel araştırmaya uygun olarak amaçlı örnekleme yöntemlerinden uygun örnekleme yöntemi ve benzeşik (homojen) örnekleme yöntemi kullanılarak ulaşılmıştır. Araştırmacıların iletişim halinde oldukları ve kolay ulaşabilecekleri iki bağımsız anaokulunda okul öncesi eğitim alan çocuklar ve ebeveynleri ile çalışılmıştır. Her iki anaokulu da aynı kültürel coğrafyada bulunan orta ve üst sosyo-ekonomik düzeyden gelen benzer özelliklere sahip çocukların eğitim gördüğü özel anaokullarıdır. Araştırmaya 48-72 ay arası 15 çocuk ve ebeveynlerden biri (anne veya baba) katılmıştır.

Araştırmaya katılan çocuklar ve ebeveynleri ile ilk temas anaokulu müdür veya merkez sorumluları aracılığıyla kurulmuştur. Ebeveynler, araştırma hakkında bilgilendirilerek katılmak isteyen ebeveynlerden gerekli izinler alınmıştır. Veri toplama sürecinde araştırmaya katılan her çocuk ile anaokulunda, uygun ve sessiz bir odada 15-20 dakikalık yüz yüze sadece bir defa görüşme yapılmıştır. Ayrıca veri toplama sürecinde araştırmaya katılan çocukların ebeveynleri ile haberleşerek çocukları okula bırakırken veya okuldan alırken uygun oldukları zaman dilimde 15-20 dakikalık yüz yüze görüşmeler yapılmıştır. Bu görüşmeler sırasında araştırmacılar tarafından hazırlanan yarı-yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak çocukların ve ebeveynlerin sorulara verdikleri cevaplar yazılı şekilde kaydedilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yapılarak kodlar ve temalar oluşturulmaktadır. Yapılan görüşmelerden elde edilen verilerin analizi halen devam etmektedir. Görüşmelerden elde edilen veriler incelendikçe çocukların yaşam içerisinde kendi katılım haklarına ve ebeveynlerin çocuklarının katılım haklarına ilişkin görüş farklılıkları göze çarpmaktadır. Veri analizleri sonucunda elde edilen bulgular, Roger Hart' ın (1992) katılım merdiveni ile tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Katılım, Çocuğun Katılım Hakkı, Çocuk Hakları, Erken Çocukluk Dönemi, Çocuk, Ebeveyn

Prospective Preschool Teachers' Views On The Rights Of The Children In The Advertisements Watched On Television And The Internet

Şenay Bulut Pedük[1], Emine Ahmetoğlu[1], Ezgi Akşin Yavuz[1]
[1]*Trakya Üniversitesi*

Abstract No: 210 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

Technological advances, the development of television, and media activities cause people to use social media tools like television and the internet in their social lives more. As an integral part of these tools, advertisements are seen as a means of reaching people and are appealing to the masses through television and the internet. Advertisements are stimuli that we come across frequently and do not have the chance to make a choice about while watching television and using the internet. Ads are of interest to people, since it takes less effort to make sense of symbols through ads. The audience of the ads are affected by the advertisements, whether they are children or adults.

Preschool children are more influenced by images because they think with symbols. The interpretation of a child is also different from that of an adult. This makes ads attractive to children. They also affect children through methods like song, dance and music. For this reason, it is very important for children to include items which are appropriate to the children's rights. As a matter of fact, considering children's rights and acting on the principle of benefits to children and protecting them, is a condition that prospective preschool teachers, who will work with children in early childhood, especially need to be aware of. Teachers' awareness and feelings of protectiveness about children's rights may affect both their own behaviours and the behaviours of their student's families. In particular, during the time children spend at home with their families in front of screens, the parents will be provided with effective guidance to raise awareness about children's rights in order to assess the appropriateness of the messages children receive from advertisements. Determining what prospective teachers think when they are told about children's rights and identifying their views on how these rights are protected in advertisements on the screen will enable them to evaluate their ideas and awareness of the subject.

Method

The study, which was designed with qualitative research methods, aimed to reveal the current situation and to examine the views of prospective teachers on the subject by using a structured interview method. The population of the research consists of the prospective teachers who continue their education in the spring term of the 2018-2019 academic year in the Department of Preschool Education of Trakya University, Faculty of Education. The study group consists of 45 prospective teachers, 38 female and 7 male, who voluntarily agreed to participate in the study. The average age of teacher candidate is 22,35. In the research, interview questions created by the researchers by reviewing the related literature and personal information forms were used as data collection tools to obtain demographic information about the participants. The interview form prepared by the researchers consisted of 14 questions aiming to identify the opinions of prospective teachers about the rights of children in advertisements and was presented to 3 experts in the field for analysis. After obtaining the views of the experts the pilot application of the scale, finalized by the researchers, was carried out with

3 prospective teachers and it was concluded that it was comprehensible. The findings of the research were analysed by performing content analysis. In order to ensure the validity of the coding, the concord percentage was calculated as 93.71%. The coders classified the determined codes with respect to the literature by examining which ideas they are clustered around. Views in categories are expressed as frequency and percentage.

Findings

The findings of the research are discussed under the headings. (1) the knowledge about children's rights, (2) the advertisements considered to be compatible with children's rights and identifying the estimated children's rights, (3) the evaluation of the most popular advertisement in terms of protecting children's rights and (4) recommendations on children's rights that can be protected in advertising. Accordingly, most of the prospective teachers stated that they were partially aware of children's rights, and the majority did not attend any courses or seminars on children's rights. When asked about the rights of children they know, 16 teacher candidates did not answer this question and the responses of 29 prospective teachers were evaluated in the categories of living, development, protection, and participation rights. It was determined that prospective teachers mostly gave examples about living rights, followed by development rights, protection rights and the least responses were in the right to participation category. In order to determine the ads thought to consider children's rights and the estimated children's rights in these ads, firstly the participants were asked about the protection of children's rights in the advertisements. Almost half of them were partially protected and very few prospective teachers thought they were. On the other hand, the advertisements in which the prospective teachers thought that the rights of children were taken into account were examined in the categories of companies, public service ads and non-governmental organizations. It was determined that mostly companies stated their opinions about the protection of these rights in the ads for Children's Day on April 23rd, the environment, sustainability, education, nutrition and personal care.

Prospective teachers were asked what their favourite ad was and how much of children's rights were protected in this ad, and it was determined that the most popular ads were found in the category of food and beverage ads. Most of the prospective teachers stated that children's rights were partially protected in their favourite advertisements. The prospective teachers who participated in the study had ideas about children's rights, and it is possible to say that they think that children's rights are partly considered in advertising.

Keywords: children's rights, advertisement, preschool prospective teacher

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Televizyon ve İnternette İzlediği Reklamlardaki Çocuk Haklarına İlişkin Görüşleri

Şenay Bulut Pedük[1], Emine Ahmetoğlu[1], Ezgi Akşin Yavuz[1]
[1]*Trakya Üniversitesi*

Bildiri No: 210 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Yaşanılan teknolojik ilerlemeler, televizyon ve medyacılık faaliyetlerinin gelişmesi; internet televizyon, sosyal medya gibi kanalların insanların sosyal hayatında daha çok yer almasına neden olmaktadır. Bu kanalların ayrılmaz parçası olarak reklamlar ise insanlara ulaşmanın bir aracı olarak görülmekte ve gerek televizyon gerekse internet kanalıyla büyük kitlelere hitap etmektedir. Reklamlar televizyon izlerken ve internet kullanırken karşımıza en sık çıkan seçim yapma şansımızın olmadığı uyarıcılardır. Reklamlar aracılığı ile sembollerden anlam çıkarmak daha az zihinsel çaba gerektirdiği için reklamlar insanlar için ilgi çekici olmaktadır. Reklam izleyicileri ister çocuk ister yetişkin olsun reklamlardan etkilenmektedir.

Okul öncesi çocuklar sembollerle düşündüğü için daha çok görüntünün etkisindedir. Çocuğun yorumu yetişkinden de farklıdır. Bu da reklamları çocuklar için ilgi çekici yapan özelliklerdendir. Ayrıca şarkı, müzik ya da dans gibi etmenlerde çocuğu etkilemektedir. Bu nedenle reklamların çocuk haklarına uygun öğeler içermesi ise çocuklar açısından çok önemlidir. Nitekim çocuk haklarının gözetilmesi ve çocuğun yararı ilkesine yönelik hareket edilmesi, temelde herkesçe korunması, özellikle de erken çocukluk dönemindeki çocuklarla çalışacak olan öğretmen adaylarının farkındalık sahibi olması gereken bir durumdur. Öğretmenlerin çocuk haklarının farkında olması, her daim korumaya yönelik davranması; hem kendi davranışlarını hem de ailelere yapacağı yönlendirmelerle ailelerin çocuklarına olan davranışlarını etkileyebilecektir. Özellikle de çocukların evde aileleriyle birlikte ekran karşısında geçirdikleri sürelerde, reklamlar aracılığıyla aldıkları mesajların çocuk haklarına uygunluğunu değerlendirebilmelerinde farkındalık oluşturmaları için etkili yönlendirmeler yapacaklardır. Öğretmen adaylarının çocuk hakları denildiğinde akıllarına gelen hakların belirlenmesi ve ekranda yayınlanan reklamlarda bu hakların ne denli korunduğuna dair görüşlerinin belirlenmesi; onların konu hakkındaki fikirlerinin ve farkındalıklarının değerlendirilmesini sağlayacaktır. Bu araştırmada, okul öncesi eğitimi anabilim dalı öğretmen adaylarının ekranda (televizyon ve internet) izlediği reklamlardaki çocuk haklarına ilişkin görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem

Nitel araştırma yöntemiyle tasarlanan araştırmada var olan durumu ortaya çıkarmak, yapılandırılmış görüşme yöntemiyle öğretmen adaylarının konu hakkındaki fikirlerinin detaylı incelenmesi hedeflenmiştir. Araştırmanın evrenini Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalında 2018-2019 eğitim öğretim yılı bahar döneminde eğitim öğretime devam eden öğretmen adayları oluşturmaktadır. Araştırmada evrenin tamamına ulaşılarak araştırma hakkında bilgi verilmiş olup; çalışma grubu araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden 38 kadın, 7 erkek toplam 45 öğretmen adayından oluşmaktadır. Öğretmen adaylarının yaş ortalaması 22,35'tir.

Araştırmada veri toplama aracı olarak ilgili alan yazın taranarak araştırmacılar tarafından

belirlenen görüşme soruları ve katılımcılara dair demografik bilgilerin edinilmesi amacıyla kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Araştırmacılar tarafından hazırlanan ve öğretmen adaylarının reklamlardaki çocuk haklarına ilişkin görüşlerini belirlemeyi hedefleyen toplam 14 sorudan oluşan görüşme formu; 3 alan uzmanının görüşlerine sunulmuştur. Uzman görüşlerinin ardından araştırmacılarca son hali oluşturulan ölçeğin pilot uygulaması 3 öğretmen adayı ile gerçekleştirilmiş ve anlaşılır olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmadan elde edilen bulgular içerik analizi gerçekleştirilerek incelenmiştir. Kodlamaların geçerliliğinin sağlanması için yapılan kodlayıcılar arası uyum yüzdesi %93,71 olarak hesaplanmıştır. Kodlayıcılar bir araya gelerek belirlenen kodların hangi görüş ya da fikirler etrafında kümelendiğini alan yazın ışığında inceleyerek kategoriler oluşturmuşlardır. Kategorilerdeki görüşler frekans ve yüzde olarak ifade edilmiştir.

Bulgular

Araştırmada elde edilen bulgular; (1) çocuk haklarına ilişkin bilgi durumu, (2) çocuk haklarının gözetildiği düşünülen reklamlar ve tahmin edilen çocuk hakkının belirlenmesi, (3) en sevilen reklamın çocuk haklarını koruması açısından değerlendirilme durumu ve (4) reklamlarda korunabilecek çocuk haklarına ilişkin öneri durumları başlıklarında ele alınmıştır. Buna göre öğretmen adaylarının çoğu çocuk haklarını kısmen bildiklerini ve bildiklerini ifade etmişler, çoğunluğu da çocuk haklarına dair herhangi bir ders ya da seminere katılmamıştır. Bildikleri çocuk hakları sorulduğunda ise 16 öğretmen adayı bu soruyu yanıtlamamış olup; yanıt veren 29 öğretmen adayının yanıtları; yaşama, gelişim, korunma ve katılım hakları kategorilerinde değerlendirilmiştir. Öğretmen adaylarının en çok yaşama hakkı kategorisinde yer alan haklara örnekler verdikleri, ardından bunu sırayla gelişim hakları, korunma haklarının takip ettiği, en az yanıtın ise katılım hakkı kategorisinde verildiği belirlenmiştir.

Çocuk haklarının gözetildiği düşünülen reklamlar ve bu reklamlarda tahmin edilen çocuk hakkının belirlenmesine yönelik ise öncelikle katılımcılara reklamların çocuk haklarını koruma durumu sorulmuş ve yarısının korumadığını, yaklaşık yarısının kısmen koruduğunu ve çok az sayıda öğretmen adayının da koruduğunu düşündüğü belirlenmiştir. Bununla birlikte öğretmen adaylarının çocuk haklarının gözetildiğini düşündüğü reklamların şirketler, kamu spotları, sivil toplum kuruluşları kategorilerinde incelenmiş ve en çok şirketler kategorisinde yer alan 23 Nisan Çocuk Bayramı, çevre, sürdürülebilirlik, eğitim, beslenme ve kişisel bakım gibi reklamlarda bu hakların korunduğuna dair görüş bildirdikleri belirlenmiştir.

Öğretmen adaylarına en sevdikleri reklamın ne olduğu ve bu reklamda çocuk haklarının ne denli korunduğu sorulmuş olup; en sevilen reklamların yiyecek-içecek reklamları kategorisinde yer alan reklamlar olduğu belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının çoğu en sevdikleri reklamlarda çocuk haklarının kısmen korunduğunu ifade etmişlerdir. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının çocuk haklarına dair fikirlerinin olduğu; çocuk haklarının reklamlarda kısmen gözetildiğini düşündüklerini söylemek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Hakları, Reklam,Okul öncesi öğretmen adayı

İhmal Ve İstismar

Neglect and Abuse

Child Sexual Abuse: Views And Recommendations Of Social Service Specialist

Gizem Özer
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Abstract No: 56 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

OBJECTIVE

Cases of child sexual abuse have frequently been appearing on written visual media and internet platforms in our country especially in recent years. This has become a serious trouble that disturbs families, teachers and everyone who is closely involved with the child. The delicate nature of the issue raises questions that need to be answered about how sensitive adults around the child should behave. In this regard, there is a need for stimulating knowledge and opinions of experts, especially those with case experience.

UNICEF in its report, which examined children who were subjected to sexual abuse in Turkey between the ages of 7-18, stated the rate of sexual abuse as 3% based on the statements of the children. Although this rate seems to be low compared to the frequent cases of physical abuse (45%), it should be noted that this rate will be higher than stated, given the fact that the sexual abuse situation is not easily expressed by the victims exposed to it (since the victim experiences feelings such as fear, embarrassment, guilt). In addition, other statistics indicate that there has been an increase in child abuse cases in the following years. For example, with regard to TURKSTAT data, the number of child victims increased from 74,064 in 2014 to 83,552 in 2016. With regard to the 2018 judicial Statistics publication of General Directorate of Criminal Records and Statistics, child sexual abuse cases have reached the highest value in terms of the number of crimes in cases filed in 2018. The fact that the increase is supported by these surveys from a statistical point of view provides the source for revealing the significance of this issue.

The American Psychiatric Association studies paraphilic individuals that are under the umbrella of sexual and gender identity disorders. These individuals may develop repetitive, intense sexual urges, fantasies, or behaviors towards inappropriate unusual objects, persons, or situations. Pedophilia is also an identity disorder that gathers under the same roof of paraphilia. Sexual desire disorder for children is called pedophilia, and individuals who do so are called pedophilic. When this action is performed towards the child, it is legally referred to as sexual abuse of the child.

Social service specialists among the professional groups that deal one-on-one in the first instance with children under risk, abused or victim take major role. Social service specialists are always with the child in the process of identifying the victim of sexual abuse, notifying it to the relevant authorities and subsequent forensic processes. For this reason, the views and experiences of social service specialists regarding child sexual abuse are considered as essential. In terms of measures to be taken and recommendations to be followed, it is believed that their observations and intervention methods in the cases they experienced may guide adults and other occupational groups, such as parents and teachers, who are closely interested in the child.

In the literature, no qualitative research made with social workers on child sexual abuse has been identified. Therefore, this study aims to examine the views and recommendations of two social

workers with case experience related to child sexual abuse.

METHOD

In the survey, among the qualitative research methods embedded grounded theory research has been used.

The study group consists of two social workers who have been working in Kdz Ereğli district of Zonguldak province for nearly twenty years.

In the data collection process of the survey, a focus group meeting was held with the experts, the meeting was recorded and then audio recording was converted into a tape script. This tape script document is repeated by the researcher in order to reach the code, category and themes.

FINDINGS

The preliminary findings show that there are prominent expressions regarding issues such as the prevalence of sexual abuse cases, the prevalence of internet sexual abuse crimes especially in adolescent age group, the traumatic situation created by the circumstance on the child, the correct sex education aspect, the role of the media, expectations from teachers and teacher training institutions.

CONCLUSION

The content analysis phase, which includes the processes of coding, categorizing and reaching themes of data, is ongoing.

Keywords: Child Sexual Abuse, Pedophilia, Social Service Specialist, Early Childhood, Preschool Period

Çocuk Cinsel İstismarı: Sosyal Hizmet Uzmanlarının Görüş ve Önerileri

Gizem Özer
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi

Bildiri No: 56 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

AMAÇ

Çocuk cinsel istismarı vakaları ülkemizde özellikle son yıllarda yazılı-görsel medyada ve internet platformlarında sıklıkla yer almaya başlamıştır. Bu durum aileleri ve öğretmenleri, çocuk ile yakından ilgilenen herkesi tedirgin eden bir sorun yumağı haline gelmeye başlamıştır. Konunun hassas oluşu çocuğun çevresindeki duyarlı yetişkinlerin nasıl davranmaları gerektiği konusunda cevaplanması gereken sorular bırakmaktadır. Bu konuda uzmanların özellikle vaka deneyimi olan uzmanların ufuk açıcı bilgi ve görüşlerine ihtiyaç duyulmaktadır.

Unicef, Türkiye'de 7-18 yaş arası cinsel istismara maruz kalan çocukları incelediği raporunda çocukların beyanlarına göre cinsel istismar oranını %3 olarak belirtmiştir. Bu oran sıklıkla rastlanan fiziksel istismar (%45) vakalarına göre az gibi görünmekle beraber cinsel istismar durumunun buna maruz kalan kurbanlar tarafından kolaylıkla ifade edilememesi durumu (kurbanın korku, utanma, suçluluk gibi duyguları yaşıyor olması sebebiyle) göz önüne alındığında bu oranın belirtilenden çok olacağı da akla getirilmesi gereken bir husustur. Ayrıca ilerleyen yıllarla beraber çocuk istismarı vakalarında artış olduğu başka istatistiklerce de belirtilmektedir. Örneğin TÜİK verilerine göre çocuk mağdur sayısı 2014'te 74.064 iken 2016'da 83.552'ye yükselmiştir. Adli sicil ve istatistik genel müdürlüğünün, 2018 yılı adli istatistik yayınına göre ise, çocuk cinsel istismarı vakaları 2018 yılında açılan davalardaki suç sayısı açısından en yüksek değere ulaşmıştır. İstatistiksel açıdan da bu araştırmalarla artışın destekleniyor oluşu bu konunun önemini ortaya koymak açısından kaynak sağlamaktadır.

Amerikan psikiyatri birliği, parafilik bireyleri, cinsel ve cinsiyet kimlik bozuklukları çatısı altında incelemektedir. Bu kişiler uygun olmayan-olağandışı nesne, kişi veya durumlara karşı tekrarlayan, yoğun cinsel dürtüler, fanteziler veya davranışlar geliştirebilirler. Pedofili de parafili çatısı altından yer alan bir kimlik bozukluğudur. Çocuklara yönelik cinsel dürtü bozukluğuna pedofili, bunu yapan bireylere ise pedofilik denilmektedir. Çocuğa yönelik bu eylem gerçekleştiğinde ise hukuki açıdan çocuğun cinsel istismarı olarak adlandırılır.

Risk altındaki, mağdur veya kurban çocuklarla birebir ve ilk anda ilgilenen meslek grupları içerisinde sosyal hizmet uzmanları önemli bir yer teşkil etmektedir. Cinsel istismar kurbanı çocuğun tespit edilmesinde, gerekli mercilere iletilmesinde ve sonrasında adli süreçlerde hep çocuğun yanında, sürecin içinde olmaktadırlar. Bu sebeple sosyal hizmet uzmanlarının çocuk cinsel istismarı ile ilgili görüş ve deneyimleri önemli görülmektedir. Deneyimledikleri vakalara yönelik gözlemlerinin ve müdahale yöntemlerinin, alınabilecek önlemler ve öneriler noktasında çocuk ile yakından ilgilenen yetişkinlere ve diğer meslek gruplarına, örneğin anne babalara ve öğretmenlere yol gösterebileceği düşünülmektedir.

Literatürde ise çocuk cinsel istismarı ile ilgili sosyal hizmet uzmanları ile yapılmış nitel araştırmalara rastlanmamıştır. Bu sebeple bu araştırmada çocuk cinsel istismarı ile ilgili vaka deneyimi olan iki sosyal hizmet uzmanının görüşlerini ve önerilerini incelemek amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden gömülü teori araştırması kullanılmıştır.

Araştırmanın çalışma grubunu Zonguldak ili, Kdz.Ereğli ilçesinde yaklaşık yirmi yıldır görev yapmakta olan iki sosyal hizmet uzmanı oluşturmaktadır.

Araştırmanın veri toplama sürecinde uzmanlar ile odak grup görüşmesi yapılarak ses kaydı alınmış ve sonrasında bu ses kaydı birebir yazılı doküman haline getirilmiştir. Bu yazılı doküman araştırmacı tarafından tekrarlı okumalar yapılarak kod, kategori ve temalara ulaşılmaya çalışılmaktadır.

BULGULAR

Elde edilen ön bulgularda cinsel istismar vakalarının artışı, internet cinsel istismar suçlarının özellikle ergen yaş grubunda yaygınlığı, durumun çocuk üzerinde yarattığı travmatik durum, doğru cinsel eğitim boyutu, medyanın rolü, öğretmenlerden ve öğretmen yetiştiren kurumlardan beklentiler gibi konularda ön plana çıkan ifadeler olduğu görülmektedir.

SONUÇ

Verilerin kodlama, kategorilendirme ve temalara ulaşma süreçlerini içeren içerik analizi aşaması devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Cinsel İstismarı, Pedofili, Sosyal Hizmet Uzmanları, Okul Öncesi Dönem

Constructing Childhood As A Pr Tool: Year-End Shows

Mehmet Toran[1], Şahika Toran[1]
[1]*İstanbul Kültür Üniversitesi*

Abstract No: 183 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The concept of childhood has been discussed for many years and many other different disciplines have been trying to conceptualize it. The Convention on the Rights of the Child (CRC), which has so far emerged as a guideline in many areas of childhood, is considered as the most important international convention. This convention lays out many legal arrangements from the definition of childhood to children's education as well as childrens' health and life rights. For this reason, the Convention is regarded as an important source of reference for the contracting parties. In the context of the convention, the child's right to education, which encompasses the best interests of the child, highly recommends the active participation of the child, as well as the child's right to quality education to be met at the earliest possible age. The provision of educational services to children at an early age supports children's social, developmental and pedagogical competence and their active participation and contribution to society in the long term. Although early childhood education is not compulsory in Turkey, it is provided for 0-3 years at the nurseries, and 3-6 years old children at some pre-school education institutions, and the structural functioning of them are controlled by the Ministry of Education. The practices that took place in pre-school education institutions in Turkey are carried out in such a way that involves families as also prescribed in the program. Especially at the end of the year, pre-school education institutions are working hard to exhibit and share their pedagogical practices they have done throughout the year with the stakeholders. One of these practices, being quite frequent phenomenon, is year-end shows where children are active actors. This phenomenon has been criticized from time to time, but is often defended by practitioners. The effect of the preparation process of the year-end shows, the moment of the show on children, the perception of teachers about this phenomenon and the lack of research on the perception of the audience makes this research important. Based on this premise, the current research aims to examine the childhood value constructed by end of year demonstrations. With this aim in mind, this research seeks to answer the following questions: 1) What do children experience during the preparation of year-end shows? 2) What do teachers experience during the preparation of year-end shows? 3) What do children and teachers experience during the show time? Ethnographic research method was adopted and the research was designed in accordance with this method. Ethnography is considered to be as the sum of scientific efforts to understand and describe a group of people or a group's culture. These efforts based on qualitative research design include understanding the research group, or the whole culture, its components, relationships among them, and seeing through the members belonging to that culture and understanding them with the codes of the members of the culture. As the experiences of the children and their teachers prepared for the year-end shows in pre-school education institutions and happenings during show time were examined, the study group was determined using purposive sampling method. The study group of the research consists of 9 state preschool teachers and 6 private preschool teachers, two preschool education institutions where the process is followed and one preschool education institution where year-end shows are observed. The interviews with teachers, and anecdotal records held during process as well as watching during show time were used as data collection tools. Semi-structured interview form was prepared by taking expert opinion to interview with teachers while anecdotal records based on the observations of researchers in the process. In the study, multiple validity and reliability techniques were used to ensure the validity and reliability of the data collection

process. In the present study, the data obtained were analysed by the researchers using the content analysis technique. In the data analysis process, coding was made in the first stage, themes were found in the second stage, codes and themes were systematically arranged in the third stage and findings were defined and interpreted in the fourth stage. As a result of the data analysis, it was found that children were forced and abused to participate in the process during the preparation of year-end shows, their education was neglected, and teachers obeyed to the wishes of school management and parents during the process. Besides, it was also found that children experienced intense stress during the show time, were reluctant to perform on stage and waited for adult support. As a result, although the year-end show is planned as presentations of practices done throughout the year, it can be said that the child actually demonstrates himself and contributes to the promotion of the school, but within the framework of CRS, it is not embodiment of real active participation.

Keywords: Childhood, Early Childhood Education, Year-end Shows

Çocukluğun Pr Aracı Olarak İnşası: Yılsonu Gösterileri

Mehmet Toran[1], Şahika Toran[1]
[1]*İstanbul Kültür Üniversitesi*

Bildiri No: 183 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocukluk kavramı uzun yıllardır tartışılan, farklı bilim dalları tarafından da kavramsallaştırılmaya çalışılan önemli bir kavram olarak ele alınmaktadır. Çocukluk ile ilgili şimdi kadar ortaya çıkan ve çocuk ile ilgili birçok alanda rehber niteliği taşıyan Çocuk Haklarına Dair Sözleşme (ÇHS) en önemli uluslararası sözleşme olarak kabul edilmektedir. Bu sözleşmede çocukluğun tanımından eğitimine; sağlığından yaşam haklarına kadar birçok düzenleme bulunmaktadır. Bu bağlamda sözleşme, taraf olan ülkeler için önemli bir başvuru kaynağı olarak kabul edilmektedir. Sözleşme bağlamında değerlendirildiğinde çocuğun yüksek yararını kapsayan eğitim hakkı çocuğun aktif katılımının sağlanmasını önermekte ve mümkün olan en erken yaşta çocuğun eğitim hakkının nitelikli olarak karşılanmasını tavsiye etmektedir. Erken yaşlarda çocuğa eğitim hizmetlerinin sunulması çocuğun toplumsal, gelişimsel ve pedagojik olarak yetkinliklere sahip olması ve uzun vadede topluma aktif katılan ve katkı sunan bir birey olmasını desteklemektedir. Türkiye'de zorunlu olmamasına rağmen erken çocukluk eğitimi 0-3 yaşlar için kreş, 3-6 yaş arası için ise okul öncesi eğitimi olarak sunulmakta ve yapısal işleyişi MEB tarafından izlenmektedir. Türkiye'de okul öncesi eğitim kurumlarında gerçekleşen uygulamalar programda da yer aldığı gibi aileleri de kapsayacak şekilde yürütülmektedir. Özellikle yılsonunda okul öncesi eğitim kurumları yıl boyunca gerçekleştirdikleri pedagojik uygulamaları sergilemek, paydaşlarla paylaşmak için yoğun çalışmalar yürütmektedir. Bu uygulamalardan biri de çocukların aktif aktörü olduğu yılsonu gösterileri sıklıkla karşılaşılan bir olgudur. Bu olgu zaman zaman eleştirilmekte ama çoğunlukla uygulayıcıları tarafından da savunulmaktadır. Okul öncesi eğitim kurumları tarafından gerçekleştirilen yılsonu gösterilerinin hazırlanma sürecinin ve gösteri anının çocuklar üzerindeki etkisi, öğretmenlerin bu olguya dair algısı ve izleyiciler tarafından algısına ilişkin araştırmanın olmaması bu araştırmayı önemli kılmaktadır. Bu önem üzerinden mevcut araştırma yılsonu gösterilerinin inşa ettiği çocukluk değerini incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda 1) Yılsonu gösterilerine hazırlanma sürecinde çocuklar ne yaşamaktadır? 2) Yılsonu gösterilerine hazırlanma sürecinde öğretmenler ne yaşamaktadır? 3) Gösteri anında çocuklar ve öğretmenler ne yaşamaktadır? Sorularına yanıt aranmıştır. Araştırmada yöntem olarak etnografik araştırma yöntemi benimsenmiş ve araştırma bu yönteme uygun olarak tasarlanmıştır. Etnografi, bir insan grubunu ya da bir grubun kültürünü anlama ve betimleme için gösterilen bilimsel çabaların bütünü olarak değerlendirilmektedir. Nitel düşünceye dayalı bu çabalar, araştırılan grup ya da kültürün bütününü, bileşenlerini, onların arasındaki ilişkileri, kültürün mensuplarının gözünden görüp onların kültür kodlarıyla açarak anlamayı içerir. Okul öncesi eğitim kurumlarında yılsonu gösterilerine hazırlanan çocukların ve öğretmeleri deneyimleri ve süreçte yaşadıkları incelendiği için araştırmanın çalışma grubu amaçlı örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu görüşmelerin yapıldığı 9 devlet 6 özel okul öncesi öğretmeni, sürecin izlendiği iki okul öncesi eğitim kurumu ve gösterilerin izlendiği bir okul öncesi eğitim kurumu oluşturmaktadır. Öğretmenler ile yapılan görüşmeler, süreci ve yıl sonu gösterilerin izleme aşamasında tutulan anekdot kayıtları veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Öğretmenler ile yapılan görüşmeler için uzman görüşü alınarak yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanmış, anekdot kayıtları için ise araştırmacıların süreçteki gözlemlerine dayanmaktadır. Araştırmada, verilerin, veri toplama sürecinin geçerliği ve güvenirliğinin sağlanması amacıyla birden fazla geçerlik ve güvenirlik tekniği kullanılmıştır. Mevcut araştırmada, elde edilen veriler araştırmacılar tarafından içerik analizi tekniği kullanarak analiz etmiştir. Verilerin analiz sürecinde, ilk aşamada kodlama yapılmış, ikinci aşamada temalar bulunmuş, üçüncü aşamada kodlar ve temalar

sistematik olarak düzenlenmiş ve dördüncü aşamada bulgular tanımlanarak yorumlanmıştır. Verilerin analizi sonucunda yılsonu gösterilerine hazırlanma sürecinde çocukların sürece katılmaları için istismara maruz kaldığı, eğitimin ihmal edildiği, öğretmenlerin süreçte okul yönetiminin ve ebeveynlerin isteklerine boyun eğdiği saptanmıştır. Bununla birlikte gösteri anında çocukların yoğun stres yaşadıkları, sahnede gösteriye isteksiz oldukları, yetişkin desteği bekledikleri gözlenmiştir. Sonuç olarak yılsonu gösterileri her ne kadar, yıl boyunca yapılan uygulamaların sunumu gibi planlansa da gerçekte çocuğun bizzat gösteri yaptığı, okulun tanıtımına katkı sunduğu ancak ÇHS'ye göre aktif katılımının olmadığı bir süreç olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk, Okul Öncesi Eğitim, Yılsonu Gösterileri

Etik

Ethic

Examination Of The Relationship Between Epistemic Beliefs And Resilience Levels Of The Preschool Teachers

Sare Türkmen[1], Mehlika Köyceğiz[1], Saide Özbey[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 324 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Epistemology is a discipline seeking answers for making sense of knowledge, discovering its foundations and identifying its characteristics. Epistemology, which handles the desire of an individual to know, frequently intersects science, which can be achieved with the will to knowledge. Epistemological/epistemic beliefs are the underlying agents of the intersection of epistemology and science. While individuals with immature /naive epistemic beliefs acknowledge that knowledge is definite and invariable; individuals with epistemic beliefs approach knowledge and knowledge resources with skeptical point of view and adopt a relative and inquiry based insight. Epistemological beliefs influence the choices, behaviors and attitudes of individuals in many fields besides the perspective on knowledge. In literature, there are studies putting forward the impact of the epistemic beliefs on morals and ethic, inner motivation, perseverence, creative and critical thinking, and problem-solving skills.

It is expected that individuals question knowledge, make sense of knowledge with critical point of view, embrace mature epistemological beliefs and believe that knowledge develops and changes all the time. It is essential for teachers, who substantially contribute to the development of society and constitution of human profile, to have mature epistemic beliefs, have the power to struggle with the challenges they encounter, overcome stress and have strong psychological status. Epistemological beliefs of the teachers play a significant role in their point of view on education, educational activities and dialogue with children. Communication between child and teacher, the approach of the teacher on student and environmental opportunities influence the epistemological beliefs and competency of children to question. Teacher with a high level of epistemic belief enable the children to gain the required skills to seek and find information, evaluate the contribution of knowledge into their life. Besides this, teacher with a high level of resilience can urge children to be strong and gain resilience, problem-solving skills, embrace various perspectives, and have the will to get ahead courageously despite the challenges. As preschool teachers are the first teacher group children meet, they have a remarkable role. Preschoolers observe how teachers show reaction towards the situations they meet, how they seek a solution; they imitate and model the situations they observe, adopt these behaviors.

The research was carried out to examine the relationship between the epistemic beliefs and resilience levels of preschool teachers. Answer was sought for the questions given below in accordance with general purpose:

1. Is there a significant relationship between the epistemic beliefs and resilience levels of preschool teachers?
2. Is there a statistically meaningful difference in the epistemic beliefs of preschool teachers according to such variables as age, seniority and workplace?
3. Is there a statistically meaningful difference in the resilience levels of preschool teachers according to according to such variables as age, seniority and workplace?

In the research, quantitative method and correlational screening modelling technique were used. Correlational screening plays a role in identifying the change and /or its degree. The population of

the research is comprised of preschool teachers in Erzurum, Aziziye, Palandöken ve Yakutiye central counties in 2018-2019 academic year. The sample size required within the scope of this study is figured as a function of predicted deviation amount, in estimating the population value, population variance and confidence level. Formula of random cluster sampling has been used to calculate sample size. The survey sample is comprised of 130 preschool teachers.

Research data was collected with "General Information Form", "Resilience Scale" and "Epistemic Belief Inventory".

General Information Form includes information regarding the variables of age, seniority and workplace.

Resilience Scale was developed by Gürgan (2006) It is a five type Likert scale and comprised of 50 items. Minimum score to be gained from the scale is 50, maximum score is 250. Increase in score reveals the increase in resilience level. Factor analysis was carried out to determine the construct validity. As a result of this analysis, 50 items were gathered in 8 factors and explain 57.56 % of the total variance. These factors are consecutively being strong (15.6%), an entrepreneur (8.67%), being optimistic, joyful (%7.86), "having communication / getting contact", "insight", "achieving a target", "being a leader", "being are searcher" (Gürgân, 2006). Pearson correlation coefficient was found out to be 9 between the scores collected following the application of the scale to a separate group with four week intervals (Gürgan, 2006).

*Epistemic Belief Inventory w*as developed by Schraw and et al (2002), was adapted into Turkish by Dinç, İnel ve Üztemur (2016). In the exploratory factor analysis conducted in Turkish form, it was found out that the scale is consisted of 15 items and four dimensions. Although three dimensions of Turkish adaptation (precise knowledge, simple knowledge, innate ability) were found to be compatible with the original dimensions of the scale, expert authority and fast learning dimensions were gathered in the same dimension. Confirmatory factor analysis (CFA) was performed for this version of the scale and adaptive value was found out to be reasonable.

Since this situation suggests the dimensions of the speed of learning and expert authority, fourth dimension of the scale was renamed, and this dimension was called as the process of retrieving and acquiring information (Dinç et al., 2016).

Collected data will be analyzed with SPSS program and required statistical analysis will be conducted. The findings, discussion and conclusion part of the research will be shared in full paper.

Keywords: Epistemic belief, resilience, preschool, teacher

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Epistemik İnançları ile Yılmazlık Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Sare Türkmen[1], Mehlika Köyceğiz[1], Saide Özbey[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 324 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Epistemoloji bilgiyi temel alarak bilgiyi anlamlandırma, temellerini bulma, özelliklerini tanımlama üzerine sorulara yanıt arayan disiplindir. İnsanın bilme isteğini ele alan epistemoloji, bilme istediğinin götürdüğü noktalardan biri olan bilim ile sıkça kesişir. Epistemoloji ve bilimin sıkça kesişmesine neden olan etmenlerin başında epistemolojik/epistemik inançlar gelir. Epistemolojik inançlar bilgi ve bilgiye ulaşma sürecinde bireylerin inançlarıdır. Olgunlaşmamış/naif epistemik inançlara sahip bireyler bilginin kesin ve değişmez olduğunu kabul ederken sofistike/olgunlaşmış epistemik inançlara sahip bireyler bilgi ve kaynağına daha şüpheci yaklaşarak göreceli ve sorgulama temelli bir anlayış benimsemektedir. Epistemolojik inançlar bilgiye bakış açısının yanı sıra bireylerin pek çok alanda seçimlerini, davranışlarını ve tutumlarını etkilemektedir. Literatürde epistemik inançların ahlak ve etik, içsel motivasyon, sebat, yaratıcı ve eleştirel düşünme, problem çözme becerileri üzerindeki etkisini ortaya koyan çalışmalar bulunmaktadır.

Toplumu oluşturan bireylerin, bilgiyi sorgulayarak eleştirel bir bakış açısı ile anlamlandırması, bilginin gelişim ve değişim içinde olduğuna inanan olgunlaşmış epistemolojik inançlara sahip olması arzulanmaktadır. Özellikle toplumun gelişmesinde ve insan profilinin oluşmasında büyük payı bulunan öğretmenlerin olgunlaşmış epistemik inançlara sahip olması ve yaşamda karşılaşılan güçlükler karşısında mücadele edebilen, stresle baş edebilen, psikolojik yönden sağlam; yılmaz bireyler olması önemlidir. Öğretmenlerin epistemolojik inançları eğitim öğretime bakış açısı, eğitim öğretim faaliyetleri ve çocuklar ile iletişim üzerinde rol oynamaktadır. Çocuk ve öğretmen arasındaki iletişim, öğretmenin çocuğa yaklaşımı ve çevre olanakları çocukların epistemolojik inançları ve sorgulama yapabilme becerisini etkilemektedir. Epistemik inanç düzeyi yüksek olan öğretmen, çocuğa bilgiyi araması, bulması ve bilginin yaşamına katkısını değerlendirebilmesi için gerekli olan temel becerileri kazandırmaktadır. Bununla birlikte yılmazlık düzeyi yüksek öğretmen çocuğun sebat, problem çözme, farklı bakış açılarına sahip olabilme ve zorluklar karşısında yılmadan yoluna aynı istekle devam edebilme gibi niteliklere sahip yılmaz birey olarak yetiştirmesinde katkı sağlamaktadır. Okul öncesi öğretmenleri çocukların ilk karşılaştığı öğretmen grubu olması nedeni ile dikkat çekmektedir. Okul öncesi dönem çocukları, öğretmenlerinin karşılaştığı durumlara nasıl tepkiler verdiğini, problem durumlar karşısında nasıl çözüm yolları seçtiğini gözlemlemekte; gözlemlediği durumları taklit ederek model almakta, davranışları benimsemektedir.

Araştırma okul öncesi öğretmenlerinin epistemik inançları ile yılmazlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bu genel amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1. Okul öncesi öğretmenlerinin epistemik inançları ile yılmazlık düzeyleri arasındaki ilişki manidar mıdır?
2. Okul öncesi öğretmenlerinin epistemik inançları yaş, kıdem ve çalıştığı yer değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?
3. Okul öncesi öğretmenlerinin yılmazlık düzeyleri yaş, kıdem ve çalıştığı yer değişkenlerine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?

Araştırmada nicel araştırma desenlerinden korelasyonel tarama modeli kullanılmıştır.

Korelasyonel tarama, iki ya da daha fazla değişken arasındaki birlikte değişim varlığını ve/veya derecesini belirlemeye yardımcı olmaktadır.

Araştırmanın evrenini, 2018-2019 eğitim öğretim yılında Erzurum ilinin Aziziye, Palandöken ve Yakutiye merkez ilçelerinde bulunan okul öncesi öğretmenleri oluşturmaktadır. Çalışmada ihtiyaç duyulan örneklem büyüklüğü evren değerinin tahmininde öngörülen sapma miktarının, evren varyansının ve güven düzeyinin bir fonksiyonu olarak ifade edilmektedir. Örneklem büyüklüğünün hesaplanması için tesadüfi küme örnekleme formülü kullanılarak belirlenen 130 okul öncesi öğretmeni örneklemi oluşturmaktadır.

Araştırma verileri "Genel Bilgi Formu", "Yılmazlık Ölçeği" ve "Epistemik İnanç Ölçeği" ile elde edilmiştir.

Genel Bilgi Formu, öğretmenlerin yaş, kıdem ve çalıştığı yer değişkenlerine ilişkin bilgileri içermektedir.

Yılmazlık Ölçeği, Gürgan (2006) tarafından geliştirilmiştir. Ölçek 50 maddeden oluşan beşli likert tipi ölçektir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 50, ölçekten alınabilecek en yüksek puan ise 250'dir. Puandaki artış yılmazlık düzeyindeki artışı göstermektedir. Ölçeğin yapı geçerliği belirlemek için faktör analizi yapılmıştır. Bu analiz sonucunda 50 maddenin 8 faktörde toplandığı ve toplam varyansın %57.56'sını açıkladığı bulunmuştur. Bu faktörler sırasıyla güçlü olma (%15.6), girişimci olma (%8.67), iyimser olma, yaşama bağlı olma (%7.86), "iletişim /ilişki kurma", "öngörü", "amaca ulaşma", "lider olma", "araştırıcı olma" dır (Gürgân, 2006). Ölçeğin, belirlenen ayrı bir gruba dört hafta ara ile tekrar uygulanması sonucu elde edilen puanlar arasındaki Pearson korelasyon katsayısı .89'dur (Gürgan, 2006).

Epistemik İnanç Ölçeği, Schraw ve arkadaşları (2002) tarafından geliştirilmiş, Dinç, İnel ve Üztemur (2016) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Türkçe formuna yapılan açımlayıcı faktör analizinde ölçeğin 15 madde ve dört boyuttan oluştuğu sonucuna ulaşılmıştır. Türkçe uyarlamasındaki üç boyutun (kesin bilgi, Basit bilgi, Doğuştan yetenek) ölçeğin orijinal boyutlarıyla birebir uyumlu çıkmasına rağmen uzman otoritesi ve hızlı öğrenme boyutları aynı boyut içinde toplanmışlardır. Yazarlar ölçeğin bu şekildeki haline doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yapmış ve uyum değerlerinin iyi olduğu görmüşlerdir. Bu durum öğrenmenin hızı ve uzman otoritesi boyutlarının tek bir yapıda birleştiği anlamına geldiği için yazarlar tarafından ölçeğin dördüncü boyutu yeniden adlandırılmış ve bu boyut bilgiye erişim ve edinme süreci olarak adlandırılmıştır (Dinç vd., 2016).

Toplanan verilerin analizi SSPS programında uygun istatistiksel işlemler yapılarak gerçekleştirilecektir. Araştırmanın bulgular, tartışma ve sonuç bölümü tam metinde paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: epistemik inanç, yılmazlık, okul öncesi, öğretmen

Öğretmen Yetiştirme

Teacher Training

Investigation Of The Entrepreneurship Levels Of Pre-Service Teachers

Ebru Saka[1], Tolga Saka[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Abstract No: 265 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Nowadays, it is seen that the skills that individuals should have, are gathered under the name of 21st Century Skills (Partnership for 21st Century Skills, 2009). When these skills are examined, the concept of entrepreneurship, which is dealt with in the sub-dimension of life and career skills, comes to the forefront. Although there are many definitions in the literature about entrepreneurship, in the most general sense, entrepreneurship can be expressed as an effort to realize the opportunities around us, by making plans and projects for opportunities, to transfer these projects to daily life and thus to make our environment more livable (Bozkurt, 2000). Entrepreneurs are individuals who have the opportunity to see opportunities, to take risks, to be innovative, to have self-confidence and emotional intelligence. Entrepreneurial individuals have an important role in ensuring social development, solving the employment problem and increasing social welfare. Entrepreneurial individuals are needed in education as well as in all other fields. Teachers who have graduated from faculties of education may face many problems when they start working. Entrepreneurial teachers are distinguished from other colleagues in terms of producing solutions to problems and taking steps in this regard. However, it is stated that the number of entrepreneur individuals can be increased by providing information and experience about entrepreneurship with the education given at an early age (Nakkula, 2004). In this context, it is important that the teachers who educate the next generation and the faculties of education that train the teachers support the entrepreneurial individuals. Determining the level of entrepreneurship of preservice teachers and taking steps in this direction will contribute to bringing more entrepreneurial teachers to society. In this context, this study is thought to contribute to teacher training in faculties of education. In this study, it was aimed to determine the entrepreneurship levels of preservice teachers and to examine the entrepreneurship levels of preservice teachers according to some variables (gender, department). The screening model was used in the research. The data of the study was obtained from 146 preservive teachers who were their last years on early childhood education, science teaching, elementary mathematics and classroom teacher education departments of Kafkas University Faculty of Education in the spring semester of 2018-2019 academic year. The data were obtained by ”Entrepreneurship Scale for Preservice Teachers” developed by Deveci and Çepni (2015). The scale is a 5-point Likert type (Completely Agree, Agree, Undecided, Disagree, Strongly Disagree) consisting of 38 items and 5 sub-factors: risk taking, seeing opportunities, self-confidence, emotional intelligence and being innovative. The lowest Cronbach alpha reliability coefficient was .77 in the original scale. In this study, the Cronbach alpha reliability coefficient was calculated as .94. Quantitative analysis techniques were used to analyze the data. In the analysis phase of the data, firstly it was examined whether the data were distributed normally or not. As a result of the analysis, it was seen that the skewness and kurtosis numbers were not in the range of + 1.5 / -1.5 and non-parametric tests were used in the analysis of the data. In this context, Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis H Test was used to determine whether there is a significant relationship between preservice teachers' entrepreneurship levels and gender and department variables. In addition, the relationship between gender and department variables and sub-factors were analyzed. According to the findings, it was seen that preservice teachers were at high level of entrepreneurship. It has been determined that the entrepreneurship levels of preservice teachers do not differ according to gender and department variables. In parallel with this result, similar results have been reached in some studies (Memduhoğlu & Şahin, 2017; Pan & Akay,

2015 investigating the effect of gender and department variables on entrepreneurship tendencies of individuals. However, as a result of the study, it was determined that the average of entrepreneurship score of preservice science and pre-school teachers was slightly higher than the preservice elemantary mathematics and classroom teachers. In future studies, qualitative studies can be conducted to reveal the reasons of this difference. The effects of different variables affecting the level of entrepreneurship can be investigated.

Keywords: Entrepreneurship, preservice teachers, teacher education

Öğretmen Adaylarının Girişimcilik Düzeylerinin İncelenmesi

Ebru Saka[1], Tolga Saka[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Bildiri No: 265 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Günümüzde bireylerin sahip olması gereken becerilerin 21 yüzyıl becerileri (Partnership for 21st Century Skills, 2009) adı altında toplandığı görülmektedir. Bu beceriler incelendiğinde yaşam ve kariyer becerisinin alt boyutunda ele alınan girişimcilik kavramı ön plana çıkmaktadır. Girişimcilik ile ilgili alanyazında birçok tanım olmakla birlikte en genel anlamda girişimcilik, etrafımızdaki fırsatların farkına varma, fırsatlara yönelik plan ve proje yaparak, bu projeleri günlük hayata aktarma ve böylece bulunduğumuz çevreyi daha yaşanabilir duruma getirme uğraşı olarak ifade edilebilir (Bozkurt, 2000). Girişimci bireyler fırsatları görme, risk alma, yenilikçi olma, kendine güven ve duygusal zeka gibi özelliklere sahip kişilerdir. Girişimci bireyler toplumsal kalkınmanın sağlanmasında, istihdam sorunun çözülmesinde ve toplumsal refahın artırılmasında önemli bir role sahiptirler. Her alanda olduğu gibi eğitim alanında da girişimci bireylere ihtiyaç duyulmaktadır. Eğitim fakültelerinden mezun olan öğretmenler göreve başladıklarında birçok problem ile karşılaşabilmektedir. Girişimci öğretmenler problemler karşısında çözüm üretebilme ve bu konuda adım atma noktasında diğer meslektaşlarından ayrılmaktadırlar. Bununla birlikte erken yaşlarda verilen eğitimle, öğrencilerin girişimcilik hakkında bilgi ve tecrübe sahibi olmaları sağlanarak girişimci birey sayısının arttırılabileceği belirtilmektedir (Nakkula, 2004). Bu bağlamda geleceğin neslini yetiştiren öğretmenler ve öğretmenleri yetiştiren eğitim fakültelerinin girişimci bireyleri destekleme çalışmaları büyük önem arz etmektedir. Eğitim Fakültelerinde öğrenim görmekte olan öğretmen adaylarının girişimcilik düzeylerinin tespit edilmesi ve bu yönde adımların atılması, daha girişimci öğretmenlerin topluma kazandırılmasına katkı sağlayacaktır. Bu bağlamda yapılan bu çalışmanın eğitim fakültelerindeki öğretmen yetiştirme eğitimine katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Tüm bunlardan hareketle bu çalışmada öğretmen adaylarının girişimcilik düzeylerini belirlemek ve öğretmen adaylarının girişimcilik düzeylerini bazı değişkenlere (cinsiyet, bölüm) göre incelemek amaçlanmıştır. Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın verileri 2018-2019 Eğitim-Öğretim yılı bahar döneminde Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nin Okul Öncesi, Fen Bilgisi, İlköğretim Matematik ve Sınıf Öğretmenliği bölümlerinin son sınıfında öğrenim gören 146 öğretmen adayından elde edilmiştir. Araştırmada verileri Deveci ve Çepni (2015) tarafından geliştirilen "Öğretmen Adaylarına Yönelik Girişimcilik Ölçeği" ile elde edilmiştir. Ölçek "risk alma, fırsatları görme, kendine güven, duygusal zekâ ve yenilikçi olma" olmak üzere 5 alt faktörden ve 38 maddeden oluşan 5'li likert tipi (Tamamen Katılıyorum, Katılıyorum, Kararsızım, Katılmıyorum, Kesinlikle Katılmıyorum) bir ölçektir. Ölçeğin orijinalinde en düşük Cronbach alfa güvenirlik katsayısı .77'dir. Bu araştırmada ise Cronbach alfa güvenirlik katsayısı .94 olarak hesaplanmıştır. Verilerin analizinde nicel analiz teknikleri kullanılmıştır. Verilerin analizi aşamasında öncelikle verilerin normal dağılıp dağılmadığına bakılmıştır. Yapılan analiz sonucunda çarpıklık ve basıklık sayılarının +1,5/-1,5 aralığında yer almadığı görülmüş ve verilerin analizinde non-parametrik testler kullanılmıştır. Bu bağlamda öğretmen adaylarının girişimcilik düzeyleri ile cinsiyet ve öğrenim görülen bölüm değişkenleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını belirlemek amacıyla Mann-Whitney U ve Kruskal-Wallis H Testi kullanılmıştır. Ayrıca cinsiyet ve bölüm değişkenlerinin her birinin alt faktörlerle ilişkisi analiz edilmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, öğretmen adaylarının yüksek girişimcilik düzeyinde oldukları görülmüştür. Öğretmen adaylarının girişimcilik düzeylerinin; cinsiyet ve öğrenim görülen bölüm değişkenlerine göre farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Bu sonuca paralel olarak cinsiyet ve bölüm değişkenlerinin bireylerin girişimcilik eğilimleri üzerinde etkisini araştıran çalışmalardan bazılarında da (Memduhoğlu & Şahin, 2017; Pan &

Akay, 2015) benzer sonuçlara ulaşılmıştır. Bununla birlikte çalışmanın bir diğer sonucu olarak, Fen Bilgisi ve Okul Öncesi Öğretmeni adaylarının girişimcilik puan ortalamalarının Matematik ve Sınıf Öğretmeni adaylarına göre az da olsa daha yüksek olduğu belirlenmiştir. İleride yapılacak olan çalışmalarda bu farklılığın nedenlerini ortaya koyacak nitel çalışmalar yapılabilir. Girişimcilik düzeyine etki eden farklı değişkenlerin etkileri araştırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Girişimcilik, öğretmen adayları, öğretmen eğitimi

Pre-Service Early Childhood Teachers' Views Of Recycling Awareness

Hızır Dinler[1], Yakup Doğan[2], Ahmet Simsar[2]

[1]Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı (Dr. Prog.), Pamukkale/Denizli

[2]Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Muallim Rıfat Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı, Merkez/Kilis

Abstract No: 266 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

In this study, preservice early childhood teachers' views about recycling and how conscious they are about recycling behaviors, their behaviors towards environmental protection and the variables that affect these behaviors are discussed. The reuse of used objects, in other words recyclable wastes, is crucial both for economic recovery and for the protection of nature and the environment. Training on the assessment of environmental wastes and protection of the environment begins in the preschool period. Studies conducted on this subject showed that the effect of environmental education given at an early age continued throughout life. For this reason, recycling awareness in children's education, used waste assessment and environmental protection activities are very important in terms of sensitivity and environmental awareness. Environmental society is one of the main elements of society. Unconscious environmental behaviors are the basis of environmental problems. Protecting the environment and most importantly our world is the duty of every human being. A sub-dimension of environmental protection is recycling awareness. Recycling is an increasingly important awareness in today's world. The level of knowledge, behavior and awareness of prospective teachers who are the architects of future generations is highly determinative in terms of awareness of future generations. In this study, it is aimed to bring this study which is going to be done in order to determine the knowledge, interest, behavior and attitudes of preschool teacher candidates about recycling.

Method

The research is a descriptive field study and applied as a screening model. The study group consisted of 86 preservice teachers (73 female, 13 male), 12 of them freshman, 20 of them sophomore, 21 of them junior, and 33 of them senior and study in the Department of Early Chilhood Teacher Education Program in Kilis. "Recycling Awareness Questionnaire" was developed by the researchers. The questionnaires were administered in classrooms and lasted approximately one hour. Firstly, demographic information such as gender, class, monthly expenditure level, mother education level, father education level, mother work status and father work status were asked. Then, 1 multiple choice and 7 open-ended recycling awareness questions were asked. Questions in the survey; Have you heard the concept of recycling, what does recycling mean, how is recycling done, what is the purpose of recycling, do you think recycling is necessary, what are the benefits of recycling, what are the barriers to recycling and what can be done to increase recycling. In order to collect data, the open-ended "Recycling Awareness Questionnaire" developed by the researchers was applied as a scale. This questionnaire answered by prospective teachers; Have you heard the concept of recycling, what does recycling mean, how is recycling done, what is the purpose of recycling, do you think recycling is necessary, what are the benefits of recycling, what are the barriers to recycling and what can be done to increase the recycling consists of questions. The data obtained were analyzed by content analysis

method.

Results

According to the findings of the Recycling Awareness Survey applied; "Have you heard the concept of recycling before, where did you hear" question; it was seen that all participants had heard before, and none of the participants had selected the option I had not heard before. Previously heard in the form of information obtained participants; 52 people heard on television, 43 people heard on the Internet, 25 people heard from newspapers or magazines, 27 people heard from books, 23 people heard from friends. "What does recycling mean?" "Reuse of used products" to the question, "How to recycle" to the question "private facilities" answer, "What is the purpose of recycling" to the question "to keep the environment clean" answer, "Do you think recycling is necessary" to the question of all users "Yes, it is necessary in saving" answer, "What are the benefits of recycling" to reduce environmental pollution and economic gain "answer," What are the obstacles to recycling "to the question of" people and unconsciousness "answer and" what can be done to increase recycling "to the question" brochure, newspaper advertisements and promotion activities through the media ". The findings and results of the research will be shared with the oral presentation at the congress.

Conclusion

The results of the study showed that the preservice early childhood teachers' views on the recycling awareness seems high however, they had low knowledge and practice when it compared with their awareness level. It is determined that, most of the participants got knowledge about recycling from internet and television. In addition, participants described recycling as "the chances of items which used before and may use again"

Keywords: recycling, environmental awareness, recycling awareness, early childhood, preschool teacher candidate

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Geri Dönüşüm Farkındalığı Hakkındaki Görüşleri

Hızır Dinler[1], Yakup Doğan[2], Ahmet Simsar[2]

[1]*Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı (Dr. Prog.), Pamukkale/Denizli*

[2]*Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Muallim Rıfat Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı, Merkez/Kilis*

Bildiri No: 266 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Bu çalışmada, okul öncesi öğretmen adaylarının geri dönüşümle ilgili bilgilerini ve geri dönüşüm davranışları konusunda ne kadar bilinçli olduklarını, çevrenin korunmasına yönelik davranışlarını ve bu davranışlara etki eden değişkenleri ele alınmıştır. Kullanılmış nesnelerin, bir diğer tabirle dönüştürülebilir atıkların yeniden kullanıma sokularak değerlendirilmesi, hem ekonomik olarak geri kazanım hem de doğa ve çevrenin korunması açısından çok önemlidir. Çevresel atıkların değerlendirilmesi ve çevrenin korunması ile ilgili eğitim okul öncesi dönemde başlamaktadır. Bu konuyla ilgili yapılan çalışmalarda erken yaşlarda verilen çevre eğitiminin etkisinin yaşam boyu devam ettiği görülmüştür. Bu nedenle çocuk eğitiminde geri dönüşüm bilincinin oluşturulacağı, kullanılmış atık değerlendirme ve çevre koruma etkinlikleri duyarlılık ve çevre bilinci sağlama açısından oldukça önemlidir. Çevre toplumu oluşturan ana unsurların başındadır. Çevre ile ilgili sorunların temelinde bilinçsiz çevre davranışları bulunmaktadır. Çevreyi ve en önemlisi dünyamızı korumak her insanın vazifesidir. Çevre korumanın bir alt boyutu da geri dönüşüm bilincidir. Günümüz dünyasında geri dönüşüm giderek önemi artan bir farkındalıktır. Gelecek nesillerin mimarı olan öğretmen adaylarının, bu alandaki bilgi, davranış ve farkındalık düzeyleri gelecek nesillerin farkındalıkları açısından büyük oranda belirleyicidir. Bu çalışmanın amacı okul öncesi öğretmen adaylarının geri dönüşüm konusundaki farkındalıklarını belirlemektir.

Yöntem

Araştırma betimsel alan çalışması olup, tarama modeli şeklinde uygulanmıştır. Çalışma grubunu Kilis ilindeki bir devlet üniversitesinde öğrenim görmekte olan Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı'nda 1., 2., 3. ve 4. sınıfta öğrenim görmekte olan 86 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan 86 öğrencinin (73 kadın, 13 erkek) 12 kişisi 1.sınıf, 20 kişisi 2.sınıf, 21 kişi 3.sınıf ve 33 kişi 4.sınıfta öğrenim görmektedir. Katılımcıların çoğunluğunun (%84.9) orta düzey sosyo-ekonomik yapıda olduğu belirtilmiştir. Çevre ile ilgili olarak daha önce %58.1'i ders alırken, üniversite eğitimi boyunca %79.1'i herhangi bir eğitim almamış olduğunu belirtmiştir. Ayrıca geri dönüşümle ilgili olarak çoğunluğunun (%59.3) bu konuda bilgi sahibi olduğu, bir kısmının ise (%38.4) biraz bilgi sahibi olduğu belirlenmiştir. Çalışmada veri toplamak için araştırmacılar tarafından oluşturulan "Geri Dönüşüm Farkındalık Anketi" uygulanmış elde edilen verilerin analizinde, yüzde ve frekanslar hesaplanarak ulaşılan bulgular tablolar halinde sunulmuştur.

Anketler sınıflarda uygulanmış ve yaklaşık bir saat sürmüştür. Ankette; demografik bilgiler, 12 adet çoktan seçmeli ve 7 adet açık uçlu geri dönüşüm farkındalığı sorusu sorulmuştur. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile çözümlenmiştir.

Bulgular

Uygulanan Geri Dönüşüm Farkındalık Anketi'nden elde edilen bulgulara göre; Geri dönüşüm kavramını daha önce duydunuz mu, nereden sorusuna; tüm katılımcıların daha önceden duyduğu görülmüştür. Daha önceden duydum şeklinde bilgi elde edilen katılımcıların; 52'sinin televizyondan, 43'ünün İnternetten, 25'inin gazete/dergiden, 27'sinin kitaplardan ve 23'ünün arkadaşlarından duyduğu bulgulanmıştır. Geri dönüşüm ne anlama gelmektedir? sorusuna kullanılmış ürünlerin yeniden kullanıma sokulması cevabı, geri dönüşüm nasıl yapılmaktadır sorusuna özel tesislerde cevabı, geri dönüşüm ne amaçla yapılmaktadır sorusuna çevreyi temiz tutmak ve ekonomik tasarruf amacıyla cevabı, geri dönüşümün gerekli olduğunu düşünüyor musunuz sorusuna bütün kullanıcıların evet, tasarruf içinde gerekli cevabı, geri dönüşümün faydaları nelerdir sorusuna çevre kirliliğini azaltma ve ekonomik kazanım cevabı, geri dönüşümün önündeki engeller nelerdir sorusuna insanlar ve bilinçsizlik cevabı ve geri dönüşümün artırılması için neler yapılabilir sorusuna broşür, gazete reklamları gibi medya yoluyla tanıtım ve bilinçlendirme çalışmalarının yapılması cevapları yaygın olarak verilmiştir.

Ayrıca katılımcılara Geri dönüşüme duyarlılıklarına dair soru sorulmuş ve %59.3'ünün, %37.2'sinin ise biraz şeklinde cevap alınmıştır. Geri dönüşüm uygulamaları yaptığınızda mutlu oluyor musunuz? sorusuna, katılımcıların büyük çoğunluğunun (%90.7) evet, mutlu oluyorum cevabını verdiği belirlenmiştir. Okulda kullandığınız geri dönüşüm kutularını kullanıyor musunuz? sorusuna çoğunluğun (%75.6) evet cevabı verdiği görülmüştür. Evimizde kullandığımız ürünlerin atıklarını geri dönüşüm için ayırır mısınız? sorusuna %47.7'si biraz derken, %34.9'u evet cevabı vermektedir.

Katılımcılardan geri dönüşüme katkı verme sıklığına bakıldığında çoğunluğun (%45.3) ara sıra geri dönüşüme yönelik etkinliklere katıldığı görülürken bir kısmının (%17.4'ü) her zaman katıldığı; geri dönüşüme katkıda bulunma durumlarına bakıldığında çoğunluğu (%54.7) fırsat buldukça geri dönüşüme katkıda bulunduklarını belirtmişlerdir. Bununla birlikte katılımcılar geri dönüşüm bilincinin çoğunlukla (%83.7) okul öncesi döneminde başlaması gerektiği belirtilmiştir.

Geri dönüşüme yönelik bireylerin duyarlılığının nasıl artırılabileceğine dair katılımcılar en fazla (N=69) eğitim ile derken, en az ise (N=5) dini duygular ile olması gerektiğini dile getirmişlerdir. Günlük hayatımızda en fazla kullanılan geri dönüştürülebilir ürün kâğıt (N=52) ve plastik (N=50) cevabı alınırken, en az ise (N=2) metal olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların en çok plastik (N=67) ve kâğıt (N=64) geri dönüşüm kutularına bıraktıkları belirlenirken, en az ise metalin (N=12) ayrıştırıldığı saptanmıştır.

Sonuç

Çalışma sonucunda okul öncesi öğretmenliği bölümü öğrencilerinin geri dönüşüm konusunda farkındalık seviyelerinin yüksek olduğu ancak bu konudaki bilgi ve pratik seviyelerinin farkındalık seviyelerine oranla daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların sahip olduğu mevcut bilgilerin büyük çoğunluğunun internet ve televizyondan edinildiği belirlenmiştir. Bunun yanı sıra geri dönüşüm konusunda kullanılmış maddelerin yeniden kullanıma imkan tanınması şeklinde görüşün yaygın olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: geri dönüşüm, çevre farkındalığı, geri dönüşüm farkındalığı, erken çocukluk, okul öncesi öğretmen adayı

The Investigation Of The Relationship Between 21Th Century Learner Skills Use And Leisure Satisfaction Of Preschool Teacher Candidates

Özgül Polat[1], Sümeyye Öcal[2]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*İstanbul Gelişim Üniversitesi*

Abstract No: 274 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Introduction : Nowadays, society changes and improves rapidly and some skills are needed to keep up these changes. These skills are gathered under the same roof of 21st century skills such as creative thinking, problem-solving, adaptation, taking personal and social responsibilities, entrepreneurship, etc. 21st-century skills are composed some sub-dimensions one of them which 21st Century Learner Skills. These skills align as “learning and innovation skills”, “digital literacy skills” and “career and living skills”. In this research, it is questioned whether there is a relationship between 21st century learner skills use and leisure satisfaction because it is stated in the literature, leisure time satisfaction level of an individual is related with the quality of time, level of work satisfaction, the psychological health level of the individual. Because of this leisure times cannot be thought as time-wasting rather it affects lots of aspects of the individual. Starting from this point of view there could be a relationship between leisure satisfaction and 21st-century skills. So, the aim of this study is investigating the relationship between 21st-century learner skills use and leisure satisfaction of preschool teachers.

Research Method : The research was conducted in correlational survey model. 274 pre-service teachers in the area of early childhood education have participated in the research. The data were obtained from personal information form, 21st Century Learner Skills Use Scale and Leisure Satisfaction Scale through Google Form which is created by researchers. For the analyses, Independent t-test, one-way ANOVA analysis, and Pearson correlation analysis were used.

Research Findings : There was not a significant difference according to grade point average (GPA) point of participants and grade types in terms of all sub-dimensions and overall points of both scales. There was a significant difference according to being only or first child in psychological, physiological and relaxation sub-dimensions for the benefit of participants have brothers or sisters. Although there was not a significant difference according to father educational level, there was a significant difference according to mother educational level for the benefit of high school graduated mothers in terms of some sub-dimensions of both scales and overall points of the scales. Moreover, if 21st Century Learner Skills Use Scale points of participants rise the Leisure Satisfaction Scale points also rise.

Conclusion : According to findings there was a significant difference according to mother educational level for the benefit of high school graduated mothers. Furthermore, Pearson Correlation Results there was not a significant relationship between social and relaxation sub-dimensions of Leisure Satisfaction Scale and autonomous sub-dimension of 21st Century Learner Skills Use Scale. In contrast to this, there was a low or medium level of relation between “psychological”-“cognitive”, “psychological”-“collaboration and flexibility”, “psychological”-“innovativeness”, “psychological”-“autonomous”, “education”-“ cognitive”, “education”-“collaboration and flexibility”, “education”-“ innovativeness”, “education”-“autonomous”, “social”-“ cognitive”, “social”-“collaboration and flexibility”, “social”-“ innovativeness”, “relaxation”-“ cognitive”, “relaxation”-“collaboration and flexibility”, “relaxation”-“

innovativeness", "physiologic"- cognitive", "physiologic"-" collaboration and flexibility", "physiologic"-"innovativeness", "physiologic"-" autonomous", "aesthetic"-" cognitive", "aesthetic"-"collaboration and flexibility", "aesthetic"-" innovativeness", "aesthetic"-" autonomous" sub-dimensions. To sum up, there is a relationship between the Leisure Satisfaction Scale and 21st Century Learner Skills Use Scale.

Keywords: Early childhood education, 21. century skills, Leisure satisfaction

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının 21. Yüzyıl Öğrenen Becerileri Kullanımı ile Serbest Zaman Tatminleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Özgül Polat[1], Sümeyye Öcal[2]
[1]*Marmara Üniversitesi*
[2]*İstanbul Gelişim Üniversitesi*

Bildiri No: 274 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Araştırmanın Amacı:Günümüzde toplumsal değişim hızlanmıştır ve bireyden bu değişimlere ayak uydurabilmesi için belli başlı becerilere sahip olması beklenmektedir. Bu beceriler tek çatı altında 21.yy becerileri olarak toplanmaktadır. Bu becerilere örnek olarak iletişim kurabilme, sorumluluk alma, eleştirel düşünme, yaratıcı düşünme, üretkenlik, problem çözme, uyum, işbirliği, girişimcilik, kişisel ve sosyal sorumluluk alma, bilgi okuryazarlığı vb. verilebilir. Öğrenen bir bireyin sahip olması gereken beceriler 21.yy öğrenen becerileri başlığı altında sırasıyla; öğrenme ve yenilik becerileri, dijital okuryazarlık becerileri, kariyer ve yaşam becerileri olarak sıralanmıştır. 21.yy becerilerinin bireyin serbest zaman tercihleri ve tatmin düzeyleri ile ilişki olup olmadığı merak edilmiştir. Çünkü alan yazında bireyin serbest zaman tatmin düzeyinin; yaşam kalitesi, iş tatmin düzeyi, psikolojik sağlık düzeyi gibi pek çok değişken ile ilişkili olduğu ortaya konmuştur. Serbest zamanlar boş vakitler olarak düşünülmemeli, bireyin hayatını pek çok açıdan etkileyebileceği göz önüne alınmalıdır. Buradan yola çıkarak kişinin serbest zaman tatmin düzeyleri, 21.yy için önemli olan becerilerin kazanılmasında etkili bir role sahip olabilir.

Öğretmen yeterliliklerinin sınıf içi aktivitelerinin kalitesini ve çeşitliliğini etkilediği pek çok araştırmacı tarafından ifade edilmiştir. Durum böyle iken yaşamın ilk yıllarında (0-6 yaş) öğretmenler tarafından çocuklara sunulan etkinlikler ve uyaranlar ile dolu çevrenin öğretmen tarafından dizayn edildiği, dolayısı ile okul öncesi öğretmenlerinin okul öncesi dönem çocukları üzerinde önemli bir etkisi olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Bir başka deyiş ile öğretmen yeterlilikleri ve becerileri, çocuklara sundukları farklı deneyim imkanlarını etkilemektedir. Bununla birlikte öğretmen becerileri ile öğretmenlerin serbest zaman aktiviteleri arasında ilişki olabilir. Dolayısı ile bu çalışmanın amacı okul öncesi öğretmen adaylarının 21.yy öğrenen becerileri ile serbest zaman tatmin düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Araştırmanın Yöntemi: Araştırma ilişkisel tarama modelindedir. Bu modelde iki ya da daha çok değişken karşılaştırılır veya değişkenler arasındaki ilişki belirlenir. Araştırmaya 2018-2019 eğitim ve öğretim yılı 1., 2., 3. ve 4. sınıflardan 274 okul öncesi öğretmen adayı katılmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından Google Form aracılığı ile toplanmıştır. Veri toplama araçları "21.yy Öğrenen Becerileri Kullanımı Ölçeği", "Serbest Zaman Tatmin Ölçeği" ve Kişisel Bilgi Formu'dur. Sorular yaklaşık olarak 5-10 dakikada cevaplandırılmaktadır. Veri analizinde hangi testlerin kullanılacağını belirlemek amacı ile verilerin normal dağılıp dağılmadığına bakılmıştır. Yapılan normallik testi sonuçlarına göre parametrik testler arasında yer alan bağımsız örneklemler için t testi, Scheffe testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Pearson korelasyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın bulgularına göre sınıf ve GANO değişkenleri açısından ölçeklerin toplam puanları ve alt boyutlarında herhangi anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Tek veya ilk çocuk olup olmama durumuna göre ise psikolojik, rahatlama ve fizyolojik alt boyutlarında tek veya ilk çocuk olmayanların lehine anlamlı bir fark olduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Anne eğitim düzeyi değişkeninin her iki ölçeğin

toplam puanlarında ve pek çok alt boyutlarda lise grubu lehine anlamlı bir farklılık oluşturduğu ortaya konmuştur. Bulgulara göre baba eğitim düzeyi değişkenine göre herhangi anlamlı bir farklılık söz konusu değildir. Ölçeklerin alt boyutları arası ve ölçeklerin genel puanları arası ilişkileri belirlemek üzere yapılan Pearson Korelasyon analizi sonucuna göre Serbest Zaman Tatmin Ölçeği "sosyal" ve "rahatlama" alt boyutları ile 21. yy Öğrenen Becerileri Kullanımı Ölçeği "otonom" alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktur. Diğer alt boyutlar arası ("psikolojik"-"bilişsel", "psikolojik"-"işbirliği ve esnekik", "psikolojik"-"yenilikçilik", "psikolojik"-"otonom", "eğitim"-"bilişsel", "eğitim"-"işbirliği ve esneklik", "eğitim"-"yenilikçilik", "eğitim"-"otonom", "sosyal"-"bilişsel", "sosyal"-"işbirliği ve esneklik", "sosyal"-"yenilikçilik", "rahatlama"-"bilişsel", "rahatlama"-"işbirliği ve esneklik", "rahatlama"-"yenilikçilik", "fizyolojik"-bilişsel", "fizyolojik"-"işbirliği ve esneklik", "fizyolojik"-"yenilikçilik", "fizyolojik"-"otonom", "estetik"-"bilişsel", "estetik"-"işbirliği ve esneklik", "estetik"-"yenilikçilik", "estetik"-"otonom") düşük veya orta düzeylerde pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır. Ölçeklerin toplam puanları arasında ise istatistiksel açıdan orta düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki saptanmıştır.

Sonuç: Serbest Zaman Tatmin Ölçeğinin alt boyutlarından olan psikolojik, rahatlama ve fizyolojik alt boyutlarında tek veya ilk çocuk olup olmama değişkeni açısından tek veya ilk çocuk olmayanların lehine anlamlı bir fark olduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Bu bulgudan yola çıkarak bir abla veya abiye sahip olmanın bu alt boyutları olumlu etkilediği belirtilebilir. Baba eğitim düzeyi değişkenine göre herhangi anlamlı bir fark söz konusu değil iken, anne eğitim düzeyi değişkeninin her iki ölçeğin toplam puanlarında ve pek çok alt boyutlarda lise grubu lehine anlamlı bir farklılık oluşturduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Buradan babaların eğitim düzeylerinin çocuklarının gerek serbest zaman tatmini gerekse 21.yy öğrenen becerileri kullanımı açısından bir etkiye neden olmadığı annelerin eğitim düzeylerinin ise etkili olduğu bulgusuna ulaşılmaktadır. Bu fark lise mezunları lehine olup, beklenenden farklı bir sonuç gibi dursa da başlıca nedeni lisans mezunu annelerin genelde çalışan anneler oluşu olabilir. Ölçeklerin alt boyutları arası ve ölçeklerin toplam puanları arası ilişkilerini belirlemek üzere yapılan Pearson Korelasyon analizi sonucuna göre Serbest Zaman Tatmin Ölçeği sosyal ve rahatlama alt boyutları ile 21. yy Öğrenen Becerileri Kullanımı Ölçeği otonom alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktur. Diğer alt boyutlar ve ölçek toplam puanları arasında ise istatistiksel açıdan pozitif yönde anlamlı bir ilişki saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk eğitimi, Öğretmen adayları, 21. yy becerileri, Serbest zaman tatmini

An Investigation Of Preservice Preschool Education Teachers' Behaviors Of Academic Procrastination And Academic Perfectionism

Cemile Kara Eren[1], Kübra Engin[1], Serap Demiriz[1]
[1]*gazi üniversitesi*

Abstract No: 276 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Academic procrastination is a situation type and contains the procrastination of academic tasks. Academic perfectionism, on the other hand, refers to setting up high standards, objectives, and expectations, and putting an effort to realize them.

Aim: This study aimed to detect preservice preschool education teachers' level of academic procrastination behaviors, and to determine their perceptions about academic procrastination and academic perfectionism.

Method: This study used the exploratory sequential model, a mixed-method perspective. In the study, the quantitative part was followed by a qualitative part. The quantitative part designed as a survey method and the quantitative part designed as a phenomenological study. The study was conducted with second-grade students from the department of Preschool Education, Gazi University during the academic 2017–2018 academic year. The study group for the quantitative part of the study consisted of 17 students (who were taking the Special Teaching Methods) among these students using the convenient sampling technique. Of the sample group, 16 were female and 1 was male. The qualitative part of the study consisted of 10 students selected among these students using the extreme and contradictory sampling method, a purposeful sampling method. Academic Procrastination Behavior Scale, Student Evaluation Form, and a semi-structured form were used to collect the data. Academic Procrastination Scale includes 38 five-point Likert-type items about various factors affecting the procrastination of academic tasks. Student Evaluation Form and the semi-structured interview form were developed by the researchers. The Student Evaluation Form involves systematic observations of students' attendance, attendance and performance in the course. The semi-structured interview form consists of five open-ended questions about academic perfectionism and academic procrastination. Within the scope of the Special Teaching Methods course, systematic observations were made independently by three researchers during a term. In the independent observations made, equivalent observation data supporting each other were gathered and recorded in the Student Evaluation Forms, which displayed the attendance of the students. At the quantitative part, Academic Procrastination Behavior Scale was applied to the participants. Students' scores on the scale and Student Evaluation Forms were analyzed, and five students with the highest/lowest academic perfectionism, with the highest/lowest attendance rate, and with the highest/lowest performance in the course were selected. At the qualitative part, focus group interviews were conducted with these students on academic perfectionism and academic procrastination.

Results:

Results for the preservice teachers who scored lower than the academic procrastination scale and perceived themselves as academic perfectionists are as follows:

The pre-service teachers stated that academic excellence is a disruptive characteristic which

contributes to their academic achievement and that this feature affects their social lives. In addition, the interview results revealed that the attitudes and behaviors of the lecturers of the course were determinative in their attitudes towards the academic task, that the preference of the task was determined by the difficulty of the task, instead of being in the field of interest, that the academic perfectionist pre-service teachers plan the academic tasks while performing their academic duties, and that and that group or individual studies affect all these processes. In addition, it was determined that the pre-service academic perfectionist preservice teachers are willing to take part even if they are not assigned, and the most important reason for procrastinating their academic duties was other academic duties and their perfectionist behaviors.

Findings for the preservice teachers who score higher than the academic procrastination scale and did not perceive themselves as academic perfectionists are as follows:

The preservice teachers stated that they did not consider themselves as academic perfectionists, but they had academic procrastination behaviors. They further stated that they give more place to procrastination behavior, especially because of their intense academic duties, their inability to understand these duties, their dormitories being crowded, and the lack of working space. The male preservice teacher among the participants indicated that the reason for academic procrastination was that he felt isolated from the class due to the low number of men in the class. The participants also argued that their academic duties did not affect their social life. It was observed that studying in a group or individually was effective in fulfilling academic duties. When a task was assigned, it was determined that whether they feel confident in the topic, whether they have sufficient time, whether the task is interesting, and whether they like the lecturer are decisive. As a result of the interviews, it was stated that the attitudes and behaviors of the instructors of the course were decisive in their attitudes towards the academic task, and that their level of attendance decreases in courses especially with compulsory attendance and an intense homework; therefore, they aimed to pass only the course. The process of analyzing the data continues.

Keywords: Preservice Preschool Education Teachers, Academic Procrastination, Academic Perfectionism.

Okul Öncesi Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme ve Akademik Mükemmeliyetçilik Davranışlarının İncelenmesi

Cemile Kara Eren[1], Kübra Engin[1], Serap Demiriz[1]
[1]*gazi üniversitesi*

Bildiri No: 276 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Akademik erteleme davranışı duruma özgü bir erteleme biçimidir ve akademik iş ve görevleri ertelemeyi kapsamaktadır. Akademik mükemmeliyetçilik ise akademik işler yürütülürken yüksek standart, hedef ve beklentiler oluşturularak bunun için çaba gösterilmesini ifade etmektedir.

Amaç: Araştırmanın amacı, okul öncesi eğitimi bölümü öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışı düzeylerini saptamak ile akademik erteleme ve akademik mükemmeliyetçilik ile ilgili algılarını ve görüşlerini belirlemektir.

Yöntem: Bu araştırma karma modellerden açımlayıcı sıralı desende tasarlanmıştır. Araştırma, açımlayıcı sıralı desen çerçevesinde nicel aşamayı takiben nitel aşama ile sürdürülmüştür. Araştırmanın nicel aşamasında tarama modeli; nitel aşamasında fenomenoloji (olgu bilim) deseni kullanılmıştır. Araştırma kapsamında 2017-2018 yılı Gazi Üniversitesi Okul Öncesi Eğitimi bölümü 2. sınıf öğrencileri ile çalışılmıştır. Nicel aşamanın çalışma grubunu bu öğrencilerden uygun örnekleme yoluyla belirlenen (araştırmacıların yürüttüğü Özel Öğretim Yöntemleri dersine devam eden) 17 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışma grubundaki öğrencilerin 16'sı kadın 1'i erkektir. Araştırmanın nitel aşamasını ise amaçlı örnekleme yöntemlerinden aşırı ve aykırı durum örnekleme yöntemi ile bu öğrencilerin arasından belirlenen 10 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Akademik Erteleme Davranışı Ölçeği, Öğrenci Değerlendirme Formu ve Yarı-yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Akademik Erteleme Davranışı Ölçeği akademik görevleri ertelemeyi etkileyen çeşitli faktörlere ilişkin 38 maddeden oluşan beşli likert yapıda bir ölçektir. Öğrenci Değerlendirme Formu ve Yarı-yapılandırılmış görüşme formu araştırmacılar tarafından oluşturulmuştur. Öğrenci Değerlendirme Formu öğrencilerin derse devam durumu, derse katılımı ve ders içerisindeki performansına ilişkin sistematik gözlemlerin kaydedildiği bir formdur. Yarı-yapılandırılmış görüşme formu akademik mükemmeliyetçilik ve akademik ertelemeye ilişkin beş açık uçlu sorudan oluşmaktadır. Özel Öğretim Yöntemleri dersi kapsamında bir dönem boyunca üç araştırmacı tarafından birbirinden bağımsız olarak sistematik gözlemler yapılmıştır. Yapılan bağımsız gözlemlerde birbirini destekleyen eşdeğer gözlem verileri bir araya getirilmiş ve öğrencilerin derse devam durumlarının da yer aldığı Öğrenci Değerlendirme Formları'na kaydedilmiştir. Nicel aşamada katılımcılara Akademik Erteleme Davranışı Ölçeği uygulanmıştır. Öğrencilerin ölçekten aldığı puanlar ve Öğrenci Değerlendirme Formları değerlendirilmiş, akademik mükemmeliyetçilik puanları yüksek-düşük olan, derse devamlı-devamsız, ders içi performansı düşük-yüksek olmak üzere beşer öğrenci seçilmiştir. Nitel aşamada bu öğrenciler ile akademik mükemmeliyetçilik ve akademik erteleme üzerine odak grup görüşmeleri yapılmıştır.

Bulgular:

Akademik erteleme ölçeğinden düşük puan alan ve kendilerini akademik mükemmeliyetçi olarak algılayan öğretmen adayları için bulgular aşağıdaki şekilde saptanmıştır:

Öğretmen adayları akademik mükemmeliyetçiliğin akademik başarılarına katkı sağlarken yıpratıcı

bir özellik olduğunu; bu özelliğin sosyal yaşantılarını etkilediğini belirtmişlerdir. Ayrıca görüşmeler sonucunda, dersten sorumlu öğretim elemanlarının tutum ve davranışlarının akademik göreve karşı tutumlarında belirleyici olduğu, görev tercihinde görevin zorluğu yerine ilgi alanına girip girmemesi durumunun belirleyici olduğu, akademik mükemmeliyetçi öğretmen adaylarının akademik görevlerini yerine getirirken planlama yaptıkları, grupla ya da bireysel çalışma durumunun tüm bu süreçleri etkilediği saptanmıştır. Bunlara ek olarak akademik mükemmeliyetçi öğretmen adaylarının görev verilmese de görev almak için istekli oldukları, akademik görevlerini ertelemedeki en önemli nedenin diğer akademik görevlerinin ve mükemmeliyetçi davranışlarının olduğu belirlenmiştir.

Akademik erteleme ölçeğinden yüksek puan alan ve kendilerini akademik mükemmeliyetçi olarak algılamayan öğretmen adayları için bulgular aşağıdaki şekilde saptanmıştır:

Öğretmen adaylarının kendilerini akademik mükemmeliyetçi olarak değerlendirmediği, akademik erteleme davranışlarının bulunduğunu belirtmişlerdir. Özellikle akademik görevlerinin yoğun olması, bu görevleri anlayamamaları, yurtlarının kalabalık olması ve çalışacak alan bulamamaları gibi nedenler dolayısıyla erteleme davranışına daha çok yer verdiklerini ifade etmiştir. Katılımcılardan erkek öğretmen adayı, akademik erteleme davranışlarının nedenini sınıfta erkek sayısının az olması nedeniyle sınıftan soyutlanmış hissetmesi olarak belirtmiştir. Ayrıca, katılımcılar akademik görevlerinin sosyal yaşantılarını etkilemediğini de belirtmiştir. Grupla ya da bireysel çalışma durumunun akademik görevlerini yerine getirmede etken olduğu görülmüştür. Görev verildiğinde, kendilerine güven duydukları bir konuda olması, yeterince zamanlarının olması, görevin ilgi çekici olması ve dersin öğretim elemanını sevip sevmemelerinin belirleyici olduğu belirlenmiştir. Görüşmeler sonucunda, dersten sorumlu eğitimcilerin tutum ve davranışlarının akademik göreve karşı tutumlarında belirleyici olduğu, özellikle devam zorunluluğu, ödev yoğunluğu olan derslere katılımlarının azaldığı yalnızca dersi geçmek amacında olduklarını ifade etmiştir. Verilerin analiz süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Öğretmen Adayı, Akademik Erteleme, Akademik Mükemmeliyetçilik.

Examination The Levels Of Emotional Self-Efficacy Of Preschool Teachers

Beyzanur Canol[1], Esra Ömeroğlu[2]
[1]*Gazi Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniverisitesi*

Abstract No: 282 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

In today's world, when the studies that discuss emotional intelligence are examined, it has been seen that emotional intelligence and its sub-dimensions are practiced on both teachers and students in many aspects. It has been founded that the elements of the emotional intelligence respectively coherent perception toward emotions, the use of emotions in cognitive development, accurate readability of emotions, and regulation of emotions have important effects on individuals being healthy in terms of both mentally and psychically. It shouldn't be neglected that in this process, individual's perceptions towards their own emotional functionality and self-efficacy is highly effective. Self-efficacy is defined as one's ability to achieve a goal and his/her personal judgement about this ability. It is focused on one's ability to achieve a goal successfully and his/her personal ideas about this ability. Self-efficacy is one's belief in terms of ability and a task. At the same time, it is a dynamic structure that change with the help of experiences and time. While individuals may have high level of self-efficacy for some tasks, they may have low level of self-efficacy for other ones. At this point, it shouldn't be neglected that individual's perceptions toward emotional intelligence is important and it is concerned with to what extent they perceive themselves.

Personal-emotional intelligence that is combination of self-efficacy and emotional intelligence is conceptualized as emotional self-efficacy. The concept of personal-emotional intelligence is defined as the abilities that emotionally person oriented evaluation of these abilities and development of an interrelating belief. The concept of emotional self-efficacy is discussed as a characteristic that affects an individual's perception, functions and efficiency within emotional intelligence. Because self-efficacy is an important predictor of one's level of function in a specific area, it has been thought that self-efficacy in terms of emotional functions affects the outcomes of individual's achievement on accurate emotional process and both coherent and discordant emotional function levels. That's why it has been taught that emotional self-efficacy affects an individual's character and matter of subjectively being good. From this point of view, it has been claimed that individuals who have enough emotional self-efficacy are more successful in both their sense of self and the tasks they do. When related literature is viewed, any research that examines the level of emotional self-efficacy of preschool teachers is not encountered. That's because this study is thought to be useful for the literature.

Purpose: This study aims to reveal the levels of emotional self-efficacy of preschool teachers.

Method: This study adopts scanning method which is among the quantitative research methods. Emotional self-efficacy scale that was developed by Kirk, Shutte, and Hine in 2008 and adapted to Turkish by Totan, İkiz, and Karaca in 2010, is used for data collection process. Our instrument is an one dimensional 5 Likert type scale that has 32 items. Scale was delivered one by one to the participants to fill it. Necessary data was collected by 411 university student who study at different department of Buca Dokuz Eylül University-Faculty of Education within one course hour. (56,20% women, n= 231; 43,80% men n= 180). Internal coefficient of consistency and test-retest method were used to ensure reliability. Cronbach alpha index was calculated as .93 for the whole of the scale, .70 for regulating emotions, .80

for supportive effects of emotions, .83 for understanding emotions, and finally .77 for perceiving emotions. Reliability of test-retest method was held on the basis of 78 university students. According to the collected data, test-retest method reliability index was calculated as .62 for the whole of the scale, .68 for regulating emotions, .71 for supportive effects of emotions, .67 for understanding emotions, and finally .65 for perceiving emotions. Reliability of test-retest method was held on the basis of 78 university students. A personal data scale was attached at the beginning of the scale by researchers to get personal information of participants. Personal information scale has items about participants' age, year of service, teaching programme that they graduate, class size, age group that they work with, and whether they attend any in service training about emotional self-efficacy. Scale was applied to 300 preschool teachers who are from both private and local schools in Sakarya, İzmit, Samsun, Mardin, Şanlıurfa, and Van provinces, were chosen by purposeful sampling. Data was collected through scales that were sent to teachers and taken back via mail individually.

Findings and results: Data collection process still proceeds. That's why final findings and results haven't been reached yet. Once data collection process is completed, data will be analyzed with appropriate statistic package programme. Results will be interpreted according to variables.

Keywords: Emotional self-efficacy, preschool teachers, emotional intelligence

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Duygusal Öz Yeterlilik Düzeylerinin İncelenmesi

Beyzanur Canol[1], Esra Ömeroğlu[2]
[1]*Gazi Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniverisitesi*

Bildiri No: 282 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Günümüzde duygusal zekayı konu edinen araştırmalar incelendiğinde duygusal zeka ve alt boyutlarının hem öğrencilerde hem de öğretmenlerde birçok açıdan incelendiği görülmüştür. Duygusal zekanın öğelerinden; duygulara yönelik uyumlu algılama, duygunun bilişi geliştirici kullanımı, duygunun doğru anlaşılması ve duygunun düzenlenmesi bireyde zihinsel ve fiziksel açıdan sağlıklı olmaya önemli katkılar yaptığı bulunmuştur. Bu süreçte bireyin duygusal işlevselliğine ve kendi (öz) yeterliliğine yönelik algılarının da etkili olduğu göz ardı edilmemelidir. Öz yeterlilik kişinin bir görevi gerçekleştirme yeteneği ve bu yeteneğe dair kişisel yargıları olarak tanımlanmıştır. Kişinin bir görevi başarılı bir şekilde gerçekleştirme yeteneğine ve bu yeteneğe yönelik kişisel fikirlerine odaklanır. Öz yeterlilik bir yetenek bağlamında ve görev hakkında kişinin inancıdır. Aynı zamanda bilgi ve deneyimlerle zamanla değişen dinamik bir yapıdır. İnsanlar bazı görevler için yüksek öz yeterliliğe sahip olabilirken, bazı görevler için öz yeterlilikleri düşük olabilir. Bu noktada bireyin duygusal işlevselliğine yönelik algılarının da önemli olduğu ve kendini ne derece yeterli algıladığıyla da ilgili olduğu göz ardı edilmemelidir.

Öz yeterlilik ve duygusal zeka bütünleştirildiğinde ortaya çıkan kişisel duygusal zeka, duygusal öz yeterlilik olarak kavramsallaştırılmaktadır. Duygusal öz-yeterlik kavramı, duyguyla ilişkili öze yönelik algılanan yetenekler, bunların değerlendirilmesi ve bağlantılı bir inancın gelişmesi olarak ifade edilmektedir. Duygusal öz yeterlilik kavramı duygusal zeka içerisinde bireyin algısını, işlevlerini ve yeterliliklerini etkileyen bir kişilik özelliği olarak ele alınmaktadır. Öz yeterlilik belirgin bir alanda işlev görme düzeyinin önemli bir yordayıcısı olduğu için, duygusal anlamda işlev görme alanında öz yeterliliğin, bireyin doğru duygusal süreçleri gerçekleştirebilmesini, aynı zamanda uyumlu ve uyumlu olmayan duygusal işlev görme düzeyinin sonuçlarını etkileyeceği düşünülmektedir. Dolayısıyla duygusal öz yeterliliğin bireyin mizacını ve öznel iyi oluşunu olumlu etkilediği düşünülmektedir. Bu bilgilerden hareketle duygusal öz yeterliliğe sahip bireylerin hem kendilik algılarında hem de yaptıkları işlerde daha başarılı olduğu düşünülmüştür. Alan yazın incelendiğinde okul öncesi öğretmenlerinin duygusal öz yeterlilik seviyelerini inceleyen bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle bu çalışmanın alan yazına katkı olacağı düşünülmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı okul öncesi öğretmenlerinin duygusal öz yeterlik düzeylerini ortaya koymaktır.

Yöntem: Bu çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Verileri toplamak için 2008 yılında Kirk, Shutte ve Hine tarafından geliştirilen, 2010 yılında Totan, İkiz ve Karaca tarafından Türkçeye uyarlanan Duygusal Öz Yeterlik Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek tek boyutta 32 maddeden oluşan beşli likert tipi bir ölçme aracıdır. Ölçek yetişkinlere tek tek ölçek formunun verilmesi ve doldurulması şeklinde uygulanmaktadır. Ölçek verileri Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesinin farklı bilim dallarında eğitim alan 411 üniversite öğrencisine araştırmacılar tarafından bir ders saati içinde uygulanmasıyla toplanmıştır (%56,20'si kadın, n= 231; %43,80'si erkek n= 180). Ölçeğin özgün çalışmasında güvenirlik çalışmaları iç tutarlık katsayıları ve test tekrar test yönteminin kullanılmasıyla incelenmiştir. Ölçeğin toplamına ait Cronbach alfa katsayısı .93 olarak hesaplanırken

Duyguları düzenleme boyutu için .70, Duyguların destekleyici etkisi boyutu için .80, Duyguları anlama boyutu için .83 ve son olarak da Duyguları algılama boyutu için ise de .77 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesinde yapılan test tekrar test güvenirliği 78 üniversite öğrencisi üzerinden yürütülmüştür. Elde edilen sonuçlara göre ölçeğin toplamına test tekrar test güvenirlik katsayısı .62 olarak hesaplanırken Duyguları düzenleme boyutu için .68, Duyguların destekleyici etkisi boyutu için .71, Duyguları anlama boyutu için .67 ve son olarak da Duyguları algılama boyutu için ise de .65 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin başına araştırmacılar tarafından katılımcıların kişisel bilgilerine ulaşmak amacıyla hazırlanan kişisel bilgi formu eklenmiştir. Kişisel bilgi formu katılımcılara ait yaş, hizmet yılı, mezun olduğu öğretmenlik programı, sınıf mevcudu, çalıştığı yaş grubu ve daha önce duygusal öz yeterlik ile ilgili hizmet içi eğitim alıp almadığı bilgilerini içermektedir. Ölçek amaçlı örneklem yöntemiyle seçilmiş Sakarya, İzmit, Samsun, Mardin, Şanlıurfa ve Van illerinde özel ve devlet kurumlarında çalışan 300 okul öncesi öğretmenine uygulanmıştır. Veriler öğretmenlere tek tek ulaşılıp formun doldurulması ve mail aracılığıyla formun doldurulup geri yollanması şeklinde toplanmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Veriler toplanmaya devam etmektedir. Bu nedenle henüz kesin bulgu ve sonuçlara ulaşılamamıştır. Veri toplama işlemi tamamlandığında veriler uygun istatistik paket programı ile analiz edilecektir. Elde edilen sonuçlar değişkenlere göre yorumlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Duygusal öz yeterlik, Okul öncesi öğretmeni, Duygusal zeka

Examining The Relationship Between Reading Attitudes And Reading Habits Of Preschool Teacher Candidates

Berna Ürün Karahan
Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Abstract No: 40 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

Attitude is emotions and thoughts developed by an individual concerning an object, a person, situation or a concept. Attitude can be defined as a state of belief developed by the individual concerning all areas in her/his life depending on her/his emotional, cognitive and social condition lifelong. Individuals develop an attitude and a behavior towards various situations, incidents, persons or applications in their lives due to any reason. That attitude and behavior can affect a person's life either positively or negatively, although not continuously. The person can have many attitudes toward many situations and stimuli.

One of the four basic skills of language; reading is one of the cheapest and easiest ways of obtaining information. Main objective of Turkish teaching is to teach individuals their mother language and allow them to acquire skills related to their mother language. These skills appear under two main topics: Understanding(reading, listening) and telling (speaking, writing). Listening and speaking are encountered in family; whereas basic reading and writing skills are encountered during the educational process. Reading is a process of understanding and interpreting the information obtained by the individual via sense organs. According to another definition; "reading is perceiving, interpreting and apprehending printed or written words via our sense organs. It is a cognitive and intellectual act".

The most important process where reading attitude is a determinant is the educational process. Experiences gained by the individual from her/his environment in the education life and social life carry her/him into future. In order for theindividual to reinforce every information obtained, it is important to have a solid infrastructure and thus, have a positive attitude toward reading. In this process, behaviors acquired by the individual in family, environment and school are effective on determining attitudes.

Decisiveness of attitudes acquired in family and school also comes to the forefront in acquiring skills. In this sense, it is important to acquire, ingratiate and sustain reading skill. Because the individual will not have a difficulty in making a habit out of a situation she/he likes and developing a positive attitude towards that situation. Thus, it is necessary to enable the individual to acquire positive attitudes towards reading in the educational process.

Reading is one of the most important needs of the individual, an essential concept for developing the skills of communicating and compromising with society, the cheapest way of obtaining information; a key to success during and after the educational process, and a symbol of development for a nation. Acquiring, developing and sustainingsuch an important skill properly are also important. It is worth examining the school periods when bases are laid especially in making a habit out of that skill, as well as emotions and thoughts of students about reading.

Purpose

The purpose of thisstudy is to emphasize the relationship between reading attitudes and habits of preschool teacher candidates. The data were collected using Reading Attitude Scale and Reading Habit Scale.

Method

In the study, it was aimed to examine the relationship between reading attitudes and reading habits of preschool teacher candidates. Because the present condition in the research was going to be described as it was, the study was structured in the screening model. Screening model includes "researches in which views of participants on a subject or an incident or their characteristics such as interests, skills and attitudes are determined and which are usually performed on larger samples compared to other studies". It is tried to express the individual or object discussed in the research within its own conditions and as it is.

"In the study, correlational screening approach aiming to determine the presence of a covariance between two or more variables was used". Correlational analysis can be performed in two ways as correlation and comparison-type relationship. In this study, correlational screening was used as correlational screening model. Correlational studies are the ones conducted for the purpose of determining the relationships between two or more variables and obtaining clues about cause-effect.

Sample group of the study consisted of students receiving education in Kafkas University Faculty of Education Department of Preschool Teaching in the academic year of 2018-2019.

Results and Conclusion

Results and conclusions will be shared afterwards.

Keywords: Reading, attitude, habit, skill.

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Okumaya Yönelik Tutumları ile Okuma Alışkanlıkları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Berna Ürün Karahan
Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Bildiri No: 40 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet

Tutum bireyin bir nesneye, kişiye, duruma ya da kavrama yönelik geliştirdiği duygu ve düşüncelerdir. Tutum, insanın yaşamı boyunca kendi hayatında bulunan her türlü alana yönelik olarak duygusal, bilişsel ve sosyal durumuna bağlı bir şekilde geliştirdiği inanç durumu olarak tanımlanabilir. İnsanların herhangi bir nedenle hayatlarındaki çeşitli durumlara, olaylara, şahıslara veya uygulamalara karşı bir tavır, bir davranış oluştururlar. Oluşturulan bu tavır ve davranış sürekli olmasa bile insan hayatını olumlu veya olumsuz şekilde etkileyebilecek güçtedir. Bir insanın birçok durum ve uyarana karşı birçok tutumu olabilir.

Dilin dört temel becerisinden olan okuma, bilgi edinmenin en ekonomik ve kolay yollarından biridir. Türkçe öğretiminin temel amacı, bireylere ana dilini öğretmek ve ana dile ait becerileri kazandırmaktır. Bu beceriler iki ana başlık altında karşımıza çıkar: Anlama (okuma, dinleme) ve anlatma (konuşma, yazma). Dinleme ve konuşma ailede, temel okuma ve yazma becerisi ise eğitim süreciyle birlikte karşımıza çıkar. Okuma bireyin duyu organları aracılığıyla edindiği bilgileri, anlama ve anlamlandırma sürecidir. Bir diğer tanıma göre, “okuma, basılı ya da yazılı sözcükleri duyu organlarımız yoluyla algılama, bunları anlamlandırıp kavrama, yorumlamadır. Zihinsel ve düşünsel bir edimdir”.

Okumaya yönelik tutumun belirleyici olduğu en önemli süreç öğretim sürecidir. Bireyin eğitim öğretim hayatında ve sosyal hayatta çevresinden edindiği tecrübeler onu geleceğe taşır. Bireyin edindiği her bilgiyi pekiştirmesi için altyapısının sağlam olması, bu nedenle de okumaya yönelik olumlu bir tutuma sahip olması önemlidir. Bu süreçte bireyin aile, çevre ve okulda edindiği davranışlar tutumların belirlenmesinde etkili olur.

Aile ve okulda edinilen tutumların belirleyiciliği bireyin beceri kazanımında da öne çıkar. Okuma becerisinin kazanımı, sevdirilmesi ve sürekliliğinin sağlanması bu anlamda önemlidir. Çünkü birey sevdiği bir durumu alışkanlık hâline getirmede zorluk çekmez ve bu duruma karşı olumlu tutum geliştirmesi zor olmaz. Bu nedenle eğitim sürecinde bireyin okumaya yönelik olumlu tutumlar edinebilmesi sağlanmalıdır.

Okuma bireyin en önemli ihtiyaçlarından biri, toplumla iletişim ve anlaşma becerilerinin gelişebilmesi için elzem bir kavram, ilgiye ulaşmanın en ekonomik yolu, öğretim sürecinde ve sonrasında başarının anahtarı ve bir millet için gelişmişliğin sembolüdür. Bu denli önemli olan bir becerinin doğru edinimi, gelişimi ve kalıcılığı da bir o kadar önemlidir. Özellikle bu becerinin alışkanlık haline getirilmesinde temellerin atıldığı okul dönemleri ve bu öğrencilerin okuma ile ilgili duygu ve düşünceleri incelenmeye değerdir.

Amaç

Çalışmada amaç; Okul Öncesi Öğretmeni adaylarının okumaya yönelik tutumları ile okuma alışkanlıkları arasındaki ilişkiler üzerinde durmaktır. Veriler Okumaya Yönelik Tutum Ölçeği ve Okuma Alışkanlığı Ölçeği ile toplanmıştır.

Yöntem

Bu araştırmada, Okul Öncesi Öğretmeni adaylarının okumaya yönelik tutumları ile okuma alışkanlıkları arasındaki ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada var olan durum var olduğu şekliyle betimlenmeye çalışılacağından, araştırma tarama modelinde yapılandırılmıştır. Tarama modeli "bir konuya ya da olaya ilişkin katılımcıların görüşlerinin ya da ilgi, beceri, yetenek, tutum vb. özelliklerinin belirlendiği genellikle diğer araştırmalara göre görece daha büyük örneklemler üzerinde yapılan araştırmalardır". Araştırmaya konu olan birey ya da nesne kendi koşulları içinde ve olduğu gibi ifade edilmeye çalışılır.

"Araştırmada iki ya da daha çok değişken arasında birlikte değişim varlığını belirlemeyi amaçlayan tarama yaklaşımı olan ilişkisel tarama yaklaşımı kullanılmıştır". İlişkisel çözümleme, korelasyon ve karşılaştırma türü ilişki olmak üzere iki şekilde yapılabilir. Bu araştırmada, ilişkisel tarama modeli olarak korelasyonel taramaya yer verilmiştir. Korelasyonel araştırma; iki ya da daha fazla değişken arasındaki ilişkileri belirlemek ve neden-sonuç ile ilgili ipuçları elde etmek amacıyla yapılan araştırmalardır".

Araştırmanın çalışma grubunu 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümü öğrencileri oluşturmuştur.

Bulgular ve Sonuç

Bulgu ve sonuçlar sonrasında paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar kelimeler: Okuma, tutum, alışkanlık, beceri.

Examining The Relationship Between Speaking Self-Efficacy And Communication Skills Of Preschoolteacher Candidates

Berna Ürün Karahan
Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Abstract No: 41 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

One of the four basic skills of language; speaking enables an individual to establish communication, understand-compromise and get social lifelong. Speaking is a way of explaining the meaning of knowledge and experiences obtained by the individual in various ways by reinforcing them with former knowledge and experiences and transferring them to the outer world either verbally or non-verbally by conceptualizing them.

Speaking is necessary for individuals to establish social relationships and develop these skills. If the individual has weak speaking skills, other language skills will also be affected negatively. Crucial point in speaking is social relations and its role in communication. These concepts are very important for theindividual and society. Individuals who know themselves and are able to express themselves properly can establish healthy relationships and contribute to development in society. In fact, a society that thinks healthily and expresses their thoughts easily can take healthy steps forward. In this process, the individual's value judgements and viewpoint of life are shaped and she/he begins to develop an attitude towards situations. In addition to these, this skill which will be faced by the individual throughout her/his education life will start in family, be shaped, developed or receded in the social circle and school process. Thus, it is required to stress negative situations, processes or factors that might be experienced in the teaching process and development of the skill. Because negative situations that are experienced or might be experienced by the individual in the process of acquiring skills may get worse and turn into negative experiences in the future, which may consequently affect not only that skill but also her/his whole life negatively.While considering the importance of experiences gained especially in the preschool period; it is understood that they are so important for thisskill. On the other hand, self-efficacy is the individual's self-knowledge and awareness of her/his potential of what she/he can do about a situation. Self-efficacy includes "judgements concerning the skills of organizing and displaying actions that will allow individuals to reach a certain performance". In other words, it is possible to state that self-efficacy is knowing what to do and how much to do it and using that knowledge in acquiring skills.

Purpose

The aim of thisstudy is to emphasize the relationships between speaking-oriented self-efficacy and communication skills of preschool teacher candidates. Thus, teachers who will teach the skills of language have a great role. Because as long as solutions are generated to problems,which may develop at young ages, in this process, the same problems will not be experienced in the future. The data were collected using the Speaking Self-Efficacy Scale and Communication Skills Scale.

Method

In the study, it was aimed to examinethe relationship between speaking-oriented self-efficacy and communication skills of preschool teacher candidates. Because the present condition in the study was going to be described as it was, the study was structured in the screening model. Screening modelincludes “researches in which views of participants on a subject or an incident or their characteristics such as interests, skills and attitudes are determined and which are usually conducted on larger samples compared to other studies”. It is tried to express the individual or object discussed in the research within its own conditions and as it is.

“In the study, correlational screening approach aiming to determine the presence of a covariance between two or more variables was used”. Correlational analysis can be performed in two ways as correlation and comparison-type relationship. In this study, correlational screening was included as correlational screening model. Correlational studies are the ones conducted for the purpose of determining the relationships between two or more variables and obtaining clues about cause-effect.

Sample group of the study consisted of students receiving education in Kafkas University Faculty of Education Department of Preschool Teaching in the academic year of 2018-2019.

Results and Conclusion

Results and conclusions will be shared afterwards.

Keywords: Speaking, self-efficacy, communication, skill.

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Konuşmaya Yönelik Öz Yeterlikleri ile İletişim Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Berna Ürün Karahan
Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi

Bildiri No: 41 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet

Dilin dört temel becerisinden olan konuşma aynı zamanda bireyin iletişim kurmasını, anlamayı-anlaşmayı ve hayat boyu sosyalleşmesini sağlayan bir beceridir. Konuşma bireyin çeşitli şekillerde edindiği bilgi ve tecrübelerin eski bilgi ve tecrübelerle pekiştirilerek anlamlandırılması, kavramlara dönüştürülerek sözlü ya da sözsüz bir şekilde dış dünyaya aktarılmasıdır.

Konuşma, bireylerin toplumsal ilişkiler kurmaları ve bu becerileri geliştirebilmeleri için gereklidir. Eğer bireyin konuşma becerisi zayıfsa diğer dil becerileri de olumsuz yönde etkilenir. Konuşmada dikkat çeken nokta, toplumsal ilişkiler ve iletişimdeki rolüdür. Bu kavramlar birey ve toplum için oldukça önemlidir. Kendini tanıyan, doğru ifade eden bireyler toplumda sağlıklı ilişkiler kurarak gelişmeye katkıda bulunabilirler. Öyle ki sağlıklı düşünen düşündüğünü rahatlıkla ifade eden bir toplum, ileriye yönelik sağlıklı adımlar atabilir. Bu süreçte bireyin değer yargıları ve hayata bakış açısı şekillenir ve karşısına çıkan durumlarla ilgili bir tutum geliştirmeye başlar. Bunlara ek olarak öğretim hayatı boyunca, bireyin karşısına çıkacak olan bu beceri ailede başlayan ve sosyal çevre ve okul sürecinde şekillenecek, gelişecek ya da gerileyecek bir beceridir. Bu nedenle bu becerinin öğretim süreci ve gelişimi ile ilgili yaşanabilecek olumsuz durumlar, süreçler ya da etkenler üzerinde durulmalıdır. Zira bireyin beceri edinimi sürecinde yaşadığı ya da yaşaması olası olumsuz durumlar ileride büyüyerek olumsuz tecrübelere dönüşebilir. Bu da bireyin sadece bu becerisini değil tüm hayatını olumsuz yönde etkileyebilir. Özellikle okul öncesi dönemde edinilen deneyimlerin ve yaşantıların önemi dikkate alındığında bu beceri üzerinde ne denli önemli olduğu anlaşılmaktadır. Öz yeterlik ise bireyin kendisini tanımasıdır. Bir durum ile ilgili yapabileceklerinin, potansiyelinin farkında olmasıdır. Öz yeterlik "insanların belli bir performansa ulaşabilmelerini sağlayacak eylemleri örgütleme ve sergileme becerileri ile ilgili yargılarıdır" Yani öz yeterlik bireyin neyi ne kadar yapabileceğini bilmesi ve bu bilgiyi beceri ediniminde işe koşmasıdır denebilir.Tüm bunlar doğrultusunda bu alanda titizlikle çalışılması gerektiği düşünülmektedir.

Amaç

Çalışmada amaç; Okul Öncesi Öğretmeni adaylarının konuşmaya yönelik öz yeterlikler ile iletişim becerileri arasındaki ilişkiler üzerinde durmaktır. Bu nedenle dilin becerilerini öğretecek olan öğretmenlere büyük bir rol düşmektedir. Zira erken yaşlarda oluşabilecek problemler için bu süreçte çözümler üretilebilirse ileride aynı problemler yaşanmayacaktır. Veriler Konuşamaya Yönelik Öz Yeterlik Ölçeği ve İletişim Becerileri Ölçeği ile toplanmıştır.

Yöntem

Bu araştırmada, Okul Öncesi Öğretmeni adaylarının konuşmaya yönelik öz yeterlikleri ile iletişim becerileri arasındaki ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada var olan durum var olduğu şekliyle betimlenmeye çalışılacağından, araştırma tarama modelinde yapılandırılmıştır. Tarama modeli

“bir konuya ya da olaya ilişkin katılımcıların görüşlerinin ya da ilgi, beceri, yetenek, tutum vb. özelliklerinin belirlendiği genellikle diğer araştırmalara göre görece daha büyük örneklemler üzerinde yapılan araştırmalardır”. Araştırmaya konu olan birey ya da nesne kendi koşulları içinde ve olduğu gibi ifade edilmeye çalışılır.

“Araştırmada iki ya da daha çok değişken arasında birlikte değişim varlığını belirlemeyi amaçlayan tarama yaklaşımı olan ilişkisel tarama yaklaşımı kullanılmıştır”. İlişkisel çözümleme, korelasyon ve karşılaştırma türü ilişki olmak üzere iki şekilde yapılabilir. Bu araştırmada, ilişkisel tarama modeli olarak korelasyonel taramaya yer verilmiştir. Korelasyonel araştırma; iki ya da daha fazla değişken arasındaki ilişkileri belirlemek ve neden-sonuç ile ilgili ipuçları elde etmek amacıyla yapılan araştırmalardır”.

Araştırmanın çalışma grubunu 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümü öğrencileri oluşturmuştur.

Bulgular ve Sonuç

Bulgu ve sonuçlar sonrasında paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar kelimeler: Konuşma, öz yeterlik, iletişim, beceri.

Investigation Of Preschool Teacher And Prospective Teachers' Scientific Attitudes And Reflective Thinking Levels According To Different Variables

Serap Efe Kendüzler[1], Perihan Ünüvar[2]

[1]MEB Oğuzhan İmam Hatip Orta Okulu Bucak/Burdur

[2]Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı, Merkez/Burdur

Abstract No: 299 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objective: Attitudes and behaviors gained to preschool children form the basis for their future lives and learning lives. For this reason, preschool teachers should have personal and professional development, high level thinking skills, positive attitude to scientific knowledge. Only teachers with reflective thinking skills and positive attitudes towards science can educate students with these characteristics. Teachers who are the executors of educational systems in our world where scientific knowledge is advancing rapidly can raise new generations if they can develop positive attitude to scientific knowledge. In this study, scientific attitudes and reflective thinking levels of preschool teachers and prospective teachers were examined according to different variables.

Method: The study group consisted of 144 prospective teachers studying in Preschool Education Program of Mehmet Akif Ersoy University Faculty of Education in 2016-2017 academic year and 97 preschool teachers working in Burdur city center and districts. In this research, descriptive and relational model which is one of the general research types is used. The descriptive survey was used to determine the pre-service teachers' scientific attitudes and reflective thinking levels. causal comparisons were used to examine whether they differ according to various variables. In order to determine whether there is a relationship between scientific attitudes and reflective thinking levels, correlational comparisons were made. The data of the study were collected with “Personal Information Form”, “Reflective Thinking Tendency Scale” and “Scientific Attitude Scale”. Analysis of the data, SPSS program; independent of t test, Pearson Corralation and Variance Analysis, Kruskal Wallis H test and Mann Whitney U test were used for non-parametric tests.

Results: According to the findings of this study; pre-service teachers' scientific attitudes do not differ according to their class level and gender; however, reflective thinking tendencies differ. The scientific attitudes and reflective thinking of the teachers did not differ according to their age. In the comparison of teacher and prospective teachers, it was seen that scientific attitude and reflective thinking scores differed in favor of teachers. While there is a relationship between the pre-school teachers' scientific attitudes and reflective thinking, this relationship was not found in prospective teachers. However, only the “Willingness to Conduct Scientific Studies” dimension of the sub-dimensions revealed a significant difference according to gender. There was a significant difference in reflective thinking of teacher candidates according to their gender. This significant difference was found to be in favor of male teacher candidates. The difference is in the dimension of “Open-Mindedness. There is a relationship between teacher candidates' scientific attitudes and reflective thinking dispositions. It has been observed that teacher candidates have a willingness for scientific studies. The study showed that there is a differentiation in favor of female candidates in the dimension of” Willingness to conduct scientific studies” which is one of the sub-dimensions of the Scientific Attitude scale. It was observed that the scientific attitudes of the teacher candidates did not show a significant difference according to the level of class they studied. According to the findings related to the reflective

thinking of preschool teacher candidates; the lowest average score is “Questioning and Effective Teaching”. The highest score was “Continuous and Purpose Thinking”. Findings obtained from this study; reflective thinking of male teacher candidates is significantly higher than female teacher candidates. In other words, it can be said that male teacher candidates think more reflective. This difference was seen in the “Open-Mindedness” dimension. There was a significant difference in reflective thinking levels of pre-service teachers according to the grade level they studied. It was obtained that there was no relationship between reflective thinking levels and scientific attitudes of teacher candidates. According to the data of the research, pre-school teachers received the highest score from the “Willingness to Conduct Scientific Studies” dimension from the scientific attitude scale. The lowest score was “Structure of Science and Approach to Events”. According to another finding of the study, the total scientific attitude scores of preschool teachers do not differ significantly according to their age. Scientific attitudes differ in sub-dimensions. Differentiation It is possible to say that scientific attitudes increase as professional seniority increases in the “Structure of Scientific Laws and Theories” dimension. In the “Structure and Purpose of Science” dimension, there is a differentiation in favor of young teachers. It was seen that the reflective thinking tendencies of the preschool teachers participating in the study did not differ according to their age. In addition, it was found that there was a relationship between reflective thinking disposition and scientific attitude scores of preschool teachers.

Conclusion: Findings of this study showed that teachers in professional practices were better in terms of having scientific attitude and reflective thinking compared to prospective teachers. The age variable did not cause any difference in scientific attitude and reflective thinking. Therefore, it suggests that professional experience may be developing scientific attitudes and reflective thinking.

Keywords: Preschool teacher, reflective thinking, scientific attitude

Okul Öncesi Öğretmen ve Öğretmen Adaylarının Bilimsel Tutum ve Yansıtıcı Düşünme Düzeylerinin Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi

Serap Efe Kendüzler[1], Perihan Ünüvar[2]

[1]MEB Oğuzhan İmam Hatip Orta Okulu Bucak/Burdur

[2]Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı, Merkez/Burdur

Bildiri No: 299 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Okul öncesi dönem çocuklarının kazandıkları tutum ve davranışlar, edindikleri beceriler gelecek yaşantıları ve öğrenim hayatları için temel oluşturur. Bu nedenle okul öncesi eğitiminde görev alan öğretmenlerin kişisel ve mesleki gelişim göstermiş, üst düzey düşünme becerilerine sahip, bilimsel bilgiye ve bilime olumlu tutum geliştirmiş olmaları gerekmektedir. Yansıtıcı düşünme becerisine sahip ve bilime karşı olumlu tutum geliştirmiş öğrencilerin yetişmesi ancak bu özelliklere sahip öğretmenler ile mümkün olabilir. Bilimsel bilginin hızla ilerlediği dünyamızda eğitim sistemlerinin yürütücüsü olan öğretmenlerin, yeni nesilleri çağın ihtiyaçlarına uygun olarak yetiştirmesi, bilime ve bilimsel bilgiye olumlu tutum geliştirmesine bağlıdır. Bu araştırmada, okul öncesi öğretmenleri ve okul öncesi öğretmen adaylarının bilimsel tutumları ve yansıtıcı düşünme düzeyleri farklı değişkenlere göre incelenmiştir.

Yöntem: Çalışma grubunu, 2016-2017 öğretim yılında Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi programında öğrenim gören 144 öğretmen adayı ve Burdur il merkezi ve ilçelerinde görev yapan 97 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Bu araştırmada genel araştırma türlerinden betimsel ve ilişkisel model kullanılmıştır. Öğretmen adaylarının bilimsel tutumları ve yansıtıcı düşünme düzeylerinin belirlenmesinde betimsel taramalara, çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesinde nedensel karşılaştırmalara ve bilimsel tutumları ile yansıtıcı düşünme düzeyleri arasında ilişki olup olmadığının belirlenmesinde de korelasyonel karşılaştırmalara yer verilmiştir. Araştırmanın verileri, "Kişisel Bilgi Formu", "Yansıtıcı Düşünme Eğilimi Ölçeği" ve " Bilimsel Tutum Ölçeği" ile toplanmıştır. Verilerin analizi, SPSS programında; parametrik testlerden bağımsız t Testi, Pearson Corralation ve Varyans Analizi, non-parametrik testlerden Kruskal Wallis H Testi ve Mann Whitney U testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bu araştırmadan elde edilen bulgulara göre; öğretmen adaylarının bilimsel tutumları öğrenim gördükleri sınıf düzeyine ve cinsiyetlerine göre farklılaşmamakta; yansıtıcı düşünme eğilimleri ise farklılaşmaktadır. Öğretmenlerinin bilimsel tutumları ve yansıtıcı düşünmeleri yaşlarına göre farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Öğretmen ve öğretmen adayları karşılaştırılmasında ise bilimsel tutum ve yansıtıcı düşünme puanlarının öğretmenler lehine farklılaştığı görülmüştür. Okul öncesi öğretmenlerinin bilimsel tutumları ile yansıtıcı düşünmeleri arasında bir ilişki bulunurken, öğretmen adaylarında bu ilişkiye rastlanmamıştır. Öğretmen adaylarının bilimsel tutumları cinsiyetlerine göre farklılaşmamaktadır. Ancak alt boyutlardan yalnızca "Bilimsel Çalışmaları Yapmadaki İsteklilik" boyutunda cinsiyete göre anlamlı bir farklılık belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının yansıtıcı düşünmelerinde cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmüştür. Bu anlamlı farklılığın erkek öğretmen adayları lehine olduğu bulunmuştur. Farklılığın "Açık Fikirlilik" boyutunda olduğu tespit edilmiştir. Öğretmen adaylarının bilimsel tutumları ile yansıtıcı düşünme eğilimleri arasında ilişki bulunmaktadır. Öğretmen adaylarının bilimsel çalışmalara yönelik isteklilikleri nin olduğu görülmüştür. Çalışma, Bilimsel Tutum ölçeğinin alt boyutlarından biri olan "Bilimsel Çalışmaları Yapmadaki İsteklilik" boyutunda kadın adaylar lehine farklılaşma olduğunu göstermiştir. Öğretmen adaylarının bilimsel tutumlarının öğrenim gördükleri sınıf

düzeyine göre anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür. Okul öncesi öğretmen adaylarının yansıtıcı düşünmelerine ilişkin bulgulara göre; en düşük ortalama puanı "Sorgulayıcı ve Etkili Öğretim" boyutundan en yüksek ortalama puanı ise "Sürekli ve Amaçlı Düşünme" boyutundan almışlardır. Bu araştırmadan elde edilen bulgular; erkek öğretmen adaylarının yansıtıcı düşünmelerinin kadın öğretmen adaylarından anlamlı derecede yüksek olduğunu göstermektedir. Bir başka ifade ile erkek öğretmen adaylarının daha yansıtıcı düşündüklerini söylenebilir. Bu farklılık alt boyutlardan "Açık Fikirlilik" boyutunda görülmüştür. Öğretmen adaylarının yansıtıcı düşünme düzeylerinde öğrenim gördükleri sınıf düzeyine göre anlamlı bir farklılık görülmüştür. Öğretmen adaylarının yansıtıcı düşünme düzeyleri ile bilimsel tutumları arasında bir ilişki olmadığı bulgusu elde edilmiştir. Araştırmanın verilerine göre okul öncesi öğretmenleri, bilimsel tutum ölçeğinden en yüksek puan "Bilimsel Çalışmaları Yapmadaki İsteklilik" boyutunda, en düşük puan ise "Fen Bilimlerinin Yapısı ve Olaylara Yaklaşma Biçimi" boyutundan almışlardır. Araştırmanın bir diğer bulgusuna göre ise okul öncesi öğretmenlerinin bilimsel tutum toplam puanları yaşlarına göre anlamlı şekilde farklılaşmamaktadır. Bilimsel tutum alt boyutlarında ise farklılık göstermektedir. Farklılaşma "Bilimsel Kanunlar ve Teorilerin Yapısı" boyutunda mesleki kıdem arttıkça bilimsel tutumların arttığını söylemek mümkündür. "Fen Bilimlerinin Yapısı ve Amacı" boyutunda ise genç öğretmenler lehine bir farklılaşma söz konusudur. Araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin yansıtıcı düşünme eğilimlerinin yaşlarına göre farklılaşmadığı görülmüştür. Ayrıca, okul öncesi öğretmenlerinin yansıtıcı düşünme eğilimi ve bilimsel tutum puanları arasında bir ilişki olduğu da tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu araştırmanın bulguları mesleki uygulamaların içinde bulunan öğretmenlerin bilimsel tutuma sahip olma ve yansıtıcı düşünme özellikleri açısından öğretmen adaylarına göre daha iyi durumda olduğunu göstermiştir. Yaş değişkeninin bilimsel tutum ve yansıtıcı düşünmede farklılığa sebep olmaması, meslekte uygulayıcı konumunda olmanın bilimsel tutum geliştirmeyi ve yansıtıcı düşünmeyi geliştiriyor olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi öğretmeni, yansıtıcı düşünme, bilimsel tutum

Determination Of Multiple Intelligence Areas Of Preschool Teacher Candidates According To Various Variables

Sibel Gürbüzoğlu Yalmancı[1], Solmaz Aydın[1]
[1]*Kafkas Ünv. Eğitim Fak.*

Abstract No: 60 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: There are different areas of intelligence that allow people to recognize and learn different situations. Although these intelligence areas are innate in every human being, they have the opportunity to develop in different environments. The development of intelligence areas is also related to giving more value to the intelligence area in the environments and cultures where individuals are present. The areas of intelligence that are highly valued and used have the possibility of further development. In this study, it was aimed to determine which intelligence area of the pre-school teachers of Kafkas University and whether these intelligence areas showed significant differences in terms of gender and grade level.

Method: In this study, screening method used in quantitative research methods was used. The sample of the study consisted of 56 prospective teachers in the second, third and fourth grade in 2018-2019 spring semester. 42 of them are female teacher candidates and 14 of them are male teacher candidates and 24 are second grade, 12 are third grade and 20 are fourth grade candidate teachers. As the sample was determined, pre-service teachers who were teaching in the second, third and fourth grades were included in the sample because it was taken into consideration that the prospective teachers were educated in the faculty within a period that could reveal their intelligence areas. As a data collection tool was used “Multiple Intelligence Areas Inventory for Educators” that developed by Armstrong (1999) and edited by Saban (2002). The data showed normal distribution. And whether there is a significant difference between the multiple intelligence domains in terms of gender variable of preschool teacher candidates on the data was determined by using t test for independent samples. In terms of grade level variable, one-way analysis of variance (ANOVA) was used. In addition, descriptive statistical values are included in the article.

Findings: According to the descriptive statistical values, it was seen that all the intelligence areas of preschool teacher candidates were developed according to the scores obtained from the “Multiple Intelligence Areas Inventory for Educators”. According to the inventory, scores indicating advanced level intelligence areas are between 24-31. According to the average scores of the preschool teacher candidates from the inventory, it was concluded that the most developed intelligence areas were intrinsic-introverted (intrapersonal intelligence) (X = 30.07), interpersonal-social (X = 28.94) and logical-mathematical intelligence (X = 29.57). There was no significant difference between male and female pre-service teachers as a result of t test to determine whether pre-school teacher candidates' multiple intelligence areas differ significantly according to gender. According to the results of the one-way analysis of variance (ANOVA) to determine whether the scores obtained from multiple intelligence areas showed significant differences according to the grade levels of the prospective teachers, no significant difference was observed. It can be interpreted that the pre-service teachers can improve all their intelligence areas at the same level with the lessons given during their time in the faculty. When the literature on the subject is examined, it is seen that the Elementary Mathematics pre-service teachers' logical-mathematical, interpersonal-social and intrinsic-introspective intelligence (intrapersonal intelligence) fields are developed and other intelligence fields are moderately developed. In the study, which aimed to determine the intelligence fields of the vocational school students, no significant

difference was found between the gender and multiple intelligence fields of the students. In another study conducted with preschool teacher candidates, it was determined that preschool teacher candidates preferred to use logical-mathematical intelligence the most. In addition, it was determined that there was no statistically significant difference between preschool teacher candidates' intelligence areas, gender, class, high school types and general academic achievement levels. These results support these findings.

Conclusion: As a result of the study, it was concluded that all multiple intelligence areas of preschool teacher candidates were at advanced level and no significant difference was found in terms of gender and grade level. When these results are considered, it is suggested that the education and training given to teacher candidates to increase their multiple intelligence areas to “very advanced” level should be organized and maintained in accordance with multiple intelligence areas. Different variables and samples can be used to determine multiple intelligence areas.

Keywords: Multiple intelligence theory, multiple intelligence areas, candidate teachers, preschool education

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Çoklu Zeka Alanlarının Çeşitli Değişkenlere Göre Belirlenmesi

Sibel Gürbüzoğlu Yalmancı[1], Solmaz Aydın[1]
[1]*Kafkas Ünv. Eğitim Fak.*

Bildiri No: 60 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: İnsanların farklı durumları fark etmesini ve öğrenmesini sağlayan farklı zeka alanları vardır. Bu zeka alanları her insanda doğuştan bulunmakla beraber farklı ortamlarda ortaya çıkma gelişebilme imkanına sahiptir. Zeka alanlarının gelişebilmesi bireylerin bulunduğu ortam ve kültürlerde hangi zeka alanına daha fazla değerin verilmesiyle de ilgilidir. Fazla değer verilen ve kullanılan zeka alanları daha fazla gelişme imkanına sahip olur. Bu çalışmada Kafkas üniversitesi okul öncesi eğitimi anabilim dalında öğrenim gören öğretmen adaylarının hangi zeka alanına sahip olduğu ve bu zeka alanlarının cinsiyet ve sınıf düzeyi açısından anlamlı farklılık gösterip göstermediğinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmada nicel araştırma yöntemleri içerisinde kullanılan tarama yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın örneklemini 2018-2019 eğitim öğretim bahar yarıyılında öğrenim gören ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf toplam 56 öğretmen adayı oluşturmuştur. Bunların 42'si kadın, 14'ü erkek ve 24'ü ikinci sınıf, 12'si üçüncü sınıf 20'si dördüncü sınıf öğretmen adayıdır. Örneklem belirlenirken öğretmen adaylarının zeka alanlarını ortaya koyabilecek bir süre içerisinde fakültede öğrenim görmeleri göz önüne alındığı için ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıflarda öğretim gören okul öncesi öğretmen adayları örnekleme dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak Armstrong (1999) tarafından geliştirilen ve Saban (2002) tarafından düzenlenen " Eğitimciler İçin Çoklu Zeka Alanları Envanteri" kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiş ve buna göre veriler üzerinde okul öncesi öğretmen adaylarının cinsiyet değişkeni açısından çoklu zeka alanları arasında anlamlı fark olup olmadığı bağımsız örneklemler için t testi kullanılarak, sınıf düzeyi değişkeni açısından tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılarak yorumlanmıştır. Ayrıca betimsel istatistik değerlerine de yer verilmiştir.

Bulgular: Bulunan betimsel istatistik değerlerine göre Okul Öncesi Öğretmen adaylarının "Eğitimciler İçin Çoklu Zeka Alanları Envanteri"'nden aldıkları puanlara göre bütün zeka alanlarının gelişmiş olduğu görülmektedir. Envantere göre gelişmiş düzey zeka alanlarını belirten puanlar 24-31 arasındaki puanlardır. Okul öncesi öğretmen adaylarının envanterden aldıkları puan ortalamalarına göre en fazla gelişen zeka alanlarının içsel-içe dönük (X= 30.07), kişiler arası-sosyal(X= 28.94) ve mantıksal-matematiksel zeka (X=29.57) alanları olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Okul öncesi öğretmen adaylarının çoklu zeka alanlarının cinsiyetlerine göre anlamlı farklılık gösterip göstermediğine yönelik yapılan t testi sonucunda kadın ve erkek öğretmen adayları arasında anlamlı bir fark görülmemiştir. Çoklu zeka alanlarından alınan puanların öğretmen adaylarının sınıf düzeylerine göre anlamlı farklılık gösterip göstermediğinin belirlenmesi için yapılan tek yönlü varyans (ANOVA) analizi sonucuna göre de anlamlı farklılık görülmemiştir. Buradan öğretmen adaylarının fakültede geçirdikleri süre boyunca verilen derslerle beraber tüm zeka alanlarını aynı düzeyde geliştirebildikleri yorumu yapılabilir. Konuyla ilgili literatüre bakıldığında İlköğretim Matematik öğretmen adayları ile yapılan çalışmada öğretmen adaylarının mantıksal-matematiksel, kişilerarası-sosyal ve içsel-içedönük zekâ alanlarının gelişmiş ve diğer zekâ alanlarının ise orta düzeyde gelişmiş olduğu görülmüştür. Meslek yüksekokulu öğrencilerinin zeka alanlarının belirlenmesinin amaçlandığı çalışmada da öğrencilerin cinsiyetleri ile çoklu zeka alanları arasında anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Yine okul öncesi öğretmen adayları ile yapılan başka bir çalışmada da okulöncesi öğretmen adaylarının en fazla mantıksal- matematiksel zekâyı kullanmayı tercih

ettikleri belirlenmiştir. Bununla beraber okulöncesi öğretmen adaylarının sahip oldukları zekâ alanları ile cinsiyetleri, sınıfları, mezun oldukları lise türleri ve genel akademik başarı düzeyleri arasında istatistiki olarak anlamlı farkın olmadığı belirlenmiştir. Bu sonuçlar çalışmadan elde edilen bu bulguları destekler niteliktedir.

Sonuç: Çalışma sonucunda okul öncesi öğretmen adaylarının bütün çoklu zeka alanlarının gelişmiş düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmış ve cinsiyet ile sınıf düzeyi açısından anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Bu sonuçlara bakıldığında öğretmen adaylarının çoklu zeka alanlarını "çok gelişmiş" düzeye çıkarabilmeleri için verilen eğitim ve öğretimin çoklu zeka alanlarına uygun olarak düzenlenmesi ve sürdürülmesi önerilmektedir. Farklı değişkenler ve örneklemler kullanılarak çoklu zeka alanlarını belirleme çalışmaları yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Çoklu zeka kuramı, Çoklu zeka alanları, Öğretmen adayı, Okul öncesi eğitimi

Investigation Of Family Involvement Dimension In Preschool Prospective Teachers' Activity Plans

Murat Bartan[1], Tuğba Aydemir Özalp[1]
[1]*Kütahya Dumlupınar Üniversitesi*

Abstract No: 318 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose of the study

It is known that family involvement supports children's all developmental areas such as language, social-emotional, cognitive, physical and psycho-motor development as well as their academic achievement. For this reason, the family is expected to actively participate in the education and training process and support the education provided in the school. In the process of family involvement, teachers have a great responsibility to establish cooperation with the family, to implement the practices and to maintain this cooperation through healthy communication. Teachers are required to make an effective planning on this issue and take an active role in the process with activities appropriate to the training program. The experiences of the teachers in the pre-service period about family involvement and education and communication, as well as their experiences in teaching practice course, are gaining importance in terms of cooperation and communication with the family. The aim of this study is to investigate the extent of family involvement in the activity plans prepared by the 4th grade students of Kütahya Dumlupınar University Early Childhood Education department in accordance with MEB 2013 Early Childhood Education Program. The sub-purposes of the study were, preschool prospective teachers';

- Examining the status of family involvement activities in the activity plans
- Examining which activities are planned for family involvement and what kind of family involvement activities are planned
- Examining the process of planning and implementing family involvement activities in activity plans as determined.
-

The study was carried out using the basic qualitative research method. As a data collection tool, semi-structured interview form and activity plan documents prepared by the students within the scope of teaching practice course were used. The documents are the activity plans of 4th grade students attending the pre-school teaching department of Kütahya Dumlupınar University in 2018-2019, which were selected by easy accessible sampling method. In the activity plans, developed by the researcher for family involvement of Family Involvement Activity Evaluation List for Preschool Prospective Teacher (OÖÖAAKED) was used. In addition, data were collected through semi-structured interviews with randomly selected 8 volunteer preschool prospective teachers. The data were analyzed using content analysis. In this context, 668 activity plans of 42 students were examined.

Results and Conclusion

When the activity plans prepared by the students were grouped, language, mathematics, literacy, play, drama, field trip art and science were also found to be integrated activity plans formed by integrating them. When the results of the research are examined, it is seen that most of the prospective teachers do not include family involvement dimension in their activity plans. Although all of the

prospective teachers stated that family involvement was necessary in the preschool period, it was seen that most of them did not include family involvement studies in their activity plans. The reasons for not including family involvement in the activity plans were that they felt inadequate in planning and implementing family involvement activities, that the school administration did not want the prospective teachers to establish one-to-one communication in the families and that the practice instructor did not want the family involvement study. However, all prospective teachers stated that they would like to receive training on family involvement.When the plans of the involved in the family involvement activities are examined, it is seen that there are activities within the scope of the activity proposal aimed at reinforcing the targeted or concepts gains at school. Other family involvement activities include trips, creating concrete products and sending them to the classroom and requesting materials from home for use in subsequent activities. When the family involvement studies of prospective teachers' according to activity type are examined, it was seen that family involvement studies were planned in language, science, mathematics and literacy activities as well as it was mostly integrated activities. Another result is that prospective teachers who are planning family involvement activities have problems in the implementation of the activities planned. Prospective teachers who went to practice once a week stated that the time was insufficient in terms of implementing and monitoring the activity.

Keywords: Early childhood education, family involvement, prospective teacher, activity plan

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Etkinlik Planlarında Aile Katılımı Boyutunun İncelenmesi

Murat Bartan[1], Tuğba Aydemir Özalp[1]
[1]*Kütahya Dumlupınar Üniversitesi*

Bildiri No: 318 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Aile katılımı çalışmalarının çocukların dil, sosyal - duygusal, bilişsel, fiziksel ve psiko-motor gelişim gibi tüm gelişim alanları ile akademik başarılarını da desteklediği bilinmektedir. Bu sebeple ailenin eğitim - öğretim sürecine aktif katılması ve okulda verilen eğitimi desteklemesi beklenmektedir. Aile katılımı çalışmaları sürecinde öğretmenlere, aile ile işbirliğinin oluşturulması, oluşturulan işbirliğine yönelik uygulamaların yapılması ve bu işbirliğinin sağlıklı iletişim yolu ile korunması konusunda büyük bir görev düşmektedir. Öğretmenlerin bu konuda etkili bir planlama yapmaları ve eğitim programına uygun etkinlikler ile süreçte aktif rol almaları gerekmektedir. Öğretmenlerin hizmet öncesi dönemde aldıkları aile katılımı ve eğitimi ile iletişim konularındaki derslerin ayrıca öğretmenlik uygulaması dersindeki deneyimlerinin aile ile işbirliği ve iletişimin sağlanması bakımından önemi artmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi okul öncesi öğretmenliği bölümü 4. Sınıf öğrencilerinin öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında MEB 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı'na uygun olarak hazırladıkları etkinlik planlarındaki aile katılım boyutunun incelenmesidir. Araştırmanın alt amaçları, okul öncesi öğretmen adaylarının;

- Etkinlik planlarında aile katılım çalışmalarına yer verme durumlarının incelenmesi
- Hangi etkinliklerde aile katılımı çalışması planladıkları ve planlanan etkinliklerin ne tür aile katılımı çalışması olduğunun incelenmesi
- Etkinlik planlarında aile katılım çalışmalarını planlama ve uygulama sürecinin incelenmesi şeklinde belirlenmiştir.

Yöntem

Çalışma, temel nitel araştırma yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu ve öğrencilerin öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında hazırladıkları etkinlik planı dokümanları kullanılmıştır. Dokümanlar kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemiyle seçilmiş olan 2018-2019 yılında Kütahya Dumlupınar Üniversitesi okul öncesi öğretmenliği bölümünde okuyan 4.sınıf öğrencilerinin etkinlik planlarıdır. Etkinlik planlarında aile katılımına yer verme durumları için araştırmacı tarafından geliştirilen Okul Öncesi Öğretmen Adayları için Aile Katılımı Etkinlik Değerlendirme Listesi (OÖÖAAKED) kullanılmıştır. Ayrıca öğrencilerden rastgele seçilen 8 gönüllü öğrenci ile yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla veriler toplanmıştır. Veriler içerik analizi kullanılarak çözümlenmiştir. Bu kapsamda 42 öğrencinin 668 etkinlik planı incelenmiştir.

Bulgular ve Sonuç

Öğrenciler tarafından hazırlanın etkinlik planları gruplandığında, Türkçe, matematik, okuma yazmaya hazırlık, oyun, drama, alan gezisi sanat ve fen ayrıca bunların Bazılarının birlikte yapıldığı bütünleştirilmiş etkinlik planları olduğu belirlenmiştir. Araştırma sonuçlarına bakıldığında öğretmen adaylarının büyük çoğunluğunun etkinlik planlarında aile katılımı boyutuna yer vermedikleri belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının tümünün, yapılan görüşmelerde aile katılımının okul öncesi

dönemde gerekli olduğunu ifade etmelerine karşın çoğunluğunun etkinlik planlarında aile katılımı çalışmalarına hiç yer vermedikleri görülmüştür. Bu adaylar, aile katılımına etkinlik planlarında yer vermeme sebepleri olarak kendilerini aile katılımı etkinliği planlama ve uygulama konusunda yetersiz hissetmeleri, okul yönetiminin ailelerde öğretmen adaylarının birebir iletişim kurmasını istememeleri ve uygulama öğretim elemanının aile katılımı çalışması yapmasını istememeleri olarak belirtmişlerdir. Bununla birlikte tüm öğretmen adayları aile katılımı ile ilgili eğitim almak istediklerini ifade etmişlerdir. Etkinlik planlarında aile katılımı çalışmalarına yer veren öğretmen adaylarının planları incelendiğinde en çok okulda hedeflenen kavram ya da kazanımların pekiştirilmesine yönelik etkinlik önerisi kapsamında çalışmalar olduğu görülmektedir. Diğer aile katılımı çalışmaları ise gezi, somut ürün oluşturup sınıfa gönderme ve sonraki etkinliklerde kullanılmak üzere evden materyal isteme şeklinde sıralanmaktadır. Öğretmen adaylarının etkinlik türüne göre aile katılımı çalışmaları incelendiğinde en çok bütünleştirilmiş etkinliklerde olmakla birlikte Türkçe, fen, matematik ve okuma yazmaya hazırlık etkinliklerinde aile katılımı çalışmalarının planlandığı görülmüştür. Bir diğer sonuç ise aile katılımı etkinliği planlayan öğretmen adaylarının planladıkları etkinliklerin uygulanmasında sıkıntılar yaşadıklarıdır. Haftada bir gün uygulamaya giden öğretmen adayları sürenin, etkinliği uygulama ve takibini yapma açısından yetersiz olduğunu belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, aile katılımı, öğretmen adayı, etkinlik planı

Assessment Of Knowledge Levels Of Preschool Education Undergraduate And Associate Degree In Child Development Students On First-Aid Practices

Elif İçen Kükürt[1], Sabri Güngör[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Abstract No: 330 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: First Aid is an application to save life or prevent health deterioration until health staff arrives. Anyone who receives first aid training can do first aid. Children are prone to unintentional injuries because they are physically developing and do not learn about various environmental hazards. Since children spend a significant part of the day at school, situations requiring first aid intervention are common and often only the first aid application is sufficient. For this reason, preschool teachers and graduates of the child development program are required to have the necessary knowledge and skills about first aid and emergency control together with mental, physical, emotional and social education of children to prevent any danger in this process and to perform the first intervention. In this study, it is aimed to determine and evaluate knowledge levels of Kafkas University preschool education undergraduate and associate degree in child development students on first-aid practices.

Method: The research was applied to students of Kafkas University preschool education undergraduate program, social sciences vocational school child development program and Sarıkamış vocational school child development program. The study was applied to 191 students. The questionnaire, which measures sociodemographic characteristics and students' knowledge of first aid practices, was applied under the control of the researchers. Information was evaluated over 20 points. The data were evaluated by SPSS 20.0 program and Kruskal-Wallis and Mann-Whitney U tests were used in the analyses.

Results: The mean knowledge score of all the students who participated in the survey was 12.43 ± 2.52. The least known are; telephone number for information/counseling in case of poisoning (80.1%), first evaluation order in a child who is unconscious (79.1%) and vomiting of a child drinking bleach or detergent-like cleaning material (67 %). The knowledge point average of the pre-school teaching undergraduate program and child development associate degree program students were found to be (13.79 ± 2.27) and (11.63 ± 2.32), respectively. The least known questions of the students who have taken first aid course and associate degree program in child development are telephone number for information / counseling in case of poisoning (13.3 %), which must be done in relation to animal bites and insect stings (15 %), first evaluation order in a child who is unconscious (21.7%) and vomiting of a child drinking bleach, detergent-like cleaning material (23.3%), respectively. The least known questions of the students who have taken first aid course and pre-school teaching undergraduate program are first evaluation order in a child who is unconscious (19.7 %), the child falling from a height, lying on his back to turn his head to the side (26.8 %), telephone number for information/counseling in case of poisoning (31 %) and which must be done in relation to animal bites and insect stings (36.6 %), respectively. When the first aid knowledge levels of preschool and child development students were compared, a statistically significant difference was found ($p < 0.001$). It was determined that the students studying in the undergraduate program of pre-school teachers were more successful than the students studying in the associate degree program of child development. Although they have taken first aid course, 89 % of the students stated that they want to take first aid course. The average of the students who want to take first aid courses from pre-school teaching undergraduate program and child

development associate degree program students are 87.3% and 90.0% respectively.

Conclusion: Although the students had taken the first aid course, they did not have enough knowledge about first aid. Therefore, it was concluded that the quality of the first-aid course should be increased.

Keywords: first-aid knowledge, preschool, child development

Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans ve Çocuk Gelişimi Ön Lisans Programı Öğrencilerinin İlk Yardım Uygulamalarına İlişkin Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Elif İçen Kükürt[1], Sabri Güngör[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi*

Bildiri No: 330 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: İlkyardım, sağlık personeli gelene kadar hayatı kurtarmak ya da sağlığın kötüye gitmesini önleyebilmek için yapılan uygulamalardır. İlkyardım eğitimi alan herkes, ilk yardım uygulaması yapabilir. Çocuklar bedensel olarak gelişmekte oldukları ve çeşitli çevresel tehlikeleri öğrenmedikleri için kasıtsız yaralanmalara eğilimlidirler. Çocuklar günün önemli bir bölümünü okulda geçirdiklerinden dolayı ilkyardım müdahalesi gerektiren durumların ortaya çıkması olağandır ve çoğu zaman sadece ilkyardım uygulaması yeterlidir. Bu nedenle okul öncesi öğretmenleri ve çocuk gelişimi programı mezunlarının çocukların zihinsel, fiziksel, duygusal ve sosyal açıdan eğitilmesini sağlamakla beraber bu süreçte oluşabilecek her hangi bir tehlikeyi önlemek ve ilk müdahaleyi yapabilmek için ilk yardım ve acil durum kontrolü konusunda gerekli bilgi ve beceriye sahip olmaları gerekmektedir. Bu çalışmada Kafkas üniversitesi okul öncesi öğretmenliği lisans programı ile çocuk gelişimi ön lisans programı öğrencilerinin temel ilk yardım uygulamalarına yönelik bilgi düzeylerinin belirlenmesi ve değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma Kafkas üniversitesi okul öncesi öğretmenliği lisans programı, sosyal bilimler meslek yüksekokulu çocuk gelişimi programı ve Sarıkamış meslek yüksekokulu çocuk gelişimi programı öğrencilerine uygulanmıştır. Araştırma 191 öğrenciye uygulanmıştır. Sosyodemografik özellikler ile öğrencilerin ilk yardım uygulamalarına ilişkin bilgi düzeyini ölçen anket araştırmacıların kontrolünde uygulanmıştır. Bilgileri 20 puan üzerinden değerlendirilmiştir. Veriler SPSS 20,0 programıyla değerlendirilip, analizlerde ise Kruskal-Wallis ve Mann-Whitney U testleri uygulanmıştır.

Bulgular: Ankete katılan tüm öğrencilerinin bilgi puan ortalaması 12,43 ± 2,52 olarak saptanmıştır. En az bilinenler; zehirlenme durumunda bilgi/danışma amaçlı aranabilecek telefon numarası (% 80,1), bilinci kapalı olan bir çocukta ilk değerlendirme sırası (% 79,1) ve çamaşır suyu, deterjan benzeri temizlik malzemesi içen çocuğun kusturulması (% 67). Okul öncesi öğretmenliği lisans programı ile çocuk gelişimi ön lisans programı öğrencilerinin bilgi puan ortalaması sırasıyla (13,79 ± 2,27), (11,63 ± 2,32) olarak saptanmıştır. Çocuk gelişimi ön lisans programında okuyan ve ilk yardım dersi almış olan öğrencilerin en az bildikleri sorular sırasıyla, zehirlenme durumunda bilgi/danışma amaçlı aranabilecek telefon numarası (%13,3), hayvan ısırmaları ve böcek sokmaları ile ilgili olarak yapılması gerekenlerden hangisinin doğru olduğu (%15,0), bilinci kapalı olan bir çocukta ilk değerlendirme sırası (%21,7) ve çamaşır suyu, deterjan benzeri temizlik malzemesi içen çocuğun kusturulması (%23,3). Okul öncesi öğretmenliği lisans programında okuyan ilk yardım dersi almış olan öğrencilerin en az bildikleri sorular sırasıyla bilinci kapalı olan bir çocukta ilk değerlendirme sırası (19,7), yüksekten düşen çocuğun, sırt üstü yatırılarak başının yana çevrilmesi (%26,8), zehirlenme durumunda bilgi/danışma amaçlı aranabilecek telefon numarası (%31,0) ve hayvan ısırmaları ve böcek sokmaları ile ilgili olarak yapılması gerekenlerden hangisinin doğru olduğu (%36,6). Okul öncesi öğretmenliği lisans programı ile çocuk gelişimi ön lisans programı öğrencilerinin ilk yardım bilgi düzeyleri puanları karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0,001$). Okul öncesi öğretmenliği lisans programında okuyan öğrencilerin çocuk gelişimi ön lisans programında okuyan öğrencilerden daha başarılı oldukları saptanmıştır. İlk yardım dersi almış olmalarına rağmen öğrencilerin % 89'u ilk yardım dersini almak

istediklerini belirtmişlerdir. Okul öncesi öğretmenliği lisans programı ile çocuk gelişimi ön lisans programı öğrencilerinden ilkyardım dersi almak isteyen öğrencilerin ortalaması sırasıyla %87,3 ve %90,0 olarak bulunmuştur.

Sonuç: Öğrencilerin ilk yardım dersini almış olmalarına rağmen ilk yardım konusunda yeterli bilgi düzeyine sahip olmadıkları gözlemlenmiştir. Bu nedenle ilk yardım dersi ile birlikte niteliğinin de arttırılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İlk yardım bilgi düzeyi, okul öncesi, çocuk gelişimi

How Useful Are Applied Courses?

Hatice Büşra Yılmaz[1], Abdülhamit Karademir[1]

[1]Muş Alparslan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilimdalı, Merkez/Muş

Abstract No: 80 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

Education is the process of deliberate and desired changes in an individual's behavior through his or her own life. One of the most important elements in the realization of education, which has been an ongoing field since the existence of humanity, and in fulfilling the tasks expected by the society, is the teacher. It is possible for teachers to use the information they have gained in the university efficiently and safely in the professional environment and to find sufficient application opportunities before working. Every situation encountered in teaching practice is directly related to the acquisition of important knowledge and experience.

The education given in this period is very important because the gains obtained in preschool period are effective throughout the life. Preschool teachers are accepted as one of the factors that affect the quality of education given in preschool period. When this situation is taken into consideration, the importance of pre-school teacher competencies emerges. Considering the effects of preschool teachers on children, the competencies of preschool teachers appear as a subject to be investigated.

In this study, it is aimed to examine the opinions of newly appointed preschool teachers on the effect of their experiences on their professional readiness in the internship schools they went to within the scope of the teaching practice course they took during university period. Within the scope of the study, the effectiveness level of the teaching practice of the preschool teachers newly assigned to kindergartens and kindergartens affiliated to the Ministry of National Education, the benefits of the interviews conducted with the school administrator, parents and students, and the method, techniques and experiences of the application teacher were strengthened and assigned to the teaching process. to determine the effect. At the same time, it was aimed to examine the effect of the duration of teaching practice and the application program of the university on teachers' experiences.

Method

In this study, case study, which is one of the qualitative research designs, was used. The case study is defined as a research method that allows the investigation of a phenomenon or event that is not under the control of researchers based on how and why questions. The main goal of the case study is to try to explain an event as it is without changing it.

The study group of the study was assigned to kindergartens and kindergartens affiliated to the Ministry of National Education in the province of Muş in the 2018-2019 academic year and eight teachers were selected among the 18 teachers who were the first year of their teaching. The remaining 10 participants could not be reached and could not be included in the study. Participants were selected considering the principle of easy accessibility.

In the research, semi-structured interview form was used as data collection tool. The questions asked in the interview form consist of demographic questions about teachers, teaching experiences and

positive or negative effects of their experiences in internship schools on teachers. Questions about personal information consist of questions about the teacher's age, gender and marital status. Questions about teaching experience; There are questions about teacher's classroom management, activities and efficiency, communication with children, communication with school principal and parents. In the questions about the positive or negative effects of the experiences they have experienced in the internship schools on their teaching, it consists of the questions related to the effects of their knowledge on teacher competence to the current teaching proficiency.

Inductive content analysis method, one of the qualitative data analysis types, was used in the study. In the content analysis, the main process is coding. Coding is defined as the process of subjecting the data to content analysis, that is, the naming of meaningful sections within the data. The aim of this course is to bring together similar data within the framework of certain themes and categories and to interpret them in a way that the reader can understand. The notes obtained from the interviews are documented. Themes are created for this data obtained from the participants. In the answers given, the related answers are recorded in the same group. Different answers are grouped with different codes, then themes are created and placed under these themes.

Findings

As the data analysis process of the research is continuing, the findings will be shared in the congress.

Conclusions

As the data analysis process of the research is continuing, results and suggestions will be shared in the congress.

Keywords: Preschool Education, Teaching Practice, Professional Readiness

Uygulamalı Dersler Ne Kadar Faydalı Olmaktadır?

Hatice Büşra Yılmaz[1], Abdülhamit Karademir[1]

[1]Muş Alparslan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilimdalı, Merkez/Muş

Bildiri No: 80 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Eğitim, bireyin davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla kasıtlı ve istendik olarak değişiklik meydana getirme sürecidir. İnsanlığın var oluşundan bu yana süregelen bir alan olan eğitimin nitelikli bir şekilde gerçekleştirilebilmesinde ve toplumun eğitimden beklediği görevleri yerine getirmede en önemli unsurlardan biri öğretmendir. Öğretmenlerin üniversitede edindikleri bilgileri, mesleki ortamda verimli ve güvenli olarak kullanabilmeleri, hizmet öncesinde yeterli uygulama imkanı bulmaları ile mümkündür. Öğretmenlik uygulamasında karşılaşılan her durum, önemli bilgi ve tecrübeleri kazanılmasıyla doğrudan ilişkilidir.

Okul öncesi dönemde elde edilen kazanımların yaşam boyu etkili olması nedeniyle bu dönemde verilen eğitim oldukça önemlidir. Okul öncesi öğretmenleri okul öncesi dönemde verilen eğitimin kalitesini etkileyen unsurlardan biri olarak kabul edilmektedir. Bu durum dikkate alındığında okul öncesi öğretmen yeterliklerinin önemi ortaya çıkmaktadır. Okul öncesi öğretmenlerinin çocuklar üzerindeki etkileri de düşünülerek okul öncesi öğretmen yeterlikleri araştırılması gereken bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu çalışmada yeni atanan okul öncesi öğretmenlerinin üniversite döneminde aldıkları öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında gittikleri staj okullarında yaşadıkları deneyimlerinin mesleki hazırbulunuşluklarına olan etkisi üzerine görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma kapsamında MEB'e bağlı anaokulu ve anasınıflarına yeni atanmış okul öncesi öğretmenlerinin öğretmenlik uygulamasının ders ve dönem süresinin etkililik düzeyi, okul yöneticisi, veli ve öğrenci ile yapılan görüşmelerin faydaları ve uygulama öğretmenin sahip olduğu yöntem, teknik ve tecrübelerinin kendi yeterlilikleriyle pekiştirip atandığı okuldaki öğretmenlik sürecine etkisini saptamak amaçlanmıştır. Aynı zamanda çalışmada öğretmenlik uygulaması süresinin ve üniversitenin uygulama programının öğretmenlerin deneyimlerine etkisini incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem

Bu çalışmada nitel araştırma desenlerinden durum çalışması kullanılmıştır. Durum çalışması nasıl ve niçin soruları temel alınarak araştırmacıların kontrolü altında olmadığı bir olgu ya da olayı ince ayrıntılarına kadar araştırılmasına olanak sağlayan bir araştırma yöntemi olarak belirtilmektedir. Durum çalışmasının asıl hedefi bir olayı değiştirmeden olduğu gibi açıklamaya çalışmaktır.

Araştırmanın çalışma grubunu 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Muş ilinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı anaokulları ve anasınıflarına atanmış ve öğretmenliğinin ilk senesi olan 18 öğretmen arasından seçilmiş 8 öğretmen dahil edilmiştir. Kalan diğer 10 katılımcıya ulaşılamadığı için çalışmaya dahil edilememişlerdir. Katılımcılar kolay ulaşılabilirlik ilkesi göz önünde bulundurularak seçilmiştir.

Araştırmada veri toplama aracı olarak yarı-yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formunda sorulan sorular öğretmenlere ilişkin demografik sorular, öğretmenlik deneyimleri ve staj

okullarında yaşadıklarının öğretmenler üzerindeki olumlu veya olumsuz etkileri üzerinden oluşmaktadır. Kişisel bilgilerle ilgili sorularda öğretmenin yaşı, cinsiyeti ve medeni durumlara ilişkin sorulardan oluşmaktadır. Öğretmenlik deneyimleriyle ilgili sorularda; öğretmenin sınıf yönetimi, uyguladığı etkinlikler ve verimlilikleri, çocuklarla iletişimi, okul yöneticisi ve veliyle iletişimiyle ilgili sorular bulunmaktadır. Staj okullarında yaşadıklarının öğretmenliklerine yaptığı olumlu veya olumsuz etkileri ile ilgili sorularda ise öğretmen adaylığı dönemindeki bilgilerini şimdiki öğretmenlik yeterliliğine etkileriyle ilgili sorulardan oluşmaktadır.

Araştırmada nitel veri analiz türlerinden tümevarımsal içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. İçerik analizinde temelde yapılan işlem kodlamadır. Kodlama, verilerin içerik analizine tabi tutulması yani veriler arasında yer alan anlamlı bölümlere isim verilmesi süreci olarak tanımlanmaktadır. Birbirine benzeyen verileri belirli temalar ve kategoriler çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları okuyucunun anlayabileceği bir şekilde düzenleyerek yorumlamaktır. Yapılan görüşmelerden elde edilen notlar doküman haline getirilmektedir. Katılımcılardan elde edilen bu veriler için temalar oluşturulmaktadır. Verilen cevaplarda birbiriyle ilişkili olan cevaplar aynı gruba alınarak kaydedilmektedir. Farklı cevaplar ise farklı kodlanarak gruplanmakta, ardından temalar oluşturularak bu temaların altına yerleştirilmektedir.

Bulgular

Araştırmanın veri analizi süreci devam ettiği için bulgular kongrede paylaşılacaktır.

Sonuç

Araştırmanın veri analizi süreci devam ettiği için sonuç ve öneriler kongrede paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, Öğretmenlik Uygulaması, Mesleki Hazırbulunuşluk

Pre-School Teachers' Perceptions On Their Professional Development

Mustafa Yaşar[1], İnanç Eti[1]
[1]*Çukurova Ünv.*

Abstract No: 338 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The change in teachers' thoughts and actions is an inevitable process starting from their teacher education in universities until retirement. Various professional development approaches aiming to make changes in teachers' thinking, beliefs and behaviors try to direct and control this change process which is inevitable in teachers' life. However, many factors such as the socio-cultural and economic work conditions, individual and emotional characteristics of teachers, and professional perspectives have great effects on teachers' thoughts, beliefs and actions.

Teachers are not passive participants in their own Professional development processes; rather, they are active and reflective participants in the change process. In the sub-dimension of personal and professional development, which is one of the teacher competencies determined by the Ministry of Education, teachers are expected to conduct self-evaluation and question their professional competencies, determine the current situation, develop development goals and perform the necessary implementations to achieve these goals. In order to realize this competence, teachers are expected to adopt a reflective thinking and evaluation approach towards their own practices. In adopting the concept of reflective teaching, there is a commitment to internalize the tendencies and skills of teachers to examine their teaching and to commit themselves to being better in teaching and taking responsibility for their professional development over time.

The voices of teachers, the questions and problems they put forward, the approaches they use to interpret and improve their practices, and the ways in which they define and make sense of their professional lives are largely ignored in educational research literature today. However, revealing teachers' perceptions of professional change and development processes will be one of the first and most important steps of educational reform expected from teachers.

The aim of this research is to reveal how pre-school teachers perceive development and change within the scope of professional development, how they pursue their professional development goals, how they follow a method to achieve these goals, and how they evaluate their own thinking and classroom practices. This study was planned as a qualitative research method in a multi-case study design. In this study, each participant teacher is considered as a situation in terms of his / her professional development experiences and how they perceive development and change, their professional development goals, how they follow a method to achieve these goals, and how they evaluate their own thoughts and classroom practices It was investigated.

Four teachers (two males and two females) working in independent public kindergartens with low socioeconomic status were the participants of this study. Data were collected via an individual semi-structured interview and recorded using voice recorder. The data analysis is in progress and the data is analyzed by continuous comparison with the content analysis method. Following the conversion of the data into written text, the pre-categories were identified by coding the existing data separately, and then these structures were discussed together and common categories and themes were reached.

As a result of the initial analyzes, it was determined that the participant teachers did not think of

the professional development as a process under their control, but with the opportunities and challenges offered to them externally. Teachers stated that having their own children plays an important role in their professional development and that family life sometimes affects their professional life negatively. The participant teachers stated that they believe that preschool teaching can be done up to a certain age and that being an administrator is one of the professional ideals for them. It has been found out that the participant teachers generally make informal evaluations about their own professional processes, try to take advantage of the opportunities that come before them, but do not make an extra effort for themselves in terms of professional development.

*This study is supported by Cukurova University Scientific Research Projects Coordination Unit as project number SBA-2018-10687.

Keywords: professional development, reflective thinking, teacher education

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişime Yönelik Algıları

Mustafa Yaşar[1], İnanç Eti[1]
[1]*Çukurova Ünv.*

Bildiri No: 338 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Öğretmenlerin düşünce ve eylemlerinde meydana gelen değişim, üniversitelerde aldıkları öğretmenlik eğitiminden başlayarak emekli oluncaya kadar, kaçınılmaz olarak devam eden bir süreçtir. Öğretmenlerin düşünce yapısında, inançlarında ve davranışlarında değişiklik yaratmayı amaçlayan çeşitli mesleki gelişim yaklaşımları öğretmenlerin yaşamında kaçınılmaz olarak görülen bu değişim sürecini yönlendirmeye ve kontrol etmeye çalışır. Oysaki öğretmenlerin çalıştığı sosyokültürel ortam ve ekonomik koşullar, öğretmenlerin bireysel ve duygusal özellikleri ve mesleki bakış açıları gibi pek çok faktörün öğretmenlerin düşünce, inanç ve eylemleri üzerinde büyük etkileri vardır.

Öğretmenler, kendi değişim süreçlerinin pasif katılımcıları değildir; öğretmenler daha çok, değişim sürecinin aktif ve yansıtıcı katılımcılarıdır. Ülkemizde Milli Eğitim Bakanlığı tarafından belirlenen öğretmen yeterlikleri arasında yer alan kişisel ve mesleki gelişim alt boyutunda öğretmenlerden öz-değerlendirme yapmalarını ve bu değerlendirme sürecinde onların mesleki yeterliklerini sorgulamaları, mevcut durumu belirlemeleri, gelişim hedefleri oluşturmaları ve bu hedeflere ulaşmak için gereken uygulamaları yapabilmeleri beklenmektedir. Bu yeterlik alt boyutunu gerçekleştirebilmek için öğretmenlerin kendi uygulamalarına yönelik olarak yansıtıcı düşünme ve değerlendirme yaklaşımını benimsemeleri beklenmektedir. Yansıtıcı öğretim kavramını benimserken, öğretmenlerin öğretimlerini incelemek ve zamanla öğretmede daha iyi olmaları ve kendi mesleki gelişimleri için sorumluluk alma taahhüdünde bulunma eğilimlerini ve becerilerini içselleştirmeye yönelik bir taahhüt vardır.

Öğretmenlerin sesleri, ortaya koydukları sorular ve problemler, uygulamalarını yorumlamak ve geliştirmek için kullandıkları yaklaşımlar ve iş hayatlarını tanımladıkları ve anlamlandırdıkları yollar günümüzde eğitim araştırma literatüründe büyük oranda yok sayılmaktadır. Oysaki öğretmenlerin mesleki değişim ve gelişim süreçlerine yönelik algılarını ortaya koymak öğretmenlerden beklenen eğitim reformunun ilk ve en önemli adımlarından biri olacaktır.

Bu araştırmanın amacı, okul öncesi öğretmenlerinin mesleki gelişim kapsamında gelişimi ve değişimi nasıl algıladıklarını, mesleki gelişim hedeflerini, bu hedeflere ulaşma konusunda nasıl bir yöntem izlediklerini, kendi düşünce ve sınıf içi uygulamalarını nasıl değerlendirdiklerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu çalışma nitel araştırma yöntemlerinden çoklu durum çalışması deseninde planlanmıştır. Bu çalışmada katılımcı her bir öğretmen kendi mesleki gelişim yaşantıları açısından bir durum olarak ele alınmış ve buna ilişkin olarak gelişim ve değişimi nasıl algıladıkları, mesleki gelişim hedefleri, bu hedeflere ulaşma konusunda nasıl bir yöntem izledikleri, kendi düşünce ve sınıf içi uygulamalarını nasıl değerlendirdikleri öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda incelenmiştir.

Sosyoekonomik durumları düşük olan bağımsız devlet anaokullarında görev yapan dört öğretmen (iki erkek ve iki kadın) bu araştırmanın katılımcılarını oluşturmaktadır. Araştırmada veriler bireysel yarı yapılandırılmış görüşme yolu ile toplanmış ve ses kayıt cihazı kullanılarak görüşmeler kaydedilmiştir. Veri analizi devam etmektedir ve veriler içerik analizi yöntemiyle sürekli karşılaştırma yoluyla analiz edilmektedir. Verilerin yazılı metne dönüştürülmesinin ardından iki araştırmacı ayrı ayrı kodlayarak ön kategoriler belirlenmiş ve sonra bir araya gelerek bu oluşturulan yapılar tartışılarak ortak kategori ve

temalara ulaşılmıştır.

Yapılan ilk analizler sonucunda katılımcı öğretmenlerin mesleki gelişimi kendi kontrolünde bir süreç olarak değil de onlara dıştan sunulan fırsatlar ve zorlamalar ile birlikte düşündükleri belirlenmiştir. Öğretmenler, kendi çocuklarına sahip olmanın onların mesleki gelişimlerinde önemli bir rol oynadığını ve aile yaşantılarının zaman zaman mesleki yaşamı olumsuz etkilediğini belirtmişlerdir. Katılımcı öğretmenler, okul öncesi öğretmenliğinin belli bir yaşa kadar yapılabileceğine inandıklarının ve yönetici olmanın onlar için mesleki ideallerin başında geldiğini ifade etmişlerdir. Katılımcı öğretmenlerin kendi mesleki süreçlerini değerlendirme konusunda genellikle informal değerlendirmeler yaptıkları, önlerine çıkan fırsatlardan faydalanmaya çalıştıkları ancak mesleki gelişim açısından kendileri ekstra bir çaba sergilemedikleri ortaya çıkmıştır.

* Bu çalışma, Çukurova Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından SBA-2018-10687numaralı proje olarak desteklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mesleki gelişim, yansıtıcı düşünme, öğretmen eğitimi

Investigation Of Problems That Preschool Teacher Candidates Encounter In Teaching Practice Course And Their Solutions

Şule Erşan[1], Hasan Er[2]
[1]*Sinop Üniversitesi*
[2]*Aydın Sultanhisar Demirhan İlkokulu*

Abstract No: 346 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Introduction

One of the most important factors determining the quality of education is undoubtedly the teachers. Qualified teachers who will change the ecosystem of education should have a good grasp of the objectives of the education system, correctly identify the paths to these goals and be well prepared for the profession in many ways. Pre-service teachers should have competence in general culture, field knowledge and teaching profession knowledge while preparing for the teaching profession. In teacher education programs, vocational courses that enable prospective teachers to become equipped in the field of vocational knowledge are very important. Having the opportunity to develop their professional skills in the field by encountering children especially in the teaching practice enables them to develop the knowledge and skills they have gained in the university in a practical environment. The most important factor determining the quality of this course is the cooperation between the school and the university. The harmonization of these two institutions, the identification of existing problems and the development of practical solutions to these problems will determine the quality of the teacher who is expected to be ready at the end of this course. The aim of this study is to determine the problems and solution suggestions of prospective teachers who are experienced in teaching practice course and to make suggestions to practice schools, teachers and counselors that will increase the functionality of the practice course.

Aim

The aim of this research is to examine the problems faced by prospective teachers studying in pre-school teaching departments of Sinop, Muğla Sıtkı Koçman and Cumhuriyet Universities within the scope of 'Teaching Practice' course and to find solutions for these problems.

Method

This research is a qualitative study; semi-structured interview technique was used. The study group of the study consists of 90 pre-service teachers, 30 from Sinop University, 30 from Muğla Sıtkı Koçman University and 30 from Cumhuriyet University.

Findings and Conclusions

When the findings of the research are examined, prospective teachers express the teaching practice course as preparation, experience and recognition of the feelings towards the profession. When the problems experienced by teacher trainees in the application school are examined, it is seen that the lack of materials and the inadequacy of the classroom are the most experienced problems. When the problems of pre-service teachers with the practice teacher are examined, it is seen that the

approach of the practice teacher to the pre-service teacher, communication difficulties, practice teacher being closed to innovations, high expectation from pre-service teacher and activities covering a single area are the problems. When the problems with the counselor teacher are examined, the counsellor being out of the field, lack of communication and inadequate amount of feedback are the problems In addition, most of the pre-service teachers (77.8%) do not find the duration of teaching practice sufficient. When the problems faced by teacher candidates in teaching practice are examined, it is seen that they are not taken seriously by the school staff in the schools they practice, they are seen as carers and they are inadequate in classroom management in classes with inclusive students. There were also some of the prospective teachers who stated that they had no problems regarding teaching practice. Pre-service teachers seem to think that the teaching practice course provides them with self-control, better recognition of children and experience. Pre-service teachers' main solutions to problems encountered in teaching practice are as follows:

• The duration of the teaching practice course can be increased and the time can be extended to the undergraduate education process.

• Sample preschool classes foreseen by the preschool education program within the universities should be established and it should be ensured that the teacher trainee sees this example before starting the internship and then goes on the field. Thus, it can be ensured that the prospective teachers gain experience about the differences between what should be and the current situation and work towards improvement.

• Teacher candidates should be provided with alternative methods and techniques regarding classroom management.

• The materials used in the activities should be provided by the school of application.

Based on all these suggestions, it should be taken into consideration by YÖK (Higher Education Institution) that the duration of teaching practice is inadequate and student quota should be determined by considering the application courses of the faculties of education and the number of teaching staff in the departments. Thus, the advisors being non-field faculty members should be prevented. In addition, the Ministry of National Education should minimize the deficiencies in the classes, help prospective teachers with materials, and provide good guidance to prospective teachers about classroom management.

Keywords: Teaching Practice, Teacher Training, Preschool Education

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Uygulaması Dersi Kapsamında Karşılaştıkları Sorunların ve Çözüm Önerilerinin İncelenmesi

Şule Erşan[1], Hasan Er[2]
[1]*Sinop Üniversitesi*
[2]*Aydın Sultanhisar Demirhan İlkokulu*

Bildiri No: 346 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Giriş

Eğitimin kalitesini belirleyen en önemli unsurlardan biri hiç şüphesiz öğretmenlerdir. Eğitimin ekosistemini değiştirecek nitelikli öğretmenlerin eğitim sisteminin amaçlarını iyi kavramış, bu amaçlara gidecek yolları doğru tayin etmiş ve mesleğe pek çok yönden iyi hazırlanmış olmaları gerekmektedir. Öğretmen adayları öğretmenlik mesleğine hazırlanırken genel kültür, alan bilgisi ve öğretmenlik meslek bilgisi alanlarında yeterliliğe sahip olmalıdır. Öğretmen eğitimi programlarında öğretmen adaylarının meslek bilgisi konusunda donanımlı hale gelmesini sağlayan meslek dersleri oldukça önemlidir. Özellikle öğretmenlik uygulamasında çocuklarla karşılaşarak, sahada mesleki becerilerini geliştirme fırsatı bulmaları, üniversite döneminde kazanmış oldukları bilgi ve becerilerini bir okul ortamında uygulamalı olarak geliştirebilmelerini sağlamaktadır. Bu dersin niteliğini belirleyecek unsurların en önemlisi uygulama yapılan okul ile üniversite arasındaki iş birliğidir. Bu iki kurumun uyumlu bir şekilde çalışması, var olan sorunları tespit edip bu sorunlara ilişkin pratik çözüm yolları geliştirmesi bu ders sonunda hazır olması beklenen öğretmenin niteliğini belirleyecektir. Bu çalışma öğretmenlik uygulaması dersini deneyimleyen öğretmen adaylarının karşılaştıkları sorunları ve çözüm önerilerini belirleyerek uygulama okulları, öğretmenleri ve danışmanlarına uygulama dersinin işlevselliğini artıracak önerilerde bulunmayı hedeflemektedir.

Amaç

Bu araştırmanın amacı Sinop, Muğla Sıtkı Koçman ve Cumhuriyet Üniversiteleri okul öncesi öğretmenliği bölümlerinde eğitim gören öğretmen adaylarının 'Öğretmenlik Uygulaması' dersi kapsamında karşılaştıkları sorunları incelemek ve bu sorunlara ilişkin çözüm önerilerini belirlemektir.

Yöntem

Bu araştırma, nitel bir çalışma olup; yarı yapılandırılmış mülakat tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Sinop Üniversitesi'nden 30, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi'nden 30 ve Cumhuriyet Üniversitesi'nden 30 olmak üzere okul öncesi öğretmenliği bölümlerinde öğretmenlik uygulaması dersi alan toplam 90 öğretmen adayı oluşturmaktadır.

Bulgular ve Sonuç

Araştırma bulguları incelendiğinde öğretmen adayları öğretmenlik uygulaması dersini ön hazırlık, deneyim ve mesleğe yönelik duyguları tanıma olarak ifade etmektedir. Öğretmen adaylarının uygulama okuluna ilişkin yaşadığı sorunlara bakıldığında materyal eksikliği ile sınıf yetersizliğinin en çok yaşanan sorunlar olduğu görülmektedir. Öğretmen adaylarının uygulama öğretmeni ile yaşadıkları sorunlar incelendiğinde uygulama öğretmeninin öğretmen adayına yaklaşım şekli, iletişim güçlüğü, uygulama

öğretmeninin yeniliklere kapalı olması, öğretmen adayından beklentisinin yüksek olması ve etkinliklerinin tek bir alanı kapsaması olduğu görülmektedir. Danışman öğretmen ile yaşanan sorunlara bakıldığında danışmanın alan dışı olması, iletişim yetersizliği ve yeterli geri dönüt vermemesi görülmektedir. Ayrıca öğretmen adaylarının büyük bir bölümü (%77,8) öğretmenlik uygulaması dersinin süresini yeterli bulmamaktadır. Öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulamasında karşılaştıkları sorunlara bakıldığında uygulama yaptıkları okullarda okul personeli tarafından ciddiye alınmadığı, bakıcı olarak görülmeleri ve kaynaştırma öğrencilerinin olduğu sınıflarda sınıf yönetimi konusunda yetersiz oldukları görülmektedir. Öğretmen adaylarından öğretmenlik uygulamasına ilişkin hiç sorun yaşamadığını belirtenler de olmuştur. Öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulaması dersinin kendilerine, otokontrol, çocukları daha iyi tanıma ve deneyim/tecrübe kattığını düşündükleri görülmektedir. Öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulamasında karşılaşılan sorunlara yönelik önerdikleri başlıca çözüm önerileri şu şekildedir:

- Uygulama süresi artırılabilir ve zamanı lisans eğitimi sürecine yayılabilir.

- Üniversiteler bünyesinde okul öncesi eğitim programının ön gördüğü örnek okul öncesi eğitim sınıfları oluşturularak öğretmen adayının staja başlamadan bu örneği görmesi ve sonra sahaya çıkması sağlanmalıdır. Böylece olması gerekenle mevcut durum arasındaki farkların görülmesi ve iyileştirmeye yönelik çalışmalar konusunda öğretmen adayının deneyim kazanması sağlanabilir.

- Sınıf yönetimi konusunda öğretmen adaylarına alternatif yöntem ve teknikleri içeren eğitimler verilmelidir.

- Etkinliklerde kullanılan malzemeler uygulama okulunca karşılanmalıdır.

Tüm bu önerilere dayanarak YÖK (Yüksek Öğretim Kurumu) tarafından öğretmenlik uygulaması dersinin süresinin yetersiz olduğu göz önüne alınmalı, Eğitim fakültelerinin uygulama dersleri ve bölümlerdeki öğretim elemanı sayıları göz önüne alınarak öğrenci kontenjanı belirlenmelidir. Böylece danışman öğretim elemanlarının alan dışı öğretim elemanlarından olmasının önüne geçilmelidir. Ayrıca Milli Eğitim Bakanlığı tarafından sınıflardaki eksiklikler en aza indirilmeli, materyaller konusunda öğretmen adaylarına yardımcı olunmalı ve sınıfı yönetimi konusunda öğretmen adaylarına iyi bir rehberlik yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmenlik Uygulaması, Öğretmen Yetiştirme, Okul Öncesi Eğitim

Investigation Of The Relationship Between Mathematics Literacy Levels Of Preschool Teacher Candidates And Their Self-Efficacy Beliefs Towards Teaching Mathematics

Fahretdin Hasan Adagideli[1], Hilal Yılmaz[2], Tülin Gümüştekin Ertugay[3]

[1]*İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı*

[2]*Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı*

[3]*Şehit Öğretmen İzzet Yüksel Ortaokulu*

Abstract No: 351 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: With developing society conditions and increasing technology, lifelong learning and individual's self-improvement have come to the forefront. Along with these developments, the concept of information literacy has emerged. The concept of literacy is not only the ability to read and write, but also manifests itself in many areas of education. One of these areas is mathematics. Mathematical literacy is individuals' understanding the role of mathematics in the environment where they live in the solution of current and future problems by using mathematical thinking processes. From this point of view, mathematical literacy provides individuals with many abilities such as understanding of the environment mathematically, associating mathematics with daily life, thinking spatially and numerically, thinking critically, and problem-solving. Especially the preschool teacher candidates having these abilities will contribute to their institution and young children in their professional lives. On the other hand, another concept that needs to be examined is the self-efficacy beliefs of teacher candidates regarding teaching mathematics. Preschool teacher candidates' perceptions of themselves while teaching mathematics is vital. Because self-efficacy is an individual's self-perception of the capacity to successfully organize and carry out purposeful activities. Determining of self-efficacy beliefs of preschool teacher candidates towards teaching mathematics is also important in terms of revealing their self-efficacy towards mathematics practices and activities. It can be assumed that teacher candidates who have high self-efficacy belief in teaching mathematics will continue to possess this high level of self-efficacy when they start their profession. In this regard, it can be assumed that they will be much more effective in planning the mathematical contents and assessing the mathematical process. Besides, examining the mathematical literacy levels and self-efficacy beliefs of teacher candidates will contribute to making educational content to support them in these areas. The literature review revealed that preschool teacher candidates' mathematics literacy levels and self-efficacy beliefs towards teaching mathematics have been examined in several studies. However, there is a lack of studies investigating the relationship between them. In this regard, the present study aims to investigate the relationship between mathematics literacy levels of preschool teacher candidates and their self-efficacy beliefs towards teaching mathematics. Besides, it is aimed to investigate whether mathematics literacy levels of preschool teacher candidates and their self-efficacy beliefs towards teaching mathematics differ according to their demographic characteristics (gender, age, grade level, the status of taking teaching mathematics course).

Method: This research is a correlational study which aims to investigate the relationship between mathematics literacy levels of preschool teacher candidates and their self-efficacy beliefs towards teaching mathematics. The participants of the study are preschool teacher candidates of a private and two public universities in Istanbul. Data collection tools used in the present study are "Personal Information Form," "Mathematical Literacy Self- Efficacy Scale", and "Self-Efficacy Beliefs Regarding Mathematics Teaching Scale". To report the demographic information of teacher candidates, descriptive statistics (percentage and frequency) are used. Descriptive statistics (mean, standard deviation,

minimum and maximum values) are used to reveal teacher candidates' levels of mathematical literacy and their self-efficacy beliefs towards teaching mathematics. While examining preschool teacher candidates' mathematics literacy levels and self-efficacy beliefs towards teaching mathematics according to their demographic characteristics, hypothesis tests are conducted. Pearson Product-Moment Correlation Coefficient is calculated to determine the relationship between mathematics literacy levels of preschool teacher candidates and their self-efficacy beliefs towards teaching mathematics.

Results: The data analysis of the study are still on-going .

Conclusion: The results will be discussed in the light of the current literature and various suggestions will be presented to preschool teachers and researchers.

Keywords: Preschool teacher candidates, mathematical literacy, teaching mathematics

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Matematik Okuryazarlığı Düzeyleri ile Matematik Öğretimine Yönelik Öz-yeterlik İnançları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Fahretdin Hasan Adagideli[1], Hilal Yılmaz[2], Tülin Gümüştekin Ertugay[3]

[1]*İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı*

[2]*Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Ana Bilim Dalı*

[3]*Şehit Öğretmen İzzet Yüksel Ortaokulu*

Bildiri No: 351 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Gelişen toplum şartları ve artan teknoloji ile birlikte yaşam boyu öğrenme ve bireyin kendini geliştirmesi ön plana çıkmıştır. Bu gelişmeler beraberinde bilgi okuryazarlığı kavramını da getirmiştir. Okuryazarlık kavramı, sadece okuyup yazabilme becerisi değil eğitimin pek çok alanında kendini göstermektedir. Bu alanlardan biri de matematiktir. Matematik okuryazarlığı; bireylerin şu anda var olan ve gelecekte ortaya çıkması muhtemel problemlerin çözümünde matematiksel düşünme süreçlerini kullanarak yaşadığı çevrede matematiğin üstlendiği rolü anlayıp kavramasıdır. Buradan yola çıkılarak matematik okuryazarlığı bireye, çevresini matematiksel açıdan anlamasını, matematiği günlük yaşamına ilişkilendirmesini, matematiksel becerilerini kullanabilmesini, uzamsal ve sayısal düşünebilme yeteneği, eleştirel düşünme, problem çözme ve beraberinde pek çok beceri kazandırır. Özellikle okul öncesi öğretmen adaylarının bu becerilere sahip olması onların meslek hayatlarında hem bulundukları kuruma hem de çocuklara katkı sunmalarını sağlayacaktır. Öte yandan irdelenmesi gereken bir diğer kavram ise öğretmen adaylarının matematik öğretimine ilişkin öz-yeterlik inançlarıdır. Okul öncesi öğretmen adaylarının matematik öğretimi sürecinde kendilerine yönelik algıları son derece önemlidir. Çünkü bireyin öz-yeterlik algısı, o alana yönelik belli bir amaca hizmet eden etkinlikleri organize etme ve başarılı bir biçimde yapabilme kapasitesine yönelik kendine ilişkin algısıdır. Öğretmen adaylarının matematik öğretimine yönelik öz-yeterlik inançlarının belirlenmesi de onların matematik uygulamalarına ve etkinliklerine yönelik öz-yeterliklerinin ortaya konulması açısından önemli görülmektedir. Matematik öğretimine yönelik öz-yeterlik inancı yüksek olan bir öğretmen adayının mesleğe başladığında da bunu sürdüreceği düşünülmektedir. Bu sayede öğretim sürecinde matematiğe yönelik içerik planlamada ve süreci değerlendirmede çok daha etkin olacağı düşünülmektedir. Ayrıca öğretmen adaylarının matematik okuryazarlık düzeyleri ve matematik öğretimine yönelik öz-yeterlik inançlarının incelenmesi, öğretmen adaylarını bu alanlarda desteklemeye yönelik eğitim içeriklerinin oluşturulmasına katkı sağlayacaktır. Alanyazın incelendiğinde okul öncesi öğretmen adaylarının matematik okuryazarlık düzeylerinin ve matematik öğretimine yönelik öz-yeterlik inançlarının incelendiği çalışmalara rastlanmıştır. Ancak her iki değişken arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalara rastlanmamıştır. Alanyazında bu alanda yürütülen çalışmaların sınırlı sayıda olduğu tespit edilmiş ve buradan hareketle, araştırmanın amacı okul öncesi öğretmen adaylarının matematik okuryazarlığı düzeyleri ile matematik öğretimine yönelik öz-yeterlik inançları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Ayrıca öğretmen adaylarının matematik okuryazarlığı ve matematik öğretimine yönelik öz-yeterlik inançlarının demografik özelliklerine (cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi, matematik eğitimi dersi alıp almama durumu) göre farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Okul öncesi öğretmen adaylarının matematik okuryazarlığı düzeyleri ile matematik öğretimine yönelik öz-yeterlik inançları arasındaki ilişkinin incelendiği bu araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli ile yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu İstanbul'daki iki devlet ve bir özel üniversitesinin Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı'nda öğrenim gören öğretmen adayları oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; okul öncesi öğretmen adaylarının demografik

bilgilerini belirlemek amacıyla araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu", öğretmen adaylarının matematik okuryazarlığı düzeylerini belirlemek amacıyla "Matematik Okuryazarlığı Öz-Yeterlik Ölçeği" ve öğretmen adaylarının matematik öğretimine yönelik öz-yeterlik inançlarını belirlemek amacıyla "Öğretmen Adaylarının Matematik Öğretiminde Öz-Yeterlik İnancı Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde, okul öncesi öğretmen adaylarının demografik bilgileri rapor edilirken tanımlayıcı istatistikler (yüzde ve frekans) kullanılmıştır. Öğretmen adaylarının matematik okuryazarlık düzeyleri ve matematik öğretimine yönelik öz-yeterlik inanç düzeyleri belirlenirken tanımlayıcı istatistikler (ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerler) kullanılmıştır. Öğretmen adaylarının matematik okuryazarlığı düzeyleri ile matematik öğretimine yönelik öz-yeterlik inançları çeşitli değişkenlere göre incelenirken fark testleri kullanılmıştır. Öğretmen adaylarının matematik okuryazarlığı düzeyleri ile matematik öğretimine yönelik öz-yeterlik inançları arasındaki ilişkiyi incelerken belirlemek Pearson Çarpım Momentler Korelasyon Katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular: Araştırmanın veri analiz süreci devam etmektedir.

Sonuç: Araştırmanın sonucunda, bulgular alanyazın doğrultusunda tartışılacak ve okul öncesi eğitimi uygulayıcı ve araştırmacılarına yönelik çeşitli öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi öğretmen adayları, matematik okuryazarlığı, matematik öğretimi

The Determination Of The Knowledge Levels And Misconceptions Of Prospective Preschool Teachers On Certain Biology Subjects

Solmaz Aydın[1], Sibel Gürbüzoğlu Yalmancı[1]
[1]*Kafkas Ünv. Eğitim Fak.*

Abstract No: 102 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

The first education process that children come across after the family is preschool education environments. The information that is acquired in early ages would form the prior knowledge for the future education stages. Therefore, the misinformation and the misconceptions that students would learn in this stage would make it difficult for students to form new information in their future education life. Because it is quite difficult to change misconceptions. Furthermore, it would affect the students' comprehension and explanation of scientific incidents. For this reason, it is required for prospective preschool teachers who would introduce science to the children to acquire accurate knowledge and should not have misconceptions. A misconception that a teacher has is transferred to the children and this situation affects the learning process. Thus, in this research, it was aimed to determine the knowledge levels and misconceptions of prospective preschool teachers on certain biology subjects that are encountered the most in the literature that would probably create misconceptions and observed by the researchers.

Method

The research was conducted with survey model. The study group of the research consists of prospective preschool students studying in the 1st and 3rd grade in the Faculty of Education at Kafkas University. 27 students are in the 1st grade (18 Females, 16 Males) and 31 students are in the 3rd grade (21 Females, 10 Males) in the study group.

"Biology knowledge questionnaire" which was developed by the researchers was used as the data collection tool. While developing the knowledge questionnaire, the related literature was examined, the opinions of field experts were taken and the subjects which would create the most misconceptions were determined based on the experience and observations of researchers. Then, the determined subjects were stated with five open-ended questions. The obtained data from the biology knowledge questionnaire was examined question by question and the knowledge levels and the misconceptions of students were determined. While evaluating the answers of students, criteria were determined as correct answer (4), partially correct answer (3), answer that includes misconception (2) and wrong-blank answer (1) and the answers were turned into numeric data in accordance with these criteria.

Findings

According to the findings that were obtained from the data, 51.8% of the prospective teachers in the 1st grade answered the question "What is the duty of blood in our body?" partially correct. There weren't any answers that contain misconceptions. 51.8% of them answered the question "What is the color of our blood (blue, red, etc.)? State the reason." correct. Only 14.8% of the prospective teachers

give answers that contain misconception. 59.2% of the prospective teachers gave answers that contain misconception to the question “Do the plants aspirate? Explain.”. 85.1% of the prospective teachers gave wrong-blank answers to the question “Why do we aspirate (take oxygen)?”. While 44.4% of the prospective teachers gave correct answer to the question “To which system do the intestines belong to?”, 33.3% of them gave answers that contain misconception.

When the answers of prospective teachers in the 3rd grade were examined, it was observed that 51.6% of them answered the question “What is the duty of blood in our body?” partially correct. There weren’t any answers that contain misconceptions. While 70.9% of the prospective teachers gave correct answer to the question “What is the color of our blood (blue, red, etc.)? State the reason.”, 12.9% of them gave answers that contain misconceptions. 71.1% of the prospective teachers gave answers that contain misconception to the question “Do the plants aspirate? Explain.”. 77.4% of the prospective teachers gave wrong-blank answers to the question “Why do we aspirate (take oxygen)?”. 48.3% of the prospective teachers gave answers that contain misconception to the question “To which system do the intestines belong to?”.

Result

As a result of the research, it was determined that while prospective teachers have a good level of knowledge on the duty and the color of blood, they do not have sufficient knowledge on the cellular respiration and its purpose. Furthermore, it was determined that they have certain misconceptions on the subjects of the color of blood, plant respiration and intestines. These misconceptions were examined in detail.

Keywords: Misconception, Biology, Prospective preschool teacher

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Bazı Biyoloji Konularındaki Bilgi Düzeyleri ve Kavram Yanılgılarının Belirlenmesi

Solmaz Aydın[1], Sibel Gürbüzoğlu Yalmancı[1]
[1]*Kafkas Ünv. Eğitim Fak.*

Bildiri No: 102 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Çocukların aileden sonra ilk karşılaştıkları eğitim öğretim süreci okulöncesi eğitim ortamlarıdır. Erken yaşlarda öğrenilen bilgiler ileriki eğitim aşamaları için ön bilgiler oluşturacaktır. Dolayısıyla çocukların bu aşamada öğrenecekleri yanlış bilgiler ve oluşturacakları kavram yanılgıları daha sonraki eğitim hayatlarında yeni bilgiler oluşturmalarını zorlaştıracaktır. Çünkü ortaya çıkan kavram yanılgılarının değiştirilmesi çok zor olmaktadır. Ayrıca çocukların bilimsel olayları anlama ve açıklama süreçlerini etkileyecektir. Bu nedenle bu çocukları bilimle ilk tanıştıracak olan okulöncesi öğretmen adaylarının doğru bilgiler edinmesi ve kavram yanılgılarının olmaması gerekmektedir. Bir öğretmendeki kavram yanılgısı çocuklara aktarılmakta ve bu durum öğretim süreçlerini etkilemektedir. Bu nedenle çalışmada Okul öncesi öğretmen adaylarının, ilgili literatürde en çok karşılaşılan ve araştırmacıların gözlemlediği muhtemel kavram yanılgıları oluşturabilecek bazı biyoloji konularındaki bilgi düzeyleri kavram yanılgılarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırma tarama modelindedir. Araştırmanın çalışma grubunu Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesinde öğrenim gören 1. ve 3. Sınıf okul öncesi öğretmen adayları oluşturmaktadır. Çalışma grubunda, 27 kişi 1. Sınıf (18 Kız, 16 Erkek), 31 kişi 3. Sınıf (21 Kız, 10 Erkek) öğrencisidir.

Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen "biyoloji bilgi anketi" kullanılmıştır. Bilgi anketi geliştirilirken öncelikle ilgili literatür incelenmiş, alan uzmanlarının görüşleri alınmış ve araştırmacıların edindikleri tecrübe ve gözlemlerden de yola çıkılarak, öğrencilerin en çok kavram yanılgısı oluşturabilecekleri konular belirlenmiştir. Daha sonra belirlenen bu konular beş adet açık uçlu soru ile ifade edilmiştir. Biyoloji bilgi anketinden elde edilen veriler soru soru incelenmiş ve öğrencilerin bilgi düzeyleri ve taşıdıkları kavram yanılgıları belirlenmiştir. Öğrenci cevapları değerlendirilirken; doğru cevap (4), kısmen doğru cevap (3), kavram yanılgısı içeren cevap (2) ve yanlış-boş cevap (1) şeklinde bir kriter belirlenerek, bu kriterlere göre sayısal veriler haline dönüştürülmüştür.

Bulgular

Çalışmadan elde edilen bulgulara göre birinci sınıfta öğrenim gören öğretmen adayları "Vücutta kanımızın nasıl bir görevi vardır?" şeklinde yöneltilen soruya %51,8 oranında kısmen doğru yanıtlar vermişlerdir. Kavram yanılgısı içeren cevaplara rastlanmamıştır. "Kanımız ne renktir (mavi, kırmızı vb.)? Nedenini yazınız" sorusuna %51,8 oranında doğru cevap vermişlerdir. Öğretmen adaylarının sadece %14,8'i kavram yanılgısı içeren cevaplar vermişlerdir. "Bitkiler solunum yapar mı? Açıklayınız." sorusuna ise %59,2 oranında öğretmen adayı kavram yanılgısı içeren cevaplar vermişlerdir. "Niçin solunum yaparız (oksijen alırız)?" sorusuna öğretmen adaylarının %85,1'i yanlış-boş cevaplar vermişlerdir. "Bağırsaklar hangi sisteme ait organlardır?" sorusuna öğrenmen adaylarını %44,4'ü doğru cevaplar verirken, %33,3'ü

de kavram yanılgısı içeren cevaplar vermişlerdir.

Üçüncü sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarının verdikleri cevaplara bakıldığında; "Vücutta kanımızın nasıl bir görevi vardır?" şeklinde yöneltilen soruya öğretmen adaylarının %51,6'sı kısmen doğru cevaplar vermişlerdir. Kavram yanılgısı içeren cevaplar bulunmamaktadır. "Kanımız ne renktir (mavi, kırmızı vb.)? Nedenini yazınız" sorusuna %70,9 öğretmen adayı doğru cevap verirken sadece %12,9 öğretmen adayı kavram yanılgısı içeren cevaplar vermişlerdir. "Bitkiler solunum yapar mı? Açıklayınız." sorusuna da %71,1 öğretmen adayı kavram yanılgısı içeren cevaplar vermişlerdir. "Niçin solunum yaparız (oksijen alırız)?" sorusuna öğretmen adaylarının %77,4'ü yanlış-boş cevaplar vermişlerdir. "Bağırsaklar hangi sisteme ait organlardır?" sorusuna öğrenmen %48,3'ü kavram yanılgısı içeren cevaplar vermişlerdir.

Sonuç

Çalışma sonucunda öğretmen adaylarının kanın görevi ve kanın rengi konularında iyi düzeyde bilgiye sahip oldukları görülürken, hücresel solunum ve amacı hakkında yeteri kadar bilgiye sahip olmadıkları belirlenmiştir. Ayrıca kanın rengi, bitki solunumu ve bağırsaklar konusunda bazı kavram yanılgılarına sahip oldukları da belirlenmiştir. Bu kavram yanılgıları ayrıntılı olarak incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kavram yanılgısı, Biyoloji, Okul öncesi öğretmen adayı

Preschool Teacher Candidates' Reading Habits

Selma Erdağı Toksun
KAFKAS ÜNİVERSİTESİ

Abstract No: 103 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

Reading; it is an activity to go beyond the act of seeing and vocalizing words, sentences and paragraphs and text; is a process of development.

Reading is one of the criteria of being contemporary. To be a society of contemporary, creative, constructive and free-thinking, productive, critical-looking individuals is possible with individuals who have been imbued with reading consciousness. Because society's adaptation to developments and changes, this awareness is provided with.

The habit of reading can be expressed as a tendency towards reading skills and the desire to perform this action regularly and continuously. Performing a regular and continuous action is also possible by carrying out this behavior at an early age. Therefore, it is possible for reading skill to become a permanent habit and to become a permanent habit by meeting this skill at an early age.

It is expected that the individuals of today's society, where new and unusual meanings are imposed on education, will be able to think critically, have creative qualities and develop problem solving skills. This has made it increasingly necessary to cultivate a type of human being that can adapt to, become more complex, functionally differentiated and diversified human relationships, develop themselves and form their own futures. Ensuring all this depends on the effective execution of the learning process. An effective learning process depends on creating a functional audience.

It is expected that the individuals of today's society, where new and unusual meanings are imposed on education, will be able to think critically, have creative qualities and develop problem solving skills. This has made it increasingly necessary to cultivate a type of human being that can adapt to, become more complex, functionally differentiated and diversified human relationships, develop themselves and form their own futures. Ensuring all this depends on the effective execution of the learning process. An effective learning process depends on creating a functional audience.

Students' academic and social success in both school and daily life can be achieved by acquiring the ability to read and understand the textbooks and the events they encounter in the social fields quickly and accurately, and then gain the ability to critically evaluate them.

Preschool period is a period in which people are prepared to read by various factors. In this period, children's interactions with the book take place through their curiosity and discovery. In this period, it is important to ensure that the child interacts with the books and to create an interest in the books. In this period, the first and foremost important factors in gaining the interest and love of reading are the parents; in pre-school education institutions.

The child observes and imitates the parents. Reading environments and books offered to the child at home enable the child to develop a positive attitude to reading at an early age. However, there

may not be an environment in which every child can gain reading interest. For this reason, the pre-school teachers have a big duty in providing the child with interest and love for reading. In this context, it is important to determine pre-school teacher candidates' reading interests and habits.

Aim

The aim of this study is to determine the views of pre-school education undergraduate students towards reading.

Method

This study is a qualitative study to determine preschool teacher candidates' views about reading. Case study design was used in the study and the data were collected by interview method. The study group of the study consists of 20 3rd grade students attending Preschool Education Department. The aim of the interviews was to reveal the opinions of prospective teachers in the study group towards reading. In the study, structured interview form was used as a data collection tool. In the process of forming the interview form, after the pool of questions was formed, expert opinions were received from two faculty members of Turkish educators and the interview form was finalized in line with the opinions and suggestions of the experts.

The data obtained from the study were analyzed using content analysis method. Codes and themes were created from the responses of the teacher candidates in line with the interview data. These codes were then grouped under the themes identified. After a period of interruption of these procedures, the data of the interview was read again and the themes and codes were finalized.

Findings and Conclusion

Findings and results of the research will be included later.

Keywords: reading, reading habit, preschool teacher.

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Okuma Alışkanlıkları

Selma Erdağı Toksun
KAFKAS ÜNİVERSİTESİ

Bildiri No: 103 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Özet

Okuma; sözcükleri, cümleleri oradan da paragraf ve metni görmek ve seslendirmek eyleminin ötesinde, düşünsel bir çabayı gerektiren etkinliktir; bir düşünme sürecidir.

Okuma çağdaş olmanın ölçütlerinden birisidir. Çağdaş, yaratıcı, yapıcı ve özgür düşünceye sahip, üretken, eleştirel bakan bireylerden oluşan bir toplum olmak okuma bilinci aşılanmış bireylerle mümkündür. Çünkü toplumun gelişmeler ve değişmelere uyum sağlaması, bu bilincin sağlanması ile söz konusudur.

Okuma alışkanlığı, okuma becerisine yönelik bir eğilim gösterme, düzenli ve sürekli olarak bu eylemi gerçekleştirmek istediği olarak ifade edilebilir. Düzenli ve sürekli bir eylemi gerçekleştirmek de erken yaşlarda bu davranışı sürekli yapmakla mümkündür. Dolayısıyla okuma becerisinin de sürekli yapılan bir alışkanlığa dönüşmesi ve kalıcı bir alışkanlık halini alması, bu beceriyle erken yaşlarda tanışmakla mümkündür.

Eğitime yeni ve alışılmışın dışında anlamların yüklendiği günümüz toplumunun bireylerinin, eleştirel düşünebilen, yaratıcı niteliklerine sahip ve problem çözme yeteneği gelişmiş olması beklenmektedir. Bu durum, giderek, daha karmaşık hale gelmiş, işlevsel olarak farklılaşmış ve çeşitlenmiş insan ilişkilerine uyum sağlayabilecek, kendilerini geliştirebilecek ve kendi geleceklerini kendilerinin oluşturabileceği bir insan tipi yetiştirmeyi daha gerekli hale getirmiştir. Bütün bunların sağlanması, öğrenme sürecinin etkili bir biçimde yürütülmesine bağlıdır. Etkili biçimde bir öğrenme süreci ise işlevsel bir okur kitlesi yaratmaya bağlıdır.

Öğrencilerin hem okul hem günlük yaşamlarında akademik ve sosyal başarı elde etmeleri, hem ders kitaplarını hem de sosyal alanlarda karşılaştıkları olayları hızlı ve doğru okuma-anlama ardından eleştirel bir gözle değerlendirme becerisi edinmeleriyle gerçekleşebilir.

Okul öncesi dönem insanın çeşitli etmenler tarafından okumaya hazırlandığı bir dönemdir. Sahip oldukları merak ve keşfetme duygularıyla çevresindekileri izleyerek öğrenen çocukların kitapla etkileşimleri bu dönemde gerçekleşir. Bu dönemde çocuğun kitaplarla etkileşiminin sağlanması, kitaplara karşı ilgisinin oluşturulması önemlidir. Bu dönemde çocuğun okuma ilgi ve sevgisini kazanmasında birinci derecede önemli kişiler anne ve baba; okul öncesi eğitim kurumlarında ise öğretmendir. Çocuk, ebeveynleri gözlemler ve onları taklit eder. Evde çocuğa sunulan okuma ortamları ve kitap seçenekleri çocuğun erken yaşta okumaya olumlu tutum geliştirmesini sağlar. Fakat her evde çocuğun okuma ilgisi kazanabileceği ortam bulunmayabilir. Bu yüzden çocuğa okuma ilgi ve sevgisini kazandırmada okul öncesi öğretmenlerine büyük görev düşmekte. Bu bağlamda okul öncesi öğretmen adaylarının okuma ilgi ve alışkanlıklarının belirlenmesi önemlidir.

Amaç

Çalışmanın amacı, Okul Öncesi Eğitimi lisans öğrencilerinin okumaya yönelik görüşlerinin tespit edilmesidir.

Yöntem

Okul öncesi öğretmen adaylarının okumaya yönelik görüşlerinin tespit edilmesi için yapılan bu çalışma nitel bir araştırmadır. Araştırmada durum çalışması deseni kullanılmış ve veriler görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Okul Öncesi Eğitimi Bölümü'nde okuyan 20 3. sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Görüşmelerin amacı, çalışma grubundaki öğretmen adaylarının okumaya yönelik düşüncelerini ortaya koymaktır. Çalışmada veri toplama aracı olarak yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formunun meydana getirilmesi sürecinde soru havuzu oluşturulduktan sonra Türkçe eğitimcisi iki öğretim üyesinden uzman görüşü alınarak uzmanların görüşleri ve önerileri doğrultusunda görüşme formu oluşturulmuştur. Ardından iki öğretmen adayına sorular okutularak anlaşılmayan bir soru olup olmadığına bakılıp sorulara son şekli verilmiştir.

Çalışmadan elde edilen veriler, içerik analizi yöntemi kullanılarak çözümlenmiştir. Görüşme verileri doğrultusunda öğretmen adaylarının verdiği yanıtlardan kodlar ve temalar oluşturulmuştur. Çıkarılan bu kodlar daha sonra belirlenen temalar altında gruplandırılmıştır. Bu işlemlere bir müddet ara verildikten sonra görüşme verileri tekrar okunmuş tema ve kodların son şekli verilmiştir.

Bulgular ve Sonuç

Araştırmadan elde edilen bulgular ve sonuç kısmına daha sonra yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: okuma, okuma alışkanlığı, okul öncesi öğretmeni.

What Are The Effective Aspects Of Early Childhood Teachers' Professional Development Process? An Evaluation Of A Professional Development Program.

Figen Şahin[1], Arif Yılmaz[2], Selda Aras[3]

[1]*Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara.*

[2]*Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara.*

[3]*Başkent Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara.*

Abstract No: 359 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Abstract

Early childhood teachers' professional development has great importance in terms of achieving more successful practices in their professions as well as supporting children's development and learning. Different models and programs are recommended in the literature for teachers to improve their professional skills. Contemporary changes and studies conducted in the field of professional development show that professional development does not have the same effect for each participant. Therefore, professional development should be inclusive of individual differences. Also, professional development literature discusses that teacher education should be transformative rather than a one-way transfer of knowledge. The studies in the literature suggest that professional development programs should include active learning, be practice-based, be open to cooperation and provide expert support rather than short term workshops. This study provides an overview of professional development models used in early childhood education and examines the perspective of the teachers who participated in the professional development process implemented as a part of a comprehensive project. In this context, the following research questions were explored: "What are the perspectives of early childhood teachers about the effective components of the professional development training they received? What should be the components of a professional development program from the perspectives of early childhood teachers?

Method

The research is descriptive in nature and it was designed as a case study which is a type of qualitative research. Case studies are in-depth exploration of a contemporary topic, an event of group within its own reality. In this context, the current study revealed participant teachers' professional development experience process. As a part of TUBITAK supported project, the necessary permission was obtained from the Human Subject Approval Committee. The study group of the research was composed of 30 volunteer early childhood teachers of whom 28 female (93%) and 2 males (6.7%) from 12 different regions of Turkey. The mean age of the participants was 30.37 (min. 24, max. 42). 23(76%) of the participant teachers had an undergraduate degree while 7 (23.3%) of them has a master's degree. Professional experience of the teachers varied between 1 year and 28 years.

The participant teachers were voluntarily involved in a professional development program which focused on action research and pedagogical documentation. The training sessions were carried out in line with the recommended concepts in professional development literature. The first part of the professional development program, which lasted a six-month period, was a six-day face to face training with theoretical and practical parts based on effective learning principles. During the training, the participant teachers received training on action research in early childhood education, the image of the child, learning centers, assessment, and pedagogical documentation as well as visiting a school and having practice opportunities. The second stage involved participants' sharing on the online platform and expert feedback in the process. In the third phase of the process, participant teachers engaged in the two-day follow-up session. Throughout the process, sharing and peer-expert feedback through on-line groups of the participant teachers continued. The data were collected through semi-structured interviews, reflective pieces, focus group interviews, document analysis, and

professional development experience form. The semi-structured interviews were conducted before and after the face to face training and after the follow-up meeting. The focus group interviews were conducted after face to face training and follow-up meeting. The reflective pieces were collected from the participant teachers during the face-to-face training. In addition, the participant teachers' professional development experiences and expectations were gathered through a form. In terms of credibility and reliability of the study, peer debriefing and triangulation strategies were utilized. The data were organized by the researchers and NVivo 11 analysis program are used in the data analysis process.

Findings

According to the preliminary results of the study, teachers reported that being an active participant, having not only theoretical information but also having practical experience, being trained by educators with different expertise, working collaboratively, having colleagues as educators in the process were the effective aspects of this professional development initiative. Moreover, participants stated the importance of receiving timely and individual feedback from the experts for their classroom practices.

Conclusion:

Based on the findings of the study, the planning and implementation processes of professional development training/education intended for early childhood teachers were discussed. It is believed that considering the needs of teachers, monitoring of professional development process continuously and systematically, preparing programs which have professional development platforms in which teachers could have opportunities to work with their colleagues will contribute teachers' professional transformations.

Keywords: Professional development, early childhood teachers, teacher education

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişim Süreçlerinin Etkili Bileşenleri Nelerdir? Bir Mesleki Gelişim Eğitiminin Değerlendirilmesi

Figen Şahin[1], Arif Yılmaz[2], Selda Aras[3]

[1]*Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara.*

[2]*Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara.*

[3]*Başkent Üniversitesi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara.*

Bildiri No: 359 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki gelişimleri kendi mesleklerinde daha başarılı uygulamalar gerçekleştirmelerinin yanı sıra çocukların gelişim ve desteklemesi açısından da büyük önem taşımaktadır. Öğretmenlerin kendilerini mesleki olarak geliştirmeleri için alan yazında farklı modeller ve programlar önerilmektedir. Mesleki gelişim alanındaki değişimler ve çalışmalar mesleki gelişimin her katılımcı için aynı etkiye sahip olmadığını, mesleki gelişimin bireysel farklılıkları kapsayıcı yapısının olması gerektiğini göstermektedir. Mesleki gelişimde öğretmen eğitiminin bilginin tek yönlü transfer edilmesinden çok, dönüştürücü olması alan yazında giderek tartışılan bir konu olmaya devam etmektedir. Güncel çalışmalar mesleki gelişim programlarının geleneksel olarak bağlamdan uzak, kısa süreli ve tek bir eğitim olarak gerçekleştirilmesi yerine özellikle etkin öğrenmeyi içermesi, uygulama yapmaya imkân sağlaması, iş birliğine açık olması, uzman desteğinin yer alması gibi etkinlikleri önermektedir. Bu çalışma, özellikle erken çocukluk eğitimi alanında mesleki gelişim modellerine bir bakış sağlamakta ve kapsamlı bir projenin parçası olarak uygulanan bir mesleki gelişim sürecini katılımcı öğretmenlerin bakış açısı ile incelemeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda araştırma soruları "Okul öncesi öğretmenlerinin aldıkları mesleki gelişim eğitimi/sürecinin etkili olan bileşenleri konusunda görüşleri nelerdir? Okul öncesi öğretmenlerinin bakış açısından mesleki gelişim süreci neler içermelidir?" şeklinde belirlenmiştir.

Yöntem: Araştırma betimsel türde bir çalışma olup nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması olarak gerçekleştirilmiştir. Durum çalışmaları güncel bir konunun, olayın veya grubun kendi gerçekliği içerisinde derinlemesine incelendiği çalışmalar olup, bu bağlamda bu çalışmada öğretmenlerin yaşadıkları mesleki gelişim deneyiminin derinlemesine incelemesi yapılmıştır. TÜBİTAK tarafından desteklenen bir proje kapsamında gerçekleştirilen çalışma için üniversite etik kurul komisyonundan gerekli izinler alınmıştır. Araştırmanın örneklemini Türkiye'de 12 bölgeden seçilen 28'i kadın (%93), 2'si erkek (%6.7) gönüllü 30 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Katılımcıların yaş ortalaması 30.37 (min: 24, mak:42) olarak belirlenmiştir. Katılımcı öğretmenlerin 23'ü (%76.7) lisans, 7'si (%23.3) yüksek lisans derecesine sahiptir. Öğretmenlerin mesleki kıdemleri 1 yıl ile 28 yıl arasında değişmektedir.

Çalışma kapsamında öğretmenler eylem araştırması ve pedagojik dokümantasyon konularında bir mesleki gelişim sürecine gönüllü olarak katılmıştır. Program sürecinde alan yazında yer alan mesleki gelişim çalışmalarında önerilen odaklar doğrultusunda çalışmalar gerçekleştirilmiştir. Altı aylık bir süreci içeren mesleki gelişim programı ilk aşamada etkin öğrenme esaslarına dayalı olarak kuramsal ve uygulama kısımlarının olduğu altı günlük yüz yüze eğitimi içermiştir. Bu eğitim sırasında katılımcı öğretmenler erken çocukluk eğitiminde eylem araştırması, çocuğa bakış açısı, öğrenme merkezlerinin incelenmesi, değerlendirme ve pedagojik dokümantasyon konularında eğitim almanın yanı sıra okul gözlemi ve uygulamalar gerçekleştirmiştir. İkinci aşama, katılımcıların süreç içinde online bir platformda paylaşımlarda bulunmasını ve uzman dönütlerini içermiştir. Üçüncü aşama katılımcıların iki günlük izleme ve değerlendirme oturumuna katılımını kapsamıştır. Tüm süreç boyunca katılımcılara iletişim grupları aracılığıyla paylaşım ve akran-uzman dönütleri devam etmiştir. Çalışmanın verileri yarı yapılandırılmış görüşmeler, yansıtıcı yazılar, odak grup görüşmesi, doküman analizi ve mesleki deneyim anketi aracılığıyla toplanmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşmeler yüz yüze eğitim öncesi-sonrası ve değerlendirme toplantısı sonrası gerçekleştirilmiştir. Odak grup görüşmeleri ilk eğitim ve değerlendirme toplantısı sonrası

gerçekleştirilmiştir. Yansıtıcı yazılar yüz yüze eğitim süresince katılımcılardan toplanmıştır. Ayrıca, katılımcıların mesleki gelişim deneyimleri ve beklentileri hakkında görüşleri bir form aracılığıyla toplanmıştır. Çalışmanın niteliği ve güvenirliliği açısından akran sorgulaması ve üçgenleme stratejilerinden yararlanılmıştır. Araştırmacılar tarafından organize edilen veriler ayrı ayrı incelenmiş, analiz sürecinde NVivo 11 paket programından yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın veri analizi devam ederken elde edilen ilk bulgulara göre katılımcı öğretmenlerin kendilerinin de sürecin aktif katılımcısı olmalarının, sadece teorik bilginin değil uygulamaların da yer almasının, farklı uzmanların yer almasının, eğitimde alandan öğretmenlerin de eğitimci rolünü üstlenmesinin ve birlikte iş birliği içinde çalışmanın bu profesyonel gelişim girişiminin etkili yönleri olduğunu vurgulamışlardır. Bunun yanında katılımcı öğretmenler uzmanlardan sınıf içi uygulamalarına yönelik zamanında ve bireysel geri bildirim almalarının önemi üzerinde durmuşlardır.

Sonuç: Araştırma sonucunda elde edilen bulgular ışığında okul öncesine yönelik düzenlenecek mesleki gelişim eğitimlerinin planlama ve uygulama süreçleri tartışılmıştır. Öğretmenlerin ihtiyaçlarının göz önünde bulundurulması, mesleki gelişim sürecinin sürekli ve düzenli bir şekilde izlenmesi, öğretmenlerin meslektaşları ile iş birliği halinde bulunacakları mesleki gelişim platformlarının göz önünde bulundurulduğu programların hazırlanmasının öğretmenlerin mesleki dönüşümlerine katkı sağlayacağı düşünülmektedir

Anahtar Kelimeler: Mesleki gelişim, okul öncesi öğretmenleri, öğretmen eğitimi

Being A Male Trainee In Preschool Education Institutions

Özlem Bal
Hitit Üniversitesi

Abstract No: 112 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Mostly, the expectation from individuals is the idea of whether or not the profession that is preferred/ to be preferred suits the gender. There are such professions in the perception of society that only be carried out by women or men. This situation restrains the individuals, prevents them from doing the job they want and causes difficulties for individuals even when they receive training in this field. For example, while chauffeuring is regarded as odd for women; nursing, preschool teaching, child development can be considered odd for men.

Based on these thoughts, the focus of the study is to determine how male students perceive working with pre-school children and receiving education towards this subject.

Aim of the Research

Vocational Higher Schools of Universities are planning to train semi-qualified workers. However, the relationship of male students with younger children is considered due to the fact that graduates of associate degree child development program are employed as teachers in private kindergartens. The overall aim of the study is to determine how male students perceive working with preschool children and receiving education for this subject.

Method

This research aiming to determine how male students perceive working with preschool children and receiving education for this subject is a qualitative study and it is designed as a case study. The study included 11 male students from the 2nd grade of Child Development Program of Çorum Hitit University, Sungurlu Vocational School of Higher Education. As a data collection tool, a semi-structured "Interview Form" that is developed by the researcher is used to determine how male students perceive working with preschool children and receiving education for this subject. The interview form is finalized after the draft articles are prepared for the interview form and presented to the expert opinion. The research data are collected through semi-structured interviews conducted with students between the dates of 10/06/2019 and 21/06/2019 in the spring semester of the 2018/2019 academic year.

Findings

In the study group, 5 students are coming from Eastern Anatolia Region, 3 students are from Central Black Sea Region and 3 students are from South East Anatolia Region. While mothers of 4 students are primary school graduates, 1 mother is secondary school graduate, 1 mother is high school graduate and mothers of 5 students are illiterate. On the other hand, fathers of 6 students are primary school graduates, 2 fathers are high school graduates, 1 father is secondary school graduate, 1 father is associate degree graduate and 1 father is illiterate. While 5 of the students are graduated from Religious Vocational High School, 4 are graduates of general high school, 2 are child development graduates and 10 of the students are 19 years old and 1 student is 34 years old. When the students were asked about their preferences after the matriculation, apart from 2 students, they stated that they did not prefer this

program willingly and that they did not think about this field as a priority after graduation. The majority of the students felt that they were proficient in theoretical and practical courses, while they stated that they were inadequate in material courses. They also stated that other individuals were surprised about the fact that male students were studying in this department and acted biased towards male students, and that children made them have good feelings. Only one student stated that he could not get used to the field and understood that he could not continue this job, while the other 10 students stated that their prejudices about the field were eliminated and that they could work with children. Apart from one student, they stated that professions should not have gender base and that they can recommend this field to other male students as well.

Conclusion

Although the majority of the male students in the study group stated that they adopted the field later on and loved and accustomed to the children, it was observed that they chose this field because of the high probability of finding a job, however, their priority preferences were police and military departments after graduation and they regarded this field as a transition process. It was found that the subject of Child Development was seen as a female job area in some segments, and that the presence of men in the area was met with surprise and prejudice, but it was found that male students were not adversely affected from this situation.

Keywords: Gender

Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Erkek Stajyer Öğrenci Olmak

Özlem Bal
Hitit Üniversitesi

Bildiri No: 112 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Kadın veya erkek olarak doğmakla belirlenen biyolojik cinsiyetin aksine, toplumsal cinsiyet rolleri ve kalıpları, eril düzenin bir yansıması olarak ortaya çıktığı ve yüzyıllardan beri bu şekilde aktarıldığı ifade edilmektedir. Toplum kadına kadınsılık-kadınlık, erkeğe erkeklik-erkeksilik rollerini bebeklikten başlayarak öğrenmeye başlamaktadır. Toplumun kadınlardan ve erkeklerden kendi cinsiyetlerine yönelik bekledikleri davranışlara toplumsal cinsiyet kalıp yargıları denmektedir. Kadınlardan; çocukları, eşleri, evleri ile ilgilenmeleri, ev işleri yapmaları, duygusal yönlerden naif, sakin, fedakâr, duyarlı olmaları, erkeklerden ise; çocuklarının, eşlerinin ve evlerinin ihtiyaçlarını karşılayan, ailesini koruyup kollayan, duygusal açıdan güçlü, özverili, çalışkan vb. olmaları beklenmektedir. Her kültürde çocuklar, toplumsallaşma sürecinin bir parçası olarak cinsiyetlere yönelik belli eylem ve davranışlara uyum sağlamayı öğrenmektedirler. Bu durum, çocuğun benlik imgesini, akranlarla iletişimini, yetişkinlere nasıl davranması gerektiğini, seçimlerini, beklentilerini ve cinsiyetlere yönelik yaşam algısını etkileyebilmektedir.

Çoğunlukla bireylerden beklenti tercih ettiği/ edeceği mesleğin cinsiyetine yakışıp yakışmadığı düşüncesidir. Toplumun algısında öyle meslekler vardır ki, bunları yalnızca kadınlar ya da yalnızca erkekler yapabilir. Bu durum bireyleri kısıtlamada, istedikleri işi yapmalarına engel olmakta, bu alanda henüz eğitim alırken bile sıkıntı yaşamasına neden olmaktadır. Örneğin şoförlük kadınlarda yadırganırken; hemşirelik, okul öncesi öğretmenliği, çocuk gelişimi erkeklerde yadırganabilmektedir.

Bu düşüncelerden yola çıkarak çalışmanın odak noktası; okul öncesi dönem çocuklarıyla çalışmanın ve buna yönelik eğitim almanın, erkek öğrenciler tarafından nasıl algılandığıdır.

Araştırmanın Amacı

Üniversitelerin Meslek Yüksek Okulları, ara eleman yetiştirmeyi planlamaktadır. Fakat önlisans çocuk gelişimi programı mezunlarının özel anaokullarında öğretmen olarak istihdam edilmesi nedeniyle erkek öğrencilerin küçük çocuklarla ilişkileri önemsenmiştir. Araştırmanın genel amacı, okul öncesi dönem çocuklarıyla çalışmanın ve buna yönelik eğitim almanın, erkek öğrenciler tarafından nasıl algılandığının belirlenmesidir.

Yöntem

Okul öncesi dönem çocuklarıyla çalışmanın ve buna yönelik eğitim almanın, erkek öğrenciler tarafından nasıl algılandığının belirlenmesini amaçlayan bu araştırma nitel bir araştırma olup, durum çalışması olarak desenlenmiştir. Çalışmaya, Çorum Hitit Üniversitesi Sungurlu Meslek Yüksekokulu Çocuk Gelişimi Programı 2.sınıf 11 erkek öğrenci dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen, okul öncesi dönem çocuklarıyla çalışmanın ve buna yönelik eğitim almanın, erkek öğrenciler tarafından nasıl algılandığını belirlemeye yönelik yarı yapılandırılmış "Görüşme Formu" kullanılmıştır. Görüşme formunun oluşturulması için taslak maddeler oluşturulup uzman görüşüne sunulduktan sonra görüşme formuna son şekli verilmiştir. Araştırma verileri öğrencilerle yapılan yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla 2018-2019 eğitim-öğretim yılının bahar döneminde 10.06.2019-

21.06.2019 tarihleri arasında toplanılmıştır.

Bulgular

Çalışma grubunu oluşturan öğrencilerin 5'i Doğu Anadolu, 3'ü Orta Karadeniz, 3'ü Güney Doğu Anadolu bölgesindendir. Öğrencilerin 4'ünün annesi ilkokul mezunu, 1'si ortaokul, 1'i lise mezunu iken 5'i okuryazar değildir. Babalarının ise 6'sı ilkokul, 2'si lise, 1'i ortaokul, 1'i önlisans iken 1'i de okuryazar değildir. Öğrencilerin 5'i İmam Hatip Lisesi, 4'ü genel lise, 2'si Çocuk Gelişimi mezunu iken, 10 'u 19 yaşında 1'i de 34 yaşındadır. Öğrencilere sınav sonrası tercihleri sorulduğunda 2'si dışında, programa istekli gelmediklerini ve mezuniyet sonrası öncelikli olarak bu alanı düşünmediklerini ifade etmişlerdir. Öğrencilerin çoğunluğu kendilerini teorik ve uygulamalı derslerde yeterli hissederken materyal yapmalı derslerde yeteneksiz olduklarını belirtmişledir. Ayrıca erkekler kendilerinin bu bölümde olmasına diğer bireylerin şaşırdığını onlara karşı önyargılı davrandıklarını ifade ederken, çocukların kendilerine güzel duygular hissettirdiğini belirtmişlerdir. Yalnızca bir öğrenci alana alışamadığını ve bu işe devam edemeyeceğini anladığını ifade ederken diğer 10 öğrenci alan ile ilgili ön yargılarının kalmadığını ve çocuklarla çalışabileceklerini ifade etmişledir. Bir öğrenci dışında mesleklerin cinsiyeti olmaması gerektiğini ve bu alanı başka erkek öğrencilere de önerebileceklerini bildirmişlerdir.

Sonuç

Çalışma grubunu oluşturan erkek öğrencilerin çoğunluğu, alanı sonradan benimsediklerini ve çocukları sevip onlara alıştıklarını ifade etseler de iş bulma ihtimali yüksek olduğu için bu alanı seçtikleri, ancak mezuniyet sonrasında öncelikli tercihlerinin polislik ve askerlik olduğu bu alanı geçiş olarak değerlendirdikleri görülmüştür. Çocuk Gelişimi alanın bazı kesimlerde kadın iş sahası olarak görüldüğü, alanda erkeklerin yer almasının şaşkınlıkla ve önyargı ile karşılandığı ancak bu durumun öğrencileri olumsuz etkilemediği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Cinsiyet

Teacher Identity Of Preservice Early Childhood Education Teachers: Examination In The Context Of Professional Satisfaction, Relationships With Friends, Perception Of Collective Efficacy And Communication Practices Of Faculty Members

Özkan Özgün[1], Şule Sarıbaş[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Abstract No: 369 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

Teacher identity, a lifelong process that teachers carry on built on their professional experiences and beliefs, is a phenomenon of interest to researchers and practitioners in various disciplines. The current information on teacher identity is based on data collected from teachers in primary and secondary education. It is noteworthy that there are a small number of studies on the teacher identity of preschool teachers. This number is much more limited in the case of preservice preschool teachers.

Another limitation of studies on teacher identity is related to the socio-cultural contexts in which most of the studies are conducted. In our country where most of the information about teacher identity is obtained from foreign studies, it is seen that more studies are needed on this subject. In summary, theoretical and empirical knowledge on teacher identity needs to ensure that the diverse experiences of teachers working in varying cultural and educational contexts are accurately reflected. Therefore, the aim of this study is to determine the predictors that affect the construction of preservice teachers' professional identity. In this study, the degree to which professional satisfaction, relationships with friends, perception of the collective efficacy of faculty members and classroom communication practices of faculty members predict the preservice teacher identity of preservice teachers was investigated.

Method

The main purpose of this research is to reveal the correlation between preservice teacher identity of preservice teachers and professional satisfaction, relationships with friends, perception of the collective efficacy of faculty members and classroom communication practices of faculty members through Path analysis.

The sample of the study consisted of 270 preservice teachers studying in 1st, 2nd, 3rd and 4th years at the Preschool Education Department of Çukurova University. During the analysis phase of the study, 47 participants (17%) were identified as extreme values and excluded from the study. Of the participants 84.8% (n=189) were female preservice teachers and 15.2% (n=34) were male preservice teachers. The mean age of the participants was 22.27.

Five different scales were employed in the study, namely; the preservice teacher identity scale (16) developed by Friesen and Besley (2013) and adapted to Turkish by Arpacı and Bardakçı (2015), and the preservice teacher professional satisfaction scale (12) developed by Özgün (2005), and preservice teachers' friendship perception scale (5), perception of faculty members' collective efficacy scale (7), individual competence and classroom communication of faculty members scale (10).

The data analysis was carried out in six stages. Data analysis was initiated by first checking the data entry. Secondly, in order to examine the normality values of the data, z values, Skewness and Kurtosis values were checked and found to have normal distribution. Thirdly, extreme values were determined and excluded from the study. Fourthly, in order to test the reliability of the data, Cronbach Alpha values of each scale and its sub-dimensions were calculated. These values ranged from .75 to .91. The reliability of the scales used in the study was found to be high. Fifthly, confirmatory factor analysis was conducted to test the construct validity of the scales used in the study. As a result of the analysis, it was found out that the sample size of the research was sufficient in terms of Kaiser Meyer Olkin test (KMO> .50). In the study, Bartlett test was applied to test whether the correlation between the scales varied from the identity matrix. As a result of the analysis, there was a significant difference between the scales and the identity matrix (p <.01). In the research, it was examined whether there was a multicollinearity among the items and the items with multicollinearity were excluded from the analysis. The Eigen value and item loads of the preservice teacher identity scale were examined. Finally, to test the model, the basic assumptions of Path analysis were tested and Path analysis was performed.

Results

Path analysis was performed in order to test the model established to determine the predictors affecting preservice teacher identity of preservice teachers. As a result of the analysis, it was found out that there is a direct correlation between professional satisfaction and classroom communication practices of faculty members and preservice teachers' teacher identity. It has been found that there is an indirect correlation between relationships with friends and perception of the collective efficacy of faculty members and preservice teachers' teacher identity. It is seen that there is a direct correlation between the preservice teachers' professional satisfaction and relationships with friends and the perception of the collective efficacy of faculty members. In line with the findings, a new model has been developed for preservice teachers' teacher identity.

It was found that the variance value of the new model created for preservice teachers' teacher identity was .391. It was seen that the pre-service teachers' professional satisfaction, classroom communication practices of faculty members, perception of the collective efficacy of faculty members and relationships with friends explained 39% of the preservice teacher identity.

Conclusion

The findings show that the direct interaction between the faculty members and the preservice teachers is directly correlated to the preservice teacher identity of the preservice teachers. In light of this correlation, it is suggested that in order to create a positive teacher identity, faculty members should behave in accordance with classroom courtesy, should encourage ideas and suggestions from preservice teachers and plan the lessons according to their needs.

Another variable directly correlated to teacher identity is professional satisfaction. As a result of the research, it was found out that there is a direct correlation between professional satisfaction and preservice teachers' relationships with their friends and perception of the collective efficacy of faculty members. For this reason, it would be beneficial for the faculty members to be more interested in the problems of the students and to include activities to increase the interaction among the students when planning the courses.

Keywords: Teacher Identity, Pre-service Teachers, Early Childhood Education

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Meslek Öncesi Öğretmenlik Kimliği: Mesleki Doyum, Arkadaşlık İlişkileri, Akademisyenlerin Kolektif Yetkinliğine Dair Algı ve Akademisyenlerle İletişim Bağlamında İncelenmesi

Özkan Özgün[1], Şule Sarıbaş[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Bildiri No: 369 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Öğretmenlerin mesleki deneyimleri ve inançlarına bağlı olarak sürdürdüğü yaşam boyu devam eden bir süreç olan öğretmenlik kimliği, çeşitli disiplinlerde araştırmacı ve uygulayıcıların ilgisini çeken bir fenomendir. Öğretmenlik kimliği ile ilgili mevcut bilgiler, ilk ve ortaöğretimdeki öğretmenlerden toplanan verilere dayanmaktadır. Okul öncesi öğretmenlerinin öğretmenlik kimliğine yönelik yapılan çalışmaların az olduğu dikkat çekmektedir. Bu durum, okul öncesi öğretmen adayları bağlamında düşünüldüğünde çok daha sınırlı kalmaktadır.

Öğretmenlik kimliği konusundaki çalışmaların bir başka kısıtlılığı da çalışmaların çoğunun yapıldığı sosyo-kültürel bağlamlar ile ilgilidir. Öğretmenlik kimliği hakkındaki bilgilerin çoğunun yurtdışı çalışmalardan elde edildiği ülkemizde bu konuda daha fazla çalışmanın yapılmasına ihtiyaç olduğu görülmektedir. Özetle, öğretmenlik kimliği ile ilgili teorik ve ampirik bilginin, çeşitli kültürel ve eğitsel bağlamlarda çalışan öğretmenlerin farklı deneyimlerini doğru şekilde yansıtılmasını sağlamaya ihtiyacı vardır. Bu nedenle bu araştırmanın amacı, öğretmen adaylarının mesleki kimliğini oluşturmalarına etki eden yordayıcıları saptamaktır. Bu araştırmada, mesleki doyum, arkadaşlık ilişkileri, akademisyenlerin kolektif yetkinliğine dair algı ve akademisyenlerle ders içi iletişimin, öğretmen adaylarının meslek öncesi öğretmenlik kimliğini ne derece yordadığı incelenmiştir.

Yöntem

Bu araştırmanın temel amacı, öğretmen adaylarının meslek öncesi öğretmenlik kimliği ile mesleki doyum, arkadaşlık ilişkileri, akademisyenlerin kolektif yetkinliklerine dair algıları ve akademisyenlerin ders içi iletişimleri arasındaki ilişkileri Yol (Path) analizi yaparak ortaya koymaktır.

Çalışmanın örneklemi, Çukurova Üniversitesi Okul Öncesi Öğretmenliği bölümünde okuyan 1., 2., 3. ve 4. sınıfta öğrenim gören toplam 270 öğretmen adayından oluşmuştur. Araştırmanın analizi sırasında 47 katılımcı (%17) uç değer olarak belirlenmiş ve araştırmadan çıkarılmıştır. Katılımcıların %84.8'i (n=189) kadın öğretmen adayından, %15.2'si (n=34) erkek öğretmen adayından oluşmaktadır. Katılımcıların yaş ortalaması ise 22.27'dir.

Araştırmada verilerinin elde edilmesinde Friesen ve Besley (2013) tarafından geliştirilmiş Arpacı ve Bardakçı (2015) tarafından Türkçeye uyarlanmış meslek öncesi öğretmen kimliği ölçeği (16) ve Özgün (2005) tarafından geliştirilmiş öğretmen adaylarına yönelik mesleki doyum ölçeği (12), öğretmen adaylarının arkadaşlık ilişkilerine yönelik algı ölçeği (5), akademisyenlerin kolektif yetkinliği dair algı ölçeği (7), akademisyenlerin bireysel yetkinliği ve ders içi iletişim ölçeği (10) olmak üzere beş farklı ölçek kullanılmıştır.

Araştırmada verilerin analizi altı aşamada gerçekleştirilmiştir. Araştırmada verilerin analizine ilk olarak veri girişi kontrolü yapılarak başlanmıştır. İkinci olarak verilerin normallik değerlerini incelemek amacıyla z değeri, Skewness ve Kurtosis değerleri kontrol edilmiş ve normal dağılım gösterdiği saptanmıştır. Üçüncü olarak uç değerler belirlenmiş ve araştırmadan çıkarılmıştır. Dördüncü olarak verilerin güvenilirliğini test etmek amacıyla her bir ölçeğin ve alt boyutlarının Cronbach Alpha değerleri hesaplanmıştır. Elde edilen değerler .75 ile .91 arasında değişkenlik göstermektedir. Araştırmada kullanılan ölçeklerin güvenirliliğinin yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir. Beşinci olarak araştırmada kullanılan ölçeklerin yapı geçerliliğini test etmek amacıyla doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Analiz sonucunda araştırmanın örneklem büyüklüğünün yeterli miktarda olduğu Kaiser Meyer Olkin testi soncunda ortaya çıkmıştır (KMO>.50). Araştırmada ölçekler arasındaki ilişkinin birim matristen farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla Bartlett testi uygulanmıştır. Analiz sonucunda ölçeklerin birim matrisle arasında anlamlı bir fark olduğu ($p<.01$) görülmüştür. Araştırmada maddeler arasında çoklu bağlantı olup olmadığı incelenmiş ve arasında çoklu bağlantı tespit edilen maddeler analizden çıkarılmıştır. Meslek öncesi öğretmenlik kimliği ölçeğinin öz değeri ve madde yükleri incelenmiştir. Son olarak ise oluşturulan modelin testi için Yol (Path) analizine ilişkin temel sayıltılar test edilmiş Yol (Path) analizi yapılmıştır.

Bulgular

Öğretmen adaylarının meslek öncesi öğretmenlik kimliğine etki eden yordayıcıları belirlemek amacıyla oluşturulan modeli test etmek amacıyla Yol (Path) analizi yapılmıştır. Analiz sonucunda mesleki doyum ve akademisyenlerle ders içi iletişimin meslek öncesi öğretmenlik kimliği ile doğrudan bir ilişkisinin bulunduğu ortaya çıkmıştır. Arkadaşlık ilişkileri ve akademisyenlerin kolektif yetkinliği ile meslek öncesi öğretmenlik kimliğinin dolaylı bir ilişkisinin bulunduğu tespit edilmiştir. Öğretmen adaylarının mesleki doyumu ile arkadaşlık ilişkileri ve akademisyenlerin kolektif yetkinliklerine dair algıları arasında doğrudan bir ilişki olduğu görülmektedir. Elde edilen bulgular doğrultusunda meslek öncesi öğretmenlik kimliğine yönelik yeni bir model oluşturulmuştur.

Öğretmen adaylarının meslek öncesi öğretmenlik kimliğine yönelik oluşturulan yeni modelin açıklanan varyans değerinin .391 olduğu tespit edilmiştir. Öğretmen adaylarının mesleki doyum, akademisyenlerle ders içi iletişim, akademisyenlerin kolektif yetkinliğine dair algıları ve arkadaşlık ilişkileri değişkenlerinin meslek öncesi öğretmenlik kimliğinin %39'unu açıkladığı görülmüştür.

Sonuç

Elde edilen bulgular öğretim elemanları ile öğretmen adaylarının doğrudan etkileşiminin olduğu alanlardaki iletişiminin öğretmen adaylarının meslek öncesi öğretmenlik kimliği ile doğrudan ilişkili olduğunu göstermektedir. Bu ilişkinin varlığı göz önünde bulundurularak olumlu bir öğretmenlik kimliği oluşturmak için öğretim elemanlarının ders içi nezaket kurallarına uygun davranış ve tavır sergilemesi, ders içerisinde öğretmen adaylarının fikir ve önerilerini alması ve dersi onların ihtiyaçlarına uygun planlaması gerektiği önerilmektedir.

Öğretmenlik kimliği ile doğrudan ilişkili bir başka değişkenin ise mesleki doyum olduğu görülmektedir. Araştırma sonucunda mesleki doyum ile öğretmen adaylarının arkadaşlık ilişkileri ve akademisyenlerin kolektif yetkinliğine dair algıları arasında doğrudan ilişki olduğu ortaya çıkmıştır. Bu nedenle öğretim elemanlarının öğrencilerin sorunlarına karşı daha ilgili olması ve dersleri planlarken öğrencilerin grup içi etkileşimi artıracak etkinlere yer vermesi faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Öğretmenlik Kimliği, Okul Öncesi Öğretmenliği, Erken Çocukluk Eğitimi

Investigation Of Pre-School Teacher Candidates' Awareness Levels Of Fundamental Geometry Concepts

Halil Zehir[1], Kıymet Zehir[1], Fatma Ağgül Yalçın[1], Mehmet Yalçın[1]
[1]*Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi*

Abstract No: 123 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose of the study

Preschool years are the period in which the cognitive development is the fastest and the conceptual structure start to shape through daily life experiences. The rich life experiences and right direction during this period will provide the strong establishment of numerous mathematical concepts and prevent children from future academic fears. Geometric shapes are among the fundamental mathematical concepts, the establishment of which is laid in preschool years. Geometry is a significant discipline that affects child life and is a sub-branch of mathematics with abstract representations to facilitate children's understanding and clarification of the world. It is likewise a significant part of mathematics that is utilized in daily life, contributing to the students' critical thinking and problem-solving skills and supporting the teaching of other mathematics subjects. From birth, children come into contact with different objects, such as toys, books, and stuff, and start to distinguish them geometrically. The studies have shown that there is not much distinction concerning the geometry knowledge between preschool and elementary school children and that children at primary level have difficulty in learning basic geometric concepts and solving the related problems. This situation suggests that children's knowledge of geometric concepts is formed by memorization, and they are not aware of the relationships among the concepts, their characteristics, and the differences between them. In order for children to learn geometry in a meaningful way, they need to construct the geometry conceptually in a right manner starting from the pre-school period. This imposes great responsibilities on the teacher who is the determinant of the quality of preschool education. It is clear that the conceptual structure the teachers have is to contribute to their self-confidence and provide the students with a rich learning environment. So, in this study, it was aimed to determine pre-school teacher candidates' awareness level of basic geometry concepts. Therefore, it is believed that the findings from the study is to provide information about the current situation of future teachers and is to be valuable implications for program developers.

Method

In the study conducted with respect to the survey model, the sample was determined by availability based sampling method and consisted of 71 third grade preschool teacher candidates enrolled to a state university, in Turkey. The basic geometry concepts knowledge scale developed by the researchers was used as a data collection tool. The first part of the scale, which consists of two parts, is about defining the basic geometry concepts and the second part includes the gap-filling questions related to the given 17 geometric shapes. The collected data were descriptively analyzed by individual researchers and a high inter-rater agreement was found to be between them.

Results and Conclusion

The findings demonstrated that preschool teacher candidates had difficulty in defining essential

geometric shapes and their conceptions of basic geometric shapes such as triangle, square, rectangle; circle did not accurately reflect the relevant concept. It has been inferred from this that pre-service teachers' mathematics literacy level is rather low and they had no valid conceptual understanding of basic geometric shapes. In addition, it was determined that pre-service teachers understood that geometric shapes such as polygons and circles should be closed and the edges except to corner points should not cut each other, but they were not aware that interior of these shapes should be empty. Most of them are aware that non-closed shapes are not polygons. Moreover, while large parts of them accurately express the difference between a circle and closed circular region, they do not know the difference between polygons and geometric shapes representing a limited and closed region. In addition, it was found that teacher candidates' level of knowledge regarding the hierarchical structure among polygons is rather low. They had an insufficient understanding of the general hierarchy between polygons such as that the square is also a rectangle, a parallel edge, and an equilateral edge. In conclusion, preschool teacher candidates' conceptual understanding of geometry is quite low and it is suggested that it is of great importance to use various activities and materials in teacher training program that enable them to explore the properties of geometric shapes and thus to learn these concepts meaningfully.

Keywords: Preschool teacher training, preschool education, preschool geometry teaching

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Temel Geometri Kavramlarıyla İlgili Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi

Halil Zehir[1], Kıymet Zehir[1], Fatma Ağgül Yalçın[1], Mehmet Yalçın[1]
[1]*Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi*

Bildiri No: 123 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Okul öncesi yıllar bireyin zihinsel gelişiminin en hızlı olduğu, günlük yaşam deneyimleri yoluyla pek çok kavramın temelinin atıldığı dönemdir. Bu dönemde yaşanılan zengin deneyimler ve doğru rehberlik pek çok matematik kavramının temellerinin sağlam bir şekilde oluşturulmasını sağlayıp geleceğe yönelik akademik korkuların önüne geçecektir. Geometrik şekiller, temelinin okul öncesi yıllarda atıldığı temel matematik kavramları arasındadır. Geometri, yaşamı etkileyen önemli bir disiplin olup çocukların dünyayı anlamaları ve açıklamalarını kolaylaştıracak soyut gösterimlere sahip matematiğin bir alt dalıdır. Aynı zamanda öğrencilerin problem çözme ve eleştirel düşünme becerilerine katkı sunan, diğer matematik konularının öğretimini destekleyen, matematiğin günlük yaşamda kullanılan önemli bir bölümüdür. Çocuklar doğdukları andan itibaren oyuncaklar, kitaplar, eşyalar gibi farklı şekillerde nesnelerle temas eder ve bunları farklılıklarına göre ayırt etmeye başlar. Yapılan çalışmalar okul öncesi dönem çocukları ile ilköğretim düzeyindeki çocukların geometri bilgi düzeyleri arasında pek farklılık olmadığını, ilköğretim düzeyindeki çocukların temel geometrik kavramları öğrenmede ve problemleri çözmede zorluk yaşadıklarını otaya koymaktadır. Bu durumda çocukların kavramlarla ilgili bilgilerinin ezber yoluyla oluştuğunu, kavramlar arasındaki ilişkileri, kavramların özelliklerini, niteliklerini ve aralarındaki farkları bilmediklerini göstermektedir. Çocukların geometriyi anlamlı bir şekilde öğrenebilmeleri için okul öncesi dönemden itibaren geometriyi kavramsal olarak doğru bir şekilde yapılandırmaları gerekir. Bu da okul öncesi eğitimin niteliğinin belirleyicisi olan öğretmene büyük sorumluluklar yüklemektedir. Öğretmenin sahip olduğu kavramsal yapı kendine güvenmesine ve zengin bir öğrenme ortamı sunmasına katkı sağlayacaktır.

Bu çalışma da okul öncesi öğretmen adaylarının temel geometri kavramları ile ilgili farkındalıklarını belirlemek amaçlanmıştır. Dolayısıyla çalışmadan elde edilen bulguların geleceğin öğretmenlerinin mevcut durumları hakkında bilgi vereceği ve program geliştiriciler açısından da değerli olacağı düşünülmektedir.

Yöntem

Tarama modeline uygun olarak yapılan çalışmanın örneklemi ulaşılabilirlik örnekleme yöntemi ile belirlenmiş olup, bir devlet üniversitesine kayıtlı 71 üçüncü sınıf okul öncesi öğretmen adayından oluşmaktadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen temel geometri kavramları bilgi testi kullanılmıştır. İki bölümden oluşan testin birinci bölümü temel geometri kavramlarının tanımlanması, ikinci bölümü ise verilen 17 geometrik şekil ile ilgili boşlukların uygun olarak doldurmasını içermektedir. Veriler betimsel olarak analiz edilmiş olup, analizler her bir araştırmacı tarafından ayrı ayrı yapılmış ve aralarında yüksek bir uyum olduğu belirlenmiştir.

Bulgular ve Sonuç

Çalışmada ulaşılan bulgulara göre, okulöncesi öğretmen adaylarının temel geometrik şekilleri tanımlamada zorlandıkları tespit edilmiştir. Testte yer alan üçgen, kare, dikdörtgen, çember gibi okul öncesi dönemde öğretilen temel geometrik şekillere yönelik öğretmen adaylarının açıklamalarının büyük oranda ilgili kavramı doğru bir şekilde yansıtmadığı tespit edilmiştir. Öğretmen adaylarının matematiksel okuryazarlık düzeyinin yeterli olmadığı ve temel geometrik şekillerle ilgili kavramsal anlayışlarının düşük olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca, öğretmen adaylarının genel olarak çokgen, çember gibi geometrik şekillerin kapalı olması ve kenarlarının birbirini kesmemesi gerektiğini bildikleri, fakat bu şekillerin içlerinin boş olması gerektiğinin farkında olmadıkları tespit edilmiştir. Öğretmen adaylarının büyük çoğunluğu kapalı olmayan şekillerin çokgen olmadığını farkındadır. Adayların büyük bir oranı çember ve daire arasındaki farkı doğru olarak ifade ederken, içi dolu olan ve sınırlı bir bölgeyi temsil eden geometrik şekiller ile çokgen arasındaki farkı bilememektedirler. Ayrıca birçok öğretmen adayının çokgenler arasındaki hiyerarşik yapıyla ilgil bilgi düzeylerinin düşük olduğu belirlenmiştir. Karenin aynı zamanda bir dikdörtgen, bir paralel kenar ve bir eş kenar olduğu gibi çokgenler arasındaki genel hiyerarşi ile ilgili anlayışlarının oldukça düşük olduğu görülmektedir. Sonuç olarak okulöncesi öğretmen adaylarının geometri ile ilgili kavramları daha kalıcı ve doğru bir şekilde öğrenebilmelerini sağlamak için, geometrik şekillerin özelliklerini keşfetmeye olanak tanıyan çeşitli etkinliklerin ve materyallerin kullanılmasının büyük önem taşıdığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi öğretmen eğitimi, okul öncesi eğitimi, okul öncesinde geometri öğretimi

The Myths About Early Childhood

Emine Feyza Aktaş[1], Sinem Güçhan-özgül[1]
[1]*Balıkesir Üniversitesi*

Abstract No: 406 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Early childhood is a crucial period for personality development, acquisition, and development of basic knowledge, skills, and behaviors that children require through their whole lives. The qualitative and quantitative changes in early childhood years cover conception and first eight years of a children's lives significantly affect the individuals later in life. Early childhood is mentioned in the literature as a critical period for comprising the basis for all domains of development, especially personality development. The accumulation of knowledge about early childhood period leads the way of educators, parents, and academicians by the process of education and healthy, happy and effective growth and development of children in early childhood years.

As in many subjects, there are false beliefs and myths about early childhood. In the literature, researches have been done about myths related to many different issues, but no study has been found on myths specifically related to early childhood. Determining myths about early childhood would make a significant contribution to literature and practical area to change the misconceptions and the dissemination of scientific knowledge in society. This study aims to determine the culture-specific myths of early childhood based on the opinions of parents, prospective teachers, and teachers interacting with children in early childhood. The participants of the study consist of parents living in Balıkesir province and third and fourth-grade students studying in the undergraduate programs of Guidance and Psychological Counseling and Preschool Education departments in Balıkesir University and teachers working in these fields (school counselors and pre-school teacher). Focus group interviews are implemented with participants in three groups separately. These groups consist of parents, teachers, and prospective teachers. Each interview lasted between 60-100 minutes. Focus group interviews were recorded, and then content analysis was conducted by researchers.

Qualitative data obtained from the interviews were analyzed, and specific themes were created. In each focus group interview, seven main themes of myths in early childhood were identified. These themes; myths about pregnancy, myths about neonatal development and care, myths about infant development and care, myths about family relations in early childhood, myths about peer relations in early childhood, myths about early childhood education and myths about early childhood behavior problems is called. Myths about pregnancy are mostly about mother's nutrition, physical and psychological health. Myths related to the development and care of the child during neonatal and infancy are mostly related to nutrition and sleep patterns of child. Myths about family relationships in early childhood are mostly related to the effects of parental behavior and parental attitude on children and gender issues. Myths about peer relationships in early childhood are mostly related to birth order and gender issues. Myths about early childhood education are mostly related to age of school entry, teacher, and school selection. Myths related to behavior problems in early childhood are mostly related to the disciplinary methods used by parents. According to the findings, both parents and prospective teachers and teachers have learned many myths about early childhood with or without informal or formal education processes.

Keywords: Early childhood period, myths

Keywords: Early childhood period, myths

Erken Çocukluk Dönemine İlişkin Mitler

Emine Feyza Aktaş[1], Sinem Güçhan-özgül[1]
[1]*Balıkesir Üniversitesi*

Bildiri No: 406 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

İnsan yaşamının ilk yıllarına denk gelen erken çocukluk dönemi kişilik oluşumu ve kişiliğin şekillenmesi, bireyin yaşamı boyunca ihtiyaç duyacağı temel bilgi, beceri ve alışkanlıkların kazanılması ve geliştirilmesi açılarından kritik bir dönemdir. Çocukların ana rahmine düşüşü ile sekiz yaş arasındaki dönemi kapsayan erken çocukluk döneminde gerçekleşen niteliksel ve niceliksel değişimler bireylerin sonraki yaşamını önemli derecede etkileyecek niteliktedir. Erken çocukluk dönemi, birbirinden farklı gelişim alalarında edinilen beceri ve kazanımların bireyin sonraki yaşamında temel oluşturması ve kişiliğin oluşumu açısından alanyazında önemine sıklıkla değinilen kritik bir dönemdir. Erken çocukluk dönemine ilişkin süregelen bilimsel bilgi birikimi, çocukların eğitiminde ve onların verimli, mutlu ve sağlıklı bireyler olarak yetişmesi sürecinde erken çocukluk dönemindeki çocuklarla etkileşim halinde olan eğitimcilere, ebeveynlere ve alan uzmanlara yol gösterici niteliktedir.

Pek çok konuda olduğu gibi erken çocukluk dönemine ilişkin de yanlış inanışlar ve mitler bulunmaktadır. Alanyazında pek çok farklı konuya ilişkin mitlerle ilgili araştırmalar yapıldığı gözlenmiş ancak erken çocukluk dönemine ilişkin mitlerin ele alındığı bir çalışmaya rastlanmamıştır. Erken çocukluk dönemine ilişkin mitlerin belirlenmesinin bu kavram yanılgılarının değiştirilerek bilimsel gerçekliğe uygun bilgilerin toplumda yaygınlaştırılması sürecinde temel oluşturması açısından hem alanyazına hem de uygulamaya dönük katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu kapsamda araştırmanın amacı erken çocukluk dönemindeki çocuklarla etkileşim halinde olan ebeveynlerin, öğretmen adaylarının ve öğretmenlerin görüşlerine dayanarak erken çocukluk dönemine ilişkin kültüre özgü mitlerin belirlenmesidir.

Araştırmada nitel araştırmalarda kullanılan veri toplama tekniklerinden biri olan odak grup görüşmesi kullanılmıştır. Çalışmanın katılımcılarını Balıkesir ilinde yaşayan ebeveynler ve Balıkesir Üniversitesi Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık ve Okul Öncesi Eğitimi lisans programlarında öğrenim gören üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileri ve bu alanlarda çalışan öğretmenler oluşturmaktadır. Katılımcılarla ebeveynler, öğrenciler ve öğretmenler olmak üzere ayrı ayrı odak grup görüşmesi gerçekleştirilmiştir. Her görüşme 60 ila 100 dakika arası sürmüştür. Odak grup görüşmeleri ses kayıt cihazı ile kayıt altına alınmış ve ardından içerik analizi yapılmıştır.

Görüşmeler sonunda elde edilen nitel veriler analiz edilerek belirli temalar oluşturulmuştur. Her odak grup görüşmesinde ortak olarak erken çocukluk dönemindeki mitlere ilişkin yedi ana tema belirlenmiştir. Bu temalar; hamilelik sürecine ilişkin mitler, yeni doğan gelişimi ve bakımına ilişkin mitler, bebeklik dönemi gelişimi ve bakımına ilişkin mitler, erken çocukluk döneminde aile ilişkilerine ilişkin mitler, erken çocukluk döneminde akran ilişkilerine ilişkin mitler, erken çocukluk dönemi eğitimine ilişkin mitler ve erken çocukluk dönemi davranış problemlerine ilişkin mitler olarak adlandırılmıştır. Hamilelik sürecine ilişkin mitler çoğunlukla annenin beslenmesi, fiziksel ve psikolojik sağlığı konusundadır. Yeni doğan ve bebeklik döneminde çocuğun gelişimi ve bakımına ilişkin mitler en çok beslenme ve uyku düzeni konuları ile ilgilidir. Erken çocukluk döneminde aile ilişkilerine ilişkin mitler en çok anne baba davranışlarının çocuklar üzerindeki etkisi ve toplumsal cinsiyet konuları ile ilişkilidir. Erken çocukluk döneminde akran ilişkilerine ilişkin mitler sıklıkla doğum sırası ve toplumsal cinsiyet konuları ile ilgilidir. Erken çocukluk dönemi eğitime ilişkin mitler okula başlama yaşı, öğretmen ve okul seçimi konuları ile

ilişkilidir. Erken çocukluk dönemi davranış problemlerine ilişkin mitler ise çoğunlukla ebeveynlerin kullandıkları disiplin yöntemleri konuları ile ilgilidir. Elde edilen bulgular doğrultusunda hem ebeveynlerin hem öğretmen adaylarının hem de öğretmenlerin informal ya da formal eğitim süreçleri yoluyla doğruluğunu kabul ederek veya etmeyerek erken çocukluk dönemine ilişkin pek çok mit öğrendikleri görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk dönemi, mitler

An Investigation Of Teachers' Views On Preschool Mathematics

Kerem Avci[1], Berrin Akman[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

Abstract No: 162 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

This study was conducted to examine the opinions of pre-school teachers about mathematics. From the first years of life, children begin to learn the concepts of mathematics that they will use in the future with the experiences they have gained during the interaction process with their environment. It can be seen that when they are observed in playing games or in their daily routines, they acquire many mathematical concepts, develop mathematical thinking, perform mathematical operations and use the concepts they have learned. Such mathematical experiences in the early years of life are usually made up of children realizing and understanding the mathematical dimensions of the situations in their environment. Children are in a rapid development process in early childhood. With the academic skills given in early childhood, children's level of readiness for primary education is increased and they become more successful in older ages. Similar to all areas of development, the foundations of mathematics development are largely laid in early childhood. Knowledge, skills and behaviors gained in early childhood, in which children are in a very rapid development process, constitute the basic structure of later ages. Mathematics in early childhood consists of concepts such as classification, matching, comparison, sorting, counting, measuring, shapes and problem solving etc. Each concept that the child will learn in these years will be a means to achieve another concept. These concepts also help children learn to understand mathematics in the future. During this period, children begin to realize the importance of mathematics in their lives with their experiences. Children need to be well known to prepare an education program according to their needs. The development of mathematical skills in children is a topic that has been emphasized internationally and has shown increasing interest in our country in recent years. Many research results show that mathematical skills gained in early childhood also affect the success of mathematics in advanced ages. There are also some factors (program, teacher, family, ses) that affect children's mathematics achievement. Researchers show that children of socio-economic and socio-culturally inadequate families quickly close the differences with normal family children through pre-school mathematics practices. In early childhood, it is very important for children to acquire the academic skills appropriate to their development levels at the highest level. In order for the child to acquire and develop the basic concepts and skills that he / she will use in later school life, he / she needs appropriate and effective educational environments, materials, programs and guidance. For this reason, the opinions of the teachers who will arrange the preschool mathematics program in accordance with the development levels of children and prepare the appropriate and effective learning environment are important for preschool mathematics. This research is descriptive study and general survey model is used in the research. Within the scope of the research, the “Teacher Opinions Form for Preschool Mathematics” form prepared by the researcher was given to 77 teachers by hand and via internet applications. Most of the teachers participating in the research work in governmental institutions and their professional service period varies between 1-18 years. As a result of the analysis, the majority of teachers said that “matching, classification, grouping, comparison, sorting, counting, addition, subtraction, spatial perception, geometric shapes, patterns, graphs and measurement” can be used “function, data analysis, probability and proof ” can not be used in preschool mathematics. In addition, teachers stated that they had difficulty in explaining the elements related to pre-school mathematics. One of the sub-headings of the Ministry of National Education, General Competencies of Teaching Profession is “Field Training Knowledge”. According to this subtitle, the teacher has a good

command of the curriculum and pedagogical knowledge of the field. In order for the child to acquire and develop the basic concepts and skills that he / she will use in later school life, he / she needs appropriate and effective educational environments, materials, programs and guidance. This guidance can be provided by the teacher's knowledge of field education. Therefore, examining the teachers' views on preschool mathematics will be a guide for preparing an educational environment and program suitable for the development level of children.

Keywords: mathematics education, teachers' views, early math

Okul Öncesi Matematiğine Yönelik Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi

Kerem Avci[1], Berrin Akman[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı

Bildiri No: 162 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bu çalışma okul öncesi öğretmenliği yapan öğretmenlerin matematiğe ilişkin görüşlerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Çocuklar, yaşamının ilk yıllarından itibaren ileride kullanacağı matematik kavramlarını, çevresiyle girdiği etkileşim sürecinde edindiği deneyimlerle öğrenmeye başlar. Oyun oynarken veya günlük rutinlerinde gözlemlendiklerinde, birçok matematiksel kavramı ediniyor oldukları, matematiksel düşünce geliştirdikleri, matematiksel işlem yaptıkları ve öğrendikleri kavramları kullanmaya başladıkları görülebilir. Yaşamın ilk yıllarındaki bu tarz matematiksel deneyimler genelde çocukların çevrelerinde gerçekleşen durumların matematiksel boyutlarını fark edip anlamalarından ibarettir. Erken çocukluk döneminde çocuklar hızlı bir gelişim sürecindedirler. Erken çocukluk döneminde verilen akademik becerilerle, çocukların ilköğretime hazırbulunuşluk düzeyini arttırılmakta ve ileri yaşlarda daha başarılı olmaları sağlanmaktadır. Tüm gelişim alanlarına benzer şekilde, matematik gelişiminin temelleri de büyük ölçüde erken çocukluk döneminde atılmaktadır. Çocukların çok hızlı bir gelişim sürecinde oldukları erken çocukluk döneminde kazanılan bilgi, beceri ve davranışlar ileriki yaşların temel yapısını oluşturmaktadır. Erken çocukluk döneminde matematik *"sınıflandırma, eşleştirme, karşılaştırma, sıralama, sayı sayma, ölçme, şekil bilgisi ve problem çözme"* gibi kavramlardan oluşmaktadır. Bu yıllarda çocuğun öğreneceği her kavram diğer bir kavrama ulaşmak için bir araç olacaktır. Bu kavramlar ayrıca çocuklara ileride matematiği anlayarak öğrenmelerine yardımcı olmaktadır. Bu dönemde çocuklar edindikleri deneyimlerle, matematiğin yaşamlarındaki önemini fark etmeye başlarlar Çocukların ihtiyaçlarına göre eğitim programının hazırlanması için çocukların iyi tanınması gerekmektedir. Çocuklarda matematik becerilerinin gelişimi uluslararası alınyazın üzerinde önemle durulan ve ülkemizde son yıllarda artan bir şekilde ilgi gösterilen bir konu başlığıdır. Birçok araştırma sonucu göstermektedir ki, erken çocuk döneminde kazandırılan matematiksel beceriler ileri yaşlardaki matematik başarısını da etkilemektedir. Aynı zamanda çocukların matematik başarısını etkileyen bazı unsurlarda (program, öğretmen, aile, sed) bulunmaktadır. Araştırmacılar sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel yönden yetersiz ailelerin çocuklarının okul öncesinde geliştirilmiş matematik uygulamaları ile normal aile çocukları ile farkları çabuk kapattıklarını ortaya koymaktadırlar. Erken çocukluk döneminde çocukların gelişim düzeylerine uygun akademik becerilerini en üst düzeyde kazanmaları oldukça önemlidir. Çocuğun daha sonraki okul yaşantısında kullanacağı temel kavram ve becerilerini kazanabilmesi geliştirebilmesi ve sürdürebilmesi için ise uygun ve etkin eğitim ortamlarına, materyallere programa ve rehberliğe ihtiyacı vardır. Bu nedenle okul öncesi matematik programını çocukların gelişim seviyelerine uygun şekilde düzenleyecek, uygun ve etkin öğrenme ortamını hazırlayacak öğretmenlerin okul öncesi matematiğine yönelik görüşleri önem arz etmektedir. Bu araştırma betimsel nitelikte olup araştırmada genel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma kapsamında araştırmacı tarafından hazırlanan "Okul Öncesi Matematiğine Yönelik Öğretmen Görüşleri Formu" 77 öğretmene doldurmaları için elden ve internet uygulamaları üzerinden verilmiştir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin büyük bir çoğunluğu devlet kurumlarında çalışmakta ve mesleki hizmet süreleri 1-18 yıl arasında değişmektedir. Yapılan analizler sonucunda öğretmenlerin büyük çoğunluğu "eşleştirme, sınıflandırma, gruplandırma, karşılaştırma, sıralama, sayma, toplama, çıkarma uzaysal algı, geometrik şekiller, örüntü, grafikler ve ölçme"nin okul öncesi dönem matematiğinde kullanılabileceğini söylerken "fonksiyon, veri analizi, olasılık ve ispat"ın kullanılamayacağını belirtmektedirler. Ayrıca öğretmenler okul öncesi matematiğine yönelik öğeleri açıklamakta da zorlandıklarını belirtmektedirler. MEB (Milli Eğitim

Bakanlığı) Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlilikleri" alt başlıklarından biri "Alan Eğitimi Bilgisi"dir. Bu alt başlığa göre öğretmen, alanının öğretim programına ve pedagojik alan bilgisine hakimdir. Çocuğun daha sonraki okul yaşantısında kullanacağı temel kavram ve becerilerini kazanabilmesi geliştirebilmesi ve sürdürebilmesi için ise uygun ve etkin eğitim ortamlarına, materyallere programa ve rehberliğe ihtiyacı vardır. Bu rehberlik ise öğretmenin alan eğitimi bilgisine olan hakimiyeti ile sağlanabilmektedir. Bu nedenle öğretmenlerin okul öncesi matematiğine yönelik görüşlerinin incelenmesi, çocukların gelişim düzeyine uygun eğitim ortamı ve program hazırlamak için yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: matematik eğitimi, öğretmen görüşleri, erken matematik

Evaluation Of The Process And Effect Of Chess Education Program Applied In Preschool Period

Hatice Darga[1], Pınar Tel[2], Burcu Genç[2], Cebrail Gök[2]
[1]*Ordu Üniversitesi*
[2]

Abstract No: 421 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The first of the two main objectives of the study is to provide preschool teacher candidates the ability to give chess education to the children of 5 years of age in preschool period. The second objective is to evaluate the impact of the chess teaching program applied to children aged 5 years in preschool. Mixed research method was used in the study and the study was conducted in an experimental design with pre-test and post-test, empty control group and placebo group. he study group of the study which was conducted in 2017-2018 and 2018-2019 academic year was 10 pre-service teachers and 100 preschoolers aged 5 years. The experimental group consisted of 44 children in each class in two public kindergartens. Plesebo groups consisted of 43 children from chess classes in the same schools as the experimental group. The empty control group consisted of 29 children in each kindergarten within two state primary schools. The data collection tools of the study are “Educator Performance Evaluation Test için for prospective teachers. Data collection tools for children are "Chess Performance Assessment Test" , which is developed by the researcher and expert opinion, observation, interview. The research was carried out in three stages. In the first stage, teacher candidates were provided with 150 hours of practical chess training. The course program was conducted within the scope of the research in 2017-2018 academic year. II. In this stage, prospective teachers were included in the program of applied chess teaching in preschool period. Preservice teachers prepared their preschool activities during the education process and III. stage preschool children have applied. The prospective teachers were evaluated by the researcher during the preparation and implementation of the activities constituting the chess teaching program. After organizing and controlling the prepared chess curriculum, the students went to kindergartens and practiced. The curriculum was applied to the experimental group and lasted a total of 10 weeks. The treatment was carried out once a week in average 45 minutes. Performance evaluation test was applied to all groups as pretest-posttest. Chess curriculum was prepared and implemented by using Turkish-language, music, game, movement, drama, role playing, art activities which are the pre-school activities. The developmental characteristics of the children were prioritized in the preparation of the activities. The activities were developed by prospective teachers and researchers. Also for each chess figure puppet, costumes and masks and so on. chess set, large chess set and chess floor were used as material. In the application, the children were divided into two groups and the station method was used. Each child was included in the practice by animating each figure. Children learned both figures by animating. In each group, two pre-service teachers carried out the practice, and one pre-service teacher recorded the instructions and responses of the children by voice recording and responses by writing. Another teacher candidate took photographs and videos. After the application was completed, the performance evaluations were applied to each child. As a result of the study, it was determined that the children in the experimental group knew the chess figures, learned the place of the figures in the playground and the movements of the figures, determined the movement of the figures according to same color and other colors, and could play the game by calculating the next movement and the next movement. Observations and recordings show that children learn with fun during chess teaching, participate voluntarily in each practice and remember the practice in performance evaluation. The majority of the children moved the

figures by calculating after two steps. The experimental group performed chess education with a significant difference compared to the empty control group. When the experimental group and the placebo group were compared, it was determined that the experimental group completed the evaluation process without boredom and pleasure. In the Plesebo group, it was observed that the majority of the children were forced to complete this process and did not want to continue. According to the performance evaluation, the experimental group scored higher. However, the performance shown in the placebo group is similar to the experimental group. The most important point here is that the experimental group will go through the process of learning chess while having fun. In addition, it is predicted to be more permanent in terms of developmental characteristics. Observations suggest that children do not want to continue chess in the future. The aim of this study was to provide children with a love of chess.

Keywords: preschool, chess, pre-service teachers

Okul Öncesi Dönemde Uygulanan Satranç Öğretimi Programının Süreci ve Etkisinin Değerlendirilmesi

Hatice Darga[1], Pınar Tel[2], Burcu Genç[2], Cebrail Gök[2]
[1]*Ordu Üniversitesi*
[2]

Bildiri No: 421 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çalışmanın iki temel amacından birincisi, okul öncesi öğretmen adaylarına okul öncesi dönemdeki 5 yaş çocuklarına satranç eğitimi verebilme niteliği kazandırmaktır. İkinci amaç okul öncesi dönemdeki 5 yaş çocuklarına uygulanan satranç öğretimi programının etkisinin değerlendirilmesidir. Çalışmada karma araştırma yöntemi kullanılmış, ön test-son test uygulamalı, boş kontrol grubu ve plesebo gruplu deneysel desende yürütülmüştür. 2017-2018 ve 2018-2019 eğitim öğretim yılında yürütülen araştırmanın çalışma grubu 4. sınıftaki 10 öğretmen adayı ve 100 okul öncesi 5 yaş çocuğudur. Deney grubu iki devlet anaokulundaki birer sınıfındaki toplam 44 çocuktur. Plesebo grupları deney grubu ile aynı okullardaki birer sınıftan oluşturulmuş, satranç eğitimi alan toplam 43 çocuktur. Boş kontrol grubu iki devlet ilkokulu bünyesindeki birer anasınıfındaki toplam 29 çocuktur. Çalışmanın veri toplama araçları öğretmen adayları için "Eğitimci Performans Değerlendirme Testi" dir. Çocuklar için veri toplama araçları uygulama kayıtları, gözlem, görüşme ve araştırmacı tarafından geliştirilip uzman görüşü alınan "Satranç Performans Değerlendirme Testi" dir. Araştırma üç aşamada gerçekleştirilmiştir. İlk aşamada öğretmen adaylarının 150 saatlik uygulamalı satranç eğitimi almaları sağlanmıştır. Kurs programı 2017-2018 eğitim-öğretim döneminde araştırma kapsamında gerçekleştirilmiştir. II. Aşamada öğretmen adayları okul öncesi dönemde uygulamalı satranç öğretimi programına dâhil edilmiştir. Öğretmen adayları eğitim sürecinde okul öncesi etkinliklerini hazırlanmış ve III. aşamada okul öncesi çocuklarına uygulamıştır. Öğretmen adayları araştırmacı tarafından satranç öğretimi programını oluşturan etkinliklerin hazırlanması ve uygulanması sürecinde değerlendirilmiştir. Hazırlanan satranç öğretim programı düzenleme ve kontrolden sonra anaokullarına gidilerek uygulama gerçekleştirilmiştir. Öğretim programı deney grubuna uygulanmış ve toplam 10 hafta sürmüştür. Uygulama haftada bir kez ortalama 45 dakikada gerçekleştirilmiştir. Performans değerlendirme testi tüm gruplara ön test-son test olarak uygulanmıştır. Satranç öğretim programı okul öncesi etkinlik türlerinden Türkçe-dil, müzik, oyun, hareket, drama, rol oynama, sanat etkinlikleri kullanılarak hazırlanmış ve uygulanmıştır. Etkinliklerin hazırlanmasında çocukların gelişimsel özellikleri ön planda tutulmuştur. Etkinlikler öğretmen adayları ve araştırmacı tarafından geliştirilmiştir. Ayrıca her satranç figürü için kukla, kostüm ve maskeler vb. hazırlanmış, satranç takımı, büyük boy satranç takımı ve satranç zemini de materyal olarak kullanılmıştır. Uygulamada çocuklar iki gruba ayrılmış ve istasyon yöntemi kullanılmıştır. Her çocuk her figürü canlandırarak uygulamaya dâhil edilmiştir. Çocuklar her iki renkteki figürleri de canlandırarak öğrenmişlerdir. Her grupta iki öğretmen adayı uygulamayı gerçekleştirirken, bir öğretmen adayı yönergeleri ve çocukların verdiği cevapları ses kaydı ile tepkilerini ise yazarak ile kayıt etmiştir. Bir diğer öğretmen adayı ise fotoğraf ve video çekmiştir. Uygulama tamamlandıktan sonra performans değerlendirmeleri her bir çocuğa uygulanmıştır. Çalışmanın sonucunda deney grubundaki çocukların satranç figürlerini tanıdığı, figürlerin oyun alanındaki yerlerini ve figürlerin hareketlerini öğrendiği, figürlerin kendi rengindeki ve diğer renktekilere göre hareketini belirlediği, bir sonraki hareketini ve iki sonraki hareketi hesap ederek oyun kurabildikleri belirlenmiştir. Gözlemler ve kayıtlar satranç öğretimi sırasında çocukların eğlenerek öğrendiğini, her uygulamaya istekle katıldıklarını ve performans değerlendirmede uygulamayı hatırladıklarını göstermektedir. Çocukların büyük çoğunluğu iki adım sonrasını hesap ederek figürleri hareket ettirmişlerdir. Deney grubu boş kontrol grubuna göre önemli bir

fark ile satranç öğrenimini gerçekleştirmiştir. Deney grubu ile plesebo grubu karşılaştırıldığında deney grubunun değerlendirme sürecini sıkılmadan ve keyifle tamamladığı belirlenmiştir. Plesebo grubunda çocukların çoğunluğunun bu süreci zorlanarak tamamladığı, devam etmek istemediği gözlenmiştir. Performans değerlendirme sonucuna göre deney grubu daha yüksek puan almıştır. Ancak plesebo grubunda da gösterilen performans deney grubuna yakındır. Buradaki en önemli nokta deney grubunun satranç öğrenme sürecini yaşayarak ve eğlenerek geçirmesidir. Ayrıca gelişim özellikleri açısından daha kalıcı olabileceği öngörülmektedir. Gözlemler çocukların ileriki yıllarda satranca devam etmek istemedikleri yönündedir. Bu çalışma ile çocuklara satranç sevgisi de kazandırılmak istenmiştir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi, satranç, öğretmen eğitimi

A Case Study Related To Being A Male Teacher In Preschool Education

Sinem İpek[1], Müge Şen[2], Mustafa Sever[2]
[1]*Fırat üniversitesi*
[2]*Ankara Üniversitesi*

Abstract No: 423 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

As scientific data on the development of preschool children are reached, the importance of preschool education increases universally. In this period, the progress of the child in different development areas is quite rapid and critical. In this respect, pre-school education is equally important. Preschool teachers, who are one of the important components of this education, are the first adults that the child meets after the family, and they are competent and effective people in the developmental needs of the child. In this context, pre-school teachers who spend most of the day with their children are as important as their mental status as well as their knowledge of the field. In this study, it is aimed that the existence of male preschool teacher candidates in the field of preschool education as a male and the status of being a male in the field of preschool education in the light of data obtained from different participant groups. The study was a qualitative research and was conducted with a case study design. The adoption of this approach has been effective in seeking to address all aspects of being a man in an area where female gender is dominant. For this purpose, in order to determine the working group of the present study, easily accessible sampling method was preferred among purposeful sampling methods in accordance with the qualitative research nature. The study group consisted of male teacher candidates, female teacher candidates who continue their undergraduate education at the same level as male teacher who is thought to be effective in developing male teacher candidates' teaching practices, and application teachers and instructors guiding the male teacher candidate's teaching practice process. Data were collected by interview technique. As a data collection tool, 4 different semi-structured interview forms were used. 33 voice recordings obtained from the interviews were transferred to the computer by the researcher. In the analysis of data, content analysis, which is frequently used in qualitative researches, requires a systematic approach to analysis and interpretation. Patterns were first sought in the interview documents. The patterns identified in the first cycle coding were converted to themes in the second cycle coding. In the third cycle coding categories were reached. This procedure was repeated for each subject group. From patterns to themes; an inductive way of reaching categories from themes was followed. The results of the study can be briefly summarized as follows: (1) The fact that a male teacher candidate is a teacher in the close vicinity is effective in the preference process. (2) Minority is the determining factor in academic achievement and social relations of male teacher candidates who define themselves as minority. (3) The gender of male teacher candidates is a determining factor in different relationships in the environment where female gender is dominant. (4) The fact that male teacher candidates feel successful and appreciated, affects their professional motivation and academic success positively. (5) The majority of the participants tend to fulfill their gender roles. This tendency is effective in the sharing of academic duties and responsibilities. (6) There is an implicit agreement between female and male teacher candidates in terms of fulfilling gender roles in the sharing of academic duties and responsibilities. (7) In general, male preschool teacher candidates are more anxious than female teacher candidates in the process of developing teaching practices. (8) It was found that the increase in the number of participants in the field of preschool education of male teachers would increase the father's participation in the child's education process and the prestige of preschool education institutions. (9) It is believed that increasing the number of male teachers will contribute to the democratization of preschool education institutions. (10)

Male preschool teacher candidates are successful in solving social behavior problems of children in classroom management, movement and play activities. (11) Male preschool teacher candidates generally do not plan to work as a pre-school teacher temporarily after graduation.

Keywords: Okul öncesi eğitim, erkek okul öncesi öğretmeni, cinsiyetçilik, durum çalışması.

Okul Öncesi Eğitimde Erkek Öğretmen Olmaya İlişkin Bir Durum Çalışması

Sinem İpek[1], Müge Şen[2], Mustafa Sever[2]
[1]*Fırat üniversitesi*
[2]*Ankara Üniversitesi*

Bildiri No: 423 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi dönem çocuğunun gelişimine ilişkin bilimsel verilere ulaşıldıkça okul öncesi eğitimin önemi evrensel olarak artmaktadır. Bu dönemde çocuğun farklı gelişim alanlarındaki ilerlemesi oldukça hızlı ve kritiktir. Bu açıdan, okul öncesi dönemde verilecek eğitim aynı şekilde önemlidir. Bu eğitimin önemli bileşenlerinden biri olan okul öncesi öğretmenleri ise çocuğun ailesinden sonra karşılaştığı ilk yetişkin olmasının yanı sıra çocuğun gelişimsel ihtiyaçları konusunda yetkin ve etkin kişilerdir. Bu bağlamda günün büyük bir bölümünü çocuklarla geçiren okul öncesi öğretmenlerinin alan bilgilerine hâkimiyeti kadar ruhsal durumları da eğitimi etkileyen önemli durumlardandır Bu çalışmada erkek okul öncesi öğretmen adaylarının erkek olarak okul öncesi eğitimi alanında var olmaları ve okul öncesi eğitimi alanında erkek olma durumunun farklı katılımcı gruplardan alınan veriler ışığında bütüncül biçimde ortaya konulması amaçlanmıştır. Araştırma nitel bir araştırma olup, durum çalışması deseniyle yürütülmüştür. Bu yaklaşımın benimsenmesinde kadın cinsiyetinin hâkim olduğu bir alanda erkek olmanın tüm boyutlarıyla ele alınmak istenmesi etkili olmuştur. Bu amaç doğrultusunda mevcut araştırmanın çalışma grubu belirlenirken nitel araştırma doğasına uygun olarak amaçlı örnekleme yöntemlerinden kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi tercih edilmiştir. Çalışma grubu erkek öğretmen adayları odakta olmak üzere, erkek öğretmen adayının öğretmenlik pratikleri geliştirmesinde etkili olduğu düşünülen erkek öğretmenle aynı kademede lisans eğitimine devam eden kadın öğretmen adayları, erkek öğretmen adayının öğretmenlik uygulaması sürecinde rehberlik eden uygulama öğretmeni ve öğretim elemanlarından oluşmaktadır. Veriler görüşme tekniği ile toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından oluşturulan 4 ayrı yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşmeler ile elde edilen 33 adet ses kaydı araştırmacı tarafından bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Verilerin analizinde nitel araştırmalarda sık başvurulan, analizi ve yorumlanması sistematik bir yaklaşım gerektiren içerik analizi tercih edilmiştir. Görüşme dokümanlarında öncelikle örüntüler aranmıştır. Birinci döngü kodlamada belirlenen örüntüler ikinci döngü kodlamada temalara dönüştürülmüştür. Üçüncü döngü kodlamada ise kategorilere ulaşılmıştır. Bu işlem her özne grubu için tekrar edilmiştir. Örüntülerden temalara; temalardan kategorilere ulaşılmasında tümevarımsal bir yol izlenmiştir. Çalışmanın sonuçları kısaca şöyle özetlenebilir: (1) Erkek öğretmen adayının yakın çevresinde öğretmen olmasının tercih sürecinde etkili olmaktadır. (2) Kendilerini azınlık olarak tanımlayan erkek öğretmen adaylarının akademik başarılarında ve sosyal ilişkilerinde azınlık olma durumu belirleyicidir. (3) Erkek öğretmen adayının cinsiyeti, kadın cinsiyetinin hâkim olduğu ortamdaki farklı ilişkilerde belirleyici bir unsurdur. (4) Erkek öğretmen adaylarının başarılı olduklarını hissetmeleri ve takdir edilmeleri mesleki motivasyonlarını ve akademik başarılarını olumlu yönde etkilemektedir. (5) Katılımcıların büyük çoğunluğunun cinsiyet rollerini yerine getirme eğilimine sahiptir. Akademik görev ve sorumluluk paylaşımında bu eğilim etkili olmaktadır. (6) Kadın ve erkek öğretmen adayları arasında akademik görev ve sorumluluk paylaşımında cinsiyet rollerini yerine getirme bağlamında örtük bir anlaşma söz konusudur. (7) Genel anlamda erkek okul öncesi öğretmen adayları öğretmenlik pratikleri geliştirme sürecinde kadın öğretmen adaylarına göre daha kaygılıdır. (8) Katılımcıların erkek öğretmenlerin okul öncesi eğitimi alanında sayısının artmasının çocuğun eğitim sürecine baba katılımını ve okul öncesi eğitim kurumlarının saygınlığını arttıracağına inandığı tespit edilmiştir. (9) Erkek öğretmen sayısının artmasının okul öncesi eğitim kurumlarının demokratikleşmesine katkı sağlayacağına inanılmaktadır. (10)

Erkek okul öncesi öğretmen adayları sınıf yönetiminde, hareket ve oyun etkinliklerinde, çocukların sosyal davranış problemlerini çözümlemede başarılıdır. (11) Erkek okul öncesi öğretmen adayları genel olarak mezun olduktan sonra okul öncesi öğretmenliğini geçici bir süre için yapmayı planlamamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, erkek okul öncesi öğretmeni, cinsiyetçilik, durum çalışması.

Investigation Of Stress Sources And Coping Ways Of Preschool Teachers

Türker Sezer[1], Sinan Koçyiğit[2]
[1]BAİBÜ
[2]Atatürk Üniversitesi

Abstract No: 168 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: The purpose of this study is to investigate the stress sources and coping methods of preschool teachers. Another aim of the study is to reveal the changes in the sources of stress and methods used by the pre-school teachers to deal with stress according to the age groups of the children and the characteristics of the school.

Method: Qualitative research method has been chosen as the appropriate method since it is aimed to clarify the main purpose of the research with a holistic approach. Therefore, the research was designed in the phenomenology design and the phenomenon of the study was determined as stress in preschool teachers. Interview, which is one of the data collection tools frequently used in phenomenology research, was used to obtain the data. The main purpose of the interviews is to reveal the pre-school teachers' experiences, perceptions and the meanings attributed to the case.

Participants: In the study, the easily accessible sampling method was used. Participants consisted of 36 pre-school teachers working in Erzurum province in the 2018-2019 academic year. All participants were included in the study on a voluntary basis. 50% of the participants work in private schools and 50% in public schools. 16,7% of them work with 0-3 age group, 33,3% with 3-4 age group, 50% with 5-6 age group. 27.8% have 1-3 years, 38.9% have 4-7 years, 19.4% have 8-11 years, 13.9% have 12-15 years seniority. All participants were women.

Data collection tools: In order to collect data, “Personal Information Form” was used to determine the demographic characteristics (gender, seniority, type of school, age of children group, etc.) of the participants. In addition, a semi-structured interview form (3 questions) was developed by the researchers to determine the stress sources, stressful time periods, and ways of coping with stress. Appointments were made from 36 pre-school teachers before the interviews. The interviews were conducted face to face at school at the appointment time. An interview lasted about 30 minutes. In order to prevent possible data loss during the interviews with the participants, the answers of the questions in the interview form were stated to be listened only by the researchers, and they were recorded with the sound recorder. The recorded data were transferred to the computer in the form of an audio file and listened by the researchers and written in the form of a Word file on the computer.

Data analysis: Content analysis, one of the qualitative data analysis techniques, was used to analyze the data. Firstly, on the data transferred to the Word file, each participant is first given a code (for example, for a teacher working in the private school with the 0-3 age group, the OOÖ-0-3 code and so on.). The codes that are similar to each other were brought together within the framework of certain concepts and themes. Another category, the Child category, is derived from codes such as younger children, children with behavioral problems, children with poor self-care skills, inclusive students, infectious diseases, absences, and higher age ranges in the classroom.

Findings: First, the opinions of pre-school teachers about stress sources were analyzed. As a

result of the analysis, stress sources were grouped into three categories: family, child, and school. All of the participants stated that their experiences with the family caused them stress. Family category: Obtained from codes such as communication problems with the family, expectations of the family, attitudes towards pre-school education, non-compliance with school rules, use of communication tools between family and teacher, and hours of communication. The child category is another category that is expressed intensively by the participants. In addition, the School category was obtained from codes such as insufficient physical conditions of the school, lack of staff, number of children, full-time working, adaptation week, preparations for special days, trips, conflict of teachers and administrators.

As a second finding, it was found that the participants had more stress during the meal, sleep, cleaning and gathering hours of the children. In addition to these, it was stated that children's arrival and departure hours and free play hours were stressful hours.

Thirdly, It was found that the participants used coping methods such as communication with family, cooperation with colleagues and managers, and most importantly, loving children, trying to be more effective with children, being tolerant and patient. In addition, the participants stated that they used ways of coping such as trying to be happy, smiling, taking precautions, being cautious, getting professional support and taking short breaks by smoking.

Results: As a result of the research, it was seen that the most important source of stress for preschool teachers was their relationship with families. It was found that they were trying to get rid of the stress by loving children.

Keywords: Stress sources, preschool teacher, preschool education

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Stres Kaynakları ve Baş Etme Yollarının İncelenmesi

Türker Sezer[1], Sinan Koçyiğit[2]
[1]*BAİBÜ*
[2]*Atatürk Üniversitesi*

Bildiri No: 168 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Bu araştırmanın amacı, okul öncesi eğitimi öğretmenlerinin stres kaynakları ve stresle başa çıkma yöntemlerinin incelenmesidir. Bu temel amaç yanında araştırmanın bir diğer amacı da okul öncesi eğitimi öğretmenlerinin stres kaynakları ve stresle başa çıkmada kullandıkları yöntemlerin çocukların yaş gruplarına ve okulun özelliklerine göre değişimini ortaya çıkarmaktır.

Yöntem: Burada araştırmanın temel amacının bütüncül bir yaklaşımla ortaya koyularak aydınlatılması hedeflendiği için nitel araştırma yöntemi uygun yöntem olarak seçilmiştir. Bu yüzden olgubilim deseninde tasarlanan araştırmanın olgusu "öğretmenlerde stres" olarak belirlenmiştir. Olgubilim araştırmalarında sıkça kullanılan veri toplama araçlarından olan görüşme, verilerin elde edilmesinde kullanılmıştır. Görüşmelerin temel amacı, okul öncesi eğitimi öğretmenlerinin olguya ilişkin yaşantılarını, algılarını, olguya yükledikleri anlamları ortaya çıkarmaktır.

Katılımcılar: Amaçlı örnekleme yöntemlerinden olan kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılan bu araştırmada, katılımcılar, 2018-2019 öğretim yılında Erzurum ilinde görev yapmakta olan 36 okul öncesi eğitimi öğretmeninden oluşturulmuştur. Katılımcıların tamamı gönüllülük esasına uyun olarak çalışmaya dahil edilmiştir. Katılımcıların %50'si özel, %50'si devlet okulunda görev yapmaktadır. %16,7'si 0-3 yaş grubu, %33,3'ü 3-4 yaş grubu, %50'si 5-6 yaş grubu ile çalışmaktadır. Öğretmenlerin %16,7'si kreşte, %66,7'si anaokulunda, %16,7'si ile anasınıfında görev yapmaktadır. %27,8'i 1-3 yıl, %38,9'u 4-7 yıl, %19,4'ü 8-11 yıl, %13,9'u 12-15 yıl arasında kıdeme sahiptir. Katılımcıların tamamı kadındır.

Veri toplama araçları: Verilerin toplanması amacıyla katılımcıların demografik özelliklerinin (cinsiyet, kıdem, okul türü, çocuk grubu yaşı vb.) belirlenmesi için "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Ayrıca araştırmacılar tarafından katılımcıların yaşadıkları stres kaynaklarını, stresli zaman dilimlerini, stresle başa çıkma yollarını belirlemek için yarı yapılandırılmış görüşme formu (3 soru) oluşturulmuştur. 36 okul öncesi eğitimi öğretmeninden görüşmelerden önce randevu alınmıştır. Görüşmeler randevu saatinde okulda yüz yüze gerçekleştirilmiştir. Bir görüşme yaklaşık 30 dakika sürmüştür. Katılımcılarla yapılan görüşmelerde olası veri kaybını önlemek amacı ile görüşme formunda yer alan soruların cevaplarının sadece araştırmacılar tarafından dinleneceği belirtilerek alınan onaydan sonra ve ses kayıt cihazı ile kayıt edilmiştir. Kayıt altına alınan veriler ses dosyası şeklinde bilgisayara aktarılarak araştırmacılar tarafından dinlenmiş ve Word dosyası şeklinde bilgisayar ortamında yazılmıştır.

Veri analizi: Veriler çözümlenirken nitel veri analiz tekniklerinden içerik analizi kullanılmıştır. Word dosyasına aktarılan veriler üzerinde öncelikle her bir katılımcıya bir kod verilmiştir (örneğin, özel okulda 0-3 yaş grubuyla çalışan bir öğretmen için OOÖ-0-3 kodu vb.). Birbirine benzeyen kodlar belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirilmiştir.

Bulgular: Okul öncesi eğitimi öğretmenlerinin stres kaynaklarına yönelik görüşleri analiz edilmiştir. Yapılan analiz sonucunda, stres kaynakları: Aile, çocuk ve okul olarak belirlenen üç kategoride

toplanmıştır. Katılımcıların tamamı “Aile” ile gerçekleşen yaşantılarının kendilerinde stres oluşturduğunu ifade etmişlerdir. Aile kategorisi; aile ile iletişim problemleri, ailenin beklentileri, okul öncesi eğitime yönelik tutumları, okul kurallarına uymamaları, aile ve öğretmen arasında ilişim araçlarının kullanımı, iletişim kurma saatleri gibi kodlardan elde edilmiştir. Bir diğer kategori olan “Çocuk” kategorisi; çocukların yaşlarının küçük olması, davranış problemlerine sahip çocuklar, özbakım becerileri gelişmemiş çocuklar, kaynaştırma öğrencisi, bulaşıcı hastalıklar, devamsızlıklar ve sınıfta çocukların yaş aralıklarının fazla olması gibi kodlardan elde edilmiştir. Çocuk kategorisi katılımcılar tarafından yoğunlukla ifade edilen bir diğer kategoridir. Ayrıca “Okul” kategorisi ise okulun fiziki koşullarının yetersizliği, yardımcı personel eksikliği, sınıf mevcudunun fazla olması, tam gün çalışma, uyum haftası, özel günlere hazırlıklar, geziler, öğretmen ve yönetici çatışması gibi kodlardan elde edilmiştir.

Ayrıca katılımcıların daha çok çocukların yemek, uyku, temizlik ve toplanma saatlerinde daha çok stres yaşadıkları bulunmuştur. Bunlara ek olarak çocukların okula geliş-gidiş saatleri ve serbest oyun saatlerinin de stres yaşanan saatler olduğu ifade edilmiştir.

Katılımcıların aile ile iletişim, meslektaş ve yönetici ile işbirliği ve en önemlisi de çocukları sevme, çocuklarla daha fazla etkin olamaya çalışma, hoşgörülü ve sabırlı davranma gibi baş etme yollarını kullandıkları bulunmuştur. Ayrıca katılımcılar mutlu olmaya çalışma, gülümseme, önlemler alma, profesyonel destek alma ve sigara içerek kısa molalar verme gibi baş etme yollarını da kullandıklarını belirtmişlerdir.

Sonuçlar: Araştırma sonucunda okul öncesi eğitimi öğretmenlerinin en önemli stres kaynağının aileler ile ilişkileri olduğu görülmüştür. Stresten çocukları severek kurtulmaya çalıştıkları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Stres kaynakları, okul öncesi eğitimi öğretmeni, okul öncesi eğitim

"they Learned That Much. ": A Focus Group Interview About Mentor Teachers

Sadiye Keleş[1], Özlem Yurt[2]
[1]*Bülent Ecevit Üniversitesi*
[2]*Trabzon Üniversitesi*

Abstract No: 178 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Undoubtedly, one of the most basic courses that offer prospective teachers the opportunity to test their theoretical knowledge is the Teaching Practice I-II courses. It is highly valuable that the Teaching Practice courses provide the opportunity to know and observe the teacher profiles that can form a positive model for prospective teachers as well as contribute to the establishment of the bridge between theory and practice. In this respect, it is important to determine the schools and practice teachers where teacher candidates will perform their teaching practices on the basis of various criteria. In this respect, the aim of the study is to reveal how pre-school teachers' perceptions are perceived in terms of their teachers working in their classes. The research was conducted on the basis of case study, one of the qualitative research designs. The study included 24 pre-school pre-service teachers who were attending the final year of the Pre-School Teaching Program at two different public universities. In line with the current policy of the relevant universities, four prospective teachers are assigned to each practice teacher. For this reason, as a data collection method, focus group interviews were conducted with four prospective teachers who performed teaching practice in the classroom where each application teacher worked. Focus group interviews were conducted with a group of people who focused on discussions on a particular topic or problem and brought together by a moderator (researcher) to investigate attitudes and perceptions, feelings and ideas of individuals about a particular topic or problem, consisting of individuals with common characteristics. interview. In this research, focus group interview was used as data collection method because there were four pre-service teachers who completed the teaching practices in the classroom of the same practice teacher. The interviews lasted approximately 15-20 minutes. The interview was recorded with a voice recorder with the permission of the participants. In order to collect the data, a semi-structured interview form containing various short stories constructed by the researchers was used. The relevant short stories consist of hypothetical scenarios designed to reflect three different teacher characteristics (pragmatism, creativity and high energy) proposed by Colker (2008). During the focus group interview, prospective teachers were given a short story about the related feature (Annex-1) and were asked to share what they thought they would react to in case they met with the practice teachers. Content analysis technique was used to analyze the data. For this purpose, participant views were categorized on the basis of hierarchical rubrics based on the questions of three different teacher characteristics in the interview form. The reliability of the categorization process was tested with the intercoder compliance score based on the evaluation of two different coders. As a result of the research; It was observed that the pre-service teachers had a perception that the practice teachers were inadequate to exhibit the “Being Pragmatist” and “Being Creative” characteristics, and that the pre-service teachers had the “Having High Energy” feature, the pre-service teachers' perceptions were varied (inadequate, open to improvement). sufficient, exemplary). The findings obtained in this study can be considered as a link to be added to the previous studies which provide opinions and suggestions for the establishment of various criteria in the selection of application teachers. The addition of new criteria to this ring is based on Colker's (2008) other effective teacher characteristics (enthusiasm, resistance to the end, willingness to take risks,, patience, flexibility, respect for differences, authenticity, love for learning and sense of humor). With the realization of researches will be possible.

Keywords: Preschool education, Prospective teachers, Effective teacher characteristics, Focus Group Interview

"bu Kadarını Öğrendiler.": Uygulama Öğretmenleri Hakkında Bir Odak Grup Görüşmesi

Sadiye Keleş[1], Özlem Yurt[2]
[1]*Bülent Ecevit Üniversitesi*
[2]*Trabzon Üniversitesi*

Bildiri No: 178 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul Öncesi Öğretmenliği Lisans Programı içerisinde, öğetmen adaylarına, edindikleri kuramsal bilgileri test etme fırsatı sunan en temel derslerden biri hiç kuşkusuz Öğretmenlik Uygulaması I-II dersleridir. Öğretmenlik Uygulaması derslerinin, kuram ve uygulama arasındaki köprünün kurulmasına katkı sağlamasının yanısıra öğretmen adayları açısından olumlu model oluşturabilecek öğretmen profillerini yakından tanıma ve gözlemleme fırsatı sunması oldukça değerlidir. Bu yönüyle öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulamalarını gerçekleştirecekleri okulların ve uygulama öğretmenlerinin çeşitli kriterler temelinde belirlenmesi önemlidir. Bu yönüyle araştırmanın amacı, okul öncesi öğretmen adaylarının, uygulamalarını gerçekleştirdikleri sınıflarda görev yapmakta olan öğretmenleri açısından nasıl algıladıklarını ortaya koymaktır. Araştırma nitel araştırma desenlerinden durum çalışması temelinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya iki farklı devlet üniversitesinde Oul Öncesi Öğretmenliği Lisans Programı son sınıfına devam etmekte olan 24 okul öncesi öğretmen adayı dahil olmuştur. İlgili üniversitelerin, güncel politikası doğrultusunda her bir uygulama öğretmenine dört öğretmen adayı atanmaktadır. Bu nedenle veri toplama yöntemi olarak, her bir uygulama öğretmeninin görev yapmış olduğu sınıfta öğretmenlik uygulamasını gerçekleştirmiş olan dört öğretmen adayı ile odak grup görüşmelerinden yararlanılmıştır. Odak grup görüşmeleri belirli bir konu veya sorun üzerinde tartışmalara odaklanan ve ortak birtakım özelliklere sahip bireylerden oluşan, bireylerin belirli bir konu ya da sorun hakkındaki tutum ve algıları, duyguları ve fikirleri araştırmak için bir moderatör (araştırmacı) tarafından bir araya getirilen bir grup insan ile yapılan görüşme olarak tanımlanmaktadır. Aynı uygulama öğretmeninin sınıfında öğretmenlik uygulamalarını tamamlayan dört öğretmen adayı olduğu için bu araştırmada, veri toplama yöntemi olarak odak grup görüşmesi kullanılmıştır. Görüşmeler yaklaşık olarak 15-20 dakika sürmüştür. Görüşme katılımcılardan izin alınarak ses kayıt cihazı ile kaydedilmiştir. Verilerin toplaması amacıyla, araştırmacılar tarafından kurgulanan çeşitli kısa hikayeleri içeren yarı-yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. İlgili kısa hikayeler, Colker'ın (2008) öne sürdüğü üç farklı öğretmen özelliğini (pragmatizm, yaratıcılık ve yüksek enerji) yansıtacak şekilde kurgulanan hipotetik senaryolardan oluşmaktadır (Ek-1). Odak grup görüşmesi sırasında öğretmen adaylarına ilgili özelliğe ilişkin kısa hikaye verilmiş (Ek-1) ve bir dönem süresince birlikte oldukları uygulama öğretmenlerinin ilgili durumla karşılaşması durumunda ne tepki vereceğini düşündükleri paylaşmaları istenmiştir. Verilerin çözümlenmesinde içerik analiz tekniği kullanılmıştır. Bu amaçla katılımcı görüşleri, görüşme formundaki üç farklı öğretmen özelliğine yönelik sorular esas alınarak hiyerarşik rubrik temelinde kategorilendirilmiştir. Kategorilendirme işleminin güvenirliği ise iki farklı kodlayıcının değerlendirmesi temelinde, kodlayıcılararası uyum puanı ile test edilmiştir. Araştırma sonucunda; öğretmen adaylarının, uygulama öğretmenlerinin "Pragmatist Olma" ve "Yaratıcı Olma" özelliğini sergileme konusunda yetersiz düzeyde oldukları yönünde bir algıya sahip oldukları, uygulama öğretmenlerinin "Yüksek Enerjiye Sahip Olma" özelliğini sergilemesi durumuna ise, öğretmen adaylarının algılarının çeşitlilik gösterdiği (yetersiz, iyileştirmeye açık, yeterli, örnek niteliğinde) tespit edilmiştir. Bu araştırmada elde edilen bulgular, uygulama öğretmeni seçiminde çeşitli kriterlerin oluşturulması yönünde görüş ve öneri sunan önceki araştırmalara eklenecek bir halka olarak değerlendirilebilir. Bu halkaya yeni kriterlerin eklenmesi ise Colker'in (2008) öne sürmüş olduğu diğer etkili öğretmen özellikleri (heves/coşku, sonuna kadar direnme, risk almaya isteklilik, , sabır, esneklik, farklılara saygı, , otantiklik, öğrenmeyi sevme ve mizah

anlayışı) temelinde araştırmalar gerçekleştirilmesi ile mümkün olacaktır.

EK-1: Yüksek Enerji Özelliğine İlişkin Kısa Hikaye

Hatice Öğretmen okul öncesi öğretmenidir. Hareket etkinliği kapsamında üç (3) gün süresince çocuklara eşli olarak gerçekleştiren bir dansın öğretimi vermiştir. Hatice Öğretmen 3. günün sonunda kendisini fiziksel olarak bitkin hissetmektedir. O gün, gün sonunda tüm çocuklar ailelerine teslim edilmiş, ancak çocuklardan birinin (Ege'nin) velisi henüz gelmemiştir. Velisi daha sonra gelen Ege, Hatice Öğretmen'e "Öğrendiğimiz dansı anneme gösterebilir miyim?" diye sormuştur. Ege'nin bunun için müziğe ve bir eşe ihtiyacı vardır. Hatice Öğretmen'in yerinde Uygulama Öğretmeniniz olsaydı bu çocuğa nasıl bir tepki verirdi?

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, Öğretmen adayı, Etkili öğretmen özelliği, Odak Grup Görüşmesi

Investigating Preschool Teachers' Opinions Related To Observation Skills

Mehmet Akif İnci[1], *Adalet Kandır*[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 187 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: The initial point of learning by doing, which is considered the best learning method for children, is observation. Children collect information about objects and events using sensory organs and various materials during observation, which is a basic process of acquiring knowledge. Children's experiences as a result of their observations by using their senses offer many opportunities for children who are naturally curious to perceive, recognize and make sense of the world. By using their perceptions, children realize the details, establish relationships between objects or events by interpreting the information they obtain through observation, make conclusions by guessing, save them in memory and use them in other areas while observe their environment, objects, people or situations. Perception plays an important role in structuring and learning knowledge. Therefore, supporting observation skills is very important in preschool period since it will contribute to the perception of children. In preschool education institutions, the role of the teacher is important in creating a natural educational environment that includes learning experiences that will provide opportunities for children to observe and explore. In this context, the aim of the study is to examine the opinions of preschool teachers about observation skills.

Method

Research method: The research was designed according to the qualitative research method and basic qualitative research design.

Study group: In the process of determining the study group, criterion and convenience sampling methods were used. The criterion sampling method provided the opportunity to examine the research question clearly with concrete indicators and to determine the study group with predetermined criteria. The convenience sampling method has given the research speed and practicality. The study group was determined according to “Nomenclature of Territorial Units for Statistics” (2003). "Nomenclature of Territorial Units for Statistics" is a classification process carried out by the State Planning Organization and the Turkish Statistical Institute according to population, geography, regional development plans, basic statistical indicators, criteria such as socio-economic development of the province. According to this classification Turkey is divided into 12 regions as Istanbul Western Marmara, Eastern Marmara, Aegean, West Anatolia, Central Anatolia, Mediterranean, Western Black Sea, Eastern Black Sea, Northeast Anatolia, Middle East Anatolia and Southeast Anatolia. The research was carried out in İstanbul, Balıkesir, Bursa, İzmir, Ankara, Kayseri, Adana, Samsun, Trabzon, Erzurum, Malatya, Şanlıurfa provincial centers, representing 1 city from each region. The study group consisted of preschool teachers who work in kindergartens and nursery classes affiliated to the Ministry of National Education in these provinces, who have contractual positions and who have at least 3 years of professional seniority and are willing to participate in the research.

Data collection tools: The data were collected through “Interview Form on Observation Skills” prepared by the researchers after the relevant literature surveys. The form consists of two parts. The first section includes questions prepared to collect personal information of teachers such as gender,

age, type of school graduated, cadre status, year of professional seniority, city of employment. The second part consists of structured and semi-structured questions such as open-ended, focused, hypothetical, alternative, likert type and multiple choice, representing pre-school teachers' knowledge, tendencies and behaviors of outdoor play activities.

Data collection: Data were collected through face-to-face interviews and Skype interviews.

Data analysis: At the end of the data collection process, NVivo 12 qualitative data analysis program was used to analyze the data obtained from open-ended questions, and descriptive statistics were used to analyze the data obtained from structured questions.

Findings and Conclusion: The results of the analyzes were discussed and the necessary recommendations were presented in the light of the results.

Keywords: Observation Skills, Preschool Teacher, Preschool, Observation

Okul Öncesi Öğretmenlerin Gözlem Becerilerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Mehmet Akif İnci[1], Adalet Kandır[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 187 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Çocuklar için en iyi öğrenme yöntemi olarak kabul edilen yaparak yaşayarak öğrenmenin başlangıç noktası gözlem yapmaktır. Çocuklar, temel bir bilgi edinme süreci olan gözlem yapma esnasında duyu organları ve çeşitli materyalleri kullanarak nesneler ve olaylar hakkında bilgi toplarlar. Çocukların duyularını kullanarak gözlemleri sonucu elde ettiği deneyimler doğuştan meraklı olan çocuklara dünyayı algılama, tanıma ve anlamlandırmaya yönelik birçok fırsat sunmaktadır. Çocuklar çevrelerini, nesneleri, insanları ya da durumları gözlemlerken algılarını kullanarak, ayrıntıları fark etmekte, gözlem yoluyla elde ettikleri bilgileri yorumlayarak nesneler ya da olaylar arasında ilişki kurmakta, tahminde bulunarak sonuçlar çıkarmakta, belleğe kaydederek başka alanlarda kullanmaktadırlar. Algı, bilgiyi yapılandırmada ve öğrenmede önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle gözlem becerilerinin desteklenmesi çocukların algılamalarına katkı sağlayacağından okul öncesi dönemde son derece önemlidir. Okul öncesi eğitim kurumlarında çocuklara gözlem yapma ve keşfetme fırsatları sağlayacak öğrenme deneyimlerini içeren doğal bir eğitim ortamının oluşturulmasında öğretmenin rolü önemlidir. Bu bağlamda, araştırmanın amacı okul öncesi öğretmenlerin gözlem becerilerine ilişkin görüşlerinin incelenmesidir.

Yöntem

Araştırmanın modeli: Araştırma, nitel araştırma yöntemi ve temel nitel araştırma desenine uygun olarak tasarlanmıştır.

Çalışma grubu: Araştırmanın çalışma grubunu belirleme sürecinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt ve kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Ölçüt örnekleme yöntemi, araştırma sorusunu somut göstergelerle net bir biçimde irdeleme olanağı vermiş ve önceden belirlenmiş ölçütler ile çalışma grubunu belirlemeyi sağlamıştır. Kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ise, araştırmaya hız ve pratiklik kazandırmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, "İstatistiki Bölge Birimleri Sınıflandırması "na (2003) göre belirlenmiştir. " İstatistiki Bölge Birimleri Sınıflandırması " , Devlet Planlama Teşkilatı ve Türkiye İstatistik Kurumu tarafından, nüfus, coğrafya, bölgesel kalkınma planları, temel istatistiki göstergeler, illerin sosyo - ekonomik gelişmişlik sıralaması gibi kriterler göz önüne alınarak yapılan bölge sınıflandırmasıdır. Bu sınıflandırmaya göre Türkiye, İstanbul, Batı Marmara, Doğu Marmara, Ege, Batı Anadolu, Orta Anadolu, Akdeniz, Batı Karadeniz, Doğu Karadeniz, Kuzeydoğu Anadolu, Ortadoğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu olmak üzere on ik bölgeye ayrılmıştır. Araştırma, her bölgeden bir ili temsil edecek şekilde, İstanbul, Balıkesir, Bursa, İzmir, Ankara, Kayseri , Adana, Samsun, Trabzon, Erzurum, Malatya , Şanlıurfa il merkezlerinde yürütülmüştür. Çalışma grubunu, bu illerin Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı anaokullarında ve anasınıflarında kadrolu ve sözleşmeli olarak görev yapan, en az 3 yıllık mesleki kıdeme sahip, araştırmaya katılmaya istekli okul öncesi öğretmenleri oluşturmuştur.

Veri toplama araçları: Araştırma verileri, ilgili literatür taramaları yapılarak araştırmacılar tarafından hazırlanan *"Gözlem Becerilerine İlişkin Görüşme Formu"* ile toplanmıştır. Form iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm, öğretmenlerin cinsiyet, yaş, mezun olunan okul türü, kadro durumu, mesleki kıdem yılı, görev yapılan şehir gibi kişisel bilgilerini toplamak amacıyla hazırlanan sorulardan

oluşmaktadır. İkinci bölüm ise, okul öncesi öğretmenlerin gözlem becerilerine ilişkin bilgilerine, eğilimlerine ve davranışlarına yönelik görüşlerini temsil eden açık uçlu, odaklı, varsayıma dayalı, alternatif, likert tipi ve çoktan seçmeli gibi yapılandırılmış ve yarı - yapılandırılmış sorulardan oluşmaktadır.

Verilerin toplanması: Çalışmanın verileri, çalışma grubunda yer alan öğretmenlerle yüz yüze görüşme ve Skype görüşmesi yapılarak toplanmıştır.

Verilerin analizi: Veri toplama sürecinin sonunda açık uçlu sorulardan elde edilen verilerin analizinde, NVivo 12 nitel veri analizi programı , yapılandırılmış sorulardan elde edilen verilerin analizinde ise , betimsel istatistik kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Yapılan analizler ile araştırma sonuçları tartışılmış ve araştırma sonuçları ışığında gerekli öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Gözlem Becerileri, Okul Öncesi Öğretmen, Okul Öncesi, Gözlem

Investigation Of The Relationship Between Child Development Students' Belonging Levels And Adult Motivations

Esin Sezgin[1], Alp Aslandoğan[1], Erhan Alabay[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Abstract No: 188 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The department of child development is a profession which has a field of application. The department of child development is a profession which has a field of application. Individual and social needs necessitate the socialization of the individual (Tezcan, 1985). Today, not only the existence of people, but also the quality of life has gained importance, the extent to which the needs of the individual has been met. According to Maslow, when the physiological needs and safety needs are met in general, the individual wants to establish close relations with others and to take part in a group (Boeree, 2006; Maslow, 1954).

The need for belonging has been explained by many theories and theorists as a fundamental requirement. Bowlby, who considers establishing close relationships as a prerequisite for human development to survive, has suggested that close emotional ties are essential in development and that an individual needs to establish a relationship with the family first (Ecke, Chope, & Emmelkaamp, 2006).

The lack of belonging, which is accepted as a basic necessity, also causes various deprivations and causes some kind of unhealthy effect. Anxiety, depression, loneliness, relationship problems and similar emotional problems result from the failure of individuals to meet their needs of belonging. Furthermore, when an individual's need to belong is not met, neurotic, maladaptive and destructive behaviors are either reflected in helpless attempts to establish and maintain relationships or deviate from frustration and aimlessness. University students are also in a critical period in terms of the sense of belonging. In this period, which can be accepted as the end of adolescence and the beginning of young adulthood, university students who are thought to be prepared for adulthood attempt to satisfy the identity, identity and loyalty, belonging and high self needs that started with the adolescence period (Kuşat, 2003). It is entering a process of adaptation involving new social environments. A healthy individual is expected to adapt to this process and develop a sense of belonging to his current situation.

The aim of this study is to find out the relationship between belonging characteristics and adult motivation of the students of the child development department of the health sciences faculty. The research was modeled with relational scanning method which is one of the quantitative research methods. The sample of the study consists of 166 undergraduate students who are continuing their undergraduate education in the 2018-2019 academic year. In the study, “Belonging Scale" is developed by Ersanlı and Koçyiğit (2013) and “Adult Motivations Scale" developed by Ateş and Ihtiyaroglu (2019) were used as data collection tools. The data collected within the scope of the research was analyzed with SPSS 20 package program. As a result of the research, it was found that both internal and external motivation levels of female child development department students were significantly higher than male students. At the same time, it was seen that female students had higher scores in “group of friends”, “family” and “profession” subscales which belong to the subscales of Belonging Scale. There was no significant difference between the class level independent variable. When the correlation analysis was examined, a significant positive correlation was found between two scales and scale sub dimensions.

Keywords: Child Development, Belonging, Adult Motivations.

Çocuk Gelişimi Öğrencilerinin Ait Olma Düzeyleri ile Yetişkin Motivasyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Esin Sezgin[1], Alp Aslandoğan[1], Erhan Alabay[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Bildiri No: 188 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocuk gelişimi bölümü uygulama alanı insan olan bir meslek dalıdır. Çocuk gelişimi bölümü uygulama alanı insan olan bir meslek dalıdır. Bireysel ve toplumsal ihtiyaçlar, kişinin toplumsallaşmasını zorunlu kılmaktadır (Tezcan, 1985). Günümüzde insanlar için sadece var olabilmenin değil, aynı zamanda yaşam kalitesinin de önem kazanması, bireyin ihtiyaçlarının ne derece karşılandığını da önemli hale getirmiştir. Maslow'a göre genel olarak fizyolojik ihtiyaçları ve güvenlik ihtiyacı karşılandığında birey, başkaları ile yakın ilişkiler kurmak ve bir grupta yer almak istemektedir (Boeree, 2006; Maslow, 1954).

Ait olma ihtiyacı pek çok kuram ve kuramcı tarafından temel bir gereksinim olarak açıklanmıştır. Hayatta kalmak için yakın ilişkiler kurmayı insan gelişiminin ön şartı olarak kabul eden Bowlby, gelişimde yakın duygusal bağların temel olduğunu, bireyin öncelikle aile ile bir ilişki kurmaya ihtiyaç duyduğunu öne sürmüştür (Ecke, Chope, & Emmelkaamp, 2006).

Temel bir gereksinim olarak kabul edilen ait olma duygusunun eksikliği de çeşitli yoksunluklar ortaya çıkarmakta ve bir çeşit sağlıksız etkiye sebep olmaktadır. Anksiyete, depresyon, yalnızlık, ilişki problemleri ve buna benzer duygusal problemler, bireylerin ait olma ihtiyaçlarını karşılamadaki başarısızlıklarından kaynaklanmaktadır. Bunun ötesinde, bireyin ait olma ihtiyacı karşılanmadığında, nevrotik, uyumsuz ve yıkıcı davranışlar ya ilişki kurmak ve sürdürmek için çaresiz girişimlere yansımakta ya da hayal kırıklığı ve amaçsızlığa sapmaktadır. Ait olma duygusunun sağlıklı yaşanması açısından üniversite öğrencileri de kritik bir dönemdedir. Ergenliğin sonu ve genç yetişkinliğin başlangıcı olarak kabul edilebilen bu dönemde, yetişkinliğe hazırlandığı düşünülen üniversite öğrencileri ergenlik dönemiyle birlikte başlayan kimlik, buna bağlı olarak statü ve bağlılık, aidiyet ve yüksek benlik ihtiyaçlarını doyurmaya çalıştıkları (Kuşat, 2003), bunun yanı sıra mesleki kararlar vermeyi ve yeni sosyal çevrelerini içeren bir uyum sürecine girmektedir. Sağlıklı bir bireyin, bu sürece uyum sağlaması, mevcut durumuna ilişkin aidiyet duygusu geliştirebilmesi beklenmektedir.

Motivasyon, insanların yaptıkları işten ve iş çevresinden memnun olduklarında daha verimli çalışacak olmaları nedeniyle örgütler için araştırma konusu olmuştur (Eren, 2015). Yapılan araştırmalarda motivasyonun örgütler için taşıdığı öneme ve verimlilik, performans üzerindeki etkisine dikkat çekilmiştir. Performans, araştırmacılar tarafından; yetenek ile motivasyonun çarpımı şeklinde formüle edilmekte ve motivasyon üstündeki güçlü etkisine, örgütlerde insanlar üzerindeki stratejik önemine dikkat çekilmektedir (Hitt, Miller ve Colella, 2006). Bu bilgiler ışığında, en yetenekli kişinin bile yeterli motivasyona sahip olmadığı sürece yüksek performans gösteremeyeceği söylenebilir. Motivasyonu daha çok içsel faktörlerle ifade eden kapsam ve dışsal faktörlerle ifade eden süreç kuramları (Sağır, 2016) arasındaki temel fark, bireyin eyleme geçmedeki mantığıdır (Hoy ve Miskel, 2010). Motivasyon teorilerindeki çeşitliliğin kavramsal kargaşa yaratacağı (Leonard, Beauvais ve School, 1999), içsel ve dışsal motivasyon ayrımının incelemeyi kolaylaştıracağı düşünülebilir. 20. yüzyılda motivasyon konusunda sıkça söz edilen kavramlardan dışsal motivasyon, davranış psikolojisi ile ilgili olup, bireyin dıştan kontrol edildiğini savunurken; içsel motivasyon, bilişsel ve hümanist psikoloji ile ilgili olup içsel düşüncelerin,

duyguların ruhsal enerjisini vurgulamaktadır (Aydın, 2013).

Bu araştırmanın amacı, sağlık bilimleri fakültesi çocuk gelişimi bölümü öğrencilerinin ait olma özellikleri ile yetişkin motivasyonları arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarmaktır. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden birisi olan ilişkisel tarama yöntemi ile modellenmiştir. Araştırmanın örneklemini, 2018-2019 eğitim öğretim yılı çocuk gelişimi lisans eğitimine devam etmekte olan 166 lisans öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama araçları olarak, Ersanlı ve Koçyiğit (2013) tarafından geliştirilen "Ait Olma Ölçeği" ile Ateş ve İhtiyaroğlu (2019) tarafından geliştirilen "Yetişkin Motivasyonları Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırma kapsamında toplanan veriler SPSS 20 paket programı ile analiz edilmiştir. Araştırmanın sonucunda, kadın çocuk gelişimi bölümü öğrencilerin hem içsel hem de dışsal motivasyon düzeylerinin, erkek öğrencilere göre anlamlı şekilde yüksek olduğu tespit edilmiştir. Aynı zamanda kadın öğrenciler, erkek öğrencilere göre ait olma durumlarında da Ait Olma Ölçeği alt boyutları olan "arkadaş grubu", "aile" ve "meslek" alt boyutlarında daha yüksek bir puana sahip olduğu görülmüştür. Sınıf düzeyi bağımsız değişkeni ile iki ölçek arasında anlamlı bir farklılaşmaya rastlanmamıştır. Korelasyon analizleri incelendiğinde ise, ait olma ölçeği alt boyutları "arkadaş grubu", "aile" ve "meslek" ile yetişkin motivasyonları alt boyutları "içsel motivasyon", "dışsal motivasyon" ve toplam motivasyon puanları arasında orta düzeyde pozitif yönlü anlamlı bir ilişkiye rastlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Gelişimi, Ait Olma, Yetişkin Motivasyonları.

A Study Into The Humour Styles Of Preschool Teachers

Seda Eskidemir Meral[1], Fatma Tezel Şahin[2], Cansu Tutkun[3]

[1]*Akdeniz Üniversitesi*

[2]*Gazi Üniversitesi*

[3]*Bayburt Üniversitesi*

Abstract No: 195 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Placing humour in educational environment facilitates learning for children, helps them like the school, be socialized, spend enjoyable time and over stress. Humour helps teachers get to know children, understand them, support their development and learning and make easy communication with children. In order to place humour in educational environment, it is necessary that teachers have a positive humour style, children know the development features of humour and an environment where there will be suitable materials for the humour development of children should be formed. In order that students can easily produce humour and appreciate the value of the humour produced, it is of importance that teachers form a classroom atmosphere where children will feel comfortable and in secure.

Humour styles are examined as positive (compatible) and negative (incompatible) styles. Affiliative and self-enhancing humour styles are regarded as positive and healthy ones, self-defeating and aggressive humour styles are thought as negative and harmful styles. Affiliative humour contains a tendency of telling funny things, joking, telling jokes in order to entertain other people, improve relations and reduce stress among people. Self-enhancing humour contains protecting a humoristic perspective in hard conditions in life and using the tendency of entertainment and humour against some inconveniences encountered in life. Aggressive humour comprises using humour to satirize others as in the cases of japing, humiliating and kidding. Self-defeating humour contains the tendency of extremely satirizing and scorning himself, telling funny things against himself and laughing with others when he is scorned and japed in order to entertain others.

As preschool students learn by taking models, the fact that their teachers have a positive humour styles could help children have a positive humour styles as well. For that reason, it is believed that investigating the humour styles of preschool teachers will make a contribution to the literature.

Purpose

The purpose of the current study is to investigate the humour styles of preschool teachers and the ones that they use in the educational environment.

In this sense the following questions will be tried to answer:

How are the humour styles of preschool teachers?

What style of humours are used by preschool teachers in the educational environments?

Method

In the current study, a mixer research method comprising qualitative and quantitative

approaches was used. The working group of the study was made up of 190 preschool teachers working at the schools of National Education in the city of Antalya. The quantitative data of the research was gathered by "General Information Form" prepared to determine the personal data of the teachers and by "Humour Styles Questionnaire Scale" that was adapted to Turkish by Yerlikaya (2003). Qualitative data of the research was gathered by a semi-structured interview form prepared by the researchers. Humour Styles Questionnaire Scale was made up of 4 dimensions, self-enhancing humour, affiliative humour, aggressive humour and self-destructing humour, and of 32 items. These four dimensions were grouped as compatible-positive humour (Self-enhancing and Affiliative Humour) and incompatible-negative humour (Self-defeating and Aggressive Humour). Semi-structured interview form was made up of questions aiming at determining how teachers used humour in their classes, what style of humour they had, how the children were affected by this style of humour in the class. In the first stage of the research, the teachers in the working group were applied "Humour Styles Questionnaire Scale". At the second stage, 12 volunteer teachers were determined out of the working group. After deciding the convenient times of the teachers, the individual interviews were realized face-to-face. The data obtained was analysed after suitable statistical processes.

Findings and Conclusion

The results of research will be discusses in the light of the literature and necessary recommendations will be made.

Keywords: Preschool, teacher, humour

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Mizah Tarzlarının İncelenmesi

Seda Eskidemir Meral[1], Fatma Tezel Şahin[2], Cansu Tutkun[3]
[1]*Akdeniz Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*
[3]*Bayburt Üniversitesi*

Bildiri No: 195 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Mizahın eğitim ortamlarında yer alması çocukların öğrenmelerini kolaylaştırır, okulu sevmelerini, sosyalleşmelerini, eğlenceli vakit geçirmelerini, stresle başa çıkmalarını sağlar. Mizah; öğretmenlerin çocukları tanımalarına, anlamalarına, çocukların gelişim ve öğrenmelerini desteklemelerine ve çocuklarla kolay iletişim kurmalarına yardım eder. Mizahın eğitim ortamında yer alabilmesi için öğretmenlerin olumlu mizah tarzına sahip olması, çocukların mizah gelişim özeliklerini bilmesi ve çocukların mizah gelişim özelliklerine uygun malzemelerin de yer aldığı bir ortam yaratması gerekmektedir. Öğretmenin çocukların rahatça mizah üretebilmeleri, üretilen mizahın değerini takdir edebilmeleri için çocukların kendilerini rahat ve güvende hissettiği bir sınıf atmosferi oluşturması önemlidir.

Mizah tarzları; olumlu(uyumlu) ve olumsuz (uyumsuz) mizah tarzları olarak ele alınmaktadır. Katılımcı mizah ve kendini geliştirici mizah tarzları olumlu ve sağlıklı mizah tarzları olarak görülürken, kendini yıkıcı mizah ve saldırgan mizah tarzları olumsuz ve zararlı olarak görülmektedir. Katılımcı mizah; diğer insanları eğlendirmek, ilişkileri geliştirmek ve kişiler arası gerilimleri azaltmak amacıyla komik şeyler söylemeye, espriler yapmaya, fıkralar anlatmaya ve şakalaşmaya yönelik eğilimi içermektedir. Kendini geliştirici mizah; yaşam karşısında, zor durumlarda mizahi bir bakış açısını korumayı, yaşamda karşılaşılan uyuşmazlıklar karşısında eğlenme eğilimini ve mizahı kullanmayı içermektedir. Saldırgan mizah dalga geçme, küçük düşürme ve alay etme gibi durumlarda olduğu gibi mizahı diğerlerini yermek amacıyla kullanmayı içermektedir. Kendini yıkıcı mizah ise kişinin diğerlerini eğlendirmek için aşırı derecede kendini yermesini ve hor görmesini, kendi aleyhinde komik şeyler söylemesini ve kendisi ile alay edildiğinde ya da küçük düşürüldüğünde diğerleriyle birlikte gülme eğilimini içermektedir.

Okul öncesi dönemdeki çocuklar model alarak öğrendikleri için öğretmenlerinin olumlu mizah tarzına sahip olmaları çocukların da olumlu mizah tarzına sahip olmasını sağlayabilir. Bu nedenle okul öncesi öğretmenlerinin mizah tarzlarının incelenmesinin alan yazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Amaç

Bu çalışmanın temel amacı okul öncesi öğretmenlerinin mizah tarzlarının ve eğitim ortamlarında yer verdikleri mizah tarzlarının incelenmesidir.

Bu temel amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranacaktır:

Okul öncesi öğretmenlerinin mizah tarzları nasıldır?

Okul öncesi öğretmenleri eğitim ortamlarında hangi tarz mizaha yer vermektedir?

Yöntem

Bu araştırmada nitel ve nicel yaklaşımları kapsayan karma araştırma yöntemi kullanılmıştır.

Araştırmanın çalışma grubunu Antalya ilinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda görev yapan 190 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın nicel verileri öğretmenlerin kişisel bilgilerini belirlemeye yönelik hazırlanan "Genel Bilgi Formu" ve Yerlikaya(2003) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Mizah Tarzları Ölçeği" ile toplanmıştır. Nitel veriler ise araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığı ile toplanmıştır. Mizah Tarzları Ölçeği, kendini geliştirici mizah, katılımcı mizah, saldırgan mizah ve kendini yıkıcı mizah olmak üzere 4 boyuttan ve 32 maddeden oluşmaktadır. Bu dört boyut; uyumlu-olumlu mizah (Kendini Geliştirici ve Katılımcı Mizah) ve uyumsuz-olumsuz mizah (Kendini Yıkıcı ve Saldırgan Mizah) olarak gruplandırılmaktadır. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı toplam puan için .81'dir. Yarı yapılandırılmış görüşme formu ise öğretmenlerin sınıflarında mizaha ne şekilde yer verdiklerini, hangi tarzda mizah anlayışına sahip olduklarını, çocukların sınıfta bu mizah tarzından nasıl etkilendiğini belirlemeye yönelik sorulardan oluşmaktadır. Araştırmanın ilk aşamasında çalışma grubundaki öğretmenlere "Mizah Tarzları Ölçeği" uygulanmıştır. İkinci aşamasında çalışma grubunda yer alan 12 gönüllü öğretmen belirlenmiştir. Öğretmenlerin uygun olduğu zamanlar belirlenerek görüşme formları aracılığıyla yüz yüze bireysel görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler uygun istatistiksel işlemler yapılarak analiz edilmiştir.

Bulgular ve Sonuç

Araştırma sonuçları ilgili alan yazın ışığında tartışılacaktır ve gerekli önerilere yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi, öğretmen, mizah

Pre-Service Teachers' Opinions About Teaching Practice Course

Perihan Tuğba Şeker[1], Neslihan Bay[2], Fatma Alisinanoğlu[3]
[1]*Uşak Üniversitesi*
[2]*Osmangazi Üniversitesi*
[3]*Biruni Üniversitesi*

Abstract No: 200 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Teachers play an important role in raising qualified individuals with the quality of their education. In order to educate qualified individuals, professionally equipped teachers should be included in the society.In order for the teacher to be equipped, many skills such as professional competence, communication skills, authority building skills, managing, planning and implementing the program, gaining desired behaviors and evaluating the teaching process are needed. Pre-service teachers' inability to fully acquire their professional skills during their undergraduate education reduces the efficiency of their education when they become teachers.

Professional skills are acquired through theoretical and practical courses in the teaching program. Teaching practice course is an application process in which teaching experience is gained, knowledge and skills are developed, learning by doing is provided, classroom management skills are acquired, and the information is blended with personality through applications. Council of Higher Education (CoHE) (1998) defines the Teaching Practice course as a course that is planned for the pre-service teachers to develop their knowledge and skills in a school environment by trying and to gain the characteristics required by their profession. In the last year of undergraduate education, pre-service teachers should take the Teaching Practice I and II courses and develop a daily plan for six hours and a day under the supervision of teachers in the practice schools. In the two-hour theoretical part of the course, discussions and evaluations related to the applications of pre-service teachers are made with the instructors responsible for the course. In this context, the teaching practice course aims to support the professional and individual development ofpre-service teachers by using the knowledge, skills, attitudes, values and habits gained during the first three years by providing opportunities to use them in an effective, efficient and reliable professional environment.The subject of the study is to what extent the teaching practice can gain determined objectives to teacher candidates and how effective it can be on them.

The researches revealed that pre-service teachers faced some problems in the teaching practice course. In order to eliminate these problems, MoNE (Ministry of National Education) and CoHE have updated the teaching practice directive in 2018. After this update, the opinions and suggestions of the pre-service teachers about the implementation process are important in terms of seeing the functioning of the updated directive. The aim of the study is to reveal the opinions of the pre-service preschool teachers about the teaching practice course. For this purpose, semi-structured interview form, one of the qualitative research methods, was used in the study. In order to ensure the content validity of the interview questions, the opinions of 3 experts were taken and the questions were rearranged.The study group consists of 42 pre-service teachers who took the teaching practice I and teaching practice II courses from the preschool teachers of EskişehirOsmangazi and Uşak University Faculty of Education in 2018-2019 academic year. Pre-service teachers were asked 5 questions to evaluate the process of teaching practice and a question to make suggestions for this course. Descriptive analysis method was used for data analysis. The data obtained were documented and coded separately by each researcher as

themes and sub-themes. The encodings were compared and a single coding was obtained. The data was interpreted by including the direct statements of the participants.

As a result of the research, it was found that the pre-service teachers perceived themselves as the ones who had the most *connection* with children and *influenced* their education during the teaching process from the point of children, mostly as *successful* from the point of the program, the ones who are *good at communicating* mostly but who are *concerned* about the professionfrom the point of personal characteristics. In addition, it was found that they did *not have problems*usually for the school employees but the problem they experienced most was the*intervention of the teac*hers and after teaching, it was found that they consider themselves *sufficient* in terms of professional development. It was seen that the pre-service teachers made 22 different suggestions for the teaching practice course. Among these suggestions, *increasing the duration of the teaching practice cours*e, *ensuring the consistency of the wishes and expectations of the instructors* making the practice, *being flexible in the selection and change of the practice schools* and making the practices in the previous years to *gain the mission to the teacher candidates* are the most recommended ones.When the results of the research are evaluated, it can be said that the teaching practice course has important contributions to the prospective teachers, but it is necessary to improve the quality and quantity of this course in order for them to reach a sufficient level in terms of professional development.

Keywords: preschool teacher, teachin practice

Öğretmenlik Uygulaması Dersine İlişkin Öğretmen Adaylarının Görüşleri

Perihan Tuğba Şeker[1], Neslihan Bay[2], Fatma Alisinanoğlu[3]
[1]*Uşak Üniversitesi*
[2]*Osmangazi Üniversitesi*
[3]*Biruni Üniversitesi*

Bildiri No: 200 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Öğretmenler verdiği eğitimin kalitesiyle nitelikli bireylerin yetiştirilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Nitelikli birey yetiştirmek için mesleki açıdan donanımlı öğretmenlerin topluma kazandırılması gerekmektedir. Öğretmenin donanımlı olabilmesi için mesleki yeterliliği, iletişim becerisi, otorite kurma becerisi,yönetme programı planlama ve uygulama, istendik davranışları kazandırma, öğretim süreci ve değerlendirme gibi birçok beceriye ihtiyaç duyulmaktadır. Öğretmen adaylarının lisans eğitimi boyunca mesleki becerileri tam anlamıyla kazanamamaları öğretmen olduklarında verecekleri eğitimin verimliliğini azaltmaktadır.

Mesleki beceriler öğretmenlik programındaki teorik ve uygulamalı derslerle kazanılmaktadır. Öğretmenlik uygulaması dersi, öğretmenlik deneyiminin kazanıldığı, bilgi ve becerilerin geliştirildiği, yaparak yaşayarak öğrenmenin sağlandığı, sınıf yönetimi becerilerinin kazanıldığı,, öğrenilen bilgilerin uygulamalar yoluyla kişilikle harmanladığı bir uygulama sürecidir. YÖK (1998) Öğretmenlik Uygulaması dersini, öğretmen adaylarının kazanmış olduğu bilgi ve becerilerini bir okul ortamında deneyip geliştirebilmesi ve mesleğinin gerektirdiği özellikleri kazanabilmesi için planlanan bir ders olarak tanımlamaktadır.Öğretmen adaylarının lisans eğitimlerinin son sınıfında eğitim öğretim yılı içinde Öğretmenlik Uygulaması I ve II derslerini alarak, uygulama okullarında öğretmenlerin gözetiminde, haftada altı saat ve bir gün olmak üzere günlük eğitim planı geliştirmesi ve sınıflarda uygulanması gerekmektedir. Söz konusu dersin iki saatlik teorik bölümünde de öğretmen adaylarının uygulamalarıyla ilgili tartışma ve değerlendirmeler dersin sorumlusu olan öğretim elemanları ile yapılmaktadır. Bu bağlamda öğretmenlik uygulaması dersi, öğretmen adaylarının ilk üç yıl derslerinde kazandıkları bilgi, beceri, tutum, değer ve alışkanlıkları mesleki ortamda etkili, verimli ve güvenli olarak kullanma olanağı sağlayarak mesleki ve bireysel gelişmelerini desteklemeyi amaçlamaktadır. Öğretmenlik uygulaması dersinin, belirlenen amaçları öğretmen adaylarına ne derece kazandırabildiği ya da onlar üzerinde ne kadar etkili olabildiği araştırmanın konusunu oluşturmaktadır.

Yapılan araştırmalar öğretmenlik uygulaması dersinde öğretmen adaylarının bazı sorunlarla karşılaştıklarını ortaya koymuştur. Bu sorunların ortadan kaldırılması amacıyla MEB ve YÖK işbirliğinde 2018 yılında öğretmenlik uygulaması yönergesinde güncelleme yapılmıştır. Yapılan bu güncelleme sonrasında öğretmen adaylarının uygulama sürecine yönelik görüş ve önerileri, güncellenen yönergenin işleyişini görme açısından önemlidir. Araştırmanın amacı okul öncesi öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulaması dersine ilişkin görüşlerinin ortaya konulmasıdır. Bu amaç doğrultusunda araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme sorularının kapsam geçerliliğini sağlamak için 3 uzmanın görüşü alınmış ve sorular yeniden düzenlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu 2018–2019 eğitim öğretim yılında Eskişehir Osmangazi ve Uşak Üniversiteleri Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Öğretmenliği son sınıf öğrencilerinden öğretmenlik uygulaması I ve öğretmenlik uygulaması II derslerini alan 42 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Öğretmen adaylarına öğretmenlik uygulaması dersinin sürecini değerlendirecekleri 5 soru ve bu derse yönelik önerilerde bulunacakları bir soru sorulmuştur. Verilerin analizinde betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır.

Elde edilen veriler doküman haline getirilmiş, temalar ve alt temalar halinde her bir araştırmacı tarafından ayrı ayrı kodlanmıştır. Yapılan kodlamalar karşılaştırılarak uzlaşılmış ve tek bir kodlama elde edilmiştir. Veriler katılımcıların doğrudan ifadelerine de yer verilerek yorumlamıştır.

Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulaması sürecinde çocuklar açısından kendilerinionlarla en fazla *bağ kurabilen* veonların eğitimi üzerinde *etkili* olan kişiler olarak, program açısından çoğunlukla *başarılı* olarak, kişisel özellikleri açısından en çok*iletişimi iyi* ve mesleğe yönelik *kaygı duyan* olarak kişiler olarak gördükleri bulgusuna ulaşılmıştır. Ayrıca, uygulama yaptıkları okul çalışanlarına yönelik çoğunlukla *sorun yaşamadıkları*nı, en fazla yaşadıkları sorunun ise *öğretmenlerin müdahalesi* olduğunu; öğretmenlik uygulaması sonrasında mesleki gelişim açısından çoğunlukla kendilerini *yeterli*gördükleri bulunmuştur. Öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulaması dersine yönelik 22 farklı öneride bulunduğu ve bu önerilerden *öğretmenlik uygulaması dersinin süresinin arttırılması*, uygulama yaptıran *öğretim elemanlarının istek ve beklentilerinin birbirleriyle tutarlılığının sağlanması*, *uygulama okullarının seçiminde ve değişiminde esnek olunması* ve uygulamaların daha önceki yıllar da yaptırılmasıyla *öğretmenlik mesleğine yönelik misyonun öğretmen adaylarına kazandırılması* önerilerinin en fazla önerilenler arasında yer aldığı görülmüştür. Araştırma sonuçları değerlendirildiğinde, öğretmenlik uygulaması dersinin öğretmen adaylarına önemli katkılarının olduğu, ancak mesleki gelişim açısından yeterli düzeye gelebilmeleri için bu dersin nitelik ve niceliğinin iyileştirilmesi gerektiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi öğretmeni, öğretmenlik uygulaması

21St Century Skills: Preschool Teachers' Opinions And Practices

Demet Koç Tüylü[1], Fatma Gülçin Demirci[2]
[1]*Uludağ Üniversitesi*
[2]*Darıca Anaokulu*

Abstract No: 204 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

The changes that have emerged with technology in recent years have brought demands for the types of problems encountered in daily life and the skills that students need to successfully solve life's challenges. Nowadays, although real information can be accessed almost immediately, there is a growing problem with a dynamically changing, non-transparent and complex problem. It is at this point that children and young people are able to solve complex problems and the importance of 21st century manpower is emerging.

21st century skills, which represent qualified manpower, are undoubtedly the major agenda at every level of education. While the educational objectives of the countries have evolved to train people who can compete economically with other countries in a global context, the objectives and objectives should be implemented starting from the level of pre-school education. At this point, the acquisition of 21st century skills in preschool period is of great importance in preschool period. In this study, it is aimed to discuss the support of 21st century skills in preschool period. In line with this aim, it is aimed to present the views and evaluations of preschool teachers about 21st century skills and to determine the status of teachers to include 21st century skills in classroom practices. It is important to support children in terms of 21st century skills in preschool period, which is the lowest step of the education process. It is thought that the research is important since it is the purpose of determining the knowledge and thoughts of the teacher about the 21st century skills, how he/she prefers to acquire these skills and which factors affect the skill acquisition process.

The study was designed as a qualitative case study. 12 preschool teachers (11 females and 1 males) working in kindergartens within the primary school affiliated to the Ministry of National Education in Istanbul and in the 5-year-old classes of official independent kindergartens were included in the study. with the teacher. In the determination of teachers, easily accessible sample selection was applied and volunteer teachers were studied. Duration of service of teachers; 9 teachers 1-5 years, 3 teachers 6-10 years. In terms of graduation status, 10 teachers are undergraduate graduates and two teachers are graduate graduates. In order to collect more detailed data about the situation, semi-structured interview technique was used as data collection technique. A semi-structured interview form prepared by the researchers provided data on the views and opinions of teachers. The data obtained in the study were analyzed using descriptive analysis method. The thematic framework was determined in line with the aim of the research and interview questions, and then the interview notes were first discussed separately by the researchers. As a result of the separate analysis, the agreement between the researchers was %89.7. The information obtained as a result of the research was transferred to the reader with direct quotations without commenting

According to the data obtained from the study, it was found that 10 teachers did not receive any training directly related to these skills and only two teachers took a 60-minute seminar. According to teachers' definitions, 21st century skills; learning, life and career, technology and virtue. Regarding the importance of 21st century skills, all teachers stated that these skills are the necessity of the age in

order to adapt to the changing world. Teachers' practices related to developing these skills in preschool period; science activities, projects, outdoor activities and the use of technology. At the same time, they emphasized that coding trainings are important but they do not apply.

As a result of the research, it was seen that teachers' opinions about what 21st century skills are in parallel with the skills mentioned in the literature and they are aware of the importance of these skills. On the other hand, it is concluded that teachers have some deficiencies about how to develop 21st century skills. This result shows the importance of updating the 21st century skills in teacher training processes.

Keywords: 21st century skills, preschool education, teacher practices.

21. Yüzyıl Becerileri: Okul Öncesi Öğretmenlerinin Görüşleri ve Uygulamaları

Demet Koç Tüylü[1], Fatma Gülçin Demirci[2]
[1]*Uludağ Üniversitesi*
[2]*Darıca Anaokulu*

Bildiri No: 204 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Son yıllarda teknolojiyle birlikte ortaya çıkan değişiklikler, günlük yaşamda karşılaşılan sorun türlerine ve dolayısıyla öğrencilerin hayatın zorluklarını başarılı bir şekilde çözebilmek için ihtiyaç duydukları becerilere yönelik talepler getirmiştir. Günümüzde gerçek bilgiye neredeyse anında erişilebilse de, dinamik olarak değişen, şeffaf olmayan ve karmaşık bir problemle gittikçe daha fazla karşı karşıya kalınmaktadır. İşte bu noktada, çocukların ve gençlerin karmaşık problemleri çözebilen nitelikte olmaları gündeme gelmekte ve 21. yüzyıl becerilerine sahip insan gücünün önemi karşımıza çıkmaktadır.

Nitelikli insan gücünü temsil eden 21. yüzyıl becerileri, şüphesiz her eğitim kademesinde büyük gündem oluşturmaktadır. Ülkelerin eğitim hedefleri küresel bağlamda ekonomik olarak diğer ülkelerle rekabet edebilecek insanlar gücü yetiştirmeye evirilmişken, amaçlar ve hedefler okul öncesi eğitim düzeyinden başlayarak yürütülmelidir. Bu noktada 21. yüzyıl becerilerinin okul öncesi dönemde kazandırılması okul öncesi dönemde de büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmada, okul öncesi dönemde 21. yüzyıl becerilerinin desteklenmesini tartışmak amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda, okul öncesi öğretmenlerinin 21. yüzyıl becerilerine ilişkin görüşlerinin ve değerlendirmelerinin ortaya konulması ve öğretmenlerin sınıf içi uygulamalarında 21.yüzyıl becerilerine yer verme durumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Eğitim-öğretim sürecinin en alt basamağı olan okul öncesi dönemde çocukların 21. yüzyıl becerileri açısından desteklenmesi önemlidir. Okul öncesi dönemde çocuğun eğitimi ile ilgili en önemli sorumluluğu üstlenen öğretmenin 21. yüzyıl becerileri hakkında bilgi ve düşüncelerinin ne olduğunun, bu becerileri nasıl kazandırmayı tercih ettiğinin ve beceri kazandırma sürecini hangi faktörlerin etkilediğinin belirlenmesi amacı taşıdığı için araştırmanın önemli olduğu düşünülmektedir.

Araştırma nitel desende bir durum çalışması olarak tasarlanmıştır. Araştırma kapsamına İstanbul ilinde MEB'e bağlı ilkokul bünyesindeki anasınıflarında ve resmi bağımsız anaokullarının 5 yaş grubu sınıflarında görev yapan, 11 kadın ve bir erkek olmak üzere, 12 okul öncesi öğretmeni dahil edilmiştir. Öğretmenlerin belirlenmesinde kolay ulaşılabilir örneklem seçimin başvurulmuş ve gönüllü öğretmenler ile çalışılmıştır. Öğretmenlerin hizmet süreleri; 9 öğretmenin 1-5 yıl, 3 öğretmenin 6-10 yıldır. Mezuniyet durumlarına bakıldığında ise, 10 öğretmen lisans mezunu, iki öğretmen yüksek lisans mezunudur.

Araştırmada duruma ilişkin daha ayrıntılı veri toplayabilmek için, veri toplama tekniği olarak yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır. Araştırmacılar tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile öğretmenlerin görüş ve düşüncelerine ilişkin veriler elde edilmiştir. Araştırmada elde edilen veriler, betimsel analiz yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmanın amacı ve görüşme soruları doğrultusunda tematik çerçeve belirlenmiş ve ardından araştırmacılar tarafından görüşme notları öncelikle ayrı ayrı ele alınarak irdelenmiştir. Ayrı yapılan analiz sonucunda araştırmacılar arası uyum %89,7 olarak belirlenmiştir. Araştırma sonucunda elde edilen bilgiler, yorum katılmaksızın doğrudan alıntılar ile okuyucuya aktarılmıştır.

Araştırmadan elde edilen verilere göre, öğretmenlerin 21. yüzyıl becerileri ilgili herhangi bir eğitim alıp almama durumlarına bakıldığında, 10 öğretmenin doğrudan bu becerilere ilişkin eğitim almadıkları, yalnızca iki öğretmenin 60 dakikalık bir seminer aldığı belirlenmiştir. Öğretmenlerin tanımlamaları doğrultusunda, 21. yüzyıl becerileri; öğrenme, yaşam ve kariyer, teknoloji ve erdem olmak üzere dört tema altında tanımlanmıştır. 21. yüzyıl becerilerinin önemine ilişkin, öğretmenlerin tamamı bu becerilerin değişen dünyaya uyum sağlayabilmek için çağın gerekliliği olduğunu ifade etmişlerdir. Öğretmenlerin okul öncesi dönemde bu becerilerin geliştirilmesine ilişkin uygulamaları; fen etkinlikleri, projeler, açık hava etkinlikleri ve teknoloji kullanımı içeren etkinliklerdir. Bununla birlikte kodlama eğitimlerinin önemli olduğunu ancak uygulamadıklarını vurgulamışlardır.

Araştırma sonucunda, öğretmenlerin 21. yüzyıl becerilerinin neler olduğuna ilişkin görüşlerinin alanyazında belirtilen beceriler ile paralellik gösterdiği belirlenmiştir ve bu becerilerinin öneminin farkında oldukları görülmektedir. Diğer yandan, öğretmenlerin 21. yüzyıl becerilerinin nasıl geliştirilebileceğine ilişkin birtakım eksikliklerinin olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Bu sonuç, öğretmen yetiştirme süreçlerinde 21. yüzyıl becerilerine ilişkin güncellemelerin yapılmasının önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: 21. yüzyıl becerileri, okul öncesi eğitim, öğretmen uygulamaları.

What Kind Of A Preschool Teacher Am I Going To Be? Investigation Of Preschool Teacher Candidates' Self Efficacy Beliefs

Hilal İlknur Tunçeli[1], Ezgi Akşin Yavuz[2], Rengin Zembat[3]
[1]*SAKARYA ÜNİVERSİTESİ*
[2]*TRAKYA ÜNİVERSİTESİ*
[3]*MALTEPE ÜNİVERSİTESİ*

Abstract No: 208 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

It is known that family, environment and school elements have a direct effect on the educational life of a child in the preschool period. The school involves the teacher, the physical environment and the programme. Teachers make important contributions to the implementation of the elements related to the school, who do their job willingly, equipped with the necessary knowledge and skills, and have professional self-efficacy beliefs affect the performance of the profession and leave a mark on children, when combined with their other characteristics. It is thought that teachers having a strong belief in their own self-efficacy will positively affect the quality and atmosphere of education and training they provide when they are with children. With this in mind, our aim is to examine the professional self-efficacy beliefs and the differentiation of these beliefs according to different variables of the fourth year university students who are studying in preschool education undergraduate programmes, namely prospective teachers who will start work in a short time.

Method

The research model was determined as a screening model from quantitative methods. The population of this research consists of universities in Turkey, within Departments of Pre-School Education, which have fourth year university students studying in undergraduate programmes in the 2018-2019 spring semester. Multiple sampling methods were used in the study. The questionnaires, which the researchers created online, were used at a university in each region including all public and private universities by using a random drawing method in order to reach the teachers in all regions in Turkey. Furthermore, starting with the fourth year students in the universities where the researchers work, prospective teachers were asked to submit the form to all the fourth grade preschool teacher candidates would willingly participate in the study. A snowball sampling method was used. In this research, a total of 549 prospective teachers, who are continuing their undergraduate programmes in Preschool Education, took part. In the classification of the data, 46 data forms which were found to be incomplete were excluded from the study and the responses of 503 prospective teachers were examined.

The data was collected by using a "Prospective Teacher Personal Information Form" developed by the researchers which includes questions about gender, age, name of the university, willingness to choose the department, thoughts about entering the profession after graduation and reasons for it, and the "Preschool Teacher Self Efficacy Beliefs Scale" developed by Tepe and Demir (2012) which consists of 37 items in a five point likert scale. *The scale consists of six sub-dimensions which are the leaning and teaching process, communication skills, family participation, planning, regulation of learning environment and classroom management*. The total Cronbach Alpha reliability coefficient calculated in

the original form of the scale was found to be 97, and the total Cronbach Alpha reliability coefficient was found to be 91 with the evaluation of the current study. This value indicates that the measurement tool is reliable in the practice carried out with the prospective teachers.

In the process of collecting data, the "Prospective Teacher Personal Information Form" and the "Preschool Teachers Self Efficacy Beliefs Scale", which were created on Google Forms, were sent to the departments of the designated universities and the prospective teachers via email and mobile applications with the explanatory information. Prospective teachers from 14 different universities participated in the study. In the process of data analysis, the normality of the distribution was examined first, and found to be non-homogeneous. For this reason, nonparametric analysis methods were used. The Mann Whitney-U test was used for the gender variable, and the Kruskal Wallis H test was used for the variables of department choice and entering the profession upon graduation. The source of the difference was determined by Benferronni correction in the sub-dimensions with significant differences (Bonferronni correction $p<0.017$) and the effect size was examined.

Findings

When the scores of prospective teachers from the Self-Efficacy Beliefs Scale were evaluated on the basis of all sub-dimensions and total scores, it was seen that the average scores of the study group were close to the maximum score. Accordingly, it can be said that the Professional Self-efficacy scores of prospective teachers are above the average score of the assessment tool. When the Prospective Teacher Self-Efficacy Beliefs Scale and the differentiation of the scores obtained from sub-dimensions according to gender variables were examined, it was found that communication skills, family participation, planning sub-dimensions, and total scores differ significantly in favour of female teacher candidates. It was seen that there was a significant difference in terms of communication skills, learning-teaching processes, family participation sub-dimensions, and total scores in favour of prospective teachers who chose their departments voluntarily. It was found that the scores obtained from the sub-dimension of family participation only differed significantly in favour of prospective teachers who want to enter their profession after graduation according to the variable of willingness to enter the profession after graduation.

Result

As a result of this study, which aims to examine professional self-efficacy beliefs of prospective pre-school teachers, it has been determined that the prospective teachers of the preschool education and child development undergraduate programmes of our country have a higher average score on the professional self-efficacy scale than the average maximum score which can be taken from the scale. In addition, it was seen that the majority of the prospective teachers chose this programme willingly and want to enter the teaching profession when they graduate. It can be said that having high self-efficacy beliefs and willingness to enter the profession is desirable for the profession. The prospective teachers who will work in preschool education institutions show promise.

Keywords: preschool prospective teacher, professional self-efficacy, belief

Nasıl Bir Okul Öncesi Öğretmeni Olacağım? Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Mesleki Öz Yeterlik İnançlarının İncelenmesi

Hilal İlknur Tunçeli[1], Ezgi Akşin Yavuz[2], Rengin Zembat[3]
[1]*SAKARYA ÜNİVERSİTESİ*
[2]*TRAKYA ÜNİVERSİTESİ*
[3]*MALTEPE ÜNİVERSİTESİ*

Bildiri No: 208 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Okul öncesi dönemde çocuğun eğitim-öğretim yaşantısında aile, çevre ve okul unsurlarının doğrudan etkili olduğu bilinmektedir. Okul; öğretmen, fiziksel ortam ve programı kapsamaktadır. Okula ilişkin unsurların yaşama geçmesinde önemli katkısı olan öğretmenlerin mesleklerini severek yapmaları, gerekli bilgi beceriyle donanmış olmaları ve mesleki öz yeterlilik inancı, diğer kişisel özellikleriyle bir araya geldiğinde; mesleğini nasıl gerçekleştirdiğini etkilemekte ve dolayısıyla çocuklarda nasıl izler bıraktığını belirlemektedir. Öğretmenlerin mesleki öz yeterlik inancı yüksek olmasının çocuklarla birlikteyken sergileyeceği performansı, onlara sağlayacağı ortamla eğitim-öğretim sürecinin kalitesini olumlu yönde etkileyeceği düşünülmektedir. Bu noktadan hareketle araştırmada okul öncesi eğitimi lisans programlarında öğrenim gören dördüncü sınıf öğrencilerinin yani kısa zamanda göreve başlayacak olan öğretmen adaylarının mesleki öz yeterlik inançlarının ve bu inancın çeşitli değişkenlere göre farklılaşmanın incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırmanın modeli nicel yöntemlerden tarama modeli olarak belirlenmiştir. Araştırmanın evreni Türkiye'de yer alan, bünyesinde Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalı olan ve 2018-2019 bahar döneminde lisans programlarında öğrenim görmekte olan dördüncü sınıf öğrencileri bulunan üniversitelerden oluşmaktadır. Araştırmanın çalışma grubu oluşturulurken birden çok örnekleme yönteminden faydalanılmıştır. Buna göre araştırmacıların online olarak oluşturdukları soru formlarını, Türkiye genelinde tüm bölgelerdeki öğretmen adaylarına ulaşabilmek maksadıyla, devlet ve özel üniversitelerin tamamı dahil olmak üzere araştırmacılar tarafından her bir coğrafi bölgede yer alan ve kura çekme yöntemiyle belirlenen bir üniversiteye iletilmiştir. Bununla birlikte araştırmacıların görev yaptıkları üniversitelerde eğitim öğretime devam eden dördüncü sınıf öğretmen adaylarından başlamak üzere; kartopu örnekleme yöntemine dayalı olarak öğretmen adaylarından çalışmaya katılmayı isteyen ve kabul eden tüm dördüncü sınıf okul öncesi öğretmen adaylarına formu iletmeleri talep edilmiştir. Araştırmada Okul Öncesi Öğretmenliği lisans programına devam eden toplam 549 öğretmen adayına ulaşılmıştır. Verilerin tasnifi aşamasında eksik bilgilerin olduğu belirlenen 46 veri araştırma dışında bırakılmış ve toplam 503 öğretmen adayının yanıtları incelenmiştir.

Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen cinsiyet, yaş, üniversite adı, bölümü isteyerek seçme/me durumu, mezun olduğunda mesleğini yapmayı düşünme/me durumuna ve nedenlerine ilişkin soruları içeren "Öğretmen Adayı Kişisel Bilgi Formu" ile Tepe ve Demir (2012) tarafından geliştirilen beşli likert tipinde 37 maddeden oluşan "Okul Öncesi Öğretmenlerinin Öz Yeterlik İnançları Ölçeği" ile toplanmıştır. Ölçek; *öğrenme öğretme süreci, iletişim becerileri, aile katılımı, planlama, öğrenme ortamlarının düzenlenmesi ve sınıf yönetimi* olmak üzere altı alt boyuttan

oluşmaktadır. Ölçeğin orijinal formunda hesaplanan toplam Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı. 97; mevcut araştırmada yapılan değerlendirme ile toplam Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı. 91 olarak bulunmuştur. Bu değer öğretmen adaylarıyla gerçekleştirilen uygulamada da ölçme aracının güvenilir olduğunu ifade etmektedir. Veri toplama sürecinde Google Formlar yoluyla elektronik olarak oluşturulan "Öğretmen Adayı Kişisel Bilgi Formu" ve " Okul Öncesi Öğretmenlerinin Öz Yeterlik İnançları Ölçeği" bağlantı adresleri ve açıklayıcı bilgiler hem belirlenen üniversitelerdeki anabilim dallarına hem de katılımcı öğretmen adaylarına elektronik posta, mobil uygulamalar aracılığıyla gönderilmiştir. Araştırmaya toplam 14 farklı üniversiteden öğretmen adayları katılmıştır. Verilerin analizi sürecinde ilk olarak dağılımın normalliği incelenmiş ve homojen olmadığı görülmüştür. Bu sebeple nonparametrik analiz yöntemleri kullanılmıştır. Cinsiyet değişkeni için Mann Whitney-U testi, bölümü seçme durumu ve mezun olunca mesleği yapma durumu değişkenleri için Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Anlamlı fark çıkan alt boyutlarda Bonferronni düzeltmesi yapılarak farkın kaynağını belirlenmiş (Bonferronni düzeltmesi $p<0.017$) ve etki büyüklüğü incelenmiştir.

Bulgular

Öğretmen adaylarının Okul Öncesi Öğretmenlerinin Öz Yeterlik İnançları Ölçeğinden aldıkları puanlar tüm alt boyutlar ve toplam puan bazında değerlendirildiğinde çalışma grubu ortalama puanlarının, maksimum puana yakın olduğu görülmektedir. Buna göre öğretmen adaylarının mesleki öz yeterliklerinin ölçme aracının ortalama puanı üzerinde olduğu söylenebilir. Öğretmen adaylarının mesleki öz yeterlik inançları ölçeği ve alt boyutlarından aldıkları puanların cinsiyet değişkenine göre farklılaşma durumu incelendiğinde; iletişim becerileri, aile katılımı, planlama alt boyutları ve toplam puanlarının kadın öğretmen adayları lehine anlamlı olarak farklılaştığı bulunmuştur. Öğrenim görmekte oldukları bölümü isteyerek seçme/me durumu değişkenine göre iletişim becerileri, öğrenme öğretme süreci, aile katılımı alt boyutları ve toplam puanlarında "bölüm isteyerek seçen" öğretmen adayları lehine anlamlı farklılaşma olduğu görülmüştür. Öğretmen adaylarının mezun olduktan sonra mesleği yapmayı isteme/me durumu değişkenine göre sadece aile katılımı alt boyutundan elde ettikleri puanların "mezun olunca mesleğini yapmak isteyen" öğretmen adayları lehine anlamlı düzeyde farklılaşma gösterdiği bulunmuştur.

Sonuç

Okul öncesi öğretmen adaylarının mesleki öz yeterlik inançlarının incelenmesini amaçlayan bu çalışmanın sonucunda ülkemiz okul öncesi eğitimi ve çocuk gelişimi lisans programlarında öğrenim gören ve araştırmaya katılan öğretmen adaylarının mesleki öz yeterlik inançlarının ölçekten alınabilecek orta puanın üzerinde ortalamaya sahip olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte öğretmen adaylarının çoğunluğunun bu programı isteyerek seçtikleri, mezun olduklarında da öğretmenlik mesleğini yapmak istedikleri görülmüştür. Okul öncesi eğitim kurumlarında görev yapacak öğretmen adaylarının mesleğe dair istekli olmaları ve mesleki öz yeterlik inançlarının yüksek olması alan için beklenen ve istenen bir durum olması sebebiyle umut verici olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi öğretmen adayı, mesleki öz yeterlik, inanç

An Examination Of The Effect Of Environmental Arrangements Of Pre-School Educational Institutions On Children'S Emotional Development

Neriman Aral[1], Gül Kadan[2], Burçin Aysu[3]
[1]*Ankara Üniversitesi*
[2]*Çankırı Karatekin Üniversitesi*
[3]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi*

Abstract No: 222 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

Education is very important in the development of countries. At first, individual's education start in the family, then it develops with the effects of game, school environment and other social environments. In this sense, the education is discussed as a multi-directional factor. Among these factors; learner, teacher and environment, which are the basic elements of learning, have the potential of determining the quality of education. The pre-school education, which is the most important periods of lives, consists of the most important phase of education and the environment becomes more important in pre-school period. The purpose of the pre-school education is to support the children's development and enable them to acquire good habits and prepare them for basic education. The school education's reach to its purposes depends on education program applied to the teachers, methods and techniques, but also it depends on the environmental arrangements of the institutions as well. The environmental arrangements in the pre-school education institutions affect both the quality of education and the child development. The arrangements of educational institutions appropriate to all development characteristics of children and planning according to the children's interests, wishes and developments increase the rate of benefitting from pre-school education. It is necessary to work in collaboration with the child development field when the educational environments are made. The educational environments and equipment which are made accordingly both increase the quality of education children receive and causes positive reflections in the children's behaviors. Thanks to quality and appropriate environments the development of child is supported. Further, in such environments the children they can start discovering and making attempts in a way that prompt their feelings of curiosity and creativity which are present in their nature in a secure environment. The physical and psychological structure of the classroom, in which there are children, can leave important effects on the children. A quality physical structure, the size of the classroom, the materials, which are chosen according to children's developmental interests and needs, help increase the learning motivation of children and undertake the responsibility of learning by entering the active learning lives of them. The secure psychological environment of the classroom is also important. Social and emotional development, which is one of the developmental areas and shape the people's lives as a whole, can be supported in such environments. The environments in which the children feel themselves in secure psychologically help them interiorize the values such as empathy sharing, waiting for his turn, respect and love and thus they can turn such behaviors into their habits because the conditions of physical environments are very important in the healthy development of children. As the pre-school education institutions have an important place in the process of children's development, it is also important to increase the quality of pre-school education environments. Although there are studies about the determination of the environmental arrangements of pre-school education institutions, no study has been found about the effects of environmental arrangement on the children's development. It is believed that this study is to guide the improvements about the environmental arrangements and lead

to the development-friendly schools become more widespread. In this respect, in this study it is aimed to determine whether the environmental arrangements of the pre-school education institutions have effects on the socio-emotional development of the children.

Method

In the study, which was a descriptive research, the students in independent nursery schools and nursery class of elementary schools, which are dependent to Çankırı Directorate of National Education, were included. Choosing samples were not performed, it was tried to reach the full population. "General Information Form" developed by the researchers, "Early Childhood Environment Rating Scale" developed by Horns and Clifford (1980) and adapted to Turkish by Baştürk and Işıkoğlu (2008) and "Pre-School Social Behavior Scale" developed by Cric et al. (1987) and adapted to Turkish by Karakuş (2008) are to be used as a data collection tool in the study.

Findings and Result

The data obtained from this study, which was carried out to determine whether the environmental arrangements of pre-school education institutions affect the socio-emotional development of children, are to be discussed by analyzing them with appropriate statistical methods.

Keywords: Pre-School period, environment, socio-emotional development

Okul Öncesi Eğitim Kurumlarının Çevresel Düzenlemelerinin Çocukların Sosyal Duygusal Gelişimlerine Etkisinin İncelenmesi

Neriman Aral[1], Gül Kadan[2], Burçin Aysu[3]
[1]*Ankara Üniversitesi*
[2]*Çankırı Karatekin Üniversitesi*
[3]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi*

Bildiri No: 222 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Ülkelerin kalkınmasında eğitim çok önemlidir. Bireylerin eğitimi ilk olarak ailede başlar, daha sonra oyun, okul çevresi ve diğer sosyal çevrenin etkisi ile gelişir. Bu anlamda eğitim çok yönlü bir faktör olarak ele alınmaktadır. Bu faktörler içinde öğrenme unsurunun temel elemanları olan öğrenen, öğretmen ve çevre eğitimin kalitesini belirleme potansiyeline sahiptir. Özellikle yaşamın en önemli dönemlerinden olan okul öncesi eğitim, eğitimin en önemli evresini oluşturmakta, okul öncesi dönemde çevre daha da önemli hale gelebilmektedir. Okul öncesi eğitimin amacı; çocukların gelişimini desteklemek, iyi alışkanlıklar kazanmasını, onların temel eğitime hazırlanmasını sağlamaktır. Okul öncesi eğitimin amaçlarına ulaşabilmesi, öğretmene, uygulanan eğitim programına, yöntem ve tekniklere bağlı olduğu kadar kurumların çevresel düzenlemelerine de bağlıdır. Okul öncesi eğitim kurumlarındaki çevresel düzenlemeler, eğitim kalitesinin yanında çocuk gelişimini de etkilemektedir. Eğitim kurumlarının çocukların, tüm gelişim özelliklerine uygun olarak düzenlenmeleri, çocukların ilgi, istek ve gelişimlerine uygun planlamaların yapılması okul öncesi eğitimden yararlanma oranını da arttıracaktır. Eğitim ortamları oluşturulurken çocuk gelişimi alanı ile işbirliği içinde olan çalışmalar gerekmektedir. Bu doğrultuda hazırlanan eğitim ortamları ve donanımlar bir yandan çocukların aldıkları eğitimin kalitesini yükseltecek diğer yandan da çocuk davranışlarında olumlu yansımalar oluşturacaktır. Kaliteli ve uygun olan çevre sayesinde hem çocuğun gelişimi desteklenecek, hem de çocuklar güvenli bir ortamda doğalarında var olan merak ve yaratıcılık duygularını harekete geçirecek şekilde keşif ve girişimlerde bulunabileceklerdir. Çocukların içinde bulunduğu sınıfın fiziksel ve psikolojik yapısı çocuk üzerinde önemli etkilerde bulunabilir. Kaliteli bir fiziksel yapı, sınıfın büyüklüğü, çocukların gelişimsel ilgi ve ihtiyaçlarına göre ortamda bulundurulan materyaller, çocukların aktif öğrenme yaşantılarına girerek, öğrenme motivasyonlarının artmasına ve öğrenme sorumluluğunu alabilmelerine yardımcı olabilecektir. Sınıfın psikolojik ortamının güvenilir olması da önemlidir. Gelişim alanlarından biri olan ve insan hayatının tüm yaşamını şekillendirecek olan sosyal ve duygusal gelişim bu tip ortamlarda desteklenebilecektir. Çocukların psikolojik olarak kendilerini rahat ve güvende hissettikleri ortamda empati, paylaşma, sırasını bekleme, saygı ve sevgi gibi değerleri de içselleştirebilecek ve bu tip davranışları alışkanlık haline getirebileceklerdir. Çünkü çocukların sağlıklı gelişiminde fiziksel çevre koşulları çok önemlidir. Okul öncesi eğitim kurumları, çocukların gelişim sürecinde oldukça önemli bir yer tutması, okul öncesi eğitim ortamlarının kalitesini arttırmasını da beraberinde getirmektedir. Okul öncesi eğitim kurumlarının çevresel düzenlemelerinin belirlendiği araştırmalar bulunmasına rağmen, çevresel düzenlemelerin çocukların gelişimleri üzerindeki etkisine yönelik bir araştırma bulunmamaktadır. Bu araştırma ile kurumların çevresel düzenlemelerinde yapılacak iyileştirme çalışmalarına kaynaklık edeceği ve gelişim dostu okulların yaygınlaştırılmasına ise öncülük edeceği düşünülmektedir. Bu düşünceler ışığında araştırmada, okul öncesi eğitim kurumlarının çevre düzenlemelerinin çocuğun sosyal-duygusal gelişimine etkisinin olup olmadığının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Tanımlayıcı olarak gerçekleştirilen araştırmada, Çankırı İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı olan bağımsız anaokulları ile ilköğretim okullarındaki anasınıfları ve bu kurumlara devam eden çocuklarla çalışılmıştır. Araştırmada örneklem seçimine gidilmeyerek, tüm evrene ulaşılmaya çalışılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan "Genel Bilgi Formu", Horns ve Clifford (1980) tarafından geliştirilen ve Işıkoğlu (2007) ve Baştürk ve Işıkoğlu (2008) tarafından Türkçeye uyarlanan "Erken Çocukluk Eğitim Ortamları Ölçme Aracı (ECERS)" ve Crik vd. (1987) tarafından geliştirilen ve Karakuş (2008) tarafından Türkçeye uyarlanan "Okul Öncesi Sosyal Davranış Ölçeği" ile toplanacaktır.

Bulgular ve Sonuç

Okul öncesi eğitim kurumlarının çevre düzenlemelerinin çocuğun sosyal-duygusal gelişimine etkisinin olup olmadığının belirlenmesi amacıyla yapılan bu araştırmadan elde edilen veriler uygun istatistiksel yöntemlerle analiz edilerek tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Dönem, Çevre, Sosyal-Duygusal Gelişim

Cooperation Of Preschool Teachers And Teacher Candidates In Manipulative Material Development: A Case Study

Menekşe Boz[1], Gonca Uludağ[2]
[1]*Hacettepe Üniversitesi*
[2]*Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanlığı*

Abstract No: 230 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim: The aim of this study is to investigate the manipulative material design process carried out in collaboration with preschool teachers and preschool teacher candidates. Manipulative materials are objects that an individual can feel, touch, control and move and these materials can be industrial or designs of the teacher or teacher candidates. Manipulative materials allow children to learn by living, these materials have a major role in concrete and active participation at the early childhood phase education.

Method: This research is a qualitative study and it was conducted as a case study. Case studies are based on the 'how' and 'why' questions and allow the investigator to investigate in depth the phenomenon or event that the researcher cannot control. The study group consistes of 9 preschool teachers working in a preschool in Ankara in 2018-2019 academic year and 20 preschool teacher candidates. Preschool teacher candidates are attending the second year of a pre-school teacher degree program of a public university in Ankara. They take the compulsory course named "Instructional Technologies and Material Development" and volunteered to participate in the research. Two of the teachers are graduate students, six of them are in undergraduate programs and two of them are associate degree graduates and the average age of teachers is 42.

Data collection tool: The research data were obtained through semi-structured interview forms that were created to be used for interviews before and after the application. Interview technique is very effective in obtaining information about individuals' experiences, attitudes, opinions, complaints, feelings and beliefs. In the pre-interview form prepared for pre-service teachers consists of questions related to the concept of manipulative material, the purpose and importance of using manipulative materials in preschool education, and the issues to be considered in preparing manipulative materials. In the last interview form prepared for prospective teachers, in addition to the questions in the pre-interview form, questions related to the process of collaboration with teachers during the implementation process, their contribution and suggestions for the process were included. On the other hand, interviews were conducted with pre-school teachers only after the implementation process and the interview form prepared for the teachers included questions about the process of cooperation with the prospective teachers, the contribution of this process and their suggestions for the process. In addition, data were obtained from the weekly learning diaries that the teacher trainees kept in groups during the material development process.

Manipulative material preparation process: In the process, prospective teachers formed working groups of 3-4 people. In each group, all of the teachers worked with a group of students and shared the areas they identified for use in their classes with the group. Accordingly, each group prepared three manipulative materials. During this preparatory process, firstly, two-hour manipulative material preparation seminar was given to prospective teachers by the researchers. The teacher candidates were then asked to prepare drafts for the materials they would create. Researchers and prospective teachers

worked on the drafts and in line with the feedback, the prospective teachers met with the group teachers and decided which drafted work would become the material in use. Following the decision-making process of the manipulative material, teacher and prospective teachers made a collaborative sharing about how the material should be made, what should be considered, and the age and developmental characteristics of the children. This study was conducted for 2 hours per week, every week. Pre-service teachers completed the preparation of manipulative materials in the 5-week-guided process. Pre-service teachers completed the preparation of manipulative materials in the 5-week-guided process. After the completion of the material development process, the materials were shared with the preschool children at the Material Festival. This event lasted 3 hours.

Data collection: Research data were obtained in the spring semester of the 2018-2019 academic year. First of all, preliminary interviews were conducted with preschool teacher candidates. After the Material Festival, final interviews were held with both preschool teacher candidates and teachers. Thus, the application and data collection process of the research was completed in a total of 9 weeks.

Data analysis: The collected data were analyzed by content analysis. The main purpose of content analysis is to reach the concepts and relationships that can explain the collected data. Coding and categorization of data, finding themes, organizing and defining data according to codes and themes, and interpreting the findings follow each other.

Results and Conclusion: The process of analyzing the research data is ongoing.

Keywords: material development, manipulative material, preschool education, teacher-teacher candidates collaboration

Manipülatif Materyal Geliştirmede Okul Öncesi Öğretmenleri ve Öğretmen Adayları İşbirliği: Bir Durum Çalışması

Menekşe Boz[1], Gonca Uludağ[2]
[1]*Hacettepe Üniversitesi*
[2]*Yükseköğretim Kalite Kurulu Başkanlığı*

Bildiri No: 230 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Araştırmanın amacı: Bu çalışmanın amacı, okul öncesi öğretmenleri ile öğretmen adayları işbirliğinde gerçekleştirilen manipülatif materyal tasarımı sürecinin incelenmesidir. Manipülatif materyaller bireyin "hissedebileceği, dokunabileceği, kontrol edebileceği ve hareket ettirebileceği" nesneler olup, sanayi ürünü ya da öğretmen tasarımı şeklinde olabilmektedir. Bu materyaller okul öncesi eğitimde yaparak yaşayarak, somut ve aktif katılımlı öğrenmelerine olanak sunmaktadır.

Yöntem: Bu araştırma nitel bir çalışma olup, durum çalışması olarak yürütülmüştür. Durum çalışmaları, 'nasıl' ve 'niçin' sorularını temel almakta, araştırmacının kontrol edemediği bir olgu ya da olayı derinliğine incelenmesine olanak vermektedir. Araştırmanın çalışma grubu 2018-2019 eğitim-öğretim yılında, Ankara'da bir anaokulunda görev yapan 9 okul öncesi öğretmeni ile Ankara'da bir devlet üniversitesinin okul öncesi öğretmenliği lisans programının ikinci sınıfına devam eden, programın "Öğretim teknolojileri ve materyal geliştirme" zorunlu dersini alan ve araştırmaya katılmaya gönüllü olan 20 öğretmen adayı oluşturmuştur. Öğretmenlerin 2'si yüksek lisans, 6'sı lisans programı ve 2'si ise ön lisans mezunu olup, öğretmenlerin yaş ortalaması 42'dir.

Veri toplama aracı: Araştırma verileri, uygulama öncesi ve sonrası yapılacak görüşmeler için kullanılmak üzere oluşturulan yarı yapılandırılmış görüşme formları aracılığıyla elde edilmiştir. Görüşme tekniği bireylerin deneyimlerine, tutumlarına, görüşlerine, şikâyetlerine, duygularına ve inançlarına ilişkin bilgi elde etmede oldukça etkilidir. Öğretmen adayları için hazırlanan ön görüşme formunda manipülatif materyal kavramı, okul öncesi eğitimde kullanım amacı ve önemi, manipülatif materyal hazırlamada dikkat edilmesi gereken hususlara ilişkin sorulara yer verilmiştir. Öğretmen adayları için hazırlanan son görüşme formunda ise ön görüşme formundaki sorulara ek olarak uygulama sürecinde öğretmenlerle yaptıkları işbirliği çalışmalarına ilişkin süreç, bu sürecin katkısı ve sürece yönelik önerilerine ilişkin sorulara yer verilmiştir. Okul öncesi öğretmenleriyle ise sadece uygulama süreci sonrasında görüşmeler gerçekleştirilmiş, öğretmenler için hazırlanan görüşme formunda öğretmen adaylarıyla yaptıkları işbirliği çalışmalarına ilişkin süreç, bu sürecin katkısı ve sürece yönelik önerilerine ilişkin sorulara yer verilmiştir. Bunun yanı sıra öğretmen adaylarının materyal geliştirme sürecinde grup halinde tuttukları haftalık öğrenme günlüklerinden veriler elde edilmiştir.

Manipülatif materyal hazırlama süreci: Süreçte, öğretmen adayları 3-4 kişilik çalışma grupları oluşturmuşlardır. Her bir grup, her bir öğretmen bir grup öğrenci ile çalışmış ve kendi sınıflarında kullanılmak üzere belirledikleri alanları grubuyla paylaşmıştır. Bu doğrultuda her grup üçer manipülatif materyal hazırlamıştır. Bu hazırlık sürecinde öncelikle araştırmacılar tarafından öğretmen adaylarına iki saatlik manipülatif materyal hazırlama semineri verilmiştir. Ardından öğretmen adaylarından oluşturacakları materyallere ilişkin taslaklar hazırlamaları istenmiştir. Araştırmacılar ve öğretmen adayları tarafından taslaklar üzerinde çalışılmış ve dönütler doğrultusunda öğretmen adayları, grup öğretmenleri ile görüşerek hangi taslak çalışmanın materyal haline dönüşeceğini kararlaştırmışlardır. Manipülatif materyale karar verme sürecinin ardından öğretmen ve öğretmen adayları materyalin nasıl

yapılması ve nelere dikkat edilmesi gerektiği, çocukların yaş ve gelişim özelliklerine ilişkin konulara yönelik her hafta ve haftada 2 saat olmak üzere işbirlikçi bir paylaşımda bulunmuşlardır. Öğretmen adayları, öğretmen rehberliğindeki 5 haftalık süreçte manipülatif materyal hazırlıklarını tamamlamışlardır. Materyal geliştirme çalışmalarının tamamlanmasının ardından öğretmen adayları hazırladıkları materyalleri 3 saat süren "Materyal Şenliği" etkinliğinde anaokuluna devam eden çocuklarla paylaşmışlardır.

Verilerin toplanması: Araştırma verileri 2018-2019 akademik yılının bahar yarıyılında elde edilmiştir. Araştırmada öncelikle öğretmen adayları ile ön görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Gerçekleştirilen "Materyal Şenliği" etkinliğinin ardından ise hem öğretmen adayları hem de öğretmenler ile son görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Böylece araştırmanın uygulama ve veri toplama süreci toplam 9 haftalık süreçte tamamlanmıştır.

Veri analizi: Toplanan veriler içerik analizi ile çözümlenmiştir. İçerik analizinde temel amaç, toplanan verileri açıklayabilecek kavramlara ve ilişkilere ulaşmaktır. İçerik analizi kapsamında verilerin kodlanarak kategorileştirilmesi, temaların bulunması, verilerin kodlara ve temalara göre düzenlenmesi ve tanımlanması, bulguların yorumlanması aşamaları birbirini izlemektedir

Bulgular ve Sonuç: Araştırma verilerinin analiz edilmesi süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: materyal geliştirme, manipülatif materyal, okul öncesi eğitim, öğretmen-öğretmen adayı işbirliği

Analyzing Evaluation, Adaptation And Parental Involvement Sections Of Activity Plans Prepared By In-Service Preschool Teachers

Fatma Elif Kılınç[1], Zeynep Kurtulmuş[2], Keziban Büşra Kaynak Ekici[3], Nursel Bektaş[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi*

[2]*Gazi Üniversitesi*

[3]*Necmettin Erbakan Üniversitesi*

Abstract No: 232 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Early childhood education period covers the education process which forms the basis of development and supports the child's cognitive, motor, language, social and emotional development areas and self-care skills in a holistic way. In this critical period, where basic knowledge, skills and habits are gained in the first years of life, qualified educational environments and experiences offered to children are of vital importance. 2013 Early Childhood Education Programme supports children's healthy growth and life skills through rich learning experiences by maximizing all developmental areas. The activity plans implemented in the daily education flow expected to be prepared in the program should be planned on the basis of learning outcomes and indicators in accordance with the developmental characteristics, interests and needs of the children. In this regard, teachers who prepare and implement the program are critical. The teacher is one of the most important determinants of the quality of preschool education and the development of the child. As one of the most important determinants of the quality of preschool education and the development of the child, the teacher should create new learning opportunities through play and structured activities, taking into consideration the progress of each child, and the process during the activities in order to support the child to develop his / her existing abilities and acquire new skills. It will be possible to support the children by creating different educational processes with the learning outcomes and indicators determined through the plans prepared considering the basic features of the program and to carry them to the highest level they can reach from their development level. In this sense, it is of great importance for the teacher to take into account the developmental characteristics, interests and needs of the children, to include appropriate adaptations in the program, to ensure the effective participation of the family and to prepare and implement a child-centered education program by considering the evaluation process in a multidimensional way. With the adaptation section in the activity plans, it is aimed to integrate children with special needs into the whole education process, and in this part of the activity plans, teachers' making multi-dimensional arrangements and adaptations for the children with special needs by taking into account the development areas, materials, learning process and practice for each child in the class are very important in terms of providing equal opportunities for learning and primary school preparation. The family participation section in the activity plan format appears as a new application in the 2013 programme and aims to support classroom learning in the home environment and to ensure the permanence of acquired knowledge, skills and attitudes. This section is fully structured by teachers and is expected to be planned in such a way as to enable the parents to spend quality time with their children and to increase the communication between them. Evaluation, which is another dimension of the activity plans, is a stage where the process and the information and skills learned are reviewed. For this purpose, teachers are expected to carry out various evaluation practices such as "children's talking about the activity, making presentations or pictures to each other, preparing banners / posters, examining the photos taken about the activity, organizing exhibitions or discussions during / at the end of the activity process. Particularly in the discussions made during / at the end of the evaluation process, teachers are expected to direct this process with different kinds of questions such as descriptive,

affective, learning outcomes and life related. In this context, it is aimed to determine how pre-school teachers plan family participation, evaluation and adaptation sections which are the main characteristics of preschool education program. In order to do that, teachers were given pre-determined learning outcomes and indicators and learning process and teachers were asked to plan the sections of family participation, evaluation and adaptation depending on the given ones. The plans prepared by teachers are examined through document analysis, one of the descriptive research models. The study group consists of 53 teachers who participate the pilot project called " To 2023 with Teachers" carried out by the Ministry of National Education General Directorate of Teacher Training and Development in order to improve the teachers' professional competencies, knowledge, skills and competencies and to ensure the effective and efficient conduct of teaching programs. The results of the study are in the analysis stage and suggestions will be presented in line with the results.

Keywords: Early childhood education program, daily flow, activity plan, adaptation, family participation, evaluation

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Etkinlik Planlarında Değerlendirme - Uyarlama ve Aile Katılımı Boyutlarının İncelenmesi

Fatma Elif Kılınç[1], Zeynep Kurtulmuş[2], Keziban Büşra Kaynak Ekici[3], Nursel Bektaş[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi*

[2]*Gazi Üniversitesi*

[3]*Necmettin Erbakan Üniversitesi*

Bildiri No: 232 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Okul öncesi eğitim dönemi, gelişimin temellerinin atıldığı, çocuğun bilişsel, motor, dil, sosyal ve duygusal gelişim alanları ile özbakım becerilerinin bütüncül olarak desteklendiği eğitim sürecini kapsamaktadır. Yaşamın ilk yıllarında temel bilgi, beceri ve alışkanlıkların kazanıldığı bu kritik dönemde çocuklara sunulan nitelikli eğitim ortamları ve sunulan deneyimler önem kazanmaktadır. 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı çocukların zengin öğrenme deneyimleri aracılığıyla sağlıklı büyümelerini ve tüm gelişim alanlarının en üst düzeye ulaşmasını sağlayarak onların yaşam becerilerini desteklemektedir. Programda hazırlanması beklenen günlük eğitim akışı içinde uygulanan etkinlik planlarının çocukların gelişim özellikleri, ilgi ve ihtiyaçlarına uygun şekilde kazanım ve göstergeler esas alınarak hazırlanması gerekmektedir. Bu hususta programın hazırlayıcı ve uygulayıcısı öğretmen kritik önem arz etmektedir. Okul öncesi eğitimin niteliğini ve çocuğun gelişimini etkileyen en temel belirleyicilerden biri olan öğretmen, çocuğun var olan yeteneklerini geliştirmesine ve yeni beceriler edinmesine destek olmak için etkinlikler sırasında sürece önem vererek her çocuğun gelişimini göz önüne alarak oyun ve yapılandırılmış etkinlikler aracılığı ile yeni öğrenme fırsatları oluşturmalıdır. Programın temel özellikleri göz önünde bulundurularak hazırlanan planlar aracılığı ile belirlenen kazanım ve göstergelerle farklı eğitim süreçleri oluşturularak çocukları desteklemek ve bulundukları gelişim düzeyinden ulaşabilecekleri en üst aşamaya taşımak mümkün olabilecektir. Bu bağlamda öğretmenin çocukların gelişim özellikleri, ilgi ve ihtiyaçlarını dikkate alması, programda uygun uyarlamalara yer vermesi, ailenin etkin katılımını sağlaması ve değerlendirme sürecini çok yönlü ele alarak çocuk merkezli eğitim programı hazırlaması ve uygulaması büyük öneme sahiptir. Etkinlik planlarında yer alan *uyarlama* bölümü ile özel gereksinimli çocukların eğitim sürecinin tamamına kaynaştırılması amaçlanmış ve etkinlik planlarının bu bölümünde öğretmenlerin sınıfındaki özel gereksinimli çocuklara yönelik, gelişim alanlarını, materyal, öğrenme süreci ve yöntem gibi unsurları dikkate alarak çok yönlü düzenlemeler ve uyarlamalar yapması sınıfındaki her çocuğa öğrenme ve ilkokula hazırlıkta eşit fırsatlar sunma açısından oldukça önemlidir. Etkinlik planı formatında yer alan *aile katılımı* bölümü ise 2013 programında yeni bir uygulama olarak karşımıza çıkmakta olup sınıf içi öğrenmelerin ev ortamında desteklenmesi ve kazanılan bilgi, beceri ve tutumların kalıcılığının sağlanması amacını taşımaktadır. Bu bölüm tamamen öğretmenler tarafından yapılandırmakta ve öğretmenlerin aile katılım süreçlerini ebeveynlerin çocuklarıyla kaliteli zaman geçirmelerine ve aralarındaki iletişimi artırmaya fırsat verecek nitelikte planlanması beklenmektedir. Etkinlik planlarının bir diğer boyutu olan *değerlendirme* ise sürecin ve öğrenilenlerin gözden geçirildiği bir aşamadır. Bu amaçla öğretmenlerin "çocukların etkinlikle ilgili konuşması, birbirlerine sunum veya resim yapması, afiş/poster hazırlaması, etkinlikle ilgili çekilen fotoğrafların incelenmesi, sergiler düzenlemesi veya etkinlik süreci sırasında/sonunda yapılan tartışmalar" gibi çeşitli değerlendirme uygulamaları yürütmeleri beklenmektedir. Özellikle değerlendirme sürecinde/sonunda yapılan tartışmalarda öğretmenlerin betimleyici, duyuşsal, kazanımlara yönelik ve yaşamla ilişkilendirme gibi farklı türdeki sorularla bu süreci yönlendirmesi beklenmektedir. Bu kapsamda araştırmada okul öncesi öğretmenlerinin okul öncesi eğitim programının temel özelliklerinden aile katılımı, değerlendirme ve uyarlama çalışmalarını nasıl planladıklarını belirlemek amaçlanmıştır. Bu amacı gerçekleştirmek için

öğretmenlere önceden belirlenmiş, kazanım ve göstergeler ve öğrenme süreci hazır olarak verilmiş ve öğretmenlerden verilenlere bağlı kalınarak aile katılımı, değerlendirme ve uyarlama çalışmaları hazırlamaları istenmiştir. Öğretmenler tarafından hazırlanan bu çalışmalar betimsel araştırma modellerinden doküman analizi yoluyla incelenmektedir. Araştırmanın çalışma grubunu Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğü tarafından öğretmenlerin mesleki yeterliklerini, bilgi, beceri ve yetkinliklerini geliştirmek ve öğretim programlarının etkili ve verimli şekilde aktarımını sağlamak amacıyla yürütülen "Öğretmenlerimizle 2023'e Projesi" pilot uygulama kapsamında 14 farklı ilden "Eğitici Eğitimine" katılan 53 okul öncesi alan öğretmeni oluşturmuştur. Araştırmanın sonuçları analiz aşamasında olup sonuçlar doğrultusunda öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim programı, günlük akış, etkinlik planı, uyarlama, aile katılımı, değerlendirme

Nature Relatedness In Preschool Teachers

Ayşegül Ergül
Ankara Üniversitesi

Abstract No: 240 - Abstract Presentation Type: Poster Presentation

The relationship with nature includes the value that one attaches to nature and the connection with other living things in nature. The concept of relationship with nature is not only to love nature and have fun in nature, to enjoy. To understand the nature and importance of nature in all aspects of positive and negative, easy or difficult. Teachers are important in terms of being intellectuals of societies and their access to both children and their families in order to establish a relationship with nature, to sustain this relationship in a meaningful way and to develop concrete applicable solutions to environmental problems.

In particular, preschool teachers should begin to recognize themselves and increase their awareness of the nature of the environment they live in and the nature of the world we share with future generations. They should strengthen their relations with nature, give more space to nature in their personal and professional life and take responsibility and guide the individuals around them in this regard.

The aim of this study is to examine the relationship between teachers and nature, which is not too much aware of in busy daily life but with significant contribution to personal physical and emotional well-being, which is an endless source of support for the development of societies and especially young children in every aspect.

The descriptive survey model, one of the quantitative research methods, was used in the study. The working group of the study consists of preschool teachers (N:51) who work in kindergartens and independent preschools affiliated to the General Directorate of Basic Education in Ankara and are willing to participate in the study. In the interviews conducted before the scale application with the teachers, they were asked to define their level of relationship with nature, their reflections to the classroom environment and their reasons. In addition, classroom environments were examined and various clues that could reflect teachers' relationship with nature were tried to be obtained. With this information, it is aimed to examine the data obtained from the scale, in more detail and to make more explanatory comments about the relationship of teachers with nature.

Nature Relatedness (NR)-21, which was used in the study, was developed by Nisbet, Zelenski and Murphy (2009) in order to determine the relationship level of adults with nature. The Turkish adaptation of the scale was conducted by Çakır, Karaarslan, Şahin and Ertepınar (2015). The scale consists of 21 items and three sub-dimensions: NR Self, NR Perspective and NR Experience. The scale is a five-point Likert type and measurement tool for assessing the individual's own relationship level with nature.

According to the findings, in terms of total scores and three sub-dimension scores of teachers, there was no significant difference between the variables of the types of institutions they graduated, the time in service and higher education level. It is seen that teachers' scores related to nature are above the average score. Teachers defined their relationship with nature in medium and high level

expressions; however, they could not reflect their interest in nature for various reasons. Observations made in classroom environments confirm teachers' views. The teachers emphasized that they want to change this situation.

As a result of living conditions or various preferences, people living in big cities are moving away from nature, spending more time indoors and struggling with various problems caused by this situation is increasing. It is necessary to raise awareness about nature among teachers who work intensively, have limited opportunities in working environments and undertake many different responsibilities and to improve the relationship with nature as best as possible through various efforts.

It is emphasized that human-nature relationship has cognitive and physical dimensions as well as affective dimension. In this direction, some suggestions were given to guide teachers to carry the elements related to nature to the schools and classrooms which are working environments.

Keywords: Nature relatedness, preschool teachers, nature, teacher training

Okul Öncesi Öğretmenlerinde Doğa İlişkisi

Ayşegül Ergül
Ankara Üniversitesi

Bildiri No: 240 - Bildiri Sunum Şekli: Poster Sunum

Doğayla ilişki, kişinin doğaya verdiği değer ve doğadaki diğer canlılarla kurduğu bağlantıyı içerir. Doğayla ilişki kavramı sadece doğayı sevmek ve doğada eğlenmek, keyif almak değildir. Doğanın ne olduğunu ve önemini olumlu ve olumsuz, kolay ya da zor tüm yönleriyle kavramaktır. Doğa ile ilişki kurmada, bu ilişkinin anlamlı şekilde sürdürülmesinde ve çevresel sorunlara somut uygulanabilir çözüm önerilerinin geliştirilmesi için öğretmenler, öncelikle toplumların aydın kişileri olmaları ve hem çocuklara hem de bu çocukların ailelerine erişimleri açısından önemli kişilerdir.

Özellikle okul öncesi öğretmenleri önce kendilerinden başlayarak, içinde yaşadıkları çevrenin ve daha da geniş düşünerek ileriki nesillerle paylaştığımız dünyanın sahip olduğu doğanın özelliklerini daha iyi tanımalı ve farkındalıklarını arttırmalıdır. Doğa ile ilişkilerini daha da güçlendirmeli, kişisel ve mesleki yaşantısında doğaya daha çok yer vermeli ve sorumluluk alarak çevrelerindeki bireyleri bu konuda yönlendirmelidir.

Bu çalışmanın amacı, yoğun günlük yaşamda çok fazla farkında olunmayan ama kişisel fiziksel ve duygusal iyi oluşa önemli katkısı olan; toplumların ve özellikle de küçük çocukların gelişimlerini her açından desteklemede sonsuz bir kaynak olan doğayla ilişki düzeyini öğretmenler açısından incelemektir.

Çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, Ankara İlinde Temel Eğitim Genel Müdürlüğü'ne bağlı bağımsız anaokulları ve anasınıflarında görev yapmakta olan ve çalışmaya katılmaya istekli olan okul öncesi öğretmenlerinden (N:51) oluşmaktadır. Öğretmenlerle ölçek uygulamasından önce yapılan görüşmelerde doğayla ilişki düzeylerini kendilerinin tanımlamaları, bu ilgilerini sınıf ortamına yansıtma durumları ve nedenleri sorulmuştur. Ek olarak, sınıf ortamları incelenmiş ve öğretmenlerin doğa ile ilişki düzeyini yansıtabilecek çeşitli ipuçları edinilmeye çalışılmıştır. Elde edilen bu bilgiler ile ölçekten elde edilen verilerin daha ayrıntılı olarak incelenmesi ve öğretmenlerin doğayla ilişkileri hakkında daha açıklayıcı yorumlar yapılması hedeflenmiştir.

Çalışmada kullanılan Doğa İlişkililik Ölçeği-21 (Nature Relatedness (NR)-21) Nisbet, Zelenski ve Murphy (2009) tarafından yetişkinlerin doğayla ilişki düzeyini belirleme amacıyla geliştirilmiştir. Ölçeğin Türkçeye uyarlanma çalışması Çakır, Karaarslan, Şahin ve Ertepınar (2015) tarafından gerçekleştirilmiştir. Ölçek 21 maddeden ve "Kendilik/özbenlik", "Bakış açısı" ve "Deneyim" olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçek beşli Likert tipi olup, doğayla ilişki düzeyini bireyin kendisinin değerlendirmesine yönelik bir ölçme aracıdır.

Elde edilen bulgulara göre, öğretmenlerin doğayla ilişki düzeylerinde ölçekten alınan toplam puan ve üç alt boyut puanları açısından, çalışma yılı ve yükseköğretim kademesinde mezun oldukları kurum türleri değişkenlerine göre anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Öğretmenlerin doğayla ilişkili olma puanlarının ortalama puanın üzerinde olduğu görülmektedir. Öğretmenler, doğayla ilişkilerini daha çok orta ve yüksek düzey ifadeleri ile tanımlamış; ancak sınıf ortamına çeşitli nedenlerden ötürü doğa ilgilerini yansıtamadıklarını belirtmişlerdir. Sınıf ortamlarında yapılan gözlemler de bu görüşleri doğrular niteliktedir.

Öğretmenler bu durumu değiştirmek istediklerini vurgulamışlardır.

Yaşam şartları ya da çeşitli tercihler sonucunda özelliklerde büyük kentlerde yaşayan insanlarda doğadan uzaklaşma, daha çok kapalı mekânlarda zaman geçirme ve bu durumun getirdiği çeşitli sorunlar ile mücadele etme durumu artış göstermektedir. Yoğun çalışan, çalışma ortamları sınırlı olanaklara sahip olabilen ve çok farklı sorumluluklar üstelenen öğretmenlerde doğaya ilişkin farkındalığın arttırılması ve gösterilecek çeşitli çabalarla doğa ile olan ilişkinin mümkün olduğunca en iyi duruma getirilmesi gerekmektedir. İnsan-doğa ilişkisinin duyuşsal boyutunun yanı sıra bilişsel ve fiziksel boyutlarının da olduğu vurgulanmaktadır. Bu doğrultuda öğretmenlere çalışma ortamları olan okul ve sınıflarına, doğa ile ilişkili olan unsurları taşımalarına rehberlik edecek bazı öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Doğa ilişkisi, okul öncesi öğretmenleri, doğa, öğretmen yetiştirme

Assessments of Preschool Teachers on Their Professional Identities and Roles

Sabri Güngör, Raziye Erkul, Nur Aksoy
Kafkas Üniversitesi

Abstract No: 439 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Identity means to define an individual and a community itself by using the data obtained from others, which is created in a long process and continues to be created continuously, which enables individuals and communities to distinguish themselves from others. Identity can be viewed as a prism for illuminating, understanding and examining the controversial aspects of today's life. In this sense, examining occupations in the context of identity will be a more effective way to understand that profession. Conducting research on occupations in the context of identity is also a key feature in revealing the reality that will result in the reorganization of occupations. Occupational identity are those that are largely shaped by the tensions between the roles defined by the occupational community to which they are members and their own moral and conceptual frameworks and blending the values, beliefs, tendencies that people use to identify themselves with competences (knowledge, skills and attitudes) gained through education. The transformation of the principles that make occupation a an occupation with political, social, cultural, technological and economic changes affect the identity in a real sense. An evaluation of preschool teachers' occupation and roles will be an important form of analysis in terms of providing meaningful results and reinterpreting preschool teaching in today's world when the research topic is made in the context of identity. In general, although there are many researches about occupational identities in literature, it is inevitable to reflect on who they are and why they exist and how they perform their roles because of the lack of scientific researches about the occupational identity of preschool teachers. In this context, the problem of the research is to question the preschool teachers' attitudes towards their occupation and their positions in society and the educational world, and naturally try to answer how the values represented by this group are determined within the material and cultural formations of society and the field of education. For this reason, the main interest of the research is the individual and occupation life stories of preschool teachers, their relationships with other teachers in the school they work at, the construction process regarding their working conditions and identities.

The general purpose of this study is to examine and interpret the pre-school teachers' own occupational identity and roles, experiences, definitions, conceptualizations and narratives within an educational framework. In the study carried out within the framework of qualitative research design, the definitions of occupational identity and role of preschool teachers were examined in the context of issues that would make a difference and offer diversity in analysis such as gender and seniority.

For this general purpose, the following questions were sought;
1. What are the initial stories of preschool teachers' teaching identities?
2. How do pre-school teachers' in-school dynamics / practices take place?
3. What is the construction of preschool teachers' occupational identity?

Qualitative method was used to investigate in-depth evaluations of preschool teachers about their occupational identities and roles. In this study, the researchers used the phenomenological research design because it describes deeply the experiences of preschool teacher identity and roles defined by the

participant subjects. The research was conducted by providing a structured questionnaire consisting of open-ended questions with preschool teachers. The purpose of the qualitative research in this study is to understand the perspectives of preschool teachers about their occupational identities and roles, to include their experiences in the context in which they occur, and to obtain as much depth descriptions and narratives as possible. In this study, in the context of open-ended structured questions created for the purposes of the study, the evaluations and experiences of the participant subjects about the pre-school teacher identity and roles were tried to be revealed. The study group of the study consists of 19 pre-school teachers from kindergarten in Kars city center. In the research, an open-ended structured questionnaire was developed to reveal the evaluations of preschool teachers about their occupational identities and roles and their views and experiences about educational practice in the school. The questionnaire used in the study consists of 30 questions and sub-questions about personal information and initial history of the identities of preschool teachers, dynamics / practices in the school and identity building. The data was analyzed using content analysis in accordance with the qualitative research approach. In this analysis method, the researchers used a qualitative analysis rather than digitizing the views of the participants. n this way, preschool teachers have become a component of the research as subjects who speak their own words, not about them. The data collected through open-ended questionnaires was transferred to the computer by the researchers. Each researcher read and examined all the data separately, coded the data and created themes. Two researchers examined the harmony by comparing the themes. In the next stage, the themes were linked and the meanings of the themes were interpreted. In the research findings, similar and different views of the preschool teachers participating in the study were compared and interpreted by adopting the style of giving direct quotations. The themes of the research were determined as “Initial Story of Principal Identity ”, In-School Dynamics / Practices” and ”Identity Construction of School Administrators ”.

The findings and conclusions of the research are being continued.

Key words: Preschool teachers, occupational identity.

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Mesleki Kimliklerine ve Rollerine İlşkin Değerlendirmeleri

Sabri Güngör, Raziye Erkul, Nur Aksoy
Kafkas Üniversitesi

Bildiri No: 439 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Kimlik, uzun bir süreçte oluşturulan ve sürekli oluşturulmaya devam eden, birey ve toplulukların kendilerini diğerlerinden ayırmasını sağlayan, bireyin ve bir topluluğun kendisini başkalarından aldığı verileri de kullanarak tanımlamasıdır. Kimlik, günümüz yaşamının tartışmalı yönlerini aydınlatmaya, kavramaya ve incelemeye yarayan bir prizma gibi değerlendirilebilir. Bu anlamda, meslekleri kimlik bağlamında incelemek, o mesleği anlamak için daha etkili bir yol olacaktır. Mesleklerle ilgili araştırmayı kimlik bağlamında yürütmek, aynı zamanda mesleklerin yeniden düzenlenmesi sonucunu doğuracak gerçekliği de ortaya koyma açısından önemli bir anahtar özellik taşır.

Meslekî kimlikler, büyük oranda bireylerin üyesi oldukları meslekî toplulukça tanımlanan roller ile bireylerin kendilerine ait ahlaki ve kavramsal çerçeveleri arasındaki gerilimlerce şekillenen kimliklerdir ve insanların kendilerini tanımlamak için kullandıkları değerlerin, inançların, eğilimlerin, eğitim yoluyla kazandıkları yeterlikler (bilgi, beceri ve tutumlar) ile harmanlanmasıdır. Bir mesleği meslek yapan ilkelerin siyasal, sosyal, kültürel, teknolojik ve ekonomik değişimlerle birlikte dönüşmesi, gerçek anlamda meslekî kimliği de etkilemektedir. Okul öncesi öğretmenlerinin mesleklerine ve rollerine ilişkin bir değerlendirme de kimlik bağlamında araştırma konusu yapıldığında günümüz dünyasında anlamlı sonuçlara ulaşmayı ve okul öncesi öğretmenliğini yeniden yorumlamayı sağlama bakımından önemli bir analiz şekli olacaktır. Genel anlamda, alanyazında, mesleki kimliklerle ilgili birçok araştırma olmasına karşın, okul öncesi öğretmenlerinin mesleki kimliği ile ilgili yapılmış bilimsel araştırmaların yok denecek kadar az olmasından hareketle, okul öncesi öğretmenlerinin kim olduğu ve niçin var olduğunun, rollerini nasıl yerine getirdiklerinin onların kendi düşünceleriyle yansıtılması kaçınılmaz olmaktadır. Tartışılan bu bağlamda araştırmanın problemi, okul öncesi öğretmenlerinin, mesleklerine bakışlarını, toplum ve eğitimsel dünya içindeki konumlanışlarını sorgulamak, doğal olarak bu grubun temsil ettiği değerlerin, toplumun ve eğitim alanının maddi ve kültürel oluşumları içinde nasıl belirlendiğini yanıtlamaya çalışmaktır. Bu nedenle okul öncesi öğretmenlerinin bireysel ve meslekî yaşam öyküleri, görev yaptıkları okuldaki diğer öğretmenlerle ilişkileri, çalışma koşulları ve kimliklerine ilişkin inşa süreci gibi konular araştırmanın ana ilgisini oluşturmaktadır.

Bu araştırmanın genel amacı, okul öncesi öğretmenlerinin kendi mesleki kimlik ve rollerini, deneyimlerini, tanımlarını, kavramsallaştırmalarını ve anlatılarını ele almak ve eğitimbilimsel bir çerçeve içinde yorumlamaktır. Nitel araştırma deseni çerçevesinde yürütülen araştırmada, okul öncesi öğretmenlerin mesleki kimlik ve rol tanımları, cinsiyet, kıdem gibi çözümlemede fark yaratacağı ve çeşitlilik sunacağı düşünülen konular bağlamında incelenmiştir. Bu genel amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır;

1. Okul öncesi öğretmenlerinin, öğretmenlik kimliklerinin başlangıç öyküleri nasıldır?
2. Okul öncesi öğretmenlerinin, okul içi dinamikleri/pratikleri nasıl gerçekleşmektedir?
3. Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki kimlik inşası nasıldır?

Araştırmada okul öncesi öğretmenlerinin mesleki kimliklerine ve rollerine ilişkin değerlendirmelerini derinlemesine incelemeyi amaçlayan nitel yöntem kullanılmıştır. Bu çalışmada araştırmacılar, katılımcı özneler tarafından tanımlanmış okul öncesi öğretmen kimliği ve rollerine ilişkin yaşanılan deneyimleri derinlemesine betimlediği için fenomenolojik/olgubilim araştırma desenini

benimsemişlerdir. Araştırma, okul öncesi öğretmenlerle açık uçlu sorulardan oluşan yapılandırılmış soru formunun verilerek doldurulmasının sağlanması ile gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada nitel araştırmanın kullanılma amacı, okul öncesi öğretmenlerinin mesleki kimlik ve rollerine ilişkin bakış açılarını anlama, onların deneyimlerine oluştuğu bağlam içerisinde yer verme, konuyla ilgili olabildiğince derinlemesine betimlemeler ve anlatılar elde etme isteğidir. Bu çalışmada amaçlar doğrultusunda oluşturulan açık uçlu yapılandırılmış sorular bağlamında katılımcı öznelerin okul öncesi öğretmen kimliği ve rollerine ilişkin değerlendirmeleri ve deneyimleri ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Kars ili merkezindeki anaokulundan 19 okul öncesi öğretmen oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak okul öncesi öğretmenlerinin mesleki kimlik ve rollerine ilişkin değerlendirmelerini ve bu bağlamda okuldaki eğitim pratiğine ilişkin görüş ve deneyimlerini açığa çıkarmayı amaçlayan açık uçlu yapılandırılmış soru formu geliştirilmiştir. Araştırmada kullanılan soru formu kişisel bilgiler ve okul öncesi öğretmenlerin kimliklerinin başlangıç öyküsüne, okul içi dinamiklere/pratiklere ve kimlik inşasına yönelik olmak üzere 30 soru ve alt sorudan oluşmaktadır. Veriler nitel araştırma yaklaşımına uygun olarak içerik analizi kullanılarak çözümlenmiştir. Bu analiz yönteminde araştırmacılar, katılımcıların görüşlerinin sayısallaştırmasından daha ziyade niteliksel bir çözümlemeyi benimsemişlerdir. Bu yolla okul öncesi öğretmenleri, hakkında konuşulan değil, kendi sözlerini söyleyen özneler olarak araştırmanın bir bileşeni olmuştur. Araştırmada açık uçlu soru formları ile toplanan veriler, araştırmacılar tarafından bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Her bir araştırmacı ayrı ayrı verilerin tamamını okuyarak incelemiş, verileri kodlamış, temalar oluşturmuştur. İki araştırmacı temaları karşılaştırarak uyumu incelemişlerdir. Daha sonraki aşamada temaların bağlantıları kurulmuş ve temaların anlamları yorumlanmışlar. Araştırma bulgularında, araştırmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin benzer ve farklı görüşleri karşılaştırılarak doğrudan alıntılarla verilme tarzı benimsenerek yorumlanmıştır. Araştırmanın temaları, “Yönetici Kimliğinin Başlangıç Öyküsü”, “Okul İçi Dinamikler/Pratikler” ve “Okul Yöneticilerinin Kimlik İnşası” olarak belirlenmiştir.

Araştırmanın bulgu ve sonuç yazımı devam etmektedir.

Anahtar sözcükler: Okul öncesi öğretmenleri, mesleki kimlik.

Alternatif Eğitim Modelleri

Alternative Education Models

'Kpm': Kids Play Maths

Abdulhamit Karademir
MUŞ ALPARSLAN ÜNV

Abstract No: 34 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Children have more experience in the environments that are organized in line with their needs, pay more attention to what is happening around them, join their peer group and increase their self-confidence and self-esteem by means of social interaction. Learning environments that are suitable for the age and developmental level, support different areas of development and give them opportunities to learn individually and in groups should be provided to children receiving educational services from all segments of the society. In this context, the materials used in the educational process, no matter what the subject is, play a role in facilitating learning by enabling children to be an active participant in their learning. Materials and environments that teachers organize by considering the interests and needs of children encourage them to interact and discuss with one another, produce new solutions to problems, use different thinking styles and strategies, and be an active experiencer. In a similar vein, children's having meaningful learning in mathematics education is closely related to the environment where the process takes place and the quality of the materials. Therefore, teachers should make use of multiple teaching approaches and try to teach the abstract concepts by presenting them in a concrete way as much as possible. The approaches and practices that take into consideration children's interest and curiosity can be said to enable them to learn on their own by structuring mathematical knowledge, making learning enjoyable while doing so, and developing a positive tendency for future learning. In other words, the acquisition of basic mathematical skills in early childhood plays an important role in forming advanced skills in this area and adopting positive attitudes towards mathematics in their school life in the future. Because mathematical concepts are abstract, the use of concrete materials in presenting concepts helps make these concepts, subjects, and information more comprehensible, and that is why this method is of great significance in early childhood. Concrete learning environments formed for abstract concepts should provide opportunities for children to create knowledge by actually doing and experiencing something.

The updated pre-school curriculum emphasizes that children should be active in processes such as planning, implementing, researching, questioning, discussing and producing, while encouraging children to become aware, question, examine and discover what is happening around them. The fact that outcomes/indicators related to mathematics are included in the curriculum and the curriculum itself is, in a way, a guide for teachers education shows how important mathematics education is in the preschool period in terms of contributing to the developmental areas of children. However, in the implementation of this curriculum prepared for the preschool period which is very valuable for learning and development, it has been realized that educators limit the activities that support mathematical development to a few common topics and materials. In addition, they are observed to teach by means of traditional methods of instruction that lack high-order thinking skills such as interaction, questioning, discussion, estimation, interpretation, and evaluation.

In the context of the preschool institutions in the Mus province where the present project was conducted, it seems that educational environments are poor in material. Observations and investigations carried out in these institutions showed that sufficient materials are not provided to children with low socio-economic status. Common materials are the ones that relate to arts and block

centers, which causes the materials, methods, and techniques that support children's mathematical process development to be used less, and the neglect of other processes and gains regarding mathematics. As a result, it is essential to make environmental (i.e. educational environment) improvements in the nature of a mathematical early-intervention program for preschool children attending the preschool institutions in the Mus province who were the participants in the second phase of the project, and who can be considered as a disadvantageous group in terms of socio-economic status. Considering the fact that Turkish teenagers fall behind expectations in mathematical skills in certain international examinations, it is of great importance to implement activities that would contribute to children's development in this area starting from early ages. The primary motivation behind the "Project KPM: Kids Play Maths" was to create interactive environments enriched with maths-related materials designed by taking into consideration the needs and interests of children attending preschool institutions in a disadvantaged group, enable them to achieve concrete and meaningful learning by touching, experiencing and discovering, ensure the long-term acquisition of basic mathematical skills such as *numbers and operations* in early childhood, facilitate children's understanding of mathematics, and help them develop positive attitudes towards mathematics in the future.

Throughout the project, teacher candidates and teachers were actively involved in the process, and they were supported to have a better understanding of the methods presented to them since relevant demonstrations were included, and to create social learning environments by covering collaborative teaching methods and techniques. In this way, information was visualized as much as possible and transferred in a comprehensible manner through interactive applications. In the project, it was not aimed to provide the participants as much information as they could digest, but to make them realize basic scientific phenomena and trigger their desire for curiosity, research, questioning, and learning. Furthermore, with this project, the teacher candidates and teachers who designed materials were guided to adopt positive attitudes towards mathematics, as well. In addition, they were encouraged to go through a mental process on how to improve children's curiosity and boost their desire for research, questioning, and learning. Through these activities, the participants understood mathematics at a simpler and more concrete level and learned how to easily reconcile what they learned with the classroom environment. This project helped preschool teachers to make more space for mathematical applications in their classrooms and break their negative perspectives towards mathematics as they realized that mathematics activities are easier to accomplish with the appropriate materials.

Keywords: Pre-school education, mathematics, inquiry based mathematical materials, educational materials

Mimatoy: Minikler Matematikle Oynuyor

Abdulhamit Karademir
MUŞ ALPARSLAN ÜNV

Bildiri No: 34 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

İhtiyaçları göz önüne alınarak düzenlenmiş ortamlarda çocuklar daha çok deneyim yaşarlar, çevrelerinde olup bitenlere daha çok dikkat ederler, akran grubuna katılarak sosyal etkileşimle özgüvenlerini ve özsaygılarını artırırlar. Çocukların yaş ve gelişim düzeyine uygun, gelişim alanlarını destekleyen, bireysel ve grup içinde öğrenmelerini gerçekleştirecekleri fırsatlar sunan öğrenme ortamları tüm kesimlerden eğitim-öğretim hizmeti alan çocuklar için sağlanmalıdır. Bu bağlamda hangi alanla ilgili olursa olsun eğitim-öğretim sürecinde kullanılan materyaller çocukların, öğrenme sürecinde aktif olmalarını sağlayarak öğrenmeyi kolaylaştırıcı bir rol üstlenmektedir. Öğretmenlerin çocukların ilgi ve ihtiyaçlarını dikkate alarak hazırlayacakları materyal ve ortamlar; çocuklara etkileşim kurma ve tartışma, problemler karşısında yeni çözümler üretebilme, farklı düşünme biçimleri ve stratejileri kullanma, aktif deneyimleyen olma olanağı sunar. Matematik eğitiminde de çocukların anlamlı öğrenmeler yaşamaları sürecin gerçekleştiği ortam ve materyallerin niteliğiyle yakından ilişkilidir. Bu durumda öğretmenlerin çoklu öğretim yaklaşımlarını kullanmaları ve olabildiğince soyut kavramları somutlaştırarak kazandırmaya çalışmaları gerekir. İlgi ve merakı dikkate alan yaklaşım ve uygulamaların, çocukların matematiksel bilgileri yapılandırarak kendilerinin öğrenmesine fırsat tanıdığı bunu yaparken öğrenmeyi zevkli hale getirdiği ve sonraki öğrenmeler için pozitif bir eğilim geliştirdiği söylenebilir. Farklı bir deyişle erken çocukluk döneminde matematik alanına yönelik temel becerilerinin kazandırılması sonraki okul yaşantısında çocuğun matematiğe yönelik ileri becerilerinin oluşmasında ve olumlu tutum geliştirilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Matematiksel kavramların soyut olması nedeniyle, kavram aktarımında somut materyallerin kullanılması kavramların, konuların ve bilginin anlaşılır hale gelmesine destek verdiği için bu yöntem erken çocukluk döneminde oldukça önemlidir. Soyut kavramlara karşılık oluşturulan somut öğrenme ortamları çocukların deneyimleyerek, yaparak-yaşayarak bilgiyi oluşturmalarını sağlayacak fırsatlar sunmalıdır.

Güncellenen okul öncesi eğitim programı çocukların planlama, uygulama, araştırma, sorgulama, tartışma ve üretme gibi süreçlerde aktif olmaları gerektiğine vurgu yaparken, çocuğun çevresinde olanların farkına varmasını, sorgulamasını, araştırmasını ve keşfetmesini teşvik etmektedir. Program içeriğinde matematiğe ilişkin kazanım/gösterge ve kavramların yer alması ve programın matematik eğitimine ilişkin öğretmene rehber nitelikte olması okul öncesi dönemde matematik eğitiminin çocukların gelişim alanlarına katkıda bulunması bakımından ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Ancak öğrenme ve gelişim için çok değerli olan okul öncesi dönem için hazırlanan bu programın uygulanmasında matematik gelişimini destekleyen etkinliklerin eğitimciler tarafından genel geçer birkaç konu ve materyalle sınırlandırıldığı fark edilmiştir. Ayrıca etkileşim, sorgulama, tartışma, tahmin etme, yorumlama ve değerlendirme gibi üst düzey düşünme becerilerinden yoksun geleneksel eğitim-öğretim yöntemleriyle kazandırılmaya çalışıldığı hissedilmiştir.

Projenin gerçekleştirildiği Muş ilinde okul öncesi eğitim kurumlarından özellikle anaokullarına bakıldığında, maalesef eğitim ortamlarının materyal açısından fakir durumda olduğu görülmüştür. Kurumlarda yapılan gözlem ve incelemeler sınıfların sosyo-ekonomik olarak düşük çevrelerden gelen çocuklara yeterli materyal olanağı sağlamadığını göstermiştir. Kullanılan materyaller incelenip sınıflandırıldığında ise daha çok sanat ve blok merkezlerine yönelik yaygın olanlarının tercih edilmekte

olduğu anlaşılmaktadır. Bu durum çocukların matematiksel süreç gelişimini destekleyen materyal, yöntem ve tekniklerin daha az kullanılmasına, matematiğin diğer süreç ve kazanımlarının göz ardı edilmesine neden olmaktadır. Sonuç olarak projenin ikinci aşama katılımcılarını oluşturan ve sosyo-ekonomik anlamda dezavantajlı grubu olarak addedilebilecek Muş ilinde öğrenim gören okul öncesi dönem çocuklarına matematiksel bir erken müdahale programı niteliğindeki çevresel (eğitim ortamı) iyileştirmelerin yapılması elzemdir. Son yıllarda Türkiye'de, ileri yaşlardaki çocukların bazı uluslararası sınavlarda matematiksel becerilerde beklentilerin altında kaldığı düşünüldüğünde çocukların bu yönde erken yaşlardan itibaren gelişmelerine katkıda bulunacak çalışmaların yapılması önem taşımaktadır. "MİMATOY: Minikler Matematikle Oynuyor" projesinin gerçekleştirilmesindeki temel neden; dezavantajlı grupta yer alarak okul öncesi eğitime devam eden çocukların ilgi ve ihtiyaçları göz önüne alarak tasarlanan matematik materyalleriyle zenginleştirilmiş, etkileşimli ortamlar oluşturmak, çocukların matematik eğitiminde; doğrudan dokunarak, yaşayarak, keşfederek, somut ve anlamlı öğrenmeler gerçekleştirmelerine fırsat sunmak, erken çocukluk döneminde matematik alanına yönelik *sayılar ve işlem* gibi temel becerilerinin kalıcı kazanımını sağlamak, çocukların matematiği anlamalarını kolaylaştırmak, başarabilme düzeylerine ve gelecekte matematiğe karşı olumlu tutum geliştirmelerine yardımcı olmaktır.

Proje sonucunda öğretmen adayları ve öğretmenler süreç içerisinde aktif olarak yer almış; belirlenen konularda ilgili model ve modellemelere yer verildiği için katılımcıların konuları somutlaştırarak daha kolay kavrayabilmelerine; işbirlikçi öğretim yöntem ve tekniklerine yer verilerek sosyal öğrenme ortamları oluşturabilmelerine destek olunmuştur. Böylece bilginin mümkün olduğunca görselleştirilerek, etkileşimli uygulamalarla anlaşılır bir biçimde aktarılması gerçekleştirilmiştir. Projede katılımcılara olabildiğince fazla bilgi aktarılması değil, katılımcıların basit bilimsel olguları fark etmeleri sağlanarak, merak duygularının, araştırma, sorgulama ve öğrenme isteklerinin tetiklenmesi sağlanmıştır. Ayrıca bu projeyle birlikte, materyal tasarımı yapan öğretmen adayları ve öğretmenlerce de matematiğe karşı olumlu tutum geliştirilmesine katkı sunularak farkındalık oluşturulmuştur. Bununla birlikte katılımcılara, çocukların merak duygularının nasıl geliştirilebileceği, araştırma, sorgulama ve öğrenme isteklerinin nasıl artırılabileceği konusunda zihinsel süreç yaşatılarak gelişimleri desteklenmiştir. Katılımcılar bu etkinlikler vasıtasıyla matematiği daha basit ve somut düzeyde anlamış olup, öğrendiklerini sınıf ortamıyla daha kolay bağdaştırabilmenin yollarını öğrenmişlerdir. Bu proje özellikle okul öncesi öğretmenlerinin kendi sınıflarında, materyallerle birlikte matematik etkinliklerinin daha kolay gerçekleştirildiğini fark ettirerek matematiksel uygulamalara daha fazla yer vermelerine ve onların matematiğe karşı olumsuz bakış açılarını kırmalarına yardımcı olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, matematik, sorgulatıcı matematik materyalleri, eğitim materyalleri

A Case Study On Team Teaching In Preschool Education

Vildan Kılıçay[1], Şule Erden Özcan[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Abstract No: 313 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Porpuse of the Study

The preschool education is mostly conducted with a single teacher in one classroom in our country, however, one teacher or more can provide education in the same class and this can change depending type of the school and educational approaches. According to the literature, the collaboration of two or more teachers is explained as the team teaching. Clearly, team teaching is defined as a method of teaching with a group of two or more teachers working together to plan, conduct and evaluate the learning activities of the same group of students. It is stated that team teaching conducted in a collaborative manner has various outcomes for teachers and children. For instance, It was observed that children attending schools where using the method had higher levels of academic achievement, communication skills and social problem solving skills than children using single teacher education. Children experience teamwork in a democratic environment rather than considering a single view in the classroom by way of team teaching. In terms of teachers, beginners benefit from the knowledge of experienced teachers, while more experienced teachers gain insight into new approaches adopted by their colleagues. Even though team teaching is advantageous for many children, some children may feel frustrated and discontented with having more than one teacher. The potential for diversity and uncertainty within the team can be worrying for some children. In addition, some children can stretch the classroom rules by confronting two teachers. When the application area of the method is examined in terms of context and level of education, It is seen that it is used in higher education, high school, primary education level and this method is used in multilingual education and frequently in special education. This situation reveals that there is limited information about how it is applied at preschool level and raises questions about how this method, which is not very common in our country, but which is applied in different countries around the world, is discussed. Therefore, the purpose of the research consists of three questions: ''How is the team teaching method applied in a university kindergarten? What are the experiences of preschool teachers in team teaching? How do preschool teachers, parents, school administrators and the education coordinator view team teaching?''.

Method

In this study, which was planned in qualitative research design, the case study model was preferred since it was aimed to examine the team teaching method applied in a kindergarten by reaching various sources of information by the way of interviews. The study group consist of, where the goal-oriented team teaching method was applied, twelve preschool teachers, seven families and one school coordinator and one education coordinator working in the university kindergarten for one year. Semi-structured interview form was used in the interviews with teachers. Interview forms were formed based on the literature and by using two expert opinions. The data collection process was completed in July, 2018-2019, in approximately 3 weeks. Firstly, the necessary permissions were obtained from the education coordinators and the preschool principal. The participants were informed verbally about the purpose and content of the research, and after voluntary participation approvals, interviews were conducted. Each interview lasted approximately 15 minutes. During the interviews, it was stated that

voice recording would be taken and the datas were recorded with the consent of the participant. The audio recordings reached through the interviews were converted to text and made systematic by transferred to the Excel table. A logical framework matrix was created to include questions and answers from the participants. Firstly, the researchers read the data set together and created the codes. They brought codes together and created the sub-themes and themes. Then, after re-creating the code and theme separately, they came together for the last time and compared the themes, subthemes and codes they created and reached a common decision. Structural validity, was tried to be achieved by data source and researcher variation. For external reliability, information about the participant characteristics and the role of the researcher had been given.

Results and Findings

As a result of the study, the teacher's position, study model, evaluation of teamwork, expectations about the method and comparison of the method with other methods, themes were reached within this scope. Teachers, children and administration often tend to perceive, when the both teachers are in the same position, one teacher is as authority over the other, one teacher is closer to them, the other is distant. Some of the partners are perceived as mentors or experts in different fields. The ways in which teachers work are realized in two ways, with joint implementation of the process the sharing of tasks or groups. It was found that team teaching was evaluated with positive and negative aspects in terms of teachers, children, families and education process. It had been indicated that, increasing the possibility of meeting the individual needs of children, presenting an environment with democratic and multiple perspectives, the quality of communication between teacher and child, expressing themselves and problem solving skills of children can be supported. On the other hand, differences in couples' classroom management strategies and educational approaches can cause to disadvantages in terms of family, child and process. Quality communication, harmony and consistency among the teachers were found necessary to benefit from the method.

Keywords: Team teaching, teaching method, preschool teacher, preschool education

Okul Öncesi Eğitimde Takım Öğretimi Üzerine Bir Durum İncelemesi

Vildan Kılıçay[1], Şule Erden Özcan[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Bildiri No: 313 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Ülkemizde okul öncesi eğitimde süreç çoğunlukla tek bir öğretmenle birlikte yürütülse de, çocukların bulunduğu okula göre, eğitim aynı sınıf içerisinde bulunan birden fazla sayıda öğretmenle birlikte de gerçekleşebilmektedir. Farklı çevre koşulları ve eğitime ilişkin yaklaşımlar, bir sınıf içerisindeki öğretmen sayısının farklılaşmasında etkili olmuştur. İki ya da daha fazla sayıda öğretmenin birlikte çalışması, alan yazında takım öğretimi terimi kapsamında açıklanmaktadır. Takım öğretimi ise, aynı öğrenci grubunun öğrenme etkinliklerini planlamak, yürütmek ve değerlendirmek için birlikte çalışan iki veya daha fazla öğretmenden oluşan bir grupla gerçekleştirilen bir öğretim yöntemi olarak tanımlanmaktadır.

İşbirlikçi bir biçimde yürütülen takım öğretiminin öğretmenler ve çocuklar açısından çeşitli çıktıları olduğu belirtilmektedir. Örneğin, yöntemin kullanıldığı okullara devam eden çocukların, tek öğretmenli eğitimden yararlanan çocuklara göre, akademik başarılarının, iletişim becerileri ile sosyal problem çözme becerilerinin yüksek düzeyde olduğu gözlenmiştir. Takım öğretimi aracılığıyla çocuklar, sınıfta ele alınan yeni konuya ilişkin tek bir görüşü dikkate almak yerine, demokratik bir ortamda, çoklu bakış açısı ile ekip çalışmasını deneyimlemektedir. Öğretmeler açısından, mesleğe yeni başlayanlar, deneyimli öğretmenlerin bilgilerinden yararlanırken, daha deneyimli öğretmenler meslektaşlarının benimsediği yeni yaklaşımlar hakkında fikir edinmektedir. Takım öğretimi birçok çocuk için avantajlı olsa da, bazı çocuklar birden fazla öğretmene sahip olma konusunda hayal kırıklığı ve hoşnutsuzluk hissedebilmektedir. Ekip içindeki çeşitlilik ve belirsizlik potansiyeli bazı çocuklar için endişe verici olabilmektedir. Ek olarak, bazı çocuklar sınıf kurallarını iki öğretmeni karşı karşıya getirerek esnetebilmektedir.

Yöntemin uygulama alanı bağlam ve eğitim seviyesi açısından incelendiğinde, yüksek öğrenim, lise, ilköğretim düzeyinde kullanıldığı ve bu yöntemden çok dilli eğitimde ve sıklıkla özel eğitimde faydalanıldığı görülmektedir. Bu durum ise, okul öncesi düzeyde ne şekilde uygulandığı ile ilgili bilgilerin sınırlı olduğunu ortaya çıkarmaktra ve ülkemizde ise çok yaygın olmayan ancak dünyada farklı ülkelerde uygulanmakta olan bu yöntemin ne şekilde ele alındığı ile ilgili soruları gündeme taşımaktadır. Bu nedenle, yapılan araştırmanın amacı ''Takım öğretimi yöntemi bir üniversite anaokulunda nasıl uygulanmaktadır? Okul öncesi öğretmenlerinin takım öğretimine ilişkin deneyimleri nelerdir? Okul öncesi öğretmenleri, aileler ve okul yöneticisi ile eğitim koordinatörü takım öğretimine nasıl bakmaktadır?'' sorularını içermektedir.

Yöntem

Nitel araştırma deseninde planlanmış bu çalışmada, bir anaokulunda uygulanan takım öğretimi yönteminin, çeşitli bilgi kaynaklarına ulaşılarak görüşmeler yoluyla incelenmesi hedeflendiğinden durum çalışması modeli tercih edilmiştir. Çalışma grubunu, amaçlı ölçüt örnekleme yolu ile belirlenmiş, takım öğretimi yönteminin bir yıldır uygulanmakta olduğu üniversite anaokulunda görev yapan on iki okul öncesi öğretmeni, yedi aile ve bir okul yöneticisi ile bir eğitim koordinatörü oluşmaktadır. Öğretmenlerle

yapılan görüşmelerde yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formları alan yazın temel alınarak, iki uzman görüşünden yararlanılarak oluşturulmuştur. Veri toplama süreci 2018-2019 eğitim yılı Temmuz ayında, yaklaşık üç haftalık bir sürede tamamlanmıştır. İlk olarak, eğitim koordinatörleri ve okul yöneticisinden gerekli izinler alınmıştır. Katılımcılara sözel olarak araştırmanın amacı ve içeriği ile bilgi verilmiş, gönüllü olarak katılım onayını vermelerinin ardından ise, görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Her bir görüşme yaklaşık on beş dakika sürmüştür. Görüşmeler sırasında ses kaydı alınacağı belirtilerek veriler katılımcının onayı dahilinde kaydedilmiştir. Görüşmeler aracılığıyla ulaşılan ses kayıtları metne dönüştürülmüş ve tabloya aktarılarak sistematik hale getirilmiştir. Sorular ve katılımcıların cevaplarını içerecek şekilde mantıksal çerçeve matrisi oluşturulmuştur. Araştırmacılar ilk olarak, veri setini birlikte okuyup kodlar ve kodların bir araya getirilmesiyle alt tema ve temalar oluşturmuştur. Ardından, ayrı ayrı yeniden kod ve tema oluşturduktan sonra, son kez bir araya gelerek oluşturdukları tema, alt tema ve kodları karşılaştırmış ortak bir karara ulaşmışlardır. Yapısal geçerlik, veri kaynağı ve araştırmacı çeşitlemesi yapılarak sağlanmaya çalışılmıştır. Dış güvenirlik için, katılımcı özellikleri ve araştırmacının rolü hakkında bilgilere yer verilmiştir.

Sonuç ve Bulgular

Çalışma sonucunda öğretmenin pozisyonu, çalışma modeli, takım çalışmasının değerlendirilmesi, yönteme dair beklentiler ve yöntemin diğer yöntemlerle karşılaştırılmasına ilişkin temalara ulaşılmıştır. Öğretmenler, çocuklar ve idareye göre sıklıkla her iki öğretmen de aynı pozisyonda görülürken, bir öğretmenin diğerine göre otorite olarak algılandığı, bir öğretmen çocuklar tarafından onlara daha yakınken, diğerinin uzak konumlandırıldığı, partnerlerden bir kısmının mentör konumunda, ya da farklı alanlarda uzman olarak algılandığı anlaşılmaktadır. Öğretmenlerin çalışma biçimleri, sürecin ortaklaşa yürütülmesi ile görevlerin ya da grupların paylaşılması olmak üzere temelde iki şekilde gerçekleşmektedir. Takım öğretiminin öğretmenler, çocuklar, aileler ve eğitim süreci açısından ise olumlu ve olumsuz yönleri ile değerlendirildiği bulunmuştur. Çocukların bireysel ihtiyaçlarının karşılanma olanağının artması, demokratik ve çoklu bakış açısının bulunduğu bir ortam sunulması, öğetmen ve çocuk arasındaki iletişimin niteliğinin arttırılabildiği, çocukların kendilerini ifade edebilme ve problem çözme becerilerinin desteklenebildiği aktarılmıştır. Diğer taraftan, çiftlerin sınıf yönetimi stratejilerindeki ve eğitim yaklaşımlarındaki farklılıklar; aile, çocuk ve süreç açısından dezavantajlı durumlara neden olabilmektedir. Öğretmenler arasında kaliteli bir iletişim, uyum ve tutarlılık ise yöntemden fayda sağlamak için gerekli bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: takım öğretimi, öğretim yöntemi, okul öncesi eğitim, okul öncesi öğretmeni

Accompanying The Potential Of Development In Early Education 0- 6 Project

Esra Ömeroğlu[1], Ümit Deniz[1], Saide Özbey[1], Aysel Tüfekci Akcan[1], Nafia Kübra Karakaya[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Abstract No: 135 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

The project titled "Accompanying the potential of development in early education 0- 6"has been accepted in the scope of Erasmus + KA201 - Strategic Partnerships for school education. The main goal of the project is to develop and validate an educational model (Edu B612) that is scientifically based, innovative and transferable at the European level for children from 0 to 6 years. Within this scope the project aims;

- To provide a motivational approach that develops children's skills by using supportive educational strategies.
- To establish an international network of experts and institutions in the filed of early childhood education.
- To prepare a white book on educational models and approaches designed and tested on children aged between zero to six for decision makers.

Method

The project will be carried out between September 2018 and August 2021. The coordinator of the project is Polo Europeo Della Conoscenza Europole (Italy). The partners are Consejeria De Educacion De La Junta De Castilla Y Leon (Spain), Panevezio Rajono Svietimo Centras (Lithuania), Gazi University (Turkey), and Clementoni Ldt. (Italy). In Turkey, the project will be carried out by a team of faculty members in the Preschool Education Division of the Department of Elementary Education, Gazi Faculty of Education at the Gazi University.

Development of the "Early Childhood Education Model" which is transferrable across European countries is planned at the outset of the project. The theoretical underpinnings of the model is based on Constructivism (eg., Piaget and Vygotsky) and Montessori's ideas of sensory education. The model is planned to have such features as to include all children in the educational processes regardless of their abilities, to approach children with an inclusive principle, to encourage and motivate children, and to approach them with care and love. In order to help children with constructing their learning and understandings, activities will take place in workshops within the scope of the education model. These workshops are organized under three main headings:

- Language Workshop (activities related to verbal and non-verbal language)
- Thinking and Production Workshop (cosmology, logic, mathematics, and manipulation activities)
- Social-Emotional Workshop (concentration, relaxation, communication, emotional expression, and sharing activities)

The model which will be developed with these workshops and related materials will be introduced to the teachers working at schools where the model will be piloted. In November 2019, a learning and training activity will be organized in Spain for teachers to take part in an intensive training through the workshops. The modules and materials developed for teacher training will be available

through online platforms to all educators who want to implement the model. In order to implement and test the model, nurseries and preschools taht will take part in the project as experiment and control group are determined in Italy, Turkey, Lithuania and Spain. The model will be implemented and tested for 0-6 years old children in Italy and Lithuania and for 3-6 years old children in Turkey and Spain. The schools in experiment group will be selected among associate partners of the project. The associate partner in Turkey is the Gazi University Application Kindergarten. The schools in experiment and control groups in the project will be provided with materials for environmental arrangements according to the model. However, the workshops will be established only in schools in the experimental group. The teachers in the control group will be advised to use the materials as they wish in line with their knowledge and skills. Evaluation tools will be developed in order to test the validity of the education model. Using these evaluation tools, the children will be assessed as groups as well as individuals.

Findings

The data obtained before, during and after the implementation of the model will be analyzed at two levels, namely at each individual child level and at all children as a group level. In addition, the data obtained from each partner country will also be analyzed separately. The assessments are intended to reflect each child's progress.

Conclusion

The data obtained from the project will be opened to discussion in the international network of experts and institutions for evaluation purposes. A white paper on education models and approaches will be established according to the results.

Keywords: Early childhood education, early childhood education model, European Union Project

Erken Çocukluk Eğitiminde (0-6 Yaş) Çocuğun Gelişim Potansiyelinin Desteklenmesi Projesi

Esra Ömeroğlu[1], Ümit Deniz[1], Saide Özbey[1], Aysel Tüfekci Akcan[1], Nafia Kübra Karakaya[1]
[1]*Gazi Üniversitesi*

Bildiri No: 135 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Erken Çocukluk Eğitiminde (0-6 yaş) Çocuğun Gelişim Potansiyelinin Desteklenmesi (Accompanying the potential of development in early education 0- 6) başlıklı proje Erasmus+Okul Eğitiminde Stratejik Ortaklık kapsamında kabul edilmiştir. Projenin temel amacı 0-6 yaş grubu çocukların gelişimini destekleyen, bilimsel temelli, yenilikçi ve Avrupa düzeyinde uygulanabilirliği olan bir modelin (Edu B612) geliştirilmesi ve modelin geçerliğinin test edilmesidir. Temel amaç çerçevesinde;

- Eğitim destek stratejileri yoluyla okul öncesi dönem çocuklarının becerilerine yönelik motivasyonel ve yetenek geliştirici bir yaklaşım sunmak,
- Erken çocukluk eğitimi alanında uluslararası düzeyde uzmanlar ve kurumlar ağı oluşturmak,
- Karar verici merciler için 0-6 yaş grubunda denenmiş eğitsel modeller ve yaklaşımlar üzerine bir yönetmelik (White Book) oluşturmak projenin amaçlarındandır.

Yöntem

Eylül 2018-Ağustos 2021 tarihleri arasında gerçekleştirilecek olan projenin koordinatörü İtalya'da Polo Europeo della Conoscenza'dır. Consejeria De Educacion De La Junta De Castilla Y Leon (İspanya), Panevezıo Rajono Svıetımo Centras (Litvanya), Gazi Üniversitesi (Türkiye) ve Clementoni (İtalya) projenin ortaklarındandır. Türkiye ortağı olarak Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Okul Öncesi Eğitimi Anabilim Dalında bir grup öğretim üyesi projeyi yürütmektedir. Projede öncelikle, Avrupa ülkelerinde yaygınlaştırılması düşünülen "Erken Çocukluk Eğitim Modeli"nin geliştirilmesi planlanmıştır. Eğitim modelinin teorik altyapısı; Yapılandırmacılık (Vygotsky, Piaget) ve Montessori'nin duyu eğitimine dayanmaktadır. Modelin, yeteneklerine bakılmaksızın, tüm çocukları eğitim sürecine dâhil etmek, kapsayıcı bir ilke ile çocuklara yaklaşmak, çocuğu motive ederek cesaretlendirerek, ilgi ve sevgi ile yaklaşmak gibi özelliklere sahip olması planlanmaktadır. Çocukların kendi bilgilerini oluşturmaları ve anlamlandırmalarına yardımcı olmak amacı ile eğitim modeli kapsamında atölyelerde etkinlikler yaptırılacaktır. Bu atölyeler, aşağıdaki üç ana başlıkta oluşturulacaktır.

- Diller atölyesi (sözlü ve sözsüz dil ile ilgili etkinlikler),
- Üretim ve düşünme atölyesi (kozmik, mantık, matematik ile ilgili manüple edilebilecek etkinlikler),
- Sosyo-duygusal alan atölyesi (Konsantrasyon, rahatlama, iletişim, duygusal ifade-paylaşıma) etkinliklerden oluşacaktır.

Atölye ve materyalleri ile birlikte oluşturulan eğitim modeli öncelikle modelin uygulanacağı okullarda görev yapan öğretmenlere tanıtılacaktır. Kasım 2019'da İspanya'da öğretmenler için bir öğrenme-öğretme etkinliği düzenlenecek ve öğretmenlerin oluşturulan atölyelerde uygulamalı olarak yoğun bir eğitime dâhil olmaları sağlanacaktır. Öğretmen eğitimi için geliştirilecek olan modüller ve materyaller çevrimiçi platformlar aracılığı ile modeli uygulamak isteyen tüm eğitimcilerin erişimine açık olacaktır. Eğitim modelinin uygulanması ve test edilmesi amacı ile İtalya, Türkiye, Litvanya ve İspanya'da deney ve kontrol grubunda yer alan anaokulu ve kreşler belirlenmiştir. Model, İtalya ve Litvanya'da

deney grubu olarak belirlenen 0-6 yaş grubu çocuklara; Türkiye ve İspanya'da deney grubu olarak belirlenen 3-6 yaş grubundaki çocuklara uygulanacaktır. Deney grubundaki çocuklar, projenin gönüllü ortaklarından seçilecektir. Gazi Üniversitesi Uygulama Anaokulu, Türkiye'deki gönüllü ortaktır. Öncelikle proje kapsamındaki deney ve kontrol gruplarını oluşturan okullara, modele uygun ortam düzenlemeleri için materyal sunulacaktır. Ancak deney grubundaki okullarda atölyelerin de oluşturulması sağlanacaktır. Kontrol grubundaki öğretmenlere ise materyalleri kendi bilgileri ve becerileri doğrultusunda istedikleri gibi kullanmaları önerilecektir. Eğitim Modelinin geçerliliğini test etmek amacı ile model doğrultusunda ölçme araçları geliştirilecektir. Ölçme araçları ile çocukların grup olarak değerlendirilmelerinin yanı sıra bireysel değerlendirilmeleri de sağlanacaktır.

Bulgular

Modelin uygulanmasından önce, süreçte ve sonra elde edilen veriler, gerek tüm çocukları kapsayacak şekilde gerekse her bir çocuğa yönelik olarak istatistiksel değerlendirmeye tabi tutulacaktır. Her bir paydaş ülke okullarından toplanan veriler, ayrı ayrı da değerlendirilecektir. Değerlendirmelerin, her bir çocuğun bireysel gelişimini de yansıtması amaçlanmaktadır.

Sonuç

Projeden elde edilen veriler, uluslar arası kurumlar ve uzmanlar ağı aracılığı ile tartışmaya açılarak değerlendirilecektir. Sonuçlar doğrultusunda eğitim modelleri ve yaklaşımları üzerine yönetmelik oluşturulacaktır.

.

.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi eğitim, okul öncesi eğitim modeli, Avrupa Birliği projesi

Investigation Of Visual Perception In Children Who Have Coding Education And Non-Receiving Preschool Education

Burçak Özonuk[1], Neriman Aral[1]

[1]*Ankara üniversitesi sağlık bilimleri fakültesi çocuk gelişimi anabilimdalı*

Abstract No: 137 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

OBJECTIVE Today, the rapid advancement of technology has a crucial impact on the development of children too. Introducing preschool children to rapidly changing technology "the right way" and ensuring that they utilize such technology in a conscious, safe, effective and efficient manner should be considered as the responsibility of everyone involved in the field of education and training. It is stated that providing basic coding education to children from early years on is effective in teaching the children the right way to utilize technology. By supporting children and encouraging the adequate and correct usage of technology, basic coding education will be able to improve numerous skills of children, such as problem-solving and analyzing problems. Moreover, coding activities include steering, visualizing and predicting the objects that move in time and space, motivating the children to learn. Basic coding activities are a new method that prepares children for life and it has rapidly taken place in the curricula of several schools in recent years. Introducing children to coding from an early age is deemed to be very important for both their future and the future of countries. Children who are introduced to algorithms and basic coding logic at the preschool level are expected to retain their learning outcomes in the years to come and become important figures in the world of software. It is emphasized that coding education contributes significantly to visual perception in addition to several other fields. Therefore, it is important to determine the visual perception levels of children who receive coding education. With this in mind, the study aimed to determine the effect of basic coding education on the visual perception levels of children attending preschool education. METHOD An experimental pretest-posttest design with a control group was employed in this study. Fifty children aged 4, attending the Kindergarten of a Foundation University were included in the study with the consent of their parents. Half of the children included in the study were randomly assigned to the experimental and control groups. 60% of the children in the experimental group were girls and 40% were boys; 44% of the children in the control group were girls and 56% were boys; 64% of the children in the experimental group were between 4 years-4 years 5 months of age whereas 36% were between 4 years 5 months-4 years 11 months. 44% of the children in the control group were between 4 years-4 years 5 months and 56% were between 4 years 5 months - 4 years 11 months. While 16% of the children in the experimental group had been in kindergarten for six months, 84% had been attending kindergarten for one year whereas 24% of children in the control group had been in kindergarten for six months and 76% had been attending kindergarten for one year. The children in the experimental group received coding education every day for one month while the children in the control group received their planned curriculum. In the study, the General Information Form was used to obtain information regarding the families of the two groups of children, and “Frostig Development Test of Visual Perception", developed by Frostig in 1964 and adapted to Turkish children by Aral and Bütün Ayhan in 2016, was used to examine their visual perception levels. The General Information Form included properties such as the name, surname, age, gender of the children and the educational status of their parents. SPSS software package was used for the analysis of pre-test, post-test and retention test data obtained in the study. Mann-Whitney U Test and Wilcoxon Signed Ranks Test were used due to the pre-test and post-test "Frostig Visual Perception" scores of the children in the experimental and control groups not being normally distributed. RESULTS When the findings obtained from this study carried out to determine the

effect of coding education on the visual perception of preschool children; it was found that basic coding education in kindergarten was effective in the development of children, however, there was no significant difference between the two groups. Although the children in the control group of the study did not receive coding training, there was a certain increase in their scores. CONCLUSION Increasing the duration of coding education and providing game-based coding training starting from preschool in a regular, planned manner that addresses all development areas may be suggested as a result of the study.

Keywords: Basic coding, visual perception

Temel Kodlama Eğitimi Alan ve Almayan Okul Öncesi Eğitime Devam Eden Çocuklarda Görsel Algının İncelenmesi

Burçak Özonuk[1], Neriman Aral[1]

[1]Ankara üniversitesi sağlık bilimleri fakültesi çocuk gelişimi anabilimdalı

Bildiri No: 137 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

TEMEL KODLAMA EĞİTİMİ ALAN VE ALMAYAN OKUL ÖNCESİ EĞİTİME DEVAM EDEN ÇOCUKLARDA GÖRSEL ALGININ İNCELENMESİ

BURÇAK ÖZONUK

DANIŞMAN

PROF. DR. NERİMAN ARAL

2019

AMAÇ

Günümüzde teknolojideki hızlı ilerlemeler çocukların gelişimlerinde de önemli etkiler yaratmaktadır. Okul öncesi dönem çocuklarını hızla değişen teknolojiyle "doğru" tanıştırmak, bilinçli, güvenli, etkili ve verimli bir şekilde kullanmalarını sağlamak eğitim öğretim alanında yer alan herkesin sorumluluğu olarak düşünülmelidir. Çocuklara teknolojinin doğru kullanımını kazandırmada temel kodlama eğitiminin erken yıllardan itibaren verilmesinin etkili olduğu belirtilmektedir. Temel kodlama eğitimi teknolojiyi yeteri kadar ve doğru kullanmaları konusunda çocukları destekleyerek çocukların problem çözme, sorunları doğru analiz etme gibi pek çok becerilerini geliştirebilecektir. Ayrıca kodlama çalışmaları zaman ve mekanda hareket eden nesneleri yönlendirebilmeyi, görselleştirmeyi ve tahmin etmeyi de içermekte, öğrenmeye karşı motive etmektedir. Temel kodlama çalışmaları çocukları hayata hazırlayan yeni bir yöntem olup son yıllarda büyük bir hızla pek çok okulun programında yerini almıştır. Çocukları küçük yaşlardan itibaren kodlama ile tanıştırmak, hem kendi gelecekleri, hem ülkelerin geleceği için oldukça önemli görülmektedir. Okul öncesi düzeyde algoritma ve temel kodlama mantığı ile tanışan çocukların bu kazanımlarını ileriki yıllara taşımaları ve yazılım dünyasında önemli yerlere gelmeleri beklenmektedir.Kodlama eğitiminin birçok alanla birlikte görsel algılama alanına da önemli katkılar sağladığı vurgulanmaktadır. Bu nedenle kodlama eğitimi alan çocukların görsel algı düzeylerinin belirlenmesi önemlidir. Bu düşünceden hareketle çalışmada okul öncesi eğitime devam eden çocukların görsel algılamalarında temel kodlama eğitiminin etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Araştırmada ön test son test kontrol gruplu deneysel desen kullanılmıştır. Çalışmaya bir Vakıf

Üniversitesinin Anaokuluna devam eden, dört yaşında olan, ailelerin onam verdiği 50 çocuk dahil edilmiştir. Araştırmaya dahil edilen çocukların yarısı tesadüfen deney ve kontrol grubuna atanmıştır. Deney grubundaki çocukların %60'nın kız, %40'nın erkek olduğu; kontrol grubundaki çocukların %44'nün kız, %56'sının ise erkek olup, deney grubundaki çocukların %64'ü 4 yaş-4 yaş 5 aylık, %36'sı ise 4 yaş 5 aylık- 4 yaş 11 aylıktır. Kontrol grubundaki çocukların ise %44'ü 4 yaş-4 yaş 5aylık, %56'sı 4 yaş 5 aylık – 4 yaş 11 aylıktır. Deney grubundaki çocukların %16'sı altı aydır, %84'ü bir yıldır anaokuluna devam ederken, kontrol grubuna devam eden çocukların %24'ü altı aydır, %76'sı ise bir yıldır anaokuluna devam etmektedir. Deney grubundaki çocuklara bir ay boyunca her gün kodlama eğitimi verilmiş, kontrol grubundaki çocuklara ise planlanan eğitim programları uygulanmıştır. Araştırmada kodlama eğitimi alan ve almayan çocukların, ailelerine ait bilgileri elde etmek için Genel Bilgi Formu ve görsel algı düzeylerini inceleyebilmek için Frostig (1964) tarafından geliştirilen Aral ve Bütün Ayhan (2016) tarafından Türk çocuklarına uyarlaması yapılan "Frostig Görsel Algı Testi" kullanılmıştır. Genel Bilgi Formunda araştırmaya katılan çocukların; adı ve soyadı, yaşı, cinsiyeti, anne – baba öğrenim durumu gibi özelliklere yer verilmiştir. Araştırmada elde edilen ön test, son test ve kalıcılık testi verilerinin analizi için, SPSS bilgisayar paket programı kullanılmıştır. Deney ve kontrol grubundaki çocukların "Frostig Görsel Algı" testi sonunda aldıkları ön test ve son test puanlarının normal dağılım göstermemesi nedeniyle Mann Withney U testi ve Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır.

BULGULAR

Okul öncesi eğitime devam eden çocukların görsel algılamalarında kodlama eğitiminin etkisinin belirlenmesi amacıyla yapılan bu araştırmadan elde edilen bulgular incelendiğinde; anaokulunda verilen temel kodlama eğitiminin çocukların gelişiminde etkili olduğu, ancak iki grup arasında anlamlı düzeyde farklılık olmadığı saptanmıştır. Araştırmaya alınan kontrol grubundaki çocukların kodlama eğitimi alamamalarına rağmen puanlarında belirli bir artış görülmüştür.

SONUÇ

Yapılan çalışmanın sonucunda, verilen kodlama eğitimi süresinin arttırılması, kodlama öğretiminin okul öncesinden başlayarak düzenli, planlı ve tüm gelişim alanlarına hitap edecek şekilde, oyun temelli verilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Kodlama, Görsel algı

The Review Of Child-Directed Perspective On Educational Environment: The Child Image In Reggio Emilia Approach

Ayşegül Ünal Saraç
Özel Altınçağ Anaokulu

Abstract No: 425 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

There are many arguments, ideas and beliefs exist in the world as an answer to the question "Who is child?". The answers to this question are usually affected by individual and social values, beliefs about child development, language and culture. The determined value of children appears as the most important element in parents' and teachers' behaviours towards children. Seeing the child as an individual, with the ongoing studies over the centuries, becomes up to the point of acknowledged as an independent personality, being respected and prised, having some rights from the point of being "a child is a blank slate", "a child has not any information", "a child is innocent, cute, naughty and unprotected". Evaluating childhood separately from adulthood appears newly as an acceptable fact. Change of perspectives of child and childhood forms the society's priorities and the human type that society wants to raise, and the education given to the child becomes meaningful with this perspective.

The Reggio Emilia approach, as one of the alternative approaches, is remarkable from the view of child description. After World War II, it was developed as an example of social cooperation, led by Italian families with the worries for their children's education and future. Reggio Emilia approach was structured as not only for the children of rich and wealthy families, but for children from every condition were valued. With the attempts of citizens and an educator called Loris Malaguzzi, a school was established which today is accepted as a worldwide study and research centre, and as a "golden standard in education". This approach is also accepted as a philosophy of education and grounds from the child's strong image. It inspires many countries as an educational struggle in which citizens, who had recently been free from war, gave their children a deserved educational system without pressure.

In Reggio Emilia approach, the child has rights than needs. The child should be the determiner in his/her education. This approach evaluate child as a whole with his/her environment, family, physical setting, social relationships and era. The child sees him/herself as the hero of their education, strong and having potential. Since his/her birth, the child interacts with environment, interested in everything, with an unlimited curiosity and has an image that is extremely sensitive to learning. Almost everything about childhood can be learned from children. Childhood is seen as a separate period and known that children have different needs, thoughts and worlds other than adults. They also have some rights, competences, potentials and they are stronger and more competent than adults think. This approach indicates that education must have the purpose of exposing children's strong potentials, every child is different and they see this differences as positively. The child has an unpredictable nature and because of that, education must be flexible.

All these points on children's positive images affect the educational approach. Many issues like identifying curriculum, the role of the teacher, organizing environment and class are based on child-centred views that accept children's powers, competences and potentials. In Reggio Emilia, the child learns to respect other's areas while creating his/her own area in early period. He/she can express him/herself with many different ways (Hundred Languages of Children). He/she can realize him/herself with taking responsibility of connections and vital experiences. They can also change their systems when

they grow up.

In this study, how child perspective in Turkey effects Turkish educational system, and how Reggio Emilia approach can be studied and change Turkish child perspective will be analysed.

Keywords: child image, alternative education, Reggio Emilia

Çocuğa Yönelik Bakış Açısının Eğitim Ortamında Değerlendirilmesi: Reggio Emilia Yaklaşımı'nda Çocuk İmajı

Ayşegül Ünal Saraç
Özel Altınçağ Anaokulu

Bildiri No: 425 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

"Çocuk kimdir?" sorusuna cevap olarak dünyada pek çok görüş, fikir ve inanç bulunmaktadır.

Bu soruya verilen cevaplar genellikle bireysel ve toplumsal değerlerden, çocuk gelişimine dair inançlardan, dilden ve kültürden etkilenmektedir. Çocuklar için belirlenen imaj, ebeveynlerin ve eğitimcilerin çocuklara nasıl davrandıklarını belirleyen en önemli unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Çocuğu birey olarak görmek, alanda yüzyıllardır yapılan çalışmalarla "çocuk boş bir levhadır", "çocuk bilgiye sahip değildir", "çocuk masum, sevimli, afacan ve korunmasızdır" noktasından, bağımsız bir kişilik olarak kabul edilen, varlığına saygı duyulan ve değer verilen, birtakım haklara sahip olan bir birey olarak kabul edilmesi noktasına gelmiştir. Çocukluk döneminin yetişkinlikten ayrı olarak değerlendirilmesi yeni yeni geçerliliği olan bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Çocuk ve çocukluk dönemine yönelik bakış açılarının değişimi, toplumun önceliklerini ve yetiştirmek istediği insan tipinin görüntüsünü oluşturmakta ve çocuğa verilecek olan eğitimin içeriği bu bakış açısı ile anlam kazanmaktadır.

Alternatif eğitim yaklaşımlarından biri olan Reggio Emilia Yaklaşımı, çocuğu tanımlaması bakımından dikkat çekicidir. İkinci Dünya Savaşı'ndan hemen sonra İtalyan ailelerin öncülüğünde çocuklarının eğitimi ve geleceği için duydukları endişe sebebiyle geliştirdikleri ve bir sosyal yardımlaşma örneği olan Reggio Emilia Yaklaşımı ile eğitim varlıklı, zengin zümrenin erişebildiği bir imkan olmaktan çıkarılmak istenmiş ve her koşuldaki çocuğun değerli olması üzerine yapılandırılmıştır. Halkın kendi girişimleriyle ve Loris Malaguzzi isimli bir egitimcinin öncülüğüyle kurulan bir okul, günümüzde dünya çapında araştırma ve inceleme konusu olup "Eğitimde altın standart" olarak kabul edilen bir yaklaşımdır. Aynı zamanda bir eğitim felsefesi olarak kabul edilen bu yaklaşım, cocuğun güçlü imajina yaptığı vurgudan temellenir. Savaş ortamından çıktıktan sonra baskılardan ve zulümlerden bıkmış olan bir halkın çocuklarının baskı altında olmadan, onlara hak ettikleri bir eğitim verme mücadelesi günümüzde dünyanın pek çok ülkesinin eğitim sistemine ilham olmaktadır.

Reggio Emilia Yaklaşımı'nda çocuğun basitçe ihtiyaçlardan ziyade haklara sahip olduğu üzerine vurgu yapılmaktadır. Çocuğun kendi eğitiminde belirleyici olması konusunda haklara sahip olduğunu savunan Reggio Emilia Yaklaşımı, çocuğu içinde bulunduğu çevre, aile, fiziksel ortam, toplumsal ilişkiler ve zaman içinde bir bütün olarak değerlendirmektedir. Reggio Emilia Yaklaşımı'nda çocuk güçlü, potansiyeli olan, kendi öğrenmelerinin baş kahramanı olarak görülür. Reggio Emilia Yaklaşımı'na göre çocuk, doğduğu andan itibaren çevresi ile etkileşime giren, çevresine karşı ilgili, sınırsız meraka sahip ve öğrenmeye karşı son derece duyarlı bir imaja sahiptir. Çocukluğa dair hemen her şey de ancak çocuklardan öğrenilebilir. Çocukluk insan yaşamının ayrı bir dönemi olarak görülür ve çocukların yetişkinlerden farklı ihtiyaçları, düşünceleri ve dünyaları olduğu bilinir. Onların da birtakım hakları, yetkinlikleri, potansiyeli vardır ve yetişkinin sandığından da güçlü ve yetkinlerdir. Eğitimde amacın, çocukların güçlü potansiyellerini açığa çıkarmak olduğunu, her çocuğun farklı olduğunu ve bu farklılıkları da olumlu olarak gördüklerini ifade ederler. Çocuğun tahmin edilemez bir doğası olduğunu ve bu nedenle çocuğa verilecek eğitimin de esnek bir yapıda olması gerekliliği vurgulanır.

Çocuğun tüm bu olumlu imajlarına yapılan vurgu, eğitim yaklaşımını da tümüyle etkisi altına almaktadır. Müfredatın belirlenmesi, öğretmenin rolü, çevrelerin ve sınıf ortamının düzenlenmesi gibi pek çok konu çocuğun merkeze alan, onun güçlerini, yetkinliklerini ve potansiyellerini kabul eden görüşler üzerine temellenmektedir. Reggio Emilia'daki çocuk imajı ile bağımsızlığını fark eden çocuk, kendi alanını kendisi yarattığı gibi başkalarının alanına da saygı duymayı çok erken dönemde fark eder. Kendini potansiyelinde var olan ve eğitim ortamında öğrendiği pek çok farklı yolla (Çocuğun Yüz Dili) ifade edebilir. Kurduğu ilişkisel bağlarla ve yaşamsal deneyimlerle kendi öğrenmesinin sorumluluğunu alır ve kendini gerçekleştirir. Reggio Emilia Yaklaşımı çocukları büyüdükleri bu çevreden yavaş yavaş çıktıklarında sistemin değiştiricisi, dönüştürücüsü olabilecek özelliklerle de donatılmış olurlar.

Bu çalışmada ise, Türkiye'de çocuğa yönelik bakış açısının Türk eğitim sistemine ne şekillerde sirayet ettiği ve alternatif eğitim yaklaşımlarından biri olan Reggio Emilia Yaklaşımı'nın Türk eğitim sisteminde çocuğa yönelik bakış açısını değiştirmek için ne şekilde değerlendirilebileceği incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk imajı, alternatif eğitim, Reggio Emilia

Investigation Of Teachers' Views On The Use Of Waste Materials In Preschool Education In Preparation For Literacy Studies

Munise Duran[1], Rabia Gizem Şimşek[2]
[1]*İnönü Üniversitesi*
[2]*Milli Eğitim Bakanlığı*

Abstract No: 193 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Objectives: Preschool education should enable children to learn by doing. The fact that abstract thinking skills are not fully developed in preschool period increases the importance of materials to be used in preschool education. Many studies show that using unstructured materials instead of structured materials improves children's many skills, especially creative thinking and problem solving skills. One of the options for material selection is the residual materials that help children gain new experiences and ideas. Residual materials include boxes, plastic bottles, rags, roll paper towels, reels, beads, nuts, bark and leaves of different shapes and sizes. Another advantage of using residual materials is that children acquire a sense of texture, shape, weight, width and space while learning how to reuse them. In addition, such activity promotes creative thinking and enhances visual and tactile perceptions of children while creating unique things. It is also a good alternative for teachers who have difficulties in activities due to material shortages especially in disadvantaged regions. When the studies are examined, it is seen that the materials are mostly used in art activities and teachers generally have such an idea. However, these materials can be used in all activity areas. In this way, love of nature can be ensured in children and awareness is raised on an important issue such as recycling. When the researches are examined, it is seen that the activities carried out within the scope of readiness to read and write activities are mostly those that require the use of paper and pencil. When the materials used are examined, it is seen that two dimensional materials are preferred and some toys such as lego are rarely used in the classroom. Considering the reasons such as small muscle development of children in pre-school period and short attention spans, these studies, which are called desk activities and require the use of pen and paper; children age, development level, interests and needs are not appropriate. For this reason, it is possible to say that it is important to benefit from the materials both for the education of the children and for the love of nature within the scope of “child-centered and learning based on living by doing” which is also included in the preschool education program that can attract children's attention and enable them to learn more easily and permanently. . Starting from this point of view, this study will be conducted in order to determine the views of preschool teachers about the use of materials in preschool preparation studies in preschool education.

Methods: In this study, the usage status of the materials and their importance in the preparation of literacy studies in preschool education will be discussed and eventually the samples will be taken from the products made with the materials. The study is a case study which is one of the qualitative research methods. The data of the study will be collected in September 2019-2020 academic year. The participants of the study are 37 preschool teachers working in 6 independent kindergartens in Bismil district of Diyarbakır province. Firstly, demographic information (age, gender, professional seniority, educational status, etc.) of the participant group will be taken and then semi-structured interview questions created by the researchers will be asked. Through these questions, preschool teachers' views and practices on the use of materials in their readiness to read and write activities will be asked, as well as in which activity areas they use materials anymore. The interview data obtained will be analyzed through descriptive analysis and the research findings will be presented and discussed with other

research results.

Results and Conclusions: Findings of the study have not been completed yet. However, views on the use of materials in literacy preparation studies are expected to show a significant difference according to the age and professional experience of teachers in parallel with the studies in the literature.

Keywords: Preschool education, preparation for literacy, waste materials

Okul Öncesi Eğitimde Yer Alan Okuma Yazmaya Hazırlık Çalışmalarında Artık Materyal Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi

Munise Duran[1], Rabia Gizem Şimşek[2]
[1]*İnönü Üniversitesi*
[2]*Milli Eğitim Bakanlığı*

Bildiri No: 193 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç: Okul öncesi eğitim, çocukların yaparak yaşayarak öğrenmesine imkan tanıyacak nitelikte olmalıdır. Okul öncesi dönemde soyut düşünme becerisinin henüz tam olarak gelişmemesi, okul öncesi eğitimde kullanılacak materyallerin önemini arttırmaktadır. Yapılan pek çok araştırma, yapılandırılmış materyaller yerine yapılandırılmamış materyaller kullanmanın çocukların başta yaratıcı düşünme ve problem çözme becerisi olmak üzere birçok becerisini geliştirdiğini göstermektedir. Malzeme seçimi için seçeneklerden biri, çocukların yeni deneyimler ve fikirler edinmelerine yardımcı olan artık materyallerdir. Artık materyaller arasında kutular, plastik şişeler, bez parçaları, rulo kağıt havlular, makaralar, boncuklar, somunlar, ağaç kabukları ve farklı şekil ve boyutlarda yapraklar bulunur. Artık malzemeleri kullanmanın bir başka avantajı, çocukların bu malzemeleri nasıl yeniden kullanabileceklerini öğrenirken doku, şekil, ağırlık, genişlik ve alan hissi kazanmalarıdır. Ayrıca, bu tür bir aktivite yaratıcı düşünceyi teşvik eder ve çocuklar benzersiz şeyler yaratırken görsel ve dokunsal algılarını geliştirir. Özellikle dezavantajlı bölgelerde materyal sıkıntısı yaşanması nedeniyle etkinliklerde zorluk yaşayan öğretmenler için de iyi bir alternatif olmaktadır. Yapılan çalışmalara bakıldığında artık materyallerin daha çok sanat etkinliklerinde kullanıldığı ve öğretmenlerde genellikle böyle bir düşüncenin hakim olduğu görülmektedir. Oysa günümüzde tüm etkinlik alanlarında bu materyallerden yararlanılabilmektedir. Bu sayede, çocuklarda doğa sevgisi oluşması sağlanabilmekte ve geri dönüşüm gibi önemli bir konuda da farkındalık oluşturulmaktadır. Yapılan araştırmalar incelendiğinde, okuma yazmaya hazırlık çalışmaları kapsamında yapılan etkinliklerin daha çok kağıt kalem kullanımı gerektiren çalışmalar olduğu, kullanılan materyallere bakıldığında ise genellikle iki boyutlu materyallerin tercih edildiği, üç boyutlu materyal olarak da nadiren lego gibi sınıfta yer alan bazı oyuncakların kullanıldığı görülmektedir. Okul öncesi dönemde çocukların küçük kas gelişimlerinin yeteri düzeyde olmaması ve dikkat sürelerinin kısa olması gibi nedenler düşünüldüğünde, masa başı etkinlikler olarak adlandırılan ve kalem kağıt kullanımı gerektiren bu çalışmalar; çocukların yaşına, gelişim düzeyine, ilgi ve ihtiyaçlarına uygun olamamaktadır. Bu nedenle çocukların dikkatini çekebilecek, daha kolay ve kalıcı öğrenmelerini sağlayacak nitelikte, okul öncesi eğitim programında da yer alan "çocuk merkezli ve yaparak yaşayarak öğrenme temelli eğitim" kapsamında, artık materyallerden faydalanmanın hem çocukların eğitimi için hem de doğa sevgisi kazandırmak için önemli olduğunu söylemek mümkündür. Buradan hareketle bu çalışma, okul öncesi eğitimde yer alan okuma yazmaya hazırlık çalışmalarında artık materyal kullanımına ilişkin okul öncesi öğretmenlerinin görüşlerinin belirlenmesi amacıyla yapılacaktır.

Yöntem: Bu çalışmada, okul öncesi eğitimde yer alan okuma yazmaya hazırlık çalışmalarında artık malzemelerin kullanım durumu ve bunun önemi ele alınacak ve sonunda artık materyallerle yapılan ürünlerden örnekler alınacaktır. Çalışma nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması niteliğindedir. Çalışmanın verileri, 2019-2020 eğitim öğretim yılı Eylül ayında toplanacaktır. Araştırmanın katılımcılarını, Diyarbakır ili Bismil ilçesindeki 6 bağımsız anaokulunda görev yapan 37 okul öncesi öğretmeninin oluşturması planlanmaktadır. Katılımcı grubun öncelikle demografik bilgileri (yaş, cinsiyet, mesleki kıdem, eğitim durumu vb.) alınacak ardından araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı-yapılandırılmış görüşme soruları yöneltilecektir. Bu sorular aracılığı ile okul öncesi öğretmenlerinin okuma yazmaya

hazırlık çalışmalarında artık materyal kullanımı konusundaki görüş ve uygulamalarının neler olduğu ve daha çok hangi etkinlik alanlarında artık materyal kullandıkları gibi sorular yöneltilecektir. Elde edilen görüşme verileri betimsel analiz yoluyla analiz edilecek ve araştırma bulguları diğer araştırma sonuçlarıyla tartışılarak sunulacaktır.

Bulgular ve Sonuç: Çalışmanın bulguları henüz tamamlanmamıştır. Ancak okuma yazmaya hazırlık çalışmalarında artık materyal kullanımına ilişkin görüşlerin, alan yazında yer alan çalışmalara paralel olarak öğretmenlerin yaş ve mesleki deneyimlerine göre anlamlı bir farklılık göstermesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, okuma yazmaya hazırlık çalışmaları, artık materyal

Araştırma Metodolojileri

Research Methodologies

The Turkish Adaptation Studies Of Parent Report Of The School Liking And Avoidance Questionnaire

İmray Nur[1], Yaşare Aktaş Arnas[2]
[1]*Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi*
[2]*Çukurova Üniversitesi*

Abstract No: 31 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Goal

School adjustment generally refers to students' commitment, participation, interests, and level of being secure and successful at school and in school activities. The findings in literature indicate that the ideas, beliefs and attitudes towards school which are developed during preschool can continue during a student's further education. Thus, school adjustment is a significant problem surrounding developmental issues during preschool. Although the current literature on school adjustment and its effective factors provides a comprehensive foundation, studies have mostly taken teachers' perceptions into consideration, which provides important information on the topic of school adjustment. However, parents' perspectives are also of critical importance as possible problems and risk factors related to school adjustment can be prevented through collaboration with parents. In this study, the Turkish adaptation studies of Parent Report of The School Liking and Avoidance Questionnaire (P-SLAQ) was conducted, and its psychometric features were examined

Method

The P-SLAQ consists of 10 items and assesses students' emotional and behavioral participation in school based on their parents' perceptions. It is an adaptation study, so two study groups were composed. The first group was composed of 353 volunteer mothers, and it aimed to assess factor structure of the instrument. The data obtained from the first group was used for exploratory and confirmatory factor analysis to analyze the validity of the instrument's construct. In the second group, there were 7 teachers and 102 mother and children used to test the criterion referenced validity. Also, 137 parents were asked to complete the questionnaire for the second time after three weeks so as to assess the consistency of the instrument.

Findings

The exploratory and confirmatory factor analyses findings to assess the validity of the scale in Turkish culture have identified two distinct but related factors: school liking and school avoidance. The total variance of those two factors was 71.44%, which shows consistency with the original instrument. With the aim to evaluate concurrent validity, Pearson correlation coefficients between Teacher Rating Scale of School Adjustment completed by teachers, The School Liking and Avoidance Questionnaire completed by children and P-SLAQ were calculated. In this sense, there were meaningful relations between the perceptions of parents who school liking and school avoidance-teacher perceptions; between school avoidance-parents perceptions and school avoidance- teacher and children perceptions. Cronbach Alpha coefficient for school enjoyment was .91 and .93 for school avoidance in P-SLAQ. The measures conducted three weeks after the first application were also assessed in terms of test-retest reliability. In this sense, significantly meaningful relations were found in sub-dimensions of

school liking (r = .76; p <.01) and school avoidance (r = .81; p <0.01) between two applications. Similar to the data in original version of the instrument, the Turkish version of P-SLAQ was seen to be a valid and reliable instrument similar to the original version.

Conclusion

The findings of the study show that the Turkish version of P-SLAQ is provides a valid and reliable score in this sense. The instrument is thought to contribute to researchers who can seek to assess school adjustment problems, to determine students who enjoy and avoid school, to take measurements for children-at-risk, and to examine the relations between emotional and behavioral participation to school and other adjustment indicators. In Turkey, there is necessity in instrument which can measure students' school adjustment at preschool on the basis of parents' perceptions, and in this sense this study is thought to contribute this gap. Additionally, the validity and reliability analysis of the instrument in a different culture can also provide a basis of inter-cultural studies, which is also thought to make a contribution to international literature.

Keywords: School Adjustment, Preschool, School Liking and Avoidance Questionnaire, Scale Adaptation

Okulu Sevme ve Okuldan Kaçınma Ölçeği-ebeveyn Formu'nun Türkçeye Uyarlama Çalışması

İmray Nur[1], Yaşare Aktaş Arnas[2]
[1]*Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi*
[2]*Çukurova Üniversitesi*

Bildiri No: 31 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Okul uyumu genel olarak çocukların okula ya da okulla ilgili etkinliklere bağlılıklarını, katılımlarını, ilgilerini, rahat ve başarılı olma düzeylerini ifade etmektedir. Araştırmalar çocukların okul öncesi dönemde okulla ilgili geliştirdikleri fikirler, inançlar ve tutumların sonraki okul yaşamları boyunca devam ettiğini gösteren sonuçlara ulaşmışlardır. Bu nedenle okul öncesi dönemde okula uyum gelişimsel bir problem olarak dikkatle üzerinde durulması gereken bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Mevcut literatür okula uyum ve okula uyumu etkileyen faktörler üzerine ciddi bir temel sağlamış olsa da sıklıkla okula uyumun göstergesi olarak öğretmen algıları dikkate alınmıştır. Çocukların okula uyumları söz konusu olduğunda öğretmenlerin bakış açıları önemli bilgi sağlamaktadır ancak okula uyum ile ilgili sorunlar ve daha sonraki tüm risk faktörlerinin gelişimini engellemek bakımından ebeveynlerin bu konudaki bakış açısı da oldukça önemlidir. Bu çalışmada Okulu Sevme ve Okuldan Kaçınma Ölçeği-Ebeveyn Formu'nun ([OSOKÖ-E] Parent Report of The School Liking and Avoidance Questionnaire) faktör yapısının Türk okul öncesi çocuklar için tekrarlanabilir olup olmadığı ve ölçeğin psikometrik özellikleri incelenmiştir.

Yöntem

OSOKÖ-E 10 maddeden oluşmakta ve çocukların okuldaki duygusal ve davranışsal katılımlarını ebeveynlerin algılarına dayalı olarak değerlendirmek amacıyla kullanılmaktadır. Bu araştırma bir uyarlama çalışması olduğu için farklı iki çalışma grubu oluşturulmuştur. İlk çalışma grubu ölçeğin faktör yapısını değerlendirmek amacıyla araştırmaya katılmayı kabul eden 353 anneden oluşmaktadır. İlk grup ebeveynlerden elde edilen veriler üzerinde ölçeğin yapı geçerliliğini değerlendirmek amacıyla açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır.. İkinci çalışma grubunda ise ölçüt bağıntılı geçerlik için 7 öğretmen, 102 anne ve çocuk ile çalışılmıştır. Ayrıca aracın ne kadar tutarlı ölçüm yaptığını değerlendirmek amacıyla 137 ebeveyn üç hafta arayla ikinci kez ölçeği tamamlamışlardır.

Bulgular

Ölçeğin Türk kültüründeki yapı geçerliliğini değerlendirmek amacıyla yapılan açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi bulguları, birbirinden farklı ancak birbiri ile ilişkili iki faktör tanımlamıştır: Okulu sevme ve okuldan kaçınma. Bu iki faktörün açıkladığı toplam varyans %71.448 olarak belirlenmiştir. Bu sonuç ölçeğin orijinali ile tutarlılık göstermektedir. Ölçeğin ölçüt bağıntılı geçerliliğini değerlendirmek amacıyla çocukların algılarına dayalı Okulu Sevme ve Okuldan Kaçınma Ölçeği ve Okul Uyumu Öğretmen Değerlendirme Ölçeği alt boyutları ile arasındaki ilişkiler incelenmiştir. Okulu sevme ebeveyn algıları ile sadece okuldan kaçınma öğretmen algıları arasında, okuldan kaçınma ebeveyn algıları ile okuldan kaçınma öğretmen algıları ve çocuk algıları arasında da anlamlı ilişkiler bulunmuştur. OSOK-E okulu sevme alt boyutu için Cronbach Alfa Katsayısı .91 ve okuldan kaçınma alt boyutu için .93 olarak belirlenmiştir. Test tekrar test güvenilirliğinde üç hafta arayla yapılan ölçümler arasındaki ilişki

incelenmiştir. Okulu sevme (r = .76; p <.01) ve okuldan kaçınma (r = .81; p <0.01) alt boyutlarında iki uygulama arasında yüksek düzeyde anlamlı ilişkiler belirlenmiştir. Bu veriler orijinal versiyonuna benzer şekilde Türkçe OSOKÖ-E' nin geçerli ve güvenilir bir araç olduğunu desteklemektedir.

Sonuç

Bu çalışmanın bulguları OSOKÖ-E Türkçe versiyonunun geçerli ve güvenilir puanlar verdiğini göstermektedir. Aracın çocukların okula uyum sorunlarını değerlendirmek, okulu sevmeyen ya da okuldan kaçınan çocukları belirlemek, risk altındaki çocuklar için önlem almak, okuldaki duygusal ve davranışsal katılım derecesinin diğer uyum göstergeleri ile ilişkisini incelemek isteyen araştırmacılara katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Türkiye'de okul öncesi dönem çocukların okul uyumunu ebeveynlerin algılarını temel alarak değerlendirecek ölçme araçlarına ihtiyaç duyulmaktadır ve uyarlamanın alandaki boşluğu doldurması beklenmektedir. Ayrıca farklı kültürlerde aracın geçerlilik ve güvenilirliğinin incelemesi kültürler arası çalışmalar için de temel sağlayacaktır. Bu bağlamda çalışmanın uluslararası literatüre de katkısı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Okul Uyumu, Okul Öncesi, Okulu Sevme ve Okuldan Kaçınma Ölçeği, Ölçek Uyarlama

(Re)Construction Of Childhood Through Observation: A Forgotten Research Method Specimen Recording

Melike Türkan Bağlı
Maltepe Üniversitesi

Abstract No: 110 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Social psychology is undoubtedly one of the disciplines that focuses on studying children's social behavior. In social psychology, the environment, which is considered as one of the factors affecting the social behavior of individuals, conceptually defined only the social environment throughout the years, the fact that the physical environment may also influence social behavior has long been neglected.

The school of ecological psychology, which emerged under the leadership of Roger Barker and Herbert Wright in the 1960s as a kind of protest approach in social psychology, has basically two dimensions. The first dimension emphasizes the impact of the environment on human behavior. The environment, which is among the factors that influence behavior, has been discussed in detail in this respect. As it was noted above in social psychology, concept of environment had been referred to social environment while it is clear that physical environment has also effects on social behavior. However, the distinctive feature of psychology is that it emphasizes the concept of natural environment in which physical and social environments are handled together. The natural environment is a concept that refers to all kinds of environments in which an individual uses in daily life. In other words, the natural environment is the individual's life itself.

The second dimension in the ecological approach is methodological. As a factor that affects the formation and character of the behavior, what kind of methodological approach will be used to elaborate the natural environment? How will the effects of natural environment on behavior be measured? How will the assertion that the environment affect behavior as a fundamental assumption will be explained and evaluated? If the natural environment is the environment in which an individual's daily life passes, this environment should be treated as it is and no impact should be made on it for research purposes. However, the research tradition of psychology and social psychology has an approach that evaluates behavior not in its natural environment, but in artificial environments created for research. Following the research tradition of the science of physics, psychologist preferred to examine the behavior with an experimental approach, and the experiments were carried out in laboratory environments where the experimental design was created in the most severe way. In other words, daily life of an individual who is at home, at school, on the street, in the bazaar, hospital, park, library and so on was measured in an artificial environment which is not closely related to the psychological atmosphere of these “natural” environments. Consequently, the research paradigm, which aims to fulfill the goal of generalizability and which is essential to fulfill this scientific criterion, is based on observing behavior on a structured basis. What needs to be emphasized here is that this “abstract” environment does not have the complexity of the environments in which behavior occurs in real life.

How do we examine the natural environment as a research subject? The ecological approach, which has the aforementioned logic, has made some methodological suggestions to achieve this objective. According to these recommendations, it is essential to address behavior with its environment. One of the recommended methods is the specimen recording. Specimen recording involves observing

the individual for an entire day, describing behaviors in a daily language, and also including the physical and social environment components in which the behavior occurs in detail. In a more technical definition, specimen records are the reports of trained observers who are describing in detail the daily course of behavior of the person who is continuously observed for a period of time. The method was developed by Herbert Wright.

This method has particular value in terms of examining the behavior of young children. In a holistic understanding, specimen records could be used for examination of children's daily behaviors in its environment, revealing the connection between behavior and environment with all the evidence, description of the physical and social elements of the environments in which the child's daily life passes in order to understand the child in an ecological, sociological and historical context.

In this paper, emphasizing the difference between conventional observation method and specimen recording, I will try to discuss the potential role and function of specimen recording in order to identify and reinterpret the contextual elements mentioned previously. I will also underline the academic and methodological way which we should take in order to produce the ecological/contextual data which we could use later to develop the approach for the (re)construction of the childhood.

Keywords: specimen recording, observation techniques, ecological psychology, social behavior, children's culture

Çocukluğu Gözlemle (yeniden) İnşa Etmek: Unutulmuş Bir Araştırma Yöntemi Spesimen Kaydı

Melike Türkan Bağlı
Maltepe Üniversitesi

Bildiri No: 110 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Çocukların sosyal davranışlarını incelemeyi konu edinmiş alanlardan biri de hiç kuşkusuz sosyal psikolojidir. Sosyal psikolojide, bireylerin sosyal davranışlarını etkileyen faktörler arasında sayılan "çevre", kavramsal olarak yıllar boyunca yalnızca "sosyal" çevreyi nitelemiş, sosyal davranış üzerinde fiziksel çevrenin de etkili olabileceği gerçeği uzun zaman ihmal edilmiştir.

Sosyal psikolojide bir tür "protest" bir yaklaşım olarak 1960'larda Roger Barker ve Herbert Wright'ın öncülüğünde ortaya çıkan ekolojik psikoloji ekolü, temelde iki boyut taşımaktadır. Birinci boyut, çevrenin insan davranışı üzerindeki etkisini vurgular. Davranışı ortaya çıkaran etmenlerin içerisinde yer alan çevre, bu çerçevede enine boyuna yeniden tartışılmış ve çevre kavramına otomatik olarak yüklenen "sosyal çevre" anlamının yanı sıra davranışın etkilendiği bir başka boyut olan fiziksel çevre üzerinde de durulmuştur. Ancak ekolojik psikolojinin ayırt edici özelliği, fiziksel ve sosyal çevrenin bir arada ele alındığı "doğal çevre" kavramını vurgulamasıdır. Doğal çevre, bireyin günlük yaşamında içine girip çıktığı her türlü ortama işaret eden bir kavramdır. Bir başka deyişle, doğal çevre, bireyin yaşamının kendisidir.

Ekolojik yaklaşımda ikinci boyut, yöntemseldir. Davranışın oluşumuna ve karakterine etki eden bir faktör olarak yukarıdaki anlamıyla doğal çevre nasıl bir yöntemsel yaklaşımla ele alınacaktır? Yani tarif edilen doğal çevrenin davranış üzerindeki etkileri nasıl ölçülecektir? Temel bir kabul olan çevrenin davranışı etkilediği iddiası nasıl açımlanacak ve nasıl değerlendirilecektir? Doğal çevre, eğer bireyin günlük yaşamının geçtiği çevre ise, bu çevrenin olduğu gibi ele alınması ve üzerinde araştırma amacıyla hiçbir etkide bulunulmaması gerekmektedir. Oysa psikoloji ve sosyal psikolojinin araştırma geleneği, davranışı aslen kendi doğal ortamında değil, araştırma için oluşturulmuş yapay ortamlarda değerlendiren bir yaklaşıma sahiptir. Fizik biliminin araştırma geleneğini izleyen psikoloji, davranışı deneysel yaklaşımla incelemeyi tercih etmiş, üstelik deneyler deneysel desenin en sert şekilde oluşturulduğu laboratuvar ortamlarında yapılmıştır. Başka bir deyişle, günlük yaşamı evde, okulda, sokakta, çarşıda, hastanede, parkta, kütüphanede vb. geçen bireyin davranışları, bu ortamların sahip olduğu psikolojik atmosferle uzaktan yakından ilgisi olmayan "yapay" ve "steril" bir ortamda, yani laboratuvarda ölçülmüştür. Sonuçta "genellenebilirlik" amacını yerine getirmek maksadını taşıyan ve bu bilimsel ölçütü gerçekleştirmenin elzem olduğu araştırma paradigması, davranışı, araştırmacının kontrolünde, yapılandırılmış ve "soyut" bir zeminde gözlemlemeyi esas almıştır. Burada altı çizilmesi gereken şey, bu soyut ortamın gerçek yaşamda davranışların içinde gerçekleştiği ortamların karmaşıklığına sahip olmayışıdır.

Davranışı bu derecede etkilediğini rasyonel bir veri olarak söyleyebileceğimiz çevrenin birey için doğal varolma biçimini, yani doğal çevreyi nasıl ele alacağız? Yukarıda belirtilen rasyonelden hareket eden ekolojik psikoloji, sözkonusu amacı gerçekleştirmek için bazı yöntemsel önerilerde bulunmuştur. Bu önerilere göre, davranışı, anlık çevresiyle birlikte ele almak esastır. Bu yöntem önerilerinden biri "spesimen kaydı"dır. Spesimen kaydı yöntemi, bireyi uzun süreler boyunca gözlemlemeyi, davranışları gündelik bir dille betimlemeyi ve bu arada da davranışın içinde oluştuğu fiziksel ve sosyal çevre bileşenlerini de bu betimlemeye tüm ayrıntılarıyla dahil etmeyi içermektedir. Daha teknik bir tanımla,

spesimen kayıtları, yetiştirilmiş gözlemciler tarafından, belli bir süre içerisinde sürekli olarak izlenen kişinin davranış akışının akış sırasında göre gündelik dille ve ayrıntılı biçimde betimlenmesinden oluşan raporlardır. Yöntem, Herbert Wright tarafından geliştirilmiştir.

Bu yöntemin özellikle küçük çocukların davranışlarını incelemek açısından özel bir değeri vardır. Spesimen kayıtları, günlük davranışın kendi ortamı içinde incelenmesi, davranış ile çevre arasındaki bağın tüm kanıtlarıyla ortaya konulması, çocuğun günlük yaşamının geçtiği çevrelerin fiziksel ve sosyal unsurlarıyla betimlenmesi, çocuğu psikolojik olduğu kadar ekolojik, sosyolojik ve tarihsel bir bağlam içinde ve bütüncül olarak anlamak için de gerekli olan verilerin elde edilmesini sağlamaktadır. Böylece bir bakıma çocukluk, günlük yaşamla ilişkili tüm bağlamsal unsurların göz önüne alındığı bir perspektifle değerlendirilmiş olmaktadır.

Bu bildiri kapsamında, spesimen kaydı yönteminin klasik gözlem yöntemlerinden farkı üzerinde durularak yukarıda sözü edilen bağlamsal unsurların tesbitinde ve yeniden yorumlanmasında görebileceği işleve dair bir projeksiyon geliştirilmeye çalışılacaktır. Ayrıca çocukluğun (yeniden) inşası için gerekli yaklaşımı geliştirmek üzere başvurulabilecek ekolojik-bağlamsal verilerin üretilmesi ve bunlara dayalı olarak sosyal politikalar geliştirilmesi için izlenmesi gereken akademik ve metodolojik rotaya dikkat çekilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: spesimen kaydı, gözlem, çocuk kültürü, sosyal davranış, ekolojik psikoloji

Analysis Of Preschool Mathematics Education Articles In Turkey:2003-2019

Ruhşen Aldemir Engin
KAFKAS ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ

Abstract No: 382 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Mathematics is a discipline which examines numbers, shapes and concepts in the broadest sense and examines the relationships between them. Mathematics is encountered in in all areas and all periods of life. People make use of mathematics in their lives secretly or publicly. Quality mathematics education is necessary to make better use of mathematics and mathematical relationships and to use it more efficiently in daily life. Mathematics education starts in childhood. It is thought that mathematics education given in this period will affect the child's future life. As in the World, in our country, it is possible to come across studies on mathematics education in preschool period. By examining and analyzing these studies, it is thought that mathematics education can be improved further in preschool period. Therefore articles on mathematics education in pre-school held in Turkey were examined in this study. For this purpose, various keywords (preschool, early childhood, mathematics education, numbers, operations, figures, 3-5 years, 60-72 months etc) were searched from TR index which was created by ULAKBİM and Kafkas University database. Accordingly, the scope of the research consists of 52 academic articles published between 2003 and August 2019. Data were collected through qualitative research methods through document analysis. Descriptive and content analysis were used for data analysis. The articles have been examined under 6 titles as journal, year, subject, method, sample and data collection tools. According to the findings of the research, it was determined that the articles were published in 29 journals. Most articles were published in Ahi Evran University Kırşehir Faculty of Education Journal (n = 7). This is followed by Elementary Education Online (n = 5) and Turkish Studies (n = 4). It was determined that the publications in other journals were similar in number. The highest number of publications in 2017 was observed in years (n = 13). This is followed by 2018 (n = 8). The least published years were 2003, 2004, 2010 and 2012 (n = 1). When the research subjects were examined, a wide range of subjects were found. The topics are written individually and collected under categories. The highest mathematical skills (classification, measurement, operation, pattern, counting and arithmetic skills) were studied (n = 11). Following this, a total of 10 studies were found on numbers and operations, geometric shape, geometry, data analysis-probability and measurement. Emotional characteristics (attitude, perception, readiness, belief, interest, motivation) were studied in 8 articles. Studies using different methods in mathematics teaching were determined (n = 7). These methods are drama, play, storytelling, cooperative learning method, lullaby, direct teaching method and micro-teaching method. Activities were conducted with children and pre-service teachers in seven studies and these activities were evaluated from various perspectives. In addition, seven studies on scale development and scale adaptation were observed. Six studies on program comparison, effectiveness and review were identified. It has been observed that there are five studies on STEM, TPACK and technology. From the point of view of the method, it was seen that the quantitative, qualitative and mixed methods were used in the articles examined, the most quantitative studies were found in the studies (n = 31) and the least mixed studies (n = 3). It was also determined that there are theoretical studies. In the studies, it was determined that the highest number of pre-school children was studied (n = 25). The number of studies with pre-service teachers and the number of studies with teachers were found to be the same (n = 10). In terms of data collection tools, it is seen that there are various data collection tools. The data were collected mostly through tests (n = 11) and interview (n = 8). This was followed by scale (n = 7) and observation (n = 6). This preschool studies for researchers to work on

mathematics education is thought to be a source of help in identifying trends in Turkey.

Keywords: Preschool, mathematics education, article review

Türkiye'deki Okul Öncesi Dönem Matematik Eğitimi Makalelerinin İncelenmesi: 2003-2019

Ruhşen Aldemir Engin
KAFKAS ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ

Bildiri No: 382 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Matematik en geniş anlamda sayıları, şekilleri, kavramları inceleyen ve bunların arasındaki ilişkileri konu alan bir bilim dalıdır. Matematik hayatın her alanında ve her döneminde karşımıza çıkmaktadır. İnsanlar gizil veya aleni bir şekilde yaşamlarında matematikten faydalanmaktadır. Matematikten ve matematiksel ilişkilerden daha iyi faydalanabilmek ve bunu günlük hayatta daha verimli kullanabilmek için kaliteli bir matematik eğitimi gereklidir. Matematik eğitimi çocukluk döneminde başlamaktadır. Bu dönemde verilen matematik eğitiminin çocuğun ilerdeki yaşantısını etkileyeceği düşünülmektedir. Ülkemizde de dünyada olduğu gibi okul öncesi dönemde matematik eğitimi üzerine yapılan çalışmalara rastlamak mümkündür. Bu çalışmaların incelenmesi ve analiz edilmesiyle okul öncesi dönemde matematik eğitiminin daha da geliştirilebileceği düşünülmektedir. Bu sebeple bu çalışmada Türkiye'de yapılan okul öncesi dönemde matematik eğitimi konulu makaleler incelenmiştir. Bu amaçla ULAKBİM tarafından oluşturulan TR dizin ve Kafkas Üniversitesi veri tabanından çeşitli anahtar kelimeler (okul öncesi, erken çocukluk, matematik eğitimi, sayılar, işlemler, şekiller, 3-5 yaş, 60-72 ay gibi) kullanılarak tarama yapılmıştır. Buna göre araştırmanın kapsamını 2003 yılı ile 2019 yılı ağustos ayına kadar yayınlanmış olan 52 akademik makale oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi yoluyla toplanmıştır. Verilerin analizinde betimsel analiz ve içerik analizi kullanılmıştır. Makaleler yayınlandığı dergi, yıl, konu, yöntem, örneklem ve veri toplama araçları olmak üzere 6 başlıkta incelenmiştir. Araştırmanın bulgularına göre makalelerin toplam 29 dergide yayınlandıkları belirlenmiştir. En fazla makale Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisinde yayınlanmıştır (n=7). Bunu ilköğretim online (n=5) ve Turkish Studies (n=4) takip etmektedir. Diğer dergilerdeki yayınların birbirine benzer sayıda olduğu belirlenmiştir. Yıllara göre en fazla yayının 2017 yılında olduğu görülmüştür (n=13). Bunu 2018 yılı takip etmektedir (n=8). En az yayınların olduğu yıllar ise 2003, 2004, 2010 ve 2012 yıllarıdır (n=1). Araştırma konuları incelendiğinde geniş bir konu yelpazesine rastlanmıştır. Konular teker teker yazılmış ve kategoriler altında toplanmıştır. En fazla matematiksel beceriler (sınıflama, ölçme, işlem, örüntü, sayma ve aritmetik becerileri) konularında çalışıldığı belirlenmiştir (n=11). Bunu takiben sayı ve işlemler, geometrik şekil, geometri, veri analizi-olasılık ve ölçme konularında toplam 10 çalışmaya rastlanmıştır. Duyuşsal özelliklerin (tutum, algı, hazır bulunuşluk, inanç, ilgi, motivasyon) çalışıldığı 8 makaleye rastlanmıştır. Matematik öğretiminde farklı yöntemlerin uygulandığı çalışmalar belirlenmiştir (n=7). Bu yöntemler drama, oyun, öyküleştirme, kubaşık öğrenme yöntemi, ninni, doğrudan öğretim yöntemi ve mikro- öğretim yöntemidir. 7 çalışmada çocuklarla ve öğretmen adaylarıyla etkinlikler yapılmış ve bu etkinliklerin çeşitli açılardan değerlendirilmesi yapılmıştır. Bunun yanı sıra ölçek geliştirme ve ölçek uyarlama konulu 7 çalışma görülmüştür. Program karşılaştırılması, etkililiği ve incelemesi konulu 6 çalışma tespit edilmiştir. STEM, TPACK, FeTeMM ve teknoloji konularında 5 çalışmanın olduğu gözlenmiştir. Yöntem açısından bakıldığında incelenen makalelerde nicel, nitel ve karma yöntemlerin kullanıldığı görülürken en fazla nicel çalışmalara çalışmalara (n=31), en az karma çalışmalara (n=3) rastlanmıştır. Teorik çalışmaların olduğu da belirlenmiştir. Çalışmalarda en fazla okul öncesi dönemi çocuklarıyla çalışıldığı (n=25) belirlenmiştir. Öğretmen adayları ile yapılan çalışmaların sayısıyla öğretmenlerle yapılan çalışmaların sayısı aynı bulunmuştur (n=10). Veri toplama araçları açısından bakıldığında da çok çeşitli veri toplama araçları olduğu görülmüştür. Verilerin daha çok test (n=11) ve görüşme (n=8) aracılığıyla toplandığı belirlenmiştir. Bunu ölçek (n=7) ve gözlem (n=6) takip etmektedir. Bu çalışmanın okul öncesi dönemde

matematik eğitimi üzerine çalışacak araştırmacılar için Türkiye'deki eğilimleri belirlemede yardımcı bir kaynak olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, matematik eğitimi, makale inceleme

Stem+A

Stem+a

Theory, Teaching Model, Application Method And The Work Plan In The Context Of Stem

Vakkas Yalçın
Kilis 7 Aralık Üniversitesi

Abstract No: 3 - Abstract Presentation Type: Poster Presentation

STEM and Theoretical Framework

STEM is an abbreviation of the initials of Science, Technology, Engineering, Mathematics. Educational investments made with the pre-school period in which all development areas (social, emotional, cognitive and motor) develop rapidly are very important. From this point of view, it can be said that starting from the pre-school period, university students and STEM studies should be included in all levels of education. The holistic point of view of STEM is that the theoretical foundations overlap with the constructivist in terms of allowing the individuals to construct and structure the information by conducting studies in groups of at least 3 and at most 5 people and by providing communication and interaction within the process.

STEM in the Context of Teaching Model, Application Method and Work Plan

When the literature related to STEM is examined, four important issues that may be problematic for researchers and practitioners are observed. The first is how to integrate STEM disciplines with each other. Another important issue is how to prepare STEM activities, lesson plan and studies. Another is the STEM applications with which teaching model and finally the STEM study plan.

Integration of STEM disciplines

Some of the relevant scientists include STEM to be called STEM study in an activity or lesson plan; While science, technology, engineering, and mathematics should include all disciplines, some scientists stated that STEM studies can be done by bringing together two-three disciplines within STEM. It should not be forgotten that STEM is a kind of tool that aims to provide the multifaceted development of individuals. From this point of view, after the event, how did the disciplines used in STEM have been used sufficiently and how effective were the disciplines used and how did they benefit the children? Should answer the question. In other words, without bringing STEM into a goal, it should be ensured that the individuals who receive training are brought to the focal point and evaluated accordingly.

STEM Activity Application Method

STEM studies can be performed in two different ways such as a STEM discipline taken from the center and other STEM disciplines that support it, and that all STEM disciplines can be used at a similar distance and similar frequency.

Teaching Models for STEM Studies

The second issue which may be problematic for STEM, researchers and practitioners, is the application of STEM applications with the teaching model. STEM is a philosophical approach that enables individuals to be actively involved in the whole process of activities. In this respect, it is necessary to implement STEM studies with educational models in which children are active during the

training. Otherwise, no matter how effective STEM activity and lesson plans are, the intended objectives may not be achieved when the teaching model does not comply with STEM.

STEM Study Plan

STEM activities and lesson plans, STEM studies on the situation and STEM studies on the problem can be prepared in two ways as in Figure 3.

Figure 3. STEM study plan

STEM studies on the problem:

2.3.1. STEM studies on the problem:

a) Real problems:

b) Problems in editing (problems in everyday life)

1. Advantages of STEM studies for the problem;
2. Disadvantages of STEM studies for the problem;

Situational STEM studies:

STEM education cycle is the subject or problem taken, each event or situation can be turned into a STEM study, the STEM disciplines are tried to be given by highlighting the last, and the field studies are often included in the field observation studies.

1. Advantages of case-oriented STEM studies;
2. Disadvantages of case-oriented STEM studies;

3- Results

STEM is a type of tool that aims to provide a multi-faceted development of individuals. From this point of view, how did the researchers, all the disciplines involved in the STEM have been used sufficiently, and how effective were the disciplines used and how did they benefit individuals? Questions must be answered. In other words, without bringing STEM into a goal, it should be ensured that the individuals who receive training are brought to the focal point and evaluated accordingly.

In this study, 2 different STEM application and lesson plan preparation cycle including Equally spaced STEM studies ı where m Disciplinary-centered STEM studies and ün State-centered STEM studies were taken to the center of STEM cycle and STEM cycle was at the center of STEM cycle were presented to the benefit of researchers and practitioners.

In this study, STEM activities and lesson plans were classified in two different ways as a Problem-driven STEM studies arı and EM STEM studies for situation.

Keywords: Keywords: STEM, STEM education, STEM Approach

Kuram, Öğretim Modeli, Uygulama Yöntemi ve Çalışma Planı Bağlamında Stem

Vakkas Yalçın
Kilis 7 Aralık Üniversitesi

Bildiri No: 3 - Bildiri Sunum Şekli: Poster Sunum

STEM ve Kuramsal Çerçeve

STEM, Bilim, Teknoloji, Mühendislik, Matematik kelimelerinin baş harflerinin kısaltmasından meydana gelmiştir. Bütün gelişim alanlarının (sosyal, duygusal, bilişsel ve motor) hızla geliştiği okul öncesi dönemle birlikte yapılan eğitimsel yatırımlar oldukça önemlidir. Bu açıdan bakıldığında okul öncesi dönemden başlanarak, üniversite öğrencileri ve eğitimin tüm kademelerinde STEM çalışmalarına yer verilmesi gerektiği söylenebilir. STEM'in bütüncül bakış açısı, en az 3 en fazla 5 kişilik gruplar halinde çalışmaların yürütülmesi ve süreç içerinde iletişim ve etkileşimi içererek bireylerin bilgiyi yapılandırarak oluşturmalarına izin vermesi açısından kuramsal temellerinin yapılandırmacılıkla örtüştüğü ifade edilebilir.

Öğretim Modeli, Uygulama Yöntemi ve Çalışma Planı Bağlamında STEM

STEM ile ilgili literatür incelendiğinde, araştırmacılar ve uygulayıcılar açısından sorun olabilecek dört önemli konu göz çarpmaktadır. Bunlardan ilki, STEM disiplinlerinin birbirleriyle nasıl entegre edileceğidir. Diğer önemli konu ise, STEM etkinliklerinin, ders planının ve çalışmalarının hazırlanma yönteminin nasıl olacağıdır. Bir diğeri ise hangi öğretim modeliyle STEM uygulamaların yapılabileceği ve son olarak STEM çalışma planının neye göre hazırlanacağıdır.

STEM Disiplinlerinin Entegrasyonu

Konuyla ilgili bilim insanlarından bazıları bir etkinlik veya ders planına STEM çalışması denilebilmesi için STEM'i içeren; Bilim, Teknoloji, Mühendislik ve Matematik disiplinlerinin tümünü içermesi gerektiğini ifade ederken, bazı bilim insanları ise STEM içerisinde yer alan iki-üç disiplinin bir araya getirilerek STEM çalışmalarının yapılabileceğini belirtmişlerdir. Unutmamak gerekir ki STEM bireylerin çok yönlü gelişimlerini sağlamayı amaçlayan bir tür araçtır. Bu açıdan etkinli sonrası araştırmacılar, STEM de yer alan tüm disiplinler yeteri kadar kullanıldı mı yerine kullanılan disiplinler ne kadar efektif kullanıldı ve çocuklara nasıl yarar sağladı? Sorusunu yanıtlaması gerekmektedir. Yani burada araç olan STEM'i amaç haline getirmeden, eğitim alan bireyleri odak noktasına getirip ona göre değerlendirme yapılması sağlanmalıdır.

STEM Etkinliği Uygulama Yöntemi

STEM çalışmaları, merkeze alınan bir STEM disiplini ve onu destekleyen diğer STEM disiplinleri şeklinde yapılabileceği gibi, tüm STEM disiplinlerinin konuya benzer uzaklıkta ve benzer sıklıkta kullanabileceği şeklinde olmak üzere iki farklı şekilde yapılabilir.

Şekil 1. *Disiplin merkezli STEM etkinlik döngüsü*

Şekil 2. *Eşit aralıklı STEM eğitim döngüsü*

STEM Çalışmalarında Kullanılabilecek Öğretim Modelleri

STEM ile ilgili, araştırmacılar ve uygulayıcılar açısından sorun olabilecek ikinci konu ise hangi öğretim modeliyle STEM uygulamaların yapılabileceğidir. STEM, etkinliklerin tüm sürecinde bireylerin aktif olarak çalışmaların içerisinde yer almasını sağlayan bir felsefi anlayıştır. Bu açıdan düşünüldüğünde eğitim süresince çocukların aktif olduğu öğretim modelleriyle STEM çalışmalarının uygulanması gerekmektedir. Aksi halde STEM etkinlik ve ders planları ne kadar etkili olursa olsun öğretim modeli STEM'e uygun olmayınca amaçlanan hedeflere ulaşılamayabilir.

STEM çalışma planı

STEM etkinlikleri ve ders planları, duruma yönelik STEM çalışmaları ve probleme yönelik STEM çalışmaları olmak üzere şekil 3'teki gibi iki şekilde hazırlanabilir.

Şekil 3. STEM çalışma planı

Probleme yönelik STEM çalışmaları:

1. Gerçek problemler:
2. Kurgulanmış problemler (günlük hayatta karşılaşılabilecek problemler)

Probleme yönelik STEM çalışmalarının avantajları;

1. Kalıcı öğrenmeler sağlanır
2. Probleme yönelik sebep sonuç ilişkisi kurar
3. Probleme yönelik yenilikçi fikirler üretir
4. Duruma yönelik çalışmalara oranla aktif katılım artar
5. Öğrenciler problem çözmeye odaklanır

Probleme yönelik STEM çalışmalarının dezavantajları;

1. Her zaman yeni bir problem üretmek zor olabilir
2. Zaman alabilir ve maliyetli olabilir
3. Etkili bir süreç yerine yalnızca sonuç odaklı çalışmalardan oluşabilir.

1. Duruma yönelik STEM çalışmaları:

STEM eğitim döngüsünün merkezine konu veya problemin alındığı, her olay veya durumun bir STEM çalışması haline getirilebildiği, konu içerisinde STEM disiplinlerinin belirginleştirerek verilmeye çalışıldığı ve son olarak alan gezi gözlem çalışmalarında sıklıkla yer verilebilen çalışmalardır.

Duruma yönelik STEM çalışmaları avantajları;

1. Her durum veya olay bir STEM çalışması olabilir
2. Daha az zamanda yapılabilir
3. Daha az maliyetli olabilir.
4. Süreç içerisinde öğrenme gerçekleşir.

Duruma yönelik STEM çalışmaları dezavantajları;

1. Sınıfın ve grupların kontrolü zorlaşabilir
2. Durum veya olay içerisinden STEM çalışmaları verilmeye çalışıldığından bazı öğrenciler anlamakta zorluk çekebilir.
3. STEM disiplinleri belirgin olmayabilir.
4. Bir durum üzerinden STEM disiplinlilerini bütünleştirmek zor olabilir.

3- Sonuç

STEM bireylerin çok yönlü gelişimlerini sağlamayı amaçlayan bir tür araçtır. Bu açıdan etkinli sonrası araştırmacılar, STEM de yer alan tüm disiplinler yeteri kadar kullanıldı mı yerine kullanılan disiplinler ne kadar efektif kullanıldı ve bireylere nasıl yarar sağladı? Sorularını yanıtlaması gerekmektedir. Yani burada araç olan STEM'i amaç haline getirmeden, eğitim alan bireyleri odak noktasına getirip ona göre değerlendirme yapılması sağlanmalıdır.

Çalışmada STEM disiplinin, STEM döngüsünün merkezinde olduğu "Disiplin merkezli STEM çalışmaları" ve STEM döngüsünün merkezine "durum veya problem"in alındığı "Eşit aralıklı STEM çalışmaları" olmak üzere 2 farklı STEM uygulama ve ders planı hazırlama döngüsü araştırmacı ve uygulayıcıların istifadesine sunulmuştur.

Ayrıca bu çalışmada STEM etkinlikleri ve ders planları, "Probleme yönelik STEM çalışmaları" ve "Duruma yönelik STEM çalışmaları" olmak üzere iki farklı şekilde sınıflandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar kelimeler: STEM, STEM eğitimi, STEM Yaklaşımı

Measurement Of Self-Efficacy Levels Of Pre-Service Preschool Teachers On Stem Education

Hikmet Zelyurt
İnönü Üniversitesi

Abstract No: 416 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Aim

Since the 21st century is an era of rapid advances in science and technology, it was called the 'Information Age.' The Information Age develops in societies that emphasize information and technologies. These developments have affected the whole world and our daily lives. In order to stay ahead of these developments, nations have restructured their education systems. In order to change the education system and to adapt to the new developments, several countries, especially the USA, reviewed the topics in the curriculum and reported the changes required in the courses and content. The report emphasized training the students as questioning, thinking individuals who would acquire problem solving, critical thinking and scientific process skills that were accepted as 21st century skills. Thus, it was considered adequate to combine engineering education with the disciplines of mathematics, science and technology and this approach was named STEM (Science, Technology, Engineering, Mathematics). In the current age, individuals are expected to be individuals with scientific curiosity and who research and investigate. Therefore, they should participate in education programs that encourage individuals to ask about the things they do not know, to investigate and observe, to reveal some things, and to discover their abilities and interests in these fields. Individuals are required to participate in STEM education activities in order to discover these abilities and interests. Thus, qualified teachers who are trained in the field are required. The aim of the present study was to determine the self-efficacy levels of pre-service preschool teachers in STEM education.

Method

The study data were collected with STEM Applications Teacher Self-Efficacy Scale. The scale is a 5-point Likert-type scale that includes 18 items. The study participants included 82 pre-service teachers (73 female and 9 male students) attending preschool instruction department at İnönü University and Akdeniz University. In data analysis, t-test for independent groups and One-Way Analysis of Variance (ANOVA) were used. In the analysis of variance, Tukey and LSD tests were used to find the source of the difference between the groups. In data analysis, significance level was accepted as 0.05.

Findings

The study findings demonstrated that there was no significant difference between the self-efficacy beliefs of the pre-service teachers based on gender. The mean score of female participants (x = 3.0860) was higher when compared to male students (x = 2.9568). This demonstrated that female pre-service teachers had higher STEM self-efficacy beliefs when compared to males.

Analysis of the answers of the participants to the question "Did you take a STEM course?" demonstrated that there was no significant difference between those who took STEM and those who did not.

Analysis of the STEM Instruction Self-Efficacy scale ANOVA test findings based on the type of

high school that the participants graduated revealed no significant difference between the participants (p> 0.200). STEM instruction self-efficacy was the highest among the pre-service teachers who graduated from the related vocational high schools (x = 3.2222). The lowest was observed among the pre-service teachers who graduated from health vocational high schools (x = 1.0556).

Analysis of the STEM Instruction Self-Efficacy scale ANOVA test findings based on the class level distribution of the participants revealed no significant difference between them (p> 0.05). 4. It was determined that senior pre-service teachers had the highest mean (x = 3.1541) STEM Teaching self-efficacy score. The mean STEM Teaching Self-Efficacy score of the freshmen pre-service teachers was the lowest (x = 2.6481).

Analysis of the STEM Instruction Self-Efficacy scale ANOVA test findings based on the education level of the mother of the participant revealed no significant difference between them (p> 0.05).

Analysis of the STEM Instruction Self-Efficacy scale ANOVA test findings based on the education level of the father of the participant revealed no significant difference between them (p> 0.05).

Conclusion

In STEM instruction, teachers experience the lack of professional development. It would be beneficial to add elective courses on STEM Education in college programs.

The awareness on STEM Education should be raised in Turkey and in other countries and higher investments should be made on students, teachers and pre-service teachers.

Keywords: STEM,Self-Efficacy

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Stem Eğitimi Hakkındaki Özyeterlik Düzeylerinin Ölçülmesi

Hikmet Zelyurt
İnönü Üniversitesi

Bildiri No: 416 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

21.yy bilim ve teknoloji alanında çok hızlı gelişmelerin yaşandığı bir çağ olduğu için 'Bilgi Çağı' olarak adlandırılmıştır. Bilgi Çağı bilgi ve teknolojiyi merkeze alan toplumlarda gelişmektedir. Yaşanan bu gelişmeler tüm dünyayı etkilemiş ve bu gelişmeler günlük hayatlarımızı da etkisi altına almıştır. Ülkeler bu gelişmelerden geri kalmamak için eğitim alanında yapılandırmaya gitmişlerdir. Başta Amerika olmak üzere birçok ülke eğitimde değişimler yapmak ve yeni duruma uyum sağlamak için müfredatta olan konuları incelemiş, hangi derslerde ve hangi konularda değişim yapılacaklarını rapor halinde yayınlamışlardır. Bu raporda, 21. yy becerileri olarak kabul edilen problem çözme, eleştirel düşünme, bilimsel süreç becerilerine sahip olan; sorgulayan, düşünen bireylerin yetiştirilmesi uygun görülmüştür. Böylece mühendislik eğitiminin matematik, fen, teknoloji disiplinleriyle birleştirilmesi uygun bulunmuş ve bu yaklaşıma STEM (Science, Technology, Engineering, Mathematics) denmiştir. İçinde yaşadığımız zamanda, bireylerden bilim insanlarının sahip olması istenen merak duygusuna sahip, araştıran-inceleyen kişiler olması istenmektedir. Bundan dolayı, bireylerin bilmediklerini sormaları, araştırıp gözlem yapmaları, bir şeyler ortaya çıkarmalarını teşvik edici; bu alanlardaki kabiliyet ve ilgilerini keşfetmeleri için bazı eğitim programlarına dahil olmaları gerekmektedir. Bireylerin bahsedilen bu kabiliyet ve ilgilerini keşfetmeleri için STEM eğitimi etkinliklerine katılması lazımdır. Ve bunun için bu alanda kendini yetiştirmiş nitelikli öğretmenlere ihtiyaç vardır. Bu araştırmanın amacı da okul öncesi öğretmen adaylarının STEM eğitimi konusunda öz yeterliliklerinin ne düzeyde olduğunu belirlemektir.

Yöntem

Veri toplamak amacıyla STEM Uygulamaları Öğretmen Özyeterlik Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek 5'li likert tipinde 18 maddelik bir ölçektir. Araştırmaya İnönü Üniversitesi ve Akdeniz Üniversitesinde okul öncesi öğretmenliği bölümüne devam eden 73 kız 9 erkek olmak üzere toplamda 82 öğretmen adayı katılmıştır. Verilerin analizinde; Bağımsız Gruplar İçin T Testi, Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Varyans analizinde gruplar arası farklılığın kaynağını bulmak için Tukey ve LSD testi kullanılmıştır. Verilerin analizinde 0.05 anlamlılık düzeyi benimsenmiştir.

Bulgular

Çalışmanın bulgularında, öğretmen adaylarının özyeterlik inançlarında cinsiyete göre

anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir. Araştırmaya katılan kızların ortalaması(x=3,0860) erkeklerden(x=2,9568) daha fazla olduğu görülmektedir. Bu da kız öğretmen adaylarının erkeklerden daha fazla STEM öz yeterliliğe sahip olduğunu göstermektedir.

Araştırmaya katılan bireylerin "STEM dersi aldınız mı?" sorusuna verdikleri cevaplara bakıldığında

STEM dersi alanlar öğretmen adaylarıyla almayanlar arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Araştırmaya katılan bireylerin mezun olunan lise türüne göre STEM Öğretimi Öz Yeterlilik ANOVA Testi sonuçlarına bakıldığında aralarında anlamlı bir fark bulunamamıştır (p>0,200). STEM öğretimi öz yeterliliği en yüksek olan bölüm meslek lisesinden mezun olan öğretmen adaylarında (x=3,2222) görülmektedir. En düşük ise sağlık meslek lisesinden mezun olan öğretmen adaylarda (x=1,0556) görülmektedir.

Araştırmaya katılan bireylerin sınıf dağılımlarına göre STEM Öğretimi Öz Yeterlilik ANOVA Testi Sonuçlarına bakıldığında aralarında anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05). 4. Sınıfta okuyan öğretmen adaylarının ortalaması en yüksek(x=3,1541) STEM Öğretimi özyeterliğine sahip olduğu tespit edilmiştir. 1.sınıf olan öğretmen adaylarının STEM Öğretimi Öz Yeterlilik ortalaması ise en düşük (x=2,6481) çıkan ortalamadır.

Araştırmaya Katılan Bireylerin Annenin Eğitim Durumuna Göre STEM Öğretimi Öz Yeterlilik ANOVA Testi Sonuçlarına bakıldığında aralarında anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05).

Araştırmaya Katılan Bireylerin Babanın Eğitim Durumuna Göre STEM Öğretimi Öz Yeterlilik ANOVA Testi Sonuçlarına bakıldığında aralarında anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05).

Sonuç

STEM öğretimi konusunda öğretmenler mesleki gelişim eksikliğini yaşamaktadırlar. Bundan kaynaklı üniversitelerde STEM Eğitimi üzerine seçmeli derslerin eklenmesi sağlanabilir.

STEM Eğitimi konusunda ülkemiz ve diğer ülkelerde bilinçlenerek öğrenciye, öğretmene ve öğretmen adaylarına daha çok yatırım yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: STEM, öz yeterlik

The Effect Of Stem Workshops On Preschool Teachers' Perspectives On Stem Applications

Seçil Yücelyiğit[1], Sühendan Er[1]
[1]*TED Üniversitesi*

Abstract No: 186 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

STEM is an acronym which stands for the first letters of science, technology, engineering, and mathematics. Businessmen from the industrial world complain about the fresh graduates that they are not ready for the business world. For this reason, it is aimed to use the science and mathematics subjects taught in the courses in an integrated way by using technology in order to produce solutions for the problems encountered in real life. Developed countries have put into practice the decisions taken under the name of STEM approach in education at all levels. It is seen in the vision document announced in our country that there is a parallel perspective to this approach. The focus of STEM education is on science, mathematics, technology, and engineering. Despite the perception that pre-school education is too early for these subjects, it is believed that early childhood is a very suitable period for introducing children with STEM subjects. STEM activities prepared by experts in the field of early childhood can be successfully implemented by preschool educators in the classroom and out of class environments. Creative children generate ideas to solve the problems appropriate to their age level by questioning and experimenting from an early age which leads them to become a productive individual when they grow. Countries need productive individuals to reach advanced civilization levels. Based on this fact, it can be said that extending the scope of STEM implementation workshops in schools and extending its range starting from the pre-school period will be a step to be taken with this purpose. It is thought that the workshops are useful for educators who are expected to plan activities in the field because they provide theoretical knowledge about a determined subject as well as the opportunity to implement it. In this study, it was examined how STEM workshops organized for preschool teachers to receive training on STEM applications, to plan and evaluate their own activities, have led to a change in the perspectives of preschool teachers.

This qualitative study used a phenomenological approach. Phenomenology studies enable to have a deep perspective on a subject and to develop effective implementation suggestions on the subject studied. Fifty-five pre-school teachers working in various schools participated in the study. The teachers were asked to fill out a form in which they shared their knowledge of using STEM subjects in their classrooms, their perspectives on STEM practices in pre-school education, and the frequency of using STEM applications in the classroom. Prior to the use of the form, opinions, and feedback were obtained from three experts in the field about its usability for the study. Afterward, the participants were given training in which STEM approach and applications developed for the preschool period were explained, a sample application was shared. After the training session, the participants were given the opportunity to plan their own activities following the sample application. STEM implementations planned by the participants were evaluated and discussed together and the subject was reinforced. After the workshop, interviews were conducted with the participants to determine whether the training and workshop led to a change in their perspectives on preschool STEM practices, if so, the direction and how the change occurred, and their suggestions for the training they received. The workshop presented within the scope of the research was piloted in April (2019) and shared with the trainers. Research data were collected in June 2019. After the data collection, the data were evaluated and coded by the researchers and themes were created.

The findings of the research show that the majority of preschool teachers participating in STEM workshops have changed their perspectives on STEM practices that can be used in the preschool period and that they have an impact on improving their own practices. They suggest that training should be more frequent and longer.

The results of this study aiming to examine the effect of STEM workshops prepared for preschool teachers on their perspectives about STEM practices will reveal the current status of preschool teachers in the field in planning STEM activities. In addition to this, the views of the participant teachers will reveal the strengths and weaknesses of the workshops and will allow the improvement of the workshops to be held in the future.

Keywords: preschool teacher, STEM, workshop

Stem Atölye Çalışmalarının Okul Öncesi Öğretmnlerinin Stem Uygulamalarına Bakış Açılarına Etkisi

Seçil Yücelyiğit[1], Sühendan Er[1]
[1]*TED Üniversitesi*

Bildiri No: 186 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

STEM; fen, teknoloji, mühendislik ve matematik kelimelerinin İngilizce dilindeki ifadelerinin ilk harflerinin bir araya getirilmesiyle oluşturulmuş bir kısaltmadır. Endüstri dünyasının mezun olan öğrencilerin iş dünyasına hazır olmadığı yönünde şikayetleri bulunmaktadır. Bu nedenle derslerde öğretilen fen ve matematik konularının gerçek yaşamda karşılaşılan sorunlara yönelik çözüm üretmek amacıyla bütünleşik olarak ve teknolojiden yararlanılarak kullanılması hedeflenmektedir. Gelişmiş ülkeler eğitimde STEM yaklaşımı adı ile bu doğrultuda alınan kararları eğitimin her seviyesinde uygulamaya başlamışlardır. Ülkemizde açıklanan eğitimde vizyon belgesinde de bu yaklaşıma paralel bir bakış açısının olduğu görülmektedir. STEM eğitiminin odağında fen, matematik konularının olması, teknoloji-mühendislik gibi ileri eğitim ile ilgili olduğu düşünülen alanları içeriyor olması konunun okul öncesi eğitimle kesişiminin olamayacağı algısını yaratsa da, okul öncesi dönemin doğası gereği STEM yaklaşımı için çok uygun bir dönem olduğu düşünülmektedir. Okul öncesi alanınındaki uzmanlar tarafından hazırlanan STEM etkinlikleri okul öncesi eğitimcileri tarafından sınıf içi ve sınıf dışı ortamlarda başarılı bir şekilde uygulanabilmektedir. Çocukların küçük yaşlardan itibaren sorgulayarak, deneyerek, yaş seviyelerine uygun basitlikte problemlere çözüm olabilecek yaratıcı fikirler geliştirmeleri ve fikirlerini hayata geçirme girişimleri yetişkin birer birey olduklarında üretken olabilmeleri için gerekli şartlardan biridir. Ülkelerin ileri medeniyet seviyelerine ulaşmaları için ise üretken bireylere ihtiyaç duyulmaktadır. Bu gerçekten yola çıkarak okullarda STEM uygulama atölye çalışmalarının yaygınlaştırılmasının ve kapsamının genişletilerek okul öncesi dönemden itibaren hayata geçirilmesinin gelişmiş ülkeler arasında yer almak için atılacak bir adım olacağı söylenebilir. Konunun öneminin ve gerekliliğinin mümkün olan en geniş kapsamıyla alandaki uygulayıcılara iletilmesi gerekmektedir. Atölye çalışmalarının belirlenen bir konu ile ilgili teorik bilginin yanı sıra uygulama fırsatı tanımasından dolayı alanda etkinlik planlaması beklenen eğitimciler için faydalı olacağı düşünülmektedir. Bu çalışmada okul öncesi öğretmenlerinin STEM uygulamaları konusunda eğitim alması, kendi etkinliklerini planlaması ve değerlendirmesi için düzenlenen STEM atölye çalışmalarının okul öncesi öğretmenlerin bakış açılarında nasıl bir değişime yol açtığı incelenmiştir.

Araştırmada, nitel araştırma yöntemlerinden olgubilimden (fenemonoloji) yararlanılmıştır. Olgubilim çalışmaları bir konu hakkında derin bir bakış açısına sahip olunmasına ve incelenen konu ile ilgili etkili uygulama önerileri geliştirilmesine imkan sağlamaktadır. Çalışmaya çeşitli kurumlarda görev yapan okul öncesi öğretmenlerinden STEM konusunda eğitim alarak sınıf içi uygulamalar geliştirmek konusunda istekli ve gönüllü 55 okul öncesi öğretmeni katılmıştır. Öğretmenlerden, alacakları STEM eğitimi öncesinde mesleki bilgilerinin, okul öncesi eğitimde STEM uygulamalarına bakış açılarının ve sınıf içi STEM uygulamalarını kullanma sıklık ve şeklinin bilgisini paylaştıkları bir form doldurmaları istenmiştir. Hazırlanan form kullanılmadan önce, alanda çalışmaları olan üç uzmandan çalışma için kullanılabilirliği konusunda görüş ve geri bildirimi alınmıştır. Daha sonra katılımcılara STEM yaklaşımının ve okul öncesi döneme yönelik olarak geliştirilmiş uygulamalarının anlatıldığı bir eğitim verilmiş, eğitim sonrasında örnek bir uygulama paylaşılmış ve örnek uygulama sonrasında katılımcılara kendi etkinliklerini planlama fırsatı tanınmıştır. Katılımcılar tarafından planlanan STEM uygulamaları değerlendirilerek hep birlikte tartışılmış, konunun pekiştirilmesi sağlanmıştır. Atölye çalışma sonrası katılımcılarla görüşmeler

gerçekleştirilerek aldıkları eğitim ve atölye çalışmasının okul öncesi STEM uygulamaları konusundaki bakış açılarında bir değişikliğe sebep olup olmadığı, olduysa değişimin ne yönde ve nasıl olduğu bilgisi ve aldıkları eğitimle ilgili önerileri alınmıştır. Araştırma kapsamında sunulan atölye çalışması Nisan (2019) ayında pilot çalışma yapılarak eğitimcilerle paylaşılmış, eğitimcilerin geri bildirimlerine göre düzenlenerek son şekli verilmiştir. Araştırma verileri 2019 yılı Haziran ayında toplanmıştır. Veri toplama sonrasında veriler, araştırmacılar tarafından değerlendirilerek kodlanmış ve temalar oluşturulmuştur.

Araştırma bulguları STEM Atölye çalışmalarına katılım sağlayan okul öncesi öğretmenlerinin çoğunluğunun aldıkları eğitimin okul öncesi dönemde kullanılabilecek STEM uygulamalarına bakış açılarında bir değişikliğe sebep olduğu, kendi uygulamalarını geliştirmek konusunda etki oluşturduğu, bu etkinin arttırılmasına yönelik olarak eğitimin daha sık ve daha uzun olmasını önerdiklerini ortaya koymaktadır.

Okul öncesi dönem çocuklarına yönelik olarak hazırlanan STEM atölyelerinin okul öncesi öğretmenlerinin STEM uygulamalarına bakış açılarına etkisinin incelenmesini amaçlayan bu çalışmanın sonuçları alandaki okul öncesi öğretmenlerinin STEM etkinliği planlayabilme becerilerindeki mevcut durumlarını ortaya koyacaktır. Bunun yanı sıra atölye çalışmasına dair görüşleri ile atölyelerin güçlü ve zayıf yanlarını ortaya koyarak gelecekte düzenlenecek olan atölyelerin iyileştirilmesine olanak tanıyacaktır.

Anahtar Kelimeler: okul öncesi öğretmeni, STEM, atölye çalışması

The Effect Of Activity Based Algorithm Education On The Problem-Solving Skills Of 5-6 Years Old Children

Muhammed Fatih Küçükkara[1], Pelin Aksüt[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı, Bolu Merkez

Abstract No: 236 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Problem-solving skills, which is one of the 21st-century skills, is important in terms of educating individuals who can imagine the solution of a problem, evaluate oneself, identify and identify problems and learn problem-based learning. One of the main objectives of education is to enable children to develop different solutions to the problems they will face in daily and future life. Algorithm education plays an important role in the development of children's skills such as discovering, reaching a systematic solution, making plans, organizing, cooperating, discussing, synthesizing, critical thinking in early childhood and with an effective algorithm training that can be given, critical thinking, planning and organizing of children It is thought that problem-related skills such as assessment, review, and evaluation can be developed. This study was conducted to investigate the effect of Activity Based Algorithm Training on Problem Solving Skills of 5-6-year-old children. To form the study group of the study, firstly, schools were determined with a similar sampling method which is a kind of purposive sampling method. In this framework, first of all in the formation of the working group; In the center of the province of Bolu, two classes of children of the same age group and similar developmental stages were identified in the donation center of Bağışçılar Foundation, and one class experiment and one class control group were assigned. In the 2018-2019 academic year, a total of 29 children were included in the study group, 16 children from one class who were educated in Bolu Bagisçılar Foundation Kindergarten in the central district of Bolu province and 13 children who were educated in another classroom. Personal Information Form and 5-6 Age Problem Solving Skills Scale (PSI) were used as data collection tools. The Activity-Based Algorithm Training Applications prepared by the researcher for the experimental group were carried out for 8 weeks in total of 24 activities, three days a week (Monday, Wednesday and Friday), each with 30 minutes for each session. In this process, no activity-based algorithm training was applied to the problem-solving skills with the children in the control group and the daily program of Preschool Education Program (for 36-72 Months Old Children) of the Ministry of National Education was updated in 2013. To determine the permanence of Activity Based Algorithm Training Applications, four weeks after the application was completed, the children in the experimental and control groups were reapplied. In the analysis of the data; pre-test scores, Mann Whitney U Test, one of the non-parametric statistical tests, pre-test and post-test scores for comparison of both sub-groups before and after the application, Wilcoxon Sign-rank test, non-parametric statistical tests In order to evaluate the status of experimental and control groups after the application, post-test scores were also used for the Mann Whitney U Test, which is one of the nonparametric tests, and Wilcoxon Signed Ranks Test was used for the comparison of post-retention test of the experimental and control groups. The results have interpreted the level of significance was accepted as 0.05. As a result of the research, when the pre-test and post-test scores of the children in the experimental group participating in Activity Based Algorithm Training Applications were examined, it was determined that there was a significant difference in favor of the experimental group. ($P < 0.05$). There was no significant difference in the effect of problem-solving skills of children in the experimental group participating in Activity Based Algorithm Training Applications according to gender and age variables ($p > 0.05$). Besides, there was a significant difference in favor of the experimental group according to the retention test results

applied to the experimental and control groups four weeks after the last test ($p < 0.05$). According to these results, it can be said that Activity-Based Algorithm Training Applications support children's problem solving skills.

Keywords: algortihm, problem solving skills, preschool period, activity based algorithm training

Etkinlik Temelli Algoritma Eğitiminin 5-6 Yaş Çocuklarının Problem Çözme Becerisine Etkisi

Muhammed Fatih Küçükkara[1], Pelin Aksüt[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Temel Eğitim Bölümü, Okul Öncesi Öğretmenliği Anabilim Dalı, Bolu Merkez

Bildiri No: 236 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

21.yy becerilerinden olan problem çözme becerisi bireyin, bir sorunun çözümünü hayal edebilen, kendini değerlendirebilen, sorunları teşhis eden ve tanımlayabilen, problem temelli öğrenebilen bireyler yetiştirmesi açısından önem taşımaktadır. Eğitimin temel hedeflerinden biri de çocukların günlük hayatta ve gelecek hayatta karşılaşacakları problemlere karşı farklı çözüm yolları geliştirebilmelerini sağlamaktır. Erken çocukluk döneminde çocukların keşfetme, sistematik çözüme ulaşma, plan yapma, organize etme, işbirliği yapma, tartışma, sentez yapma, eleştirisel düşünme gibi becerilerinin gelişmesinde algoritma eğitiminin önemli bir yere sahip olduğu ve verilebilecek etkili bir algoritma eğitimi ile çocuğun eleştirisel düşünme, planlama ve organize etme, gözden geçirme ve değerlendirme gibi problem çözmeye bağlı becerileri geliştirilebileceği düşünülmektedir. Bu araştırma, Etkinlik Temelli Algoritma Eğitiminin 5-6 yaş çocuklarının Problem Çözme Becerisine Etkisinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunun oluşturulması için öncelikle amaçlı örnekleme yönteminin bir türü olan benzeşik örnekleme yöntemi ile okullar belirlenmiştir. Bu çerçevede çalışma grubunun oluşturulmasında ilk olarak; Bolu il merkezinde Bağışçılar Vakfı anaokulunda aynı yaş grubunda ve benzer gelişim dönemlerinde olan çocukların yer aldığı iki sınıf belirlenerek bir sınıf deney bir sınıf kontrol grubu olarak atanmıştır. 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Bolu ili Merkez ilçesinde bulunan Bolu Bağışçılar Vakfı Anaokulunda eğitim gören bir sınıftan 16 çocuk deney, diğer bir sınıfta eğitim gören 13 çocuk kontrol grubu olmak üzere toplamda 29 çocuk çalışma grubunu oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu ve 5-6 Yaş Problem Çözme Becerileri Ölçeği (PÇBÖ) kullanılmıştır. Deney grubuna araştırmacı tarafından hazırlanan Etkinlik Temelli Algoritma Eğitimi Uygulamaları 8 hafta boyunca toplam 24 etkinlik olarak haftada üç gün (Pazartesi, Çarşamba ve Cuma) olmak üzere her bir oturum için 30 dakika süre ayrılarak gerçekleştirilmiştir. Bu süreçte kontrol grubunda yer alan çocuklarla problem çözme becerisine yönelik herhangi bir etkinlik temelli algoritma eğitimi uygulaması yapılmamış ve 2013 yılında güncellenen Milli Eğitim Bakanlığı Okul Öncesi Öğretim Programı (36-72 Aylık Çocuklar için) günlük programı uygulanmıştır. Etkinlik Temelli Algoritma Eğitimi Uygulamalarının kalıcılığını tespit etmek amacıyla, uygulama tamamlandıktan dört hafta sonra deney ve kontrol grubunda yer alan çocuklara PÇBÖ tekrar uygulanmıştır. Verilerin analizinde; deney ve kontrol gruplarının uygulama öncesindeki durumların incelenmesi için ön test puanları, parametrik olmayan istatistiksel testlerden Mann Whitney U Testi, her iki alt gruba ilişkin uygulama öncesi ve sonrası puanların karşılaştırılması için ön test–son test puanları parametrik olmayan istatistiksel testlerden Wilcoxon İşaret Sıraları Testi, son olarak deney ve kontrol gruplarının uygulama sonrasındaki durumlarının değerlendirilmesi için son test puanları yine parametrik olmayan testlerden Mann Whitney U Testi ve deney ve kontrol gruplarının grup içi son test-kalıcılık testi karşılaştırmalarında Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır. Sonuçlar yorumlanırken anlamlılık düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir. Araştırma sonucunda, Etkinlik Temelli Algoritma Eğitimi Uygulamalarına katılan deney grubundaki çocukların problem çözme becerilerinde ön test ve son test puanlarına bakıldığında deney grubu lehine anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir. ($p<0.05$). Etkinlik Temelli Algoritma Eğitimi Uygulamalarına katılan deney grubundaki çocukların problem çözme becerilerine olan etkisinde cinsiyet ve yaş değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Ayrıca deney ve kontrol grubuna son testten dört hafta sonra uygulanan kalıcılık testi sonucuna göre deney grubu lehine anlamlı farklılık görülmüştür ($p<0.05$). Bu sonuçlara göre, Etkinlik

Temelli Algoritma Eğitimi Uygulamalarının çocukların problem çözme becerilerini desteklediği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: algoritma, problem çözme becerileri, okul öncesi dönem, etkinlik temelli algoritma eğitimi

Investigate The Effect Of Activity-Based Stem Education On Scientific Skills For 4-6 Years Old Preschool Children

Muhammed Ünal[1], Pelin Aksüt[1]
[1]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*

Abstract No: 249 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

In today's world where knowledge develops and changes rapidly, children need to acquire scientific process skills as well as the skills they have to learn such as reading, writing, and understanding. Achievements in the 21st-century skills that support scientific process skills such as creativity and innovation, communication, information literacy, productivity, and STEM education should be given to children in the preschool period. The understanding and approaches that come to the forefront in the information age are the necessity of raising individuals who research, question, produce, wonder, have global consciousness, think critically and have problem-solving skills. It is important to examine the effects of activity-based STEM education applications on children's scientific process skills considering the gains and indicators in the current curriculum in our country and the developmental characteristics of children. The aim of this study is to investigate the effect of activity-based STEM education on scientific process skills for preschool children aged 4-6 years. Firstly, in order to form the study group of the research, the school was determined with a similar sampling method which is a kind of purposive sampling method. In this context, firstly in the formation of the working group; in Bolu province center, two classes of children of the same age and similar developmental stages were identified in the kindergarten of Bolu Bağışçılar Foundation. These classes were assigned as experimental and control groups. In the 2018-2019 academic year, a total of 48 children were included in the study group 19, of which were children in the Bolu Bagisçılar Foundation Kindergarten and 29 in the other. Personal Information Form and Preschool Scientific Process Skills Scale were used as data collection tools. The 8 weeks (24 activity) Activity-Based STEM Training Practices which were prepared by the researcher for the experimental group were carried out three days a week (Monday, Wednesday and Friday) with 45 minutes for each session. The Activity-Based STEM Training applications were carried out by the researcher in the children's classes. In the preparation of the Activity-Based STEM Training Activities, attention was paid to the children to learn by living, to be in line with the development level of the children, and to ensure that the transitions between the activities were appropriate. Each activity; Activity Area consists of Concepts, Target Words, Materials, Acquisition and Indicators, Learning Process and Evaluation. In this process, no Activity-Based STEM Training was applied for the scientific process skills with the children in the control group. The daily program of the Preschool Education Program (for 36-72 Months Old Children) was implemented in 2013. In the analysis of the data; Mann Whitney U Test which is one of the non-parametric statistical tests, pre-test scores for comparison of the scores before and after the application for both group – post-test scores of non-parametric statistical tests Wilcoxon Sign Rank Test, and finally Post-test scores of Mann Whitney U Test, which is one of the non-parametric tests, were used to evaluate the status of experimental and control groups after the application. The significance level was accepted as 0.05 when interpreting the results. As a result of the research, it was seen that there was no significant difference according to gender and age ($p>.05$) in the scientific process skills of the children in the experimental and control groups participating in Activity Based STEM Training Practices and there was a significant difference when the post-test scores of the experimental group were examined ($p<0,05$). When these analyses are examined, it is seen that Activity Based STEM Training Practices have an effect on improving children's scientific process skills. There was no significant difference in the scientific process skills of the children

in the experimental group participating in the Activity-Based STEM Training according to gender and age variables. According to these results; In the stages of this education given in the preschool period, educational practices in which children's scientific process skills are supported should be strengthened with various activity areas.

Keywords: Preschool Period, Scientific Process Skills, Activity-Based STEM Education, STEM

4-6 Yaş Okul Öncesi Çocuklarına Etkinlik Temelli Stem Eğitiminin Bilimsel Süreç Becerilerine Etkisinin İncelenmesi

Muhammed Ünal[1], Pelin Aksüt[1]
[1]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*

Bildiri No: 249 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Bilginin hızla gelişip değiştiği günümüzde, çocukların okuma, yazma, anlama gibi öğrenmek zorunda olduğu becerilerin yanında bilimsel süreç becerilerini de kazanmaları gerekmektedir. 21. yüzyıl becerilerinden yaratıcılık ve yenilik, iletişim, bilgi okur-yazarlığı, verimlilik gibi bilimsel süreç becerilerini destekleyen ve STEM eğitimine yönelik kazanımlar okul öncesi dönemde çocuklara verilmelidir. Bilgi çağında ön plana çıkan anlayış ve yaklaşımlar araştıran, sorgulayan, üreten, merak eden, küresel bilince sahip, eleştirel düşünebilen ve problem çözme becerilerine sahip bireyler yetiştirilmesinin gerekliliği yönündedir. Ülkemizdeki mevcut öğretim programındaki kazanım ve göstergeler ile çocukların gelişimsel özellikleri göz önünde bulundurulduğunda hazırlanan etkinlik temelli STEM eğitimi uygulamalarının çocukların bilimsel süreç becerilerine olan etkisinin incelenmesi önem taşımaktadır. Bu araştırma, 4-6 yaş okul öncesi çocuklarına etkinlik temelli STEM eğitiminin bilimsel süreç becerilerine etkisinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunun oluşturulması için öncelikle amaçlı örnekleme yönteminin bir türü olan benzeşik örnekleme yöntemi ile okul belirlenmiştir. Bu çerçevede çalışma grubunun oluşturulmasında ilk olarak; Bolu il merkezinde Bolu Bağışçılar Vakfı anaokulunda aynı yaş grubunda ve benzer gelişim dönemlerinde olan çocukların yer aldığı iki sınıf belirlenerek bir sınıf deney diğer sınıf kontrol grubu olarak atanmıştır. 2018-2019 eğitim-öğretim yılında Bolu ili Merkez ilçesinde bulunan Bolu Bağışçılar Vakfı Anaokulunda eğitim gören bir sınıftan 19 çocuk deney, diğer bir sınıfta eğitim gören 29 çocuk kontrol grubu olmak üzere toplamda 48 çocuk çalışma grubunu oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu ve Büyüktaşkapu'nun (2010) geliştirdiği Okul Öncesi Bilimsel Süreç Becerileri Ölçeği kullanılmıştır. Deney grubuna araştırmacı tarafından hazırlanan 8 haftalık (24 etkinlik) Etkinlik Temelli STEM Eğitimi Uygulamaları haftada üç gün (Pazartesi, Çarşamba ve Cuma) olmak üzere her bir etkinlik için 45 dakika süre ayrılarak gerçekleştirilmiştir. Etkinlikler çocukların yaş ve gelişim özelliklerine, bilimsel süreç becerilerine uygun kazanım ve göstergelere, Okul Öncesi Bilimsel Süreç Becerileri Ölçeği'nin alt boyutları olan gözlem, sınıflama, ölçme, tahmin etme, verileri kaydetme ve sonuç çıkarma becerilerini geliştirmeye yönelik çocukların günlük yaşamlarında deneyimleyebilecekleri öğrenme fırsatları sunulması amaçlanarak hazırlanmıştır. Etkinlik Temelli STEM Eğitimi uygulamaları araştırmacı tarafından çocukların kendi sınıflarında gerçekleştirilmiştir. Etkinlik Temelli STEM Eğitimi Etkinlikleri hazırlanırken çocukların yaparak yaşayarak öğrenmesine, çocukların gelişim düzeyine uygun olmasına, etkinlik arası geçişlerin uygun olmasına dikkat edilmiştir. Her bir etkinlik; Etkinlik Alanı, Kavramlar, Hedef Sözcükler, Materyaller, Kazanım ve Göstergeler, Öğrenme Süreci ve Değerlendirme alt başlıklarından oluşmaktadır. Bu süreçte kontrol grubundaki çocuklarla bilimsel süreç becerilerine yönelik herhangi bir Etkinlik Temelli STEM Eğitimi uygulaması yapılmamıştır, 2013 yılında güncellenen Milli Eğitim Bakanlığı Okul Öncesi Öğretim Programı (36-72 Aylık Çocuklar için) günlük planları uygulanmıştır. Verilerin analizinde; deney ve kontrol gruplarının uygulama öncesindeki durumların incelenmesi için ön test puanları parametrik olmayan istatistiksel testlerden Mann Whitney U Testi, her iki gruba ilişkin uygulama öncesi ve sonrası puanların karşılaştırılması için ön test–son test puanları parametrik olmayan istatistiksel testlerden Wilcoxon İşaret Sıraları Testi, son olarak deney ve kontrol gruplarının uygulama sonrasındaki durumlarının değerlendirilmesi için son test puanları yine parametrik olmayan testlerden Mann Whitney U Testi kullanılmıştır. Sonuçlar yorumlanırken anlamlılık düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir. Etkinlik Temelli

STEM Eğitimine katılan deney grubundaki çocukların bilimsel süreç becerileri cinsiyet ve yaş değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık bulunmadığı sonucu ortaya çıkarken; Etkinlik Temelli STEM Eğitimi Uygulamalarının çocukların bilimsel süreç becerilerini geliştirmede etkisinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönem, bilimsel süreç becerileri, etkinlik temelli STEM eğitimi uygulamaları, STEM

The Reflections Of The "I'M Teaching Mathematics With Robotic Coding" Project On Knowledge, Skills And Beliefs Of Preschool Teachers

Durmuş Aslan[1], Seval Ördek İnceoğlu[1], İrem Gürgah Oğul[1], Meltem Emen[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Abstract No: 255 - Abstract Presentation Type: Oral Presentation

Purpose

The basis of mathematical skills is formed in early childhood period. On the other hand, children need different experiences in a mathematically rich environment to make these skills more permanent. Robotic coding, which helps children develop their thinking and problem solving skills, is an entertaining alternative to teaching early mathematical skills. Robotic coding is the name given to the coding technique used in robot designs and includes the control of various mechanisms by adding electronic equipment to their structures, providing control in the digital environment and working according to certain conditions in certain environments. Children have the opportunity to gain many mathematical skills such as counting, spatial perception, geometry, ordering, comparison and operation through educational robotic coding activities. In this respect, preschool teachers' use of robotic coding in their educational activities can help children to have rich math experiences. On the other hand, these tools, which have recently been used into educational settings, are not sufficiently recognized by educators. Therefore, it may be beneficial for teachers working in disadvantaged regions to use robotic coding in mathematics teaching in educational activities in order to provide equal opportunities. This research was carried out in 2019 within the scope of TUBITAK 4005 Innovative Education Practices Support Program. The aim of the project is to examine how the math teaching activities with robotic coding activities reflect on the knowledge and skills of the preschool teachers working in disadvantaged regions.

Method

Participants

The sample of the study consists of 30 preschool teachers working in official preschool education institutions in four central districts of Adana. Purposeful sampling method was used in sample selection. For the sample selection, first of all, an application form was prepared including questions about demographic information, current applications of teachers for robotic coding and mathematics teaching. Through the Adana Provincial Directorate of National Education, the purpose of the project and the application process were announced to the schools. 160 teachers applied to the project. Of the applicants, 15 teachers who did not meet the criteria for working at a school in the disadvantaged area and not participating in a similar project were eliminated. Among the remaining 145 teachers, 30 teachers were randomly selected.

Project Implementation Procedure

A seven-day activity program was prepared for the selected 30 preschool teachers. On the first day of the program, drama activities were held to help the participants introduce with each other and work collaboratively. In the following days, theoretical and practical activities on the teaching of

classification, exact matching, ordering, comparison, number, operation, measurement, spatial perception and geometry were carried out by experts from various universities. Following the teaching of each subject, practices were carried out on how to integrate these skills into classroom activities using robotic coding. In these activities, three types of robots including Cubetto, Beebot and Matatalab, which are widely used in preschool children, were used. During the project, first of all, the coding activities prepared by the project team related to each mathematics subject were applied to the teachers. Then, the teachers were divided into groups and each group was asked to produce activities for the mathematical skills discussed using robotic coding. The groups shared their activities with the other groups and discussed them.

Data Collection Procedure

In the data collection process, firstly, "Mathematics Teaching, Learning and Beliefs Scale" developed by Güven, Karataş, Öztürk, Arslan, Gürsoy (2013) was applied to the teachers. In addition, face-to-face interviews were conducted with seven teachers randomly selected among the participants in order to obtain more in-depth data on teachers' views about mathematics teaching with robotic coding.

After the implementation of mathematical activities with robotic coding, the scale was applied again to the teachers. Moreover, the same seven teachers were interviewed again. While paired t-test was used in the analysis of the data obtained from the scale, the interviews were analyzed by using content analysis.

Findings

As a result of the research, various findings were obtained about the knowledge, skills and beliefs of teachers about robotic coding and mathematics education. It was found that the scores of teachers on mathematics teaching, learning and beliefs scale increased significantly after participating in the activities about math teaching with robotic coding, $t(28)=2.64$, $p<.05$. While the average of the scale scores of the teachers was 140 before the robotic coding activities, it increased to 146 after the activities. Moreover, according to the findings obtained from the interviews before the activities, most of the teachers stated that they have limited knowledge about robotic coding and how to integrate robotic coding with math activities, and they indicated that they usually use worksheets in math activities with their students. In the interviews conducted after the activities, the teachers pointed out that they had more detailed information about robots and robotic coding. In addition, they emphasized that their anxiety about robotic coding before the project was irrational and they could use robotic coding as a way to teach mathematics in their activities with their students.

Conclusion

It was concluded that the activities within the scope of the "I'm Teaching Mathematics with Robotic Coding" project were positively reflected on early childhood teachers' knowledge and skills. In addition, it was determined that these activities changed teachers' beliefs about mathematics teaching positively.

Keywords: robotic, coding, mathematics teaching, early childhood

"robotik Kodlama ile Matematik Öğretiyorum" Projesinin Okul Öncesi Öğretmenlerinin Matematik Öğretimine İlişkin Bilgi, Beceri ve İnançlarına Yansımaları

Durmuş Aslan[1], Seval Ördek İnceoğlu[1], İrem Gürgah Oğul[1], Meltem Emen[1]
[1]*Çukurova Üniversitesi*

Bildiri No: 255 - Bildiri Sunum Şekli: Sözlü Sunum

Amaç

Okul öncesi dönem, pek çok matematiksel becerinin temelinin atıldığı bir dönemdir. Öte yandan, çocukların bu becerileri daha kalıcı bir şekilde edinebilmeleri için matematiksel açıdan zengin bir uyarıcı ortamda farklı deneyimler yaşamalarının sağlanması gerekmektedir. Çocukların düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayan robotik kodlama, erken matematiksel becerilerin öğretiminde eğlenceli bir alternatif olarak karşımıza çıkmaktadır. Robotik kodlama, robot tasarımlarında kullanılan kodlama tekniğine verilen addır ve çeşitli mekanizmaların kontrol edilebilmeleri için yapılarına elektronik donanımların eklenmesiyle, dijital ortamda kontrollerinin sağlanmasını ve belirli ortamlarda belirli koşullara göre çalışmalarını içermektedir. Eğitsel robotik kodlama etkinlikleri ile çocuklar, sayma, uzamsal algı, geometri, sıralama, karşılaştırma, işlem gibi pek çok matematik becerisini kazanma fırsatı elde edebilmektedirler. Bu bakımdan okul öncesi dönemde öğretmenlerin eğitim etkinliklerinde robotik kodlamaya yer vermesi, çocukların zengin matematik deneyimleri yaşamasına yardımcı olabilmektedir. Öte yandan, eğitim ortamlarına yakın zamanda dâhil olan bu araçlar, eğitimciler tarafından yeterince tanınmamaktadır. Bu nedenle, eşit fırsatlar sağlanabilmesi için özellikle dezavantajlı bölgelerde çalışan öğretmenlerin matematik öğretiminde robotik kodlamayı eğitim etkinliklerinde kullanması fayda sağlayabilir. Bu araştırma, 2019 yılında TÜBİTAK 4005 Yenilikçi Eğitim Uygulamaları Destekleme Programı kapsamında, dezavantajlı bölgelerde görev yapmakta olan okul öncesi öğretmenlerine yönelik olarak yürütülen robotik kodlama ile matematik öğretimi etkinlerinin, öğretmenlerin bu konudaki bilgi ve becerilerine nasıl yansıdığını incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem

Katılımcılar

Bu araştırmanın örneklemini Adana ilindeki dört merkez ilçede bulunan resmi okul öncesi eğitim kurumlarında çalışan 30 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Örneklem seçimi için öncelikle demografik bilgilere, öğretmenlerin robotik kodlama ve matematik öğretimine yönelik mevcut uygulamalarına yönelik sorular içeren bir başvuru formu oluşturulmuştur. Adana İl Milli Eğitim Müdürlüğü aracılığıyla projenin amacı ve başvuru süreci okullara duyurulmuştur. Projeye 160 öğretmen başvurmuştur. Başvuranlardan, dezavantajlı bölgede yer alan bir okulda çalışıyor olma ve benzer bir projeye katılmamış olma kriterlerini karşılamayan 15 öğretmen elenmiş ve kalan 145 tanesi arasından 30 tanesi rastgele seçilmiştir.

Uygulama Süreci

Belirlenen 30 okul öncesi öğretmeni için 7 gün süren bir etkinlik programı hazırlanmıştır. Etkinlik programı dâhilinde ilk gün, katılımcıların birbirini tanımasına ve işbirlikli çalışmasına yardımcı olacak drama etkinlikleri yürütülmüştür. Takip eden günlerde çeşitli üniversitelerden uzman akademisyenler

tarafından okul öncesi dönemde sınıflandırma, birebir eşleme, sıralama, karşılaştırma, sayı, işlem, ölçme, uzamsal algı ve geometri konularının öğretimine ilişkin teorik ve uygulamalı çalışmalar gerçekleştirilmiştir. Her bir konunun öğretiminin ardından, söz konusu becerilerin robotik kodlama kullanılarak sınıftaki etkinliklere nasıl dâhil edilebileceğine yönelik uygulamalar gerçekleştirilmiştir. Bu uygulamalarda, okul öncesi dönem çocuklarına yönelik olarak çeşitli ülkelerde yaygın kullanılan Cubetto, Beebot ve Matatalab olmak üzere üç çeşit robot kullanılmıştır. Uygulamalar sırasında, ilk olarak öğretmenlere, her bir matematik konusu ile ilgili proje ekibi tarafından hazırlanmış olan kodlama etkinlikleri uygulanmıştır. Daha sonra, öğretmenler gruplara ayrılmış ve her gruptan, robotik kodlama kullanarak, ele alınan matematiksel becerilere yönelik etkinlikler üretmeleri istenmiştir. Gruplar ürettikleri etkinlikleri diğer gruplarla paylaşmış ve üzerinde tartışmalar yürütmüştür.

Veri Toplama Süreci

Veri toplama sürecinde ilk olarak öğretmenlere Güven, Karataş, Öztürk, Arslan, Gürsoy (2013) tarafından geliştirilen "Matematik Öğretimi, Öğrenimi ve İnançlar Ölçeği" uygulanmıştır. Ayrıca, öğretmenlerin robotik kodlama ile matematik öğretimine dair düşüncelerine ilişkin daha derinlemesine veri elde edebilmek amacıyla katılımcılar arasından rastgele belirlenen yedi öğretmen ile etkinlik programından önce yüz yüze görüşmeler yapılmıştır.

Robotik kodlama ile matematik etkinlikleri uygulandıktan sonra bahsi geçen ölçek, öğretmenlere tekrar uygulanmış ve ilk aşamada görüşülen öğretmenlerle tekrar görüşülmüştür. Ölçekten elde edilen verilerin analizinde eşli gruplar t testi kullanılırken, yapılan görüşmeler içerik analizine tabi tutulmuştur.

Bulgular

Araştırma sonucunda, öğretmenlerin robotik kodlama ile matematik eğitimine ilişkin bilgi, beceri ve inançlarına dair çeşitli bulgulara ulaşılmıştır. Öğretmenlerin robotik kodlama ile matematik öğretimi etkinlik programına katıldıktan sonra matematik öğretimi, öğrenimi ve inançlar ölçeğinden aldıkları puanların anlamlı bir şekilde arttığı bulunmuştur, $t(28)=2.64$, $p<.05$. Robotik kodlama etkinlikleri öncesinde öğretmenlerin ölçek puanlarının ortalaması 140 iken, etkinliklerden sonra 146'ya yükselmiştir. Ayrıca, eğitim etkinliklerinden önceki görüşmelerden elde edilen bulgulara göre öğretmenlerin çoğu robotik kodlama hakkında ve robotik kodlamayı matematik etkinlikleriyle nasıl bütünleştirileceğine dair sınırlı bilgiye sahip olduklarını ifade etmişler ve matematik etkinliklerinde genellikle çalışma sayfalarını kullandıklarını belirtmişlerdir. Eğitim etkinliklerinden sonra yapılan görüşmelerde ise öğretmenler, robotlar ve robotik kodlama ile ilgili daha detaylı bilgi sahibi olduklarını, proje öncesinde robotik kodlamaya dair olan kaygılarının yersiz olduğunu anladıklarını ve kendi öğrencileri ile yapacakları etkinliklerde robotik kodlamayı matematik öğretmek için bir yol olarak kullanabileceklerini ifade etmişlerdir.

Sonuç

Okul öncesi öğretmenlerine yönelik olarak yapılan "Robotik Kodlama ile Matematik Öğretiyorum" projesi kapsamındaki etkinliklerin öğretmenlerin bilgi ve becerilerine olumlu olarak yansıdığı sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca bu etkinliklerin öğretmenlerin matematik öğretimi konusundaki inançlarını da olumlu yönde değiştirdiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: robotik, kodlama, matematik öğretimi, okul öncesi

ATÖLYELER

ATÖLYE 1: Orff-Schulwerk Yaklaşımıyla Müzikten Harekete Yaratıcı Bir Yol

Atölye Yürütücüsü: *Birgül Berna UYSAL*

Müzikten Resme Resimden Hikâye ye Yaratıcı Bir Yol Atölyesinde çalgıları ses ve malzemesine göre ayırdetme çalışması; beden üzerinden ve açık uçlu sorulardan yola çıkılarak oyunlaştırılacaktır. Seçilen çalgıların bedende hareketini bulması, yönergede çalgı sesi ile hareket ve çalgı köşesine gitmenin konsantrasyon üzerine etkisi üzerinde durulacaktır. Bir sonraki adımda çalgıların dansı bir hikâye çerçevesinde katılımcılara model olarak verilip sonrasında grupların aynı müziğin bölümlerine kendi hikâyelerini yaratıcı bir yolla oluşturmaları istenecek, grup sunumları ayrı ayrı ve sonrasında birlikte gerçekleştirilerek birlikte üretmenin, fikir alışverişinin, saygı duyarak kabulleri gerçekleştirmenin insan olarak bizlere katkısı konuşulacaktır.

ATÖLYE 2: Dahiysen Dahil Ol!

Atölye Yürütücüsü: *Rıdvan KARABULUT*

Üstün yetenekli çocukların eğitimi konusunda bilgi edinmek isteyen veya alanda çalışan uzmanlara yönelik üstün yetenekliler eğitimi konulu etkinliklerin yapılacağı bir workshoptur.

ATÖLYE 3: Çorabını Kap Gel!

Atölye Yürütücüsü: *Özlem Öznur GÖKBULUT*

Tek bir nesneden, "çorap"tan yola çıkarak neler yapılır? sorusuyla başlayan atölye sürecinde pek çok soruya yanıt verir. Yaratıcı drama yöntemini erken çocukluk döneminde uygularken nelere dikkat etmeliyiz? Çocukların yaşam becerilerini desteklemeye yönelik nasıl bir öğrenme planı hazırlarız? Toplumsal cinsiyet, ödül-ceza, farklılıklarımız konusunda yanlışı yeniden üretmemek için nelere dikkat etmeliyiz? Dünyadaki tek çorap ağacının olduğu çorap adasının kurgusal dünyasında; bilgi ve deneyim paylaşımı odaklı atölye sonunda katılımcıların dağarcıklarının gelişmesinin yanı sıra düşünme becerileri ve yaratıcılık konularında deneyim kazanmaları beklenir. Katılımcıların atölyeye gelirken iki çift çorapla gelmeleri süreci zenginleştirecektir.

ATÖLYE 4 Ani Antik Kenti'nde Drama "Erken Çocukluk Eğitiminde Ören Yerleri"

Atölye Yürütücüsü: *Aysel KÖKSAL AKYOL*

Çocuklar, Montessori'nin emici zihin adını verdiği bir yetiyle doğarlar ve yaşamın ilk altı yılında bu yetileri aracılığı ile dünyayı tanırlar. Bu özelliklerinden dolayı, erken çocuklukta duyarlılık dönemleri dikkate alınarak düzenlenecek öğrenme ortamların çocuklara sağlayacağı katkı büyüktür. Öğrenme ortamlarını her zaman eğitim kurumunda oluşturmak yerine, müzeler ve ören yerleri gibi okul dışı mekânların da kullanılması, çocukların yaparak yaşayarak öğrenmelerinde etkili olur. Müzeler ve ören yerlerinde yapılan drama etkinlikleri aracılığıyla çocuklar yaşadıkları çevreyi daha yakından tanırlar, çevreye karşı duyarlı olurlalar, eğlenirken müzeye ve ören yerlerine karşı olumlu bir tutum geliştirirler. Bu nedenle, erken çocukluk döneminde çocukların müzelerde ve ören yerlerinde bulunmaları ve bu ortamlarda drama yönteminden yararlanılmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Piaget'e göre şimdi ve burada ile ilgili olan erken çocukluk dönemindeki çocukların geçmişin sergilendiği müzeleri ve ören yerlerini tanımalarında ve geçmişe, geçmişin sergilendiği müzelere ve ören yerlerine olumlu bir tutum oluşturmalarında drama güçlü bir yöntem olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle, Ani Antik Kenti'nde yapılacak bu atölyede, erken çocukluk döneminde olan küçük çocuklarla yapılabilecek çalışmalar drama yöntemi ile ele alınacaktır.

ATÖLYE 5 Sessiz Kitaplar Konuşuyor

Atölye Yürütücüsü: *Nilay YILMAZ*

Sessiz kitaplar, yazılı metinleri olmayan, sadece resimlerden oluşan ve hikayeyi görseller aracılığıyla anlatan bir kitap türüdür. Görsellerdeki ayrıntılardan yola çıkarak tahmin ve çıkarımlarda bulunmak, hareket, ses ve duygu okuma teknikleri ile görsel hikayeyi sözlü hikayeye dönüştürmek, okuma sürecine tat ve kokuyu ekleyerek hikayeyi genişletmek sessiz kitapları sadece okuma-dinleme-anlama-konuşma becerilerinin değil, yaratıcı düşünme sürecinin yanı sıra bilişsel ve psikomotor kazanımların da vazgeçilmez bir aracı yapar. Atölyede hep birlikte bir sessiz kitap okuma çalışması yapılacak, okuma süreci oyun, hareket, dans, resim, drama, gerçek nesneler ve fotoğraflarla desteklenerek, üst düzey düşünme ve soru sorma becerilerinin okulöncesi dönem için yapılandırılmasına dair örnekler sunulacaktır. Çıkarım yapma, sebep-sonuç ilişkisi kurma ve analojik düşünme becerilerinin okulöncesi dönem özelliklerine uygun biçimde kurgulanmasının ve sistematik düşünme sürecinin buna uygun olarak yapılandırılmasının örnek uygulamalarına yer verilecektir.

ATÖLYE 6 Erken Müdahale Kapsamında, Çoğul Engelli Çocuklarımızda Serebral/Kortikal Görme Bozukluğu ve Gelişim

Atölye Yürütücüsü: *Zeynep Nazan BAYKAN*

İleri teknolojiler sonrasında erken doğan bebeklerin yaşatılması ile beyin hasarı sonrası görme bozukluklarına çok sık olarak rastlanmaktadır. Göze ait nedenlerle az gören bir çocuktan farklı olarak beyin

hasarlı çocuklarda görülen atipik davranışları görme keskinliği ve görme alan değerlendirmesi ile izah edemeyiz. Bu çocukların neyi nasıl gördüğünü anlamak için göz, görme yolları ve beyinden oluşan görme sisteminin anatomisini, işlevlerini, bozukluklarında ortaya çıkan semptomları ve klinik tabloları, özel eğitim ve erken müdahale ile ilgili her disiplinin bilmesi çocuğun gelişiminin her basamağı için çok önemlidir. Bu bilgi ile, çocuğun işlevsel görmesinin değerlendirilmesi bize çocuğun görme profilini verir. Özel eğitimde, erken müdahale, bireysel eğitim programı ve eğitim ortamı ayarlamalarında, sağlıkçı ve eğitimcilerin serebral/kortikal görme bozukluğu (S/KGB) konusunu göz ardı etmeleri sonrasında, ne yazık ki yanlış ve eksik tanılamalar ile S/KGB olan çocuklar kapasitelerinin üstünde veya altında değerlendirilmekte ve yanlış teşhislerle etiketlenmektedirler. konu ile ilgili olarak katılımcıların, beyin hasarlı çocukların farklı davranışlarını yorumlamalarını sağlamak ve ülkemizde az bilinen bu klinik antite ile ilgili farkındalık yaratmaktır. atölye sonrasında. katılımcıların tanı alamayarak, farklı teşhislerle etiketlenen S/KGB olan çocukların farklı davranışları hakkında bilgilenmeleri, yapılabilecekler hakkında fikir sahibi olmalarına yardımcı olmak amaçlanmaktadır.

ATÖLYE 7 Erken Çocukluk Döneminde Etkileşimli Kitap Okuma

Atölye Yürütücüsü: *Vedat BAYRAKTAR*

Etkileşimli kitap okuma etkinliği sırasında çocuklara kitabın kapağını tanıtma, kapaktaki resimler gösterilerek resimlerle ilgili konuşma yapma, hikayenin adı ile ilgili tahminde bulunmalarını isteme, hikayenin adının yazdığı yer gösterilerek adını okuma, hikayenin yazarını söyleme, yazarın kim olduğu ve ne iş yaptığı ile ilgili sorular sorma, hikayeyi resimleyen kişiyi söyleme, çizerin ne iş yaptığı ile ilgili konuşma, hikayenin basıldığı bir yer olduğunu söyleme, basımevini tanıtma vb. bilgilerin dış ve iç kapakta yer aldığı belirtilmeli ve çocukların bu konularda soru sorması teşvik edilmelidir. Hikâye kitabının ilk önce hangi sayfasının okunacağı, okumaya nereden başlanacağı, okumanın yönün parmakla işaret edilmesi, ilk önce hangi satırın okunacağı, ilk okunacak sözcüğü, sözcükler arasında boşluk olduğu, hikâyede geçen aynı sözcükler gösterme, cümlelerin büyük harfle başladığı, cümlelerin sonuna noktalama işareti konulacağı, hikâyedeki büyük ve küçük harflere dikkat çekme vb. sorular sorulup çocukların dikkatleri çekilebilir. Hikâye yarıda kesilip çocukların tamamlaması istenilebilir. Çocukların söyledikleri not alınır ve daha sonra okunur. Böylece çocuklar konuşulanların yazılabildiğini de fark etmiş olurlar. Çocukların hikâyenin resimlerini görmesi önemlidir. Ayrıca farklı hikaye anlatma tekniklerinden de faydalanması gerekmektedir. Yetişkin hikâye okurken hikâyeyi tamamlatma etkinliği dışında okumaya başlayınca genel olarak hikâye kesilmemeli, çünkü hikâyede anlam bütünlüğünün kaybolmasına neden olabilir. Bu nedenle hikâyeye başlamadan önce ve hikâye sonrasında konuşmak daha doğru olacaktır. Hikâye sonrasında ayrıca hikâyeyi beğendiniz mi? Hikâye başka nasıl bitebilir? Nasıl bitmesini isterdiniz? gibi açık uçlu sorularda sorulmalıdır. Hikâye okuma sırasında öğretmen jest ve mimiklerine, ses tonlamalarına ve vurgulamalarına abartıya

kaçmadan dikkat etmelidir. Bunlar çocuğun dikkatini çeker ve hikâyeyi eğlenceli hale getirir. Çocuğun hikâyeyi beğenmesi için gelişim özelliklerine, ilgi ve ihtiyacına uygun olması da gerekmektedir. Yetişkin okuduğunda çocuklar, kitaptaki okunanlarla söylenenler arasındaki bağlantıyı gözlemlemektedirler. Etkileşimli kitap okumada temel amacın çocuğu aktif hale getirmek olduğu unutulmamalıdır. Ayrıca, çocuklar kendilerine okunan bir kitaptan etkilendiklerinde o kitap çocuklara tekrar tekrar okunmalıdır. Çocuklar sevdikleri hikâyelerin kendilerine tekrar okunmasını talep etmektedirler. Çocuklara, özellikle sevdikleri kitapları etkileşimli bir şekilde tekrar tekrar okumak ve etkinliklerde kullanmak çocukların yazı farkındalığı becerilerinin gelişimine katkı sağlamaktadır. Çocuklar sevdikleri kitaplarının metinlerini hafızalarında saklayabilmektedirler. Örneğin, yetişkin çocuğa kitap okurken yanlış okuduğunda çocuk yetişkini doğru okuması için hemen uyarır. Okul öncesi dönemde çocuklara etkileşimli kitap okunması, onların erken dönemde yazı farkındalığı becerilerinin gelişimini olumlu yönde etkilemektedir. Etkileşimli kitap okuma günlük yaşamın bir parçası haline getirilmelidir. Yapılan araştırmalar çocuklara kitap okumanın onların yazı farkındalığı becerilerini geliştirdiğini göstermektedir.

ATÖLYE 8 Pedagojik Dokümantasyon Uygulamaları ve Öğrenmenin Anlamlandırılması

Atölye Yürütücüleri: *Arif YILMAZ, Selda ARAS, Figen ŞAHİN*

Pedagojik dokümantasyon felsefesini ve uygulamasını Reggio Emilia yaklaşımından alan bir öğrenme, öğretme ve değerlendirme tekniğidir. Döngüsel süreçte ilerleyen pedagojik dokümantasyon çocukların öğrenmelerini ve gelişimlerini kanıtlara dayalı olarak pedagojik dokümantasyon araçları ile görünür hale getirilmesini sağlar. Öğretmen-Çocuk ve Aile üçgeni için farklı yararları bulunan bu araçların çocukların gelişim ve öğrenmelerini desteklemede taşıdıkları rol alan yazında ve yapılan uygulamalı çalışmalarla ortaya konulmuştur.

ATÖLYE 9 Çocuğun Kendine Olan Yolculuğu: Waldorf Pedagojisi

Atölye Yürütücüleri: *Özge Metin ASLAN, Hasret DEMİRHAN, Pınar Anıl HACALOĞLU*

Waldorf eğitimi alternatif eğitimin içerisinde her alan ve ana akım eğitim kurumların dışında bireylere farklı öğrenme yaşantıları sunmayı hedefleyen eğitim modellerinden biridir. Dünya'da ilk olarak Waldorf Okulu Rudolf Steiner'in ilkeleri doğrultusunda Eylül 1919'da 253 öğrencisiyle açılmıştır. Şu anda Dünya'da 64 ülkede 1.092 okul ve 70 ülkede 1.857'den fazla anaokuluna ulaşılmış evrensel bir alternatif eğitim modeli haline gelmiştir. Waldorf okulları dünyadaki en büyük ve en hızlı büyüyen kar amacı gütmeyen bağımsız okul grubunu oluşturur. Waldorf pedagojisi temelinde anaokulundan liseye kadar eğitim veren bu okullarda temel felsefe her çocuğun bir potansiyeli olduğu gerçeğidir ve bu potansiyel uygun koşullar sağlandığında ortaya çıkmaktadır. Türkiye'de ilk olarak 2015 yılında açılan Alanya Özel Yaşam Okulları anaokulu,

anasınıfı ve ortaokulu bünyesinde bulunan resmi bir Waldorf okuludur. 2019 yılında 100. Yılını kutlayan Waldorf Pedagojisi ve pedagojik uygulamaları hakkında alan uzmanlarına ve okul öncesi öğretmenlerine bilgi vermeyi amaçlayan bu atölyede "Teoriden Uygulamaya Waldorf Pedagojisi, Anaokulunda Bir gün ve Waldorf Öğretmeni Olmak, Waldorf'da Masal Anlatımı, Anaokulundan İlkokula Geçişte Waldorf Pedagojisinin Önemi, Waldorf'dan Sonra" başlıklarına teorik ve uygulamaya dayalı sunumlara yer verilecektir.

ÇALIŞTAY/ WORKSHOP

Çalıştay I : "İyi Bir Başlangıç İçin Öğretmen Niteliği-II"

Çalıştay Yürütücüleri: *Serap ERDOĞAN, Nalan KURU, Gözde TOMRİS, Nurbanu PARPUCU, Demet KOÇ TÜYLÜ*

Son dönemlerde eğitim alanında "Öğretmen Niteliği" kavramı tüm dünyada ve ülkemizde de olmak üzere tartışılan ve ele alınan önemli konular arasında yer almaktadır. Yapılan araştırmalar öğretmen yetiştirme sisteminin ve öğretmen niteliğinin artırılması yönünde yapılacak çalışmaların sağlıklı nesillerin yetişmesi için büyük bir önem taşıdığını ortaya koymaktadır. Özellikle araştırmalar bu konuda yapılacak çalışmalara önem verilmesi gerektiğine vurgu yapmaktadırlar. Öğretmen niteliği konusunda ülkemizde yapılan araştırmalar ele alındığında araştırma bulguları öğretmen yetiştiren kurumların ve öğretmenlerin niteliğinde sınırlılıkların yaşandığı yönünde ortak bir noktada buluşmaktadır. Bunun yanı sıra Gazi Üniversitesi tarafından düzenlenen 5.Uluslararası Okul Öncesi Eğitimi Kongresinde ilki düzenlenen "İyi Bir Başlangıç İçin Öğretmen Niteliği-I" çalıştayında elde edilen bulgular "hizmet öncesi öğretmen niteliği" boyutunda öğretmen adaylarının özellikle mesleki (öğretmenlik uygulaması, öğretim elemanlarının sayısı ve niteliği vb.), kişisel (mesleğini sevme, yaratıcı olma vb.) ve okul-aile-toplum (aile katılımı ve eğitimi derslerinin niteliği vb.) ilişkileri ile ilgili yeterlilikler bağlamında sınırlılıklar yaşadıklarını göstermektedir. Benzer biçimde "hizmetteki öğretmen niteliği" boyutunda öğretmenlerin mesleki ve kişisel yeterlilikler bağlamında sorunlar yaşadıkları dile getirilmiştir.

"İyi Bir Başlangıç İçin Öğretmen Niteliği-II" çalıştayı ile bizzat alanda çalışan öğretmenler, öğretmen adayları, yöneticiler, akademisyenler, öğretmen eğitiminden sorumlu olan tüm kurum ve kuruluşlarda görev yapan ya da bu konuyla ilgili çalışmalar yürüten kişiler ile biraya gelmek amaçlanmaktadır. Çalıştay kapsamında "Hizmette Öğretmen Niteliği" ve "Hizmet Öncesi Öğretmen Niteliği" olmak üzere iki grup oluşturulması planlanmaktadır. Katılımcıların kendi ilgi alanları doğrultusunda belirledikleri grupta olmaları sağlanacaktır. Daha sonraki aşamada her bir grubun beyin fırtınası tekniği ile kendi içinde görüşlerini ve sorunlarını tartışması planlanacaktır. Sorunları ortaya koyulması ile birlikte daha sonraki aşamada bunların alt başlıklar halinde toplanması sağlanacaktır. Oluşturulan her bir alt başlık bir grup olarak belirlenecektir.

Böylece her bir grup istasyon tekniği kullanılarak 25'er dakikalık tartışma süreçleri ile her bir başlığa ilişkin tartışma fırsatı elde edecektir. Böylelikle her bir alt başlığın gruplar tarafından ele alınışı ve görüşlerin birbiri üzerinden hareketle yapılandırılması sağlanacaktır. Ardından gruplar, bir grup sözcüsü seçerek alt konu başlıkları olan alanın önemini, mevcut durumunu, problemleri ve önerileri diğer katılımcılar ile paylaşacaktır. Böylelikle tüm görüşler bir araya getirilerek katılımcıların görüşleri doğrultusunda raporlaştırma süreci gerçekleştirilecektir. Çalıştay sonucunda elde edilen bulgular kongre sürecinde kongre düzenleme kurulunun uygun gördüğü bir zaman diliminde tüm kongre katılımcıları ile paylaşılacaktır.